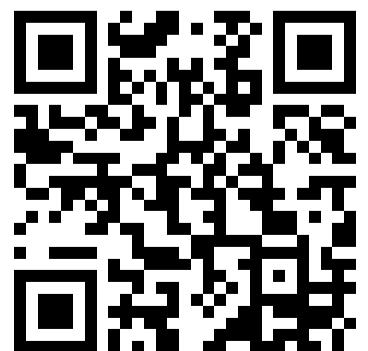

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

AENEIDIS
PUBLII VIRGILII MARONIS
EX LIBRIS XII. POSTREMI QUATUOR

IX — XII.

ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΠΟΤΒΛΙΟΥ ΟΤΓΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ἘΚ ΤΩΝ. ΙΒ. ΤΑ' ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΕΤΤΑΡΑ.

Θ' — ΙΒ'.

AENEIDIS
P. VIRGILII MARONIS
LIBRORVM XII.

POSTREMI QUATUOR.

TOMUS TERTIUS CONTINENS LIBROS
IX — XII.

PETROPOLI
In Academia Scientiarum
MDCCLXXXII.

Τ Η Σ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΠΟΤΒΛΙΟΥ ΟΤΙΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΤΩΝ ΙΒ. ΒΙΒΛΙΩΝ

ΤΑ' ΤΕΛΕΤΤΑΓΑ ΤΕΤΤΑΡΑ.

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΒΙΒΛΙΑ

Θ — ΙΒ.

ἘΝ ΠΕΤΡΟΤΠΟΛΕΙ.

Ἐν τῇ Ἀυτοκρατορικῇ Ἀκαδημίᾳ τῷ ν Ἐπισημᾶν.

Ἐτε 1792.

264.282-D.F.J-

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER IX.

Π. ΟΥΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Θ.

ΤΟΥ Θ. ΤΗΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ

Αινέας παρὰ Τυρρηνοῖς ἐπὶ συμμαχίᾳς αὐτήσει διατρίβοντος, "Ηρα διὰ τῆς Ἰριδος προτρέπεται Τύρνου, ασεύσαντα τὴν ἐπάνοδον προκαταλαβέθαι καὶ διαπορθήσαθαι Τεύκρος, τὸ Ηγεμόνος ἥδη χηρέυσυτας· ὁ δὲ πεθεῖς παραμήκα, καὶ τὴν διώσιμην προσαγαγὼν, ἐπεὶ κατὰ χώραν τὰς πολεμίας ἔώρα ἐντὸς τῷ ὀχυρώματος μένοντας, μῆδε προειδέν τοις ὅλως ἦταν ἐπάλξεων ἐπιθαρρόθυτας, (τότε σφίσιν ὑπὸ Αἰνέας δηλονότι προσένταλθεν) ἐπὶ τὰς νῆσας τραπόμενος δηοῶν διεκάροι, ἀλλὰ μάτια. Ταύτας καὶ γὰρ, ὡς ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Ἰδης δρυμώνων ἐνλαρυγηθέσας, τῇ τῶν Θεῶν Μητρὶ πάλαι προεντευξαμένη Ζεὺς χαρισάμενος, καὶ τῷ ξυπρησμῷ περισώσας, εἰς Νῦμφας πέλαγίς παραδόξαις μετήμεψε. Τύρνος δὲ ἐν συμφρῷ θέμενος τὸ περατώρυμα, ἀς ἕντας διὰ τοῦ σωτελέστενοῦ αὐτῷ κρίνας τὸ πρᾶγμα, ἀς ἕντας διὰ τοῦ αρκύων τὰς δυσμενεῖς ἔξοντι, τὰς τῷ διαδράσσειν ἐλπίδα ἥδη ἀφηρημένας τὸ τέως νυκτὸς ἐπιγενομένης, περὶ τὴν ἐκείνων χαράκωσιν Φυλάκως καθίσησι, τὰς ἐπ' αὐτοῖς αγρύπνιας πολυωρήσοντας, τάγε τῆς ἐφόδῳ καὶ ἐκπορθήσεως ἀναβάλλων ἐπὶ τὴν ἄνυριον. Ταῦν οἱ Τρώων ὡδε πολιορκεύμενων, καὶ ταῦτα μὲν σφίσιν Αἰνέαν ἐποριγνωμένων, ὅπως δὲ ἂν ἡ τάχος μεταπέμψαντο βαλευομένων, Νίσος τε καὶ Ευρύαλος οἱ νεανίαι, οὓς Φιλίας ἔρως ἰχυρὸς ἀλλήλοις σωῆπτεν αὐτεπάγγελτοι τὴν ὑπεργίλην ἀναδεξάμενοι, ὡς Αἰνέαν παραγενέθαι ἔκόντες ἄντας ἀντοὶ ὑπένησαν. Νύκτωρ δὲ τῷ χάρακος ἐξελθόντες, καὶ τῶν Φυλάκων συχνὰς ἀνελόντες τῶν περὶ Ραμνήτων, καὶ αὐτὸν δὲ τότον, οἵνως τε Βαρχμένης καὶ ὑπνῳ σιωπομένης βαθεῖ ἐν τῷ κινδώῳ ἥδη ἐκτὸς ἔσεσθαι προσεδόκων, ἵππεων περιπίπτασιν ἄλλῃ τῶν ὑπὸ Οὐόλσκεντος Τύρνῳ προσάγομένων. 'Τῷ' ὧν Εὐρύαλος μὲν πρῶτον ἀλλὰς σωελήφθη, ἐπειτα δὲ καὶ Νίσος, ἐπ' ἐκείνῳ τε καὶ ὑπὲρ ἐκείνῳ ἀγωνιζόμενος, θνήσκει ἐκ ἀποινέγεμια, ὡς καὶ αὐτὸν Οὐόλσκεντα φθάσας προαποκτεῖν. Αμφοτέρων οἱ τῶν νεανίσκων αἱ κεφαλαὶ ἐπὶ δοράτων προτεθεῖσαι, μέγα τι καὶ πολύθροισι τοῖς ἐν τῷ ὀχυρώματι Τεύκροις ἐνήγειραν τὸ πένθος· τῆς Εὐρυάλου μάλιστα μητρὸς, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἐπάλξεων, πρότης τῷ μὲν κεφαλῇς πλάτον ὡς εἴκος τὸν γόον παρατενάσης, καὶ ὁδυρμοῖς καὶ θρωνοῖς

θριῶοις ἀπλέτοις ἐπιβοωμένης ἀπαραμύθητα. Ἐν τάτοις Τύρ-
νος τὸ Τρώων "Ἄσυ διαπορθῆσαι ὅλαις διωάμεσιν ἀναβάλλεται,
καὶ χαλεπή τις ἐντεῦθεν συρρήγνυται τεχομαχία, τῶν μὲν τὸ
Ἐρκος ὑπερβῆναι ἐντόλμως προδυμακένων, τῶν δὲ αὐτόθεν ἐκ
τοῦ θριγκῷ καρτερῶς προσαμιωμένων" ἐπιπτον δὲ ἐκατέρωθεν
ἢ ὄλιγοι ἐυψύχως, ἔργα ἐπιδεικνύμενοι ἀνδρῶν. "Οτε καὶ Ἀσ-
κάνιος ὁ τοῦ Αἰνείας ἀριστεύσας ὥφθη τὸ τρῶτον, Νυμάνον ἐν
τῶν πολεμίων, ἀγερώχως ὑπερφροντα τε, καὶ πρὸς ὕβριν λίαν
μεγαλαυχάμενον, τοξείᾳ καταβαλὼν. Ἐν τάτοις δὴ Πάνδαρος
καὶ Βιτίας οἱ καστιγνητοί, τολμητίᾳ ὑπὲρ τοῦ ἄλλας γενόμενοι,
τὰ τοῦ ὀχυρώματος ἀναπετάσαντες πύλων σῶν πολλοῖς καὶ ἄλλοις
ἔξεθορον, καὶ ἀνῆροις ἐκ τῶν πολιορκήσαντων ἐπιφερομένος συχ-
νάς. Τύρνος δὲ ἐπικαθόμενος καὶ ἐπιδραμὼν, Βιτίαν μὲν ἀνεῖλε
τὸν ἔτερον τῶν ἀδελφῶν, θάτερον δὲ καὶ τοῦ λοιπὸς σωεξελ-
δόντας Τρῶας τρεψάμενος, σῶν αὐτοῖς ἔλαθεν ἔσω τοῦ θριγκοῦ
μόνος τῶν ιδίων σωεισεσῶν. Ἐνταῦθα δὲ ὡς ὄλιγος ἀποκτένας
τῶν πολεμίων, ὡς πλέοντι πανταχόθεν καὶ ἄλλος κατ' αὐ-
τοῦ ἀθρόος ἔγνω συρρέοντας, ὑποχωρῶν τῷ πλήθει, ἀτε δὴ καὶ
ἀποκεκυηκώς, ἀπ' αὐτῶν τέως τῶν ἐπάλξεων, καθ' ὃ μέρος ὁ
ποταμός ἐτύγχανε παραρρέων ἔαυτὸν, ἐνόπλως ὡς ἔχε, κα-
τενεγκῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκείας διανηξάμενος, διασέσωσα.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

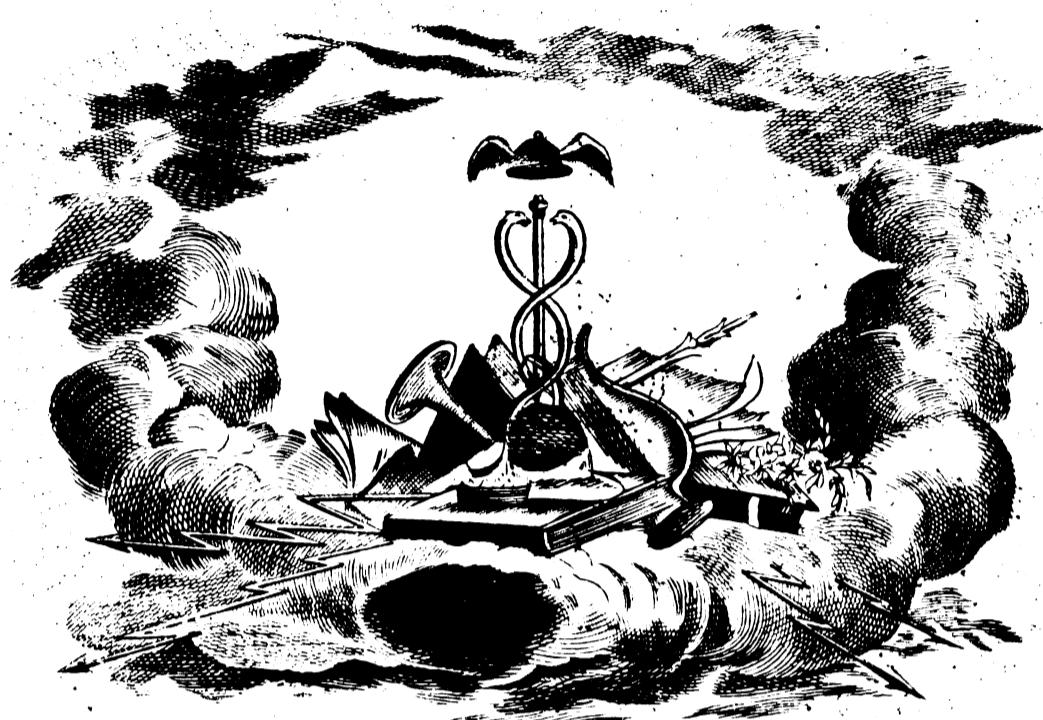
Τῆς Θ. τοῦ Μάρωνος Ραψῳδίας.

Τρώων ἀργομένων, εἰς Νύμφας νῆες ἀμεῖφθεν.

Βιβλίο.

A.

P.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER IX.

ATque ea diversa penitus dum parte geruntur;
Irim de cœlo misit Saturnia Juno
Audacem ad Turnum. Luco tum forte parentis
Pilumni Turnus sacratâ valle sedebat.
5 Ad quem sic roseo Thaumantias ore locuta est:
Turne, quod optanti Divum promittere nemo
Auderet, volvenda dies en attulit ultro.
Æneas, urbe, & sociis, & classe relicta,

Sceptræ

* * *

Στίχ: 2. ΤΙΝ ΑΠ' ΟΥΡΑΝΟΘΕΝ, "Ηενς γαρ λω Αγγελος η Ιερις,
ως και Διος ο Ερμης, καθάπερ εἴρηται (Δ Λι: σιχ. 760.) τέτο δε τυ-
χόν, οτι εκ της αέρος, και τῶν εν αὐτῷ ύδατιων ψεκάδων παρίσαται· Ήδ'
Ηεα δι αναγεαματισμόν ο αήρ. Άλλα γαρ και αὐτῷ Ζωι τὰ της αγ-
γέλεις η Ιερις καθυπεργεῖ. Ιλ: Θ. σιχ. 397.

, Ζεύς δε πατήρ Ιδηθεν
,, Ιερι δ ὅτεως χρυσόπτερον αγγελέεσσαν.

Και Ιλαδ. Ο. σιχ. 174.

, Αγγελίω τνά τοι

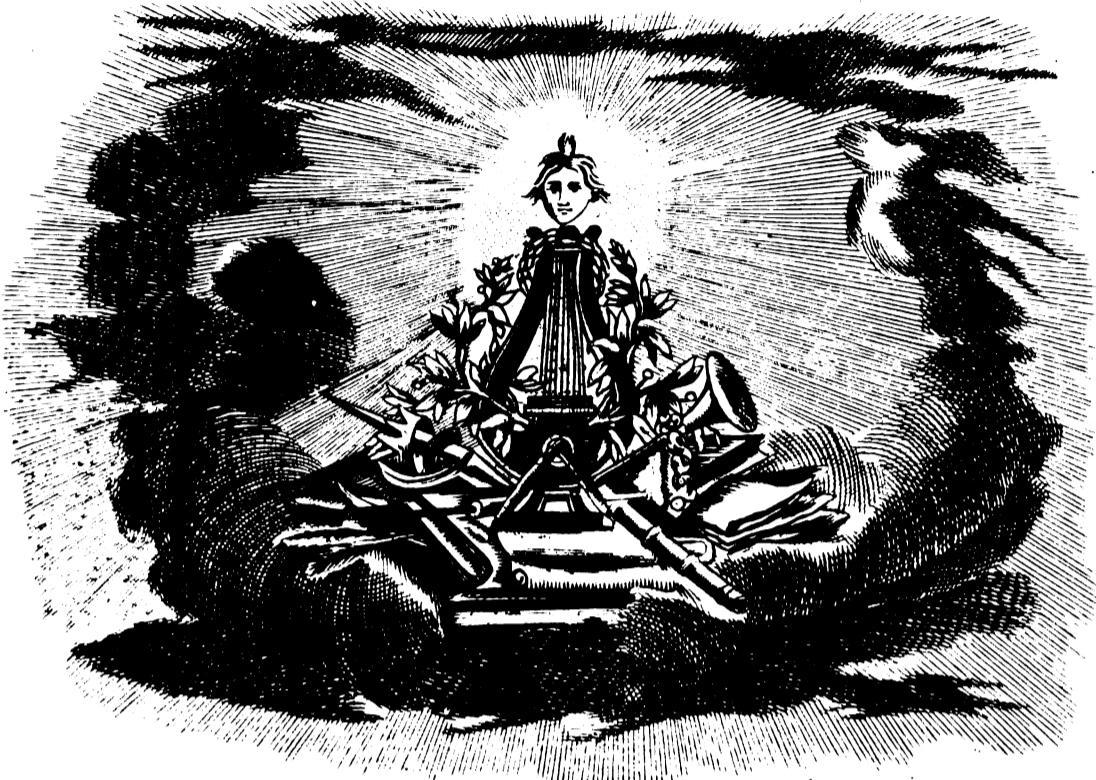
, Ηλθον δεῦρο Φέρεσσα παρει Δίς αὐγίσχοιο.

Μᾶλλον δε και πᾶσι τοις οὐρανίωσιν εἴρηται γαρ: Ιλ: Ο. σιχ. 144. η Ιερις

, Θεοῖσι μετάγγυελος αθανάτισι.

, Ει μη τέτο λέγοιτο πρὸς θεούς πέμπεται. Άλλ' έτως αν αη μετάγγελος
και θυητοῖσιν, ως ὡδε Τύρνῳ.

Στίχ:

ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΥΓΙΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΓΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ Θ:

Μέσφα δὲ ταῦτ' ιδίᾳ γ', ἀπάνευθε τελέετο πάντα,
Ἴων απ' ὄρανόθεν, θυγάτηρ προέηκε Κρόνοιο,
Τύρκον αὖτε θρασιὰ. Ἐν δὲ ἄλσει Τύρνος γεμέταιο
Πιλέμνια τῆμος τυχὸν, ἵερὸν ἥσο κατ' αὔγκοδ.
Τῷ δὲ ἄρα οἷς δοδέοις Θαυμαντὶς χάλεσιν ἥνδα:
Τύρνε, τὸ σὸν προθέοντι Θεῶν ἀδεῖς καταγεῦσαι.
Τολμήσαι κεν, ἔκητι ἐνέκατ' ἐύσροφον ἥμαρ.

5

A 2

Αιμάτις

* * *

Στίχ: 3. ΤΥΡΝΟΝ ἈΝΑ ΘΡΑΣΥΤΝ 'Ομηροκάρ τὸ ἐπίθετον, (Φη-
σίν Οὐρσῖνος ἐν ταῖς Παραθέσοις) δύτρῳ γαρ καὶ Ομηρος Θρασιών. Ἐκπορφα
ἀπεκάλεσε. Θρασὺς δὲ ὁ γενναιός εἰκ εὐτυχῶς, εἰδὲ μετ' εὐβελίας.

Στίχ: 4. ΠΙΛΟΥΜΝΟΤ Γενέθλιος γαρ Τύρνος αἴπο; Διὸς, διὰ Πιλέμν-
ια ἀρηταῖ. Καὶ ὅρα Ζ. Λίν: σίχ. 393. 398. 437. καὶ Η'. Λίν: σίχ. 152. Ἡν
γαρ Τύρνος. Διάνυτος δὲ Πιλέμνιας ὁ δὲ Διὸς, Πιλέμνιος δὲ καὶ Πιλέμνιος
παρὰ Θωμαῖοις αὐδελφῶν ἡτοῖν. Οἱ δὲ τάτους αὐτοὺς εἶναι Φασὶ, τὸς Διοσκέ-
ρες, Κάρορες καὶ Πελυδερκεῖ. οἵτις καὶ Θεὸς ἐταξιν εἴναι, τὸν μὲν Πιλέμνι-
νον ἐπὶ τῷ κοκκινομοῖ τῷ γ. αὔγαν, τὸν δὲ Πιλέμνιον ἐπὶ τῇ Λερτοποιίᾳ.

Στίχ: 5. . . . ΘΑΤΜΑΝΤΙΣ Ή' Ιεις, οἰς θυγάτηρ ἔστι τὸ
Θάυμαντος. (Δ. Λίν: σίχ. 760.)

Στίχ:

- Sceptrum Palatini, sedemque petit Evandri.
10 Nec satis: extremas Coryti penetravit ad urbes,
 Lydorumque manum, collectoque armat agrestes.
 Quid dubitas? nunc tempus equos, nunc poscere currus:
 Rumpe moras omnes, & turbata arripe castra.
 Dixit, & in cœlum paribus se sustulit alis;
15 Ingentemque fugâ secuit sub nubibus arcum.
 Agnovit juvenis, duplicesque ad sidera palmas
 Sustulit, ac tali fugientem est voce sequutus:
 Iri, decus cœli, quis te mihi nubibus actam
 Detulit in terras? unde hæc tam clara repente
20 Tempestas? video medium discedere cœlum,
 Palantesque polo stellas: sequor omina tanta,
 Quisquis in arma vocas. Et sic effatus ad undam
 Processit, summoque hausit de gurgite lymphas,
 Multa Deos oran; oneravitque æthera vois.
25 Jamque omnis campis exercitus ibat apertis,
 Dives equum, dives pictar vestis, & auri.
 Messapus primas acies, postrema coërcet
 Tyrrhidæ juveres: medio dux agmine Turnus
 Vertitur, arma tenens, & toto vertice supra est.

Ceu

* * *

- Στίχ:** 8. "ΑΣΤΥ ΠΡΟΔΙΠΩΝ Τὸ ἔρκος λέγει, ὅπερ
 Αἰνεῖας μετὰ τὶς ἐπ' Ἰταλίας αἰσβασιν αὐτοχεδίσας ἐπὶ τῆς ηώνος,
 τάφεω τε καὶ χώμασι κατωχύρωσεν, ὡςε εἴναι αὐτῷ εἰς αἰσθάλειαν Ήπει
 παρεμβολῆς, εἴτις ὑπὸ ἐναντίων ἐπιγένηται ἐφεδος. (Ζ. Αἰν: σίχ. 166-168.)
Στίχ: 9. ΣΚΗΠΤΡΑ ΜΕΤ' ΕΤΑΝΔΡΟΙΟ κτ: (Ζ. Αἰν: σίχ. 52-57.)
Στίχ: 10. ΚΟΡΤΙΟΤ "ΑΣΤΕΑ (Γ. Αἰν:
 σίχ. 180. καὶ Ζ. Αἰν: σίχ. 222)
Στίχ: 11. ΛΥΔΩΝ ΧΕΙΡ' Λύδιον γάρ. ἦν ἔθνος τὸ Τυρ-
 φλωικὸν. (Η. Αἰν: σίχ. 498.)
Στίχ: 15. ΠΑΜΜΕΓΑ ΤΟΞΟΝ. "Ουτῳ δὲ τὴς Ἱερός απεκάλει,
 καὶ ἐν Δ. Γεωργ. σίχ. 43.
Στίχ: 18. ΙΠΙ κτ: 'Ομοίας τῇ ἐνταῦθα καὶ ἡ Ἀχιλλέως ἐπιβίησις παρ' Ομήρῳ.
 Ιλ: Σ. σίχ. 182.
 "Ιει Θεᾶ, τὶς γάρ τε Θεᾶν ἐμοὶ ἄγγελον ἔκε;
Στίχ: 19. ΠΟΘΕΝ ΑΙΦΝΗΣ ἮΔΕ ΔΕ' ΑΙΘΡΗ: "Ην οῶ ἐπάναγ-
 κες τὶς Ἱειν ἀποπτιῶα καὶ αἰφανῆ γενέθλαι, ὡςε τὶς αἰθρίαν ἐπιλάμψαι
 ὃν γάρ σωσάναι θέλεστιν αἰθρία καὶ Ἱεις.
Στίχ: 20. ΟΤΡΑΝΟΝ ΑΤΓΑΖΩ κτ: Τὸν σωνεφῆ μὲν πρότερον ὅιτα, νῶ δὲ
 αἰθρίον καθισάμενον.
Στίχ: 21. ΤΕΙΡΕ' ΑΛΩΜΕΝΑ' Τ' "Ως παρὰ τὸ εἰκὸς τὰ συμβάν-
 τα, ὅτι καὶ παρὰ καυρὸν τὰ ἀιρα εἰσάγεται ὀπτανόμενα Θαῦμα δὲ ὅτι
 καὶ οἱ Σχολιασταὶ σιγῇ τὸ θαῦμα παρῆλθον. Ἐπισηδι. γῆρ. ὅτι νυξ ἐν τῷ
 οὐ γάρ νυκτὸς γίνεται Ἱεις· εἰ δὲ ἦν ημέρα, τὰ ἀιρα εἰκὲ εἰσταίεθλαι,
 ἔτε τὰ ἀπλανῆ, ἔτε τὰ πλανώμενα, οὐδὲ αὐτὰ τῶν Φασμάτων τὰ πυρ-
 σάδη, ἀπερ, Stellas cadentes, ἐνταῦθα Σχρεβέλιος (ἐν τῷ κατ' αὐτὸν ἐκδό-
 σει) γενέθλαι ὑπέθετο. Άλλ' οὐδὲ ἀπαντα τὰ Τύριων τέτε ἐποφθέντα, Φαίη-
 τις ἄν, παρὰ φύσην διὸ καὶ ὁ Ποιητὴς προσέθετο, ιδόντα Τύριον εἰρη-
 νέαμ:
- "Αλλ' ἐπὶ τόσσας ἐψημαὶ δόσσας.
- Στίχ:** 27. ΜΕΣΣΑΠΟΣ κτ: Περὶ τέττα ὥρα Ζ. Αἰν: σίχ. 740.
- Στίχ:

Αινέας ἄσυ προλιπών, ἔτάρχες τε, νέας τε,
Σκῆπτρα μετ' Ἐυάνδροιο, καὶ ἔδρια βῆ Παλατίνη.
Οὐδὲ ἀλιξ: ἀλλ' ἔτι καὶ Κορύτης ἀνὰ Ἀσεα πρύμνα,
Καὶ Λυδῶν χεῖρ, ηδὸν ἀγρώτας τέυχεσ' ἀλίξει.
Τίπτ' ἐνδοιάζεις; νιᾶς ἡππάς, νιᾶς ὅχε ἀρτεῖν.
Μὴ σύ γε δηθώειν σρατὸν ἐκπέρσαι θραχθέντα.
· Ή, καὶ ἀν' ἥρανὸν ἐν πτερύγεσσ' ιθεῖα αέροθη,
Τμῆξεν δ' οἰχομένη νεφελάων πάμμεγα τόξον.
Αἰσηὸς δὲ ἐνόησεν, ἐς ἄσρα δὲ χεῖρας ἀνέχε,
Καὶ νὺν ἀφιπταμένης Φωνῇ ἐπιέσθετο τοίχοι:
· Ίρι Σέ, ἀγλαΐη ὄνλυμπος, τις προέηκε
Γαίαςδὲ ἐκ νεφέων; πόθεν αἴφνης ἦδε δὲ αἴθρη;
Οὐρανὸν ἀνυάζω δὴ ὠγνύμενον κατὰ μέσσον,
Τάρε ἀλάμενὰ τὸν ἀλλ' ἐπὶ τόσσας ἐψιμου ὄσσας,
· Ος κεν ἔοις εἰς ὅπλα μ' ὀρίνων. Ωδε δὲ ἄπας
Βῆ προτὶ ὕδωρ, ἐκ δίνης δὲ ἀπαφύσσατο νᾶμα,
Πολλὰ Θεάς δὲ ἰκέτευ, ἐυχωλαῖς δὲ αἰθέρα πίμπλη.
· Ήδη δὲ ἀμπεδία σρατὸς ἐνρέα σύμπας ἐχώρει
· Αφνεὸς ἵπποισιν τὸν, ηδὸν ἐφῆτι, χρυσῷ τε.
Μέσσαπος ἤγε τὰ πρῶτα, τὰ δὲ ἐχατα εἶργον ἐπιθεν
Τίες Τυρρεῖδαι, μέσος ἄλητος ἤρχε δὲ Τύρνος,
· Οπλα φερων, καὶ πάντας ὅλη κεφαλῆ ὑπερίχων.
Τὰς ἐπτὰ δέων Γάγγης ποταμῶν βαθυδίνης
· Ήρεμα χένεται· ηὲθ' ὁ Νεῖλος πίσι τὸν ἐρέθροις,
Εὖ τὸν ἀγρὸς προλιπών, κύτος ἔσισιν αὔθις ανάρρησ.
· Ενθ' ἀναειρομένης δυνοφερὸν νέφος ὥσε κονίω
Λεῦσσον Τεῦκροι, καὶ σκότος ἄφνω πάντα καλύπτον.

Πρῶτος

* * *

Στίχ: 28. ΤΙ ΕΣ ΤΤΡΡΕΙΔΑΙ Οἱ Τυρρέως παῖδες τὸν βασιλικὸν
ἀγελάρχον, ἀδελφοὶ δὲ Συλβίας, περὶ ὧν ἐλέγετο Ζ. Λίν: σίχ. 520. 522.
ἐν οἷς καὶ Ἀλμων ἐπερτευεν, ἐπὶ τῷ ὑπὲρ τῆς τρωθείσης ἐλάρχον, συμ-
βολῆς πεσὼν. Λύτ: σίχ. 570. κξ:

Στίχ: 30. ΤΩΣ ΕΞ ΕΠΤΑ ΡΕΩΝ ΓΑΤΤΗΣ κτ: Περὶ τὸν ποτὸν Γάγγης ἔρει
Β. Γεωργ. σίχ. 159. Ἐξ ἐπτὰ δέ δέων ποταμῶν ὁ Γάγγης λέγεται αἴρι-
στας· ὅτι οἱ ἐστὸν ἐσβάλλοντες πλείστοις, φασί, τῶν ἐπτὰ. Περιττὸν ἀλλ'
οῶ τὸ περὶ τὸν αἴριθμον διαμάχεθαι, εἴτε ἐννέα θέματα δέοις τὸν δοροφο-
ροῦστας τῷ Γάγγῃ τὰ ὕδατα ποταμῶν, κατὰ Σενέκαν, εἴτε δὴ ἐπτὰ τέ-
τας κατάγε τὸν Μέλαν, καὶ ὡδὲ τὸν ἡμέτερον.

Στίχ: 31. ΗΕΘΟΝ Ο ΝΕΓΛΟΣ. Τινὸς Νέλως περγυραφίω
ἐνερήσεις, ἐν τῷ Δ. τῶν Γεωργ: σίχ. 355—363.

Στίχ: 33. . . . ΔΝΟΦΕΡΟΝ ΝΕΦΟΣ ΩΣΤΕ ΚΟΝΙΗΝ. Τῷ δὲ εἰκόνι καὶ
Ομηρος ἐχεῖστατο ἐπὶ τῆς Ἰπποδρομίας, Ιλ: Ψ. σίχ. 305.

Τπὸ δὲ σέργοισι κονίη
· Ισατ' αἰερομένη, ὥσε νέφος, ηὲ θύελλα.
Καὶ Κοίντος ἐπὶ τῆς Τρώων τε καὶ Λιθιόπων μετὰ τῶν Ἀργείων συμβα-
λλεις; Παραλεπτ: Β. σίχ. 668:

Κόνις δὲ ὑπὸ ποσσὸν ὀρώρει
· Αχεις ἐσ τρέσανὸν ἐνρω, ἐπεὶ μέγας κίνυτο ἔργον
· Εὗτ' ομίχλη κατ' ὅρετφιν ὀρινομένης νέτοιο

- 30 Ceu septem surgens sedatis amnibus altus
 Per tacitum Ganges, aut pingui flumine Nilus,
 Cum refluat campis, & jam se condidit alveo.
 Hic subitam nigro glomerari pulvere nubeam
 Prospiciunt Teucri, ac tenebras insurgere campis.
- 35 Primus ab aduersâ conclamat mole Caicus:
 Quis globus, ô cives, caligine volvitur atra?
 Ferte citi ferrum, date tela, scandite muros.
 Hostis adeat: eja, ingenti clamore per omnes
 Condunt se Teucri portas, & mœnia complent.
- 40 Namque ita discedens præceperat optimus armis
 Æneas: si qua interea fortuna fuisset,
 Neu struere auderent aciem, neu credere campo:
 Castra modo, & tutos servarent aggere muros.
 Ergo, et si conferre manum pudor iraque monstrat,
- 45 Objiciunt portas tamen, & præcepta facessunt,
 Armatique cavis expectant turribus hostem.
 Turnus, ut ante volans tardum præcesserat agmen,
 Viginti lectis equitum comitatus, & urbi
 Improvisus adeat; maculis quem Thracius albis
- 50 Portat equus, cristâque regit galea aurea rubrâ.
 Ecquis erit mecum, ô juvenes, qui primus in hostem?
 En, ait: & jaculum intorquens emittit in auras,
 Principium pugnæ, & campo sese arduus infert.
 Clamorem excipiunt socii, fremituque sequuntur

Horriso-

* * *

- „Ως τῶν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ’ ἀλεγενὴ
 „Η δά τε καὶ φάσι κατέκρυψεν ηελίοιο
 „Λιθέδι ἐπισκιάγεσα
 Στίχ: 35. ΕΠΑΤΣΣΕ ΚΑΙΓΚΟΣ· Σκοπὸς γὰρ πορφωτέρω καθῆσο,
 ως ἐπὶ τῆς τῶν Λεπεῶν ἐπηρείας ὁ αὐλητὴς Μισῆνος, ἐν Γ. Αἰν: σίχ.
 254.
 Στίχ: 37. ΩΚ· ΑΓΕΘ· ΟΠΛΑ, ΒΕΛΗ ΔΟΤΕ, ΡΙΜΦ· ΑΜΒΑΙΝΕΤ· ΕΠΑΛΣΕΙΣ.
 „Ως ἐπισπερχέσ τε καὶ απευτικὸν τὸ ἐπος ἐπιτετήδευται, κατ’ ἐκεῖνο τὸ
 τῆς Διδός: Δ. Αἰν: σίχ. 649.
 „Φίρτ·, ἵτε δὲ φλόγας· ισὶ ἄραδε· ἐρέσσετε ὄκα.
 Στίχ: 38. ΕΙΓΑ Επικελευσικὸν τὸ ἐπίβρημα, ἐκ σόμα-
 τος προῖον Καίκια τῷ σκοπέυοντος, ἐκ τῶν σρατιωτῶν ἐπαλαλαξάντων,
 ως φέτο Σέρβιος· σκτέον τοίνυν ἐπὶ τῷ (εἰα.) ὁ βόλεται καὶ Κέρδης.
 Στίχ: 40. ΦΕΡΤΑΤΟΣ ΟΠΛΟΙΣ. Χεῦθα μὲν τοῖς παρ̄ ἔσυτῶ,
 Φυλάττεθα δὲ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων· τιὼ γὰρ ἐκ τῶν ἐνεγτίων ἐφό-
 δον ἐν διωάμει πλέονι προϊδὼν ως ἐνδεχομένῳ, τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῖς
 ἴδιοις φέασσας παρήγγειλε. Στρατηγὸς δὲ ἀρετὴ ἡ ἐν τῷ τοιῷ δὲ προνοίᾳ,
 τῆς ἐν τῷ χρήσει τῶν ὅπλων ἐτομότητος δέοντα ἐλάσσων.
 Στίχ: 44. ΤΟΙΓΑΡ Κ· ΕΙ ΜΑΧΕΣΑΣΘ· Τὸ μὲν λι τῆς γενναίοτητος καὶ ἐυψυ-
 χίας, τὸ δὲ τῆς εἰς τὸ πενθαρχεῖν προθυμίας καὶ ὑπακοῆς ἐκάτερον δὲ
 εἰς ἔπαινον τῷ σρατιωτικῷ Φίρον ἐσὶν ἐπίσης.
 Στίχ: 48. ΕΙΚΟΣΙ ΣΥΝ ΛΕΚΤΟΓΣ ΙΠΠΕΤΣΙΝ. Εὐλόγως οὐδὲ ὁ Ποιητὴς αὐτῷ:
 (σίχ. 3.) Θρασιώ τὸν Τύρενον προστηγόρευσε· πῶς γὰρ ἡ θρασύτητος ἐπι-
 σήμης, τὸ μεθ’ ἔτως ὄλιγων πρὸς ὄλιλα σρατιῶν παραβάλλεθαι; Εἴκοσι δὲ
 οἱ σωτερίζοντες αὐτῷ, δικαὶοι μόνον τοστές εἰν απάσῃ τῷ ὑπ’ αὐτὸν
 διανάμει

Πρώτος δ' ἐκ σκοπιῆς ἄντικα ἐπάύσει Κάικος:
 Τις σόφοςσ' ήμιν ἄλη ἐφελίσσεις ἔταιροι;
 'Ωκ' ἄγεδ' ὅπλα, βέλη δότε, ρίμφ' ἀμβάνετ' ἐπάλξεις:
 Δὴ πάρα δήϊοι, εἴς μέγα κραξαντες δ' αὖψα,
 'Εσσαν ἔσω πυλέων Τεῦχροι, καὶ τάχεα πιμπλων.
 Τὰς γὰρ ἀποιχόμενος τοῖς κέλλετο Φέρτατος ὅπλοις
 Αἰνέας· αὖ κέν τι δάι δάμων μέσφ' ἐπενέικοι,
 Μὴ παρταξαμένυς ἀντὶς τολμᾶν ἐπὶ δῆριν,
 Τόφρα δέ ἀσφαλέως ἐν χώμασιν ἔρκεα σώζειν.
 Τοιγάρο κ' εἰ μαχέσαθ' αὐδῶς, νέμεσίς τε ἀνῶγεν,
 'Αλλὰ πύλας Φράττον τε, ἐφημοσώας τ' ἐπλήρωσ.
 Αὐτὰρ δηίς κοίλοις πυργώμασι μίμνον.

35

Τύρωνος ἐπεὶ δὲ πτὰς νωδρῆς σρατιῆς προβεβήκει
 Εἴκοσι σιὰ λεκτοῖς ἵππευσιν οἱ ἔπωμένοισι,
 Πρόδ' ἔρκες αἴφνης πάρση ἐπὶ θρήικος ἵπποι,
 Σῆμασ' ἐπισίκτη λευκοῖς ἔποχος μάλα γαύρα,
 'Ἐν γε ἐρυθρολόφῳ τρυφαλεῖη χρυσεοπήληξ.
 Τις κατὰ δυσμενέων ξώ μοι; τὶς πρῶτος ἐσεῖται;
 'Ηνίδε· κάμπεπαλῷν προίει ἐὸν ἔγχος ἐς αὔρας,
 Δῆριος αὐρχῶ. Θάρος ἀτὰρ πεδιόνδ' ἐπόρχσε.

40

45

Β 2

Κραυ-

* * *

διωάμεις ἐχεν ἴππευοντας, αὐλ' ὅτι τοστέος ἔχε τοὺς σιωθρασιαθέντας
 αὐτῷ καὶ συμπροπετέυσαντας· οὓς καὶ λεκτέος ἐκάλεσεν οἱ Ποιητὴς τῶν
 ἄλων ἐξηγηκὼς. Διὸ, ωδὲ νωθρείω ἐκάλεσε τὰς λοιπὰς σρατιαν, ἀντιδιατάξ-
 λας τῶν πεζικῶν τῆς ἵππαδος, καθάπερ ὑπέθετο Σέρβιος· αὐλὰ παρε-
 θέσεις τῆς τῶν περὶ Τύρου παρεμβέλεις ὁρμῆς καὶ ὀξύτητος, τὸ νωχελές
 ἐπ' αὐτῷ φηθῶντας ὑποληπτέον, ὡς Φησὶ Δονάτος. Comparatione Turni. οὐ-
 τῷ γὰρ αὐτῷς ἔσπεισε Φθάσαι, ὡς τὸς ἀπολειφθέντας ὑπαιτίους δόξαι
 νωθέας τε καὶ βραδύτητος.

Στίχ: 49. ΕΠΙ ΘΡΗΙΚΟΣ ΗΠΠΟΤ. "Ουτω καν τῷ Ε. τῆς Λιν: σίχ.
 592. Θρηικίου τὸν τῷ τυτθῶν Πριάμου διεγνώριζεν ἵππον. Πωλοτρόφος γὰρ
 ίω αἴγαδη ή Θράκη, ὡς ἐν ἐκείνοις τεσημείωται.

Στίχ: 52 ΤΙΣ ΚΑΤΑ ΔΥΣΜΕΝΕΩΝ ΣΥΝ ΜΟΙ; "Ομοίως ἐκπέφρασμα τῷ:
 ('Εξόδ. ΛΒ. 26.) τὶς πρὸς Κύριον; "Ιτω πρὸς με· οἱ θέμεις τὰ βέβηλα τοῖς
 Ιεροῖς παρεβάλλεν. 'Αλλ' ἐνταῦθα, Φασίν οἱ Σχολιασταὶ τῷ Μάρωνος, ὃν
 ἔνι μη τῷ παρ 'Ομήρος μηνθῶν 'Εκτορος, Ίλ: Θ. σίχ. 172.

,Ἐκτῷρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔστας:
 ,Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι αἴγχιμαχηταί,
 ,Ανέρες ἐσὲ, Φίλοι, μηνσαδε δε θέριδος αλκῆς.

"Ος καὶ αὐτοῖς (ἐνθεσιῶν ἥδη, Λυτ: σίχ. 184.)
 ,Ἴπποισιν ἐκέκλετο, Φάντασιν το·
 ,Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Λιθων, Αάμπε το δῆ, κτ:

Στίχ: 53. ΠΡΟΓΕΙ ΕΟΝ ΕΓΧΟΣ ΕΣ ΑΥΡΑΣ, 'Εν τάτοις, τὸ Ρω-
 μαῖων οἱ Ποιητὴς ὑπαινίττεται ἐθος· παροῖς, πρὸν ἡ πόλεμον κατ' ἔθνες
 την κανῆσαι, Φηκιάλης προσαπειέλλετο (Φησὶ Σέρβιος.) οἱ δόρυ ἐπὶ τῆς
 πολεμίας ἀφίεις, τὰς μάχικας τάντη γε αγεκήρυττε· τῷτο δὲ οὐδὲ τῶν
 μάχαιρων διαιτημάτων, οἵ το Εδλιώκον ποτ' ἐχείσατο ὀπό-
 ,τε γὰρ πολέμις μάχοντες, ἡ τὸς ἐπιόντας ἀμιωμένοι, σρωτὸν ὑπὲρ τῶν
 μάχων αποσέλλοιεν, ἵεροι την ἄνδρες ἀνοπλοι, πρὸ τῶν ἄλων ἐπέμποντε.
 (Δονύσ. οἱ 'Αλκ. Βιβλ: Δ.) οἱ καλάμουν Φετιάλιοι, θύτοι δὲ αὖ μῆσαν,
 ,κατα

- 55 Horrisono. Teucrum mirantur inertia corda;
 Non æquo dare se campo, non obvia ferre
 Arma viros, sed castra fovere: Huc turbidus atque huc
 Lustrat equo muros, aditumque per avia quærit.
 Ac veluti pleno lupus insidiatus ovili,
 60 Cum fremit ad caulas, ventos percessus, & imbræ,
 Nocte super media; tuti sub matribus agni
 Balatum exercent; ille asper, & improbus ira
 Sævit in absentes: collecta fatigat edendi
 Ex longo rabies, & siccæ sanguine fauces:
 65 Haud aliter Rutulo muros & castra tueri,
 Ignescunt iræ, & duris dolor ossibus ardet.
 Quâ tentet ratione aditus, & qnæ via clausos
 Excutiat Teucros vallo, atque effundat in æquor.
 Classem, quæ lateri castrorum adjuncta latebat,
 70 Aggeribus septam circum, & fluvialibus undis,
 Invadit: sociisque incendia poscit ovantes,
 Atque manum pinu flagranti fervidus implet.
 Tum vero incumbunt: urget præsentia Turni,
 Atque omnis facibus pubes accingitur atris.
 75 Diripuere focos: piceum fert fumida lumen
 Tæda, & commistam Vulcanus ad astra favillam.
 Quis Deus, δ Musæ, tam sœva incendia Teucris
 Avertit? tantos ratibus quis depulit ignes?

Dicite:

* * *

„κατὰ τὴν ἐλιώικην καλέμενος διάλεκτον, εἰρωδίκα. (Αὐτὸν Βιβλίον Β. Τέττας δὲ Πλάτανος καὶ ιερεῖς ισορεῖ γενέθλαι, Φιτιαλεῖς δύο μάζαν. (εἰς Βιον Καμιλλα.)

Στίχ. 55. . . . ΘΡΩΝ Δ' ΕΦΕΠΟΝΤΟ. Καὶ ἔκτωρ δὲ παρὸς Ομηροῦ Ιλίου Μ. σίχ. 251.

„Ως ἄρα Φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δὲ ἀρέποντο
 „Ηχῆς θεωτεσιγ·

Στίχ. 55. . . . ΝΩΧΕΛΙΓΝΗ ΘΑΥΜΑΖΟΝ. Ἀπιώτα γάρ παρὰ τὸ δοκεῖν διὸ καὶ ἡπόρευν εἰς δὲ τι ἀν τὸ Φωνόμενον ἀποδοῖεν.

Στίχ. 59. . . . Ο Δ' ΕΚΦΡΩΝ ΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ. Ωσαύτως καὶ Ήρακλῆς πεποιηται κατὰ τὴν Κάκη, ἐν τῷ Η. τῆς Αἰγαίου Σίχ. 237.

Στίχ. 61. ΩΣ ΔΕ' ΔΥΤΙΚΟΣ κτ: Γλαφυρώτετά τε δὲ, καὶ ἀκριβέστετα, τὸ λυσσαλέον τε καὶ μανικὸν τῆς Τύρεων ἐφόδε τῆς παρέστησε διὰ τὴν λύκον, λιμῷ τε πιεζόμενης, καὶ περὶ τὸν τὴν ποιμνίας σαθμὸν μάτια χαίνοντος. Ἐχρήσατο δὲ τῇ εἰκόνι τῷδε καὶ Ἀποδῶν. Λεγον. Βιβλίον Α. σίχ. 1243.

„Ηύτε θήρ
 „Ἄγριος, ὃν δά τε γῆρες ἀπὸ πρόσθεν ἵκετο μῆλων,
 „Λιμῷ δὲ αἴθομενος μετανιστεται, διὸ ἐπέκυρος
 „Ποίμνης πρὸ γάρ αὐτοὶ ἐνὶ σαθμοῖσι νομῆσε
 „Ἐλσαν δὲ σενάχων βρέμεις ἀστετον δόφρα κάμησιν.

Στίχ. 63. ΒΡΕΜΜΕΤ ΕΝ ΛΑΜΦΙΛΥΚΗΙ. Τὸ τὴν Μάρανος ὁδὸς: Νοστε super media: (Νυκτὸς ὑπὲρ μεσόσης) τὸ πρὸς τὸ πέρας τεῖνον τῆς νυκτὸς μέρος ἐσὶ, τὸ σκόττος τε καὶ φωτὸς οἰον μεταύχμιον τέτο δὲ ἐσὶν δὲ σημαίνεις παρὸς Ελλησιν ἡ ἀμφιλύκη, ὡς Ομηρος ἐξέθετο Ιλίου Σίχ. 433.

„Ημος δὲ διάτοπων ηδὲ, ἐτι δὲ ἀμφιλύκη γύζ.

Καὶ

- Κραυγὴ δὲ ἐκδέχνωστο ἔταιροι, θρῷ δὲ ἐφέποντο
Φρικαλέως Τεύκρων δὲ ἄρδη νωχελίων θάνυμαζον,
Τίπτ' εἰ τὸις χώροις ὁμόσ', γόδε γένεντεσιν ἀνδρες
Ἄντιβίων μέμασαν πολεμίζειν, γῆδε μάχεθαι.
Ἐρχος δὲ ἡλιθα θάλπον; οὐδὲ ἐκφρων ἔνθα καὶ ἔνθα
Πάπταιν' ἵππας, οἷμιν ἐνρέθ' ἐπ' ἐπάλξεις. 55
- Ως δὲ λύκος πλεῖον ποιμνήιον ἀμφιλοχεύων,
Εὔτε περὶ θριγκοῖς ταλάσῃ ανέμετε τε καὶ ὅμβρος,
Βρέμμετεν ἀμφιλύκη σῶοι προτὶ μητράσι δέ ἄρνες
Βληχῶνται μᾶλλον δὲ ὄργανος αὐτὸς χαλεπάνων,
Μάνετεν εἰς παρεχσιν εἰς δέ ἄρδη λιμοῖο πιέσαι 60
- Λύσση, καὶ λύθρων ἐπιδευής λευκανή γε,
Τὰς καὶ τῷ Ροτόλῳ, πύργος θ', ἔρκη θ' ὄροωντι,
Οργαὶ τ' ἀμφιλεγέθοντο, ἐν ἀχνύῃ δάμετο δέ ὄσα.
Ἡτέν φόδε περιότο, οὐδεν τε χάρακος Τεύκρως
Εἰργνῶτος σεύσῃ, αὖ δέ ἄρδη πέδον ἐνρὺ κεδάσσῃ. 65
- Καὶ δέπι νῆας, οὗτι προσεχεῖς ταφρεύματι κύκλω
Χώμασι Φραγγύμεναι, ποταμοῖο τε δένυμασι λῆθον,
Ἐμβαλεν, ἐνάδοντας ἔταιρος πῦρ δὲ ἀπήτει.
Ἐκ δέ ς χόλοιο πίτα Φλογοεσσαν αἰηπτεν
Οἱ δέξιοις ἐπέκειντο παρεεὺς αἴροχε δὲ Τύρνος. 70
- Δαλοῖς δὲ δυοφόρεσσ' ἥβη δέ ὠπλίζετο πᾶσα,
Πόρθοις τ' ἐχαρεῶνας, αἵταρ τι Φάος πισσῶδες
Δάς καπνηρῇ πέμπεν, ἐς ἄσρα δὲ αἰθάλη ἥρτο.
Τις δὲ Θεῶν, Μέσαχ, τρέψ' ἐμπρησμὸς ἀπὸ Τεύκρων; 75

"Επε-

* * *

Καὶ εὖ αὐτῷ σαφέσερον Ἀπολλών. Λεγον. Βιβλ: Β. σίχ: 669.

,,Ημος δέ εἴτε ἀρπα φάσις ἀμβροτον, εἴτε τι λίλω

,,Ορφναίη πέλεται, λεπτὸν δέ επιδέδρομε νυκτὶ

,,Φέγγος, οἵτις ἀμφιλύκη μὲν ἀνεγρόμενοι καλέγσιν.

Κατέκενο γένεν τέχνην, Φασὶ, τὰς Λύκεις πρέσι νομίων ἐξιόντας τοῖς
τῶν ποιμνίων ἐπιβλεύειν σαθμοῖς, οἵτε καὶ ή τέχνης τυχὸν ὑπόφασις,
τῇ Φύσει τῶν λύκων πρόσφορος ἐσὶν, οὗτον καὶ λυκαυγές προσείρηται τὸ
ἐκ σκοτίας αἴπαύγασμα καὶ Φωτὸς, τὸ δὲ αὐτὸν καὶ λυκόφως ηδότι (καὶ
ἄλλος) καὶ ή λύκη ταυτόσημος ἐσὶ τῷ Φωτὶ. (εὖτος καὶ Λιχ παρὰ Λα-
τίνοις τὸ Φῶς.) Διὸ καὶ ἀμφιλύκη εἴρηται, οἷα τις λύκη έσσαι ἀμφιβολος.
Σημειώτεον δέ, ὡς εἰ μόνον τὸ περὶ δεῖλιν πρωταν, εἰς θήραν ἐξιέναι
τοῖς Λύκοις εὔκαιρον, ἀλλὰ καὶ τὸ περὶ τινῶν ὄψισης, ὡς καὶ τέχνη
Φωτὸς αὐτοῖς καὶ τέχνης τὸ αἰκραυφνὲς, τῇ διαπλάσει τέχνης διατικοῦ
օργάνῳ (ηδότι) προσιτάμειον.

Στίχ: 73. . . . ΕΤΑΙΡΟΤΣ ΠΥΓΡ ΔΕ ΑΠΗΤΕΙ. Ορέας τὸν Δαυγίδην
ἐνταῦθα Τύρνον, ὅμοια τῷ Πριαμίδῃ Ἐκτορὶ παρ' Ομήρῳ ἐρμαίνονται; οὗτοι
γὰρ κακέστοις: Ίλ: Μ. σίχ. 439.

,,Ηύστεν δὲ διαπρέπουσιν Τρέωσσι γεγωνάς.

,,Ωρευθ' ιππόδαμοι Τρέωες· γήγενυθε δὲ τεχνος

,,Αργείων, καὶ ηνυσὶν ἐνίστε Θεατιδαῖς πῦρ.

Καὶ Ίλ: Ο. σίχ. 716.

,,Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν, ἐπεὶ λάβεν, ἐχὶ μεθίες

,,Αφλαζὸν μετὰ χερσὸν ἐχῶν, Τρέωσιν δὲ ἐκέλευεν

,,Οἰστε πῦρ ἀμα δὲ αὐτοῖς αἰλλέες ὄρνυτ' αὐτῶ.

Βιβλ. Θ.

C

Στίχ:

- Dicite: prisca fides facta, sed fama perennis.
- 80 Tempore quo primum Phrygiâ formabat in Idâ
Aeneas classem, & pelagi petere alta parabat;
Ipsa Deûm fertur genitrix Ferecynthia magnum
Vocibus his affata Jovem: Da, nate, peten i,
Quod tua chara parens domito te poscit Olympo.
- 85 Pinea sylva mihi, multos dilecta per annos,
Lucus in arce fuit summâ, qud sacra ferebant,
Nigranti piceâ, trabibusque obscurus acernis:
Has ego Dardanio juveni, cùm classis egeret,
Læta dedi: nunc sollicitam timor anxius angit.
- 90 Solve metus, atque hoc precibus sine posse parentem;
Neu cursu quassatae ullo, neu turbine venti
Vincantur: proſit nostris in montibus ortas.
Filius huic contra, torquet qui fidera mundi,
O Genitrix, qud fata vocas, aut quid petis isti?
- 95 Mortaline manu factæ, immortale carinæ
Fas habeant? certusque incerta pericula luctret
Aeneas? cui tanta Deo permitta potestas?
Imd, ubi defunctæ finem, portusque tenebunt
Ausonios, olim quæcunque evaserit undis,
- 100 Dardaniumq' e ducim Laurentia yexerit arva,
Mortalem eripiam formam, magnique jubebo
Aequoris esse Deas: qualis Nereia Do:o,
Et Galatea fecant spuinantem pectore pon:um.
Exierat: idque ratum Stygii per flumina fratris,
- 105 Per pice torrentes, atrâque voragine ripas,
Annuit, & totum nutu tremefecit Olympum.

Ergo

* * *

Στίχ: 81. ἈΡΧΑΙΓΚΗ ΠΙΣΤΙΣ κτ: Ὡς ἐν τοῖς ἐπ' αὐτῷ λέγων χρόνοις ὁ Ποιητὴς παλαιὰ μὲν ἦδε, Φοσὶ, μηδέποτι δὲ ἔξιτηλος γειομένη παράδεσις.

Στίχ: 82. ἘΠΙΦΡΥΓΙΟΤ ΙΔΗΣ. Διὰ τῷ ἐπιθέτῳ δὲ τοῦ Κρητικῆς τῆς Κρηταίας ἐνταῦθα διέσαλται, περὶ τῆς ἐν τῷ Γ. τῆς Αἰνίζιχ. III.

Στίχ: 84. ΘΕΩΝ ΒΕΡΕΚΤΝΤΙΑ ΜΗΓΗΡ. Αὔτη δὲ Κυβέλη (Γ. Αἰνίζιχ. 117. καὶ 118. καὶ 120.) Βερεκωτία δὲ προστέρηται ἀπὸ τῆς χώρας καὶ πόλεως ἐφ' τῆς ἐθεραπέντετο δὲ απὸ τοῦ Βερεκώτεω σέργεις. (Στέφ. Βυζ.) Καθ' Ἡσίχιον δὲ, Βερεκωτία πρέστερον καὶ αὐτὴ δὲ Φρυγία ἐλέγετο. (σέργεις καὶ οἱ Αἰνίζιχ. 853)

Στίχ: 100. ἌΛΛΑ ΕΤΓΑΝ ΤΕΛΕΣΩΣΙ ΠΕΡΑΣ κτ: Οὐκοῦν ἔχειτο τῆς χάριτος, ἢ τε Ορέντες ναῦς. δὲ πρὸ διθαλμῶν Αἰνέας αὐτῷ καταδύσας ἐπὶ τῆς ἐν τῷ Λιβυκῷ πελάγει τεικυμίας (Α. Αἰνίζιχ. 126—132.) καὶ αἱ ἐν Σικελίᾳ τέσσαρες, αἱ φλοξὶ πρὸς τὰν Αἰνεάδων παραδοθεῖσα. (Ε. Αἰνίζιχ. 138.)

Στίχ: 104. . . . ΔΩΤΩ Ή ΝΗΡΗΟΣ, Περὶ τῶν Νηρηίδων δέκα Δ. Γεωργ. 51χ. 417. Ταύτας δὲ οἱ Νηρέως τε καὶ Δωρίδος τῆς ἀκεαῖς γειεαλογῶν Ἀπολλόδος Βιβλ. Α. Κεφ: Β καὶ οἱ εμαῖ καταλέγων, τας πάσας ἔξαριθμέ πεύτε πρὸς ταῖς τεσσαράκοντα.

Στίχ:

Ἐσετε, τις νηῶν μαλερὸν πῦρ ὥσατο τῆμος;
Ἄρχαικὴ πίεις. Φάτις αἰὲν δ' ἔμπεδος ἥδε.
Ἔμος ἐπὶ Φρυγίκη πρῶτον τεκτάνετο Ἰδης
Αἰνεῖας ιῆας, μεμαῶς ἐλθεῖν διὰ πόντου,
Αὐτὴ, ὡς δὲ Φέρεσι, Θεῶν Βερεκιωτία μήτηρ,
Τοῖς δε Ζῆνα μέγαν μετέαπε: Δὸς ὡς τέκνος ὅττι,
Οὐλύμπιον μεδέοντα τεκχόσα φίλη σ' αἰτεῖται.
Τλη, τις Πιτύων ἑρατή μοι κάρτα ἔθσα,
Ἡν ἐπ' ἄκρης ἄλσος, ἐν ωδαμὰ ἵρᾳ τελέτῳ,
Δένδρεσσι σκιαρὸν πισσηροῖς, καὶ σφενδάμνοις.
Ταῦθ' ἦ, Δαρδανίψ γε νεᾶνι νεῶν χατέοντι,
Πρόφρων δῶκα δέος νιῶ δ' ἀχθηρον με πιέζει.
Ἄλλα δέος λύε· δὸς τὸδ' ἔχειν με λιτῆσι τεκχόσαν.
Δῆρα τὰ, μή τι δύμης, μή λαίλαπος ἱσσονα ἔη.
Τοῖσι δ' ὄνειροι ἔοι, τό γε ὄρεστ' ἔμοῖσι πεφύθαμ.
Τιεὺς δ' αἷς Φάτο, ὃς διάνευε τάρεα κόσμος:
Μῆτερ ὅποι Μοῖρας καλέεις; τι δ' ὁ τοῖς δ' αἰτίεις;
Θυητῆς ἔργα χερὸς θέμις ἔμμεν νῆας ἀκήρας;
Ἄσφαλέως σφαλερὸς Αἰνεῖας βήσεται οἷς;
Τῷ δὲ Θεῶν πάντων τόσον ποτὲ κάρτος ἐφέθη;
Ἄλλ' εὐτ' ἂν τελέσωσι πέρας, λιμένας τ' ἀφίκοιντο
Ἄνσοντας. ὅσσαμ πόντας τ' ἀλέωνται κῦμα,
Δαρδανίων τ' ἀγὸν ἐς Λαρεντῷ ἐσάξωστ' ἀγράς,
Τῶν δ' ἔδεος θυητὸν παρελθόμα, καὶ γ' ἐπιτάξω
Δάμιονας εἰν' ἄλος, ηὗ τε Δωτὰ η Νηρῆος,
Καὶ Γαλάτεια, τμᾶι διὰ πόντας σύνεσιν ἀχνια.
Ἡ, κατὰ δὲ Στυγίων ὑδάτων γε καστυγνήτοιο,
Καρδέαθρων πίσσης ζειόντων, καδδὲ βερέθρα
Νεῦσ' ὄχθων ἐλέλιξε δ' Ὀλυμπον νεύσας.
Καὶ δὲ παρῶν ἡμαρτακτὸν, καρπὸς δ' αἱ Μοῖραι
Ηλῆσαν ἐν αἴσῃ, εὖ Τύριοιο βῃ ἀδέμισος,
Μῆτερ ἄπο τροπίων ἴερῶν πῦρ μνῆσεν ἀπῶσαι.
Ἐνθα πρῶτον ἄφαρ τι σελας γέον ὄψεσι λάμψεν,
Ἡῶθεν δέ νέφος μέγα ἀνδραμὸν ὄυρανδον ὥπτα,
Ίδαιοι τε χοροὶ, καὶ αὐτὴ Φρικαλέη τις
Ρήκτο, ἀτὰρ Τρώων λαὸς, Ροτόλων τε θράξε. 115

C 2

Mη

* * *

Στίχ: 105. ΤΜΑΪΝ ΔΙΑ' ΠΟ'ΝΤΟΥ ΣΤΗ'ΘΕΣΙΝ"ΑΧΝΗΝ. Sumpuan-
tem pontum: (ἀφεισῶτα τον πόντον.) Ὄμηρος δ' ἀλίσ ἀχιλλε ἀποκαλεῖ,
τὸν ἐκ τῆς κανήσεως τῶν κυμάτων ἐπιπολαζούντα ἀφέν τῷ θαλάσσην.

Στίχ: 106 "H, ΚΑΤΑ' ΔΕ ΣΤΥΓΙ'ΩΝ 'ΤΔΑ'ΤΩΝ κτ: Το ὑποχεθὲν ὁ Ζευς τῷ
μητρὶ προσεμπεδοῖ, ἔρκω τῷ παρὰ Θεοῖς Φρικτοτάτῳ (Δ. Γεωργ. 51χ.
580.) παφ Ὄμήρῳ δὲ τῷ πατησιν ἀπλῶς τῷ Θέτιδι ἐπνέεις ἀτερ ὅρκος.
Ἴλ: Λ. 51χ. 528.

"H, καὶ κυανέοισιν ἐπ' ὄφρύσι νεῦσε Κεροίων.

Στίχ: 111. ΜΗΤΕΡ'. Τῷ Βερεκιωταῖν.

Στίχ:

Ergo aderat promissa dies, & tempora Parcae
 Debita complerant: cum Turni injuria matrem
 Admonuit, sacris ratibus depellere tardas.
 110 Hic primum nova lux oculis effulsit, & ingens
 Visus ab aurorâ cœlum transcurrere nimbus;
 Idæique chori: tum vox horrenda per auras
 Excudit, & Troüm, Rutulorumque agmina complet.
 Ne trepidate meas, Teucri, defendere naves,
 115 Neve armate manus: maria ante exurere Turno
 Quam sacras dabitur pinus. Vos ite solutæ,
 Ite, Deæ pelagi: genitrix jubet. Et sua quæque
 Continuo puppes abrumpunt vincula ripis,
 Delphinumque modo demersis æquora rostris
 120 Ima petunt: hinc virgineæ (mirabile monstrum!)
 Quot prius æratae steterant ad littora proræ,
 Reddunt se totidem facies, pontoque feruntur.
 Obstupuere animis Rutuli: conterritus ipse
 Turbatis Messapus equis: cunctatur & amnis
 125 Rauca sonans, revocatque pedem Tiberinus ab alto.
 At non audaci cessit fiducia Turno:

Ultro

* * *

Στίχ: 118. . . . "ΤΜΜΕΣ ΔΕ" ΛΕ'ΛΤΥΣΘΕ. Λί ἐς τόδε μὲν Νῆες, τὸ δ
 ἀπὸ τέθδε Νύμφαι.

Στίχ: 123. ΠΑΡΘΕΝΙΚΑΙ Γ' ΑΝΕ'ΔΥΝ. Τὸ ξενίδον τῆς μεταμορφώσεως θερα-
 πένουντες, καὶ Ὁμηρον ἐπάγυσι τὸν περὶ τὰς Φαιάκων νῆας παραπλησίως
 τερατολογήσαντα, τῷ καὶ νοήμονας ἀποφῆναι, καὶ πηδαλίων ἄνευ ιδὺ ίέ-
 σας. Ὁδος. Θ. σίχ. 557.

,,Οὐ γὰρ Φαιάκεσσι κυβερνητῆρες ἔσσιν,

,,Οὐδὲ τι πηδαλὶ ἐῖται, τὰ τ' ἄλλα νῆες ἔχεσσιν,

,,Λλ' αὐταὶ ἵσσοι νοήματα, καὶ φρένας ἀνδρῶν κτ:

Στίχ: 128. . . . ΘΡΑ'ΣΟΣ "ΟΤΚΟΤΝ "ΕΙΚΑΘΕ ΤΥΡΝΟΤ. Προσηκόντως
 τοῖνια θρασούς (ἀνατ: σίχ. 3.) προσείηται. "Οπι γὰρ καὶ Ροτόλοι πάν-
 τες, καὶ Μέσσαπες αὐτὸς, καὶ τοι Ποσειδῶνος ύὸς πεφυκὼς καὶ οἱ αὐτῷ
 ἕπποι δὲ, καὶ Τιβερίνος πρὸς τοῖς ἄλλοις Θεός τις ὁν, ἐπὶ τῷ παραδόξῳ
 ἐξεπλάγησαν, μόνος ὁ Τύρων ἐκ ἐνετράπη, ἀλλὰ τὸ συμβάν ἀθεριζων,
 καὶ ὀλίγος, ἢ φενὸς τιθέμενος, ἐθρασωμέτο.

Στίχ: 133. . . . ΤΟΓΣ ΤΩΝ "ΟΝΤΩΝ ΘΑ'ΤΕΡ' ΑΠΗ'ΡΘΗ. Τὰ ἐκ θα-
 λάσσης, ἐτις ἵντις αὐτοῖς ἐκεῖθεν ἡ ὄνησις.

Στίχ: 136. Κ' ΗΝ ΦΡΥΓΕΣ κτ: Πρέστι λοιδορίαν τὸ: (Φρύγες.) ἀντὶ τᾶς Τεῦκροι,
 ἢ Τρῶες. (ὅρα Α. Αἰν: σίχ. 512. Καὶ Ζ. Αἰν. σίχ. 621.)

Στίχ: 137. Η ἈΛΙΣ Ο'Τ ΔΕ'ΔΟΤΑΙ ΜΟΙΡΑΙΣ Τ' ΑΤ'ΤΗΙ Τ' ΑΦΡΟΔΙΤΗΙ,
 Εσι δ' ὑποτωθασικὸν Μοιρῶντε δὴ, καὶ αὐτῆς Αφροδίτης τὸ δηθὲν, ὡς ἐν
 παιδιᾳ παθαπτόμενον.

Στίχ: 139. ΚΑΙ ΜΟΙ' ΜΟΙΡΙ' ΔΙΟ' ΝΠΕΡ κτ: 'Ωσαύτως ἐπιθαρέψαν ἐλεγο καὶ Πά-
 ρεις. Ιλ: Γ. σίχ. 439.

,, Πάρα γὰρ Θεοὶ εἰσὶ καὶ ήμῖν.

Καὶ Ἀχιλλεὺς, λώικα τὸ δέυτερον Ἐκτορα ἐκ τῶν αὐτῶν ἐξήρπασεν
 Ἀπόλλων: Ιλ: Τ. σίχ. 453.

,,Εἰπε τις καὶ ἔμοιγε Θεῶν ἐπιτάρροθὸς ἐῖται.

Καὶ τις τῶν Ἀχαιῶν παρεῖ τῷ Καλαβρῷ, Παραλ: Α. σίχ. 216.

,,Οὐδὲ γὰρ ήμεῖς

,,Νέσφι Θεῶν Τρῶεσσι μαχησόμεθ' ηματι τῷδε.

Στίχ:

Μὴ δὴ απένδετ’ ἐμῆσι νέεσσ’, ὡς Τεῦκροι, ἀμιάντινοι
Μὴ χέρα ὅπλισαι πάρος ἐμπρήσαιε θαλάσσας
Τύρνος ὁδός, ἵρας ηὲ πίτυς. Τούμμες δὲ λέλυθε·
Βάσκεψ ἀλὸς Θεοῦ. Ως Μήτηρ κέλετ’, αὖψα δὲ ἐκάτην
Νητὶ ἀπ’ ὄχθων, τῶν ἐξάχετο πάσματα ὥῆχθεν.

120

Δελφίνων δὲ δίκια ἐπὶ πόντα φύγχεσι δῦσαι,
Βένθος ἐς ἵεαν ἔπειτα, (τεράσιον ἔσκε διδέθα.)
Παρθενικὰ γ’ ἀνέδω, νήχοντο δὲ λαῖτμα θαλάσσης,
Οσσαὶ ἐπ’ ἀκτῆσι πρύμναι πρὸν χάλκεα, ἕξαν.
Θάμβεον οῶς Ροτόλοι, πτῆξεν δὲ ίδε Μέσσαπος αὐτὸς,
Ἴπποι δὲ οἱ θράχθεν ποταμὸς δήθωε δὲ φεῦμα,
Βραγχαλέον μυκῶν, πόδα τ’ ἄγκαμψεν Τιβερῖνος.
Τολμηντος δὲ θράσος ἔκανε ἔκαθε Τύρνος,
Ἡρεν δὲ ἀλλ’ ἔπειτιν μένος, ηδὲ ἔτ’ ἔχρεμπτετο τοῖς:

125

Ταῦτα κατὰ Τρώων τὰ τέρατα Ζεὺς Τρῶας ἀπηῆρεν
Ηθαλέια χράσμια. Ροτόλων βελέωντε πυρὸς τε
Οὔτις χρει. Ήνι δὰ πόντος Τρώεσιν ἀπλαγός
Φύξις ἀελπτος τοῖς τῶν ὄντων θάτερος ἀπήρθη,
Γαῖα γὰρ ἡμετέραις ἐν χάρεσι, μυρία δὲ ὅπλα
Ιταλῆ ὁρέγει. Μοιρήια ἔτι με θράτται,
Κῆν Φρύγες ἐν χετάοιντο Θεῶν τινα θέσφατα ἀλλαγές.
Η ἄλις καὶ δέδοται Μοιραῖς τ’, αὐτῇ τ’ Αφροδίτη,
Οττι δὰ Αὐτούνης Τρῶες λιπαρῆς ἔπιθεζαν;
Κάμοι μοιρίδιον περ, ἀτάθαλον ἔθνος ὀλέσσαμ,
Οἱ γαμετιῶν μὲν δέ γὰρ Ατρειδῶν τόδε οἴων
Αχινθός, γοδὸν οἴωντος αἰρέμενον ὅπλα Μυκήναις.
Ἄλλ’ ἄλις ἐσκενελαῖτησαντας διολέθαγ,
Ἄλλ’ ἄλις ἐχενελαῖτησαντας διολέθαγ,
Πᾶν δὲ ἐνθεν συγέειν γένος ἐξῆς θηλυτεράων.

130

135

140

Τοῖς:

* * *

Στίχ: 140. ΟΙ ΓΑΜΕΤΗΝ Μ' ΕΛΟΝ . . . Τιὼ Λατίνων καὶ Αμάτης Δαενίαν λέγει, οὐ περ ἐμνῶτο· Ψευδόμενος δὲ γαμετιῶν ὀνομάζει, μήπω δὴ τέτο δύσαν, μηδὲ μνησιῶν τελείως, τῷ πατρὸς τῷ γάμῳ μὴ εἰδοκεντος.
Άλλ' έτως ὑπέθετο, οὐδὲν ἄντελεν οὐδὲντος επισης αδικεθεῖται δέξῃ, δοσαὶ καὶ οὐ τῷ Ατρέως Μενέλαιος περὶ τιὼ Ελένηων ὑπὸ Πάριδος, οὐδὲν δέξαντας προσθησαντο.

Στίχ: Λύτ: . . . ΟΤΔΕΓΑΡΑΤΡΕΙΔΩΝ ΤΟΔΕ ΟΙΩΝ. Ωσαρ οῶς ἐκεῖνοι, Φησίν, ηχθέθησαν, ἐφ’ οἷς ἀδίκως πάχεν ἐνόμιζον, καὶ δὲ πλαγὴ διὰ τέτο δύσαν κατὰ τῷ ἀδικήσαντος· δύτω καθέδη τέττας δηλοῶται, οὐδὲν ἐπιγένοιτο νέμεσις· οὐ γὰρ Μυκήναις μένον τεττὶ ἐφείδη· (τὸ δὲ Μυκήναις σωκεδοχικῶς, οὐ τῷ τῷ, Μενελάῳ καὶ Αγαμέμνονι τοῖς Ατρείδαις,) καθαὶ τὸ παρό ομήρω δηθὲν· Ιλ: I σίχ. 340.

, Ή, μένοι Φιλέθεστος ἀλόχους μερόπων αὐνθρώπων

, Ατρείδαι;

Στίχ: 142. ΆΛΛ' ΆΛΙΣ ΕΣΚΕΝ ΑΠΑΞ κτ: Ανθυποφορά. Ἐκ τῷ ἀπαξ δίκαιος τίσαθαι ἐφ’ οἷς ἡμαρτον κατὰ τὸ Δίς ἐπὶ τῷ αὐτῷ δύτη ἐκδικήσεις.

Στίχ: 143. ΆΛΛ' ΆΛΙΣ ΕΙΧΕΝ ΑΠΑΞ κτ: Η ἀπάντησις παρὰ πόδας: Άλλ’ έδει τοὺς ἔδει, Φησί, καὶ δεύτερον ἀδικεῖν ἀλλαγὴ τὰ παραπλήσια ἐπιχειρεῖν, οὐδὲ γὰρ ἐλαττον τεττὶ τὸ ἀδικημα, τῷ προστέρευτος τοστῷ δὲ ἔτι καὶ Χεῖρον Βιβλ. Θ.

D

Vlro animos tollit, atque increpat ultro :
 Trojanos hæc monstra petunt: his Iuppiter ipse
 Auxilium solitum eripuit: non tela, nec ignes
 130 Expectant Rutulos: ergo maria invia Teucris,
 Nec spes ulla fugæ: rerum pars altera adempta est:
 Terra autem in manibus nostris: tot millia gentes
 Arma ferunt Italæ. Nil me fatalia terrent,
 Si qua Phryges præ se jactant, responsa Deorum:
 135 Sat fatis, Venerique datum est, tetigere quod arva
 Fertilis Ausoniæ Troës: sunt & mea contra
 Fata mihi, ferro sceleratam exscindere gentem,
 Conjuge præreptâ: nec folos tangit Atridas
 Iste dolor, solisque licet capere arma Mycenis.
 140 Sed periisse semel fatis est: peccare fuisset
 Ante fatis, penitus modo non genus omne peritos
 Fœmineum, quibus hæc medii fiducia valli,
 Fossalrumque moræ, lethi discrimina parva,
 Dant animos. An non viderunt mœnia Trojæ,
 145 Neptuni fabricata manu, considere in ignes ?
 Sed vos, ô lecti, ferro quis scindere vallum
 Apparat, & mecum invadit trepidantia castra ?
 Non armis mihi Vulcani, non malle carinis

Est

* * *

χαῖρον, δύω καὶ χαλεπῶς παιδευθέντες εἰς ὄλεθρον, ἐδιὰ τῶν θηλέων αὐτὲς ἀπέχεσθαι, διὰ ἀπερ ἐπάθον, ὡς ἀπὸ πυρὸς Οἱ δὲ τῷ τρόπῳ ἐπιμένοι, καὶ τὰ σωῆτρα ἐπιτολμῶσι.

Στίχ: 145. ΤΟΙΣΙ ΧΑΡΑΣ ὉΔΕ κτ: Ἐπ' ἀθ-νέοι (Φησὶ) τοῖς βοηθήμασι τραχέρηκασι. Τοιαῦτα δὲ Τύριος μεγαλουχῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐπαύξει τὰ πρόθυμον.

Στίχ: 146. . . . 'ΑΒΛΗΧΡΑ' ΤΑΔ' 'ΕΡΚΕΑ ΟΓΠΟΥ. 'Ο δ' Ἀχιλλεὺς παρ 'Ομήρῳ μετάτινος σφραγίσματος τῷ λυαμέμιονι ἐπιτωθάζει τὼν ἐπὶ τοῖς τάχεσι ματαίαν πεποιθησο. Ἰλ: Ι. σίχ. 349.

,Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἥλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 „Ευρεῖαν, μεγάλιων, ἐν δὲ σκέλοπας κατέπηξεν
 „Ἀλλ' γδ' ὡς διώστατη θένος Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 „Ιχεύ.

Στίχ: 147. Η ΟΤ ΤΡΟΙΗΣ ΟΙΛΕ κτ: Εἰ γὰρ γδ' ἐκεῖνα τὰ καρτερώτατα τείχη σιωπετέλεσεν αὐτοῖς εἰς τὸ μὴ ἐκπορθηθεῖσα, τὶ ποτ' αὖ ἐλπίσειν εἰς τῶν αὐτοχθεδίων τεττων θρηγκῶν;

Στίχ: 148 ΚΑΙ ΕΙ ΧΕΙΡΩΝ ΠΟΣΙΔΑ'ΟΝΟΣ ΕΡΓΑ; Η γὰρ Τροίας ὑπὸ Ποσειδῶνος Λαομέδοντι κτισθίσας μεμύθευται διὸ καὶ Ποσειδῶνος 'Δασ ἐκληθῆ. (ὅρα B. Αἰν. σίχ. 675.)

Στίχ: 149 'ΑΛΛ' ΤΜΕΣ, 'Ω ΛΟΓΑΔΕΣ, κτ: 'Ομοίως τῷ παρ 'Ομήρῳ 'Εκτορι, εἰς πρῶτος εἰς τὸ τεῖχος αὐτὸς ἐφορμῶν ηὔσε πρὸς τὰς ιδίας: Ιλ: Μ. σίχ. 440.

,Ορυαθ' ἵπποδαμοι Τρῶες· φήγυναθε δὲ τεῖχος
 „Αργείων, καὶ ιπυσίν, ἐνίστε θεασιδαῖς πῦρ

Στίχ: 151. ΟΤΜΟΙ ΧΙΛΙΑΔΟΣ ΝΗΩΝ, ΟΠΛΩΝ Θ' ΗΦΑΙΣΟΥ, Τὸν πρὸς ἄλωσιν Τροίας χιλιονάυτιν πλεύσαντα σόλον ὡδὲ ὑποσκώπτων αἰνισσεται (περὶ οὐ δέσα B. Αἰν: σίχ. 213.) καὶ τὸ διὰ μεσοτέας Θέτιδες διαχαλκευθέντας τῷ Αχιλλεῖ ὅπλα ὑπὸ Ηφαίστου, (Η', Αἰν: σίχ. 399.) περὶ ὧν τῆς κατασκευῆς, Ιλ: Σ. σίχ. 468-612.

Στίχ:

Τοῖσι χάραξ ὅδε, ὃς μεσσηγὺς κεῖται, ἵδε τάφρος.
 Ψυχαῖς θάρσος ἐνῆκαν, ἀβληχρὰ τὰδ' ἔρκεα οἴτυ.
 Ἡ δὲ Τροίης οἰδε ἐρυμνά γε ταῖχε ἐσέδον
 Φλοξὶ δαμέντα, καὶ εἰ χερῶν Ποσιδάονος ἔργα;
 Ἄλλ' ὑμεῖς, ὡς λογάδες, σκόλοπας τὶς ῥῆξαι ἐτοῖμος;
 Τὶς σὰν ἔμοι πρόφρων ἔρκη τρομέοντ' ἐσβάλλει
 Οὓμοι χιλιάδος νηῶν, ὅπλων δὲ Ἡφαίστου
 Χρειώ κατ' Τεύκρων σωμαγέρθων πάντοθε πάντες
 Εὔμμαχοι Ἐπρόσκοι τόφον, αὐτὰρ Παλλαδίοιο
 Δειλᾶς κλωπεύσεις, κτανθέντων ἄκριος ἔρων,
 Μὴ δὲ δεδίθων· οὐκ ἐν γάρῳ λήσομεν Ἰππών.
 Ἐναδειν ἐμφανέως ἀμφ' ἔρκατα πῦρ προτιάψαμ.
 Δέξω μὴ Δαναοῖσι, Πελασγίων δὲ νεολαίῃ,
 Αὐτοῖς ἔργον ἔμεν, δεκετές τὰς ἀββαλεν Ἐκτῷ.
 Τοιγάροι ἐπεὶ ἥδη ἡμαρ μέμβλωκε πλάιον,
 Οττι λέλειπται, δόρπον ἐφοπλίζεσθ', ὡς ἄνδρες,
 Ἐξῆς τ' ἐσσομένω ἔλπεσθ' ἐπὶ δῆρων ἐτοῖμοι.
 Εἰς τῆμος Φυλάκες πολιορκῶν Μέσσαπος ἴσε.

D 2

Ταχ-

* * *

Στίχ: 153. ΣΤΥΜΜΑΧΟΙ ἘΤΡΟΤΣΚΟΙ· Πρὸς οὓς Λινέας ἦν καταπεφευγὼς, ἐπικείας τυχεῖν τῆς παρεξένων δέομενος. (Η. Αἰν. 51χ. 494..) Ὁρα δὲ ἐπὶ τῇ ἐν χερσὶ Βιβλ: 51χ. 9. ΙΟ. ΙΙ.

Στίχ: 154. ΔΕΙΛΑΣ ΚΛΩΠΕΤΣΕΙΣ κτ: Ὁρα Β. Αἰν: 51χ. 174. καὶ 176.

Στίχ: 155. . . . ΟΤΚ ΕΝ ΓΑΣΤΡΗ, ΛΗΣΟΜΕΝ ἘΠΠΟΥ. Τὸν διὰ τὴν ἀρδιάξε-
γηθέντος κατὰ Τροίας διερεύσθων μέντον μηδηποτένει. Ὁρα Β. Αἰν: 51χ. 15. κτ:

Στίχ: 157 ΔΕΙΞΩ ΜΗ ΔΑΝΑΟΓΣΙ κτ: Ἀνάνδροις δῆθεν, καὶ εὖλον γενναῖον δό-
λον ἀνεπράξασθαι διαηθεῖστον ἐργάτην δὲ κατ' ἐκένο τὸ τῷ Δασκόφυτος:
Β. Αἰν: 51χ. 45.

Τὰς δὲ δοκεῖτε

„Γάλη θαυμαῖον ἄδολος;
 Κύκνειον δὲ τὸ μὲν πὸ τὴν Πομπεῖαν ὡς ἐξ Λινέας δηθὲν: Λύτ: 51χ. 112.
 „Μηδὲ Πελασγίειν μάλα ἔργον τεχνοκαμάν.

Στίχ: 178. . . . ΔΕΚΕΤΕ΄ Σ ΤΟΤ΄ ΑΒΒΑΛΕΝ ΙΕΚΤΩΡ. (Ὁρα Β. Αἰν:
 51χ. 74) Ἄλλα πάσι γαρ Ἐκτῷ, ὥσπερ γε καὶ τὸ Περικόν δόλον; Ἄλλ' εἰς
 δὲ Ἐκτῷ τοῖς λεπτοῖς ἀποστονοῖσιν τὸν κατατάκοντος, οὐ γαρ ἐπὶ τῇ αὐ-
 τῇ αναρρέσσει Θερμαϊδόσα ἐλεγον ἢ αἴλοχος ἀνδρομέχη: Ιλ. Χ. 51χ. 507.

„Οὐας γαρ σφιν ἔργον πύλων, καὶ τάχτας μακραί.
 Ταύτη τοι καὶ παρὰ τῷ Καλαβρῷ ὁ γέρων Θεμίτις: Πλαστ: Β. 51χ.
 10.

„Ω φίλοι, ἐκέτ' ἔγωγε περὶ Φρεστίν οἵδε χοῖσσαι
 „Οππως ἐσστατοι ἀλλαρισταρχοὶ πολέμοιο
 „Ἐκτορος σύγχρονοι θεοντότοτες, ὃς μέγας Τροίων
 „Καρότος ἐλώ το πάροιθε

Καὶ Παρασλεπ. I. 51χ. 387.

„Οὐι εἰς ἄριστος ἐλώ, καὶ ἐρέπτο δέρεστι πάντα.
 Ἄλλα παρέπη πάσι καὶ ἐν τῷ Ἐκτῷ ξεντὸν δίμοι Τύρκος μεγαλευ-
 χῶν, ὡς εὖλον τὸ Χείρονα Ἐκτορος κατὰ Τροίων ἐσέμενον. Η. καὶ τὸ Σερ-
 βίς εἰπεῖν ἐκ τοποκονοματικούν, ὅτι διὰ τὴν Ἐκτορος αὐτὸν Λινέαν Τύργος
 ἐξευτελίζειν ἐστοπεῖ, ὡς μηδὲν ἐξίου ἐν τῷ Τροίας πολιορκήσει διαπραξά-
 μενον, καὶ στιπερε ἐν ποστον ἔττων αὐτὸς ἐκείνως ἀπελεγχθεῖ. Ἄλλα γαρ
 ἄλλως, εὖλον τοκός Ιοιόνδε το περίτελλον παρεντῷ Ἡρακλεῖ Λινέας ὑπανιχαδω
 θειλῆσαι ὡδὲ τὸν Μάρωνα.

Στίχ:

- Est opus in Teucros: addant se protinus omnes
 50 Etrusci socios; tenebras, & inertia furta
 Palladii, cæsis summæ custodibus arcis,
 Ne timeant: nec equi cæca condemur in alvo.
 Luce palam certum est igni circundare muros.
 Haud sibi cum Danaïs rem faxo, & pube Pelaſga
 155 Esse putent, decimum quos distulit Hector in annum.
 Nunc adeo, melior quoniam pars acta diei,
 Quod superest, læti bene gestis corpora rebus
 Procurate viri, & pugnam sperate parati.
 Interea vigilum excubiis obsidere portas
 160 Cura datur Messapo, & mœnia cingere flammis.
 Bis septem Rutuli, muros qui milite servent,
 Delecti: ast illos centeni quemque sequunt
 Purpurei cristis juvenes, auroque corusci,
 Discurrent, variantque vices: fusique per herbam
 165 Indulgent vino, & vertunt crateras ahenos.
 Collucent ignes: noctem custodia ducit
 Insomnem ludo.
 Hæc super è vallo prospexit Troës, & armis
 Alta tenent: nec non trepidi formidine portas

Explor-

* * *

- Στίχ: 159. "ΗΜΑΡ ΜΕΜΒΛΩΚΕ ΠΛΕΓΟΝ. Οὔτως Ὁδος. Ρ.
 σίχ 190. „Ἀλλ’ ἀγε νιᾶς ἔρμεν δὴ γαῖε μέμβλωκε μάλιστα
 „Ημαρε
 Στίχ: 164. 'ΕΠΤΑ ΔΙ' Σ' ΑΡ' ΡΟΤΟ'ΛΟΙ κτ: "Ωστερὲ ἐκεῖ: Ιλ: I. σίχ. 85.
 „Ἐπτ' ἔσαν πήγεμόνες Φυλάκων, ἐκατὸν δὲ ἐκατῶ
 „Κέροι ἀλλ' ἔσεχον δολιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
 Στίχ: 169. ΠΤΡΑ Δ' ΕΚΣΕΛΑΓΙΖΕΝ. Καὶ ἐν Θ. Ιλ: σίχ. 559. ὁμοίως:
 Καὶ μηρὸς κατωτέρω: Λύτ: σίχ. 557.
 „Τρώων καμέντων πυρὸς Φάνιντο Ιλιέθι, πρὸ,
 „Χιλί' ἀρέ ἐν πεδίῳ πυρὸς καίετο· παρὰ δὲ ἐκάτω
 „Εστο πεντάκοιτα, σέλας πυρὸς αἰθομένου.
 Στίχ: 170. ΟΥΡΟΙ Δ' ΕΓΡΗΙΟΡΤΙ' κτ: Ιλ: Κ. σίχ. 182.
 „Ἀλλ’ ἐγεργορτὶ σῶς τεύχεσιν ἔπαιτο πάντες.
 Στίχ: 179. ΝΙΣΟΣ κτ: Περὶ τέττα δῆ, καὶ τῷ μηρὸν ἐφεξῆς (σίχ: 182) Εὐρυα-
 λη, καὶ τῷ Ε. τῆς Λιν. μνείᾳ ἐγένετο, ἐνθα περὶ τῷ δρομικῷ γῶνιος ὁ λό-
 γος ἦ, σίχ. 307. μξ.
 Στίχ: 180 "ΙΔΗ Κατὰ μὲν τηνας ἡ ἐνταῦθα Ἰδη, τῷ Νίσοι μῆτηρ
 ὑποτιθεται εἴσαι, γυνὴ τις ἐκδότος, δὲ δοκεῖ, Θήραις, ἡ τὸν ψὸν δέσσα συ-
 σρατεύειν Λινείᾳ ἐπόμενον. Οἱ δὲ ἄλλως τῷ Ἰδῃ τὸ σῆρος υπέλαβον, ὡς
 μεταφορικώτερον νοεῖθαι τῷ Ἰδῃ οἵα πατρίδα, η μητρίδα Φάναη, τοισύνδε
 ἀπενέγκαδαν καὶ παραχάντι Λινείᾳ τὸν Νίσον ὀπάσια· εἰ μὲν οὖσ τῷτο,
 Θηροφόρος, η Θηρετρόφος μῆλον ἂν ἡ Ἰδη δηθείη, καθὰ καὶ εἴρηται ἐν
 Τμη: εἰς ΛΘρ: σίχ. 68.
 „Ιδη δὲ ἵκανεν πολυπίδακας μητέρα Θηρῶν.
 Καὶ ὡχὶ Θηροβίλος ὅτι μὴ κατὰ χῆμας Ἐναθαγύης τυχὸν καθότι Θη-
 ρευται τὰ πλεῖστα ὑπῆρχον οἱ ταύτης ἔχοντες· σύτῳ καὶ Γ. Γεωργ: σίχ.
 48. Πολοδάμινη Ἐπιδαύρος ἐλέγετο, ὅτι οἱ Ἐπιδαύριοι δαμναῖν τὰς ἵππους
 ὑπῆρχον ἀριστοι.

Στίχ:

Ταχθεὶς πρόθε πυλῶν, πυρὰ τὸ ἀμφὶ γε τέχεσι κάιειν.

Ἐπτὰ δὶς ἄρο Ροτόλοι Φυλάκων ἔσαν ἥγεμονηες

Λεκτοὶ, τοῖς δὲ ἐκατόν γε νέοι παρέποντο ἐκάστῳ,

Χρυσῷ τὸ ἐκπρεπέες, καὶ πορφυρέοισι λόφοισιν.

Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι Φυλακὰς θέον ἔνθα καὶ ἔνθα,

Οἱ δὲ τὸ ἐπὶ χλοίης καταχεύμενοι οἴνου ἀφυσσον,

Χαλκὲς κορητῆρας τὸ ἐκέντων πυρὰ δὲ ἐκσελάγιεν.

Οὐροὶ δὲ ἐγρηγορτὶ ἀθύρμασι νῦντα διῆγον.

Πάντα ὑπὲρ τάφρος τάδε ἔώρων Τρῶες, ιδὲ ὅπλοις

Αἰπὰ ἔχεσκον· ἀτερ δειμᾶς δὲ ἔμπηγς καὶ ὄντες,

Εὖ βὰ πύλαις, γεφύραις τε, ἐπάλξεσί τε προτὶ εἶχον

Σὺν βελέσσιν, τὰς Μυεθεὺς, ὁξύς τε Σερένης.

Ἄμφεπον· Αἰνέας γὰρ τῷδε, αἴκεν τι δεησῃ,

Ἄμφω ὅπλοτέροισιν ἐπέσηστο ἥγεμονεύειν.

Πρὸς τέχεσσιν ὅλη δὲ Φάλαγξ λελαχυῖα Φυλάσσειν

Εἶτα ἀμειβόμενοι, μέρος ὥκεν ἐκαστος ἀμιώσι.

Νίσος ἔις ὕρος πυλεῶνος, καρτερὸς ὅπλοις

Τραχιδης, (Τὸν πέμψι Αἰνέα ὅπάνονα Ἰδη

Θηροβόλος, βέλεσιν ταχῶ, ιοῖς τε πτερόεσσιν.)

Ἐυρύαλος δὲ ἔμπλω αὐτῷ ἐπιέσσετο, ἄδος

Αἰνεάδων κάλλισος, οὐ δόπλα Τρώϊα διῆτο.

Πᾶς δὲ ἐν ᾠρῃ, πρῶτον ἵγλον τῆμος ἀμέβων.

Τοὺς δὲ εἴς θυμὸς ἔις, χάριμη δὲ ἀΐσσετον ἴσοι.

Τόφοι δὲ καὶ σαθυμῷ κοινῷ πυλεῶν ἐφεώρων,

Νίσος ἄροις οιώ: δῆλον Θεόι, εἴπεν, τόν μοι ἐνῆκαν,

165

170

175

180

185

Ἐγρύ-

* * *

Στίχ. 184. . . . ΠΡΩΣΤΟΝ ἸΟΤΛΟΝ Ora puer primâ signans intonat juventâ. Τέτο δὲ εἰν, ὡς ἔγγιον πελάσαι τῇ τῇ Μάρων λέξει:

„Αξυρον ἔδος ἔχων, ἐν πρώτῃ παις ἔτι ἥβῃ.

Ἐπεὶ δὲ σεσημεωταὶ μήπω τό τηνικαῦται τοῖς Ἡρωικοῖς τὸ τῷ ζυρᾶθμῳ ἔθος παρεισφερηκέναι, τὸν δέ τοι Ποιητὴς κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐπ’ αὐτῷ γίνεσθαι φθέγξαθαι, διάτετο ἐτοις ἡμῖν ἔδοξεν ἀποδεῖναι, οἷς ἀπεδώκαμεν.

Στίχ. 185. ΤΟΙΝ Δὲ ΕΙΣ ΘΥΜΟΣ ἙΝ, ΧΑΡΜΗ Δὲ ΑΙΓΑΣΣΕΤΟΝ ΙΣΟΙ.

Παρεπλησίως Ἰλ: Π. σίχ. 219.

„Πάτεροκλίς τε καὶ Αὐτομέδων, ἔνας θυμὸν ἔχοντες

„Πρόδον Μυρμιδόνων πολεμιζέμενον

Στίχ. 187. . . . ΖΗΛΟΝ ΘΕΟΙ ΤΟΝ ΜΟΙ ΕΝΗΚΑΝ. Λύτοντον μὲν αὐθρώποις εἴναι τινὲς θέλησον, πάντες δέσσοι τινὲς ψυχὴν θέοντες τι ἐν ἡμῖν εἴναι καὶ ἀμυγὲς ὑλης, ὁρθῶς πεφιλοσοφηκότες, ἐπέγγνωσαν τὸ γεμιλὸν καὶ αὐτοφρεσῆ πεφυκέναι, ωχὸν ὁμοίως ἀλλὰ τινὲς μὲν πρὸς τὰ καλὰ ἔσπιλὸν θεόθεν ἡκαντινὸν αὐθρώπῳ, καὶ οἱ ἐν σκότει τῆς πολυθείας τυφλώτοις εἴκεναν, Τινὲς δὲ εἰπὶ τὰς κακὰς, ἐκτε διαεροφῆς τῷ ἐν ἡμῖν λόγῳ, καὶ ἐκ τῆς τῷ πάθεις ἐπιβολῆς καὶ ἰχύος, τὰς πολλὰς κρατισεύοντος, καὶ τὸν λόγον διαθολέντος, μάλιστα ἡρτῆθαι ὄμιλογον. Κακᾶς γὰρ πάντη τὸ θέον αμέτοχόν τε δή καὶ ανατίτιον. Καὶ τέτοια ἔργα εἰσὶ, περι οὐδὲ οἱ Μάρων τὸν Νίσον ὥδε ποιεῖσθαι καλῶς ἐνδοιαζοντα. Ἐγκεστά μοι Φοσίν, Εὔρυαλω σωσαρίζων, διάναιτις, ω φίλε, πράξεας τίνος κατατολμῆσαι θραυστέρας ἐντόνως λίστην ἐπείγεστος πότερον δὲ ἄρα, ἐκ Θεῶν μοι αὐτη, η ἐκ τῷ ἐν ἐμοὶ Δαμονίο, ητοι ἐκ τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τινὲς αἰρχὴν ἔσιν ἔχεστα;

Βιβλ. Θ'.

E

Στίχ.

- 170 Explorant, pontesque & propugnacula jungunt.
 Tela gerunt: instant Mnestheus, acerque Serestus;
 Quos pater Aeneas, si quando adverfa vocarent,
 Rectores juvenum, & rerum dedit esse magistros.
 Omnis per muros legio, sortita periculum
 175 Excubat, exercetque vices, quod cuique tuendum est.
 Nisus erat portae custos, acerrimus armis,
 Hyrtacides (comitem Aeneæ quem miserat Ida
 Venatrix, jaculo celerem, levibusque sagittis)
 Et juxta comes Euryalus, quo pulchrior alter
 180 Non fuit Aeneadum, Trojana nec induit arma;
 Ora puer primâ signans intonsa juventâ.
 His amor unus erat, pariterque in bella ruebant:
 Tunc quoque comuni portâm statione tenebant.
 Nisus ait: Dîne hunc ardorem mentibus addunt,
 185 Euryale? an sua cuique Deus fit dira cupido?
 Aut pugnam, aut aliquid jamdudum invadere magnum
 Mens agitat mihi, nec placidâ contûta quiete est.
 Cernis, quæ Rutulos habeat fiducia rerum:
 Lumina rara micant: somno vinoque soluti
 190 Proculbûre: silent latè loca. Percipe porro,
 Quid dubitem, & quæ nunc animo sententia surgat.
 Aenean acciri omnes, populusque, patresque
 Exposcunt, mictique viros qui certa reportent.
 Si tibi, quæ posco, promittunt (nam mihi facti
 195 Fama sat est) tumulo videor reperire sub illo

Posse

* * *

Στίχ: 188. 'ΗΕ' ΘΕΟ'Σ, ΔΕΙΝΟ'Σ ΠΟ'ΘΟΣ "ΕΣΚΕΝ 'ΕΚΑ'ΣΤΩι.
 Κατὰ τὸ Μενάνδρος ἐκάστο

"Ο νοῦς γαρ ήμην ἔξιν ἐν ἐκάστῳ Θεός.

Στίχ: 190. ΦΡΗ'Ν ΜΕΝΕΑΙΝΕΙ κτ: "Ουτῷ καὶ ἐν "Ελλησι Διομήδης παῖς 'Ομή-
 ρῳ, Ἰλ: Κ. σίχ. 220.

"Νέσορ, ἐμ' ὀτρώσει πραδίῃ καὶ θυμὸς αὔγηνωρ,

"Ανδρῶν δύσμενέων διῶμι σρατόν, ἐγγὺς ἐόντω

"Τρωῶν.

Καὶ ἐν Τρωσὶν ὁ Δόλων. Αὐτ: σίχ. 319.

"Εκτορ, ἐμ' ὀτρώσει πραδίῃ καὶ θυμὸς αὔγηνωρ,

"Νηῶν ὀκυπόρων χεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθεδόμων.

Καὶ ὁ τῷ Οἰλέως Λαὸς αὐτὸς ἐν "Αχαιοῖς, πρὸς τὸν Τελαμωνίδην: Ἰλ: N. σίχ. 73.

"Καὶ δὲ ἐμὸι αὐτῷ ἐνὶ σῆθεσσι φίλοισι

"Μᾶδον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ήδε μάχεθαι."

"Μαυρώσοι δὲ ἐνερθε πόδες, καὶ χαῖρες ὑπερθεν.

Στίχ: 200. ΠΑΛΑΙΑΝΤΙΑ ΤΕΙΧΗ. Ήγκός γαρ Νίκος τὴν Αἰγαίην
 ἐκάθετην ἐξέλευσθ, εἰς Τυρέωντος ἐπαφικορένει. (Η. Αἰν: σίχ. 630.)

Στίχ: 200. ΑΡΓΟΛΙΚΟΓΟ ΔΕΟΤΣ ΜΕΣΟΝ. κτ: "Εντεῦθεν Ευρύστον τῷ τικι-
 καῦται ἐν παισὶν ἐτι ἐξετάζεθαι Σέρβιος σωματεύτεο. Τοῖς γαρ δέκα Τῆς
 Τρωϊκῆς μάχης ἔτεσιν, ἐν οἷς τραφίων λέγεται, τῶν ἐπτά τῆς μετά
 Αἰγαίου πλάνης σωματεύμενων, μόλις πει επτακαιδεύτης ἐ μείραξ κατ'

ἐκάνο γενέθαι ἀναφανήσεται.

Στίχ:

Ἐυρύαλ', ἡὲ Θεὸς, δεινὸς πόθος ἔσκεν ἐκάστῳ;
Διὸς γὰρ ἐμοὶ μάρνασθ', ἥξιον ἄλλο τι δέξαι,
Φρίω μενεάνει, ὃδὲ μὲν ἐκῆλως ἄρκιον ἥθαι.

190

Ἄθραις ὡς Ροτόλας πισών μέγα κάλλαβε θάρσος;
Ὄς πυρὰ ταρφέα δ' καὶ σιλβεῖ; οἴην δ' ἥδ' ὑπνψ
Διωταρ; σιγὴ πάντα δ' ἔχει σῶες ὁ Φρονέωπερ,
Τίς τε Φραδομένω ίότης κατὰ νοῶ ἐπορίνθη.
Ἀπέκειν ποθέσιν ἄπας λαὸς τ' ἵδε πάτρες,
Ἀνδρας τ' ἐκπέμπειν τὰς οἱ πάντ' αγγελέοντας.
Ὕν σοι υποσαῦεν τὰ θέλοιμι, (ἐμοὶ τὸ γε τέργυψ
Κῦδος ἀποχρήσει) θρωσμὸς δοκέω ἐπ' ἔκεινος
Ἄτραπιτόν κεν ἔχειν μάλα δηϊδίως ἐνρέθαι,
Εἰς πύργος ἀγέθσαιν, ἀτὰρ Παλλάντια τάχη.

195

Θαμβήσας δὲ μέγα κλέας πολυτάτον εὐχος
Εὐρύαλος βάνοντι Φίλω προσφεγγέατο τοῖα:
Ἡ φὰ σὺ μὲν ἀργαλέων ἔχεμεν συλλήπτορ ἀέθλων
Νίσε ἀνάνεα; ἐν κινδώνις σ' οἶον ἐφήσω;
Οὐχ ἡς γεννήτωρ ἀρητόφιλός με Θόφελτης
Ἄργολικοι δέκας μέσον, ίλιακῶν ἵδε μόχθων.
Θρέψεν ανειληφώς, τοῖος δ' ὃδε ἔμμεν' ὄπαν
Ἐώ γέ Σοι Αἰνέα, ἄφθιτος, πυμάτων Μοιρῶντες.
Ἐξ' ἐμοὶ, ἐξ' ἥτορ μοι, Φῶς τόδε φᾶσ' ἀθερίζον,
Ζωῆς τ' ἐυπριάτια δόξαιν τιθὲν, ἥν σὺ διώκεις.

200

Πρὸς δὲ τὰ Νίσος ἐφῆς ὄνδεν δέος ἀμφὶ σὲ τοῖον,
Οὐδὲν υφορᾶσθ' ἔνι· αὖθ' ὡς μὲν ἐνάζοντά σοι ἄξοι
Ζεὺς μέγας! ἥ ταῦθ' ὅς καὶ ἐπ' ἐίσοις ὄμμασι λεύσσει.
Ἀλλ' εἰ (συμβάνει δὲ πλεῖστα ἐν ἔργοις τοίοις.)

Εἴτις

Ε 2

* * *

Στίχ: 207. ΘΡΕΨΕΝ ἈΝΕΙΛΗΦΩΣ, Τετέσιν ανέθρεψεν, ἐξεπαι-
δευσεν. Sublatum erudit, ὡς ὁ Ποιητής ἐπὶ λέξεως: (ἀναρθένται ἐδίδαξεν.)
τὸ γὰρ ἀποτεχθὲν ἔραγε οἷον πεδὸν, ὑπὸ τῷ Φῶτος ἀνελαμβάνετο ἐν
κόλποις, ὡς γῆσιν ἐπιγνωθὲν, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἀποβλήτων καὶ σωέβαινε.
(Ταξβμαν.)

Στίχ: 210. ΖΩΗΣ Τῷ ΕΤΠΡΙΑΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΙΘΕΝ κτ: Εὔωνος ἡγέμονος, ἥν
ἄντις διὰ κινδώνων πρίωτο τῆς ἀρετῆς σκλειστον. Συχνὸν δὲ παρ Εληστρ
ἀρηταὶ τὸ ψυχῆς τιὼν ἀρετῶν ἔξωνεθα, καὶ αὐτὶς ἀμματος έναν ὄντον,
καὶ τὰ παρεπλήσια.

Στίχ: 212. Αἴθ' "ΩΣ Μ' ΕΤΑΖΟΝΤΑ" ΣΟΙ "ΑΞΟΙ!" Εν ἐνχῆς εἴ-
δε δέκος, διὸ οὐ Νίσος τῷ νεανισκῷ Ευρυάλῳ, ἥν περὶ αὐτῷ δόξαιν ἔχει δι-
καίαν διαπιστεῖται· τὸ δὲ (ἐνάζοντά) γεγυθότα, λέγει, ἐπὶ τῷ ἐντυχεῖ κα-
τορθώσει τῷ σκοπεμένῳ, καὶ μετὰ πανάνων ἐυχαριστήσιν ἐπανακάμπισ-
ται ὅτι δὲ τὸ (ἐνάζειν) ἀπὸ ἐπιβρέθματος παρηκται τῷ μετὰ γῆθους τε
καὶ ἐνθυσιασμῷ εἰνθότος ἐπιφανεῖθαι, (ἐνοῖ, ἐναὖ:) εἰρηται, Ζ. Λη:
σιχ. 415.

Στίχ: 213. ΕΙΣΟΙΣ "ΟΜΜΑΣΙ" Δικαίοις, ἥτοι δικαίως
τὰ πράγματα καθορῶσι καὶ κρίνοσι, καὶ τὰς τὰ δίκαιας καὶ καθίκοντας
διαπραττομένως αξίως ἐπιβρέθεύσοι ταῦτη τοι καὶ ἐπόψιος ἐ Ζεὺς πρό.
ειρηται· Λπολάων. Β. Λργον. σιχ. II33

" — Οδύπε καὶ ἐπόψιος ἀμμι τέτυκται.

Καὶ

Posse viam ad muros, & moenia Pallantea.

Obstupuit magno laudum perculsus amore

Euryalus, simul his ardente m affatur amicum:

Mene igitur socium summis adjungere rebus,

200 Nisi, fugis? solum te in tanta pericula mittam?

Non ita me genitor bellis assuetus Opheltes

Argolicum terrorem inter, Trojæque labores

Sublatum erudiit: nec tecum talia gessi,

Magnanimum Ænean, & fata extrema sequutus.

205 Est hic, est animus lucis contemptor, & istum

Qui vitâ bene credit emi, quod tendis, honorem.

Nifus ad hæc. Evidem de te nil tale verebar,

Nec fas: non; ita me referat tibi magnus ovantem

Juppiter, aut quicumque oculis hæc aspicit æquis.

210 Sed si quis (quæ multa vides discrimine tali)

Si quis in adversum rapiat casusve, Deusve,

Te supereſſe velim: tua vitâ dignior ætas.

Sit, qui me raptum pugnâ pretiove redemptum,

Mandet humo solitâ: aut, si qua id fortuna vetabit,

215 Absenti ferat inferias, decoretque sepulchro.

Neu matri miseræ tanti sim causa doloris,

Quæ te sola, puer, multis è matribus ausa.

Prosequitur, magni nec moenia curat Aceſtæ.

Ille autem: Causas nequicquam nectis inanes;

Nec

* * *

Kai Aὐτ: αὐτ: σιχ. 1179.

„Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἔκαστ' ἐπιδέρκεται· ύδε μν ἄνδρες
„Ληθομέν εἰπεδον, οἵ τε θεύδεις, ήδὲ δίκαιοι.

Στίχ: 219 KENH' PION Ἡν γὰρ καὶ τῷ θανάτῳ γομι-
ζόμενον ἔτι χεῖρον, τὸ θανέντα ἀταφον καὶ ακήδευτον διαμεῖναι. (Δ. Αἰν:
σιχ. 678. καὶ σ'. Αἰν: σιχ. 350.) περὶ δὲ τῷ Κενητίᾳ, δρα καὶ Γ. Αἰν: σιχ.
324. καὶ σ'. Αἰν: σιχ. 553.

Στίχ: 222 ὉΤΚ ἈΛΕΓΟΥΤΣΑ ΤΕΙ' ΧΕ' ἈΚΕ' ΣΤΟΥ.
„Ορα Ε'. Αἰν: σιχ.) Όυ γὰρ τῶν ἀναγραφεσσῶν ἐκεὶ παροικῆσαι μητέρων
(Αὐτ: σιχ. 794.) μία καὶ ἡ τῷ Εὐρυάλῳ ἡξίωσεν εἶναι, ὡς ἀρε τὰ ύδ-
συζιῶ καὶ σωεπαλᾶδα μπροστομένη, ἡ ἐν ήσυχῃ καὶ ἀνέται διάγεντι ἐκείνῃ
ἀπέχεσσα.

Στίχ: 227. . . . ΩΣ ΒΑΣΙΛΗ' Α Τὸν βασιλόπαιδα Ἀσκάνιον.
(σ'. Αἰν: σιχ. 32. καὶ 436.)

Στίχ: 228. ἩΔΗ Δ' ΕΜΒΙΑ ΠΑΝΤΑ κτ: Παραθε τέτοις τὰ ἐν τῷ Δ. τῆς Αἰν:
σιχ. 572—578.

Στίχ: 230. ἈΡΧΟΙ ΤΕΥΚΡΩΝ Δ' ΟΓ' ΠΡΩΤΙΣΤΟΙ κτ: Τοῖς ἐν Τρωσὶν ἀδε-
προέχεσσι, σωβέβαινεν, ὡς εἰκός, παρεὶ πειθοῖσιν τῷ Ἀγαπτος, οσα καὶ
Ἀγαμέμνονι τότε, Ἰλ: Κ. σιχ. I. κξ:

„Ἄλλοι μὲν παρεὶ νησιν αριστεῖς παναχεισῶν

„Εὔδεν πανγύχιοι μαλακῶ δεδμημένοι ὑπνῳ.

„Ἄλλ' εἰς Ἀτρεάδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν

„Τηνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίοντα.

„Ωστερ οὐδὲ ὑπὲρ τῷ πλήθεις ἐκεὶ κινδωθεούτος τον ποιμένα τῶν λαῶν προ-
σῆκεν ἄνπινον μεριμνᾶν καὶ σφαδάζειν, ἐτώ καὶ τῶν Τεύκρων ἐνταῦθα Τίς
ἀρχηγὺς, καὶ τιὼ ἥβιω ἔτι τιὼ ἐπιλεκτον.

Στίχ:

Εἴτις ἀδ̄ ἀντίξους πότμος μ̄ ἔλοι, ἥε δὲ Δαίμων,
Σώζεθαι σ̄ ἐθέλω, ζώειν σιώ δ̄ ἀξιον ἥβιω.

215

Ἐη δ̄ ὅς τε πεσόντα με λυσάμενος δὶ αποίνων,
Ἡ χοὶ δῷ ἐθίμῳ, ἕτ', εἰ τόδε μοῖρα ἀποέργει,
Εἰναγίσοι θανέοντι, κενήριον ἥε τι τεύξοι.

Μὴ καὶ γενιαμένη σ̄ ἄλγες τόσας αἴτιος εἴλω,

220

Ἡ δὲ σοι ἐκ πολλῶν μητρῶν, ὡς πᾶς φίλε, οἴη
Ἐπεται, τὸν ἀλέγεσσα "Ανακτος τάχε" Ακέστη.

Ἄλλὰ γὰρ Ἐυρύαλος: προφάσεις τὰς δ̄ ἥλιθ' ὑφαίνεις.
Οὐ τι μετατρέπομεν πάμπαν φρένας, διτικειν ἐποιεῖ.

225

Σπερχόμεθ' ὥκα ἔφη: ἔγρεθ' ἐπικέκλετο δ̄ ὅρες
Τοὶ δ̄ ἐξεγρόμενοι φυλακὰς δέχνωντο ἀμοίβδων
Τὰ δ̄ ἄμφω βήτια ἄμα ὡς βασιλῆα κιόντε.

Ἡδη δ̄ ἔμβια πάντα, ἐπὶ χθονὸς ὅσσα γε ναῖεν,

Ἐσκ̄ ἔξω μελεδῶν, μαλακῷ δεδμημένα ὑπνῷ.

230

Ἀρχοὶ Τεύκρων δ̄ οἱ πρώτισοι, καὶ λογάς ἥβη,

Λοίγια ἀμφὶ τά δε ἔωιόντες μητιοῶντο,

Τίπτ' ἔρξειαν; τίς δ̄ Αἰνείᾳ ἄγγελος ἔξοι;

Ἐγχει κεκλιμένοι δ̄ ἵσαντο σάκη πατέχοντες

Μεσσηγὺς σρατιῆς. Νίσος δ̄ ἄμα Ἐυρύαλος τε,

Αἴφνιδίων ἐλθόντες ἐνεισαχθῆν ἐδεέθιαν,

235

Ως ὑποθησομένω πρῆξιν τιὼν ασεῦσῃ ἀνάγκη.

Τὰ δ̄ ὡς ἔμμεματ̄ ἀποδέχνυτο πρῶτος Ἰάλος.

Αὐτικα δ̄ αὖ Νίσω ἐπιτέλετο αἴψα πιφάσκειν.

Τῆμος δ̄ Τροτακίδης: Αἰνειάδαι, ἔνδικα κλῦτε,

Μηδ' ἀπερ ἐννέπομεν, νεοτήσια ὡς αἴθερίζειν.

240

Ἡνίδε δὴ Ροτόλοι δεδμημένοι ὑπνῷ ίδ̄ οἶνων

Σιγῶσ· οἱ δ̄ ἴδμεν μάλα χῶρον ἴδοντες ἐνέδρη,

Αμφο-

* * *

Στίχ: 233. ἜΓΧΕΣΙ ΚΕΚΛΙΜΕΝΟΙ Ιλ: Γ. 51χ. 135.

„Ασίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ̄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
Ἄλλ' ἡ θέσις ιῶ διαφέρεσσα· οἱ μὲν γὰρ παρ Ομήρῳ (Αύτ: 51χ. 134) ἐπὶ
τῇ σρατοπέδῳ καθίωτο:

„Οἵ δὲ ωῶ ἔατας σιγῇ
Οἱ δὲ παρὰ τῷ ἡμετέρῳ έντος τῇ ὀχυρώματος ἐσάτες ὑπῆρχον ἔρθιοι
τοῖς δέρασιν ἐρειδόμενοι.

Stant longis annixi hastis.

Οἴαπλ καὶ ἐκείνω πε "Εκτωρ, Ιλ: Η. 51χ. 496.

„Τῷ (δόρατι) ἐρεισάμενος, εἰσάγεται. Καὶ Λλαχᾶ (Ιλ: Χ. 51χ.

225.) Αχιλλευς:

„Στῇ δ̄ αὖ ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρειθεῖς.

Στίχ: 237. ΤΩΔ' Δ' ΩΣ ἘΜΜΕΜΑΣΤ' ΑΠΟΔΕΧΝΥΤΟ Οὐιργίλιος
ἔφη: Accerit trepidos: (Δέξατο τρομαλέγει.) τὸ δ̄ ἐκλαβεῖν γένει, ὡς
περιθεῖς τε καὶ περιφέρεις πῶς γάρ, τὸς θτῶς ἐπὶ τιὼν πρᾶξιν ἐτοίμας;
αλλ' ὑπὸ τῆς ἀγαν απεδησ τε καὶ ἰταμότητος, οἷον ὀργῶντας, καὶ ατρέ-
μας ἔχειν γέρεροντας. Καὶ καλῶς οὖν οἱ τὸ trepidos, ἐρμιλένουσαντες Festi-
nos, καθ' οὓς καὶ αὐτοὶ ἐμμεμαῶτας) ἀπεδώκαμεν.

Στίχ: 243. . . . Οἵ δ̄ ΙΔΜΕΝ ΜΛΑ, ΧΩΡΟΝ ΙΔΟΝΤΕΣ ΕΝΕΔΡΗ-
Σημειωτέον ἄδει: Ι. ὅτι αὐτές μόνος πρὸ μικρεῖ ο Νίσος, τιὼν ἐδὼν ἐφαινε-
βιβλ. Θ.

F

το

- 220 Nec mea jam mutata loco sententia cedit.
 Acceleremus, ait, vigiles simul excitat: illi
 Succedunt, servant que vices: statione relicta
 Ipse comes Niso graditur, regemque requirunt.
 Cætera per terras omnes animalia somno
 225 Laxabant curas, & corda oblita laborum.
 Duætores Teucrûm primi, & delecta juventus,
 Consilium summis regni de rebus habebant;
 Quid facerent, quisve Aeneæ jam nuntius esset.
 Stant longis adnixi hastis, & scuta tenentes,
 230 Castrorum & campi medio: tum Nisus, & una
 Euryalus confestim alacres admittier orant.
 Rem magnam, pretiumque moræ fore. Primus Iulus
 Accepit trepidos, ac Nisum dicere jussit.
 Tum sic Hyrtacidcs: Audite ò mentibus æquis
 235 Aeneadæ, neve hæc nostris spectentur ab annis,
 Quæ ferimus. Rutuli somno vinoque sepulti
 Conticuere: locum insidiis conspeximus ipſi,
 Qui patet in bivio portæ, quæ proxima Ponto.
 Interrupti ignes, aterque ad fidera fumus
 240 Erigitur: si fortunâ permittitis uti,
 Quæsitum Aeneam ad moenia Pallantea,
 Mox hîc cum spoliis, ingentî cæde peractâ,

Affo-

* * *

το παρατετηρηναι τιω εις τὸ Παλλάντιον ἀγυσσαν. 2. ὅτι, καὶ εδίδει
 τῷ Σύτῃ, καὶ μετὰ πληροφορίας εἰδέναι ἐφασκεν ἐλεγε γὰρ: σιχ. 198.

” Θεωσμὸς δοκέω ἐπ’ ἔκεινος.

„Ατραπιτόν κεν ἔχειν μάλα φρίδιος εὐρέθω.
 Νιῶ δὲ καὶ εἰδέναι αὐτολῶς, καὶ ὁ φθαλμοῖς ἐπελθεῖν, Φησί, καὶ μετ’ αὐτῷ
 ἄμα καὶ τὸν φίλτατον Ευρύαλον ὀπτῆσαι γενέθαι παρίσησι: Locum insi-
 diis conspeximus ipſi:

„Οἱ δὲ ἴδμεν μάλα χώρον ἰδόντες ἐνέδρη.

Δι’ αὐτοτέρων δὲ τέταυ τὸ πισόν ἐπιχειρεῖ τῇ ὑποχέσει μητέσυσσεθαι;

Στίχ: 244. ΠΤΥΡΣΑ' ΜΕΝ 'ΕΚΛΕΙΠΕΙ Ευρυάλῳ μὲν, αἴραιθαι τὰ
 πυρσά, Νίσσος αἰωτέρω (σιχ. 192.) ἐδείκνυ τὰ τῶν πολεμίων νιῶ δὲ τοῖς
 ἄρχοσιν ἀγορεύων, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ βραχὺ ἐκλείπον προσιθησι, πλεῖον
 καπνῷ ἀποδίδοντα ἢ λάμψεως.

Στίχ: 245. ΆΛΛ' ΛΙΚΕΝ ΝΩΣΝ ΧΡΗΣΘΑΙ ΔΑΙΜΟΝΙ ΔΩΣΤ Ε,
 'Εὰν τῷ, εἴτε Θεῷ, εἴτε τῇ Μοίρᾳ, ἡ πέθω, τῷ ἐπὶ τιὼ πρᾶξιν ἥμας ταύτῳ
 ἀγοντι, (Ανωτ: σιχ. 186. 187) χείσαθαι ἥμιν ἐπιτρέψῃτε.

Στίχ: 246. ΤΕΙΧΩΝ 'ΑΠΟ ΠΑΛΛΑΝΤΕΙΩΝ· Εκεὶ γὰρ ἔτι τὰς
 περὶ Αἰνείαν διατριβεν ἐδόκεν. (Ανωτ: σιχ. 200.)

Στίχ: 248. ΟΔΟΣ Δ' ΟΤ ΤΟΙ ΝΩ ΛΗΣΕΙ. 'Ομοιόλεκτον ἐν ἐχ
 ὄμοιᾳ τῇ ὑποθέσει τὸ τοῦ Αντιλόχου παρ' Ομ: Ιλ: ψ. σιχ. 415.

” Στεινωπῷ ἐν ὅδῳ παραδύμεναι, εδέ με λίγει.

Στίχ: 249. ΠΕΡΑΣ ΑΤΤΟΙ 'ΟΠΩΠΑΜΕΝ "ΑΣΤΕΤΣ. 'Επαναλαμβά-
 νει τὸ ἐν σιχ. 242. διήθεν, ἐκ ἀδηλον σφίσιν αὐτοτέρωις τιὼ ὅδὸν εἴναι καθ'
 ἦν βήσονται διαβεβαιώμενος, εἰδέναι γὰρ ἐξ αὐτῆς ὄψεως τιὼ χώραν, οὐ
 καταμαθεῖν ἐφθασσαν περιιόντες, καὶ τῷ θῆρᾳ χολάζοντες.

Στίχ:

Αιφοδον ἔνθα πύλης, τῆς πόντων ἄγχι ἐάσης.
 Πυρσὰ μέν ἐκλείπει, ζοφοῖς καπνὸς δὲ ἐπὶ ἄσρα
 Αἴρεται· ἀλλ’ αἶκεν νῶν χρῆθαι Δάμουνι δῶτε,
 Ἀυτίκα Ἀινέαν, τεχῶν ἀπὸ Παλλαντέων
 Τρέψαντ’ ἀντιπάλες, πολλοῖς ἀμα σῶ γ’ ἐνάροιστ
 Λεύσσετε δὴ παρεόντα· ὅδὸς δὲ ἔτοι νῷ λήσαι.
 Ἀγκεσ’ ὑπὸ σκιεροῖς πέρας αὐτὸι ὀπώπαμεν Ἀτευς
 Θήρω ἀσκῆντες· Θύβριν ποταμὸν δὲ ὅλον ἴδμεν. 245
 Ἔνθ’ ἔτεσι βοϊθῶν, Φρένεσίν τε πέπων γε Ἀλήθης:
 Πατρῶοι Θεοὶ, οἵς αὖν πέρι μέμβλεται Τροίης,
 Οὐκ ἄρα Τεύκρος ἐξ ἄρδιν προέθεθε ὀλέσσαι,
 Εἰ δὲ νεηνίσκοιν τοῖον θυμόν τε μένος τε
 Ἔνθεθ· ᾧς δὲ ἐνέπων, ἀμω τοῖν, χερε τ’ ἔχεσκεν
 Αιφοῖν, δακρυόφιν θερμοῖς δὲ ὑπεπίμπλατο ὅσσε: 250
 Αττα ποθ’ ὑμμιν, ὅποια γέρα τ’ ἀντάξια, ἀνδρες.
 Ἐκτίσετις; Ἀλλὰ γὰρ ὅσσα ἄρισα πρῶτον,
 Τυπιν δὴ ὀπάσσοι Θεοὶ τ’, ἀρετήτε τὰ δὲ ἀλλα,
 Αἷψα μὲν Αἰνέας δῖος σφίσιν ἐγγυαλίζει
 Οὐποτε δὲ Ἀσκάνιος τόσσα ἐπιληστεῖ ἔργα. 255
 Άλλ’ ᾧς σῶς ἕιώ παλινόροστοι μοι γενετῆρος!
 (Ἀσκάνιος Φάτο) πρὸς τε Θεῶν πατρῶων, Νίσε,
 Πρὸς τε δὲ Ἀσσαράκη, ἀδύτων τε τὰ Ισίη οἰκεῖ,
 Λίσσομαι· ηδὲ δὲ ἐμοὶ γε τύχη περιῆ τ’, ίδε πίσις
 Τιὼ σφετέροις τιθεμένην κόλποισι γενετῆρα καλεῖτε, 260
 265

F 2

N 2

* * *

Στίχ: 251. . . . ΦΡΕ'ΝΕΣΙΝ ΤΕ ΠΕ'ΠΩΝΤΕ ἈΛΗΘΗΣ. Ως καὶ περὶ τὸ
 γηραιοῦ Ἀκέστη ἐν ἄλλοις (Ε. Αἰν: σίχ: 76.) ἐφασκε.

Στίχ: 256. . . . ΔΑΚΡΥΟΦΙΝ ΘΕΡΜΟΓΣ Δ' ΤΠΕΨΙΝΠΛΑΤΟ ὉΣΣΕ·
 Δάκρυσι, τοῖς αὐτοῖς χαρᾶσ τε ἀμα καὶ λύπης: τὸ μὲν, ὅτι ἔτω προδύ·
 μης ἀμαίναθαι περὶ τῆς πατρίδος ἐώρα τὸ δὲ, ὅτι ἐν ἄκμῃ νεότητος εἰς
 πρεπτον τὸν κίνδων παραβαλλομένης· ἂδη δὲ δακρύσων πολλὰ, ἀσερε εἴ·
 ρηταφ.

Στίχ: 259. . . . ΘΕΟΙ Τ’, ἈΡΕΤΗ ΤΕ Οἱ μὲν, ὡς ὄντες
 αἱρετῆς ἐπιβραβευταὶ καὶ μαθαποδόται· ηδὲ αἱρετὴ, ὅτι ἀντὴ ἐαυτῇ καὶ
 αἰεθλος ἀμα καὶ ἄθλον καθίσαται.

Στίχ: 261. ΟΤΥΗΟΤΕ Δ’ ΛΣΚΑΝΙΟΣ κτ: Τεχνικώτατα δὲ γηραιὸς Ἀλήθης, καὶ
 τὰς ἐκ τὸ Ἀσκανίος ἀντιδόσεις, προϋπιχνεῖται τοῖς νεωνίσκοις, ἀμα το
 σωθέθαι τὸν παῖδα Ἀσκάνιον ἐνάγων διαθέσει ἐυγνώμονι, (τεθ’ ἐπερ αὐ·
 τίκα ὁ παῖς ποίησε.) καὶ μονιμωτέραν δὲ ἔτως ἐσομένας τοῖς ηλικιάτασ
 ἐλπίζειν παρέχων τὰς ἐκ τὸ Ὄμηλικος χάριτας.

Στίχ: 262. ΑΛΛ’ ΩΣ ΣΩΣ ΕΙ”HN κτ: τιὼ τὸ γενέτε παρεγσίαν, ὡς ίδιαν ὁ
 παῖς σωτηρίαν τιθεται.

Στίχ: 264. ΠΡΟ’Σ ΤΕ ΔΕ’ ΛΣΣΑΡΑ’ΚΟΤ Τοῖς πατρῶοις τε καὶ δὲ
 φεζίοις Θεοῖς Ἀσκάνιος συγκαταλέγει καὶ τὸν Ἀσσάρακον, ὡς τὸ γένες
 ἐξάρξαντα. (Ιλ: Υ. σίχ. 231.)
 „Τρωὸς γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 „Ιλος τ’, Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης

(Ορεα καὶ ἐν Α. Αἰν: σίχ. 257. καὶ 308.)

Στίχ: 265. . . . ἩΚΕΝ ΕΜΟΙΓ ΓΕ ΤΤ’ΧΗ ΠΕΡΙΗΤ’, ΙΔΕ’ ΠΙ’ΣΤΙΣ.
 Η μὲν τύχη τῶν εἰφ’ ημῖν· η δὲ πίσις, καθ’ ἦν πλευτῆμεν τὸ βίβωμεν

τὸ

Affore cernetis; nec nos via fallet euntes.

Vidimus obscuris primam sub vallibus urbem

245 Venatu assiduo, & totum cognovimus amnem.

Hic annis gravis, atque animi matus Alethes:

Dī patriū, quorum semper sub numine Troja est,

Non tamen omnino Teucros delere paratis;

Cūm tales animos juvenum, & tam certa tulisti

250 Pectora: sic memorans, humeros, dextrasque tenebat

Amborum, & vultum lacrymis atque ora rigabat:

Quæ vobis, quæ digna, viri, pro talibus ausis

Præmia posse rear solvi? Pulcherrima primum

Dii, moreisque dabunt vestri: tum cætera reddet

255 Aetutum pius Aeneas, atque integer ævi

Ascanius, meriti tanti non immemor unquam.

Imo ego vos, cui sola salus genitore reducto,

(Excipit Ascanius) per magnos, Nise, Penates,

Assaracique Larem, & canæ penetralia Vestæ

260 Obtestor, (quæcumque mihi fortuna, fidesque est,

In vestris pono gremiis) revocate parentem,

Reddite conspectum: nihil illo triste recepto.

Bina dabo argento perfecta, atque aspera signis

Pocula, devictâ genitor quæ cepit Arisbâ:

Et

* * *

τὸν τρόπον, καὶ ἀξιόπιστοι καθισαμεθα τοῖς ἄλλοις, τῶν ἐφ' οἷς ἔιναι καθ' ἑκάτερον εἰς Ἀσκάνιος ἐκευτὸν φέρων τοῖς νεανίσκοις παρακατατίθησι, καὶ οἶνον ἐγκολπίζων καθοσιῖ.

Στίχ: 269. ἌΤΤΑ ΠΕΠΟΡΘΥΙΑΣ ἈΡΙΣΒΗ· Ἀρίσβη, Τρωϊκὴ πόλις, Μιτυλιωμένη ἀποικος, Περικάτης μεταξὺ καὶ Ἀβύδος κειμένη παρὰ ποταμῷ τῷ Σελήνετι, οὔτω, Φασὶ, κληθεῖσα ἀπὸ Ἀρίσβης θυγατρὸς Τεύκρης τῷ Κρητὶς, γυναικὸς δὲ Δαρδανώ. Περὶ ταύτης Στράβ. ἐν τῷ ΙΓ. τῶν Γεωγρ. ἐξ οὐ καὶ ὁ Συγγραφ: τῶν Ἐδυκ. Μέμνηται δὲ καὶ Ὁμηρος αὐτῆς ἐν τῷ Καταλόγῳ, ὡς συμμάχη τοῖς Τρωσὶν ὅστης. (σίχ. 836.) Πλὼς ὃν ἐνταῦθα παρὰ Λίνεα ἦν διαπορθηθείσης τὰ ἐξ αὐτῆς κύπελλα; Ἀλλὰ ἡ Ἀρίσβη, Φασὶν, ὑπὸ Τρωῶν ἐκπόρθησις πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦν ἐκείνη, τοῖς Τρωσὶν ἐπειτα φίλης τε καὶ συμμάχης γενομένης. Οἱ δὲ ὅτι Ἀχιλλεὺς μὲν ἐπὶ τῆς Τρωϊκῆς αὐτιῶν μάχης διεπερσε, τῶν δὲ ἐξ αὐτῆς σκύλων Ἐλενος υἱερού διὰ Πύρρου κληρονόμος ὁ Φεδεῖς, τοῖς ἀμφὶ Λίνεαν παρὰ αὐτῷ ξενιθεῖσι τὰ κύπελλα ἐδωρήσατο. Οἱ δὲ ἄλλως, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ τιλῶν Ἀρίσβηων ισόρησαν Ἀσυάνακτι εἰς κλῆρον πεσεῖν τῷ Ἐκτορος, Ἀσυάνακτα δὲ ὑπὸ Ἀντιλύορος ἐξελαθέντα, ἐπὶ αὖ πρὸς Λίνεας ἐπικατασαθέντα, ἄλλοις τε δὴ, καὶ διὰ τῶν κυπέλλων τέτταν ἀμείψαδα τὸν ἀποκαταστήσαντα. Ἀλλὰ γὰρ, ὅποιον ἀντιτι τῶν δοξασμάτων τέτταν προέλοιτο, γε διὰ αὐτὸς Σέρβιος οἴδε, τῶν Μάρωνος Σχολιασῶν ὁ γενναιότατος.

Στίχ: 270. ΔΟΙΟΥΣ ΤΕ ΤΡΙΠΟΔΑΣ, ΧΡΥΣΟΙΟ ΔΥΩ ΔΕ ΤΑΛΑΝΤΑ. Περὶ τῶν τοιῶνδε Τριπόδων, ὅρα Ε'. Αἰγ.: σίχ. II4. Καὶ περὶ τῷ Ταλάντῳ δὲ, Αὔτ: σίχ. II6. Η δὲ τῶν τοιώτων δώρων ἐνταῦθα ὑπόχεσις, τιλῶ παρὰ Ομῆρο, ὑπὸ Οδυσσέως Ἀχιλλεῖ πρεσβεύοντος ἔδειξε ἀνακαλεῖται γενομένην, Ἰλ: I. σίχ. 263.

„Οσσα ὑπέχετο δῶρο Ἀγαμέμνων
„Ἐπτ' ἀπύρετος τριπόδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα
„Διδωνὰς τε λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δὲ ἵπποις κτ:

Στίχ:

Νὺν δότ’ ιδέθαι τῷ δ’, φόδεν δεινὸν, παρεόντος·
Ἄργυρεά σφιν δοιὰ κύπελλα αἰνάγλυφα δώσω,
Ἄττα πεπορθυῖας γεννήτωρ ἐλεν Ἀριστης·
Δοιάς τε τρίποδας, χρυσοῖο δύω δὲ τάλαντα.
Οὐ τε ἐμοὶ Διδώ πόρε Σιδονιη κρητῆρα.

270

Αἰδέκεν Ἰταλίων Φέλεμεν, καὶ σκῆπτρα καταχεῖν
Νικῶντας, καὶ σκῦλα παρῇ κλήρῳ δατέεθαι,
Δέρξαο τῷ Φίππῳ, τίσι Φίπλοις Τύρνος ἔχώρει
Χρύσεος; Φίππον, αὐτῷ σάκος, ηδὲ λόφος τε ἐρυθρός,
Κλήρων ἔξαρψ. Σὰ γέρα τάδε Νίσε ἐστάται.
Πρὸς δὲ ζτι μητέρας ἔξ δις σοι λεκτὰς ὁ γενήτωρ
Δώσει, δεριαλεῖς τε δις ἔξ σιν τέυχεσι παντας.
Πρὸς δὲ αγρῶν τι μέρος, τῶν νιᾶ γε Λατῖνος ἐπάρχει.
Τὸν δὲ, ω̄ ὀμηλική βιοτῆτος ἐφέσσομαι ἀσσον.
Πᾶν σύμοι αὖδοιε, σέρνοισιν ὅλοισιν ἔγώ σε
Δέχνυμα, αἴρομαι τε ὄπηδὸν ἐν ἔργυμασι πᾶσιν.
Οὐδὲν σέο δὲ ἄνευ ἐπαρέθαι μήσομαι εὗχος,
Εἴποτ’ αὐτὸν εἰρώνι, εἴτ’ οὐδὲ χάριμα, τολυπένσω.

275

280

Πᾶν

* * *

Στίχ: 272. ΑΓΓ ΔΕ' ΚΕΝ ἸΤΑΛΙΗΝ Θ' ΕΛΕ' ΜΕΝ κτ: Καν ἐκεῖνοις δὲ, Ιλ: I. σίχ, 277.

Εἰ δέκεν αὐτε

„Ἄσυ μέγα Πριάμοιο Θεῖ δώσωστ’ ἀλαπάξαι,
„Νῆσας ἄλις χρυσῷ καὶ χαλκῷ τηῆσαθαι
„Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ’ Ἀχαιοὶ κτ:

Στίχ: 274. ΔΕΡΞΑΟ ΤΩΙ Θ' ΙΠΠΩΙ κτ: Ορεά διντ: σίχ. 49 - 51.

Στίχ: 275. . . . ΙΠΠΟΝ ἌΤΑΡ ΣΑ' ΚΟΣ Ομοίως καὶ
„Ἐκτῷ παρὸ Ομῆρος ὑπιχνεῖτο Δόλωνι, αὖτ’ αἰτησαμένῳ τινὶ αὐτίδοσιν:
Ιλ: K σίχ, 322.

„Η μὲν τὸς ἵππους τε, καὶ ἄρματα ποκίλα χαλκῷ
„Δωσέμεν, οἵ Φορέσσιν αἰμύμονα Πηλείωνα.

Στίχ: 276. . . . ΣΑ' ΓΕΡΑ ΤΑ' ΔΕ . . . ΕΣΕΙΓΤΑΙ. Τῷ δὲ Δόλωνι Ἐκτῷ:
Αὐτ: σίχ. 330.

„Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν αὐτὴρ ἐποιχήσεται ἄλλος
„Τεών, ἀλλὰ σε Φημὶ διαμπερὲς ἀγλαῖαιδαι.

Στίχ: 277. . . . ΜΗΤΕΡΑΣ ΕΞ ΔΙΣ ΣΟΙ ΔΕΚΤΑ΄ Σ Καν
τοῖς Ἀχιλλεῖ δὲ πυοβαλλομένοις ὡς ἐκ τῷ Ἀγαμέμνονος δώροις: Ιλιαδ: I:
σίχ. 270.

„Δώσει δὲ ἐπτὰ γυναικας αἰμύμονας, τῷργ' εἰδυίας
„Λεσβίδας.

Στίχ: 279. ΠΡΟΣ Δ' ΑΓΡΩΝ ΤΙ ΜΕΡΟΣ κτ: Κακεῖσε: Ιλ: I. σίχ. 573.

„Οπόδι πιάτατον πεδίον
„Τέμενος περικαλλὲς
„Πεντηκοντόγυιον τὸ μὲν ἥμισυ ὀινοπέδιοιο,
„Ημισυ δὲ ψιλῶ ἄροσιν πεδίοιο ταμέθαι.

Στίχ: 280. ΤΟΝ, Δ', Ω̄ ΟΜΗΛΙΚΙΗΝ ΕΦΕΣΠΟΜΑΙ
Πρὸς Εὐρύαλον ἐπιστέφει δῆλον δὲ, (ἐκ τῷ ἐφέσσομαι) ὡς Βραχύτι, ἐλάσσων ίω τῷ ἥλικις Εὐρύαλες Ἀσκάνιος.

Στίχ: 281. ΠΑΙ ΣΥ ΜΟΙ ΑΙ ΔΟΓΕ, Πότερον ἄλλοις αἰδηστοῖς καὶ τιμῆς, Φοσὶ,
δὶ αἱρετικὶ τινὶ Σοὶ περιθσαν; Η κατ’ ἐνέργειαν αἰδοῖς, εἰον αἰδοῖ, Φάναρ,
τῷ πρὸς ἄλλος, καὶ τρόπῳ σεμνότητι καθλιαύμενε; Η ἐκάτερον; Η γὰρ αἰ-
δὼς δὶ αἰδηστοῖς ὄμοιως αντιβραχύεται, η πρὸς τὸς ἄλλος τῆς παρα τῶν
ἄλλων. Αλλὰ τὸ Λατινικὸν, venerande, τινὶ πρώτιων αἱρεῖ σημασίαν.

Βιβλ. Θ.

G

Στίχ:

- 265 Et tripadas geminos, auri duo magna talenta;
 Cratera antiquum, quem dat Sidonia Dido.
 Si vero capere Italianam, sceptrisque potiri
 Contigerit victori, & prædæ ducere sortem:
 Vidisti, quo Turnus equo quibus ibat in armis
 270 Aureus? ipsum illum clypeum, cristasque rubentes
 Excipiam sorti, jam nunc tua præmia, Nîse.
 Præterea bis sex genitor lectissima matrum
 Corpora, captivosque dabit, suaque omnibus armæ:
 Insuper his, campi quod rex habet ipse Latinus.
 275 Te vero, mea quem spatiis propioribus ætas
 Insequitur, venerande puer, jam pectore toto
 Accipio, & comitem casus complector in omnes.
 Nulla meis sine te quæretur gloria rebus:
 Seu pacem, seu bella geram: tibi maxima rerum,
 280 Verborumque fides. Contra quem talia fatur
 Euryalus: Me nulla dies tam fortibus ausis
 Dissimilem arguerit: tantum fortuna secunda,
 Haud adversa cadat. Sed te super omnia dona
 Unum oro: genitrix Priami de gente vetusta
 285 Est mihi, quam miseram tenuit non Ilia tellus,
 Mecum excedentem, non mœnia regis Acestæ:
 Hanc ego nunc ignaram hujus quodcunque pericli est,
 Inque salutatam linquo: (nox, & tua testis
 Dexter) quod nequeat lacrymas perferre parentis.

At

* * *

Στίχ: §288. . . . ΤΥΧΗ ΜΟΝΟΝ ΛΙΚΕΝ ΕΠΕΛΘΟΙ
 §289. ΔΕΞΙΤΕΡΗ, ΟΥΣ ΣΚΑΙΗ . . . Διττή τις τῷ ἀρημένῳ ἐν-
 ταῦθα ἐκδοσις Φέρεται· τῶν μὲν αὐτοῦ (εἴτε) ἀναγνωσκόντων κατὰ διά-
 γουξιν:

" Fortuna secunda

"Aut adversa cadat.

Tῶν δὲ Haud: (οὐχ;) κατὰ ἄρσιν: Secunda, haud adversa. Εἰ μὲν οὐδὲ ἐκέ-
 νωσ, ὁ νοῦς ἔσαι ὅτι ἐποτε οἱ ἐπιών χρόνος ἀλλοῖον με ὄντα τῆς ιωῦ προ-
 θέσεως ἀπελέγειν, εἴτε δεξιάμοις τὰ ἐκ τῆς τύχης σωάλθαι, εἴ τ' οὐδὲ
 σκαιά τε καὶ ἐπαρίσεται. Εἰ δὲ οὐτως, δύτος: ὅτι αὐτὸι ἐγώ σαὶ ὁ αὐτὸς ἐσο-
 μαι, οἷος περ τὰ ιωῦ εἰ τῷτο μόνον, δεξιάμοις παρακολυθήσεις ή τύχη, μηδέ
 τι ἀπευκταῖον ἐξ ἀτυχίας ἐπιγενηταὶ πταῖσμα, οἷον ὁ κινδυνος ἐπαγγεγεν-
 ἔχει ὃν οὐδὲ ἀναβάλλομαι. Κατὰ δὴ τόνδε τὸν δεύτερον ιωῦ ἡμίν ἐξεληπταὶ
 τὸ λεγόμενον ἐρμιλιωευθὲν. Αλλ' εἴτις μᾶλλον κατὰ τὰ προτέραν ἐννοιασ-
 ἐκλαβέθει, ἐρμιλιωεῦσαι φάδιον ὡς ἐξηῆσι:

"Δεξίςτετ' ἐντ' ἀλλοῖον, ὅπως δὰ τύχηκεν ἐπέλθοι,

"Δεξιά, η σκαιά τις ἐγώ δέ σε δῶδε ὑπὲρ ἀλλα, κτ:

Στίχ: 290. "ΕΝ ΤΟΔΕ ΛΙΣΣΟΜΑΙ. Ορέας τιὼ τῷ ὑψὶ ἐυτέβεσαν; τιὼ τεξαμέ-
 νιω πρὸ πάντων τιθεται· ταύτης μάλιστα κήδεται.

Στίχ: Λύτ: . . . ΕΚ ΦΥΤΛΗΣ ΠΡΙΑΜΟΥ ΑΡΧΑΙΗΣ, Όν μόνον καθ'
 δαυτιών αρχαῖης, αλλὰ καὶ καθ' ἦν ἡ μήτηρ πρὸς αὐτιών αναφορεῖν ἐχει,
 εκ αρτίων τῷ Πριάμῳ ἀγχισεύσασα γένει, ἀνέκαθεν δὲ, καὶ ἐκ προγόνων
 δὲ αὐτῷ κατέσσει δέον καὶ συγγενῆς ὥν Ασκανίῳ Ευρύαλος ἀναφαίνεται
 ὡς ἐκ τῆς μητρὸς, καθάπερ οὐδὲ καὶ Λασκάνιος αὐτὸς ἐκ τῆς μητρὸς Κρε-
 ύσης εἰς Πριάμον τὸ γένος αὐτόφερε· θυγάτηρ γαρ ίω Πριάμῳ ἡ Κρέεσσα.

Στίχ:

Πᾶν δέ σοι ἔργον, ἔπος τὲ ἄπαν πινῶ παραδήσω.
Πρὸς τά δε δ' Εὐρύαλος φετέφη τοιαῦτ' ἐπακέψας:
Τόδε με ἰφθίμια τολμήματος ὅτι ποτ' ἥμαρ
Δέξεται ἀλλοῖον γε, Τύχη μόνου ἀκεν ἐπέλθοι
Δεξιτερὴ, ό σκαιή· ἐγὼ δέ σε δῶρο υπὲρ ἀλλα
Ἐν τόδε λίσσομαι. Ἐκ φύτης Πριάμας ἀρχάντης
Ἐσιν ἐμοὶ μῆτηρ, τῷ τοκτρῷ Ἰλιος αὖ
Οὐκ ἔχ' οἰχομένις μα, ύδε τε Ἀσυ Ἀκέσθ.
Τιὼ δ' ἐγώ, ὅττι κ' ἔσι κινδώμε, ἀγνοέσσαν,
Ἀπροτιαύδητόν τε παρῆλθον· (Μάρτυροι ἔσω
Νῦξ, καὶ δεξιτερὴ σέο.) ὡς δέχ' οἶος ἀν τῶ
Μητρὸς ὅλως ἡμῆς ἀνχέθαι δακρυχεύσης.
Ἄλλα μιν αὐτός μοι παραμυθεῖθαι καὶ θάλπειν
Λίσσομαι ἐνυπένεως, Χραίσμης ἀπορόν τε καὶ εὔνιν.
Δὸς μὲν απίοντα Φέρεν τῷ δὲ ἐλπιαρῷ παρὰ σεῖο;
Ως σοι τολμήεις μάλα πᾶν ἐπὶ ἔργον ὄργσω.
Πληγέντες δὲ ἐπὶ τοῖσι, τέρεν κατὰ δάκρυ ἀπαντεῖς
Δαρδανίδαι χεῦον· πρὸ δὲ πάντιν καλὸς Ἰάλος,
Εἰκόνος ἐνσεβίης ἐμπαζόμενος γενετῆρος,
Τοιοῖς δὲ Εὐρυαλῷ ἐπεσι πτερόεσσι μετήνδα:
Πάντα υπιχνύμαι σοι ἐπέξεια τοῖσιν ἀέθλοις.
Ἡ γε μὲν ἐσσεῖται μόι μῆτηρ, καὶ κε Κρεάσσης
Τένομ' ἀπεσ' οἴον· χάρις δὲ βασὴ δὲ ἐπιμίμνα
Τοῖον ἐνεγκαμένη, οὐ, τι θήποτε μέλλον ἐσάτοι.
Καὶ τόδε ἐπόμνυμα ὡς πρόσθ' εἰώθαι γεννήτωρ.
300
305

G 2

"ΑΓΓ"

* * *

Στίχ: 291. . . . : ΤΗΝ ΟΙΚΤΡΗΝ ΙΛΙΟΣ ΛΙΑ. "Οσα τάθες κινητικὸν
ἀπε τὸ (οἰκτρεῖν) υπὸ τῷ καὶ προφερόμενον!

Στίχ: 292. ΟΤΚ ΕΞΧ ΟΙΧΟΜΕΝΟΥ ΜΟΥ κτ: 'Ουδὲ πατέρις ἐπέχεν, ύδε δὲ
σιωπικαθεῖσα ἐπὶ Σικελίας ὕσερον Ἔγέση, ἐκ τῶν τῇ μακρᾷ πλάνῃ ἐπα-
πηδήκοτάν. (δεες Ἀνωτ: σιχ. 222.)

Στίχ: 294. ΆΠΡΟΤΙΑΓΔΗΤΟΝ ΤΕ ΠΑΡΗΔΘΟΝ κτ: Σεσημείωται ἐνταῦθα Τὸ
τῆσος, οἷον καὶ Όμηρο, ἐν οἷς Τηλέμαχος ἀποδημήσων τῇ Εὐρυκλείᾳ
παρῆγγελον, Οδυσ. Β. σιχ. 373.

"Ἄπλος δέ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσαθαι

"Πρέν γ δταν ἐνδεκάτη τε, δυωδεκάτητε γένηται,

"Η αυτίω ποδέσσαι, καὶ αφορμηθέντος, ακέσσαι"

"Ως ἀν μὴ κλαίεσσα κατὰ χρόα καλὸν ιάπτῃ.

"Ομοίως δὲ καὶ Νεόπτολεμος παρὰ τῷ Καλαβρῷ, τῆς Οδυσσέως τε καὶ
Διοφῆδες ἐπιθημίας τῷ πρόθεσιν σιγῇ τῇ μητρὶ Δηϊδαμέῃ: (Παραλ: Ζ.
σιχ. 235.)

"Χρειώ δὲ ηγτιν' ἵκανον, ἐπέκρυψε μέχρεις ἐσ ηώ,

"Οφρει μὴ ἀχνυμένιω μὴν ἐλη πολύδακρυς ἀνίτη,

"Καὶ μην ἐπεσσύμενον μάλα λίσσομένη κατερύκη.

Στίχ: 309. ΚΑΡ ΤΟΔ' ΕΠΟΜΝΥΜ, 'ΩΣ ΠΡΟΣΘ' ΕΙΩΘΕΙ ΓΕΝΝΗΤΩΡ.
Τῷμὸν καὶ, Φησὶ, τοτὶ ὅμινοι σοι, ως πρὶν ὁ ἔμος πατήρ τὸ ἑαυτῷ εἰ-
θως λῶ ἐπομνύειν· τοιν εἰπεῖν, κατὰ μίμησιν τῷ πατέρος οὐτως οἱ πλεῖστοι
ἡρμιώνεσσαν. Τὶ δὲ τὸ πρόθεν ἀδε βλέπεται; Η ὅτι Αινεάς απλῶ; Ἀλλα
ψυχρόν πως ἀν τὴν, ταύτην ἔηθεν. Σωήθεις δὲ ἀλλως καὶ τὰ απόντα εἰς
οὕκον παρέστηται μετάνεθαι· Η ὅτι τυχόν υπὲρ τῷ πατέρος, εἴπερ ἔτι ἐν ζῶ-

σιν

- 290 At tu, oro, solare inopem, & succurre relictæ:
 Hanc sine me spem ferre tui: audientior ibo
 In casus omnes. Perculsa mente dederunt
 Dardanidæ lacrymas: ante omnes pulcher Iulus;
 Atque animum patriæ strinxit pietatis imago.
- 295 Tum sic effatur:
 Spondeo digna tuis ingentibus omnia cæptis:
 Namque erit ista mihi genitrix, nomenque Creüsæ
 Solum defuerit; nec partum gratia talem
 Parva manet, casus factum quicunque sequetur.
- 300 Per caput hoc juro, (per quod pater ante solebat)
 Quæ tibi polliceor reduci, rebusque secundis,
 Hæc eadem matrique tuæ, generique manebunt.
 Sic ait illacrymans: humero simul exuit ensim
 Auratum, mirâ quem fecerat arte Lycaon
- 305 Gn̄ssius, atque habilem vaginâ aptarat eburnâ.
 Dat Niso Mn̄stheus pellem horrentisque leonis
 Exuvias: galeam fidus permuat Alæthes.
 Protinus armati incedunt; quos omnis eunt
 Primorum manus ad portas, juvenumque senumque
- 310 Prosequitur votis: nec non & pulcher Iulus,
 Ante annos animumque gerens, curamque virilem,
 Multa patri portanda dabat mandata: sed auræ
 Omnia discerpunt, & nubibus irrita donant
 Egressi superant fossas, noctisque per umbras
- 315 Castra inimica petunt: multis tamen ante futuri
 Exitio. Passim vino somnoque per herbam

Cor.

* * *

σον λῷ ἐκ πολλῆς σοργῆς ὑπενδοιάζων ὁ πᾶς Φαίνεται, γὰρ ἀξῖος δὲ τὸ ἀ-
 βεβαῖον εἰς πιστῶσιν παραλαβεῖν; Ηὐ καὶ τὸ πρόθεν ἀπὸ τῷ πάλαι; Ἀλλ’
 ἔχοι τις ἂν καὶ κατὰ νοσὴν ἐτερον εἴπεν· ὅτι καθάπερ ὁ πατὴρ αὐτὸς Ιά-
 το τὸ ἐμὸν καὶ φέασας πολλάκις διώμυνται· ὡς πὼ καὶ Ὁδύσσεος τὸ
 Τηλεμάχος. Ὁμ: Ἰλ: B. σίχ. 260.
 „Μηδὲ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴλω.

Στίχ. 312. . . . "ΑΜΑ ΛΕ' ΞΙΦΟΣ "ΕΛΚΕΤ' ἈΠ' "ΩΜΟΙΝ. Εξυπακέ-
 ται δὲ τὸ ἐπόμενον, ἔτι καὶ δέδωκεν Ευρυάλω χρῆθαι, ὥστε οὐδὲ καὶ "Εκ-
 τωρ ἐπὶ τῆς αμοιβῆς τῷ Αἰαντὶ. Ἰλ: Η. σίχ. 303.

„Δῶκε ξίφος αἵργυρόπολον

„Σωὶ κολεῶ τε Φέρων, καὶ ἔüτηπτο τελαμῶι.

Καὶ ἐπὶ τῆς νυκτερερσίας τοῖς κατασκοπεύσθω (Ιλ: Κ. σίχ. 256.) Θρα-
 συμήδης μὲν Τυδείδη,

„Φάσγανον ἄμφηκες

„Καὶ Σάκος" ἄμφι δὲ οἱ κιωτίω κεφαλῆφιν ἔθηκε

„Ταυρείω, ἄφαλέν τε καὶ ἄλσφον

„Μηριόντος δὲ Ὁδυστῆι δίδει Βίσιν, ηὖτε Φαρέτεριω

„Καὶ ξίφος" ἄμφι δὲ οἱ κιωτίω κεφαλῆφιν ἔθηκε κτ:

Στίχ: 313. ΧΡΥΣΟΥΝ κτ. Τὸ δωρηθὲν Ευρυάλῳ παρὰ Ασκανίῳ ξίφος ὁ Ποιῆτης
 θαυμάζει, ἐκτε τῆς ὑλῆς, ὡς ἐπίχρυσον, καὶ τῆς τέγυνης, ὡς ἔργον Λυ-
 κάνων τῷ Κρητὶς· ησάν δὲ ἐν λόγῳ καὶ ἄλλως, τὰ ξίφη ταὶ ἵν Κιωσσῷ
 χαλκευόμενα. (Ε. Λιν. σίχ. 318 319.)

Στίχ:

"Αττ' ἐπανιξομένῳ εὗ τοι κατὰ αἴσαν ὑπέξῃ,
Ἐμπεδα σοὶ μενέει, καὶ Μητέρι, καὶ γενεῆς·

310

'Ως φάτο δακρυχέων, ἀμα δὲ ἔιφος ἄλετ' αὐτὸν
Χρυσᾶν, θαυμαστὴ τὸ φὰ τέχνη τεῦξε Λυκάων

Κνώσσιος, ηδὲ ἄρσεν τῷ καλεόν ἐξ ἐλέφαντος.

Νίσῳ δὲ Μινεθεὺς πόρεν αἰνὴ δέρμα λέοντος.
Τῷ δὲ φ' ἐιώ κιαλέω πιεῖς μεταμεψύειν Ἀλήθης.

Αἴψαι δὲ ἄρτον πλιθέντε κίον, καὶ πᾶσα κιόντε.

Ηγεμόνων ἄγυρις, γήρασιν τ', αἰνῆσσιν τε,

Ευχωλαῖς πρόπεμπον, αὐτὰρ καλός τε Ἰάλος,
(Ος τε καὶ ἡδη παῖς, ἀνδρὸς Φρένας ἔχειν. Ιδὲ ἡτορ.)

315

Πολλὰ φὰ πατρὶ Φέρειν ἐπετέλεστο, ἀττα περ ἄνρι
Πάντ' αὖτας κεδασαν, καὶ φρόδ' ἀνεμώλια δῶκαν.

Τάφον υπερβήτω ἀτὰρ δρφνάια διὰ νύκτα
Εἴλας δυσμενέων ἐστίων, πολλὰς τ' ἐνάριξαν,

Πάντος ἐπεὶ οἴνῳ ἀμα ἡδὲ ὑπνῷ κατὰ ποῖαν

Κέτο δαμέντα χύδια δέμας, αὐταῖς δὲ δρματ' αἴνετο.

Ανδρες δὲ ἐν μεσσοῖσιν ἴμασι, τροχοῖσι τ' ἐνεῦδον.

Εὐθ' ἀμα τ' ἔντεα, ἐνθ' οἰνηρά τε ἄγγεα πέτο.

Πρώτος ἄρτος Τραχίδης υποβάλλων Φθέγξατο ἔτως:

Τολμάν δεξιερῇ νιᾶ, Ευρύαλε, κρατερῶς νῶ,

320

Aut³³⁰

* * *

Στίχ: 314 ΚΟΥΛΕΟΝ ΕΞ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ. Καὶ τὸ ξίφος δὲ, οὐ περ ὁ Φαίαξ Εὐρύαλος Οδυσσεῖς ἐδωρεῖτο: Οδυσσ. Θ. 51χ. 494. ἢ μὲν καπή ην

,,Αργυρέον, κολεὸς δὲ νευπρίες ἐλέφαντος.

Στίχ: 315. . . . ΔΕΡΜΑ ΛΕΟΝΤΟΣ. Καὶ Λινεῖας δὲ ἐν τῷ Ε. Λιν: 51χ. 367. Γέρας,

,,Γαγτόλα βριαροῖο λέοντος δέρμα

,,Δῶκεν ἔχειν Σαλίω, δασὺ, Βρεθὺ τὸ σύνξι χρυσοῖς.

Στίχ: 317—319. ΑΙΨΑ Δ' ΑΡ' ΟΠΛΙΣΘΕΝΤΕ κτ: Καὶ Ἰλ: Κ. 51χ. 272.

,,Τὼ δὲ ἐπεὶ δὲν ὅπλοισιν ἐις δενοῖσιν ἐδύτια

,,Βαν δὲ ίέναι, λιπέτιλα δὲ κατ' αὐτόθι πάντας αξίες.

Στίχ: 322. ΠΑΝΤ' ΑΤΤΩΣ ΚΕΔΑΣΑΝ, κτ: Προαγγελία τις αὕτη τῆς ἐπισυμβιοσμένης τοῖς νεανίσκοις συμφορᾶς.

Στίχ: 323—328. . . . ΑΤΑΡ ΟΡΦΝΑΙΗΝ ΔΙΑ' ΝΤ' ΚΤΑ κτ: Ορε μοι καὶ τὰ ομήρες: Ιλ. Κ. 51χ. 297.

,,Βαν δὲ ίέναι, ὥσε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαψαν

,,Αμφόνου, αὖ νέκυας, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαψαν αἴρας.

Καὶ Λύτ: 51χ. 469.

,,Τὼ δὲ βάττια προτέρω, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαψαν αἴρας.

,,Αἴψαι δὲ ἐπὶ Θρηκῶν αἰδεῶν τέλος ξένοι ιόντες.

,,Οἱ δὲ εὔδον καμάτω αἰδηκότες ἔντεα δὲ οφιν

,,Καλλὰ παρ αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατα κόσμον

,,Τεισοχεῖ παρὰ δὲ σφι ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι

,,Ρῆσσος δὲ ἐν μέσω εὔδε, παρ αὐτῷ δὲ ὀκέες ἵπποι.

,,Εξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ίμασι δέδεντο.

Στίχ: 330. ΤΟΛΜΑῖΝ ΔΕΞΙΤΕΡΗΝ ΝΤ' ΚΤ: Καὶ Οδυσσεὺς ὁμοίως ἐπὶ τῆς πατασκοπῆς παραθήγων Τυδείδια: Ιλ: Κ. 51χ. 479.

,,Αλλ' αγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος.

Βιβλ. Η.

Η

Στίχ:

Corpora fusa vident; arrectos littore currus;
 Inter lora rotasque viros, simul arma jacere,
 Vina simul. Prior Hyrtacides sic ore loquutus:
 320 Euryale, audendum dextrâ: nunc ipsa vocat res.
 Hac iter est: tu, nequa manus se attollere nobis
 A tergo possit, custodi, & consule longe.
 Hæc ego vasta dabo, & lato limite ducam.
 Sic memorat, vocemque premit. Simul ense superbum
 325 Rhamnetem aggreditut, qui forte tapetibus altis
 Extructus, toto proflabat pectore somnum;
 Rex idem, & regi Turno gratissimus augur:
 Sed non augurio potuit depellere pestem.
 Tres juxta famulos temere inter tela jacentes,
 330 Armigerumque Rhemi premit, aurigamque sub ipsis
 Nactus equis, ferroque secat pendentia colla.
 Tum caput ipsi aufert domino, truncumque relinquit,
 Sanguine singultantem: atro tepefacta cruento
 Terra, torique madent: nec non Lamyrumque, Lamumque
 335 Et juvenem Serranum, illâ qui plurima nocte
 Lusserat, insignis facie, multoque jacebat
 Membra Deo victus: felix, si protinus illum
 Aequasset nocti ludum, in lucemque tulisset!
 Impastus ceu plena leo per ovilia turbans
 340 (Suadet enim vesana fames) mandique, trahitque
 Molle pecus, mutumque metu; fremit ore cruento.
 Nec minor Euryali cædes: incensus & ipse

Per-

* * *

Στίχ: 331. 'ΑΤΡΑΠΟ'Σ "ΗΔΕ. Ή διὰ μέσων τῶν πολεμίων, δῆ ὁν
 προελθεῖν δέ.

Στίχ: 333. ΣΟΝ 'ΡΑ' ΦΥΛΑ'ΣΣΕΙΝ κτ: Τις ἐκ τῶν ὄπιθεν ἐπελευσομένων, εἰ
 τύχοι, παραφυλακιών Ἐυρυάλω ὡς ἀκινδωτέρων ὃ Νίσσος ἀπένειμε, τὰς
 τῶν πρὸ ὅδῷ ἐνρεθησομένων ἀνταναρέσεις ἔσυτῷ ἀφορίσας.

Στίχ: 337. 'ΡΑΜΝΗΤΑΟ ΚΑΘΗΛΑΤ' 'ΑΓΗΝΟΡΟΣ, κτ: Αδελφὸν τὸ ἐνταῦθα
 δρᾶμα, τῷ περὶ τὸν Θράκης Ρήσον παρ' Ομήρῳ, ('Ιλ: Κ. σίχ. 495.) ὃν ὁ
 τῇ Τυδέως,

„Αθμαίνονται· κακὸν γάρ ὅναρ κεφαλῆ φιν ἐπέση.

Στίχ: 339. ΚΡΕΙΩΝ ΑΤΤΟ'Σ ΕΩΝ κτ: Ἐπισκωπικόν δεόντως ὥστε, ἀντιπαρεσ-
 τεθὲν τὸ (Κρείων) πρὸς τὸ (ξέγκων.), διὰ τὸ Ομηρικὸν ἐκεῖνο: Ιλ: Β.
 σίχ. 24.

„Οὐ χρὴ παννύχιον εὔδεν κτ:

Αὐξεῖ δὲ τῇ σκάμματος τιὺν δριμύτητα προσεθεν καὶ τὸ: (Μάντις.)

Στίχ: 340. 'ΑΛΛ' ΟΤ' ΜΑΝΤΟΣΤΥΝΗ; 'ΑΠΑΛΕΥ'ΑΤΟ κτ: Καθάπερ οὖς καὶ
 Ἐντομος, Ιλ: Β. σίχ. 858.) οἰωνισῆς μὲν ἦν τιὼ ἐπαγγελίαν,

„Αλλ' εἰς οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλανων.

„Ωσάντως δὲ καὶ παρὰ τῷ Ἀποθανίᾳ ἐν Αργον. Β. σίχ. 815.

„Αβαντιάδιν πεπρωμένη πλαστε μοῖρα

„Ιδμονα, μαντοσσώησι κεκασμένον· αἷλά μην ἔτι

„Μαντοσσώη ἐσάσσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμιῶν.

Στίχ: 341. ΑΤΤΩΣ ΚΕΙΝΤΟ 'Εκῃ καὶ ὡς ἔτυχε
 χαμενυθύτες, ὡς ὑπνῷ κατακάχιμοι.

Στίχ:

Ἄντ' ἄμφω καλέει τὰ πράγματα· ἀτραπὸς ἥδε.
Μὴ νῶν ἐξοπίσω τις χεὶρ αρθεῖσ' ἐπιβρίση,
Σὸν δὲ φυλάσσειν, εὖ μάλα τηλόσε δὲ προτιήχειν.
Ταῦτα δὲ ῥηϊδίως σοι πάντ' ἔγω ἔνοδα θήσω,
Καί σε δὲ εὐρέας ὡκὺ ἀτραπιτοῦ προτιάξω.

335

“Ως ἐπας σίγα, ἐΐφρος ὁξὺ δὲ ίψι ἐρύσσας
Ραμνήταο καθῆλατ' ἀγιαύρος, ὃς δὲ τάπησιν
Ἐνδεν ἐφ' αἰβροτέροισιν, ὅλω δὴ σήθει ῥέγκων·
Κρέιων αὐτὸς ἐών, καὶ Τύρων κρέιονι μάντις.
Ἄλλ' δὲ μαντοσώῃ ἀπαλεύατο κῆρα μέλαιναν.

340

Τρεῖς δὲ ἀγγῆς θεράποντας, οὐδὲντο ἐφ' ὅπλα.
Ὀπλέχον δὲ Ρέμις ἔλεν, ὡλοχόν τε παρ' ἵπποις,
Ως δὴ καμπαλέον τὸν δὲ εὔρατο, δειροτομήσας·
Δεωστὴρ αὐτάρ ἔπειτα κάρη ἔξης ἀπὸ κέρσεν,

345

Λίματι δὲ ἄρδη κορμὸν λύζοντα λίπεν· καὶ Φύρδιω
Γαῖα τε καὶ σιβάς, ἐν χλιαροῖσιν δένετο λύθροις.
Αὐτὰρ πρὸς τέτοις ἔτι, καὶ Λάμυρόν τε Λάμου τε
Πέφνε, καὶ ηἵθεον Σερανὸν, πολὺ δὲ διὰ νυκτὸς
Ἐπλετο τῆς δὲ ἀθύρων, καλὸς δὲ διέπρεπεν ἄδει,

350

Ἐξαπογυιαθέες δὲ Θεῷς ὑπὸ πάγκυ παρεῖτο·
Ἐυποτμος δὲ ὅλης εἰ νυκτὸς παῖδεν ἐσ ηώ.
“Ως τε Λέων τις ἄπασος ἴων πυκνὰς ἀν' ἐπαύλεις
(Ἄργαλέος λιμὸς γὰρ ἐπείγει) πάντα ταράσσων
Μῆλα ἄγει τε φέρει τε τὰ δὲ ἐννεὰ ἔφ' ὑπὸ δέάγε.
Λυθρώδει σόματι βρέμεται δὲ σπλάγχνα λαφύσσων.
Οὐδὲ ἀνδροκτασίησ' ἥν ησσων Εὐρύαλὸς γε.

355

Η 2

Μαίνε-

* * *

Στίχ: 343. ΟΠΑΟΤΧΟΝ ΔΕ' ΡΕΜΟΤ ΕΛΕΝ, ΗΝΙΟΧΟΝΤΕ
Οὐρως, οὐς καὶ Λέυλαν Διομήδης. Ιλ: Ζ. σιχ. 17.

” ἄμφω θυμὸν αἴπηρες
,,Αὐτὸν τε θεράποντα Καλήσιον, ὃς δὲ τέθ' ἵππων
,,Εσκεν ύφλιωισχος· τὼ δὲ ἄμφω γαῖαν ἐδύτικε.

Στίχ: 344. ΚΑΡΗ ΕΣΗΣ ΑΠΟΚΕΡΣΕΝ. Όμοιως καὶ παρ' Ομή-
ρω, (Ιλ: Ν. σιχ. 202.) τινὲς Ιμβρίες

” κεφαλὶω ἀπαλῆς ἀπὸ δερῆς
,,Κέψεν οἰλιάδης

Στίχ: 345. ΛΙΜΑΤΙ Δ' ΑΡ ΚΟΡΜΟΝ ΛΥΖΟΝΤΑ ΛΙΠΕΝ. Δόλωνος δὲ Διομή-
δης, Ιλ: Κ, σιχ. 455.

” Ο δὲ ἀντίθεν μέσσον ἔλασσος
,,Φασγάνω αἰξας, ἀπὸ δὲ ἄμφω κέρσε τένοντε.

Στίχ: 346. ΓΑΙΑ ΤΕ ΚΑΙ ΣΤΙΒΑΣ ιτ: Κακεῖ δὲ ὠσαυτως: Ιλ: Κ. σιχ. 483.

” Κτενε δὲ ἐπιτροφάδιων τῶν δὲ σένος ὥρνυτ' αἰεκῆς

Στίχ: 350. ΘΕΟΤ ΤΠΟ Τε βάκχε, η τε Μορφέως,
η καὶ ἐκατέρες.

Στίχ: 352. ΩΣ ΤΕ ΛΕΩΝ ΤΙΣ ΑΠΑΣΤΟΣ Τέτοις παράθε τό^ι
Ιλ: Κ. σιχ. 485.

” Ως δὲ λέων μήλοισιν αἰσημάντοισιν ἐπελθὼν,

,,Αἴγε-

Perfurit; ac multam in medio sine nomine plebem,
 Fabumque, Hebeumque subit, Rhœtumque, Abarimque,
 345 Ignaros; Rhœtum vigilantem, & cuncta videntem;
 Sed magnum metuens se post cratera tegebat:
 Pectore in adverso totum cui cominus ensem
 Condidit assurgentis, & multâ morte recepit.
 Purpuream vomit ille animam, & cum sanguine mista
 350 Vina refert moriens. Hic furto servidus instat.
 Jamque ad Messapi socios tendebat, ubi ignem
 Deficere extremum, & religatos rite videbat
 Carpere gramen equos; breviter cum talia Nisus:
 (Sensit enim nimiâ cæde, atque cupidine ferri)
 355 Absistamus, ait; nam lux inimica propinquat:
 Pœnarum exhaustum fatis est: via facta per hostes.
 Multa virûm solido argento perfecta relinquunt,
 Armaque, craterasque simul, pulchrosque tapetas.
 Euryalus; phaleras Rhamnetis, & aurea bullis
 360 Cingula; Tyburni Remulo ditissimus olim
 Quæ mittit dona, hospitio cum jungeret absens
 Cæducus: ille suo moriens dat habere nepoti.
 Post mortem bello Rutuli, prædâque potiti.
 Hæc rapit, a que humeris nequicquam fortibus aptat:
 365 Tum galeam Messapi habilem, cristiisque decoram
 Induit. Excedunt castris, & tuta capessunt.
 Interea præmissi equites ex urbe Latinâ,
 Cætera dum legio campis instructa moratur,
 Ibant, & Turno regi responsa ferebant,
 370 Tercentum, scutati omnes, Volscente magistro.

Jamque

* * *

,,Διηγεσιν, ή δίεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορθώσῃ.

Καὶ τὸ Ἰλ: Μ. σίχ. 299.

,,Ως τε λέων ὁρεστιχόφος, ὃς τ' ἐπιδευής

,,Δηρὸν ἔοι κρεῶν, κέλεται δὲ ἐ Θυμὸς ἀγύνωρ

,,Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν, κτ:

,,Ορες δέ μοι καὶ τὰ ἐν τῷ Β. τῆς Αἰν: σίχ. 379. Σημειωθέντα.

Στίχ: 359. 'ΑΓΝΩΣΤΑΣ. 'Εν σημασίᾳ τῇ κατ' ἐνέργειαν ἀμέλειτοι
 αὐγοδύνταις, ὡς ὑπὸ σωμαχομένοις.Στίχ: 360. 'ΑΛΛ' 'ΑΓΡΥΠΝΟΝ ΡΟΓΤΟΝ. "Αναυδὸν γεμιών ύπὸ φό-
 βῳ συσαλέντα, μηδὲ γρύζαν δλως τολμήσαντα.Στίχ: 361. ΚΡΗΤΗΡΟΣ ΚΕΥΘΕΤ' 'ΟΠΙΣΣΩ. Εἰμὶ τὸ φρονέν δλως
 δι υπερβολιών δειλίας ὁ 'Ροῖτος παρακέκοπτο ύπὸ τῶν ιδίων, οἱ Φασὶ, δακτύ-
 λω κρυβίων ἔχειν οἰόμενος' ἔντι πάντως τῶν μετόχων οἰνοδόχων σκευῶν
 γοντέον εἶναι τὸν κρατῆρα τέτον, οἷον αἱματιφορέα, η τι τοιόν δε, ὥσε αὐ-
 τῷ διπίσια ἐλπίσαι κρυβίσειδαι. Κρατῆρες μὲν εἰς εἴρωται καὶ πάντας ηα
 κοῖλας ἐξ ὀντος αἱφύσσεται, η ἀπορρύει οἷον καὶ οἱ τῆς Δίτης Κρατῆρες.
 Όδυσ. δὲ Ν. σίχ. 105.

,,Ἐν δὲ κρητῆρες τε καὶ αἱματιφορέας ἔασι

,,Δάκνος

Στίχ:

Μάνετο δ' ὡσαύτως μενεάνιν, ἐμμεμαώς τε
Πεφνεν νωλεμέως πτλιὰ καὶ ἀνώνυμον ὄχλον,
Φάεον ιδ', "Ηβησὸν, Ροῖτον τ', "Αβαρὸν τε ἀγνῶτας·
"Ἄλλ' ἄγρυπνον Ροῖτον, ὁρῶντα τε ὅψεσι πάντα.

360

Τοῦ γὰρ, ἐπεὶ πτώτσων κρητῆρος κεύθετ' ὀπίσσω,
"Ἄντα δὲ ἀμπερέως ἐτόρησε σέρνα έλάσσας·

Ψυχὴ πορφυρέω ὃ δὲ ἀπήμεσεν αὐτίκα δελιῶ,
"Αμμικτον δὲ μέδυ θνήσκων ἔνα τὸ αἷμασ' ἀνοίσεν.

365

Ἐνρύαλος δὲ αἴθων ἐν λαθριδίοισι φόνοισι,
Σπεῦδ' ἥδη χωρεῖν, καὶ πρὸς Μεσάποιο ἐτάρονται,
"Εἰδ' ἄρα ἐκλιπέμεν πῦρ ἔχατον ἔδε, καὶ ὑππάσ
Χόρτον ἐρεπτομένης ἐνιδεσμάς. Ρίμφα δὲ Νίσος
(Ηιδετο γὰρ μάλα τεδ' αὐδροκτασίας ὄργωντος.)

370

Στώμεν, ἔφη Φάνης δὲ φίλον ἄρτι πελάζει,
Ποιῶν αὐτὰρ ἄλις τὰ δὲ ἐχθρῶν ἔνοδα δὲ ἔσκε.
Πολλὰ μὲν ἀργύρεα σκεύη αἰδρῶν ἀπολεῖπον,
"Οπλα τε, κητῆρας, καὶ διαδαλεύς τε τάπητας·
"Άλλα γε Ράμνήτε Φάλαρα, χρυσέας τε σῶνας

"Αττα

* * *

Στίχ: 363. ΨΥΧΗΝ ΠΟΡΦΥΡΕΗΝ Ο Δ' ΑΠΗΜΕΣΕΝ Νόει μοι
αὐτὸ τὸ αἷμα Εἰμὶ γὰρ αὐτόχρημα ἡ ψυχὴ τὸ αἷμα, ὅτινες ὑπέλαβον
τῶν παλαιῶν, καὶ Κειτίας. (παρὰ Ἀρι. Βιβλ: Λ. τῶν περὶ ψυχ.) αὖτος
ἡ ζωὴ πάντως αὐθεώπω ἐπὶ ἄνευ αἵματος.

Στίχ: 364. . . . ΜΕΘΤ ΣΤΝ Γ' Λίμασ' "Η
γάρ διὸ τῆς ιυκτὸς ἐλης κραιπαλῶν τε καὶ μεθυσκόμενος. (ἄρα αὖτος:
σίχ. 325 — 328.) ὃς ἄρα καὶ ἐξ ὑπογυιάς τὸν κρατῆρα ἐπαρκεῖται ἔχων
ἐπύγχανεν. (σίχ. 361.)

Στίχ: 365. ΕΥΡΥΑΛΟΣ Δ' ΑΙΘΩΝ Fervidus: ὑπερέχων, Φλεγ-
μόνιον.

Στίχ: 370. ΣΤΩΜΕΝ ΦΑΟΣ ΟΤ ΦΓΛΟΝ κτ: Τὸ τε οδυσσέως
πρὸς Τιδεύιων εἰς ταυτὸν ἦκει (Ιλ: Κ. σίχ. 251.)

,,Αλλ' οὐδεν, μάλα γάρ νύξ ἀνεταῖ, ἐγγύθι δὲ ηώς·

Τὸ γάρ Φῶς τοῖς λάθραις τι ποιεῖν ἐπιβαλλομένοις προσίσαται· οὐδεν καὶ
τιλαὶ οὐρίχλια οὐρηροις, (Ιλ: Γ. σίχ. 11.) ἐφασκε:

,,Ποιμέσιν δὲ τι φίλω, κλέπτη δὲ τε ιυκτὸς αἱμένω.

Στίχ: 374—379. ΆΛΛΑΓΕ ΡΑΜΝΗΤΟΥ ΦΑΛΑΡΑ κτ: Καίδικές τις, αὐτὴ πλά-
τῳ κομῶν· ταῖς περὶ ὃν ὁ λόγος, φάλαρα, Ρεμύλω Τιβέρτες ζῷοι, ξενιά
ποτε δεδώκει ὃ δὲ Ρεμύλω τῷ ἐκγόνῳ, καὶ (ἢ δοκεῖ) ὁμωνύμω, θνήσκων
εἰς κλῆρον καταλελοίπει. Ἐκ τάτης δὲ οἱ Ρότολοι ἐλαχον αὐτὰ σκυλεύ-
σαντες, ἐν τῷ προς αὐτές μάχῃ πεσόντος. Ἐκ δὲ Ρότολων Ράμνήτης
(περὶ δὲ ὃ ὁδε) Ρότόλος καὶ αὐτὸς ὑπάρχων, ἦν εἰληφώς οὐδὲ μὴ
τούτῳ αἰναρεθέντος, Ευρύαλος ἀς ἐνεργεῖτο. Καὶ ταῦτα μὲν, ὁ Σχο-
λιαστὴς τε Μάρωνος Σέρβιος ταύτης οἱ καὶ τὸν τόπον, ἐν τοῖς παρὰ τῷ
Ποιητῇ αἰσθαφετέροις, ἐν τάτοις ἐνεισ Φησίν. Ο δέ τοι Κέρδης, καὶ σιν αὐ-
τῷ Κλάρκιος, καὶ ἄλλοι, καλᾶς ἐν τάτοις σωμάδον τὴν τε οὐρηρικὴ τύπο
ἐκμίμησιν, ἐν οἷς περὶ τῆς κινέτης οὐρηροις, οὐδὲ οὐρηροῖς οὐρηροῖς
παρέχετο ἐπὶ τιλαὶ κατασκοπίᾳ ἐξίντι, Ιλ: Κ. σίχ. 261. καὶ

,,Αμφὶ δὲ οἱ κινέτης κεφαλῆρι ἐθηκε

,,Ρινῇ ποιητίω

,,Μέσου δὲ ἐνὶ πῖλος αἴρητες·

,,Τὸν δὲ ποτὲ ἐξ Ελεῶνος Αμιάτορος Θεμενίδαο

,,Ἐξέλετη Λύτόλυκος, πυκνὸν δόμον αὐτιτορήσας.

Βιβλ. Θ'.

1

,,Σκάν-

Jamque propinquabant castris, muroque subibant;
 Cum procul hos lœvo flectentes limite cernunt:
 Et galea Euryalum sublustrī noctis in umbrā
 Prodidit immemorem, radiisque adversa refulgit.

375 Haud temere est visum: (conclamat ab agmine Volscens.)

State, viri, quæ causa viæ? quive estis in armis?
 Quove tenetis iter? Nihil illi tendere contra;
 Sed celerare fugam in sylvas; & fidere nocti.
 Objiciunt equites fœse ad divortia nota,

380 Hinc atque hinc, omnemque aditum custode coronant.

Sylva fuit late dumis, atque ilice nigrâ
 Horrida, quam densi complerant undique sentes;
 Rara per occultos ducebat semita cales.

Euryalum tenebræ ramorum, onerosaque præda

385 Impediunt, fallitque timor regione viarum.

Nîsus abit: jamque imprudens evaserat hostes,
 Atque lacus, qui post Albæ de nomine diι
 Albani; tum rex stabula alta Latinus habebat.
 Ut stetit, & frustra absentem respexit amicūm;

390 Euryale infelix, qua te regione reliqñ?

Quâve sequar? rursus perplexum iter omne revolvens

Falla-

* * *

,Σκάλειν δὲ ἄρα δῶνε Κυθηρίων Ἀμφιδάμαστοι.

,Ἀμφιδάμας δὲ Μέλιω δῶνε Σινίον εἶναι·

,Αυταρὲς οἱ Μηριάνη δῶνεν ὡς παιδὶ Φρεγίων.

,Δὴ τότε Οδυσσῆς πύκασεν κάρην αὐμφιτεθεῖσα.

Στίχ: 380. ΕΙΤΑ ΚΟΡΤΝ ΜΕΣΑΠΟΥ κτ: "Ουτει ἔταξεν ταῦτα· ξάν γάρ οὐ·
 πῆρχε Μέσαπος, ὃς δὴ καὶ ἔχει πολεμῶν ἀφθήσεται· αὐλαὶ εκεῖπε οὐρών
 καιμένην. (Σέρβ.)

Στίχ: 383. . . . ΛΕΓΕΩΝ . . . Εἴρηται δὲ ἡ λεγεών παρὰ τὸ λεκ-
 τὸς ἄνδρας εἴησα τὸς αὐτὸς συγχροτεντας τὸ δὲ τάγμα ἐκ πεζῶν μὲν ἡ
 σωματικὸς 3000. καὶ Ἰππέων 300. ἢ ἔξι ἑκατονταρχῶν ἔχοντας, αἱ οἰκί-
 ἐςι παρὰ Διον. τῷ Αλικαρν. Βιβλ: Θ. ταῦν Ἀρχαιολ. Κατὰ δὲ Ἡσυχίου,
 666. τῷ Λεγεώνια πληρεσσοι.

Στίχ: 388. ΤΡΙΣ Γ' ΕΚΛΑΤΟΝ κτ: Σημείωσαι, ὅτι τρεῖς πάλαι παρὰ Ρωμαίοις κα-
 τέσησαν αἱ Φυλαὶ, ἐξ ὧν καὶ ἡ Φυλὴ Τριβῶν. Καὶ Τριβῶν δὲ ἀγριαθῆ οὐ Φύλαρχος. Ἐκάστη
 δὲ τῷ Φυλῶν εἰς Φατρίας δέκα διάρητο· ἔθεν αἱ Φατρίας πᾶσα τοῖς τριά-
 κοντα αριθμόμενα· ἐπ' αὐτῶν δὲ οἱ Curiones, Φατράρχαι, ἡ Λοχαγοί·
 Ἐπειδὴ δὲ καὶ αἱ δηθεῖσαι, ἡ Φράτραι, ἡ λόχαι, εἰς δεκάδας υποδιῃρέσ-
 το, Ἡγεμῶν ἐξ αὐτῶν ἐκάστιον ἐκάστος ιερὸς τὸ τῆς Φατρίας δεκατη-
 μόροιον. Τριακοσίες αὖτε ἔπειται εἴησα τὸς Δεκαδάρχαις. (ἔρα τον Αλικαρν.
 Βιβλ. ταῦν Ἀρχαιολ. Β. καὶ Πλάτ. εἰς Βίον Ρωμύλῳ.) Κατὰ τοίνα τὸν
 ἐκτεθέντα τύπον, τριακόσιις ήσαν καὶ οἱ αἴπει τῷ Ἀτείς Λατίνων τοῖς Τύρ-
 νον αἴποσελόμενοι, οἷον ἐξ ἔλευ τῷ Δήμῳ, οἵτις ἐκ τοῦ Δεκαδαρχιῶν αἴπα-
 σῶν αὐτοὶ αἰποληθέντες, ὡςει Φθάσαι τῷ τῷ ὀλικλήρῳ σεατῷ παρασ-
 κευτῷ τε καὶ ἀφίξιν προμιωύσαθαι.

Στίχ: 387. . . . ΣΤΡΑΤΙΗΣ, ΧΑΡΑΚΟΣ ΤΕ. Τῇσ μὲν, τῷ πολιορκεύ-
 τῳ Ροτόλων τῷ δὲ, Τρώων τῷ πολιορκεύμένων.

Στίχ:

"Ατταὶ δὲ πάντα πάλαι πολύολβος Καύδικος ἀντὰ,
Ξένια μὲν Ρευμάτων Τιβροτίῳ ὥπασε δῷρα,
Αντὰρ ὁ γῆνιψ θυήσκων ἐξῆς προλελοίπει,
Τόδε μετ' αὐτὸν Ροτόλοι κάτα ληίδα ἔχον·
Ταῦθ' ἔλεν Εὔρυαλος, θεναροῖς μάψ σάξατο δ' ὥψοις.
Εἴτα κόρια Μεσάπια λοφόεσσαν τ', εὗτ' ἀραρῦμαν
Δῦτος σάω δ' ἄμφω ἐκ σρατοπέδου ἐβήτια.

375

Τετάκι δ' ἵππης Λωρεντόθεν ἐκπροϊόντες,
Μέσφα δὲ αἱμπεδίον λεγεών δῆθις ἐν τάξει,
Ἄγγελίω Τύριῳ πρόβατον βασιλεῖ κομισθντες.
Τοῖς δ' ἐκατὸν πάντες μενεδήιοι ἀσπιδιῶται,
Ἴππαρχος δὲ ἄγων ἐπὶ τοῖσι τέτακτ' Οὐόλσκης.
Καὶ δὴ ἀσσον ἔσαν σρατιῆς, χάρακός τε,
Εὔτε δὲ τηλόσε τῷ κάμπτοντ' ἐς λαμα κατεῖδον.
Ἐυρύαλον κιαέη, νυκτός τι ὑπαιφωσκόσης,
Λησμονα δὴ πρόδωκε σελασφρένσα κατάντια.
Οὐ μάψ δ' ὥπταις ἄυσε γὰρ Οὐόλσκης ἐξ ἄλης:
Ἄιδες, σῆτε ὅδε ὅ, τι ἀτιον; δέττι δ' ἐν ὅπλοις;
Ποὶ δὴ σεύδετε; οἱ δ' ἄντια 8δὲν προσαπιώτων,
Γέγασι λαιψηροῖσι δὲ, ὑλῃ, νυκτὶ τ' ἐθάρδοω.
Ἄιφοδα γοῦι ἵππεις προκαταχόιτες σφίσι δῆλα,
Τῇ καὶ τῇ κένοις πᾶσαν διὰ ἐξοδον ἄργον.
Ἐυρὺ δένος τι ἔια, λάσιον πρίνοισι μελανιαζ,
Λόχιη πεφρικός γε ἀκανθῶν τε τριβόλων τε:
Ἄτραπιτῶν δὲ μόγις δὶ αδίλων ἥγε πορείη,
Κλῶτες δ' Ἐυρυάλῳ δοφεροὶ, ληίς τε βαρείη
Ἐμποδὰ γίγνετον καὶ δέας δ' ἀπατύζετο οἴκης.
Φθὰς δ' αὖ ἀντιβίες Νίσσος τότε ἀλένατο νηίς.
Ως δ' ἐπὶ λίμνων (ἐξ Ἀλβης ταὶ δ' ἔνομα ἔχον
Ἀλβάνιοις τότε ἔσαν δὲ ἄνακτε Λατίνῳ σαθμοὶ.)

380

385

390

395

400

I 2

ἘΣΗ

* * *

Στίχ: 402. . . . ΝΗΓΙΣ. "Ητοι ὡς αἰγνοῶν, γὰρ τὸν ἀρχικὸν ἡ Θημένος Εὐ-
νίσλον ἀπολειφθιῶσι· οὐ, ὡς τῶν Φρεγῶν ἐκσάς διὰ τὸ τῆς περιπετείας
αἰφνίδιον· οὐ ἔτι καὶ ἀρχῆς ὡς ἐχεφρόνως ἐπιχειρήσας ἔργω τοσῶδε, εἰς
οὕτω πρεπτον ἐνέβαλε τὸν νεανίσιν κινδυνον. Οἱ δὲ τὸ imprudens, ἀντὶ τῷ
valde prudens accipiunt, Φησὶ Σέρβιος· (τὸ ἀσώμετον, ἀντὶ τῷ λιαν σωεῖ
ἐκλαμβάνον.) Ἄλλα τοις, καὶ ἐν τοῖς ἀραι ἢ τότε τῷ Νίσσα παρέση σω-
σις; ἔτι φθάσας ἐκφυγεῖν ἐδινέθη τὰς τῶν πολεμίων χερεας; Ἄλλα τῷ
το τάχας ἀν ἐη μὲν καὶ δεξιότητος, οὐ φρονήσεως.

Στίχ: 403. ΩΣ Δ' ΕΠΙ' ΛΙΜΝΑΙΣ κτ: Τῶν Φρεγομένων Καύδικων, εἰσὶ μὲν οἱ
Locos, γάχι δὲ Lacus, (χώρας, γάχι λίμνως) αναγνωσκεν παρέχουσιν πιθα-
νον δὲ αὖτε διότερον ἀν τοις καὶ δεξιότος τῶν γάχι αγρῶν τῶν τῷ Λατί-
νος, εἰ πάντι πόρῳ λιώ απέχουσα λίμνη οὐ "Αλβη, οὐ καὶ σὶ τῷ Ρωμαϊκῷ
ἀναγραφάμενοι μέμνωται, καὶ Στράβ. ἐν τῷ Α. τῶν Γεωγραφικῶν τούτοις καὶ τῷ Ιταλῷ ἔδοξεν ἐρμηνεύσας:

"Egli fuor de nemici

"Era nè campi che dal nome d' Alba

"Si son poi detti Albani ;

Στίχ:

- Fallacis sylvæ, simul & vestigia retro
 Observata legit, dumisque silentibus errat.
 Audit equos, audit strepitus, & signa sequentum.
- 395** Nec longum in medio tempus; cum clamor ad aures
 Pervenit: ac videt Euryalum, quem jam manus omnis
 Fraude loci & noctis, subito turbante tumultu,
 Oppressum rapit, & conante plurima frustra.
 Quid faciat? qua vi juvenem, quibus audeat armis
- 400** Eripere? an fese medios moriturus in hostes
 Inferat, & pulchram properet per vulnera mortem?
 Ocius adducto torquens hastile lacerto,
 Suspiciens altam Lunam, et sic voce precatur:
 Tu, Dea, tu præsens nostro succurre labori,
- 405** Astrorum decus, & nemorum, Latonia, custos.
 Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris
 Dona tulit; si qua ipse meis venatibus auxi,
 Suspendive tholo, aut sacra ad fastigia fixi:
 Hunc sine me turbare globum, & rege tela per auras.
- 410** Dixerat: & toto connixus corpore ferrum
 Conjicit: hasta volans noctis diverberat umbras,

Et

Στίχ: 409. 'ΑΝΑΤΔΟΙΣ 'ΑΚΑΝΘΑΙΣ. "Ουτω πως ε-
 νεψύχωσε τας ακάνθας ο Πομητής, ἐπιμεμφόμενος αὐταῖς ως μὴ Φωνώ
 αὐθίσσαις, φᾶσα δηλόσαν τὴν πρέσ τὸν κινδωθέουντα ἐταῖρον ἐπάνοδον.

Στίχ: 414. "ΗΛΙΘΑ ΙΦΙ. Τὶ γὰρ αὖ καὶ δεάσσει, πρὸς ὅλων ἄλλων
 Εὐρύαλος, καὶ τοι γειναίως ἀγωνισάμενος;

Στίχ: 415. ΤΙΠΤΕΚΕΝ ΑΡΡΕΞΑΙ; Τιὼ Νισχ παρίσπιν ἀμηχανίαν, ο, τι ἄξει
 ἐπὶ τῷ παρόντος χρὴ δρᾶν, περιπαθῶς διαλογιζομένου.

Στίχ: 419. 'ΑΝΑΣΤΕΙΛΑΣ κτ: Άιδης τοι χῆμα, ὅπισω τὸν Βρα-
 χίσιας ἀναφέροντος ἐν τῷ αὐθίσναι μέλλειν τὸ δόρυ, ως αὖ τῇ μείζονι τῷ
 πήχεος ἀνατάσει βάλοι σφοδρότερον.

Στίχ: 420. ΛΙΣΣΕΤΟ ΩΔΕ: 'Ομηρικὸς ἐ τρόπος, τῷ πρὸ τῆς τῷ
 βέλεις αὐθίσεως τὴν παρὰ τῶν Θεῶν τνος ἀντίληψιν ἐπικαλεῖθαι, πρὸς
 ἐνσοχίαν ὅπτω καὶ Πάνδαρος, πρὶν ἢ κατὰ Μενελάος τοξεύσῃ, Ίλ: Δ.
 σίχ. 119.

„Ἐυχετο 'Απόδημοις λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 „Ἄργων πρωτογόνων δέξειν κλειτῶν ἐκατόμβιων.

Καὶ Τυδείδης, μετὰ τὸ ὑπὸ τῷ Πανδάρῳ τρωθεῖσῃ τοῖς πο-
 λεμίοις, Ίλ: Ε. σίχ. 114.

„Δὴ τότ' ἐπειτ' ἡράτο
 „Κλῦθι μοι Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 „Εἴποτέ μοι καὶ πατερὶ Φίλαι Φρονέσσα παρέειη
 „Δηνίω ἐν πολέμοις, νῶν αὐτοῦ με Φίλαι, Αθηνη,
 „Δὸς δὲ τε μὲν ἀνδρεῖς ἔλειν, καὶ ἐς ὄρμιν ἔγγρεος ἔλθειν;
 „Ος μὲν ἐβαλε Φθάμενος, καὶ ἐπένχεται, ύδε με Φησί
 „Δηρὸν ἐτέλεσθαι λαμπρὸν Φάσος πελίσιο.

Καὶ ὅτε δὲ ἐπὶ τὸν Ευφορβὸν ὥρυντο χαλκῷ Ίλ: Ρ. σίχ. 46.

„Ατρείδης Μενέλαος, ἐπευχάμενος Διὸς πατερὶ κτ:

Καὶ Λύτομέδων δὲ κατὰ Χρομίτες καὶ Λερήτες: Ίλ: Ρ. σίχ. 498. ὁμοίως
 ἐχώρει.

* * *

Στίχ:

"Ειη, καὶ δὰ φίλον πάπταυνεν μάψ ἀπεόντα.
405
 Ἔυρύαλ', οἴμοι! ὅποι ποτ' ἐγώ δειλὸς σ' ἀπο λέπον;
 Οἱ δὲ ἔπι ξψομαι; ἀν δὲ περίπλοκον οἶμον ἐλίσσων,
 Ἐν σφαλερῇ ὑλῃ διεῖμενος ἀνθι μετήει
 "Ιχνια τὰ πρόθεν, καὶ ἀναύδοις πλάζετ' ἀκάνθαις.
 Καὶ δὲ πίπων μὲν ἄκνεν, ἄκνε δὲ θρῆ τ' ἐπιόντων.
 410
 'Ον πολὺ τὸν μέσσω, πραυγὴ προτὶ δὲ χασι βάλλει
 Δερέκτο δὲ Εὐρύαλον, σίφεος τὸν ὅλη χεὶρ ἥδη,
 Χωρῆς τ' ἐξαπάτη, νυκτὸς θρῶ τ' ἐξαπινάψ,
 Διημενον ἐξήρπαξ, ἐνέχοντά περ ἥλιθα ἵψι.
 Τίπτε κεν ἀρ δέξαι; τίνι δὲ ἀλκῆ; οἵτις δὲ ὅπλοις,
 415
 Τολμήσει νεᾶν ἀπερύσσει; ἥδε δὲ εἰ αὐτὸν
 Δῆϊον ἐμβαλέοι καθ' ὅμιλον, ἐκαὶ τεθνήξων,
 Σπένσοι τ' ἀντιόων καλῷ διὰ τρώματα οἴτῳ;
 "Ωκα δὲ ἀνασάλας βριαρῇ χερὶ ὅμβριμον ἔγχος,
 420
 Ἀνγάσων καλῶ τε Σελιάνω λίσσετο ὠδε:
 'Αυτή μοι ξωάροιο, Θεὰ, προσάσα ἀγῶνος,
 "Αἰσων ἀγλαῖη, Λητώιε, οὔρε νεμῶν τε!
 Εἴποτε σοῖς βωμοῖσι γενήτωρ "Τρτακος οἴσε
 Δῶρα ἐμοὶ χάριν, κ' εἰ δήποτ' ἐγώ προτιθῆκα
 "Ημῆς ἐξ ἄγρης, ἐκ δὲ ἥρτησ' ἀψίδος ἄκρης,
 425
 Δὸς θρᾶξ εἴλια τιώ δε, βέλεμνά τ' ἔμοι γένθισι!
 "Η, καὶ ἐρεσάμενος προίηλε σιδήρεον ἔγχος,
 'Οξὺ δὲ νυκτερίας δόρυ πεπτηὸς διὰ ὅρφνας,
 "Αυτω Συλμάνος κατὰ νάτων ἵκτο, ιδὲ ἔνθα

Κλάσ-

* * *

Στίχ. 423. ΕΙΓΠΟΤΕ ΣΟΙΓΣ ΒΩΜΟΙΓΣΙ κτ: Καὶ ταῦτα δὲ ὅμοια τοῖς τῷ Χρύσῳ
 ἐκένοις, καὶ τοι ἄλλως τὰ παρὰ τῷ Θεῷ βίλη ἐκένεις ἐπικαλεμένεις: Ἰλ:
 Α. σίχ. 38.

„Εἴποτέ τοι χαρίειτ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψις,
 „Καὶ εἰ δήποτε κατὰ πίνα μηρὶ ἔκησε
 „Ταύρων, ἥδε Αἰγῶν, τό δε μοι κρήνην ἔέλθωρ,
 „Τίσειν Δαναοὶ ἐμὰς δάκρυσε σοῖσι βελεσιν.

Στίχ. 426. ΔΟΣ ΘΡΑΞ' ΕΙΓΛΗΝ κτ: Μη ὅλιω ἐλπίζων τιώ πολεμίαν ἄλιω τοῖς
 αὐτῷ ἔχειν δαμάσαθαι βέλεσι, τὲ γεν σωταρεάξαι φησὶ, δός, καὶ συγχέει,
 ἀπω διασκεδαθείσης, τῶν περιτιχάντων ἀπαλλαχθιῶν διωγθεῖ Εὐρύαλος.

Στίχ: Λυτ: ΒΕΛΕΜΝΑ Τ' "ΕΜΟΙ Γ' ΙΘΥΝΑΙ! "Ηδε δὲ ἄξα ἐκεῖ-
 νο: Ἰλ: Ρ. σίχ. 33.

„Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπτεται, ὃς τις ἀφέη,
 „Η κακὸς, ἥ ἀγαθὸς, Ζεὺς δὲ ἔμπης πάντ' ιθάσι.

Ταύτη τοι κατὰ Πανδάρες Τιθεδης μὲν προέηκεν, (Ιλ: Ε. σίχ. 290.)

„Βέλος δὲ ιθανεν Λθήνη
 „Ρίνα παρ ὁφθαλμὸν, λευκὸς δὲ ἐπέρησεν ὁδόντας κτ:

Τὸ δὲ τοι αὐτῷ πρότερον Πανδάρες κατὰ Μεγελάς, (Ιλ: Δ. σίχ. 132.) μο-
 νηναχὶ καὶ ἐτώσιον πεπτώκει.

„Αὐτὴ δὲ αὖτ' ιθανεν, δθι ζωσῆρος ὁχῆς

„Χεύσειοι σωμέχον, καὶ διπλόος ἥντετο θώρηξ κτ:

Στίχ: 429. ΑΝΤΗΝ ΣΤΑΛΜΩΝΟΣ ΚΑΤΑ ΝΩΤΩΝ κτ: Όνιργίλιος μὲν ἔφη:
 Adversi in tergum Sulmonis: ὅπερ ἐπὶ λέξεως ἔσιν: (Ἐπιτρέψαντος κατὰ
 νάτω Συλμάνος.) Τὸ δὲ ἔτω φηθὲν πράγματα τοῖς ἐξηγητᾶς παρέδειν,
 οἷς ἦν καὶ τῷτο ἀριθμεῖθαι τῶν παρὰ Μάρωνι ἀπαντώντων
 Βιβλ. Θ.

Κ

Et venit adversi in tergum Sulmonis; ibique
Frangitur, ac fisco transit præcordia ligno.
Volvitur ille, vomens calidum de pectore flumen
415 Frigidus, & longis singultibus ilia pulsat.
Diversi circumspiciunt. Hoc acrior idem
Ecce aliud summâ librabat ab aure.
Dum trepidant, iit hasta Tago per tempus utrumque
Stridens, trajectoque hæsit tepefacta cerebro.
420 Sævit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam
Auctorem, nec quo se ardens immittere possit.
Tu tamen interea calido mihi sanguine poenas
Persolves amborum, inquit: simul ense recluso
Ibat in Euryalum. Tum vero exterritus, amens
425 Conclamat Nisus; nec se celare tenebris
Amplius, aut tantum potuit perferre dolorem.
Me, me: adsum qui feci: in me convertite ferrum,
O Rutuli: Mea fraus omnis: nihil iste, nec ausus,
Nec potuit: (cœlum hoc & sidera conscia testor:)
430 Tantum infelicem nimium dilexit amicum.
Talia dicta dabat: sed viribus ensis adactus
Transadigit costas, & candida pectora rumpit.
Volvitur Euryalus letho, pulchrosque per artus

It

* * *

ἀπορημάτων, καθὰ Σέρβιος σεσημέώκε πῶς γάρ, Φασίν, ἐπισρέψαντος
(σπερ ἵσι τὸ πρόσωπον τῷ Συλμῶνος τετραμμένον πρὸς Νῖσον ἔχοντος)
κατὰ νῶτων ἀντὶ αὐτῷ αὐθεντὸν τὸ βέλος ἐπάγῃ; ἐδει γάρ, ἐπερ, Λαρνί^α
Φάναι, ὅνκι adversi. (ἀποσρέψαντος, ὥκι ἐπισρέψαντος.) Τινὲς οὖν
τιλί δυχέρεσσαν ἐκ μέσσα πεποιηκέναι δοκεῖσι, τὸ τεργυπ (τὸν νῶτον),
ξειλιφότες ἀντὶ τῷ τεργυπ, (τῆς αὐτίδος) ἢν καὶ τὰ νῶτα δὲς ὁ Σύλμων,
ὄπιθεν εἰς ἔρυμα τῷ ἐκηβόλῳ πρεβάλλετο. Καὶ ταύτη δὴ τῇ διερμιλαέντες
καὶ ὁ Ἰταλὸς ἀπεχρήσατο Κάρος:

Egli volando (τιτέσι il dardo: (τὸ βέλος).

Fende la notte, e giunse ove a rincontro
Era Sulmone, e l'investì nel tergo,
La' ve pendea la targa

Αλλὰ μήπε πάμενον τὸ adversi, τῷ λόγῳ τῆς σάσσεως ἐκλαβέδαι, καὶ μὴ
τῆς θέσσεως, ὡς νοεῖθαι τὸν αὐτὸν αὐτικέναι μὲν ἐξωτα, υπὸ φόβῳ δὲ ἐπει-
τα εἰς φυγὴν τραπόμενον; Κατὰ δὴ ταύτην καὶ ἡμῖν τιλί ἐννοιαν ὑπετέ-
θη τὸ ("Αντιλ.) ἐπιρρήμα, δηλοῦν τὸν αὐτὸν ἐναντίον μὲν ἐσηκόται Συλμῶνος
τὸ πρῶτον, κατὰ νῶτα ἐπειτα ἀπορεαφένται τὸ τραῦμα δέξαθαι.

Στίχ: 431. ΘΕΡΜΟΝ ἘΜΩΣΝ Οὐχ ὑπεναντίον τῷτο ἐκεί-
ναι, αλλ᾽ ἐσιν ἐπόμενον.

Στίχ: 432. ἈΚΡΟΥ ἈΠΟ' ΩΤΟ' Σ Διατυποῖ τὸ χῆ-
μα τῷ τιλί βελόχον δεξιάν, εἰς γ' ἐπὶ τὸ ἐσ αἴραντος, ἵνα βάλῃ σφοδρό-
τερον. (ζει καὶ αὐτ: σιχ. 419.)

Στίχ: 433. ΚΡΟΤΑΦΟΙΣΙ ΔΙΑΜΠΑΞ κτ: Ἀγαλόγι-
σαιμοι ἐνταῦθαι Δημοκόνται τὸν Πριάμος νόθον. Ιλ: Δ. σιχ. 501.

„Τὸν δὲ Ὁδυσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δερὶ^ν
„Κόροιω, ή δὲ ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
„Αἰχμὴ χαλκέη τὸν δὲ σκότος σσσ' ἐκάλυψε.

Καὶ

Κλάδη· σῇ δὲ παγεὺν περικάρδια ἔμμυχα δέρον.
Καὶ δέ ὁ κυλίνδετο θερμὸν ἐμῶν ἐκ σῆθεος αἵμα,
Ἐκ δὲ ψυχομένων πυκνὴ λύγε εἰλεὸν ἔχε.
Πάπταινον πέρι δὲ ἄλλοι, ἀτὰρ Νῖσος μενεάνων,
Στάθμις αὐτὸν ἄκρας ἀπὸ ὠτὸς δέντερον ἔγχος,
Ταῦν δὲ πὶ σενομένων κροτάφοισι Τάγοιο διαμπάξ
Σιζὸν ἔβη δόρυ, ἐκ δὲ ἄρα ἔγκεφάλοιο λιάνθη,
Μάνετο δέ Οὐόλσκης αἰνῶς, ᾧς ττιν' ὄρατο
Βάλλοντ' ἀδαμόσ', γέδε δέ τι ἔμμεμαὶς ὅγε βάλλοι.
Ἄλλα τέως σὺ, ἔφη, θερμῷ μοι ἐν αἵματι τίσεις
Ποιῶς αἱμοφοτέρων: κολεὼς δὲ ἄμα ἀρρέφερε,
Ἄλτο κατ' Ευρυάλος. Ὅπο δέάς τοφρα δὲ ἔκφρων,
Νῖσος μακρὸν ἄσσεν, (ἐπεὶ καὶ διὰ ἐδωάδη,
Λίγθων ἐν σκοτίῃσι τοσστον τλήμεναι ἄλγος.)
Αὐτὸν ἔμ', αὐτὸν ἔμ'. ὥδε δὲ φένεας ἔξ με βάλοιτε.
Ηὗδος πᾶς δόλος Ροτόλοι: τόλμησ' ὥδε δὲ γέδεν,
Τολυῆσ' γέδε ἔχεν· διδεν δέ γέρανὸς, διδε ταῦδε ἄγρα.
Ἡ στὶ δύσηνόν με φίλον μάλα οὐδὲ αἴγαπάζων.
Τοιάδε ἔβασρεν· ἄλλα βῆτη περ φάσγανον ὄξην,
Πλευρὰ διήλασσεν, διὰ δὲ αἴγυνα σήθεα φῆξεν.
Εἰλύετ' Εὐρύαλος, περὶ δὲ αὐτῷ κάλιμα γυῖα
Αἷμα φένεν· κλινθὲν δὲ κάρη ἐπερέσσατο ὄμοις.

430

435

440

445

450

Κ 2

Ως

* * *

Καὶ τὸν ὑπὸ Αντιλόχῳ δὲ τρωθέντα Θαλυσιάδην: Ἱλ: Δ. 5/χ. 459.

„Τὸν δέ ἔβαλε περώτος κόρυθος φάλον ἵπποδασένης,
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆκε, πέρησε δὲ ἀρέσκοντος

„Αἰχμὴ χαλκεῖη.

Ο μὲν οιώ Σερβίος τὸ μεταξὺ τῶν κροτάφων νοεῖ· τέτο δὲ ἂν εἴη τὸ μέτωπον, κατὰ τὸ Β. τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων, τῶν εἰς Όμηρον ὁ δέ τοι Κάρος κατὰ τὸ Α.

E per l'aura ronzando in una tempia
Si confica di Tagu, e passa all'altra.

Στίχ: 436. ΣΙΓΖΟΝ "ΕΒΗ ΔΟΡΤ." . . . Διὰ τὴν ἀέρος συριγμένην τηνα αἴποτελθν· οὐχ οἶν τὸν ἐκ τῆς τὴν πεπυρακτωμένην σιδῆρος ἐν ἴδαισιν ἐμβάψεως ἐλέγομεν. (Η. Αἰν: 5/φ. 469.) οὐχ ττω γάρ ὑπερθερμανθὲν ὥδε ιητέον τὸ δόρυ, οὐδὲ ηὐτὴ τινὶ περὶ τῆς ἐκεῖ σιξιν παθεῖν, αἴλλα μόνον ὅτι ποιὸν τηνα ἔχον αἴπεδωκε μετὰ φύμης διὰ τὴν ἀέρος ίὸν, ηὐτὴ φοιβδῆσσαν, καὶ τοι εἰν τῷ ἔγκεφάλῳ ἔχλινθη· τέτο δὲ τὴν ηὐτὴ τὸ κατὰ τὸν Ἰταλόν: Φεγ λ' aura ronzando

Στίχ: 444-447. ΑΤΤΟΝ "ΕΜ". ΑΤΤΟΝ "ΕΜ" κτ: Δαμονίως ἡ φράσις ἐνταῦθα τῇ ψυχῇ τὴν Νίση σωκετετάρακτην ηὐτὴ συμπαρακέκοπται, τὴν ζωῆς αἴφαδσατος, ηὐτὴψυχον τῷ φίλῳ ἐαυτὸν προβάλλουσαν. Ὁμοίως δὲ αἰέκραγε ηὐτὴ Εκάβη παρ Εὐριπίδην ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς αἴσαγομένης εἰς σφάγιον, οὐδὲ ὁ Κέρδης αἴρισται σεσημέσωκε.

„Κεντεῖτε (με) μηδέδειδε: ἐγὼ τέκον Πάριν,

„Ος παῖδα Θέτιδος ἀλεσσεν τόξοις βαλλών.

Στίχ: 449. ΠΛΕΤΡΑ' ΔΙΗΛΑΣΣΕΝ . . . Τπ' ὁφθαλμοῖς ὁ Ποιητὴς ἔσησεν Εὐρύαλον τιτρωσκόμενον, πίπτοντα, χαμαὶ κυλιόμενον, αἵμασι φυρόμενον, ηὐτὴ ἐπ' ὄμοι κλίνοντα, ἐπικνέοντα.

Στίχ:

It crux, inque humeros cervix collapsa recumbit.

435 Purpureus veluti cum flos succisus aratro
Languescit moriens, lassove papavera collo
Demisere caput, pluvia cum forte gravantur.
At Nifus ruit in medios, solumque per omnes
Volscensem petit, in solo Volscente moratur.

440 Quem circum glomerati hostes, hinc comminus, atque hinc
Proturbant. Instat non segnius, ac rotat ensem
Fulmineum; donec Rutuli clamantis in ore
Condidit adverso, & moriens animam abstulit hosti.
Tum super exanimem sese projecit amicum

445 Confossus, placidâque ibi demum morte quievit.
Fortunati ambo! si quid mea carmina possunt,
Nulla dies unquam memori vos eximet ævo;
Dum domus Aeneæ Capitoli immobile saxum
Accolet, imperiumque pater Romanus habebit.

450 Victores prædâ Rutuli, spoliisque potiti,
Volscensem exanimem flentes in castra ferebant.
Nec minor in castris luctus, Rhamnete reperto
Exsangui, & primis unâ tot cæde peremptis,
Sarranoque, Numâque: ingens concursus ad ipsa

455 Corpora, seminecesque viros, tepidumque recenti

Cæde

* * *

Στίχ: 452. ὩΣ "ΟΤΕ ΠΟΡΦΥΡΕΟΝ κτ: Τῷ δ' αὐτῷ καὶ "Ομηρος εἰκόνι, τὸν υπὸ Τεύκτη ἀναρρέεται τῷ Πριάμῳ ψὸν υπέγραψε Γοργυθίωνα. Ιλ: Θ. σίχ. 306.

„Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, οὐ τ' ἐνὶ κῆπῳ
„Καρπῷ βριθομένῃ, νοτίησι τε εἰαρινοῖσιν.

„Ως ἐτέρωστης κάρη πήληκι βαριαθὲν.

Στίχ: 455. "ΟΙΟΝ ΕΝ "ΑΛΛΟΙΣ. Ὡς ἀνισος ὁ ἀγών Νίσος μὲν
Ουόλσκεντα τὸν ἔνα μετήνε αὐτοκτεών, Νίσον δ' οἱ πάντες.

Στίχ: 458. "ΑΟΡ ΣΤΡΟΜΒΩΝ. Ὡς τὰς περιστιχῶντας
κύκλοδεν αμιωόμενος.

Στίχ: 459. 'ΡΟΤΟ'ΛΟΥΤ Τῷ Ουόλσκεντος, τέταυ γάρ
ἐτύγχανε μάλιστα Νίσος προσέχων. σίχ. 456.

Στίχ: 465. ΕΤ" ΔΟ'ΜΟΣ ΑΙΝΕΙΟΥ ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ κτ: Ἀχρις οὖν οἱ τῷ Λίνειᾳ
ἀπόγονοι, τὰ ἐπὶ τῷ Καπιτωλίᾳ λέφω, (περὶ οὖν ἔρα Η. Αἰν. σίχ. 362.)
ιδευμένα οἰκώσιν Ἀνάκτορα. Ἡνιξατο δὲ διὰ τέτων ὁ Μάρων, τὸ Λύγαρο
κληρωθὲν οἴον γένεται, καὶ τῷ γένει αὐτῷ, φησιν οὐτοῦ κατ' ἐξοχῇ δέδοτο
ἔκει οἰκησις, η μηδεὶ πρότερον τῶν ἄλλων πατρικιῶν ἐπιτραπέσσω.

Στίχ: Λύτ: 'ΑΣΤΕΜΒΗ" ΛΑΝ" Ήτοι τιὼ κατὰ τὸν δε τὸν λόφον
Ταρπεῖαν ἀκραν, διζιμαίαντε Πέτραν καὶ ἀνιητῶν ὅλως ἐσαν νοητέον,
ὡς σύμβολον τῷ σεβδότε τῷ ἐστὶ αὐτὸν ακραδάντες σησομένης κράτες Ρωμαϊκῆς. Ἡ
γουῶ. ἐφ' ἦς ἴδευτο ὁ Θεὸς Ὅρος, η πέτρα, κατὰ τιὼ παρὰ τῷ Σχολιασ
τῇ Σερβίῳ τερρεθείαν. Τῷ γάρ Ναοῖ, Φασί, τῷ Διὶ μέλλοντος ἐπὶ τῷ Κα
πιτωλίᾳ οἰκοδομεῖθαι, πάντες μὲν, οἵ τε Ναοὶ ἴδευτο, οἱ λοιποὶ Θεοὶ
ὑπεχώρησαν· οὐ δέ Θεὸς Ὅρος ἐκσιλῶν ἥκινεγκεν, αὐλ' ἐμενε κατὰ χώραν.
ἔνθεντοι κατὰ τὸ αὐτὸν, σωάμας Ζιωὶ, καὶ τὸν Ὅρον ἐδόξεν ἵσαδμαι ἐφ'
ἔνος τε καὶ τῷ αὐτῷ τερμένους τιμώμενον· ὡς ἐντεῦθεν δὴ Ρωμαῖοις παρε
ναι πείθεθαι, πέρας ἥδη καὶ δρον ἀμετακίνητον ἐναὶ τῆς ἐπιγείας αἰχῆς
τὸ Ρωμαϊκὸν Κράτος, μηδαμῆ μηδέποτε μετατησομένης.

Στίχ:

Ως ὅτε πορφύρεον τετμημένον ἄνθος ἀρότρῳ
Λύεται ἐκθυῆσκον· καὶ Μήκων δ' αὐχένι χαύνω,
Καὶ καθίησ' ἔτέρος', ὅτε λάβρῳ βρίθεται ὄμβρῳ.

Νίσος δ' ἐς μέσσας ἐπορέσας, οἶνον ἐν ἀλλοις
Οὐόλσκεντα μετῆν, ἐπ' Οὐόλσκεντι δ' ἔχεσκεν.

Οὐόλσκεντ' ἥλανν', Οὐόλσκεντι προτὶ δ' ἄχε.

Τὸν δ' ἐλειχθέντες πέρι δῆιοι ἔνθεν ίδ' ἔνθεν

Θοάττον, ὁ δ' ἐσήκει ἀρρ σρομβῶν σεροπαῖον.

Εἰς ὅκε δὴ Ροτόλας σόμ' αὔτεῦντος διαπέρε,

Καὶ θνήσκων ἔχθρῳ ἔφθη ψυχὴν ἀφελέσθαι.

Τόφρα δ' ἀρρ ἀτάμενος παρὰ νεκρὸν ἐπήρατον ἄγχι

Αὐτὸν ἐπιφρίψας, οἵτις ὡς ἔμμορφός ἐκήλα.

Ολβίω ἄμφω, αἴ τις τοῖς δ' ἐπέεσσιν κίκυς,

Οὐτὶ ποτ' ἥμαρ ἔσι, ὅτε κῦδος σφοῖν ἐπιλείψει,

Εὖ δόμος Αινέας Καπιτώλιον, ἀζεμβῇ λᾶν

Ναίη, εὗτε πατήρ Ρωμῆϊος ὡδὸς ἐπιάρξει.

Τάδε δ' ἐπὲ Ροτόλοι πεπτωκότε ἐξενάριξαν,

Οὐόλσκεντα γόοισι μετὰ σρατὸν ἔκφερον ἀπυνθν.

Πένθος δ' ἔτι ἔλαττον ἐκέθι τελάμενον ἔπλε,

Ρωμῆιτε πέρι, ηδ' ἄλλων, κταμένης τὰς τέτμον,

Σερφάνεω, Νεμᾶ, πολέων τ' ἀνδρῶν ὅχ' ἀρίστων.

Ἐώς γὰρ ἀγηγέραται καῖνον πολλὸν περὶ χῶρον,

Ἐνθ' ἐσρωτο δέμας τε, καὶ ἀνέρες ἡμιθανῆες.

Γῆ δ' ἀρτικτασίησι λιανετο, δεῦτο τε πᾶσα,

Πλεοῖς δ' ἐν δυάκνεσσιν ἀφρώδεα ἀμματα χεῦτο.

Τόφρα μετ' ἄλληλοις οἰδ' εἰσορόωντες ἐπέγνων

Ἐπαρα τὰκ Μεσάποιο, κόρω τ' ὅχα αἰγλήσσαν,

Καὶ φάλαρ ἄλλα, τὰ ἐν πολλῷ ἰδρῷ ἀνερύθη.

Ἡώς δ' ὡς πρώτη νεαρὸν Φῶς χέντι ἐπὶ γαύας,

Τιθωνὸς πόσιος κροκόεν λέχος ἐκπρολιπτόςα,

480 Λάμψε

* * *

Στίχ: § 470. ΡΑΜΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙ Ρωμῆιτα δηλονότι, καὶ Σερ-

τίχ: § 471. ΝΕΠΡΑΝΕΩ, ΝΟΥΜΑ δανεῖ, ἐν πλείσοις ἄλλοις· ὃν
τὰς μὲν αὐτὸς ὁ Νίσος, τὰς δὲ ἐν τῷ μέρει καὶ Εὐρύαλες, Φθάσαντες
προανεῖλον. Άλλα τῶν μὲν δύο ὁ Πομητῆς ἀνωτέρω ἐμνήθη, τὰ δὲ Νεμᾶς
θόλων· κινέ δὲ μᾶλλον εἰς αἰπορίαν, ὅτι καὶ Νεμᾶς τις οἰομεν ἐν τῷ ἐθε-
ξης δεκάτῳ Βιβλίῳ ἡμῖν αἴπαντήσεις ὑπὸ Αινέας ἐλαυνόμενος, ὃν ἐπάντη-
κες ἔτερον γενέθαι, τῷ ἐνταῦθα ὅμωνυμον.

Στίχ: 472—478. ΣΤ΄ Ν ΓΑΡ ΑΓΗΓΕΡΑΤΑΙ κτ: Όμοιως καὶ παρ Ομήρῳ, μετὰ
τιὼν τῶν περὶ Ρῆσον Θρακῶν γυκτοφονίαν, Ιλ: Κ. 51χ. 52ο.

„Ως ἴδεν (Ιπποκόων) χάρον ἐρῆμον, ὁδὸς ἐξασταν· ὀκέας ἵπποι·

„Ανδρεας τ' αἰσθαίροντας, ἐν αἴργαλέησι Φονῆσιν,

„Ωμωξεν τ' ἄρρενες πειτα. Φίλον τ' ὄνομανεν ἐταῖρον.

„Τρώων δὲ κλαγγῇ τε καὶ ἀσπετος ὁρτο κυδοιμος

„Θωρόντων ἄμυδις θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,

„Οσσ' ἀνδρες δέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ γῆας.

Στίχ: 479. ΗΩΣ Δ' ΩΣ ΠΡΩΤΗ κτ. Ιλ: Λ. 51χ. α.

„Ἡώς δὲ ἐκ λεχέων παρ αἴγαυος Τιθωνοῖο

„Ωρινθ ἱν αἴθανάτοισι Φίσις Φέροι, ηδὲ Βροτοῖσι.

Βιβλ. Θ.

L

Ορε

Cæde locum, & plenos spumanti sanguine rivos.
Agnoscunt spolia inter se, ga'eamque nientem
Messapi, & multo phaleras sudore recepias.

Et jam prima novo spargebat lumine terras

460 Tithoni croceum Inquens Aurora cibile;

Jam sole infuso, jam rebus luce retegit,
Turnus in arma viros, armis circumdatu*s* ipse,
Sulcit: æra asque acies in prælia co*it*
Quisque suo, variisque acuunt rūmōribus iras.

465 Q in ipsa arrestis (visu miserabile) in hastis
Prafigunt capita, & multo clamore sequuntur,
Euryali & Nisi.

Aeneadæ duri murorum in parte sinistra
Opposuere aciem, (nam dextera cingitur amori)

470 Ingentesque tenent fossas, & turribus altis
Stant moestii: simul ora virum præfixa videbant,
Nota nimis miseris, atroque fluentia tabo
Interca pavidam volitans pennata per urbem

Nuncia fama ruit, matrisque allabitur amores

475 Eur ali; ac subitus miseræ calor ossa reliquit.
Excusso manibus radii, revolutaque pensa.

Evolat infelix, & fœmineo uulatu,

Scissa comam, m̄ ros amens, atque agmina cursu
Prima petit Non illa virum, non illa pericli,

480 Tectorumve memor: cœlum dehinc quæstibus implet.
Hunc ego te, Euryale, aspicio? tunc ille fene*ct*a
Sera meæ requies? potuisti linquere solam
Crudelis? nec te sub tanta pericula missum,

Afari

* * *

"Ορα καὶ ἐν Α. Γεωργ. 514.

„Κλειτὴ Τιθωνοῖ λέχη κροκόεντα λιπῆσσα.

Καὶ ἐν Δ. τῆς Λιειάδος: 51χ 640.

„Ἡσ Τιθωνοῖ λέχος προλιπότα κροκέχρειν.

Στίχ: 482. ΤΤΡΝΟΣ ἘΦ ὈΠΛΑ ΚΑΛΕΙ. ΑΤΤΟΣ Τ' ΕΝΕΔΥΣΑΤΟ ΠΡΩ-

ΤΟΣ. Ουτω καὶ Ἀγαμέμνων παρ Ὁμηρ. Ιλ: Δ 51χ 15.

„Ἄτρειδης δὲ ἐβίσσει, ἵδε ράνηθε ἀιώγειν

„Ἀργείδης δὲ ἀυτὸς ἐδύσσατο νάρωπα χαλκὸν.

Στίχ: 483 ΧΑΛΚΟΦΟΡΟΥΣ Δ' ΕΙΛΑΣ Χαλκεφόρες, ὅτι τοῖς παλαιοῖς προτέ-

ρα τε μᾶλλον καὶ σωνίθης ίω ἢ τε χαλκὴ χρῆσις ἐν σπλασι, ἥπερ ἢ τε

σιδῆρος, ὡς μαρτυρεῖ καὶ Ησίοδος ἐν Εργοις:

„Τοῖς δὲ ίν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεος δὲ τε οἰκος;

„Χαλκᾶ τ' ἐργάζοντο, μέλας δὲ θύει σι ηρος.

Καὶ Παυσανίας δὲ ἐν τοῖς Δασκανικοῖς παράγεται ισορῶν, στι, ἐπὶ τῶν Η-

„ρωῶν, τὰ ὅπλα ἐμ iως χαλκᾶ ίω πάιτα. Άλλα περὶ τότε Φετιος

πλειονα σωνέρας παρέθετο, ἐν τοῖς περὶ τῶν καθ' Ὁμηρον Αρχαιοτή-

των, Βιβλ: Δ. Κεφαλ: Ι'

Στίχ: 485. . . . ΔΟΡΑΤΩΝ ἘΠΙ ΑΚΡΩΝ Όυχ' ὡς Θε-

αμβο: ἐκπομπένο τες οἱ Ψότολοι ἐπὶ δοράτων τὰς κεφαλὰς ἐπεδεκινούν

τοῖς πελιορεχμένοις, πολλὰ γάρ πλέοντες οἱ ἐκεῖων ἡσαν πεσόντες. Άλλ'

ἴνα τῇ θέᾳ τῶν οἰκείων, τάτοις τὸ φρέσημα κατατείλαντες, τιώ ἐνψυχίαν

κολέ

- Λάμψε δὲ τὸν ἡέλιος, κνέφαδες τὸν ἀπελύετο πάντα,
Τύρνος ἐφ' ὅπλα κάλει, αὐτὸς τὸν ἐνεδύσατο πρᾶτος.
Χαλκοφόρος δὲ ἐλαῖς ὥτρωνεν ἔκαστος ἐτάρων,
Σεύων ἐς χάρμια, ὁργάς τε θρόδοις ὑποθήγων.
Πρὸς δὲ ἔτι καὶ δοράτων ἐπὶ ἄκρων (οἰκτρὸν ἰδεθαι.) 485
Ἄντα πεπηγμένα ψυχαράντες δοιά κάρια,
Νίσι, Εύρυαλες δὲ ὄμάδῳ πολλῷ προτιβαῖνον.
Ἄντια δὲ Αἰνεάδοις ταλανάθδιοι, ἐξ ἀρα λαγῶν
(Δεξιὸν ἦν γὰρ ὑδωρ;) εἰληδὸν παρταχθέντες,
Ἐυρέας τάφροις, πύργοις τὸν αἴποις ἐπιέσαιν 490
Σφόδρας κατηφιώντες, ἐπεὶ μίαν ὄψιας ὠρων
Τὰς σφίν αριγγιώτας, λύθροις οἰκτροῖσι φεύγας.
Μεσθα Φάτις πτερόεσσα ἐσέκτη χέτλιον Ἄσυ.
Ἄγγελή τε Φθάσα ἐνήχησ' θασὶ μητρὸς
Ἐυρυάλες οἵτινες ψυχὴς ταλαντη.
Ἐκπειε δὲ οἱ χειρῶν κεφαλίς, καὶ ὑῆματ' ὑφάση,
Πτῇ δὲ ἀρ δειλαῖη ὄλολυγαῖς θηλυτερησιν,
Ἐκτίλασσα κόμια, ἀνὰ τάχεα, οὐδὲ μίας
Αἰξε πρώτη, αὐδρῶν τὸν ἀλυγεσσαν βελῶν τε.
Ἐιτ' ὀλοφυροαένη ἀέρας κραυγαῖς αὐεκτίμηλα
Τοῖον σὲ Εύρυαλέως τεκνοῦ, ήμοις ὄμιλοι λεύσσων, 500

L 2

Ος

* * *

κολάσσωσι. Καὶ προσφυῶς ὁ Κέρδης ἐνταῦθα τὸ Παρθυαίων σρατήγημα
παρατιθησιν: οἱ τιὼν Ποπλίς κεφαλίων: τῷ Κεάσσος παιδὸς) ὑπὲρ τίχης
,,αὐτεπηγυῖαι ἁγγὺς προσελάσαντες αὐνέδειξαν . . . τότο (γαρ)
τὸ Θέαμα Ρωμαίων, ὑπὲρ ἀπαντα τὸν αὖτα δενά, τὰς ψυχὰς κατέκλα-
σε καὶ παρέβλυσε: (Πλάτ: εἰς Βι. Μ. Κεάσσος.)

Στίχ: 496. ΕΚΠΙΣΣΕ Δ'. ΟΙ ΧΕΙΡΩΝ ΚΕΡΚΙΣ Ωσαύτως ποτὶ τῇ
Ἐκτορος Ἀνδρομάχῃ ἀπαρεθέντος, ἐν τῷ ίεσὶν ὑφαντες μυχῷ σέμης ὑψηλοῖο:
Ιλ: Χ. σίχ. 447.

,,Κωκυτῇ δὲ ἱκεσο, καὶ οἰκουγῆς ἀπὸ πύργη,
,,Τῆς δὲ ἐλελύχθη γυῖα, καμάτη δὲ νοὶ ἐκπεσε κερπίς.

Στίχ: 497. ΠΤΗΤ Δ'. ΑΡ ΔΕΙΔΑΙΓΗ ιτ: Καὶ τῇ Ἀνδρομάχῃ: Λύτ: σίχ. 460.

,,Μεγάρῳ μέσσοντο μαντεῖοι τοι
,,Πτελομένη κρασίων

,Ο δὲ καὶ πρότερον συτὴ πεποιήσει: Ιλ. Σ'. σίχ. 388.

,,Η μὲν τὸν πρὸς τέχνης ἐπειγομένη αἴφικόνες
,Μασηρότηγ εἴκων

Στίχ: 499. . . . : ἈΝΔΡΩΝ ΤΑΛΟΓΟΥΣΑ, ΒΕΛΩΝΤΕ. Μήτ' αἰδομέ-
νη αἰς θῆλας αὐδρῶν ὁμίλων σύνανταχρώνυθαι, μήτε πτήσσονται. Εἰρήκες δὲ
τὸ αὐτὸν τῷ Θωμῷ ηὔκριτον Ἀνδρομάχης εἰπαν: Ιλ: σίχ. 462.

,,Αὐταρεὶ ποτὶ πύργου τε καὶ τὸν δραῦλον.

Στίχ: 500. ΕΙΤΡΟΛΟΦΥΡΟΜΕΝΗ ιτ: Οὐδὲν ὁ Ποιητης παρέλιπε, τῶν ἵσα εἰς
πάθος τὰ τε κινῆσσαν τῷ, ψυχὴν μητρὸς ἐπὶ τοιάδε τῷ περινάσσει ἀπολο-
Φυρομένης, ηλθε δὲ δια πάντων τεχνιώτατα τε γυναῖκας τὰς ὄκτωκαίδε-
κας ἐπὶ τὰς ἐφεξῆς, θιελθεῖν θόρητε ἔχον μητραθημένος.

Στίχ: 501. ΤΟΙΓΟΝ ΛΕΤΣΣΩ, Έκ τοῦ παρ ἐλπίδα συμβάντος, ο
πρὸ οφθαλμῶν ἔχει, τὸ πάντος.

Στίχ:

Affari extremum miseræ data copia matri?

485 Heu, terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis,
Alitibusque jaces! nec te tua funera, mater
Produxi, preslīve oculos, aut vulnera lavi,
Veste tegens: tibi quam noctes festina diesque
Urgebam, & telâ curas solabar aniles.

490 Quò sequar? aut quæ nunc artus, avulsaque membra;
Et funus lacerum tellus habet? hoc mihi de te,
Nate, refers? hoc sum terrâque, marique sequuta?
Figite me, si qua est pietas; in me omnia tela
Conjicite, δ Rutuli: me priuam absumite ferro.

495 Aut tu, magne pater Divum, miserere, tuoque
Invisum hoc derude caput sub Tartara telo:
Quando aliter nequeo crudelem abrumpere vitam.

Hoc actu concussi animi, moestusque per omnes
It gemitus: torpent infractæ ad prælia vires.

500 Illam incendentem luctus Idæus, & Actor,
Ilionei monitu; & multum lacrymantis Jûli,
Corripiunt, interque manus sub recta reponunt.

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro
Increpuit: sequitur clamor, cœlumque remugit,

505 Accelerant actâ pariter testudine Volsci,
Et fossa implere parant, ac vellere vallum.
Quærunt pars aditum, & scalis ascendere muros,
Quâ rara est acies, interlucetque corona
Non tam spissa viris. Telorum effundere contra

Omne

* * *

Στίχ: 502. ΠΑΡΜΤ'ΘΙΟΝ "ΟΨΙΟΝ" Ἐκ τᾶς ἀπ' ἐλπί-
δος ἦν γάρ ὁ ψῆσ αὐτῷ, τὸ μόνον καὶ ἔχατον, ὃν ἂν πὶ γῆς αὔγαθῶν
ἀπολαίσθε, ὡς μηδὲν ἔξης ἐτερον ἐπελπίζειν παρέν εἰς παραμυθίαν.

Στίχ: 503. "ΕΣΧΕΣ ΝΗΛΗ'Σ Καταφορικῶς, δὲ ἐπικ-
λήξεως ἀσφυγίαιν οὖν κατηγορεῖ τᾶς ψέσ, ὡς εἰ δινότερα ἦν, ἢν αὐτὸς
πεπόνθοι, ἀτταί αὐτοὺς ἐδρασεν.

Στίχ: 505. ΛΟΙΣΘΟΙ' ΕΠΙΦΘΕΙΣΑΣΘΑΙ Καὶ ὡν γέδεν ἢν ἦν ὄνειρα
ἀποδύρεται. "Ομοια ταὶ Ανδρομάχης ἐφ' Ἐκτορ: Ιλ: Ω. σίχ. 743.
,,Οὐ γάρ τοι θιήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὥρεζες,
,,Οὐδέ τι μοι ἐπεις πυκνὸν ἔπος, θετε κεν αἴσ
,,Μεμυήμιλια νύκτας τὲ καὶ ἥματα δακρυχέψα.

Στίχ: 506. ΚΤΝΕΣΣΙ ΛΑΤΙΝΟΙΣ
507. ΟΙΩΝΟΙΣΙ ΘΕΛΩΡ. Συχνὴ παρ' Ο-
μήρῳ ἡ χρῆσις: Καὶ γάρ Ιλ: Α. σίχ. 4
,, Αυτὸς δὲ ἐλωρια τοῦχε κιώσσων.
,,Οἰωνοῖς τε πᾶσι

Καὶ Ιλ: Ν. σίχ. 831:

Καὶ Ιλ: Ρ. σίχ. 241. „Αταὶ Τρώων κορέσσις κιώσ, ηδὲ οἰωνός.

„Ος κε τάχας Τρώων κορέσσις κιώσ, ηδὲ οἰωνός.

Καὶ Ιλ: Σ. σίχ. 271.

„ Πολλὸς δὲ κιώσ, καὶ γύπεις ἔδυται.

Καὶ Δύτ. σίχ. 253.

„ Πρὸ μν κιώσ αἴργοις ἔδυται.

Στίχ:

Ος τόμεγ γήρως παρμύθιον ὄψιον ἔσκες;
 Ἐχες καλλιπέμεν μάνια, νηλής, με ἔρημια;
 Οὐδὲ ἄρα παρβάλλοντ' ἀκμιὰ κινδώνας ἐπ' ἄκρα,
 Λοιδί ἐπιφέγγεαθαι ἔις ὀικτρῶς σε τεκάση;
 Οἴμοι ἐπ' ἀγνώτῳ γάιῃ σὺ κιώσσι Λατίνοις
 Κασεαί, οἰωνοῖσι· Φέλωρ, φόδ' ή σὴ Μήτηρ
 Κήδευσ, η πίεσ' ὅσσε τεώ, η Τρώματα λέσσα,
 Φάρει ήτε κάλυψα, τὸ γώ τοι νύκτα καὶ ημαρ
 Σπεῦδον, μέλισσόν τε ὑφῆ λυγρὰ κήδεα γήρως.
 Πά βῶ; νιᾶ δ' ἄνασσας ἄρα τίς ποτε γαῖα σὰ γυῖα,
 Καὶ δέμας αὐμφίδρυπτον ἔχει; τόδ' ἐμοὶ γ' ἀπὸ σέο
 Τέκνον ἐνεῖκας; τῷ δ' ἐπομιὰ διὰ γῆς, διὰ πόντου;
 Τὰ δὲ ἐμὲ ἀτάτ', αὐκε τις οἰκτος· ἐμὲ κατὰ πάντες

505

510

Ι. 29

* * *

Στίχ: 508. ΚΗΔΕΤΟΣ, "Η ΠΡΕΣ" ΟΣΣΕΙ. Τὸ γὰρ τῷ θινόκοντος ἵλε
 βλέφαρα καθαρεῖν, καὶ τὸ ἄλλα τῆς κηδείας ἐπιμελεῖδω, τοῖς οἰκειοτάτοις καθῆκον μάλιστα ἐνομίζετο, η τε τῆς ἐπιμελείας ταύτης ἀπότευξις, εἰς συμφορὰν τῶν ἐκάτιων ἐτίθετο τοῖς ἀκηδεύτως ἀποιχοτένοις. Διὸ καὶ ἐν ταῖς συστάσιν μάχαις, τῷτο τοῖς ἀντιπαρισταμένοις ειώθεσαν ἀπειλεῖν, ἀπειρ Όδυσσευς Σάκφ τῷ Ἰππασίδῃ, Ιλ: Λ. 51χ. 452.

, Λ δειλ', όμεν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνιος μήτηρ
 , Οσσε καθαρεῖσθαι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνί^ς
 , Ωμηταὶ σ' ἐρύσθαι, περὶ πτερά πυκνὰ βαλόντες

Ταύτη τοι καὶ Λγαμέμνων ἐν Λίδε ποτνιώμενος κατὰ τῆς ὁμολέκτρες εἰσάγεται: Όδ. Λ. 51χ. 423.

, Ή δὲ κιωῶπις
 , Νοσφίσατ', εδὲ μοι ἔτλη, ίόντι περ εἰς Λίδαο
 , Χερσὶ κατ' Ὀφθαλμὸς ἐλέειν, σῶν τε σόμι ἐρεῖσαι.

Καὶ Λαέρτης δὲ τὸν μὲν, ὡς τέττα μηδαμῶς τυχόντα οἰκτείει: Όδυσ. Ω. 51χ. 291.

, Οὐδὲ ἐ μήτηρ
 , Κλαῦσε περισάλασσα πατήρ Φέλωρ, οἱ μὲν τεκέμεδω
 , Οὐδὲ ἄλλοχος πολιόδωρος ἐχέφρων Πιλελόπεια
 , Κάκυος ἐν λεχέσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέσκεν,
 , Οφθαλμὸς καθελέσσα τὸ γὰρ γέρας ἐσὶ θανόντων.

Στίχ: 509. ΦΑΡΕΙ Ή ΚΑΛΥΨΑ, ΤΟΥ ΤΩΝ ΝΤΚΤΑ ΚΑΙ ΗΜΑΡ Οὔτω η
 Λιδερομάχη πενθέσσα τὸν αὐτῆς Εκτορα, ὡς γυμνὸν δῆθεν κεσόμενον: Ιλ: Χ. 51χ. 510.

, Ἀτάρ τοι ἄμματ' ἐνὶ μεγάροισι κέοντα.
 , Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γωνικῶν.
 , Αλλ' η τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 , Οὐδὲν σοὶ γ' ἔφελος, ἐπεὶ δὲ ἐγκείσεαι αὐτοῖς

Η δὲ Πιλελόπη καὶ τῷ Εκυρῷ ἔτι προμηθεμένη καὶ πρὸ τελευτῆς: Όδυσ.

Β. 51χ: 97:

, Εἰς ὅκε φάρος (ἔλεγε)
 , Εκτελέσω
 , Λαέρτης Ήρωῖ ταφῆσσον.

Στίχ: 511. ΤΙΣ ΠΟΤΕ ΓΑΙΑ ΣΑΓΓΑ, ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ἐπαναπεμπάζεται διπέρη ιδητοῖς απόφθησις: 51χ. 506. 507. Ψυχῆς γὰρ ιδιον καθ' οὐ περβολιῶν ἀχαλάσσης, τὰ αὐτὰ πολλάκις ἐπανείρειν.

Στίχ: 512. ΤΟΔ' ΕΜΟΙ ΓΑΠΟ ΣΕΙΟ. Ἐκ τῷ παρέλπια αὐτοῖς, ὡς ἀνωτ: 51χ. 501.

Στίχ: 514.-518. ΤΗΝ ΔΕ ΕΜΕ ΟΤΤΑΤ ΚΤ: Τηὸ τῆς τῷ πάντας αφορότητος περιστέρω τὸ διῶ ἀπολεγομένη, τὸ παρὰ τῶν πολεμιῶν Βιβλ. Θ.

510 Omne genus Teucri, ac duris detrudere contis,
Affueti longo muros defendere bello.
Saxa quoque infesto volvebant pondere, si quā
Possent tectam aciem perrumpere: cum tamen omnes
Ferre libet sufter densa testudine casus.

515 Nec jam sufficiunt: nam quā globus imminet ingens,
Immanem Teucri molem volvuntque, ruuntque;
Quæ stravit Rutulos late, armorumque resolvit
Tegmina. Nec curant cæco contendere Marte
Amplius audaces Rutuli; sed pellere vallo

520 Missilibus certant.

Parte alia horrendus visu quassabat Etruscum
Pinum, & fumiferos infert Mezentius ignes.
At Messapus equum domitor, Neptunia proles,
Rescindit vallum, & scalas in moenia poscit.

525 Vos, o Calliope, precor, aspirate canenti;
Quas ibi tum ferro strages, quæ funera Turnus
Edidit; quem quisque virum demiserit Orco:
Et mecum ingentes oras evolvite bel'i
Et meministis, enim, Divæ, & memorare potestis.

530 Turris erat vasto suspecta, & pontibus altis,

Oppor-

* * *

κτανθιῶσιν ως χάρην αἰτεῖται, οὐ παρὰ τῷ Διὸς ἐκταρταρωθιῶσιν, ως
ἔλευν· Ποδιώ δὲ τιὼ ἔμφασιν ἔχει, ἐπὶ μὲν τῷ σίχ. 515 προσεδὴν τὸ
(πρώτῳ) ἐπὶ δὲ τῷ 517. τὸ (τυγερὸν κάρην) Διὸς μὲν γαρ εἴκειον δηλώ-
ται, ὅτι τὰ τὰν Τρώων οἵδη ἐξεργάθαι δοκεῖται, καὶ πέρας ἔχειν, τῷ
ψῆσθος αὐτῷ σικτὰς γέτω πεπτωκίτος, ἑαυτῷ πρώτῳ, τετέσι πρὸ τῶν
αἷλων ἀπαντών, αἱρέται τὸν ὄλεθρον διὰ δὲ τῷ δευτέρῳ. δισμενάνειν πως
καὶ ταῦτης ποτνιάται τὸν Ζεῦ, καὶ τοις ἄλλοις ἐνυοῦται, καὶ μέ-
γα ἀριστὸν πατέρα τυγχάνοντα Σημειῶθης δὲ εἰταῖθα. καὶ οὐ τῷ (ἐλέα-
ρε) πρὸς τὸ (ιπὸ τάρταρος νέργατ' απώσαις.) αὐτιθεσίς· Βαρυτέρα
γαρ τῷ γυναικὶ τίθεται οὐ εἰσκήψασα συμφορὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἐκταρ-
ταρώσεως.

Στίχ: 537. 'ΑΓΗΜΑΤΙ ΤΩΐ 'ΡΑ' ΧΦΛΩ'ΝΗΣ. Τὰ περὶ τῆς ἐν πο-
λιορκήσει κατὰ σιωπησμένην χηματιζομένης χελώνης, καὶ εἰδῶν τῶν αὐ-
τῆς, καὶ χρήσεων, ὅρα ἐν Β. τῆς Αἰν. σίχ. 470.

Στίχ: 530. ΤΕΙΧΕΑ Τ' ΛΑΜΒΑ'ΝΕΙΝ κτ: "Ωφελε καὶ Τρώες ἐκεῖ: Ιλ: Μ. σίχ.
443.

"Ιδυσαν δὲ πὶ τεῖχος ἀσθέεσ· οἱ μὲν ἔπειτα
"Κροοσσάνων ἐπέβουσιν, αἴκαχμέναι δύρεστ' ἔχουντες.

Στίχ. 532. ΕΠΙΧΕΤΝΤΕΣ, Τιὼ πυκνοτητα τῶν ἀπὸ τῷ τείχος
ἐπαφιεμένων βελῶν, σημαίνει διὰ τῆς ἐπιχύσεως Σωτῆς δὲ οὐ μεταφορὰ
Ομῆσιν Ιλ: Ε, σίχ. 618. Οἶνον κατὰ Αἴαντος ἐπιδραμέντος ταῦ Αμφίσ
τέυχη συλλησσαν·

"Οξέα παμφενόωντας σάκος δὲ ἀνεδέξατο πιλά.

Καὶ Ιλιὰς Μ. σίχ. 156, κτ:

"Νιφάδες δὲ ως πιπτον ἔραζε,
"Ἄσ τ' ἀνεμος ράπε, νέφοςα σκισεντα δούσας,
"Ταρφενας κατέχενεν ἐπὶ χθοὶ πλυνθείσην
"Ως τῶν ἐκ χερῶν βέλες ὥρδεον, ημὲν Ἀχαιῶν,
"Ηδὲ καὶ ἐκ Τρώων

Στίχ:

Ιδὺ τιτύσκεα, ὡς Ροτόλοις τὰς κτένατε πρώτης.
Ἡ αὖ, Θεῶν μέγ' ἄριστε πάτερ, σύμε νῦν ἐλέαυρε,
Καὶ συγερὸν τὸ κάρη υπὸ τάρταρα νέρτατ' ἀπώσας,
Οππότε ἐκ ἄλλως αὐνὸν βίον ἔσ' ἀπορῆσαι.

515

Ψυχαὶ τοῖς δε γόοισι δόνηθεν, ἀτὰρ διὰ πάντων,
Πένθος ἔχώρει ἀπας θραυσθὲς δ' ἐπὶ δῆριν ἐνάρκει.
Τὰς δὲ ὄλοφυρομένια, υπὸ τ' ἐξάπτασαν θριάκες
Ἄκτωρ τ, Ἰδαιος τε ἐφετιῆσ' Ἰλιουῆς,
Πολλὰ τε καὶ αὐτῷ καταδακρυχέοντος Ἰάλης,
Χερσὶν αἰραμένω Φοράδης υπὸ δώμασι φέντο.

520

Αμφὶ δὲ χαλκέη δεινάντι επήχεε σάλπιγξ·
Ωρτο δὲ δὴ ὄμαδος, βράχες δὲ ἀντίον ἄρανδος ἐνρύζες·
Σπεῦδον ὁμῶς δ' Οὐόλσκοι, ἀγήματι τῷ δὲ χελώνης
Τάφρος πιμπλᾶν, αὐτὸν δὲ τε ἔρητον διμεμαῶτες·
Οἱ δὲ εὐραῖν πάροδον δίξον, καὶ κλίμακας ἄρσαν,
Τάχεα τ' ἀμβάνειν λόχος ὑχι μανάτερος ἔσκε,
Κρόσσαι τ' ἐνδιαχαῖνον, ἐπεὶ σίχες ἔτι θαμεῖαι.
Τοῖς δὲ βελῶν Τεῦκροι παντοῖα γένη ἐπιχεῦντες,
Ιφι αἰερπομένις ταναοῖς κοντοῖς ἀπασεῦνον.
Ηδέες ἐν πολέμῳ δηρὰν δὴ τάχεας ἀμπάν.
Πρὸς δὲ ἐπὶ καὶ βρίθει μάλ' αναιδεῖς λαῖς ἐκυλίνδων,
Αἰκόν πως χοῖεν διαρῆξαι υπόσεγον ἄλλων.

525

530

535

Μ 2

ΟΞ

Στίχ: 533. ΤΑΝΑΟΓΣ ΚΟΝΤΟΓΣ ἈΠΠΟΣΕΥΤΟΝ. Σεσημείωται
Εὐσαθίω, οὗτοι κοντὸν ὄπλον οἵδε νευτικὸν Όμηρος, ψιλῷ πολεμικὸν τοιότον δὲ δῆπε υπῆρχεν, ἀσφερ ἔχερποτο Όδυσσεὺς πετροβολοῦσας κατὰ τῶν ηῷην τῷ Κύκλωπος. Καὶ γάρ τος: (Ι. Οδυσ. σίχ. 487.)

Χείρεσσι λαβῶν περιμήκει κοντὸν,

„Ωσε παρεξ.

„Ἄλλος ὁ Μάξων ἀντὶ τῷ πολεμικῷ εἰζείληφεν ὁδε, ἥτοι τῷ δέρετος, ὁ καὶ ἄκων, ἡ ἄκως λέγεται, καὶ αἰκόντιον τῷ γοιῷ ἄκοντι καὶ Όμηρος κέχρητος ὡς πολεμικῶν: Οδ. Ζ. σίχ. 531.

„Εἴλετο δὲ ὁξῷ ἄκοντα, κιωῶν ἀλκτῆρας καὶ ἀνδρῶν.

„Η δὲ ὑπεροχή χρῆσις καὶ πολεμικὸν κοντὸν ἔγινω, καὶ τέτον δίττον (ὡς Στράβ. ἐν Γ. τῶν Γεωγρ. Φησίν.) δύ τε πόρφωθεν δὲ ὄπλιτης αὐτίσι, καὶ „ἄλλη ταχαῖς σαδίας. Κοντὸς γάρ αιμοφοτέρας ταῖς χρείαις ἀποδίδωσι, καὶ γάρ συσάδης χρώμεθα, καὶ κοντοβολεύντες.

Στίχ: 534. ΕΝ ΠΟΔΕΪΜΩΙ Τῷ Τρωϊκῷ δηλονότι εἰς δεκατίαν αὐτοῖς παρατείναντι.

Στίχ: 535. ΔΛΣ ΕΚΤΔΙΝΔΩΝ. Όμοίως καὶ Ἀχαιοὶ μὲν κατὰ Τρώων παρ Όμ. Ιλ: Μ. σίχ. 154

„Εὔδημήτων ἀπὸ πύργων
„Βάθρον αἰματόμενοι σφῶν τῷ αὐτῶν, καὶ κλισιάων,
„Νηῶν τῷ ὀκυπόρεων

Καὶ Τρώες κατὰς Αχαιῶν, παρὰ τῷ Καλαβρῷ, Παραλίεπ. ΙΔ'. σίχ. 367.

„Καθύπερθε δὲ Τρώοις ζεες

„Βάθρον χειμαφόδιοις τῷ δὲ ὡς συφελῆς ἀπὸ πέτρης

Γαιῷ ἐπὶ τραφερίᾳ ἐκυλίνδετο.

Στίχ: 536. ΤΠΟΣΤΕΓΟΝ ΕΙΛΗΝ. Τὰς ἐν χήματι χελώνης διὰ τῷ σωματισμῷ, Δυντ: σίχ. 527.

Στίχ:

Opportuna ioco: summis quam viribus
 Ex pugnare Itali, summâque evertere opum vi
 Certabant: Troës contra defendere saxis,
 Perque cavas densi tela intorquere fenestras.
 535 Princeps ardenter conecit lampada Turnus,
 Et flammam affixit lateri; quæ plurima vento
 Corripuit tabulas, & postibus hæsit adefis.
 Turba i tremidare intus, frustra que malorum
 Velle fugam. Dum se glomerant, retroque residunt
 540 In partem, quæ peste caret; tum pondere turris
 Procubuit subito, & cœlum tonat omne fragore.
 Semineces ad terram, immanni mole sequutâ,
 Confixique suis telis, & pectora duro
 Transfossi ligno veniunt: vix unus Helenor
 545 Et Lycus elapsi: quorum primævus Helenor,
 Mæonia regi, quem serva Lycimnia furtim
 Sustulerat, vetitisque ad Trojam miserat armis;
 Ense levis nudo, parmâque inglorius albâ.
 Ilque, ubi se Turni media inter millia vidit,
 550 Hinc acies, atque hinc acies astare Latinas:
 Ut fera, quæ densa venantum septa coronâ

Contra

* * *

Στίχ: 540. Ὁς ΡΟΤΟΛΟΤΣ Τ' ἘΣΤΡΩΣΣΕ, Ωσαύτως καὶ ὁ απὸ τῶν Πριάμε
 Ἀνακτέρων, ὑπὸ Τεύκρων τοῖς ἐφορμῆσαις Δαναοῖς ἐπαφεθεῖς, Β. Λίν.
 σίχ. 599.

..Σιώ δέ πω μεγάλω δὲ, μέγας κατὰ περιπε πίργος
 „Καδδὲ πεσων αἴρεταις κατὰ πλοιησε φάλαγγας.

Στίχ: 541. . . . ΤΥΦΛΟΝ ΚΑΓΑ' ΛΡΕΑ. . . . Τυφλὸν αἰποκε-
 λεῖ, ὃν ἐπολέμενον σι Ροτόλοι ταῖς αἰσσοῖς σκεπόμενοι πόλεμον.

Στίχ: 544. . . . ΜΕΖΕΝΤΙΟΣ . . . Περὶ δὲ Λί. Ζ. σίχ. 696.
 Τυφλωῶι δὲ Τίρανος ὁν, Τυφλὴν καὶ τιὼ πίτια ἐπισείων εἰσάγεται.

Στίχ: 546. ΜΕΣΣΑΛΠΟΣ . . . Περὶ τύττε. Ζ. Λίν.: σίχ. 740

Στίχ: 548 — 552. ΤΜΜΕΣ ΚΑΛΛΙΟΠΕΙΔ κτ: Ἐπικαλεῖται κανταῦθα τὰς Μέ-
 σας ὁ Ποιτής, ὡς καὶ ἐν Ζ. Λίν.: σίχ. 688 Ὁμήρω παραπολεθῶν, Ἰλ:
 Α. σίχ. 484

„Ἐσσετε νῦν μοι Μέσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχοσαι,
 „Τυμῆς γαρ Θεοὶ εἰσὶ, πάρεστε τε ἵσε τε πάντα.

Καὶ Ιλ: Ζ. σίχ. 508.

„Ἐσσετε νῦν μοι Μέσαι κτ:
 „Ος τις δὴ πρῶτος Βρῶτόεντ' αὐδεράγει· Ἄχαιῶν
 „Ηρατ'

„Οτι δέ νόφ' ἐνὶ τῷ τῆς μᾶς Καλλιόπης ὄνόματι, ἐπὶ πάσας αἴπλῶς τὰς
 Μέσας ιθώας τὰς ικεσίαν: (Τυμεις Καλλιόπεια . . . πνεῖτε) ο
 μὲν κατὰ χῆμα συλλίψεως τὸ δέ τω δηθὲν ἀξεδέξαντο, δια τῆς τε Ήεων
 καὶ μέτρην Εὔρετίδος Καλλιοπείας. καὶ τὰς λοιπὰς γὰρ Φασὶ σωεπιπεῖθαι
 ἀγνοεῖς ηὔωσεν, ὡς αὐτὸς ἀμα παρέστας· διότι καὶ Μέσαι προσείριωται ὡς ὁμῆ
 ζσαι· εἰ δὲ καὶ ἄλλως. τιὼ τοιάν δε απὸ ἀριθμοῦ εἰς αριθμὸν μετάπτωσιν τῆς
 σωτάζεως, σωτήθη ἐνιστεῖσθαι Φανῆ τῇ Εὐλαΐδι Φασὶ, καὶ τε τρέπε
 δεύγματα προχειριζονται ἐξ ἄλλων τε δὲ, καὶ ἐξ αἰτεῖ Ομήρως, παρὰ
 Ἰλ. Ρ. σίχ. 385 Δαναῶν τε καὶ Τρώων περὶ τὸν Πατρόκλον, ἥδη καιμένως,
 νεκρὸν διαμαχομένων,

„ καμάτῳ τε καὶ ιδρῷ γαλεμές αἰεὶ

Γένε-

Οι δ' ὅτι�ν τλᾶν καύπερ ἔτοιμοι, νέρδεν χελώνης,
Ἄρκιοις δὲ ἔσαν· ἐνθα γὰρ ἄλης πίλνατο τάρφοις,
Προπροκυλινδεντες Τεῦχροι μέγαν ὅγκον αὐθῆκαν,

540

Ος Ῥοτόλας τ' ἔρωσε, τέγος τε κεδάσσατο ὥπλων.
Οὐκέτι δ' ἀρ Ροτολοὶ τυφλὸν κατὰ ἄρεα τόλμων,

Ως πρὸν δηριάν· χρῆθαι γ' ἔξῆς δ' ἐπιέγυνων
Τεύχεσι τηλεβόλοις, καὶ Τεύχρας ἔρκεος ἔλσας.

Ἐκπαγλος δ' ἐσιδεῖν Μεσέντιος ἄλλοδεν ἔσας,

Τυρριῶν ἐπέσευε πίτα, καὶ πῦρ προτιῆγε.

545

Μέσσαπος Ἰππόδαμος δέγε, Ποσσαδήιον ἔρνος,

Θριγκὸν ἀναφρήξας, ἐπὶ τάχεσι κλιμακας ἤτε.

Τυμες Καλλίπεια, αοιδῷ λίσσοματι πνέετε,

Τὰς ἀρ Τύρνος ἐκεῖσε κατακτάνε τόφρα σιδήρῳ·

Ανδρῶν δ' ὃς τις δ' ὄντων εἰς Ἀΐδην προίαψε·

550

Ἔω τε δ' ἐμοὶ πολέμια μακραὶ ἀνελίξατε ὕας.

Τυμες γὰρ μέμνηθε τε, καὶ μνῆσαι τὲ διάσαθε.

Ἡν πύργος μεγεθεὶ ἐπιόψιος ὑψερεφῆς τε

Ἐιν ἐπικάρῳ, ὄνπερ ἀολέες Ἰταλιῶται,

555

Ηἱ σφίσιν ἡδοὶ οἴον τε διεκπέρσαι μενέανον,

Τρῶες δ' ἀντιβίνω ἐρίδαινον κάρτ' ἐπαμώσειν,

Ἐκ κοιλῶν θυρίδων ταρφεὶς βέλη αὐθιέντες.

Τῷ Τύρνος πυρόεντα ἐλῶν δαλὸν προτιρίψεν,

Ἡψε δὲ πῦρ πλευρῇ πύργον, τὸ, βίῃ ἀνέμοιο,

Ίκρια μὲν μάρπτεν, νέμετο σαθμάς δ' αναλίσκον.

560

Οι δ' ἐλέλιχθεν ἔσω θραχθέντες, μάψ δ' ἐπὶ φύζαιν

Τρέφεν· ἐπεὶ δ' οῶ ἄψ ασειρηδὸν ὄρθσαν ἀπαντες,

Ἐνδ' εὶς πῦρ παρέιω, πύργος πολλῷ ὑπὸ βρίθεις

Ηριπε καὶ πατάγῳ ὅλοις ψρανὸς ἐσμαράγησεν,

565

Αὐτοὶ δ' ἡμιθανῆς ὑπαὶ φ' ἀνύπόσατον ὅγκον,

Κάτοις θάμενοι βελέεσσι γε οἱ μὲν ἔοισιν,

Οι δὲ πεπαρμένοι ἐν τρηχύσσι τῆθεα δάροις·

Eἰς

* * *

,Γένατά τε, κυῆμαι τε, πόδες δ' ὑπένερθεν ἐκάει,
,Χεῖρες τ', ὁφθαλμοὶ τε, παλάσσατο μαρναμένοιν. (ἢ σω.)

Καὶ Ὁδος: Μ. 51χ. 82.

,Νῆα παρεὶ γλαφυρὶ ἰθώετε, φαίδιμ' Ὁδοσσεῦ.

Στίχ: 558. . . . ΠΥΡΟ'ΕΝΤΑ ΔΑΔΟ'Ν Arden-
tem Lampada: (Λαμπάδας καυομένων, Φλογόσσαν.) Εἰκὼς γεμιῶν, μὴ ἀπ-
λῶς τὸν πυρίφλεγτον δαλὸν, ἢ τις λαμπάδας ὁδὲ σημαίνεινται αἷλα σκεῦος
τι πίστης κλῆρες, καὶ θέσις, καὶ ύλῶν τοιετῶν, δ' πῦρ ἐνάπτουτες κατη-
κόντικον κατὰ τῶν ξυλίνων πυργωμάτων πόρρωθεν τὸν ἐμπρησμὸν ἐπιφέ-
ροντες. Σωλίω τις ἦν (Φρούριον οἱ Des- Fontaines) σιδηρός, προμήκης, οὗτοι
μάλις Βαρύς, ἐσωθεν μὲν θέσις τε ἐμπλεως καὶ ασφαλτός, ἐξωθεν δὲ πίσ-
ση τε καὶ δητίνη ἐπίχριτος, αἵστι τε πυκνούμενος καὶ αρπεδίνως, ὡς ἀν,
οἰς ἐπισκήψας προσεμπλανεῖη, ἵχυρῶς ἐνέχοιτο καὶ δυσαποστάτως.

Στίχ: 591. . . . ΜΑ'Ψ Δ' ἘΠΙ' ΦΥΖΑΝ, Μάτιω τὸ γὰρ πῦρ φένυγον
τες, ὑπὸ τῷ κατηριπότι διεφθάρησαν πύργον, τῶν δύο μόγις διεκσωθέντων,
ῶς ἔξης δηλεῖται. 51χ. 568.

Βιβλ. Θ'.

N

Στίχ:

Contra tela fuit, seque hand nescia mortis
Injicit, & saltu supra venabula fertur:
Haud aliter juvenis medios moriturus in hostes
555 Irruit, & quâ tela videt densissima, tendit.
At pedibus longe melior Lycus, inter & hostes,
Inter & arma, fugâ muros tener; altaque cerrat.
Prendere tecta manu, sociumque attingere dextras.
Quem Turnus pariter cursu teloque sequutus,
560 Increpat his viator: Nostrasne evadere, demens
Sperasti te posse manus? simul arripit ipsum
Pendentem, & magna muri cum parte revellit:
Qualis ubi aut leporem, aut candenti corpore cygnus
Sustulit alta petens pedibus Jovis armiger uneis;
565 Quæsitum aut matri multis balatisbus agnum
Martius à stabulis rapuit lupus. Undique clausor
Tollitur: invadunt, & fossas aggere complent.
Ardentes tædas alii ad fastigia jactant.
Ilioneus saxe, atque ingenti fragmine montis,
570 Lucetium portæ subeuntem, ignesque ferentem;
Emathiona Liger, Chosinæum sternit Afylas:
(Hic jaculo bonus, hic longe felleate sagittâ).
Ortygium Cæneus, victorem Cænea Turnus;
Turnus Ityn, Cloniumpque, Dioxippum, Promulsumque,
575 Et Sagarim, & summis stantem pro turribus Idam:
Privernum Capys. hunc primo levis hasta Themilleæ
Strinxerat: ille manum projecto tegmine demens.

Ad

* * *

Στίχ: 569. ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΤΟΝ ΜΗΙΩΝΙ πτ. Οὐκέν αδελφὸς πῖσθω
καὶ τέτων ὁ μὲν γυνήσιος, ὁ Δύνος, ὁ δὲ Σκότιος ὁ Ἐλιώρ, καὶ δεῖλος ὁ
αὐτὸς, καὶ προγενέσερος, ὃς ἐκ δελίδος τῆς Απυμίας τῷ Μήσῳ πρὸ τῶν
υομίμων γάμων λάθρει καὶ τεχθεὶς καὶ ἀνατραφεῖς, διὸ καὶ αἰθερίτοις
σπλοις σρατεύσας, ὃς μὴ ἔξιν, εἰμὶ τοῖς ἐλευθέροις, ἐν καταλόγοις τοῖς
σρατιωτικοῖς ἀναγράφειν. Οὗτος οὐδὲ τῆς τεκέσης ἢν πομφθεῖς ἐπὶ¹
Τροίας, ἐλαφρὸς τὴν σπλουσν, ξιφος μόνον φέρων καὶ πελταῖον, ἐφ' ἡ
παράστημον ἐδέν ἐπεγέγραπτο, δεγυμα προλαβέσης ἀριστεῖας. ἔτ' Ἰδίας, ὃς
ἀρτίως σρατεύσας ἔτε προγονῆται, ὃς διὰ τὴν νοθείαν μηδὲ εἰπεῖν ἔχων
ἔξιν. ἐγένετο.

Στίχ: 575. ΉΤΓ ΤΕ ΦΗΨ ΠΟΛΛΟΓΣ πτ: Τοιαῦτα καὶ "Ομηρος περὶ "Εκτορος
Ιλ: Μ. σιχ. 41

„Ως δ ὅτεν ἵν τε κιώσσι καὶ ἀδράσι θηρευτῆσι
„Κάπερος, ηὲ λέων σρέφεται, θένει βλεμεσιναν,
„Οι δὲ τε πυργυδὸν σφέας αὐτὺς αἴρισσαντες
„Αντίοι ἵσανται, καὶ ἀκοντίζονται θαμειάς
„Αἰχματὶς ἐκ χειρῶν τῷ δ ὄποτε κυδάλιμον κῆρ
„Ταρβέη, εὖ δ θοβεῖται, ἀγλωσίη δὲ μην εκταῖ
„Ταρφέω τε σρέφεται, σίχας αἰδράν πειρητίδων
„Οππη τ' ιδύσει, τῇ τ' ἄκεσι σίχες αἰδράν. πτ:

Στίχ: 587. ΩΣ "ΟΤΕ "Η ΠΤΩΚ' Παρδ. Ομηρω Ιλ: X. σιχ. 308.
„Οιμησσεν δ ἀλεῖς ὃς τ' αἰετὸς ὑψιπτετήσεις
„Ος τ' ἕστιν πεδιορδε διὰ νεφέλων ἐρεβενῶν
„Ἄρπαξσεν, οὐ ἄρν' αἰματλίω, οὐ πτῶκα λαγωόν.

Στίχ:

Εἰς μόλις ἥλυξεν Λύκος, ηδ' ἐτερές τε Ἐλιώωρ:
Πρεσβύτερος δ', ὅδε. Τὸν Μῆνιν ἄνακτι θεράπυνη
Θρέψε Λυκίμνια λάθρα, καὶ γὰρ θεμιτοῖς δὲ ὄπλοις
Πέμψεν ἐπὶ Τροίης ἐν γυμνῷ αὔρι οὐφον,
Ἡδ' αἰλαῆ ἐν πέλτῃ ἀργῆ καὶ ασήμω.
Ὦς δ' ἂρ ὁ χιλιάδων μέσθιν ἕστας ἥθετο Τύρυν;
Δέρξατο δ' ἔνθα ιδ' ἔνθα Λατίνων κύκλοις εἴλας,
Ὕν τε Φήρος πολοῖς ὃς ἐπαντῆρσι ἐκεέρχεται.
Μήνατο κατ' βελέων ὁ δὲ βασιλεὺς πρεπτὸν ἐς οἴτον
Ἐυβαλεν αὐτὸν ξεῖνος, ιδὺν ὑπέθρη θήρατρα δ' ἐπάλτο.
Οὐκ ἄλλως αὐτῆς δοῦλοις ἐν διήσις
Τεθνήξων ἐνόρκος, ὅπις ταρφέα τόξα ἐστείδεν,
Ὀκύτερος δὲ πόδεσσι Λύκος διὰ δῆστας ὄπλα
Ἐκδρᾶς τάχε ἐφίκτο, ἐπιφθάς απεῦθε δὲ ἐρέψεις
Χειρὶ καταχέμεναι, καὶ δεξιτερὰς δὲ ἐταύρων
Τύρος ὄμως δὲ ὄπισθε θέσιν ποσὶ ηδὲ βελεμνῷ
Τὸν δὲ ἐνένιπτεν ἔπει: "Η δὲ θυάς νῆπτε χειράς
Ἐλπεις ἐκφυγεῖνι ἄμει δὲ αὐτῷ μράσσετο αἵρετε.
Ἐκκρεμέος, πολῶ δὲ εἰς εὐγκάτασσάστας τάχα.
Ὦς ὅτε η πτῶχ, η κύκνον τινὰς ἀργινόσεντας
Ἡρπασεν ύψιπέτης ὄρντες Διὸς ἀγκυλοχήλης,
Ἡ μητράτητον πυκνοῖς βληχήμαστιν ἄρνα,
Αἷμοχαρῆς λύκος ἐκ σαφιμού θλεν. Ιφί δὲ αὔσταν
Πάντες ὄρσαντες τάφρος δὲ εἰς χώμασι πιεπλων.
Οἱ δὲ πυριφλεγέας δάδας κορυφώμαστεροις ερίπτουν.
Ἴλιονεὺς τῆμος δὲ αὐτοῖς τμῆμαστι θρευς
Βάλλε Λυκήτιον, δόφρος ὅγε πῦρ πυλεῶνι μέγηπτεν.
Ὕμαδίνανα Λιγυηρος, Χοριναῖον Ἀσύλας δὲ ἔκτα.
Ἐγχος ὁ μὲν τ' εἰδὼς, οὐ δὲ τόκον τῆλ' απαφίσκον.
Καινοὺς δὲ Θρέψαν, μιτῶντας δὲ Καστελλας Τύρον.
Τύροτος Ἰτιν, Κλάντιον τέ; Διόξεππον; Πρόμυλοντε;
Καὶ Σάγαριν δὲ, καὶ, ὃς πύργον ὑπέριστατό, Ἰδαιν.
Πρίβηρον δὲ Κατύνδης διάριη πρὸν νυκτέντα Θευμάλιο.
Ὦς γαρ δὲ αὐθιβαλλούντας σάνωσε, δικόντα τρώμαστι χειρῶν.
Πτηνὸς οἰζός τέ διὰ λατῆς πλευρῆς ἥχθη;

Μ 2

Πλήγη

* * *

Στίχ: 589. Η ΜΗΤΡΑΙΤΗΤΟΝ ΑΡΝΑΙ ΙΛ: Ε. σίχ. 161.

„Ωφ δὲ λέων ἐν βροτοῖς ἐξ αὐχένας αὔξες

„Πόρπηος, ηὲ βροτοῖς, κύλοχον καταβροσκομένων.

Στίχ: 592 ΟΙ: ΔΕ, ΠΤΡΙΦΛΕΓΕΑΣ ΔΔΔΑΣ κτ: "Ουτας καὶ Τρόπες κατὰ τῶν

Πριάρος αναντάρων ἐν τῷ Β. Λίν. σίχ. 512,

„Ιθυσάν τ' αὐθιβαλλούντας σάνωσε, δικόντα τρώμαστι χειρῶν.

Στίχ: 594. ΒΑΛΛΕ ΑΥΚΗΤΙΟΝ κτ: Καὶ ΙΛ: Ο. σίχ. 419. Όμοιος:

„Ἐνθ' ἡμέρα Κλυτίοιο Καλήτορεα φαίδημος Λίνες

„Πῦρ ἐάν νητα φέροντας, κατὰ σῆθος βάλε διάριη.

Στίχ: 602. . . . ΔΙΔΑ ΛΑΙΗΣ ΠΛΕΤΡΗΣ Ταὶ γαρ λατὰ
τε ὄπλιτε, απαχθίτος τε Σάκες, ασκεπῆ παρελείφθη.

Στίχ:

- Ad vulnus tulit; ergo alis allapsa sagitta,
Et lævo infixa est lateri manus, abditaque intus
580 Spiramenta animæ lethali vulnere rumpit.
Stabat in egregiis Arcentis filius armis,
Pictus acu clamydem, & ferrugine clarus Ibera,
Insignis facie: genitor quem miserat Arcens,
Eductum Martis luco, Symethia circum
585 Flumina, pinguis ubi & placabilis ara Palici,
Stridentem fundam positis Mezentius armis,
Ipse ter adducta circum caput egit habenâ:
Et media adversi liquefacto tempora plumbo
Diffidit, ac multâ porrectum extendit arenâ.
590 Tum primum bello celerem intendisse sagittam
Dicitur, ante feras solitus terrere fugaces,
Ascanius; fortisque manu fudisse Numanum.
Cui Remulo cognomen erat, Turnique minorem
Germanam, nuper thalamo sociatus, habebat.
595 Is primam ante aciem, digna atque indigna relatu
Vocifrans, tumidusque novo præcoria regno
Ibat, & ingentem sese clamore ferebat.
Non pudet obsidione iterum valloque teneri,
Bis capti Phryges, & morti prætendere muros?
600 En qui nostra sibi bello connubia poscunt.
Quis Deus 'taliā, quæ vos dementia adegit?
Non hic Atridae, nec fandi fīctor Ulysses.
Durum ab stirpe genus: natos ad flumina primum

De-

* * *

Στίχ: 605. . . . ΛΛΟΤΡΓΓ'ΔΙ ΛΑΜΠΡΟ'Σ ΙΒΗ'ΡΩΝ, Κατὰ λέξιν ἄστος ὁ Μάρων: Ferrugine clarus Ibera Λατνισὶ δὲ Ferrugo ἐσὶν ὁ τὸ σικῆρα λός μετεληπται δὲ ἐνταῦθα εἰς σημασίαν ἔχεις, πτοι χρώματος τὸ Ισαδῆς, οἷον τὸ αἴλεργες, τὸ τῆς ἐπὶ τὸ μελάντερον φηλονότι ἀποκλιθόσης πορφύρας χρῶμα, ὡπερ ἡ τὴν νεανίσκην χλαμὺς κατηγυλάισο. Ἱβηρος δὲ, ὡπερ ἐσὶν Ἱβηρικὴ ἡ τοιάδε πορφύρα, ὡς τῷ Ἱβηρίδι Ισανια, ἡ τῷ Κολχικῷ ἐπώνυμος; τοῖς περὶ τύττην διαφερομένοις τῶν Λατίων Σχολιαστῆς παραλείψομεν, ἀλις ἔχει τὴν πρώτην τοις τῆς χροιᾶς διὰ τῆς χροιᾶς αἴλεργίδος αἴσθοδοσιν.

Στίχ: 607. . . . ΑΝΑ' ΡΕΓΘΡΑ. ΣΥΜΑΓΘΟΥ. Ποταμὸς ἐσὶν ὁ Σύμας θος τῶν ἐπὶ Σικελίας ὁ μήγισος, Κατάνης μεταξὺ καὶ Λεοντίων ἐκβάλλων ὁ καθ' ἥμας Jaretta. Σύμεως δὲ (κατὰ Στίφανον τὸν Βιζ.) Πόλις Θετταλίας, εἴτε Ομάνυμος τῷ Σικελικῷ, εἴτε τῆς Θετταλίας τυχὸν παραγραφέσσης αὐτὶ τῆς Σικελίας.

Στίχ: 608. . . . ΠΑΛΙΚΟΤ: Τέτον ἔντα μὲν ὁ Μάρων τιθεται Σικελικὸν γενέθλαι Θεὸν οἱ δὲ δύο φέρουσι τές Παλκὲς Δαιμονας, Διὸς, ψυστὴ Θελέας τῆς Ήφαίστου, ἡ (οἵς ἄλλοι) Λίτινης τῆς ὀκεανῆς, καὶ Ήφαίστου. Παλκές δὲ ἐπικληθίωσι. διὰ τὸ καὶ ἔξ αὐθεώπειν γενομένες, εἰς αὐθεώπεις πάλιν μετα τιὼ τελευτικὲ παλπόρεστες ἵκεδθαι. Ήγεωχθαῖ δὲ ἕκατη, Φησὶ Μάρων, τῷ Παλκίῳ νεών ίλαιομένη χάρην τοῖς προσιθέσιν ιδιαιτερόνπως, ὅτε αὐθεωποθυσίαις αρεσκόμενος τα πρώτα, εἰς τὸ αὐγαπᾶν ὑσερον ταῦς ἐκ τῶν ἄλλων ζώων ἔξιλεωθεῖς κατένευσεν οἱ δὲ ἄλλως, ὅτι ἄσυλος οὐ εἰς ταῖς ἔτοις τοῖς ὡς αὐτοὺς καταφέυγουσιν.

Στίχ:

Πληγῇ κηρυχῷ δ' ἔνδον διὰ πνεύμονα δῆξεν·

"Ισατο παῖς δ' Ἀρκεντος ἀριπρεπέεσσιν ἐν ὅπλοις,
Ἐν χλαμύδι φρυγίω καὶ ἀλαργίδι λαμπρὸς Ἰβήρω,
Ἀγλαὸς ἄδος, τὸν δ' Ἀρκης ἐ πατὴρ προπεπόμφει,
Ἀρεος ἐν τεμένει ἀχθέντ' ἀνὰ δεῖθρα Συμάνθε,
Ἡχι νεώς πίων, ἵλασκομένοισι Παλίκε.

"Αὐτὸς δ' ἄρδη κατθαῖς Μεζέντιος ὅπλα χαμᾶξε,
Τριπτάκι δη σφενδῶνα λιγύθρων καρ πέρι ηξεν·
Αιτία δ' ἴσαμένης πόρσας τακερῷ γε μολύβδῳ
Ἡλοίησε μέσας, πολῆς ἐ δέτανυσ' ἐπ' ἄμμος.

Πρῶτα τότ' ἐν πολέμῳ βέλος ὡκὺ ἀφεῖναι φέρται,

Φῆρας φυγακινὸς πάρος εἰωθῶς ἀνασεύειν,
Ἄσκανιος δαμάσας βριαρόν χέρεσσι Νυμάννον,
Τέπιλη Ρεμύλον, κάσις φ Τέρνης η μέων,
Ἐν γαμικοῖς θαλάμοισιν ἀκόιτη ἀρτι σωῆπτο.
Ος προμολῶν μάψ φητάτε ηδ' ἄρδητα πιφάσκειν,
Βάζεν ἐπεσβολέων, γαῦρος καυνῆ βασιλέη.
Οὐκ αὖτες φρύγες, οἱ δις ἀλόντες χώμασιν ἀνθίσ.

605
610
615
620
Καὶ

* * *

Στίχ: 609. "ΟΠΛΑ Δῆλον ὅτι τὸ δόρυ καὶ τὸ ἀσπίδαι
Οὐδὲ γάρ ίω τῷ Μεζέντῃ δορυφορεῖντι τε καὶ ἀσπιδοφοροῦτι, ἐνπετᾶς
ἄμα καὶ μετὰ θέντες ἐκσφενδονήσαθαι.

Στίχ: 610 ΤΡΙΤΤΑ' ΚΙ "Η τριττὴ τῆς σφενδόνης περιαγωγὴ πρὸ^τ
τῆς ἀφέσεως, σφοδροτέραν πάντας τῆς βολίδος τὸν ὄρμιλῶ ἀπειργάζετο.

Στίχ: 611. . . . ΤΑΚΕΡΩΝ ΓΕ ΜΟΛΥΒΔΩΙ. Ἄρις. περὶ Ουραν. Βιβλ: Β:
Κεφ: 7. Πέφυκε γάρ η κινησις ἐκπυρεῖν καὶ ξύλα, καὶ λίθος, καὶ σίδηρος
,,σίν καὶ ἐπὶ τῶν φερομένων βελῶν" ταῦτα γάρ αὐτὰ ἐκπυρεῖται οὕτως
ῶσε τήκεθαι τὰς μολυβδίδας.

Στίχ: 612. ΉΛΟΙΗΣ ΜΕΣΑΣ "Ετυχεν ἀρεα η βολίς τῷ μετώπῳ,
αὐτὸ γάρ τῶν κροτάφων ἐις τὸ μεσαίτατον.

Στίχ: 613. ΦΗΡΑΣ ΦΥΖΑΚΙΝΟΤΣ ΠΑΡΟΣ κτ: "Η γάρ περὶ τὰ κινηγέσια ἀσ-
κησις, φαύλητις ἐις πρὸς τὰ πολεμικὰ προκαταβαθμομένη μελέτη τε
καὶ πρεγυμνασία.

Στίχ: 614. ΒΡΙΑΡΟΝ ΧΕΙΡΕΣΣΙ ΝΥΜΑΝΝΟΝ, "Η τῷ πεσόντι ἀ-
πονεμομένη βριαρότης, θαυμαστὸν ὅσον τὸν τῷ καταβαλόντος παιδὸς ἀσ-
κανίς ἐξαίρετης ἀεθλον.

Στίχ: 615. ΓΑΤΡΟΣ ΚΑΙΝΗΙ ΒΑΣΙΛΕΙΗ. "Ἐπὶ τῷ ἀρτίως πρὸς
τὸν βασιλέυοντας Τύρον, διὰ τῶν γάμων τῶν μετὰ τῆς ἐκείνης ὁμοίμονος,
ώς δηλεῖται. (σιχ. 616. 617.)

Στίχ: 620. ΟΥΚ ΑΙΔΩΣ ΦΡΥΓΕΣ, κτ: "Ἐντεῦθεν τὸν Νυμάννον ὁ Ποιητὴς εἰσά-
γει ἀφρόνως διακομπάζοντα καὶ μεγαλοβρήμονεῖντα, διὰ τῶν ἐξῆς ἐπῶν δύο
πρὸς τοῖς ἐκοστοῖς τὸ δέ τοις Φρύγες αὐτίκα πρῶτον ἐπιτετόξευτα τοῖς
Τρωσὶ πρὸς ἐξευτελισμὸν. "Ορε Λιν: Ζ. σιχ. 621.

Στίχ: Λιν: ΔΙΣ ΑΛΟΝΤΕΣ κξ: "Ο μὲν Κέρδης Κέκλιω ἀντεπά-
γε τρεῖς λέγουνται: Α. ὑπὸ Ηρακλεγες, Β. ὑπὸ τῶν Αμαζώνων, Γ. δὲ ὑπὸ^τ
Ἐθλιών. "Ο δὲ Σέρβιος τῷ ὑπὸ τῷ Ποιητὴ φηθέντι σοιχῶν, δις Φησὶ, Ιω
ὑπὸ τῶν Αμαζώνων παρατρέχων ἀλωσιν. Οἱ δὲ τελευταῖον τὸ δις ὄντως
ἐξεληφότες εἰσὶν, ὡς τὸ μὲν προθεν ὑπὸ τῶν Δαραῖων ιοῦθμον ἐπὶ τῆς
Ιλίης ἐκπορθήσεως γεγονὼς, τὸ δὲ τριτὸν δεύτερον τὸ ὑπὸ τῶν Λαστίνων κατὰ
τῆς Τρωικῆς ταύτης ἀποικίας, ὃσον ὅπω ἐσόμενον. Κατὰ γοῦν τὸν ἐκδοχὴν
τικόδε, διὰν ἐντελεκῶς αἰσιότερον, εἰς ἔνδεξιν τῆς τῷ Νυμάννῳ με-
γαλοβρήμοστιν, ἢ θρασιωμένης μᾶλλον εἰπεῖν καφότητος, τῷ ὡς ἥδη ἐσ-
Βιβλ. Θ.

- Deferimus, sævoque gelu duramus, & undis:
605 Venatu invigilant pueri, sylvasque fatigant:
 Flectere ludus equos, & spicula tendere cornu.
 At patiens operum, parvoque assueta juventus,
 Aut rastris terram domat, aut quatit oppida bello.
 Omne ævum ferro teritur, versaque juvencūm
610 Terga fatigamus hastā: nec tarda senectus
 Debilitat vires animi, mutatque vigorem:
 Caniciem galeā premimus: semperque recentes
 Comportare juvat prædas, & vivere rapto,
 Vobis picta croco, & fulgenti murice vestis;
615 Desidiæ cordi; juvat indulgere choreis,
 Et tunicae manicas, & habent ridimicula mitræ.
 O verè Phrygiæ, (neque enim Phryges) ite per alta
 Dindyma, ubi assuetis biforem dat tibia cantum.
 Tympana vos, buxusque vocant Berecynthia matris
620 Idææ: finite arma viris, & cedite ferro.
 Talia jaætantem dictis, ac dira canentem

Non

* * *

λωκότας αὐτῷ τὸς Τρῶας ὑποτιθεμένος, καὶ πρὸ τῆς νίκης τὸ τρόπαιον
 καταγέλασσα παῖανιζοντος.

Στίχ: 622. ἩΝΙ' Δ' ΟΙ ἉΜΕΤΕΡΟΤΣ ΓΑΜΟΥΣ
 Ἰδί δὴ, οἱ τίνες, καὶ τίνων τοῖς γάμοις ἐπιβλέψουτες καὶ σφετεριζόμενοι:
 Ἀιαγιώσειν δὲ Θαυμασιῶς τὸ δὲ τὸς ἡμετέρους, τὸς μετὰ τῆς Λαού-
 ησιας δῆλον ἔτι σημαίνει, τὸς Τύρων διῆθεν αἰήκοντας. Ός δὲ κέρτομος, οὐ
 διὰ τὸ κατ' ἐπιειροφίᾳ χήρατος ὑπὸ τὸ ἡπεροπευτὲς ὁδὲ Νυμάνια κατα-
 χεομένη τῶν Τρῶων χλέυητο καὶ διαμικτήρισις.

Στίχ: 624. . . . ΑΤΡΕΙΔΑΙ, ΛΟΓΟΔΑΙΔΑΛΟΣ ΟΔΥΣΣΕΤΣ.
 Καὶ ὑπὲρ τὸς Ἑδείων αἵριστος Νυμάνος ἔσυτὸν τιθησι. Κακείνων γάρ,
 Φησὶν, ἥσσοντος ὑμεῖς ὀφθέντες, μὴ δὴ ἐλπίσυτε ἀντιτηνοῦ ἡμῖν δικῆσεδομα
 τοῖς ἐκάνων κρέττονι. Ο δὲ λογοδαίδαλος, ἀλις ἐδόξει ἐκφέρει τὸ κατὰ
 Μάρων (Fandi fector:) ἐπιτεθὲν τῷ Οδυσσεῖ γνώρισμα.

Στίχ: 625 — 635. ἩΜΕΙΓΣ ΕΚ ΡΙΖΗΣ κτ: Τιὼν ἐξ ἀπαλῶν ὄνύχων ἀγωγιλῶν γέ-
 ἴδιας ἔθνες, εἴς τε Φερεπονίαν, καὶ τιὼν ἐν πολέμοις προσαπατημένων ἀσκη-
 σιν καὶ τριβῶν, Νυμάνος καυχητιῶν διὰ λεπτῆς περγυράφει.

Στίχ: 626. ΒΑΠΤΟΜΕΝ ΑΤΤΙΚΑ κτ. Αρισ. ἐν Η. Πολιτ. Παρὰ ποδοῖς (ἰσέ-
 γησε) τῶν βαρβάρων ἔθος, τοῖς μὲν εἰς ποταμὸν ἀποβάπτειν τὰ γυμό-
 ημένα ψυχρὸν, τοῖς δὲ σκέπασμα μικρὸν ἀμπίχειν, οἷον Κελτοῖς. Οἱ δὲ
 „Λάκωνες, γέδε ὕδατι τὰ βρέφη, ἀλλ’ οἶνῳ περιέλκοντες γυναικες, βάσανόν
 τινα ποιῶντες τῆς κράσσους αὐτῶν λέγεται γάρ ἐξισαδεῖ τὰ ἐπιληπ-
 τικὰ καὶ γοσάδη, πρὸς τὸν ἀφετονἀποσΦακελίζονται· τὰ δὲ ὑγιεινά, μᾶλ-
 λον τομῆθαι καὶ κρατιώθειν τὰν ἔξιν. Ήν δὲ περὶ τὰς τροφὰς ἐπιμέ-
 „λειάττις μετὰ τέχνης, ὥσε ἄνευ παπεργάνων ἐκτρεφόσας τὰ βρέφη, τοῖς
 μίλεσι καὶ τοῖς εἰδοσιν ἐλευθέριας ποιεῖν. κτ: Καὶ τῆς ἡλικίας δὲ προερ-
 γιχομένης ἐπέτενον αὐτῶν τιὼν ἀσκητον, ἐν χρεῖ τε κείροντες, καὶ βασίζειν
 ανυποδέητας, παιζεῖν τε γυμνὺς ὡς τὰ ποδὰ σωθίζοιτες. Γνόμονειοι δὲ
 ποικαλεῖται, ἄνευ χιτῶνος ἥδη διετέλειν, ἐν ἰμάτιον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν λασμ-
 βάνοντες, αὐχμηροὶ τὰ σώματα, καὶ λυτρῶν, καὶ ἀλειμμάτων ἀπειροι.
 (Πλάτ: ἐν Βίῳ Δυκάργυ.)

Στίχ: 627. . . . ΣΟΒΕΙΕΙΝ ΘΗΡΑΣ ΚΑΤΑ' ΛΟΧΜΑΣ. Ή γάρ διὰ τῶν
 κινηγεσίων ἀσκησις προπαίδηταις ἵσιν οἰν πρὸς τὰ πολεμικὰ ἀστερεῖς
 τῷ σίχ. 614.

Στίχ:

Καὶ πύργοις θάρσεῖτε μέλαιναν κῆρος ὑπαλύξειν;
 Ἡνὶ δὲ οὐ νημετέρος σφίσιν ὡδε γάμυς αὐτῶνται!
 Τις Θεὸς Ἰταλίων δέ, η τις δὲ απόνοια ἐσῆξεν;
 Οὐχ ὡδὲ Ἀτομέδαι, λογοδαίδαλος δέ τ' ἀρ οὐδεσσεὺς.
 Ήμές ἐκ διζήσ σκληρού γένος ἀρτιόκες γὰρ,
 Βάπτομεν αὐτίκα ἐν χρυσοῖς διέθροις σομόωντες.
 Πασὶ μὲν ἀχολίῃ σοβέαν θῆρας κατὰ λόχμας
 Καὶ πώλης δὲ ἄσυρμα δαμάν, καὶ τόξα τιτάνειν.
 Τλησίπονος δὲ ηβη, ὀλιγαρχῆς καρτα πέλησα,
 Η βῶλον λίσροις, η τεύχεσι τάχεα σεύει.
 Πᾶς δὲ ημῖν τρίβεται βίος ὅπλοις· ηδὲ ἀροτήρων
 Νῶτα βοῶν ἔγχα ἐπινύσσομεν· ὕψιον ωδε
 Γῆρας σφίν λύει θυμοῖο μένος τ' ἀλκιώ τε.
 Καρ πολιὸν καέη δὲ ἐγκεύθομεν, ἀλλα τ' ἐπ' ἄλλους
 Λάθυρος ἄγεν ηδὺ σφιν, ληΐδι τ' ἐμβιοτένειν.
 Τμίν γραπτὰ κρόκω δέ, καὶ ἀγλαὰ ἔματα κόχλω
 Ήδέα, φασάνητε, χοροιτυπίησι τ' ἀνέθα.

625

630

635

Ο 2

Χλαϊ-

* * *

Στίχ: 628. "ΛΘΥΡΜΑ Τὸ καθ' αὐτὸ ἀλις ἐπίπονεν,
 καὶ ωδὴ κινδών πάντη ἀπηθαγμένον, εἰς παιδεῖαν τῇ σωηθεῖσι μεταβάλ-
 λει, καὶ διατριβὴ καθίσαται τέρψιν ἐπάγγεια.

Στίχ: 629. "ΟΛΙΓΑΡΚΗΣ ΚΑΡΤΑ Διὰ τὸ περὶ τα τὸν ἴματισμὸν
 καὶ τὸν οἰτησιν ἀπλέν καὶ απέριττον.

Στίχ: 630. "ΕΓΧΕΙ ἘΠΙΝΤΣΣΟΜΕΝ "Ἐτι καὶ περὶ
 τῷ γενεργίαιν πονθντες πολεμικόν τι δαπειττέμεθα, τὸς αροτήρας βαῦς
 τῷ δίδεστι κατεπείγοντες. Τῆς γὰρ εἰς πόλεμον παρεσκευῆς απρίξ ἔχο-
 μένοις, ωδὲ τότε ἡ χειρὶ ημῖν ἀσπλος.

Στίχ: 633. ΘΥΜΟΓΟ ΜΕΝΟΣ. Τὸ ὄψὲ ημῖν ἐπίσν,
 Φησι, γῆρας τὸν μὲν τῷ σώματος φώμιλα ὑποκολέει, τὸν δὲ τῆς ψυχῆς
 αἴκμιλα βδαμῶς παρελύει.

Στίχ: 634. ΚΑΡ ΠΟΛΙΟΝ. "Ηδη γὰρ καὶ πολιωθέντες ἔτι αὐτοὶ
 σρατευόμεθα.

Στίχ: 635. ΛΑΦΥΡ' ΑΓΕΙΝ "Ου γὰρ ὁ λυρεικὸς βίος ὄντεδος προ-
 σέτριβε τοῖς αρχαίοις, ως ωδὴ τοῖς ἐφ' ημῶν βαρεβάρροις. Σπαρτιάταις δὲ,
 καὶ εἰς αρετὴν πολιτικὴ ἐτάσσοντο ἡ τῶν παιδῶν περὶ τὰς κλοπὰς δεξιό-
 της, καὶ ἡ κατὰ τῶν εἰλῶτῶν κρυπτία τῶν Εἰρένων· ὅπερ ωδέν ἡ λυρεῖας
 τε καὶ λαφυραγωγίας ὑπῆρχε γυμνάσιον. (Πλάτ: εἰς Βι: Λυκάργον.)

Στίχ: 636. ΤΜΓΝ ΓΡΑΠΤΑ ΚΡΟΚΩ ιτ: "Εντεῦθεν ἡ αντιπαράθεσις τῶν Τρωι-
 κῶν ἐθῶν, ἡ πρὸς τὸ θηλυπρεπὲς καὶ γυναικῶδες ἦν ἀποκλίνοντα. ("Ορε
 καὶ: Ιάρειν τοῖς περὶ Λίνεαν προσετριφότα τὰ ὄμοια. Δ. Λίν: 51χ. 234)
 τῷ ὄντι δὲ ἡ περὶ τὸν ἐδῆτας χλιδή τε καὶ ποικιλία τοῖς Φρυξὶ μάλιστα
 ἀπενέμετο. (Γ. Λίν: 51χ. 508)

Στίχ: 637. "ΡΑΙΣΤΩΝΗ ΤΕ, ΧΟΡΟΙΤΤΠΙΗΣΙΓ Τ' ΑΝΕΙΣΘΑΙ.
 Παρεπλήσιοι ἀττα καὶ Πρίαμος παρ Ομήρῳ τοῖς ἑαυτῷ ἐπεμέμφετο,
 Ιλ: Ω. 51χ. 261.

„Ψεῦσαι τ' ἐρχηταί τε, χοροιτυπίησιν ἀριστοι.
 Καὶ Ἀλκίνεος δὲ τοῖς αὐτῷ Φαίαξιν απεδίδε ταῦτα σὸν πλεονεκτήματα:
 „Αἰσ δὲ ημῖν δαίσ τε Φίλη, κιθαρίσ τε χοροῖ τε,
 „Εἴματα τ' ἐξημοιβά, λοετρά τε θερμά, καὶ δυναί.

Στίχ:

Non tulit Ascanius: nervoque obversus equino,
 Intendit telum: diversaque brachia ducens,
 Constatuit, ante Jovem supplex per vota precatus:
625 Juppiter omnipotens, audacibus annue cœptis.
 Ipse tibi ad tua templa feram solemnia dona,
 Et statuam ante aras aurata fronte juvencum,
 Candentem, pariterque caput cum matre ferentem:
 Jam cornu petat, & pedibus qui spargat arenam.
630 Audiit, & cœli Genitor de parte serenâ
 Intonuit lœvum: sonat unâ fatifer arcus:
 Effugit horrendum stridens elapsa sagitta,
 Perque caput Remuli venit, & cava tempora ferro
 Trajicit. I, verbis virtutem illude superbis:
635 Bis capti Phryges hæc Rutulis responsa remittunt.
 Hoc tantum Ascanius: Teucri clamore sequuntur,
 Lætitiâque fremunt, animosque ad sidera tollunt.
 Ätheriâ cum forte plagâ crinitus Apollo
 Desuper Ausonias acies, urbemque videbat,

Nube

* * *

Στίχ: 638. ΧΛΑΐΝΑΙ ΧΕΙΡΙΔΟΤΑΊ, ΚΑΙ' ΤΑΙΝΊΑΙ ὌΜΦΙ' ΓΕ ΜΪΤΡΑΙΣ. Εἴτις τὰς χειριδωτὰς καλεμένας χλαῖνας, πρὸς τὰ Κολόβια λεγόμενα ἀντιπορεύασθάλοι, ἐνρήσει δῆπε τοῖς φρεσωνεομένοις τε καὶ ἄργοις ἐκείνας εἶναι προσφυεσέας, ὥστερ Ιαῦτα Ισίς ἐργάζεθαι τοῦ ἐπιβαθμομένοις ἐσὶ προσφορῶτερα. Διὸ καὶ Ρωμαῖοι τὸν αἰρχαῖον ἴματισμὲν ἀμεῖψαι ισόριωται τρυφᾶν ἐναρξάμενοι τὰς γὰρ ἐδῆτας τὰς χειριδωτὰς προείλοντο ὑσερεν, δέλτες κολαβίοις χρησθαί εἰσαντες, ὡς ἐτοιμοτέρες ἐν τάχοις ἐσομένες ἐπὶ τὰς ἔργα. Αἱ δὲ τοι Μίτραι πίλοι ὑπῆρχον τανισμὲν ἵπο τὸν αἰθερεῶνα, ἦτοι σειρᾶς τοισι σωρχόμενοι ἐχαίροντες δὲ Μίτραις τοιαύταις κοσμεῖθαι σι πάλαι Μήνες, τάχειν οἱ Δυδοὶ. (Δ. Αἰν: 51χ. 235.)

Στίχ: 639. Ω ΦΡΥΓΙΔΕΣ κτ: Φρεγιδας ἀποκαλεῖ ἐν ὀνόματι Θηλυτέρω· ὡς εἰ μικρὸν ἢ τὸ Φρύγες, ὅπερ εἰς περίψημα φθάσας ἀνωτέρω (51χ. 620.) αὐτὸς ἐξωνόμασεν. Ειρηταὶ οὖν, κατὰ τὸ ὑπὸ Θερσίτε παρ Ομῆρῳ (Ιλ: Β. 51χ. 235.)

„Ω Πέπονες, κακ' ἐλέγυχε, 'Αχαιίδες, όκετ' 'Αχαιί.

Καὶ Ιλ: Η. 51χ. 96. ὑπὸ Μενελάου:

„Ωμοι ἀπειλητῆρες, 'Αχαιίδες όκετ' 'Αχαιοί.

Στίχ: 640. ΔΙΝΔΥΤΜΑ "Ορη Τρωάδος, ἀφ' ὧν Δινδυμίων ἐκαλεῖτο ἡ Ρέα (Στέφ: Βιζ.) ὡς ἐν αὐτοῖς τιμωμένη καὶ ἐνικῶς τὸ Δινδυμον (παρὰ Στράβ. Γεωγρ. ΙΒ.) Ἡδὲ Ρέα καὶ Δινδυμένη, καὶ Δινδύμιος καὶ Δινδυμον δὲ τὸ ὄρος, ἢ παρὰ τὸ εἰς δύο κορυφῶθαι μαστες, ἢτοι ἀκρας (οἷον Δινδυμον εἰπεῖν) ἢ παρὰ τὴν τῶν Θεοφρυμένων δίνησιν, καθότι πρῶτον ἐκεῖσε πρέξαντο Θεοῖς κατοχοι γίνεθαι ἀνθρώποι, ὡς ἄλλως ἐτυμολόγηται. ἢ καὶ κατὰ μῆθον, ὅτι Αὔρα τις ὑπὸ Βάκχου ἐπ' ἐκείνης διακρευθεῖσα τῷ Ορες, καὶ συλλαβθεῖσα, δίδυμα τέτοκεν.

Στίχ: Αὐτ: ΔΙΓΘΥΡΟΝ ΜΕΛΟΣ ἈΤΛΟΣ ἘΠΗΧΕΙ· ΔΙΘυρον, ὡς διὰ δυοῖν αὐλῶν ἐμπνεομένων, τῷ μὲν Βαρύτερον ἀποδίδετο τὸν ἥχον, τῷ δὲ ὁξύτερον. Τοιότερον δὲ μάλιστα Φρύγες αυτῷ ἐχρώντο τῇ τῶν Θεῶν μητρὶ ὀργιαζοντες τὸ τε ἐξ αὐτῷ μέλος ὃν ἥθικεν ίω, ἀλλ' ὀρχισικὸν, ὡς Αριστοτ. Φησὶν ἐν Η. τῶν Πολιτικῶν, διὸ δέ τις τοιαύτης αὐληστὸν ἐδοκίμαζε τὰς παιδας διδάσκεθαι, ὡς πάθος μὲν ὑπογείρεσσαν τῷ ψυχῇ, ἥδος δὲ μὴ ἔχεσσαν.

Στίχ:

Χλαιναι χειριδοται, καὶ ταυται αἱμφί γε μίτραις.
 Ὡ Φρυγίδες (Φρύγες ἢ γάρ πά) ἵτε, βάσκετ' αἰν' αἴπα
 Δίνδυμα, ἔνθ' ἐθάσιν διθυρον μέλος αὐλὸς ἐπηχᾶ. 640
 Τύμπανα, καὶ πυξὸς Βερεκιώτιος Ἰδάνης σφᾶς
 Μῆτρὸς κικλήσκει ἐκχωρεῖτ' ἄνδρεσιν ὅπλων.

Τὰς μεγαλισόμενον, βάλλοντα τ' ὄνειδείοισιν,
 Οὐ φέρεν Ἀσκάνιος, νευρῷ δὲ ἄντιων ἵππείω
 Τόξον ἐπεντάνας, καὶ βραχίονας δὲ ἀνερύσσας, 645
 Στῇ δὲ πρὸς Διὸς, ηδὲ ἴκετης προτιήνετο τοῖα:
 Ὡ Ζεύ παγκρατέων, ἔργοις τολμήσει νεῦσον!
 Σοὶσιν ἐγὼν νηοῖσιν ἔροτια δῶρα ἀνόισω,
 Στήσω πρὸς βωμοῖσι δὲ μόχον χρυσομέτωπον,
 Λευκὸν, μητέρι κράς τ' αὔροντα ἔηπερ ἐπίσης, 650
 Καὶ

* * *

Στίχ: 641. ΤΥΜΠΑΝΑ, ΚΑΙ' ΠΤΞΟ'Σ ΒΕΡΕΚΥΝΤΙΟΣ ἸΔΑΙ'ΗΣ . . .
 Τύμπανος μὲν, τὰ ἐκ βύρσης τεταμένης καὶ τὸ ὑγρὸν ἀποθεμένης, ἢ δακτύλοις χειρὸς, ἢ φαπίσι κατακροτέμενα. Πυξὸς δὲ Βερεκιώτιος, τὸ ἐκ τῆς Βερεκιώτιος τὸ ὄρες ξύλου, ἐξ ἡ τὸς παρὰ αὐτοῖς αὐλὸς οἱ Φρύγες, οἱ οἱ Ἀφροί ἐκ τῆς Λωτῆς ἐτεκτάνοντο. Ταῦτα τοιγαδοῦ (Νυμάνος ἐφασκε) τὰ πρὸς τὰ ὄργια τῆς τῶν Θεῶν Μῆτρος, τὸς Φρύγας υμᾶς ἐκκαλέμενα, τῆς ἐξ Ἰδης, τῆς Φρυγίας ὄρες, δύτως ἐπιλεγομένης. Τὰ γὰρ ὄρη, τὸ τε Δίνδυμον, καὶ ὁ Βερεκιώτος, καὶ ἡ Ἰδη, ιερὰ ἐπίσης ὑπῆρχε Κυβέλη; ἐξ ὧν, Δινδυμιλή τε (οἱ εἶηται) καὶ Βερεκιώτος, καὶ Ἰδαιή, ἀλλοτε ἀλλως προσηγορέετο.

Στίχ: 642. . . . ἘΚΧΩΡΕΤΤΟ "ΑΝΔΡΕΣΙΝ" ΟΠΛΩΝ. Οὐ γάρ ύμην ὄπλι-
 τως σοβεῖν προσήκει τοῖς ἐκτομίαις, ἢ θλαδίαις, καὶ γάϊσιν.

Στίχ: 644. . . . ΝΕΤΡΗ Δ' "ΑΝΤΗΝ" ΙΠΠΕΙΩΝ. Τῇ ἐκ τριχῶν ἵππείων
 πεπλευμένῃ.

Στίχ: 645. . . . ΒΡΑΧΙΩΝΑΣ Δ' ΑΝΕΡΤΣΣΑΣ, οἱ οἱον τε λοῦ ἀπ'
 αἵληλων τὸς βραχίονας διαεῖσας, τὸν μὲν ἐπ' εὐθέας πρὸς τὸν σκοπὸν
 διατείνας, τὸν δὲ αὐελκύσας ἡγγιζε τὸ σῆθες, ἐφ' ἦ σφοδρότερον τὸ
 βέλος ἀφεῖναι.

Στίχ: 646. ΣΤΗΡΑΠΟΣ ΔΙΟΣ . . . Τὶ δὲ χιλία μᾶλλον πρὸς τὴν
 ἐκατηβόλη; ἢ, διὰ τὸ φθάσαν ἀνωτέρω ἔηθιῶσι: σίχ. 613.

„Πρῶτας τότε ἐν πολέμῳ βέλος ὥκνειν φέρται.
 Ἐκ Διὸς δὲ, φασίν, ἀρχόμεθα. Επάντις δὲ καὶ μιμήσεως ἀμφα ἀξιον τὸ
 παρὰ τοις παλαιοῖς ἔθος, οἱ πρὸ παντὸς ἐπιχειρήματος Θεὸν ἐσπευδον
 ἐπικαλεῖσθαι, καὶ τίλια ἀνωθεν αἰτεῖθαι δοπίων, τὸ πυθαγορικὸν ἐκεῖνο τη-
 γῆντες:

„Ἐρχεται ἐπ' ἔργον Θεοῖσιν ἐπευχάμενος.
 Καὶ γὰρ καθ' Ομηρον, Οδυσ. Γ. σίχ. 48.

· · · · · Πάντες Θεῶν χατίεσσιν ἀνθρώποι.

· · · · · Εξ οὐ καὶ "Δρεπτος ἐν Φαινομ. σίχ. 4.

· · · · · Πάντως δὲ Διὸς κεχερήμεθα πάντες.
 Μετὴ δὲ τῶν τοιότων παραδειγμάτων ή Ποίησις. Ορεα Φερ: περὶ τῶν
 καθ' Ομηρ. Αρχαιοτ: Βιβλ: Α. Κεφ: Ζ. πολλὰ προβαλλόμενον.

Στίχ: 649. ΣΤΗΣΩ ΠΡΟΣ ΒΩΜΟΙΣΙ κτ: "Ομοιον τῷ ἐπὶ τῆς ἐυχῆς τὸ Νέσο-
 ρος, Οδ. Γ. σίχ. 382.

„Σοὶ δὲ αὖ ἐγὼ δέξιω βῆν ἦν, ἐυρυμέτωπον,
 „Ἀδμήτιω, ἦν δέ πω υπὸ γυγὸν πηγαγεν ἀνήρ.
 „Τίλι τοι ἐγὼ δέξω, χρυσὸν κέρασιν περιγεύας.

640 Nube sedens, atque his vithorem affatur Julum:
 Mathe novâ virtute puer: sic itur ad astra,
 Diis genite, & geniture Deos: jure omnia bella
 Gente sub Assaraci fato ventura resident:
 Nec te Troja capit. Simul hæc effatus, ab alto
 645 Æthere se mittit; spirantes dimovet auras,
 Ascaniumque petit. Formam tum vertitur oris
 Antiquum in Buten: hic Dardanio Anchisæ
 Armiger ante fuit, fidusque ad limina custos.
 Tum comitem Ascanio pater addidit: ibat Apollo
 650 Omnia longævo similis; vocemque, coloremque,
 Et crines albos, & sœva sonoribus arma;
 Atque his ardentem dictis affatur Julum:
 Sit satis, Æneide, telis impune Numanum
 Oppetiisse tuis: primam hanc tibi magnus Apollo
 655 Concedit laudem, & paribus non invidet armis;
 Cætera parce, puer, bello. Sic orsus Apollo,
 Mortales medio asperitus sermone reliquit,
 Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram.

Agno-

* * *

Στίχ: 651. ΠΟΔΕΣΙΝ ΚΟΝΙΣΤΑ. Κονιστὸν αἴροντα, ὅτε οἱς αἰλ-
 κῶ τρέποιτο· ὅντως ἐν Γ. Γεωργ. σίχ. 272. περὶ Ταύρου εἰς μάχην πα-
 γασκευαζομένῳ, ὁ Μάρων ἔφασκε:

,Ψάμμον αἴταρ κεδωνὺς χειδίζει τὰ πρὸ ἀγῶνος.

Στίχ: 652. ΚΔΥΩΝ Δ ΟΤΡΑΝΟΘΕΝ κτ: Κατ' ἐκεῖνο: Ἰλ: Ο. σίχ. 377.
 „Ως ἔφατ' ἐυχόμενος, μέγα δὲ ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς
 „Ἀράων αἷων Νηλιαάδαιο γέροντος.

Στίχ: Αὐτ: ΕΞ ΛΙΘΡΗΣ "Ορεα καὶ Αἰν: Ζ. σίχ. 150.
 καὶ Η, Αἰν: σίχ. 545.

Στίχ: 653. ΒΡΟΝΤΗΣ' ΕΝ ΛΑΙΟΓΣ Περὶ τῆς λαιόθεν βροντῆς, ἀρχαίτις καὶ Β.
 Αἰν: σίχ. 748. Ήν δὲ σημεῖον Ρωμαίοις μὲν αἰσιον τὸ λαιόθεν αἰρά-
 ψαι, Ἐλῆσι δὲ τὸν αἴρειν τὸ δεξιόθεν. Οδυσσεὺς γὰρ πρὸς Ἀχιλλέα πρεσ-
 βεῖων, περὶ Τρώων φησί, τῶν κατὰ τῶν ηγῶν τινῶν ἔφοδον μελετώνταν:
 Ἰλ: Ι. σίχ. 236.

,Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σῆματα Φαίνων

,Αἰράπτες

"Εἰς δὲ πραγματιώδης, ὄνοματικὴ δὲ αἰπλῶς ή ἐγκυτιότης, οἱς ἐκ τῆς Ταῦ-
 παρατηρεύντων θέσεως τινῶν αἴρχιτων ἔχεσσα. Ἐλῆσι μὲν γὰς πρὸς Ἀρκτον
 βλέπεσσι, δεξιὰ πίπτει τὰ πρὸς ηλύτην Ἀνατολάς, αἰρισερά δὲ τὰ πρὸς Δύ-
 σεις. Ἰλ: Μ. σίχ. 239.

,Εἴτ' ἐπὶ δεξιὰ ἵωσι πρὸς ηώτ' ηέλιον τα,

,Εἴτ' ἐπ' αἰρισερά τοι γε ποτὶ ζόφον ηερόντα.

Ρωμαίοις δὲ ἐπιρεφομένοις πρὸς Νότον, τὰ Ανατολικὰ λαιὰ γίνεται. Κα-
 τὰ γὰρ Ουάρχωνας Βιβλ: Ε. τῶν Ἐπισολ. Ζητημ. Cum in meridiem spec-
 tes ad sinistram sunt partes mundi exorientes. Διὸ καὶ παρὰ Πλιν. Βιβλ: Β. Φυσ. Ισορ. Κεφ: ΙΔ. Ιενα prospera existimantur, φρονιαν Ιενᾶ parte
 mundi ortus. Αἴλως τε δὲ, καὶ ἐτις πρὸς Ἀνατολάς τρέψει τὰς ὄψεις,
 λαιὰ τέτω ἔτι τὰ ἐπὶ τινῶν πρὸς Ἀρκτες καλοῖσιν συμβαίνεν παρατηρεύ-
 μενα, καὶ γίνεται καὶ θτῶς αἴσια τὰ σημεῖα, οἱς ἀπὸ τῆς πρατισέρε (Φα-
 σοί) τῶν ἐκ τῶν παντὶ μέρες ἔκονται περὶ τέττα μέτωπι καὶ Πλεύτ: περὶ
 Ρωμ. Ζητημ. ΟΖ. Καὶ πρὸ πάντων Διονύσ. τὸν Ἀλικαρν; ἐν τῷ Β. τῶν
 Ἀρχαιολ: τινῶν Φαινομένων ταύτιων διεφοράν συμβιβάζονται· ἐξ οὖ καὶ Τὸ
 ἐχεξῆς ἀποστάσιμη ἀδεμάτως κατοκήσω τεμαχίου, οἱς καὶ τὰς ἐνταῦ-
 θα

Καὶ κερατισῶ ἄρτι τε, καὶ πόδεσιν κονιῶντα.
 Κλύων δὲ ψρανόθεν γέ εἴς αὐθρης Ζεὺς ἔριδεπος
 Βρόντησ' ἐν λαοῖς, βιὸς ψλοὸς αἷψα δὲ λίγες,
 Δεινὸν δὲ πτερόεις διασίων ὥχετ' οἰζὸς,
 Καὶ διὰ καὶ Ρεμύλῳ, κοίλῳς κροτάφες πε τόρησε. 655
 Νῦν δὲ νεκέειν, ἀτὰρ λώρεω μωκᾶθαι.
 Τὰς ἐπαμείβονται Ροτόλῳς Φρύγες οἱ δὲς ἀλόντες.
 Τόσσα μὲν Ἀσκάνιος· Μέγα τόφρα δὲ ἀυσαν Τέουκροι,
 Γηθεῦντες δὲ οὐδέποτε οὐδέποτε οὐδέποτε.
 Τῆμος ἀπ' αἰθερίας κλίτεος γε καμῆτα Ἀπόλλων, 660
 Τψόθεν Αὔσονίες ἄλας θηρεῖτο καὶ Ἄσυ,
 Ήμενος ἐν νεφέλῃ δὲ ἐπιήνεσεν ὡδες Ιχλον:
 Ἡνορέης, παῖ, οὐαὶος ὅδε οἶμος αὖτε ἀγινεῖ,
 Θεογενεῖς σὺ, Θεάς τε γενήσων· η δὲ υπὸ Φύτλῃ

P 2

'Ασσα-

* * *

Θα συμβάντος Ἀσκανίῳ μνέειν ποιῶμενον. „Καθέδρα μὲν οὐ (Φησὶν)
 ἀρίση τῶν οἰωνοῖς μαντευομένων ἡ βλέπεσσα πρὸς Ἀγαπολὰς . . .
 „τότοις δὲ ἀρισερά μὲν γίνονται τὰ πρὸς τὴν Ἀρκτον ἐπιτρέφοντα μέρη,
 „δεξιὲ δὲ τὰ πρὸς Μεσημβρίαν Φέροντας τιμιώτερα δὲ τὰ πρῶτα πέφυ-
 πε τῶν υἱέρων. . . . εἰκὸς δὲ κερατίσα τῶν μεταρρίπων καὶ ψρανίων
 „σημείων υπάρχουν ὅσα ἐπ τῷ κερατίσα γίνεται μέρες Όσε δέ
 „τνες ἴσαρθσιν, ἐκ τῷ παλαιῷ τε, καὶ πρὶν η παρὰ Τυρβίων μαθεῖν,
 „πτοῖς Τρωμάνων προγόνοις αἵσιοι ἱνομίζοντο αἱ ἐκ τῶν ἀρισερῶν αἰραπαι.
 „Ἀσκανίῳ γαρ τῷ ἐξ Αἰνέας γεγούνότι, καθ' ον χρόνον υπὸ Τυρβίων, ὃς
 „ῆγε βασιλεὺς Μεδεύτιος, ἐπολεμεῖτο, καὶ τεκχηρης ἵω, περὶ τὴν τελευ-
 „ταίναι ἔξοδον, ἵω ἀπεγνωκὼς ηδη τῶν προγυμάτων ἐμελλε ποιεῖδαι, μετ'
 „οὐλοφυρεμέ τόν τε Δία καὶ τὸν ἄλλος αἰτεμένω Θεός, αἵσια σημεῖα δε-
 „νον τῆς ἔξόδου, Φασὶν, αὐθρίας δόσης, ἐκ τῶν ἀρισερῶν ἀπράψιμη τὸν ἔρε-
 „νον· τῷ δὲ ἀγώνος ἐκείνης λαβόντος τὸ κερατίσον τέλος, διαμεῖναι παρὰ
 „τοῖς ἔγγονοις αὐτῷ νομιζόμενον αἵσιον τόδε τὸ σημεῖον.

Στίχ: Δύτ: ΒΙΟΣ ΔΕ ΛΙΓΓΕ. Ίλ: Δ. 51χ. 125.

,Διγέζε Βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἵαχεν, ἀλτο δὲ οἰζὸς.

Στίχ: 655. ΚΑΙ ΔΙΑ ΚΑΡ ΡΕΜΥΛΟΤ ιτ: Προσφυῶς ἐπέτυχε τὸ τραῦμα τῆς
 κακῆς κεφαλῆς, τῆς τοιαῦτα φρονάσης τε, καὶ ἔητα καὶ ἀρέητα (51χ. 617.)
 Φθεγγομένης.

Στίχ: 657. . . . ΦΡΥΓΕΣ ΟΙ ΔΙΣ ΑΛΟΝΤΕΣ. Σαρκασμὸς, πρὸς τὸν
 Ρεμύλῳ τωθασμὸν (51χ. 620.) αὐτολεξεις αντιτοξευθεῖς.

Στίχ: 660. . . . ΚΟΜΗΤΑ ΑΠΟΛΛΩΝ, Λι γαρ ἀκτῖνες τῷ Ἀπόλλω-
 νι, (ὅς ἀληγορέμενος ἐσὶν ὁ ἥλιος) καὶ οἵσοι εἰσὶν, οἵ πόρρωθεν βάλλε-
 τοξεύων, ἔθεν ἐκετηβελέτης ἀκέσι, καὶ κόμη ἄμα, ητοι τρίχες μηδέποτε
 ἐπιλέπτομεν, ἐν αἷς καλλιώτατη διαπέπτων, δι αἱ καὶ ακερσεκόμης προσε-
 ρηταῖ.

Στίχ: 662. . . . ΕΠΙΗΝΕΣΣΩΝ ΟΔΕ ΙΟΤΛΟΝ: Όυκ εἰς αἴκοιν ὀτίσ
 αὐτῷ προσεφθέγξατο προσιών, ἀλλ ἐπευφήμησεν αὐτὸν ὑψης ίδων, καὶ
 οἴον αἱ θεατῆς αὐτῷ καὶ πόρρωθεν ἐπεκρότησε τῷ αἵρισει, ἐπευδοκήσας
 τῷ κατορθάματι, καὶ ἐπαινέσας. Αὐτὸς γαρ ταῦτα εἰπὼν ἐπειτα Ἀπόλ-
 λων, καταβαῖς αὐτὸν ὑψης, ἐνέτυχε τῷ γεωνίσκῳ, τὸν γηραιὸν Βέτλω πλα-
 σάμενος, καὶ τὰ δέοντα παρέγνεσεν.

Στίχ: 664. ΘΕΙΟΓΕΝΕΣ ΣΤ, ΘΕΟΤΣ ΤΕ ΓΕΝΗΣΩΝ: Τό μὲν, ὅτι εἰς Ἀφρο-
 δίτιων καὶ αὐτὸν Δίας τὸ γένος αὐτέφερε τὸ δέ, διὰ τὸ δὲ εἴς αὐτῷ ἐσομένες
 ἐπειτα, καὶ Ιέλιον ἐπὶ πᾶσι τὸν Καίσαρα, οὓς Θεοῖς ἐναριθμίας Ρωμαῖοι
 ἐμελλον κατατάξειν. Ἔσι δὲ καντεῦθεν η τῷ Μάρωνος Θωπείᾳ, τῷ ἐκθεῖν
 Καίσαρας ἐφιεμένης, αὐτόπηλος. (Ορεα καὶ Δ. Γεωργ. 51χ. 25.)

Στίχ:

- Agnovêre Deum proceres, divinaque tela
 660 Dardanidæ, pharetramque fugâ sensere sonantem.
 Ergo avidum pugnæ, dictis ac numine Phœbi,
 Ascanium prohibent: ipsi in certamina rursus
 Succedunt, animasque in aperta pericula mittunt.
 It clamor totis per propugnacula muris:
 665 Intendunt acres arcus, amentaque torquent.
 Sternitur omne solum telis; tum scuta, cavæque
 Dant sonitum flicitu galeæ: pugna aſpera surgit.
 Quantus ab occasu veniens pluvialibus Hædis
 Verberat imber humum: quam multâ grandine nimbi
 970 In vada precipitant, cum Juppiter horridus Austris
 Torquet aquosam hyemen, & cælo cava nubila rumpit.
 Pandarus & Bitias, Idæo Alcanore creti,
 Quos Jovis eduxit luco sylvestris Hiera,
 Abietibus juvenes patriis, & montibus æquos:
 675 Portam, quæ ducis imperio commissa, recludunt
 Freti armis, ultroque invitant mœnibus hostem.
 Ipsi intus dextrâ, ac lœvâ pro turribus astant

Arma-

* * *

Στίχ: 665. ἈΣΣΑΡΑ'ΚΟΥ, ΠΟΛΕ'ΜΩΝ ΠΕΓΙΡΑΡ Τπὸ τὸ Ἀσσαράκις γένος, τὸ τῶν Αἰνειαδῶν σημαίνει. (Ορα Γεωργ. Γ. 51χ. 39.) Καὶ ὁ τὸ Ἀσσαράκις δὲ οἶκος ἀπαντας ἀπλῶς παρίσησι, τὰς ἐξ ἐκείνες πατίοντας ἐκ διαδοχῆς, ἐς γ' ἐπὶ τὸν Καίσαρα Ἰελιον, καὶ τὸν ἐκ τέττα ψιθυρηθέντα Αὔγειον, ἐφ' οὐ καὶ πέρας ἥδη ληψομέτιον Ρωμαῖοις τῶν τε πρὸς ἀλλήλους ἐμφυλίων διχοσασιῶν, καὶ τῶν πρὸς τὰς ἐξω πολέμων, εἰρωαῖς τὰ ἐπὶ γῆς ἔμελλον ἔσεδαις ὡς Ἀπόλλων τε ὁδε προκαταγγέλλει τῷ Ἰελῷ σιωτυχῶν, καὶ αὐτὸς Ζεὺς ἀνωτέρω (Α. Λιν: 51χ. 280—323.) τῇ Κυθήρᾳ πλατύτερον Φθάσας προσεπεφύνετο.

Στίχ: 666. ΟΤ' ΧΑ'ΔΕ ΣΕ ΤΡΟΙ'Η κτ: Τουτὶ δὲ ὅμοιον τῷ ὑπὸ τὴ Μακεδόνος Φιλίππω πρὸς Ἀλεξανδρον τὸν γὸν εἰρημένῳ (παρὰ Πλατ: εἰς Βι: Ἀλεξ:) „Ζήτει σεαυτῷ βασιλείαν τοιω, Μακεδονία γάρ σε δὲ χωρεῖ.

Στίχ: 668. ἩΝΤΑ Δ' ΛΣΚΑΝΙ'Ων κτ: Ὁυτῷ καὶ παῦ Ὁμ: Ιλ: Π. 51χ. 715. „Ἐκτορις

— Παρίσατο Φοῖβος Ἀπέλλων
 „Ανέρι εἰσάμενος αἰζηῶ τε κρατερῷ τε
 „Ασίω, δε μήτερας ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.
 „Αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, καὶ δὲ Δύμαντος.

Στίχ: 669. ΒΟΥΤΗΝ ἘΣ ΓΗΡΑΙΟΝ κτ: Τὸν Βέτιον τόνδε εἰς ὃν Ἀπόλλων μεμόρισται, ἀδεμῆ πλέον, ἢ ἀπαξ ὁδε ὁ Ποιητὴς ἀναφέρεις (Φησὶ Σέρβιος) ὀντερ τὴ Ναύτια δἰς ἐμνήθη γνωρίζεις γεμιώ παλλαχέθεν τὸν ἄνδρα ἐκ τε τὴ γῆρως, καὶ τῶν διαφόρων, ὃν μετῆλθεν ἄλλοτε ἄλλων ἐπιζασιῶν, καὶ τὴ χήματος, καὶ τὴ ὄπλοισμόν ὁμώνυμος δὲ τῷ Τρωὶ τῷ δε ἐγένετο ὑσερος ἐν Ἐλλησι Βέτιος, ὁ Ἀθηναῖος ιερᾶδαι λαχῶν, ἀφ' οὐ καὶ οἶκος περιάνυμος οἱ Ἐτεοβυτάδαι κληθέντες, εἰς λόγον ἐυγενείας ἐπισήμως παρ Αθηναῖοις τεθρύδωνται.

Στίχ: 671. ΟΠΕ'ΩΝΑ ΓΕΝΗΤΩΡ ΤΑΞΕ. Ωστερ καὶ Πηλεὺς Ἀχιλλεῖ τὸν Φοινικα, Ιλ: I. 51χ. 438.

„ — Σοὶ δὲ μὲν ἐπεμπε γέρων ἴππηλάτα Πηλεὺς

Στίχ: 672. ΤΩΣ ΡΑ' ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΑΝΤΑ ΑΛΙΓΚΙΟΣ . . .

Στίχ: 673. ΑΤΔΗΝ ΤΕ, ΧΡΟΙΗΝΤΕ κτ: Ιλιάδ: B. 51χ. 57.

„Εἴδος τε, μέγεθός τε, φυιώ τ' αγγιστε ἐώκες.

Στίχ:

- Ασσαράκι, πολέμων μοιραίων πεῖραρ ἔσεῖται.
Οὐ χάδε σε Τροίη· ἐξ ὕψες, ὡδε δὲ ἄπας,
Βῆ κατὰ αἰθερία, διὰ δ' αὔρης τμῆξεν ἀήτας,
Ἡντα δ' Ἀσκανίῳ μορφώσιος ἔδος ἀμέψας
Βέτιω ἐς γηραιὸν, δις ὀπλόχος ποτὲ ἔσκε
Δαρδανίῳ Ἀγχίση, ἀτὰρ πυλέων ἐπίερος.
Τετάκι δ' Ἀσκανίῳ ὀπέωνα γενήτωρ ταξε.
Τῷ φὰς Ἀπόλλων πάντα γέροντι ἀλιγνιος ὥφει,
Ἀνδιώτε, χροιώ τε, κόμης πολιάς δέ τε χαύτας,
Ἄινά τε ἦδ ἔκπαγλα σιδήρε ἐρίβρομα ὅπλα.
Τοῖοις δ' ἄρ διετέταπεν ὑπερέσσοντα Ἰάλον:
Ἐφ' ἄλις Αἰνεάδη, ὅτι νηποιοινεὶ σὺ Νυμάννον
Δέδμηηας γε βέλαι πρῶτον τόδε, Φοῖβος Ἀπόλλων,
Κλεος ἐφῆκε σοι, 8δ' ἵσοις βασκῆνατο ὅπλοις.
Ἄλλ, ὡς πᾶς, πολέμος νως πάνεο. Ως ἐκάεργος
Φάς, τὸ μεταξὺ λέγων ὄψεις θνητῶν παραλεῖπε,
Τῆλε τε ἐξ ὅσσοιν ἐς λεπτὰς ὥχετο ἄυρας.
Δαρδανίδη δ' ἔγνων, ως δεῖα Θεῶς ἀπιόντος,
Κλαγξάντων βελέων ἐπὶ δ' ἥφοντ' ἐν φὰς Φαρέτρῃ.
Δαιμονι δ' ἄρ πίσιωι Φοῖβῳ, ἀτον πολέμοιο,
Ἀσκάνιον μὲν ἔεργον, ἀγώνεσιν οἱ δ' ἐπεσῆλθον,
Ψυχᾶς κινδώοις παραβαλόμενοι ποτιόπτοις.
Αυτίκα δὲ πραυγὴ ἀν' ἐπάλξεις ἥρτο προπάσσας.
Ρίμφ' ἔντεινον τόξα, ανενρόφεον τε ἴμαντας.

665

670

675

680

685

Στόρ-

* * *

Στίχ: 677. ΠΡΩΤΟΝ ΤΟ' ΔΕ κτ: Προσεπαγγέλλεται τοῖνων ἀυτῷ
κλέα, παρὰ τέτοιο, καὶ ἔξης ἄλλα ὁ Ἀπόλλων, ὑπομιμήσκων ὅτι καὶ τὸ
παρὸν, αὐτῷ τέτοιο δῶρον ἐστὶ, τῷ ἐνδεωκότος παραπλησίοις αὐτῷ τοῖς
ὅπλοις κεχρῆθαι, καὶ ἔξ αυτῶν κλεψεθαι. Ἐξ αὐτῷ γὰρ ὡς ἐκατηβόλε
αἰθρώποις ή περὶ τῶν τοξείαν δεξιότης καὶ ἐυδοκίμησις.

Στίχ: 679. ΠΟΛΕΜΟΥ ΝΤΝ ΠΑΤΕΟ. Καίτοι κατὰ νῦν ἔτε-
ρον, ἀλλ' ἐκπέφρασαι κατ' ἔκεινο: Ἰλ: Α. σίχ. 422.

——— Πολέμος δ' ἀποπάνεο πάμπαν.

Στίχ: 681. ΕΣ ΛΕΠΤΑΣ ΩΧΕΤΟ ΛΤΡΑΣ. Όμοιον τὸ Όδυσ. Δ.
σίχ. 838.

,Ως εἰπὼν σαθμοῖο παρὰ κληῆδα λιάδη

,Ἐς πνοιάς ἀνέμων

Στίχ: 683. ΚΛΑΓΞΑΝΤΩΝ ΒΕΛΕΩΝ Κατὰ τὸ Ἰλ: Α. σίχ. 46.

,Ἐκλαγξαν δ' ἄρ δισοὶ ἐπ' ὄμων χωμένοιο

,Αυτῷ κινηθέιτος

Στίχ: 686. ΨΤΧΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΙΣ ΠΑΡΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ Όμοιόφρεσεν
τὸ Ἰλ: Ι. σίχ. 322

,Αἰεὶ ἐμὶ ψυχῇ παραβαλόμενος πολεμίζειν.

Στίχ: 688. ΑΝΕΣΤΡΟΦΕΟΝ ΤΕ ΙΜΑΝΤΑΣ. Λῶρε δέ τινας ὑπῆρ-
χον οἱ ἱμάντες δότοι, περὶ τὰ αἰκόντια σρεφόμενοι, διθεν κατεχόμεναι σφοδ-
ρότερον ὑπὸ τῶν ἀκοντιζόντων ἀφίεντο. Εἴηται δ' αὐτῷ καὶ ἀγκύλαι, καὶ
ἄμματα, τὰ Λατίνοις Amenta, παρὸ οἷς καὶ telum amentatum: εἰν βέλος,
δότω φάναι, ἀμματωτὸν, ἢ ἱμαντόδετον, οἷον τὸ παρ Εὐριπ. ἐν Ἀνδροι.
,,Μεσαγκυλον. Καί τοι ἄλλως κατὰ τὸν Εὐριπίδην Σχολιαστῶ, Ἀγκύλαι
,,λέγονται καὶ αὐτὰ τὰ Λακόντια παρὰ τὸ ἐπηγκυλίθαι· η διότι ἀπὸ Τῆς
,,κατὰ μέσου ἀγκύλης λαμβανόμενοι διπτεσιν.

Βιβλ. Θ.

Q

Στίχ:

- Armati ferro, & cristiis capita alta corusci.
 Quales aeriæ, liquentia flumina circum,
 680 Sive Padi ripis, Athesim seu propter amœnum,
 Consurgunt geminæ quercus, intonsaque cœlo
 Attollunt capita, & sublimi vertice nutant.
 Irrumpunt, aditus Rutuli ut videre patentes.
 Continuo Quercens, & pulcher Equiculus armis,
 685 Et præceps animi Tmarus, & Mavortius Hæmon,
 Agminibus totis aut versi terga dedere,
 Aut ipso portæ posuere in limine vitam.
 Tum magis increscunt animis discordibus iræ:
 Et jam collecti Troës glomerantur eodem,
 690 Et conferre manum, & procurrere longius audent.
 Ductorii Turno diversa in parte furenti,
 Turbantque viros, perfertur nuncius, hostem
 Fervere cæde novâ, & portas præbere patentes.
 Deserit inceptum, atque immani concitus irâ
 695 Dardaniam ruit ad portam, fratresque superbos:
 Et primum Antiphaten, (is enim se primus agebat)

The-

* * *

Στίχ: 690. ΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΚΟΡΥΘΕΕΣ ΚΟΝΑΒΟΥΝ. "Ωσερ καὶ Ἰλ: Μ. σίχ.

" Κόρυθες δὲ αἷμα αὔτεν, .
 „Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ασπίδες ὀμφαλέσσαμι.
 Καὶ Αὐτὸς 51χ. 338.

„Τέσσος γὰρ κτύπες ἦν, αὕτη δὲ δρανὸν ἦκε
 „Βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποις μωροῖς τρυφαλεῶν.

Στίχ: 691. "ΟΣΣΟΣ ἘΠ' ΟΜΒΡΟΦΟΡΩΝ ἘΡΙΦΩΝ ΠΕΡΔΥΣΜΟΘΕΝ" ΗΚΩΝ.
 Περὶ τὴν Ἑρίφων ἀσερισμὸν τεῦδε, "Ορα Γεωργ. Λ. σίχ. 229. τὸ δὲ
 (δυσμόθεν ἦκων) οἱ μὲν Ποιητὴς ἐνταῦθα περὶ τὺς αἵμες λέγειν ἔσκε τῷ
 ἀπὸ τῶν ἐστεριών πνέοντος, οἷον εἰπεῖν τῷ Ἀργεῖῳ. Ταύτη δὲ καὶ οἱ Ἰτα-
 λὸς Κάρος οὐτως ἡρμιώευσε:

Con qnella furia, che di pioggia un nembo
 Vien dell' occaso, allor che d' oriente
 Fan sorgendo i Capretti a noi tempesta.

„Οσαύτως δὲ καὶ οἱ Γάλαοι: Telle est une pluie orageuse, qui venant du
 couchant sous la Constellation des Cheveaux, etc: Εἰσὶν αὖτε οὐκοῦ οἱ τὸ
 ἐστέρειον τῷ κλίματος ἄλλως, ἐκ ἐπὶ τῆς πνοῆς τῷ αἵμεις, αὖτε ἐπὶ τῆς
 δύσεως αὐτῶν τῷ Ἑρίφων ἐκληπτέον εἴναι υπέλαβον. Εἰσαύτες δὲ γάρ τὸ
 τῶν Ἀράτες Φαινομένων ἐξηγητὴς λέγων: "Οτι οἱ Λίζ, καὶ οἱ Ἑρίφως
 ,κατὰ τὴν χεῖρα τῷ ἥνιοχος σημεῖα χειμῶνος φέρουσιν, εἴταν Ἐστερίσιν δύσιν
 παῶνται. Ο δῆτας οὐδὲ Θεόκριτος ἔφη: Ἐν Ειδυλ: Z.

„Χ' ὧταν ἐφ' Ἐστερίσιος Ἑρίφων νότος ὑγρὰ διάκε
 „Κύματα

„Ἄλλα γὰρ οἱ Σέρβιοι, καὶ τέτω σιωάδων οἱ Κέρδης, καὶ τὰς τῶν Ἑρίφων
 „Ανατολαῖς ὀδέντι ἥττον, αὖτε ἐπίσης τὰς Δύσσους ὀμβρεοφόρες εἴναι αἴτι-
 βαλλεσσιν: Et ortus, et occasus gravissimas tempestates faciunt. In ortu et oc-
 casu pluvij sunt Hædi.

Στίχ: 693. . . . ΤΡΗΧΤΣ ΖΕΤΣ ΕΤ" ΤΕ ΝΟΤΟΙΣΙ. Καὶ "Ομηρος δὲ,
 Ιλ: Κ. σίχ. 5.

„Ως δὲ ὅταν αἰράπτη πόσις Ἡρης ἥγκεμοιο
 „Τεύχων οὐ πολιώδη μέρον αἰθέσφατον, ηὲ χάλαζαν,
 „Η νιφετόν, ὅτε περ χιῶν ἐπάλιων αἴρεται

Στίχ

Στόρνυτο πᾶν δ' ἔδας βελέεσσι, σάκη δ', ίδε ποιλαι
Βαλόμεναι κόρυθες κονάβεν αὐνὴ δ' ἔρις ὥρτο.
Οσσος ἐπ' ὄμβροφόρων Ἑρίφων περ, δυσμόθεν ἵκων,
Γῆν μέτος τύπτει ὀπόση δὲ νέφη δὰς χαλάσῃ
Ἄισσος ἀγροῖς, τρηχὺς Ζεὺς ἐν τε νότοισι
Χαῖμ' ὑδαρὸν σρουβεῖ, νεφέλας χαύνας τ' ἐκρήσσει.

690

Πάνδαρος Ἰδάις, Βιτίας τ', Ἀλκανοφος ὡς,
Τὰ Διὸς ἐν τεμένει τέκεν ὑλάνη Ἰήρα
Ὀπλοτέρω, πατρίησ' ἐλάτησι, καὶ ἔρεσιν ἵσω,
Ἀμπετάσαντε πύλια Φυλάκια τῆς ἔμμεν ἐτάχθεν,
Τεύχεσ' ἐπὶ σφετέροισιν ἄγαν πισῶν, δηίς
Ἐντοσε εἰσδῶμαι τεχῶν κέκλεθον ἔκητι.
Δεξιτερὸς μὲν ὁ, λαμὸς δ' ἔξη, πρόπροδι πύργων,
Κατφραχθέντε σιδῆρῳ, οὐδὲντες κάρη λοφόωντε.

695

700

Q 2

Ηλι-

* * *

Στίχ: 695—706. ΠΑ'ΝΔΑΡΟΣ ἸΔΑΪΩΤ κτ: Ἔν τέτοις ὁδοῖς ἐσὶν, ἐς μετὰ Μακρόβιον (Βιβλ: Ε' Κεφ: ΙΑ.) ὁ σωορῷ, Πολυπότιω καὶ Λεοντέα, τὸς παρ
Ομήρῳ ἐπὶ τῆς τῶν Τρώων κατὰ τὸ τῶν Δαναῶν τείχες ἐφέδε, πρὸ ιῶν
ἀναπεπταμένων πυλῶν τὸ Ἐρεχθίας ισαμένες τε καὶ ἀμιωμένες τοῖς νήσοις. Ὁρα: Ιλ: M. 51χ. 127—136.

Στίχ: 696. . . . ΤΕΚΕΝ ΤΥΛΑΙΗ ΙΗΡΑ. Καταὶ παρὰ Μάρωνι, εduxit:
ὅπερ ἀντὶ τὸ educavit (ἀνεθρέψατο) τοὺς ἔξειλήθασι, τῇ Τυρνέβῳ ὑπονοίᾳ
σιχῆντες, ὃς ἐν Βιβλ: ΚΒ. Κεφ: Ζ. ἀντὶ τῆς Ιήρης, τιὼ Ταναν Φησίπη
ἀναγνώσκεθεντος ὡς εἴπερ οἱ δύω ἔτοις Πάνδαρός τε καὶ Βιτίας αὐτίκα τεχθέντες απεργίθησαν ἐπὶ τῆς ὑλῆς, καὶ ὑπὸ Θηρὸς ἐκεῖ τιὼ
Θηλιώ παραχάστης ἐτράφησαν, ὃ δὴ καὶ ἄλλοις συμβεβηκέναι ισόρηται.

Στίχ: 697. . . . ΠΑΤΡΙΗΣ ἘΛΑΤΗΣΙΝ ΙΣΩ. Ταῖς τὸ ἔρεσ τῆς Ἰδης,
ἥτις λῷ αὔτοῖς ἡ πατέρις. Σημείωσαὶ δὲ τὸ προσιθέμενοι (καὶ ἔρεσιν),
ὡς εἰς μηρὸν ἦν εἰς λόγου ὑπερφυές αναδεομένης ἀνδρικῆς ανασήματος, τὸ
ἐλάταις παρεξισθόμη. Οὗτω δὲ τοι καὶ Ομηρός περὶ τὸ Κύκλωπος λέγων: Ὅδος: I. 51χ. 190.

„Καὶ γαρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελάθιον, ὃδὲ ἐώκει
„Ἄνδρι γε σιτοφάγω, ἄλλως δὲ φίω ὑλήντο
„Τψηλῶν ὁρέων, δὲ φαίνεται διὸν ἀπ' ἄλλων.
Οὐδεὶς γάρ τοις περὶ τιὼ πόλισιν ὑπερβολῆς δέος· φίλον δ' αὐτοῖς ὑπερ-
βολὴν ὑπερβολὴ προσεπιφορέαν κατὰ τὰς κάτες τὸ Ἀλωέως, τὸς δὲ ἔρε-
σιν ἐπιτιθέντας, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις, καὶ βαθμηδὸν προσίστας αἵπο τῶν με-
γάλων ἐπὶ τῷ μείζονα. Δεῖ μέντοι τιὼ ὑπερβολὴ προβαίνεν κατ' αὐξη-
σιν, ὡς οἱ Φαληρεὺς ἐπεσημειώτο. (ἐν τοῖς περὶ Ἐρειώ. § 52.) Άσι γαρ,
καίτοι μεγάλοις δίνοι τὸ πρότερον, ηττονα φαίνεται, μειζόνων αὐτοῖς τῶν
μετὰ τῶν ταῦτα ἐπιφερομένων.

Στίχ: 701. ΔΕΞΙΤΕΡΟΣ ΜΕΝ Ο, ΛΑΙΟΣ Ο Δ' ΕΣΤΗ, ΠΡΟΠΡΟΘΙ ΠΤΥΡΓΩΝ. Ο μὲν Μάρων ἔχει Pro tūribus: ὃ δὲ Σέρβος ἔρμιλανεθαι τετὶ ἐ-
φη δισσῶς: Aut vice tūrriū, aut pro defensioe. (ητοι δίκιω πύργων πα-
ρεβολῶν, η τῶν πύργων ἐμπροσθεν εἰς ἄρσαν.) τέτων τκὺ μὲν προτέ-
χει ἐκδοχῇ, ὃ Ιταλὸς Κάρος ησάσατο

à due pilastri

sembianti, anzi à due torri
Καθ' ὃν καὶ ἡ Γάλλος Lallemand: semblables à deux tours. Ο δὲ τῶν
Γάλλων ἔτερος: Des-Fontaines, πρὸς τὴν δευτέραν ἔσομεν νέουσιν αἰποδεδωκὼς:
Vis-à-vis de tours, dont elle etoit flanquée. Λύτος δὲ τιὼ καθ' ὑπερβολὴν τὸ λεπτὸ περιττὴ δόξει,
μετὰ

- Thebanâ de matre nothum Sarpedonis alti,
 Conjecto sternit jaculo: volat Itala cornus
 Aëra per tenuem, stomachoque infixa sub altum
700 Peccus abit: reddit specus atri vulneris undam
 Spumantem, & fixo ferrum in pulmone tepeſcit.
 Tum Meropem, atque Erymantha manu, tum sternit Aphydnum,
 Tum Bitian ardentem oculis, animique frementem;
 Non jaculo, (neque enim jaculo vitam ille dediffet)
705 Sed magnum stridens contorta phalarica venit,
 Fulminis acta modo: quam nec duo taurea terga,
 Nec dupli squammâ lorica fidelis, & auro
 Sustinuit: collapsa ruunt immania membra.
 Dat tellus gemitum, & clypeum super intonat ingens.
710 Qualis in Euboico Bajarum littore quondam
 Saxeâ pila cadit, magnis quam molibus ante

Con-

* * *

μετὰ τὰς ἐκ τε τῶν ἐλατῶν καὶ τῶν ὁρέων προληφθεῖσας. (σίχ. 697.)
 Καὶ τὴν ἔτι ἐφεξῆς (σίχ. 703.) ἐκ τῶν παραπταμίων δρυῶν προσεθε-
 σομένων. Σημειώτεον δὲ τὴν εἰκόνα πάσσαν ἐκ τῆς Ὁμηριῆς απεξειδαῖ; ὡς
 ἀνατέρεψαν δὲ ἥλωτας. (σίχ. 695. 706.) Οὐτω γάρ οἱ Μ. σίχ. 131.

, Τὰ μὲν ἄρα προπάρεσθε πυλάων υψηλάων
 „Εσασαν, ὡς ὅτε τε δρύες ἔρεσιν υψηλάριων,
 „Αἴτ’ ἀνεμονούσι μίμυσοι καὶ ὑετοὶ ἥματα πάντα
 „Ρίζουσιν μεγάλης δινηνέσσος ἀραιεῦσι.

Στίχ. 703. ΛΙΚΒΗΤΙΑ ἌΜΦΙ ΡΕΘΩΡΑ, Κατὰ παραλλαγὴν τῶν
 φερομένων Καδίκων, οἱ μὲν αἰναγινώσκοσιν ἐπιθετικῶς: Lumentia lumen:
 (ὑγρὸς δέρθρος) οἱ δὲ κυριωνυμικῶς: Liquetia: (Λικβήτια) ποταμὸν εἶναι ἔτω
 καλθέμενον ἐκδιδάσκοντες τὸν Λικβήτιον, ἀπὸ τῶν Ὀπιτεργίων ὁρέων δέον-
 τα. οἱ καὶ Πλίνιος μέμιηται (Φυσικ. Ισορ: Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΗ.) Καὶ Κλα-
 βέριος Ἰταλ. Βιβλ: Α. Κεφ: 18. Καλεῖται δὲ ποταμὸς καθ’ ἡμᾶς, Li-
 venza. Οἱ μὲν οῶν Γάλλοι τὴν διαφορὰν παριδόντες, τὸν ποταμὸν ἐπίσης
 καὶ τὰ ὑγρὰ φεύματα ὑπεργίχονται. ὁ δὲ Ἰταλὸς κυριωνυμεῖ καὶ τὸν δέ
 τὸν ποταμὸν σωματιδιῶν τοῖς ἐφεξῆς δυσίν:

In cotal gvisa nate

Ne le ripe si vegg'n di Liquezio,
 De l' Adice, e del Po due quercie altere;

Στίχ. 704. ΉΡΙΔΑΝΟΥ. . . . ΑΘΗΣΙΟΣ Περὶ
 τῆς Ἡριδανῆς, ὃς ὁ Παδεός ἐσὶν ἐνταῦθα τῷ Μάρωνι, δέρα ἐν Α. Γεωργ.:
 σίχ. 55. ὁ δὲ Ἀθησις Ἐνετῶν ἐσὶ ποταμὸς ἀπὸ τῶν Ροιτικῶν πρεχεέμε-
 νος Ἀλπεων, καὶ εἰς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον ἐκβάλλων, τῇ Ἡριδανῇ Βορεό-
 τερος: οὗτος ὁ νῶν Adige.

Στίχ. 719. ΚΑΣΙΑΣ Πάνδαρέν τε καὶ Βιτίαν.

Στίχ. 721. ΘΗΒΑΙΣ ΌΝ ΡΑ ΝΟΘΟΝ ΣΑΡΠΗΔΟΝΙ Τῆς Ἀντί-
 φάτις μητρὸς πατρὸς ἦν ἡ Θήβη, ἡ τετάρτη τῶν (παρὰ Στεφ. τῷ Βυζ.)
 καταλεγομένων ἐννέα πόλεων ὁμωνύμων, ἡ ἐν Κιλικίᾳ τῇ ἐγγὺς Τροίας,
 ἡς περὶ καὶ Ὁμηρος μέμιηται: Ιλ: Ζ σίχ. 397. Θήβαις καλέσας ὑποπλα-
 κίαιν· λέγονται δὲ καὶ Θήβαι πληθωρικῶς, αἱ, ὁ μὲν τῇ Μεγάλῳ Ἐτυ-
 μολογικῷ Συγγραφεὺς αὐτὸς παρέδωκεν εἶναι τὸ νῶν Ἀτραμύττεον, ὁ δὲ
 Στραβών, σαδ. ἀγδάκιστα τῇ Ἀτραμυττέῳ δέσποσε. Νόθον δὲ ἡ Θηβαΐς
 αὗτη τεκέν εἴρηται Σαρπιδόνι τὸν Ἀντιφάτιων, 8χι Σκίτιου (Φησὶ Σέρ-
 βιος) κατὰ Βεκολίώνας τὸν τῇ λαομέδοντος, περὶ δὲ Ὁμηρ. Ιλ: Ζ σίχ.
 24. — Σκότιου δὲ ἐγένετο μήτης. ἦτοι ἐκ λαθραίας μίξεως. λαθραία
 γεγεννημένον, ὡς περὶ τέττας ὁ Σχολιαστὴς ἀπεν· ἡ γάρ τῇ γένεσι μήτης
 ὁμολογεῖται ἐσὶ, καὶ μὴ ὡς ἀλοχος ἐγένετο τικτυσα.

Στίχ:

Ἡλίκαι αἰθέριοι Λικβήτιαι ἀμφὶ δέεθρα,
 Ἡὲ παρ̄ Ἡριδανῷ, τερπνῷ ἥ Ἀθήσιος ὁ χθαῖς,
 Ἀνσανταὶ δοιὰ δρύες, αἴ τ’ ἀργσαὶ ἀκαρτα
 705
 Ὑψι κάρια, κόμας νέυκσι μετήροι ἀκρας.
 Προσαν̄ Ῥοτόλοι πόρον ᾧ δέρξαντ’ οἰχθέντα.
 Ἀυτίκαι Κέρκης, ἥδ’ Ἐκβίκολος ἀγλαὸς ὅπλοις,
 Καὶ θυμῷ δ’ ἵτης Τιμάρος, ἀντὰρ ἀρήιος Αἴμων,
 Ἡτοι Φυζακινοὶ προτὶ ἄλας νῶτα γε τρέψαν,
 710
 Ἡ γδὴ πρὸ πύλης ψυχὴν αὐτῷ ἀποθέντο.
 Τόφρα νεμεσσώσας Φρεσὶ μᾶλλον ἀέξετο μῆνις.
 Σὺ δὲ ἐλειχθέντες ασερηδὸν Τρῶες ἀγερθεν,
 Χάρα τε συμβαλέμεν, προτέρω χωρεῖν τ’ ἀπετόλμων.
 Μανομένῳ δὲ ἄντιαι ἔτερωσ ἡγήτορι Τύρων,
 715
 Ἡδὲ ἄνδρας κυκώντι πιφαύσκων τις γ’ ἐπαφίκτο,
 Ἀρέας δηίς χάρμης τε, πύλας τε πετάσσαι.
 Λέπε δὲ τὸν χάρεσσιν, ἀτὰρ δεινὸν χαλεπήνας,
 Δαρδανίων τε πύλων, κάσιας τ’ ἐπὶ θεῦσ ἀγερῶχες.
 Πρῶτον δὲ Ἀντιφάτια, (οὗτος πρῶτος προτιήντα.)
 Θηβαῖς ὃν φὰ νόθον Σαρπηδόνι γένατο μῆτηρ,
 720
 Βάλλεν ἀκοντι, κράνεια δὲ ἔπτη Ἰταλιῶτις
 Τυρῷ εὖν ἀέρι σομάχε ἐντὸς δὲ παγεῖσα,
 Ἐμμυχος ἥτορ ἔδυ μέλανος δὲ ἀρ τρώματος ἄντρον,
 Αφρόεν αὖμ’ ἀποδῶκεν ἀτὰρ τε σιδηρος ἀκοντος
 725
 Ἰφι πεπαρμένη, ἐν πνεύμωνι λιανετο μάνας.
 Εἴτα δὲ καὶ Μερόπιων ἐνάριξεν, καὶ γ’ Ἐρυμάνθιω,
 Συσαδὸν ἀντὰρ Ἀφυδονον, ἀτὰρ Βιτίαιν ἐπὶ τοῖσιν,
 Ομμασι μὲν Φλογόεντ’, αὖν ὢς θυμῷ δὲ βρέμοντα.
 Οὐχὶ βέλει τὸν δέ? (οὐχ ὁ βελέμνωφ δᾶσα δαμέη?)
 730
 Ἄλλ.

* * *

Στίχ: 722. ΚΡΑΝΕΙΑ ΤΤΑΛΙΩΤΙΣ. Κράνεια τὸ ἐκ
 κρανείας δέρν. (Σβδ.) καθὰ δὴ καὶ Μελίας ἐκ Μελίας. Ἰταλικὴ δὲ ἡ Κράνεια,
 ὡς ἐκ τῶν Ἰταλικῶν Ἀλπεων τμηθεῖσα. Οὔτω καὶ Γαστρὸς ἀλαχῆ. Αλπεῖς
 καλεῖ, (Αἰν. Η. σίχ. 687.) διὰ τὸ τῶν ξύλων ἔυτονον, καὶ σφενδάμενον.

Στίχ: 724. ΜΕΔΑΝΟΣ ΤΡΩΜΑΤΟΣ ἈΝΤΡΟΝ. Διὰ
 μὲν τὸ ἄντρε, τὸ τῷ ὑπὸ τῆς πληγῆς γενομένης κοιλώματος ὑπεσημαίατο
 βαθός· πτοι τὸ βαθὺ ασάραγμα. Εἰ γάρ καὶ ἄντρον μὲν τὸ αὐτοφυὲς
 ποιλωμα, ποιλαῖον δὲ τὸ χειροποίητον, Ἀμμώνιος ὑπέθετο διασάλας, ἀλλὰ
 Ἡσύχιος τιὼν δασολίῳ ὑπερεῖδε, τὸ ἄντρον ποιλαῖον ὄνομάσας, η̄ ποιλαῖον
 σκοτεινὸν τῷ δὲ τραύματος τιὼν μελανίαιν αὐτὸς ἡρμίωευσεν ὁ Ποιτής,
 προδοτὸς τοῦ: (Αφρόεν αὖμ’ ἀποδῶκε.) διὰ τὸ, καθ’ Ομηρον, (μέλαν αὖμα.)

Στίχ: 726. ΕΝ ΠΝΕΥΜΩΝΙ ΛΙΑΙΝΕΤΟ Καθὰ καὶ
 Ιλ: Π. σίχ. 303. ἔρηται:

„Πᾶν δὲ ἵποθερμάνθη ξίφος αἵματι

Στίχ: 728. ΣΥΣΤΑΔΟΝ Τὸς μὲν γὰρ ἀνωτέρω, πόρρωθεν βάθων
 δὲ ακοντίσ ανελε, Μερόπιν δὲ καὶ Ερυμάνθιω, ἐγγύθεν τετοισ συμβαλῶν
 διὰ ξίφες.

Στίχ: Αὐτ: ΒΙΤΙΑΝ ἘΠΙ ΤΟΓΣΙΝ, Τὸν ἔτερον τῶν δύο, τῶν τιὼν
 πύλων τῷ ἔρηταις αἰαπτυξάγτων.

- Constructam jaciunt ponto: sic illa ruinam
 Prona trahit, penitusque vadis illisa recumbit:
 Miscent se maria, & nigræ attolluntur arenæ:
 715 Tum sonitu Prochyta alta tremit, durumque cubile
 Inarime, Jovis imperiis imposta Typhœo.
 Hic Mars armipotens animum viresque Latinis
 Addidit, & stimulos acres sub pectore vertit;
 Immisitque fugam Teucris, atrumque timorem.
 720 Undique conveniunt; quoniam data copia pugnæ,
 Bellatorque animo Deus incidit.
 Pandarus, ut fuso germanum corpore cernit,
 Et quo sit fortuna loco, qui casus agat res,
 Portam vi multâ converso cardine torquet,
 725 Obnixus latis humeris, multosque suorum
 Mœnibus exclusos duro in certamine linquit:
 Ast alios secum includit, recipitque ruentes:
 Demens! qui Rutulum in medio non agmine regem
 Viderit irrumptem, ultroque incluserit urbi,

Im-

* * *

Στίχ: 731. . . . ΦΑΛΑΡΙΚΟΝ ἜΓΧΟΣ Εῖδος τόδ' ἦν Βελέμνη, ἐν ξύλῳ ἐντόρω παχυτέρῳ τεκφι προμήκει, διπηχυσίαιν, ἡ τριποδιάσιν τινὶ αἰχμῇ προβάθισι σιδηραι, ἐπὶ βάσεως τετραγώνῳ σηριζομένῳ, σύπηγε περιελημένης ἐπιχρίσῳ μίγμασιν ἐυκαταφλέκτοις· οἷον πίσσυτε καὶ θέσι, καὶ τοῖς τοιέστοις ὃν ἐξαφθέντων, ἀφεθὲν τὸ βέλος, ποτὲ μὲν ἐκ μηχανῆς, ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ χειρὸς κρατερᾶς ἐξακοντιζόσης, διήσε μὲν διατετράμονος τὸ προσυχὸν, καὶ προσταγὴν οἵσισ ἐμπέσοι δυσαποστάσιας εἴχετο καὶ κατεπίμπεται, εἰς τέλος καταναλίσκον· τέτο δὲ Φαλαρικὸν εἰρηθάμ, Φασὶ, τὸ βέλος, ὅτι κατὰ τῶν ξυλίων τὰ πολλὰ ἀφίετο πύργων, ὃς Φάλες ἀνόμαλον.

Στίχ: 732. . . . ΤΑΥΡΕΑ ΔΕΡΡΑ,
 733. . . . ΛΕΠΕΙ ΧΡΤΣΩΔΗ ΔΙΠΛΑΚΙ ΘΩΡΗΞ 'Ουδὲ ἐπταβόσιος θυρεὸς απαντήσας ὄνηστε τι πρὸς ἀτρωσίαν, γάθ' ὁ θώραξ ὁ λεπιδωτὸς περὶ ὃν ὅρας Ζ. Λιν: σίχ. 679. 680. Λεπιδωτοὶ δὲ ησαν οἱ θώρακες, οἱ τοῦς ἐπαλλήλους σιδηρέσιν λεπίσιν ἵχθυσειδη παρέχοντες ὅψιν, οἵσις ἐν χεήσει γενέθα μάλιστα τοῖς Πέρσαις Φησὶν Ἡρόδοτος. 'Εν Ζ. Μέσο.)

Στίχ: 734. ΉΜΤΣΕ ΠΡΗΝΗ Δ' ΉΡΕΙΠΟΤΑ ΓΥΓΙ ΑΠΕΛΕΘΡΑ
 735. ΓΑΙΑ Δ' ΤΠΕΣΤΟΝΑΧΗΣΕ κτ: Ιλ: Μ. σίχ. 395.

" Ο δὲ ἐωόμενος πέσε δερή¹
 „Πρέιων, ἀμφὶ δὲ οἱ βραχεῖς τεύχεα ποιίλα χαλκαῖ.

Καὶ Δ. Ιλ: σίχ. 504.

,Δέπησεν δὲ πεσὼν αράβησε δὲ τέυχε ἐπ' αὐτῷ.

Στίχ: 736. . . . ΒΑΙΩΣΝ ΕΤΒΟΙΚΗΣ ἘΠΙ ΑΚΤΗΣ.
 Πόλις ἦν Ἰταλίας εἰ Βάιω, εἰ πορφω τῆς Ἰταλικῆς Καρπαντίας, ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς κατ' Εἴβοιαν Χαλεπίδος μεταναστῶν ἀποκινθεῖσα, καὶ τῇ ἀκτῇ ἐφ' λῷ μετέσησαν, Ἐυβοϊκῇ διὰ τέτο λέγεθα παραχόντων. Καλλιζη δὲ καρέας δισα, δισέ τε τῆς θέσεως τὸ ἐπίχαρι, καὶ τὸ ἐυκρατὲς τῇ ἀέρος, καὶ τῷ τῶν ὑδάτων δαψίλειαν, ὑδύτατῶν μὲν πιεῖν, εἰς ὑγίειαν δὲ πρόσφορωτάτων, καὶ δὴ καὶ διὰ τῶν ἐκ γῆς ἀμφε καὶ θαλάσσιας παντοίων αγαθῶν ἐνφορίαν, τοῖς παροικόσιν ἥδισιν τινὰ παρέχει τῷ διατριβῶν. Ταύτη τοι, καὶ τῶν ἐκ Ρώμης λογαράδων ἐμφιλοχωρεῦντες συχνοὶ, καὶ οἰκήσις ἑαυτοῖς παρὰ τῇ ἀκτῇ δομοιώτες, καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἔτι διελάμβανον μέρος, πετρῶν τε μεγάλων ἐμποντώσει, καὶ ταῖς ἐκ φορυτεγγής προχώσ-

Αλλ' ε μέγα τρύζον γε Φαλαρικὸν ἔγχος ἐφίκτο
Εὗ τε σκηπτὸς, τῷ δύο ψδ' ἄρ ταύρεα δέρδα,
Οὐδὲ λέπαι χρυσῷ ἀντέσῃ δίπλακι θώρηξ:
Ημισε πρηνῆ δ' ἡραπότα γυῖ απέλεθρα.

Γαῖα δ' ὑπερονάχησε, πελώριος δ' ἔβραχεν αἰσις.
Οἶηπερ Βαῖων ποτὲ Εὐβοϊκῆς ἐπὶ ἀκτῆς,
Πίπτει λαῖνέη σήλη, μεγάλοις ὦν ὄγκοις
Ἄρσαντες δίπτεσι θαλάσση, καδδὲ πεστσα,
Τοῖς κεν υπαντήσειν ἐρεάπια σύρατο ἄρδια,
Πυθμένα δ' ὑδάτων προτέι γ' ἀρδάξασ' ἀγκλινθη
Μίχθε δὲ δὴ πελάγη, ἡρθεν δὲ μέλαιναι ψάμμοι.
Τηγίκα τετρομέα δ' αἴπη Προχύτη ὑπὸ δάπη,

735

740

R 2

Ευ-

* * *

προχάστεσιν, ἀμφιβοιπως διαφιλονεκοῶτες ἄναι τὰς διαίτας, καὶ χρησαῖς καὶ πόντιοι. Παρίεισιν οὖν ὁ Ποιητῆς ἐνταῦθα, ὡς ἐν εἰκόνι, τὸν διὰ τῶν ἐκεῖ εἰωθότων δίπτεσιν ὄγκων, τῷ θαλάσση συμβαίνοντα δέπου, ἵστη τῷ καταβληθέντος Βιτίγ πτώσιν διατυπώσειν ἢ γοῦ τυχὸν καὶ τῇ εἰκόνι τῷδε ὁ Μάρων ἐπίτηδες προσεχρήσατο, ανακινῶν τῷ μνημίῳ τῆς περὶ τὸν Λακρίνον λάκκον μεγαλεργίας, οὐ, Ιάλιος μὲν ἀνεβάλλετο ὁ Καύσαρ τὸ πρῶτον, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ Λύγειος καὶ εἰς πέρας ἤνεγκατο. Ἡ δὲ οἱ Λακρίνοις Βαῖων μεταξὺ καὶ Πετρόλων. (Ορεα Γεωργ. Β. 51χ. 186.)

Στίχ: 737. ΠΙΠΤΕΙ ΑΛΓΝΕΗ ΣΤΗΛΗ κτ: Τέσ εν χάρμας μεγαλωσὶ πίπτοντας, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῇ πτώσει φιλόσον οἱ Ποιηταὶ μεγαλιών, πύργοις παρεικάζοντες καταβαθμένοις Οἰον Ομηρος τὸν Θαλυσιάδιν Ἐχέπωλον ὑπὸ Αντιλόχῳ τραχέντα: Ιλ: Δ. σίχ. 462.

„Ηριπε δ' ὡς ὅτε πίργος
Καὶ δ τοῖς Ομήρῳ ἔχεσσον ὡς οἵος τε ἦν φιλοτιμόμενος αἰὲν Βαίνεν Καλαβρές, Παραλειπ: Γ. σίχ. 63. Τὸν Ἀχιλλέα ποιῶν ἀτηθέντα ὑπ' αὐτῷ Φοίβος:

„Ο δ ἀνετρέψετο ἥντε πύργος.
„Ου τε βίη Τυφῶνος ὑποχθονίη σροφάλιγγι
„Ρήξη υπὲρ δαπέδοιο, κραδασινομένης βαθὺ γαίης.
Καὶ τὸν αὐτοῦ δὲ Ἀχιλλέα. Αυτ: σίχ. 176.
„Ηριπεν ἀμφὶ νέκυσσον ἀλίγκιος ὕρεῖ μακρῷ,
„Γαῖα δ' ὑπεπλατάγητε, καὶ ἀσπετον ἔβραχε τεύχη
„Πηλείδας πεσόντος ἀμύμονος

Στήχ: 742. 'ΑΙΠΗ ΠΡΟΧΥΤΗ 'Ου καλῶς ὁ τῷ ἐθνικῶν Συγγραφεὺς Προχύτης (τὸν παρ' Ἰταλοῖς Procida) πρὸ τῆς Σικελίας τίθησιν, εἰ μὴ ταύτης ἐξ ἡ μετρίες τῷ διαεῖματος λέγεν αἴξιοι ἀπέχεσσαν ἀντικρυ. Κατότας γάρ η Νῆσος εἰσπλέσσοι τὸν τῆς καθ' ήμᾶς Νεαπόλεως κόλπον, μέσον τῷ Μισιωτὶκῷ Ακρωτηρίᾳ, καὶ τῆς νήσου Αἰναρίας, αὐτὸς ης καὶ διὰ σεισμός, Φασίν, ἀποσταθέσσαν οἷον προκεχύθας εἰς νήσος ἐτέρας προσχωσιν, ἐξ ἡ καὶ Προχύτη ἱκεσσεν. Ο δὲ Μάρων (αἴπιλ) προσεργητευεν, εἰ καὶ χθαμαλί τὰ νῶν ὁρμένια, διὰ τὸ περολαβὸν ὑψωμα, πρὸ τῷ κατασταθέσσαν διασκεδαθεῖν τε καὶ ταπεινωθεῖν τῷ αὐτῆς τῷ Αἰνείσ σασιν, ἢ γεν Εναρίαν, αἴπο τῷ ἐπιπολαζόντων Πλατίκων: Enaria ab Enaribus si- mījs: (Πλίν: Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Γ. Κεφ: 5.) Enares γάρ Λατίνοις οἱ Πλατηκες, διὰ τῷ σιμότητα τῆς φυνός, οἷον ἀφενες,

Στήχ:

- 730 Immanem veluti pecora inter inertia tigrim.
 Continuo nova lux oculis effusit, & arma
 Horrendum sonuere: tremunt in vertice crista
 Sanguineæ, clypeoque micantia fulgura mittit.
 Agnoscunt faciem invisam, atque immania membra
 735 Turbati subito Æneadæ. Tum Pandarus ingens
 Emicat, & mortis fraternæ fervidus irâ
 Effatur: Non hæc dotalis regia Amatæ,
 Nec muris cohibet patriis media Ardea Turnum.
 Castra inimica vides; nulla hinc exire potestas.
- 740 Olli subridens sedato pectore Turnus,
 Incipe, si qua animo virtus, & confere dextram:
 Hic etiam inventum Priamo narrabis Achillem.
 Dixerat: ille rudem nodis, & cortice crudo
 Intorquet summis adnixus viribus hastam.
- 745 Excepere auræ vulnus: Saturnia Juno
 Detorsit veniens; portæque infigitur hasta.
 At non hoc telum, mea quod vi dextera versat,
 Effugies: neque enim is teli, nec vulneris autor.
 Sic ait, & sublatum alte consurgit in ensim,

Ec

* * *

Στίχ: 743. . . . ΕΙΝ ἈΡΙΜΟΙΣΙ. Τὰ Ἀριμαὶ καὶ οἱ Ἀριμοι, (παρὰ Στεφ: τῷ Βιβλ: Αριμαὶ δὲ καὶ σὸν τινὲς εἶναι Φασὶ, (περὶ ὧν ὁ Στράβων Γεωγρ. Βιβλ: ΙΓ.) Ἀριμαὶ δὲ, καὶ τινὲς κατακεκαυμένιων Φρυγίας χώραν ἔυροι τις ἀν κληθεῖσαι, παρ Ἡσυχίῳ οἱ δὲ πλεῖστοι τινὲς Νῆσον αὐτιών εἶναι βόλονται, τὰ Ἀριμαὶ, τινὲς Αἰνιαῖαι, περὶ ησ αἰνωτέρω, ην Ἰναρίμιων ἄδε οἱ Μάρων ὡν γόμασε, καὶ μοτ' αὐτὸν κονῦ πάντες ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς οἱ Λατίνων. Εἴναι δὲ αὐτιών μίαν ἐν ταῖς λεγομέναις Πιθηκάσαις Νήσοις, ταῖς παρὰ Τυρρηνῶν, παρ οἷς καὶ τις Πιθήκες, Φασὶν, Ἀριμες (ἴσ: Ἀρίνες) καλέσο-θαι, ὃ μέντοι Πλiniόν περ ἀριμενον, (Βιβλ: Γ. Κεφ: σ'.) Οὐ γαρ αἴπο τῶν Πιθήκων, Φησὶν, (ὅπιες ὑπέλαβον.) Sed à doliorum figlinis, (ἀπὸ τῶν περισσαμίων δὲ πιθανίων τῶν ἐκεῖ πλαττομένων, παρήχθη τένομα. Όπως ἂν εἴη ἔχοι τὸ περὶ τέττα, ἐκεῖνο δῆλον, ὅτι ἐν τοῖς προκειμένοις ἔπεσθ ὁ Μάρων τὰ Όμηρες ἐκέντας μετήνεγκεν: Ιλ. B. σίχ. 78ι.

„Γαῖας δὲ ὑπερεσονάχιζε. Διτὶ ὡς τερπικεραύνω
 „Χωμένω, ἐτε τ' αὐμφὶ Τυφώη γαῖαν ἴμασσον
 „Ειν Ἀριμοις, ὅθι Τυφάνεος ἔμμεναι ἔνιας.

Πῶς δὲ τὰς Όμηρικὰς Ἀριμες, η γοῦν τὰ Ἀριμαὶ, μετωνόμασσεν Ἰναρίμιων τεττὶ πρόγυματα τοῖς φιλολογοῦσι παρέχεται, ὡς καὶ Οὐστίνον ἐν ταῖς Παρ-ραθεῖσαις ὄμολογαιν εἰλικρινῶς μή εἰδόνται: Ego certè fateor me nescire. Λάλ' ο δοκεῖ τιος ἔχεθαι πιθανολογίας, ἐκ τῆς ἐν σωτάξει Όμηρω ἐγένε-ταις, (Εἰν Ἀριμοις.) εἰς τὸ ἐν σωθίσαις η Φράσις παρενεχθεῖσαι, εἰς τὰ Εἰνάριμα καὶ τινὲς Εἰναρίμιων ἐκβεβαρβάρωται, οὗθεν η Λατινικὴ Ἰναρίμη, τὸ αρκτικὸν (I) αὐτὶ τῆς διφθόγγου (EI) προσενεχθὲν, απομήκιων.

Στίχ: 744 ΚΕΙΤΑΙ ΥΠΕΡ ΤΥΦΑΩΝΑ κτ: Καὶ ταύτιων ἄρα τινὲς Νῆσον (τὰ Ἀριμαὶ, η τινὲς Ἰναρίμιων) τινὲς ἐπιτεθεῖσαι εἶναι ὑπὸ Διὸς Τυφάνων, Φασὶν, ἐκ τῶν αἰναδίδομένων ἐξ αὐτῆς φλογῶν πλάσαντες, πιεζομέναις τε καὶ κα-ταφλεγομέναις διλωκῶς αὐτόθι τῇ Τυφάνω, ὡς καὶ ἐν τῷ Σικελικῷ Αίτυη μεμίθευται περὶ τῇ Ἐγκελάδῃ. (Ορεα Λον: Γ. σίχ. 602.) Καύτοι γε κατὰ τὸν Γεωγρ. Στράβωνας Βιβλ: ΙΒ. ἄλλοι μὲν ἐν Κιλικίᾳ, ἄλλοι δὲ ἐν Σιρίᾳ τὸν μῦθον πλάττεσσιν.

Στίχ:

Ἐνη τε τρηχεῖ, ἥτις πάρος εἰν Ἀρίμοισι
Κατὰ ύπερ Τυφάωνα, Διὸς γε τεθῆσα κελένσει.
Ἐνδια ύπερμενέτης Ἀρης φένος ὥρσε Λατίνοις,
Ἀληκτον κραδίη πολεμίζειν ηδὲ μάχεθαι· 745
Φύσαν δὲ ἔκπαλιν ηδὲ δέος μέλαιν ἐνθετο Τεύχροις.
Πάντοθεν δὲν ἀγέροντο, ἐπεὶ πέρι αὐδανε χάριη,
Καὶ σφιν καρτερόχειρ ψυχᾶσι Θεὸς γ' ἐπὶ ἄλτο.
Πάνδαρος ᾧς δὲν θτω πως δὲν κάσιν ἀδε πεσόντα,
Οπποι δὲν ή Δαύμων δέπεν, οἵ τε τὰ πράγματα Φέρτο,
Στρέψασκ' αὖψα πύλαι σροφέας κρατερῶς περιάξας,
Ωις τ' ἐνρέας αὐτ' ἀπερείσας τῶν δὲν ἄδε ἐταίρων,
Οὓς μὲν ἀπο κλεῖσεν τῷ ἔρκες δῆριν ἐπ' αὐτιώ,
Οὓς δὲν οἱ συγκλείσας ἄμα, εἴσω δέκτο δυέντας. 750
Νήπιος, δὲν Ροτόλων σιφεος κρέοντ' ἐνὶ μέσσω
Οὔτοι γ' εἰσελάσαντα νόησ' ἐπὶ Αἶνο μετ' ἄλλοις,
Οἶη ἀμοτάτω βληχροῖσιν ὀίεσι Τίγοιν.
Αὐτίκα τόφρα Φάος νέον ὄφιαλμοῖς ἐπὶ λάμψε,
Δενὸν δὲν ἔβραχεν ὅπλα, λόφος τρέμε δὲν οἱ κεφαλῆφι
Ἄιμόχρας αστίς δὲ σέλα σεροπῶν προίαλλε. 755
Δενὸν δὲν οἱ κεφαλῆφι
Αἴμόχρας αστίς δὲ σέλα σεροπῶν προίαλλε.

Γνόν-

Στίχ: 745. . . . ΣΘΕΝΟΣ ὩΡΣΕ ΛΑΤΙΝΟΙΣ. Ιλ: Β. σίχ. 451. Λύτρος:
Λεξει:

„Ἐν δὲ φένος ὥρσεν ἐκάστα
„Καρδίη, ἀληκτον πολεμίζειν ιδὲ μάχεθαι.
Καὶ Ιλ: Ε. σίχ. 507.
„Θέρος Ἀρης . . . μάχη Τραίσσον αἰρήγω.
Καὶ Ιλ: Θ σίχ. 335.
„Τραίσσον Ολύμπιος ἐν μένος ὥρσεν.
Καὶ Ιλ: Ν. σίχ. 59. Ἔννοσίγαμος τὼν Αἰσαντας τῷ σκηπανίῳ:
„Αμφοτέρω πεκοπῶς πλῆσεν μένος κρατεροῦ.
„Γυῖα δὲν ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερφεν.
Καὶ Ιλ: Τ. σίχ. 37. Ή Θέτις Αχιλλέ τῷ ψό:
„Ως αἴτα Φωνήσασα, μένος πολυθαρσεῖς ἐνήκε.

Στίχ: 748. ΠΑΝΤΟΘΕΝ ΟΥΝ ἈΓΕΡΟΝΤΟ, ΕΠΕΙΓ ΠΕΡΙ ΑΝΔΑΝΕ ΧΑΡΜΗ.
Ιλ: Β. σίχ. 453.
„Τοῖσι δὲν αἴφαε πόλεμος γλυκίων γένετ' ηδὲ νέεθαι.

Στίχ: 750. ΠΑΝΔΑΡΟΣ, ΩΣ . . . ΟΝ ΚΑΣΙΝ ΕΙΔΕ ΠΕΣΟΝΤΑ Ωστρε
καὶ Ιλ: Τ. σίχ. 419.
„Ἐκταρ δὲν ἐνόησε κασίγυπτον Πολύδωρον
„Ευτερα χερσὸν ἔχοντα, λαζέμενον προτὶ γαίῃ.

Στίχ: 750. ΔΕΙΝΟΝ Δ ἘΒΡΑΧΕΝ ΟΠΛΑ . . . Ιλ: Δ. σίχ. 420.
„Δενὸν δὲν ἔβραχε χαλκίς απὸ σῆθεσσον αἴγακτος

Στίχ: Λύτρος: . . . ΛΟΦΟΣ ΤΡΕΜΕ . . . Ουτο καὶ Αχιλλεὺς
παρ Ομήρω Ιλ: Χ. σίχ. 314.
„Κόρυθι δὲν ἐπένδυτο φασιν
„Τετραφάλω, καλαὶ δὲ περισσεύοντο ὁδερα
„Χρύσει κτ:

- 750 Et medium ferro gemina inter tempora frontem
Dividit, impubesque immani vulnere malas.
Fit sonus: ingenti concussa est pondere tellus.
Collapsos artus, atque arma cruenta cerebro
Sternit humi moriens: atque illi partibus æquis
755 Huc caput, atque illuc humero ex utroque pependit.
Diffugiunt versi trepidâ formidine Troës.
Et, si continuo victorem ea cura subisset,
Rumpere claustra manu, sociosque immittere portis,
Ultimus ille dies bello, gentique fuisset.
760 Sed furor ardenter, cædisque infana cupido
Egit in adversos.
Principio Phalarim, & succiso poplite Gygen,
Excipit: hinc raptas fugientibus ingerit hastas
In tergum: (Juno vires animumque ministrat.)
765 Addit Halyn comitem, & confixum Phegea parmâ:

Ignatius

* * *

- Στίχ: 762. . . . "ΑΣΠΕΤΑ ΓΥΓΑ, "Ην γαρ τινὶ αὐσθεμίᾳ πελάγιος ὁ Τύρης, ὡς ἀνωτ: σιχ. 29. ἐλέγετο:
Πάντας ὅλῃ κεφαλῇ ὑπερίχων.
Στίχ: 765. ΟΥΤΟΙ ΣΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΕΕΔΝΙΑ κτ: Οὐκ ἐν τοῖς Δαετίνι Ἀνακτόροις ἐνταῦθα Σὺ παραγεγονὼς τυγχάνεις, ἐνθα δὲ ἀποίσαι τὸ ὑπὸ Ἀμάτης τῆς ἐκείνης δάμαρτος (οὐ γαρ υπ' ἐκείνῳ) ἐπὶ τῷ γάμῳ τῆς θυγατρὸς παρεσκευασθέντα σοι ἔδυε, οὐτε Ἀρδέας ἐντὸς τῆς σῆς πόλεως, ὡς τῷ σώζεδω ἐλπίσας, ὃ Τύρες.
Στίχ: 767. ΔΗΓΑ ΩΔ' ΕΡΚΗ κτ: Ευτὸς ἀρκύων ἐγένετο, οἷς σοι διαφυγεῖν ἐκ ἐνέσαι.
Στίχ: 768. ΤΩΣ Δ' ΤΠΟΜΕΙΔΙΟ'ΩΝ κτ: "Ως αἴγαν θαρσῶν, φέρε ὅπως δὲ πτήσεις Τύρης ἐν μέσω τῶν πολεμίων μόνωθεις, ἀλλὰ καὶ ὑπομεδῶν ἐν αἰταράχῳ ψυχῇ τολμᾶς προκαλεῖσθαι εἰς μάχιλ τὸν ἐπιόντα Πάνδαρον.
Στίχ: 770. ΚΑΙΝΤΑΥΘΑ ΠΡΙΑΜΩ ΕΡΕΕΙΣ κτ: "Ως ἦδη νικήσας μεγαλοδρυμονῶν, Ἀγγελον εἰς Ἄδη ὁ Τύρης Πάνδαρον παρεσπέμπει, καὶ Πριάμω εἰπεῖν κελένει, ὡς ἄρα καὶ ὁδὲ αὐτὸς ἀλλον ἐνέρατο Ἀχιλλέα. Τετὶ δὲ δμοιον τῷ ὑπὸ τῷ Πύρξ τὸ πρὶν εἰρημένῳ σαρκασικῷς πρὸς αὐτὸν Πρίαμον: Β. Λιν: σιχ. 590.
" "Ο δὲ οὐδὲ γε πιφαύσει ἄγγελος ἐλθὼν
"Πηλείδη γενέτη
Παρὸς δέον μὲν σεσάρκασμα τῷ Πριάμῳ τινὶ αὐθεμίᾳ δεδωκότος, τῷτο δὲ πορπαζόσης ἐσὴν ἀπονοίας ἀνάπλεων.
Στίχ: 771. . . . ΦΛΟΙΩΣ ΧΛΟΕΡΩΣ Ωμὸν ὁ Ποιητὴς εἶπεν, (Cortice crudo.) εἰνος εἰκὸς ἀποβάντας Πάνδαρον, ἐκ τῷ ἐγγύθεν δρυμῶνος ἐσευτῷ εἰς χρῆσιν ἀρτίως παρεσκευακένει, μήπω περιζέσθαι τε καὶ ἀποτοργεῦσαν εἰς καλλος Θάσαντα.
Στίχ: 773. ΔΕΪΚΤΟ Δ' ΑΗΡ ΠΛΗΓΗΝ "Ἐτώσιον γαρ αὐθεάθη τὸ Βέλος. Παρὸ Ωμ. δὲ Ιλ: Ε. σιχ. 216. Τὰ δὲ τας αὐθιέμενας, αὐεμώλιας ἥκεστε τόξα. Ιλ: Φ. σιχ. 474.
,,Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις αὐεμώλιαν αὗτως;
Καὶ τοι αὐεμώλια πάρετοντα, ἀλλοι, καὶ τὰ μάτια εἴρηται αὐτοκέίμενας ἐν αὐλοθήκαις, ὃν δὲμεια γιγνετάμενος.
Στίχ: 774. ΑΛΛΗ, ΤΡΕΨΑΜΕΝΗ. . . . "Ωστερε καὶ παρ Ωμήρῳ, Ιλ: Τ. σιχ. 438.
"Ἐκτῷρε αὐμποπαλῶν προῖσε δόρυ, καὶ τὸ γ' Ἀθηνή
,,Πνοιῇ, Ἀχιλλῆος πάλυ ἔτρεσπε κυδαλίμοιο,
,,Ηκα μαλα ψύξασα

Στίχ:

Γνόντες δὲ ἔχθισιν ὅψιν τε καὶ ἄπειπος γυνῖα.
Αἴφνης Αἰνείδαμ τράχθεν, καὶ Πάνδαρος αὐτὸς,
Ἐιο δὲ χωόμενος θανάτῳ κάσιος προτιήντα.
Οὗτοι σοι βασιλεῖα ἐέδνια ταῦτα. Ἀμάτης,
Οὐδὲ ἐρύει πατρίοις ἐν τέχεσιν. Ἄρδεα Τύρνον.
Δῆτα ἀδὲ ἔρκη ὁράας, γδὲ ἔξιν ἀλύξει.
Τῷ δὲ ὑπομειδιόνων ἐν ἐκήλω πῆτοι Τύρνος:
Αἶκε σοὶ ἀνορέη, ἄγε, δεξιτερών παραβάλλει.
Κάνται δὲ Πριάμῳ ἐρέεις ἐνρέαθ' Ἀχιλῆα.
Πάνδαρος οὐδὲ τρηχὺ, Φλοιῷ χλοερῷ, ιδὲ τ' ὕδοις,
Ἀμπεπαλῶν δὴ δεῖρον, ὅσον φένος ἥφι, ἀφῆκε,
Δέκτο δὲ ἀπὸ πληγῶν Κρονιὰς παρφθάσα γὰρ Ἡρη,
Ἄλλη τρεψαμένη αὐχμιῶν κατὰ πῆξε πυλῶνος,
Ἄλλα τὸδὲ σὺ βέλος, τὸ δὲ δεξιτερή ἀναπάλλει
Ἡμῇ, φένειειον οὐ γὰρ πάσι σοὶ ὁμοίος ὁ βάλλων.
Ως φάτο: φίμφα δὲ ἄρας ἐπὶ δὲ ξιφει, ὄρθιος ἀλτο.
Καὶ μέσσον κροτάφων ἐδάιξε διάδιχα κόρσιω,
Τρώματ' ἀμαυμακέτω, ἀνιψίλων τ' ηδὲ παρεῶν.
Δέπησεν δὲ ὁ πεσὼν, καὶ βρίθει γαῖα τινάχθη.
Γὰ δὲ πρωέα, ὅπλα δὲ ἀέγυνεφάλω πεπάλακτο,
Κέπο Χαμαὶ νέκυος τε δὲ ἄρδειδας κατὰ ἵσας,
Ἐκκρεμές ἔσκαμφοιν καὶ ἐπ' ὕμοιν, ἐνθεν οὐδὲ ἔνθεν.
Χασσάμενοι Τρῷες τράπεν ἀδὲ πολλῷ ὑπὸ δέαγε,

S 2

Καὶ

765

770

775

780

* * *

Στίχ: 775. ἈΛΛΑ' ΤΟ' Δ' ΟΤΡ ΣΤ' ΒΕΔΟΣ κτ: "Ἐκτωρ δὲ πρὸς Ἀχιλέα (Ιλ: Χ. 51χ. 285.) αὐτὸν ὑποστρέψαν:

"Χάλκεον, ὡς δὴ μὲν σῶν ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.

Στίχ: 777. . . . ΡΙΜΦΑ Δ' ΑΡΑΣ ἘΠΠ' . . . ΟΡΘΙΟΣ ΑΛΤΟ. Ταύτιω εἴναι, Κέρδης Φησὶ, τιὼν κατὰ Πολύβιον ἐκ διάρσεως λεγομένων μάχῃ, τιὼν παρὰ Γαλάταις, διὸ τὸ μηδαμῶς κέντημα τὸ ξίφος αὐτοῖς ἔχειν.

Στίχ: 778. ΚΑΙ ΜΕΣΣΟΝ ΚΡΟΤΑΦΩΝ ΕΔΑΓΣΕ Κτ: 'Ωσαύτως Πάτροκλος Ιλ: Π. 51χ. 411.

"Ευρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρη

"Μέσσοις κακκεφαλίων δὲ σύνδιχα πᾶσαι κεάθη

"Ἐν κόρυθι βριαρῆ δὲ ἄρεα πρίνης ἐπὶ γαῖῃ

"Κάππεσεν

"Αλλ' οὐ κατὰ Μάρωνες εἴκων ὡδε ἐκτυπωτέρα, διστὶ οὐ πληγὴ δὲ διὰ πέτρας ἀφεθάσης, διὰ δὲ ξίφες γενομένη κατενεχθέντος, εἴκότως οὐδαίζει κάτω διαδίχα κόρσιων.)" Λινωθεν γάρ κατώ θε βάθος διχοτομηθέν, (μερίδας κατὰ ἵσας)

"Ἐκκρεμές οὖν αἱμφοῖν καὶ ἐπ' ὕμοιν, ἐνθεν οὐδὲ ἔνθεν.

"Οὔτω δὲ καὶ Πύρρος (παρὰ Πλάτων: εἰς Βίον.) ὀσάμενος διὰ τῶν πολεμίων, οὐκοῦ φθάσας τὸν Μαμερτῖνον ἐπλήξει κατὰ τῆς κεφαλῆς τὸ ξίφος πληγὴν, δώμηγε τε τῆς χειρὸς ἄμα, καὶ βαφῆς ἀρετῆ τε σιδήρου, μέχει τῶν κατώ διαδεσμέσαν, οὓς οὐκέτι χρόνῳ περιπεσεῖν ἐκατέρωσε ταῦ μέρη τε σαματος διχοτομηθέντος.

Στίχ: 784. ΧΑΣΣΑΜΕΝΟΙ ΤΡΩΓΕΣ κτ: Οὔτω καὶ Ἐκτωρ οὐτ' ἐσάλτο πύλας, Ιλ: Μ. 51χ. 470.

"Δωναὶ δὲ ἐρέβηθεν

"Νῆσαι ἀνὰ γλαυφυράς, ὄμαδος δὲ αἰλαῖς εἰτύχθη.

Καὶ

Ignaros deinde in muris, Martemque cientes,
Alcandrumque, Haliumque, Noëmonaque Prytanimque,
Lyncea tendentem contra, sociosque vocantein,
Vibranti gladio connixus ab aggere dexter
770 Occupat; huic uno dejectum comminus iestu
Cum galea longe jacuit caput: inde ferarum
Vastatorem Amycum; quo non felicior alter
Ungere tela manu, ferrumque armare veneno:
Et Clytium Aeoliden, & amicum Cretea Musis:
775 Cretea Musarum comitem, cui carmina semper
Et citharæ cordi, numerosque intendere nervis:
Semper equos, atque arma virum, pugnasque canebat.
Tandem ductores, auditâ cœde suorum,
Conveniunt Teucri, Mnestheus, acerque Serestus,
780 Palantesque vident socios, hostemque receptum.
Et Mnestheus: Quo deinde fugam? quo tenditis? inquit,
Quos alios muros? quæ jam ultra mœnia habetis?
Unus homo, & vestris (ð cives) undique septns
Aggeribus, tantas strâges impune per urbem

Edide-

* * *

Καὶ τῷ Δημοκόωντος δὲ ὑπὸ Ὀδυσσέως δεξὶ πεσόντος: Ἰλ: Δ- σιχ. 505.
„Χώρησαν δὲ ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ Φαιδίμος Ἐκτωρ.

Στίχ: 785. ΚΑΙ ΝΥΚΕΝ κτ: Τύρυς τις αἰτίασις ἦδε, ὅτι τῷ δεθείσῃ σὶ ἐυκαι-
ρίᾳ ἐπισημένως ἔχειστο. Δηλεῖται δὲ τὸ συμβαίνεν μέλοι, ἡτοι τὸ
γεγονός αὖ, εἰ τόδ ἐποίησεν ἢ δὲ τῷ χήματος χρῆσις παρ' Ομῆρῳ συχνὴ,
ἐν διαφόροις ταῖς αἰτίασεσιν. οἷον Ἰλ: Ε. σιχ. 679.

„Καὶ νῦ κέτι πλέοντας Λυκίων κτάνε διος Ὀδυσσεὺς,
„Εἰ μὴ ἄρδεξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Καὶ Ἰλ: Θ. σιχ. 90. Καὶ νύκεν ἐνθ' ὁ γέρων (Νέστωρ) ἀπὸ
Θυμὸν ὅλεσσεν,

„Εἰ μὴ ἄρδεξὺ νόησε βολῶν ἀγαθὸς Διομῆδης.

Καὶ αὐτ: σιχ. 130.

„Ἐνθάκε λογίος ἔιω, καὶ αἰμήχανα ἔργα γένοντο"

„Καὶ νῦ κε σήκαθεν κατὰ Ιλιον, ἥντε ἄργες,

„Εἰ μὴ ἄρδεξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶντε.

Καὶ Λύτ: σιχ. 217.

„Καὶ νῦ κεν ἐπερησεν (Ἐκτωρ) πυρὶ κηλέῳ ἵησας εἴσασι

„Εἰ μὴ ἐπὶ Φρεσὶ Θῆκε κτ:

Στίχ: 787. ΚΑΙ ἘΘΝΟΤΣ. Καὶ τῷ Ασκανίῳ δὴ τό τε ἀναιρεθέντος
αὖ, ἐφ' ὃν ἡ ἐλπὶς πᾶσα τῷ τῶν Λίγειαδῶν γένες ἐσάλευεν.

Στίχ: 789. ΔΕΙΝΗ' ΤΙΣ ΜΑΝΙΗ' ΑΝΔΡΟΚΤΑΣΙΗΣ κτ: ἡ γὰρ ἀλόγισος κατὰ
τῶν πολεμίων ὁρμή, τῆς ἐπὶ τὸ σωσῖσον προσοχῆς καὶ ἐυλογισίας τὸν
ἄνδρα παρήγαγεν· οὐχ οἷον τε γὰρ τὸν ὑπὸ σφοδροτέρῃ πνύμενον πάθες
κοινὰ τὰ δέοντα.

Στίχ: 790. ΤΜΗΣΕΝ ΔΕ' ΓΥΓΤΟΥ ἸΓΝΤΗΝ· Λέγεται καὶ ἴγνυς,
καὶ ἴγνια, τὸ τῷ γόνατος ὄπιδεν μέρος, ἐν ᾧ καὶ Κύρον, Φασὶ, τὸν Λε-
ταξτρέξιον ὄμαιμονας ἀκοντίῳ βληθέντα πεσεῖν, τῆς περὶ τῶν ἴγνυσαν Φλε-
βίος ἀναβραγείσης. (Πλάτ. εἰς Βι: Ἀρταξ.) Καὶ ὁ Ἰδομενέος δὲ ἐτάγεις
μοίως παρ' Ομῆρῳ Ἰλ: Ν. σιχ. 212. πέπτωκεν,

„—— κατ' ἴγνυια βεβλημένος ὄξει χαλκῶ.

Στίχ: 791. ΕΑΓΣ ΑΙΧΜΑΛΓΣ Ταῦς αὐτῶν ιδίας οὖς
ἔφθασεν ἀπεκτονώει ὄυδέ γὰρ παρεῖν ἀντῷ ὑπαπιστής ἐκεῖ, ὃς αὖ ἐξ
τοῖμοις τὰ βέλη ἐπιχορηγήσειν.

Στίχ:

Καὶ νύκεν, ἔπειρ ἄφαρ τέτω νικᾶντι ἐπῆλθε,
Κλέθρα διαδρήξαντι ἔταιρος ἔνδον ἐσάξαι,
Ἡμαρ λοιδον ἐκεῖνο μάχης τε γένοιτο καὶ ἔθνυς.
Τὸν δὲ ἐπὶ ἀντιβίχες Φλεγυρὸν μάλα ἐμμεμαῶτα,
Δεινὴ τις μανίη ἀνδροκτασῆς μετατρέψε.
Πρῶτ’ ἄνελεν Φάλαρι, τυῆξεν δὲ Γύγα ίγνύια,
Εἰτ’ ὅτα Φένυγοντας ἔαμις αὐχμαῖς κατὰ νώτων.
(Ἡρη αὐτῷ δὲ ἄρδενος, ἥδε ἀλκιώ τε χορήγει.)
Προφεῖς πέφνε δὲ Ἀλια, σὺν δὲ ἥλασε Φηγέα πέλτη.
Πρὸς δὲ τὸ ἀρηϊφίλες ἐπ’ ἐπάλξειν ἀγνοέοντας,
Ἀλκανδρὸν δέ, Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίντε.
Λυγκέα δὲ ἀντιόωντα, ἔταιρος κεκλόμενόν τε,
Δεξιόθεν, πάλλων ἄσρ, ἔμπλιω χώματος ἔφεδη,
Καὶ τὸ σῶ πήληκι καθάλε κάρηρα τῆλε.
Εἴτ’ ἔλε θηρολέτιω Ἀμυκον, τῷ Φέρτερον ὅτις
Νίδα χάλκεα τόξα χυμοῖς δηλήμοσι χρίειν.

785

790

795

800

Κλύ-

* * *

Στίχ: 792. ἩΡΗ ἈΥΤΩΣ κτ: Τὸ ἀπίθανον τῆς παραδοξολογίας ὑποθεραπεύων,
εἰς αὐθεντικούς παρείσης τὸν Τύρενον τὸς τοσθτες Φόνυς διεργασάμενον· ὅπερ
δὴ καὶ Ὁμηρος πολλάκις εἰώθει ποιεῖν, τῷς Θεοῖς εἰσάγων ἀκμίω ἐνιέντας
καὶ θάρσος, οἷς ἀν ἐθέλοιεν ὁπαρε Ἀθηνά Μενελάῳ Ἰλ. Ρ. σίχ. 569.
„Ἐν δὲ βίω ὕμοισι καὶ ἐν γεννασιν ἔθηκε,
„Καὶ οἱ μέγα θάρσος ἐνὶ σήθεσσιν ἐνῆκε.

Στίχ: 793. . . . ΣΤ΄Ν Δ' ἩΛΑΣΕ ΦΗΓΕΑ ΠΕΛΤΗ. Οὔτω σφοδρῶς Το
καὶ βιάνως ἀκοντίσας, ὡς ειώμια τῷ αἱματηρίῳ ὅπλῳ καὶ αὐτὸν τὸν
ὅπλιτων σωδιαπετέραν.

Στίχ: 794. . . . ἘΠ' ΕΠΑΛΞΕΣΙΝ ἈΓΝΟΕΟΝΤΑΣ. Ἄτε δὴ τοῖς ἔξωθεν
ἐπιχειροστέχοντας, μηδὲ σωεωρεσκότας ὅλως τιῷ ἐν τῷ ὀχυρώματι τῷ
Τύρενος εἰσέλευσιν.

Στίχ: 795. ἈΛΚΑΝΔΡΟΝ Θ' κτ: Ἐσὶ δὲ ἐπὶ λέξεως τὸ ἔπος Ὁμήρω. Ἰλ: Ε.
σίχ. 678. Ἀπορήσει δὲ οὐτίς, πῶς οἶον τε ὑπὸ Τύρενος καὶ δέυτερον ἀνα-
ρεθίωμε, εἴγε τεττες αὐτοῖς Ὅδυσσεος Φθάσσας ανέβλεν ὑπὸ τὸ Ἰλιον; Ἀλλ’
ἀπαντῆσον πρὸς τιῷ ἀπορίαν δοκεσιν εἰπόντες, ὅτι δὲ καθ’ ισορίαν τῷ λε-
γομένῳ, αλλ’ εἰς κάλλος τῷ λόγῳ τοῖς ὄνομασι τέτοιος ὁ Μάρων ἐξ Ὁμή-
ρου ηράνισαν. Ἐπιεικῶς δὲ εἰπάντες, εἰ περὶ τὰ πράγματα τοῖς ποιηταῖς ἐπαν-
θεντεῖν ἐφείται, πῶς ἡχὶ καὶ περὶ τὰ ὄνοματα;

Στίχ: 798. ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤ΄Ν ΠΗΛΗΚΙ ΚΑΘΕΙΓΛΕ κτ: Καὶ παρ Ὁμήρῳ Ἰλ: Ζ.
σίχ. 496.

Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὁξὺ,
„Αὐχένα μέσον ἔλασσον, αἰπήρεσξεν δὲ χαμάζε
„Αυτῷ σῶ πήληκι κάρη . . . (Ιλιονήσος.)

Καὶ Ἀχιλλεὺς δευκαλίωνος ὄμοιως, Ἰλ: Τ. σίχ. 481.

Φασγανῶ ἀυχένα θείνας
„Τῇλ’ αὐτῷ πήληκι κάρη βάλε· μιελὸς αὐτῷ
„Σφονδυλίων ἔκπαλθ.

Στίχ: 800. . . . ΤΟΞΑ ΧΤΜΟΙΓΣ ΔΗΛΗΜΟΣΙ ΧΡΙΕΙΝ. Ήν γάρ αἰμέ-
λει καὶ φάρμακόν τι τοξικὸν καλέμενον, ὥπερ οἱ βάρεβαροι τὰ τόξα χρίειν
εἰώθεσσαν περὶ διοσκορίδης Βιβλ: σ'. Κεφ: 20 Καὶ Παῦλος ὁ Αἰγυπιτης
Βιβλ: Ε'. Κεφ: 53. Καὶ Νίκαιανδρ. ἐν Ιοῖς Ἀλεξιφαρμάκοις, σίχ. 207.

„Τῷ μὲν Γερδαῖος Νομάδες χαλκήρεσιν αὐχμάς,
„Οι τε παρ Ἔυφρήτῳ δόσιν πολέοντες αἴρεσας
„Χρείνεσι

785 Ediderit? juvenum primos tot miserit Orco?

Non infelcis patriæ, veterumque Deorum,
Et magni Aeneæ, segnes miseretque, pudetque?
Talibus accensi firmantur: & agmine denso
Consistunt. Turnus paulatim excedere pugnâ,

790 Et fluvium petere, ac partem, quæ cingitur amni.

Acrius hoc Teucri clamore incumbere magno,
Et glomerare manum. Ceu sœvum turba leonem
Cum telis premit infensis: at territus ille,
Asper, acerba tuens, retro redit; & neque terga

795 Ira dare, aut virtus patitur, nec tendere contra,
Ille quidem, hoc cupiens, potis est per tela virosque.

Haud aliter retro dubius vestigia Turnus

Improperata refert, & mens exæstuat irâ.

Quinetiam bis tum medios invaserat hostes:

800 Bis conversa fugâ per muros agmina vertit.

Sed manus è castris propere coit omnis in unum,
Nec contra vires audet Saturnia Juno

Sufficere: aëriam cœlo nam Juppiter Irim

Demi-

* * *

"Οπερ ὁ Σχολιαστὸς ἔτω, Φησὶ, κληθίωμ, δτι καὶ Πάρθοι, καὶ Σκύθαι τοξευούτες, τέτω παραχρέους τὰς τῶν βελῶν αἰδίας. Καὶ γδ' Οδυσσεὺς δὲ τῆς τοιᾶς δε τῷ θηρολέτου Ἀμίκη τοξικῆς φαρμακείας φαίνεται παρημελητῶς: Ὁδος. Λ. 51χ. 26ι.

,Φάρμακον αἰδοφόρον διδόμετος, ὅφεται οἱ εἴη

,Ιάς χριεδαι χαλκήρεας

Αἴλιανὸς δὲ τιὼν ἐπίνοιαν ἐκ μοχθηροτάτῳ σύριθιωμ, δωῦφις παρέδωκε· „(περὶ Ζώων Βιβλ: Ε. Κεφ: 13.) λέγονται γάρ (Φησὶ) τῶν Σφηκῶν οἱ πενκετράμενοι καὶ ἐκεῖνο δρᾶν δταν θεάσωνται γυναικὸν ἔχοντας, οἱ δὲ μπίκι· τέτως καὶ Φαρμάττεως τὸ κέντρον. Ὅδον μοι δοκεῖται καὶ οἱ αὐθεντοὶ μάθημα, καὶ τέτο γκ αὐγαδὸν.

Στίχ: 801. ΚΛΥΤΙΟΝ ΑΓΟΛΓΔΗΝ κτ: Τὸν ἄτε ἐκ Τρωὸς τηος Λιόλε πατρωνυμέμενον, ἄτε καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν αὐθέμαν ἔφορον τὸ γένος, καθάπερ καὶ Οδυσσεὺς, αναφέρονται ἄτε τέως καὶ δι τῆς Λιολίας καταγόμενον, ποδῶν ἐντεῦθεν παροπλάνων τιὼν Τρωϊκὸν χώραν, ὡς ὁ Κέρδης Φησὶν. Ὅδεν καὶ Λιολίς αὐτῇ δι μέρες ἀνόμαται, παρὰ Στραβ. δι Γ. τῶν Γεωγραφικῶν.

Στίχ: 802. ΚΡΗΘΕΑ ΜΟΤΣΑ'ΩΝ ΟΠΕΩΝΑ κτ: Τιὼν περὶ Κιθαρωδίαν αἰσκενταί Ποίησον. "Ον καὶ διὰ τιὼν ἐπαγγελλαν τῷ ἐπαναλήψει τῷ ὄνοματος ἐπισεμνώσει. Ποιηται γάρ Ποιητας εἰς ἔδι οπεως μὴ ποιοειν ποδᾶς. Ταύτη τοι καὶ Ὁμηρος ἐκθειάζει, (Οδος: Θ 51χ. 44.)

,Δημοδόκον· τῷ γάρ φαί θεὸς πέρι δῶκεν αἰοιδᾶς

,Τερπνώ, διππη θυμός ἐποτρώησον αἰοιδεν.

Καὶ αὖ 51χ. 62. αἰοικαλῶς: δείησον αἰοιδὸν;

,Τὸν πέρι Μᾶσ' ἐφίλησε

Καὶ Ὁδος: δι N. 51χ. 26. περὶ τῷ αὐτῷ λέγων:

,Δημοδόκος, λαοῖσι τετιμένος θεὸς αἰοιδὸς

Κατὰ τάντα οὐδὲ καὶ ἀδεὸν οἱ Μάρων, διὰ τεσσάρων διπάν των Κρηθέων ἐκλέεσσι.

Στίχ: 803. ΟΨΕ Δ' ΑΓΟΓ Πρός αἴλοις ἔχοντες τὸν γῆν, τὸ τέως ἐπιστραφῆτες, τῆς γημένης ἐπύθοντο τῶν ιδίων ἄντος τῷ ὀχυρώματος θεαύσεως.

Στίχ:

Κλύτιον Αἰολίδω τε, Φίλον δέ τε Κρητέα Μάσας.

Κρητέα Μάσαν ὄπέωνα, ὅτῳ ἔπει τοῖν

Ἡδέα, καὶ κιθαρις, νευρὰς φυθμοὺς τ' ἐκιτείνειν,

Οὐ θ' ἵππους ἀνέρων ἡεδε, καὶ δπλ', οὐδὲ δῆρεις.

Οψὲ δ' αἴγοι σφετέρων ἀνδροκτασίας σωκέντες,

805

Τεῦχροι σῶ τε ἔβαν, Μνεθέντες τ' οἶκος τε Σερένης,

Δέρξαν ἀτυχομένης δ' ἔταρης, καὶ δῆιον ἔνδον.

Μνεθέντες δ' αὖ, ποι Φύξις; ὅποι δὴ ασένδετ'; αὐτεῖς

Ἐδ' ὑμῖν ἄλλα προτέρωσέ τιν' ἔρκεα τοίχων;

810

Εἰς αὐτὸν, πολιῆται, ἐνερχθεὶς ἡμετέροισι

Χώμασι, τοσσατίχες γε τετύξεται ὁις ὀλέθρος;

Ὀπλοτέρων δὲ τόσας λογάδων αἱδί προϊάψεις

Οἰκτρῆς δὲ σφέας ὡκα πάτρης, οὐδὲ Θεῶν περ,

Τῶν πάρος ἡμετέρων, οὐτ' Αἰνέας μεγάλοιο,

815

Νωθεῖς τ' ἀδρανέας τ', οἰκτος τ' αἰδώς τε κατίχαι;

Τοῖσιν ὑπεξαφθέντες, ἥλια πύκασάν τε καὶ ἔξαν.

Ἡρέμα τόφρα μάχης δ' ἐκχωρεῖν ἤρεκατο Τύρνος,

Καὶ ποταμός δίζεας ἵνα χωρος ἐώνυντο φένθρω.

Τεῦχροι δ' ὀξύτερον πολλῷ θρῷ σῶ τ' ἐλελίχθεν.

820

Ως δ' αἴθωνα λέοντα, αὐγερθεὶς ἀμμιγα ὄχλος

Δυσμενέως βάλλεις οὐ δὲ ἔμπης καὶ δεδιώς περ,

Τρηχύς τε βλοσυρὸς τ' ἀνακάμπτει, οὐδὲ ὡρα νῦτα

T 2

"Αγ-

* * *

Στίχ: 809. "ΕΣΘ· ΤΜΓΝ· ΛΛΛΑ κτ: Ως καὶ Λίας τοῖς Δαναοῖς ὠμοκλήσασκε
παρὰ ταῖς Ναυσὶν ὑπὸ Τρώων πιεζόμενοις. Ιλ: Ο. σιφ. 735.

„Ἡ τνας Φαμὲν εἴναι ασσητῆρες ὀπίσσων

„Ἡ τι τεῖχος ἄρειον, οὐ καὶ αἰδεῖάσι λογογὸν ἀμώμη;

„Ου μέν τις χεδὸν ἐις πόλις, πύργοις αραρυῖται,

„Ηι καὶ ἀπαμισαίμεδ' ἐτεραλκέσ δῆμον ἔχοντες.

Στίχ: 810-815. ΕΓΣ· ΑΝΗΤ· ΠΟΛΙΗΤΑΙ κτ: Πολλαχόθεν ὁ Μνεθέντες ἀντρέπων
τὰς Τρώας εἰς ἀμικαν παρερμάται. Ἐκ τῆς τε πολεμία μονάστεως, οὐτι εἰς·
Ἐκ τε ὀλέθρου, οὐ ἐν αὐτοῖς ἐργάζεται. Ἐκ τῶν αναρεθέντων ἥδη, οὐτι καὶ
νέοι, καὶ ἐπίλεκτοι, καὶ οὐδὲ ὀλίγοι. Ἐκ τῆς πατρίδος, ἐκ τῶν Θεῶν, ἐκ
τε Ἕγεμόνος ἀπόντος, ὃν ἀμικαδαί μη προδυμηθίωσι, χέτλιον ἀμα καὶ
κάναικρον.

Στίχ: 816. "ΙΛΗΝ ΠΤ' ΚΑΣΑ'ΝΤΕ ΚΑΙ· "ΕΣΤΑΝ. Οὔτω καὶ "Εκτωρ
παρ· Ομῆρω, τὰς ίδίους ὀτεωῶν μάχεδα, ἔγειρε Φύλοπον αὐτιώ. Ιλ: Ζ.
σιχ. 105.

„Οι δὲ ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοις ἔσαν Ἀχαιῶν,

„Ἄργενοι δὲ ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ Φόνοιο.

Στίχ: 820-825. ΩΣ Δ· "ΑΙΘΩΝΑ ΛΕ' ΟΝΤΑ κτ: Οὔτω πως καὶ "Ομῆρος Ιλ:
Δ. σιχ. 547.

„Ως δὲ αἴθωνα λέοντας θεῶν ἀπὸ μεσσύλοιο

„Ἐσσένοντο κιώνες τε καὶ αὐτέρες αὐγροῦσται,

„Οὐ τε μὴ εἰς εἰώσι θεῶν ἐκ πτερ ἐλέθη,

„Παννύχιοι ἐγρήσσοντες· οὐ δὲ κρειῶν ἐρατίζων

„Ιδύεις, αὖτις πρήσσεις· θαμέες γάρ ἀκόντες

„Αὐτοῖς αἴσσεσι θρασειάν ἀπὸ χειρῶν,

„Καιόμενοι τε δεταί, τάς τε τρῖ�ς, ἐσσύμενός περ·

„Ηῶθεν δὲ ἀπὸ γόσφην ἔβη τεττότι θυμῷ.

Στίχ:

Demisit, germanæ haud mollia jussa ferentem,
 805 Ni Turnus cedat Teucrorum mœnibus altis.
 Ergo nec clypeo juvēhis subsistere tantum,
 Nec dextra valet: injectis sic undique telis
 Obruitur: strepit astiduo cava tempora circum
 Tinuitu galea, & saxis solida æra fasciunt.
 810 Discussæque jubæ capiti: nec sufficit umbo
 Ictibus: ingeminant hastis & Troës, & ipse
 Fulmineus Mnestheus: cum toto corpore sudor
 Liquitur, & piceum (nec respirare potestas)
 Flumen agit: fessos quatit æger anhelitus artus.
 815 Tum demum præceps saltu fœse omnibus armis
 In fluvium dedit: ille suo cum gurgite flavo
 Accepit venientem, ac mollibus extulit undis;
 Et latum sociis, abluta cæde remisit.

LIB. IX. AEN. EXPLICIT.

* * *

Στίχ: 823. ἈΝΣΤΡΟΦΑ ΔΟΥΝ' ἀΝΕΧΟΙΤΟ, Ἀγασρέψας δηλ: τὰ νῶτα δε-
 να, ἐκ ἄν τλαίη. Ἄλλ' ὑποχωρεῖ (ώς Φησὶν Ὁππιαν. Κιανηγετ. Βιβλ: Δ.)
 ἐπισρεφάδιω ἕτοι ἐν τῷ ὑποχωρεῖν μεταξὺ ἐπισρεφων τέτο δὲ ἐτίν, ὅπερ
 ὡδε Φησὶν ὁ ἥμετερες:

„Τερχύς τε βλασυρὸς τ' ἀνακόμπτει
 „Ἄλλως καὶ γαρ εἰ πέθυκε λέων εἰς φυγὴν τραπεῖς δρόμῳ χρῆθαι, γάρ
 ἐλαυνόμενος· αὖτε βάδιω ὑποχωρεῖ, καὶ κατὰ σκέλος, καὶ κατὰ βραχὺ
 ἐπισρεφόμενος· (Ἄρις. περὶ Ζω. Ισορ. Βιβλ: Θ'.) οὐ δὲ πλίν: (Φυσ. Ισ. Η.
 Κεφ: 12.) ἐν μὲν χωρίῳ ἀναπεπταμένῳ, αποπτος ὄν, έτοι βάδιω: (προ-
 σιθησι) λόχυμιν δὲ τινας εἰσδύει. ἐπειτα δεῦτας θέει velut abscondente
 turpitudinem loco. (οἰνεὶ τῆς χώρας αὐτῷ τὸ αἷχος αποκρυπτάσῃς).

Στίχ: 826. ΟΤΚ ἈΛΛΩΣ ΟΠΙΣΩ ΙΧΝΙΑ ΤΥΡΝΟΣ. Οὐκ ἄλλως
 καὶ ἐπὶ τῆς ἔκτορος καὶ τῶν Τρώων ἐφερμήσεως: Ίλ: Ο. 51χ. 727.
 „Αἰας δὲ ἐκέτη ἔμιμνε, βιάζετο γαρ βελέεσσιν.
 „Ἄλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, οἴμενος θανέθαι.

Στίχ: 831. ΟΤΔΕ' ΚΕ ΤΟΣΣΑΤΙΩΝ ΚΡΟΝΙΑΣ ΚΑΤΑ· ΗΡΚΕΣΕΝ ΗΡΗ· οὐκ αἰ-
 διωτέσσα ή Θεῖς, τῷ Τιλὼς δὲ ἐδαμῶς ἐπιτρέποντος, ως ἐφεξῆς δηλεῖται.

Στίχ: 832. ΙΡΙΝ ΚΑΙ ΓΑΡΤΟΙ κτ: Η κατ' αὐχας τῷ Βιβλίο, ὑπὸ Ηρας πεμ-
 φθᾶσσα Ιερις, ὡς τούργον κατὰ Τρώων διεγέρη, νιῶ τῷ Ηρᾳ ἐπαπελή-
 σσα πέμπεται, ην μὴ Τούργος αὐθέρψη τῷ Τρωϊκῇ ὄχυρώματος. Ορεις δὲ
 τιλίηριν ὄμοιως ἄγγελον υπὸ Διος πεμπομένιων Ηρῃ τε δη, καὶ Ἀθηναῖ
 μετὰ απελήσεων: Ίλ: Θ. 51χ. 399. Καὶ Ποσειδῶνι δὲ, Ίλ: Ο. 51χ. 174.

Στίχ: 835. ΤΟΙΓ ΓΑΡ ΟΓ' ΟΤΔΕ' ΣΑΚΕΙ Ωρε μὴ βαλλεθαι.

Στίχ: 836. ΟΥΔ' ΟΤΝ ΔΕΞΙΤΕΡΗ· Ωρε βαλλεῖν. τέτο δὲ τι δέσσαι.

Στίχ: 837. ΒΑΛΛΕΤΟ ΠΑΝΤΑΧΟΘΕΝ Ορεις καὶ τὸν παρ Ομήρω
 Αἴαντα, υπὸ Τρώων αὐθρόων περιτιχθέμενον ὀσταύτως, καὶ τὰ ὄμοια πάσ-
 χοντα. Ίλ: Π. 51χ. 102. κτ:

„Αἰας δὲ ἐκέτη ἔμιμνε. κτ:

Στίχ: 842. ΙΔΡΩΣ ΠΙΣΣΗΕΙΣ Διά τε τιλίηροιαν Τιλί-
 ἐκ τῷ σιωπιφυρομένῳ κουιορτῷ, τῷ μίζει ὑπομελαγόμενος, καὶ διὰ τὸ γλισ-
 χρον τε καὶ ιξωδες.

Στίχ:

- "Αντροφα δεν' ανέχοιτο, ξηητι χόλοιο καὶ ἀλκῆς.
Οὐτ' αὖ ἀντιάων, καὶ τοι μάλα ιέμενός περ,
Οἶος ἂρ εἴς ιέναι διὰ δὴ βελέων τὸ ἀνδρῶντε· 825
Οὐκ' ἄλλως ὅπιστα αἱμφίδροπος ἵχνια Τύρνος
Ἄσπαδεὶ πάλιν ἥγε, χόλω δὲ οἱ πίμπρατο ἥτορ.
Δισσάκι δυσμενέεσσιν ἐνώρθουσ' ἐν μέσσοισι,
Δις Φυγάδας δὲ τρέψεν ἐλάσσας τάχεσιν ἄλας.
Αἴψ' ἀλλ' ὠρίνθη σρατὸς ἄθρους ἐκ κλισιάων· 830
Οὐδέ κε τοσσατίων Κρονιὰς κατὰ ἥρκεσεν "Ηρη.
Ἴριν καὶ γάρ τοι Ζεὺς φρανόθεν καθέηκεν,
Οὐκ ἔπει αἰμύλα εἴο κασιγνήτη ἔρεθσαν,
Ἡν ἄρα μὴ Τεύκροις ἀπολέποι τάχεα Τύρνος.
Τοιγάρ ὅγε, ἀδέ σάκει τῷ λοιπῷ ἄλλο μίμνεν,
Οὐδὲ οὐδὲ δεξιτερῷ γέ ἀποχρῆθαι, ἔπει βελέεσσι· 835
Βάλλετο πανταχόθεν· θαμὰ δὲ αἱμφὶ εὐθεν κροτάφοισι
Πήληξ βαλλομένη κανάχιε, ἀδέ ἔμπεδος ἥεν
Χαλκὸς ὑπαὶ δὲ μύλαξι λόφος κόρυφος δεδάγκτο.
Οὐτ' ἀστὶς πληγῆσιν ἐπήρκει, κραυπνὰ δὲ ἐ βάλλον
Ἐγχει καὶ Τρῶες, καὶ Μυεθεὺς σκηπτῷ ἐοικώς.
Ἴρως δὲ ἐκ μελέων πιστήεις ἀφθονος ἔρδει,
Οὐδὲ ἔχειν αἱμπνεῦσαν κεκαμάν σφοδρῷ δὲ ὑπὲ ἀγῶνος,
Ἄθματι ἀργαλέῳ ἐπενώματα γυῖα τινάσσων.
Καὶ δὲ ίταιῳ δὴ τῆμος ἐν ἄλματι, πᾶσι σῶ δηπλοῖς,
Τίψεν ἐ καρδιάθρων ποταμῷ· ξανθαῖς ὅς δίναις 845
Δεξατὸ ἐρχόμενον, καὶ κύμασ' ἐπῆρ ἀπαλοῖσι·
Λύθρων δὲ ἐκπλιώας Φαιδρόν προσαγήρχ' ἐτάροις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Θ. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

* * *

Στίχ: 845. . . . ΠΑΣΙ ΣΤ' ΝΟΠΛΟΙΣ. "Ωστερ δὴ καὶ Κοκλῆς ὁ Ρωμαῖος,
Πορσιώθ ὑπερον πολιορκεύντος τῶν Ρώμιων, ἀπὸ τῆς γεφύρας ἐνοπλος, καὶ
τραυματίας ἔτος, εἰς τὸν ποταμὸν ἥλατο καὶ διεζέφυγε. (περὶ δὲ ὅρα 5'.
Λιν. σίχ. 67). Καὶ Ἀχιλλεὺς παρ' Ομ: Ιλ: Φ. σίχ. 18. ἐν τῷ δινήεντι Σάν-
δω εἰσεσών, ἐνθροε δαιμονιάσος. Άλλ' ὁ μὲν ἐλαύνων τὰς Τρῶας, Τύρνος δὲ
Φέυγων.

Στίχ: 846. . . . ΣΑΝΘΑΙΣ ΟΣ ΔΙΝΑΙΣ. "Ορε Αἰν: Ζ. σίχ. 32.
Στίχ: 847. ΔΕΞΑΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟΝ . . . Εὔμενῶς ὁ Τίβερις καὶ Τύρνος
ὑπεδέξατο ἐμπεσόντων πρῶτον μὲν, ὅτι τὸν προσφυγα προδεγματι, ἢ κα-
κοποῖσσι, καὶ δυσμενῇ τυγχάνοντα, ὡκέτι θέσον· ἐπειτα δὲ, ὅτι ηδε, ἀτε
θεὸς ὁ Τίβερις τῶν προσγμάτων τὸ τέλος, ὡς εἰς δόξαν τέως ἀπολῆξον
Αἰνέας τε καὶ τῶν Τρῶων, υπὲρ ὧν ισατο. ("Ορε Η. Λιν: σίχ. 37—67.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ Η. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημεώσεων.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER X.

Π. ΟΤΙΡΓΙΛΙΟΤ ΜΑΡΩΝΟΣ
Τ Η Σ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ι.

ΤΟΥ Γ. ΤΗΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Θεῶν ἀγορὰ ἐν Διὸς συγκροτᾶται, εἰς βθλὶμον σιωπέοντος; καὶ πρὸς γοῦ τὸ πάρον, εἰς ὁμοφροσῶλα ἀντόπου πειρωμένης ἀνακαλέσαι αἰλῆλοις ἔριζονταις ἔσεσθαι γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ τῶν Καρχηδονικῶν ὕδερον, ὅτε διοισομένοις εἰς μοίρας ἀντιπάλους ἀποκριθῶαι συμβήσεται. Ἐνταῦθα Κύπρις ἔξανασσα, τῶν δεινῶν ἔνεκα ποτνιάται, ὡν οἱ Τρώες, κατὰ μῆνιν Ἡρας, εἰς πεῖραν ἥλθον· καὶ ὑπὲρ Ασκανία μάλιστα, ὥπως ἂν αὐτῇ σωθείη ὁ παῖς, ἵκετις καθίσαται. Ἡρα δὲ ἐπὶ τότοις ἀπολογεύμενη, Αἰνέας τε δὴ, καὶ Τρώων, καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἀντικαταφέρεται. Ζεὺς δὲ τῆς μεταξὺ τότων διαλλαγῆς ἀπογυνάξ, ἐφ' ᾧ, μήτε τῇ ὁμαμμονι καὶ ὄμευνέτιδι, μήτε δὲ τῇ θυγατρὶ προσοχθίσαι, ἀδιαφορήσειν, τὸ γ' ἐπ' αὐτῷ, ἐπαγγέλλεται, καὶ Μοίρας ἐπιτρέψειν τὰ τῶν πραγμάτων ἔκβασιν. Ἐν τότοις Αἰνέας, σιωπά τῷ ἐξ Ἐτρόσκων συμμαχικῷ, ἐπὶ νηῶν κατάρας τριάκοντα, τὰς μὲν ἴδιας, ἃς ἀπιάν ἐνορμισαμένας καταλελοίπει, εἰς Νύμφας παραδόξως μεταβαλτσας ωχεύρε, τὰς δὲ ἐν τῷ ὄχυρώματι ἐτάρχας ὑπὸ τῶν πολεμίων δεινῶς πολιορκεύμενας κατέληφε. Καὶ δὴ, τῷ μὲν ἀποβῆναι προδυματεύεται, τῶν δὲ ἀπ' ἐναντίας, ὡςε τῆς ἀποβάσεως ἀπέρξαι αντιπαρατασσομένων, μάχη συδρήγνυται καρτερά· ἐν τῇ Πάλλας ὁ τῷ Ἀρκάδος Ἐυάνδρῳ ἀναιρεῖται πρὸς Τύρνα, ἀνδραγαθισάμενος πρώτον, καὶ προανελεῖν αὐτὸς Φθάσσας τῶν πολεμίων μάλα συχνάς. Αἰνέας δὲ ἐπὶ τῇ Πάλλαντος ἀναιρέσει οἴα εἰκὸς ὑπεραλγήσας, δεινώ τινα τοῖς Ροτόλοις ἐνειργάσατο θραῦσιν, σιωπεκδραμόντων οἱ, ἀμα σὺ Ασκανίψ, καὶ Τρώων, τῶν τέως οἶνον μορφοδράφυμένων ἐντὸς τῶν ἐπάλξεων. Γνῦσσα τοίνων Ἡρα ἐν ἀκμῇ κινδύνῳ Τύρνον σρεφόμενον, ἐδωλον αὐτῷ ἀμενηνόν τι, μορφῶν Φέρον τὰ τῷ Αἰνέᾳ, αντιπαρίσησιν. Ο δὲ Τό Φάσμα, ὡσεὶ καὶ αὐτὸν Αἰνέαν ὄντα ἐλαύνων, ἀχρὶ καὶ μιᾶς τῶν νηῶν ἐντὸς ὅπιαθεν ἐκέντως εἰσάλλεταις ἐνθα τῷ εἰδώλῳ ἀπ' ὄφθαλμῶν αὐτῷ γενομένῳ, ἐν ἀμηχανίᾳ τε τῇ καὶ ἀπογυνώσει.

ἀπο-

ἀπορῶν ὅποι τραπήσεται. Τῶν οῶς τῆς νεώς πεισμάτων ὑπὸ "Η-
ρας διαδρηχθέντων, ἐπ' Ἀρδέας, ἡς αὐτὸς πόλεως ἥρχε, παρα-
συρεὶς τῷ διοδίῳ καὶ ἀκουν κατάγεται. Τὸντεῦθεν ἐπὶ τῆς μάχης
Μεσέντιος ἀντικαθίσαται, καὶ τῶν μὲν Τρώων καὶ τῶν ἐπικέ-
ρων καταβάλλει πολλὰς, Αἰνέας δὲ συμβαλὼν καιρίαν τιτρώσκε-
ται. Καὶ Μεσέντιος μὲν πρὸς τὴν Λαύσα, προβολῇ τῆς ἀστ-
ιδος, τῷ τικιαῦτα ἐκρύεται, ἀπόμαχός τε γεγονὼς ὑπεξίσαται·
Λαύσος δὲ, ἀντίτε, καὶ ὑπὲρ τὴν Τοκέως ἀλιώμενος πίπτει. Οὐ δὲ
πατήρ τὸν ὃν πεσόντα καταμαθὼν, καὶ τραυματίας ἥδη, ὅμως
ξφιππος ἐπανιών, οὐ περ ἄχεν, οἰονεὶ ἀναμαχησόμενος, καὶ
τὸν Φῶτα ὑπεκδικήσων, τῆς τὴν Αἰνέας τέως καὶ αὐτὸς ἔργον δε-
ξιᾶς γίγνεται.

ἘΠΙΓΡΑΦΗ

Τῆς Γ. τῆς Μάρωνος 'Ραψῳδίας.

Τύρνος μαψιδίως Αἰνέας Φάσμ' ἐλασάσκε.

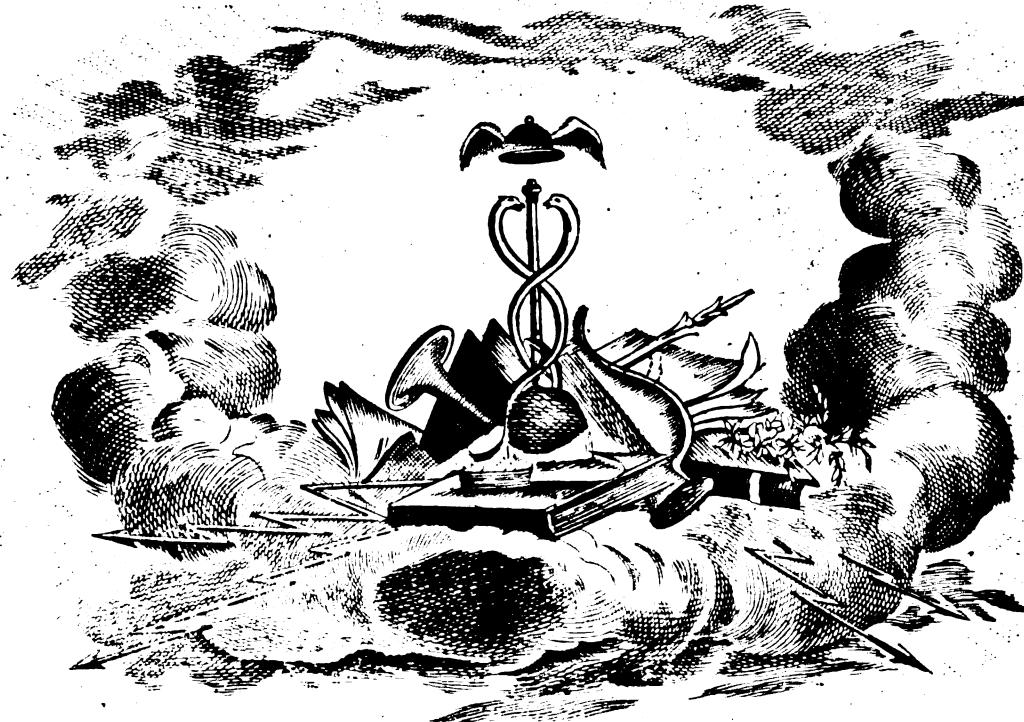
"Αλλη:

Αἰνέας Λαύσον τ', οὐδὲ Μεσέντω καταπέφνει.

Βιβλ. Γ.

Α

Ρ.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER X.

PAnditur interea domus omnipotentis Olympi;
Conciliumque vocat Divum pater, atque hominum rex
Sidereum in sedem: terras unde arduus omnes,
Castraque Dardanidum aspercat, populosque Latinos.

Con-

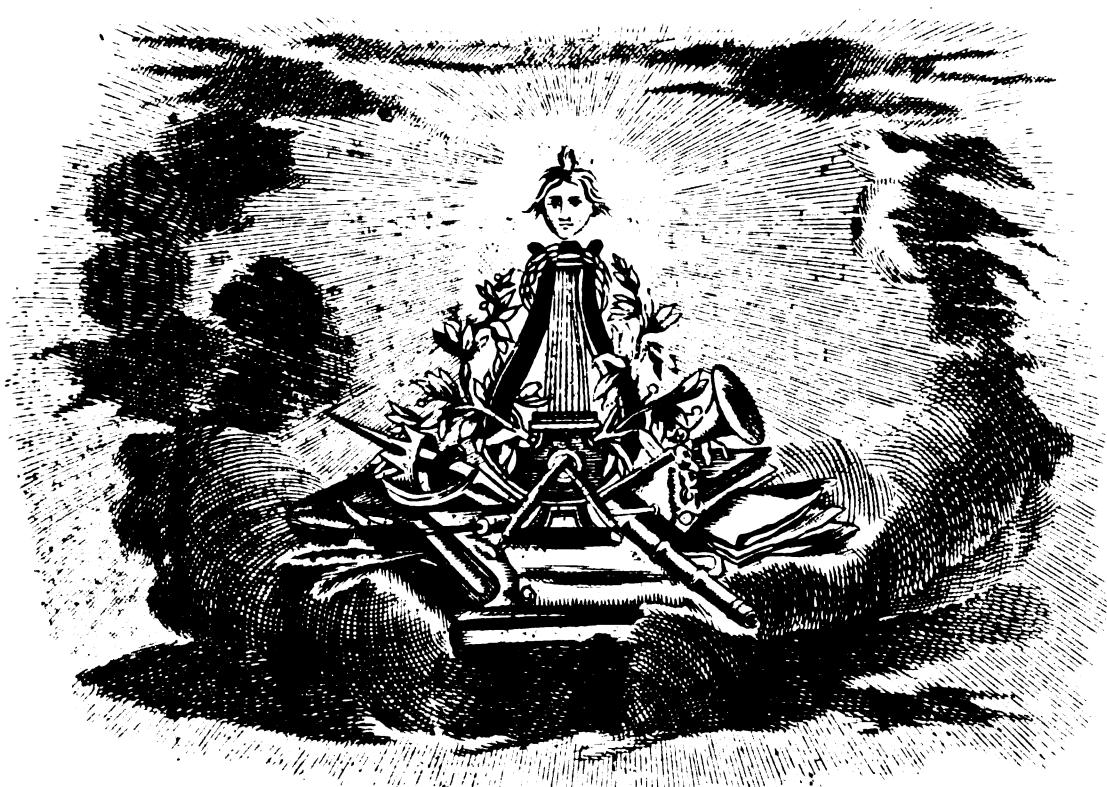
* * *

Στίχ: 1. ΕΤ' ΤΕ ΠΟΛΥΠΤΥΧΟΥ κτ: Omnipotentis αἰαγυώσκετοι παρὰ Μάρωνι. (Πανθενέος) ἢ κατ'-ἄλλοις omnipotentis (ώς εἰπεν παντανακτες.) ἢ ἄλλοι: omniparentis (τὸ πατρὸς πάτων.) Ὤν τὸ μὲν Α' καὶ τὸ Γ'. τῷ Όλυμπίῳ, ἣτοι τῷ Κρόνῳ πατρὶ μᾶλλον προσάραξεν, ὃς πρώτος τῷ παντὸς ἐδιαίσευσε κόσμον, καὶ γῆμας τὴν γῆν ἐτέκνασε τὸς μυθολογημένης Θεὸς· (Απολλόδ. Βιβλ: Α. Κεφ: Α.) τὸ δὲ Β'. αὐτῷ τῷ Όλύμπῳ αντὶ τῷ ὄλολαμπτες σύρανται τοιμένων, ἐν καὶ πολύπτυχον διὰ τὰς πολλὰς αἰπολίσεις καὶ ἔξοχας τε καὶ φάραγγας, τῷ δὲ βραχιῷ διὰ τὰς ἐπαθήλεις σφαιρίσας πτύχεις δὲ ἄλλας ἐφίωται καὶ αἱ τῶν θυρωμάτων σαρῖδες: ὡς διὰ τῷ καθ' ήμᾶς πολυπτύχεις γάτω, καὶ τὸ τῷ Ποιτῷ (omnipotentis) ἐκδιλωθίεις. 'Αλλ' ἐκεῖνο αἴπορήσειέτις: πῶς ὁ πάντοθεν λιέωγμήν τοις Όλυμπος ἀνέωκτας; ἢ κατὰ τὸ συμβάνον ὅν γάρ μια ὅμη τε καὶ ἄμας ἡ ἀνατολὴ τῷ φωτὶς ἀπασι τοῖς τοὺς Γῆς δικτύοις, ἀλλοτε δὲ παρ' ἄλλοις, ανίχα οὐλις.

Στίχ: 2. ΖΕΥΣ ἈΓΟΡΗΝ ΣΥΝΑΓΕΙΡΕ κτ: "Ωστερ καὶ παρ' Ομήρῳ Ιλ: Θ. σιχ. 2.

"Ζεύς δὲ Θεῶν αἴγαρει ποιήσατο τερπικέραυνος
,,Ακροτάτη κορυφῇ πολυδεράδος ἐνλύμποιο"
,,Αυτὸς δὲ σφ' αἴγαρενε, Θεὸς δὲ ἄμας πάντες ἄκροι.
Καὶ Ιλ: Τ. σιχ. 4.

„Zeus“

ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΥΓΡΙΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι.

Εὗτε πολυπτύχες ἐνρὺ δὲ πέπτατο δῶμα ὀλύμπιο,
Ζεὺς ἀγορὶ σωάγειρε πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε,
Ἄσερόν καθ' ἔδος, γαῖας ὅθεν ὑψόθεν ἄθραι
Πάσας, Δαρδανιδῶν κλισίας τε, λεώς τε Λατίνας.

A 2

Αμφι-

* * *

,Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε Θεὸς ἀγοριώδει καλέσσαν
,Κρατὸς ἀπ' οὐλύμπιο πολυπτύχες

Στίχ: 5. ἈΝΦΙΠΤΥΛΟΙΣ ΔΕ' ΔΟΜΟΙΣΙ ιτ: Πύλας δὲ διπλᾶς, ἡ διθυρα, ἡ δικό^λ
λίδας τῶν βρανίων δώματων, οἱ μὲν εἰρῆθαι ύπέλαβον τὰ δισσὰ τῷ ὄντε^ρ
ραντες ἡμισφαίρια, τό τε ὑπὲρ τὰς γλῶς, καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν δηλονότις οἱ δὲ
τὸ διττὸν κλῖτος τῷ περιέχοντος, τὸ Ἀνατολικόν, καὶ τὸ Δυτικόν τὰς δὲ
τῷ ὄντεντες πύλας ταύτας ὑπὸ τῶν Ωρῶν ἀνοιγομένας τε καὶ κλεομένους
πλάττει η ποίησις. Ὁμηρ. Ἰλ. Ε. σίχ. 749

,Αὐτομάτα δὲ πύλας μύκον βραντες, φές ἔχον ὁρασμα

,Τῆς ἐπιτέτραπτας μέγας βραντες βλυμπός τε

,Ημέν ἀνακλῆσαι πυκνίσαι νέφος, ηδὲ ἐπιθεῖναι,

Στίχ: 7. ΤΙ Δ' ΟΤΙ ΦΡΕΣΙ' ΤΟΣΣΟΝ ΕΡΙΖΕΤ' ΑΝΙΣΟΙΣ; Ο;
μὲν γάρ εὑπὲρ Τρώων ἵσαντο, ὡς Ἀφροδίτη, οἱ δὲ εὑπὲρ Ροτόλων, ὡς Ἡρα·
τὸ δὲ Φρεσίν ανίσσοις, ητοι ὡς αντιφρονες ἀλλήλοις, η καὶ ὡς εὖτε τις
ἰχιών ίσοι, ἀλλοι δὲ ἀλλων ἐλάσσονες, η μείζονες, Ζήνως δὲ οἱ πάντες θεοί
μενοι.

Στίχ: 8. ΙΤΑΛΙΗΝ ΑΠΕΝΕΤΣΑ ιτ: Καὶ μιὰ ἐν τῷ Α'. τῆς Αἰν: σίχ. 286.
ποτνιωμένης Ζεὺς τιὼ Κυθέρειαν παραμυθέμενος περὶ τῷ Δινέις μοταξὺ
ἔφασκεν, ὅτι:

,Γῆς ἐπὶ Ιταλίδος δῆμῳ κρυελλῶ πολεμίζει.

Αλλ.

5 **Considunt tectis bipatentibus. Incipit ipse:**
Cœlicolæ magni, quia nam sententia vobis
Versa retro, tanquamque animis certatis inquis?
Abnueram bello Italiam concurrere Teucris.
Quæ contra veritum discordia? Quis metus aut hos,
10 Aut hos arma sequi, ferrumque laceſſere suasit?
Adveniet justum pugnæ (ne arceſſite) tempus,
Cum fera Carthago Romanis arcibus olim
Exitium magnum, atque Alpes immittet apertas.
Tum certare odiis, tum res rapuisse licebit:
15 Nunc finite, & placitum læti componite fœdus.
Juppiter hæc paucis: at non Venus aurea contra
Pauca refert.

O pater, δομινο Divūmque æterna potestas!

(Namque aliud quid sit, quod jam implorare queamus?)

20 **Cernis ut insultent Rutuli, Turnusque feratur**
Per medios insignis equis, tumidusque secundo
Marte ruat? Non clausa tegunt jam mœnia Teucros.
Quin intra portas, atque ipsis prælia miscent
Aggeribus murorum, & inundant sanguine fossæ.

25 **Æneas ignarus abest. Nunquamne levari**
Obsidione fines? Muris iterum imminet hostis;
Nascentis Trojæ, nec non exercitus alter;
Atque iterum in Teucros Aetolis surgit ab Arpis
Tyrides. equidem (credo) mea vulnera restant;

Et

* * *

Ἄλλ' ἐκεῖνο μὲν ὡς ἐκ τῶν Μοιρῶν ἴσως, τότο δὲ ὡς ἐξ ἐκοτὶ ἐπιτέποντος. Ἡ (ὅπερ ἐφ Λουάτος), πολεμίζει μὲν Λίειας ἀναγκαθεὶς καὶ περὶ ἑαυτὸν ἀμιθύμενος· τὸ δὲ πρὸς Τρώας ἐπαφικμένης πέλεμον τὴν Ἰταλίαν κινήσαι, τότο ἦν ὅπερ Ζεὺς αποδοκιμάζων ανένενεν.

Στίχ: 11. . . . ΜΗ' ΣΠΕΡΧΕΤΕ Μή δὲ απίνεδετε προκαταλαβεῖν τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἀμαρταὶ ἐν μάχαις ταῖς μεταξὺ Ρωμαίων τε καὶ Καρχηδονίων ὕστερον ἐσομένεις τὸ μέρος ἐλέθου, οὐ τοσστον ὑμῶν περίεις τὸ φίλερον καὶ φιλόνευκον.

Στίχ: 12. ΕΤ' ΤΕ 'ΡΑ' ΚΑΡΧΗΔΩΝ κτ: Τὸ περὶ τὸν Τρεβίαν ποταμὸν συμβάντας μενίτεται, ἔνθα ἐπικρατήσας Ἀννιβας, καὶ ἐμβαλὼν εἰς Ἰταλίαν πεστοτον, αὐτὸς μὲν ἥλασυε διὰ Τυρρηνίας περφάν τὴν χώραν, ἐππληγῇ δὲ πεσειν καὶ φόβον εἰς τὴν Ρωμίων ἐνέβαλε. (Πλάτ: εἰς Φάβι: Μάξιμ.)

Στίχ: 13 ΟΙ"ΣΦΙ ΛΟΙΓΟΝ" ΑΛΕΚΤΟΝ Κατὰ τὴν περὶ τὰς Κάρνηνας μάχιλα ἐν ᾧ λέγονται μὲν πεσεῖν Ρωμαίων πεντακισμύριοι, δῶντες δὲ ἀλῶνας τετρακισιλιούς καὶ μετὰ τὴν μάχιλα εἰς ληφθέντες ἐπ' αἱμφοτέροις τοῖς σρατοπέδοις μυρίων ὡκέλαττος. (Πλάτ: ἐνθ: αἴωτ:)

Στίχ: Αὐτ: ΑΛΠΙΑΣ "ΟΙΣΕΙ. ("Ορεα περὶ τῶν Αλπεων τὰ Σημεωθέντα ἐν τῷ Α. τῶν Γεωργ: σιχ. 546.) Ήσαν δὲ αἱ Αλπεις τῆς Ἰταλίας οἰον προτείχισμα, τὸ κατὰ τῶν Γαλατῶν αὐτὴν ὄχυρον βαρεβάρων, δυσέφοδοι, τε λιαν παρεῖ τὸ ἀπότομον ὅσαι καὶ ἀδιξεῖσαι· αἱ καὶ ὅξει, Φασίν, Ἀννιβας δεψιλός καταβρέχων, Φλοξίτε πυρεῖς καταναλίσκων τε καὶ αμαθῶν, διὰ διδοκήτης πορείας κατὰ Ρωμαίων διεβίβασε τὰς διωάμεις. Η δὲ διὰ τῶν Αλπεων Ἀννιβας διάβασις αὐτη, ἡ δευτέρα ἐσὶ τῶν ὑπὸ Ουάρχωνος (παρα Σερβίω) πάντες καταλεγομένων. Λ. μὲν γαρ η διὰ Διγύρων.

B.

Αμφιπύλοις δὲ δόμοισι παρεξομένων ἀγόρευε: 5
 Τίπτ' ἄρα ύμέων ἴστης παλινάγρετος ἵκται,
 Ουρανίδαι; τὶ δὲ ὅτι Φρεσὶ τόσσον ἔριζετ' ἀνίσοις;
 Ἰταλίᾳ ἀπένευσα, μάχῃς ἐπὶ Τρῶας ὥρινεν.
 Οππόθεν ἥδε ἔρις ὥρτο; τὶ δὲ ἄρ δέος ἡένυ τάχδε,
 Ήέτε τάχδε τυχὸν, χωρεῖν εἰς ὅπλ' ἀναπεῖσε; 10
 Καιρὸς ὃς ἔμαρται δῆρης (μή ασέρχετε) ἥξει,
 Εὗτε δὰ Καρχηδὼν Ράμης αὖτη πτολιέθροις
 Οἴσα λοιγὸν ἀλεκτον, ἀτάρ τε καὶ Ἀλπιας οἰξει.
 Τῆμος ἔριδμάνεν, καταπέρθαν τῆμος ἐνέσαι.
 Νιώ δὲ ἔττ ἄρα Θεοφεδε δὲ ἐϋφρονέως εἰρώνια. 15
 Ζεὺς τὰδὲ ἐπιτμῆδια πλέιω χρυσῆ δὲ Ἀφροδίτη:
 Ω πάτερ, ὡς Θυητοῖς τε Θεοῖς τ' αὐτὰ ἐπανάσσων!
 Άλλος τὶς γάρ ξοι, πρὸς ὃν ἀγκλαυσαθ' ἔξειη;
 Αθρεῖς, ὡς θρασέες Ροτόλοι, πᾶς δὲ ἄρ καὶ Τύρος,
 Μέσσος κυδιόων, ἵπποις ἀγέρωχος ὥρχει 20
 Άρει ἐν ἔρῳ; ή σκέπας ἔσκε δὲ τάχεα Τεύχροις,
 Άλλὰ πυλῶν ἔντοθεν, ἐπ' αὐτοῖς χώμασιν ἔρκεις
 Μίσγετος ὑσμίνας, πλέαις δὲ τοι αἴμασι τάφροι.
 Αἰνέας δὲ ἀπεστένη, φόδρος οἶδε. Σὺ δὲ τοι θήσεις
 Εἰργματι τῷδε πέρας; κατὰ τεχῶν δῆιοι αὐθίς 25
 Τροίης τικτομένης αὐθίς σρατὸς ὄρνυται ἄλλος.
 Έκθρώσκει Τεύχροις Αἰτωλῶν αὐθίς ἀπ' Ἀρπων

Tu-

* * *

Β'. ή τῇ Λιβίᾳ, περὶ ης ἐνταῦθα. Γ'. ή Πομπηΐς τὸν Ιαπωνικὸν πόλεμον
 σχετηγεντος. Δ'. ή τῇ Ασθρέβᾳ, τῇ ἐκ Γαλατίας εἰς Ἰταλίαν ἐμβαλόντος. Ε'. καθ' ἣν Εἄλιως ἐπικρατεῖς γεγόνασι τῶν ὄρέων, ἐξ οὐ καὶ Ἀλ-
 πας Εἄλιναι λέγεθαι ἔλαχχον. Καὶ αὐταὶ μὲν αἱ οὖτοι δὲ ὧν ή τῶν Ἀλ-
 πεων διάβασις περανθείη, ἐγ αἵς πρὸ τῶν ἄδων τιὼν Ἄγνιβος ἔοικεν ὁ
 Ποιητὴς ἐκ Φοιβέργων, οὐ γάρ ἀπλῶς εἶπεν, διτι ταῦς Ἀλπας διελεύσεται,
 αλλ' ὅτι αὐτοίξει, καὶ τίαι διέλευσιν τῇ λοιπῇ δασίαιν τοῖς βελομένοις πα-
 ρασκευάσεις μαζῶν δὲ καὶ παρεδοξότερόντι ή Λατινικὴ παρίσησιν ἐκ Φρε-
 ασις Alpes immittet apertas. (τὰς Ἀλπας αἰτιπεπταμένας εισαίξει.) η δικ
 ἰεῖται τιὼν τῇ Ποιητῇ ὁδε δῆσιν εἰς τόλμια τιὰ παρεξενεχθῶν, κατα-
 τιὼν ἐκεῖ τῇ πολεμιστῇ ἐπιχαρέησιν;

Στήχ: 17. Ω ΠΑΤΕΡ κτ: Ιλ: Θ. σίχ. 31. Τητέρ Δαναῶν Αθλῶν τὸν Δίας ἐκδυ-
 σαπέσσαι:

Ω πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπατε κρείοντων
 Δαναῶν ολοφυρόμεθ' αὐχμητάων

Οικεν δὴ κακὸν οἴτον αναπλήσαντες ὄλωνται.

Στήχ: 20. ΜΕΣΣΟΣ ΚΤΔΙΟΩΝ κτ: Ως αὐτωτ: Θ. Αἰν: σίχ. 48. ἐρηται:

Εικοσι σωὶ λεκτοῖς ιππεύσιν οἱ ἐπασμένοισι.

Στήχ: 21. ΑΡΕΙ ΕΝ ΟΤΡΩ: Καὶ γάρ Αἰν: Θ. σίχ. 745.

Ενθα ὑπερμενέτης Αρης θένος ὥρσε Λατίνοις.

Στήχ: 24. ΑΙΝΕΙΑΣ ΔΕ' ΑΠΕΣΤ', ΟΤΔ' ΟΙΔΕ Ην γάρ πεσελη-
 λυθῶς πρὸς Ευάνδρες, καντεῦθεν πρὸς Ετεροκῶν, ὡς ἐπικεφρίαν αὐτῶν.

Στήχ: 26. ΤΡΟΙΗΣ ΤΙΚΤΟΜΕΝΗΣ; Ως μετὰ τιὼν ἄλωσιν ἐκ νέος
 αναφυομένης.

Στήχ: 27. ΑΙΤΩΛΩΝ ΑΠ' ΑΡΠΩΝ. Διομήδης μετὰ
 τιὼν Ιλίων ἄλωσιν, ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν Ιάνιον κόλπον Δαυνίας (τῆς νῦν Απελλας)
 μεταναστας, καὶ πόλιν τεχίσας, Αργος ἀνόμασεν ἵππιον, ἐκ τῆς αὐτῆς
 Βιβλ. Ι.

B

- 30 Et tua progenies mortalia demoror arma.
 Si sine pace tua, atque invito numine Troes
 Italiam petiere, luant peccata; neque illos
 Juveris auxilio: sin tot responsa sequuntur,
 Quae superi, manesque dabant, cur nunc tua quisquam
 35 Flectere jussa potest? aut cur nova condere fata?
 Quid repetam expistas Erycino in litore classes?
 Quid tempestatum regem, ventosque furentes,
 Aeoliā excitos? aut aetiam pubibus Irim?
 Nunc etiam Manes (hæc intentata manebat
 40 Sors rerum) movet, & superis immissa repente
 Alesto, medias Italum bacchata per urbes.
 Nil super imperio moveor: speravimus ista,
 Dum fortuna fuit: vincant, quos vincere mavis.
 Si nulla est regio, Teucris quam det tua conjux
 45 Dura: per eversæ (genitor) sumantia Trojæ
 Excidia obtestor, neceat dimicera ab armis
 Incolumen Ascanium, liceat supereffe nepotem.
 Æneas sane ignotis jactetur in undis,
 Et quamcumque viam dederit fortuna, sequatur:
 50 Hunc tegere, & diræ valeam subducere pugnae.

Est

πατρίδος (Στέφ: Βιργ.) εξ οὐ κατὰ παρεθόρεαν ὑπερον Ἀργυρίπιου ἐρηταὶ ἡ πόλις, καὶ Ἀργυρίπα, καὶ Ἀρπος, ἡ καὶ πληθωτικῶς εἰς Ἀρπον (Monte S. Angelo καθ ἡμᾶς ακάθιστα.) Εἶπε δὲ Αἰτωλῶν ὁ Πομπηὺς ἀπὸ Αρπων, ὅτι Διομῆδες πατέρες οἱ Λιτωλίαι τῷ κτίσαντος. (ὅρα Η. Αἰν: σίχ. 9.)

Στίχ: 28. KAINA' ME M' MNEI TRΩ'MATA. Καὶ δεύτερον, Φησὶ, τυχὸν, τραυματιθήσομαι Τρωσὶ τοῖς ἔμοις ἐπαρηγεν ἐπιχειρεῖσα, καθαὶ καὶ προτερον ἐν Διομῆδες ὑπὸ τὸ Ἰλιον (ὅρα Ε. Ιλ: σίχ. 335.) Οὐκ ἄρεις εὖ δὲ Μάρων τῆς αὐτοπίας ἀπέχετο, τῷ καὶ τὰς Θεᾶς καθυποβαλεῖν τοῖς τοιέτοις αὐθεωπικοῖς πάθεσιν, ἐζῆλωσε δὲ καὶ τύτοις εὖ ἐπισυνετῶς Ομηρον. Οὐ δὲ γαρ πεῖσαι δικήσονται, οἱ οἰς χλεύων καὶ γέλωτα τις Ὁμήρος ἀδε αὐτοπίαν προδεῖθαι βιληθιῶν τὸν Μάρωνα, κατ αἴρωνταν. Η Φειδακιομὸν, εἰρηνότες· οὐδεμία γαρ ἐνταῦθα αἴρωντας πρόκειται ἐμφασίς, αὐλαὶ πέρις τοῖς ἄλλοις, ὅμοιοπαθεῖς αὐθεωποῖς τῷ Θεᾶς καὶ οἱ Μάρων Ουηρεμᾶς καθυπέδειχεν. Αλλως τε δὲ, εὖ δὲ αἴρωντας τῷ Χάρα, εὗτε καὶ ἐπιτιμένως παρεισενεχθέσης ἐνταῦθα, ἐνθα περιαλγῆται η Θεός, καὶ πέρις τὸν Ζιών περιπαθῶς ἀπολοφυρομένη αἰσάγεται.

Στίχ: 33. ΟΤΡΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΡΤΕΡΙΩΝ Τῷ μὲν ἐκείνοις, τὸν ἐν Δήλῳ χρησμὸν Ἀπόλλωνος νοητέον ὑπὸ δὲ τύτοις, τὰ υπὸ Κρεεόης προειρημένα ἐπιφανείσης, (Β. Αἰν: σίχ. 893. ιτ:) καὶ τὰ υπὸ Ἀγχίσεως ἐν Λιδε. (σ'. Αἰν: σίχ. 777. καὶ 825. κξ.)

Στίχ: Λύτ: ΠΛΣ ΝΥΝ ΤΙΣ Τιώ Ἡραν ἐπιβιλεύθσαν ὑπανιττεται, Φειδόμητος τοῦ ὄνοματος, ὡς γαμετῆς αὐτῷ Διὸς καὶ πατρογυνήτης.

Στίχ: 34. ΘΕΣΦΛΤΑ ΜΟΙΡΑΣ Ταὶ Μοιραὶ τοῖς τῷ Διὸς ταυτίζει ἐνταίλματοι.

Στίχ: 35 ΝΑΤΣ ΕΝΙΗΡΗΣΤΟΥΣ. Μέτιδι τὰ ἐν τῷ Ε. τῆς Αἰν: απὸ σίχ. 633.—701.

Στίχ: 36. ΧΕΙΜΩΝΩΝ ΜΕΔΟΝΤΑ ΑΗΤΑΣ. Ορεα Α. Διν: σίχ. 56.—137.

Στίχ:

Τυδείδης ἔτι κακά με μίμνει τρώματα αἴματα,
Σὴ δ' ἄρδενός θυγάτηρ θυητῶν ἐκδέχυνυμαι ὅπλα.
Αἶκεν σέο αἴτεροθε, Θεῷν τ' αἴκεντι Τρωῆς
Ἴταλιοδ' ἀφίκουτο, αἴμαρτάδαι δῆ τίσαιν,
Μηδὲ χράσμοις τοῖσιν αἴρτυκων εἰδέκεν ὄμφατις
Οὐρανίων πίστοι καὶ Νερτερίων, νῦν τις
Θεσφατα τεῦ κάμψεις Μούρας δέ τε πᾶς μεταθήσει;
Τῇ προσενέρω ναῖς, παρὸς Ἐρυνας θύλ' ἐντρύγεις;
Χειμώνων τὴν μέδοντας; τὴν μηνακένυς δὲ αἴρτας
Ἄμφ' ἄλλα Αἰολίναι αἴσταρο νεφελόβαλον Ἱριν;
Νῦν δ' ἔτι Νερτερίας (ἢ αἴπερστος ἔπλετο λῆξις)
Κινεῖ. Καὶ γὰρ γῆς ὑπέρ, αἴφνιδίως πεμφθεῖσα,
Ἄζεσ' ἐν Ἰταλικοῖς Ἀλπεστὶς μήνατο μέσσεις.
Οὗτοι νῦν ἀρχῆς μέλισσαι φλπόμενοι ἀλιστε τοῦτο.
Εὗτε παριῖ δαίμων· νικάντων αὖτ' ἐνθελάρασι.
Εἰ δ' ἡ λαῖπται γαῖα τις. ἥπικεν Τρωῆαι δύνη
Αἰνὴ σὴ ἄλοχος, πρὸς Τροίης, ὦ. Πάτερ, αὐτῆς,
Τῆς περ ἐρεπύσης καπνοὺς γ' ἔτοι νῦν αἴπαθφωσκε,
Ἐκγονον Ἀσκάνιον, σάσας ἀφρος ἔμα τεριάτη,
Λισσομαι, ἐξέσω, σῆσ' ἐκ βαλέων παλέμουο.
Αἰνάας δ' ἄρα εἰν αἰδηλίαις, κύραστο ἀγύεσθω,

30

35

40

45

Β 2

"Ην

* * *

Στίχ: 37. ΝΕΦΕΛΟΣΤΟΜΩΝ ἸΡΙΝ. Η. Διη. σίχ. 355. καὶ Θ'. Διη.
51χ. 2.

Στίχ: 38. ΝΤΝ Δ' ἜΤΙ ΝΕΡΤΕΡΓΟΥΣ Ζ'. Αν: σίχ. 355.

Στίχ: Λύτ: ΑΗΓΖΙΣ. Α. Διη. σίχ. 159.

Στίχ: 40. ΔΔΗΔΕΩΙ ΜΗΝΑΤΟ Ζ. Διη. σίχ. 366.

436. 511. 547. 588.

Στίχ: 41. ΟΤΤΟΙ ΝΤΝ ἈΡΧΗΣ ΜΕΛΟΝ. Εξ αἴποχτάσσεως ἥδη, οἷον ἀκοδυστα-
τήσασα, παρηκάπνιον. την τῆς ἐς τόδε ἐπιτροφίνης αἴχης ἐμπαρέβριψε. Σὺ
μὲν, φησί, Τεραῖ, τοιούς ἐμοῖς. ἐξ ἀν. ὑπέροχα, τὸ πρωτος, ὀπρένεματος. ἐξ ἀν
δε γινεδρο, τα την ἐπιτρέπεται,, ἀδεύ ημῖν λοιπόν, ἢ περι σωτηρίας Φρον-
τίσαι. Κύται τιώ αἴποκεμπνικα τοῖς Πρωστὶ τύχαι, αἵ ίδαι. η Θεος οἰ-
κεῖται.

Στίχ: 43. ΕΙ Δ' ΟΥ' ΔΕΙΓΠΓΑΙ. ΓΑΤΑ ΤΙΕ πτ. Όρος. Λ. Αἰν: σίχ. 255.

„Πάδα δὲ Ἰταλίαι. ἀπὸ πάντη φρεγεται αἴσα.

Στίχ: 44. ΑΙΝΗΣ ΣΗ ἈΛΟΧΟΣ Οφ υπ. οργυπα προϊστοης. ἐποξαφ-
θέσαι, εὐτέτι τε λοιπός τις Φλεγμονών καταχεῖν ἰδιαίθην ὁδε μη σαφῶς
ἐκπλάσαι τις αἴτιον, οὐδὲ αἴπονονοματον ἀφει την παρηλθεν. αἰδεῖ, οὐς
αἴηται, τη καὶ γαμέτης καὶ πάσιος. (σίχ. 33. Λύτ:).

Στίχ: Λύτ: ΠΡΟΣ. ΤΡΟΓΗΣ Οὐ κατ' ἐδρεκυμὸν κυ-
ρίως, ἀλλας πρὸς οἴκτε κίνησιν, ὁδε η Τρολας προβάλλεται, κατερείπωσις
καὶ κατοκάρποις.

Στίχ: 45. ΚΑΠΝΟΣ Τ' ἜΤΙ ΝΥΝ ΑΠΟΘΡΟΣΚΕΙ. Όρος τὰ ἐν Τῷ
Δ. τῆς Διη. σίχ. 3. Λύτ: σημειωθεῖται.

Στίχ: 46. ΛΙΝΕΙΑΣ Δ' ΛΡΑ. κτ: Καὶ πρὸς τὴν φέον ἀφει η Κύπρος τίθησι τὸν
αἴπογνον. τεστόν αὐτῷ τῆς γένες ἐμελε σωτηρίεως: αἴται καὶ τὸ δη-
δη, οὐς ἐν αἴπογνώσσει. χελεπήγασα προεξίσεγκα. Αμφιδέσται δὲ ἐμπλεως
πηροθυμίας η ἐνδοσίει.

Στίχ:

Est Amathus, est celsa mihi Paphos, atque Cythera,
Idaliaque domus: positis inglorius armis
Exigat hic ævum. Magna ditione jubeto
Carthago premat Ausoniam: nihil urbibus inde
55 Obstabit Tyriis. Quid pestem evadere belli
Juvit, & Argolicos medium fugisse per ignes?
Totque maris, vastæque exhausta pericula terræ,
Dum Latium Teucri, recidivaque Pergama quærunt?
Non satius cineres patriæ infedisce supremos,
60 Atque solum, quo Troja fuit? Xanthum & Simoënta
Redde, oro, miseris: iterumque revolvore casus
Da, pater, Iliacos Teucris. Tum regia Juno
Acta furore gravi: Quid me alta silentia cogis
Rumpere, & obductum verbis vulgare dolorem?
65 Ænean hominum quisquam, Divumque subegit
Bella sequi? aut hostem regi se inferre Latino?
Italiam petiit fatis auctoribus: esto,
Cassandræ impulsus furii: num linquere castra
Hortati sumus, aut vitam committere ventis?
70 Num puero summam belli? num credere muros?
Tyrrhenamve fidem, aut gentes agitare quietas?

Quis

* * *

Στίχ: Αυτ: ΕΙΝ 'ΑΙΓΑΙΗ'ΛΟΙΣ ΚΤ'ΜΑΣ' 'ΑΓΕ'ΣΘΩ. Λαεθάνει δ'
ἐν τοῖς δήμαισι τέτοις, ἢ τῷ Αἰγαίῳ συμβάνειν μέλλοντος προσιναφώνησις.
Ίσόρηται γὰρ Αἰγαίαν παρὰ τῷ ποταμῷ ὑδερον ἀπολέθω. (Ὀρε Δ. Λιν:
σίχ. 678. καὶ Ζ. Λιν: σίχ. 158.)

Στίχ: 50. ΚΕΙΝΟΝ Ασκάνιον.

Στίχ: Αὐτ: ΔΗΡΗΣ ΧΑΛΕΠΗΣ Θ' 'ΥΦΕΛΕ'ΣΘΑΙ. Παραπλησίως
καὶ Ζεὺς περὶ Σαρπηδόνος τῷ ψεύ διενοεῖτο, Ἰλ. Π σίχ. 43b.
" μὲν διὸν ἔοντος μάχης ἀπὸ δακρυόσσος
" Θέθων αναρπάξας Λυκίης ἐν πιοι δύμα.

Στίχ: 51. ΛΑΜΒΟΣΤΣ ΠΛΑΦΟΣ ΚΥΘΕΙΡΑ,
Ἡ μὲν Ἀμαθέας, πόλις λᾶ ἐπὶ Κύπρῳ πρὸς μεσημβρίαν ὁρώσης, ἀπὸ Ἀ-
μαθέας τῷ Ἡρακλέας ἔτῳ κληθεῖσα, ἢ ἀπὸ τῆς Κινύρε μητρὸς Ἀμαθέ-
στης. (Στέφ. Βιδ.) Εἶναι δὲ πιστεύεται ἡ νῦν Λιμνοῦς (Hellieζ ἐν τῷ κατὰ
Οὐρηγ. Γεωγρ.) Η δὲ τοι Πάφος, ἐπὶ τῆς αὐτῆς Νίσσου κατὰ τῶν δυσμ-
ικωτέρων πλευρῶν. (περὶ ἣς ὅρε Α. Λιν: σίχ. 452) Πέρι δὲ Κυθέρων εἴρη-
ται ομοίως, ἐν Α. Λιν: σίχ. 280. καὶ 728.

Στίχ: 52. ΙΔΑ'ΛΙΟΙ' ΤΕ ΔΟ'ΜΟΙ Ορε Α. Λιν: σίχ. 729. καὶ Ε.
Λιν: σίχ. 802.

Στίχ: 54. ΑΥΣΟΝΙ'HN ΚΑΡΧΑΔΩ'Ν ΔΛΑΜΑ'ΞΗ.
Πρὸς ὄργιλω ταῦτα Φθέγγεται, ἀπερ ἔτ' ἀναχετὰ λᾶ αὐτῷ, ἔτ' ἀποβή-
σεδαι ἐμελλε' τανατίας γὰρ ὑδερον ἀπέβη, τὼς "Λφρες τῶν Λύσονιων
κατασρεψάντων.

Στίχ: 55. ΛΣΤΕΣΙ ΔΗ ΤΤΡΓΟΙΣ ΟΤΔΕΝ ΤΙ ΕΝΕ'ΣΕΙ. Οὐδὲν ἐκ τῆς
Ασκανίων ὑποχωρήσεως δενὸν ἐφέψεται Καρχηδονίοις τοῖς ἐκ Τύρεων ἀπο-
νοῖς.

Στίχ: 56. ΟΤΤΙ Δ' ΟΝΕΙΑΡ κτ: Σωανακεφαλαιοῖ τὰ Τρωσὶ προενσκῆψαντας δε-
ναὶ πρὸς οἴκτον κινέσσα. Δείνωσι δὲ ἐνεποίησε τῷ πάθει προσδεῖσα, δτι μη-
δὲ τῆς ἀπ' ἐκείνων απαλλαγῆς προσεγένετό τις ὄντος τοῖς σωθεῖσιν. ὅμοια
δὲ τέτοις ἀν ἀποτι, καὶ ὁ πρὸς αὐτῷ τῷ λιμένι ἀπολέθων κατδενέων μεῖλ
τὸ γενεάγιον.

Στίχ:

Ἡν τινα δ' οἱ δάμων δοῖη ἀτραπὸν, παρεπέθω.
Κανον ἔσι σέξαι, δήρης χαλεπῆς δ' ὑφελέθαι. 50
Ἐσ' Ἀμαθῆς ἐμοὶ, ἥδ' αὐτὴ Πάφος, ἥδε Κύθερα,
Ἰδάλιοτε δόμοις δυσκλεπῆς ὅπλ' απολείψας,
Ἐνθ' αὖν ἀγέτω. Σύ δὲ δὴ ἔντελλε κελεύων,
Οφρακεν Αὔσονίων Καρχηδῶν ἄτα δαμάξῃ.
Ἄζεσι δὴ Τυρίοις ἐνθένδ' όδέν τι ἐνέξει. 55
Οττι δ' ὄνειρος ἔσι πολέμῳ λοιγόνπερ ἀλύξαι,
Πυρσῶν ἀργολικῶν μαλερῶν τε Φυγεῖν διὰ μέσσων,
Εἴτα τόσ' αντλιῶν Τεύχρος κατὰ γῆν κατὰ πόντον,
Διέσοντας Λατίῳ παλινάγρετα Πέργαμα δάμαι; 60
Οὐ ωδὸν ὑστάνια πάτρης ίῷ ἀρκιον οἰκεῖν;
Οὐδας δ' οὖ κατο Τροίην; Ξάνθον, Σιμόεντα,
Λισσομα οἰκτροῖς ἀν απόδος! Δὸς δ', ὡς πάτερ, αὐτὸν
Τλῶν εἰοικότα τοῖς πάρος Ἰλιακ' ἀλγεα Τεύχρος.
Τόφρα κοτεσσαμένη μέγα θυμῷ πότνια Ήρη:
Τίπτ' ἄρ διαδρῆξαι βαθέια σιγιλῷ μὲν ἐπανάγεις; 65
Μύθοις κευθομένια τε ἀνίω δημοσιεῦσαι;
Τίς ποτε Αἰνέαν θυητῶν τε Θεῶν τε ἐπώρσε,
Κινέν δήριας; ἥδε Λατίνῳ δήϊον ἥκειν;
Ἴταλίωδ', εἴξας μοίρησιν, αὐτίκετο ἔσω.

Κασ-

* * *

Στίχ: 59. . . . ΠΑΛΙΝΑΓΡΕΤΑ ΠΕΡΓΑΜΑ Οἱ μὲν recidi να. (παλίμπτωτα, ή παλίντροπα) αναγνώσκοσιν οἱ δὲ rediviva. (παλίν-
ζωα) Ἀλλ' εἰ, τις ἀν τέτων καὶ ἔλοιτο, σαφῆς ὁ νός ὁ τε Ποιητῆς, οὐδὲν
ἄλλ' εἰ τὰ Πέργαμα ἐνοθύντος, μεθ' ίῷ ἐπαθον καταρροφή τε καὶ πτώ-
ση, αὐθίς ἀποκαταστῆσαι τὸς περὶ Αἰνέαν αποδάξιντας.

Στίχ: 60. ΟΥ ΣΠΟΛΟΝ ΤΣΤΑΤΙΗΝ κτ: Ἐπὶ τῇ αναληφθέσῃ μετοικεσίᾳ
μετάμελος. Εἰς ὃ γάρ ποτε, Φορί, χρησὸν σωματέλεσεν, ή ὑπὸ Σου ἐπιταχ-
θεσα Τρωσὶν αὐτη ἀποίκισις; ή εἰ πολλῷ βέλτιον ίῷ, καὶ Τροίης ἐκτεφ-
ρωθείσης, μέσον αὐτῆς οἰκεῖν τῆς ασθεᾶ;

Στίχ: 61. ΟΥ ΔΑΣ . . . ΖΑΝΘΟΝ, ΣΙΜΟΕΝΤΑ, Καὶ γάρ τοι καὶ Τροίας
ηθὶ πυρὶ καταθαλωθείσης, αλλὰ τὸ ἔδαφος διαστρέτη μένον, καὶ οἱ
παρερβέοντες αὐτῶν ποταμοὶ ἔτι περίεισιν, οὓς απεδεδίλιαν σφίσιν οἱ
Τεύχρος πρὸ παντὸς αἰρένται, καν, ἥτοι ἐπανίζοντες τὸς αὐτοὶς οἰσεδαι
μέλεσι καμάτες τε καὶ κινδύνους, ὃν ἀπαναεσάντες εἰς περάν ηλθον, η
καὶ ἀποκατασαθέντες τέως ἐκεῖσε τοῖς προτέρεοις ὁμοίας καὶ ἔξης αἰνατ-
λησυται.

Στίχ: 62. . . . ΑΠΟΡΡΗΣΑΙ ΒΑΘΕΗΝ ΣΙΓΗΝ. . . . Τετέσι
μετὰ τῶν παντελῆ σιγιλῷ, φῆξα γῆρα, καὶ ἐκφιλῶν ἄττα σινῆχε βιν-
σοδεμένησα. "Ουτῷ καὶ Ἰλ: Δ. σίχ. 24.

„Ηρη δὲ εἰκαστε σῆνδος χέλον, αλλὰ προσπύτα.

Στίχ: 63 ΚΙΝΕΓΝ ΔΗΡΙΑΣ "Ορες ἔπως σοφιστῶς Ἡρα, ἢ Τύρ-
ηος ἐποίει, τῷ Λίνεάς προσάπτεις ἐκεῖνος γάρ ίῷ ὅντι ὁ τὰς δήρες κι-
νήσας τὸ δὲ τῷ Λατίνῳ τὸν Λίνεάν δήϊον ἥκειν, λαμπρῶς ή Θεός ἐπιψή-
μεται. Φίλιος γάρ προσῆλθεν ὁ Τρώς, κλαδὸν ἐλαίας εἰρηνικῆς προβα-
λέμενος, ὃς τὸς διαπρεσβευσομένης πέμψεις: Αἰν: Ζ. σίχ. 163.

„Παλλαδικῆς προφέροντας ἐλαίης ἔρεις πάντας.

Στίχ: 64. . . . ΕΣΤΩ· Κατὰ συγχώνησιν ἐρηταί, ὡς εἰ πρέφασις ίῷ
τοῖς περὶ Αἰνέαν, τὰ τῶν Μοιρῶν προτεινόμενα θέσφατα,

Βιβλ. γ.

C

Στίχ:

Quis Deus in fraudem, quæ dura potentia nostri
Egit? ubi hic Juno, demissave nubibus Iris?
Indignum est Italos Trojam circundare flammis
75 Nascentem; & patriâ Turnum consistere terrâ,
Cui Pilumnus, avus, cui Diva Venilia mater.
Quid? face Trojanos atrâ vim ferre Latinis?
Arva aliena jugo premere, atque avertere prædas?
Quid? soceros legere, & gremiis abducere paetas?
80 Pacem orare manu, præsigere pupibus arma?
Tu potes Ænean manibus subducere Grajum,
Proque viro nebulam, & ventos obtendere inanes;
Et potes in totidem classem convertere Nymphas:
Nos aliquid Rutulos contra juuisse nefandum est.
85 Æneas ignarus abest: ignarus & absit.
Est Paphos, Idaliumque tibi, sunt alta Cythera.
Quid gravidam bellis urbem, & corda aspera tentas?
Nosne tibi fluxas Phrygiæ res vertere fundo
Conamur? Nos? an miseris qui Troas Achivis
90 Objecit? quæ causa fuit consurgere in arma
Europamque Asiamque, & foedera solvere surto?

Me

* * *

Στίχ: 70 ΚΑΣΣΑ'ΝΔΡΗΣ 'ΕΠΙΝΝΥ'ΣΙ· 'Ου γὰρ πίστεως
ηξέπτο τα ὑπὸ Κασσάνδρας θεωριαδόμενα. (ὅρα Β'. Αἰν: σιχ. 263. καὶ Γ'.
Αἰν: σιχ. 194.)

Στίχ: 71. ΛΙΠΕ'ΜΕΝ Πρές τὸ ὑπ' Ἀφροδίτης απαν-
τῷ φηθὲν ἀνωτ: σιχ. 24.
„Αἰνείας δὲ ἄπεις, όπ' οὐδε
Οὐδέποτε γάρ, Φοσὶ, παρέγνετεν, οὐ πρότερόν τοις ἀπιέναι, αὐτεπάγγελτος δὲ
τὸν αὐτὸν σρατὸν ἐγκατέλιπεν αὐτὸς ἀπελθὼν. (Θ. Αἰν: σιχ. 8. καὶ ΙΙ.)

Στίχ: Αὔτ: ΨΤΧΗ'Ν Τ' 'ΕΠΙΔΟΤΝΑΙ 'ΑΗΤΑΙΣ; ΤΒΤΕΣΙΝ ἐπιθερζῆσαι τοῖς
ματαίοις, τοῖς παρ' Ευάνδρου δηλονότι, καὶ ἀλλων βοηθήμασιν οὐ γαρ τὸν σόλον,
ἔφη, ἀλλὰ τῶν ψυχῶν. (vitam) (ὅρα Η'. Αἰν: σιχ. 121. καὶ 132. καὶ 494.)

Στίχ: 72. ΠΑΙΔΑΡΙΩ; ΠΙΣΤΕΥ'ΣΑΙ; Κανταῦθα ψεύστεαι Ἡρα-
ού γάρ τῷ Ἀσκανίῳ Αἰνείας ἐπίσευσε τὸν σρατὸν, ἀλλὰ Μινέθε, καὶ Σε-
ρέσῃ, καὶ τοῖς λοιποῖς, όπ' τῶν πραγμάτων ἡγήτορες οὐν ἐπιεῖσας. (Θ.
Αἰν: σιχ. 230. καὶ 233.)

Στίχ: 73. "Η ΤΤΥΡΡΗΝΗΝ Π'ΣΤΙΝ Νοητέον είταῦθα τινὰς σιν-
θήκας, ὃς μετὰ Τυρδίων σι ἐκ Δαυνίας πρέστερον σωθέμενος εἶχεν. Ἀλλ'
ο τυραννικὸς Μερέντιος πρώτοι, καὶ Τύρενος αὐτές ἐπειτα, τῷ τυράννῳ
σύμμαχος παρεστάς κατὰ τῶν τυραννώμενων, (Η. Αἰν: σιχ. 500 — 515.)
τῆς σάσσως ἐγένεντο αἴτιοι.

Στίχ: 74. ΤΙΣ 'ΡΑ' ΘΕΩΣΝ ΔΟ'ΛΟΝ, κτ: 'Ἐπὶ τιῷ ἀρντοιν καταφένυες ὁν ἐ-
μηχανήσατο πάντων, απαντῶσαι δῆθεν οἰς περ' Ἀφροδίτη ηγιάσατο ἀνωτ: σιχ. 35—40.

Στίχ: 77. "ΗΚΕΝ 'ΑΕΙΚΕ'ΛΙΟΝ κτ: 'Ειρωνικώτερον χηματίσασαι τιῷ αὐτιβρησιν,
ανθυποθέρεα, ὅτι ὁ τέσ τιῷ Τρόιαιν νεφργύεντας ἐπ' Ἰταλίας, ἀδίκως πο-
λιορκεῖθαι διατενόμενος, όπος τῆς πατρίος γῆς ἐξωθεῖθαι Τύρενον ἡγήσε-
ται δίκαιον, πάνυ ἀτόπως πρὸς γάρ Τύρενον ὁ κλῆρος πατρῶος κάτεστι.

Στίχ: 79. ΠΙΛΟΤ'ΜΝΟΣ ΠΑ'ΠΠΟΣ, 'ΕΝΗΛΙ'Α ΜΗ-
ΤΗΡ. Ορεα Θ'. Αἰν: σιχ. 4. 'Αλλὰ Πιλόμνος τε καὶ Πιλόμνος παρὰ 'Ρω-
μαίοις, Δαιμονες ὑπῆρχον ἐκ Διὸς γεγονότες, τῆς Βρεφῶν ήλικίας ἐφοροι,
κατὰ 'Ουάρβωνα. 'Η δὲ 'Ενηλία ('Ουενιλία) Venilia, η καὶ αἱδελφὴ εξεργασ-
'Αμα-

Καστάνδρης ἀχθείς γε ἐρινιύσι· μὴ σρατὸν ἔμπης
Πάρφαιεν οἱ λιπέμει; ψυχὶς τ' ἐπιδεναι ἀήταις;
Μὴ πόλεμον, μὴ Ἄσυ δὲ, παιδαρίῳ πιευσσαι;
Ἡ Τυρδηνὴ πίσιν, ἔκηλά τε ἔθνε ὁχλίσαι;
Τὶς ὁ ὦ Θεῶν δόλου, ηέτ' ἐμὴ παλαμῆσατο κίνυς;
Πᾶς δ' ἐνταῦθ' Ἡοη; πᾶς δ' η νεφελόσολος Ἰρις;
Ἡκεν αἰκέλιον Τροῖων πόλιν Ἰταλιώτας
Ἐξανατικτομένια ἥδη Φλόγεσιν περιβάλλειν.
Τοιγάρ καὶ πατρίς γαῖης ἐπὶ Τύροντον ἴδρυθαι,
Τῷ γε Πιλέμνος πάππος, Ἔνηλία διὰ δὲ μῆτηρ.
Πᾶς; Τρῶας δὲ μέλαναν ὑφάπτεν δᾶδα Λατίνοις;
Ἄγρες τ' ἀλλοτρίας ἔχεμεν, ληκεθαί τε;
Πᾶς; αἴρεθ' ἔκυρος, κόλπων μνησάς δ' ἄρπαζεν;
Δεξιτερῇ Φιλίων αὐτεῖθαι, πλεῖν δὲ μεθ' ὄπλων;
Αἰνέαν σὺ διώη Χειρῶν Δαναῶν ὑφελέθαι,
Ἄχλω δ' ἀντ' ἀνδρὸς, κενεδάς δ' ὑποτείναι αἴγτας.

70

75

80

85

C 2

Καὶ

* * *

Ἀμάτης, (Ζ. Αἰν: σίχ. 57.) Νύμφη ἣν θαλασσία Ποσειδῶνος ἀκόιτη, ή κατὰ τινας ἄλλας καὶ Σαλακία, Salacia, ἀπὸ τεθαλασσίας σάλις κληθεῖσα. Σεσημειώτατη δὲ τοῖς Σχολιογράφοις, ως διὸ ὡδὲ Φησὶν Ἡρα, μηδὲν Αἰνεία τὰ γένες χείρονα τύχοντα ἔντα βέλετα δεῖξαι· εἰ γὰρ ἐκεῖνος οὗτος ἐτεροθαλής Θεὸς ἢν ἐτύγχανεν, ως ἐξ Ἀγγίσιας καὶ Αφροδίτης, ἀλλα καὶ γάτος ἐμπης ἐκ Θεῶν οὐδὲ ἐκατέροθεν· Πᾶς δὲ ἐν τῷ Θ. σίχ. 4. πατήρ, ἐπὶ τῷ παρέντος πάππας ἄνακτος λέγεται Τύρες, καὶ ἐφεζῆς δὲ σίχ. 654. πρόπαππος ὁ αὐτὸς εἰρήσεται; sed in his nominibus abutitur Poeta, Φησὶ Σέρβιος. (καταχρέαται ὁ Ποιητής τοῖς τοιότοις οὔμασιν.) Μῆπα δὲ απέν αἰμενον, ὅτι πατέρες μὲν ἐκεῖ τὸν πάππον ὠψιασε, τὸν δὲ ὡδε πάππον, πρόπαππον ἐξῆς ἀποκαλέσει, οἷον Φάναι πρέγονον;

Στίχ: 80 ΜΕΛΑΙΝΑΝ ΤΥΦΑΠΤΕΙΝ ΔΑΙΔΑ Διὸ ὡν κινδύνι πολέμων, τοῖς Λατίνοις πόλλων θανάτων παραιτίας γίγνεθαι. Λινίττεται δὲ τιὼ δοθεῖσαν ὑπὸ Τρῶων αὐθορμίᾳ τῆς μάχης.
(Ορα Ζ. Αἰν: 532. καὶ 559. καὶ 574.)

Στίχ: 81. ΛΓΡΟΤΣ ΤΓ ΑΛΛΟΤΡΙΟΤΣ ΕΧΕΜΕΝ, ΛΗΙΖΕΘΑΙ' ΤΕ. Καὶ ταῦτα ψευδῶς οὐδεν γὰρ εἰς ἐκεῖνο ὑπὸ Τρῶων τοιότο πέπρακτο.

Στίχ: 82. . . . ΛΙΡΕΙΣΘ ΕΚΤΡΟΤΣ ΜΝΗΣΤΑΣ Λ' ΑΡΠΑΖΕΙΝ; Καιμίων γάπω γάτε Λατίνος ἐκυρὸς ὀμολόγητο Τύρων, γάθ' η Λαβίη μεμνίσευτο. (Ορα Θ. Αἰν: 140.)

Στίχ: 83. ΔΕΞΙΤΕΡΗ ΦΙΛΙΗΝ ΛΙΤΕΓΣΘΑΙ κτ: Διὲ ἐκεῖνα δῆθεν τὰ ἐν Ζ. Αἰν: σίχ. 160.

Στίχ: Αὐτ: ΠΛΕΙΓΝ ΔΕ ΜΕΘ ΟΠΛΩΝ; Διὰ τὰ ἐν τῷ Η. Αἰν: σίχ. 81. καὶ σίχ. 96.

Στίχ: 84. ΛΙΝΕΙΑΝ ΣΤ ΔΥΝΗ κτ: Πρὸς ἐκεῖνο αὐθορᾶ τὸ παρ Ομήρω, στέ τον Αἰνείαν η Κύπρεις ὑπεξεῖλε τῆς μάχης σκεπάσσασα. Ιλ: Ε. σίχ. 314.

,Αμφὶ δὲ ἐν φίλον γὸν ἐχέντο πήχεε λευκῶ·

,Πρόθε δὲ οἱ πέπλοι φαενεῖ πτύγμα ἐκάλυψεν,

,Ἐρκος ἐμεν βελέων, μῆτις Δαναῶν ταχυπόλων

,Χαλκὸν ἐνὶ εἴθεσσι βαλάν, ἀπὸ θυμού ἔλοιτο.

,Η μὲν ἐν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο.

Στίχ: 85. ΑΧΛΤΝ Δ ΑΝΤ ΑΝΔΡΟΣ κτ: Τότε γὰρ Αἰνείαν παραλαβὼν, Λίτις σίχ. 344.

,Τὸν μὲν μετὰ χερσὸν ἐφίσσατο φοῖβος Απόλλων

,Κυανέη γεφέλη.

Στίχ:

¶ Me duce Dardanius Spartam expugnavit adulter?

Aut ego tela dedi, foviive Cupidine bella?

Tunc decuit metuisse tuis: nunc sera querelis

95 Haud justis assurgis, & irrita jurgia jactas.

Talibus orabat Juno; eunctique fremebant

Cœlicolæ assensu vario: ceu flamina prima,

Cum deprensa fremunt sylvis, & cœca volunt

Murmura, venturos nautis prodentia ventos.

100 Tum pater omnipotens, rerum cui summa potestas,

Infit: eo dicente, Deum domus alta filescit;

105 Et tremefacta solo tellus, filet arduus æther:

Tum Zephyri posuere; premit placida æquora pontus.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta.

110 Quandoquidem Alfonios conjungi sœdere Teucris

Haud licitum est, nec vestra capit discordia finem:

Quæ cuique est fortuna, hodie, quam quisque secat spem,

115 Troes Rutulusve fuat, nullo discrimine habebo:

Seu fatis Italum castra obsidione tenentur,

120 Sive errore malo Trojæ, monitisque sinistris.

Nec

* * *

Στίχ: 86. ΚΑΙ ΝΑΥΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΑΖΕΙΝ ΕΙΣ ΝΥΜΦΑΣ. Τὸ τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν ἔργον. (περὶ ὃν Θ. Λιν: σίχ. ιι.) τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ αὐτῷ προσαγῆψεν.

Στίχ: 88. . . . ΑΓΝΩΣ ΚΑΙ ἈΠΕΣΤΩ. Τετὶ γὰρ καὶ μάλα τῇ Ἡρα βελομένῃ ἵω καταθύμον, ἐν ᾧ δὴ καὶ ἐλαφε τὸ σκοπάμενον ἐκδηλώσασα.

Στίχ: 89. ΣΟΙ ΠΛΑΦΟΣ Πρός ἐκπίνα τὰ ἀνωτ: σίχ: 51. 52.

Στίχ: 90. ΤΙ ΠΤΟΔΙΝ κτ: Τιλ "Ἄρδεαν Φησὶ, περὶ ἷς Ζ. Λιν: 449. Ὁδῖος δὲ τῆς πόλεως αἱ κατὰ Μεγεντίς υπῆρχον σάσσις, τὸ κακῶς καὶ τυραννικῶς ἀρξατος. (Λιν: σίχ. 696.) Ἄδικως ἀρα τέττυ γε ἐνεκαὶ Λινέαν Ἡρα γύτιστο προσδιαβάθμασσα: ἦ ἄλλως, τινὶ ἱταλίαις ὅλιω συγκυνθεῖσαν ἐνταῦθα, αὐτὶ τῆς πόλεως νοητέον, οἷς σίεται Σέρβιος.

Στίχ: 91. ΤΡΗΧΥΤΕΡΑΣ ΚΡΑΔΙΑΣ κτ: Τοιάττες δὴ τὺς Ῥοτόλας καὶ Νυμάνος φίωθι μεγαλευχῶν ἀνεκίρυττεν. Λιν: Θ. σίχ. 625.

"Ημέας ἐκ δίζης σκληρὸν γένος κτ:

Στίχ: 92. ἮΜΕΙΣ ΤΑ ΦΡΤΓΙΗΣ κτ: Τὸν ἐπισυμβάντα τῇ Τραδέδι ὄλεθρον ἐσυτῆς Ἡρα ἀποσκευάζει, τῇ Ἀφροδίτῃ ὡς παραιτίῳ ἐκείνᾳ γενομένῃ αὐτὸν ἐπιφίπτεσσα.

Στίχ: 93. ΚΛΟΠΕΙΗ, τῇ Ἀρπαγῇ τῆς Ἐλένης.

Στίχ: 96. . . . Ο ΜΟΙΧΟΣ ΔΑΡΔΑΝΟΣ, Ο Πάρις.

Στίχ: 97. ΣΠΑΡΤΗΝ ἘΚΠΕΡΣΑΣ. "Οὐτω γὰρ δὲ Μάρω: Spartam expugnavit. (τὸ Σπαρταῖς ἐξεπολιόρκησέ τε καὶ παρεστίσατο.) Τῆς γὰρ Ἐλένης, Φασίν, ἐκούτλι τῷ Πάριδι παρακολυθῆσαι μὴ βελομένης, τιλ πόλιν ἐπειμβάντα καταπορθῆσαι, καὶ πολέμου νόμῳ τιλ τε γωνίκες, καὶ τὸν περὶ αὐτὶν πλάττον, οἷς δὴ λάφυρον, διαρπάσαθαι. Ως εἴγε ταῦθ' ἔτως ἔχε, θαυμασὸν θέν, πρὸς ἀμιαντὸν ἔξης τὸ Ἐλιωπὸν ἄπαν συμπνεῦσαι, καὶ μηδὲ Μενέλαον τινὶ ἀκοίτῃ ἀπαξιῶσαι προσεσθεῖ τε, καὶ τῆς ἐυνῆς μεταδῖναι, διὸ τὸ τῆς ἀρπαγῆς Βίσιον καὶ αἴθιλητον οὔτω δὲ ἀρεα καὶ οἱ Γαλλιὶ τὸν Μάρωνα ἐρμηνεύσαντες ἀπέδωκαν: Le Troien perfide et adultere, qui forçà la ville de Sparte—Qui saccagèa la ville de Sparte à δὲ Τραλλε, εδὲ φύτες τῆς διαροιας πάντα απέχων:

„Ju condussi l' adultero pastore

„A l'imprese di Sparta?

OJ

Καὶ ναῦς δᾶσα δὲ ἔχεις μεταμορφάζειν εἰς Νύμφας·

Ήμας δὲ τι θέμις βασίν Ροτόλοισιν αρῆξαι;

Αἰνέας ἀγνώς μὲν ἀπεῖ· ἀγνώς καὶ ἀπέξω.

Σοὶ Πάφος, Ἰδάλιόν τε, καὶ αὐτὰ Κύθερα ἀνήκει:

Τὶ πτόλιν ἀργαλέας υσμίνας ὡδίνυσσαν,

90

Τρηχυτέρας κραδίας τε υπεξερεθεις ἀλλήλαις;

Ήμεις τὰ Φρυγίης αντρέψαι υπόρροια ἄρδια

Ιέμεν; ήμεις; η δειλὸς ὅς Τραχος Ἀχαιοῖς

Ἀντιβάλεν; τὶς δὲ ἐσκεν ὅς αἴτιος ὥρσεν ἐς ὅπλα

Ἐυρώπια τ' Ἀσία τ', εἰρίων δὲ ἕλε κλοπέη;

95

Ήγεσίης ήμησιν ὁ μοιχος Δάρδανος ἔχε

Σπάρτιων ἐκπέρσας; η αὐτὴ ὅπλα παρέχον;

Ήέτε δὴ πολέμιας δὲ ἔρωτος ἐγώ υπὸ Θάλψαι

Τῆμος δεδιέναι περὶ τοὺς χριῶν ὄψε δὲ ηδη

Ἄιτιάσεις ἀδίκχει, καὶ νείκεα Φρεδός ἐνιτένεις.

100

Τῷς ἀγόρευτος Ήρῃ Θεοὶ δὲ υπέβρυχον ἀπαντεῖ,

Φραζόμενοι δίχας ᾖς τὸν ἀνέμιων υπαήματα πρῶτα,

Εὗτ' ἐνιμορμύρει μέσσων κατὰ δάσκιον ὕλων,

Τυφλὰ τὸν ἀνασροφέοντα συρίγματα ηδὲ αἰδηλα,

Αἶψα πνευσομένιας δηλοὶ πλωτῆρσιν αἴγτας.

105

Τόφρα πατήρ πάντων, τῷ δὴ κράτος ἐσὶ μέγισον,

Ήνδα, δῶ δὲ Θεῶν λαλέοντος ἔχεσκεν σῆγα.

Σέφη δὲ χθῶν, ηδὲ ὑψηλὸς δίγηστρος αἰθήρ,

Πλύσαν δὲ ζεφυροι, σόρνυ δὲ ἐκ λαύτματα πόντος.

Κλῦτε

* * *

Οὐ γάρ ἂν, εἰ μὴ τι καὶ έτος σωσπενόει τοιότοι, Impresa di Sparta, τὸ ἔργον
ἀνόμιαστον. Άλλα γάρ η κοινὴ δόξα κρατεῖ, τῷ τινι Τιαδαρεώνιων ἐκβαν
ἐνδέναι τῷ Φρυγὶ γενεγίσκων, ὡς ὁ ἐποκοίος Κόλυθος ἐξέσψωμησεν.

Στίχ: 99. ΤΗΓΜΟΣ "Οτε ταῦτα ἐκίνεις.

Στίχ: 102. ΦΡΑΖΟΜΕΝΟΙ ΔΙΓΧΑ Οἱ μὲν υπὲρ Ροτόλων σωὶ Ήρῳ
ἰσάμενοι, οἱ δὲ σωὶ Αφροδίτη υπὲρ Τέυκρων.

Στίχ: Αὐτοῦ—103. "ΩΣ Τὸ ΑΝΕΜΩΝ κτ: Καὶν ἄλλοις ὁ Μάρων τῷ φαινομένῳ ἐμο
τῆθη τεττα. Γεωργ. Α. σίχ. 406. "Άλλος μὲν Οὐραγίλιος τὸν Βρυγμὸν
τῶν αντιφρονέντων Θεῶν, διὰ τῷ προσπακυομένου ηχήματος τῶν αντιπνευ-
σόντων ανέμων, ἐδήλωσεν ὁ δὲ Καλαβρὸς καὶ τὸς Θεοὺς αἰτεῖς κατήγα-
γεν δρανόθεν υπὸ τῷ Ιλιον συβρήγνυμένες, ἐπὶ τοῖς ανέμοις ὡς ἐπ' ὄχη-
μασι. Παραλ: Βιβλ: ΙΒ. σίχ. 158.

,,Ἐμπεσεν αἰθανάτοισιν ἔρεις δίχας δὲ σφιν θυμὸς

,,Ἐκλεγτ' ὀρινομένων ανέμων δὲ ἐπιβάντες αέδας

,,Οὐρανόθεν Φορέοντ' ἐπὶ καθόνα

,,Αλλήλων ἵσαντο καταντίον, οἱ μὲν Αχαιῶν,

,,ΟΙ δὲ ἄλλοι υπὲρ Τρώων

Στίχ: 108. ΣΕΙΓΣΘΗ ΔΕ ΧΘΩΝ κτ: "Ο μὲν παρ Όμηρω Ζεὺς τῷ Θέτιδι τινὶ^α
αἵτησιν ἐπινέυσας, (Ιλ: Α. σίχ. 530.) μέγαν ἐλέλιξεν ὄλυμπον· ὁ δὲ πα-
ρὰ τῷ Καλαβρῷ (Παραλ: ΙΒ. σίχ. 192.) υπερχολθμενός, σωὶ δὲ ἐτίαξεν
αἰθέρα πᾶσαν. ὁ δὲ παρὰ τῷ Μάρωνι ἀλλοι τινὶ τινὶ γιγαντοῖς,
καὶ πάντα σγῆν αναγκάζει. "Ο δὲ Σχολαστής Κέρδης, παρεπλησίως καὶ
Ευριπίδης παρέθετο ἐν Βάκχαις, τὸν, Βάκχος λαλεῖτος, πάντα σγῆν ἐκ-
διάσκοντα.

,,Σλυγησ δὲ αἰθήρ, σίγα δὲ ἐυλεμονος νάπη

,,Φύδις ἔχει, θηγῶν δὲ τοι ἀνηκεστας βοιώ.

Βιβλ. Ι.

D

Στίχ:

Nec Rutulos solvo: sua cuique exorsa laborem,
Fortunamque ferent: Rex Juppiter omnibus idem.
FATA viam invenient. Stygii per flumina fratris,
Per pice torrentes, atraque voragine ripas,
115 Annuit, & totum nutu tremefecit Olympum.
Hic finis fandi: folio tum Iuppiter aureo
Surgit, Cœlicolæ medium quem ad limina ducunt.
Interea Rutuli portis circum omnibus instant
Sternere cæde viros, & mœnia cingere flammis.
120 At legio Æneadum vallis obfessa tenetur;
Nec spes ulla fugæ: miseri stant turribus altis
Nequicquam, & rarâ muros cinxere coronâ.
Alius Imbrasides: Hicetaoniusque Thymœtes,
Assaracique duo, & senior cum Castore Thybris,
125 Prima acies: hos germani Sarpedonis ambo,
Et Clarus, & Hæmon, Lyciâ comitan nr ab altâ.
Fert ingens toto connixus corpore saxum;
Haud partem exiguum monis, Lyrnelius Aemon,
Nec Clytio genitore minor, nec fratre Mnestheo.
130 Hi jaculis, illi certant defendere saxis,
Molirique ignem, nervoque aptare sagittas.
Ipse inter medios, Veneris justissima cura,
Dardanius caput ecce puer detectus honestum;

Qvæ-

* * *

Στίχ: ιια. ὉΤ ΘΕΜΙΣ, Πέπρωται γὰρ αἰδήλοις ἀντίζηλαι εἶναι τὰ ἔθνη.

Στίχ: ιι4. ἘΜΟΙ ὍΤΤΙ ΔΙΟΙΣΕΛ Ἀδιαφορήσειν ὁ Ζεὺς ἐπαγγύελ-
λεται, τιὼ τῶν Θεῶν σάσιν, τῶν μὲν τῇ Ἡρᾳ συμφατριαζόντων, τῶν δὲ
τῇ ἈΦροδίτῃ, σῆσαι αἴδωστῶν.

Στίχ: ιι7. ὉΤΔΕ' ΛΤ'Ω ῬΟΤΟΛΟΤΣ. Ταυτὸ καὶ περὶ Τεύκρων
(Φησὶ Σέξβιος) σωεπινοῦθεν εἰκός, καθ' ὃν δὴ νοῶ ἐξιῶ ἑρμιωεῦσαρ, (εὖδε
λύω ἐτέρες.) Αλλὰ περὶ Ἰοτέλων ἄμεινον ἐκλαβέντι ίδιαίτερον τὸ ἔηθρον.
ὑποσημάνεις γὰρ ὅτα τὰς ηττονας ἐσομένους τῇ μάχῃ, καὶ δεσμοῖς μενεῦ-
τας τοῖς υπὸ τῶν κρειττόνων τεθεισομένοις, ὡς ἥκιςα τὸν Δία ἐλάνθασεν.

Στίχ: ιι8. ΠΑΣΙΝ Ο ΑΤΤΟΣ. Ἐπίσης ἀπασι τὰ δίκαια νέμων.

Στίχ: ιι9 ΜΟΓΡΑ ὌΔΟΝ ΚΙΧΑΝΕΙ. Τὸ είμαρμένον εἰς πέρας
προελεύσεται. Ουκοῦ ἔτερόν τι τῷ Δίσ τιὼ Μοῖραι ὧδε ὁ Ποιητὴς απο-
σάίνει. Αλλὰ τῷ Διὶ ή πεπρωμένη ἐκάστῳ Μοῖρα ψκ αἴδηλος.

Στίχ: Αὐτ: ΝΗ ΤΑ ΣΤΥΓΟΣ ΤΔΛΤ ΛΔΕΛΦΟΤ. Περὶ τε τῆς
Στυγὸς καὶ τῷ κατ' αὐτῆς δρκῃ, ἐν Α. τῶν Γεωργ. 51χ. 273. καν τῷ Δ.
580. τὰ δὲ σύγια ὑδατας τῷ Ἀδελφῷ Ἀιδωνεῖ ἀπονέμεις ὡς λαχος
ιδιον, τῷ καὶ Διὶ συγίῳ διὰ τότο καλεγμένῳ, καὶ συγίῳ "Λακτι." δρα 5.
Λιν: 51χ. 283.) Εἰσάγεται οὐδὲ ὁ Ζεὺς συχνάκις τῷ τοιᾶδε χρώμενος σφκω-
δὶ οὐ καὶ τῇ Θεῶν Μητρὶ ἀνωτέρῳ (Βιβλ: Θ. Λιν: 51χ. 106.) τιὼ υπὲρ
τῶν Νηῶν χάριν κατανέυστας διεπιτώσατο.

Στίχ: ιι1. ΝΕΤΣΑΣ ΕΛΕΠΙΣΕΝ ΟΛΥΜΠΟΝ. Ιλ: Α. 51χ. 528.

„Η, καὶ κυανέγοιν ἐπ' ὁφρύσι νεῦσε Κρονίων,
„Αμβρόσιαι δὲ ἄρα χαῖται ἐπερδώσαντο ἀνακτος
„Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο μέγαν δὲ ἐλέλιξεν ὅλυμπον.
„Αλλ' ὁ μὲν καθ' Ομηρον Ζεὺς, τοῖς βερύχοις ὅτα τὸν οὐρανὸν σωτα-
ράσσει, ἐπιεύσας τιὼ αἴτησιν ὁ δὲ τῷ Μάρωνος ἐνταῦθα, καὶ χολωθείς
πως κατὰ τῶν Ουρανιώνων σασιαζόντων, τῷ παρεὶ τῷ Καλαβρῷ (ΙΒ.
Παραλ: 172.) ἐξὶν ὁμοιότερος.

„Ικετο

Κλῦτε ἄρα Φρεσὸν, ἀττα πιφάσκω δ' ἔμπεδ' ἔχοπε.

110

Οὐνεκα Αὔσονίες Φιλῶι θέθαι σωὶ Τεύκροις

Οὐ θέμις, ὃδὲ πέρας σφετέρης πέλεται διχονοθης,

"Ητις, ὅτῳ κεν νιῶ παρέποιτο τύχη τ' ἐλπίς τε,

Τρῶς, ἥτοι Ῥοτόλος τελέθαι, ἐμοὶ γάτι διοίσει.

Εἴτ' ἄρα Ἰταλὸι ἐκ Μοιράων Τρῶας ἐνερξαν,

Εἴτε κακῆ Τροίης ἀτη σκαμαῖς θ' υποθήκαις.

Οὐδὲ λύω Ῥοτόλγες αμφοῖν ἔν, ήτις ἀλλως,

"Ἐργ' ἀπολήξει. Ζεὺς βασιλεὺς ἔσι, πᾶσιν δ' ἀυτὸς.

Μοῖρα ὅδὸν κιχάνει νὴ τὰ Στυγὸς ὕδατ' ἀδελφῷ,

Πισσορόκες ὄχθας τε, μελάντατον ἡδὲ βέρεθρον.

115

"Η, καὶ κρατὶ ὅλον νεύσας ἐλέλιξεν ὅλυμπον,

"Ως δ' ἀγορὴ λύθη Δία δὲ χρυσῷ ἀπὸ θώκη

"Ἄτσαντα μέσον πρὸς δῶμα Θεοὶ παραπέμπουν.

Τατάκι δ' ἄρδ 'Ροτόλοι περὶ ίζαντ' αἰφὶ πυλῶσιν,

"Αὐδρας ἐναίρουντες, πυρὶ δ' ἔρκατα ἐμπιπρῶντες.

120

"Ἐντοψ' Αἰνεαδῶν λεγεὼν δὲ καθέργυντο τάφροις,

Οὐδὲ ὑπαλύξας ἔνα, οἰκτροὶ δ' ἐπ' ἐπάλξεσιν ἔσαν

"Ηλιδα, καὶ παῦροι τεχῶν ὑπερ ἀντιμαχεῦντο

"Ἀσιος Ἰμβρασίδης, Ἰκεταόνιος τε Θυμόιτης;

'Ασσάρακοι τὲ δύω, πολιὸς θ' ἄμα Κάροι Θύμβρις.

125

130

D 2

Πρῶ-

"Ικετο δ' ὄυλύμπιο φίον μέγας σωὶ δ' ἐτίναξεν
,,Αἰδέρεια πᾶσαν ύπερχολέμενος ἄλλοτε δ' ἄλλαι
,,Βεονταί σμῶς σεροπῆσι μὲγ' ἐκτύπεον· ἐκ δὲ κεραυνὸς
,,Ταρεφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνος καίετο δ' αἵρε.
,,Αστετος· Λαθανάτοισι δ' υπὸ Φρένας ἔμπεσε δεῖμας
,,Πάντων δ' ἐτρέμε γυῖας, καὶ αἴθανάτων περ ἐντῶν.

Στίχ: 129. "ΑΣΙΟΣ ἸΜΒΡΑΣΙΔΗΣ κτ: Φέρεται δὴ καὶ παρ' Όμήρω Τρῶς ὄνομα

"Διος, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἦν Τραπεζίδης πατρωνυμέμενος, (Ιλ: Β. σίχ. 838.)
οὗτος δὲ Ἰμβρασίδης, ἀπὸ πατρὸς Ἰμβράσῃς ὁπερει καὶ Ικεταόνιος ὁ ἔχο-
μέγας Θυμόιτης, ἀπὸ Ικετάσων.

Στίχ: 130. 'ΑΣΣΑΡΑΚΟΙ ΤΕ ΔΥΩ, ΠΟΛΙΟΣ Θ' "ΑΜΑ ΚΑΣΤΟΡΙ ΘΥΜΒΡΙΣ.

"Ομάνυμις οἱ Ἀσσάρακοι, εἰμὶ τυχὸν ἔξι Ἀσσαράκαις τὸ γένος ἔλκουτες,
(περὶ δὲ γένες, ὅρα Θ. Λιν: σίχ. 665.) οὓς περ ὁ Ἰταλὸς Κάρος, εἰς διὸ
εἰ ἄκων, η ἐκὼν εἴναι παρέδραμεν. Ο δέτοι Θύμβρις ὄπως γεραιτερος ἵπε
τῷ Ποιητῷ λέλεκται: Senior cum Castore Tybris: αμφιβολον πότερον γάρ;
παραθέτει τῷ πρὸς Κάρος τὸν ἐταῖρον, παθότι καὶ γάτος γηραῖς ίων;
η τῷ παραθετικῷ ὡς θετικῇ τοιμένῃ, τῷ γεραιτέρῳ ἀντὶ τῷ ἀπλᾶς γέ-
ροντος; Αὐτοὶ γάρ γάτως ἔξελήθαμεν, πολιὸν ἔρμινέσαντες καθ' ἑαυτὸν
ἀπαραθέτως. Οὐτω γάρ δὴ καὶ Κάρος:

El buon Castore insieme

„Col vecchio Tebro

Σεσημείωται δ' ὅτι κατά συγγύιας ὁ Ποιητης ὁδε τὸς προμάχους, τῷ καὶ
τὰ συγγένειαν οἰκεότητι, η κατὰ Φιλίαν, ὡς εἰκὸς ἀλλῆλοις σιωπτομέ-
νιας παρέσησεν ἐγίνοντο γάρ γάτως ἐτέρῳ ἔτερος η προτροπεὺς εἰς ἀλκιῶ,
η καὶ Βοιθημα, υπὸ ἀλλῆλων παραθηγόμενος ην δὲ Λασκανική η ἀγαγή, εἰ-
μιράν εἰς ἀνδραγαθίαν τιὼ διοπίω ἔχεται.

Στίχ:

Qualis gemma micat, fulvum quæ dividit aurum,
 135 Aut collo decus, aut capiti; vel quale per artem
 Inclusum buxo, aut Oriciâ terebintho
 Lucet ebur: fusos cervix cui lactea crines
 Accipit, & molli subnectens circulus auro.
 Te quoque magnanimæ viderunt, Ismare, gentes
 140 Vulnera dirigere, & calamos armare veneno,
 Mæoniâ generose domo, ubi pingua culta
 Exercentque viri, Paetolusque irrigat auro.
 Affuit & Mnestheus, quem pulsi pristina Turni
 Aggere murorum sublimem gloria tollit;
 145 Et Capys; hinc nomen Campanæ dicitur urbi.
 Illi inter se se duri certamina belli
 Contulerant: media Æneas freta nocte secabat.
 Namque ut ab Evandro castris ingressus Etruscis,
 Regem adit, & regi memorat nomenque genuisque;
 150 Quidve perat, quidve ipse ferat; Mezentius arma
 Quæ sibi conciliet; violentaque pectora Turni
 Edocet: humanis quæ sit fiducia rebus
 Admonet; immiscetque preces: Haud fit mora: Tarchon
 Jungit opes, fœdusque ferit. Tum libera fatis
 155 Classem concendit jussis gens Lydia Divum,
 Externo commissa duci. Æneia puppis
 Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones:

Im-

* * *

Στίχ: 131. : . : : ΣΑΡΠΗΔΟ'ΝΟΣ ἈΜΦΩ ὌΜΑΓΜΩ, Καὶ τέδε ἀμφιλο-
 γῆται· οἵτοι γάρ τῷ Σαρπηδόνος ἡσ αἱμότεροι γεγονότες, αἰδήλοι ὄμαι-
 μονε ἦσιν, οἵ καὶ αὐτῷ ἐκείνω ὄμομητροι κάστεις. Καὶ οἱ μὲν Γάιδαι, ὃν
 πολάκις ἐμνήθισι, Freres απέδωκαν de Sarpedon. ὁσαύτως δὲ καὶ ὁ Κά-
 ρος: di Sarpedonte i fratti. Σέρβιος δὲ οὐδὲ αἱμοβάσσων.

Στίχ: 132 ΚΑΙ' ΚΛΑΡΟΣ ἮΔ' ΛΙΜΩΝ. Δοκέσι δὲ δῖοι παρὰ τὸν Σαρπηδόνος
 εἴδ' γέτε, εἴδ' ὄμαιμονας, ἔτεροι γενέθαι, ἐκείνωι ἀκατονομάσων εἰσενεχθέν-
 των, οὓς μόνον αἰκὲ τῆς μετὰ τῷ Σαρπηδόνος συγγενείας διαγνωριθέντων
 τοιτὶ δὲ δηλεθαῖς ἔσοικε, πῃ μὲν, ἐκ τῷ προσεδέντος συμπλοκτικῷ (καὶ).
 πῃ δὲ, οὓς ἐκ τῆς ἐπισημεωθείσης χώρας· οὖτι γάρ, ἐπερ τῷ Σαρπηδό-
 νος συγγενεῖς ησαν, ἐκ Λυκίας ἀφειλον τὸ γένος ἔλκεν, περιττὸν οὐ τὸ
 προσθεῖνα. Δῆλον γάρ ἐξ Ὁμήρου, Ἰλ: B. σίχ. 876.
 „Σαρπηδὼν δὲ ηρχετο Λυκίων.

Στίχ: 134. ΛΥΡΝΗΣΙΟΣ ἈΚΜΩΝ, Ἡν δὲ πόλις ή Λυρνησσός Τρωϊ-
 κὴ, μία τῶν ἔνδεκα, τῶν ἐν τῷ Τρωαδί, (Στίχ: Βιγ.) ἐγγὺς τῷ κόλπῳ
 πειμένη τῷ Ἀδραμυττιώ· πατέρες αὐτῇ Βρισηΐδος, περὶ ης τὸ γενέος ἐξήρ-
 θη, τὸ μεταξύ Ἀχιλλέως οὓς Ἀγαμέμνονος,

Στίχ: 136. ΤΩΣΝ Δ' ΟΙΓ ΜΕΝ ΟΙΓ ΔΕ' Οι μὲν, οἵτοι
 οἱ Ροτόλοις οἱ δὲ οἱ Τεῦκροι.

Στίχ: 137. ΟΙ Δ' ΕΡΓΙΠΤΑΖΟΝ ΠΥΤΡ, ΟΙΓ Δ' ΕΠΕΤΟΞΑΖΟΝΤΟ. Οι μὲν ἄνω-
 θεν πῦρ αἰφνίτετος, οἱ δὲ κάτωθεν τοξοβολεῦτες· τὸ δὲ χῆμα, τὸ λεγόμε-
 νον ἐσὶ χιαστὸν.

Στίχ: 138. ΔΑΡΔΑΝΙΟΣ ΔΕ' ΠΑΓΣ Οι Ἀσκάνιος.

Στίχ: 139. ΚΕΦΑΛΗΝ ἈΚΑΛΥΠΤΩΣ, Κέρυθος ἄνευ.

Στίχ: 140. ΔΙΑΤΕΜΝΩΝ, Διατίζων τοι καταγλωττῶν.

Στίχ:

Πρώτον ἄγημα τὸδ', οἵς Σαρπηδόνος ἀμφῶ ὅμαιμω,
Καὶ Κλάρος, ἦδ' Αἴμων, αἰπῆς Λυκίης ἀΦέποντο.
Ἴφι δὲ ἐρεσάμενος δέμας ἥκεν ἀναδῆ λᾶαν,
Οὔρεος δύτι μέρος βαιὸν, Λυρνήσσιος Ἀκμῶν,
Οὐ πατέρος Κλυτία κάσιός τε Μινεθέος ἥσσων.
Τῶν δὲ οἱ μὲν μάρναντο βελέμνοις, οἱ δὲ πέτρησιν
Οἱ δὲ ἐρδίπταζον πῦρ, οἱ δὲ ἐπετοξάζοντο.
Δαρδάνιος δὲ πάῖς, τῷ μέμβλετο κάρτ' Ἀφροδίτη,
Ἐσὼς ἐν μέσσοις καλιὰ κεφαλὶς ἀκαλύπτως,
Ὦς δὲ λιθαῖς σίλβε ἔανθὸν χρυσὸν διατέμνων,
Ἡτε δερῆ ἄγαλμ', η̄ κράτις ἥέδ' ὅποιος,
Πυξῷ τε χνοσῶῃ ἐναρηρῶς, η̄ Τερεβίνθῳ
Τῇ ἐξ Ωρικίης, ἐλέφας καλὸν διαφαίνει.
Τοῦ δὲ ἀναχευομένας αὐχὶς ἀγλαῖς, αὐθέρας
Δέκτο γαλακτόχρυσης, αὖ χρυσῷ ἐσφήκωντο.
Καὶ σὲ, δὲ Ἰσμαρε, τόφρα σπωπε μεγιώρα ἔθνη,
Τραύματα ιθώντ', ἀμφαρμάσσοντά τε ίσε,
Γεννάδα Μηνίας ἐξ οίκων, πίονα ἔνθα

135

140

145

Εξι

* * *

Στίχ: 141. Ήὲ τέ δειρής ἀγαλμ', ή κράτι Τὸ μὲν ἐν κλοιῷ,
τὸ δὲ ἐν περικεφαλαίᾳ.

Στίχ: 142. ΠΤΞΩΙ Η τερεβίνθῳ, τῷ γὰρ ἐν τοῖς μελαντέροις τῶν
ξύλων ἐναρμογῇ, λευκότερος ἐστὶ δὲ ἵλεφας ἐκ παραθέσεως ἀναφαίνε-
ται· ὡσαύτως οὐκέ τῷ μελαντάτῳ χαίτῃ, λευκότερον τῷ παιδὶ¹
τὸ τέ χρωτὸς γάνος ἀπέλαμπεν.

Στίχ: 143. ΤΗΣ ΕΞ ΩΡΙΚΗΣ Ωρικὸς πόλις Ἡπαέρη, παρὰ τὴν
εἰσβολὴν εἰς τὸν Ἀδρίαν ἐκ δέξιῶν εἰσαλτεστιν, καὶ πολὺ ἀποθεν Βαθρωτῇ·
ἐξ ἡς Ωρικία ἡ χώρα, παθὲν ἡ μέλαινα ἐπιπολάρες Τερεβίνθος, τῆς
Συριακῆς καὶ τοις ἐλάσσον τὸ μέγεθος. Λεγεται δὲ αρσενικῶς ἡ Ωρικὸς
παρὰ Πολυβίῳ, ὡς ὁ τῶν Ἐθνικῶν Συγγραφεὺς σεσημείωκεν.

Στίχ: 145. . . . ΑΓΧΡΤΣΩΙ ΕΣΦΗΚΩΝΤΟ. Οὐτω καὶ Ομηρος τὰς
Εὐφόρβες κατηγλάσσειν αἰθέρας, τῇ ὑπὸ Μενελάου πεσόντος. Ιλ: Ρ. ζιχ.
52.

„Πλοχμοὶ δ' οἵ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Πῶς δὲ οὐδὲν αἱ τῷ Παιδὶς Λοκανίς αἰθέρας ἀνεχέντο, οἵπερ χρυσῷ
δακτυλίῳ, η̄ τέττιγι, ὃ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν ἀνεδέδετο κράβυλος; Αλλὰ
ἐκένο νοητέον, περὶ τὰς αἴπο τῷ σφηκώματος ἐφεξῆς, εἰς μῆκος τῶν βοσ-
ρύχων προσχεόμενος ἄκρα.

Στίχ: 146. . . . ΙΣΜΑΡΕ ΜΕΓΗΝΟΡΑ ΕΘΝΗ. Ο μὲν
Ισμαρεος ἐνός τινος ίση τῶν ἐν Τρώαι κυριωνυμίᾳ. Τὰ δὲ μεγύλωρες ἔθνη,
ἀδέν απεικὸς ἐκάτερος ἐκλαβέθαμ, τό τε Τρώων καὶ τὸ Ροτάλων ἐπίσης,
τὰ Ισμαρές ἐντοξείαν ὁρῶντας καὶ θαυμάζοντας Διακριτέον δὲ ἐνταῦθα καὶ
τῶν φημάτων τὰς χερσῖν, προσφόρως τοῖς πράγμασιν ἔχοσαν. Ιδιωτὲ μὲν
γὰρ τὰ τραύματα, ητοι τὰ δέλη τὰ εἰς τὸ τρώσακ ἀφιέμενα, ἐνθυβέλως
ιεῖς καὶ ἐπιτυχώσι, ἀνεφάρμασσε δὲ τὰς ίσες, ὡς τὰς πληγὰς ἀναλθῆ-
τε εἶναι τῷ τρώσαντι καὶ αθεράπευτον. Περὶ δὲ τῆς τῶν βελῶν Φαρμα-
κοῖς, σρα Θ. Λικ: σιχ. 800.

Στίχ: 148. . . . ΜΗΙΟΝΙΟΥ ΕΞ ΟΙΚΟΤ. Μαιονίας εἴρηται η Λυδίας, αἴπο
τῷ ποταμῷ Μαιονος, τῷ περὶ τὴν Ἀχαιΐδα γῇ, (οὐς Στεφ: Φησὶν ὁ Βιζ.)
φέοντος, Αλλὰ τὸ (περὶ τὴν Ἀχαιΐδα) οὐς ἔχει κείμενον παρὰ τῷ Συγ-
γραφέ τῷδε αἱμφιβάλλεται, τῶν μὲν περὶ τὴν Ἀσιάδα ἐπάνορθεντων,
τῶν δὲ περὶ τὴν Μαιονίδα ὑπερ Αβραάμ σετημείωται τῷ Βερκελίῳ Λύτ:

Σημ: 25.

Ε

Στίχ:

Βιβλ. Γ.

Imminet Ida super, profugis gratissima Teucris.
 Hic magnus sedet Æneas, secumque volutat
 160 Eventus belli varios: Pallasque sinistro
 Affixus lateri, jam quærit sidera, opacæ
 Noctis iter, jam quæ passus terraque, marique:
 Pandite nunc Helicona, Deæ, cantusque mouete:
 Quæ manus interea Thuscis comitetur ab oris
 165 Ænean; armæque rates, pelagoque veharur.

Massicus æratâ princeps fecat æquora Tigri:
 Sub quo mille manus juvenum, qui moenia Clusi,
 Quique urbem liquere Cosas: queis tela, sagittæ,
 Corytique leves humeris, & lethifer arcus.
 170 Unâ torvus Abas: huic totum insignibus armis
 Agmen, & aurato fulgebat Apolline puppis.
 Sexcentos illi dederat Populonia mater
 Expertos belli juvenes: ast Ilva træcentos,
 Insula inexhaustis chalybum generosa metallis.

Ter.

* * *

Στίχ: 149. ΠΑΚΤΩΛΟ' Ό Λυδίας ποταμὸς, ἀπὸ Τμόλω σρετ
 καταρρέων, καὶ διὰ Σάρδεος χωρῶν, καὶ ἐπὶ τὸν Ἐρμον κενάμενος, καὶ
 φάμιον κατάγων χρυσίτιδα, ἐξ οὐ καὶ χρυσορρέας προσφέντη, καὶ ἐν
 λόγῳ μεγάλῳ λῷ. Ο μέν τοι Στράβων, ἀπομειωθέν πως τῷ χρόνῳ καὶ
 ὑπεκλιπόν, ἡτον ἐπ' αὐτῷ τὸ ψῆγμα παρέδωκεν, ἢ πρέπεον, καταφί-
 ρεθαί.

Στίχ: 150. ΧΘΙΖΑ' ΡΑ' ΤΥΡΝΟΝ ΑΠΩΣΑΣ. "Ορεα ἐν τῷ Θ. τῆς
 Αἰν: σίχ. 607. κξ:

Στίχ: 152. ΚΑΠΤΕ ΚΑΜΠΑΝΟΝ ΑΣΤΥ.
 ("Ορεα Β. Γεωργ. σίχ. 255.) τὸ δ' Ἄσυ, ἢ πόλις ἐσὶ Καπύα, ἢν συμφώ-
 νως τῷ Ποιητῇ, ἢ τε Γεωγράφος Βιβλ: Γ. καὶ ἐξ αὐτῷ ὁ τῶν Ἐθνικ.
 Συγγραφ. ἀπὸ Κάπυος Φασὶν συτως εἰρηθαὶ τῷ κτίσαντος, καὶ τοι ἄλ-
 λως ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐτυμολογικῷ Ῥέμος τε καὶ Ἰωμύλος οἱ τῷ Ἀρεος,
 οἱ Καπύης εἰσάγονται κτίσαντος. Οἱ δὲ ἀπὸ Τύρκων οἰνται τὸ Ἄσυ κλη-
 θῶν δοκισαμένων, κατὰ σιωνισμὸν, ἀπὸ τῷ ἐν τῷ τῷς θεμελίες κατα-
 βάλλειν ἐποπτανθέντος Ἱέρακος. Κάπυς γὰρ τῷ Φαιστῷ Τύρκων ὁ Ορεις.
 Ευσάθιος δὲ (ἐν τοῖς ἐν τὸν Περιηγ.: Σημειώμ.) κατὰ τὴν ἑτυμότητα τῷ
 ἐνόματος, τὴν Καπύαν ἀκάπτου Φησὶ γλώσσῃ Λατίνων, καθ' οὓς Σαρπὶ ἡ πε-
 Φαλὴ, τιμηθεῖσαν δηλονότι ὡς οἷς μητρέπολιν, ἐν ταῖς δώδεκας πρωτεύε-
 σται πόλεσι τῶις ἐπὶ τῆς χώρας· ὅπερ καὶ Στράβωνι ἔδοξεν. Ο γεμιώ
 Πλίν: Φυτ. Ισορ. Βιβλ: Γ. Κεφ: Ε'. Σαρπα (Φησὶν) ab campo dicta, ἀπὸ
 τῷ ἐν πεδινῇ κενθαῖ τῷ χώρας. Καμπανία γὰρ, καὶ Σαρπα, καὶ Σαρπα,
 οἵνιν Καμπυα, καὶ αὐταρέσσει τῷ (μ) Καπύα.

Στίχ: 155. ΑΠ' ΕΤΑΝΔΡΟΤ ΣΤΡΑΤΟΝ ΕΤΡΟΤΣΚΩΝ
 Ευανδρός γὰρ λῷ ὁ παρανέσσεις παρ' Ἐτρόσκων ἐπικεφαλαί αἰτεῖθαί. ("Ορεα
 Η. Αἰν: σίχ. 495.)

Στίχ: 156. ΠΑΡΣΤΑΣ ΤΩΣ ΒΑΣΙΛΕΙ Τῷ Τάρχοντι, ὃς εἰρήσεται
 μικένι κατωτ: σίχ. 161. Περὶ οὖ δὴ Τάρχοντος ὁρεα Η. Αἰν: σίχ. 525.

Στίχ: 158. ΜΕΖΕΝΤΗΣ ΟΠΛΑ ΑΓΕΙΡΩΝ. Δι ὃν Φησὶ τέτων, εἰς
 πτοιαν Αιγαίας κανήσαη τὼς Ἐτρόσκες ἐπιχειρεῖ, καὶ ὑποκτείνειν ἐνάγει,
 μὴ ποτε ὁ παρ' αὐτῶν ἀπελαθεῖς Δωάστης (Η. Αἰν: σίχ. 501.) ὑπέρχη,
 τηλικάτε συμμάχε (οἰς ὁ Τύρνος λῷ) ἐνμιερόσσας. Κακέντο δὲ αὐτῶν λο-
 γίζεθαι παρανέσσει καλῶς, μὴ ταῖς ίδίαις αὐτῶν μόναις ἐπικεκιθένταις καὶ
 ἐπιθαρεῖσσιν διωμεσσι, ἐνυστάταις ἵσσον παρεγγωρεῖ ταῖς τῶν πολέμων τύ-
 χαις τὸ ἄδηλον.

Στίχ:

"Εσι γεώργια, τὰ χρυσῷ Πακτώλος ἐπάρδει.
Καὶ Μνεθεὺς παρέιω, ὃς χθιεὶς δὰ Τύρον απώσας,
"Ερχεις τ' ἔξελάσας, μέγα εἴσοχον ἥρατο κῦδις.
Καὶ Κάπυς, σύνομος ἀφ' ἐπερ Καυπανὸν ἔλαχεν Ἀσυ.

Οἱ μὲν ἄρις ἀλλήλοις αὐτῇ σωέβαλλον δῆραι,
Αἰνέιας νυκτὸς δὲ μεσάσης τέμνει θαλάσσας.
Ως γὰρ ἀπ' Ευάνδρη, σρατὸν Ἐτράσκων ἐπαφίκτο,
Παρσὰς τῷ βασιλεῖ, κλῆσιν, γενεὰ τ' ἐπεδήλε,
"Οττι τε αὐτὸς ἔσι γ' αὐτίσων, χ' ὅττι κομίσων.
Ἡδ' ἄτε, ηδ' ὅσ' ἔις Μεσέντης ὄπλα ἀγέρων.
Καὶ Τύρον δὲ ἐδίδασκεν ὅποιον ἀτάθαλον ἥτορι,
Ως τε ἀπιστα πέλει τὰ θυητῶν πάντα παρήνει.
Μίσγε δὲ ἀμένης. "Ατερ ἀμβολίης δὲ οἱ Τάρχων
Ζεῦξε βοηθέας, αὐτὰρ τάμεν ὄρκια πιστά.
Τόφρα δὲ Μοιράων θεσμοῖς τε, Θεῶν τε κελεύσαι,
"Ἐπλε ύπ' ὁδηνίων ἥγητοι Λύδιον ἔθνος.

Ναῦς μὲν ἄρις Αἰνέιαο προῆγε, δύω δὲ λέοντε
Συζευκτω Φρυγίω, ἐπίσημον ἐς ἔμβολον ἔχει,
"Ην δὲ ἐφ' ὑπερφέρεις Ιδη Τρωσὶν Φυγάδεσιν ἐραννή.
"Ενθά δὲ ἐφεζόμενος Φρεσὶ μεμίρισται Αἰνέιας,
Ἐκβάσιας πολέμου παντόιας. Τῷ δέ γε Πάλλας
Λαιόθι παρσὰς, νωΐ νυκτίδρομα δίζετο ἄσρα,
Νωΐ δὲ ἥρως τὰ πάθοι κατὰ γοῖσιν, καὶ κατὰ πόντον.
"Οἰξατε νωΐ γ' Ελικῶνα Θεαὶ, κινάτε δὲ αἰοιδὰς."

Ε 2

Τίς

* * *

Στίχ: 163 . . . ΜΟΙΡΑ'ΩΝ ΘΕΣΜΟΙΣ ιτ: Τῷ τέως γὰρ Ἐτράσκων,
ἀπέριτο, κατὰ τὴν τὴν γηραιῆς Τάρχωνος θέσσιν, ύπὸ ὁμοεδιεῖς ἥγεμόνει
κατὰ Μεσέντης ὄπλα κινέν. (Η. Αἰν: σίχ. 518 — 523.) ἡδη δὲ ύπὸ ὁδηνίων
ἔρατηγεντι τῷ Αἰνέια, ἐνεδίδοσα αἱ Μοιραὶ τὸ πρὸν ἀπαγορευθέν.

Στίχ: 164. . . . ΛΤ'ΔΙΟΝ ΕΘΝΟΣ. (Ορεα Η. Αἰν: σίχ. 498.)

Στίχ: 165. — 167. ΝΑΥΤΣ . . . ΑΙΝΕΙ'ΑΟ ΠΡΟΗΓΙΕ. . . . Ναυαρ-
χεῖτος δηλονότι πότερον δὲ δη τῶν Αἰνέισ ή Ναῦς ύπηρχεν, αἰς προς
Ευάνδρεν ἐπλευσεν; (Η. Αἰν: σίχ. 81.) Ἄλλοι οἱ περὶ Αἰνέιαν απὸ Εύάνδρε
πρὸς Ἐτράσκων διὰ ξηρᾶς ἥλθον ιππεύοντες. (Η. Αἰν: σίχ. 572.) εἰμή τις
ἄρεται Φάγη μίαν αὐτὰς τῷ Τρωϊκῷ μετενεγκεῖν ἐκεῖ, οἷα, Φασὶ, τὰς Αρ-
γὸν πάλαι τὰς Αργοναύτας. Ή, μία λῷ τῶν Ἐτράσκων Νηῶν ή ταυαρχίσι
αὐτη; Άλλα Λέοντας αὐτη, καὶ τάτης Φρυγίες, ἐπὶ τῷ προβολέων δέ
ἐφερε δὲ καὶ τὸ Ιδης ὄρος αὐτὴ παράσημον ὅθεν καὶ ἐρανηὴ πρεσείρηται
η Ναῦς, αἰς δὴ τῆς πατερίδος τὰς Φρυγίες αναμηνήσκεσσα. Απορήσει δὲ
αὖ τις ἔτι, αἰς δὴ ὁ καιρὸς ἐνεχώρει, τῷ τοιαῦτῳ Κράφεν ἐκ νέες τῆς
νεὼς ἐπιχειρεῖν σύμβολα. Απαντῶσι δὲ τινες καὶ πρὸς τότο, αἰς εἰμή ἀ-
νάγλυφα, ανάγραπτα γοῖσι ἐξ αὐτοτεχεδίς ταῦτα παρίσατο εἰκονογρα-
Φέμενος.

Στίχ: 169. . . . ΠΑ'ΛΛΑΣ. Ο τῷ Ευάνδρῳ τὰ μὲν Φιλομαθῶν, καὶ Φι-
λοκρατῶν, ἀτε δὴ νέος, καὶ τῶν τοιότων, αἰς μήπω πλεύσας, ὣν ἀδαίσ. Τὰ
δὲ καὶ ἐκ πολυπραγμοσών, τὰ τῷ Ήρωὶ συμπεσόντα γνῶναι ἐπ' αἰρίσεις
ἐφίμενος.

Στίχ: 170. ΟΙΖΑΤΕ ΝΥΝ Γ' ΕΛΙΚΩΝΑ "Ωστερ καὶ τῷ Ζ'. Αἰν:
σίχ. 688: τὰς Μάσας ὁ Ποιητὴς ἐπικέκληται· ἐκεῖσε μὲν, τὰς ἀμα τύργω
τῆς Ιταλίας δῆμος συγκυνηθέντας κατὰ Τρωάων, ὅδε δὲ, τὰς ύπερ αὐτῶν
Τρωάων ἀμα τῷ Αἰνέια συμπλένεσσαντας ἐπικαταλέξων.

Στίχ:

175 Tertius, ille hominum, Divumque interpres Asylas,
Cui pecudum fibræ, cœli cui sidera parent,
Et linguæ volucrum, & præfagi fulminis ignes;
Mille rapit densos acie, atque horrentibus hastis.

Hos parere jubent Alpheæ ab origine Pisæ,
180 Urbs Etrusca solo. Sequitur pulcherrimus Astur,
Astur equo fidens, & versicoloribus armis.
Tercentum adjiciunt (mens omnibus una sequendi)
Qui Cærete domo, qui sunt Minonis in arvis;
Et Pyrgi veteres, intempestæque Graviscæ.

185 Non ego te, Ligurum ductor, fortissime bello,
Transierim Cycne, & paucis comitate Cupavo:
Cujus olorinæ surgunt de vertice pennæ.
Crimen amor vestrum, formæque insigne paternæ.
Namque ferunt luctu Cycnum Phaëthonis amati,

190 Populeas inter frondes, umbramque sororum,
Dum canit, & mœstum musâ solatur amorem,
Canentem molli plumâ duxisse senectam,
Linquentem terras, & sidera voce sequentem.

Filius

* * *

Στίχ: 175. ΜΑΣΣΙΚΟ' Σ' ΑΡΧΟ' Σ ΧΑΛΚΕΙΗ ΤΙΓΡΙΔΙ. Ἐπάνυμος ίδιος Μασσικὸς οὗτος, τῷ ἐπὶ τῆς Ἰταλοῦς Καμπανίας ὄρει περὶ δύορά β. Γεωργ. σιχ. 168. Παρετετήρηται δὲ, πολλοὺς τῶν οὓς ὁ Μάρων παρεστάγει οὐτω παρειομάζειθα. Οὕτω γὰρ καὶ ὁ τῷ Τυρβέος Λλμων (Ζ. Αἰν: σιχ. 570.) ἐκ τῷ ποταμῷ ἔρηται· καὶ ΑΒεντῖνος αἴρεται τῷ λόφῳ. (Ζ. Αἰν: σιχ. 705.) καὶ ἄλλοι ὄμοιως. Ἀρχὸν δὲ υπετέον τὸν Μασσικὸν, αἱς ἐπὶ τῶν ιδίων πρωτέυονται· τῷ γὰρ ὃλῃ Ναυτικῇ σόλῃ Ναυαρχῶν ίδιος Ανείας, (Ἄγωτ: σιχ. 165 — 167.) Τίγρις δὲ ίδιος τὸ μέροφωμα χαλκίνη, τὸ ἐπὶ τοῦ τῆς Νηὸς ἐμβόλῳ παράσημον· ὥστερ δὴ καὶ ἐν Ε. τῆς Αἰν: σιχ. 120. 123. 126. ἡ Πρίσις, ἡ Χίμαιρα, ὁ Κένταυρος, ἢν ἄλλοθεν ἡ ἐκ τῶν παρασήμων.

Στίχ: 176. ΚΛΟΥΤΣΙΟΥΤ. Ιδευτο δὲ τὸ Κλέσιον παρεῖ τῷ οὔρει τῷ Μασσικῷ, ὑπὸ Κλεψίω τῷ Τυρβέω, ἡ, ὡς ἄλλοι, ὑπὲτ Τηλεμάχῳ τῷ Οδυσσέως κτιδεν. Μητρόπολις δὲ αὖτη ἦν Πορσηνός, πρὸς ὃν κατέφυγε Ταρκιώιος ἐκπεσὼν τῆς Τυραννίδος· κατὰ δὲ πρὸς δεξιὰ λίμνης τῆς καλλιμένης Κλανίδος, διὰ τῆς Κλάνης φεύγει ποταμὸς. Χιουί δὲ καθ' ημᾶς λέγεται· τῶν οών Κλεψίων καὶ ὁ Αλικαρνασσεὺς μέμνηται ἐν τῷ Γ. τῶν Λερχαιολογιῶν, ὡς πόλεως μιᾶς τῶν Τυρβεωπικῶν. Καὶ Πλέταρχος (ἐν Βίω Νεμᾶ.) Κλέσιον τυρβήνιδα πόλιν ἀποκαλεῖ· τὸ δὲ ἐθνικὸν, (Δυτ: εἰς Βίον Καμίλ.) Κλεψίνες.

Στίχ: 177. ΑΣΤΥ ΤΕ ΚΟΣΣΑΣ Κόσσα πόλις Οἰνώτρων· ἦν δὲ μὲν τῶν Εθνικῶν Συγγραφ: ἐξ Ἐκατείν παραλαβῶν μεσόγεον ὑπέθετο, ὁ δὲ Γεωγρ: ἐν τῷ Ε. μικρὸν ὑπὲρ τῆς Θαλάσσης ιδευθαί παρέδωκεν, ἔγγὺς Ορεβιτέλλου λίμνης. Ακέει δὲ παρ Ίταλοῖς ἔτις ἡ πόλις καθ' ημᾶς Ορβιτέλλο. ὁ δὲ πρὸς αὐτῆς λίμνη, Ροτο Hercule.

Στίχ: 181. ΠΟΠΛΩΝΗ ΜΗΤΗΡ Ποπλωνίας, ἡ καὶ οὐδὲτ: Ποπλωνίον, Ἐτερέιον· Αἶνι παράλιον ἐπίσημον, διὸ αἱ μήτηρ προσεγνηται, ὅπερ εἰς Μητρόπολις οὐ πόρρω δὲ ταύτης αἴπεχεται κατὰ, κατὰ τὴν Τυρβεωπικῶν ἀκτὴν, ἡ πόλις Piombino, ἐκ τῶν ἴκενης ἐρεπίων κτισθεῖσα. Λαμπρέει δὲ καὶ Ἀρις: ἐν τοῖς περὶ Θαυμασ. Ακεσμη τὰς Τυρβηγίας, τὰς τὸ καλλιμένον Ποπλωνίον ἐνοικεῖται· καὶ Στράβων δε, καὶ Πτολεμαῖος, καὶ Στέφανος ὁ Βιζαντιος ὄμοιος.

Στίχ: 2

Τῇ χερό Αἰνείᾳ ἀκτῶν ἀπὸ ξωστοῦ Θύσιων;
Ναῦς τε καθάπλισεν, ὑγρὰ κέλευθα πρῆγμα δὲ πόντος;

Μασσικὸς ἀρχὸς ὕδωρ χαλκέη Τίγριδι τάμνε.

175

Τῷ δ' ὑπὸ ὄπλοτέρων ἦν πλήθη, Κλεσίς ὅσσοι
Τάχεα κάλλιπον, "Αἴνυ τε Κόσσας τοῖσι περ ὄπλα,

"Ἐγχει, τόξα τε, καὶ γωρυτοὶ κῆφοι ἐπ' ἄμοις.

Ἐώς τοῖς τ' αὐγὸς Ἀβας, τῷ τέυχεσσιν ἀγλαΐεσσι
Στίλβεν ἄγημα ὄλον, χρυσῷ δὲ Ἀπόλλονι πρύμνην

180

Τῷ δὲ ἔξηκοσίτες Ποπλωνίῃ ἀπασε μήτηρ,
Εἰδότας εὖ πολέμιον τρισάκις δὲ ἐκατὸν γ' ἔτι Ἰλβη,

Νῆσος ἀνεκλέπτοις Χαλύβων πλατάσαι μετάλλους.

Καὶ τρίτος, ἐκφάντωρ θυητῶν τε Θεῶν τε Ἀσύλας,

Τῷ κτιωάντινον Ἰνες, τῷ τ' ὄφραντι ἐκαθεν ἄσρα,

185

Πτιωῶν τε γλῶσσας, καὶ σκηπτῶν τέκμορα πυρσαῖς

Χιλιάδας ἵσταγειρε Φάλαγγ' ἀνδρῶν εἰνόπλων,

Ταρφέα σωτάξει, ηδὲ ἔγχεσι Φρικαλέαν τε

Τοῖσι δὲ σημαίνειν ἐπιτάξαν Πίσαι Ἀσύλαν,

Ἀλφεὺς ἐξ ἀρχῆς, μετέπειταν ἐδάφεις δὲ Ἐτρόσκαι.

190

Τὰς δὲ μεθ' ἔξεινης κάλλισος ἐφέσσετο Ἀσυρό.

Ἀσυρό γ' ἵπποδάμας, παντάολα τεύχεα ἐνδὺς.

Τρίς δὲ ἐκατὸν προσέθεντο (ἀπαντεῖς δὲ ὁ φρονεῖς ἔσκον.)

Οἱ τ' ἄρι Καιρήτιων νάον, οἵ τ' ἀγράς Μινίωνος,

Τὰς

* * *

Στίχ: 183. "ΙΛΒΗ· Νύσος τῇ Τυρδίωνικῇ ἀκτῇ γετνιῶσα, ή πάλαι
μὲν ὑπὸ Ἐλβίσσων Αἰδαλή παλεμένη, ή Αἰδαλία, (ὡς φοι Πλίν. Βιβλ: Γ.
Κεφ: 5'.), νῦν δὲ Ελβη, ή Elba. Ἐπίσημος δὲ ή Νύσος διὰ τὸν ἐν αὐτῇ
μεταλλευόμενον σιδηρον ἐνθα καὶ τὸ συμβαῖνον παράδοξον, ὅτι τὰς ὁρύγ-
ματας αναπληρεύτων πάλιν τῷ χρόνῳ τὰς μεταλλευθέντας. (Στραβ. ἐν Ε.
Γεωγρ., καὶ Πλίν. ἐνθα εἴρητ.) ὅπερ δὴ, καὶ ανεκλέπτοις μετάλλαις πλε-
τῶν τὰς Ἰλβίων ταύτια ὁ Ποιητής ἐπιμαρτυρῶν ὡδε, διαπιστώται. Ἐυρήσεις
δὲ καὶ παρὰ τῷ Συγγραφ. τῶν Ἐθνικῶν, ὑπὲ τῷ Αἰδαλης Ὁνόματι καὶ
ἄλλας αναφέρεσθαι Νύσες, διὰ τὰς ἐν αὐταῖς μεταλλέας, πρὸς αἷς καὶ
Λῆμνον, καὶ Χίον, κτ.: Διατὰ δὲ τὰς μέταλλα τοῖς Χάλυψιν ὁ Μάρων διον
κατ' ἔξοχιών ἀπέδωκεν, ὅρε τὰς ἐν τοῖς Γεωργ: Σημ: Βιβλ: Α. σίχ. 63.)

Στίχ: 184. "ΑΣΤΥΛΑΣ, Τέτον ἐκ τῆς Μαντικῆς, ἐν ἦ δέφερεν, ἔξης
μεγαλιώσι, καθάπερ ἴω καὶ τον Πριαμίδων Ελενον (ἐν Γ. Αἰν: σίχ. 381:)
Φθάσας προεξεθάσεν.

Στίχ: 190. "ΑΛΦΕΑΙ" ΕΞ "ΑΡΧΗ" Σ κτ: Τιὼ ἀπὸ τῶν παρὰ τῷ Ἀλφεῷ ποτα-
μῷ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Ηλίδος Πισῶν, ἐπὶ τὰς κατὰ τὰς Ἐτρόσκων γλῶ-
πισσας μετοικεσίαν, ὁ Ποιητής ὡδε ἐπεζηγεῖται. Τὰς μὲν ἀφ' ὧν, Πισσας
Ἀλφεάς, ὡς ἀπὸ τῷ ποταμῷ Ἀλφεῷ τῷ ἐκεῖ ψέοντος τὰς χώρας ἐθνες
κατωκιδησσαν οἱ ματανασάντες, ἀπὸ τῆς τῷ κρατεύοντος τῆς χώρας ἐθνες
ἐπωιυμίσις, πρὸς διασολῶ διαγνωρίσας. Προσείηται δὲ καὶ ή Πισσα ἐνικῶς,
ὡς παρὰ Πινδάρω (Ολυμπ: Εἰδ: Α.) ἀπὸ Πισσα θυγατρές Ἐνδυμίω-
ις, κατὰ τὸν αὐτόν Πινδάρες Σχολιαστῶ. Καί τοι ἀλλοθεν κατ' ἄλλος περὶ δ
καὶ περιττὰ ἵσως ὁ Σέρβιος ἐπεσωρευσεν.

Στίχ: 194. ΚΛΙΡΗΤΗΝ "ΑΓΡΟΤ' Σ ΜΙΝΙΩΝΟΣ. Περὶ
Καιρήτης ἔρα Ζ. Αἰν: σίχ. 700. Ἀπαντᾶ δὲ τις ἀπορίας ἐνταῦθα, ὅτι οἱ
ἐξ Αγυδίνης τῆς ὑερον Καιρήτης ἐνομαθέσσοις, (Αυτ:;) ὡςεὶ χιλιάδες ἀνδ-
ρῶν, λαύσω παρέποντο, συζετέουντι Τύρειον πᾶς ἐν κατε Τύρεντε για
Β.Βλ. 1.

F

Filius, æquales comitatus classe catervas,
 195 Ingentem remis Centaurum promovet: ille
 Instat aquæ, saxumque undis immane minatur,
 Arduus, & longâ sulcat maria alta carinâ.
 Ille etiam patriis agmen ciet Ocnus ab oris,
 Fatidicæ Mantûs, & Thusci filius amnis,
 200 Qui muros, matrisque dedit tibi, Mantua, nomen:
 Mantua dives avis; sed non genus omnibus unum.
 Gens illi triplex, populi sub gente quaterni:
 Ip'sa caput populis: Thusco de sanguine vires.
 Hinc quoque quingentos in se Mezentius armat,
 205 Quos patre Benaco, velatus arundine glaucâ,
 Mincius infestâ ducebat in æquora pinu.
 It gravis Aulestes, centenâque arbore fluëtus
 Verberat assurgens: spumant vada marmore verso.
 Hunc vehit immanis Triton, & cœrulea conchâ
 210 Exterrens freta: cui laterum tenus hispida nanti
 Frons hominem præfert, in Pristin definit alvus:
 Spumea semifero sub pectore murmurat unda.
 Tot lecti proceres ter denis navibus ibant
 Subsidio Trojæ, & campos salis ære secabant.
 215 Jamque dies cœlo concesserat, almaque curru
 Noctivago Phæbe medium pulsabat Olympum:

Æneas

* * *

οἱ αὐτὸι, ὑπὲρ Αἰγαίου σφατένειν λέγονται; 'Αλλ' ἔκεινοι μὲν οἱ μετὰ Λάσσος;
 τὸ μέρος λῷ τὸ Μεδεντίω τῷ τυραννῶτι προσκέμενον, καὶ τῆς πατρίδος
 σιώ τετρά σωματεῖσον· οἱ δὲ περὶ ὄντων ὁ λόγος, ἐκ τοῦ κοντὸς τῆς πό-
 λεως, κατὰ τὴν Τυραννὸν συμμαχεῖσμενοι τῷ Αἰγαίᾳ συμπαρεστέμποντο.
 'Ουδὲ πτερὸν δὲ (ώς ἐν τῷ Ζ. τῆς Αἰγαίου σίχ. 696. σεσημειώτα) ἐπιλεπτύσσον,
 οἱ ἐπὶ ταῖς σάσσοις πέρος τῷ ἐισιτίαν μοῖραν ἀποκρινόμενοι. Οἱ δὲ τοῖς
 Μινιών, ποτάμιοι λῷ Ἐτρεβρίας, ἀπὸ μὲν Σετρίου πηγάζον, ἐσ δὲ τὸ πέ-
 λαγχος ἐκβάλλον τὸ Τυρδίωνικόν καλεῖται δὲ καθ' ἡμᾶς οἱ Μυγνονες, κατὰ
 πρόσδηλον διαφθορὰν τὴν παλαιοτέρην ἴνοματος.

Στίχ: 195. ΤΟΥΤΟΣ ΤΕ ΠΑΛΑΙ ΠΤΥΡΓΟΥΣ, ΚΑΙ ΔΥΣΚΡΑΕΑΣ ΔΕ ΓΡΑΒΙΣΚΑΣ.
 Οἱ μὲν Πύργοι, "Ἄσυ λαὶ όποι λαὶ Καιρήτης ἀπέχον, οἱ καὶ τοῖς Θύσκοις πά-
 λαι παρατευομένοις, εἰν τι ὅν ὁρμητήριον, ὑπὸ Διονυσίῳ ὑδερον τὴν Σικελῶν
 τυραννῶντος κατέσκαπταν. Αἱ δὲ Γραβίσκαι πόλις ὑπῆρχεν Ἐτρεβρίας πα-
 γάλιοι, ἀπὸ τῆς Βάρεως ἵσις τὴν δυσκρατεῖς καὶ νοσώδεις ἀέρος, Αβ αερις γρα-
 vitate, λαχθώσα τένομα. Gravc γὰρ τὸ Βαρεὺ, Λατίνων Φωνῆ, καὶ ἡ Βαρεύ-
 της gravitas.

Στίχ: 196—198. ΟΤΔΕΣ' ΕΓΩ ΛΙΓΥΡΩΝ κτ: Νόει μοι τὸ δηθέν ὅτας: Οὐκ
 ἀν ἐγώ ἐκὼν εἴναι παρέλθοιμι σε τὸν Κυπαύσου, τὸν Κύκνου ἐπιλεγόμενον,
 ὃς Κύκνος ὃν πεφυκότα, καὶ πτερὰ τῶν ἐκ κύκνος, ὃς τὴν γένεις παρε-
 σημον, ἐπὶ τῆς κόρυθος Φέροντας ωκεῖον, Φημι, παρέλθοιμι σε, καύπερ ὃν
 πολλοὺς Λιγύρων τῶν Ἐτρεβροις ἀγχθέων σωεπαγόμενον.

Στίχ: 199—204. ΉΝ ΕΡΟΣ ΑΜΠΛΑΚΙΗ κτ: Κύκνον Λιγύρων ἀρχεῖται, ἔρεσιν
 ὅνται Φαέθοντος (περὶ οὐδεὶς ἐν Ε'. Αἰγαίου σίχ. 109.) καὶ τέττα τῶν συμ-
 φορῶν διωκεῖς ἀνακλαίονται, καὶ τῇ μολπῇ τὸ πένθος ἀπαρεμαυθήτως
 προάγεται, εἰς τὸν ὁμόνυμον τέως ὅρην, ἐμυθεύσαντο, ὑπὸ Διὸς μετα-
 μορφωθένται ἐν ὄυραινῳ κατατειριθῶσι.

Στίχ:

Τας τε πάλαι Πύργας, καὶ δυσκραέας δὲ Γραβίσκας.
Οὐδὲ σ' ἔγω, Λιγύρων ἀγὲ, καρτερόθυμος ἐνὶ χάρμας,
Κύκνε ὑπερβάνω, πάνυρχος ἐπάγοντα Κυπᾶνον,
Τοῦ δὰ ὑπὲρ κόρυθος πτερόα ἐκ κυκνῆια ἥρτο.
Ὕπερος ἀμπλακήη, πατρώς σῆμα δὲ ἄγχος.
Κύκνον ἐπεί γε Φέρχος ἔρατος πένθει Φαέθοντος,
Ἐν σκιεροῖς πετάλοισι κατιγυνήτων Αἰγαίρων,
Ἐντ' ἄδων μολπῇ ὁδωηρὸν ἔρωτα ψῆχε,
Γῆρας μὲν πολιόν πτίλλοις ἀγαγεῖν αἴπαλοῖσι,
Γάμας ἐκ δὲ λιπόντα, ἐν ἄσμασι βήμεν' ἀν' ἄσροι.
Τοῦδε νίεὺς ξύμπλαχος, σιὰ ἔλαιος ἀνέρων ἐίσησι,
Κένταυρὸν γε πέλωρον ἐν εἰρεσίησι προήγεν,
Αἰπός δὲ ἐσήκει, μέγαν ὡς λᾶν κύμασ' ἐφήσων,
Καὶ διὰ δὴ τρόπιος βαθέιω ἀλλ' ἄυλακα τάμνεν.
Ἄλλὰ καὶ ἐξ ὄρίων πατρῶν λόχου ὅρνυεν Ὅκνος,
Μαντός μαντιπόλοιο πάϊς ποταμοῖο τε Θύσις,
Οὓς πόρε σοι τέχη, καὶ μητρὸς, Μάντυα, πλῆσιν.
Μάντυα ὀλβιόδαιμον ἐνὶ προγόνοις Γένος ἐχεῖν,

F 2

"Egyetem

三

Στίχ: 205. ΤΟῦΤ Δ' ΤΙΕΥΣ ΞΥΜΠΛΟΤΣ κτ: Ο^ς Κυπάνων ἐτος, ὁ Λινέα συμ-
πλέων σωὶς οἰΦεσιν ἀνδρῶν ἵσοις, ἥτοι ἴσαριθμως ἐπὶ τὰν ηῶν μεμερισμέ-
ναις: ἢ ναυῆ ἔθνος, καὶ Βέλτιουν ἵσως, τοῖς ἔτει ἀρετῇ ἐμφερέσιν αὐτῷ ἡ-

Στίχ: 206. ΚΕΝΤΑΥΡΟΝ πτ: Τιώ ραῦν χρὴ νοεῖν, τιώ ἔτως ἐκ τῷ παρασημό⁸ καλεμένιώ ὁ δὲ Κένταυρος, τὸ παράσημον, οὗτος αὐτῷ ἐξεκόνισο, ὃς δῆ-

Στίχος 209—218. "ΟΚΝΟΣ. Οὗτος ἐτερωνύμως Βιάνωρ ὑπὸ τῆς Ποιητῆς, ἐν τῷ Θ. τῶν Βεκολικῶν, ἐπικληθεὶς Φέρεται· ϕὸς, κατὰ μὲν τὸν ἡμέτερον ὁδὸν, Μαντοῦς τῆς Τερρεσίος θυγατρὸς τῆς Θηβαίης, ἢ Ἡρακλέους, καὶ ποταμὸς Θύσκου, ἢ (κατ' αὐλαγες) Θύβριδος· ἢ Αυλήτης ϕὸς, ἢ ἀδελφός. (Σέρβιος)

Στίχ: 211. ΟΣ ΠΟΡΕ ΣΟΙ ΤΕΙΧΗ κτ: "Ητοι ἀπὸ πρώτης καταβολῆς κτίσας, ἢ
καὶ προύφισαμένιω περιβάλλων τείχεσι ήτοι πόλιν καὶ κατοχυρώσας, καὶ μὲν δὴ,
καὶ τῷ τῆς τεκέστης περισεμνῶν φιλοτιμηθεῖς ὄνοματι, Μάντυαν ονομάσας·
ὅτις καὶ Μάντυα λέγεται, (Στεφ: Βιδ:), καὶ Μαντία δὲ, ὡς ἐκ τῷ Πο-
λυβίῳ Κλεβέριος οἴεται. Ἀλλ' εἰσὶν οἱ καὶ τινὲς Μαντίαν ταῦτιν κτίσμα-
ταν ηγησάμενοι Τάρχοντος, ὃς υπῆρχεν αἰδελφὸς Τυρδίων.

Στίχ: 212. ΜΑΝΤΥΑ ὈΛΒΙΟΔΑΙΜΟΝ κτ: "Ην ἀλαχθ (Β. Γεωργ. 51χ. 226.) πόλιν ὑπερθυιώδες, ἐφ' οἷς πεπονθοὶ κακοῖς χετλιάζων, τῷσιν αὐτὶς ὁ Ποιητὴς ἐνταῦθα, ὡς ἴδιαι πατρίδα, γῳ ἐκθειάζει, ἐκ τῶν οἰκησάντων αὐτὶς, οὓς προγόνες αὐτῷ ἀποκαλεῖ, μεγαλιών· ἐν γὰρ "Ανδαῖς ἔλαχε γεννηθῆσαι, τῷσιν ἐν τῇ περιχώρᾳ Μαντύας, ὡς αὐτὸς ἐαυτῷ μαρτυρεῖ τὸ ἐπιτύμβιον γράψας.

„Μάντυα μὲν ἐκτέτοκεν, Καλαβρὸὶ δὲ ἥραν, γῳ δὲ ἵχει
Πιασθιάται, ἦδον τῷσιν ἀνανέει τε, μάγας.

Στίχ: Αἰτιοὶ . . . ΓΕΝΟΣ ΟΤΧ "ΕΝ, Οἰκισθεῖσαι γὰρ λέγεται Μάντυας πρῶτον ὃ πότε Θηβαίων, ἐξης δὲ ὃ πότε Θύσκων, τελευταῖον δὲ καὶ ὃ πότε Κελτογαλατῶν.

Στίχοι

Æneas (neque enim membris dat cura quietem)
 Ipse sedens clavumque regit, velisque ministrat.
 Atque illi medio in spatio chorus, ecce, suarum
 220 Occurrit comitum; Nymphæ, quas alma Cybele
 Numen habere maris, Nymphasque è navibus esse
 Jusserat: innabant pariter fluctus que secabant,
 Quot prius æratae steterant ad littora proræ.
 Agnoscunt longe regem, lustrantque choreis.
 225 Quarum, quæ fandi doctissima, Cymodocea,
 Pone sequens, dextrâ puppim tenet, ipsaque dorso
 Eminet, ac læva tacitis subremigat undis.
 Tum sic ignarum alloquitur. Vigilans Deum gens,
 Ænea? vigila, & velis immittre rudentes.
 230 Nos sumus Idææ sacro de vertice pinus,
 Nunc pelagi Nymphæ, classis tua. Perfidus ut nos

Præ-

* * *

Στίχ: 213. ἜΘΝΟΣ ΔΕ' ΤΡΙΠΛΟΤΝ, ΔΗΜΟΙ ΤΕΤΡΑΠΛΟΙ κτ: Περιέχε γὰρ
 ή πόλις, Φασὶ, Φυλὰς τρεῖς, ὃν ἔκαστη εἰς Δήμος διῆρητο τέτταρες· ἐκα-
 58 δὲ Δήμος ἡγεμὸν ἴδιος προσίστατο, Λυκύμων προσταγορεύμενος.

Στίχ: 214. Η ΔΕ' ΚΛΡΗ ΛΑΟΙΣ, Οἵα Μητρόπολις τῶν περιξ απασῶν προεδ-
 ρεύσσα.

Στίχ: Λύτ: . . . ἈΛΚΗ ΔΕ' ΤΗΓΔ' ΑΙΜΑ ΤΟ' ΘΥΣΚΟΝ. Οἱ γὰρ ἐν αὐ-
 τῇ Θύσκοι, ή Ἐτρεσκοι, πλιθες τῶν ἐτεροφύλων ὑπερεῖχοι, τυχὸν δὲ καὶ
 ἔωμη σωμάτων, καὶ ψυχῶν γενναιότητι.

Στίχ: 216 . . . ΜΕΖΕΝΤΙΟΣ ΑΙΤΙΟΣ ἜΣΚΕ, Τάττες γὰρ πεντακοσίες
 τὸν αριθμὸν ἀθροιθέντας, καθ' ἑαυτῷ σρατεῦσαι παράξιμε, τυραννικῶς
 καὶ βιαίως πολιτευομένος.

Στίχ: 217. ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΟΣ ΒΕΝΑΚΟΥ κτ: Λίμνη τις ἡν Ἐγετικὴ ἢ Ἐνάκη, η
 γοῦ, διὰ τὴν Διγάμματος δασιωθέντες τὴν ὄντας, η Φενάκη. Ἔσι δὲ Γα-
 νᾶ (il Lago di Garda) δὶς ἡν ποταμὸς ὁ Μίγκιος (Il Mincio.) Διατὸν
 δὲ τὸν Νάυαρχον παρανυμήσας, καὶ Τῆ Νῆ, ἡν περ ἥρχε, προσαραρτε,
 Φασὶν, ἐπτοημον τὸν Μίγκιον προσῆψε τὸν ποταμὸν.

Στίχ: 219. . . . ΕΚΑΤΟΝ ΣΤΝ ΔΕΝΔΡΕΣΙ Τὰς κώπας
 διέδρασαν καλλῖ, τὸ τῆς υπὸ μέγεθος ὑπεμφάνων. Πέτερον δὲ, εἰς ἔκατον
 λέγει τὰς κώπας αριθμεῖθαι; ή ὅτι η ναῦς καθ' Ομηρὸν εἰπεῖν (Ιλ: Τ.
 σίχ. 247.) ἡν ἐκαντοιζυγος, τατέσιν ὑπὸ ἔκατον ἐρετῶν ἐλαυνομένη; ζυγὸ
 γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι, ὡς ὁ Ομήρ. Σχολιασ. Αὐτόθι υπε-
 ληφεν.

Στίχ: 220. ΤΤΠΤΕΝ ἌΝΙΣΤΑΜΕΝΟΣ κτ: Τῶν σφοδρῶς ἐρεσσόντων τὸ χῆμα
 δεκνυσι, δὶ ἐνὸς παρισῶν τὴν ναυαρχεύντος, καὶ τιλεισιαν παρακε-
 λέυσοντος.

Στίχ: 221. ΤΟΝ ΦΕΡΕ Δ "ΕΚΠΑΓΛΟΣ ΤΡΙΤΩΝ κτ: Κανταῦθα τὸν Τρίτωνα
 εἰς παράσημον τῆς νεώς νοητέσιν ἔιος δὲ ὁ Τρίτων εἶναι ἐπλάττετο, δρα ἐν
 Ε. Αἰν: 5ιχ. 877. ὁ Τρίτων δὲ καὶ τὴν Ποσειδῶνος σαλπιγκῆς εἶναι ε-
 ρηταῖ, διὸ καὶ κόγχιλ γράφεται θαλασσιαν χειρὶ κατέχων, καὶ σια βυ-
 κάνη χρώμενος. Ορει μοι τιλεισιαν περιγραφιῶ καὶ παρὰ Δποδωνία
 Αργεν: Δ. 5ιχ. 1610.

„Δέμας δὲ οἱ ἔξ υπάτοιο

„Αμφὶ τε νῶται καὶ ίζυας εἰς τ' ἐπὶ νηδῶν.

„Ἀντικρὺς μακάρεσσον Φυλὼ ἔκπαγλον εἴκτο·

„Αυταῖς ὑπὲκ λαγέντων δίκην ἔκαιοι (ἄλλ: διαρράγα οἱ) εἴδει

καὶ ἔνθα,

„Κῆτεος ὄλκανη μηκιώετο κτ:

Στίχ:

Ἐδνος μὲν τριπλῶν, τετραπλοῖ δὲ ἔθνεσι Δῆμοι.

Ἡ δὲ κάρη λαοῖς, ἀλκὴ τῇδε ἄμα δὲ Θύσκον.

Κάντεῦθεν δὲ ἐκατὸν δὴ πεντάκις ὅπλα λαβέθατο.

215

Ἄντης ἀντιβίας Μεζέντιος αἴτιος ἔσκε,

Τὰς πατρὸς Βενάκις δόναις γλαυκῷ ὑποδύς γε,

Μήγιος ἐν πίτνῃ ἐχθίσῃ ἥγ' ἐπὶ πόντον.

Αἰνὸς δὲ Αυλήσης ἐκατὸν σῶν δένδρεσι κῦμα

Τύπτεν ἀνισάμενος, φεῦθρον δὲ παλίσροφον ἄφρετο.

220

Τὸν Φέρετρον δὲ ἐκπαγυλος Τρίτων, πορθμὸς διὰ κούχης

Κυανέντας θροέων τῷ πλευρῶν ἄχρι νέοντι,

Ἀνδρὸς μὲν λασίς τὰ ὑπερθεντες ἔινα, τὰ δὲ ἔνερθεν,

Εἰς Πρινιανα γάροη κητώδεις ἵστος ἀπολῆγε,

Τῷ τε ὑπὸ ἀφρῷδες, μόρμυρε σήθεσι κῦμα.

225

Τόσσοις ἀριστῆς δὲ ἐν τρίτης δέκα νήεσι βάντες,

Τρωσὶν ἀρηγόνες ἐυρὺ θαλάσσης λαῖτοι ἀνατάμνον.

Ἡδη δὲ ἐκχωρῆσαν ἀπὸ ψρανθὸς ἡμαρτίας ἀπήσι,

Διὰ δὲ νυκτιπόλιψ αὐτῆς ἐπὶ ὄχήματι Φοίβη,

Οἷμιν προπροϊότσα μέσων ἐπὶ καμπτενὸλύμπῳ.

230

Ἀνείας δὲ (ἐπεὶ δὲ σωμαχώρει μέρομερα ἔνδειν.)

Αὐτὸς ἐφεζόμενος δύμον τὸ ὁδόνας τε διέπει.

Καὶ φὰ ἔων Σίφος ἥντι μεταξὺ πλῶντι ἀπήντα

Νυμφῶν ἐσπουμένων, Κυβέλη τὰς πότνιας θαλάσσης,

Νύμφας δαμουνίγες ἔμεν ἐκ νηῶν κεκελεύκαι.

235

Αἱ περὶ μὲν τε νέον, καὶ ὄμοιως κύματα τάμνον.

Αἱ τὸν ἀκτῆς πάρος χαλκήρεις πρύμναι ἐφόρμαν.

Γνῶσαι γάρ βασιλῆα χοροσασίη περιέχον.

Τάνω Κυμοδόκεια ἀρίση ψός ἀγορένειν,

Ἐμπλια ἐσπουμένη ναῦν δεξιτερῷ γένει πάνειχε,

240

Νῶτον ὑπερκύπτεσσα ὑπὸ λαῖτοι δὲ ἄμα νέρθεν.

Ἡκα ἐρετμῷ χρῆτο ὑφὲς ὕδασι σιγαλέοισιν.

ΕἼΓ'

* * *

Στίχ: 229. . . . ΦΟΙΒΗ, Ἡ Σελινὴ, ὡς καὶ Φοῖβος ὁ Ἡλιος· Καὶ δὲ μὲν
ἔνιστε καὶ Τίταν, η δὲ παραπλησίως Τίτανις. (Σέρβιος.)

Στίχ: 233—237. . . . ΣΤΙΦΟΣ ΑΠΗΝΤΑ. Νυμφῶν χορὸς,
περὶ ὧν, τῆς ἐκ τῶν Νηῶν μεταμορφώσεως, μεσιτευσάσης Κυβέλης, εἴρη-
ται Βιβλ: Θ. σίχ. 82—105—124.

Στίχ: 237. . . . ΧΑΛΚΗΡΕΙΣ ΠΡΥΜΝΑΙ "Ητοι αἱ γῆς,
κατὰ σωκεδοχῶν χαλκήρεις δὲ μάλιστα αἱ γῆς ὑπῆρχον τὰς πρώρας,
ἔνθα τὰ χάλκεια ἔμβολα πρεβέβλητο.

Στίχ: 239—260. . . . ΑΡΙΣΤΗ ΟΤΣ' ΑΓΟΡΕΤΕΙΝ, Doctissima, ὡς δὲ
Πομπῆς Φοῖβος, Σοφωτάτη ψήπη γάρ εὖ ἀγορεῖται τε καὶ ὁμηρυχικῶς παρα-
σάσιστον, η ἐντεύξει, λέγενται ἀντὶ τῶν ἄλλων προστίκες τὸν σοφία τε καὶ
σωστει προέχονται. Ορετὸς δὲ μοι καὶ τιὼ Κυμοδόκιων, ὡς εὖ εἰκόνι τῶν κυ-
μάτων προσανεκύπτεσσαν, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ τιὼ ναῦν ὑπανακεφίζεσσαν,
τῇ λαῖτο δὲ ὑπερέσσεσσαν, τῇ δὲ Φωνῇ πλεῦν προδύμωας Λιγέαν διανισῶσσαν,
καὶ τὸ περὶ τὰς ναῦς συμβάν, ἵκεσσα Κυβέλης, διεξερχομένων αὐτῷ τὰς
τε ἐπὶ τὸν δρατοπέδειον, δικαστας πάντα δηλῶσσαν, καὶ οἱ τις χρὴ ποιεῖν,
οἱ τι δὲ καὶ ἐλπίζειν, διδάσκεσσαν.

Βιβλ. I.

G

Στίχ:

Præcipites ferro Rutulus, flammâque premebat,
 Rupimus invitæ tua vincula, reque per æquor
 Quærimus: hanc genitrix faciem miserata refecit,
 235 Et dedit esse Deas, ævumque agitare sub undis.
 At puer Ascanius muro, fossisque tenetur
 Tela inter media, atque horrentes Marte Latinos.
 Jam loca jussa tenent forti permistus Etrusco
 Arcas eques: medias illis opponere turmas;
 240 Ne castris jungant, certa est sententia Turno.
 Surge age, & aurorâ socios veniente vocati
 Primus in arma jube, & clypeum capé, quem dedit ipse
 Invictum ignipotens, atque oras ambiit auro.
 Crastina lux, (mea si non irrita dicta putari)
 245 Ingentes Rutulæ spectabit cædis acervos.
 Dixerat: & dextrâ discedens impulit altam,
 (Haud ignara modi) puppim: fugit illa per undas
 Ocyor & jaculo, & ventos æquante sagittâ.
 Inde aliæ celerant cursus. Stupet inscius ipse
 250 Tros Anchisiades: animos tamen omne tollit,
 Tum breviter supera aspectans convexa precatur;
 Alma parens Idæa Deum, cui Dindyma cordi,
 Turrigeraque urbes, bijugique ad fræna leones,
 Tu mihi nunc pugnæ princeps, tu rite propinquus
 255 Augurium, Phrygibusque adfis pede, Diva, secundo.
 Tanum effatus: & interea revoluta ruebat

Matu-

Στίχ: 243. . . . ΕΓΡΗΓΟΡΟΣ ΗΣΘΑ; Κιτ' ἐρώτησον. Καύτοι τῶ ὄντι
 αγρύπνως ἔχεν Λινέας· ἐπεὶ γὰρ σιωπήσεις, ὡς ἀνωτ: ἔρηται σιχ. 231.
 τὰ μέμερες εὑδεῖν. Τι δὲ οὐδὲ (έρετος) τὸ αγρύπνει; Πότερο Φάναι, λω: ἔχε
 ὡς ἔχεις, καὶ τιλ. παθῶν προσθεῖ τῷ αγρύπνιᾳ, ἐπιμελῶς προσέχων τοῖς
 πράγμασιν.

Στίχ: 248. . . . ΟΤΤΙ ΕΚΟΥΣΑΙ Ελοίμεθα γὰρ ἂν σοι,
 ὡς νῆες ἔχειντι πρὸς τιλ. χρέαν συμπράξαθαι, καθαὶ Σερβίων πρεμισε-
 ται) ή, (ἐπειδὴ καὶ εἰς Νυμφας; πότη μεταποιηθεῖσαι, τοῦτο εἶδεν ὅμως αὐλῶ
 σιωπετέλεν.) τὸ δὲτι εἴδεσσα, αὐτὶ τῷ τοῦ αὐτοθελῶς, αὐτὶς ἐκδέξατο τῷ
 τέτιν, γε κατ' ίδιαν πρόθεσιν. γάδε αὐτοπαγγέλτως, κατὰ νεῦμα δὲ Διὸς
 ἐπιπάξαντος, ἵντεντεις Κυβέλης.

Στίχ: 251 ΠΑΓΣ ΑΛΛ ΑΣΚΑΝΙΟΣ . . . Πρὸ πάντος τὸν παῖδα αὐτῷ σά-
 ρξεδαι ἐν αἰφαλείᾳ μηνύει. τι γὰρ πατερὶ τῆς τῷ μέος αἰφαλεύεις γένοιτ'
 ἄν πρέστρεον;

Στίχ: 254 ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΙΠΠΟΣ ΣΥΝΑΜ', ΕΤΡΟΥΣΚΟΙΣ. Ο
 γὰρ Λινέας, μοῖραι τῶν μεθ' ἐσυτεῖ Τρώων ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς διὰ τῷ
 ποταμοῦ προεκπέμψας, (Η. Αἰν: σιχ. 567-571.) σιὼ δὲ τοῖς λοιποῖς, καὶ
 τοῖς παρὰ Ευανδρεῖς Αρκασι, πρὸς Τάρχωνα τὸν Ετρεσκον παραγενόμε-
 νος, καὶ γὰρ τῆς ἐπὶ τέττας ἀποτυχῶν αὐτιλήψεως, μέρος μὲν Αρκάδων
 ἄμα καὶ Ετρεσκῶν ἐπὶ τιλ. παρεμβολῶ προστέθετο ἐπιτελλαι, ὡς μετὰ
 τῶ αἴλων αὐτοῖς διὰ θαλάσσης ἔζησε ἀφίξομενος. Σημείωσαι δέ, ὥσπερ Ιλιώ.
 Θετταλικῶ, γε τοι καὶ τιλ. Αρκαδικῶ ἵππον παρ' Εληησον ἐν λόγῳ γενέθαι
 τὸ δὲ Φιλίππες τῆς Αρκάδας εἶναι, δῆλον, ξεῖνοι περώτως παρὰ αὐτοῖς
 ἵπποιν Ποσειδῶνας ὀνομασθεῖσι Παυσανίας (ἐν τῷ Η') ἴσορησεν, Οἱ δὲ Ετρεσ-
 κοι πεζομαχίαι μαλισσαί αἰσθάντες ἐτύγχανον.

Στίχ:

Εἰδ' ᾧς ἀγνοέοντι πίφασκεν: Ἐγρήγορος ἡθα
Ἀνέα; ἀγρύπνει θεῖον τέκος, ίσια τ' ἄρον.
Αἱ πίτυες πελόμενθ' αἱ ἀπὸ Ιδαίοιο κορύμβῃ,
Νύμφαι ωῶ πελάγγες, ὁ τεὸς σόλος αἱς ἀθέμιτος
Τύρνος, ἐπεὶ δὰ Φλόγεσσι πίεσεν, ἀτάρ τε σιδήρῳ,
Πάσματα δηξαμενθ', εἴτι ἔκσαλι καὶ δὲ ἄλος σε
Διέημεν· σφᾶς δὲ γῆ μήτηρ τόδ' ἀμέψατ' ἐς εἶδος,
Δεῖσα Θεᾶς τέλεσθεν, δοθίοις τ' αἰῶνα περδίνεν.
Παῖς ἀλλ' Ασκάνιος, τείχες ἐντὸς τ' ίδε ταφρων,
Εἰρχαται ἐν βελέεσσιν, ἀρεμανίοις τε Λατίνοις.
Ηδη χῶρον δὲ ἔχε τεῇ ταχθέντα κελένσει,
Ἀρκαδικὴ ἵππος σωάμι ιφθίμοισιν Ἐτράσκοις.
Τῶνδε γεμιώ μέσον, ᾧς μὴ συζευχθήμεναι ἔρκει,
Εἴλας ἀντιβίσσι σήσαιν ἐπεφράσσατο Τύρνος.
Ἐγρεο, ηδὲ ἐτάρχες γε ἀμὲν ηὶς ἀμφιένυθαι
Οπλα κέλευε. Σάκος δὲ σὺ λάζεο, ἀντὸς ὅ δᾶκεν
Ἄρρητον πυρὸς ὁ κράτεων, χρυσῷ τε σέψεν.
Ηιαρ τάπιὸν (ην μη Φρόδ' ἐμὰ δήματ' ὅην)
Οψεται ἀπλήττες σωρὸς Ροτόλων κταμένων περ.
Η, καὶ δεξιτερὴ πρύμνων ἀπιθσα ἐπώσεν
Εἴ καὶ ἐπισαμένως διὰ κύματα ναῦς δὲ προήει
Ὀκυτέρη βέλεος, τόξε τ' ἐφαμίλλε αἵτας.
Ἐνθεν δὲ ἐξένης, καὶ αἱ ἀλλαγαὶ σπεῦδον ίσσαι.
Θάμβησ' ἀγνοέων τὶς δὲ ηδε τεράσιος ὄψις,
Τρῶς Αγχισιάδης, οὐφῆ δὲ οῶ θάρσος ἀνέζευτο.
245
250
255
260
265

C 2

Εἰτα

- Στίχ: 255. ΤΩΣΝ ΔΕ ΓΕΜΗΝ ΜΕΣΟΝ Ἀριστὶ δὲ σρατηγία, τὸν
πολεμίων σρατὸν ἀποδιῖσαν περιέδαι, μηδὲ εἰς ἐπιτρέψεν σωέρχεδαι.
διακιπτειν δὲ τὰ τέτοις προσεπιγγύνομενα εἰφη τρόποις παντοῖος καθί-
σαται γαρ θίχυροτέρα η σωατσα διωσμις, διαστᾶσα δὲ ἐξαθενθται. καὶ
ἀμαλδωταί.
Στίχ: 257. ἜΓΡΕΟ Όυχὶ τὸ ἀφυπνιθητι δηλοῖ ὁδε, τὸ δὲ διαγάση-
θι μηδὲν αναβάλλων, καὶ σπεῦσον.
Στίχ: 258. ΣΑΚΟΣ ΔΕ ΣΥ ΛΑΖΕΟ ήτι. Περὶ δὲ ταῦτα τὰ Σάκες,
Ορε Η. Λιν: σίχ. 65ο. κξ:
Στίχ: 260. ἩΜΑΡ ΤΟΥΠΙΟΝ Ἀτε δη Θεὰ προσαναγγέλλει τὸ
μελλον.
Στίχ: 262. ΑΠΙΟΤΣΑ ΕΠΩΣΣΕΝ. Ή απῆλθεν ἐπώσασσα. Κατὰ
γαρ τιὼ τῷ αντερείδοντος αντενέργησον, ισητωδ συμβαίνει η τῷ αθωῶτος
υπὸ τῷ αθεμίνῃς αντώθησι.
Στίχ: 263. ΕΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΩΣ. Οσον τε, καὶ ὅποι ἔδει, τιὼν ιαῦν χωρεῖν
ἀπδιώσσα.
Στίχ: 265. ΚΑΙ ΛΙ ΑΛΛΑΙ ΣΠΕΤΔΟΝ ΙΟΤΣΑΙ. Αἱ λοιπαὶ νῆες,
παραπλησίως ὑπὸ τῶν ἀλλων Νυμφῶν αἱ εἰκὸς προωθεῖσαι, ὥστε η τῷ
Αἰεις ἴπο τῆς Κυμοδόκης.
Στίχ: 267. ΟΜΦΗΙ Δ' ΟΤΝ ΘΑΡΣΟΣ ΑΝΕΣΧΕΝ. Ακέσσας, ὅτι
κατὰ σωροὺς οἱ Ροτόλοι ἐπὶ τῆς ἐπιέσης πεσοῦσται, (σίχ. 261.) ανεθάρ-
σησεν.

Στίχ:

- Matura jam luce dies, noctemque fugarat.
 Principio sociis edicit, signa sequantur:
 Atque animos aptent armis, pugnæque parent se.
 260 Jamque in conspectu Teucros habet, & sua castra,
 Stans celsa in puppi; clypeum tum deinde sinistrâ
 Extulit ardentem. Clamorem ad sidera tollunt
 Dardanidæ è muris. SPES addita fuscitat iras.
 Tela manu jaciunt; quales sub nubibus atris
 265 Strymoniæ dant signa grues, atque æthera tranant
 Cum sonitu, fugiuntque Notos clamore secundo.
 At Rutulo Regi ducibusque ea mira videri
 Ausoniis; donec verfas ad littera puppes
 Respiciunt, totumque allabi classibus æquor.
 270 Ardet apex capiti, cristiisque à vertice flamma
 Funditur, & vastos umbo vomit aureus ignes.
 Non secus; ac liquidâ si quando nocte Cometæ
 Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
 Ille sitim, morbosque ferens mortalibus ægris
 275 Nascitur, & lævo contristat lumine cœlum.
 Haud tamen audaci Turno fiducia cessit
 Littora præripere, & venientes pellere terrâ.

Ulro

* * *

Στίχ: 268. 'ΕΣ ΟΤΡΑΝΟΝ ΛΙΨ' ΑΝΙΔΩΝ : . . Ως : Πρι-
 μος Ἰλ: Ω. σίχ. 306.

"Εύχεται πεπατας ζάς :

"Ουρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνῆσαις ἔπος ἥνδα.

Στίχ: 269. ΠΟΤΝΑ ΘΕΑ' ΜΗΤΗΡ κτ: Τὶς πρὸς λῦ ἢ ἐνχὴ ἴθισται Μήτηρ;
 ἐξηγηται Γ'. Αιν: σίχ. 117. 118. 120. Καὶ σ'. Αιν: σίχ. 853. Καὶ Θ'. σίχ.
 640. 641.

Στίχ: 275. 'ΑΡΗΓΟΣΙ Οἷς τε παρείστηται λαβὼν λῦ
 'Αρηστι, καὶ τοῖς ἀμφὶ Τάρχωνα Ἐτεύσκοις, δύς πρὸ μηρὸς φθάσας ἢ
 μῆνι κατέλεξε. σίχ. 175—227.

Στίχ: Λύτ: ΣΗΜΑΣΙΝ ΟΙΣΙ, Τοῖς ἕτε τῇ Σάλπιγγος ἡχῇ, ἕτε
 τῶν Σημαιῶν ἀναπετεσσον, ἕτε καὶ δι' ἄλλων σωθημάστων ὑπ' αὐ-
 τῇ δοδησομένους.

Στίχ: 279. ΚΡΑΤΓΗΝ Δ' ΕΠΙ' ΑΣΤΡΑ ΛΦΗΚΛΑΝ. "Ην δὲ τόδε
 ἐνψυχίας τε καὶ θάρσους μαρτύριον, λώικα τὸ σρατιωτικὸν ἀνεβόσα συμ-
 παν ἀθρόον, πρὸ τῆς συμβολῆς ἀλαλάζον. Τοιόν δὲ τοῖς "Ελλησι πάλαι τὸ
 ΕΛΕΛΕΥΤ" ἐπιφθεγματικὸν λῦ ἢ, καὶ τῆς δευτέρας Συλλαβῆς ἐπα-
 ναλαμβανομένης πλεισάκις, μετά τίκος ἐμμελὺς ἐπιχήσεως: 'ΕΛΕΛΕΥΤ"
 "Ο καὶ τίκες οὐτῶς ὑπέλαβον ἐπιφωνεῖδαι, διὰ τὰ ἐπισπευσμένα τῆς ἐπε-
 λεύσεως. 'Ομοίως δὲ καὶ τὸ 'ΑΛΑΛΑ', ἐπιβόησις ἢν σρατιωτικὴ, ἐξ ἦς ὁ
 ἀλαλητὸς, καὶ ὁ ἀλαλαγμός, παρὰ τὸ ἀλαλάζειν. Ερβίκος δὲ ὁ Στέφα-
 νος ἐν τῷ Θησαυρῷ, παραπλήσιον ἔνοικος τοῖς ὄμογενέσιν αὐτῷ Γάλλοις, τὸ
 πρὸς μάχην ἐρεθίσικὸν, Θησ: τὸ La, La, La: ἐξ οὖν καὶ τὸ Alarme, εἰρηθαί, τὰ
 πρώτηα ἐν πολέμοις ἐφόρμησιν. Προδειπόν δ' ἀντιτιτάτοις τέτοισι καὶ τὸ παρείστητον Οθω-
 μανοῖς ΑΛΑΧ' ΑΛΑΧ', εἰ μὴ τέτοιο δέον ὑπεξαιρεῖν, ως ἐνχῆς τῆς πρὸς
 Θεὸν ἐπιφώνησιν. Τοιαῦτα γοῦν καὶ παρείστητοις ἐθνεσιν ἀλλασσειν, ως καὶ πα-
 ρὰ τοῖς μαχιμωτάτοις Ρώσοις τὸ ΟΤΡΑ. Καὶ τοι τέτοιο καὶ ἐπὶ χα-
 ρᾶς τὸ ἐπιβόημα ἀληπταῖ, ως καὶ τὸ δηθέν εἶλισικὸν ΑΛΑΛΑ' ἐπὶ χα-
 ρῶν καὶ ἐνφροσωῆς ἐπιφωνεῖμενον· ἡ καὶ ως τις ἐπινήκιος ὑμνος: 'ΑΛΑΛΑ-
 ΛΑΙ', ΙΗ' ΠΑΙΗ'ΩΝ.

Στίχ:

Είτα δ' ἐς ὀρανὸν αὖψ' αὐνιδῶν προτὶ γῆνεστο τοῖα:
 Πότνα Θεὰ Μήτηρ Ἰδήε, Δίνδυμα γῆτις
 Σώζεις, πυργοφόρος τε πόλεις, καὶ Λῆς δὲ χαλινοῖς;
 Νῦν σύ μοι γῆγίσαιο μάχης, χρησμόν τε πελάσσους,
 Καὶ Φρυγίοισι, Θέσινα, σὺ γ' ἔυμενέσσα παρέιης!
 "Ως φάτο. Μέσφα δέ τοι Φάεός γ' ἔξης προιόντος
 Ήμαρ ἀέξετο, καὶ δρασμῷ δὲ ἐτρέψατο νύκτα.
 Πρῶτον ἀρηγόσι κέλευθος επεθαυσίμασιν οἴσι,
 Νοῦς δὲ ὅπλοις προσέχειν, μαχέσεθαι τ' ἔυμεν ἑτοίμοις.
 Τήμος Τεύκρος δὲ ἔχεν ὑπ' οσσοιν, ηδὲ ἔὰς ἔρκη.
 Στὰς δὲ ἐφ' ὑψηλῇ πρύμνῃ νηὸς σάκος ἥρε
 Τῇ λαιῇ Φλόγεον. Κραυγὴ δὲ ἐπὶ ἄσρα αὐγῆκαν,
 Διρδανίδ' ἐκ πύρων, ἐλπὶς δὲ ὄργας ἐπιώρσε.
 Καὶ ἡδὲ βέλη βάλον, ὡς ὅφ, ὑπαὶ νέφεσι δινοφεροῖσι,
 Στρυμόνιαι Γέρανοι κλαγγῇ σφίσι σημήνασαι,
 Ήέριοι πεπότωται αἵτας ἐκπροφυγόσαι.

Κρείονι δὲ ἄρδε Ροτόλων, ηδὲ Αυσονίων ἀρχοῖσι
 Θαύματα ταῦτ' ἐδόκει, ὡς ναῦς παρὰ ἀκταῖς λεῦσσον,
 Αὐτὰρ πρυμνάων ὅλον ἔμπλεον ὄιδμα θαλάσσης.
 Δάμετο δὲ Αἰνέας κόρυθος Φάλος ἐκ κορυφῆς δὲ,
 Ἐκ τε λόφοιο, Φλόξ διαχεινομένη σελάγιζε,
 Καὶ πῦρ θεωτιδαῖς χρυσομφαλοῖς ἀσίς απῆμε.
 "Ως ὅτε αἰμόχρος διεριὼ κατὰ νύκτα Κομῆτης

270

275

280

285

290

Πεν-

* * *

Στίχ: 282. ΣΤΡΥΜΟΝΙΑΙ ΓΕΡΑΝΟΙ κτ: Τὸν τὴν σφατὴν δὲ ἀλαλητὸν, καὶ "Ομηρος" ίλ: Γ. κατ' αρχὰς τῆς Ραψῳδίας, τῇ κλαγγῇ ὁμοίως τῶν Γερανῶν παρείκαζεν. "Οτι δὲ Στρυμονίους τὰς Γεράνους καλεῖσιν, δρα Γεωργ: Α. σιχ. 132. τιὼ ἐκεῖ Σημ.: διὰ τὸ ἀγεληδὸν ἀντὰς ἵπτασθαι παρὰ τὸν ποταμὸν Στρυμόνα, τὸν περὶ τιὼ Αμφίπολιν δέοντα, καὶ τιὼ Μακεδονίαν απὸ τῆς Θράκης διατίχουται.

Στίχ: 285. ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΑΥΤ' ΕΔΟΚΕΙ Ἐθαύμαζον γὰρ σέωντες τὰς πρὸν τῷ δέει συσελλομένες αἴφνης εἰς γῆθος μεταβαλόντας καὶ ἀλλαζόντας, ἔως οὐ τὸν σόλον ὄρμιζόμενον σωμαῖον, τὸν τέως αὐτοῖς, ὡς ἐπὶ χθαμαλῷ παρεμβεβληκόσιν, ὄντα ἀθέατον.

Στίχ: 287. ΔΑΙΓΕΤΟ Δ' ΑΙΝΕΙΑ, κτ: "Ουτῷ καὶ Τυδείδη τὰ ὅπλα η Παλλὰς κατηγλάισεν. ίλ: Ε. σιχ. 4. κξ.
 „Δᾶμε οἱ ἐκ κόρυθος τε καὶ ασπίδος ἀκάματον πῦρ,
 „Αἰσέρι ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὃς τε μάλιστα
 „Λαμπρὸν παμφαίνησι λελαγμένος ὠκεανοῖο.
 „Ταῖον οἱ πῦρ δαίνει ἀπὸ κεφαλῆς τε καὶ ὄμοιον.

Καὶ τὰ Πηλέως δὲ ὀσαύτως: ίλ: Σ. σιχ. 205, κξ.
 Στίχ: 290. . . . ΑΙΜΟΧΡΟΤΣ ΚΟΜΗΤΗΣ. Πρίκίλα Κομητῶν εἶδοι, τῶν ὡς ἐκ τὴν χήματος, η τῆς χρόας ὑπὸ διαφόροις ὄνόμασι φερομένων ἡριθμηταῖς παρὰ γὰρ τὸν, ἐξ ἣς δοκεῖ περικεῖδαι κόμης, Κομητίω, η Βοτρυχίτης λεγόμενον, καὶ Πωγονίας, τις ακέσι, τὴν ἀποθράσκουσις ἐξ αὐτῆς καπυῆς, καθ' ὃ μέρος ιδιώτις τῶν πορείαν, προπύγματε. ή Κερκοφόρος, τὴν καπνοῦ, εἰ τύχοι, ὄπιδεν ἐπομένει. Καὶ Ακοντίας, δίκιως ἀκοντοῖς ἀναπαλομένης, η Λογχίτης κατὰ λόγχης ὁμοίωμα, καὶ Ξιφίας ἐν εἶδες ξιφοῖς καὶ δισκοῖς μεμορφωμένος ἐμφέρεισαν καὶ Πιθεὺς, η Πιθίας, ο κατὰ πιθεῖς. Καὶ Κερατίας δὲ, ο κερατοειδῶς διακαμπτόμενος καὶ Δαμπαδίας, ο ἐγ αὐγῇ λάμπων καὶ Ιππεὺς ο παρισῶν

Βιβλ. I.

H

ώσει

- Ultrō animos tollit dīctis, atque increpat ultrō:
 Quod votis optastis, adest, perfringere dextrā:
 280 In manibus Mars ipse, viri. Nunc conjugis esto
 Quisque suæ, tectique memor: nunc magna referto
 Faēta, patrum, laudesque ultrō occurramus ad undam,
 Dum trepidi, egressisque labant vestigia prima.
 AUDENTES fortuna juvat.
 285 Hæc ait: & secum versat, quos ducere contra,
 Vel quibus obfessos possit concredere muros.
 Interea Æneas socios de puppibus altis
 Pontibus exponit: multi servare recursus.
 Languentis pelagi, & brevibus se credere saltu:
 290 Per remos alii. Speculatus littora Tarchon,
 Quà vada non sperat, nec fracta remurmurat unda,
 Sed mare inoffensum crescenti allabitur æstu,
 Advertit subito proras, sociosque precatur:
 Nunc, ô lecta manus, validis incumbite remis:
 295 Tollite, ferte rates: inimicam findite rostris
 Hanc terram, sulcumque sibi premat ipsa carina.
 Frangere nec tali puppim statione recuso,
 Arrepta tellure semel. Quæ talia postquam
 Effatus Tarchon, socii consurgere tonsis,

Spu-

* * *

ώστε ἕππεις χαίτιν. Ἐπὶ τέτοιοι καὶ Ἀργυροκομίτης τις φέρεται, διὰ τὸ
 ἀργυρωεῖδες τῷ γάνχει (περὶ ὧν Πλίν: ἐν Φυσ: Ι: Βιβλ: Β'. Κεφ: ΚΕ').
 Ἐνταῦθα δὲ ήμιν ὁ Πομπήιος τὸν Κομήτην αἰμόχρεν παρίσησι, τὸν ἐσομέ-
 νιν ἐπὶ τῷ συρβάγεντος πολέμῳ τῶν αἰμάτων χίσιν προεικονίζεται. Ἡν
 δὲ ἀρα τοῖς παῖσι ἐκ δεσμαμονίας, (ἥς εὖ δὲ καθ' ήμᾶς ὅχλος ἔπω καὶ
 νιῶ, τέλεον ἀπίλαστα.) ὀλέθρει τε καὶ συμφορᾷ μεγάλων τεκμήριον,
 Κομήτης φαινόμενος. (Ορα καὶ Α. Γεωργ: σίχ. 56.)

Στίχ: 291. Ἡ ΣΕΙΡΙΟΣ ἌΣΤΗΡ ΑἴΘΩΝ. (Περὶ τέττας ἔρεται καὶ
 Β'. Γεωργ: σίχ. 411.) Τοιόταν δὲ παρ' Ομήρω καὶ Πρίαμος Ἀχιλλέα κα-
 τεῖδε προσιόντας τοῖς τείχεσιν. Ἰλ: Χ. σίχ. 26.

,Παρμφάνινθ' οὐς ἀπέρι ἐπεστύμενον πεδίοισι,
 „Ος δὲ τὸ ὄπαριος εἶσιν. ἀριζῆλοι δὲ οἱ αὐγαὶ
 „Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀσφασι νυκτὸς ἀμολγῶ.
 „Οὐ τε καὶ Ὁρίωνος ἐπίκλησιν καλέεσθαι.
 „Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐσὶ, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται,
 „Καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δελόσι βροτοῖσιν.
 „Ως τῷ χαλκὸς ἐλαμπε περὶ σῆθεσσι θέοντος.

Τοιόταν δὲ καὶ τῇ Μηδείᾳ ὁ Αἰσονίδης, παρὰ Ἀποδιωνίῳ Ἀργον: Γ. σίχ.
 955.

,Ἐελδομένη ἐφαίνετη
 „Τψόσ' ἀναθρώσκων, ἀτε Σείριος ὀκεανοῖσι,
 „Ος δὲ τοι καλὸς μὲν, ἀριζῆλος τὸ ἐσιδέθα
 „Αντέλλει, μῆλοισι δὲ ἐν ἀσπετον ἥκεν οἰδω.

Στίχ: 297. ΤΟῦΤΩ ὍΓ' ΕΕ' ΛΔΕΣΘΕ, ΣΦΙΣΙ ιτ. Πάρεσιν Τμῆν τῇ προθέσει
 ἵσιν ἐπιθέδω τῷ πράξιν.

Στίχ: 298. Ω ΑΝΔΡΕΣ, ιῶ ἈΡ' ΕΚΑΣΤΟΣ. Οὔτω καὶ Νέσωρ
 εἰς μάχην ἐποτριών τὰς τάξεις, Ἰλ: Ο. σίχ. 661.

,Ω Ανδρες ἀνέρες ἐσὲ

, μνήσαθε ἔκανος

,Παιδαν

Πενθῆρες τι ἔρευνος ἄγε, η Σάριος αἴθων
Δίψεα καὶ νόσος γε φέρει δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ηέρα δ' ἀντέλλων φάει σκαιῷ ἀνιάντει.

Οὐ τι γεμιὰ Τύρνω τολμητῇ θάρσος υφέπτο,
"Οὗτος ἀκτᾶς προλαβεῖν, ἐπιβῆναι γῆς δ' απερύξει.

Ηέρεθεν δ' ἐτάρχει, οὐδὲν δέ μύθῳ·
Τέλος ὅγ' ἐέλδεθε, σφίσι δὴ πάρα ξέπλεξε.

Ἐν χειρεσσιν Ἀρης, ὡς Ἀνδρεῖς, νωὸς ἄρεις Εκατος
Μεμνήθω ἀλόχοιο ἔης ἀντάς τε, καὶ οἶκος.

Νῶ πεμπαζέθω προγόνων ἄφλας, ηδὲ εὔχος.
Τοῖς δὲ ἐπὶ αντιάσωμεν ἐφ' ὑδωρ, ξεφ' υπὸ δείκται,

Ἐξαποβησομένοις τρομεόιατο ἵχνια πρῶτα·
Δάμων θαρσυτέρας αὖν ποτε ἀνδρας ὄφελλει.

Ως φάτο, ἀντιβίας δ' ἄρεις φράζετο τὰς ποτὲ αγίνη,
Καὶ τίσι πισένσει τὰ δὴ πολιόρκες τέχη.

Αἰτίας δ' ἐτάρχεις πρυμνάων ἔξαγ' απ' αὐτῶν
Εἰν αποβάθραις οἱ δὲ παλιρροίησι προσεῖχον

Τφέντος πελάγες, κατὰ δὲ βράχει ἄλματι θάρσου.

Οἱ δὲ γέρεταιοῖς. Θῦνας ἀτάρος Τάρχων τηρήσας,
Ἐνθ' ἥκινος βράχει, ὃδ' ἐρέθηγνυτο κῦμα ἐπαράσσον·

Πόντον δὲ τὸν ἁλόεντα ἀπρόσκοπον ἔλπετ' ἐλαύνων,
Αἴψα πρώρας κάμψει, ἔκας δέ τ' ἐλίσσεθ' ἐτάρχεις.

Νῶ αἴγετ', ὡς λογάδεις, πρατερῶς ἐγκεῖθ' ἐρετμοῖσιν.
Αἴοετε, φέροτε νέας διὰ φάμφεις φήσετε δὲ αἷμα

Δῆϊον αὐτὴν δὲ οἱ τρόπις ἀνταργεῖτω.
Οὐδὲ παρατέμαι τῷ δὲ ὄρμῳ ναῦν κατεάναι,

Ἡν χθόν' ἔλω εἰς ἄπαξ. Ταῦτα ἐπεὶ δὲ φεύγειτο Τάρχων,
Σπεῦσαν ἐν εἰρεσίησιν ἐταῦροι υπαφριεύσας

Νῆσος ἐνεσελάσσειν αὐτὰς ἀγράζει Λατίνων.

Καὶ ἡταὶ κατὰ ἔηρια ἔχειν ἔμβολα καὶ τρόπιες δέ,

295

300

305

310

315

320

Η 2

Ηγτο

* * *

,Παιδῶν, ἡδὲ ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἡδὲ τοκῆων·

Στίχ: 303. ΔΛΙΜΩΝ ΘΑΡΣΥΤΤΕΡΟΤΣ: ιτ: Κατ' ἐκεῖνο τὸ Ομηρικὸν:

,Θαρσαλέος γαρ αὐτῷ ἐν πᾶσιν αἴμανων

,Ἐργοισιν τελέθειν

Στίχ: 308. ΤΦΕΝΤΟΣ ΠΕΛΑΤΟΥΣ Τῶν ὑδάτων κατὰ τὰς ανάφρειαν λεπτωμένων.

Στίχ: 309. ΟΙ ΔΕ ΓΡΕΤΜΟΙΣ Ου μὲν δὴ ἐρέσσοντες, ἀλλὰ τὸ μεταξὺ τῆς τε καὶ ἄχθης, διὰ τῶν ἐρετμῶν πρὸς απόβασιν οἵον ἐπιγεφυρεύντες.

Στίχ: 310. ΟΤΔ ΕΡΡΗΓΝΥΤΤΟ ΚΤΜ Ου γαρ προστρήγνυται τὸ κῦμα, ὃδ' ἀναμορμάται, ἐπὶ ταῖς βαθυτέραις ἥσσιν.

Στίχ: 312. ΕΛΙΣΣΕΘ ΕΤΑΙΓΡΟΤΣ: Μεθ' ίκεσιν ἐπάτρων, διὸ καὶ ἐπαινον τὴν προτροπὴν σωαναμιγνύει, ἐπιφημίζων αὐτὰς ΛΟΓΑΔΑΣ.

Στίχ: 316. ΝΑΤΝ ΚΑΤΕΑΖΑΙ: Ορᾶς τὸ ἔυψυχον τὸ σφατηγγεντος; & γαρ πρὸς Φυγιών ἀφορᾷ, ταῖς πολεμίοις δὲ ὅμοσε χωρήσας, βεβίων ἐαυτῷ τὰς γίκτες κατεπαγγύειται, καὶ εἰς χεῖρας οὐ τάχος ἐλθεῖ, ἐπιστεύδεις, καὶ εἰς ἀπολέθαι δέοι, μηδὲν υφερώμενος.

Στίχ:

- 300 Spumantesque rates arvis inferre Latinis:
 Donec rostra tenent siccum, & sedere carinæ
 Omnes innocuæ: sed non puppis tua, Tarchon.
 Namque inficta vadis, dorso dum pendet iniquo,
 Anceps sustentata diu, fluctusque fatigat,
 305 Solvitur, atque viros mediis exponit in undis:
 Fragmina remorum quos & fluitantia transtra
 Impediunt, retrabitque pedem simul unda relabens.
 Nec Turnum segnis retinet mora: sed rapit acer
 Totam aciem in Teucros, & contra in littore ficit.
 310 Signa canunt: Primus turmas invasit agrestes
 Æneas, omen pugnæ; stravitque Latinos,
 Occiso Therone: virum qui maximus, ultro
 Ænean peti: huic gladio, perque ærea scuta,
 Per tunicam squalentem auro, latus haurit apertum.
 315 Inde Lycam ferit, exsectum jam matre peremptâ,
 Et tibi, Phœbe, sacrum; casus evadere ferri
 Cui licuit parvo. Nec longe Cissea durum;
 Immanemque Gyan, sternentes agmina clavâ,
 Dejecit letho: nihil illos Herculis arma,
 320 Nil validæ juvère manus, genitorque Melampus;
 Alcidæ comes, usque graves dum terra labores
 Præbuit. Ecce, Pharon, voces dum jactat inertes;
 Intorquens jaculum, clamantis ficit in ore.
 Tu quoque flaventem prima lanugine malas
 325 Dum sequeris Clytium, infelix, nova gaudia, Cydon:
 Dardaniâ stratus dextrâ, securus amorum,
 Qui juvenum tibi semper erant, miserande, jaceres;

Ni

* * *

Στίχ: 323. . . . : 'ΡΑΧΙ'ΗΣ Δ' 'ΑΝΙ'ΣΟΤ 'ΕΞΗ'ΠΤΟ, Πρώταθεν μὲν ἡ γαῦς
 ὁρθωθεῖσα, πρυμνόθεν δὲ ἐς βάθος δῶμα κινδαύγοσα.

Στίχ: 324. . . . : ΟΙ'ΩΝΟ'Σ. . . . 'Η γὰρ ἐν αὐτοῖς προσιμοῖς τὸ
 πολέμῳ ἀριστεῖα, τῆς παρεψομένης νίκης ἡ Λινέα προάγγελος.

Στίχ: 325. . . . : ΘΕ'ΡΩΝΑ ΠΕΛΩ'ΡΙΟΝ 'ΑΝΔΡΑ, 'Η τὴν γιηθέντος εὔκ-
 λεια, κλέος προσεμποῖς τῷ νενικηστί. Δια τέτο τὸν πεσόντα κλεῖδα Θέ-
 ρωνα, ἐκ τῷ μεγέθες, ὅτι πελώριος ἐκ τῆς ἐνψυχίας, ὅτι προμαχόμενος
 Λινέα ἀπιώτησεν ἐκ τῷ ὄπλισμῷ, ὅτι καὶ ὁ θάραξ ἐκεῖνῳ, καὶ ὁ Χίτων
 χρυσίῳ ἀπέλαμπον.

Στίχ: 326. ΙΡΟ'Ν 'ΕΟΝΤΑ Τὰς ἐξ ἀνατομῆς τῆς μητρὸς κυοφο-
 ρεστης ὑπεξαγομένας ζῶντας, Ἀπόλλωνι ἀνακείθαι πάντας σεσημέωκε Σέρ-
 βιος, ἀτε τῆς ἵστρικῆς ὑμνεμένῳ πατέρῃ καὶ ἐθόρω. Διὸ καὶ Λασκαρπιος
 Ἀπόλλωνος, Φησὶ, γενέθλαι καὶ πεφύμισαι, ὡς οὕτως εἰς τὸ ζῶ προελθὼν.
 Καὶ ὁ τῶν Καισάρων δὲ οἶκος, διὰ τὸ ἐξ ἀνατομῆς τοῖς δὲ τεχθῖαι
 Καισάρες τὸν Ἱέλιον, τῆς περιωνύμῳ ἔλαχε ἐπικλήσεως. Σαδο γὰρ πα-
 ρὰ Λατίνοις, τὸ πατάσσω εἰς θάνατον.

Στίχ: 327. ΟΤ'ΚΟΥΝ ΧΡΑΙΣΜΗΣΕ ΣΦΙΣΙ "Ουτω καὶ Ίλ: Ε. σίχ:
 53. Περὶ Στροφίας τῷ Σκαμανδρίῳ Όμηρος.
 „Ἄλλ' εἰ τότε γε χρεῖσμ' Αρτεμις ιοχέωρα,
 „Ουδὲ ἐκηβολία, ησον τὸ πρὸν γ' ἐκέκαστο.

Στίχ:

Ήντο ἀσωέες, ἀλλὰ τεῇ Τάρχων δὲ ψτως·
Ἡ γάρ ἐπαρδάξασα κατὰ βραχέων προτικέλσε,
Μάνασ' ἀμφικρεμῆς, δαχίης δὲ ἀνίσης ἐξῆπτο.
Πλησσούμενη δοθοῖς δηρόνγ', εἰς δὲ πᾶσα κεάθη,
Κύμασι δὲ ἐν μέσσοις, δις δὴ Φέρεν ἔκθετο ἄνδρας.
Τὸς καὶ ἐρετμῶν περ κυμαγνόμεν' ἄγματα πάντη,
Νηὸς σέλματά τε, σκῶλα προσιόντα ἀπέργε,
Τὸς ποσὶ τ' ἐμπίπτων καῦθις δόθος ἐλκεν αἰνάρβες.
Οὐδέ νυ ὀκναλέος Τύριος δήθιώ, ἀλλ' ἀκα
Οἶνος ἄγημα ὅλον, κατὰ Τεύκρων ασέρχεν ἐπ' ἀκτὰς.

325

Σήματὰ δὴ τοῖχοι εἰς δὲ ἄλας πρῶτος ἀγροτικοὺς
Αἰνάς ἐπόρχος, οἰωνὸς δὲ ἐπλετος χάρμης,
Οὔνεκ ἀρισένσας γε Φάλαγγα θράσυσε Λατίνων,
Ἴφι ἐπεὶ δὲ δάμασσε Θέρωνα πελώριον ἄνδρα,
Αὐτῷ ἀντιβίω ὁμόσ' ἐλθέμεν ἐμμεμαῖτα.

330

Τῷ διὰ γὰρ χαλκῷ θάρηκὸς τ' ἥδε χιτῶνος,
Στίλβοντος Φολίσι χρυσέας, πλευρὸν αἰνῶξεν.
Εἴτα Λύκαν τρῶσεν, τὸν, μητέρος ἐπεὶ δὲ θαυμάσης,
Γαρὸς ἀποσαφέντα, ἀτὰρ Σοὶ Φοῖβε "Απολλον
Ἴρον ἔοντα, ἐπεὶ τυτθὸς Φύγεν ἵνα σιδήρε.
Κισσέα τ' αἰνὸν ἐπειτα, Γύαν τε πέλωρον ἐπεφνεν,
Ἄμφω ἐν κορώῃ ἄλας περ ὅλας συρενιώτε.

335

Οὐκεν χράσμητε σφίσιν Ἡρακλήϊν ὄπλον,
Οὐ κρατερῷ χερεῖς, γεννήτωρ δὲ Μελάμπες
Ἀλκεδὼς ὀπέων, εὗθ' οἱ χθῶν ὑβραλεν ἄθλες.
Ὕπει δὲ, καὶ γε Φάρωνος ἐπεσβολέοντος ἀχρεῖα,
Ἄμπεπαλῶν βέλος ἴδιον κατὰ σόμα πῆξε βοῶντος.

345

Καὶ σὺ παρειὰς ἐν πρώτοις ἔανθρῷ δὲ ἴδιοις
Ἐπόμειε Κλυτίω, Φίλα δὲ σοὶ παιδιὰ ἐπλε,
Δαρδανίης χερὸς ἔργον ἔοις κε ταλάντατε Κύδουν,
Καὶ κεν ἀρήδεων νοσφιθης, τῶν σ' ἔρος ἄχειν,

350

"Ην

* * *

Στίχ: Λύτ: ΉΡΑΚΛΗΪΟΝ ὈΠΛΟΝ. Ή κορώη, τὸ δόπαλον, ἀ
κατὰς ἔπλον Ἡρακλέτος ἔχειντο ὄπλω, οἱ ἐπιχαρεύντες ἀδραγαθίζεθαι.
Καὶ ἔχοι μὲν ἄντις ὑπολαβεῖν, ὅτι Κισσέα τε καὶ Γύαν ὁ Ποιητής ἡμῖν
ἄδει Κορωίτας παρέσησε, διὸ τὸ τας ἄλας καθ' ᾧ Λί εἰας τὸν πρώτην
ἔρμιν ἐποίησατο ἐξωπλίδιαν ἀγρομικῶν, ὡς Φεύάσσες ἐδήλωσεν, (Ἄιωτ:
στίχ. 331.) ἀλλ' ἐδὲν ἥτταν εἰκὸς περὶ τῶν αὐτῶν δύο ἀνδρῶν ἥγειθαι, ὅτι
καὶ τῷ Ἡρακλέω ἰδιάτερον ἐφιλοτιμοῦτο χρῆθαι δοπάλω, διὰ τὸ καὶ
τὸν αὐτῶν γενέτιον Ἀλκεδὼς γενέθατο πάνων, ὡς ἔζης λέγεται. (στίχ. 345.)

Στίχ: 344 ΓΕΝΝΗΤΩΡ ΟΤΔΕ ΜΕΛΑΜΠΟΤΣ, Όυκεν αδελφῷ
ἥισια Κισσέας τε καὶ Γύας.

Στίχ: 347. . . . ΚΑΤΑΣΤΟΜΑ ΠΗΣΣΕ ΒΟΞΩΝΤΟΣ. Ως καὶ παρ
Ομήρῳ Ἰδομενεύς, Ἰλ: Π. στίχ. 345.

"Ἐρύμαντας κατὰ σόμα τηλέτι χαλκῷ
,,Νύξει τὸ δὲ ἀντικενὸν δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε.

Στίχ: 348 — 352. ΚΑΙΣΤΥ ΠΑΡΕΙΑΣ κτ: "Εσι δὲ ὁ νοῦς: ὅτι καὶ ἀντὸς ἀν ἐπεπ-
τῶκοις ὑπὸ Λίκεις δαμοῦς, ἡ Κύδουν, ὁ τῷ ἔρωμένῳ Κλυτίω σιωπηρατεύ-
ται. Ι.

Ni fratum stipata cohors foret obvia, Phorci
Progenies, septem numero, septenaque tela
330 Conjiciunt: partim galeâ, clypeoque resultant
Irrita; deflexit partim stringentia corpus
Alma Venus. Fidum Æneas assatur Achatem:
Suggere tela mihi (non ullum dextera frustra
Tosserit in Rutulos) steterunt quæ in corpore Grajum
335 Iliacis campis. Tum magnam corripit hastam,
Et jicit: illa volans clypei transverberat æra
Mæonis, & thoraca simul cum pectore rumpit.
Huic frater subit Alcanor, fratremque ruuentem
Sustentat dextrâ: trajecto missa lacerto
340 Protinus hasta fugit, servatque cruenta tenorem,
Dexteraque ex humero nervis moribunda pependit.
Tum Numitor, jaculo fratri de corpore rapto,
Æneam petiit: sed non & figere contra
Est licitum, magnique femur perstrinxit Achate.
345 Hic Curibus, fidens primævo corpore, Clausus
Advenit, & rigidâ Dryopen ferit eminus hastâ,
Sub mentum graviter pressâ, pariterque loquentis
Vocem, animamque rapit, trajecto gutture: at ille
Fronte ferit terram, & crassum vomit ore cruorem.
350 Treis quoque Threïcios, Boreæ de gente supremâ,
Et treis, quos Idas pater & patria Istmara mittit,
Per varios sternit casus. Occurrit Halesus,
Auruncæque manus; subit & Neptunia proles,
Insignis Messapus equis. Expellere tendunt
355 Nunc hi, nunc illi: certatur limine in ipso

Autō-

* * *

σας, εἰ μὴ ὁ Ἡρως ἐπὶ τὸ ἀλόχοληον σίφος ἀνάγκαθεῖς ἐπιστέψαι, τό
κατ' αὐτῷ ἀθρόον κινηθὲν, ὑπερῆλθε σε.

Στίχ: 353. Ἡ ΦΟΡΚΟΥ ΦΥΤΛΗ, Ἐπὶ Φόρκου εἰκός τὸς ἀδελφοὺς
περὶ ὃν ὡδε λόγος ἀνάγεθαι, τὸν ἐκ Πάιτες καὶ Γῆς, ὡς ἀπογόνοντας, εἰμὶ ὡς
ἥγετος ἐκ γαρ τῷ Φόρκες τέττα καὶ Κητῶς, θυγατέρες μίνον γενέθαι μαγ-
θάνομεν τὰς Φορκίδας, Ἐγνώ, καὶ Περφερῶ, καὶ Δεινώ. (παρὰ Ἀπολλοδ.
Βιβλ: Α. Κεφ: Β. καὶ Β. Κεφ: Δ').

Στίχ: Αυτ: ΣΥΝΑΜ' ΕΠΤΑ' ΒΕΛΗ Ἡ, ὡς κατὰ τὸν
Ποιητὴν ἐκφράσαμ: Septem numero septena tela, ἐπτάριθμοι αὐτοὶ, καὶ τὰ
βέλη ἐπτάριθμα κατὰ Λινέις, εἴτε ἄμα καὶ κατὰ τὸ αὐτὸν ἀφίεντες, οἵ
καὶ ἐπανατοξεύεντες.

Στίχ: 354. ΤΩΣΝ Δ' Α ΜΕΝ κτ: Τῶν γαρ ἐπεφιεμένων βελῶν, τνὰ μὲν ἔυσ-
κόπως ἐπιπτεν: ἐπὶ Λινέαν, αὖτ' ή τῶν Ἡφαιστοεύκτων ὅπλων σερβότης
καὶ ἀντιτυπία, ἀδιαρρήκτων ὄντων, ἀμεγιώτεροις καὶ φρεσδαί τεττι γαρ
καὶ περὶ τῆς ἀσσίδος, ἦν οἱ Κύκλωπες ἐχάλκευον προειρητο: Η. Λιν: σίχ.

465. αντιβίω γε

,Πᾶσι σησομένιω οἷω βέλεσσι Λατίνων.

Τὰ δὲ, καὶ τῆς μῆτρὸς Ἀφεδίτης ἐπισασία παρήγετο τῷ σκοπῷ. Ἀυτῇ
γαρ, ωστε καὶ Αθηνᾶς ἐπὶ τῆς Πανδάρες τοξείας, (παρὸ Όμ: Ιλ: Δ. σίχ.
129.) τῷ Μενελάῳ πρέσθεν σᾶσσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμισσεν.

,,Η δὲ τέσσον μὲν ἐεργεν ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ

,,Πατ-

"Ην μή σοι κασίων πυκινὸς λόχος ἦκεν ἀμιών;
Ή Φόροκα Φύτλη, σωάμ' ἐπτὰ βέλη προϊέντες.
Τῶν δ' αἱ μὲν εἰς κόρυς τε σάκος τε, Φρόδ' ἀπὸ κρεσσαν,
Χρωτὸς ἂ δὲ χραύσοντ' ἀπὸ τρέψατο τηλόσε Κύπρις.

355

Αινέας δ' ὅτας Αχάτη πισῷ προτιήνδα:

Εἴα βέλη πάρθε νῦ, (οὕτικεν ἥλιθα πάλλοι
Χεὶρ ἄντη Ροτόλοις.) Γραικῶν τά γε σώμασι πῆκτο,
Ἴλιον ἀμπέδον· ὥκα δὲ δὴ μέγα λάζετο ἔγχος,
Καὶ βάλεν· ηδὲ σάκος χαλκῆλατον ἀντιτορήσας,

360

Μάιονος ἥτορ ἔιώ τ' αὐτῷ θώρηκι τμῆξεν.

Αλκήνωρ δ' ὑπεσῆλθεν, ἀδελφεῖῷ πίπτοντι,
Δεξιτερῇ δ' ἀνέχεσκεν ἐπημύντα ἐρείδων.

365

Δέρον δ' Αἰνείας προΐηλε, βραχίονα κάμψας,
Ποσὶβῃ αἵματόν δὲ δύμιν τῷ πρόθ' ἐπισῶζον.

Τῷ δ' ἄρα χεὶρ νεύροις θνήσκεσ' ἀρτάτο ἀπ' ὕμιν.

Νευμήτωρ δὲ βέλος κάσιος δέμας ἐξαρπάξας,

Αἰνέαν ἤτει, τῷ δ' ὁ θέμις ἐπλε τυχῆσα.

Μηρὸν δ' ὅια μεγάλῃς ἐπιλέγδια γράψεν Αχάτη.

"Ἐνθα δὲ Κρήτας Κλαύσος πίσωσι τε καὶ ἥβη, 370

Ηλυθεν, ηδ' ἐκαθεν Δρύοπ' ὅτασεν ἔγχει αὖτις.

I 2

Αν-

* * *

„Παιδὸς ἐέργεις μυῖας, δῶ' ηδέι λέξατο ὑπνῳ.
Ο καὶ Πάνδαρος ἀποτυχῶν τῷ σκοπῷ, καὶ σωιδῶν ἔφη: (Ιλ: Ε'. σίχ.

187.) ὡς ἐπικέτις τῶν ἀθανάτων,

„Ος τάτης βέλος ἀκὺ κιχήμενον ἔτρεπεν ἄλλη.

Στίχ: 355. ΧΡΩΤΟΣ ΛΑ ΔΕ ΧΡΑΤΣΟΝΤ Σημείωσαι ὅδε τὸ Μάρχωνος ἔπος: Deflexit partim stringentia corpus: ὅπερ ἀντὶ ἐπὶ λέξεως εἰπεῖν: (ἀπέκλινεν, οὐ ἀπέκαμψε χράυσοντα τῷ σώματος.) Πῶς δὲ οὐδὲ ἀπέκαμψε τε ἀμαὶ καὶ ἔχρευσεν; Οἱ μὲν ἀπέτρεψε Φασὶ, τῆς καμηλωτέρας πληγῆς παρεγγεγόσα τὸ βέλος, ἐπὶ πολῆς, καὶ οὖν ἐπιγράβδων ἀψαθαῖ τῷ σώματος ἐπιτρέψασα μικρὸν, ὅσον ἀμύξα. Οἱ δέ κατ' ἀντιχρονισμὸν ὅδε θέματα τὸν Πομπτῶ τὸ Stringentia, τὸν ἐνεσῶτα μεταλαβόντα αὐτὶ τῷ μέθοντος: Strictura. Άλλ' ήμιν ἔργον γέδειν καθ' ἐκάτερον ἀποδέναμι, καὶ τῷ μέτρῳ σωζόμενος, εἴτε ἐν χρόνῳ ἐνεσῶτι, εἴτε καὶ μέθοντι.

Στίχ: 357. ΕΙΓΑ ΒΕΛΗ ΠΑΡΘΟΤ οτ: Τεττὶ λῷ τῷ τῷ ὑπασσις ὑπάργυρα,
τὸ ἔξ ἐτοίμα προχειρίζειν βέλος ἔτερον τῷ πολεμισθ, ὡς αὖ, δεῆσαν,
βάλῃ καὶ δεύτερον.

Στίχ: 358. . . . ΓΡΑΙΚΩΝ ΤΑΓΕ ΣΩΜΑΣΙ ΠΗΓΚΤΟ. Οἰς, ἐπὶ τῷ
Ιλιακῷ πολέμῳ, κατὰ Δαναῶν ἔχρησάμεθα.

Στίχ: 364. . . . ΒΡΑΧΙΟΝΑ ΚΑΜΨΑΣ, Ως ἀντισθέτοντος βάλῃ ἐντένεταις,
καθάπτει καὶ αλλαχθεῖ ήμιν ἐπὶ παρεπλησίας σεσημείωται τῆς ἐντάσσεως.

Στίχ: 370. . . . ΚΛΑΤΣΟΣ Ἐν ἀλλοις Κώδιξι Λαῦσος αναγνώσκεταις. Ο δέ τοι Κέρδης τὸ Κλαῦσος ἐγκρίνει διὰ τῶν Κρεήτας, (ἢ Κυρήτας.) τῷ γὰρ Λαῦσω οἱ ἔξ Αγυδίνης, Φησί, παρείποντο, οὐχ οἱ Κρηταῖ, αἷς ἐν τῷ Ζ. Βιβλ: σίχ. 700. λέλεκται. Εἰ μήτις Λαῦσος λῷ ὅτος,
ἔτερος τῷ Μεζέντῳ φέτως.

Στίχ: 371. . . . ΉΔ ΕΚΑΘΕΝ ΔΡΥΟΠ' ΟΤΤΑΣΕ οτ: Ωσαύτως καὶ
παρ Ομήρ. Αχιλλεὺς. Ιλ: Τ. σίχ. 455.

„ — Δρύοπ' ὅτασε κατ' αὐχένα μέσσον ἀκούτι

"Ηρι

- Ausoniæ. Magno di scordes æthere venti
 Prælia ceu tollunt, animis & viribus æquis:
 Non ipsi inter se, non nubila, non mare cedunt:
 Anceps pugna diu: stant obnixa omnia contra.
 360 Haud aliter Trojanæ acies, aciesque Latinæ
 Concurrunt: hæret pede pes, densusque viro vir.
 At parte ex aliâ, quâ faxa rotantia late
 Inpulerat torrens, arbustaque diruta ripis,
 Arcadas insuetos acies inferre pedestres
 365 Ut vidi Pallas Latio dare terga sequaci,
 (Aspera queis natura loci dimittere quando
 Suasit equos) unum quod rebus restat egenis;
 Munc prece, nunc dictis virtutem accedit amarisi.
 Quid fugitis socii? per vos, & fortia facta,
 370 Per ducis Evandri nomen, devictaque bella,
 Spemque meam, patriæ quæ nunc subit æmula laudi,
 Fidite ne pedibus: ferro rumpenda per hostes
 Est via, quâ globus ille virum densissimus urget:
 Hac vos, & Pallanta ducem patria alta reposcit.
 375 Numina nulla premunt; mortali urgemur ab hoste
 Mortales: totidem nobis animæque, manusque.
 Ecce maris magno claudit nos obice Pontus:
 Deest jam terra fugæ: pelagus Trojamne petemus?
 Hæc ait, & medius denfos prorumpit in hostes.
 380 Obvius huic primum, fatis adductus iniquis,
 Fit Lagus; hunc, magno vellit dum pondere saxum,
 Intorto figit telo, discrimina costis

Per

* * *

„Ηειπε δὲ προπάροιδε ποδῶν
 Ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἐκατέρωσε Δρύσπα υποκεῖθαι τὶς ποτ' αὖν Φίσει; Πα-
 ρὰ Ὄυργιλιώ δὲ, εμίνυς ἔρηταμ τὸν Δρύσπα γετηθίωσι, ὃ δὴ, αὐτὶ τῷ
 (Ἔγγυθεν) τινὲς ἐξέλαβον, οἷον εἰπεῖν εἰ manu (ἐκ χειρὸς) οἱ δὲ cominus
 αναγινώσκουν αἴρενται, (ἐκαθεν), τάτων δὲ εἰς ταῦτα ἐκάτερον συλλα-
 βεῖν ἐξέναι τὸ Κέρδης υπεληφθε τὸ μὲν γάρ πέριθωρε δηθιάη διὰ τὸ μῆ-
 κος τῷ δέρετος, τὸ δὲ ἐγγυθεν, ἐτο ὁ ἀκοντίσας, καὶ τρωσας ὀδαμῶς υφῆ-
 κεν, ἐφειώς δὲ προσεπεάθεις κατὰ γάρ Στράβ. ἐν 1. τῶν Γεωγρ.: Διττὴ
 η τῶν δοράτων χρῆσις, η μὲν ἐκ χειρὸς, η δὲ ὡς παλτοῖς, καθαπερ καὶ
 οἱ κοντὸς ἀμφοτέρεις τὰς χρέιας ἀποδιδωστ καὶ γάρ καὶ συσάδια χρώμεδα,
 καὶ κοντεβολγύτες, ὡς σεσημειώται. Θ. Λίν: σιχ. 533.

Στίχ: 373. ΦΩΝΗ'Ν ΦΘΕΙΓΓΟΜΕ'ΝΟΤ κξ: Οὐτω καὶ (διαμήδης ἀπεδειρυόμε-
 σε) τῷ Δόλωνος: Ιλ: Κ. σιχ. 457.

„Φθειγγομένω δέ ἄρε τῷ γε καρέν κονίγσιν ἐμίχθη.

Στίχ: 374. ΠΡΗΝΗ'Σ Δ' Ο ΧΘΟ'ΝΑ ΚΟ'ΠΤΕ ΜΕΤΩ'ΠΩι Καθά-
 περ οὐδὲ καὶ τῶν ἐν Ὁδυσ. Χ. σιχ. 84, Ευρύμαχος μέν ἵππο Ὅδυσσεως το-
 ξευθεῖς καὶ πεσὼν:

„Οδὲ Ἀμφίνομος ὑπὸ Τηλεμάχῳ (Αυτ: σιχ. 94.) διερὶ κατόπιδε βληθεὶς
 „Δέπησεν δὲ πεσὼν χθόνα δέ ηλασε παντὶ μετώπῳ.

Στίχ: 375. ΤΠΑΤΟΙΟ ΓΕ'ΝΟΥΣ ΒΟΡΕ'ΛΟ. Ἀπορεῖν ἔπεισι τοῖς
 Σχολιογράφοις ἐνταῦθα: πότερον δῆ, αὐτὶ τῷ ἔθνεις ιοητέον τὸ γένος, οἷς

εἰς

Ανθερεῶνος ἔνεργος λάρυγγα δὲ τῷ διελάσσας
 Φωνὴ Φθεγγομένη ἄμα καὶ ψυχὴ ἐπαπηγόρα.
 Πρῶτης δ' ὁ χθόνας κόπτε μετώπῳ, αἷμα δ' ἀπῆκε.
 Τρέπεται Θρησκίας, ὑπάτοιο γένετος Βορέαο,
 Τρέπεται δέ τοιος πάτηρ τε καὶ Ἰσμαρος αὖται,
 Κάββαλε παντοῖας. Ἐτέρωθε δέ "Αλησος ὅργεσεν,
 Αὔρυγκοι τε λόχοι, καὶ Φύτλη δέ η Ποσιδῶνος
 Μέσσαπος ἵπποδάμας. Ἀντιας δὲ αὐτοῦδον ἐλαύνειν,
 Νῶ μὲν οὗ, ἄλλοτε ἐκεῖνοι ἀγῶν δὲ ἐν ὅροισι τελέστο
 Αὐτῆς Αὐσονίης. "Ως τὸ ἀντιαέντες αἴγται
 Αἰθέρι ἐν μεγάλῳ, ισοφενέεσσι διπήσιν.
 Οὐκ αὐτοὶ σφίσιπ, δὲ νεφέλαι τοῦ, δὲ πόντος ὑπέκειν
 Δῆρε δὲ ἀμφιβόλῳ, διὰ πάντας ἐπεράδεται αἴντα.
 Οὐκ ἄλλως ἐλαχι Τρώων, ἐλαχι τε Λατίνων,
 Πᾶς ποδὶ ηρείρισο θαμεῖας, ἀνδρὶ δὲ τὸ ἀνήρ.

375

380

385

Ἄλλα

* * *

Ἐκ τῶν Βορειοτέρων τῆς Θράκης τὰς τρέπεται τάτους δὲν μεταπέμπεθαι; Ἡ περὶ τῆς γενεᾶς αὐτῶν, ὡς Ζῆδον τε καὶ Κάλαν ἐχηκοτῶν προγόνων, τὰς Βορέας τε καὶ Ὁριθέας μυθολογηθέντας γένεται, τὰς ἐν τοῖς Αργοναύταις καταλεγομένας, περὶ ὧν Ἀπολλόδ. Βιβλ. Α. Κεφ. Θ.

Στίχ: 376. ἸΣΜΑΡΟΣ ΑΙΑ. Θράκης δὲ η Ἰσμαρος πόλις Κικόνων
 (Στίχ: Βιβλ.) Περὶ τῆς καὶ Ὄμηρος, Όδυσ: I. σίχ. 39.
 „Ιλιόθετο με Φέρων ἀνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,

„Ισμάρων
 „Ἡν δὲ καὶ Λίμνη η Ισμαρίς (καθ' Ἡρόδοτ. Ζ.) Μάρωνείας μεταξὺ καὶ Κύμης· ητοι, ὡς Αθρεάμ σκέται ὁ Βεργέλ: ἐν ταῖς εἰς τὸν ΕΘνογράφον Σημειώσεσιν, ἄλλως καὶ Μάρις ἐκλήθη, ἐξ ης τυχὸν ἐπάνυμος η Μαρώνεα.

Στίχ: 378. ΑΤΡΥΓΚΟΙ ΤΕ ΛΟΧΟΙ· Περὶ τάτων Ζ: Αἰν: σίχ. 219.

Στίχ: 379. ΜΕΣΣΑΠΟΣ ΙΠΠΟΔΑΜΑΣ Ζ. Αἰν: σίχ. 740.

Στίχ: 380. ΝΤΝ ΜΕΝ ΟΙ, ΑΛΛΟΤ ΕΚΕΙΓΝΟΙ Ἀντιτάλαντος οιων
 ἐν τάτοις η δῆρις ἴσατο, οἵαν τινα μεταξὺ Λυκίων Ὄμηρος ἀμφὶ τῷ τετράχει παρίσησιν. Ιλ: Μ. σίχ. 417. ὡς καὶ Οὐρανίος παρέθετο:

„Οὐτε γάρ ιφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδιώαντο
 „Τεχνος ἐπιζάμενοι θέρμαν παρὰ τηνὶ κέλευθον,
 „Οὐτέ ποτε αἰχμηταὶ Δαναῖς Λυκίες ἐδιώαντο
 „Τεχνος ἄψις ὥσπαδαι ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.

Στίχ: 381. ΩΣ ΤΑΝΤΙΑΕΝΤΕΣ ΑΗΤΑΙ κτ: Σωμήθης η χρῆσις
 τῆς τοιᾶσδε εἰκόνος. Καὶ γάρ Ιλ: Π. σίχ. 765 — 771.
 „Ως δὲ Εὔρος τε Νότος τὸ ἐριθαίνετον αἰθάλειν

„Ως Τεῶες καὶ Αχαιοὶ ἐπ' αἰθάλεισι θορόντες
 „Δύσην, ὀδέτεροι μνάσοντο ὀλοσοῦ φόβοιο.

Καὶ παρὰ τῷ Καλαβρέω Παρασλ. Β. σίχ. 216.

„Σιων δὲ ἐπεσον καναχηδὸν ἐμῶς, ἀτε μύμετα πόντε
 „Πάντοθεν ἀγρομένων σενέμων ὑπὸ χείματος ὥρη.

Στίχ: 384. ΔΗΡΕΙ ΔΑΜΦΙΒΟΛΩΙ. Ην μὲν Ὄμηρος ἐποι ἐτεραλητα, ὡς Ιλ: Η. σίχ. 26. Καὶ Ιλ: Θ. σίχ. 171.

Στίχ: 386. ΠΟΤΣ ΠΟΔΙΗΡΕΙΡΙΣΤΟ ΑΝΔΡΙ ΔΕ ΤΑΝΗΡ. Ιλ: Ν. σίχ. 130.

„Φρέξαντες δόρυ δρεὶ, σάκος σάκει προθελύμνω.
 „Ασπις αὖτις δέ τερε, κόρυς κέρω, αὐτέρεα δὲ αὐτήρε.
 „Ψαῦνον δὲ ἵπποκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 „Νευόντων ὡς πυκνοὶ ἐφέσασσαν αἰθάλεισι.

Βιβλ. Γ.

Κ

Στίχ:

Per medium quā spina dedit, hastamque receptat
Offibus hærentem, quem non super occupat Hisbon,
385 Ille quidem hoc sperans. Nam Pallas ante ruentem,
Dum furit, incautum crudeli morte sodalis,
Excipit, atque ensem tumido in pulmone recondit.
Hinc Helenum petit, & Rhœti de gente vetustâ
Anchemolum, thalamos ausum incestare novercæ.
390 Vos etiam gemini Rutulis cecidistis in arvis.
Daucia, Laride, Thymberque, simillima proles,
Indiscreta suis, gratusque parentibus error.
At nunc dura dedit vobis discrimina Pallas:
Nam tibi, Thymbre, caput Euandrius abstulit ensis;
395 Te decisa suum, Laride, dextera quærerit,
Semianimesque micant digiti, ferrnmque retractant.
Arcadas accensos monitu, & præclara tuentes
Facta viri, mistus dolor & pudor armat in hostes.
Tum Pallas bijugis fugientem Rhœtea præter
400 Trajicit: hoc spatium, tantumque moræ fuit Ilo:

Ilo

* * *

Στίχ: 391. ΛΙ'ΝΕΙΓΝ 'ΑΝΑΠΕΙΘΕ ΓΛ'Ρ "ΙΠΠΟΥΣ. Παρειταῖθαι
τινὶ ἵππων χρῆσιν πρὸς γε τὸ παρὸν ὁ καὶ καθ' ἡμᾶς ἐν διχωρίαις, οἱ
σενάρεοι, οἱ σφατηγικοὶ ἐνιστε ποιεῖν τῷ ἵππῳ ἐγκελέυσυται.

Στίχ: 393 — 404. ΝΤ'Ν 'ΙΚΕΤΗΣ ΝΤ'Ν ΠΙΚΡΟ'Σ
ΟΜΟΚΛΗΤΩΡ. Πῇ μὲν ἡπιωτέρεσι, πῇ δὲ ἀυσηρετέρεσι τοῖς δύμασι χρό-
μενος. Ων δὲ απεχρήσατο κεφαλῶν πρὸς τὸ πεῖσμα μέσει, εἰς ἄντις, οὐδὲ
ἐσ αὔκρον δητορεάτις, ἐληλακὼς ἀμείνονας ἔλοιτο. Δυσωπῶν γὰρ αρχεταὶ πρὸς
αὐτῶν ἐκείνων, καὶ ήσ, ἐξ ὧν ἐσ γέπ' ἐκεῖνο ἥθλησαν, ἔτυχοι ἐν-
δοξίαις πρὸς Ευάρδες τῷ αποσείλαντος πρὸς ησ αὐτοὺς Πάλλας ἐπ' αὐ-
τοῖς ην τρέΦων ἑλπίδος, τῷ μὴ χείρων τῆς τῷ πατέρες αρετῆς δι αὐτῶν
ἐλεγχθήσεθαι. Φίτοι, τὸ μηδὲ χώραν εἰς Φρυγίαν ὑπολέπεθαι αὐτοῖς οὐ-
ποβάλλεις τοτὶ δὴ τὸ τῆς πειθανάγκης, οἱ λέγεται. Εμπαρενέρεις δὲ πρὸς
ἔνψυχοις, καὶ τὸ μηδὲ Θεοῖς, αὐθέραποιοις δὲ παρεπλησίοις αὐτοῖς αντιπα-
ρατάσσεθαι. Ο δὲ δὴ τελευτῶν ἐρωτηματικῶς ἐπιλέγει, ιχυρὸν ἄμα τὸ
αὐτὸ καὶ αἴσιον: σιχ. 404.

Πελάγεις διδοίμεθα Τροῖων;
Διὰ θαλάσσης, πρὸς ιώ μία η ἔδεις, οὐδὲ τῆς χέρσας; Τὸ γὰρ Τρέικα,
(οἱ καλῶς ἐπέβαλε Σέρβιος) οὐκ αὐτὶ τῷ κατὰ τὴν Φρυγίαν ίλιον ὡδὸς
ληπτέον εἰρῆθαι, αὐτὶ δὲ τῶν ἐν τῷ παρεμβολῇ Τρώων, οὐ εἰς ἐπικεφα-
νος αφίκοντο, καὶ πρὸς οὐ τὴν πάρεδεν οἱ τῶν πολεμίων σρατοὶ περικαθῆμε-
νος διεφράγνυν.

Στίχ: 398. ΜΗ' ΘΑΡΣΕΙΓΤΕ ΠΟ'ΔΕΣΣΙ Παρεπλησίως καὶ παξ
Ομήρω, Ιλ: Ο. σιχ. 501.

„Αἵας δὲ αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν.

„Αἰδῶς. Αργεῖοι κτ:

(Καὶ κατωτ: σιχ. 561.

„Ω φίλοι. αὐτέρες ἐσὲ, καὶ αἰδῶ θέρδ' ἐνὶ θυμῷ,

„Αλλήλες τ' αἰδεῖθε κατὰ κρατερὰς υσμίνας.

„Αιδομένων δὲ αὐτέρων πλέονες σόοι, ηὲ πέφανται.

„Φευγόντων δὲ στ' αἱ κλέος ὅρνυτ', στέ της ἀλκῆ.

(Καὶ ἔτι κατωτ: σιχ. 734.

„Αὐτέρες ἐσὲ φίλοι, μνήσαθε δὲ θάρρος αἰλοῦς.

„Ηέ τινας Φαμέν εἶναι αἰσσητῆρας οπίσσω,

„Ηέ τι τάχος αρεσκεν, οἱ καὶ αὐδράσι λοιγὺν αἰμάσι;

Στίχ:

Ἄλλα γὰρ ὡς ἐτέρωθεν ἐπ' ἔυρὺς λᾶς προκυλνδων·

Χειμάρρος οἰσεν, καὶ δένδρα τὰ ἥριπ' ἀπ' ὄχθων,

Ἀρκαδικὰς ἄλλας ἀδαῖς πεζῆς πολεμίσεν,

Πάλλας ἐπὲ ἥθητο Λατίνοις νῶτα διδόσας·

390

(Χώρος ἀνωμαλὴ αἰνὲν ἀναπέθε γὰρ ἵππος.)

Τὸς ὅπερ ἐν πυμάταις χρέιστος ἐπιλέπεται ὄιον·

Νιῶ ἴκετης βωσρῶν, νιῶ πικρὸς δ' αὖ ὁμοκλήτωρ,

Κερτομίοις ἐπέεσσ' ἀνδρῶν ἀρετιῶ παραθῆγε.

Ποὶ δ' οἴχεσθε φίλοι; πρὸς δ' αὐτῶν, πρὸς τε ἀέθλων;

395

Κλέας τ' Ευάνδρος, πολέμων δ' οἰς ἥρατε νίκας,

Ἡσῆς τ' ἐλπιωρῆς ἡηλύντος πάτριον ἔυχος,

Μὴ θαρσεῖτε πόδεσσι, σιδῆρῳ ὅδὸν δέον οἴξαι·

Ἐνθα δὲ δυσμενέων ἄλη ταρφῆς κατεπείγει.

Ἐνθεν σφᾶς, καὶ ἀγὸν Πάλλαντα, πάτρη αὐτεῖται·

400

Οὐ Θεὸς ἀντίβιος· Θυητὸς θυητός περ ἐόντας

Ἐφ' ὃ πιεῖσθαι ἥτορ οὐδὲν ἀλκὴ ἔστι καὶ ἄμμιν.

Ἡνὶ δὲ ἀλὸς μεγάλοις μοχλεύμασι πόντος ἔέργει·

Γῆθεν ἄφυκτα πέλει πελάγει διεσίμεθα Τροίω;

"Ως ἄπας θαμέων. δητῶν ἄρ δέ μέσσος ἐπάλτο.

405

Πρῶτος δὲ ἀντίος οἱ, σκαμαῖς ἀχθεὶς ὑπὸ μοίραις,

Στῇ Λάγος, ὅνπερ, ἐν ᾧ λᾶν αστότο βαρώ τε μέγαντε,

Οὔτησ ἀμπεπαλῶν βέλος, ἦχι δὲ μέσσον ἀκάνθης

Πλευρ ἀποθρόσκει ἐκ δόρυ δὲνθεν ἀνέρυσεν ἀνθις,

Ἐμπαγὲν ἀδραγάλοις τὸν δὲ τοι πρόλαβεν Ἰσβων,

Καὶ μάλαγ ἐλπόμενος Πάλλας γὰρ δὲ δόμενον ἔφει,

Ἐμμανέ απροφύλακτον, ἐταύρος ἀμφὶ γε πότμῳ,

Τὸ δὲ αἷψ' οἰδαλέω ἐν πνέυμονι φάσγανον ἔλσεν.

Καὶ Σθένελον δὲ ἔλει καὶ Ροίτης δὲ γένες ἀρχαίς;

Κ 2

Αγχέ-

* * *

Στίχ: 401. . . . ΘΝΗΤΟΣ ΘΝΗΤΟΥΣ ΠΕΡ ΕΟΝΤΑΣ Καὶ Μηριόνης
πρὸς Λινέαν: Ιλ. Π. σίχ. 622.

Θυητὸς δὲ νῦ καὶ σὺ τέτυξα.

Στίχ: 404. ΓΗΘΕΝ ἈΦΤΚΤΑ ΠΕΛΕΙ. . . . Οὔτω καὶ Λίας Ιλ: Ο.
σίχ. 737.

„Οὐ μέν τις χεδὸν ἔστι πόλις, πύργοις αἰραρυῖς,

„Ηι καὶ ἐπαρμαίμεθ, ἐτεραλκέα δῆμον ἔχοντες“

„Ἄλλ' ἐν γαῖς Τρώων πεδίῳ πύκας θωρηκτάσων,

„Πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκαὶ ημεθα πατρίδος αἴης.

Στίχ: 410. . . . ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΙΣ. Αρεάγαλοι δὲ τὰ τῆς ἀκάνθης, ἀστερ
καὶ τὰ τοῦ τραχήλου, ἢ τὰ ἀυχένος ὁσέα, ἢ τὰ πονδύλους, ἢ σφουδύλους
καλέσι, καὶ ἔτι σροφᾶς, ἢ σροφίγγας.

Στίχ: Άυτ: ΤΟΝ Δ' ΟΤΤΟΙ ΠΡΟΤΛΑΒΕΝ Τὸν Πάλο-
λαντας ὁ Ἰσβων, σωσπικαμφθέντα μικρὸν, ὡς τὸ ἐπὶ τῆς Λάγης ἀκάν-
θης προσεμπαγέν δόξυ ἀνελκύσασθαι.

Στίχ: 413. . . . ΟΙΔΑΛΕΩΣ ΕΝ ΠΝΕΥΜΟΝΙ. . . . Τῷ τῷ Ἰσ-
βωνος δηλονότι, ἀπό τε τῷ δρόμῳ, καὶ τῷ θυμῷ πνευσιῶντος.

Στίχ: 414. ΚΑΙ ΣΘΕΝΕΛΟΝ Δ' ΕΛΕ. . . . Παρά τισιν ἀναγνώσκεται Ελε-
νον. Αλλ' οἱ πλεῖστοι, ὡς Τρώικὸν τὸν Ελενον ἀπαξιέντες ἀντικαθισῶσι
τιν Σθένελον. Καὶ τοι καὶ δι ἐκείνῳ τὸ ἐπος ἂν ἔρδωτο ημῖν επόσιν: ΕΙΘ'
ΕΛΕΝΟΝ Δ' ΕΛΕ. κτ:

Στίχ:

- Ilo nāmque procul validam direxerat hastam;
 Quām medius Rhōeteus intercipit, optime Teuthra,
 Te fugiens, fratremque Tyren; curruque volutus
 Cādit semianimis Rutulorum calcibus arva.
- 405 Ac velut optatō ventis æstate coortis
 Dispersa immittit sylvis incendia pastor;
 Correptis subito mediis, extenditur unā
 Horrida per latos acies Vulcania campos;
 Ille sedens viator flamas despectat ovantes.
- 410 Non aliter sociūm virtus coit omnis in unum,
 Teque juvat, Palla. Sed bellis acer Haleſus
 Tendit in adversos, feque in sua colligit arma.
 Hic maestat Ladona, Pheretaque, Demodocumque;
 Strymonio dextram fulgenti deripit ense,
- 415 Elatam in jugulum; saxo ferit ora Thoantis,
 Oſſaque dispergit cerebro permista cruento.
 Fata canens sylvis genitor celarat Haleſum:
 Ut senior letho canentia lumina solvit,
 Injecere manum Parcæ, telisque sacrarunt
- 420 Euandri; quem ſic Pallas petit, ante precatus.
 Da nunc, Tybri pater, ferro, quod missile libro,
 Fortunam, atque viam duri per pectus Haleſi:
 Hæc arma, exuviasque viri, tua quercus habebit.
 Audiit illa Deus: dum texit Imaona Haleſus,
- 425 Arcadio infelix telo dat pectus inermum.

At-

* * *

Στίχ: 415. ἈΓΧΕΜΟΛΟΝ, κτ: Τέτοι, οἰς Ροτβ ύσν, τῷ ἀπὸ Φόρκε κατίγντος,
 κοὶ Μαρξβίων βασιλεύοντος, τὸ μὲν γένος ἐπιφανῆ ὁ Μάραν ἐπιφημίζει,
 τὸν δὲ τρόπον μισθὸν παρίσησι κοὶ ἔξωλις, οἰς αὐχεῶς τε κοὶ αἴθεσμως
 Καστρια τῷ Μητρυῖδη σωδιαφθαρέντα. Διὸ κοὶ ὑπὸ τῷ πατρὸς ἐκκηρυχ-
 θεῖς. Τύρω, ὡ προσκαταφυγών ίω, σωεράτευε τιὼ δ' Ἰσορίαν ὁ Στεβιος
 ήμιν ἐξεθέτο παρὰ Ἀλεξαίδρε παραλαβών τῷ Πολυίζορος.

Στίχ: 417. ΔΑΤΚΕΙΔΑΙ . . . ἈΛΙΓΚΙΑ ΤΕ' ΚΝΑ. Τὰ γὰρ δίδυμα τιὼ ὄμοι-
 τητα μάλισα παρεμφάνεται. (Πλεύτ. ἐν τῷ Παραμυθ: πρὸς Ἀπολλώ.) Ο
 δὲ Κέρδης ἐνταῦθα, κοὶ τὸ Φίλων δηθέν πε παρετιθησιν: δτι ἐπὶ τῶν
 δίδυμων ή Φύσις χρησαμένη τῷ αὐτῷ ποδάκις χαρακτήρι, παρὰ μικρὸν
 απαραδίκτως ὄμοιότητας ἐτύπωσε.

Στίχ: 419. . . . ΔΙΑΚΡΙΝΕ. Πληγαῖς ἐχ ὄμοιας θιαχησάμενος, διαφο-
 ρᾶς τῷ θανάτῳ, τοῖς αἰδιαφόροις τὸ ἕδος ἐπήγαγεν.

Στίχ: 423. . . . ἈΜΦΙΣΙΔΗΡΩΙ. Ή γὰρ δεξιὰ αὐτῷ μεθ' ἐ κατεῖχε
 ὅπλας κατενήνεται.

Στίχ: 424. . . . ἈΝΙΗ, ΉΔΕ ΚΛΑΙ ΑΙΔΩΣ· Καλῶς· κοὶ γὰρ κοὶ ή
 αὐχών λύπητις ἐσὶ, κοὶ ταραχὴ Ψυχῆς περὶ τὰ οὐς αἰδοξίους Φαενόμενα.
 ('Λει. 'Ρητρ. Βιβλ: Α. Κεφ. 5.)

Στίχ: 425. . . . ΦΕΥΓΟΝΤΑ ΔΙΗΛΑΣΕ . . . Πάλας τὸν Ρο-
 τέα, ὥστε Μενέλαος παρ Ὁμηρῷ τὸν Στροφία Σκαμάδριον, ΙΛ: Ε:
 σιχ. 56.

„Πρόσθιεν ἔθεν Φεύγοντα, μετάφρενον ἔτασε δεξὶ^{ον}
 „Ωμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ σύνθεσθι ἔλασσεν.

Στίχ:

- Αγχέμολον, θαλάμες μητρυιῆς ὃς γ' ἐμίηνε. 415
 Χ' ὑμμες δ' οἱ δίδυμοι Ροτόλων ἥμύσατ' ἀράραις,
 Δαικεῖδαι, Λαρίδης καὶ Θύμβερ, αἰλίγκια τέκνα,
 Ἀκριτα οἰκέοισιν, ἄλη γλυκερὴ δὲ γονεῦσι.
 Σφῶε δ' απ' ἀλλήλοιν Πάλλας γ' αὐνᾶς διακρῖνε. 420
 Σοῦ γὰρ Θύμβρε κάρη Ἔυάνδριον ἀρο ἀφεῖλε,
 Σὲ τμηθεῖσα δ' ἐὸν Λαρίδη, χεὶρ ἥλιθ' ἀπήτε,
 Ήιβριοι σφύζον δ' ἄρ δάκτυλοι ἀμφὶ σιδήρῳ.
 Ἀρκάδας οιών αἴθωνας ὁμοκλῆ, ἔργα δ' ὄραντας
 Ἐξοχα ἀνέρος, ὥπλισ' ἀνῆ, ηδὲ καὶ αἰδῶς.
 Τῆμος δ' ἐν δίφρῳ Φεύγοντα διήλασε Πάλλας 425
 Ροιτέα. Τοσσάτιον δέ τι ἔσκεν ὑπέρθεσις Ἰλω.
 Ἰλω γὰρ πόρρωσ' ἐπιθώετο ὅμβριμον ἔγχος,
 Καν' ὅ μέσος Ροιτεὺς ὑποδέχνυτο, Φαίδιμε Τεῦθρα,
 Εὔτε σὲ Φεῦγε, κάσιν τε Τύριω ὄχεων δ' ἡρεπώς
 Κύμβαχος, ἥμιπνυς, Ροτόλων λὰξ κόπτεν ἀράρας. 430
 Ως δ' ὅτε ἴμερτῶν ἀνέμων θέρεος πνεοντων,
 Ποιμὴν πῦρ αἰδήλον ἐν αἰξύλῳ ὕλῃ ἐναύσῃ,
 Αἴψα δ' ἄρ εκ μέσσα προϊθεῖσα βίη ἝΦαίσ,
 Εὐρέα δὴ πάντη πεδία Φρικτὴ κατὰ μάρψε.
 Φλογμὸν δ' ὅν τεῦξε κατὰ ἥμενος ἄντα θεᾶται. 435
 Οὕτως ἥνορέη ἐτάρων ἐς ἐν ἄμμιγ' ιᾶσα,

Hv

* * *

Στίχ: 426. ΤΟΣΣΑΤΙΟΝ ΔΕ' ΤΙ "ΕΣΚΕΝ ΤΠΕΡΘΕΣΙΣ" ΙΛΩ.

Ροιτεὺς μὲν γὰρ Φεύγων ἦν Τεύθρειν τε καὶ Τίρειν τὸς αὐταδέλφους ἐπελαύνοντας, ἐν ᾧ Πάλλας κατὰ Ἰλε τὸ ἔγχος ἰδιώτας προέηκεν ἐμπεσόντι τοὶνα κατὰ συγκαμψίαν μεταξὺ τῷ Ροιτεῖ ἐμπέπηκται τὸ βέλος, καὶ τῷ πας ἀναβολίω ἐνεποίητεν Ἰλω, τῷ μὴ αὐτίκα τίωνάδε θανεῖν, καὶ ἄλλας μετ' ἐπολὺ, καὶ Ἰλος ἔτος κατὰ τὸ σιωπώμενον πέπτωκεν.

Στίχ: 429. ΟΧΕΩΝ δ' ΗΡΕΠΩΣ κτ: δ' Ροιτεὺς δῆλονότι

Στίχ: 430. ΛΑΞ ΚΟΠΤΕΝ ΑΡΟΥΡΑΣ. Ωστερ ὁ ἐν Οδυσ. Ἰρος,

Σ. σίχ. 97.

„Καδδὸς ἐπεσ' ἐν κονίησι
 „Λακτίζων ποσὶ γαῖαν

Στίχ: 431 — 437. ΩΣ Δ' "ΟΤΕ ΙΜΕΡΤΣΩΝ ΑΝΕΜΩΝ κτ: Ιλ: Δ. σίχ. 155:

„Ως δ' ὅτε πῦρ αἰδήλον ἐν αἰξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ
 „Πάντη τ' αἰλυφόων ἀγεμος Φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 „Πρόδρζοι πίπτεσιν ἐπεγγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ.

Καὶ παρὰ τῷ Καλαβρῷ, Παραλειπ: Β. σίχ. 534.

„Ωστε πυρὸς δάσκιος ὕλῃ

„Οὐρεος ἐν ξυλόχοισιν, ἐπισπέρχοντος αἵγτεων.

Ο μὲν οιών τῷ Μάρωνος ποιμὴν, τὸ πῦρ ηδὴ ἐξάψας, κατὰ ἥμενος (ἄπειρον οὐρανον) ἀντα θεᾶται. Ο δέ τοι Πάλλας αὐτῷ ἐχ ὄμοιος, η καθ' ὅσον τῷ ἐπερησμῷ ἐγένετο αἵτιος, καὶ κατὰ τὶ, ἐπὶ τῷ τοσῦδε ἐμπερησμῷ ἐυθαρστές τε τῆς Ψυχῆς καὶ αἰέκπληκτεν. Τὰ γὰρ ἄλλα, τῷ ἐν τῷ εἰκόνι ποιμένος πόρδωθεν ισαμένῳ ὀπτῆρος, οἱ ἐν τῷ προάγματι, Αρκάς νεανίσκος κατὰ τῶν πολεμίων προσῆν, ἐπειδὴ οὐτὸς τῷ ἐμπερησμῷ ἀσυτὸν ἐνέβαλεν, αἰγενδότως μαχόμενος. Τῷ αὐτῷ δὲ τάυτῃ εἰκόνι οἱ Μάρων ἐχρήσατο, καὶ Λιν. Β'. σίχ. 334 — 335.

- At non cæde viri tantâ perterrita Lausus,
 Pars ingens belli, sinit agmina. Primus Abantem
 Oppositum interimit, pugnæ nodumque, moramque.
 Sternitur Arcadiæ proles; sternuntur Etrusci;
430 Et vos, ò Grajîs imperdita corpora, Teucri.
 Agmina concurrenre ducibusque & viribus æquis.
 Extremi addensant acies: nec turba moveri
 Tela manusque sinit. Hinc Pallas instat & urget;
 Hinc contra Lausus: nec multum discrepat ætas:
435 Egregii formâ, sed quæis fortuna negârat
 In patriam reditus. Ipsos concurrere passus
 Haud tamen inter se magni regnator Olympi:
 Mox illos sua manent majore sub hoste.
 Interea soror alma monet succurrere Latifò
440 Turnum, qui volucri curru medium secat agmen.
 Ut vedit socios; Tempus desistere pugnâ;
 Solus ego in Pallanta feror, soli mihi Pallas
 Debetur: cuperem ipso parens spectator adesset.
 Hæc ait: & socii cesserunt æquore jussio.
445 At Rutulûm abscessu Junonis, cum jussa superba
 Miratus, stupet in Turno; corpusque per ingens

Lu-

* * *

Στίχ: 437. ἈΛΗΣΟΣ Ηλεῖος εἴρηται αὐτὸς Αλεῖος, ὁ Αλῆσος δέ, ὃς ποι ἔτερος εἶναι ἔδοξε τῷ Ἀλῆσος; η Ἀλαίσθ, τῷ Ἀγωμεμνονίδε πατρεῶνυμηθέντος περὶ δ Ζ. Αἰν: σίχ. 774.

Στίχ: 438. . . . , ΑΥΤΟΝ Δ' Ε ΣΤΝΕΙΓΛΕΝ ΕΝ ΟΠΑΙΟΙΣ,)Τπό τῷ σάκει συσαλεῖς, κατὰ τῶν βελῶν τῶν αὐτῷ πυκνῶν ἐπαφιεμένων.

Στίχ: 441. ΚΑΔΔΕΙΡΗΣ ἘΠΑΡΑΝΤΟΣ ΕΗΣ. Εν δ γὰρ εἰ Στρυμόνιος ἦρεν αἱ καθηκέδαι Αλῆσος, τὸν χεῖρα δὲ τοῦ τῷ εἰκέντε φθάσας κατίωεγκε.

Στίχ: 443. ΣΥΝ ΤΕ ΔΕ ἘΓΚΕΦΑΛΩΙ ΚΕΔΑΣ ΟΣΤΕΑ ΑΙΜΑΤΟΦΥΡΤΩΣ Ομοιον τὸ περὶ τὸν Ληθὸν Ιππόθεον. Καὶ τέτον γὰρ Λίας ὁ τῷ Τελαμώνος (Ιλ: Ρ. σίχ. 297.) πλῆξις αὐτοχεδίῳ „Εγκέφαλος δέ, παρ αὐλόν, ανέδραμεν ἐξ αἰτελῆς, „Αιματέτεις

Στίχ: 444. ΜΑΝΤΙΣ ΜΈΝ ΓΕΝΕΤΗΣ Αλῆσον μὲν ὁ πατήρ ὑπέκρυπτεν, ἀτε δὴ μαντικὸς Αἰηρ, προορῶν τὸν ὑπὸ τοῖς Ευάδρεσ βέλεσι τῷ ψευτῶσιν. Άλλ ἵν αὖτε τὰ Μειρῶν ἄφυκτα. Παρελθεῖν δὲ δέον ἐνταῦθα, καὶ τὸν παρ Ομήρῳ δύο γένες Περικωσίς Αδρητόν τε καὶ Αμφιον. Καὶ γὰρ καὶ τέτον ὁ Πατήρ, Ιλ: Β. σίχ. 831.

„Ος πέρι πάντων
 „Ηδὲ μαντοσώμας, δὲ δὲ παῦδας ἔστικε
 „Στείχου εἰς πόλεμον φθιτήνορας τῷ δὲ οἱ δέτε
 „Πειθέδητις κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Στίχ: 448. ΔΟΣ ΝΥΝ, ΘΥΜΒΡΙ ΠΑΤΕΡ, κτ: Καὶ Λοκάνιος δέ, πρῶτον Διὸς ἔργατο Ρεμύλος κατατοξεύσων. Θ. Αἰν: σίχ. 946. Τῷ δὲ Θύμβριδι ὁ Πάλλας ὡς ἐπιχωρία Θεῶν ἐκ τῷ σωμαγγυς ὄντι, ἐπὶ την τῶν παροχθίων δρυῶν, εὑχεταὶ αὐτῷ ἴερα ἐπαρτήσει τῷ νικηθησομένῳ Αλῆσος τῷ ἔναρξα.

Στίχοι

Ἡν σοι ὄνειρ, Πάλλα. Ἀλῆσος δ' οιῶ μενεχάρμης,
Θῶν επαντίων, αὐτὸν δ' ἐ σιωπὴν ἐν ὅπλοις,
Πέφνε δὲ Λάδονα, καὶ Φηρήτιω, Δημοδόκον τε.
Στρυμονίας σιλνῷ δὲ ἐν ἄστρι χεῖρα καθεῖλε,
Καδδειρῆς επάραντος ἔῆς· αὐτάρ τε Θόαντος,
Οκρυσθεντι λιθῷ ὥπα σφοδρῷς κατακόψε,
Σῶ τε δὲ ἐγκεφάλῳ κέδασ' ὁσέα αίματοφύρτῳ.
Μάντις μὲν γενέτης ὑπέκευθεν Ἀλῆσον ἐν ὑλαις,
Τῷ δὲ γ', ἐπεὶ δὰ μόρῳ γηραιῷ ὕσσε λέλιωτο,
Μοῖρῃ δὴ επιθέντο, ατάρ βελέεσσ' ὕσιωσαν
Τίεσ Ευάνδρῳ, τῶς πρῶτα γε ἐνξαμένοιο:
Δὸς νῦν, Θύμβρι Πάτερ, τῷ δ', ὁ προτῆμι, σιδήρῳ,
Ἐνθυβόλως αὖοι διέξειν ἥτορ Ἀλῆσθ!
"Οπλα δὲ ἀνέρος, ηδὲ ἔναρα δρὺς σεϊ τάδ' εἶται.
Τῶν δὲ Θεὸς γ' επάκησεν· ἐν φῷ δ' Ἰμάωνα Ἀλῆσος
Αμφὶ δὰ βάσι σάκει σκέπεν, αὐτίκα, δὴ δύσηνος,
Ασκεπῆς Ἀρκαδικῷ ἐὸν ἥτορ δῶκε βελέμνῳ.
Ουμιῶ εἴα δ' ἄδει Λαῦσος. μέρος ἦν μέγα χάρμης,
Τῇδ' ἐπ' ἀποκτασίαις διατρέσσαι ἵλας τοσσας δε.
Πρῶτος δ' ἀντεπιόντα Ἀβαντα βαλὰν καταπέφνε,
Λευγαλέα πολέμοιο σώματις ἴδε κάρτος ἔσοντα.
Στρώνυτο Ἀρκαδίης γενέθλη, σρώνυωτ' Ἐτρόσκοι,
Χ' ὑμες δ', ὡς Γραικοῖς ἀδαμῆ πρὸν σώματα, Τεῦχροι.
Σύμβαλλον δὲ Φάλαγγες, ἀγοῖς τ' ἀλκῆσι τε ἵσαι.
Εἴλαι δ' ἀμπυκνύμεν' ἀπ' ἄκρων φ' σωεχώρων
Ταρφειοῖς ὄχλοις χεῖρας τε βέλη τ' ἐπισένειν.

L 2

Ἐνθεν

* * *

Στίχ: 453. ἈΣΚΕΠΕ'Σ ἈΡΚΑΔΙΚΩΐ κτ: Καλῶς μὲν Ἀλῆσος τιὼ ἀρχιώ ἐχώρει;
ἐσαυτὸν συσέλλας ἐν ὅπλοις, ὡς ἐρηταῖ: σίχ. 438. ἢ καλῶς δὲ ἐξῆς τῆς
συσολῆς ἐπελήθη, ἀσκεπῆς αὐτὸς μένεις, ἐν φῷ εἰς σκέπης Ἰμάους τὸ
σάκος πρεβάλετο. Παραπλήσιον δὲ καὶ τὸ παρ' Ὁμέρῳ συμβάντον Ἐλεφή-
γορις καὶ γαρ καὶ τέτον, Ιλ: Δ. σίχ. 467.

„Νεκρὸν ἐρύουνται ιδῶν μεγάθυμος Ἀγήνως
„Πλευρὰ, τὰς οἱ κύψαντι παρ' ασσίδος ἐξεφαάνθη,
„Οὔτησε ξυσῷ χαλκήρει, λῦσε δὲ γυῖα.

Στίχ: 457. . . . ΣΥΝΑΜΜ' ἸΔΕ' ΚΑΡΤΟΣ Nodumque mo-
gamque, ὡς ἐπὶ λέξεως ὁ Μάρων: (δεσμὸν τε μονιώ· τε.) Νέες δέμοι τὸν
μὲν (δεσμὸν) nodum ἥτοι, ὡς πρὶν ἐσυτὸν, τὸ τῶν ὅπλιτῶν φῖφος σωά-
γονται· ἢ καθότι δυστάλαγμος ἢ τις ὁπλίτης ὁ Ἀβας, καὶ σὺν τι σωάμ-
μα, ἢ πλέγμα, ὅπερ λῦσαι φέδδοιν. Καὶ τιὼ (μονιώ δὲ) ποραμ: αὐτὶ τῷ
ἴνσαθες καὶ καρτερικῷ τῆς ψυχῆς παρασήματος, καθ' ὃ μενεχάρμας το
καὶ μενεδηίς, καὶ μενεπτολέμεις προσεπενή ή Ποιησις τὸς ἐμμενετικὸς ἐν
συμβολais καὶ ατρέπτεις, οἷος ὁ ἐπὶ σαδίῃ τῇ ὑσμίῃ ανενδότως ἔχοντες,
σαδᾶις μαχηταῖς καὶ μὴ φύξηλοι.

Στίχ: 458. . . . ἈΡΚΑΔΙΗΣ ΓΕΝΕΘΛΗ ἘΤΡΟΤΣΚΟΙ. Οι
μὲν, οἱ περὶ Πάλλαντα ὑπῆρχον: οἱ δὲ οἱ περὶ Τάρχωια.

Στίχ: 459. Χ' ΥΜΜΕΣ Δ' κτ: Οἱ περὶ Αἰγαίου.

Στίχ:

Lumina volvit, obitque truci procul omnia visu.
 Talibus & dictis it contra dicta tyranni:
 Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,
 450 Aut letho insigni: sorti pater æquus utrique est.
 Tolle minas. Fatus medium procedit in æquor:
 Frigidus Arcadibus coit in præcordia sanguis.
 Desiluit Turnus bijugis; pedes apparat ire
 Comminus, utque leo, speculâ cum vidi ab altâ
 455 Stare procul campis meditantem prælia taurum,
 Advolat; haud alia est Turni venientis imago.
 Hunc ubi contiguum missæ fore credidit hastæ,
 Ire prior Pallas, si quâ fors adjuvet ausum
 Viribus imparibus; magnumque ita ad æthera satur.
 460 Per patris hospitium, & mensas quas advena adisti,
 Te precor, Alcide, cœptis ingentibus adsis.
 Cernat semineci sibi me rapere arma cruenta,
 Viætoremque ferant morientia lumina Turni.
 Audiit Alcides juvenem, magnumque sub imo
 465 Corde premit gemitum, lacrymasque effudit inanes.
 Tum genitor natum dictis affatur amicis:
 STAT SVA cuique dies: breve & irreparabile tempus
 Omnibus est vitæ; sed famam extendere factis,
 Hoc virtutis opus. Trojæ sub mœnibus altis
 470 Tot gnati cecidere Deûm: qnini occidit unâ
 Sarpedon, mea progenies: et jam sua Turnum
 Fata vocant, metasque dati pervenit ad ævi.
 Sic ait, atque oculos Rutulorum rejicit arvis.
 At Pallas magnis emittit viribus hastam,

Vagi-

* * *

Στιχ: 465. . . . ΤΟΓΝ Δ' ἈΔΔ' ἩΝΗΓΑΤΟ ΔΛΙΜΩΝ ετ: Τετὶ δὲ
 Ὁμηρος περὶ πολῶν ἀπεφέγξατο οἷον περὶ τὸν τῶν Δυκίων λόχον, Ιλ: Z. σιχ. 189.

Καὶ περὶ τῶν γῶν Μέροκος τῷ Περικωσίῳ, Ιλ: Λ σιχ. 332.

„ — — Κῆρες γάρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Καὶ περὶ Τετακίδε, Ιλ: Μ. σιχ. 114.

„Νήπιος, εἰδὲ ἄρετε κακὰς υπὸ κῆρας ἀλύξας

„Ἄψ ἀπονοσήσειν περτὶ Ιλιον ἡγεμόεσσαν.

Καὶ παρ Απολλωνίῳ δὲ ὁ Εὐβοεὺς Κάνθος, Α. Ἀργοναυτ: σιχ. 78.

„ — — δύ μὲν ἔμεθε

„Νοσήσειν Κήρινθον ὑπότροπος

Στιχ: 468. ΤΟΤΣ ΓΑΡ ΤΠ' ἈΝΤΙΠΑΛΟΙΣ ΜΕΙΖΟΣΙ

„Ως καὶ περὶ τὸν Λαμψιόμε τοιότο τι Ὁμηρος ἐφη: Όδυσ. Σ. σιχ. 154.

„ — — πέδησε δὲ καὶ τὸν Αθιώη,

„Τηλεμάχεις υπὸ χεροὶ καὶ ἔγχει ἦφι δαμιῶσι.

Καὶ Ιλ: Ο. σιχ. 613. περὶ τὸν Εκτορος:

„ — — Ήδη γάρ οἱ ἐπώρυνε μόρσιμον ἥμαρ

„Παλλὰς Αθιώαιη υπὸ Πηλείδαο βίηφι.

Οὕτω δὲ καὶ τοῖς Ἀργοναυτοῖς Ορφεὺς, σιχ. 523. τῷ νεανίᾳ Κυζίκω:

„Τῷ δὲ ἄρετα μόρσιμον ἦν υφ' Ἡρακλῆι δαμιῶσι.

Στιχ:

"Ενθεν ἐνεισῆκε Πάλλας κρατερῶς κατεπάγων,
"Ενθεν δ' ἄντιω Λαῦσος, ὁμίλικε ἀσσον ίόντε,
Εἶδος καλλίσω. Τοῖν δ' ἀλλ' ἡνήνατο Δάμων
Πάτρων αὐθις ἰδεῖν. "Ευπηρις δ' οώδε τι γ' ἀνέτλη
Ζέυς τῷδε ἀντιβίων ιέν' ἀλλήλοιν ἐπιτρέψαι.
Τὰς γὰρ ὑπὸ ἀντιπάλοις μένον ἔξης μέζοσι Μοῖρα

465

Τας γαρ υπ αντιπαλοις μενον εξης μειοσι Μοιραι.
Τόφρα κάσις πότνα, ξιωαρηγέμεν ύββαλε Λαύσψ
Τύρνον ὁ δ' ἄρ πτῶω ἐπ' ὁχήματι μέσσος, ἔλασσας
Οις εν ἑταῖροις, τὴν δὲ ἐμοὶ γ', ἐπάυσεν, λάπετε δῆριν,
Οἰς ἐγὼ Πάλλαντα ἐμοὶ προσοφέλεται οἴω
Πάλλας· ὀπωπητὴρ γενέτης ἕδ' ὥδε παρέι!
"Ως ἔφατ', αὐτίκα δ' οἱ χώρης ὑπὸ ἔξαν ἑταῖροι.
Θάυμασε δ' ἄρ Πάλλας Ροτόλων τῇδ' ἐκχωρήσει,
Τῇ δ' ὑπερηνορέῃ, τῇ γαῦρος κέλετο Τύρνος,
Καὶ βλοσυρῷ σροφέων περὶ σῶμα πελώριον ὄσσε,
"Ως ἐπαμειβόμενος προτιήντα πρὸς τὰ Τυράννα:
"Ητοι ἐγὼν ἐνάροις ἀφνειοῖς κῦδος ἀρθμαί,
"Ηὲ μόρῳ κλεινῷ γενέτης δ' ἀμφοῖν ἀγαπήσει.
Μὴ σὺ γ' ἀπέιλεε. "Ως δ' ἄπας εἰς μέσσον ἔχώρει.
Αἴψα δὲ Αρκάδεσι ψύγῃ περικάρδιον αἴμα.

470

Αιφα σε Αρκαδεού φυχήη περιπατούον αμμα.
Τύρνος δ' ἐκ δίφρεων ἀσσον πεεδὸς κατὰ ἄλτο.
Εὗτε λέων ὁρόων, σκοπιῆς αὐπηγις ἀπὸ ὕψεως,
Ταῦρον καππεδίον γε παλαιομοσώματος μελετῶντα,
Ἐπτηγ. Εἰκὼν δὲ τὸν Τύρνον ἐρχομένοιο.
Τὸν δὲ οὖς ὡς δὲ νόησε βολῆς δορὸς ἔνδοθ' ἔοντα,

480

Πάελ-

三

Στίχ: 469. ΤΟ'ΦΡΑ ΚΑ'ΣΙΣ ΠΟ'ΤΝΑ 'Η Τύρνα αδελφή ἐκθεωθεῖ-
σαι Ἰτύρνη περὶ ἡς ἐν τῷ ΙΒ. τῆς Λιγναίδος ἐξῆσται.
Στίχ: 479. "ΗΤΟΙ 'ΕΓΩΝ ΚΤΔΟΣ ΑΡΟΤΜΑΙ, Τοιόν δε κού τὸ

Σαρπιδόνος, Γλαῦκου ἐποτεωώντος: Ἰλ: Μ. 51χ. 328.
„Ιομέν· ήττω εὐχός δρέξομεν, πή τις τῆμνη.

Καὶ τὸ Ἰδομενέως δὲ Μηριόνικον: Ἡλ. Ν. σίχ. 327.
„Εἰδομεν, ηὔτω εὐχός ὀρέξομεν, ηὔτις ῥμῖν.

Καὶ τὸ αὐτὸν δὲ Αἰνέαν ἐπίοντα Θεασαρίν: Ἰλ: Ν. σιχ. 486.
 „Αἴψα κεν ἡὲ Φέροιτο μέγα κράτος, ἡὲ Φεροῖμις.
 Σιχ: 480. ΓΕΝΕΤΗΣ Δ' ἈΜΦΟΓΝ' ΑΓΑΠΗΣ ΕΙ. Λαχαιπητὸν γαρ
 αὐτῷ ἔσαι καὶ θάνατοιμι, ὑπὸ ἀνδρὸς, οἰστκερ σὺ, μετ' ἐυκλείας· τατὶ δὲ α-

πέρος ἐκεῖνος: σιχ. 473.

Στήχ: 482. ΑΓΙΨΛ ΔΕ¹ ΑΡΚΑΔΕΣΙ κτ: Καὶ παρ Ὁμήρῳ δὲ, ιώκει Λιόν, Ἰλ: Η.
Στήχ: 512.

Ἔχει μάκρα Βιβλίον. κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος

„The master Blas, κραυγή οντος εχειν

„Τρῶας δὴ τεόμος αἰνὸς ὑπῆλυθε γυῖα θκασον.

¹Ωστε δ ὃ χ ἐαυτοῖς οἱ Τρῶες ἔτερον ἐκεῖ δεδιώτες, (ὅ γὰρ κίνδυνος ἦν τὰ Ἐκτορ.) σύντονος καὶ τοῖς Λεγάσιν ὑπὲρ τὴν Πάλλαντος ἦν ὁ τρόμος. Δι εὑνοικεν πάντα Φόβον ὑπὲρ τὴν βασιλέως. ὡς αὐτέπτυσσε Πλάτ: (ἐν τῷ πῶς χρηὶ Ποιητ. αἰτίεσσι.)

Στιχ: 486. ΕΙΚΩΝ ἩΔ' Ή ΤΥΡΝΟΤ Εἰς τὸν αἰκερ-
βῆς τὴν εἰκὼν Τύγεος γὰς ἀπό της ὁχήματος κατιών γέστηνται, (Ἑπίθ.)

- 475 Vaginâque cavâ fulgentem diripit ensim.
 Illa volans, humeri surgunt qua tegmina summa,
 Incidit, atque viam clypei molita per oras,
 Tandem etiam magno strinxit de corpore Turni.
 Hic Turnus ferro præfixum robur acuto
 480 In Pallanta diu librans jacit, atque ita fatur:
 Aspice, num mage sit nostrum penetrabile telum.
 Dixerat: ac clypeum, tot ferri terga, tot æris,
 Cum pellis tocties obeat circundata tauri,
 Vibranti cuspis medium transverberat istu,
 485 Loricaque moras, & pectus perforat ingens.
 Ille rapit calidum frustra de vulnere telum;
 Unâ eâdemque viâ sanguisque, animusque sequantur.
 Corruit in vulnus: sonitum super arma dedere,
 Et terram hostilem moriens petit ore cruento.
 490 Quem Turnus super assitens, sic ore profatur:
 Arcades hæc, inquit, memores mea dicta referte
 Evandro: qualem meruit, Pallanta remitto.
 Quisquis honos tumuli, quicquid solamen humandi est,
 Largior: haud illi stabunt Æneia parvo
 495 Hospitia, & lævo pressit pede, talia fatus,
 Exanimem; rapiens immania pondera baltei,
 Impressumque nefas; unâ sub nocte jugali
 Cæsa manus juvenum fœde, thalamique cruentis;

Quæ

* * *

αἰς ὁ Δέων ἀπὸ τῆς σποκιάς ὑψες. Ο δὲ Πάλλας αἱς ὁ Ταῦρος ἐν Γῇ
 πεδίῳ κατέθεν διὰς πεζός, σαδίας οὖν ἀγωνίης, ἀπεξεδίχετο, αἱς χαῖ-
 ρας ἐλθὼν μελετῶν, ὅτι καὶ πρωτόπορος ἦν δὲ μάχαις, αἱς Δανάες προ-
 σιδησαν.

Στίχ: 490 ΠΡΟΣ ΣΕΝΙΗΣ ΓΕΝΕΤΟΥ κτ: "Οτι δὲ Εὔανδρος αἱς ξυλαι τὰς
 ξατο ἀλκαδει, δῆλον ἐκ τῆς ἐν τῷ Η. τῆς Αἰ: στίχ. 377.
 Ταῦλ' ἀριστεῖς ἄδεια, ἀπει,
 ἡ ἀλκαδηις διέβη

Στίχ: 492. ἩΜΙΘΑΝΗΣ ἸΔΕΤΩ Τύρος μή, (αἱς αἰνωτ: στίχ. 473.)
 περὶ πολοῦ ἐποίησεν, Εὔανδρον τὸν Πάλλαστος γενέτην παρέστηε τε δὲ,
 καὶ γενέθη αὐτόπτης τῆς τῷ πεζῷ σύναρρεσεως. Πάλλας δὲ εὐχετει μὲν,
 αὐτὸν Τύρον πεσόντα, ἥμιδαιη τε ὄντα, αἰδήσειμαι τῆς ὑπὸ αὐτῷ ανα-
 γένεσεως.

Στίχ: 495. ἈΝΤΕΠ' ΕΖΕ ΓΟ' ΟΝ κτ. Γόες γάρ δὲ μετὰ τηνος ἦχος Θελῶσ, δι
 εἰς καὶ χαλινωτας κολάσιν τὸ δὲ ἐπιον δάκρυν ἐπιποταχεῖν ἔτι βάδιον.

Στίχ: 497. ΙΣΤΑΤΛΙ ἩΜΑΡ ἘΚΔΣΤΩι κτ. Ἀδελφα τὰς παρ. Ομέροι Ίλ: Z.
 στίχ. 488.

„Μέρειν δὲ ὑποι φυκὶ παφυρυμένων ἔμρειαι ἀδέων
 „Οὐ κακὸν, εὖδὲ μὲν ἐθλὸν, ἐπιλὶ τὰ πρώτα γέγραψεν.
 Καὶ Ίλ: M. στίχ. 326.

„Εμπητης γάρ καὶ διερεστος θεωρότω
 „Μυρίαι, αἱς ἐκ εἰς φυγὴν βρεστὸν, εὖδὲ υπαλλέλει.

Στίχ: 499. ΤΟΥΤΟ ἈΡΕΤΗΣ ἌΕΘΛΟΝ Τὸ ἐπὶ γῆς δηλονόττι, καὶ
 κατὰ τὴν ἐνθάδε λῆξιν. Ἀλλὰ τὸ αἰρημένον κατὰ δέξιαν ἔμπητης τὸν τὴν
 Μάρεωνος, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν ἐν σκότει τῆς δυθεῖας πλαστοκόνταν, μηδὲ
 τρὶς τὸν ἐπὶ τῷ μιλλαστος αἵρεις προσδοκαμένην ἀφορώνταν αντίδοσιν.

Στίχ:

Πάλαις πρῶτος ὄρεσ', αἱ δαίμων τις κ' ἐπιχράσμη,
Ἄλκαις δὲ τὸν θεόν τοῦτον ἀπ' αὐτῷ ἀναβλέψας:
Πρὸς ξενίης γενέτε, πρὸς δαυτῶν τῆσι παρέστης,
Λίσσομαι Ἀλκίδα, νιῶ αὖτοῖσι παρὰ ἔργυμασιν ἄητος!
Ημιθανῆς ἰδετω τὸν αὐτὸν μὲν αἰρέμενον σπλα,
Οσσε τε δυσσομένω Τύρυνθα φερέτων νικᾶντα.
Ἄκεστος δὲ τὸν θεόν τοῦτον ἀπέπλευτος
Ἄντεπιεσε γόνον, Φρόδον κατὰ χεῖνε δὲ δάκρυ.
Τόφρα δὲ οὐδὲν Ζεὺς Φίλια προσφέρειστο τοῖα:
Ἴσαται θύμαρ ἐκάστῳ αὐτῷ γερετος ἐσ' ὀλίγος τε
Πάσι βίοις κλεῖος δὲ ἐκτενέμεν εὑρὺ δὲ ἔργων,
Τότεν αἴρετης ἀεθλον. Τροίης οὐκού τάχεσιν αἴποις
Τοσσοὶδὲ θρανίων πεπτωκασι παῖδες αὐτάρ τοι.
Σαρπηδὼν, τάμον τέκος. Άλλ' αὐτὸν δὲ ἔτι Τύρουν
Αἱ Μοῖραι καλένστο, αὖτις καὶ τοῦτον ἐπὶ τέρμα.
Ως εἴπων ὄρίων Ροτόλων από τρέψασθο ὅσσε.
Πάλαις δὲ ἄρδε διαμάραι, ὡς εἶχε, αἴφιες ἐὸν ἔγχος,
Κοίλε ἐκ κολεῷ ἄφαρ εἴρυσεν αὐγλασον αἴρε.
Ἐγχος πτὰν δὲ, ὥμων οὐα θώρηκ ἄκρα καλύπτει,
Εμπεσε καὶ δὲ μόλις σάκεος προσβάν διὰ ὥστα,
Ἀκρότατον μεγάλου χρωτός γε καθήψατο Τύρου.
Τόφρα δὲ δάκρυν Τύρυνθα αἰκαχανον οὕτει καλαῦ,

490

495

500

505

Μ 2

Αμήε-

* * *

Στίχ: 500. ΤΟΣΣΟΙΔ' ΟΤΡΑΝΓΩΝ ΠΕΠΤΩΚΑΣΙ ΠΑΤΙΔΕΣ
Ἄχιλλεὺς δὲ Θέτιδος Μέμρων δὲ τῆς Ήτος Ἀσκάλαφος δὲ τῆς Ἀρεος κατ:

Ἐλεγει δὲ καὶ δὲ Θέτιδος παρ Ομήρων Ιλ: Σ. σιχ. 47.
Οὐδὲ γάρ εἰδε βίη Ηρακλῆς Φύγε κῆρε,
Ος περ φίλτωτος ἐσκε διὰ Κρονίους αἰνάκτι.
Άλλας δὲ μοῖρα δάμασσε

Στίχ: 501. ΣΑΡΠΗΔΩΝ ΤΟΥΤΜΟΝ ΤΕΚΟΣ Ήν δὲ ο Σαρπηδὼν
ο βασιλεύων Δικίων, Διός όπος ἐκ Διοδαμείας τῆς Βελλεροφόντες, η ἐξ Εὐ-
ρώπης τῆς Αγιανορος (ὅρει Λ. Αιγ. τιχ. 109.) οὐ καὶ πρὸ τῆς πεσόντος οὐπό
χειτι τῇ τῇ Πατρόκλῳ (Ιλ: Π. σιχ. 480.) δὲ Κρονίους φλέγειν. Ιλ. Π.
σιχ: 443.

Ωμοι ἔγων ἔτε μαι Σαρπηδόνα, φίλτωτον αὐδρῶν
Μοῖρα οὐπό Πατρόκλου Μενοτηίδιον δαμάσσει
Τπίει δὲ δὲ, καὶ Ιλ. σιχ. 459.
Αἰματοάσσει δὲ ψιώδεις πατέχεινες ἔραζε
Παῖδες φίλοι τιμῶν, τὸν οἱ Πατρόκλος ἔμεττο
Φθίσειν ἐν Τροΐη ἐριβάλλακι, τηλοδι πάτεης.

Στίχ: 502. ΛΙΓ ΜΟΓΡΑΙ ΚΑΛΕΟΤΣ, ΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΔ' ΕΠΙ ΤΕΡΜΑ. Ουτω
καὶ περὶ Πεισάνδρου Ομηρος, Ιλ: Ν. σιχ. 602.

— Τὸν δὲ αὐγε μοῖρα κακοῦ θαυμάτου τέλος γε.
Στίχ: 503. ΟΡΙΩΝ ΡΟΤΟΛΩΝ ΑΠΟ ΤΡΕΨΑΤΟ ΟΣΣΕ. Καὶ δὲ
παρ Ομήρῳ δὲ Ζεὺς ομοίως, Ιλ: Ν. κατ' αρχας.

— Επει δὲ τὸν Τροϊας τε καὶ Εκτορος ηγούσι πίλασσε
Τὸς μὲν εἰς παρὰ τῆσι πάνταν τὸν εχέμεν καὶ οἴζων

Νωλεμέως αὐτος δὲ πάλιν τρέπεις σύσσε Φασινω.

Στίχ: 508. ΑΚΡΟΤΑΤΟΝ ΧΡΩΤΟΣ ΓΕ ΚΛΘΗΨΑΤΩ
Ωστει καὶ εἰπε τῆς Πανδάρευ κατὰ Μενολάκι τοξείας, Ιλ: Δ. σιχ. 139.

Ακρότατον δὲ ἄρδε δίστος ἐπέγραψε χρόα Φατος.

Στίχ:

Quæ Clonus Eurytides multo cælaverat auro.
500 Quo nunc Turnus ovat spolio, gaudetque potitus.
NESCIA mens hominum fati, fortisque futuræ,
 Et servare modum rebus sublata secundis.
 Turno tempus erit, magno cum optaverit emptum
 Intactum Pallanta, & cùm spolia ista, dicimque
505 Oderit. At socii multo gemitu, lachrymisque
 Impositum scuto referunt Pallanta frequentes.
 O dolor, atque decus magnum rediture parenti:
 Hæc te prima dies bello dedit, hæc eadem aufert:
 Cùm tamen ingentes Rutulorum linquis acervos.
510 Nec jam fama mali tanti, sed certior auctor
 Advolat Æneæ; tenui discrimine lethi
 Esse suos; tempus versis succurrere Teucris.
 Proxima quæque metit gladio, latumque per agmen
 Ardens limitem agit ferro; te, Turne, superbum
515 Cæde novâ quærens: Pallas, Evander, in ipsis
 Omnia sunt oculis: mensæ, quas advena primas
 Tunc adiit, dextræque dateæ. Sulmone creatos
 Quartuor hinc juvenes; totidem quos educat Ufens,
 Viventes rapit, inferias quos immolet umbris,
520 Captivoque rogi perfundat sanguine flamas.
 Inde Mago procul infensam cùm tenderet hastam,
 Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta;
 Et genua amplectens effatur talia supplex:
 Per patrios manes, & spes surgentis Jûli,

Te

* * *

Στίχ: 514. 'Η Δ' ΟΤΚ 'ΕΓΧΟΣ 'ΕΕΡΞ, 'ΛΙΧΜΗ' ΔΕ', 'Ομοίως καὶ
 τὸν Περγασίδιων Δηκόωντα' Ἰλ: Ε. σ/χ. 537.

" — Καὶ' αποίδα δέρι βάλε κρέων "Αγαμέμνων,

"Ηδ' εἰκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ ἄσσωτο καὶ τῆς κτι:

Στίχ: 517. ΣΤΝ ΓΑΡ "ΑΙΜΑΤΙ ΚΑΙ' ΨΤΧΗ' κτ: Καὶ Ἰλ: Ζ. σ/χ. 518. 'Τικερίσ-
 ρος δαμέντος

" — Ψυχὴ δὲ καὶ' ἀταμένιω ὡτελιῶ

"Εσσοῦτ, ἐπεγομένη τὸν δὲ σκότος ὅστ' ἐκάλυψε.

Στίχ: 518. ΔΟΤΠΗΣΕ ΔΕ ΠΕΣΩΝ κτ: Τὸ ἔπος 'Ομηρον. Ἰλ: Δ. σ/χ. 504
 καὶ αἴλαχος.

Στίχ: 519. 'ΟΔΟΤΣ' 'ΕΛΕ ΔΗΓ' ΟΝ ΟΤΔΑΣ. Ἰλ: Δ. σ/χ. 748.

"Φῶτες ὁδᾶξ ἔλον ἔδεις

Καὶ Ἰλ: Χ. σ/χ. 17.

"Γαῖαιν ὁδᾶξ ἔλον.

Στίχ: 520. ΤΟΙΑ' Δ' "ΕΝΙΣΠΕΝ. 'Ἄργεντον ἔσπε τόδε τὸ ήματίχιον, οὐ
 πλεονάζον, διὰ τὸ ἐφεξῆς ἐπαναληφθέν. (ἐφη) Διὸ καὶ ἔντισι τῶν Δυτγ-
 ράφων εἰκ ἐμφέρεται.

Στίχ: 522. ΠΑΛΛΑΝΘ' 'ΩΣ "ΑΞΙΟΝ ΟΓ' 'ΑΝΑΠΕΜΠΩ. Οἱ μὲν
 κατὰ Σαρκασμῷ τόδε τρόπον δέειλήθασιν ἀποχρεμφθέν, οἱ δὲ ἄλλως, πρὸς
 ἐπανον καὶ τινὶ μὲν δευτέραιν τῶν ἐνοιῶν ὑποβάλλουν ἔσπε τὸ ἐξῆς ἔπος.

"Ἐι φάτις ἐκ τύμβῳ τιμή τε, παράκλησις τε.

'Αλλὰ τινὶ προτέραιν σαφεστέραιν καθίσησιν, ἥτε τῆς Λίνεώς ξενίας ἐπιπλη-
 θεῖσα ὑπέμησις, καὶ η τοῦ πτώματος ἀπνε ἥδη κεμένη, εἰκ σενινούς, ἐπιλάκτιος.

Στίχ:

Αιπεπαλῶν προέηκ' ἐς Πάλλανθ', ὡδὸς ἐπιλεξας: 510
 Ἀθρε, αἰχὺ ήμον βέλος, οἶξύτερόν γε διήκει
 Ή, ἀτὰρ αἴσιδα περ ταυρείω, ἔκ τε σιδῆρος
 Καὶ χαλκὸς ἐλατῶν, πυκνῶς παλύπλακα θόσαν,
 Μεσσατίων βάλεν· ηδὸς δὲ θύγος ἔερε, αἰχμὴ δὲ
 Βῆ διὰ θώρηκος, μέσσον δὲ διήλασεν ητορ. 515
 Θερμὸν ὁ δὲ ἄρδε βέλος ἐξ ὀτελῆς ηλιθοῦ ἀφείλει,
 Σὺν γὰρ αἵματι καὶ ψυχῇ αὐτῇ σωαπέπτῃ.
 Δάκησεν δὲ πεσὼν, αράβησε δὲ τέυχος ἐπ' αὐτῷ.
 Θυήσιων δὲ αἱματόεσσιν οὖδες δέλε δῆϊον θόσας.
 Τύρνος τῷδε δὲ ὑπερθεν ἐπιτάξει, τοιάδε ἔνισσεν. 520
 Ἀρκάδες ἐξ ἐμέθεν τὰδε (ἐφη) μέμνηθεν ἀγγεῖλαι
 Εὐάνδρῳ: Πάλλανθ' ὡς ἄξιον οἱ αὐταπέμπω.
 Εἰ δά τις ἐκ τύμβων τιμή τε παράκλησίς τε,
 Τιλίδε χαρίζομαι· οὐκ ὀλίγη δὲ οἱ σήσεται ἔμπης
 Αἰνέας ξενίη: λαυρῷ ποδὶ θλίψε δὲ, εἴπας, 525
 Απνεν, καὶ ζωσῆρα μέγαν βριθῶ τ' ἀπεσύλα,
 Τῷ ἐπ' αἴσιον γέγραπτο· μιᾶς διὰ νυκτὸς
 Αἰχνοὶ κτάμενοι, καὶ πασάδες αἱματόεσσαι,
 Αττίκης Εὐρυτίων χρυσῷ πολλῷ ἐνιγλύψε. 530
 Τύρνος τῷ δὲ ἐνάρῳ μέγα τὸ θύετο, ηδὲ γεγήθα.
 Όν δά γος θυητῶν τὰ πέπρωτα ὀπίσσω οἶδεν

Οὐδὲ

* * *

Στίχ: 527. ΤΩΣ ἘΠ' ΛΤΑΣΘΑΛΙΗ ΓΕΓΡΑΠΤΟ Η τε τῶν Δασνιδῶν
 ὅηλ: αἴσοιεργήματος, τῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς νυκτὸς, ὑποθήκη τε σφῶν πατ-
 -ρος, τες ἑαυτῶν γαμέτας οἰς σωευνάζοντο, διαχρησαμένων, πλιῶ μιᾶς
 Τκέρμηντες, η τε ὁμολέκτρες φεσαμένη Λυγκέως, μόνη παρίσσωσεν. Ορα
 δὲ τον μῦθον παρεὶ Απολλοδώρῳ, ἐς πλάτος διεξιόντι, Βιβλ. Β. Κεφ: Α.

Στίχ: 529. . . . ΕΤΣ ΕΤΡΤΤΙΩΝ Ως τιλί τέχνων οὗτος
 αγαθὸς ἐπαινεῖται. Άδοι γεμίω αὐτὶ τε (έντι), Κλόνος Εύρυτιδης αἰαγι-
 γώσκωσι, τὸ μὲν κυριωνυμίσιν εἶναι (τὸ Κλόνος) τὸ δὲ πατρωνυμίσιν (τὸ
 Εύρυτίδης) πηγέμενοι. Καὶ κατὰ τέττες δὲ θύ, εὖδεν ηττον τὸ ἐπος ἐκτεθὲν
 σώζοιτο.

Στίχ: 530 ΤΤΡΝΟΣ ΤΩΣ Δ' ΕΝΑΡΩΜ ΜΕΓΑ Τ' ΕΤΧΕΤΟ. . . . Ω-
 σαύτως καὶ παρ Ομήρῳ, ἀπὸ Πατρόκλου οὐν αὐτέλεν, Ἐκτωρ τὰ Λχιδεια
 ὥπλα συλῆσας, θυχετότε, καὶ τες αἱμφοῖς αὐτὸν μεταὶ γῆθες εἰς μά-
 χια παρέθηγε μέγας ιάχων, θως οὐ καὶ αὐτὸς ἐπέλθοι αὐτοῖς ὀπλισάμε-
 νος. Ιλ: Ρ. σίχ. 185.

„Ανέρες ἐσὲ φίλοι μανίσαδε δὲ θέριδος ἀλκῆς
 „Οφρὸς τὸν ἐγών Λχιλῆος αἱμύρονος ἔγτει δύω

„Καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίτω θένεριξα κατακτάς.

„Ο δη καὶ Θέτις η μήτηρ τῷ ίετος προσαγγείλασσα, καὶ αἷμα δὴ παρεμυθε-
 μένη, ἐφασκετ: Ιλ: Σ. σίχ. 132.

„Αυτὸς ἔχων ὀμοιστὸν ἀγάλλεται. Όυδὲ εὶ φημὶ

„Δηρὸν ἐπαγλαυκόθη, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αυτῷ.

Στίχ: 531. ΟΥ ΡΑ ΝΟΟΣ ΘΝΗΤΩΝ ΤΑ ΠΕΠΡΩΤΑΙ ΟΠΙΣΣΩ ΣΙΔΕ. Πιδ.
 Όλυμπ. Ειδ: ΙΒ.

„Σύμβολον δὲ τοις ἐπιχθονίων,

„Πιστὸν αἱμφὶ πράξιος ἐσ-

„σομένας εὔρε Θεούθεν.

„Τῶν δὲ μεδόντων τετύφλωνται φράδαι.

- 525 Te precor, hanc animam, serves natoque patrique.
 Est domus alta; jacent penitus defossa talenta
 Cælati argenti: sunt auri pondera facti
 Infectique mihi. Non hic victoria Teucrûm
 Vertitur: haud anima una dabit discrimina tanta.
- 530 Dixerat. Æneas contrâ cui talia reddit:
 Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,
 Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus
 Sustulit ista prior, jam tum Pallante perempto.
 Hoc patris Anchisæ manes, hoc sentit Julus.
- 535 Sic fatus, galeam lœvâ tenet: atque reflexâ
 Cervice orantis capulo tenus abdidit ensim.
 Nec procul Aemonides, Phœbi Triviæque sacerdos,
 Infusa cui sacrâ redimibat tempora vitta,
 Totus collucens veste, atque insignibus armis.
- 540 Quem congressus agit campo, lapsumque superstans
 Immolat, ingentique umbrâ tegit: arma Serestus
 Lecta refert humeris, tibi, rex Gradiæ, tropæum.
 Instaurant acies Vulcani stirpe creatus

Cæci.

* * *

Στίχ: 533. ἜΣΣΕΤ ἘΠΑ'Ν ΤΤΡΝΟΣ, κτ: Εἰς ἔργον δὲ προβήσεται ἡ πράξησος,
 ἐπιδῶν Λίνεας, Τύρνω τὸ ζῶν χαρίσαθαι λιπαρήσοντος, καὶ μογενεχὶ ἐκ-
 δυσωπήσοντος, διὰ τὸν ζωτῆρα τὸν Πάλαντος, ὃν ἐπ' αὐτῷ ὄψεται ὡς
 ἐναργεῖ φέροιτος, & φεύσεται ὁ δῆλον ἐξαὶ ἐπὶ τῆς ΙΒ'. Ραψῳδίας, περὶ
 τὸ τέλος τὸν ὄλε Ποιῆματος. Ἀλλ' ὅδε μὲν ἡ Μόσα τῷ Ραψῳδῷ τὴν
 προσαναφώνησον τὸν μέλλοντος ἵποβάλλει· παρ' Ομήρῳ δὲ αὐτὸς Ζεὺς
 πάντα εἶδε, Ἐκτορὶ ἐπὶ τοῖς Ἀχιλλείοις ὅπλοις βρενθυομένῳ τε καὶ ἐν-
 άζοντι μετὰ τὴν Πατρόκλῳ ἀναιρεστιν, προλέγει τὰ ὅμοια. ΙΙΙ: Ρ. σίχ-
 198.

,Τὸν γὰρ ἐπεὶ ἀπάνευθεν ἦδε νεφεληγερέτας Ζεὺς

,Τεύχεσι Πηλείδαιο κορυσσόμενον θείου

,Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μιθήσατο θυμὸν.

,Α δελλ', οὐδὲ τι τοι θάνατος καταθύμως ἐστι,

,Ος δῆ τοι χειρὸν ἐστὶ σὺ δὲ ἀμβροτα τέυχεα διώσεις. κτ:

Καὶ Θέτις δὲ πρὸς τὸν γὸν προλέγεισα πορὶ τὸν αὐτὸν Ἐκτορος τῷ ὄπλῳ
 μᾶς ἐπαγαλλομένης: ΙΙΙ: Σ. σίχ. 132.

Οὐδὲ δὲ Φομὶ

,Δηρὸν ἐπαγλαυκῶμα, ἐπεὶ Φόνος ἐγγύθεν αὔτῃ.

Στίχ: 536 . . . ΕΤΑΡΟΙ: . . . Οἱ Ἀρκάδες οἱ σωκηρεστεύσαντος
 Πάλαντι.

Στίχ: 537. ἌΣΠΙΔΙ ΕΚ ΠΑΛΛΑΝΤΑ ΦΕΡΟΝ . . . Τέτο γὰρ Τύρνω
 λω ἐπιτρέψας μικρὸν ἀνωτέρῳ: σίχ. 522. Ή δὲ ἐκφορὰ ἐπὶ τῆς ασπίδος
 τοῦ ἐν τῷ μάχῃ ἀρισεύσασι καὶ ποσεῖσιν εἰς κόσμον λι ἐπικήδεσον. Διὸ καὶ
 η Σπαρτάτος τῷ γῇ παρηγέλλετο: η τὰν, η ἐπὶ τῶν.

Στίχ: 538. Ω ΣΥ ἘΠΑΓΚΑΜΨΩΝ ΓΕΝΕΤΗΝ ΜΕΓΑ ΚΥΔΟΣ ΙΔ' ΛΛΓΟΣ.
 Κῦδος μὲν, διὰ τὸν πυκνὸν σωρὸν, οὗ ἐκ τῶν πολεμίων Ροτέλων ἔφθασσε
 πρελιπέθαι (σίχ. 540.) πατρέων ἐν τέτω, κατὰ τὸ αὐτῷ Ἐυάνδρες προ-
 λαβοῦσι αὐχημα. (Η. Αἰν: σίχ. 585.) Τὸ δέ τοι μέγεθος τὸν αλλγυες, ο τῷ
 γεννήτορει εἰκὼς ην παρακολυθῆσαι, εἰκάσει τις, ἐξ ὃν οὐτος ἐν τῷ προ-
 πέμπει τὸν γὸν παθητάμενος προσεθέγγατό τε καὶ πέπονθεν. (Η. Αἰν
 σίχ. 594 — 606.) Ἀλλ' η ἐκφώνησις: (οἱ σὺ ἐπαγκάμψων κτ:) πότερον
 ἀρεταὶ τῷ διαψῳδεύντι αποδοθεῖη, η τοῖς ἐταίροις Ἀρκάδις τοῖς ἐκφέρεσσι;

Στίχ:

<p>Οὐδὲ μέτρον Φράξεας, ἀρθεὶς ἐνι πνέυμασιν ζῷοις. Ἔσσετ’ ἐπὰν Τύρνος πολὺ πρίατ’, αἷκε παρῆλθεν Ἀψαυσον Πάλλαντα ξάσας· καὶ ποτε ἔσαι, Ήμαρ, ὅτε συγέοι τόδι ὁμῶς, ηδὲ εἴναρε ταῦτα. Πολλαῖς δὲν ἔτάροι σοναχαῖς, μεγάλοις τε θρωνοῖς, Αἰσιδι ἐκ Πάλλαντα Φέρον, ταρφεῖες ιόντες. Ω σὺ ἐπαγκάμψων γενέτη μέγα κῦδος οἶδεν ἄλιγος! Ήμαρ σὲ πρῶτον τόδε δῶκ’ ἐπὶ δῆριν, οἶδεν ἡρε, Καὶ καὶ ξυπηγιά Ροτόλων σωρὸς πυκνὸς προλιπόντα.</p>	535
<p>Οὐδὲ κακὴ οἴη Φάτις· ἄγγελος αὖψα δὲν ἐπέπτη, Αἰνέα, τὰ πράγματα ἐπὶ ξυρὸς ξυμεναὶ Τεύκροις· Τοιοι δὲ τετραμένοις δεῖν ὥκα μετεῦστ’ ἐπαμώνειν. Αἰνέας ἐπαμών δὲ ἐν ἄστροι, οἵτις προτιήντα, Εὐρέαν Φλογόεις δι’ ἀγήματος οἴγε πορέαν, Τύρνε, ἀερσίνοον διεζήμενος ὄντα σε νίκη. Πάλλας δὲν Ἐυανδρός τε ξένια τὰ πάντα κατ’ οσσε, Καὶ δαῦται ξενίης, καὶ δεξιοὶ αὖ δὲ δοθεῖσαι. Τέτταρας δὲν θά νέφες, τὰς καλλὸς γένιατο Σάλιων, Τοσσύτης δὲν θέρες, τὰς ξεξεθρέψατο Οὐφηνε, Ζώγρησ δὲν πάξας, ως νερτεροῖς ἐπιρέεη, Δηριαλές τῶν δὲν αὖμα πυρῆς Φλοξῖν τ’ ἐπιχεύσῃ. Εὐθεν ἐπειτ’ ίθιωε Μάγγα κατὰ δήιον ξύγχος, Κύψαντος δέ δόλω, δέρον κεφαλῆς ὑπερέπτη. Αἴψα γ’ οὐ δὲν δράμε, καὶ λάβε γένων, λίσσετο δὲν ὕδε:</p>	540
<p>N 2</p>	545
<p>Πρὸς</p>	555

• 6

Στίχ: 543. ΤΟΓΣΙ ΔΕ' ΤΑΤΡΑΜΕΝΟΙΣ ΔΕΙΝ ὩΚΑ κτ: Ή ἄρα τῶν Τεύχων τροπὴ, τὸ Πάθαντος ἥδη πεσόντος γενομένη παρίσταται, ὃ μέγα τι τῆς τὸ Νεανίσιον ἀνθεῖται. Ηλας ἐσὶ τεκμήσουν.

Στήχ: 544. ΑΙ'ΝΕΙΑΣ ἘΠΑΜΩΝ ΔΕ' ἘΝ ΛΟΡΙ Ὡσαρέος ὁ τῇ δεεπάνη θερίζων τὰς σάχινες. Συγκὴ δὲ Ποιητᾶς τῆς εἰκόνος ή χρησις. Καλαβρέ, παρατελεπ. στήχ. 373.

„Ως δὲ ὅτε λήιον θεού νέποντα πέσσει
„Πυκνὸν ἐστιν, ταῦτα δὲ πολλὰ καὶ αὐτέδηθι δράγματα κεῖται,
„Βενθόμενες γεγχύεσσι κτᾶς

Στίχ: 548. ΚΑΙ ΔΑΙΤΑΙ ΣΕΝΙΗΣ, ΚΑΙ ΔΕΣΙΑΙ' Ἡτε γὰρ, ὑπὲρ
ῶν εὖ πεπόνθοι πρὸς αὐτῶν ἐυγνωμοσύνη, τούτη δὲ δοθεῖσα πίσις ἐφ' οἵς
τροῦτέται τὴν ἀρετὴν ἔτι τοῖς μᾶλις πατεῖν τῷ Ήνεκε.

κρουπεῖη, τ
551. ΖΩΓΡΗΣ

„Ζωὺς ἐκ ποταμοῦ δυώδεκας λέξατο κἀρετος,

πονιώ Πατρόκλου Μενοίτιασι θανόντος.

Στήχ: 555. ΑΙΓΑΛΙΟΝ ΟΔΟΣ ΔΡΑΜΕ, ΚΑΙ ΛΑΒΕ ΓΟΤΝΩΝ
Οὗτῳ καὶ Μεγέλαιον Ἀδρεῖσος παρ' Ομήρω, Ιλ: Δ. στήχ. 45:

22 : . : . : Δαβών ελίσσετο γένων.

Zájya

Cæculus, & veniens Marsorum montibus Umbro.
545 Dardanides contrâ furit (Anxuris ense sinistram,
Et torum clypei ferro dejecerat orbem.)
Dixerat ille aliquid magnum, vimque affore verbo
Crediderat, cœloque animum fortasse ferebat:
Canitiemque sibi, et longos promiserat annos.
550 Tarquitus exultans contra fulgentibus armis,
Sylvicolæ Fauno Dryope quem Nympha crearat,
Obvius ardenti fœse obtulit: ille reduc[t]a,
Loricam, clypeique ingens onus impedit hastâ.
Tum caput orantis nequicquam, & multa parantis
555 Dicere, deturbat terræ: truncumque tepentem
Provovens, super hæc inimico pectore fatur:
Istic, nunc, metuende, jace: non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra sepulchro:
Alitibus linquere feris, aut gurgite mersum
560 Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent.
Protinus Antæum, & Lycam, prima agmina Turni
Persequitur, fortemque Numam, fulvumque Camerte
Magnanimo Volscente satum: ditissimus agri
Qui fuit Ausonidum, & tacitis regnavit Amyclis.
565 Aegeon qualis, centum cui brachia dicunt
Centenâsque manus, quinquaginta oribus ignem

Pefno.

100

„Ζάγρες Ἀτρείος φέ, σὺ δὲ ἀξια δέξαι ἄποτα
 „Ποθαὶ δὲ ἐν ἀφεντική πατέρος κευτῆλαις κατει,
 „Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκημπτός τε σίδηρος;
 „Τῶν κεν τοι χαρίσαιτο πατήρ ετ.
 Καὶ Λυκάων δὲ ὁ Πειραιώπης Ἀχιλλέως ἀναγχομένης τὸ δόρυ ὥστε βαλλεῖ,
 ἔτιδες φένει, 68

„Κύψας· ἐγχειρή δὲ αὐτὸν τούτην τὴν οὐρανοῦ πόλιν τοιούτην
„Εἶπε, ιερέμην χροὸς ἀμμενεῖς αἰνδρομέοι·
„Αυτὰρ οὐ τῷ ἑτέρῳ μὲν ἐλῶν ἐλλίσσετο γάνων,
„Τῇ δὲ ἑτέρῃ ἐγχειρὶ ἀκαχθμένον, ὃδὲ μαθίσει
„Καὶ μην λυσσόμενος ἔπειτα πτεροβούτα προστύπα·
„Γενέμαν σ', Ἀχιλλεῦ·

{Στ' χ: 565. . . . ΜΑΧΗΣ ΜΕΤΑΠΟΙΝΙΑ ΤΑΤΤΑ
 {Στ' χ: 566. ΤΥΡΝΟΣ ΤΠΕΖΕΙΛΕ κτ. . . . "Ουτοι δικαιούσθησαν: Ιλ: Φ σ' 22

„Νήπιε, μή μοι σύποντας πειθάσκεις την γένεσί

Πρέιν μὲν χάρε Πάτρακλον ἐπιπτῶν μέστην τῆν πατρίδην.

Στιχ: 568. ΚΤΝΕΗΣ ΛΑΙΗΣ ΛΔ'ΖΕΤ', ΔΕΙΡΗΝ.
Ωσάντως ήμιν καὶ Πείσμον ὁ Πομπής προῦπτεραψεν υπὸ Νεοπτολέμου
ἀποσΦαγέντα, Αἰν.: B. σιχ. 595.

Στιχ: 574. ΘΤ^ΣΕ ΚΑΙ[·] ΜΕΓΑΛΗ[·] ΣΚΙΗ[·] Θῦσε μὲν τὸν θύτικα, καὶ τὸν ἱερέα ὡς ἱερεῖον ἐσφαγίασσε. Σκιὰν δὲ θανάτου ὁ Μάρων εἶπεν. ὡςπερ καὶ "Ομηρος σκότος καὶ νύκτας ἐρεβονιὰ ἐκάλεσεν: 'Ιλ: Δ. 5^τχ, 451 , " . Τὸν δὲ σκότος ὅστ' ἐκάλυψεν· Καὶ 'Ιλ: N. 5^τχ: 425.

„He τοια Τρώων ἐρεβενη̄ τυκτὶ καλύψαι

ΣΤΙΓΑ

Πρὸς πατρίων νεκύων, πρὸς γ' ἐλπιωρῆς τε Ἰάλη,
Ἄρτι ἐπεγρομένοιο, σὲ λίσσομαι ἐκ θ' ἴκετένω,
Σώσαις ψυχὴν τιώδε, γόνῳ θ' ἄμα καὶ γενετῆρι.
Ἐξ' οἶκος βαθύολβος, ἔσω τε τάλαντ' ἀπόκειται
Γλυπτὴ ἀργυρίς, καὶ χρυσὴ σάδμια τευκτὴ,
Ἡδὲ τ' ἀτεύκτῃς οὐκ ἐνθεῦτεν Τρώεσι νίκη,
Οὐδὲ ἄρδη τοσσατή γε δοπὴ ψυχῆς ἀφ' ἐνός περ.
Ως φάτο Ἄινεῖς ἀλλ' αὐτία τῷ δὲ ἐπάμειπτο.
Ἀργυρίς, χρυσῆτε, καὶ ὡνπερ ἔφηθα ταλάντων,
Φέδεο σοὶς τεκέεσσι μάχης μεταπόνια ταῦτα
Τύρνος ὑπεξεῖλεν, Πάλλαντα ἐπεὶ δὰ κατέκτα.
Τετὶ νέκυς γ' αἰρεῖ Ἀγχίσῃς τετὶ δὲ Ἰάλος.
Ως δὲ ἄπας, κινέης λαμῆ ἀνὰ λάζετο δερῶ
Λισσομένης σρέψας, κάπιγνος δὲ ἔς τ' ἥλασεν ἄρο.
Οὐ τὴλ' Αἴμονιδης, Φοίβεις, Ἐκάτης τ' Ἀρητὴρ,
Γαννύμενος κροτάφοις ἵρῳ διαδήματι ἔπλεν,
Εἶμαστι τ' αἰγλήεις, καὶ τέυχεσ' ἀριπρεπέεσσι·
Τὸν διὰ δὴ πεδίας ἐλάσσασκε πεσόντι δὲ ἐπισάς,
Θῦσε τε, καὶ μεγάλῃ ἀντὸν σκηῆ ἀμφεκάλυψεν.
Ὀπλα δὲ ἐπ' ὕμοιν ἥρε Σερένης, εὖς ἀναλέξας,
Οφρα, Ἄναξ, ἐη σοι ταῦτα τροπήια, Ἀρες.
Εἴλας δὲ αὖ σωάγειραν, δὲ τὸ ἐκ Φύτλης Ἡφαίστη
Κάκυλος, Ὁυμβρων τ', ἐξ ὄρεων ὃς ἀφίκτο γε Μάρσων.
Δαρδανίδης δὲ ἀντὶας ἐπεμάνετο, Ἀγένυρος ἀντάρ
Λαιών σὺν δὰ σάκε, κάββαλλε χαμᾶξε σιδῆρω·

560
565
570
575
580

Ηυκτο

* * *

Στίχ: 575. ΣΕΡΕΣΤΗΣ Όμώνυμον εἰκὸς τεττον ἔναι,
τῷ ἐντὸς ἔτι πολιορκημένῳ τῷ χαρακώματος, περὶ δὲ Θ. Αἰν; σίχ: 174.
Στίχ: 476. ΛΑΝΑΞ. ΑΡΕΣ. Rex Gradive. Οἵμαι δὲ, ὅτι
τὸ Cradivus ὄνομα ἐπὶ τῷ Ἀρεος, ὃδεν ἔτερον δῆλοις ἐθέλει, ἢ τὸ Θεό-
ροντε καὶ ὁρμητικὸν ἔναι τὸν Θεούν, καὶ καθ' Όμηρον Φάνα, μακρὰ βι-
βῶντα.
Στίχ: 577. ΕΙΓΛΑΣ Δ' ΑΤΤΑΓΕΙΡΑΝ. Οἱ Ροτόλων ἡγεμόνες,
τὰς ὑπὸ Αἰνείς ἀνδραγαθισταμένας διασκεδαθείσας. (ἀνωτ: σίχ. 544—576.)
Στίχ: 578. ΚΑΪΚΤΛΟΣ, ΟΤΜΒΡΩΝ. Περὶ τῷ Κακύλῳ ὅρεα Ζ. Αἰν:
σίχ. 726. ἐνθα καὶ περὶ τῷ Ούμβρωνος γίνεται λόγος, καὶ περὶ τῶν Μάρ-
σων. σίχ. 801 — 809.
Στίχ: 579. ΑΓΞΥΡΟΣ ΑΤΤΑΡ: Εἰς διττὰς παρηνέχθησαν ἐννοίας,
καὶ ταύτας ἀντιφώνεις ἀλλήλαις, οἱ τὸν Μάρσωνα ἐνταῦθα διερμιώνουσαι.
Οἱ μὲν γὰρ τὸν Ἀγένυρα τεττον, ἔναι τινὰ τῶν Τρώων ὄντα υποτιθέμενοι,
διεργάδας, Φασὶ, τῷ Ούμβρωνι, τῷ ἐφεξῆς καὶ τέττω ταυτὰ παθόντι
πρὸς Αἰνείς, καὶ τοι, ὡς μαγικῷ ἀνδρὶ, ἐπὶ μακρὸν ἐφίξεδας γῆρας ἐλ-
πίσαντι. Οὔτω δὲ οἱ Γάλλοι, ὧν πολλάκις ἐμνήθημεν, τὸν νοῦν τῷ Ποιητῇ
ἐξελήφασι, τιὼν Ἀγένυρος ἀναίρεσιν διὰ παρενθέσεως μεταξὺ δεῦν οἰόμενοι
παρενείρεθαι. Οἱ δὲ ἄλλως τὸν Ἀγένυρα Ροτόλον ἔναι ὑπέλαβον, ἔργον
δὲ γονέδαι τῆς Αἰνείς χειρὸς καὶ τεττον ἔναι τὸν ἐπ' ἐλπίδι μακροβιότη-
τος μεγαλαυχησάμενον. Οὔτως ὁ Ἰταλὸς Κάρος, περὶ τῷ Αἰνείς λέγων,
δὲ τῷ Ούμβρωνος.

Ad Anfore awentossi,
E'l manco braccio con la spada in terra
Gittogli, e de lo scudo il cerchio intero.

Βιβλ. I.

O

Grad

- Pectoribusque arsisse; Jovis cum fulmina contra
Tot paribus streperet clypeis, tot stringeret enses:
Sic toto Æneas deservit in æquore victor,
 570 Ut semel intepuit mucro. Quin ecce Nymphæi
Quadrijuges in equos, adversaque pectora tendit.
Atque illi longe gradientem, & dira frementem
Ut videre, metu versi, retroque ruentes,
Effunduntque ducem, rapiuntque ad littora currus.
 575 Interea bijugis infert se Lucagus albis
In medios, fraterque Liger: sed frater habenis
Flebit equos, strictum rotat acer Lucagus ensim.
Haud tulit Aeneas tanto fervore furentes:
Irruit, adversaque ingens apparuit hastâ.
 580 Cui Liger:
Non Diomedis equos, non currum cernis Achillis,
Aut Phrygiæ campos: nunc belli finis & ævi
His dabitur terris. Vesano talia late
Dicta volant Ligeri: sed non & Troïus heros
 585 Dicta parat contra: jaculum nam torquet in hostem.
Lucagus, ut pronus pendens in verbera telo
Admonuit bijugos: projecto dum pcede lævo
Aptat se pugnæ, subit oras hasta per imas
Fulgentis clypei; tum lævum perforat inguen.
 590 Excussus curru moribundus volvitur arvis.
Quem pius Æneas dictis affatur amaris:
Lucage, nulla tuos currus fuga segnis equorum

Pro-

* * *

Gran cose avea costui cianciate in prima
E concepute

Στίχ: 585. ΤΟΝ ΦΑΤΝΩΙ ΔΡΥΟΠΗ οτ: Ούχι Φαῦνον ἀδε, Φασί, νοπτέον τὸν
Πίκη, περὶ ἐν ἄλλοις ἔρηται (Ζ. Αιν: σίχ. 49) ἐκεῖνῳ γάρ η Μαρίκη
γενύμφευτο ἀγράτης δὲ τινας τῶν ἐν δρυμοῖς τρεφομένων καὶ ὅλαις, ἐκ
δὲ Δρυόπης, Νύμφης τυχὸν Δρυάδος, Ταρκύιτος γεννήσαντα.

Στίχ: 591. ΕΝΤΑΥΘΟΙ ΝΤΝ ΚΕΙΣΟ οτ: Παραπλάσιος ὁ σαρκασμός ὅτος τῷ
τῷ Ἀχιλέως πρὸς Λυκάωνα παρ' Όμ: Ἰλ: Φ, σίχ. 123 — 127.

„Ἐνταυθοῖ νιᾶ κεῖσο μὲτ' ἵχθυσιν, οἴσ' ὀτελῆς
„Ἄλιμ' ἀπολιχμήσοντα, ἀκηδεῖς" εὖδε σε μάτηρ
„Ἐνθεμένη λεχέεσσι γούσεται" οτ:

„Ἄλιμοι παρ' Όμήρῳ ἵχθύεις, οἱ τὸ τῆς ὀτελῆς αἷμας ἀπολιχμήσοντες,
οἰκεύτερον εἰσάγοντα, η παρὰ τῷ Μάρων διὰ τὸ ἐκεῖσε φθάσαν εἰρηθαί:
Ἴλ: Φ, σίχ. 120.

„Τοὺς δὲ Ἀχιλέους ποταμόνδε, λαβὼν πόδες, ἥκε φέρεθας.

Στίχ: 599. . . . ΣΙΓΗΡΗΣΙΝ ΑΜΤΚΛΑΙΣ. Τὸ σιγηρῆς, ὅτι, Φασίν, ἐξ
ἀπαντῶν προαγγελιῶν τῆς πόλεως συχνὰ σωταρεσσομένης, αἴπειρητο νε-
μψ τοῖς Ἀμυκλεῦσιν εἰς τὸ ποιὸν ταύτας ἐκφέρειν ἐξ ἐν τῷ κρυφίᾳ τις
ἐπιστωβίῃ τῶν πολεμίων ἐφόδος, η τε πόδις τάλω οἱ δὲ, ἀλλως, ὅτι ὁ
Πυθαγορεῖος ὄρος ἐν αὐτοῖς ἐκρέσται, οἱ τῆς σιγηρῆς οἱ δὲ τέως, ὅτι Ἀμυκλῶν
ἐδεῖς ἐγίνετο λόγος, πόλεως αὐταντές καὶ αὐτέμ. „Ην δὲπὶ Ἰταλίας τὸ
Πολίχνιον, Τερρακίνης μεταξὺ καὶ Καύτης, ἐν τῶν ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου
Ἀμυκλῶν οἰκιώθεν. Ἀλλα γάρ διὰ τότε σιγηρῆς, οἱ σιγηρᾶς αἴπειν ἐδεῖς.

Στίχ:

Ηυκτο τι γὰρ μέγα, ηδ' ἔπος ἔξειν ὥετο κίκιω,
Καὶ γε τυχὸν ψυχὴν εἰς θρανὸν ἄχρις ἐπῆρεν,
Οἱ δὲ αὐτῷ γῆρας, μακρὸν τ' αὖνα ὑπέση.
Ἄντα δὲ Ταρκύϊτος γχνόων αὐγλήεσιν ὅπλοις,
Τὸν Φαύνω Δρυόπη ὑλαύω γένατο ΝύμΦη,
Αἰτίος αὐθαλέεντι παρέση ἀμπεπαλὼν δὲ
Αἰνέας, Θώρηκα σάκος τε διήλασεν ἔγχε.
Τέ δὲ ἐπιλισσομένη, ἐνέπειν τε πλεῖσα ἔτοιμα,
Κἀρ κατὰ γῆς βάλε, κορμὸν ἀτὰρ χλιόεντα κυλίνδων,
Στὰς τ' ἐπὶ δυσμενέος σῆθυς, προσφέρεγκατο τοῖς:
Ἐιταυθοὶ νῦν καῖσο, ἐπαινὲ σὺ, φέρε γὰρ ἀρίση
Μήτηρ σὲ κρύψει, χοι·δῆσαι δέμας πατρώῶ,
Ὀρνισιν ἐκκέση ὡμησᾶς, ἢ ἀλὸς ἕσω
Δῶτος ὑποβρυχίις, ἀτειλὰς τεῦ ἐπιόντες
Ἴγθυς λιχιζούνται, ἄπασι πεναλέοι τε.

585

590

650

605

610

615
"Aonu"

O₂

Στιχ: 600. 'ΑΙΓΑΙ'ΩΝ ; "Ορα περὶ τέτες οὐ. Λίν: σίχ.

Στήχ: 6ις. ἹΠΠΟΤΣ ΔΙΟΜΗΔΕΟΣ, ΟΤΔ' ΑΧΙΛΗΟΣ· Ἐαυτὸν, δὲ Ρότολος μεγαλαυχῶν, ὑπέρ τὸν Ἑλλώνων ἀρίστης τάττει, Διομήδης τε καὶ Ἀχιλλέας ταῦταν δὲ καὶ ἐξ ὄντων αὐτοῖς ὑπεριήδηθι, διτοικαὶ ἀμφιστέρων Αἰγαίας ἥσσων ἐλήλεγκται ὧν ὑπὸ Ἰλιου· δηλοῦν δὲ ἐθέλει, ὡς καὶ τοι τὸ θεαντεῖν ὑπὲρ γυνῶν ἔκει σιέψυγεν, ἀλλὰ τὸ οὐφός αὐτῷ τινῶν ὁδὸν διαφέύγεται. Τοιαῦτος δὲ καὶ Τύρενος αἰνωτέρω ηλαζούνεύσατο κατὰ πάντων αἰτλῶν τῶν Τρώων, (Θ. Λίδ: σιχ. 157.) ὃ καὶ τὸν ἐκείνων περγυενομένος Δενναῖς ὠσταύτως παρθένην τυθέμενος.

„Δέξω μὴ Δαναοῖς, Πελασγῶν ἢ νεολαίγ
„Αὐτοῖς ἔργον ἔμει, δεκετὲς τὰς ἀββαλεν “Εκταφ.

Στίχι

Prodidit, aut vanæ vertere ex hostibus umbræ:
Ipse rotis saliens juga deseris. Hæc ita fatus,
 595 Arripuit bijugos: frater tendebat inermes
Infelix palmas, curru delapsus eodem:
Per te, per qui te talem genuêre parentes,
Vir Trojane, sine hanc animam, & miserere precantis.
Pluribus oranti Æneas: Haud talia dudum
 600 Dicta dabas: morere, & fratrem ne defere frater;
Tum latebras animæ pectus mucrone recludit.
Talia pet campos edebat funera ductor
Dardanius, torren:is aquæ, vel turbinis atri
More furens. Tandem erumpunt, & castra relinquunt
 605 Ascanius puer, & nequicquam obfessa juventus.
Junonem interea compellat Juppiter ultro:
O germana mihi, atque eadem gratissima conjux:
Ut rebare, Venus (nec te sententia fallit)
Trojanas sustentat opes: non vivida bello
 610 Dextra viris, animusque ferox, patiensque pericli.
Cui Juno submissa: Quid, ô pulcherrime conjux,
Sollicitas ægram, & tua tristia dicta timentem?
Si mihi, quæ quondam fuerat, quamque esse decebat,
Vis in amore foret, non hoc mihi namque negares,
 615 Omnipotens: quin & pugnæ subducere Turnum,
Et Dauno possem incolumem servare parenti.
Nunc pereat, Teucrisque pio det sanguine poenas.
Ille tamen nostrâ deducit origine nomen;
Pilumnusque illi quartus pater, & tua largâ

Sæpe

* * *

Στίχ: 626 — 628. ΛΕΥΚΑΓΕ, Ο'ΤΔ' ἸΠΠΩΝ κτ: Σαρκασικὸν τὸ σκῶμμα, τὸ
ἰπὸ Λιγένε ἐνταῦθα, πρὸς τὰς ἀνόπιν (σίχ: 615 — 617.) κατ' αὐτὸς ἡ
πεσβολίας εὐκαιρίας αντιτοξευθὲν.

Στίχ: 628. . . . ΔΙΦΡΟΥ ἘΞΑΛΜΕΝΟΣ. . . . Παραπλησίως ἡ
Πάτροκλος Κεβρίνη ἐπικερτομῶν παρ' Ομήρω: Ιλ: Π. σίχ. 745 — 750.

„Ω πόποι, οὐ μάλ' ἔλαφρές ἀνήρ, ὃς φέναι κυβισσᾶ κτ:

Στίχ: 631. ΠΡΟΣ ΣΕ'Ο, ΠΡΟΣ ΤΟΙΟΝΔΕ ΣΕ . . . Παράλληλα τέτοις τὰ
πρὸ μικρῷ (σίχ. 556.) πρὸς Λιγέναν υπὸ Μάγε φηθέντα, τῷ ἐκδισωπῆσαι
μάτιω ἐπιχειρεῖντος.

Στίχ: { 633. . . . ΟΥ' ΣΤ' ΡΑ' ΤΟΓΑ
{ 634. ΠΡΟΣΘ, ΉΤΔΛΣ, ΘΑ'ΝΕ Ἐκείνων ἐπαιαμιμήσκει,
ῶν ὁ χαλιφρῶν ἀνωτέρω ἐπικομπάζων, ἐλίξει. σίχ. 615—618. τὸ δὲ τοι
αὖσωπήτως ἐπικυρωθὲν, ΘΑΝΕ: ὅμοιον τῷ παρ' Ομήρῳ υπὸ Αχιλέως
φηθέντι πρὸς Λυκάωνα: Ιλ: Φ. σίχ. 106.

„Αλλὰ φίλος, Σάνε καὶ σὺ τίη ὀλεφύρεις ἄντως;

„Κατθανεν καὶ Πάτροκλος

Στίχ: 637. ΘΥΝΩΝ ἈΜΠΕΔΙ'ΟΝ ΧΕΙΜΑΡΡΩ: κτ: Καὶ Ιλ: Ε. σίχ. 87. Τυ:
δεῖδης ἴμοιας:

„Θῶμε γὰρ αἱμπεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἔοικας

„Χειμάρρῳ, οὐ τὸν ὄντα φέων ἐκέδασσε γεφύρας.

Τῇ δὲ παραβολῇ ὁ Μάραν κέχρηται, καὶ Β. Αἰν. σίχ. 533. καὶ ὅρα, εἰ-
βύλει τὰ ἐν τῇ ἐκεῖ Σημεώσει.

Στίχ: 644. Ω ΚΑΣΙΣ ΓΛΥΚΕΡΗ' ΜΟΙ ΚΑΡΤΑ ΑΚΟΙΤΗ. Καὶ
παρ' Ομ. Ιλ: Σ. σίχ. 356.

Ζευς δὲ Ηρίω προσέπει κασιγνήτῳ, ἀλοχόν τε.

Στίχ:

Ἄρι μέπιδέρκεσαι, όδε πέδον Φρυγίης. ἀλλ' ὥδε
Τέρμα μάχης, ξιότς τ', ἐπὶ τῆςδε σὺ λήψεαι αηγ. 620
Τοῖα Λιγυροὶ χαλιφρῶν: ὃνδεν δὲ εἰ Τρώϊος Ἡρως
Πῆμασ' αμεῖπτο, βέλος καδυσμενέος πρὸ δὲ τὴλε.
Λεύκαγον, ὡς πρηνῆς κλίνθη, δορὶ κένσε δὲ ἵππος,
Ως πόδα τ' ἀντένας λαυὸν προσαρήρατο δῆραι,
Ἐγχος ὑπεισελθὸν, πυμάτης σάκεος διὰ ώας,
Ἐλῷ ἐξῆς βρβῶνα ἀριστερὸν ἀντιτορῆσαν,
Ἐξ ὁχέων σεῦσε θινήσκων δὲ δὲ κυλίνδεται ἀρύθμος⁶²⁵
Τὸν δὲ Αἰνείας δῖος ἔπεσσι πικροῖσι μετήνδα.
Λεύκαγε, όδε ἵππων νιῶ νωχελίη σὸν ὄχημα
Πρεδῶκ', όδε κενὸν Φάσμ' ἐξ ἔχθρῶν ἀνατρέψει,
Ἄλλ' αὐτὸς δίφρες ἐξάλμενος ιώις ἀφῆκας.
Ως ἀπὸν ἵππων λάβε τενε κάσις δὲ αἴσπλας.
Δύσιως παλάμας, πεπτῶς ἐξ ἀρματος αὔτως. 630
Πρὸς σέο, πρὸς τοιόνδε σε τεξαμένων γενετήρων,
Τὴνδὲ ὡς Τρώας, ψυχῶ μέθεις, ηδὲ ίκέτια μὲν ἐλέαιρε.
Πολλὰ δὲ λισσομένω Αἰνείας: οὐ σὺ δὲ τοῖα
Πρόθ' ηδας, θάνε μηδὲ κάσις κάσιν ἐγαταλείπῃ.
Κεύθεα τῷ ψυχῆς σέρονον δὲ αὐνῷξε σιδήρῳ.⁶³⁵
Τὰς δὲ ἀνδροκτασίας ιῷς ἔρδων Δάρδανος Ἡρως,
Θῶναν ἀμπεδίον χαυμάρδῳ, λαύλαπι τ' ἵσος.
Ἐξεζορον δὲ τέως, ἔρκος θριγκός τε λιπόντες,
Ἀσκάνιος τε πάϊς, μάψ φ' ἐργομένη νεολαίη.
Τόφρα δὲ δὴ πότνιαν Ζεὺς Ἡρωα ὥδε μετήνδα:⁶⁴⁰
Ως κάσις, αὐτῷρι ἀμεια γλυκερή μοι κάρτα ἀκοίτη,
Ως ὧδε, Κυθέρεια (Σέ δὲ φάκη απαφήσατο ἔμπης)
Τὰ Τρώων ανέχει, φάκη ἄλκιμος ἐν πολέμοισι
Χεὶρ, όδε ἄρδε θυμὸς θρασυμέμνων, όδε ταλάφρων.
Τῷ δὲ αἰδημονέεστος Ἡρη: τί με κάλλιμ' ἀκοίτα,
Ηδη ἀχνυμένια σοῖς κερτομίοις ἐπέεσσιν,⁶⁴⁵
Ἀχνυθαι δὴ καὶ πτήσσειν ἐπὶ μᾶλλον αὐνῶγεις;
Αἴκεν, οἵση πάρος, ην καὶ νιῶ μοι χριῶ περιέμμεν,

Ιε

* * *

Στίχ: {642. Ως ΩΟΥ, ΚΤΘΕΡΕΙΑ "Ουτι, σ' ἐλάνθανεν (ως όδε
{643. ΤΑ' ΤΡΩ'ΩΝ ΑΝΕ'ΧΕΙ κτ: ἐμὲ αὐτὸν) οτι, Αδροδίτη Τρώων
περισσαται αλλὰ μη παρὰ τῷτο ἀθύμεις αρηγάν γαρ εἰνὶ δὲ μάλιστα τὸ
δένος ακραίος ή Θεὸς αὐτη.

Στίχ: 646. . . . ΣΟ'ΙΣ ΚΕΡΤΟΜΙΟΙΣ ΕΠΕ'ΕΣΣΙΝ, "Ηδες γαρ Ἡρω, οτι
τῶν παρὰ τῷ Καστιγνήτῳ τε καὶ ἀλόχοι πρὸς αὐτὶλ λεγμένων τὰ πλε-
σι, ἐρεθιστά τε πᾶν, καὶ χλευασικά, καὶ παραβληπτικά ως δῆλον γίνεται
Δ. Ιλ: σιχ. 5.

„Αυτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἡρω
„Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδιως αγορέουν.

Στίχ: 648. ΑΪΚΕΝ ΟΣΗ ΠΑΡΟΣ κλ: Πότε δὴ; "Ομηρος σαφῶς ἐδήλωσεν: Ιλ:
Ζ. 295.

„Οιον δὲ πρώτισον ἐμισγέθιλα φιλότητι
„Εἰς ἐνικώ φιτῶντε, φιλεις λήθοντε τοκῆσε.

Β.βλ. Γ.

P

Δάμαρη

620 Sæpe manu, multisque oneravit limina donis.

Cui Rex ætherei breviter si fatur Olympi:

Si mora præsentis lethi, tempusque caduco

Oratur juveni, meque hoc ita ponere sentis;

Tolle fugâ Turnum, atque instantibus eripe satis:

625 Hactenus indulisse vacat: fin altior istis

Sub precibus venia ulla latet, totumque moveri,

Mutarive putas bellum, spes pascis inanes.

Cui Juno illacrymans: quid si, quod voce gravaris,

Mente dares, atque hæc Turno rata vita maneret?

630 Nunc manet insontem gravis exitus: aut ego veri

Vana feror; quod ut δ potius formidine falsa

Ludar, & in melius tua, qui potes, orsa reflectas!

Hæc ubi dicta dedit, cœlo se protinus alto

Misit, agens hyemem nimbo succincta per auras:

635 Iliacamque aciem, & Laurentia castra petivit.

Tum Dea nube cavâ tenuem sine viribus umbram,

In faciem Æneæ (visu mirabile monstrum!)

Dardaniis ornat telis, clypeumque, jubarque

Divini assimilat capitisi: dat inania verba;

640 Dat sine mente sonum, gressusque effingit euntis.

Morte obitâ quales fama est volitare figuræ,

Aut quæ sopitos deludunt somnia sensus.

At primas læta ante acies exultat imago,

Irritatque virum telis, & voce lacefit.

645 Instat cui Turnus, stridentemque eminus hastam

Conjicit: illa dato vertit vestigia tergo.

Tum vero Ænean aversum ut cedere Turnus

Credidit, atque animo spem turbidus hausit inanem:

Quo fugis, Ænea? thalamos ne desere pactos:

650 Hâc dabitur dextrâ tellus quæsita per undas.

Ta-

* * *

Δάμαρτι δὲ σωήθης, ή πρὸς τὸν ὄμόλεκτρον, ἀπογένουτάτι ὡν ἄν ἐθέλοι,
τοιαύτη αἰτίασις καὶ μεμψιμοτέρης Ἡρας.

Στίχ: 652. Νῦ Δ' ἈΠΟΛΕΣΘΩ. Τάναντις ὡν ἐφίεται δῆθεν ἐπιτρέπεσσα, γενεθῶ,
Φητὶ, τὰ τοῖς Τερωσὶ κεχαρισμένα· τέτο δὲ οἷον ἀποδυσετέσσα λέγει,
οὐδὲ δῆλον ἐξ ὧν προσίθησιν ἐφ' ἀδυσωπήσαθαί εἴ τε τῆς καταβολῆς
τῷ γένεις, σπερ δὲ τὸ ίδιον αὐτῶν διὰ Πλάθμης ἀνάγεται, καὶ εἰ τῆς Γῶν
δώρων δαψιλέας, οὐ σωεχῶς τοῖς αὐτῶν τεμένεσιν ἐσεβῶν Τύρνος προσῆγεν.

Στίχ: 662. ΕΞΕΣΤΑΙ ΤΟΥΤΑ ΔΧΡΙΣ ΤΦΕΣΘΑΙ. "Αχρι τῆς ἐπὶ¹
ποσὶν αναβολῆς τῷ θανάτῳ καὶ ὑπερθέσεως" ἄλλως γάρ τὰ Μοιρῶν τέως
κρατήσει το γάρ πεπεραμένον αὐτοκτον.

Στίχ: 665. ΦΡΕΣΣΙ ΓΕ ΝΕΤΣΛΙΣ κτ: Τογαροῦ καὶ τῶν Μοιρῶν αὐτῶν κατισχύειν τὸν αὐτῆς Ζῶα, ή Ἡρα ὑπείληθεν η, οὐδὲ ἀπατήλιόν τινα ὑφορᾶται, τὸν ἄλλων μὲν βάζειν, αλλα δὲ Φρεσὶ κέυθεν ἔχονται. Ή, οὐδὲ τὰς Φρένας, τῷ ὑπερβολῇ τῷ πάθεις τινα Θεὺν διασεσεισμένων οἱ Μάρων παρατησαὶ ἐνταῦθα βέλεται, ὑπανιξάμενός πως αὐτὸ τέτο, καὶ αὐτὶς ηδὲ
σωεγγωκέναι, δι ὧν ἔχομένως προσέθετο: στίχ. 667.

"Η μὲν ἐτεον λήθεις αἰδείειγ.

Στίχ:

Ἴε πρὸς ἔρωτας ἔισι, γάκεν τὸδ' ἔμοι γ' ἀπονεύσαμι
Πλαγκράτορ· αἴλλα υν ἔκφ' ὑσμίνης Τύρνον ἔρυσσαμι,
Καὶ κεν Δάσυνψ ἔχοιμι γενήτορι τὸν δὰ σαῦσαι·
Νιὼ δὲ ἀπολέθω· Γρωσὶ δὲ τάχυσεβεῖς αἴμα κεχύθω.
Καὶ μὲν ἡμετέρης φίλης ὅδε ἔυχεται εἴναι,
Τῷ δὲ Πιλέμνος πρόπαπος, νηὸς ποιὸς ὁ σεΐο
Πολλοῖς δαψιλέως θαμὰ ἐν δωρῆμασι πλήσας.

650

Τὰς δὲ ὥδε αἰθερίες κρείων ἐπαμεῖπτο Ὄλύμπῳ.

Αἴκεμε δηθῶντιν οἶτον, καυρὸν τὸν ἐλινένειν
Λίσσεαι αὐτηῷ τεθνηξομένῳ ἐν δήρει
Ἡ δὲ ἄρτι τετταὶ ἔχοντας οἵεις ὥδε με τέθαι,
Ἄλρε Φυγῇ Τύρνον, παρεγσῶν τὸν ἔξελε μοιρῶν.
Ἐξέσαι τεδὲ ἄχρις ὑφέθαι· ὑπέρτερα δὲ αἱ κεν
Λήθαις λισσομένη, πολέμοιό τε ἄλλους οἴη
Κλῆρον ἐσεῖθαι τᾶδε, κενοῖς ἐλπίσμασι φέρβῃ.
Τῷ δὲ Ἡρῃ ὑπόδακρος ἔφη: τὶ δέ, ἔπει τὸ ἀνάνη;
Εἰ φρεσὶ νεύσαμι, καὶ Τύρνψ βίος ἔμπεδος εἴη.
Νιὼ δὲ μιν μίμναι βαρὺς οἶτος ἀνάτιον ὄντα,
Ἡ μὲντεὸν λήθαι αἰδρεῖη ἀϊδίδει, δφελόν με
Μὰψ πάντοι τὸ δέος! μᾶλλον δὲ αὐτὸς γ' ἐθελήσας,
Νιὼ ἐπὶ τὸ κρείσσον τά δε, ὃς δώασαι, μετακάμψαις.

655

Ταῦθ' ὅντω Φαμένη, εἰς θρανὸν ἀυτίκα ἔυρω

660

Ἐπτη χαῖμ ἐπάγυσα, νέφεσσ' ὑποδῦσα δὶ αὔρας.
Εἴλας δὲ Ἰλιακὰς, Λαυρέντιὰ τὸν ἥλιον ἐπὶ ἔρη.
Ἐνδέδει δὲ ἐκ νεφέλης, ἀμενηνῶντος ἡ Θεὸς ὄψιν
Αἰγαία ἴκελλω (παράδοξον πάντη ίδεθαι.)
Δαρδανίοις βελέεσσι, καὶ αὖτις πάντοσε ἵση
Κόσμησε, κρατὸς θάντη προτὶ δὲ ἄκαστε χαύτας.
Δῶκε δὲ ἐπη κενὰ, δῶκε δὲ ἥχον ἀτερθε νόοιο.
Βήματα παρὸ δὲ ἔνησεν ὄμοια μακρὰ βιβάντος
Εἴδωλον οἴα φασὶν πέρι ἵπταθαι τὰ θανόντων,
Ἡ τὰ γ' ὑπνύντων αἰθησιν οὐέρατα πάντα.

665

Ταῦθ' ὅντω Φαμένη, εἰς θρανὸν ἀυτίκα ἔυρω

670

Ἐπτη χαῖμ ἐπάγυσα, νέφεσσ' ὑποδῦσα δὶ αὔρας.
Εἴλας δὲ Ἰλιακὰς, Λαυρέντιὰ τὸν ἥλιον ἐπὶ ἔρη.
Ἐνδέδει δὲ ἐκ νεφέλης, ἀμενηνῶντος ἡ Θεὸς ὄψιν
Αἰγαία ἴκελλω (παράδοξον πάντη ίδεθαι.)
Δαρδανίοις βελέεσσι, καὶ αὖτις πάντοσε ἵση
Κόσμησε, κρατὸς θάντη προτὶ δὲ ἄκαστε χαύτας.
Δῶκε δὲ ἐπη κενὰ, δῶκε δὲ ἥχον ἀτερθε νόοιο.
Βήματα παρὸ δὲ ἔνησεν ὄμοια μακρὰ βιβάντος
Εἴδωλον οἴα φασὶν πέρι ἵπταθαι τὰ θανόντων,
Ἡ τὰ γ' ὑπνύντων αἰθησιν οὐέρατα πάντα.

675

P 2

Καὶ

* * *

Στίχ: {673. 'ΑΜΕΝΗΝΗΝ Ἡ ΘΕΟ'Σ "ΟΨΙΝ
{674. ΑΙΝΕΙ'Α, ΙΚΕ'ΛΗΝ- Οὐτω καὶ παρὸ Ὄμήρων Ἰλ:

Ε. σιχ. 449. ἐπὶ παραπλησίω τῷ σκοπῷ:

,Αὐταὶ ὁ εἴδωλον τεῦξεν αργυρότοξος Ἀπόλλων,
,Αὐτῷ τὸν Αἰγαία ἴκελον, καὶ τέυχεσι τοῖον.

Τὸν δὲ σκοπὸν τῆς Ἡρας, ἐπὶ τῆς εἰκονοπλασίας Αἰγαίας ταύτης, τὸ ἐφε-
ζῆς δέσμος (σιχ. 681 — 727.) σαφῶς παρισησι. Τοῦ γαρ ἐπικειμένης κιν-
δών τοις Τύρνον, δέσμων πρὸς γοῦν τὸ παρόν, ἐξελέθαι ἐφιεμένη, κατὰ τὴν
Ζηνὸς ὑποθήκην, (σιχ. 660).

,Αἴρε Φυγῇ Τύρνον, παρεγσῶν τὸν ἔξελε μοιρῶν.

Ἐπεὶ τὸν γεννάδαν ὕδες εὐχέντω πεισθέντες ὑποχωρήσαν, καὶ τὰς σω-
τηρίαν Φυγῇ πραγματεύσαθαι, αὐτὸν καὶ ἄκοντα τέτο παθεῖν μηχα-
νᾶται· καὶ εἰς τὸ ἐπεισόδιον τέλει πατητώτατον τε ἄμα καὶ αἰσθάτατον.

Στίχ: δηλ. ΔΩΣΚΕ ΔΕ ἩΧΟΝ "ΑΤΕΡΘΕ ΝΟΟΙΟ· Ως ἐκ τῷ λε-
γειν δοκεῦντος δηλούστι, εὐχή τῷ ἀκέουντος.

Στίχ:

- Talia vociferans sequitur, strictumque coruscat.
Mucronem; nec ferre videt sua gaudia ventos.
- Forte ratis cefsi conjuncta crepidine faxi
Expositis stabat scalis, & ponte parato ,
655 Quà rex Clusinis adiectus Osinius oris.
Huc sese trepida Æneæ fugientis imago
Conjicit in latebras: nec Turnus segnior instat;
Exsuperatque moras, & pontes transilit altos.
Vix proram attigerat; rumpit Saturnia funem,
660 Avulsamque rapit revoluta per æquora navem.
Illum autem Æneas absentem in prælia poscit:
Obvia multa virûm demittit corpora morti.
- Tum levis haud ultra latebras jam quærit imago ,
Sed sublime volans nubi se immiscuit atræ :
665 Cùm Turnum medio intereà fert æquore turbo.
Respicit ignarus rerum, ingratuusque salutis,
Et duplices cum voce manus ad sidera tendit:
Omnipotens Genitor, tantòn'me crimine dignum
Duxisti? & tales voluisti expendere pœnas?
- 670 Quo feror? unde abii? quæ me fuga? quemve reducet ?
Laurentesne iterum muros, aut castra videbo?
Quid manus illa virûm, qui me, meaque arma secuti ,
Quosque (nefas) omnes infandâ in morte reliqui?
Et nunc palantes video, gemitumque cadentum
- 675 Accipio. Quid ago? aut quæ jam satis ima dehiscat
Terra mihi? Vos δούλοι miserescite, venti.
In rupes, in faxa, (volens vos Turnus adoro,)
Ferte ratem, sævisqæ vadis immittite Syrtes;
Quod neque me Rutuli, neque consicia fama sequatur.
- 680 Hæc memorans, animo nunc huc, nunc fluctuat illuc ;
An sese mucrone ob tantum dedecus amens:
Induat, & crudum per costas exigat ensem ;
Fluctibus an jaciat mediis, & littora nando
Curva petat, Teucrûmque iterum se reddat in arma.

Ter

* * *

Στίχ: 687. : . . . ΤΑΚΤΟΥΣ ΘΑΛΑΜΟΤΣ ΜΗ' ΛΕΙΠΕ. Τες μετά
Δαβυδίας, κατ' εἰρωνείαν.

Στίχ: 694. . . . ΚΛΟΤΣΙΟΤ . . . "ΗΚΤΟ ΟΣΙΝΝΗΣ, Περὶ μὲν
τῷ Κλησίᾳ ὅραι ἀγωτ: σίχ. 176. Περὶ δὲ τῷ Οσινν, η Οσινν, ἐπερ δὲ
ἀλλαχθε πε τις παρὰ Μάρων γίνεται μυεῖα, ἄλλοι μὲν ἄλλως. Τέτον γαρ,
οἱ μὲν τὸ Μασσοκίν ἔναη βέλονται, τὸν ἐν τῷ Καταλόγῳ (Ἀνωτ: σίχ.
175.) Οἱ δὲ ἔτερον. Περὶ δὲ τὸ ἀκριβὲς ψδὲ πάνυ τι διαφέρει εἰδέναι.

Στίχ: 711. ΤΙΠΤΕ Δ' ΑΡ' ΑΝΔΡΩΣΝ ΧΕΙΡ. Ελειπτικῶς ἔργηται· τίποτ' ἔργσι;

Στίχ: 713. ΝΤΝ Δ' ΗΛΑΣΚΟΝΤΑΣ ΛΕΥΣΣΩ. κτ: 'Ου πόρδω γὰρ τῶν αἰκτῶν
τῆς γεως Φερομένης, καὶ ὁρᾶν ἔχε, καὶ αἰκάσιν τὰ αἴπ' ἐναντίας συμβαί-
νουτα.

Στίχ:

Καὶ δὴ ἐν προμάχοισι γεγηθῦi ἄλλετο εἰκὼν,
"Ηρεθε δ' ἄνδρα βέλεσσιν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθοις.
Τύρνος δ' ἀντεπιών οἱ, τηλόθεν ἔγχος ἀφῆκε
Τετριγὸς· ή δὲ εἰκὼν ὅπίσω μέτα ἵχνια τρέψε.
Τόφρα δὲ Αἰνέαν απιόντα ἐπειὴ Τύρνος

685

"Πετ' ἀναιρήσειν, (μάψ τότο δὲ ἐπέλπετο νῆϊς·)
Αἰνέα, ποι Φένυγεις; τακτὸς θαλάμις μὴ λεπε·
Τῆςδ' ἐκ δεξιτερῆς τὸ παραυτίκα γιῶ ἀπολήψη,
Τιὼ ματέων ἐπλεις πολέος διὰ κύματα πόντα.
Τῶς ὅγ' ἐφέσσετο μακρὸν αὖων, ηδ' ἀναπάλλων
Φάσγανον, όδ' ἐὰ λεῦσσ' ἀνεμάλια γῆθεα ὄντα.

690

Ναῦς τυχὸν ἀκροτόμος παρὰ κρηπίδι ἵσατο πέτρης,
Κλιμακίδας τ' ἐκθέσα ἔτοιμας, καὶ ἀποβάθραν.

Τῆς δὲ ἔπι, Κλεσίς ἐξ ἀκτάων ἥκτο Οσίννης
Τῆς δὲ ἄρ, δειμαλέη εἰκὼν Φυγὰς ή Αἰνέα,

695

Κεύθεα εἰσέδυ· όνδ' ὃν νωθῆς Τύρνος ἐπιτάς,
Σκῦλα δὲ ὑπέρβη, καὶ γένεταις ὑπεράλτο γεφύρας.

Ως δὲ ὁ μόλις πρώηνς ἐπιήψατο, αὐτίκα Ἡρη
Πάσματα φῆξε, νέα χαθεῖσαν δὲ ἥρπασε κῦμα.

700

Τύρνον δὲ Αἰνέας μάζευ ἀπεόντ' ἐπὶ δήρει,
Πολλὰ δὲ ὑπαντιάοντ' ἄνδρῶν κατὰ σώματα βάλλε.

Τῆμος δὲ όδ' εἰκὼν ἔτι κεύθεα δίκετο κάφη,
Τψῷ δὲ ἱπταμένη δνοφερῆ νεφέλῃ σωματικτο.

Μέσφα μέσον πελάγης περισένετο λαίλαπι Τύρνος
Ἄγγοέων ὁ δὲ ὄπως, ὅτι σῶς τε ἔις ἀγνώμων,

705

Ἀντένας τῷ χεῖρε ἐς ὅρανὸν ὡδὲ ἐπαύται:
Ο πάντων μεδέων, τοσσῆς γε μὲν ὑπένθιων ἄτης

Θῆκας, καὶ μὲν ἐθέληθα δίκας τοιᾶς δὲ ἀποτίσαι;
Ποι φέρομεν; ηδὲ διθεν; οἴ φενεχμαῖ; τίς δὲ ἐπανήξω;

710

Λάνθεντος τε χη, ηὲ σρατὸν ὄψομαι αὔθις;
Τίπτε δὲ ἄρ διαδρῶν χειρ, ὄπλοις οἴλεντο ἔμοισιν,

Οὓς περ ἐγὼν αἴχισα ἀπαντας κάλλιπον οἴτω;
Νῶ δὲ ἡλάσκοντας λεύσσω, αὐτὰρ πιπτόντων

715

Τῶν σοναχῆς δίω τί κε δέξω; τίς τε βυθίσῃ
Γαῖα χανεῖ μοι; νῶ αὐτοὶ μὲν οἰκτείρατε ἀῆται,

Χοιράδας ἐς πέτρας (ἀέκουν ὡκέν ς ψυχομαῖ Τύρνος)
Ἐλσατε ναῦν δάκαντες ἐπὶ βράχε, η προτὶ σύρτεις,

Ἐνδέ μοὶ ως Ροτόλοι, μηδὲ ἄρ φάτις ἐψεται ισωρ.
Τοῖα μενοινώων μερμήρις ἐνθα καὶ ἐνθα,

Ἡ

* * *

Στίχ: τις. ΓΑῖΑ ΧΑΝΕΙΣ ΜΟΙ; Σωπόθεος, τοῖς ἐν απογγάσσε πρεσγυμάτων, ἔτος
ἰευτοῖς ὀπαρᾶθαι. Διὸ καὶ οἱ Ομηρικὸς Λγαμέμνων ἐπὶ τοῖς ἐχάτεσι τῷ
ἀτυχημάτων, ἀττας κατ' αὐτὸν οἱ πολέμοι πετακαυχήσαντο ἀναπελῶν,
Ιλ: Δ. 51χ. 182.

„Ως ποτέ τις ἔρεις τότε μοι χάνεις ἐνεστα χθῶν.
Στίχ: τιτ. ΕΛΣΑΤΕ ΝΑΥΝ ΡΑΞΑΝΤΕΣ κτ: Τὶ δὲ ωχὶ, δάκας παρὸν, αὐτὰς
φέρων ἰευτοὺς κατεποντωσεν; Διὰ ἀπαντάτω περ γονέμνος δὲ εφαινεῖς ω
Βιβλ. Κ. Q

685 Ter conatus utramque viam: ter maxima Juno
Continuit, juvenemque animi miserata repressit.
Labitur alta secans, fluetuque æstuque secundo,
Et patris antiquam Dauni defertur ad urbem.

At Jovis interea monitis Mezentius ardens.

690 Succedit pugnæ, Teucrosque invadit ovantes.
Concurrunt Tyrrhenæ acies, atque omnibus uni,
Uni odiisque viro, telisque frequentibus instant.
Ille, velut rupes, vastum quæ prodit in æquor,
Obvia ventorum furiis, expostaque ponto,

695 Vim cunctam, atque minas perfert cœlique marisque,
Ipsa immota manens. Prolem Dolicaonis Hebrum
Sternit humi; cum quo Latagum, Palmumque fugacem:
Sed Latagum saxo, atque ingenti fragmine montis
Occupat os, faciemque adversam: poplite Palmum
700 Succiso volvi segnem sinir: armaque Lauso
Donat habere humeris, & vertice figere cristas.
Nec non Evansem Phrygium, Paridisque Mimanta
Aequalem, comitemque, unâ quem nocte Theano
In lucem genitori Amyco dedit, & face prægnans
705 Cisseis regina Parin creat: urbe paternâ
Occubat: ignarum Laurens habet ora Mimanta.

Ac velut ille canum morsu de montibus altis
Aetus aper (multos Vesulus quem pinifer annos
Defendit, multosque palus Laurentia) sylvâ

Pastus

* * *

πολέμῳ ἐφίετο, καὶ μηδὲ Φήμιων τοὺς περὶ αὐτῷ περιλιπόθαι, ἔτι δὲ τοι,
ὅτι ὅπως ἀπώλετο, ὡς δῆλον ἐκ τῷ ἐφεξῆς ἔπου.

„Εἰ δ' ἐμοὶ γέροντοι, μηδὲ ἄρδε φάτις ἐψευταὶ ἴσωρ.

Πολῶ τοι χείρονα καὶ αὐτῷ τῷ θανάτῳ τὸν δυσφημίαν τιθέμενος.

Στίχ: 724. ΤΡΙΣ ΜΕΝ ἘΠΕΙΡΗΘΗ κτ: 'Ομοιόχημον τῷ παρ' Ομήρῳ, Ιλ: Ε
σίχ. 435. ὅτε Διομῆδης Αἰνεῖαν:

„Τρὶς μὲν ἐπειτ' ἐπόρβοε κατακτάμεναι μεγάνουν,

„Τρὶς δὲ οἱ συφέλιξε φαενιῶν ἀστίδ' Ἀπόλλων.

Καὶ τὸ Ιλ: Θ. 167: ὅτε ὁ αὐτὸς κατὰ Ἐκτορος, — διάνδυτος μερμήρειν,

„Ιππες τοι σρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

„Τρὶς μὲν μερμήρεις κατὰ φρένας καὶ κατὰ θυμὸν.

„Τρὶς δὲ ἀρέταις ἰδίαις ὀρέων κτύπει μητίστα Ζεὺς.

Καὶ παρ' Ἀπόλλωνιώ δέ η Μήδεια, καὶ τοι γε πάθει μακρῷ διεφέροντι κα
ναμένη: Λεργον: Γ. σίχ. 654.

„Τρὶς μὲν ἐπειρῆθη, τρὶς δὲ ἐχετο, τέτρατον αὖτις

„Λέκτροις πρηνης ἐνικάππεσσεν εἰλιχθεῖσα.

Στίχ: 727. ΠΑΤΡΟΣ . . . ΔΑΤ' ΝΟΙΟ . . . ΑΣΤΥ. Αῦτη δὲ η Λέδεια
ην, περὶ ης Ζ. Αἰν: σίχ. 440. 442.

Στίχ: 728. . . . ΜΕΖΕΝΤΗΣ, ΖΗΝΟΣ ΦΛΕΧΘΕΙΣ ΤΠΟΘΗΚΑΙΣ, Ήπό-
ρηται, πῶς ὁ Θεοῖς ἐχθρὸς Μεζέντης (περὶ δὲ Ζ. Αἰν: 696.) ταῖς Ζηνῶν
πειθεται ὑποθήκαις; πῶς δὲ καὶ τοιότῳ ὄντι Ζεὺς χρημάτιζε, τῷ εἰς ἀκ-
ρον ἀσεβέας ἐλόσαντι; Άλλ' ἐκεῖνο μὲν, ὡς πληρῶν ἴδιον πάθος διεφλέγετο,
ἢ ως Θεῶ δοσίως πειθαρχῶν ἀγοντι· τῷτο δὲ, ἢ ως σώση, ἀλλ' ἀπο-
λέση, νοητέον, διτι Ζεὺς ἐχρημάτισε τῷ δυσσεβεῖ, ὡς ἂν δίκαιος ἔτος τὰς
προστηκάσσεις υφέξῃ, χειρὸς τέως τῆς Αἰνεῖας ἔργον πεσεύμενος.

Στίχ:

Ἡὲ σιδήρῳ ἐπλήξει τοσόνδε δὶ αἰχος,
Ἡδὲ ὡμὸν πλευρῆς ἔησιν ὁ Φάσγανον ὕσαι,
Κύμασιν, ηὲ μέσοις ἐπιάλμενος ἐξαπονεύσαι
Ἄκτας δ', εἰς δὲ μάχῃσιν ὄμοσ' αὐθις Τρώεσιν ἔλθοι.
Τρὶς μὲν ἐπειρήθη ἀμφω, τρὶς πότνα δὲ Ἡρη
Ἀλιγὸν κατὰ ἔχειν, ἐποικτέρασα τ' ἔερε.
Πρῆσσ' ηὲ ναῦς δὲ κέλευθα δόθω, καὶ πινεύματι ὥρῳ,
Πατρὸς ἐς ἀρχῶν Δάυνοιο κατήγετο δὲ ἄσυ.
Τετάκι Μεζέντης, Ζιωὸς Φλεχθὰς ὑποθήκαις,
Δῆριν ἐπαντιών βάλ' ἐς ἐνάζοντας Τεύκρως.
Θεῦσαν Τυρδίων δὲ ἵλαι ἀθρόας ἄντα δὲ οἴω
Ἐχθρεσι καὶ βελέεσσ', οἴω τῷ πάντες ἐνέσαι.
Αὐτὸς δὲ ὡς τε πέτρος προβλῆς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ορμᾶς ἀντιβίοις ἐσώς αὐτῶν πελάγης τε,
Μίμναι ἀτρεμέων Ἰν' ἡέρος ηδὲ θαλάσσης.
Ως ὅγε. Καὶ μὲν δέαις Εβρον Δολιχάονος υἱα
Ηρεψεν χαμάδις, Λάταγόν τε, ταχὺ τ' ἵδε Πάλμον.
Πέτρη μὲν Λαταγγή, ἀπλήτῳ θράυσματι ὥρευς,
Ωπα κατηλοίησ', ἀτὰρ ἴγνω Πάλμης ἀράξας,
Νωθρὸν σρωφᾶθαι λίπεν, ἔντεα δῶκε δὲ Λαύσω
Ωμοισιν Φορέμεν, λοφιώ κορυφῇ δὲ ἀρχρίσκειν.
Πρὸς δὲ τὴν Ευαντα Φρύγιον, Πάριδός τε Μίμαντα.
Ηλικα ηδὲ ὄπέωνα, ἵη τὸν νυκτὶ Θεανῶ
Τέξατο δὴ γενέτη Λαμύκω τῇ, δᾶδα κύθσα,
Καὶ Κισσῆς ἄνασσα Πάριν. Πάρις ἀλλ' ἐνὶ πάτρῃ

720

725

730

735

740

Q 2

Θυηῆς

* * *

Στίχ: 729. ΈΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΕΤΚΡΟΥΣ. Γῆθες ἐπαλαλάζοντας, ὅτι
Τύενον τὸν γεννάδαν κατέδον, δρασμῷ τιῷ σωτηρίαιν (ὡς ἐδόκει) πραγμα-
τευσάμενον.
Στίχ: 730 ΤΥΡΡΗΝΩΝ ΙΔΑΙ κτ. Πολὺ γὰρ κατ' ἐκείνης τὸ πά-
θος ἐτρέφον, καθ' οὖ καὶ κατεστασίασαν, ὡς ὡμῶς τε καὶ ἀπανθρώπως
(H. Aliv: σίχ. 500—515.) ἀντῶν κατατυραννήσαντος.
Στίχ: 732. ΛΥΤΟΣ Δ' ΩΣ ΤΕ ΠΕΤΡΟΣ ΠΡΟΒΛΗΣ κτ: Τῷ δὲ αὐτῇ δὲ Μάρων
Ομηροῦ ταύτη κέχερται εἰκόνι καὶ Ζ. Αἰν: σίχ. 62δ.
Στίχ: 739. ΝΩΘΡΟΝ ΛΑΤΣΩΙ. Νωθρὸν μέν, τὸν ἐπὶ ποδωκείᾳ ἐ-
ναβρεωμένον. Λαύσω δὲ, τῷ ἵδιῳ καὶ. (περὶ δὲ Ζ. Αἰν: σίχ. 697.)
Στίχ: 742. . . . ΙΗΣ ΤΟΝ ΝΥΚΤΙ ΘΕΑΝΩ κτ: Παράληπλον οὐδὲ θείη
τις τὸν ἐνταῦθα Μίμαντα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ηὲ καὶ Πάρις, νυκτὸς πρεσελ-
θόντα τῷ Βίῳ, πρὸς τὸν παρ' Ομήρῳ Πολυδάμαντα τὸν Πανθοίδην, Ιλ:
Σ. σίχ. 251. Καὶ γὰρ κακένος:
„Ἐκτορὶ δὲ οὐδὲν ἐταῖρος, οὐδὲν δὲν νυκτὶ γένοντο.

Στίχ: 743. ΓΕΝΕΤΗΣ ΑΜΤΚΩΙ Όυκ ἄξα ηὲ Θεανῶ
ἀντη, τῷ Θεανοῦ ηὲ αὐτὴ ἀν εἴη, ηὲ Ομηρος μνεῖαι πεποίηται· ἐκείνη γὰρ
εἴηται: Ζ. Ιλ: σίχ. 299.

Αλοχος Αντήνορος ιπποδάμοιο.
Οὐδὲν δὲ ἀπεικὼς καὶ προσώποις διακρινομένας τῷ αὐτῷ ἀμφοτέρες κοινω-
νῆσαι ὀιόματος, καθαπέρ οὐδὲ καὶ πρὸ ήμῶν ὁ Κέρδης ὑπέθετο.

Στίχ: 744. ΚΙΣΣΗΣ ΑΝΑΣΣΑ ΠΑΡΙΝ. Κισσῆδα Ομηρος μὲν ἐγ-
γάρισε τιῷ Αυτιώρος Δάμαρτα (Ιλ: Ζ. σίχ. 299.) ἐ δὲ Μάρων ἐνταῦθα
οὔτω

- 710 Pastus arundineâ; postquam inter retia ventum est,
Substitit, infremuitque ferox, & inhorruit armos:
Nec cuiquam irasci, propriusve accedere virtus;
Sed jaculis, tutisque procul clamoribus instant.
Haud aliter, justæ quibus est Mezentius iræ,
715 Non ulli est animus stricto concurrere ferro:
Missilibus longe, & vasto clamore laceffunt.
Ille autem impavidus partes cunctatur in omneis,
Dentibus infrendens, & tergo decutit hastas.
Venerat antiquis Coryti de finibus Acron,
720 Grajus homo, infectos linquens profugus hymenæos.
Hunc ubi miscentem longè media agmina vidit,
Purpureum pennis, & pæctæ conjugis ostro:
Impastus stabula alta leo ceu sepe peragrans,
(Sudaret enim vesana famæ) si forte fugacem
725 Conspergit capream, aut surgentem in cornua cervum,
Gaudet hians immane, comasque arrexit, & hæret
Visceribus super incumbens: lavit improba teter

Ora

三

οὗτῳ πατρωνυμῷ τὸν Ἐκάβιον, οὐ περ ἐκένος, φ' χ' Κισσίων, Θυγατέρα δὲ πέθετο Δύμαντος. (Ιλ: Π. 51χ. 718.) "Ορεα καὶ Ζ. Λιν. 51χ. 344.) Εν υποθέσει τοίνυν τῇ κατὰ Μάρανων, αἰδελφῷ μὲν ἐπει Θεσσανῷ καὶ Ἐκάβην ἐξ αἰδελφῶν δὲ Πάρις τε καὶ Μίμων, οἱ αὐτούντοι ἐξ ἐκένων γενόμενοι.

Στίχ: Σ. 744. . . . ΠΑΡΙΣ ἌΛΛ· ἘΝΙ ΠΑΤΡΗ.
 Σ. 745. ΘΝΗΣΣΕ· ΜΙΜΑΝΤΑ Δ· ἘΧΕΙ ΛΑΥΡΕΝΤΟΣ . . . ΓΑΙΑ
 Δοκεῖ ὁδὲ, Φασὶν, ὁ Μάρων, (ὁποιερ οὐχὶ Ὁμηρος ἐν τῷ Σ. τῆς Ἰλ: σιχ.
 251.) διὰ χλεύης ἔθελησε τὴν τῶν Γενεθλιαλογικῶν λαγομένων ἀρεχελών
 ποιήσασθαι, εἰ καὶ τῇ τῶν τοιότων Μαθηματικῶν κενοσπαθείᾳ ἐκδοτὸν πο-
 τε καὶ τέτον γενέθλια τηνὲς ισόρησεν.

Στίχ: 746. ὩΣ Δ' ΟΤΕ ΣΕΤΟ'ΜΕΝΟΣ ιτ: Ἐμφερῆς τῇ ὁδε τῇ Κάπρε, οὐ τῇ
Λεοντος ἀνωτέρῳ (Θ. Λιγ: σίχ. 500 — 825). εἰκὼν, ἐν παραπλησίᾳ τῇ
περιτάσσει. Συχρει δὲ αἱ τοιαῦται εἰκόνεις παρ 'Ομήρῳ οἰστ' Ιλ: Λ. σίχ. 44.
„Ως δὲ ὅτε Κάπρειον ἀμφὶ κιώνει, θαλερεοι τ' αἴγηοι
„Σέυοντας ιτ:

Kaiś sīx. 547.

„Ως δὲ αἴθωντας Λέοντας βοῶν ἀπό μεσαύλοιο,
„Εσσείσθη τε καὶ αὐτοῖς αὔροιῶται κτ:

Στήχ: 747. . . . ΟΤΕΣΤ' ΛΟΣ "Ορος τέτο δικί τῶν παρεθάλασσαν τῆς Αγγύεων χώρας ἐγγὺς, ὅψει διαφέρον, τὸ καθ' οὐρανόν, Monte viso, καλέμενον: ἐν ᾧ αἱ τῶν ἐπισήμων πηγαὶ ποταμῶν Ἰταλίας. Ροδανὴ τε καὶ Πάδε· ἣν ὁ μὲν εἰς τὸ Τυρρένικὸν ἐκβάλλει πέλασγος, ὁ δὲ πικί τὸν Ἀδρίαν.

Στίχ: 753. . . . ΤΟΓΣ ΠΕΡ ΧΟ'ΛΟΣ ἘΝΔΙΚΟΣ ἩΕΝ· 'Ως ἀνωτ: 5/χ.
730. σεσημείωται.

Στήχ: 757. ΚΑΙ ΓΚΟΜΠΕΙ ΜΕΝ ΟΔΟΥΣΙ, κτ: Ο τῶν ἀδόντων
κόμπος, ὃς τριγυμὸς καὶ συγκόστησις, Φλεγμανέσθης ὄργυῆς ἐξὶ πάθος
καὶ δίλωσις, ἐπὶ τε Θηρίων ἑξαγειρμένων, καὶ αὐθεώπων ἐκΘηριειρμένων γ'
πίπτει. Διὸ καὶ παρ 'Ομήρῳ, Λχιλέως μετὰ ὄργυῆς καρυστομένῳ: 'Ιλ: Τ.
στήχ. 365.

„Τέ καὶ ὁμογενὲς μὲν κανονικὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὄσσα
„Λαμπτίθια, ὡσεὶ τε πυρὸς σέλας κτ:

Στήχ: Λύτ: ΣΔ'ΚΕΙ Δ' "ΑΠΟ ΣΕΤΕΤΟ ΔΩΤΡΑ, Τα κατ' αυτή
αφίεμενα βέλη.

ΣΤΙΧΑ

Θνήξε Μίμαντα δ' ἔχει Λάυρεντος ἀγνῶτα γε γαῖα.
745
 Ως δ' ὅτε σευόμενος δηγμοῖσι κιωῶν ἀπὸ ϕρευς
 Κάπρος (οὐ Οὔεσύλος πιτυοτρόφος ἔσκεπε δηρὸν,
 Δηρὸν τ' ἐν καλάμοις τρέφεν ἡ Λάυρεντος λίμνη.)
 Ἀρκις δ' εὗτ' ἐφίκητ', ἐπὶ ίζαται ἄγριος αὖνως,
 Ἐμβρέμεται δ' ἔκπαγλον, ἀτὰρ χαίτας καταφρίσσει·
 Οὐδενὶ δ' ἄρδ μένος ἐσὶ χαλέπτειν, ἥτε πελάσσαι·
 Τηλόθεν ἐκ δὲ βοῶσι τιτυσκόμενοι βελέεσσιν.
 Ως κατὰ Μαζέντης, τοῖς περ χόλος ἐνδικος ἦεν,
 Οὔτις δὴ χωρεῖν ἀπεδάρσει ἄντα σιδῆρῳ.
 Τηλόθεν ἐκ δ' ἔρεθον βέλεσιν, δεινᾶς τ' ίαχῆσιν.
 Άλλ' ὅγε δηθῶν πάντῃ μένεν ἥτορ ἀτρέσως,
 Καί κόμπει μὲν ὁδῷσι, σάκει δ' ἀποσεύετο δῆρα.
 Ἀκρων, ἐκ Κορύτης ἀρχαίης Γράιος ἔσκε,
 Παργεγούως δραπέτης ὑμεναιῶν ἐξ ἀτελέσων·
 Τὸν δ' ᾧς τῇλ' ἐνόησται ἀλαπάζοντα σίχας ἀνδρῶν,
 Πορφύρεον λοφίοις, μνησῆς ἀτὰρ ἀγλαΐησιν.
 Ἐντε λέων, ὃς ἀπατος ἐών περίεσιν ἐπαύλεις,
 (Λιμὸς ἐπεὶ ἄγχει) αἴκεν τυχὸν αἴγα ἐσείδη
 Ἀγριον, ἢ ἔλαφον κεραὸν τινα, ἀντεπικύρσας.
 Χάρει, χαίνει τ' ἐυρὺ, κόμας τ' ὄρθοις κατὰ δ' ἵχων
 Σπλάγχνα τ' ἐπαγκλίνεται, λύθροισι δὲ χέλεα νίσαι·
 Τὰς κατὰ δὴ δηίων πυκνῆς Μεζέντιος ἄλης
 Ἐμμεμαῶς ἐπόρχσε, δυσάμμορος ἥριπε δ' Ἀκρων,
 Γῆν τε μέλαιναν ἄρασσε πόδεσσιν λάξ καταθνήσκων.
 Ἐντε δ' ἄττ' ἐφόρει κλαφέντα ἐν αἴμασι Φύρτο.
 Μεζέντης δ' Ὁρόδιω Φένυγοντ' ςκ αἴξιον ἔμμεν

745

750

755

760

765

770

Ωήδη

* * *

Στίχ: 758. ἈΚΡΩΝ ἘΚ ΚΟΡΥΤΟΤ κτ: Περὶ τῆς πόλεως ταύτης, ἐν Γ. Αἰν: σίχ. 180. Ο δὲ Ἀκρων, Γραικὸς ἦν ἐκ γένες καταβολῆς, ἥδη δὲ ἀπὸ Θύσ- σκων ἐιράτευε τοσάντη σωὶ προθυμία, ὡς καὶ ἐς ἀρτίως σωμέθετο ὑ- μεναίς ἀτελέσεις παρεκλιπεῖν, ὡς αὐτῷ ἐπεμαρτύρει καὶ τὰ παρὰ τῆς μνησευθείσης κοσμήματα, οἵς κατηγλάισο. (κατωτ: σίχ. 761.)

Στίχ: 760. ΤΟΝ Δ' ΩΣ ΤΗΛ' ΕΝΟΗΣΕΝ ΑΛΑΠΑΖΟΝΤΑ ΣΤΙΧΑΣ ΑΝΔΡΩΝ. Ιλ. Ε σίχ. 165.

Στίχ: 762. ΕΥΤΕ ΛΕΩΝ. ΟΣ ΑΠΑΣΤΟΣ κτ. Ιλ: Γ. σίχ. 23.

„Ως τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας.

Στίχ: 769. ΓΗΝ ΤΕ ΜΕΛΑΙΝΑΝ ΑΡΑΣΣΕ ΠΟΔΕΣΣΙΝ ΛΑΖ . : . .

„Ωσαύτως καὶ Ροιτεὺς ἀνωτ: σίχ. 430.

„Κύμβαχος, ἡμίπνεις, Ἄστολων λάξ κόπτεν ἀρύρας.

Στίχ: 770. ΕΝΤΕΑ . . . ΚΛΑΣΘΕΝΤΑ . . . Τὸ παρὰ τῷ Πομπῇ ὡς Infracta, ἐν ἀντιθέτοις ἐννοίαις λαβεῖν παρέται, κατὰ Σέρβιον. καὶ ἡ- τοι τὰ ὄπλα τεθραυσμένα πάντη νοῆσαι, ἡ καὶ ἀθραυσα: Aut nimirum fracta, aut re vera infracta. Άλλ' εἰ τέτο, ἐκ ἀλλων ὑποληπτέον εἰρῆθαι, ἡ διότι ὄυδόλως τοῖς ὄπλοις Ἀκρων ἐχρήσατο· τὰ γὰρ ὄπλα ἐν τῷ χει- σει πέφυκε περικλαδίαι καὶ θραυσθαι. Λύται μέντοι κατὰ τις κονοτέραν ἐκδοχὴν ἀποδεῖν δεῖν ἔγγωμεν τὰ κλαδέντα, καὶ τοι γε καὶ ἀκλασα θέθαι, καὶ τὰ μέτρα ἐτι σωζομένη, ἢν φάδιον. Οὕτω γοῦν καὶ οἱ Γάλλοι ἀπέδωκαν ἐφριάσθασσει: Les armes brisées, καὶ ὁ Ἰταλὸς: El'armi, el pet- to infranto.

Βιβλ. Ι.

R

Στίχ:

Ora cruor.

Sic ruit in densos alacer Mezentius hostes.

730 Sternitur infelix Acron, & calcibus atram

Tundit humum expirans, infractaque tela cruentat.

Atque idem fugientem haud est dignatus Oroden

Sternere, nec jactâ cæcum dare cuspidi vulnus:

Obvius, adversoque occurrit, seque viro vir

735 Contulit, haud furto melior, sed fortibus armis.

Tum super abjectum posito pede, nixus & hastâ,

Pars belli haud temnenda, viri, jacet altus Orodes.

Conclamant socii, lætum Pæana sequuti.

Ille autem expirans: Non me, quicunque es, inulto,

740 Viator, nec longum lætabere: te quoque fata

Prospectant paria, atque eadem mox arva tenebis.

Ad quem subridens misâ Mezentius irâ:

Nunc morere; ast de me Divum pater, atque hominum rex

Viderit. Hoc dicens, eduxit corpore telum.

745 Olli dura quies oculos, & ferreus urget

Somnus; in æternam clauduntur lumina noctem.

Cædicus Alcathoum obtruncat, Sacrator Hydaspen;

Parthe.

* * *

Στίχ: 773. : : : : 'ΕΠΟΙ"ΣΤΕ'ΤΣΑΣ ἈΛΑΟ'Ν ΠΕΡ. Ἐπιποητέον βέλος
ἀλαὸν, ή τρῶμασ οῦτω γάρ ὁ Ποιητής χαίρει καλῶν: Σεξυὶν νύlnus, τὸ
κρύψιν, καὶ τῷ τιτρωσκομένῳ, ἔθεν ἥκει, αὐγυσθμένον, ὡς ἐραθῶν μὴ
Φθάσαν καθάπερ ἦν ὁ αὐτός, καὶ Β. Αἰν: σίχ. 453. Σεξαὶ fores ὀνόμα-
σε ταῖς ἐν τῷ Μεσαυλίῳ Πριάμῳ λανθανόσας πυλίδας, ἃς αὐτοὶ (θύρας
κρυφίας) ἐκεῖ ἀπεδώκαμεν. σίχ. 485.

Στίχ: 775. ΠΟΔ' ΕΘΝ, ΚΑΙ' ΔΟΥΡΩΝ ΕΡΕΙ'ΣΛΑΣ, Οῦτω καὶ Με-
γέλαος ἐπὶ Πεισάνδρῳ πεσόντι: Ιλ: Ν. σίχ. 618.

"Δάξ ἐν σῆθεσι βαίνων.

"Τεύχεα τ' ἐξενάριξε, καὶ ἐυχόμενος ἐπος ἥνδες.

Καὶ Ἀχιλλεὺς δὲ Ατεροπώι, Ιλ. Φ. σίχ. 182.

"Ἐνὶ σῆθεσσον ὁράσας,

"Τεύχεα τ' ἐξενάριξε κτ:

Καὶ Ἐκτωρ Πάτροκλον ἀνελῶν, Ιλ: Π. σίχ. 862.

"Δόρυ χάλκεον ἐξ ὀτελῆς

"Εἴρυσε λάξ προσβάσ, τὸν δὲ ὑπτιον ὡσ' αἴπο δὔρος.

Στίχ: 776, ΚΕΙΤΑΙ ΠΟΛΕ'ΜΟΙΟ ΤΟ' ΦΕΡΤΑΤΟΝ,
· ΟΡΩ'ΔΗΣ. Τὸν Οράδιων οἵσιν οἱ ἀπὸ τῷ ὅργῳ ἐτυμολογύσοι διὰ τὸ πελώρεον
τῷ ἀναεῖματος, διον βενάδη τινὰ τυγχάνοντα. Καὶ ὁ Μάρεων δὲ, Altus Orodes
εἰπὼν (αἴποις τε μέγας τε) τῷ ἐτυμολογίαιν ἐπιβεβαιεῖν δοκεῖ τῷ ὀνόματος·
τῷ δὲ, καὶ παρὰ τῷ μέγεθος τῆς ἀναδρομῆς, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἐυψυχίας ἔτι
προσιδῆποι μεγαλέσον, ή Μεζέντεις ἐπιφώνησις τῷ καταβαλόντος: (Κεῖται
πολέμοιο τὸ Φέρτατον.) ἦτοι ὁ ἐν τοῖς πολεμίοις κράτισος ἥδη πέπτωκε·
προσέτι δὲ, καὶ ὁ τῶν Μεζέντεις Παυανισμὸς ἐταίρων, διαφέρεσσαντινα τῷ
περὶ τῆς τῷ ἀνδρὸς ἀρετῆς μαρτυρεῖ γενομένην ὑπόληψιν. Αλλὰ πᾶς γάρ
τὸν τοιότον τῷ καὶ τηλικύτον, ὁ Ποιητής ἡμῖν ἀνατέρεω (σίχ. 771) παρέδειξε
Ἀχιλλέα καθ' Ὁμηρον. Ιλ: Χ. 158.

"Πρόδοτε μὲν ἐθλὸς ἐφευγε, δίωκε δέμην μέγ' ἀμείνων.

Στίχ:

Πήδη βαλέειν ἐποιῆσεύσας ἀλαὸν περ·
 Τῦτο δ' αἰτιβίωιοι οἱ ἐπέσητοι ἀνέρι δ' αὐγὴ
 Κούνετο· γὰρ δόλῳ κρέσσων, ἀλκῇ δὲ καὶ ὄπλοις·
 Εἴτ' ἐπ' ἔρειαιπότος πόδ' ἔστι, καὶ δεῖρον ἐρέσσας,
 Κέται, ἔφη, πολέμοιο τὸ Φέρτατον, ἀνδρες, Ὁρώδης·
 Αὐτάρ ἐπὶ κράξαν Φαιδρὸν Παῖην· ἔταιροι.
 Κεῖτος δὲ ἐκπινεῖων· οὐδὲν, ὅστις περ ἔστις κεν,
 Οὐδὲ αὐτός δηρόντι χαρήσῃ. ἄγχι δὲ καὶ σοι
 Μοῖραι διῶς πάρα τιλὸδ' ἔξῆς καὶ σὺ χθόνα μάρψεις.
 Τῷ δὲ αὖται μειδίων Μεζέντης, χωόμενός τε:
 Τεθναθὶ αὐτὶ δὲ ἐμοὶ γε πατήρ αὐτρῶν τε Θεῶντε
 Οψεται. ᾧδὲ δὲ εἰπὼν, ἐκ σώματος ἔρυσεν ἔγχος,

775

780

R 2

Αἴψα

* * *

Στίχ: 782. ΤΕΘΝΑΘΙ 'ΑΜΦΙ' Δ' 'ΕΜΟΙ' ΓΕ κτ: Τοιαῦτα καὶ τὰ 'Αχιλλέων
 πρὸς Ἐκτορα. Ιλ: Χ. 51χ. 365.

„Τέθναθι κῆρα δὲ ἐγὰ τότε δέξομαι, ὥππότε κεν δὴ

„Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ηδὲ ἀθάνατοι Θεοὶ ἀλλοι.

Ἐφ' οἷς Μακρέβιος μὲν (Βιβλ: Ε. Κεφ: ΙΒ.) ἐπίστη ἄμφω τῷ Ποιητᾷ εὐ¹
 δοκιμηκέναι Φησὶν, ὃ δὲ Σκαλίγερος, παρειδῶν ὅτι 'Ομηρικὸς ἀπας ὁ τρόπος,
 τὸν Μάρωνα παρευδοκιμῆσαι κανταύθα δέξαι φιλονεκεῖ. (Βιβλ: Ε. Κεφ: Ι.) τινὶ ποτὲ λόγῳ; ὅτι Μεζέντης μὲν Ὁρώδης, πρὶν ἡ θάνατον, φησὶν, διτοι
 λῷ ἐπεμβαίνων, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ χρονικῶς ἐπιχρήματος (νῦν) ὁ προσέθετο.
 Νῦν ποτεγε. τὸν δὲ Ἐκτορας καὶ τεθνεῶτας προσήνυδα δίστος 'Αχιλλεὺς. (Ιλ: Χ. 51χ. 364.) πῶς δὲν ἐχει λόγον, τῷ θανάτῳ τέθναθι εἰπεῖν; Αλλ' ἐπιει-
 κῶς Φατράζων ἐν ταῖς περὶ τοῦ Ποιητῶν ἀνακρίσεσιν αὐτῷ ὁ γενιάδας
 Σκαλίγερος ἐσὶ πρόδηλος. Η γάρ, δέχεται λῷ σωματεῖν, ὅτι καὶ πεσόντος
 αὐτίκα καὶ ὀλιγοδρανέοντι, καὶ ὑπὲρ ψυχῆς λισσομένω, (Άυτ: 51χ. 336.)
 τούτο τὸ τέθναθι δίστος 'Αχιλλεὺς εἰρήκει τῷ Ἐκτορι; διτοι δηδη
 καταθησκων προσέφη: (51χ. 355.)

„Η σὲ εὐ γιγιώσκων προτίσσομαι, δέδειρε ἔμελλον

„Πείσειν, ἡ γάρ σοι γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμὸς κτ:

Καὶ εἰν ἐπαπελῶν τῷ καταβαλόντι, καὶ λῷ περ καὶ αὐτὸς ἔξῆς τίσει
 δίκιως ἐπὶ τῷ ἀπονοίᾳ προειπῶν ἀπιώτησε; (51χ. 358.)

„Φράζειν, μήτοι τι Θεῶν μήτιμα γένωμαι

„Ηματι τῷ κτ:

Τοῦτο δὲ σαφῶς ἐμφαίνει καὶ δὲ τοῦ αὐτῶν προσέθετος ὑπὸ τοῦ Ποιητῶν σω-
 σεμος (ΚΑΙ) 51χ. 894.

„Τὸν ΚΑΙ τεθνεῶτα προσηύδα δίστος 'Αχιλλεὺς.

Ἐξ εὐ σωάγεται, ὅτι ἀρα καὶ πρέπειον θνήσκοντας ὡς τὸ (τέθναθι) ἐπα-
 ναληφθὲν μηδὲν ἔτερον ἐπισημαίνειν, ἡ τιλὸδ' τῷ προλαβέσῃ προθέσειτε καὶ
 πράξεις ἐπιμοιώτερον ἐπευδόκησιν. Αλλως τε, δέδειρε ἐνεσῶτος
 μόνον, ἡ μέλλοντος, αὐλαὶ καὶ πρὸς τὸ παρωχημένον ἐκτείνεται ἢ τῷ δη-
 ματος ὡδε διώαμις: τὸ γάρ (τέθναθι) ισοδιώαμον ἐσὶ καὶ τῷ (ἐσσο τεθνη-
 κώς), ὡς δῆλον ἐξ αὐτῷ 'Ομηρος ἐν αἴλοις, τῷ τιλῷ Ἐλλικα Φωνιών ἡκε-
 βωκότος πάντως ὑπὲρ Σκαλίγερον· καὶ ἐν μὲν τῷ Ο. τῆς Ιλ: 51χ. 494.
 ἐκφρασταμένῳ:

„Ος δέκεν ύμέων

„Βλήμενος, ηὲ τυπεῖς, θάνατον καὶ πέτμον ἐπίσσυ,

„Τεθνάτω οὐ οἱ αἰεικὲς αἵμωμένω περὶ πάτρης

„Τεθνάμεν

Ἐν δὲ Ρ. 51χ. 404. Τό μην ἐποτε ηλπετο θυμῷ

„Τεθνάμεν, αὐλαὶ ζωὸν, ἐνιχειμφθέντας πύληση,

„Αψ απονοσήσειν

Κω

- Partheniumque Rapo, & prædurm viribus Orsen:
 Messapus Cloniumque, Lycaoniumque Ericeten:
 750 Illum, infrænis equi lapsu tellure jacentem;
 Hunc peditem pedes. Et Lycius processerat Agis:
 Quem tameñ haud expers Valerus virtutis avitæ
 Dejicit; Authronium Salius, Saliumque Nealces,
 Insignis jaculo, & longe fallente sagittâ.
 755 Jam gravis æquabat luctus, & mutua Mavors,
 Funera: cedebant pariter, pariterque ruebant
 Victores viætique, neque his fuga nota, nec illis.
 Dì Jovis in teætis iram miserantur inanem
 Amborum, & tantos mortalibus esse labores.
 760 Hinc Venus, hinc contra spectat Saturnia Juno.
 Pallida Tisiphone media inter millia sævit.
 At vero ingentem quatiens Mezentius hastam
 Turbidus ingreditur campo: quam magnus Orion,
 Cum pedes incedit medi per maxima Nerei
 765 Stagna; viam scindens, humero supereminet undas,
 Aut summis referens annosam montibus ornum;
 Ingrediturque solo, & caput inter nubila condit.
 Talis se vastis infert Mezentius armis.

Huic

* * *

Καὶ Τ. 51χ. 334.

„Ηδη γάρ Πηλῆα γ' ὅδοιμαι ἢ κατὰ πάμπαν
 „Τεθράμεν.·Ως ἄριστα σεσημέωται καὶ Σαμεῖλ Κλαρκ. Ἰλ: Χ. 355. Πρόδης δὲ
 τετοις ἡ τὸ παρὰ Καλαβρῶ, Ευρυπύλα πρὸς Νηρία, Παραλιαπ. 5'. 51χ.
 385.

„Καὶ σοῦ νῦν ἐν κονίσσῃ

Καὶ τὸ τῷ αὐτῷ δὲ Ευρυπύλα πρὸς Μαχάωνα, Αὐτ: 51χ. 429. δὲ καὶ
 ἀκριβεστερον ἐσὶ τῷ Ομηρικῷ τύπῳ ἐχόμενον:

„Τὸν δὲ καὶ ὑκέτη ἐόντα προσπύδα κύδιμος αὐτῷ.

„Νῦν μὲν δὴ σὺ καὶ σοῦ κατὰ χθονὸς αὐτῷ ἔγωγε

„Τυρεον, ὃν ἀλέγω, καὶ εἰ παρὰ ποσσὸν ὅλεθρος

Σήμερον ἡμετέροις πέλει λυγρες

Στίχ: 784. . . . ΧΑΛΚΕΟΣ ΤΠΝΟΣ, Ferreus, παρὰ Μάρωνι (σιδήρεος)
 ὁ παρὸς Ομήρως χάλκεος τοιότος δὲ ἐμπηνὸς δὲ τῷ θανάτῳ, διὰ τῶν παντελῆ
 προσείρηται, οὐ ἐπάγει, αἰνιδιώτισται· τὸ δὲ ψῆφον καὶ ιδιαίτερον ἄντις, τὸν
 ὑπνον ὃτως ὡδὲ προσειρῆμα φίγει, τὸν ἐν πολέμοις ἐπιόντα, αἱ διὰ
 χαλκῶν, ἡ σιδήρος ἐπιφερόμενον;

Στίχ: 786 — 793. ΚΑΙΔΙΚΟΣ ΛΛΚΑΘΟΟΝ κτ: Δυσδιάκριτα, Φασὶ, τῶν ἐν-
 ταῦθα σύνομάτων, ἡ Ροτόλων ἐσὶ, καὶ ἡ Τρώων Λλαὶ δὲ τότων γνώμω-
 να τιθέασι τὸν ἐκ τῆς Διαλέκτης: Λατινικὰ μὲν γάρ εἴναι τὰ Ροτόλων,
 Ελλινικὰ δὲ τὰ Τευκρῶν: ὥστε Αλκαθοός, καὶ Τοδάστης, καὶ Παρθένιος, καὶ
 Ορσης, καὶ Κλόνιος, καὶ Λυκαώνιος ὁ Ερικήτης, καὶ ὁ Λύκιος Λγις, καὶ
 Αιθέρνιος, καὶ Νεαλκηῆς, Τευκροὶ ήμὲν ἐσονταὶ, κατὰ τότες Καύδικος δὲ,
 καὶ Σακράτως, καὶ Ράπων, καὶ Μέσωπος, καὶ Ουαλέρος, καὶ Σάλιος,
 Ροτόλοι.

Στίχ: 799. ΕΝΩ· ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ΕΝΩΔΑ ΔΕ' ΗΡΗ· Ή μὲν Τρώων,
 η δὲ ὑπὲρ Ροτόλων ισαμένη.

Στίχ:

Αλγα δ' ἐπιβρίσας ἔ δαμάσσατο χάλκεος ὑπνος,
Οσσε δ' ἔ δο βλεφάροισιν ἔδω κατ' ἀτέρμονα νύκτα. 785
 Καύδικος Ἀλκαζόον, Σακράτωρ πέφνε δ' Τδάσω,
Παρθένιον τε Ράπων, ἥδ' ἔξοχα ἄλκιμον Ὀρσι.
Καὶ Κλόνιον Μέσαπος, Λυκαώνιον ἀντ' Ἐρικήτιω.
Κάνον ἔραξε μὲν ἔξι ἵπποιο πεσόντ' ἀχαλίνω,
Τὸν δέ γε πεδὸν πεδὸς. Ἄταρ προθέοντά τε Ἀγιν, 790
Ουαλέρος Λύκιον, προγόνοις Ἡράμιος ἀπέκτα.
Καὶ μελὸν Αὐθρόνιον Σάλιος, Σάλιον δὲ Νεαλκῆ,
Ἐξοχος ἀν βέλεσιν, καὶ ὁῖσοις τῇλ' ἀπροόπτοις.
Καὶ δ' ἀνδροκτασίας νέμεν ἵσας ὅμβριμος Ἀρης,
Πέφνον ἐπεὶ ἐκάτερθεν ὅμοιως, ἥδε τε πίπτον. 795
Κρέισσων δ', φόδ' ἥσσων, ἀδείς περ μνώετο Φύρης.
Ωκταρον δὲ χόλον Φράδον Θεοὶ θρανίωνες,
Αμφοτέρων, οτι φὰ θνητοὶ τόσα λυγρὰ τετλᾶσιν.
Ἐνδ' Ἀφροδίτη, ἔνθα δὲ αντία δέρκετο Ἡρη.
Τισιφόνη δ' ὠχρῶσ', ἐνὶ χιλιάδεσσι χάλεπτο. 800
 Γόφρα δὲ Μεσέντης πάλλων δολιχόσκιον ἔγχος,
Βαῖνε καταθροέων σρατὸν, ὡς μέγας εὔτε Ὀρίων,
Πεδὸς ὁδὸν τέμιων διὰ Νηρῆος λιμνάων,
Ἐυρυπόρων βάσκαι, ὑπερώμιος ἔξαναδύς γε.
Ἡὲ Φέρων μελίων ἀπὸ θρευς πλανετῆα,
Γῆς ἐπιβάνων ἔσι, κάρη δὲ νεφήεσι κεύθει. 805
Τοῦτο Μεσέντης ἐνὶ τεύχεσιν ἥκε πελώροις.
Ἀντια δ' Αἰνέας σκοπέων μακρὰς κατὰ ἔλας,
Ωρυτο χωρεῖν, τὸν δ' ἀτρέσως μίμυεν ἔκεινος,
Δέγμενος αντίβιον δ' ἐύλωρα, ἔμπεδος ἔση. 810
Χῶρον ἐς ἐγχάίω μετρήσας δ' ἄρκιον ὄψει:

ΔΕΞΙ-

* * *

Στίχ: 800. ΤΙΣΙΦΟ'ΝΗ Δ' ΩΧΡΩΣ' Κονῆ κατ' ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων ἐσι δ' ἥ μια τῶν Ἐριννίων ἢ Τισιφίνη. Ὁφα Λ. Γεωργ. 51χ. 315. Σημ.)

Στίχ: 802-806. ΩΣ ΜΕΓΑΣ ἘΥΤΕ ΟΡΙΩΝ, Περὶ Ορίωνος εἴηται, Α. Αἰν. 51χ. 579. Διὸς δὴ τέττα νῶ δ' Μάρων γιγαντιῶντας τὸν Μεζίντιων ἡμῖν παρίστησιν, ὡς ἂν γιγαντολέτιω ἄντικες Αἰνείαν ἔξης αναδέξῃ τὸν αὐτῆς Ἡρωα.

Στίχ: 803. ΔΙΑ ΝΗΡΗΟΣ ΛΙΜΝΑΩΝ, Διὸς τῶν Θαλασσῶν δτο γαρ λίμνων Ομηρος εἴωθεν ὄνομάζειν τιλι Θαλασσαν, καὶ τὸν Ωκεανὸν αὐτὸν, δῆλον ἐκ τῆς ἐν Ιλ: Τ. 51χ. 1, „Ηῶς μὲν κροκόπεπλες ἐπ' ὠκεανοῦ δοάσων „Ωρευδός“

Καὶ ἐκ τῆς Γ. Οδυσ: 51χ. 1. ὄμοιως:
„Ηέλιος δ' αὐρόφεστος λιπῶν περικαλλέως λίμνω.
Οπερ δὴ ἔπος δ' ἡμέτερος ἐκλατηνίσας πεφιλοτίμηται ἐπὶ λίξεως, ἐν τῷ Δ. τῆς Αἰν: 51χ. 129.

Oceanum interea surgens Aurora reliquit.

Περὶ δὲ τῆς Νηρέως, ὁρα Λἰν: Κ. 51χ. 445.

Στίχ: 811. ΧΩΡΩΝ ΕΣ ΕΓΧΕΙΗΝ ΜΕΤΡΗΣΑΣ Δι ὄψεος εἰκάσσας τὸ μήτρον.
Ως Ιλ. Ο. 51χ. 358.

Βιβλ. Ι. " ὅσον τ' ἐπὶ δερὸς ἔρωτο.

S

πΓίγρε-

Huic contra Æneas, speculatus in agmine longo,
 770 Obvius i.e parat: manet imperterritus ille,
 Hostem magnanimum opperiens, & mole suâ stat:
 Atque oculis spatum emensus, quantum satis hastæ;
 Dextra mihi Deus, & telum quod missile libro,
 Nunc adsint: voveo prædonis corpore raptis
 775 Indutum spoliis, ipsum te, Lause, tropæum
 Æneæ: dixit, stridentemqne eminus hastam
 Jecit: at illa volans clypeo est excussa; proculque
 Egregium Anthorem latus inter & ilia figit:
 Herculis Anthorem comitem, qui missus ab Argis,
 780 Hæsrat Euandro, atque Italâ confederat urbe.
 Sternitur infelix alieno vulnere, cœlumque
 Aspicit, & dulces moriens reminiscitur Argos.
 Tum pius Æneas hastam jacit: illa per orbem
 Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque
 785 Transiit intextum tauris opus, imaque sedit
 Inguine: sed vires haud pertulit. Ocius ensem
 Æneas, viso Tyrrheni sanguine, lætus
 Eripit a femore, & trepidanti fervidus instat.
 Ingemuit chari graviter genitoris amore,
 790 Ut vidit, Lausus, lacrymæque per ora volutæ.
 Hic mortis duræ casum, tuaque optima facta,

Si qua

* * *

„Γίγνεται Καὶ Ἰλ: Π. σιχ. 589:

„Οση δὲ αὐγανέτης διπή ταναῦτο τέτυκται, κτ:

Στίχ: 813. ἈΝΤΙ ΘΕΟΓΟ ΜΟΙ ΩΔΕ ΠΑΡΕΣΤΩΝ „Ορεμοι τις
 Μαζέντες αἴθεαν περὶ δὲ Αἰν: Η. σιχ. 501. Τοιαῦτα δὲ, τοῖς ὡδὲ τῷ Με-
 γέντῳ παρεπλήσια, καὶ παρ' Ἀποθλωνίῳ ἐν τοῖς ἀργοναυτ: Βιβλ: Δ. σιχ.

466. Ἰδεις αὐθεντίων ἐλήρησεν.

„Ισω γαῖα δέρεν Θερον, ὅτα περιώσιν ἄλλων

„Κῦδος ἐνὶ πτολέμοισιν αἰεροματ, ύδε μὲν ὁ φέλες

„Ζεὺς τέσσον, ἐσσάτισν περ ἐμὸν δέρυ, μὴ γάρ τι πῆμα

„Λοιγυον ἐσσεθαί, μηδὲ ἀκράσιτον αἰεθλον

„Ιδεις ἐσσομένοιο, καὶ εἰ Θεὸς αὐτιώτω.

Στίχ: 815. ΤΡΟΠΑΙΟΝ. Τὸ μὲν Τροπαιὸν ἀπὸ τῆς τῶν πολεμίων
 ἔρηται τροπῆς ὁ δὲ Θρίαμβος, ἐπὶ τῆς μετὰ θρόνον τῇ τοι γάρ οὐαβού-
 σεως, καὶ τῷ ἀλαλαγμῷ τῶν σρατευομένων, ἐν πομπικᾶς προσδοσι παι-
 γιζοντων.

Στίχ: 818 ἈΝΤΩΝΟΣ Δ' ἘΠΑΓΗ Οἱ δὲ ἄλλως ἀναγνώσκεσσιν Ἀγ-
 θωρος. Ἀντων δὲ εἰς Ἡρακλιῶ αἰηγε τὸ γένος, ἐξ οὐ καὶ ὁ παρεὶ Τρο-
 μαῖσις ἐπίσημος σῖκος, Φασὶν, ὁ τῶν Ἀντωνίων. Οπότερον ἀλλ' οὐ καὶ
 θεῖς τῶν σνομάτων, τὰ ἐπη ἐργάτων.

Στίχ: 821 ΤΡΩΜΑΓΙ ἈΛΛΟΤΡΙΩ: Σωβέβη γαρ τῷ Ἀντωνι, η Ἀνθωρι Γή-
 τῳ, ὅπερ καὶ Λεύκῳ παρ' Ομήρῳ, Ιλ. Δ. σιχ. 489, ἔνθα τὸν Λίαντα ή-
 τυσκόμενος,

„Ἀντιφος αἰολοθάρηξ

„Πειαμίδης καθ' ὅμιλον αἰκόντισεν ὀξεῖ δερι.

„Τέ μὲν ἐξάμαρτος ὁ δὲ Λεύκον Οδυσσέους ἐθλὸν ἐταῖρον

„Βεβλήκε βεβώνιας :

Καὶ

Δεξιτερή τε, βέλος τε, τὸ τῇ δε ἐγών αὐταπάλω,
 Ἀντὶ Θεοῖ μοι ὡδε παρέσων ἐκ δ' οσιέμαι
 Εἴαρα ληῆτῆρος απ' Αἰνείς ἀδ' ἔλωμαι,
 Εἶνενον αὐτόν σε σήσαθα, Λαῦσε, τροπαῖον.
 "Ως Φάτο, τηλόθεν ηδ' ἐγχος προϊήλατο λίγεαν,
 Ὁξὺ τὸ δ' ἵπταμενον προτὶ αὐτοῖδος αὐταπεκράθη.
 "Αντωνος δ' ἐπάγη μέσσον πλευρὴ τ' ἴλεάτε.
 "Αντων "Ηρακλῆος ἔην δ' ὄπεων, ὃς απ' "Αργας
 Παρ μὲν γ' Ἔνανδρω μένεν, Ἰταλὸν "Αἴσυ δὲ ναιεν.
 Τρῶμετι αλλοτρίω δ' ὁ πεσὰν, εἰς χρανὸν οἰκτρὸς
 "Αμβλεψε θνήσκων, γλυκερὴ δ' ἐμνήσατο "Αργας.
 Τέφρα δ' ίδι Αἰνέας προίει δολιχόσκιον ἐγχος.
 Καὶ διὰ μὲν δὰ σάκες χαλκῷ κοίλα τριδύμοιο,
 Δέρδης τε τριπλοῖο λινοσκεπέος Ταυρεία,
 "Ἐλθὸν νειάριω πατὰ γατέρα ηρεριζο,
 Ούμιλο δ' ἄρδ μένος αὐνδρὸς απηνύρα. Ως δ' ίδεν αἷμα
 Τυφλιῶ, γηθῶν Αἰνέας, ὥκα μάλι ἄσφ
 Παρ μηρὸς ασάσατο, Φλογόεις τρομέοντι δ' ἐπέξη.
 Δειπόν ἐπειονάχησε Φίλω δ' ἐφ' ἐψ γενετῆρι,
 Λαῦσος ἐπεὶ δὰ νόησεν, απ' ὅσσοιν λεβε δὲ δάκρυ.
 "Ωδ' αὖλι αὐνὸν σεῦ πότμον, μέγα τ' ἔξοχον ἔργον,

S 2

(Εἰτω

* * *

Καὶ δ' τῷ Τψιώρι, Ιλ: N. 411. "Οτε τὸ ὑπὸ Δηϊφόβῳ κατὰ Ίδομενέως
 αφεθὲν ἐγχος, τῆς τάτε αὐτοῖδος αποκεφαλέν.

"— "Ἐβαλ" Ιππασίδιῳ Τψιώρει ποιμένας λαῶν
 "Ηπαρ ὑπὸ πραπίδων, ἔθαρ δ' ὑπὸ γάναδ' ἐλυσεν,
 "Ενθεντοι καὶ αλλότριον επικότως ὁ Μάρων ἐπε τὸ τρώμα, τό γαρ πρὸς
 Λινέαν ἐνθιαθέν ἐγχος κατέβαλεν "Αντωνα.

Στίχ: 823 ΤΟΦΡΑ Δ' ΙΔ' ΑΙΝΕΙΑΣ κτ: Ακέας τὸν "Ομηρον Ιλ:
 Γ. σιχ. 355:

"Η δὲ, καὶ αὐτεπαλῶν προίει δολιχόσκιον ἐγχος,
 "Καὶ βάλε Πριαμίδαν κατ' αὐτοῖδα πάντοσε ἵσιω,
 "Διὰ μὲν αὐτοῖδος ἡλθε Φαενῆς ὅμβριμον ἐγχος,
 "Καὶ διὰ Θάρηκος πολυδαμάλις ηρεριζο,
 "Αντικρυ δὲ παραὶ λαπάριω διάμησε χιτῶνα.
 "Ἐγχος.

Στίχ: 825 ΔΕΙΡΡΟΤΣ ΛΙΝΟΣΚΕΠΕΟΣ Λινοῖς δ' ὑ·
 Φάσμασιν ἐσκέποντο τοῖς παλαισῖς τὰ σάκη, ἐφ' οἵς εἰκόνες ἔχοιεν ἐ-
 πιγράφεθαι, αἴπερ ἔκαστος προγράπτο, σύμβολον ἐσυτῷ προφαίνεν καὶ
 γνωρισμα.

Στίχ: 832. ΩΔ' ΆΛΛ' ΑΙΝΟΝ ΣΕΤ" ΠΟΤΜΟΝ κτ: Δι ἐπιεροφῆς χηματι-
 σας ὁ Πομπής τὸν Λαύσον ἐπανον, προσεκτικωτέρας ἐποίησε τὰς ακέον-
 τας, πρὸς τὸ τῇ ιέτι κατόρθωμα· ἐξῆρε δ' ἐτι τὶς πράξιν, καὶ ἐξῆς πα-
 γιθέμενος, ὡς παραδόξον:

"Εἴτω πιεάγε ταῦτα, πάρος θρυλλόμενα δόξει.)
 "Άλλὰ τὶ τὸ καινὸν, ἐρεῖς, εἰ τὶς ψυχὴ, ύστον παρεβάλλετο ὑπὲρ τῷ
 γενήσαντος; πιλλὰ γάνη πάλαι τοιαῦτα ή ἰσορία παρέβακεν, εἰν οἵς καὶ
 τὸ τῇ Αντιλόχῳ τῇ Νέσορος. (Πινδ. Πυθ. ὁδ: 5.).

" οἵς ὑπερέφεστο,
 "Πατρὸς, ἐνεργίμβροτον αὔματί —
 "γας δράταρχον Διθιόπων Μέμινον

Περὶ

(Si qua fidem tanto est operi latura vetustas,)
Non equidem, nec te, juuenis memorande, filebo.

Ille pedem referens, & inutilis, inque ligatus

795 Cedebar, clypeoque inimicum hostile trahebat.

Proripuit juvenis, seque immisicut armis :

Jamque assurgentis dextræ, plagamque ferentis

Aeneas subiit mucronem, ipsumque morando

Sustinuit: socii magno clamore sequuntur,

800 Dum genitor nati parma protectus abiret:

Telaque conjiciunt, proturbantque eminus hostem

Missilibus: furit Aeneas, tectusque tenet se.

Ac velut effusa si quando grandine nimbi

Præcipitant, omnis campis diffugit arator;

805 Omnis & agricola, & tutâ latet arce viator,

Aut amnis ripis, aut alti fornice faxi,

Dum pluit in terris: ut possint, sole reducto,

Exercere diem; sic obrutus undique telis

Aeneas nubem belli, dum detonet, omnem

810 Sustinet; & Lausum increpitat, Lauquoque minatur:

Quod

* * *

Περὶ δὲ οὐκ Καλαβρὸν Παραλειπεῖται: Β. σίχ. 242. Ἀλλ' ὅτι γάρ οὐπέρ πατρός τοιότερος, οἷος λῷ Μεγέντης (ἴδε Ζ. Λιν: σίχ. 606.) θαυμαῖν ἀλετο Λαύσσος ἢ μᾶλλον, ὅτι ἐκ τούτου ἔφυ τοιότος, ταῦτι δὲ μάλα τοι πιστὸν ἔναις δέξεται τυχὴν ισορρόμενον, εἰμῆταις ἐκεῖνο ἐνθυμηθεῖται, ὅτι μητέρες εἰς αἱ τίκτυσιν ἐοικότα γονεύσιν.

Στίχ: 835 — 843. ΤΡΩΜ' Ο ΜΕΝ ΛΛΘΗΣΩΝ. κτ: Θαυμαῖνη ἡ εἰκὼν, πολλὰ κατὰ τὸ αὐτὸν οἶνον ὑπὲρ ὄψεων τιθεῖσα, χήματάτε καὶ πράγματάτε τιλ τε τρωθέντος Μεγέντιος ἐν αὐτοίσι καὶ ἐδωῃ ὑποχώρησιν, τε μόλις ἐκφυγεῖν διωριμένος, καὶ τὸ τρῶσαν δέρνυ ἀμα τῷ σάκε σωπισύροντος τιλ Λινέος δέξιαν, ξιφοφόρον αἰρομένην υπὲρ κεφαλῆς τε ὑποχωρεύοντος τρέαυματίος, καὶ διστονίαν τιλ πληγὴν κατενέγκυσαν τιλ τε καὶ Λαύσσας εἰσεφόρημησι αἰτιπερισάντος, καὶ τιλ ἐπικατασκήψαν τε ξιφοφόροις εἰσαπέρχαντος, καὶ τὸν τε πατρὸς διώκτην πρὸς ἐστοντὸν ἐπιστρέψαντος τὸν τῶν περιεστῶτων ἐτάίρων ἐπαλαλαγυμένον τιλ μεταξὺ διαφυγὴν τε αἰποιχομένον οἰκτρῶς ὀπλιτοπάλαι, τε γενισκε προμαχεύοντος καὶ προασπίζοντος τὰς πυκνὰς τῶν Ροτόλων πάντοθεν κοντοβολίας τε καὶ ἐπιτοξεύσεις κατὰ Λινέος, τῷ σάκε δεξιῶς αἰπαντῶντος, καὶ αἰρεμβῶς κατὰ χώραν μένοντος καὶ αἰτρέπτως. Οὕτως ἐν ὀκταειδήμοιος τοῖς ἐπεσι, δαιδάλεεν τινας τιλ εἰκόνα ταύτην ἡμῖν ὁ Μάρων ὑπέγραψεν, λῷ δὲ ἀμεινον εὖ δὲ αἰριβετέραν, γραφεῖς τιλ τέχνην ἀριστον, ἐπὶ πίνακος διαγράψειν.

Στίχ: 836. ΕΙΓΚΩΝ Δ' ΕΙΓΛΚΕΝ ΛΑΜΑ, ΣΤΝ' Τ' ΛΑΣΠΙΔΙ ΔΗΙΟΝ ΕΙΓΧΟΣ. Σαρπηδόνα δὲ οὐπό Τληπολέμος Βεβλημένον, Ιλ: Ε. σίχ. 663. διοι ἐτάροι, „Εξέφερον πολέμοιο· Βάρισσα δὲ μη δόρυ μακρὸν „Ελκόμενον·

Στίχ: 844. ΩΣ Δ' ΟΤΕ ΔΗΙ ΟΜΒΡΟΙ κτ: Παραπλησίας η παρὰ τῷ Καλαβρῷ εἰκὼν, Παραλειπεῖται: Η. σίχ. 379.

„Ως δὲ ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σαθμοῖσι μένωσι:
„Λάγκαπα κυανέλω, ὅτε χείματος ἥμαρτι ἵκηται
„Λάβρον ὁμος σεροπῆσι, καὶ ὑδατε, καὶ νεφεσσοις
„Ταρφέσιν οἱ δὲ μάλ' ἔτι, λιλαιόμενοι περ ἵκεδμα,
„Ἐς νομὸν αἵσσοντον, ἀχρις μέγας λωφῆσε.
„Χείμα, καὶ ἐνρύποροι ποταμοὶ μεγάλας βρομίοντος.

Στίχ:

(Εἴτω πισά γε ταῦτα, πάρος θρυλόμενα δόξαι)
Οὐδὲ αὐτὸν σ' αἰτηθε ἀσίδιμε σῆγα παρέλθω.

Τρῶμ' ὁ μὲν ἀλθῆσαν, ἀμενῶντος ἐών νπεχώρει,

835

"Εικαν ἄλκε δ' ἄμα ξιὰ τὸ ἀστῖδι δίγιον ἔγχος.

"Ορμηθεὶς δ' ὁ νέαζ μεσσηγὺς ἐ μίετο ὅπλοις"

Δεξιτερῶ δ' ἥδη ἐπάραντος, πλήξοντός τε,

Φάσγανον Αἰνέας δ' ὑπῆλυθεν; ἥδ' ἐπιέχεν;

"Αντιπερισάς ἀμφὶ δὲ οἱ μέγ' ἄσταν ἐτάροι,

Μέσφ' ὁ τεκὼν προμάχοιο ὑπὸ ἀστῖδι χάζετο ἥος"

Οἱ δὲ ἐν ἐκηβολίαις ταρφεῖαις δίγιον ὥχλεν.

Μαύμωστ' Αἰνέας, ὑπὸ δὲ τὸν σάκος ἔμπεδος ἔσκεν.

"Ως δὲ ὅτε δὴ ὄμβροι γε χαλαζήεντες λάβροι

"Ρηγνωταί, πᾶς τοφρα δ' ἀρροτρεὺς χάζετ' ἀπὸ ἀγρῶν,

Πᾶς δέ τε γηπόνος αἴψα δ' ὑπαὶ σκέπας ἄσιν ὁδίτης;

"Η ποταμὸς ὄχθης, ἡ αὔπεινη γλάφυ πέτρος,

Εὗθ' ὑετὸς διοθέησ', ἐς ὃ καὶ ἡελίοιο Φανέντος,

"Ηματος ἐργασίαι τελέσειαν πάντοθεν ἔτως

"Εμβροχος Αἰνέας βελέεσσι, νέφος πολέμοιο

845

Σύμπαν ὑπέτλη, ἐς τὸ ἐκβροντῆσαν γε παρέλθοι"

Λαύσον ὄμοκλήσασκε δὲ, καὶ Λαύσω ἡπέλει:

Ποὶ θνήσων ἔρρεις; τὶ δὲ τολμᾶς πρέσσονα σεῖο;

Φῶτος σ' ἐυσεβίη ἀπαφίσκει· οὐτὶ δὲ ὁ μεῖον

"Ἀλετο ἐκφρων· εἰς δὲ καὶ αὐνότερον χόλος ἀρθεῖς

850

"Ηφῇ Δαρδανίω ἀγέτη· Μοίραι δὲ ἀρ Λαύσω

Νήματα πρυμνὰ λέγοντο· ἐπει τοι γένεται ὄμβριμον ἄορ

Αἰνέας ἐλάσας, διὰ δὴ μέσσοιο νεᾶνος

Κρύψε διαυπάξει· καὶ διὰ πέλτων Φάσγανον ὀξὺ

"Ηλένη ἀπειλητῆρος; ἀπαντά τε ἔντεα καφα,

855

Καὶ

* * *

Στίχ. 852. ΛΑΤΥΣΟΝ ΟΜΟΚΛΗΣΑΣΚΕ ΉΠΕΙΛΕΙ. Κατοικείρων τὸν ὑπέρ τε ἴδιον πατέρος εἰς κίνδυνον ἔσυτὸν παρεβάλλοντα γενενίσκου. καὶ ἀπειλὰς προσετίθει, ἵνα τὴν ἔγχειρήσεως ἀποχέδωμα πείσῃ. Ο δὲ Μέμνων ἀπάπαλιν Νέσος τὸν γενέτιων, ὑπὲρ τε πτώματος τῷ ὑέος Ἀντιλόχῳ (ἐπειρ ἀνωτέρω, Σημ. στίχ. 832. ἐμνήθημεν) ἀγωνίσαθαι ἐπιβαλλόμενον ὁ μοίσιος ἀπεῖργες: παρεῖ τῷ Καλαβρέᾳ Παραλ: Β. στίχ. 308—317.

„Ω γέρον, εἴ μοι ἔστε κατ' αὐτία σεῖο μάχεδων·

„Χάζεο, μὴ σε βάλοιμι, καὶ εἰς ἐθέλων περ ἀνάγκη,

„Μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσης, μέγ' ἀμείνονι Φωτὶ

„Μαργαρίτηνοι: μὴ σε καὶ ἀφεοντα μυθήσωνται

„Αἰέρεστος γάρ εἴσοκεν ὑπερτέρω αὐτιάσαθαι.

Στίχ. 857. ΝΗΜΑΤΑ ΠΡΥΤΜΝΑ ΛΕΤΟΝΤΟ Τὰ λίνα δηλαδὴ τὰ ἰχατα σωμάτευν, μηκέτι περιετέρω τῆς Κλωθῆς αὐτῷ σωμεπικλωσθέντα.

Στίχ. 859. ΚΡΥΨΕ ΔΙΑΜΠΑΞ. Ιλ: Π. στίχ. 333. καὶ στίχ. 340. καὶ Ιλ: Τ. στίχ. 475.

„Πᾶν δὲ ὑπεθερμάνθη ξίφος αἴματι

„ — πᾶν δὲ εἴσω ἔδυ ξίφος.

Στίχ. 860. . . . ΑΠΕΙΛΗΤΗΡΟΣ Τε Αἰνέας μοι νόει, εἰς καθάπτει εἴρηται: στίχ. 852.)

„Δαύσον ὄμοκλήσασκε τε, καὶ Λαύσω ἡπελεῖ.

ΒΙΒΛ. I. Τ

Στίχ:

- Quid moriture ruis? majoraque viribus audes?
 Fallit te incautum pteras tua. Nec minus ille
 Exsultat demens. Sævæ jamque altius iræ
 Dardanio surgunt ductori; extr. maque Lauso
 815 Parcæ fila legunt. Validum namque exigit ensem
 Per medium Æneas juvenem, totumque recondit.
 Transiit & parmam mucro, levia arma minacis,
 Et tunicam, molli mater quam neverat auro:
 'mplevitque sinum sanguis, tum vita per auras
 820 Concessit moesta ad manes, corpusque reliquit.
 At vero ut vultum vidit morientis, & ora;
 Ora modis Anchisiades pallentia miris,
 Ingemuit miserans graviter, dextramque tetendit;
 Et mentem patriæ subiit pietatis imago.
 825 Quid tibi nunc, miserande puer, pro laudibus istis?
 Quid pius Æneas tantâ dabit indole dignum?
 Arma quibus latratus, habe tua; teque parentum
 Manibus, & cineri (siqua est ea cura) remitto.
 Hoc tamen infelix miseram solabere mortem;
 830 Æneæ magni dextrâ cadis. Increpat ullo
 Cunctantes socios, & terrâ sublevat ipsum,
 Sanguine turpantem comptos de more capillos.
 Interea genitor Tyberini ad fluminis undam,
 Vulnera siccabat lymphis, corpusque levabat
 835 Arboris acclivis trunco: procul ærea ramis
 Dependet galea, & prato gravia arma quiescunt.
 Stant lecti circum juvenes: ipse æger, anhelans
 Colla fovet, fusus propexam in pectore barbam.

Mul-

* * *

- Στίχ: 862. . . . ΜΕ'ΛΑΝ 'ΡΤΕ'Ν ΑΥΤΟ'Τ ΑΓΙΜΑ· Οὔτω καὶ τῷ Τρώος
 Ἀλασσοῖδε, ὃν Ἀχιλλεὺς ἔτησε φασγάνω, Ἰλ: Τ. 470.
 " . . . μέλαιν αἷμα κατ' αὐτῷ
 „Κόλπον ἐνέπλησε, τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.
 Στίχ: 864. ΚΑΡΤΑ 'ΕΠΑΧΝΤΜΕΝΗ, ΙΘΥΙ· "ΑΙΓΔΟ'Σ ΔΕ ΒΕΒΗ'ΚΕΛ Καὶ Πάτρ-
 εοκλού δὲ ὑπὸ Ἐκτορος πεσόντα, Ἰλ: Π. 51χ. 855.
 " . . . τέλος θανάτοιο κάλυψε
 „Ψυχὴ δὲ ἐκ δεθέων πταμένη αἰδόσδε βεβήκει
 „Οὐ πότμον γούσσα, λιπέσθαι αὐδροτῆτα καὶ οὐδὲν.
 Στίχ: 867. ΑΙ'ΝΟ'Ν 'ΑΠΕΣΤΟΝΑ'ΧΗΣ' ΟΙ'ΚΤΕΙΡΑΣ, ΧΕ'ΙΡΑ. Τ' ΟΡΕΓΝΤ, Ως
 ἀναμοίης τὸν τρόπον ὁ Μάρων παρέπησεν Λινέαν καὶ Τύρενον ὄποιος γὰρ
 οὔτος αἰωτέρω πρὸς Πάλλαντα ὥφη τὸν τῷ Ευάνδρῳ; (51χ. 520—525.)
 οἷος δὲ ἐνταῦθα Λινέας πρὸς Λαύσον τὸν τῷ Μεδεύτῳ; 51χ. 865—876.
 Στίχ: 872. . . . (ΕΙΤΙΣ ΧΑΡΙΣ ΉΔΕ) Εἴτε Σοὶ τῷ μη-
 κέτι τέτων δεησομένω, ὃν περ γάρ ἐγώ σοι χαρίζομαι· εἴτε δὲ καὶ τῷ σὲ
 τεκόντι, ὃς, εἰς τοσθόν δυσσεβείας τε καὶ βαρβαρότητος ἐξοκελαει, θαυ-
 μασόν, εἴτινα καὶ τῶν περὶ σὲ καλᾶς γινομένων λόγον ποιήσεται.
 Στίχ: 874. ΔΕΞΙΤΕΡΗ· ΠΕΣΕ'ΜΕΝ Σ' ΑΙ'ΝΕΙ'ΟΤ Παροὶ τῷ Πο-
 ητῇ καταὶ (μεγάλε Λινέι) Αενεά Magni. Ἐπιλαμβάνονται δέ τινες διὰ
 τέτο, τῷ Μαρωνικῷ Λινέᾳ ἐνταῦθα, ὡς μαγαλαύχει τε καὶ ἀλαζόνος·
 'Αλλ' εἰς χεὶς, φασὶν ἄλλοι ἐν κοινοτέροις πήχεσι τὰ τῶν 'Ηρώων ἔτ' ἐργα,
 ἔτ' ἐπη διαμετρεῖν.
- Στίχ:

Καί γε χιτῶνα, τὸν οἱ χρυσῷ σωνφιάτο μήτηρ.
Ἴψι δε κταμένοιο, μέλαν δυὲν αὐτῷ αἷμα,
Κόλπου ἐνιπλῆσε ψυχὴ δ ἄρ' σῶμα λιπάσα,
Κάρτα ἐπαχνυμένη, ιδυῖ ἀϊδόςδε βεβήκει.

Ἄλλὰ γὰρ, ὡς θυήσκοντος ἐξ εἴδος βλέψεν, ίδ' ὥπα, 865

Ὦπι, Ἀγχισιάδης, ἐλεεινῶς ὡχριόωντος,
Αἰνὼν ἐπεζονάχησ' οἰκτέρας, χεῖρα τ' ὁρέγνυ,
Τίεος ἔυσεβίω πεμπάζων πρὸς φὰ τοκῆα.
Τίπτε σοι, οἰκτρὲ πᾶν, ὡς ἐν μοίρᾳ ἐπάνων ἥδη
Αἰνείας, τὶ τόσης ἀρετῆς πέλον ἀξιον οἴσαι; 870

Τεύχεα ἀλλ' ἔχε, τοῖς τ' ἐπὶ γάννυσον καὶ σε τοκήων
Χάρεσι, καὶ τέφρησ' (ἄτις χάρις ἥδε) μεθήσω.
Ἄλλὰ τὸ τοι, δύσσοτμε, ξοι παρμύθιον δῖον,
Δεξιτερῇ πεσέμεν σ' Αἰνείας· Εἴτα δ' ὄμοκλει 875

Οκνῶντας γ' ἔταρες, γαύης μὲν δ' ἐξανάειρεν,
Αἴματι ἀβροκόμιῳ καλὰς λυθρώδεα χάτας.

Μέσφα φὰ τῷ γενέτης, ποταμῷ παρὰ Θύβριδος ὄχθαις,

Τρῶμα φεέθροις φύπτεν, ἀτὰρ δέμας ἀγκάθφιζεν

Ἀγκλινθεὶς κορμῷ δένδρῳ ἀγκάθηλων δὲ,

Χαλκῇ ἥπτο κόρυς, γαύης δ' ἐπὶ τεύχεα ἥργει.

Λεκτοὶ δ' αἰληγοὶ πέρι ἔσαν· ὁ δ' ἀνχένα κάμψεν

Ως Ὁλιγηπελέων, σέρνων δ' ἐπὶ χεῦτο ὑπήνη.

Πολλὰ δ' ὑπὲρ Λαύσος ἔρεεν, πέμπε δὲ πολλὰς

Κέκλεθ', ἐντολίας τ' οἴσαι οἰκτρῷ γενετῆρος.

Ἄλλὰ γ' ἔταιροι Λαῦσον ἐπ' ἀστίδος ἔκφερον ἄπνυν, 885

Τράνματι ἐν μεγάλῳ μεγαλωσὶ δαμέντα γοῶντες.

Τινῷ δ' ἔκαθεν γόον, ὅφρα κακῷ προεπήθετο ἥτορ.

T 2

Καὶ

* * *

Στίχ: 878. ΤΡΩΪΜΑ 'ΡΕΕ'ΘΡΟΙΣ 'ΡΥ'ΠΤΕΝ. siccabat ἔχεις ὁ Μάρων· ὅπερ ἐξὶν
(αὐχμεεν.) ὅτι, fluxus sanguinis aquarum frigore continetur (Σέρβιος) τετέ-
σιν, η Λιμόδροια τῷ ψύχει τῶν ὑδάτων σωθεῖται· Οἱ δὲ Γάλλοι, ὡς οὐχὶ
ημεῖς: Lavoit la plage· καὶ ὁ Ἰταλὸς ὠσαύτως:

e la ferita

"Già lavata ne l'onde

Περιφέρτων ἵω τὸν ἐκ τῆς τρέσεως πληγὴν ἐν ὑδασιν.

Στίχ: 879. ΑΙΓΑΛΙΝΘΕΙΣ Καὶ Σαρπηδόνες δέ υπὸ Τληπολέμου βλη-
θέντα, Ἰλ: Ε. σίχ. 692.

Δῖοι ἔταιροι

"Εἰςαν υπ' αὐγίσχοιο Δῖος περικαλλέι Φηγῶ.

Στίχ: 881. ΛΕΚΤΟΙ Δ' ΑΙΖΗΟΙ ΠΕΡΙ ΕΣΤΑΝ. . . . Ως καὶ περὶ Με-
νίλαον βεβλημένον, Ἰλ: Δ. σίχ. 211.

Δῖοι ἔταιροι

"Κυκλόσ

Στίχ: 885. . . . ΛΑΤΣΟΝ ΕΠ' ΑΣΠΙΔΟΣ ΕΚΦΕΡΟΝ : : : : Κα-
θά καὶ τὸν Ευάνδρες Πάλαιτα ἀνωτ: σίχ. 536.

Στίχ: 887. . . . ΚΑΚΟΤ ΠΡΟΕΠΗΙΣΘΕΤΟ ΗΤΟΡ. Οὔτω καὶ παρ' Ο-
μηρῷ Ἰλ: Σ. σίχ. 2.

"Αντίλοχος δ' Ἀχιλῆς πόδας ταχὺς ἄγγελος ἥλως·

"Τὸν δὲ εὔρε

"Τὰ φροντεοντ' αὐτὰ θυμὸν, αἱ δὲ τετελεσμένα ἥν.

Στίχ:

Multa super Lauso rogitat, multosque remittit.

840 Qui revocent, moestique ferant mandata parentis.

At Lausum socii exanimum super arma ferebant

Fientes ingentem, atque ingenti vulnere victum.

Agnovit longe gemitum præfaga mali mens;

Canitiem immundo deformat pulvere, et ambas

845 Ad cœlum tendit palmas, & corpore inhæret.

Tantane me tenuit vivendi, nate, voluptas,

Ut pro me hostili paterer succedere dextræ,

Quem genui? tua ne hæc genitor per vulnera servor,

Morte tuâ vivens? heu nunc misero mihi demum

850 Exilium infelix; nunc alte vulnus adactum.

Idem ego, nate, tuum maculavi crimine nomen;

Pulsus ob invidiam solio, sceptrisque paternis.

Debueram patriæ poenas, odiisque meorum;

Omnes per mortes animam fontem ipse dedissem,

855 Nunc vivo! neque adhuc homines, lucemque relinquol

Sed linquam. Simul hæc dicens, attollit in ægrum

Se femur; &, quanquam vis alto vulnera tardat,

Haud dejectus equum duci jubet; hoc decus illi,

Hoc solamen erat: bellis. hoc viator abibat

Omn.

* * *

Στίχ: 888. ΚΑΙ' ΠΟΛΙΗΝ ΔΕ' ΚΟ'ΝΕΙ Μέτιδι, Φεύθιον, τὰς ἐπιτοῖς πένθεσι τῶν παλαιῶν ἔθιμα καταλέγοντα. Βιβλ: Α. Κεφ: ΙΓ. καὶ Βιβλ. Γ. Κεφ: ΙΕ. ὅρα δὲ αὐτὶς πάντων ἓντας τὴν τῆς Θέτιδος, ὅπως ἐπὶ τῇ τῇ φιλάττας πατρόκλῳ διετέθη ἀναιρέσει, Ἀντιλόχῳ ἀπαγγύαλαντος, Ιλ: Σ. σιχ. 22.

— Τὸν δὲ ἄχεος νεφέληη ἐκάλυψε μέλανι·
„Αιφοτέργοις δὲ χερσὶν ἐλών κόνιν αἰθαλέοσσαν,
„Χένατο κακκεφαλῆς, χειρίεν δὲ ὥχωε πρόσωπον·
„Νεκταρίῳ δὲ χιτῶνι μέλανι ἀμφίζανε τέφρη.
„Αἰτὸς δὲ ἐν κονίσσι μεγαλωσὶ τανυθεῖς
„Κέτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόριν ὥχωε δαΐζων.

Στίχ: 889. ἩΡΕΝ ἘΣ ΟΤΡΑΝΟΝ Όυχ ιλασκόμενος Θεὺς δηλ:;
οὐδὲ ἐξευμενίσαμε τοκοπῶν· καὶ τιὼ παβ αὐτῶν βούθειαν ἐξαιτήσαδε, αἷλ
ἐπιπλήττων τε καὶ καταβλασφημῶν ὡς Θεοῖς ἐχέρσι.

Στίχ: Αὐτ: ΝΕΚΤΝ ἈΥΤΟΝ ΠΕΡΙΕΣΧΕ. Παβ ομήρῳ δὲ Ιλ:
Ω. σιχ. 723.

— Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἥρχε γόοιο,
„Εκτορος ἀνδροφόνου κάρη μετὰ χειρσὶν ἐχθσσε.

Στίχ: 890—900. ΤΟΣΣΟΣ Δ', Ω ΤΕ' ΚΝΟΝ, κτ: Ο Μεζέντες θέπι τῷ
ψῷ. Λαύσω. αἰναιρέθεντι, διὰ τῶν δέκας ἐφεξῆς ἐπῶν προσφυέσαται ἐπεξεργασμένος· ἐν ᾧ καταμεμφεται μὲν ἐσυτεῖς ὡς φιλοψυχήσαντος, αἴπολέγεται δὲ τὸ ζῶ; εἰ τῷ τῷ ψέως θανάτῳ αὐτῷ περιειστ, ὁμολογεῖ δὲ ἐπὶ τὸ ἄκρον ἕδη ἐλασσα. τῆς αἴθλιότητος πολῶ μᾶλλον ἢ πρότερον, διτε βασικαῖς. τε καὶ φθόνῳ, τῷ τῷ τε πατρίδος καὶ τῷ προγονικῷ σκήτρῳ ἐκπεδῶν, πρὸς τῷ συμφορᾶς, καὶ αὐχωια προσετριφῶς λι τῷ τῷ τεχθέντι καὶ ὄνειδος τελευτῶν δὲ αἰσχυνὲς τῶν ὅλων ἐπὶ τῷ θανάτῳ αἰσεύδες, μηκέτι ὄραν τὸ παρὸν τετὶ φῶς τῆς ζωῆς αἰνεχόμενος.

Στίχ: 894. ΣΧΕΤΛΙΟΣ ΦΕΕΔΑΣΙΣ. . . . Ή αὐτὸς ἐκπέπτωκεν αἴπελαθεὶς πόλεως· οἶον εἰ ἐλεγεν, ὅτι Σε, ὃ τέκνον, περιόντος, καὶ τὸ τῆς υπερορίας ἔτι μοι αἴνετὸν ἦν, νῦν δὲ αἴφορητον.

Στίχ:

Καὶ πολικὸν δὲ κόνει κατὰ γῆς, ἀμφοτέρας δὲ
Ἡρενὶς ἐστὶν, εἴτα νέκων δὲ αὐτὸν περιέχει.
Τοσσὸς δὲ, ὡς τέκνουν, βιότοιο μεταμεροῦσαν,
Ως τλῆντος χεῖρα σὸν ὑπελθέμενον ἔνεκτὸν ἐμέο,
Ον τέκνουν, ἀτελῆσι δὲ σῆσι σαώσομέν δὲ φῶτωρ;
Ζῶντες δὲ σῷ θανάτῳ; οἷμοι νῦν μοι δυσιώδει,
Σχέτλιος ἐξέλασις νῦν τραῦμα ὄλοντερον ἥκται.
Αὐτὸς ἐλεγχάει ἀλιτήσας σοὶ τέκνος ἀφθιστός.
Ωδεῖς βασκανίῃ ἐδεος προγόνων καὶ σκήπτρων.
Αἴθ' ὄφελον πάτρης, ηδὲ ἐχθρεα ἀγχιστήων,
Οἶος τισαίμιων, ἐνοχος θανάτοις παντοῖοις!
Νῦν δὲ ἄρδεως ἐγώ, Φῶτας τε, Φῶντος τὸν λαῖπον
Λάψω δὲ ἐμπηγός. Φάσι δὲ εἰπὲ μηρῷ τῷ δὲ παθόντι
Ἐξυπανέσῃ. Καὶ κεν τραυματίας δὲ σκάζων,
Οὗτοι ἀπαυδήσας ἀχθῆντος ἐπικέλλεται ἵππον,
Ος γάνος οἱ πέλεν, ὃς δὲ ηδος, καὶ δήρισι νῖκος.
Τῷ δὲ γένει ἐπαχνυμένῳ προσθέγξατο, τοῖα τε εἴπει:
Ροιβὲ σὺ, δὴν (εἰ διώ τι ὅλως θυητοῖς παρὸν ἐπλει.)

890

895

900

905

Ζώ-

* * *

Στίχ: Αυτοί . . . : ΝΤΝ ΤΡΑΥΜ' ΟΛΟΩΤΕΡΟΝ ΗΚΤΑΙ, "Η τὸ παρ
Αἰνεῖς μοι προεντάχθων.

Στίχ: 895. ΑΤΤΟΣ ΕΛΕΓΧΕΙΗ . . . ΣΟΙΓ ΤΕΚΟΣ. Λύτος ἐγώ, δὲ νῦν
τὸ θανάτου τὸ Στόπαρτιος, αττιμίας Σοι γῶντι περίξενος ἐγενέμιων κατακ-
ριθεις ὑπερέργιος. Καὶ σημείωσαι, ὅπως αὐτὸν τόπτον οἱ Ποιητὴς Θάσας α-
ιωτέρω προεκπεφώνηκεν, ἐν οἷς ἐθασκε τὸν Λαύσον πατρὸς αἰματονός λα-
χᾶν εἴσαι ἀξιον. ("Ορεα Ζ. Αἰν: σίχ. 701.)

Στίχ: 896. ΩΣΘΕΙ Σ ΒΑΣΚΑΝΙΗ . . . Προφάσει τιὼν ιδίων ἐαυτῷ ἀτασ-
θαλίαν περιεμπέχει. Αλλ' ὅτι δὴ Μεζέντης ἐπαξίας πεπόνθωι ἀττα πε-
πόνθωι, ὅρα Η. Αἰν: σίχ. 500—515.

Στίχ: 898. . . . "ΕΝΟΧΟΣ ΘΑΝΑΤΟΙΣ ΠΑΝΤΟΙΟΙΣ. Οποιος ρει τορ-
τες, διὰ πάντων, φησι. Θανάτων.) Αλλ' οἱ θάνατος εἰς βρύλεται δὲ λέγειν
διὰ παντὸς γένες, η τρόπος θανάτου. Καὶ λίγη γὰρ καὶ ἀλλως μυρίων, δ
λέγεται, θανάτων Μεζέντης ἀξιος.

Στίχ: 900. ΛΕΙΨΩ Δ' ΕΜΠΗΣ. . . . Ορεᾶς τιὼν πάθεις ὑπερβολῶ,
τὸ ἐπιχειρεῖταις καὶ τοῦ ὑπὲρ διώματον; Όμοιον καὶ τὸ τε Γηραιός Νέσο-
ρος εἰπεῖν. Λυτιλόχω τῷ καὶ πτανθέντι πρέστε τῷ Μέμνονος, παρὸς Καλαβρῶ,
Παραλεπ. Β. σίχ. 301.

„Ωρμανεν πονεθάμ αφ' ἀρματος, γνεκ' αφ αυτὸν
„Παιδὸς αποφθιμένοιο ποδη ποτὶ μαλλον ἀγεσκε
„Παρὸς διώματον.

Στίχ: 903. ΡΟΙΒΕ' ΣΤ' . . . Προσάθησι τινα τῷ ἐσομένῳ, καὶ ἐπε-
αυτῷ λύπιων, οἱ Μάρων τῷ Μεζέντης ἵππῳ προσάψασι, καὶ λόγως ἔτι προ-
φορικῶς αὐτῷ μεταδίδωσι, κατὰ γῆλον οἱ μήρες, ὃς ὡς ὅπως κατηφιῶνται,
τὸς Ἀχιλλέως ἵππος, Ξάνθον τε καὶ Βασίλιαν, ἐπὶ τῷ προγνάστη τῷ μέλ-
λοντος αποφαίνει, αλλὰ καὶ πρέστε τῷ γνομένῳ αὐτοῖς ἐπίπληξι λεκτη-
κῆς απαντῶνταις. Ιλ: Τ. σίχ. 405.

„Τὸν δὲ ἀρδεύποδα γυγόφιν προσέφη πέδας αἰόλος ἵππος
„Ξάνθος, αφαρ δὲ ἡμυστε καρήστι
„Αυδήνεται δὲ ἐθῆκε Θεὰς λευκώλενος Ήρη.
„Καὶ λίω σὲ ἔτι νῦν γε σαώσομεν, οὐβριμ' Αχιλλεῦ.
„Αλλά τοι ἐγγύθεν ἡμαρτέλεθρον κτι:

Ωσάν-

Β.βλ. Ι.

V

- 860 **Omnibus.** Alloquitur mōerentem, & talibus infit:
 Rhēbe diu (RES SI QVA DIU mortalibus ulla est)
 Viximus: aut hodie victor spolia illa cruenta,
 Et caput Aeneae referes, Lausique dolorum
 Ultor cr̄is mecum: aut, aperit si nulla viam vis,
 865 Occumbes pariter. Neque enim, fortissime, credo,
 Jussa aliena pati, & dominos dignabere Teucros.
 Dicit: & exceptus tergo consueta locavit
 Membra, manusque ambas jaculis onus ravit acutis,
 Aere caput fulgens, cr̄istāque hirsutus equinā.
 870 Sic cursum in medios rapidus dedit: æstuat ingens
 Imo in corde pudor, mistoque insania luctu,
 Et furiis agitatus amor, & conscientia virtus:
 Atque hic Aeneam magnā ter voce vocavit.
 Aeneas agnovit eum, laetusque precatur:
 875 Sic pater ille Dūm faciat, sic altus Apollo;
 Incipias conferre manum.
 Tantum effatus, & infestā s. bit obvius hastā.
 Ille autem: Quid me erepto, s̄euissime, nato
 Terres? hæc via sola fuit, quā perdere posse.

Nec

* * *

'Ωσαύτως δὲ καὶ Ἐκτωρ Ἰλ: Θ. σίχ 184. τοῖς ίδιοις.

,, — "Ιπποισιν ἐκέκλετο, Φάνησέν τε"

,, Ξάθε τε καὶ σὺ Πέδαργε, καὶ Λιδῶν, Δάμπτο τε διό;

,, Νῦ μοι τιὼ κομιδῶ ἀποτίνετον

,, — 'Αλλ' ἐφομαρτέτον, καὶ σπεύδετον κτ:

'Εφῆται γὰρ τῇ Ποιόσῃ τερατένεθα τὰ τοιαῦτα, ψυχὴν ὁσπερ ἐνιστον τοῖς αψύχεσσι, καὶ τοῖς ἀναφθήτοις αἴθησιν, ὅταν καὶ τοῖς αἰλόγοις λέγον ἐναρθρέν τε καὶ ἐλαγον.

Στίχ: 906. "Η ΝΙΚΩΝ ἩΜΑΡ ΤΟ'DΕ 'Οπότερον γὰρ αὐτῷ συμπεσεῖ γένοιτο, παραβαλέθα τὸ τοίμων ἔχων Μεζέντης ἐπὶ τιῷ πράξῃ οὔρα. Οὕτω καὶ Πάλλας ἀνωτέρω Τύριῳ ὑπαντιάσας, σίχ. 479.

,, Ήτοι ἐγών ἐνάροις αὐθισσοίς κῦδις αέρμαν

,, Ήτε μόρω κλειώ

'Ορε δὲ καὶ τὰς ἐκεῖ σημειωθεῖσας ἐξ Ὄμηρος παραδέσσεις.

Στίχ: Αὐτοί: "ΕΙΝΑΡΑ ΚΕΓΝΑ, Τὰ Αἰγαί φησίν, ὅτι τὰ Λαύσε δηρῶς ἐσευτῷ καταχέν παρήγησατο. (σίχ. 871.)

,, Τεύχεα ἀλλ' ἔχε, τοῖς τ' ἐπὶ γάνυσο

,, 'Αλλα πῶς αἰματίσεντα καλεῖ τὰ σπλαχνά Αἰγαί; "Η, ὡς τοῖς τῶν πολεμίων φένοις, καὶ τῶ Λαύσε δὲ τῷ γάρ περιστάτως αἱματόφυρτα.

Στίχ: 910. ΟΥ' ΓΑΡ ΔΗΣ' Σ' ΑΛΚΙΜ' ΟΙΩ. 'Ος ἐκ τῷ ἵππῳ δῆθεν, καὶ αὐτῷ ἀπαξιώτοις Τεύχεοις ὑπείξειν, τὰ Τεύχεων ἀλαζονικῶς ὁδε περιθροίσιν ἐνέλει Μεζέντης ὁ δὲ τρόπος ἐπὶ τε ἐπαύεις καὶ δυσφημίας παγιώτεροι ἐπιτηδευμένος, ἐσὶ τεχνώτατος.**Στίχ:** 913. "ΑΜΦΩ ΠΛΗΝ" Ε ΔΕ' ΧΕΙΓΡΕ κτ: Πλείσιον γάρ διεγεῖτο κατ' Λινέας βέλη αὐθίσειν, εἰ δὲ ἐνὸς γοσὶ αὐτῷ γένηται τυχίντι τῷ πολεμίῳ περιγενέθα.**Στίχ:** 914. ΚΤΕΕΗ 'ΙΠΠΟΔΑΣΕΙ'Η. Κέρυθα ἵπποδασεῖς ιδεῖν. Ομηρος ἀπεκάλει. Γ Ιλ: σίχ. 369. καὶ Ν. σίχ. 714. καὶ Ρ. σίχ. 295. τιν δὲ αὐτίλια καὶ ἵπποριν τευφάλαιαν ἔπειν. Ιλ: Τ. σίχ. 382. 'Αλλα καὶ κινέσια ἵππησιν' οὐκ ἐν ἄδει, αὐτὶ τῆς τῷ ποταμῷ κανὸς δορᾶς, ὃ τὰς κεφα-

Ζώμεν. η νικῶν ἔμαρτοδε, εἴναρα καῖνα
Αἰματόεντα, κάρη τ' Αἰνέα, ἵψι ἀπέρρας,
"Ἄλγεσι τοῖς Λαύσας σὺν ἐμοὶ νωῦ ἔκδικος ἔσση,
"Ἡδ' ὁδὸν τινα, ἦν σφίσι κίκνυς μήτις ἀνοιξη,
Θηγέεις ὠσαύτως· ό γάρ δὴ σ' ἄλκιμον ὅτι,
"Ἄλλοις δεδμήσεθ' ἐθέλειν, καὶ Τεύκροις ἄξειν,
"Η, καὶ δεξαμένης ἐπ' ἐθήμοσι βῆσατο νάτοις.

910

"Αὐτῷ πλῆσε δὲ χεῖρε ἐν ὀξυτέροισι βελέμνοις
Χαλκῆ δ' αὐγλήσις κινέη κάρα πιπαδασάη,
Θώας ιδὺς μεσσον ἔχωρει. Ζῆτε δὲ πάνυχυ
Αἰδῶς τ' ἐν μυχάτῳ κραδίῃς, μανικὸν δέ τε πένθος,
Λυσσαλέος τε ἔρος, καὶ οἱ ὡρεη γε σωήθης.
"Ἐνθα τρὶς Αἰνέαν προκαλιζετο μακρὸν αὔσας.
Γιγάς δέ μιν Αἰνέας, μάλ' ἐπ' αὐτῷ εῦξατο γῆθων:
"Οὗς δὰ πατήρ τελέσαιε Θεῶν, ᾧς Φοῖβος Ἀπόλλων,
"Οὗς σε συμβαλέμεν χεῖρας τέ μοι ἀνέπιάρξα.
"Ως ἐπών Φούλιψ, αὖψ ἀντίος ἔγχει ὥρτο.
Αὐτὰρ δέ οἰχομένοιο, ἀνηλεές, ψός ἐμέο,
Τί με δεδίσκη; τὼς μόνον ἀντὸν μέχες ὀλέσσαμ.
Οὐδὲ δίτον πτύσσω, αὖψ δέ Θεῶν τιν ὃν ἄποις
Πάνεο τεθνήξων ἥκω, τάδε σοι προενέκας
Πρῶτα ξάνια. Η, καὶ ἀμπεπαλῶν βέλος ἥκεν.

915

920

925

V 2

Εἰτα

* * *

κεφαλὰς οἱ παλαιοὶ σκέπτενται ἐώθεσσαν (ὡς σεσημείωκεν Ἐυζάνθιος.) αὖτε
ἀπλῶς τινα κινέιν, ἀντὶ τῆς κόρυθος, τῆς ἐξ οἰασδήποτε ὑλης, ἐκλαβό-
μενος· καθάδι δὲ καὶ Κωνίων ἐρηκε χαλκήρεα, καὶ Ταυρέων, καὶ Ἰκτιδέων,
καὶ δὴ τέως καὶ Ἰππερίουν. Ὁδος: X. σίχ. 123. περὶ Ὁδυσσέως λέγων:

"Κερατί δέ ἐπ' ἴφθιμῳ κινέιν ἐίτυκτον ἐθηκεν
,,Ιππερίου δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔγευσεν.

Στίχ: 916. ΑΙΔΩΣ Τ' ΕΝ ΜΥΧΑΤΩΝ ΚΡΑΔΙΗΣ Σημείωσαι τὰ
τὸν Μεζεντίων κατὰ τὸ αὐτὸν εἰς ἀλκιώ τε καὶ ἐνψυχίαν παραθήγοντα
πάθη τινα αἰδῶ, τινα παρακολοθθόσαν τῇ ήττῃ τινα λύπιαν ἐπὶ τῷ μῷ
ἀποκτανθέντι τινα μανιάδην ἔργυι, τινα κατὰ τὴν κτείναντος, ὕρεξίν τινα
καὶ αὐτιών δύσαν ἀντιλυπτήσας τὸν δειγόν ἔρωτα τῇ ἀντεκδικήσαθαι. Καὶ
ἐπὶ πᾶσι, τινα ἐξ ἀρετῆς μεγαλοψυχίαν, ην ἐαυτῷ πάλαι σωειδῶς πε-
ριέσσαν ἐπήθετο.

Στίχ: 917. ΔΥΣΣΑΛΕΟΣ ΤΕ ΕΡΟΣ· FURIIS AGITATUS AMOR, Ο Μάρων Φησίν (ὁ
ὑπὸ τῶν Ἐρινύῶν ὑπερεθίγμενος ἐν αὐτῷ πόθος,) δέ τε πρὸς τὸν ύπὸ δη-
λονότι, καὶ δὲ πρὸς τινα ἄμμων.

Στίχ: 920. ΩΣ ΡΑ ΠΑΤΗΡ ΤΕΛΕΣΕΙΕ ΘΕΩΝ ιτε: Κατεῖδε γάρ, παρ ἐλπίδαι,
πόρθωθεν ὡς αὐτὸν ἥκοντα θεασάμενος, ὡς ἐποτ' ἀγάθη διὸ τοι γῆθων,
οἷα δὴ δῶρον τῷτο παρεῖ θεες πεμπόμενον μετ' ἰυχῆς ἐξεδέχετο.

Στίχ: 924. . . . ΤΩΣ ΜΟΝΟΝ ΑΤΤΟΝ Μ' ΕΙΧΕΣ ΟΛΕΣΣΑΙ. Καὶ
θέν μοι τῷτο εἰς φέβον, μή με τυχὸν ἀποκτείνῃς· ἥδη γάρ μὲν απώλεσας
τὸν ψὸν Θάσας πρεσενέλευ· ἐκείνη γάρ μοι κυρίως ἀπώλεια, οὐ θάνατος
οὐ ἐκένεις οὐ παρόντος μὲν, θέν μὲν κατέθετο ισχύσας, αποιχομένης δὲ
ἥδη, τὸ λοιπὸν θέν μοι κανένας ζήσωμαι.

Στίχ: 925. . . . ΆΛΛΟ ΟΥΔΕ ΘΕΩΝ ΤΙΝ ΟΝ ΕΙΠΟΙΣ· Τῷτο πρὸς
τινα Αἰνέας ἀποτενόμενος εὐχίων (ἀνωτ: σίχ. 920.) ἀμαρ δέ, καὶ ὡς τὸν
τρόπον διστεβήσαις ἀντὶς, καὶ θεες ἐκ ἀλέγων. Ορες γάρ, ἐν οἷς ἐξηρέυ-
ζατο

- 880 Nec mortem horremus, nec Divum parcimus ulli.
 Desine; jam venio moriturus, & haec tibi porto
 Dona prius. Dixit, telumque intorsit in hostem.
 Inde aliud super atque aliud figitque, volatque
 Ingenti gyro: sed sustinet aureus umbo.
- 885 Ter circum astantem laeos equitavit in orbes,
 Tela manu jaciens: ter secum Trojus heros
 Immanem aerato circumfert tegmine sylvam.
 Inde ubi tot traxisse moras, tot spicula tædet
 Vellere, & urgetur pugna congressus iniqua,
- 890 Multa movens animo; jam tandem crumpit, & inter
 Bellatoris equi cava tempora conjicit hastam.
 Tollit se arrectum quadrupes, & calcibus auras
 Verberat, effusumque equitem super ipse sequutus
 Implicat; ejectoque incumbit cernuus armo.
- 895 Clamore incendunt cœlum Troesque, Latinique.
 Advolat Æneas, vaginâque eripit ensim,
 Et super haec: Ubi nunc Mezentius acer, & illa
 Efferâ vis animi? contra Tyrrhenus, ut auras
 Suspiciens hausit cœlum, mentemque recepi:
- 900 Hostis amare, quid increpitas, mortemque minaris?

Null-

* * *

Σατο τὸ πρῶτον ἀντιπαραταχθεῖς Λίνεία (σίχ. 813.), τίνα πρτὲ λόγον
 τῶν Θεῶν ἐποιῆτο, ἐνδὲ συνεκτότερα φρονῶ τε καὶ λέγων τῶν τὰ παρέ
 Ὁμήρῳ Κύκλωπος, Ὅδοις: I. σίχ. 273.
 „Νήπιος εἰς, ὃ ξῖν, ἢ τηλεθεον ἀλήθεας,
 „Ος με Θεὺς μέλεα, ἢ δεδίμεν, ἢ αλέαθαι.

Στίχ: 928 ΕΙΤΑ Δ' ΕΦΕΞΗΣ, "ΑΛΛΟ ΜΕΤ' ΑΛΛΟ ιτε: Ἐμπεπληκὼς γάρ
 οὐ βέλεσι πολλοῖς ἀμφοτέραις τὰς χεῖρας, ὡς ἔρηται Ἀνωτ: 913. Ἡ δὲ
 ἀμετρία τῶν ὅπλων κατηγορεῖν ἔοικέ πως τῇ ὁπλίτῃ ἀθίνειν. Εἰ γάρ η
 Ἡρακλῆς παρὰ τῷ Καλαβρῷ, (σ'. Παραλεπ. σίχ. 219.) ἐπὶ τὰς Στυρ-
 Φαλίδας.

„ — Κεχολωμένος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
 „,ἰὸν προσάλλε, μάλα σπεύδοντι ἔοικώς
 ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν εἰκότως, ὅτι καὶ ὅρνεις ὑπῆρχον τῷ πλῆθα πολαι-
 ὄν

„ αἱ μὲν οἵσοις
 „,Βλήμεναι, ἐν πονίγσιν ἀπέπνεον, αἱ δὲ ἐτι φύγησ-

„,Μνώμεναι, πολοῖο δὲ ηέρος ἐστέουντο.
 Μεζέντης δὲ καθ. ἐνὸς τῷ Λίνείᾳ καὶ μόνα τὰ πολλὰ βέλη φεῦδα τε α-
 φίει καὶ αμενίωται.

Στίχ: 930. . . . ΙΠΠΕΤΣΑΤΟ ΛΛΙΟΘΙ ΚΥΚΛΟΤΣ, Ἐπ' ἐυθέας μὲν
 κατ' αὐτῷ χωρεῖν ἢ τολμῶν, κυκλόστε δὲ ἀπὸ διασήματος περιππαζόμε-
 νος, καὶ ἐξ ὑπερδεξιῶν βάλλων συχνάκις Λίνείαν, τὰ λαμπὲ ἐστὶ αντιπρό-
 βαλόμενον, ὡς ὑπὸ τῷ σάκες σκεπόμενος.

Στίχ: 932. . . . ΑΘΕΣΦΑΤΟΝ ΤΛΗΝ· Τὸ πλῆθος τῶν ἐπαφεθέντων,
 βελῶν, διὰ τῆς ὄλης ὥδε παρίσαται.

Στίχ: 934. . . . ΔΗΡΕΙ ΑΝΙΣΩΙ· Τῷ μὲν γάρ, ἐφ' ἵππος
 φερομένῳ, ἐπ' ἐξεστιας ἦν προσιέναι τε καὶ απιέναι, καὶ πρὸς τὸ δοκεῖν ήτας
 ἐμβολαῖς διατίθεσθαι τὸν δὲ, σαδίσαν ἐπάνευγκες ἦν προσκαρτερεῖν, τῷ
 ὀπισκηπτόντων τὰ μὲν ἐκσένοτα, τὰ δὲ ἀπεκδεχόμενον.

Στίχ:

Εἴτα δ' ἐφεξῆς, ἄλλο μετ' ἄλλο ίεὶς δὰ ποτάτο,
Εὐρύ γε κυκλάδων: σάκος ἄλλὰ χρύσεον ἔντα.
Τοῖς πέρι μὲν σαδιαν, ἵππεύσατο λαιόθι κύκλας;
Χαρλίεις βέλεα· Τρίς δ' αὗτως Τρώιος ἥρως,
Ἄστει χαλκελάτω ἐπιδέχνυτ' ἀδέσφατον ὕλια,
Ἐπεὶ ρὰ τόσον δηθιών, τόσσα τε κέντρα
Ἄχθετο ἐξερύων, δῆρε δ' ἐβιάζετ' ἀνίσω,
Πολλὰ μενοινήσας ἐπόργασε τέως, καὶ μέσσου
Ἴπποιο κροτάφων θιωτε μαχήμονος ἔγχος.
Ἴππος δ' ὄρθοπλήξ ἔση, λάκτιεν τ' ἄυρας.
Ἴππεα δ' ἐκσειθέντα κυβισήσας σωέερξε,
Κυμβάχω ἥριπότι πριωὴς δ' ἐπεράσατο ὕμοις.

930

953

Τόφρος ιαχίῃ μέγα Τρώες ἐπῆραν ἀτάρ τε Λατίνοι.
Πτῆ δ' αὖθις Αἰνείας, κολεῷ δ' ἐσάσατο ἄορ:
Καὶ, πάτε Μεζέντης νῶι, δριμὺς τ' ἔκπαγλός τε;
Πάθρασὺ δ', ἄπε, μένος; Τυρσηνὸς δ' εὔτ' ἀμπυνάθη,
Λύρας τ' ἡφασε, νοῶ τ' ἐπαγέρατο, καὶ Φρένας ἀνθισε:
Αἰνότατ' ἐχθρῶν, τίπτε μ', ἀπειλῶν οἴτον, ἐνίπτεις;
Οὐ νέμεσις κτανέειν μ', γάδ' αὕτως δῆριν ἐς ἥλθον.
Οὐδὲν δὲν ἔμειο γε σῶι σοὶ ξώθετο Λαῦσος.
Οἶν ἐγά σε τόδ', αὐτὸν ἐχθροῖς θέμις ἡττηθεῖσιν
Ἐλπέμεναι χάριν. "Ἐν τό δε μοι κρήνην ἐέλδωρ:
Δὸς χοῖ σᾶμα ταφῆναι! ἐπεὶ μάλ' ἐγ' ὡδα ὄπόσσον.

945

950
Ημοί

* * *

Στίχ: 935. ΠΟΛΛΑ' ΜΕΝΟΙΝΗΣΑΣ. . . . : Σκοπῶν, πότερον δὴ βα-
λεῖν σωετέλει, τὸν ἵππον, η τὸν ἐποχέμενον; εἴλετο δὲ τὸ πρῶτον πάνυ
ἐμφρόνως οὐδὲ γάρ ἂν ἔσοιτο Μεζέντη τὸν μηρὸν ἥδη τετρωμένω, τῷ ἵπ-
πῳ καταβληθέντος, περὶ ἐπειτα σιώαι, καὶ πρὸς τινὰ μάχην ἐπαγω-
σαθαί.

Στίχ: 937. . . . ΔΑΚΤΙΖΕΝ τ' ΑΤΡΑΣ. Τοῖς ἐμπροθίσις τῶν ποδῶν
δηλονότι ἐπικόπτων τὸν αἵρεα, καὶ τὸν ἀναβάτην προσεδίσας, τέως καὶ
αὐτὸς γνὺξ ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ τοῖς ὕμοις ἐρεισάμενος οἴνον ἐπέδησεν.

Στίχ: 940. . . . ΤΡΩΣΕΣ . . . ΛΑΤΙΓΝΟΙ. Οἱ μὲν μετὰ γῆθες
ἐπαλαλαζόντες, οἱ δὲ μετ' ὄδιωντος ἐπολούζοντες.

Στίχ: 946. ΟΤ ΝΕΜΕΣΙΣ ΚΤΑΝΕΕΙΝ Μ' κτ Οὔτε σοὶ δηλονότι. εἴτ' ἔμοι γε
πρὸς νέμεσιν ἔσαι η ἐμὴ ἀναιρεσίς δλως. Σοὶ μὲν γάρ οὐς πολεμίως θέμις
ἐπὶ μάχης ἀνελεῖν τὸν αὐτίπαλον ἔμοι δὲ γένεν απεικός υπὸ σὸς ἀναιρε-
θῶμα, εἰς τέτο γάρ η ἥλθον, ωσε η θάνετον, η νικῆσαι. Λάως δὲ, γένε
λαῦσος ὁ ἐμὸς ύδως, τινὰ παρὰ σοῦ σωτηρίαν ἐκ σωθήκης γέτησετο.

Στίχ: 950. ΔΟ Σ ΧΟΓ ΣΩΣΜΑ ΤΑΦΗΝΑΙ κτ. Καὶ Αχιλλέως μὲν Ἐκτωρ δαμείς
ἐδέστο, ἵνα τὸ αὐτῷ σῶμα δοθείη τοῖς οἰκείοις τε καὶ ὁμογενέσι, μηδὲ τα-
φῆς αποσερηθείη: Ιλ: X. σίχ 339 — 343.

„Μή με ἔσ παρὰ γησὶ κιώας καταδάψαι Αχαιῶν,

„Σῶμα δὲ οἰκαδὸν ἐμὸν δέμενα πάλιν, ὄφρα πυρός με
„Τρώες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελαχώσι θανόντα.

„Ο δὲ Μεζέντης, ταφῆς μὲν καὶ αὐτὸς ἰκετέυεις αἰξιωθῆσαι, αἷλα μη τοῖς
ὁμοθένεσι τε καὶ ὁμοπατρίοις τὸν αὐτῷ γερρὸν ἡξιγείας πατεραπιῶσαι, εἰδὼς εῦ-
μαλεῖς, ὅπως αὐτὸν διαθησεσιν.

Nullum in cæde nefas: nec sic ad prælia veni,
 Nec tecum meus hæc pepigit mihi fœdera Lausus.
 Unum hoc, pér, si quæ est viætis venia hostiæbus, oro,
 Corpus humo patiare tegi: scio acerba meorum
 905 Circumstare odia: hunc (oro) defende furorem;
 Et me consortem nati concede sepulchro.
 Hæc loquitur; juguloque haud inscius accipit ensem:
 Undantique animam diffundit in arma crux.

LIB. X. AEN. EXPLICIT.

* * *

Στίχ: 951. ΉΜΟΙ ΜΕ ΣΤΥΓΕΩΤΣΙ· ΣΤ' ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΤΣ Δ' ΑΠΟ'ΕΡΞΟΝ.
 Καὶ αὐτῷ γὰρ τῷ ἀνελθόντος, πολλῷ δυσμενέτερον πρὸς ἑαυτὸν ὥδε δια-
 κειμένος τὸς καὶ γένει αὐτῷ καὶ πατρὶ προσῆκοτας.
Στίχ: 952. ΔΟΣ ΔΕ', ΣΤ'Ν ΤΙΕΙ· κατ: Ἡγεῖται οὐρανὸς Μεζέντης, τὸν Αἰγαίαν αὐτῷ
 τὴν αἴτησιν, διὸ τῷ καὶ Λαύσῃ, Θάσῳ προσῆκοτας. Ποῦπέτη γὰρ
 Αἰγαίας, (αὖτ: σίχ. 872.) ἐνδέναι τὸν νεκρὸν Λαύσης τοῖς οἰκείοις ἐνταφι-
 σαθῇ, τῇ τῶν τεκόντων τέφρᾳ σωσποκεσθόμενον.
Στίχ: 953 . . . ΕΙΔΩΣ . . . , Όυκ αὔγνοῶν, ωδὴ μάλα αἴκων, εἴ
 περ ἀληθεύων ἔφη, ἀπερ ἀνωτέρω (σίχ. 945—947.) μεγαλοψυχῶν πρὸς
 Αἰγαίαν ἐφθέγξατο.

Στίχ:

Ἡμοι με συγένεσι· Σὺ μανομένυς δ' ἀπόερεξον,
Δὸς δὲ, σὺν γένι, τῷ μ' αὐτῷ τύμβῳ μεθέξειν.
Ως Φάτο· εἰδὼς δ' ἄρδερη ὑπεδέξατο ἄρδε.
Ψυχὴ δ' ἐκ φεθέων εἰς ὅπλα σὺν αἴματι χεῦτο.

X 2

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ι. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Στίχ: 954. ΨΥΧΗ ΣΥΝ ΛΙΜΑΤΙ ΧΕΤΤΟ. Όυκ ἀρετὴ η ψυχὴ
τῷ αὐθεώπῳ, αὐτόχερης τὸ αἷμα ἐσὶ κατὰ Μάρωνα, εἰ δὴ τῷ αἵματι
αἷμα σωτέρεσσι, σωτέρεσσα γὰρ, ανάγκη ἔτερόντι πεφυκέναι, καὶ πράγματι
διακρίνεθαι. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν: (στίχ. 862.) περὶ Δαυΐδος ἐπῶν.

„Ιψι δὲ ὀταμένοιο μέλαν φυέν αὐτῷ αἷμα

„Κόλπου ἐπιπλήσσει ψυχὴ δ' ἄρδε σῶμα λιπᾶσσα,

„Κάρτα ἐπαχνυμένη ἱδυ "Αἰδοσδε βεβήκει.

Ἄλλα γὰρ περὶ Μάρωνος ὑφορβάθαι, μὴ ποτε τῶν θυητοψύχων εἰς γένον
το, τὰς τιὰς τὸν αὐτῷ Ραψῳδιῶν μετελθόντας ὥχοισι.

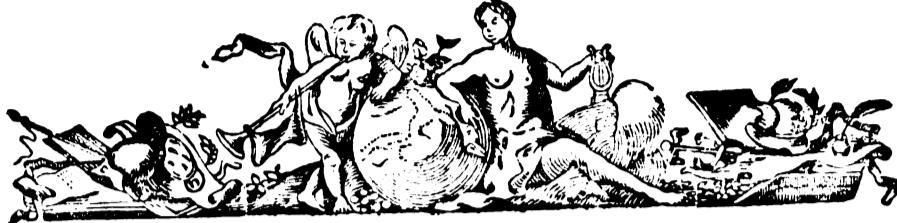
ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ Ι. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημεώσεων.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER XI.

π. ΟΤΙΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΤΗΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ.

ΤΟΥ ΓΑ. ΤΗΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

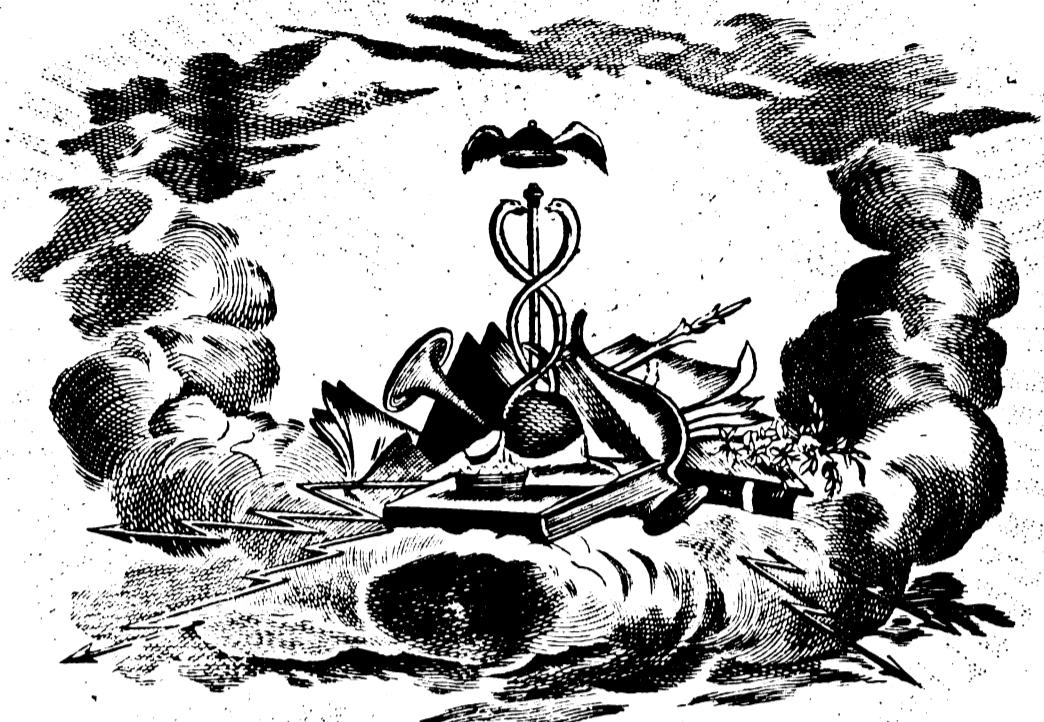
Μεζέντιω καταβαλὼν Αἰνέας, ἐξ ὅπλων τῶν ἐκέντισι Τρόπων. Καὶ τὸν μὲν τῷ προαναιρεθέντος Πάλαντος νέκια, Ἐνάδρῳ τῷ γενιγήτορι πουπικώτεροι διαπέμπει, Λατίνοις δὲ ἀνακωχὰς ἐξαιτησαμένοις ἡμερῶν δάδεκα, δῷ φ' αὖ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἐν Ἱῆ μάχῃ πεσθσι κτερεῖξαι τὰ αἰσια, ἐπιτρέπει. Ἀμα δὲ καὶ αὐτὸς τὸς ἐκ τῶν ιδίων πεπτωκότας καθοσιαταὶ πυροῖς. Ἐν τοῖς Βενύλῃς τῷ προαποσαλέντος, ἐν ἀπράκτῳ τῇ πρεσβείᾳ πρὸς Ἱῆς ιδίας ἐπανελθόντος, καὶ Διομήδια ἀποκεῦσθαι Λατίνοις τὰ κατὰ Τεύκρων συμμαχίαν προσαγγείλαντος, ὁ Λατίνων ἄναξ τὸς αὖφ' αὐτὸν συγκαλέσας περὶ τῷ παρθενάρχῃ βαλάνεται, δῆλος αὐτὸς ὃν τὰς οὐρανούς, ἐν τῇ βαλῆ ἀνθαρέσθαις ἡς ἀσφαλεσερα. Ἐνθα Δράγκης μὲν ἵχυρῶς ἐπιπλήττων Τύριψ (πρὸς ὃν καὶ ἄλλως ἐτύγχαιε δυσνοῶν) ἡς ἐπὶ δῆριν ἔποι γε αἰσιαν τὸ ἔθνος αὐτὸς σωελάσειν, εἰς διαλύσεις ἐλθεῖν μετὰ Τεύκρων ἐπιμελεῖς θέαθαι πεπτρέπετο. Τύριψ δὲ απεναντίας ἐπικρατεῖσθον τε ἐνέχων καὶ ἀλαζονικώτερον, ἐπὶ τὸν πάλαιμον παρθρόμα. Νικᾶ γὰν ἡ Τύριψ βαλῆ καὶ τὰ μὲν εἰς αἴσιαν ἡ πόλις παρασκευάζεται, διχῇ δὲ τὰ τῆς σρατειᾶς διψκονόμηται, ἐκατέρωθεν. Τό γαρ Αἰνέας τὰς Ἰππάδας ἕλια κατὰ τῷ Ἀσεος διὰ τῶν ὑπτίων ἐκπέμψαντος, αὐτῷ δὲ τῷ πεζικῷ ἐκ τῷ ὑπερτείνοντος τῆς χώρας λόφῳ ἐπιθέθαι προελομένῳ ἡσαύτως καὶ Τύριος, τὸ μὲν Ἰππικὸν πρὸ τῆς πόλεως ἐσησε παρατάξας, ἥγεμόνα ἐπισήσας Καμίλλαν τὰς ἀντιάνειραν, σῶ Μεσσάπω τῷ ὑπὲρ αὐτὶς ἵππαρχήσοντι αὐτὸς δὲ τὸ πεζικὸν ἄγων, ἐν ἐνέδραις τὰς δυχωρίας προκατελάβετο, διὰ ὃν ἐξ ἀνάγκης γίνεθαι ἔμελε τοῖς Τρωσὶν ἡ πάροδος. Μεταξὺ τοίνυν τῶν ἵππικῶν μάχης καρτερᾶς συδραγείσης, πολλὰ μὲν κατὰ Τεύκρων ἥρισενσεν ἡ Καμίλλα ἀλλ' ἐν φόροις Χλωρέως τῷ Κυβέλης θυηπόλῃ, ἐν ὅπλοις διαπρέποντος ἀγλαεσάτοις, ἡ παρθένος ἐπῆλαντεν ἀπαραφυλάκτως, πέπτωκεν αὐτῇ καρίαν πληγῆσα ἐξ ἀδοκήτῃς ὑπὸ Αρέωνος λάθρα ἐπιειλόντος. Οὐκ ἀποινεῖ μέντοι τε κομιδῇ, ἡς καὶ Ἱῆς Αρέωνος αὐτῷ ἐφεξῆς ἀναιρεθέντος ὑπὸ Σπιδος, μιᾶς διατελέσης τῶν Νυμφῶν τῶν περὶ τὰς Ἀρτεμιν. Τῆς

Τῆς οὐ καμίλης ὅτω πεσόσης, οἱ μὲν Ροτόλοις θροηθέντες
τρέπονται εἰς Φυγὴν, οἱ δὲ Τρῷες ἐπὶ τὸ Ἱερὸν, ὡς ἐξ ἐφόδου
ἔλεν, ἐπελαύνοντες. Τύρνος δὲ ὑπὸ Ἀκας, τῆς μάλιστα πιστῆς
Καμίλης, καὶ πρὸ τῶν ἀλλων κεχαρισμένης αὐτῇ συνρρατια
τιος ταῦτα διαμιωνθεὶς, καὶ περὶ τῶν ὄλων δέσας, ἀντίκα τῆς
ἐνέδρας ἐξυπανίσαται, καὶ πλὴν τὸ Ἱερὸν απένδει τῶν πραγμάτων ἀντι-
ληψόμενος. Αὐτῷ δὲ παρὰ πόδας ὥσαύτως ἐπεταῖ καὶ Αἰνέας
μετὰ τοῦ σὺν αὐτῷ πεζικοῦ, καὶ κατ' ἀλλήλων ὄλαις ταῖς διωάμε-
σιν ἀντιπαρατάσσονται. Ἀλλὰ τῆς νυκτὸς ἥδη ἐπικαταλαβόσης,
ἀμφότεροι ἔγγυς τῆς πόλεως παρεμβαλόντες διεταφρένσαντο.

ἘΠΙΓΡΑΦΗ

Τῆς ΓΑ. τοῦ Μάρωνος Ῥαψῳδίας.

Δέδιητος Ιφθίμης, καὶ αἵρισεν γε Καμίλα.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER XI.

Oceanum interea snrgens Aurora reliquit.
Æneas (quanquam & sociis dare tempus humandis
Præcipit curæ, turbataque funere mens est)
Vota Deûm primo viator solvebat Eoo.
5 Ingentem quercum decisis undique ramis
Constituit tumulo, fulgentiaque induit arma;
Mezénti ducis exuvias, (tibi, magne tropæum
Bellipotens:) aptat rorantes sanguine cristas,

Tela-

* * *

- Στίχ:** 1. ὩΗ' Σ . . . Οὔτω καὶ Ὅμηρος κατήξατο τῆς Ἰλ: Τ. δεψιδίας.
,, Ήώς μὲν κροκόπεπλος απ' ὀκεανοῦ δράων
,, Ωρυζ', ἵν' αὐθανάτοισι φόνος φέροι, ηδὲ βροτοῖσιν.
Τῷ δὲ αὐτῷ ἐπει οἱ Μάρων κέχρηται, καὶ Δ. Λιν: σιχ. 129. αἰκαραλλάκτως.
- Στίχ:** 4. ΠΡΩΤΑ ΘΕΟΙΣ κτ: Ἀεὶ δὲ τὰ θεᾶτα πρότερα τῶν αὐθεωπίνων θετέον.
Στίχ: 5. ΔΡΥΝ ΜΕΝ ΤΠΕΡΜΕΓΕΘΗ κτ: Καὶ παρὰ πλευτάρχῳ δὲ δειδα εἰς τὸ Ρωμύλε τρόπαιον σαφιῶσι ισόρηται (εἰς Βίσν) Καὶ ἐν τῷ πρὸ τῷ δὲ Βίβλ: Ι. Λιν: Καίτοιγε καὶ ὑλαις ἐτέραις εἰώθεσαν εἰς τὸ τετρακοντάπαρα δὲ Παυσανίᾳ (ἐν τοῖς Αττικοῖς, καὶ λίθος Πάρεως ἐλήρθη εἰς τροπαῖς ποιησιν).
- Στίχ:** 7. - . . ΤΡΟΠΗΓΟΝ . . . "Ο, τι δὲ ἦν τὸ τροπῶν, αἰλαχῇ ἔρηται: Γ. Λιν: σιχ. 815. δπως δὲ ἐπὶ κορμῷ δένδρῳ, τεῖς τῷ περγαμ.

ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΌΥΓΡΙΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΟΥ ΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ.

Η^{ως} δ' ὡκεανῷ βόον ἥδη ὥρτο λιπάσα·
Αἰνέας δ' (αἴκε μένδεσκε πεσόντας ἐτάργε^τ
Τυμβοχοήσειν, καὶ Πάλλαντος κῆδος ἐνίχε·)
Πρῶτα Θεοῖς ηοὶ νίκης ἐυχάς ἀναπέμπε.
Δοῦ μὲν ὑπερμεγέθη, τῆς κλῶνας ἀπάντοδε κέρσε,
Στῆσ' ἐπὶ γαιολόφῳ, τὰ δ' ἀγλαὰ ἔσσατο ὅπλα,
Εἴναρα Μεσέντας ἀγέτα, (Σοὶ Τροπήιον, Ἀρες
'Ομβριμόθυμε') λόφος αὖταρ ἄρσατο αἷμορφάντας,

5

A 2

Σω

* * *

ειραπέντος πολεμίων τεύχεσιν εἰς ὁπλίτων μόρφωμα διασκευαζομένοις, ιδρύ-
ετο ἐν ἀπόπτῳ πρὸς ἐνδεξιν, ἐνταῦθα ὑπὸ τῷ Ποιτῷ περιγράφεται. Εο-
νε δὲ Ἐλλωνίκον ἔναι τὸ ἔθος, δὲ γὰρ ὄνομα φέρεται παρὰ Λατίνοις
γηίσιον, τὸ τέτο δηλοῦσθε ἔνγει καὶ τινὲς Ἐλλωνίς φωνὴ προσερανισάμενοι,
τῇ τῇ ψιλῇ σοιχείᾳ (π) εἰς τὸ δασὺ (φ) μεταλλήψει κατεβαρβάρωσαν
(Τροφευτικόν) Τροφαῖον αἵτινα Τροπαῖον, τῷ ἀπὸ τῆς τροπῆς, οὐκισα δὲ τῆς
τροφῆς, ἐτυμολογεμένας, κατονομάσαντες. Ἐλλικας εἰς ζηλώσαντες εἰ
πρῶτοι Ρωμαίων τρόπαιον ἔισαν, καὶ τέτοιος παλαιότατα τρόπαια ἐγέ-
νετο τά Ὁπίμια σκῦλα, (Περὶ ὧν ὅρα σ'. Αἱ: σίχ. 920.) ἐξ ὧν Φερομέ-
των πομπικῶν, καὶ τῷ Διὶ αἰστιθεμένων, καὶ τοῖν Διαίσ αὐτὸν Φερέτριον
προστηγόρευσαν, τον καὶ Τροπαῖον ἄλλως, καὶ Σκυλοφόρου προστηγόρευσαν,
καὶ μὲν δὴ καὶ Τπέρερετίω, ὡς πάντων ὑπερφέροντα. (Οὐα Διον. Ἀλι-
καρ. ἐν τῷ Β. τῶν Ρωμαϊκῶν Ἀρχαιολ.) Εἴτε δὲ τέτοιος αἴπο τῷ Φε-

ρετρεύο-

Telaque trunca viri, & bis sex thoraca petitum
 10 Perfossumque locis, clypeumque ex ære sinistræ
 Subligat, atque ensem collo suspendit eburnum.
 Tum socios (namque omnis eum stipata tegebat
 Turba ducum) sic incipiens hortatur ovantes:
 Maxima res effecta, viri: timor omnis abesto,
 15 Quod superest: hæc sunt spolia, & de rege superbo
 Primitiæ; manibusque meis Mezentius hic est.
 Nunc iter ad regem nobis, murosque Latinos:
 Arma parate animis, & spe præsumite bellum:
 Ne qua mora ignaros (ubi primum vellere signa
 20 Annuerint superi, pubemque educere castris)
 Impediat, segnesque metu sententia tardet.
 Interea socios inhumataque corpora terræ
 Mandemus: qui solus honos Acheronte sub imo est.
 Ite, (ait) egregias animas, quæ sanguine nobis
 25 Hanc patriam peperere suo, decorate supremis
 Muneribus: moestamque Evandi primus ad urbem
 Mitratur Pallas: quem non virtutis egentem
 Abstulit atra dies, & funere mersit acerbo.
 Sic ait illacrymans, recipitque ad limina gressum,

Cor.

* * *

ερτρευομένης τροπαίου, κατὰ τὸν Ἐλιωῖδα γλῶσσαν, ποδὶ τῷ συμμεμγούμενῷ τῷ Δατνίδι, ὡς Φησὶ Πλάτ. εἰς Βίον Μαρκέλλῳ, καὶ ὡς Βί. Ρωμύλῳ.

Στίχ: 9. . . . ΘΩΡΗΚΑ' ΤΕ ΔΩΔΕΚΑΤΡΗΤΟΝ. Διὰ τὸν ἀριθμὸν ἐνταῦθα τὸν τρίτον διατείσεων, ἐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ τὸν Ποιητὴν ὑπερφαίνειν βέλεθδαι, οὐδὲν ἄπαν τὸ θύσκων δωδεκάφυλον (περὶ οὗ ὅρα Γ'. Αἰν: σίχ. 213.) κατὰ τὸν Τυραννικὸν Μεζέντην ἴδιαν ἐν τῷ πολέμῳ ἐπεχαλέπηγαν, καὶ πέριθων ἔβαλλον, ὡς ἥδη εἴρηται I. Αἰν: σίχ. 730.

„Θεῦσαν Τυρρηνῶν δὲ ἵλαι αὐθόσιαν ἔνταξιν δὲ οἷων „Εχθεσι καὶ βελέεσσι, οἷων τῷ πάντες ἐνέδαιν.

„Οὐχ ὅτι δὲ καὶ πάντες πεσόντα προσέθεντο τὸ τιτρώσκεν, τῷ πειρατῷ πατέτω προσεπεμβαίνοντες. Οὐ γάρ καὶ περὶ Μεζέντην ὑπὸ Λινέας ἀναρρέθεντα, βολῶσσαι ηξίωσεν ὁ Μάρων ὁδε, ὅπερ Ὁμηρος περὶ Ἐκτορεα τὸν ὑπὸ Αχιλλέως ἐποίησεν. Ιλ: X. 369—371—375.

„ Άλλοι δὲ περιδραμον ἔχεις Ἀχαιῶν, „Οὐδὲν ἄρετοι τις αὐτητὴν παρέιη.

„καὶ ὑπήσασκε παρασάς.

Στίχ: 14 ΔΗ' ΜΕΓΑΛΑ, ΩΝΔΡΕΣ, ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ· Τέτταντο καὶ Μεζέντης πρότερον αὐτόπτην αὐτελῶν Όραδίων I. Αἰν: σίχ. 776.

„Κατακλυσματικον τὸ Φέρτατον, ἀνδρες, Όραδης.

„Εἰς δὲ τὸν Αχιλλέως ἐπιβόημα παρέθει Ομήρως Χ. Ιλ: σίχ. 393.

„Ηιράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφυγομεν Ἐκτορεα διον,

„Ων Τρῶες κατὰ Λευκαῖς, θεᾶς αἵς, ἐνυχετόσαντο.

Τό γε μὲν δίσιχον τὸ δε, οἷον Παρανάσσαι διαχορεῖ ὑπὸ Αχιλλέως αὐδόμενον, Βαρυγέστιος ὑπεληγόρε (παρὰ Σαμ. Κλαρκ. ἐν τοῖς εἰς ταῦ Ομήρου Σημειώσεσσι) τὰ δὲ τὸν Λινέας εἰς προτρόπιον τὸν σρατιωτικὸν καὶ θάρσος αὐταβεβόηταν, ὡς δῆλον ἐξ ὧν αἱμέσως ὁ Ηρως ἐφεξῆς ὑποβάλλει:

„Νων ὁδὸς ἥμην ὡς βασιλὺς καὶ Λευκαῖς Δατήνων.

„Τεύχεα προφρεούσως ἐντάσσετε, οτι:

Στίχος

Σιώ τε κάτακτα βέλη, θώρηκά τε δωδεκάτρητον.
Χάλκειον δ' ανδρὸς σάκος ἐκ λαιῶν προτιθῆσεν,
Ἡδὲ ἐλεφαντόδετον ἔιφος ηώρησ' ἐξ ὕμοιν,
Εἰδ' ἐτάρχες (ἀρχοὶ δὲ αὐλέες ἀμφὶ μὲν ἔσαν·)

Ἐνάδοντας τοια κατήρξεν ἐνέπιων θαρσιών.

Δὴ μέγα, ὡς ἄνδρες, τετέλεσαν· δεῖος ἀπέξω.

Εἴναρψίς ἦν τυράννη, ἥδετ' ἀπαρχαὶ,

Καὶ χέρεσσιν ἐμοῖσι δαμεῖς Μεσέντιος ἔτος.

Νῦν ὁδὸς ἡμῖν ᾧς βασιλῆα καὶ Ἀσυ Λατίνων.

Τεύχεα προφρονέως ἐντιώτε, μίμνετε χάριμα,

Μή τις ἄρδει γνούεων, (εὖ πρῶτον σῆματ' ἐρύσσειν

Σὺ δὲ Θεοὶ νέυσαιεν, ίδε ὅπλοτέρης παρτάσσειν.)

Ἐμπόδιος τε γένηται, ἀφαυροὶς τὸ ὄκνον ἐποίσῃ.

Τετάκι δ' αὐλὴ ἐτάρων περ ἀτυμβέα σώματα γαύρη

Δῶμεν· ὃ δὴ γέρας ἔστιν Ἀχέροντος βένθεσιν διον,

Ἐλ ἄγετ' ἴφθιμος ψυχὰς, αὖ ἐν αἷμαστ' ἔσοισι

Τιῷ δε τέκον πάτριων, πυμάτοις κοσμήσατε δώροις.

Πρῶτα δ' ἐς Ἐνάδρος κεκομίσθω ἐπώδιων Ἀσυ

Πάλλας, τὸν γέτοις δὲν ἐπιδευέα ἥνορέης περ,

Ημαρ ἀφεῖλε μέλαν, προίκαψε δὲ κήδει αὐλῷ.

“Ως φάτο δακρυχέων, καὶ βὰς δὲ ἐπαφίκετο ἥχι,

Απινύν

* * *

Στίχ: 19. ΣΗΜΑΤ' ΕΡΤ' ΣΣΕΙΝ, Παρὰ γὰρ Ρωμαίοις τὰ τῷ πολέμῳ σημεῖα, οἵτοι αἱ Σημαῖαι, ἐπὶ τῶν σφατοπέδων ἐπήγυννωτο, καὶ τῶν μαντικόλων αἴσια ἐλπίζειν παρεχομένων ἐξερύουντο· καὶ τότε ἐσὶν ἐποδιῆσας, Σὺ δὲ Θεοὶ νεύσαιεν. Οὐ δὲ Ποιητῆς ἀντὶ τῷ ἐρύσσειν, καὶ σφοδροτέρες εἴτι σημαῖας ἐχείσατο δήματι, τῷ Vellere. (ἐκασταν.)

Στίχ: 23. Ο ΔΗΓΕΡΑΣ ΕΣΤ ΑΧΕΡΟΝΤΟΣ κτ: Ιλ: Π. σ/χ. 457.

” — Τὸ γὰρ γέρας ἐσὶ θανόντων.

Ἀμέλεις τοῖς πάλαισι, καὶ τῷ θαυμάτῳ ἐνομίζετο χεῖρον, ἀτάφοις μέναι.

(Ορεα σ'. Αἰν: σιχ: 363—367. καὶ σιχ. 409.)

Στίχ: 25. ΤΗΝ ΔΕ ΤΕΚΟΝ ΠΑΤΡΗΝ, Σημείωσαι, ὅτι δὲ μόνον ἡ πατέρες τικτευ τὰς αὐδέας λέγεται, διὸ καὶ πατέρες εἴρηται, καὶ μητρὶς ἐνίστε, αὐλὰς καὶ οἱ Ἀνδρες τιῷ πατέριδα, οἱ πρῶτοι σωισάντες καὶ κατοικίζοντες. Πάσθος οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τεθνηκόσιν Λινέας ἐγείρει λέγων, ὅτι τεθνήκασιν, ἐφ' ὡς πατέριδας ἡμῖν ἀποτεκνεῖν ἀλλα, τῆς οἰκείας ἐκπεπτωκόσι. Κατίμω ἐρεῖται, ὅπω τῆς χάρας ἐτύγχανον κύριοι γεγονότες, ἀντει πατέριδας ἀληθῶς ἔχειν ἀποκαλέσαι. Άλλας τετελεσμένον αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα παρίσησι, διὸ Φθάσαντες κατὰ τῶν πολεμίων τρόπων ἥραν, ἐνέλπιδας ἔναι πείθων, ἢ εἰς τέλος ὅτας ἵκεδωμα πιθαρσών τῆς περάζεως.

Στίχ: Αὐτ: ΠΤΜΑΤΟΙΣ ΚΟΣΜΗΣ ΛΑΤΕ ΔΩΡΟΙΣ. Θύμασι, χρυσοῖς, καὶ τοῖς ἀλλοῖς ἐπιτελευτοῖς ἐναγισμοῖς, περὶ ἀν Φεύθιος Βιβλ: Α. Κεφ: ΙΒ. τῶν καθ' Ομηρον Αρχαιολογιῶν.

Στίχ: 26. ΕΠΩΔΥΝΟΝ ΑΣΤΥ, Τὸ Παλλάντιον, ὡς ὁδίωντος ἀνάπλεων ἐσόμενον, καὶ κοινῇ πενθεις, ἐπὶ τῷ Πάλλαντος ἀναιξέσει.

Στίχ: 27. ΟΤΚ ΕΠΙΔΕΤΕΑ ΗΝΟΡΕΗΣ ΠΕΡ, Καθ' ἔφεσιν εἴρηται· ἦν γὰρ ὁ τεργιλας αἰρετῆς διαφέρειν τὸ δὲ τοις χολμοῖς διὰ τῶν δισσῶν ἀποφέσσεων πλέον τι ἐμφαίνεις τῆς ὀπλῆς θέσεων.

ΒΙΒΛ. ΙΑ'.

B

Στίχ:

30 Corpus ubi exanimi positum Pallantis Acetes
 Servabat senior, qui Parrhasio Evandro
 Armiger ante fuit: sed non felicibus æque
 Tum comes auspiciis charo datus ibat alumno.
 Circum omnes famulūmque manus, Trojanaque turbæ,
 35 Et mœstæ Iliades crinem de more solutæ.
 Ut vero Æneas foribus sese intulit altis,
 Ingentem gemitum tunsis ad sidera tollunt
 Pectoribus: mœstoqne immugit regia luctu.
 Ipse caput nivei fultum Pallantis, & ora
 40 Ut vidit; levique patens in pectore vulnus
 Cuspidis Aufoniæ, lacrymis ita fatur obortis:
 Te ne, inquit, miserande puer, cum læta veniret,
 Invidit fortuna mihi, ne regna videres
 Nostra, neque ad sedes victor veherere paternas?
 45 Non hæc Euandro de te promissa parenti
 Discedens dederam, cum me complexus euntem
 Mitteret in magnum imperium, metuensque moneret
 Acreis esse viros, cùm durâ prælia gente.
 Et nunc ille quidem, spe multum captus inani,
 50 Fors & vota facit, cumulatque altaria donis.

Nos

Στίχ: 30. ἈΠΝΟΤΝ ΣΩΜΑ ΤΕΘΕΝ κτ: Ταεθμάννος ἐκ Τυρνέβης παρεληφάς,
 τὸ τε Πάλλαντος, Φησὶ, σῶμα ὑδερον ἔξορυχὲν ἔτω πελώριον ἔυρηται,
 ὡς τοῖς Ρώμης τάχεσι τῷ υψε συμπαρεσθέθαι. Άκουσσε longitudine alti-
 tudinem τοπιον Romanorum. Ἐπάναγκες δὲν ἐπὶ τῶν Εὐάνδρων χεόνων,
 πολλῷ υψηλότερος πεπυργῶθαι τὰ "Ἄσεα, ἵνα μὴ τεμβατὰ ἐκ τῆς φάσης
 τοῖς πολυορθοῖς. Άλλα θαυμάσσετε τις ἐπιεικᾶς, εἰ καὶ τοῖς Ἐρμιων-
 ταῖς ἔξει τοιαύταις χρῆθαι ταῖς υπερβολαῖς, αἱ μόλις ἀνεκταὶ εἰσὶν ἐν
 αὐτοῖς τοῖς Ποιηταῖς ἐμφερόμεναι.

Στίχ: 31. . . . ΤΗΡΕΙ . . . Φρερὸς ἐφερὼς ό γαρ τοῖς πα-
 λαιοῖς ἀφύλακτα παρελέπειν καλὸν ἐδόκει, πρὸ τε ταφῆ παραδεῖται,
 τὰ νεκρῶν σώματα.

Στίχ: Αὐτ: . . . ΠΑΡΡΑΣΙΩ, ΕΤΑΝΔΡΩ, Τῷ Ἀρκάδ. ("Ορα Η'. Αἰν:
 σίχ. 358. Σημ:)

Στίχ: 34. ΠΑΝΤΕΣ Δ' ἈΜΦΙΠΟΛΟΙ ΠΕΡΙΕΣΤΑΝ κτ: Οὔτω καὶ περὶ Ἀχιλ-
 λέα πεσόντας (ὡς ὁ Καλαβρὸς Φησὶ Παραλειπ: Βιβλ: Γ. σίχ. 86.)
 „Αμφὶ δὲ μν μάλα πάντες ἀγερόμενοι σονάχοντο
 „Ἀχιλύμενοι κατὰ θυμὸν

Στίχ: 35. ΙΛΙΑΔΕΣ . . . ΑΧΕΟΤΣΑΙ. Ἀπορρέστι τινὲς ἐνταῦθα, πόθεν αἱ
 Ιλιάδες περὶ τὸν νεκρὸν ἐσώσαη εἰσάγονται τὸν τε Πάλλαντος, αἱ γε ἐπὶ
 Σικελίας κατελεύθησαν μείνασσαι; (Ε. Αἰν: σίχ. 755.) Άλλ' ἀπαντῆσαι
 φέδιον ὅτι ό πασαι· αἱ δύσαι, ὡς ἐν ἐκείνοις ἐλέγετο:
 „ποιήταις απηυδηκταῖς ἔασσι

'Ως γαρ ἐν σίχ. 794. ἐκεὶ ἔρηται:

„Μητέρες αὐγυράψαντο πόλει, λαίψυ τε ἐκόντας
 „Ἐκθεντο, ψυχαῖς ταῖς όκη ἔρεις ἔλετο δόξης.

"Ο δ ἀντιβάλλεσσιν ὡς ἐκ τῆς μητρὸς Εὐρυάλε (Θ. Αἰν: σίχ. 220.) ὅτι μόνη
 ἐκ τῶν ποθῶν Τρωιάδων μητέρων τῷ καὶ παρεκολούθεν γρετίσατο, τῷτο
 καὶ ὑπερβολὴν, πρὸς ἐπίτασιν ἔρηται πάθεις όδὲ γαρ λῶ ἄλλως εἰκὸς
 ὑπολαβεῖν, τὰς λοιπὰς παρὰ ταῦτας ἀπάστας ἐγκαταλελοιπέναι τὰς οἰ-
 κεστά-

"Απνυν σῶμα τεθὲν τὸ δὰ τῷ Πάλλαντος, Ἀκολητῆς
 Γηραιὸς τῆρε, ὃς Παρέδασιψ Ἐυάνδρῳ
 "Ἡ πάρος ὄπλεχος, τῆμος δ' ἀλλ' όκον ἀγαθοῖσιν
 Οἰωνοῖς, ὅπερν τροφίμω δέδοται γ' ἐπεράσω.
 Πάντες δ' ἀμφίπολοι περιέσαν, Τρώων τ' ὄχλος,
 Ἰλιάδες τ' ἀνέτοις, κατ' ἔθος, χάιτας ἀχένσαι.
 "Ἡμος δ' Αἰνείας πυλεῶνος βῆσσατο ωδὸν,
 "Ασετονοὶ οἰμωγῶν ἐπὶ γῆραν, σέρνα τε κόπτου.
 Εἴθαρ δὲ κλισή γοερῷ μυκῆσατο πένθει.
 Πάλλαντος δ' ὁ καὶ ως ἔσιδεν, χιονώδεα τ' ὄψιν,
 Καιμένης, ὥτελλω τ' ἐπὶ λέοις σῆθεσιν αὐχμῆς
 Αὔσονικῆς ἔτως, ἐφθέγγατο δάκρυα λέβων:
 "Ἡρά σε, δίκτρε πᾶς, (αἱ κ' ἔμοι ἄλλας γῆλυθ' ἐν Φρων.)
 Βάσκην' ἡ δαίμων ηράτος ἀρτίκτητον ἰδέθαι;
 Καὶ γε ἀριστένσαντα ἔδος πατρώϊον γέξειν;

30

35

40

Β 2

"Οὐκ

* * *

κειστάτες, καὶ τέτων τιὼν ἐν Σεγέεσ πόλεις διαμοιλῶ πρεσελέθαι· προσέ-
 θετο δὲ οὐδὲ Νῖσος το (εἰη) τότε, ἵνα τιὼν τῆς μητρὸς σοργιῶ περὶ τὸν
 γένει ἐπαυξήσας, τιὼν τῷ πρὸς τιὰ μητέρας κινήσῃ ἀνάπταλιν, καὶ τὸ
 τολμηρὸν παραιτηθεῖαι ἐγχειρηματιστείσεν.

Στίχ: Αὐτός ΚΑΤ' "ΕΘΟΣ" Τὸ ἐπικρατεῖν τιωικαῦτα ἐν
 πένθεσι, περικαθῆθαι δηλοῦ: τὰς θριωάσσας, καὶ γοῶν, καὶ τὰς τρίχας ἐσυ-
 τῶν ἐκτιλαντιν, καὶ τερνοτυπεῖθαι, καὶ τὰς παρεπεις καταζάνεθαι, ἢ καὶ
 ὁ Καλαβρὸς τὰς περὶ τὸν Ἀχιλλέως νεκρὸν ποιεῖσας περιέσησεν. (Παρε-
 λεπ: Βιβλ: Γ. σίχ. 543.)

„Ἀμφὶ δὲ μην μογεραιὲ λητίδες
 „Ισάμεναι γοάσσον, ἀμύσσονται χρόας καλὸν,

„Στήθεα τ' ἀμφοτέρησι πεκληγυῖαι παλάμυσιν.

Στίχ: 41. . . . ΟΤΤΩΣ ΕΦΘΕΓΞΑΤΟ ΔΑΚΡΤΑ ΛΕΙΒΩΝ: "Ορε μοι
 Καὶ τὰ Ομήρες Ιλ. Σ. σίχ. 23.

„Αυτὰρ Ἀχαιοὶ
 „Ασπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες
 „Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι φίλοι δ' ἀμφέσαν ἐτάροις
 „Μυρόμενοι μετὰ δὲ σφι ποδάκης εἴπετ' Ἀχιλλεὺς,
 „Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπὲ ἐστίδε πισῶν ἐτάροις,
 „Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαῦγυμένον ὁξεῖ γαλκῶ.

Στίχ: 42-58. "Η 'ΡΑ' ΣΕ, ΟΙΓΚΤΡΕ' ΠΑΙ, Θρίως Αἰνείς περὶ Πάλ-
 λαντας κέιμενον γεκρόν. Ἐποδύρεται δὲ τὸν γεννήτορα τῷ
 ταῖς διὰ τύχης βασκανίαιν, (τῆς ἄλλως οἱ ἀντών τῷ Αἰνείᾳ ἐυμενῶς
 ἐπιβλεψάσης, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατιχύσαι παρεχομένης) μηδὲ τιὼν διὸ
 τῆς γίνεται γεννήτητον ἀρχίων φθάσαντα κατιδεῖν, μηδὲ ἀριστεύσαντα ἐπὶ τὸν
 πατέρων οἶκον ἐπανακάμψαι. Προσεποικτείρει δὲ καὶ τὸν γεννήτορα τῷ
 πατέρος Εὔανδρον, ὅτι ἐτοιαῦται ἡ ἀπερ ἀντὸς Αἰνείας περὶ τῷ γένει
 ὑπέση, τάναντίας δὲ σωπέσσε τῶν ὑποκειθέντων ὅτι Θεοῖς τυχὸν δὲ
 γηραιὸς ἐνδελεχῶς ἐυχεταῖ, καὶ θυσίας ἐπὶ θυσίαις πληθιών γεννὴ δὲ γε-
 κρον οἱ προκεισόμενον τὸ τέκος ἐπόψεται, ἐφ' οἷς μηδὲ τι τῷ λοιποῦ ἐσε-
 θαὶ ἀντών εἰς παραμυθίαιν, ἡ ὅτι πεσόνται τὸν γένον θεάσεται τραύμαστ
 ἐκ ἀτίμοις, καὶ οἵοις ἐδὲ ἂν ἐνξωτο σώζεθαι, τάναντίον δὲ μᾶλλον καὶ κα-
 τένξετο ἀν διπλέθαι· ἐπὶ πᾶσιν ἐπιφωνεῖ δὲ χετλαζόν Αἰνείας, ὅτι
 σωμάτα τῇ Αὔσονίτιδι γῆ, καὶ αὐτὸς αὐτῷ ὁ μὲν ἱέλος μηγάλως ἐπικέρε
 τῷ Πάλλαντος ἀπεσέρηται.

Στίχ:

- Nos juvenem exanimum, & nil jam cœlestibus ullis
Debentem, vano mœsti comitamur honore.
Infelix, nati funus crudele videbis.
Hi nostri reditus, expectatique triumphi;
55 Hæc mea magna fides. At non, Evandre, pudendis
Vulneribus pulsum aspicies; nec sospite dirum
Optabis nato funus pater. Hei mibi, quantum
Præsidium Ausonia, & quantum tu perdis, Iule!
Hæc ubi deflevit, tolli miserabile corps
60 Imperat, & toto lectos ex agmine mittit
Mille viros, qui supremum comitentur honorem,
Intersintque patris lacrymis: solatia luctus
Exigua ingentis, misero sed debita patri.
Haud segnes alii crates, & molle pheretrum
65 Arbuteis texunt virgis, & vimine querno,
Extruētosqne toros obtentu frondis inumbrant.
Hic juvenem agresti sublimem in stramine ponunt:
Qualem Virgineo demessum pollice florem,
Seu mollis violæ, seu languentis hyacinthi,
70 Cui neqne fulgor adhuc, nec dum sua forma recessit;
Non jam mater alit tellus, viresque ministrat.

Tum

* * *

Στίχ: 45. ὉΤΚ ἘΓΩ ἘΤΑΝΔΡΩΝ . . . ΤΟΙΑΤΤΑ ΤΠΕΣΤΗΝ, Ὅτε σί-
μοι παρετιθετο ὥπεωνά τε καὶ γηλωτιώ εἶναι. Η. Αἰν. 51χ. 535.

Στίχ: 47. ΕΣ ΜΕΓΑ ΔΗ ΚΡΑΤΟΣ . . . Δι ἐκάνας Η. Αἰν. 51χ. 496.

Στίχ: 51. . . . ΜΗΔΕΝ ΤΙ ΟΦΛΟΝΤΑ ΘΕΟΙΣΙ. Cœlestibus (τοῖς Ὄυρα-
νοις.) Οφελεῖσι γὰρ, κατὰ τὴν ἔθνικὴν θεολογίαν, οἱ μὲν γῶντες, ὡν
ἐν τῷ βίῳ ἀπολαύσοντι ἀγαθῶν, πάντας θεοῖς τοῖς τότων δοτῆσσι· οἱ δὲ
εἰς Ἀδειατούντες, μηδενὶ τότων μηδὲν, ὡς Σέρβιος παρεσημειώσατο. Ο
δὲ Οὐρανὸς ἐν ταῖς Παραθέσι: τὸ υπὸ τῆς Μάρωνος ἐνταῦθα λεγόμενον ἐκ
τῶν Σοφοκλέες (ἐν Λαϊτι), ληφθῶσι εἰκάζει:

„Ἄγαν δε λυπεῖς· οὐ κάτειδ' ἐγὼ θεοῖς
„Ως ἐδὲν αἴρειν εἰμ' ὁ φειλέτης ἔτι,

Στίχ: 57. ΤΙΕΟΣ ΕΥΞΕΛΙ ΟΙΤΟΝ Ο ΤΕΞΑΣ . . . Προείλε γὰρ ἄν
θανεῖν μᾶλλον, οὐκέτις, εἴπερ διὰ φυγῆς σωζόμενον τὸν γὸν ἀπειλήφεις,
οὐκέτις πληγαῖς τρωθέντας ἢ εὐπρεπέστιν. Ἐνταῦθα δὲ φιλεῖσι παρειδι-
γον τὸ φηθὲν υπὸ Ιδομείου πρὸς Μηριόνι. Ιλ. Ν. 51χ. 288.

„Εἴπερ γάρκε βλέπο πονέμενος, ηὲ τυπεῖς,
„Οὐκ ἀν ἐν αὐχένι ὄπισθε πέσοι βέλος, φέρετον
„Αλλά κεν η σέξνων, η γηδύος ἀντιάσθε,
„Πρέσσω ιεμένοιο, μετὰ περιάχων ὀσφιτιώ.

Στίχ: 64. . . . ΤΑΡΡΟΥΣ ΑΠΛΟΓΟ ΦΕΡΕΤΡΟΥ, Περὶ Ταρρῶν ἐν
ἄλλοις ἀρηταῖ (Γεωργ. Α'. 51χ. 100. καὶ 183.) Ἐξ ὧν ὁ νῶν νεκρικὸς πέπ-
λεκτο κράββατος, οὐκέτις τὸ φέρετρον ὄπερ ἀπαλόν υπῆρχεν, οὐς ἐκ χλω-
ρόντων ἔτι κλάδων τε καὶ φύλλων, μήπω αὐσανθέντων, γεοδέπτων δέ, συσ-
χεδιαδέν.

Στίχ: 74. . . . ΧΕΙΡΩΝ ΠΡΑΠΙΔΕΕΣΙΝ ΕΑΩΝ, Εντεῦθεν Ὅμηρος καὶ
τὸν Αθίωσίης ἐκύδεωσε πέπλον, Ιλ. Ε. 51χ. 735.

„Ποικίλον, ὃν δ' αὐτὴ ποιήσετο καὶ καμέ χρεοῖ.

Τὸ γὰρ πλέον τῆς τιμῆς προσεγγίνετο τοῖς τοιότοις, διὰ τῆς ἐκ τῶν ιδίων
χειρῶν αὐτεργίας. Ορεα καὶ Γ. Διην. 51χ. 510.

Στίχ:

Όυκ ἔγω Ἐυάνδρῳ περὶ Σεῦ τοιαῦτα ὑπέσιω,
Εὗθ' ὁ περιπλεχθεὶς ἀπιόντα με ἐκπαραπέμπειν
Ἐξ μέγα δὴ κράτος· αὐτὰρ ἐμοὶ δεδιὼς ὑποβάλλειν
Οἰκεῖς ἄνδρας ἔσται^θ, ἔθνος χαλεπόντε δαμιῶν.
Νῦν δὲ ἀλλὰς ὅγε τῷδ' ἐλπωρῇ ἥλιθα Φρέδῃ,
Ἡ δὲ ἐπισωρένει τὸν οὐρανόν, καὶ δῶρος ἐπὶ δῶροις.
Οἱ δὲ νεᾶνα νέκια, μηδέν τὸν οὐρανόντα Θεοῖσι,
Ἐπομένοι Φέρομεν κενεψά αἴκαχήμενοι κύδει.
Οψεαί, ὡς δύσιωε, τέκνας αὐνὸν μάλα πότμον.
Ἡδὲ ημῶν ἐπάνηξις, ίδε γεπερ ἐπέλπεο, ἀθλοι.
Ἡδὲ η πίσις ἐμῆ. Αλλά τὸν Ἐυάνδρῳ αἰχροῖσι
Τρώμασιν φτάμενον δέρειη, οἷς δὴ σωθέντος
Τίεος ἔνεξει οἶτον ὁ τέξας. Ήλικος, οὗμοι!
Αὐσονίη ἥρθη ἐπίκυρος, καὶ σοι, Ιάλε!

Ως ἐπιπενθησας, τῷδ' οἰκτρὸν κέλλετο σῶμα
Ἄρθιῶμι, χιλίες τὸν ἄλης προέηκε ἐκ πάσης
Λεκτὰς ἀνέρας, οἵ πρὸ νέκια πέμψαμεν κήδει,
Πατρὸς δὲ ἐν θριάσιοις σαμεν παρούσια πένθες,
Μικρὰ μεγίστα, ἀλλ' οἰκτρῷ τὰ καθῆκε τοκῆς.
Καὶ δὲ οἱ μὲν ταχέες ταρθρὰς ἀπαλοῖο Φερέτρης,
Ράβδοισι πλεξαν Κομάρων, δρυνάμις τε Λύγοισι,
Τεύξαν τε κλιντῆρα, ἐπεσκίασάν τε πετήλοις.
Οἱ δὲ αἰσηὸν ἀειραν, ἐπὶ σιβάδος τὸν θέντο.
Οἶν, παρθενικῆς τὸ δρέψατο δάκτυλος, ἀνθος,
Ἡ μαλακὴ Ιάλη, ηὲ μαρανομένη Τακίνθη,
Τῷ ἔπω γε σέλας πάμπαν καὶ κάλλος ἀπέσβη,
Καὶ καὶ μήτηρ γαῖα τροφῶν τὸν ἀκμῶν τε ὅπαζοι.
Τόφοι δύω χλαύνας περιχρύσας, πορφυρεόχροι,
Ἐξελεν Αἰνείας, τὰς τῷ Φίλια Φρονέσσα,
Διῶ Σιδονίη. Χειρῶν πραπίδεσσιν ἔάων
Τεύξ, ιδὲ λεπταλέως ἵστας χρυσῷ γέπιγράψει
Τῇ μὲν, ἐπαχνύμενος πύματον δὴ τῷτο νεᾶνα
Ἀμπεχε, τῇ δὲ κόμας καυθησομένας ἐκάλυπτε.
Ἄθλα δὲ ἔπειτα μάχης Λαυρεντιακῆς ἐπινήσας
Πολλὰ ἐφεξένης, καὶ λητᾶ εὖ διατάξε.
Πρόσθετο τοῖς δὲ ἵπποις τε, βέλεμνά τε, ἕναρὰ τὸν ἐχθρῶν
Δῆσε δὲ καὶ χειρας νώτων ὀπίσω τῷδε μέλλε
Νερτεροῖς δέξειν, ἐπὶ δὲ φλόγεσ' αἴματα χέυσαιν.

Κορ-

* * *

Στίχ: 80. ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΤΟῖΣ Δ' ἌΠΠΟΤΥΣ κτ: Καὶ δὴ καὶ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τῆς
Πατρόκλου κηδείας, Ιλ: Ψ. σίχ. 171.

„Πίσυρας δὲ ἐριαύχενας ἵππος
„Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῆ, μεγάλας συναχίζων.

Στίχ: 82. ΝΕΡΤΕΡΟΙΣ ΡΕΞΕΙΝ Οὖτοι δὲ ήσαν οἱ νέοι, οὓς δὴ τῷ
πρὸ τῷδε Βιβλ: σίχ. 551. Αἰνείας

„Ζώγρησ' αἴπαξας, ὃς Νερτεροῖς ἐπιρέξει,
„Δεριαλέσ τῶν δὲ αἵματα πυρῆς φλοξίν τὸν ἐπιχεύσῃ.

Βιβλ. ΙΑ'

Κάτα

C

Tum geminas vestes, ostroque auroque rigentes,
 Extulit Æneas, quas illi lata laborum,
 Ipsa suis quondam manibus Sidonia Dido
 75 Fecerat, & tenui telas discreverat auro.
 Harum unam juveni supremum mœstus honorem
 Induit, arsurasque cœnas obnubit amictu.
 Multaque præterea Laurentis premia pugnæ
 Aggerat, & longo prædam jubet ordine duci.
 80 Addit equos, & tela, quibus spoliaverat hostem.
 Vinixerat & post terga manus, quos mitteret umbris
 Inferias, cæso sparsuros sanguine flamas;
 Indutusque jubet truncos hostilibus armis,
 Ipsos ferre duces, inimicaque nomina figi.
 85 Dicitur infelix ævo confectus Accetes,
 Pectora nunc fœdans pugnis, nunc unguibus ora;
 Sternitur & toto projectus corpore terræ.
 Ducunt & Rutulo perfusos sanguine currus.
 Post bellator equus, positis insignibus, Aethon
 90 It lacrymans, guttisque humectat grandibus ora.
 Hastam alii galeamque ferunt; nam cætera Turnus
 Victor habet. Tum mœsta phalanx Teucrique sequuntur,
 Tyrrhenique duces, & versis Arcades armis.
 Postquam omnis longe comitum procerferat ordo,
 95 Substitit Æneas, gemituque hæc addidit alto:
 Nos alias hinc ad lacrymas eadem horrida belli

Fata

* * *

Κατὰ μίμησιν δηλονότι, τῶν οὖς Ἀχιλλεὺς ὀσιέτο Πατρόκλῳ, Ἰλ: Ψ.
 σιχ. 181.

,Δώδεκα μὲν Τεών μεγαθύμων γέας ἐθλάς,
 „Τεῖς ἄμα σοι πάντας πῦρ ἐθίες . . .

Τὸ δὲ ἔθος τότο, φασὶν (ὁ Des-Fontaines ὁδε, Σημ: 9.) τὸς Ῥωμαίων παρὶ Ἐπιλίων μὲν παρειληφέντας, ὡσερον δὲ τῇ τῷ πράγματος ὀμότητι προσσχθισαντας, εἰς αὐτὸ τότο αντικατασήσασθαι τὸς Gladiatores ὡς εἴπερ ιττον αὐτιώντες λό τὸ τοιόνδε, τῶν παρὰ Ῥωμαίους διαξιφίζεσθαι αναγκαζομένων ἐπὶ φαιδραῖς τε καὶ Πανηγυρικαῖς παρεισάσσοι, θέατρον. Ἐκ μὲν οὐ τῆς τοιᾶς δε περὶ τὸν Πάλλαντα κηδέας, ἢ πλεόνων ἀλλων Κεφαλοσβάλλων Μακρόβιος απεφύγατο (Βιβλ: Ε. Κεφ: Β.) Τοταὶ Aeneidem effigiatam esse ad exemplar Iliados, atque Odyssæa Homericæ: Ἀπασαν τὸν Αἰγαίδα διασκευαθίων πρὸς τὸ τῆς Ομηρικῆς Ἰλιάδος τε καὶ Οδυσσείας παράδειγμα.

Στίχ: 83, ΚΟΡΜΟΤΣ Δ' ἘΝΝΥΜΕ'ΝΟΥΣ κτ: Ἐκάσω γὰρ τῶν ἐπὶ τῆς πομπῆς ἡγεμονεύοντων, τὸ τρόπαιον Φέρεν ἐπέταξεν, ἐνὸς τινος τῶν ἐπισηματέρων ἐν τοῖς πολεμίοις πεσόντος, τοῖς τῷ ἀναφερθέντος ὄπλοις κοσμήσοντο, καὶ τύποις ἐπιγεγραμμένον ἔχον τεττὶ δὲ δὲν ἥττον ἐσ αὐλέος τὴν Φέρον καὶ τὸ Πάλλαντος, τῷ Ἀλησον ἀνελόντος (Ι. Λιν: σιχ. 444—453.) καὶ μὲν τι καὶ εἰς παραμυθίαν τινὰ τῷ δυστώπῳ πατρὸς. Ἐπληρώτο δὲ ἡ ἡ αὐτῷ Πάλλαντος ἐυχὴ, ἢ κατὰ Αλήσα ακοντίσων πρὸς Θύβριν ἥπξαλο: Λύ: σιχ. 450.

,Οπλα δὲ ανέρος, ηδὲ ἐναρα δέντος σειο τάδε ἔξει.

Στίχ: 85. . . . ΑΚΟΪΤΗΣ, Ο τῷ νεκρῷ τῷ Πάλλαντος πολυωρῷ τεταγμένος. (Αυτ: σιχ. 30. κξ:)

Στίχ:

Κορμάς δ' ἐνυυμένης γε τὰ δῆια κέλλετο ὅπλα,
Ἡγεμόνεσσι Φέρειν, ἐχθρῶν ὄνομασσ' ἀγγράπτως.
Γῆραι ἀπηυδηκώς δὲ, οἰεύρος ἥγετ' Ἀκοίτης,
Νῶ μὲν πύξ σέρνον, νῶ δ' ὡπα ὄνυξι ἔανων,
Νῶ δ' ὀλυγηπελέων, ίδ' ἔραξε ὄλως καππίπτων.
Καὶ λύθρω Ροτόλω πεπαλαγμένα δ' ἀρματα ἥγον.
Εἴτα μαχητῆς ἵππος ἀφάλλαρος ἐπετο, Αἴθων,
Δάκρυ αποσαλάων ἀπέλεθρον ἔοιν ἀπὸ ὅσσοιν.
Οἱ δ' ἔγχος τε κόρω τε Φέρον. Τύρων γὰρ τὸ ἄλλα
Νικῶν ἄχε. Φάλαγξ πενθήρης δ' ἔσετο Τεύκρων,

85

90

C 2

Τυφ-

* * *

Στίχ: 87. . . . ΙΔ' ΕΡΑΖΕ ΟΛΩΣ ΚΑΠΠΙΠΤΩΝ. Εἰώθοια γὰρ ἐν τοῖς πτένθεσιν οἱ παλαιοὶ, καὶ ἀτυχήμασι δυσφορήτοις, πρὸς τέλαφος καταβάλλεθαι, καὶ εἰς ὑπερβολὰς ἀθυμίας ἀχημονεῖν οἵσις τὰς περὶ τὸν τὴν Πηλέως ἀναιρεθέντας ὁ Καλαβρὸς ὑπογράφει. Παραλ: Γ. 51χ. 408.

„Κλαῖον τὸ αὖ ἀλίασον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαις
„Πρειωέες ἐκχύμενοι, μεγάλῳ παρὰ Πηλείωνι,
„Χαῖτας ἐκ πεφαλῆς προθελύμνεις δηϊόωτες"
„Χευάμενοι δ' ὑχιών αὖτις ψαμάθοισι κάριωα.

Κοινῇ τε δὴ Μυρμιδόνες πάντες, (Άυτ: αὐτ: 51χ. 422.)

„Εἰλόμενοι περὶ νεκρὸς ἀμύμονος ἔζοχος Ἀνακτος"

Πρὸς δὲ γε τοῖς ἄλλοις, καὶ Λίστας ὁ Πελώγιος ἐν πρώτοις (Άυτ: 51χ. 433.)

„Ἐκχύμενος μάλα πολὺς

„Ἀλλὰ γὰρ Ἀκοίτης οἵμας ἐνταῦθα, φ' οὐτ' ἔθος προσθίζετο τὸ ἔηθεν· φ' γὰρ ὁ καιρὸς τοῦ ἐπέτρεπτεν ἐπ' αὐτῆς τῆς προόδου, αἷλλα ἐκ τῆς τὴν γηρᾶς αἰδενεῖας, ἐπιβάρωθείσης τῇ ἀχθηδόνι τῆς λύπης, σὺνχ οἷς τε ὧν παρακολυθεῖν· διὸ καὶ ἥγετο: (51χ. 85.) Ὁλυγηπελέων: (51χ. 87.)

Στίχ: 88. . . . ΛΥΘΡΩΙ ΡΟΤΟΛΩΙ ΠΕΠΑΛΑΓΜΕΝΑ Δ' ΛΡΜΑΤΑ . . .
„Οτι μὲν ὁ Λίματῶδης λύθεος, φ' πεπάλλακτο τὰ ἀρματα, ἐκ Τῶν Ροτόλων ήτο, ητο τῶν Λατίνων, σαφῶς ήδη πεφρεσαν· τὰ δ' ἀρματα ἐκ τίνων; εἰκὸς, ὅτι ἐκ τῶν αἰτῶν τὶς γὰρ αὖ τροπαιοφορίας γένοιτο ἐκ τῶν ιδίων; Καὶ μὲν τῷ Des-Fontaines ἐδοξεν ἐρμίωνευσομ, ὅτι ὁ μὲν λύθρος τῶν Ροτόλων ίσω, τὰ δ' ἀρματα τῷ Ἡγεμόνος: Viennent en suite les chars du Prince, teints du sang des Rutules. Οδ' ἐν Ἰταλοῖς αἰρεῖσας:

Jvano i carri aspersi

Del sangue de Latini

Στίχ: 90. ΔΑΚΡΥ ΑΠΟΣΤΑΛΑΩΝ ΑΠΕΛΕΘΡΟΝ. Εφασκε δὲ καὶ Ομηρος.

Ιλ: P. 51χ. 426.

„Ιπποι δ' Αιακίδαιο, μάχης απτάνευθεν ἔοντες,
πλαΐσιον

Καὶ Αὐτ: 51χ. 437.

„Οὐδεὶς ἐνισκῆψαντες καιρήστας δάκρυσε δὲ σφιν
„Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις δέει μυρόμενοισιν.

„Ηνιόχοιο πόθῳ

Ἐξ οὐ καὶ ὁ Καλαβρὸς ἐν Γ. τῶν Παραλεπ. 51χ. 740.

„Οὐδέ μεν ἀμβροτοι ιπποι αἰταρβίες Αιακίδαιο

„Μίμονον ἀδάκρυτοι παρὰ γῆσσιν, αἷλλα καὶ αὐτοῖς

„Μύροντο σφετέρου δακτυλιμένων βασιλῆος"

Στίχ: 91. . . . ΤΥΡΝΟΣ ΓΑΡ Τ' ΆΛΛΑ, Τὰ παρὰ τὸ ἔγχος δηλ: καὶ τὰς κέρων οἴον καὶ τὸν ζωσῆρα πρὸς τοῖς ἄλλοις, περὶ δὲ Ι. Αἰν: 51χ. 526. καὶ

Στίχ: 92. . . . ΦΑΛΑΓΞ ΠΕΝΘΗΡΗΣ καὶ: Ορα ἀνωτ: περὶ τάντης,
51χ. 60. καὶ:

Στίχ:

Fata vocant: salve æternum mihi, maxime Palla,
Æternumque vale. Nec plura effatus, ad altos
Tendebat muros, gressumque in castra ferebat.

- 100 Jamque oratores aderant ex urbe Latinâ,
Velati ramis oleæ, veniamque rogantes:
Corpora, per campos ferro quæ fusa jacebant,
Redderet, ac tumulo sineret succedere terræ:
Nullum cum victis certamen, & æthere casis:
105 Parceret hospitibus quondam, sacerisque vocatis.
Quos bonus Æneas, haud aspernanda precantes,
Prosequitur veniâ, & verbis hæc insuper addit:
Quænam vos tanto fortuna indigna, Latini,
Implicituit bello, qui nos fugiatis amicos?
110 Pacem me exanimis, & Martis sorte peremptis
Oratis? equidem & vivis concedere vellem.
Nec veni, nisi fata locum sedemque dedissent:
Nec bellum cum gente gero. Rex nostra reliquit
Hospitia, & Turni potius se credit armis.
115 Æquius huic Turnum fuerat se opponere morti.

Si

* * *

Στίχ: 93. . . . ΚΛΙΝΤΟΙΓΣΙ ΤΕ ἈΡΚΑΔΕΣ ὌΠΛΟΙΣ. Ταυτὸ δὲ νοητέον
καὶ περὶ τῶν συμπροιόντων τοῖς Ἀρκάσι Τεύκρων τε καὶ Τυζδίων. Ἡ δὲ
τὰν ὄπλων κλίσις ἐγίνετο τοῖς σρατιώταις, τὰς μὲν αἰχμὰς τῶν δοράτων
πρὸς γῆν νευχόσας κατέχεσσι, τὰς δὲ αἰσθίδας ἀνασρέψασι. ὡς τὰς ὄπισι
ἔνθας οἱ πόρπακες, ἢ τὰς ὄχαντας, ἐμπροσθεν ὄραθας προβαθόμενα. Κρατεῖ
δὲ καὶ καθ' ἡμᾶς ἔτι, ἐν ταῖς ἐκφοραῖς τῶν σρατηγύντων (ὅσον ἐγχω-
ρεῖ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν ἐν χρήσει ὄπλων) παραπλησίον τι γινόμενον.

Στίχ: 95. ΣΤΑ΄ ΔΗ΄ ΛΙ΄ΝΕΙ΄ΑΣ κτ: Μέχρι γάρ τινος συμπροιῶν τοῖς ἄλλοις
ἐπὶ τῆς προπομπῆς τῷ ἐκφερομένῳ, εἴτα αὐτὸς ἔτη, ὡς ἐπισρέψων, καὶ
τὰ τῷ σρατοπέδῳ διατησόμενος.

Στίχ: 97. . . . ΣΥ΄ ΧΑ΄ΙΡΕ ΔΕ ΦΕΡΤΑΤΕ ΠΑ΄ΛΛΑ. Τοιάδε καὶ ἡ Ἀχιλ-
λέως πρὸς τὸν Πατρόκλον γενέρον ἐπιφώνησις: Ἰλ: Ψ. σίχ. 19.
„Χαῖρε μοι, ὁ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
“Ορεα δέ καὶ Λ. Αἰν: σίχ. 237. καὶ Γ. Λἱ: σίχ. 72.

Στίχ: 101. ΣΤΕΠΤΑ΄ ΕΛΑΙ΄ΑΣ ἘΡΝΕ΄ ἘΧΟΝΤΕΣ, Ζ. Αἰν: σίχ. 163. καὶ Λύτ: σίχ. 254.

Στίχ: 102. ὉΦΡΑ ΡΑ΄ ΤΑ΄ΜΠΕΔΙ΄ΟΝ ΠΕΠΤΩΚΟ΄ΤΑ ΣΩ΄ΜΑΤΑ ΔΩ΄ΗΙ, Τέττο
καὶ οἱ παρ Ομήρῳ Τρῶες, πρὸς Λαρείδας ἀποσαλέντες γέτεντο. Ἰλ: Η.
σίχ. 375.

„Παύσαθαι πολέμοιο δυσπήσεις, εἰσόκα γενέθεις
„Κύρομεν

Στίχ: 104. Ο΄ΤΤΙΣ ΕΠΕΊ ΔΗ΄ΡΙΣ ΗΤΤΗΘΕ΄ΝΤΑΣ κτ: Ὁμηρος δὲ Ιλ: Η. σίχ.
409. ὁμοίως:

„Οὐ γάρ τις φεδὼ γενύων κατατεθνεώτων
„Γίνεται, ἐπει κε θάνωσι, πυρὸς μελισσέμενοι ὄκα.

Καὶ ὁ Καλαβρὸς Παραλεπ: Α. σίχ. 806.

„Οὐ γάρ ἐπὶ φθιμένοις πέλει κότος, αὖτ' ἐλεενοὶ

„Δήϊαι ἀκέται ἔοντες, ἐπιώ ἀπὸ θυμὸς ὄλυται.

Παρ ὅσον, ταῦτα μὲν ἔρηται παρὰ τῷ ἐνδόντων, τὰ δὲ τῷ Μάρωνος
παρὰ τῷ αὐτησαμένων.

Στίχ:

Τυρδίωοι, τ' Ἀρχοὶ κλιντοῖσι τε Ἀρκάδες ὅπλοις.
 Ως δὲ ἄρδειος ἀπας κατὰ κόσμον ἵων προεχώρει,
 Στὰς δὴ Αἰνέας, αἴπου σενάχων τάδε ἔσπεν:
 Ἐνθένδε εἰς θριάχες ἐτέρος Μοῖρας πολέμοιο
 Ἡμᾶς γέ ἐκκαλέεσσι. Σὺ χαῖρε δὲ Φέρτατε Πάλλα,
 Αλέν τ' ὅλε μοι. Ως εἰπών, οὐδὲν δέ ἐπὶ τάπαις,
 Ιδὺ ἀνὰ σρατὸν, αἴπα τε τάχη, ἤχνια τάνε.

95

Κήρυκες δέ ἐφίκοντο Λατίνας οἱ ἀπὸ Ἀρευς,
 Στεπτὰ ἐλαίας ἔρνε ἔχοντες, λισσόμενοι τε,
 Οφρα φὰ τ' αμπεδίον πεπτωκότα σώματα δώῃ,
 Ήδὲ τ' ἐπιτρέψῃ τύμβῳ ύπὸ γῆς κατακεῦσαι,
 Οὔτις ἐπεὶ δῆρις πρὸς ηττηθέντας ιδὲ ἀπνυγε.
 Φεσάμενος ξενῶν, ἐκυρώς πάρος ὃς ὄνομηνε.
 Τοὶς δέ ἔντις Αἰνέας ὄντον μηδὲν προτιθεῖσι,
 Νεῦσεν ἐπιτρέψαμε, καὶ πρὸς δέ ἐπαμέψατο τοῖς:
 Τὶς χαλεπὴ δάμων τοσσῷδε ἐνιπλέξε Λατίνοι
 Τμέας ἐν πολέμῳ; Φεύγειν τε φιλεντας ἀναξεν;
 Ειρώνω νεκύεσσιν, ιδὲ Ἀρευς κύρια πεσσοῖς
 Αἰτεῖθ; ἀλλ' ἐθελοιμι εἶγὼ καὶ ζῶσιν ὀπάσσαμε.
 Οὐδέ κεν ἥλυθον, ἢν τόδε Μοῖρας μὴ πόρον δόδας,
 Οὐδὲ γάρ ἔθνει τῷ πολεμησέω ὃ δὲ κρέαν,
 Λιγήσας ξενίων, θαρσεῖ ἐπὶ Εἰτεσι Τύρον.
 Τύρον δέ αὐτὸν ἐχριῶ θανάτῳ τῷ δέ αὐτιάσαθαι.
 Εἰ κριναὶ δῆρις χερὶ, εἰ Τεύκρος ἐλάσαθαι
 Ελδετο, τοῖς μοι ὁφελεν ἐριδμηναὶ βελέεσσι
 Ζήσειν δὲ ὅτῳ Θεὸς, ηχερ, ζῶν ὀπάσειε.
 Νῦ δέ ἄγετ', ἀκα δὰ πῦρ ἀψαθ' οἰκτροῖς πολιηταῖς.
 Ως Αἰνέας οἱ δέ ἄνεω ἔσσαν σιγῶντες,
 Αὐτὰρ εἰς ἀλλήλας ὥπας σρεφθέντες ἐπεῖχον.
 Τόφρα γέρων, ὃς ἔην νεμεσῶν αἰὲν ποτε, Δράγκης

100

105

110

115

120

Τύρ-

* * *

Στίχ: ιη. ΟΤΔΕ'ΚΕΝ ΗΛΥΘΟΝ κτ: Ἀποσκευάζει ἔαυτῷ τῶν κακῶν τιλαῖται
 Αἰνέας, ἀποδίδωσι δέ πως Λατίνω τῷ ἄναπτι, καὶ διαφερόντως τῷ Τύρῳ.
 Στίχ: ιη. ΤΥΡΝΟΝ Γ' ΛΤΤΟΝ ΕΧΡΗΝ κτ: Πρὸς μονομαχίαν Αἰνέας ὡς

Τύρον σαφῶς προκαλεῖται.

Στίχ: ιη. ΝΥΝ Δ' ΑΓΕΤ κτ: Οἰκτέρων τὸς ἐκ τῶν πολιτῶν πεσόντας ἐν τῷ
 πολέμῳ, τὸς ζῶντας ἔαυτῷ πως προσοικεῖται, καὶ εἰς φιλίαν ἐφέλκεται.

Στίχ: ιη. . . ΟΙ Δ' ΑΝΕΩ ΕΣΣΑΝ ΣΙΓΩΝΤΕΣ, Ως περ δὴ καὶ
 Λχαὶ παρ Ὄμηρο, τὰ δίκαια προτιθέναι δόξαντος τὸς ἐκ Πριάμος πεμ-
 φθέντος Κήρυκος, ίλ: Η. σίχ. 403.

„Ως ἐφαδ', οἱ δέ ἄρα πάντες ἀκινέτοις ἐγένοντο σιωπῆ.

Στίχ: ιη. . . ΓΕΡΩΝ, . . . ΝΕΜΕΣΩΝ ΑΙΕΝ ΠΟΤΕ, ΔΡΑΓ-
 ΚΗΣ. Παραπλησίως πως τῷ Ὄμηρῷ Θερσίτῃ ὃς ίλ: Β. σίχ. 220.

„Ἐχθρίσος δέ Αχιλῆς μάλιστι ίω, ήδ' Ὄδυσση

„Τῷ γάρ νεκτείσκε

Διατέ δέ Δράγκης δέ τῷ Τύρῳ νεμεσῶν ίω; δτι ἔωρα τὸς ὁμοπατερίας Τύρ-
 ον ἔνεκος οἰκτρῶς ὀλλυμένης. Αλλ' οἱ Πομητῆς αἵποτε, φησὶ τέτο δὲ ἐξίν,

ὅτι ἐπὶ πᾶσιν ἀπλῶς, οἵτινες ήτοι προβάλοιτο, η ἐπιχειρήσει Τύρος,
 προσώχθιζε Δράγκης, καὶ κατεφέρετο ἐπαχθῶς. Τοιγαρεοῦ, ήτοι αἱ γέ-

D

ρων

- Si bellum finire manu, si pellere Teucros
 Apparat, his decuit mecum concurrere telis:
 Vixet, cui vitam Deus, aut sua dextra dedisset.
 Nunc ite, & miseris supponite civibus ignem.
- 120 Dixerat Æneas. Olli obstupe silentes,
 Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
 Tum senior, semperque odiis & crimine Drances
 Infestus juveni Turno, sic ore vicissim
 Orsa refert. O famâ ingens, ingentior armis,
- 125 Vir Trojane, quibus cœlo te laudibus æquem ?
 Justitiaenæ prius mirer, beline laborum ?
 Nos verò hæc patriam grati referemus ad urbem:
 Et te, si qua viam dederit fortuna, Latino
 Jungemus regi: quærat sibi foedera Turnus.
- 130 Quin & fatales murorum attollere moles,
 Saxaque subiectare humeris Trojana juvabit.
 Dixerat hæc; unoque omnes eadem ore fremebant.
 Bis senos pepigere dies, & pace sequestrâ
 Per sylvas Teucri mistique impunè Latini
- 135 Erravere jugis. Ferro sonat alta bipenni
 Fraxinus: evertunt actas ad sidera pinus:

Roi

* * *

ρων γεωτέρω θρασεῖ τε καὶ ἐπιχαιρηματίᾳ· (τὰ πολλὰ γάρ οἱ γεγηρακό-
 τες τοῖς τοιετοῖς εἰάθασιν αὐτιβάλλειν, καὶ δυσκολαίνειν) οὐ τοι, αὔγεννής
 ὅν αὐτὸς, καὶ ἥκισα φέκτης, τῷ γενναίῳ τε καὶ ἵτῃ, ἐξ ἴθελοκακίας, ως
 λύ ἐφ' ὅ, τι ἐκ αὐτοῖς εἶχαρε φέρεθαι.

Στίχ: 131. ΣΟΙ Δ' ἘΤΙ ΜΟΙΡΑΙΩΝ ΒΑΡΙΑΣ κτ: Πρὸς ἐκεῖνο αὐφορῷ τὸ φῆθεν
 υπ' Λινέα, σίχ. 112.

„Οὐδὲ κεν ἥλυθον, οὐ τέδε Μοῖρα μὴ πόρον ἔδαε.

Στίχ: 132. ἘΤΑΛΕ Δ' ὩΜΑΔΙΟΥΣ κτ: Καὶ νωτοφορήσομεν υμῖν ἥδισα, φοῖν,
 εἰ δεῖσε, τὰς εἰς οἰκοδομὴν τῷ τρωικῷ Ἀτεος λιθες· τοσάντη η παρ' ο-
 μῶν προθυμία.

Στίχ: 133. . . . ΣΤΝΕΠΕΤΦΗΜΗΣΑΝ ἈΠΑΝΤΕΣ, Οἱ τῷ Δράγυῃ σω-
 διαπρεσβεύοντες, σωήνεσαν τοῖς φῆθεσιν υπ' ἐκείνοις ἐπευδοκήσαντες.

Στίχ: 134. ἮΜΑΤΑ ΟΥΝ ΣΤΝΘΕΝΤΟ ΔΤΩΔΕΚΑ κξ: Τοσάντας ανακωχῆς
 ἥμέρας καὶ Πριάμος ὑτήσατο, ὡς τὰ τῆς Ἐκτορος κηδεῖας τὰς Τρῶας
 ἐκτελέσαμεν διακόσεδαμ. Ορα Ἰλ: Ω'. σίχ. 660—667.

Στίχ: 137. ἈΜΜΙΓΑ ΣΤΝ ΤΕΤΚΡΟΙΣΙΝ κτ: Ἰλ: Η'. σίχ. 417.

„ . . . Τοὶ δὲ φύλιζοντο μάλ' ᾔκας
 „Αμφότερον, νέκυας τ' αὔγεμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὄλιων.
 „Αργεῖοι δὲ ἐτέρωθεν

Στίχ: 139. ΚΑΙ ΚΗΩΕΣΣΑΝ ΚΕΔΡΟΝ. Ἀλλα, Φασὶ, τὼ Κέδρον ἐν Ὄλαις μηδε-
 μᾶς ἐπιπολάζειν Ἰταλιώτοις· πρὸς δὲ τῷ Γάλλῳ Des-Fontaines, καὶ πε-
 ριττόν τι ἔδοξεν απαντῆσαι. (Σημεῖ: τῶν ἐιταυθα 14.) οὗτοι τῶν ἐκ τῆς Αι-
 βαίης τυχὸν αὐγωγίμων ὑπῆρχον αἱ Κέδροι, ἃς οἱ Φοίνικες ἐκόμιζον εἰς ἐμ-
 πορίαν ἐπ' Ἰταλίας καταίροντες, ὧν τε πρὸς αὐγλαῖαν καὶ κόσμον τῆς ἐν
 οἴκοις σκευῆς, πολλὴ τις ἐγίνετο χρῆσις· τοτὶ δὲ, προσιθησον, υπὸ μηδεὶς
 τῶν πρὸ αὐτῷ ἐρμικευτῶν εἰρῆθαι: Explication, que je n'ai trouvée, dans
 aucun Scholiaste de Virgile. Λύτοι δὲ οιώ ἐπιεικῶς Τῷ Ἀββᾶ σωηδόμεθα
 τῆς ἐπινόιας, σωθίσθαι δὲ εἰς ἔχομεν πᾶς γάρ ἀν ἐπαρκέσσειν εἰς τοσαύ-
 τας

Τύρον διπλοτέροιο ἀταθαλίησ' ἀγόρευεν,
"Ωδε κατάρξας. Ω μέγας ὃν κλέος, διπλα δὲ μέζων
Τρῶς τίσιν φρανθῆσιν ἔγω σ' ἀτάλαντον θήσω;
Τῆς δὲ δικαιοσώης πρῶτον διὰ θαύματος ἄξω;
"Η, ὃν ἐν πολέμοις καμάτων πολῶν ὑπανέτλης;
Ταῦτ' ἐνγνωμονέοιτες ἀνοίσομεν Αἵνυ πατρῷον,
Καὶ σὲ δὲ, ἦν κεν ὅδὸν δῶ η δαίμων γε, Λατῖνω
Κράντορι ἀρσόμενος· οἱ δὲ ἄλλοι ἀρσάθω Τύριος.
Σοὶ δὲ ἔτι μοιραίων βάριας τεχῶν σιωράθμεν.
"Εὐαδε δὲ ἀμαδίας λᾶς Τρωϊακάς ὑποχήσειν.
"Ως φάτο· τοῖσι δὲ ἄμα ἔωεπεν φήμησαν ἀπαντεῖς.
"Ηματα οιώ σιωθέντο δυάδεκα· καδὸν ἀναιωχάς,
"Αιμιγχ σιώ Τεύκροισιν. ἀποινὶ Λατῖνοι ἐν ὑλαις,
Οὔρεσὶ τ' ἥλασκοντο. Σιδηροῖς δὲ ἐν πελέκεσιν
"Ηχεοι αἰπεῖαι Μελίαι, Πίτυες δὲ ἐρίποντο
Τψίκουμοι· καὶ Δρῦς δὲ ἄλλοι σφήνεσσι κέασον,
Καὶ κηλώεσσαν Κέδρον· ὄνδε τι δὴ πάνοντο,
Δένδρε ἀγινέμενας σοναχιέσσας ἐπ' ἀμάξαις.

125

130

135

140

145

Καὶ δὲ τόσῳ πένθες φάτις ἄγγελος ἵπταμένη γε
"Ευανδρόν τε, δόμις τ' Ευανδρό, Αἵνυ τε πλῆσεν,
"Η Λατῖνοι Πάλλαντα ἀριστέα προφατο ἄρτι.
Αρκάδες αἴψα πύλας δὲ ἀρχασαν, ἔθει τ' ἀρχαίω
"Ηρπαξαν διέδας κηδέας· λάμπετο δὲ οἴκαι
Ἐξέησεν σελαγεῦσα, ἐπ' ἐυρὺ δὲ ἀρχράχι ὁρῶντο.
"Άντα δὲ κοπτόμενοι Φρυγίων ὄμαδος προτιῆγον.
Οὓς περ ἐπεὶ δὲ πόλιν προσιώντας μητέρες εἶδον,

D 2

Κραυ-

* * *

τας πυράς αἱ ἀγάγιμοι παρὰ τῶν Φονίκων Σανίδες; τὶς δὲ καὶ η τρυφὴ
ἢ τοσαῦτη, ἐν ἔπω διαλυθέντι δεινῷ πολέμῳ; τὶ δὲ ὅτι καὶ σαφῶς ὁ Ποιη-
της ἐνταῦθα τιὼν Κέδρον ταῖς Μελίαις, καὶ Πίτυσι, καὶ Δρυσὶν ἐπίσης
σιγκαταλέγει, ἀς ἐν Ἰταλικαῖς ὑλαις καὶ σρεσι Τρῶες τε καὶ Λατῖνοι
ἥλασκοντο ξυλισθέντες; Τοιγαροῦ ἥριν, πρὸς Απολογίαν τῷ Μάρωνος, ἄλις
ιχει τιὼν Κέδρον ὡδε νοσσεν αὐτὶ τῆς Αρκεύθες, τὸν ἐμφερηπώς εἴναι τῇ Κέδ-
ρῳ καὶ Πλίνιος, καὶ ἄλλοι ὑπέθεντο· Γάδιον δὲ ἄλλως, καὶ ὑπὸ τῇ κλήσει
τῆς Κέδρου, ἀπαν δένδρον θυάδες, ητοι, ἐν τῷ καιεδαν ηδέσαι τινα σοριώ
ἀποφέρον, ἐκδέξαθαι.

Στίχ: 140. ΣΤΟΝΑΧΙΖΟΥΣΑΙΣ ΕΠ' ΑΜΑΞΑΙΣ. Ως καὶ παρ
Ομήρῳ Ιλ: Ω. σιχ. 782.

" Οι δὲ ὑπ' ἀμάξησιν βόσις ημίνυες τε
,,Ζεύγγυσσαν αἴψα δὲ πρὸς ἄσεος ηγερέθοντο.
,,Ἐννῆμαρ μὲν τέγης ἀγίνεον ἀπετετον ὑλιώ.

Στίχ: 143. Η ΛΑΤΙΩΝ ΠΑΛΛΑΝΤΑ ΑΡΙΣΤΕΑ κτ: Η πρὸς μαρτῆ περὶ τῶν Πάλ-
λαντος ἀριστεῶν φθάσασα ἀγγελία, τιὼ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ημέρας μιώσιν
ἐπελθόσσαν τῆς τῷ αὐτῷ ἀαιρέσεως, πικροτέραν πολῶ ἐιεργάσατο.

Στίχ: 144. ΑΡΚΑΔΕΣ ΑΙΨΑ ΠΤΛΑΣ ΔΩΡΟΥΣΑΝ κτ: Οι ἐντὸς τῷ Αἵεος
πρὸς ὑπαντιὼν ἐξέδραμον τῷ γεκρῆ μετὰ λαμπάδων. Ην δὲ ἀρεα ἀρχαῖον
Αρκάστις καὶ νόμιμον, τὸ τῷ τελευτῆσσαντας ιυκτός ἐκφερομένης εἰς τα-
φιῶ μετὰ δαδεχίας συμπαρεπέμπειν.

Στίχ:

Robora nec cuneis, & olenem scindere cedrum,
Nec plaustris cessant vectare gementibus ornos.

Et jam fama volans tanti prænuncia luctus,
140 Evandrum, Evandrique domos, & mœnia complet,

Quæ modo victorem Latio Pallanta ferebat.
Arcades ad portas ruere, & de more vetusto
Funereas rapuere faces: lucet via longo
Ordine flammam, & late discriminat agros.

145 Contra turba Phrygum veniens plangentia jungunt
Agmina: qnæ postquam matres succedere teatris
Viderunt, mœstam incidunt clamoribus urbem.
At non Evandrum potis est vis ulla tenere;

Sed venit in medios. Pheretro Pallanta reposito

150 Procumbit super, atque hæret lacrymanisque, gemenisque;
Et via vix tandem voci laxata dolore est:
Non hæc, ô Palla, dederas promissa parenti,
Cautius ut sævo velles te credere Marti.

Haud ignarus eram, quantum nova gloria in armis

155 Et prædulce decus primo certamine posset.

Primitæ juvenis miseræ, bellique propinquæ
Dura rudimenta, & nulli exaudita Deorum
Vota, precesque meæ! tuque, ô sanctissima conjux,
Felix morte tuâ, neque in hunc servata dolorem.

Con-

* * *

Στίχ: 149. ΚΡΑΤΥΓΔΙΣ ἈΠΛΗΤΟΙΣΙΝ . . . : 'Ιλ: Ω. σίχ. 707.

" Οὐδέτις αἰτεῖ· ἐν πτόλαι λίπετ' ἀνήρ

"Οὐδὲ γυνὴ, πάντας γὰρ αἴσχετον ἵκετο πένθος.

Στίχ: 151. ΙΞΑΣ Δ' ΕΣ ΜΕΣΣΟΥΣ, ΠΑΛΛΑΝΤΟΣ ΤΠΕΡΘΕ ΦΕΡΕΤΡΟΥ.

'Ιλ: Σ. σίχ. 235-

"Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πισὸν ἑταῖρον,

"Κείμενον ἐν φερέτρῳ δεδιγμένον ὥξτι χαλκῷ,

Στίχ: 153. ΕΙΣ Ο ΤΕΩΣ ΜΟΛΙΣ . . . ΓΗΡΤΝ ΑΦΗΚΕΝ. Ή γὰρ
υπερβολὴ τῇ πάθει, ἐκησασάπως ἀντῷ τὰς φρένας, ἐπὶ ποσὸν σγῶντα,
ἐν ἀφασίᾳ σωτίζειν.

Στίχ: 154. ΟΥ ΤΑ ΤΕΩΙ ΓΕΝΕΤΗΙ, Ω ΠΑΛΛΑ, κτ: Ἐπιμέμφεται πως τῷ
παιδὶ, ὅτι μὴ, καθάπερ υπέχετο, πεφυλαγμένως, ἀλλ' αφειδῶν ἔσυται,
καὶ σῶι ἀπονοίᾳ, πρὸς τὸν κινδων παρεβάλλετο· οὗτοι καὶ η Εύρυαλε
μήτηρ ἐπέπληττε τῷ ύπει, ὡς ἀντὶώ καταλιπόντι. Θ. Λιν: σίχ. 503.

"Ἐτλης καθιπέμεν μάνιω, νηλής, με ἐξήμιλω.

Στίχ: 156. ΟΥΚ ΗΝ ΑΓΝΟΕΩΝ κτ: Ήδειν ἐγὼ, η γῶν εἰδέναι ὄφελον, σστρ
τοῖς ἐν πολέμῳ περιποέζοις τὸ ἴταμὸν καὶ θρασὺ, ἐκ φιλοτιμίας ἀκά-
ρε προσγίνεται.

Στίχ: 159. . . . ΘΕΟΓΣ Δ' ΕΜΑΙ ΟΥΚ ΕΠΑΚΟΤΣΓΑΙ

Στίχ: 160. ΕΤΧΩΛΛΑΙ ΤΕ ΛΙΤΑΙ ΤΕ Ορεις ἐν Η. Αιν: σίχ.

594—604.

Στίχ: 162. . . . ΜΟΙΡΑΣ ΠΕΡ' ΕΜΑΣ ΤΠΕΡΕΣΧΟΝ. Πῶς οἷον τε; Ἡ γῆ-
το παραφεροῦν ἀπεχρέμψατο, οἷα εἰκὼς τὸν υπὸ σφοδροτάτῳ τῇ πάθει
κάτοχον; ἐπανορθόται δ' οιω ἔσυτὸν ἐπιλογισάμενος μικρὸν κατωτέρῳ:
(σίχ. 169.) καὶ εἰπών, ὅτι ὅτας ήν αὐτῷ πεπεριμένον, οἰς γῆρας ἐλασμ
μικρὸν, έως οὐ τὴν τὸν ύπει πρὸ αὐτῷ ἀπολέμενον.

"Ωφλετε γῆρας κλῆρος δᾶς ημετέρῳ

Στίχ:

Κραυγαῖς ἀπλήτοισιν ἐπάδιων "Ἄσυ ἀνῆψαν.
 Ἐνανδρον δὲ βίη τις ὅλως ἡκὲν ἔχεν ἔέρξαγ"
 Ἱέας δὲ ἐς μέσσας, Πάλλαντος ὑπερθε φερέτρος,
 Κάμφῃ τ', ἀμφὶ τ' ἔχεν, μέγα θριαῶν τ' ἐκγοόων τε,
 Εἰς ὅ τέως μόλις ἐξ ἀχεός διὰ γῆρας ἀφῆκεν.
 Οὐ τὰ τεῷ γενέτη, ὡς Πάλλα, φθαρε καθυπέξης,
 Φεδομένως σ' ἐθέλειν αὖτις ἐπὶ "Ἄρει δῆναι.
 Όντις ἦν ἀγνοέων, κῦδος νέον, ὅσσον ἐν ὅπλοις,
 Καὶ κλέος ἥδιον διάτιτ' ἐν πρώτοισιν ἀεθλοῖς.
 Οἰκτρῷ παιδὸς ἀπαρχαῖ, ἀτὰρ πολέμῳ πρόσιόντος
 Δεινοὶ προπάδειαι γε, Θεοῖς δὲ ἐμαὶ τὴν ἐπάκεντα
 Εὐχωλαῖ τε λιταῖ τε. Σὺ δὲ, ὡς μάλ' αὐτοῖς αἴστη,
 Ἐνδαιμῶν, τοσσῆς δε αὐτῆς ὡς προθάνθσα.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ἵωδε μοιρας περ ἐμὰς ὑπερέχον,
 Οφρα γονεὺς τέκνω περιέιω. Ως ὅφελόν ἔτε,
 Μᾶλλον ἐμ' ἐπούμενον φιλοις μετὰ ἔντεσι Τρώων,
 Σύγκλεσαν Ροτόλοι βελέεσσι φανόντα δὲ ὅτω
 Πέμψε με κηδαίη ἥδ, ἢ Πάλλαντα, δόμοισιν.
 Όνδε νεμεσσήσαμι υἱὸν, Τεῦκροι, απονδαῖς τε,
 Όνδος οὐδὲ δεξιτερῆσι κατὰ ξενίω προταθέσαις.
 Ωφλετο γῆρας κλῆρος δέδημετέρω. Αἴ δὲ ἦται
 Οίτος ἀωρὶ μένεν, Ροτόλων πολλὰς πρὸν ἐλόντα,
 Εἰσάξεν Τρώας Λάτιόνδε, πεσεῖν εἰς σωισα.
 Όνδε ἐτέρῳ σ', ὡς Πάλλα, ἐγὼ νωδε κηδαίη τισω,
 Ή τῷ σ' Αἰνέας δῖος, τῷ φέρτατοι φρῦγες,
 Τῷ Τυρδηνοὶ ἀγοὶ, Τυρδηνῶ τ' ἀγήματα πάντα.
 Σέο τροπῆια, τὰς σὴ δεξιτερὴ καταπέφνε.
 Καὶ σὺ δὲ νωδε σάνης ἀπέλεθρος κορμὸς ἐν ὅπλοις,
 Αἴκεν ἄρδηλική, κίκυς τέμοι ἐπλετο γῆ,
 Τύρων. Τὶ δέ δι τλήμων δηθῶν Τρώεσιν ὅπλα;

150

155

160

165

170

175

Βάσ-

* * *

Στιχ: 167. ὉΤΔΕ' ΝΕΜΕΣΣΗΣΑΙΜΙ ΤΜΙΝ, ΤΕΤΚΡΟΙ, . . . : . . . Ὁ μὲν
 Ομηρός Πρίαμος Ἐλένιω τιὼν νυὸν απολύων, τῶν ἐπισυμβάντων οἰστυμ-
 φορῶν τιὼν αἰτίαν Θεοῖς ἀνατιθησον. Ιλ: Γ. 5ιχ. 164.
 „Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί, Θεὸι νύμοι αἰτίοι εἰσὶν,
 „Οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμὸν πολύδεσπρω Ἀχαιῶν.
 „Δῆγε δὲ πέρος τῆς Θεὸς ὁμοίως καὶ ἡ Κύπρις τὰ Τρωῖα κακὰ πάντα,
 τὸν γὸν παρεμυθεμένη, ἐπιχαλεπτάνοντα μανικῶς καθ'. Ελένης παρὰ τῷ
 Ημετ: Β. Λιν: 5ιχ. 65ο.
 „Οὐκ εἶδος δή σοι νεμεσητὸν Τιαδαρεώνης,
 „Οὐδὲ φλίτης Πάρεις, αλλὰ Θεῶν χόλος ὡδε, Θεῶν γε.
 „Αμενον δὲ Λγαμέμνων τὸν Ἀδελφὸν κατὰ τῆς γωνικὸς ὑπερχολόγμενον,
 καὶ ξιφίην ὁρμηθέντα καθέξων, πάρετ τῷ Καλαβρῷ Π. Παραλεπ. 5ιχ.
 41ο. Όυχι τῆς Θεὸς αἰτίατα, αλλὰ τὸν Πάρεν:
 „Οὐ γάρ τοι Ἐλένη πέλεις αἰτίη, αἰς σύγ' ἔολπας"
 „Αλλὰ Πάρεις ξείνοιο Διὸς, καὶ σεο τραπέζης
 „Λησάμενος, τῷ κέν μν ἐν ἀλγεσι τίσατο δάμμων.
 Έπταῦθες γέμικαν τῇ Μάρεωνος Ἐυανδρος, ἐπὶ τὸ πεπρωμένον ἄνωθεν αἰ-
 ταρέχεσ-

ΒΙΒΛ. ΙΑ'.

E

Στιχ:

- 160 Contra ego vivendo vici mea fata, superstes
Restarem ut genitor. Troum socia arma sequutum
Obruerent Rutuli telis, animam ipse dedissem :
Atque haec pompa domum me, non Pallanta referret.
Nec vos arguerim, Teucri, nec foedera, nec quas
165 Junximus hospitio dextras: sors ista fene&ctae
Debita erat nostræ. Quod si immatura manebat
Mors natum, cæsis Volscorum millibus ante,
Ducentem in Latium Teucros cecidisse juvabit.
Quin ego non alio digner te funere, Palla,
170 Quam pius Æneas, & quam magni Phryges, & quam
Tyrrhenique duces, Tyrrhenum exercitus omnis:
Magna trophæa ferunt, quos dat tua dextera letho.
Tu quoque nunc stares immanis truncus in armis,
Fiset par ætas, & idem si robur ab annis,
175 Turne. Sed infelix Teucros quid demoror armis ?
Vadite, & haec memores regi mandata referte :
Quod vitam moror invisam, Pallante perempto,
Dextera causa tua est, Turnum gnatoque, patrique

Quam

• • •

Στιχ: 185. : . . . : (ΟΤΔΕ' ΘΕ'ΜΙΣ. Εἰς τοσθτον ἡλικίας προβεβηκότι, καὶ τῇ φιλτάτῃ, ὃς ἦδη ἀποσερφέντι, ἢ θέμις ἐμοὶ τῇ διῶ ἐπιθυμεῖ περιτέρω αὐλῇ, ἢ σὸν ἐθέλοιμι τῆς Τύρνης ἀναιρέσεως ἄγγελος τοῖς υποχθονίοις αὐτικένθαι. Τοῦτο καὶ τὸ Ἀχιλλέως, Ἱλ: Σ. στιχ. 90.

Ἐπεὶ δὲ ἐμὲ Θυμὸς ἀνωγε
Ζώειν, δέ τοι αὐτοῖς μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἔκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ δεξὶ τυπεῖς ἀπὸ Θυμὸν ὀλέσσῃ.
Πατρόκλοιο δὲ ἔλωρε Μενοιτιάδεω αποτίσῃ.

Στίχ: 188. 'ΕΚΚΑΛΕ'ΟΤΣ' 'ΕΠ' 'ΕΡΓΑΣΙ'ΗΝ ΤΕ ΜΟ'ΘΟΤΣ ΤΕ.
Ούτω καὶ παρὰ τῷ Καλαβρῷ, Ἡώς Κίδνατο παμφαιόωσα κτ: Παραλειπ.
5'. στίχ. 4.

„Τοὶ δὲ εἰς ἔργα τελέσαντο Βροτοὶ δεῖαι Φθινύθοντες,
„Ἄλλοι δὲ αὐλίσιοις ἐπώχοντο· αὗταρ Ἀχαιοι κτ:

Στίχ: 189 . . . ΚΑΜΠΤΗ'Ν ΠΑΡΑ' ΘΓ'ΝΑ . . . Παρεσ τιώ ψαμ-
μάδη της θαλάσσης ακτιώ, τιώ εἰς αγκῶνα αἰακαμπτομένω, ητοι δια-
κολπεμένω.

Στίχ: 190. . . . ΣΦΕΤΕΡΩΝ 'Ο μὲν Λινέας τὸς ἐκ Τεών
γεκράς, ὁ δὲ Τάρχων τὸς ἐκ τῶν Τυφλῶν.

Στίχ: ιωι. ΠΑΤΡΙΟΝ ΉΠΕΡ ΈΘΟΣ. Κατα τα παρά έκατεροις τοις
έθνεσι, Τρωσι τε δηλ: καὶ Τυρδηνοῖς νομιζόμενα.

Στιχ: Αυτ· . . . ΔΝΟΦΕΡΗ Σ ΦΛΟΙΟΣ . . . Δνοφερη σ η φλος
είρηται ἐκ τῆς περισάσεως, οἷα δὴ πένθες ἔσται, καὶ γῆθες περίξενος.
Στιχ: 192. . . . ΑΧΑΤΟΓΕΙΣ . . . ΟΤΡΑΝΟΣ. Λινέ τὸν απερθε

Στίχ: 193-195. ΤΡΙΣ ΠΕΡΙ ΚΑΙΟΜΕΝΑΣ ΔΕ' ΠΤΥΡΑΣ. κτ: Τλ: ψ: σίχ: 13

„Οι δὲ τρίς περὶ γενέρον ἐύτριχας ἥλασαι ἔπιπλοι
„Μυρόμενοι

Καὶ Ὅδος: Ω. σ/χ. 68. . . .

” Πολλοί δὲ ἦρωες Ἀχαιοί

„Τεύχεστι ἐβράσαντο πυρὶ πέρι καυμένοι,

περοὶ δὲ ἵπποις τε πολὺς δὲ ὁρυμαγόδος ὁρώμενος.

Βάσκετε, καὶ κρέοντι ἐνίσπειν μνῆθε κιόντες,
Ως ὅτι, καὶ Πάλλαντος ἀποκταμένοιο, ἐγώπερ
Εἰσέτι ἀμβάλομαι συγερῇ περιὰν βιοτῆτι,
Σὴ μοι δεξιτερὴ τεῖδ' αἴτιος ἔπλετο οἶη.

180

Τύρνουν ἐπεὶ οἰδαθα τόκω τε τοκῆτι τ' ἐπόφλων.
Ηνορέῃ τε τύχῃ τεῇ ὅδε λάπετ' ἀεθλος.
Οὐκ ἔγω (ἢδὲ θέμις) ἡωῆς μοι χάρματα δίκω,
Τιā δ' ἀγγελίων ἐπανοίσειν νερτερίοισιν.

185

Ἔναγεν, ἐκκαλέσας ἐπ' ἔργασίων τε μόθης τε,
Τῆμος ἄδι Αἰνέας καμπτιῶ παρὸ δίνα, καὶ Τάρχων,
Νηήσαντο πυρὰς, σφετέρων δ' ἐπὶ σώματ' ἔνεκαν,
Πάτριον ἥπερ ἔθος. Δνοφερῆς Φλογὸς ἐκ δ' ἀρθείσης,
Κρύπτετο ἀχλυόεις ὄλος ὄρανδς ἐνρὺς ὑπερθε.
Τρὶς περὶ καγομένας δὲ πυρὰς, αὐγλήεσ' ἐν ὅπλοις
Κυκλόσε φεῦσαν· τρὶς κήδης Φλόγας ἀχνύμενοι κῆρ
Ὕγισαν ἵππης πάντες μέγα δ' ἔξολόλυξαν.

195

Δένετο λειβομένοις γῇ δάκρυσι, δένετο δ' ὅπλα,
Κραυγὴ Φωτῶν ἥρτο δὲ, σαλπίγγων κλαγγή τε.
Ἐνδι' ἄλλοι μὲν, ὁπόσσα Λατίνων εἴναρα εἴλον,
Φλοξὶν ἐρίπτασκον, κινέας τ' ἵδε Φάσγανα καλὰ,
Ὕνια, καὶ δίφρων πάρος ἄντυγας ἔκτείσας.
Ἄλλοι γνωτὰ δὲ δῶρα, σάκη τ', ἵδε ἐτώσια τόξα.
Ἀυτὰρ πολλὰ βοῶν πυρὶ νεκροῖς σώματα καῖον,
Χατήντας ὕας τ', διὰς τε, ἐλώρι αγρῶν,
Ἐν Φλοξὶν σφαγίαζον. Ἐπειτ' ἀκτῆς διὰ πάσης,
Λεῦσσον κακομένης ἐτάρος, ἔκπροητα τ' ἄγερον.

205

Ε 2

Λέψα-

Στίχ: 196. ΔΕΤΕΤΟ . . . ΓΗ "ΟΠΛΑ, Τιὰν ὑσερολογίαν
ἐνταῦθα Σέρβιος σημεῖται, ἥτοι τὸ πρωθύδερον εἰκὸς γάρ θν, τὰ ὅπλα
πεῶτον εἰπεῖν τοῖς δάκρυσι καταδένεθαί, εἴτα τιὼ γιῶ. Τῷ αὐτῷ δὲ ίρο-
πῳ καὶ "Ομηρος προσεχρήσατο: Ἰλ: Ψ. 51χ. 15.
,,Δένοντο ψάμαθοι, δένοντο δὲ τέυχες Φωτῶν.
,,Δάκρυσι

Στίχ: 197. ΚΡΑΤΓΗ' ΦΩΤΩΝ ΣΑΛΠΙΓΓΩΝ ΚΛΑΓΓΗ' ΤΕ. Τεῖτο
δὲ τὸ παρ' Ομήρῳ, Οδ. Ω. 51χ. 70.
,, Πολὺς δὲ δευμαγύδος ὁρώρει.

Στίχ: 198 — 204. ΕΝΘ' ΑΛΛΟΙ ΜΕΝ κτ: Οἱ μὲν τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ληφ-
θέντα σκῦλα ταῖς πυρᾶσι ἐνέβριπτον καυθησόμενα, οἱ δὲ τὰ σιωῆθη τεύ-
χη καὶ γνάχιμα αὐτοῖς ἐκένοις οἵ περ ἐτελέτο τὸ κῆδος· ἐπὶ δὲ τέτοιοις
ἥ πολλὰ ζῶα κατέθυσον. Καὶ παρὰ τῷ Καλαβρῷ Γ. Παραλ: 51χ. 676. οἱ
Αχαιοὶ ἐπὶ τῆς πυρᾶς Ἀχιλλέως.

,,Αμφὶ δὲ τέυχεα πολλὰ πυρὶ περιηγήσαντο

,,Αἰγαῖον κταμένων "Αχει 51χ. 690.

"Ορει δὲ, καὶ τὰ Ομηρικὰ ἐπὶ τῆς Πατρόκλων κηδεῖσας. Ἰλ: Ψ. 51χ. 30.
κξ. Καὶ 51χ. 166—176.

Στίχ: 205. ΛΕΤΣΣΟΝ ΚΑΙΟΜΕΝΟΤΣ ΕΤΑΡΟΤΣ. Περιβαντο γάρ
ἐπιμελέμενοι τῶν πυρῶν μὴ σβεθεῖν, καὶ σβεννυμένας ἐπανακαίσοντες
τῶν

Qnam debere vides: meritis vacat hic tibi solus
 180 Fortunæque locus. Non vitæ gaudia quæro,
 Nec fas: sed gnato manes perferre sub imos.
 Aurora interea miseris mortalibus alitam
 Extulerat lucem, referens opera atque labores.
 Jam pater Æneas, jam curvo in littore Tarchon
 185 Constituere pyras: huc corpora quisque fuorum
 More tulere patrum, subjectisq[ue] ignibus atris
 Conditur in tenebras altum caligine cœlum.
 Ter circum accensos cincti fulgentibus armis
 Decurrere rogos; ter mœstum funeris ignem
 190 Lustravere in equis, ululatusque ore dedere.
 Spargitur & tellus lacrymis, sparguntur & arma:
 It cœlo clamorque virum, clangorque tubarum.
 Hinc alii spolia occisis direpta Latinis
 Conjiciunt igni, galeas, ensesque decoros,
 195 Frænaque, ferventesque rotas: pars munera nota,
 Ipsorum clypeos, & non felicia tela.
 Multa boum circa maestantur corpora morti;
 Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris
 In flammam jugulant pecudes; tum littore toto
 200 Ardenteis spectant socios, semiustaque servant
 Busta: neque avelli possunt, nox humida donec
 Invertit cœlum stellis fulgentibus aptum,
 Nec minus & miseri diversa in parte Latini

Innu-

* * *

τῶν δὲ νεκρῶν τὰ διστῶν ταῖς φλοξὶ δαπανηθέντων, συλλέγοντές τε καὶ
 ἐν μέρεσ τιθέμενοι ἐπενέμενον δὲ αἴπὸ περίσσεις εἰς ἑστέραν, ὡς καὶ Ὁμηρος
 ἐποίει. τὰς Τρῶας ἐπὶ τῆς Ἐκτορος κηδεῖσας. Ἰλ: Ω. σιχ. 712.

„κλαίων δὲ αὐμφιστός οὐμαλος
 „Καὶ νύ κε δὴ πρόπτεν ἥμαρ εἰς ἡέλιον καταδιώτας,
 „Ἐκτορας δακρυζόντες οὖροντο πρὸ πυλάων.

Στίχ: 208 ὬΣ Δ' ΑΥΤΩΣ ΙΔΙΑΙ κτ: Καὶ παρ' Ὁμήρῳ δὲ, ιδίας ἐκατέρωθεν
 Τρῶας τε καὶ Ἀχαιοὶ περὶ τιὼν τῶν νεκρῶν αὐτῶν κηδεῖσαν πονεῦντες παρί-
 σανταρ. Ἰλ: Η. σιχ. 427. κτ:

„Οἱ δὲ (οἱ Τρῶες) σιωπῇ
 „Νεκροὺς πυρκαϊζεις ἐπενήνεον, αὐχνύμενοι κῆρ.
 „„Ως δὲ ἀντας ἐτέρωθεν ἔυκρημίδες Ἀχαιοὶ[·]
 „Νεκροὺς πυρκαϊζεις ἐπενίωεον.

Στίχ: 212 ΣΥΜΜΙΚΤΟΝ Δ' ΑΠΛΕΤΟΤ οτ: Ἰλ: Η. σιχ. 434

„Τῆμος ἄβ αὐμφὶ πυρὶ
 „Τύμβον δὲ αὐμφὶ ἀντας ἔνα ποιεον ἐξαγαγόντες
 „Ἀκρετον ἐκ πεδίου

Στίχ: 219. ΛΙΝΟΣ ΕΗΝ ΠΑΤΑΓΟΣ οτ: Τοσῷδε ταράχω καὶ δὲ Πριάμος οἶκος
 σιωπήσατο, ἐπειδῶν ἵεις υπὸ Διὸς πεμφθεῖσα, Ἰλ. Ω. σιχ. 160 — 166.

„Ιξεν ἐσ Πριάμοιο, κίχεν δὲ ἐνοπλώ τε γόοντε.
 „Πλεῖστος μὲν παπέβ αὐμφὶ καθήμενος ἐνδοθεν ἀνλῆς,
 „Δάκρυσιν εἴματ' ἐφυρον
 „Θυγατίρες δὲ αὐτας δάμαστ', οὐδὲ τυσί, ὀδύροντο,

Στίχ:

Λέψανα, φόρ' ἔξι μεθέμεν πάρος, εἰς ὅκεν ὄρφνη
Οὐρανὸν αἰνιρέψει σελασφορέασιν ἐν ἄσροις.

Ως δ' αὗτας ἴδια γ' ἀπάτερθ' οἰκτροῖ τε Λατῖνοι,
Πλέσας μὲν φὰ πυρὰς νῆσαν, καὶ σώματα ἀνδρῶν
Πλεῖσ' ἐνὶ γαῖῃ θάψαν· ἀτὰρ τὰ μὲν ἄγχι κατ' ἀκρὸς
Θέντο, τὰ δ' ἔξι αὐτῶν μετάραντες ἀγίνεον Ἄσυ.

Σύμμικτον δ' ἀπλέτε τὸν ἀνδροκτασίης σωρεῖλα,
Τὰς γ' ἀναρίθμητας, ηδὲ τὸν ἀκυδεῖς, Φλοξὶ παρέχον.
Τόφρος ἄγροι δὲ πυρῆσι θαμαιῆς λαμπετόωντο.
Ως τρίτον ἄτα Φάσος κρυερῶν ἔξιήλασεν ὄρφνην,
Ἄχνυμενοι, τέφρησι βαθεῖας ἕνυγχυτα ὅσα
Ἐκ τὸν ἐλέγοντο πυρῶν, χλιαροῖσι δὲ χάν κατὰ χεῦον.

Ἄλλα γ' ἔριπλέτε μεγάροισιν ἐπ' Ἄσυ Λατῖνοι
Αἶνος ἔιν πάταγος τε καὶ ἀσπετον ἔξιχα πένθος·
Ἐνθα φὰ μητέρες, ἐνθα νυοὶ τοῦ, οἰκτραι κάσιες τε,
Φίλτατα μυρόμενα, καὶ παιδεῖς δ' ὄρφανικοι γε,
Αἶνω Φύλοπιν, ηδὲ ὑπενάγες Τύρον τὸν ἀρᾶντο·
Τὸν δ' ἄρδεν ὅπλοις, τόνδε ἐκέλουτο σιδήρῳ κρῖναι,
Ος μέματ' Ἰταλίης κρατέειν, καὶ πρώτατος ἔμμεν.
Δενὸς δὲ Δράγκης τὰ δ' ἀεξεν· ἀτὰρ προκαλεῖθαι
Τύρον μαρτύρετ', οἷον ἐπαντιάσαν ἐς ἀγῶνα·
Ἄλλοι δ' αὐτία Φάσκον, οἱ ἀλλοίως Φρονέοντες.
Τύρον δ' ἄλλας τε σκέπε καὶ μέγα τὸν ἄνασσης,
Καὶ κλέος ἔξηρεν πολῶν ἀντάξιον ἄθλων.
Τῶν δ' ᾧς κινυμένων, ὁμάδοιο μέσον τοσσόδε,
Ἡγίδε κήρυκες Διομήδεος ίξαν ἀπ' Ἄσευς,

Ωπα

* * *

Στίχ: 223. ΤΟΝ Δ' ΑΡ' ΕΝ ΟΠΛΟΙΣ Οὔτω γὰρ καὶ αὐτὸς Αἰ-
νεῖας, τοῖς ὡς αὐτὸν ἀποσαλέστι κήρυξιν ἐφασκεν. Ἀνωτ: 51χ, 115 — 118.

Στίχ: 225. . . . ΔΡΑΓΚΗΣ ΤΑ Δ' ΑΞΕΝ. Διὰ πλεόνων διαπιεζόμενος
τὰ φηθέντα, καὶ μὲν δὴ καὶ διὰ τῆς τῶν ἐπανελθόντων κηρύκων μαρτυ-
ρίας ἐπιβεβαῶν, ὅτι Τύρον πρέπειτο Αἴνείας, καὶ πρὸς Τύρον οἷον,
τετέσι μόνον, εἴνακ τὸν αγῶνα αὐτῷ διετέσνετο.

Στίχ: 227. ΑΛΛΟΙ Δ' ΑΝΤΙΑ ΦΑΣΚΟΝ κτ: Οὔτοι τῶν αὖτων ὑπῆρχον οἱ
Τύρων συμφατρεάζοντες.

Στίχ: 228. . . . ΑΝΑΣΣΗΣ, Τῆς Αμάτης. Ορεά δὲ Ζ. Αἰν: 51χ. 370 —
431. ὡς ἐκπαθῶς αὐτῇ σωηγορεῖσα ἐτύγχανε Τύρων, καὶ ἀνπέρ αὐτῷ
ἐλεγέ τε καὶ ἐποιεῖ, εἰς μανίαν προφανῆ ὑπὸ τῆς Αληκτός οἰστηλατεμέ-
νη, καὶ ἀκατάχετον.

Στίχ: 229. ΚΑΙ ΚΛΕΟΣ Τὸ αὐτῷ Τύρεν. Ήν γὰρ τὸν ἄλλα γεγ-
γόνιος οἱ Αἰνῆς, καὶ διὰ πλεόνων ἀνδρεγαθημάτων πᾶνταν ἀειτῷ δεδωκάς.

Στίχ: 231. . . . ΔΙΟΜΗΔΕΟΣ ΙΞΑΝ ΕΠ' ΑΣΤΕΤΥΣ. Παρὰ τῷ Ποιητῷ
πρόκειται ἐνταῦθα παρασταθεῖν τὸ (ΜΕΓΑΛΟΥ) ἐπιθετον. ὅπερ οἱ μὲν
τῷ Ήρωὶ ἀπονέμοσι: magni Diomedis, αναγνώσκοντες· φί δὲ, καθ' ἔτερος
τῶν ιατρογράφων, τῷ πόλει προσάπτευσι τὸ μεγαλεῖον, οἱ Φησὶ Σέρβιος:
magna Diomedis ab urbe. Ἐλοιτο δ' ἂν τῶν αναγνώσεων τιλ πρώτω, ἔ-
τις πρὸς τὸν ἀρχῆ τοῦ Η. τῆς Αἰνεάδος, 51χ. 9. ἐπισήσειν, ἐνδα πε-
ρὶ τῆς πρεσβείας ταύτης ὁ λόγος· ἐκεῖ γὰρ ὁ Διομήδης, μέγας ὑπὸ Μά-
ρων ἀρητα:

„Πέμπετο δὲ μεγάλως Βένυλος Διομήδεος Ἄσυ.

Βιβλ. ΙΑ'.

F

· Ήμεῖς

- Innumeras struxere pyras, & corpora partim
 205 Multa virum terrae infodiunt, avectaque partim
 Finitimos tollunt in agros, urbique remittunt.
 Cætera, confusaque ingentem cædis acervum,
 Nec numero, nec honore cremant. Tunc undique vasti
 Certatim crebris collucent ignibus agri.
 210 Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram:
 Mœrentes altum cinerem, & confusa ruebant
 Offa foci, tepidoque onerabant aggere terræ.
 Jam vero in tectis prædivinis urbe Latini
 Præcipuus fragor, & longe pars maxima luctus.
 215 Hic matres, miseræque nurus, hic chara sororum
 Pectora mœrentum, puerique parentibus orbi,
 Dirum execrantur bellum, Turnique hymenæos:
 Ipsum armis: ipsumque jubent decernere ferro;
 Qui regnum Italiæ, & primos sibi poscat honores.
 220 Ingravat hæc sævus Drancæ: solumque vocari
 Testatur, solum posci in certamina Turnum.
 Multa simul contra variis sententia dictis
 Pro Turno, & magnum reginæ nomen obumbrat:
 Multa virum meritis sustentat fama trophæis.
 225 Hos inter motus medio flagrante tumultu,
 Ecce, super mœsti magnâ Diomedis ab urbe

Legat.

* * *

Ημεῖς τοίνα τὸ ἐπιθετον ἐπὶ τῆς ἔρμων παρεῖδομεν, αἱ δὲ πάνυ τι πρὸς τὸ θσιῶδες σιωπελοῦ τῆς διανοίας τῇ φαψιθήματος εἰδεῖται περὶ αὐτὸ λιχνευόμενος παρελθεῖν ἐκ ἀνέχεται, ἐχέτω δὴ καὶ τῷτο ἐφεξῆς ἔπει:

„Ηνίδε κήρυκ’ ἐξ Ἀσευς μεγάλῳ Διομήδες.

„Ο καὶ διὰ τὴν ἐγχωρίαν ἐν αὐτῷ ἀμφιβολογίαν, ἐφ’ ἑκατέρας ἀν τῷ αναγνώσεω ἀρμοδείη, ὅποτέραν τις ἔλοιτο.

Στίχ: 232. ὩΠΑ ΚΑΤΗΦΙΟ' ΩΝΤΕΣ. Εἰκότως, ὡς οὐδὲν, ὡν ἔνεκα πεμφθέντεν, ἀγύσαι ιχύσαντες.

Στίχ: 238. . . . ΑΙ' ΝΕΙ' ΑΝ ΜΟΙΡΗ' ΟΝ Fatalēm Aenean. τετὶ δὲ, Σέρβιος μὲν, Perniciosum (οὐλέθρον) ἔρμωνες ὡς, ἐπ' οὐλέθρῳ δηλονότι τῶν πραγμάτων ἐπ' Ἰταλίας τὸν Λίνειαν κατάρρευτα, λέγεθαι ἵπεληθὼς. Πιέριος δὲ αὐτεμβάλλει Σερβίω, τὶ μὴ μᾶλλον νοηθεῖν, Fatis certo adiectum. (Θεομοῖς καὶ δροῖς τοῖς ἐκ τῆς Ειμαρέμενης, ἀμεταθέτοις ζοιν ἀχθένται;) δὲ πολλάκις περὶ αὐτῷ ἐρηται; Άλλα γὰρ ἐνταῦθα Σερβίω συνηγορεῖν ἔοικεν, πτο Λατίνω ἐνσκήψασα λαποδυμίας, τὸ τῆς Πρεσβεῖας ἀπρωτον ἐνοήσαντι.

„Τοῖς δὲ ἐπι θυμὸς ἄνακτα λίπεν γοόωντα Λατίνον·
 Καὶ τὸ κατὰ θέσαν μῆνιν δόξα γενέθαι τὴν Λίνειαν καθόδον, ὡς ἀμέσοις προσιθεται.

Ηέτοι Θεῶν τε χόλος, καὶ πρεπτα δὲ σύματα Φαῖνον.

„Εἰ δὲ γν., ὡς ἐγ' ἀμακι, ἐπὶ τῷ Μοιραίς Λίνεις διαφωνοῦταις, συγκαταλαύξαι φέρμιον τὸς Σχολιαστῶν. Καὶ γὰρ αἱ Μοιραὶ, καὶ αὐτὸν Λίνειαν ἐπὶ τῆς Αρχῆς ὑπῆρχον ἄναθεν σιωιστοῖς βεβαίως. καὶ δὲ μικρὸν ἄμα τὸν οὐλέθρον προεδίλλει Ροτόλοις τε δὴ, καὶ τοῖς ἐκείνων συμμαχοῖς ἐντευθεῖσομενον. Θάτερον γὰρ θατέρῳ σιωισμαρτο-

Στίχ.

Ωπά κατηφιόωντες, ἀτὰρ σκυθροὶ μάλ’ ἀνοῖσαν,
Μάψ ὁδὸν ἐλθέμεν, ηδὲ ἐπανήκειν πάμπαν ἀπράκτες.
Δῶρα τε γὰρ μηδὲν δεδωῆθαι, μηδέ τι χρυσὸν,
Μηδὲ λιτᾶς ὅπλων ἄλλων χρειὰ δὲ Λατίνοις,

235

Η γοῦ ἐριώλια Τρώων ἀγόνι ἔξατεῖθαι.
Τοῖς δὲ ἔπι, θυμὸς ἀνακτα λίπεν γούωντα Λατίνον
Ἐλθεῖν δὲ Αἰνέαν μοιρήιον ὡδὲ ἐπιδήλως,

Η φὰ Θεῶν τε χόλος, καὶ πρεπτα δὲ σήματα Φαινον.

Τοιγάρτοι μεγάλια ἀγοριώδε αριστίδια γε

240

Ηκειν ἀγρουμένης ἐπ’ ἀνάκτορα κέλλετο πάντας.
Δώματα δὲ οἱ πλήσαν, συρρέειντες ἀπάντοδ’ ἀπάντη.

Καὶ δὲ οὐ μὲν, ἐν μέσσοις κατ’ ἄρ δέξετο, ἔξοχα πρόχων
Γίραι καρτεῖ τε, συγνάζων ὅσσε Λατίνος,

Αὐτοῖς δὲ Αἰτωλῶν ἥκεσιν ἀπ’ ἀσεος ἄρειν

245

Πάντα ἐφεξείης ἐπετέλετο, ἀττα Φέροιεν.
Τῆμος ἐπεὶ γ’ ἄρ πάντες ἀκιλ ἐγένοντο σιωπῆ,

Πεθῆμων Βένυλος τοιαῦτα κατήρξατ’ ἐνίσσειν.

Αὐτὸν ἐσωπόπαμεν Διομῆδια, ὡς Πολιῆται,

Καὶ σρατὸν Αργεάν, ὁδὸν ἀργαλέια ἐλθόντες

250

Χειρὸς δὲ ηψάμεθα, Τρωὰς τῇ γ’ ἥριπε γαῖα.

F 2

A⁷su

* * *

Στίχ: 240. ΜΕΓΑ'ΔΗΝ ΑΓΟΡΗ'Ν ΔΕ κτ: Κατ' ἐκεῖνο: Ιλ: Β.
σίχ. 50.

„Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιθυφθόγγοισι κέλευσ
„Κηρύσσειν αγοριώδε καρηκομόσωντας Ἀχαιός.
„Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δὲ ἡγείροντο μάλ’ ὥκα.

Στίχ: 241. ΣΤΡ'Ρ'ΕΤΝΤΕΣ ΑΠΑ'ΝΤΟΘ' ΑΠΑ'ΝΤΗ; "Ομῆρος μὲν
τὸς ἐπαθροιζομένης λαὸς ἀγοριώδε, ταῖς ἐκ τῶν Σιμβλῶν προϊστάμενος
παρεκάσε Μελίσσας, Ιλ. Β. σίχ. 86.

„Ην τε ἐθνεα ἔστι μελισσάων αἰδινάων κτ:
„Ἐπεσσεύοντο δὲ λαοὶ

„Ως τὸν ἐθνεα πολλά.
„Ηδόνος προπάροιθε βαθείης ἐτιχόωντο
„Ιλαδὸν εἰς ἀγοράν

„Ο δὲ Μάρων δεύμασι πλημμύρεσι, καὶ δὲ ὁδῷ πάσης ἀναχεομένοις: θυυτ
ἡ δὴ μεταφορᾷ καὶ Καλαβρὸς απεχεῖσσατο, ἐν τοιούτῳ παραλειπομένων,
σίχ. 336.

„Ἄργειοι δὲ ἀπάντευθε πρὸ τείχεος ἐξεχέοντο.

Στίχ: 243. ΚΑΙ' Ρ' Ο ΜΕ'Ν ΕΝ ΜΕ'ΣΣΟΙΣ κτ: Καὶ Ομῆρος ἐνθ' αὖτας: σίχ. 100,
„Ανὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
„Ἐεη, σκηπτρον ἔχων.

Καὶ Ιλ: Ι. σίχ. 668.
„Πρώτος δὲ ἐξερέειν αἴναις ἀνδρῶν Διγεμέμνων.

Στίχ: 245. ΑΤΤΟΓΣ Δ' ΑΙΤΩΛΩΝ ΗΚΟΤΣΙΝ Τοῖς πρέσβεσιν ἐξ
„Αργυρίπης (Η. Αἰν: σίχ. 9.) ἐπανελθόσιν, ὃν ἦν πρωτέυων Βένυλος, οἵσ,
τα περὶ τὴς πρεσβείας κελευθεῖς διεξίεναι, κατάρχεται.

Στίχ: 251. ΤΡΩΑ'Σ ΤΗΙ Γ' ΗΡΙΠΕ ΓΑΙΔ. Μέγας ὁ τῷ Διομῆδες
οὐδὲ αἴπονεμόμενος ἐπανος.

Στίχ:

- Legati responsa ferunt, nihil omnibus aetum
Tantorum impensis operum; nil dona, neque aurum,
Nec magnas valuisse preces: alia arma Latinis
230 Quærenda, aut pacem Trojano ab rege petendum.
Deficit ingenti luctu rex ipse Latinus.
Fatalem Aenean manifesto numine ferri
Admonet ira Deum, tumulique ante ora recentes.
Ergo concilium magnum, primosque suorum
235 Imperio accitos, alta intra limina cogit.
Olli convenere, fluuntque ad regia plenis
Tecta viis: sedet in mediis & maximus ævo,
Et primus sceptris, haud lætâ fronte Latinus.
Atque hîc legatos Aetolâ ex urbe remissos,
240 Quæ referant, fari jubet, & responsa reposcit
Ordiue cuncta suo. Tunc facta silentia linguis,
Et Venulus dicto parens, ita farier infit.
Vidimus, ô cives, Diomedem, Argivaque castra,
Atque iter emensi casus superavimus omnes,
245 Contigimusque manum, quâ concidit Ilia tellus.
Ille urbem Argyripam patriæ cognomine gentis,
Victor Gargani condebat Japygis agris.
Postquam introgressi, & coram data copia fandi;
Munera præferimus, nomen, patriamque docemus,
250 Qui bellum intulerint, quæ causa attraxerit Arpos.
Auditis, ille hæc placido sic reddidit ore:

O

* * *

Στίχ: 252 "ΑΣΤΥ Ό Δ' ΑΡΓΥΡΙΠΗΝ κτ: Περὶ Ἀργυρίπης ἔρηται I. Αἰν: σιχ. 27.

Στίχ: 253. ΓΑΡΓΑΝΙΟΥ ΙΑΠΥΓΟΣ κτ: "Εσι δὲ ὁ Γάργανος ὅρος τῆς Δαενιακῆς Ἰαπυγίας, ἡτοι Ἀπελίας, ἐπ' ἄκρας διὰ σαδίων (κατὰ Στράβωνα) τριακοσίων εἰς τὸ πέλαγος διατείνουσας. Καλέσται δὲ τῷ τῷ ὅρῳ, Monte di S Angelo. οὐ ἐν ὑπαρξίᾳ τὸ Διομήδες ἴδευτο κτίσμα ἡ Ἀργυρίπη, ἡ οἰ "Αρποι.

Στίχ: 260. ΔΗΡΕΙΣ ΑΗΘΕΙΣ. Πεφήμισαι γὰρ, ὡς ἐν εἰρίῳ ἐνσαθῆ καὶ ἀταράχω διάγον τὸ πάλαι Κρονιακὸν Ἕρος, σάσσων τε ἀπεχόμενον καὶ πολέμων, οὐδεν δὲ παροιμία τὴν ἐπὶ Κρόνει διεθρύδησε βασιλείαν.

Στίχ: 264. ΔΕΙΝΑ' ΤΛΗΜΕΝ ἈΠΑΝΤΕΣ. Οὐδὲν ἀγαθὸν ἐκ τῆς Ἰλίας ἐκπορθήσεως ἥμιν ἀπέβη τοῖς Ἐλλησι καὶ νικήσασι παρὰ γὰρ αὐτὰ τὰ δεινὰ τῷ πολέμῳ, ὃσα ἐπὶ ταῖς πατρίδας ἀπονοστάσι σωάπεισεν ἀτυχήματα κατά τε γιλ καὶ θαλάσσας; ("Ορει Όδυσ. Γ. περὶ τάσσων, τὰ απὸ σιχ. 86—185. καὶ πρὸς, ἐπίκεντα τῷ ἥμισυ τῆς Ραψῳδίας.

Στίχ: 266. ἩΠΟΥ ΚΑΙ ΠΡΙΑΜΟΣ ΚΑΤΑ ὩΚΤΙΣΕΝ, Τοσθτο τῷ τῶν κακῶν ἐκείνων τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος, ἀσε καὶ τῶν ἐχθρῶν τῷ πρωτίστῳ κινήσαι ἀν οἴκτον. Ομοιον ἐσὶ πρὸς τὴν τῶν συμφορῶν ἐπάντησι τῷ τῷ ὑπὲ Αἰγαίοι τῷ Διδοῦ ἔγθεν. B. Αἰν: σιχ. 6.

"Μυριάδῶν, Δολόπων τ', αὐτῷ τ' Οδυσσῆος ὄπαίων,
"Δάκρυ κατάρχοι;

Στίχ:

Ἄσυ ὁ δ' Ἀργυρίπιω, πατρίψ οἱ ὄμώνυμον ἔθνει,
Νικῶν Γαργανίς Ἰάπυγος κτίζεν ἐν ἀγροῖς.
Ως δ' ἐπιεῖσι δόθη παρσῆμεναι, ἥδε πιφάσκειν,
Δῶρα γε παρθέμενοι, τίνεις, αὐτὰρ δοθεν δηλόμεν,
Οἳ τε Φέρον δήρω, ὅ, τι δ' ἡμᾶς ἐλέξεν ἐς Ἀρπας.
Ταῦτα δ' ἐνωτιθέεις πρητὺς προσαμέψατο τοῖς:
Ω τρισσεύδαιμον γένος, ὡς Κρονιὰς βασιλέιη,
Οἱ πρόμαλ' Αὐσόνιοι, τὶς δάμιων σφᾶς ἄρετος
Πάθεσ' ὀτρώει δήρεις προκαλέοθαι αἵρεις;
Οσσοι γ' Ἰλιακὸς ἀγρὸς ἀλαπάξαμεν ὅπλοις,
(Λέπιω δ' ἄττ' ἐδέησ' αἰποῖς ὑπὸ τέχεσιν οἴσαι,
Τὰς τ' ἄνδρας Σιμόεις ἴδοις ὑπὸ φεύμασι κεύθει.)
Δενὰ τλῆμεν ἀπαντες ἄφρας, ἀνὰ γῶν τ', ἀνὰ πόντουν.
Αὐτὰρ ἀταθαλίης γε δίκας ἀπετίσαμεν ἵσας.
Ηπειρομάρτιος κατὰ φύκτισεν, ἦν περιῆν.
Εὖ μάλ' Ἀθηναῖς τόδ' ἐπίσταται όλιον Ἀρον,
Ἐυβοϊκὴ πέτραι τε, Καφηρεὺς αὐτὰρ ἀμιάτωρ.

255

260

265

Κάνης

* * *

Στίχ: 267. ΑΘΗΝΑΙΗΣ ΟΤΛΙΟΝ ΛΑΣΤΡΟΝ. Ή γαρ
Παλλὰς τοῖς Ἀχαιοῖς ἐπιχαλεπίνασσα, εἴτε αἱ ἀγνώμοις πρὲς αὐτῶν, ή
τὰ ἐυχαριστήρια μετὰ τῶν Ἰλίων ἀλωσιν θύσαθαν αὐτῷ παρημεληκόσιν
εἴτε καὶ διὰ τῶν ὑπὸ Λίαντος τῷ Οἰλέως, πρὸ τῷ αυτῆς αγάλματος,
ἐπιτολμηθεῖσαι τῷ Κασσάνδρῃ Βίσαιν (αἱς ἐν Α. Αἰν. 51χ. 46. σεσημειώται.)
δενὸν κατὰ νόσον αὐτοῖς ἐπήγειρε κλύδωνα, ὑφ' ἃ τὰν ηῶν αἱ πλεύεις,
περὶ τὰς Ἐυβοϊκὰς αἴκτας καὶ τὸν Καφηρέα, ναυαγήσασαι ἀπώλοντο.
Οδυσ. Γ. 51χ. 134.

„ — Τῶν σφέων πολέες κακὸν τίτον ἐπέσπουν.

„Μιώιος ἐξ ὄλοης Γλαυκώπιδος ὁ βρειμοπάτρης.

Τὶ δὲ τὸ Ἀθηναῖς ὁδε οὐλιον Ἀρεον σημαίνει λεγόμενον; Ή ὅτι, ἐπὶ τῆς
Ἐαρινῆς Ισημερίας δὲ Κλύδων σωέβη· Ἀθηνᾶ δὲ ανάκεσαι τὸ ζώδιον δὲ
Κριος, αἱ καὶ δὲ Οφιδέχος Ἀσκληπιαῖ, καὶ οἱ Δίδυμοι Ἀπέλλωνι, η Ἡρακ-
λεῖ. (Σέξβ.) Ή ἄλλως (κατὰ Κέρδιων.) Ἀθηνᾶς ἀτρον νοήσατε τὰ Ναυ-
πλίων πυρσα, ἀπερ οὐτος, (διὰ τῶν ὑφ' Ἐλιώων τῷ ύψῳ Παλαιμήδες α-
ναίρεσιν,) αὐτοῖς ἐπὶ τὰς πατερίδας καταγομένοις, ἐπὶ τῶν περὶ τῶν Ἐυ-
βοιν αποκρότων αὐγήπτευ· ιφ' ὧν τε ἀπατηθέντες, καὶ προσοκείλαντες
ἐπειράγησαν. Εἰς γαρ πυρσὸν μετάληφε καὶ Εὐριπίδης τὸ Ἀρον, περὶ τῷ
Ναυπλίων εἰπὼν:

„ — Πέτραις

„Καφηρείαις ἐμβαλῶν

„Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις αἴκταις

„Δόλιον ἀσέρεα λάμψας.

Τιὼ δὲ τῶν Ἐλιώικῶν νεῶν ταύταις ναυαγίαιν ἐξ ἐπιβελῆς Ναυπλίων, καὶ
Καλαβρέος ἐργαψώδησε Παραλεπτ. ΙΔ. 51χ. 610.

„Οἱ μὲν αὖ ἐνρω

„Πόντον, ὁριομένης ἀλὸς ἀχετον· οἱ δὲ ἐνὶ πέτραις

„Αξαντες περὶ νησιας, διένερως ἀπόλοντο

„Ναυπλίων ἐννεσίγησιν δὲ γάρ ποτέων μάλα παιδὸς,

„Χείμαστος ὁριομένοιο, καὶ οὐλυμένων Ἀργείων,

„Καιπερ ἀκηχέμενος, μέγ' ἐγκέφαλον, δύνεις ἄρετος αὐτῷ

„Δῶκε τίσιν Θεός αἷψα, καὶ ἐδεσκεν ἐχθρὸν ὅμιλον

„Τερρόμενον κατὰ βένθος

Στίχ: 268. ΕΤΒΟΙΓΚΑΓ ΠΕΤΡΑΙ . . . ΚΑΦΗΡΕΤΣ . . . ΑΜΥΝΤΩΡ.
„Ορεος Ευβοίας ἐ Καφηρεύς, ἐπὶ τὰ μεσημβρινὰ νεῦον τῆς νήσου. Επεὶ δὲ
Ββλ. ΙΑ.

G

ἐκεῖθεν

- O fortunatæ gentes, Saturnia regna,
 Antiqui Aufonii, quæ vos fortuna quietos
 Sollicitat, suadetque ignota laceffere bella?
- 255 Quicunque Iliacos ferro violavimus agros,
 (Mitto ea quæ muris bellando exhausta sub altis,
 Quos Simoës premit ille viros) infanda per orbem
 Supplicia, & scelerum poenas expendimus omnes,
 Vel Priamo miseranda manus. Scit triste Minervæ
- 260 Sidus, & Euboïcæ cautes, ultiorque Caphareus.
 Militiâ ex illâ diversum ad littus adaucti,
 Atrides Protei Menelaus ad usqve columnas
 Exulat; Ætnæos vidi Cyclopas Ulysses.
 Regna Neoptolemi referam, versosque penates
- 265 Idomenei? Libycone habitantes littore Locros?
 Ipse Mycenæus magnorum ductor Achivûm
 Conjugis infandæ prima inter limina dextrâ
 Oppetiit: devictâ Asiatâ subsedit adulter.
 Invidisse Deos, patriis ut redditus oris,
- 270 Conjugium optatum, & pulchram Calydona viderem?
 Nunc etiam horribili visu portenta sequuntur:
 Et socii amissi petierunt æthera pennis,

Flumi-

* * *

ἐκεῖθεν ἡ περὶ τὸν κύβον ἀμικαὶ τῷ Ναυπλίῳ ἐγένετο, ἐκ τοῦ δυνάμεως τὰ πυρσὰ αἰραμένω, καὶ ἐλπίδι τῷ τυχεῖν λιμένος ἐνόρμες τοῖς κλυδωνιζομένοις τῶι ναυαγιαῖν παρασκευάσαντι, διὰ τοῦτο ἐπαμικτοῖς τὸν Καφαρέα ὁ Μάρων ὠνόμασεν.

Στίχ: 269, 'ΑΚΤΑ'Σ Δ' ἘΤΕΡΑΣ ἘΛΑΘΕ'ΝΤΕΣ, Οὐ γάρ πᾶσαι ἐκεῖ οἱ τῶν παλινοσέντων Ἀχαιῶν νῆες ἀπώλοιτο, ἀλλα δὲ αἰλαχόσε τῷ βίᾳ τῆς γάλης ἐξαπιωχθήσαν. 'Ως γάρ ὁ Καλαβρὸς ἔφη ἔνδ: αἰντ: σίχ. 626.

πάλιν δὲ φύγον μόρον, οἵ τ' ἐσάσαν
 „Η Θεὸς, ηδίμων τις ἐπίβριθος . . .

Καὶ αὐτ: σίχ. 656.

„Ἄλλη δὲ ἄλλος ἵκανεν, ὅπη Θεὸς ἤγειν ἕκαστον,

„Οσσοι ὑπὲρ πόντον λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλιας.

· Ωσερ οὐαὶ καὶ Μενέλαος καὶ Ὁδυσσεὺς, οἵ τινες ποδοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν περισσωθέντων οἱ Ποιητὴς προιών καταλέγει.

Στίχ: 270. ΠΡΩΤΕ'ΟΣ ἈΤΡΕΙΔΗΣ ΣΤΗ'ΛΑΣ ΜΕΝΕ'ΛΑΟΣ . . . Λιγύπτες τὸς ἔργου, οἱ Πρωτεὺς πάλαι ισόρηται βασιλεύων, σήλας ὁ Μάρων αποκαλεῖ, οἱ τινὲς οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ χωρῶν εἰώθεσαν διασημάνειν ὄρισματα, ὅθεν καὶ τὸ Ηρακλέους μεθευθῆσαν σῆλα, καὶ αἱ τὰ Διονύσου δὲ, ὃν αἱ μὲν πρὸς ἥλιον ἀνισχονται, αἱ δὲ πρὸς δυόμενον, τέρματα τῆς ἐκείνων κατέση περιγγήσασ. Ὅτι δὲ καὶ Μενέλαος αὐτοὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον Φάρου ἐκπλεύσας κατήχθη, καὶ αἴπερ ἐκεῖσε κατάραυτι σιωπέοσε δυχερῆ, παρ Ομήρῳ ισόρηται, Δ. Ὁδυσ. σίχ. 351. κξ. Μετιτέον δὲ καὶ Στραβωνας περὶ τόπων, πρέσσον καὶ Οὐρσῖνος ἥμας παραπέμπει περὶ δὲ τὸ Πρωτέως ὅρα Γεωργ. Δ. σίχ. 476. — 481.

Στίχ: 271. ΑΙΤΝΑΙΟΥΣ ἈΤΤΑΡ ΚΤΚΛΩΠΑΣ . . . Λιγταὶ δὲ Ὁδυσσεὺς ἔτλη τῷ Κύκλωπι περιπεσὼν, ἐς πλάτος ἥμην ὁ Μάρων, οὓς ἐξ Ἀχαιμενίδων, διεργάψαψησε Λιν: Γ. σίχ. 640—708. καὶ δρα τὰ ἐν ἐκείνοις σημειωθέντα.

Στίχ:

- Κάνης ἐκ σρατιῆς ἀκτὰς δέ τέρας ἐλαθέντες,
Πρωτέος Ἀτρέδης σήλας Μενέλαος ἀπῶσο,
Αἴτναίς ἀντὶρ Κύκλωπας δέρξατ' Ὁδοσσεὺς.
Τίπτε Νεοπτολέμῳ βασιλείῳ μυθησάμιλα;
Οππως δέ ἔστη ἔσκεν ἀνάστατος Ἰδομενῆος;
Ως τέ ἀκτὰς Λιβυκὰς Λωκροὶ νῦν ναιετάχσιν;
Ως τε Μυκηταῖος μὲν ἄριστος Ἀχαιῶν κρέαν,
Μαχλοσώης ἔργον μιαρῆς ἐξώλετ' ἀκόιτης
Οὐδοῖς ἐν πρώτοις δέ δὴ Ἀστης νικήτωρ
Οἰκτισος συγεροὶ δάμη μοιχῇ υπένεδραις;
Κάμε Θεοὶ βάσκηναν ιδέθαι πέρατα πάτρης,
Ἴμερτιν τε ἀκοιτιν, ἀντὶρ καλὶν Καλυδῶνα.
Ἐσι δέ μοι καὶ νῦν ἔκπαγλα τεράσια ὥπται,
Οὓς δέ ἐτάρας ἀπόλεσσ', οἵ δέ ἄρι πτερύγεσσιν ἀερθεν,
Ἐν ποταμῶν φέρθροις δέ ηλάσκεσ' οἰαπερ ὄρνεις,
(Οἷμοι, ὅσας ημοὶ δεινὰς ποινὰς καθυπένειν!)
Πικπλάντες σκοπέλες ἐν ίωγαῖς δακρυοέσσαις.
- 270
275
280
285

G 2

H

* * *

- Στίχ: 272. ΤΙΠΤΕ ΝΕΟΠΤΟΛΕ'ΜΟΤ ΒΑΣΙΛΕΙ'HN Τὰ περὶ Νεοπτολέμῳ διεξιέσσαιν Ἀνδρομάχῃ ριζήσεις, Λίν: Γ. 51χ. 345—355.
 Στίχ: 273 ΕΣΤΙ'Η ΑΝΑΣΤΑΤΟΣ ΙΔΟΜΕΝΗΟΣ.
 Περὶ τέττας ὁρα Γ. Λίν: 51χ. 129 καὶ 424.
 Στίχ: 274. . . . ΑΚΤΑΣ ΛΙΒΥΚΑΣ ΛΩΚΡΟΙ ΝΤΝ ΝΑΙΕΤΑΟΤΣΙ.
 Καὶ περὶ τέττων, Γ. Λίν: 51χ. 422.
 Στίχ: 275—378. . . . ΜΥΚΗΝΑΪΟΣ ΑΧΑΙΩΝ ΚΡΕΙΩΝ.
 Οἱ Αγαμέμνων τιὼν δε συμφοραὶν αὐτὸς τιὼν αὐτῷ διεξεῖσιν Ὁδοσσεῖς ἐν
 Λαστροῖς εἰπερωτήσαντι Ὁδος: Λ. 51χ. 405.
 „Αὖλά μοι Λιγυιθός τεύχεις θάνατον τε μόροντε
 „Εκτα σωὶς βλομένη ἀλόχωροικούδε καλέσσας,
 „Δειπνίσσας, ὡς τις τε κατέκτανε βέν ἐπὶ Φάτνη.
 „Ως Θάτον δικτίσω θανάτῳ.
 Στίχ: 276. . . . ΜΙΑΡΗΣ ΑΚΟΙΤΗΣ· Τῆς Κλυταιμνήσεως.
 Στίχ: 277. ΟΤΔΟΓΣ ΕΝ ΠΡΩΤΟΙΣ Ως πρώτου ἐπὶ τιὼν ἐμιὼν
 νοσήσας ἀφικόμιλα πατρίδα.
 Στίχ: 278. ΚΑΙΜΕ ΘΕΟΙ ΒΑΣΚΗΝΑΝ κτ: Τὰ τοῖς ἄλοις ἀπαντήσαντας διεξιλθῶν, σιωάπτει καὶ ἀπερ αὐτῷ σιωκύρησεν. Όρα I'. Λίν: 51χ. 27.
 Στίχ: 280. . . . ΑΚΟΙΤΙΝ ΚΑΛΤΔΩΝΑ. Τιὼν Λιγυιάλεσσαι,
 ἦ γαμηθεῖσσαιν τῷ Σθενέλεων ὑδρού Κυκλωβάρω μαδῶν, ἐπὶ τιὼν πατρίδα ὧν
 πρεγκεν ἐπανελθεῖν, αὖλος εἰς Απελίαν, τιὼν πάλαι Μεσσαπίαν, κατάραις,
 πόλιν ἐκεῖ Καλυδῶνας διομάσσας κατάκισεν, διμάνυμον τῷ ἐν Λίτωλια Καλυδῶνι, ἦν αναφέρετο ὁ τῶν Ἐθν: Συγγραφεὺς.
 Στίχ: 281. . . . ΕΚΠΑΓΛΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΩΠΤΑΙ, Ο μῆδος ἐσὶν, ὡς
 οἱ Διομήδεις ἐταῖροι, εἰς ὄργεα μετεμορφώθησαν αὐτῷ ἐτι ζῶντος (οἱ δὲ
 τέττο, Φασὶν, αὐτὸς παθεῖν μετὰ τιὼν τελευτῶν ἐκείνων, ἀπαντάσις κλαύσι-
 τας.) τὰ δέ δρυγες, οἱ μὲν τὰς Ἐρωδίες εἶναι βύλονται, οἱ δὲ Κύκνες, οἱ δὲ
 Πελαργοὶ, οἱ δὲ Ιέρακας. Όργεις δὲ ἐκλήθησαν Διομήδεοις τὸ δέ ἐτι τε-
 ρατωδέσερον τῷ μύδῳ προσιθεταῖ, ὅτι τὰ περὶ ὃν ὁ λόγος πτιωὰ, ὅποις
 ποτ' αὖ οὗ, πρὸς μὲν τὰς διογενεῖς Ἐθλίας, τιθασσάτε οὐτα, καὶ προ-
 σιωῶς Φερόμεναις καὶ φιλίως, εἰτὶσι τῶν βαρβάρων συγκυρήσεισιν, απεχ-
 θῶς τε λίσιν καὶ χαλεπῶς διατίθεται, ὡς καὶ κατὰ τέττων ἐφίπτασθαι
 αγριόμεναι, καὶ διασπαράττειν σπεύδοντας ἐύγχεσι τε καὶ ὄνυχι, τὸν ὑπὸ^{τού} τῶν Ιδαυρίεων δῆθεν φόνον τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν Διομήδεις ὠπερεὶς αμιαρμεναι.
 Στίχ:

- Fluminibusque vagantur aves (heu dira meorum
Supplicia!) & scopulos lacrymosis vocibus implent.
 275 Hæc adeo ex illo mihi jam speranda fuerunt
Tempore, cum ferro cœlestia corpora demens
Adpetii, & Veneris violavi vulnere dextram.
Ne vero, ne me ad tales impellite pugnas.
Nec mihi cum Teucris ullum post eruta bellum
 280 Pergama; nec veterum memini lætorve malorum.
Munera, quæ patriis ad me portatis ab oris,
Vertite ad Aeneam. Stetimus tela aspera contra,
Contulimusque manus: experto credite, quantus
In clypeum assurgat, quo turbine torqueat hastam.
 285 Si duo præterea tales Idæa tulisset
Terra viros, ultro Inachias venisset ad urbes
Dardanus, & versis lugeret Græciâ fatis.
Quicquid apud duræ cessatum est moenia Trojæ,
Hectoris, Aeneaque manu victoria Grajum
 290 Hæsit, & in decimum vestigia rettulit annum.
Ambo animis, ambo insignes præstantibus armis:
Hic pietate prior. Coëant in foedera dextræ,
Quâ datur: ast, armis concurrant arma, cavete.

Et

* * *

Στίχ: 286. Ἡ ΤΑ'ΔΕ ΜΟΙ ΧΡΗΝ ἘΚ 'ΡΑ' ΔΕΧΕΣΘΑΙ Οὐτως οἱ
ἐν κακοῖς περιπεσόντες καὶ θλίψεσιν, ὁψὲ τῶν ιδίων αἰταθαλιῶν ἐπιμη-
νήσκονται.

Στίχ: 288. ἩΜΟΣ ΔΕΞΙΤΕΡΗΝ κτ: Ὁμηρ. Ιλ: Ε'. σίχ. 336.

,,,Ακέρω ἔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξεῖς χαλκῷ.

Καὶ σίχ. 339.

,,,Πρυμνὸν ὑπὲρ θέναφος

Καὶ σίχ. 883.

Οὐτασε χεῖρ ἐπὶ καρπῷ.

Ἐπανεῖ δὲ ὁ Κέρδης ἐνταῦθα Μάρωνα. ὅτι τῇ Ὁμήρες μηδὲν πλέον ἡ χε-
ρὸς μεμνημένη, θτος τινὸς δεξιὰν ἀρισμένως ἔρηκε. Laudo Poetam qui opti-
me Homerum intellexit, et ante Virgilium nemo. (τού Ποιητὴν ἄγω δι ἐπαί-
νη, τὸν ἀριστὸν τὸν Ὁμήρες σωνεύτας γοῦν, ὃς πέρ τῃ Ὁντργιλίσ ὄδεις.) τις
δὲ τῇ ἐπαίνῳ λόγος; ὁ αὐτὸς, ὃν καὶ Πλάταρχος ἐπιεῖσας προσσεσημέν-
κε (Βιβλ: Θ. τῶν Συμπ. Προβλ: Δ.) ὅτι δὲ ἐπὶ τῷ τινὶ ἀριστερᾷ χειρὶ¹
τῆς Θεῷ τρώσαι, Τυδείδῃ ὥκ ἔδει μεταπηδήσεως: Ἀλλὰ μηδὲ ἀμεινον εἰ-
πεῖν, ὅτι τῇ δεξιᾳ τὸν πέπλον Ἀφροδίτη κατέχε, τὸν γὰρ ἐπισκέπτοσαι
Φησὶ γὰρ Λύτ: σίχ. 315.

,,,Πρόσθε δὲ οἱ πέπλοι Φαενὴ πτύγμ' ἐκάλυψε κτ:

Καὶ σίχ. 337.

,,,Διθαρ δὲ δόρυ χροὸς αντετόρησεν

,,,Διμέροσις διὰ πέπλος

Στίχ: 291. ΠΕΡΓΑΜ' ἘΠΕΙ ΠΕΣΕΝ, Ο'ΤΔΕ' ΚΑΚΩΝ ΜΕΜΝΗΜ' ΑΡΧΑΙΩΝ.

Ο γὰρ τῆς κατὰ Τρώων ἐκεῖστείας σκοπὸς ἦδη πεπλήρωται, καὶ τὰ τῇ
πρὸς ἐκεῖνης πολέμῳ πέρας ἔχε, Τροίας πεσόντος. Καὶ τῇ λοιπῇ δίκαιων
τὸ τῆς ἀμνησίας. Κακὰ δὲ ἀρχαῖα λέγεται, ἢ πάλαι καὶ Εὐλών εἰργά-
σαντο· οἷον ἡ Ἐλένης ἀρπαγὴ ὑπὸ Πάριδος, καὶ τὸ ἵπεροφθιλῶν ὑπὸ τῶν
των ἐκεῖνης πρεσβευσταμένης, καὶ τὰ δίκαια αἰπατήσαντας. κτ:

Στίχ.

Ἡ τάδε μοι χριῶ ἐκ φὰ δέχεθαι τόφρα ἐφήξειν;
 Ὁφρα ἐπερανίοις ἐπετόλμων σώμασιν ἔκφρων,
 Ἡμος δεξιτερῷ πτησ' αὐτῆς Ἀφροδίτης.
 Μὴ μὲν ἄρα, μὴ δὴ, πρὸς τοιάδε ὅτρωετε δῆρεις
 Ὁυδὲ γὰρ ἕστι μοι κατὰ Τεύκρων δηιοτής τις
 Πέργαμ ἐπει πέσειν, ἀδὲ κακῶν μέμνημ ἀρχαίων,
 Ὁυδὲ μνησάμενὸς περ ἐφήδομαχ, ἀδὲ ἐπιχαίρω.
 Δᾶρα τὰ δέ ἐκ πάτρης σφετέρης μοι ἐνεκάτε βρῶν,
 Τρέψατ' ἐς Αἰνέαν· Τῷ δέ σπλοις ἀντιπαρέσιω.
 Σύμβαλον οἱ χεῖρας πειρησαμένω δὲ πίθεθε.
 Ἡλίκος ἐσὶ σάκει ἐπιάλμενος! Ός δόρυ νωμᾶ!
 Τοιάδε αὖτε δύω "Ιδης ἀπενείκατο γαῖα,
 Ἐμπαλιν εἰς Ἰνάχη δὴ ἄσεα Δάρδανος ἵξεν,
 Ἐλλὰς δέ ἀιτιθέτοις Μοίραις ἀνεβάλλετο πένθη.
 Εἰ γάρ τι Τροίης δήθαεν ἄλωσις πύργων,

290

295

300

"Εκτο-

* * *

Στιχ: 294. ΤΡΕΨΑΤ' ΕΣ ΑΙΝΕΙΑΝ. Οἷς ἔμοι γε προσπέγκατε δάροις, αὐτὸν
 Αἰνέαν τέτοις ἐξευμενίσαι καὶ ἐκμειλίξαθαι απένσατε, καθ' ἓ τὸν πόλε-
 μον ὥρατε. Ἐνταῦθα δὲ καλῶς ὁ Δοιάτος: Qui auxilium non dat, dat con-
 filium. (ὅ μὴ σωαρήγων, συμβλέψει.) καὶ γὰρ καὶ ἡ τὸ σωοίσυτος ὑπο-
 θήκη, ἀντικρὺς ἐπικρίτα.

Στιχ: 295. . . . ΠΕΙΡΗΣΑΜΕΝΩΙ ΔΕ ΠΙΘΕΣΘΕ. Μεγαλώνει Διομήδης
 τὸ Αἰνέαν ἐν μάχαις ἀνδρικὸν καὶ γενναῖον, ἵνα πείσῃ Ροτόλγος σωὶ ἐκείνῳ
 εἰς διαλύσεις ἐλθεῖν· συμμεγαλώνει δὲ ἄμα καὶ ἐσυτόν, οὐχ ὅπως ἐπὶ αὐ-
 δρίᾳ καὶ δύνη, ὡς ἀδρὸς τοιάτερα κρέσσων αὐτὸς ἐν τοῖς αγῶσιν ἀφθαίσ,
 αλλὰ καὶ ἐπὶ ἥθες μετριότητι καὶ Φρενῶν σωέσαι, ὅτι καὶ τὸ πολεμίς
 προϋπάρχαντος τιὼ ἀρετὴν ὅδε θαυμάζειν τε καὶ ἀνακηρύττειν.

Στιχ: 297. ΤΟΙΟΥΣ Δ' ΛΙΚΕ ΔΥΩ . . . Τριπλασίων ὅδε ὁ παρὰ Διο-
 μήδης Αἰνέαρ ἀπονεμόμενος ἐπανος, τῷ ὑπὸ Λγαμέμνονος ἀποδεδομένῳ ια-
 γηραιῷ Νεῖσορι. Ιλ: Β. σιχ. 372.

„Τοιότοι δέκαμοι συμφράδμονες ἔσεν Αχαιῶν
 „Τῷ κε τάχ' ἡμύσει πόλις Πριάμοιο Ανακτος
 „Χερσὸν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλλοτα τε περιθομένη τε.

Πῶς δὲ καὶ ἦν δύω, Φησὶν δὲ Μάρων, παρεῖεν, εἰ δὴ καὶ τῷ ὄντι παρῆσαν,
 Αἰνέας τε καὶ Ἐκτωρ, ὡς ἐξῆς προσιδησιν; (σιχ. 301.) Ἀλλὰ γὰρ ἐπειδ
 δύω αὐτὸν ἐνὸς τῷ Αἰνέαν, ἡ Ἰδαία γῇ ἀπιώτυκατο, ὥκετι δύο μόνοι, τρεῖς
 δ' αὐτοῖς ἔτισιν οἱ πάντες, καὶ τῷ Ἐκτωρος τοῖς ὑποτιθεμένοις δυσὶ σιω-
 φιθμαίνεν.

Στιχ: 298. ΕΙΣ ΙΝΑΧΟΥ . . . ΑΣΤΕΑ . . .
 Σωακέδχεται τιὼ Ελάδας ἐκ γὰρ Ἰνάχη τῷ Ωκεανῷ καὶ Τηθύος, ὃ ἐν
 Ἀργεις ποταμὸς Ἰνάχος ἐκλήθη ἐξ Ἰνάχου δὲ παῖδες ἐγένοντο Φορω-
 γευς, καὶ Αἰγιαλεὺς· ὃν ἐκ μὲν τέτοιος ἡ χώρα Αἰγιαλεῖα ἱκεσεν, ἢτις ἐπὶ
 Φορωνέως διωασένουτος ἐπωνόμασαν Πελοπόννησος, καθάπερ ἐν καὶ ἐξ
 Ἀπίσ τῷ καὶ Φαρωνέως, Απίσ, υἱερευ. (Απελλόδ. Βιβλ: Β. Κεφ: Α.) Ἰνα-
 χία γεμιῶ καὶ η Πελοπόννησος, εἰ μόνον τὸ Αργος. (Στέφ: Βιβλ.) Τὸ δὲ
 τοις Αργος αὐτὸν κτιθίωνται λέγεται υπὸ Ἰνάχη ἐπὶ Αβραάμ, εἴναι δὲ ιῶν
 ἐν Ελάδι διωασεῖν τιὼ πρώτιων ταύτων καὶ ἀρχαιοτάτων. Ἰνάχον δὲ
 μετοκίσαν ισόρηται ἀπὸ Φοινίκης ἐλθέντα, καὶ ἐπὶ πολὺ διαέκεσαι τιὼ
 βασιλείαν τοῖς αὐτοῖς ἀπογόνοις, ἀχρεις ἓ Δαναος, ἐξ Αἰγύπτων πλεύσας,
 τὰς Ἰναχίδας τῷ κράτεις ἀπήλασσεν.

Βιβλ. ΙΑ'.

Η

Στιχ:

Et responſa ſimul quæ ſint, rex optime regum,
295 Audisti, & quæ ſit magno ſententia beilo.

Vix ea legati: variuſque per ora cucurrit
Aſſonidum turbata tremor: ceu ſaxa morantur
Cūm rapidos amnes, clauſo fit gurgite murmur,
Vicinæque fremunt ripæ crepitantibus undis.

300 Ut primum placati animi, & trepida ora quiērunt,
Præfatus Divos, folio rex infit ab alto.

Ante equidem ſummâ de re flatuiffe, Latini,
Et vellem, & fuerat melius: non tempore tali
Cogere concilium, cum muros obſidet hostis.

305 Bellum importunum, cives, cum gente Deorum,
Invictisque viris gerimus; quos nulla fatigant
Prælia, nec vieti poſſunt abſistere ferro.

Spem, ſi quam accitit Ætolum habuiftis in armis,
Ponite: ſpes ſibi quisque; ſed hæc quam angusta. videtis,

310 Cætera quâ rerum jaccant perculfa ruinâ,
Ante oculos, interque manus ſunt omnia veſtras.
Nec quemquam incuſo: potuit quæ plurima virtus
Eſſe, fuit: toto certatum eſt corpoſe regni.

Nunc adeo, quæ ſit dubiæ ſententia menti,

Expreſſio

* * *

Στίχ: 301. ἜΚΤΟΡΟΣ ἩΔ' ΑΙΝΙΓ'ΟΤ οτ: Πιζοποιεῖ δὲ τὸ περὶ τάτων κρίσιν
παρ' Ὄμηρον, καὶ Ἐλευθος ὁ Πειραιμίδης Ἰλ: Ζ. 51χ. 77.

,,Αἰνεία τε καὶ Ἐκτορ, ἵπει πόνος ὑμιν μάλιστα

,,Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, γνεκ' ἄριστοι

,,Πάσταν ἐπ' ἴων ἐπὲ, μάχεθαι τε φρονέειντε·

Καὶ Αὐτομέδων Ἰλ: Ρ. 51χ. 513.

,,Ἐκτωρ, Αἰνείας θ' οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.

Καὶ περὶ τῶν αὐτῶν δὲ, τὸ μαρτυρίαν καὶ ὁ Ποιητής ἀπισφέαγγος;

Αὐτ: 51χ. 753.

,,Αἰνείας τὸ Αγχισιάδης, καὶ φαίδημος Ἐκτωρ.

,,Αἰνείας τὸ Αγχισιάδης, καὶ φαίδημος Ἐκτωρ.

Στίχ: 302. ἈΧΡΙ ΔΕ' Γ' ΕΣ ΔΕΚΑΤΟΝ "Ο καὶ μεγαλαυχῶν Τύρ-
νος Τρωσὶν ἐπετόξιεν, Αἰν: Θ. 51χ. 158.

,,Δεκετὴς τὸς ἀββαλεν Ἐκτωρ.

Στίχ: 304. ΟΥΤΟΣ Δ' ΕΥΣΕΒΙΗ ΠΕΛΕ ΦΕΡΤΕΡΟΣ "Αγδρίσα μὲν
ἴσου, ὁσιότητι δὲ, καὶ τὸ περὶ τὸ θεῖον σέβας, κρέσσονας Ἐκτορος Αἰνείατ
ὁ Διομήδης ανακρύττει· ταῦτι δὲ ἐπὶ μὲν τῆς Ὄμηρος Ποιήσεως, γάχ γε
δῆλον, τῷ δὲ τῷ Μάρωνος, καὶ πάνυ πρεργου γίνεται, τῷ αἰέποτε, ὁσά-
κις ἄν παρέη, ἐκ τῆς ἐνσεβείας, Pium Ληνεαν, τὸν αὐτῷ Ἡρωας ἐκθεάζειν
μὴ παραλείποντος.

Στίχ: 309. ΩΣ ΟΤΕ ΔΗ ΠΕΤΡΑΙ οτ: Ἐπὶ παραπλησίᾳ τῷ θρῷ Ὄμηρος Ἰλ:
Β. 51χ. 394.

,,Αργεῖοι δὲ μέγ' ἵσχον, ὡς ὅτε κῦμας

,,Ἀκτῇ ἢ φ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν

,,Προβλῆτι σκοπέλῳ

Τὸν παρ' Ὄμηρον τετονὶ τόπον, Διογύσ. ὁ Αλικαρν. (ἐν τῷ περὶ τῆς Ὄ-
μηρος Ποιήσ: Κεφ: Ι'-) οἰονεὶ δεῖγμα πρεβάλλεται τῆς ἐν τῷ διπγεῖθαι ἐ-
ζεγγασίας. Λᾶς δὲν ἐλάσσων τὸν διώκειν ή τῷ ημετέρῳ ὥδε εἰκὼν, ἐπὶ
ποταμῷ τὸν παραβολῶν μεθαρμοσαμένῳ, καὶ τῷ διὰ τὸν προβεβλημένων
κατα-

Ἐκτορος ἥδις Αἰνέας Ἀχαιοῖς χάρες ἐνέσαν,
Ἄχρι δὲ γ' ἐς δέκατον νίκη ἔτος ἀμβαλεν ἵχνη:
Ἄμφω μὲν μένος ἔσσαν ἐρίκλυτοι, ἄμφω δ' ὅπλοις;
Οὔτος δ' εὐσεβής πέλε Φέρτερος. Ἀλλὰ γὰρ ὡκα
Δύναμι δεξιτεράς γε, σιδῆρῳ μῆτι δ' ἔριζεν.
Δὴ αἴσις Κρέαν, ἀπερ ἥμιν κένος ἀμεῖπτο.
Οττι τε οἱ δοκέει περὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.

305

Ταῦθ' ᾧς ἡγγελθῆ, ὅμαδος γένετ' Ἀυσονίδησιν:

Ως δὲ δὴ πέτραι σφοδροῖς ποταμοῖς προτὶ ἔσαν,
Μυκηθμὸς δ' ἄρδ γίγνετ' ἐνεργυνυμένων δινάων,
Οχθαὶ δ' ἀμβρομέτραι φεεέθρων ἐκπαταγόντων.
Θυμὸς δ' ᾧς ὑπανέντες ἀκινὴ ἐγένοντο σιωπῆ,
Πρῶτα Θεᾶς καλέσας, τάδ' ὁ κρέαν ἐνθρονος ἐπε:
Πρόσθεν ξυμπεφράσθαι ὑπὲρ τῶνδ' ὕδε Λατίνοι,
Ηκεν ἐγὼ τὸ θέλοιμι, ἄμεινον ἔη τ', φ' νιῶ γε
Ἀθροίζειν ἀγορίω, δύ τέχεα δήιοι εἴρξαν
Οὐχ οἶγ' ἐνφραδέως, πολιῆται, θεογενέσσιν
Αυτὰρ ἀητήτοις πολεμίζομεν, οὓς ἄρα δῆρις
Οὕτις ἀποκνάει παύσαθ', φόδ' ἡττηθέντας.
Εἴτις ἄρ δὲλπωρὴ σφίσιν Αἰτωλῶν ἐπὶ ὅπλοις,
Τιὼ δ' ἀπόθεθε. Ξιασος οἱ ἐλπὶς ὄρατε δὲ ὅσση.
Ταῦλα δ' ὅπως ἥμιν ἡρεπότα ἔστ' ἐν ὄλεθρῳ,
Καὶ σφὶν ταῦτα πρόσπτα, πρόχειράτε ἐπλετο πάντα.

310

315

320

Η 2

Οὕτις

* * *

κατὰ τὰς ἐκβολὰς πετρῶν, μυκηθμῷ τινι τὸν ἀποτελέμενον ἥχον ἐξα-
κάσαντος, καθ' ἐμοίωσιν τὰς τῶν βοῶν, οἵς οἱ Ποιηταὶ τὰς ποταμοὺς
παραβάλλειν χαίρεσσιν.

Στίχ: 312. ΘΥΜΟΤΣ Δ' ΩΣ ΤΠΑΝΕΝΤΕΣ Πρέστις γὰρ τὰς ὑπὸ^τ
πάθεις σφοδρῶς τινος κινημένες, λέγειν τε καὶ παρανέν τὸ δέον ἐπιχειρεῖν,
μήπω τῆς ταραχῆς μικρὸν ὑπενδέσσης, καὶ τῇ ψυχῇ τῷ σάλω λαφύσαν-
τος, κομιδῇ ἀσωτελεῖς καὶ αἰνήνυτον. Ἀληθεύει γὰρ ἐπὶ τῶν τοιώτων εἰπεῖν
τὸ Σοφόκλειον.

„Νέες φρεδός, ὥτ' ἀχρεῖα, φροντίδες κεναι.

Στίχ: 313. ΠΡΩΤΑ ΘΕΟΤΣ ΚΑΛΕΣΑΣ κτ: Εἴδις ᾧσε σωματωγές ἐχειν πρὸς Γιώ
δημηγορίαν, ἔτε καὶ μάρτυρες ἐνθεον δὲ τὸ ἔθος, ἀπὸ Θεῶς ἐπὶ πᾶσιν
ἀρχεθαι, ἔργα τε ἀπτομένας, καὶ λόγια παντὸς.

Στίχ: 314. ΠΡΟΣΘΕΝ ΣΤΜΠΕΦΡΑΣΘΛΙ κτ: Τεττὶ γὰρ τὸ Προμηθέως καλὸν,
ὅσης ὠφελεῖας ἐν ἀπασι πρόξενον, φόδεις ἀγγοεῖ.

Στίχ: 317. ΟΤΧ ΣΙΓ' ΕΤΦΡΑΔΕΩΣ κτ: Τὸ ἀσωτετον καὶ ἐπισφαλὲς τῷ ἀνα-
ληφθέντος πολέμῳ, διὰ ποδῶν ὁ βασιλεὺς κατασκευάζειν ἐπιχειρεῖ. Α.
τὸ τέ, πρὸς τὰς θεάσις σαφῶς ἀπολάυοντας ἀξωγῆς τε καὶ προσασίας,
τὸν πόλεμον αὐτοῖς ἐπιστάσαθαι. Β. Ότι καὶ πρὸς "Ανδρας ἐπεχείρησαν
μάχεθαι" Αρετῆς καὶ Φιλοπολέμους περὶ ὧν ἄντις καὶ καθ' "Ομηρον εἴ-
ποι, εἴτι μάχης ἀκόρητοι ἐκσσιν, δι τε φόδος προλαβεῖσαν ἡττα συστῆλαι
κατιχυσε, καὶ τὸ θάρσος αναγκάσαι ἀπεβαλεῖν. Γ. Ότι καὶ ἡς τὸ Λατι-
νικὸν ἐχειν ἐλπίδος ἐκ τῆς Διομήδες ἐπικερίας τε καὶ σωστιλήψεως,
ἐκπεπτώκασι. Δ. Ότι καὶ τὰ πράγματα σφίσιν ὑποδέξει, καὶ πρὸς ἀλκὴ
ε πάνυ ἐνθετα ἐστὶ, καὶ αὐτὸς, Φησὶν, εἴη μάρτυρες.

Στίχ:

- 315 Expediam, & paucis (animos adhibete) docebo.
 Est antiquus ager, Thusco mihi proximus amni,
 Longus in occasum, fines super usque Sicanos:
 Aurunci, Rutulique ferunt, & vomere duros
 Exercent colles, atque horum asperrima pascunt.
- 320 Hæc omnis regio, & celsi plaga pinea montis
 Cedat amicitiae Teucrorum: & foederis æquas
 Dicamus leges, sociisque in regna vocenius.
 Considant, si tantus amor, & moenia condant.
 Sin alios fines, aliamque capessere gentem
- 325 Est animus, possuntque solo decedere nostro:
 Bis denas Italo texamus robore naves,
 Seu plures complere valent: jaet omnis ad undam
 Materies: ipsi numerumque, modumque carinis
 Præcipiant: nos æra, manus, navalia demus.
- 330 Præterea, qui dicta ferant, & foedera firment,
 Centum oratores primâ de gente Latinos
 Ire placet, pacisque manu prætendere ramos:
 Munera portantes aurique eborisque, talenta,
 Et sellam, regni trabeamque insignia nostri.
- 335 Consulte in medium, & rebus succurrite fessis.
 Tum Drances idem infensus, quem gloria Turni
 Obliquâ invidiâ stimulisque agitabat amaris.
 Largus opum, & linguâ melior, sed frigida bello
 Dextera, consiliis habitus non futilis auctor.

Sedi-

* * *

Στίχ: 324. ὍΥΤΙΝ' ΟΝΟΣΣΟΜΑΙ. Τύρνος ἔοικεν ἐνταῦθα παρασημάνειν· ὃν μὴ
 μέμφεθαι λέγων, ὅσον δὲ χὶ διαβρήδιλιος ἐσὶν ἐκ πλαγίων μεμφόμενος, ὡς τῶν
 κακῶν γεγονότα παραίτιον τὸ δέ (ὅτιν' ὄνστομα) ἐσὶ καὶ ἀλλως νοεῖν, ὡς εἰ
 λέγοι: γενναῖος μὲν ἐπὶ τῷ ἀγώνος πάντες ἥνεχθησαν οἱ ἡμέτεροι, καὶ
 ὃδέν απέλεπον, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς ἦν, προθυμίας τε καὶ διαμέρεως, (ὅς καὶ
 διὰ τῶν ἴφεξῆς καθομολογεῖ) ἀλλὰ τινάλως.

Στίχ: 328 — 345. ἜΣΤΙΜΟΙ ΛΙΓΡΟΣ ΔΗΝ ΑΡΧΑΪΟΣ κτ: Πρὸς συμβάσεις ὁ
 γηραιὸς ἄναξ τὸς οἰκείας παρανεῖ ἀπιδέν. πρεβάλλεται δὲ αὐτὸς ἐκ τῶν
 ἰδίων, ἀγρὸν τοῖς περὶ Λίνείσιν αὐθεντικῶς, ὃν οἰκίσαντες, ἐπὶ σωθήκαις ίσαις
 πρεπάσσαις, καὶ δὲ εὐλώης ἐπιτροπείας προσοικεώσασθαι, οἷς διὰ τῶν ὅπλων ἀπε-
 λάσσαι & συμφερόντως διενόθησαν. Ἰχνογραφεῖ δὲ καὶ τὰ ὅρια τῷ ἀγρῷ:
 απὸ μὲν τῷ ποταμῷ Τίβεριδος. (οὗ Θύσκον αποκαλεῖ, ὡς απὸ τῶν Τυρρη-
 νῶν ἐρέων προχεόμενον, καθάπερ ἀλλαχχά εἴρηται, (Β. Λιν. 51χ. 838.) αρχόμενα,
 πρὸς Δυσμὰς δὲ ἄχρι τῶν Σικανῶν (τῶν πάλαι μὲν τινὶ γιῇ ἐκείνῳ ἔχον-
 των, ὑπὸ δὲ Πελασγῶν ἀπελασθέντων;) παρατένοντα. Τέτο δὲ, Φασὶ, τὸ
 απὸ Τίβεριδος ἔνακ χωρίον, ἐς γ' ἐπὶ τὸν Νυμίκην ποταμὸν ἐφαπλάσμενον.
 ἐν ᾧ δὴ τῷ ὑπὸ Λίνεισι ὑπερον, μέσον Δωρεντᾶς καὶ Ἀρδέας, ἐκτίθη ἡ
 πόλις τὸ Δαβίνιον.

Στίχ: 339. . . . ἜΣΤΙ ΓΑΡ ΤΛΗ. Ναυπηγήσιμος δηλονότι.

Στίχ: 341. . . . ΧΕΙΡΑΣ ΚΑΙ ΝΗΤΑ ΠΑΝΤΑ. Ἐργάτας ναυπηγεῖς,
 καὶ τὰ πέρις ναυτιλίας χρειάζονται.

Στίχ: 346. ΚΑΙ ΔΙΦΡΟΝ . . . ΚΑΙ ΑΛΟΤΡΙΔΟΣ ΑΡΧΙΚΟΝ ΑΝΘΟΣ.
 Καὶ θῶντον Ἡγεμόνι πρέποντα, καὶ Ἀλαργύδα τηβέντια, Trabeam: περὶ
 ἡς Z. Λιν. 51χ. 201.

Στίχ:

- Οὐτιν' ὄνόσσομαγ̄ ὅσσον ἐπεὶ πέρι ηὐνορέης περ,
Πάσα παρέση, σῶμα δὲ πᾶν ὥπλισαι κάρτας.
Νῦν δὲ ὅ, τι μηδομένῳ ἀυτῷ μει φρίων ὑποβάλλει,
Ἄντικα ἐξερέω, (πρόσεχοιτε) ὑμῖν θ' ὑποθήσω.
Ἐτι μοι ἀγρὸς διὰ ἀρχαῖος, Τύβριδος ἀγχι,
Πρὸς δυσμὰς ὁρών, Σικανῶν ἐς πέρατα μακρὸς
Ἀυρύγκοι Ροτόλοι τε γεηπονέουτες τρηχῶ
Τινει βωλοκοπόδιν, ὁρεινὰ δὲ βγνομένοι.
Πᾶς μὲν χῶρος ὅδε, κλιτύς τε ὄρες πιτυχῶσα,
Ἐκχωρέαθω διῆ Τεύκρων Φιλίη, εἰν δὲ ἵσαις
Σιαθεσίαις ἡσιν ἀρχῆς κοινωνὸι ἔσων.
Ναιεθῶν δὲ ὡδὲ, ἢν ἐθέλωσιν, ίδε "Ἄσυ δομέτων.
Αἴκεν ὄρες δὲ ἐτέρας, ἐτερὸν τὲ ἐπὶ ἔθνος ἴκεθαι
Θυμὸς ἀνάγει, καὶ θέμις ἐνθεν τάς δε ἀπάραιν,
Ἐκ δρυὸς ιταλίδος σφίσι τευξομεν εἴκοσι νῆσας,
Καὶ πρὸς δὲ, ἢν δὲοι παρὰ φέρθοις ἔσι γὰρ ὕλη.
Οἱ μὲν, ἀριθμὸν ἀτάρι μέτρον νηῶν γε κελεύθων,
Οἱ δὲ ἐπορέξωμεν, χείρας καὶ νῆσα πάντα.
Πρὸς δὲτι ἐξ ἔθνης ἔκατὸν λεκτής γε Λατίνων
Ἐναδεν ἐκπέμπειν, κηρυκεύσεθαι Τεύκροις,
Ειοιωάς μὲν κλῶνας χερσὶ προτενθυντας,
Δῶρα τε οἰσομένας, χρυσῷ σαδμὸν, ἥδε ἐλέφαντος.
καὶ διφρον δὲ ἐπὶ τοῖς, καὶ ἀλαργυρίδος ἀρχικὸν ἄνθος.
Ταῦθ' ἀπέρι ἡμετέρῃ ἐστὶ ἀγλαὰ σήματα Κάρτας.
Ἡδὲ οὐδὲ μῆτις καὶ σφίσι νῶν κοινῇ προτεθέαθω,
Φρασσομένοισιν ὅπως τοῖς πράγμασιν οἶν τ' ἀλεξεῖν.
Τῆμος ἄρα Δράγκης, ἔχθισας δὲς ἐπλετο Τύρνω,
Οἱ τε ζηλοτυπῶν, πικροῖς ὑπενύσσετο κέντροις
Ἄφριες μάλα χάλεσ ἀρέων ἀντάρι ἐν ὅπλοις
Χάρι ἀλαπαδίος ὅδε, αλλ' ἀγορησιν μῆτιν ἀμύμων,
Δαινὸς δὲν σάσεσιν (μητρὸς γενεὴ Φιν ἀγήνωρ,
Ἐμπης δὲ ἐκ γενετῆρος ἀσήμις ἐκγεγαώς περ.
Στῇ δὲ ὅγενίπτων τοῖς δε, ἀτάρι τε χόλος ἐπαέξων.

'Ουκ

* * *

Στίχ: 950. . . . ΔΡΑΓΚΗΣ, "ΕΧΘΙΣΤΟΣ "Οπως γὰρ πρὸς
Τίρην διέκειτο Δράγκης. οὐατέρω Θάσας ὁ Μάρων προσαντερψάτο· ἐν-
ταῦθα δὲ, τῷ παρ Όμηρο Πολυδάμαντος, τὸν παρὰ τῷ Μάρωνι τετονή
Δράγκης, Όυρσίνος θάνατον, Φισίν, ἀπομίμημα. Ιλ: Μ, 210.

Στίχ: 352. ΑΦΝΕΙΟΣ ΜΑΛΛ ιτ: Οὐκ ἀσκόπως παρετέθη τὸ (ἀφνεῖος μάλλα.)
εἰ γὰρ καὶ ἄλλοις συγερὰ τὰ τέ πολέμοις, καὶ ἀποτρόπαιοι, ἀλλὰ τοῖς ἐν
πλάτε περιεστίαις ἐξόχως· ὅτι ὃδὲ τύχηις ἀμεῖψαι ἐλπίζεις τιὺς ἐπὶ τὸ
βλαττον, καὶ διὰ τὰν ἄλλων ἔπιμεθδαι κινδωνύμια πλείσια.

Στίχ: 353 ΧΕΙΓΡ' ΑΛΑΠΑΔΝΟΣ ιτ: "Ο πρὸς ὑπερεθίσμον Ἀγαμέμνων ἐπέβρεψε
Διομήδες. Ιλ: Δ. σίχ. 399. περὶ Τιθέως τέπων Ἀλλα τὸν
ψόν.

..Γένετο δέο χέρεια μάχη, ἀγορῆ δὲ τ' ἀμένων
Στίχ: 354. ΔΕΙΝΟΣ Δ' ΕΝ ΣΤΑΣΕΣΙ Στασιαστὸς μὲν μάλα γε-
ναῖος, πολεμιστὸς δὲ τοι μάλα, ὁμοίως τῷ Όμηρικῷ Θερσίτῃ.
Μελ. ΙΔ.

Στίχος

- 340 Seditio potens (genus huic materna superbū
Nobilitas dabat, incertum de patre ferebat)
Surgit, & his onerat dictis, atque aggerat iras.
Rem nulli obscuram, nostræ nec vocis egentem
Consulis, ô bone Rex: cuncti se scire fatentur,
345 Quid fortuna ferat populi; sed dicere mussant.
Det libertatem fandi, flatusque remittat,
Cujus ob auspiciū infaustum, moresque sinistros
(Dicam equidem, licet arma mihi mortemque minetur)
Lumina tot cecidisse ducum, totamque videmus
350 Consedisse urbem luctu: dum Troja tentat
Castra, fugæ fidens, & cælum territat armis.
Unum etiam donis istis, quæ plurima mitti
Dardanidis, dicique jubes, unum, oft time regum;
Adjicias: nec te ullius violentia vincat;
355 Quin natam egregio genero, dignisque hymenæis
Des pater, & pacem hanc æterno fœdere jungas.
Quod si tantus habet mentes & pectora terror,
Ipsum obtestemur, veniamque oremus ab ipso:
Cedat jus proprium regi, patriæque remittat.
360 Quid miseros toties in aperta pericula cives

Proj-

* * *

Στίχ: 362. (ΕΙ'ΠΩ ΚΑΙ' ΓΑ'Ρ Ίλ: Κ. σίχ. πις
„Νεκέσω, ἐπερ μοι νεμεσίσαι, ἀδὲ ἐπικείσω.

Στίχ: 366. ΦΥΖΗΙ 'ΕΗΙ ΠΙ'ΣΤΝΟΣ. Τὸ ἐπισυμβάν τύρνω, ἐν ὁ
τὸ Λινέιοι ἐπισφέν εἰδῶλον ἦν ἐπελαύνων, Λιν: Γ' σίχ. 670 — 727.) ὡς
Φυγὴ ὁ Δράγκης τῷ αὐδῇ κακοήθως ἀδὲ ἐπισκώπτει.

Στίχ: 370. 'ΑΛΛ' ἘΣΘΛΩΪ ΣΤ' ΘΥΓΑΤΡΑ ΠΟ'ΣΕΙ κτ: Τεῦθ' ὅπερ καὶ τῷ Α-
γακτὶ ἦν κατ' ἔυχλω. (Ζ. Λιν: σίχ. 288) πρὸς τύπον δέ εἴρηται τῷ ὑπ
'Αυτήνορος προβληθέντος, παρ' Ομήρω Ίλ: Η. σίχ. 350.
„Δεῦτ' ἄγετ', Αργείω 'Ελένιω, κτύμαθ' ἀμ' αὐτῷ
„Δώμεν 'Ατρεάδησιν ἄγειν
‘Ως Ὁυρσῖνος πέπεισαι ἐν ταῖς Παραθέσεσι. Dubium non est, quin ex-
presserit locum illum.

Στίχ: 373 - 379 ΤΟΪΟ ΛΙΤΩΜΕΣΘΑ, κξ. "Οσιω οἷον τὸ χῆμα κινῆσαι κατὰ
Τύρνω τῷ ιέμεσιν! Καθικετέυσωμεν, Θοσὶν, ὃ παρόντες ἀπαντεῖ, Τύρνον,
ἐπιστὶς ἡμῖν ἐπιτρέψει τοῖς ἡμῶν χρηθόμενοις, ἵνα τῷ ἐπικειμένῳ πο-
λέμῳ ἀπαλλαξώμεν τῷ ἡμῶν πατερίδε, ἵνα τῷ ἐλεεινὸς συμπολίτας ἡ-
μῶν διασώσωμεν τῷ ὀλέθρῳ Εἴτα διὰ τῆς ἐπιειροφῆς τεχνηέντως δείνωσι
ἐπιπροσιθησι τῷ καταφορᾷ, ὡς ἐξ ἀπάντων τῷ πρωταιτίῳ παντὶς τῷ
κακῷ προσφέγγυμενος.

Στίχ: 377. . . . Ω ΛΑΤΙΟΤ ΑΡΧΑΙΤΙΕ ΜΟΧΘΩΝ· Οὐ μᾶς τίνος ἢ
μόνης πόλεως, ἀλλὰ τοῦ σύμπαντος ἔθνες. (Σέρβ.)

Στίχ: 378. . . . ΦΙΛΙΗΝ Σ' ΛΙΤΟΥΜΕΘΑ ΠΑΝΤΕΣ, Τῷ πρὸς Τίθες πολε-
μίῃς Τεύκρες, ίω ἀν τὸς ἐπιτρέψεις. Σὲ, Τύρνε, τῷ εἰρητῷ οἱ πάντες
αὐτῷμεν πῶς δέ δώσεις; εἰ πολέμων αὐτὸς ἀπέχειο, εἰ τῷ Λαεβιαν ἐ-
κών ὑποχωρήσας Λινέα τεττὶ γαρ εἰρήνης ἐχέγγυον μόνον σερρᾶς καὶ
ἀμεταθέτης, ἐπερ καὶ ἀνωτέρω πρὸς Λατίνον ἔθασκε. σίχ. 371.
„Δός, Πάτερ, εἰρητῷ τῷ ξάθεο ἐμπεδον αἰσ.

Στίχ:

Όυκ ἐπ' ἀδήλοις, οἵς τε καὶ ἡμετέρης δέοις ἀνδήσ,
Βριλὴ Κῦης, ἦ "Αιγα! εὖ γὰρ ἀπάντεσι πρόπτουν,
Τίς πτε λεῶ δαιμων, ἐξεπάται πᾶς δὲ ἐπιμύζα.
Ἐγδιδότω ἐνέπει, ὁιδίματος ὅγκου ἀνέτω,
Τὸ διὸ διαιρέσ τε ἀπότυχος, ἔκτροπα δὲ ἥθη,
(Εἴπω καὶ γὰρ καὶ ἦν μοι ἀπέλεσι ὅπλα ἵδε οἶτον.)
Τότε δὲ ἡγεμοῖων φάεα πτωσαντα δρῶμεν,
Πᾶν τε καθιζῆσαν γοεροῖς ἐνὶ πένθεσιν Ἀσυ.
Εὐθέας καππέρσαι περάται Τραϊον ἔρχος,
Φύεη ἔη πίσιως, θροέει δὲ δλον δρανδὸν ὅπλοις.
Ἐν μὲν τὸν πλείσοις, Βασιλεῦ, δωρίμασιν, ὅσα
Δαδαιτιδῶν ἀγέμεν κέλεχι ἀρχῶ, προτιθάγεις
Μή σε βιησαμένη νικήσαιεν τις ἀνάγκη,
Ἄλλ' ἐφλῷ σὺ θύγατρα πόσαι, καλοῖς θὲ υἱενάίοις,
Δίς πάτερ, εἰρώνη τε ἔπειθεο ἔμπεδον αἰεί.
Αἴ δε κε τὰς σὲ δέος κατέχει Φρένας, ηδέ τε ἥτορ,
Τοῦ λιτώμεθα, ξυγγιῶναι τὸν ἐκλιπαρῶμεν,
Ἐκχωρῶν τε Ἀνακτι δικάοις χρῆθαι ἐοῖσι,
Καὶ καθυφεντα φίλης αὐτῷ Φειδεθαί πάτρης.
Τίπτε δὲ δὴ κακότησι τοσαῖς δὲ οἰκτράς πολιήτας
Ἐκ προϊάπτεις, ὡς Λατίς ἀρχάτιε μόχθων;
Οὐ σώζει δίρη Φιλίω σὸν αιτάμεθα πάντες,
Τύρις, καὶ εἰρώνης ὁ ρέχεγγυον ἔμπεδον οἶν.
Πιῶτος ἐγὼ, τόν περ σοι δυσμενές ἔμιεν' οἴη,
(Οἷς δέ, εἰς ἀλέγω) ἴκετης πάρα φέδεο τῶν σῶν.
Ἄββαλε δὴ χόλον, ἐκ δὲ κρεαθεὶς χάζεο ἄδδια
Ωπόπαινη πταμένης, λίπομεν δὲ αἰγράς πανερήμας.
Ἡ (κλέος ἦν σε φέρει, μένος αὖ καὶ ἐν σήθεσι τόσσον,
Τὰς σὺ δὲ ἔχει ἔρως κραδίην προικὸς βασιλέης)
Τολμῶν ἀντιβίων θάρσει πρὸς δίριον ἕξειν.

I 2

H

* * *

Στίχ: 382—382. ΠΡΩΤΟΣ ἘΓΩ' κτ: Τὸ δὲ ἔχθρες, οὐ μὴ, νομίζεθαι παρὰ Τύρον, ἐν τούτῳ τιθησιν ὁ Δράγκης ἐκεῖνο δὲ ὑποτεθεῖσ. οὗτος ἱκέτης παρίσταται, καὶ φίλες ὑτας ἐφέλκεται τὸν ὑπὲρ ὧν ἱκέτευε. (Φείδεο τῶν σῶν.) Ταῦτη δὲ ἐκμειλίξαθεν πόσ τὸν ἄνδρα πειρώμενος ("Ἄββαλε χόλον") ἀμα καὶ ἐρεθιτικόν τι προσεπιτζέει καὶ κέρτομον. Εἶκε, φησὶν, ἀποβληθεῖσ, καὶ τιὼ ἀνάγκηλα ποιει φιλοτιμίαν: εἴτε διὰ τὸν ἀπὸ τὸν Αἰγαίον προλαβθεῖσαν φυγὴν τὸτο ἐπιβίψας, οὐ καὶ ἀνωτέρης στίχ. 366. ἐμνήθη εἴτε καὶ διὰ τὸν τῶν γάμων τῆς Λαβίνιας ἀπότευξιν.

Στίχ: 383. ΩΠΟΥΝΑΜΕΝ ΚΤΑΜΕΝΟΥΣ, ΛΙΠΟΜΕΝ ΔΑΓΡΟΥΣ ΠΑΝΕΡΗΜΟΥΣ. Όμοια τὰ πρὸς Πάρειν εἰρημένα ὑφ' Ἐκτορος Ιλ: Ζ. στίχ. 527.
„Λαοὶ μὲν φινίθεσι περὶ πτόλιν, αὐτὸν τε τεῖχος
„Μαρνάμενοι. Σέο δὲ εἴνει ἀυτή τε πτόλεμός το
„Ασυ τόδε αὐμφιδέσῃ

Στίχ: 384.—491 Η (ΚΛΕ'ΟΣ ΗΝ ΣΕ ΦΕ'ΡΕΙ κτ. Ἀπογγνθεὶς οἶν Δράγκης τὸν τὸν εἰρώνηκας φρονεῖν Τύρον αὐτεπέτσαν ἦτορ, εἰς τὸν αὐτόν, τρέπει τὸν λόγον, καὶ λοιπὸν αὐτῷ, φησὶν, εἴναι τὸ εἰς μονομαχίαν Διγεία προκαλεῖται μένων

- Projicis, δο Latio caput horum & causa malorum?
 Nulla salus bello: pacem te poscimus omnes,
 Turne, simul pacis solum inviolabile pignus.
 Primus ego, invisum quem tu tibi singis (& esse
 365 Nil moror) en supplex venio, miserere tuorum;
 Pone animos, & pulsus abi: sat funera fusi
 Vidimus, ingentes & desolavimus agros.
 Aut (si fama movet, si tantum pectore robur
 Concipis, & si adeo dotalis regia cordi est)
 370 Aude, atque adversum fidens fer pectus in hostem.
 Scilicet, ut Turno contingat regia conjux,
 Nos, animæ viles, inhumata, infletaque turba,
 Sternamur campis: Et jam tu, si qua tibi vis,
 Si patrii quid Martis habes, illum aspice contra,
 375 Qui vocat.
- Talibus exarsit diëtis violentia Turni:
 Dat gemitum, rumpitque has imo pectore voces:
 Larga quidem semper tibi, Drance, copia fandi,
 Tum cum bella manus poscunt, patribusque vocatis
 380 Primus ades: sed non replenda est curia verbis,
 Quæ tuto tibi magna volant, dum distinet hostem

Agger

* * *

μένω τολμαῖν χωρῆσαι, ἐτις οἱ περίεις διάφανοι καὶ σαρκασμὸν τῷ λόγῳ
 ἐπισυνάπτει:

„Η γύ τοι, ὡς κεν ἔχοι Τύρνος Σασίλεον ἀκοιτιν κτι:
 Οὐ, γέδεν ἀν γένοιτο θυμοδακέτερον. γέδειχυρότερον, αἰγηὸν ἀγέρωχόν το
 καὶ γαῦρον διαταράξαι.

Στίχ: 392. ΒΙΝ' ΕΞΗΠΤΟ ΓΕ ΤΥΡΝΟΥ· Κατὰ τὰς Ὀμῆρος σωτήριες Φρεσσούς: (Βινή Ήρακλείη.)

Στίχ: 393. ΩΧΘΗΣΕΝ κτι: Ιλ. Α. στίχ. 188.

„Ως φάτο, Πηλέωνι δὲ ἄχος γένεται

Στίχ: 394. ΔΡΑΓΚΗ, ΛΙΕΙ' ΤΟΙ ΜΤΘΟΙ κτι: Ιλ. Β. στίχ. 596.

„Ω γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσὶν

„Ως πατέρες ἐπ' εἰρώης πόλεμος δὲ ἀλιασος ὅρωρεν.

Στίχ. 395—401. ΕΥΤ' ΕΠΙ ΤΣΜΙΝΗΣ ΧΡΕΙΩΝ ΧΕΙΡΩΝ κτι: Ως καὶ ἀντίστητος στίχ. 352.

„. χείλετος ἀρείων ἀντάρεις ἐν ὅπλοις

„. Χεῖρ ἀλαπανὸν δέ, ἀλλ' αγοράντοι μῆτιν ἀμύμων.) εἰς περιττών τινας ἐνταῦθα καὶ ἀκαρεον αἰδολεχίαν μεταληφθὲν ὑπὸ τῷ Τύρνῳ τρέπεται, λαβέραγόραν τινὰ τὸν Δράγκην ἀποφαίνοντος, καὶ λῆρον ἀντικρύσ.

Στίχ: 402.—404. ΤΟΦΡΑ ΜΕ, ΔΡΑΓΚΑ, κτι: Ως ἐπερ ἐφη, τότε μοι ἐδώσασθος ἐπονεδίζειν, ὁπότε καὶ αὐτὸς σαυτὸν κατὰ τῶν πολεμίων ἀρετέυσαντας ἐπιδείξαθαι εἴχεις καὶ πλαγιώτερον ἔτοις αριστέας ἐσυτῷ ἀπονέμεις, ἀν δικαιονόν τοις πορφυτάτω απέχειν διασημαίνεται.

Στίχ: 405—410. ΕΣΤΙ ΔΕ ΠΕΙΡΗΘΗΝΑΙ κτι: Προκαλεῖται Τύρνος τὸν Δράγκην κατὰ τῶν πολεμίων ἀμασσών αὐτῷ προειδεῖν περάσαθαι, ἐγγὺς ὄντων μηδὲ γλαύσον μὲν τὸν πολεμιώντας ἐπιδείκνυθαι, ποσὶ δὲ τὸν δειλανδρεῖται διμφαίνειν.

Στίχ.

Ἡ νῦ τοι, ᾧς κέν ἔχοι Τύρνος βασιλεον ἄκοιτιν
Ἡμᾶς ὅχλος ἀχρεῖος, ἀκηδέες, ἀκτερέῖοι,
Κεσόμεθ ἀμπέδον. Ἀλλὰ γὰρ, ἕτις δήποτε κίκυδ
Σοὶ προσένεσιν, ἔχεις δέ τι γενν πατρώιον Ἀρευς
Εἰ ἄγε πρὸς καῖνον καλέοντα ἐπαντωπῆσαι.

390

Τοῖς δὲ ἐπὶ χωσαμένοιο βίῃ ἐξῆπτο γε Τύρνος,
Ωχθησεν δὲ αὐνὸν, μυχόθεν δὲ ἀπὸ φῆξατο γῆρας.
Δράγκη, αἰεῖτοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοι εἰσὶν.
Ἐντ' ἐπὶ ύσμινης χρειῶ χειρῶν, ἀγοριώδε

395

Σὺ πρῶτος πάρος δὲ ἔμπης λαβραγορένειν,
Βελλώ τ' ἐμπιπλῶν ἐπέων μεγάλων πολλῶν τε,
Ἄττα περ ἀσφαλέως προΐεις βάζων πτερόεντα,
Εἰσόκεν ἀντιπάλως τέχη ἀπὸ σειο διείργει,

400

Οὐδὲ ἐπικυμάνει ἐνὶ τάφροις προρρέον αἷμα.

Τοιγάρ τοι βάζει ληρῶν, αἰς εἴωθας περ.
Τόφρα με, Δράγκα, δένες ὄνοταρέμεν, ὄφρα δὲ Τεύκρων,
Σωρὼς δεξιτερὴ σέο ἐν κονίῃστ' ἐπινήση,

405

Ἄν δὲ ἀγρεῖς σήση ἐπίσημα τροπῆια πάντη.

Ἐσι δὲ πειρηθῶαι ὅσον θένος ἡνορέης μοι.

Ἡπλὸς δὲ ἀντιπάλως, ἔτοι μάλα τηλόστ' ἐόντας
Δε διέζημεναι, ἀμφὶ γὰρ αὐτοῖς τάχεσιν ἔσαν.
Δεῦδὲν ἀντίτια ἄγχι παρθσιν, τίπτ' ἀναβάλη;
Ἡ δὲ Ἀρης αἰενσοι ἐπὶ γλώσσης ἀκολάστη
Στήσεται, ηδὲ ἐν τοῖς δε τεοῖς ποσὶ φυσαλέοισιν;
Αὐτὸς ἀπεκράθω; Η καὶ, μιαρώτατε πάντων,
Ἐσθ' ὃς μὲν ἐκηρυχθέντα ὄνόσσεται, ὃς θεάσατο
Μιακοῖς τόσοις οἰδεῖντας ἐν αἵμασι Θύβριν,

410

Ἐνάν-

* * *

Στίχ: 409. ΕΠΙΓ. ΓΛΩΣΣΗΣ ἈΚΟΛΑΣΤΟΤ. Ο Μάρων: Ventoſa in lingua (ἐπὶ γλώσσης αἰνεμάδες.) ὅπερ ἵσον τῷ ἐπὶ γλώσσης, ἢτις αἴπλως αἱρεῖται διάφει, ἀνεμάλια βάζει, μάταια, κενά ψιφεῖ· οἷα ἡ τῷ μεγαλοφήμημαντος, τῷ ὑπὲρ ἐαυτῷ τῷ φυεδῇ φυσῶντος, καὶ διακομπάζοντος.

Στίχ: 410. ΕΝ ΤΟΓΣ ΔΕ ΤΕΟΙΣ ΠΟΣΙΝ. Ή δέξις (ἐν τέτοις) ἐπιτείνεις τῷ ὀλγυωφίαιν καὶ ἐξαθένησιν.

Στίχ: 411. ΑΥΤΟΣ ἈΠΕΚΡΟΥΣΘΗΝ; ΜΙΑΡΩΤΑΤΕ
Πρὸς τὸ ύπερ Δράγκης εἰρημένον ἐκεῖνο: στίχ. 382. (Ἐκ δὲ κρεβάτου χάζεο.) ὅπερ, ὡς μάλιστα αἰτῶ θυμοδεσκὲς γεγονός, ἀκὸ τῷ ἡπιωτέρῳ τρόπῳ τῷ λέγεν, εἰς τραχύτητα παρεξέφερε, (μιαρώτατε,) τὸν ἀπολογάζοντον.

Στίχ: 412. ΕΣΘ. ΟΣ Μ' ΕΚΚΡΟΥΣΘΕΝΤΑ κτ: Τὸν προσειβέντας αὐτῷ τῆς φυγῆς μῶμον ἐπ τῶν πεπραγμένων οἱ ἀποσκευάζεται, ὡς ιψὶ παῖδι Ομῆρῳ Νέστωρ, ὅπερ ἀν τῷ Διομῆδει ὁ Ἐκταρ προσείψειν. Ιλ: Θ. στίχ. 152.

„Ωνοι Τυδέος γέ
„Εἶπερ γὰρ σ' Ἐκταρ γε κακὸν καὶ ἀτάκιδες φήσει,
„Ἀλλ' δὲ πείσονται Τεῶνες καὶ Διαρδανίωνες,
„Καὶ Τεῶν ἄλοχοι μεγαθύμων ἀστισάον,
„Τάσιν ἐν κονίῃσι βάλλεις θαλερές παρεποίτας.

Στίχ: 413. ΟΙΔΟΥΝΤΑ ΕΝ ΑΙΜΑΣΙ ΘΥΒΡΙΝ, Μήποτε μῆδον τῷ ἐν αἴρεσιν οἰδαλέῃ Θύβριδες, τὸ τῆς Τύρνος περιαυτολογίας ταύτης οἰδημας; Άλλ' ή ύπερβολὴ τῆς Παρατικῆς ἐτὸν ἐξυσίας ἐξεις δὲ καὶ ἄλλως, Κ

Agger murorum, nec inundant sanguine fossæ.
 Proinde tona eloquio, solitum tibi: meque timoris
 Argue tu, Drance: quando tot stragis acervos
 385 Teucrorum tua dextra dedit, passimque trophæis
 Insignis agros. Poslit quid vivida virtus,
 Experiare licet; nec longe scilicet hostes
 Quærendi nobis: circumstant undique muros.
 Imus in adversos; quid cessas? an tibi Mavors
 390 Ventosa in lingua, pedibusque fugacibus istis
 Semper erit?
 Pulsus ego? aut quisquam merito, fœdissime, pulsum
 Arguet, Iliaco tumidum qui crescere Tybrim
 Sanguine, & Evandri toram cum stirpe videbit
 395 Procubuisse domum, atque exutos Arcadas armis?
 Haud ita me experti Bitias & Pandarus ingens,
 Et quos mille die victor sub Tartara misi,
 Inclusis muris, hostilique aggere septus.
 Nulla salus bello? capiti cane talia demens
 400 Dardanio, rebusque tuis; proinde omnia magno
 Ne cessa turbare metu, atqne extollere vires
 Gentis bis victæ; contra premere arma Latini.

Nunc

* * *

ἀνδρί, Τῷ ἐν ἀγώσην ὅκτενες μὲν ἀναφανέντι, ἐκ δυσμενέας δὲ εἰς δελταν
 ὑπὸ τίνος διαβαθμούσι, ἵταμώτερόντι προσνεανιένταδα.

Στίχ: 414. . . . ΣΤΝ ἈΜΜΙΓΑ ΦΥΤΛΗ, Διὰ τὴν τῆς Πάλλαντος ἀ-
 ναίρεσσιν.

Στίχ: 416—418. ὉΤ ΤΟΙΟΝ Μ' ἘΓΝΩΝ ΒΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ' ΠΑΝΔΑΡΟΣ κξ: Ὅρα
 Θ. Λιν: σιχ. 695—ἄχρι τέλευτης.

Στίχ: { 419. . . . ΤΑΔ' ΛΕΙΔΕ ΚΑΡΗΑΤΙ ΤΕΥΚΡΟΥ,
 { 420 ΝΗΠΙΕ, ΣΟΓΣ Θ' ΕΤΑΡΟΙΣΙΝ κτ: Ἐξ ἐκάντα λιφ-
 θὲν ἔοικεν, ὅπερ Ἐυρύμαχος απετέλεστον πρὸς Λλιθέρσιω, Ὄδυσ: Β. σιχ.
 178.

, „Ω γέρον, εἰ δὲ ἄγε νῦν μαντέυο τοῖσι τέκεσσιν
 „Οἴκαδ' ἴων, μήποτε τι κακὸν πάχωσιν ὄπισσω.

Στίχ: 422. ΔΙΣ ΗΤΓΗΘΕΝΤΟΣ Ὅρα Θ. Λιν: σιχ. 620. Αὐτ:

Στίχ. 423. ΝΤΝ ΚΑΙ' ΜΤΡΜΙΔΟΝΩΝ ΑΡΧΟΙ κτ: Τωθασικῶς.

Στίχ: 425. ΠΟΝΤΟΥ Δ' ΑΔΡΙΑΚΟΤ, ΡΟΟΣ ἈΤΦΙΔΟΣ, ΟΙΔΜΑ ΔΙΔΡΑΣ-
 ΚΕΙ. Τοσύτω γαρ ἀδύνατον τὸ διὰ τωθασμὸς δῆθι, ἥτοι τὸ τοῖς Εὐλιών
 αρίστοις Φόβον ἐνιένα τὸς Φρύγας, ὃσῳ καὶ ποταμῶν τὰ δεύματα αἰνιότε-
 χωρεῖν ἐπὶ τὰς πηγὰς. Αυθίδος δέ ποταμὸς ὁ καθιών αὐτὸς τῶν Απεννίνων ὁ-
 φέων, καὶ ἐς τὸ Αδριατικὸν πέλαγος ἐκβάθλων μεταξὺ τῶν δύο Απελλῶν,
 τῆς τε Δαυνιακῆς καὶ τῆς Πευκετιακῆς. (Ofanto.) Διὸ καὶ τέττα εἰκὼς,
 ὡς ἐγγωρίς αὐτῷ, Τύρον τὸν Δαυνιδῶν ἐπιμηθίων.

Στίχ: 427. ΤΩΣ ΜΟΙ ΑΤΑΣΘΑΛΙΗΝ ΔΟΛΕΡΩΣ ΓΕ ΔΕ'ΕΙ ΔΡΙΜΥΣΣΕΙ. Δριμυτέραν τὴν ἑαυτὴν καθίσησι μοχθηρίαν, τῷ πλάτεδῷ δῆθεν ὅτι με
 δίδιεν, ἵν' ἔμοι τὰν κακῶν τὴν αἰτίαν Βαρύτερον προσεπιτρίψῃ.

Στίχ: 428. ΟΥΤΤΟΙ ΔΕΞΙΤΕΡΗ ΤΗΙΔΕ κτ: Μὴ Φοβεῖται κακὸν ὑδὲν πρὸς ἐμῷ
 πάση. Όυδὲ γαρ ἄξιον ὑπ' ἐμῷ σὲ ἀναιρεθῶσι τοιάδε δὲ, σίση η σὴ ψυ-
 χή, ἐν τοιάδε σώματι, οἷον τὸ σὸν, προσηκόντως σκιώστω.

Στίχ: 430—437. ΝΤΝ, ΠΑΤΕΡ ΩΣ ΣΕ κτ: Πατέρας καλεῖ, ὃν ἐκυρὸν ἔχει
 ἀλπίζει, καὶ μὲν δὴ καὶ ὡς βασιλέα, καὶ γηραιόν πρὸς δὲ τὰς προλαβέ-

σας

Ἐυάνδρος τε μέλαθρα, ἀπαντα σὺν ἄσαιρα φύτλη,
Γνὺξ πεπτωκότα, ηδέ τε γυμνὺς Ἀριάδας ὅπλων;
Οὐ τοῖον μὲν ἔγνων Βιτίας, καὶ Πάνθαρος αἰνὸς,
Πολλὸι δ' ἂς αὐτῆμαρ ἐλῶν ὑπὸ Τάρταρα ἥκα
Τάχεσιν εἴργυνύμενος τοῖς διητῶν χώματος ἕσω.
Οὐ σώζει δῆρις; τὰ δ' ἀειδε καρῆτι Τεύχρα,
Νήπιε, σοὶς δ' ἐτάροισιν ἀπαντα δὲ μήποτε λήξας
Δάμασιν ἐκθράττειν, αἰτάρο ἔθνας κίκιων ἐπάρειν
Δις ἡττηθέντος γε, κολάσιν δ' ὅπλα Λατίνοις.
Νῶ καὶ Μυρμιδόνων ἀρχὸι Φρυγίας τρομέσι,
Νῶ καὶ Τυδείδης, καὶ Αχιλλεὺς Λαρισσαῖος.
Πόντῳ δ' Ἀδριακῷ, ρόος Ἀνφιδος, οἶδμα διδράσκει.
Πλαττόμενος δέδειν δὲ ὁμοκλιῶ τιὰ πρὸς ἔμοιο,
Τάς μοι ἀταθαλίω δολερῶς γε δέει δριμύσσει.
Οὗτοι δεξιτερῇ τῇδε ψυχὴν ἀπερεύξη
Τοῖς, (αἱ δέδιθι) σῆθος τόδε ναιεταέθω.
Νῶ πάτερ, ὡς σὲ τεὰς μεγάλας τε Φράδας ἐπάνειμι.
Αἴκεν μηδεμίαν τίθεστελπωριὰν ἐνὶ ὅπλοις
Αἴχ' ὅτας ἀπορόμεθ', ἀπαξ δὲ νῦντι τραπέντες,
Ἄρδια ἀλόλαμεν, δάμων δὲ ἀμετάγρετος ἔσκε
Λισσόμεθ' εἰριάνω, δῶμεν δέ τε χεῖρας ἀόπλας.
Κάπερ αἴ! ιωρέης μόνον εἰ περιῆντι σωῆθες!
(Κένος ἐμοὶ κρέσσων τε, μόδιοιστ τ' ἔη εὐδάμων,
Ψυχὴ τ' ἔξοχος, ὃς κεν ἐφ' ω μὴ τότο κατέδη,
Θιησκων πρωτίχη, λάζοιτο δὲ γαῖαν ὀδεσιν.)
Αἱδ' ἄρα καὶ διαάμεις ἄμιν, ηδέ ἔτι ἄτας ήβη,
Ἴταλικά τε πόλεις ἐπίκηροι ἔασσ' ίδε δῆμοι
Αἱ δέ ἔτι καὶ πολλῷ Τρώεσσι σὺν ἄμματι τάνχος.

415
420
425
430
435
440

Κ 2

Ἐξι

* * *

σας Βελᾶς ἀπαντῶν, ἐν αἷς αὐτὸν πᾶσαν μονογχὶ σωτεῖδεν ἀπογνῶντα
σωτηρίας ἐλπίδα, καὶ ἐπὶ τὰς διαλύσεις δέποντα, Α. τοῖς ἐν χερσὶν ὅπ-
λοις πεποιθέναι δεῖν ἀνδρικῶν ὑποβάλλει, καὶ θανεῖν δεῖσεν, ὑπὲρ ἐλευ-
θερίας κινδυνέυοντας. Β. ὅτι καὶ τῆς παρὰ Διομήδεας αὐτοῖς συμμαχίας
ἐπιλιπέσσης, ἀλλὰ πολλαὶ καὶ πόλεις ἀλλαὶ, καὶ δῆμοι, μετ' αὐτῶν εἰσὶν ἐπὶ
τέ προκειμένης πολέμου βοηθοὶ καὶ ἐπίκεροι. Γ. ὅτι δέδει αὐτοῖς τοῖς πολε-
μίοις ἐντελῆς ὅτας οὐ παρελθέσσα καταρέθωται τίκη, οἵσε μὴ πολῶν κα-
κέης αἰμάτων ἐκχύσεως αὐτῶν ἔχων ἡσαμδα. Δ. τελευταῖον, ὅτι καὶ οὐ
Ἄρης ἐσὶν ἀλλοπρέπεσσαλος. Νίκη δὲ ἐπαμείβεται ἄνδρας. (Ιλ: Ζ 51χ. 339.)
Ἄσατος δὲ καὶ παλιμβολα τὰ τῆς τύχης ὅθεν αγωνίσαθαι δέοι, ἐφ' ω
τινὰς τὰν αἰναμμαχέσαθαι.
Στίχ: 435 ΚΑΙ' ΠΕΡ, ΑΙ! Σχετλιαστικὸν (τὸ αἴ!) οὐ διὰ χετλιασμὸν
Εὐκτικὸν.
Στίχ: 436, ΚΕΙΝΟΣ ἘΜΟΙ ΚΡΕΙΣΣΩΝ κτ: Τιὲς τὸν ἀναιρεθέντα Μεζέντιω
ώδε ἔξυπακάσιν, ως καὶ Δονάτος. Αλλ' ἀμενον ἵσως ἐν γένει τὸ γνωμ-
κὸν ἐκλασθεθείη.
Στίχ: 438. ΘΝΗΣΚΩΝ ΠΡΗΝΙΧΘΗ, ΛΑΖΟΙΤΟ ΔΕ ΓΑΙΑΝ ΟΔΟΤΣΙΝ. Ιλ:
Β. 51χ.- 418.
„Πρηγέες ἐν κονίγσιν ὁδαῖξ λαζοίατο γαῖαν.

Στίχ:

Nunc & Myrmidonum proceres Phygia arma tremiscunt,
 Nunc & Tydides, & Larissæus Achilles;
 405 Amnis & Hadriacus retro fugit Aufidus undas.
 Vel cum se pavidum contra mea jurgia fingit,
 Artificis scelus, & formidine crimem acerbat.
 Nunquam animam talem dextrâ hac (absiste moveri)
 Amittes: habitet tecum, & sit pectori in isto.
 410 Nunc ad te, & tua (magne Pater) consulta revertor.
 Si nullum nostris ultra spem ponis in armis;
 Si tam deserti sumus, & semel agmine verso,
 Funditus occidimus, neque habet fortuna regressum;
 Oreinus pacem, & dextras tendamus inermes.
 415 (Quaquam ô! si solitæ quidquam virtutis adesset . . .
 Ille mihi ante alios, fortunatusque laborum,
 Egregiusque animi, qui, ne quid tale videret,
 Procul moriens, & humum semel ore momordit.)
 Sin & opes nobis, & adhuc intacta juventus,
 420 Auxilioque urbes Italæ populique supersunt;
 Sin & Trojanis, cum multo gloria venit
 Sanguine; sunt illis sua funera, parque per omnes
 Tempestas: cur indecores in limine primo
 Deficimus? cur ante tubam tremor occupat arctus?
 425 MVLTA dies variisque labor mutabilis ævi

Retru-

* * *

Στίχ: 448. : . . : ΑΙΓΑΛΟ'Σ . . ; : ΚΑΙ ἈΡΠΟΙ. Τιώ, ἡς περ
 απέτυχον, παρὰ Διομήδες συμμαχίαν, ἐκ τε τῷ γένους ἐκείνης, καὶ ἡς
 ἐδείματο πόλεως, ὑποσημάνεις. (Ὀρα I. Λιν: σίχ. 27.)

Στίχ: 446. ΜΕΣΣΑΠΟΣ ἌΛΛΑ ἘΣΤΑΙ, ΚΑΙ ΤΟΛΟΥΤΜΝΟΣ
 Περὶ μὲν τῷ Μεσάπου, (Ζ'. Λιν: σίχ. 740.) περὶ δὲ Τολέμυος μνεῖα γενή-
 στεαγ ἐφεξῆς, Βιβλ: ΙΒ. σίχ. 270. ὡς ἀνδρὸς Μαντικῆ, καὶ ἐκ τῆς τέχνης
 τὸ ἐν πολέμοις, ἐνδικιμένη ἐπαγγελμάτων. Τέτο δὲ ἐστιν, ὡς εἰ ἐλεγεν ὁ
 Τύρος, ὅτι μεθ' ἡμῶν καὶ Ἀρετοὶ ἄνδρες εἰσὶ, καὶ θεοφιλεῖς ἄλλοι, καὶ
 μη παρὰ Διομήδης, ὁ καὶ νωχελῆς πόλη, καὶ κακοδαιμόνων. Ομοίον δὲ τὸ
 φηθὲν παρ' Ομήρῳ υπὸ Λγαμέμνονος Ίλ: Α. σίχ. 174.
 „ΟἼ κέ με τιμήσου παρ ἔμοι γε καὶ ἄλλοι

„ΟὮΙ κέ με τιμήσου

Στίχ: 453. ἘΣΤΙ ΔΕ' ΚΑΙ Ζ ΟΤΟΛΣΚΩΝ. : : : ΚΑΜΙΛΛΑ.
 Πρὸς δὴ τοῖς ἄλλοις, οὓς Ροτόλοις συνερατέουνταις καταλέγειν, καὶ τιὼ ἐξ
 ἔθνες Ουόλσκων ἀναφέρει Καμιλλαν, σωὶ ταῖς περὶ αὐτῶν ιππικαῖς ἄλλαις.
 Περὶ ὧν Ζ'. Λιν: σίχ. 855. ἀχει τέλεις.

Στίχ. 455. . . . ΕΙ ΜΕ ΜΟΝΟΝ Κατὰ τὸ ὑπὸ Δράγυκε
 φηθὲν αὐτῶν: σίχ. 391.
 „Εἰ αὖγε πρὸς κεῖνον καλέοντας ἐπαντωπῆσαι.

Στίχ. 456. : . . . ΚΟΙΝΟΓΣ ἈΓΑΘΟΪΣ ἈΝΘΙΣΤΑΜ' ΕΓΩΠΕΡ, πρὸς
 ἐκεῖνας ἀποτείνεται, τὰ σίχ. 376. κἄτι.

Στίχ. 459. . . . Κ' ΕΙ ΦΕΡΤΕΡΟΣ ΕΣΤ' ΑΧΙΛΗΟΣ. Παραπλήσιόν τι
 θαρσήσας καὶ Ἐκτωρ κατ' Αχιλλέως ἐκόμπασεν. Ίλ: Υ. σίχ. 371.
 „Τέδε ἐγὼ αὐτὸς ἔμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ῥόκει,
 „Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δὲ αἴθωνι σιδήρῳ.

Στίχ:

Ἐσι δὲ κάκείνοις ἔὰ κήδεα πᾶσι δὸς χαιμῶν
Σκῆψεν ἴσοβριθῆς ὁ, τι δὲ αὐτοὶ πρῶτον ἐπ' ὅδας
Αἰχιζέκλιπομεν; πρὸ δὲ σάλπιγγος τρόμος ἄλε;
Πολλὰ τοι ἡμαρ, πολλὰ βίοι παλίνσροφος ἀσα.
445
Ἔνεκ' εἰς τὸ κρῖσσον, ἐναλλὰξ ἀτ' ἐσιδόσα
Πάξεν, ἵδ' ἔμπεδα νῆδαμων ἐσήσατο αὔθις.
Οὐχ' ἡμῖν Αἰτωλὸς ἀρήγων ἔσι καὶ Ἀρποι;
Μέσσαπος ἀλλ' ἔσαι, καὶ γέ ἐυπόλεμός τε Τολόμηος,
Ἄρχοι δὲ δέ τε τόσοι πέμψαν λαὸι ἐπικήροις.
Οὐδὲ ἄρδε βασίν τι κλέος ἐψεται ἐξ ἐπιλέκτων
Τῶν ἀπὸ δὴ Λατίων, Λωρεντῶν τ' ἀγροδιάτων.
Ἐσι δὲ κάξε ἔθνυς Οὐόλσκων διὰ Καμίλλα,
Σὺν δὲ ιππεῦσιν ἄγυστα γλας χαλκῷ σελαγεύσας.
Νῦν δὲ αὐτός, εἴ με μόνον Τεῦκροι προκαλεῦντ' ἐσάγωνα,
455
Ἡ δὲ δοκεῖ κοινοῖς ἀγαθοῖς ἀνθίσαις ἐγώπερ,
Οὐχ' ὅτῳ τάξεδ' οὐ νίκη νεμεσήσατο χεῖρας,
Ως μὲν ἐπ' ἐλπίδι τῷ γοῦ πειρηθῶν ἀπονεῦσαι.
Θαρσῶν ἀντήσω, καὶ εἰ Φέρτερος ἔστι Αχιλῆος,
Καίκεν τοῖς Ήφαίσκοις δύσσατο ὄπλα.
460
Τυμιν ψυχὴ τῶν δε, έμῷ δὲ ἐκυρῷ γε Λατίνω,
Τύρωνος, οὐδενὶ τῶν πρὸν δεύτερος ἥνορένη περ,
Οἰσω Αἰνέας οἶνον καλεῖ; δὴ γάρ.
Μὴ Δράγκης. εἰ τεττὶ Θεῶν χόλος, ἐκτισάθω.
Εἴτ' ἄρα ἥνορένης κῦδος, μὴ δέ τος ἀράθω.
465
Ως οὐδεὶς οὐδεὶς ἐπ' αἰμφιβόλοις ἐμάχουτο.
Τετάμι δὲ Αἰνέας σρατιὴν κατὰ Αἰσεος ἥγεν.
Ηψος σὺν γέ ὁμάδῳ κήρους ἐπ' ἀνάκτορα θεύσας,
Ευπληστέαπινης μεγάλοις πᾶν δείμασιν Αἰσυ.
Θύριδος ἐκ Τεύκρων, παρταξαμένης κατὰ γλας,
Χαρος τε Τυρρηνίω, ἐυρεῖς ἀγράδος ἐπελάννειν.
Ψυχὴ πᾶσα δὲ αἷψα ταράχθη, κῆρος δὲ τὸν ἐσείθη
470
Οὐχλε τρηχυτέροισι δὲ κέντροις ὀργαὶ ἀερθεν.
Ἐντρομοι ὄπλα μάτευον ἐπιβρέμον ὄπλα νεᾶνες
Κλαῖον δὲ ἄρδε πατέρες, θυμῷ δέ τε μῆδον ἀχεῦντες.
Καὶ δὲ διὰ ἥρος ἥροτο ιωγήτις παλύθροις.
475
Οὐκεν ἄλλως, ηδὲ δὴ βαθέης καββήσσης,
Εἰλαδὸν ὄρνιθων πετεηνῶν ἔθνεα ἔπταν.

H

* * *

Στίχ: 460. Κ' ΑΙΚΕΝ ΤΟΓΣ ΉΦΑΙΣΤΟΤ οτ: "Ην δὲ τῷ ὄντι τὰ Αἰνέας ὄπλα
Ἡφαεστότευκτα" (περὶ ὧν Η. Αἰν: σίχ. 640 — ἄχρι τέλεος.) Τύρων δὲ
πήγοντες.

Στίχ: 462 ΓΥΡΝΟΣ, ο οτδενι των πριν δεύττερος . . .
Η δέκτη ὁδε ἄγαν ἥμην δέ τος ἀναμασαρίζει τὸν μύσακα;
Στίχ: 464. ΜΗΔΡΑΓΚΗΣ. οτ: "Ητοι, Φησί, κατὰ Θεῶν μῆνων, ἐπὶ τῆς μονομε-
χίας απολέμοι, καὶ μὴ τίσει δίκλινον πέρη τέττα Δράγκης, ως ὑπάτιος
ἡ γοινοῦ νικήσας κλέος ἀρέματι, καὶ μηδὲ δέ τος αὐλίος μοι μετεχέτω τῆς δό-
ξης, ως πρόξενος τῷ ἐγχειρίματος." Στίχ:

L

L

Rettulit in melius: multos alterna revisens
 Lusit, & in solido rursus fortuna locavit.
 Non erit auxilio nobis Ætolus, & Arpi?
 At Messapus erit, felixque Tolumnius: & quos
 430 Tot populi misere duces: nec tarda sequetur
 Gloria delectos Latio & Laurentibus agris.
 Est & Volscorum egregia de gente Camilla,
 Agmen agens equitum, & florentes ære catervas.
 Quod si me solum Teucri in certamina poscunt,
 435 Idque placet, tantumque bonis communibus obsto:
 Non adeo has exosa manus victoria fugit,
 Ut tanta quidquam pro spe tentare recusem.
 Ibo animis contra: vel magnum præstet Achillem,
 Factaque Vulcani manibus paria induat arma
 440 Ille licet. Vobis animam hanc, soceroque Latino,
 Turnus ego, haud ulli veterum virtute secundus,
 Devovi. Solum Æneas vocat? & vocet, oro.
 Nec Drances potius: sive est hæc ira Deorum,
 Morte luat: sive est virtus & gloria, tollat.
 445 Illi hæc inter se dubiis de rebus agebant
 Certantes: castra Æneas aciemque movebat.
 Nuntius ingenii per regia tecta tumultu
 Ecce ruit, magnisque urbem terroribus implet:
 Instruētos acie Tyberino à flumine Teucros,
 450 Tyrrhenamque manum totis descendere campis.
 Exemplo turbati animi, concussaque vulgi

Pecto-

* * *

Στίχ: 479. ΠΑΔΟΥΣΗΣ Οὗτος αὐτόχρημας κατά την
 ὁ Πάδος ἐσὶ ποταμὸς, ὃς καὶ Ἡριδάνος λέγεται περὶ δὲ τὸν Δ. Γεωργ. σίχ. 555.) ὃν τε, Φασὶ, καὶ Παδάν καλεῖθαι. Ἀλλὰ ὁ Ηλέας Πολυβίῳ ἐν Β. τῆς Ἰσορ. Παδάς, ἔτερος εἶναι δοκεῖ τὸ Πάδας. Φησὶ γὰρ ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ὑπατοι τιὼν διάβασιν ἐποίησαντο κατὰ τὰς συρρέσιας τῶν Παδάς καὶ Πάδας ποταμῶν. Ἀλλὰ καὶ Πλίνιος διασέλλει: (Φυσ. Ισ. Βιβλ: Γ. Κεφ: Ισ'.) Ὄνομαί γε θαύμα δὲ, Φησὶ, Παδάσαν διεθέρον τι, ἀπὸ μὲν τὸ ποταμὸς Πάδας αποχίζειν τον, ἐσ δὲ τὸ "Αινο τὸ Ραβένης ἐκβάλλον.

Στίχ: 480. ΚΤ' ΚΝΟΙ ΚΡΑΤΓΑΛΕ'ΟΙ Rauci Cypni, Φησὶν ὁ Μάρεν, δὲ ἐσὶν ἐπὶ λέξεως, Βραγγάδεσσι· ὅπερ ἦν δάδιον ἀποδῆναι καὶ σωζομένη τῇ μέτρᾳ, (Κύκνοι Βραγγάλεοι.) Ἀλλὰ απορεῖσι πᾶσι Βραγγάδη ὁ Ποιητὴς προσηγόρευσε τῶν ὄρνέων τὰς ὀδικώτατας; Φησὶ δὲ ἀπαντῶντες τὴν ἀπορίαν, ὅτι τὰς Κύκνους αὖτὶ τῶν ὑδροχαλαρῶν αἰπλῶς πτιώντων, καὶ τοῖς ποταμοῖς, η̄ λιμναῖοις ὑδασιν ἐμφιλοχωρεύντων ἐξεληφεῖ πρὸ δὲ τῶν ἄλλων, αὖτὶ τῶν Χλωῶν, οἵ δὲ πάντα πόρρω τὸ τῶν Κύκνων ἐδεις εἰσὶν ἀπέχοντες, καθ' ὃ καὶ ήμιν κραυγαλέες τὰς Κύκνους ἔδειξε προσειπεῖν. Τοιέτοι γὰρ τῷ εἴλιοι οἱ Χλωες. Ἀλλως καὶ γὰρ, προσιθέασι, τοσεῖτον ἀπέχει τὸ ἀδικεῖσ, η̄ καὶ κραυγάσσεις εἶναι τὰς Κύκνους, δοσω τὰ πλεῖστα καὶ αὐτῶν δοκεῖν, σιγῇ περινηχομένες τὰς ὑδατας. Ἀλλὰ ἐκράτησεν εἰς μῦθος τὸν Κύκνουν μεταποὺς αγαπητέζας, καὶ μάλιστα περὶ τὸ τέρμα τὸ διῶν διὸ καὶ Κύκνουν η̄ παροιμία τὸ μέλος ἐπεν, ὅπερ ἀν τις ἔχατον ἀσειε. Ποιηταῖς δὲ ἄλλως ἐξει-
 σι καὶ τὰς Χλωᾶς εἰς Κύκνους μεταποιεῖν, καὶ εἰς ὀδικεῖς τὰς αὐτῶν τοις ιρενεῖς, καθάπερ οὐκ καὶ ὡς λιγυρέες τε καὶ ηδυφάνες, τὰς αὐτόσους καὶ βαρυφάνες αναπλάττειν.

Στίχ:

"Η ἐντ' ἐν δρεποῖσι Παδέσης ἵχθυοέσσης
Κύκνοι κραυγαλέοι κατὰ δὴ λίμνας ὅμαδησαν.
Ἄλλα γε ἐνκάρως, Πολιῆται, Τύρνος ἔνιασε,
Νῦ φράζεσθε ἔκηλοι, οὐδὲ εἰρίων αἴτετε,
Τοὶ δὲ ὄρχες ηδη κάρτες ἐσόρχεται ἐν ὅπλοις.
Ταῦτ' ἔπαντα, καὶ δὲν πλέον, αὖψα τὸν αὐτόντοφεν ἕάσας,
Οὐόλσκων σὺ Βόλεσε λόχες, Φάτο, εὖ καθοπλίσας
Ἐξαγε αὐτήκα, ηδὲ ἄμα τοῖς Ροτόλης ἵππεῖς δὲ,
Μέσσαπε, καὶ σὺ Κόρας σών ὁμαίμουνι, πάντας ἐνόπλης
Εὖ ἐπαγειράμενοι, διανέματε ἐν πεδίοισιν.
Οἱ δὲ Ἀζευς παρόδης τηρόντων, ηδὲ τε πύργων.
Οἱ δὲ ἄλλοι ξιά μοι πολεμεῖσθε ἔνθα κελευσω.
Εἰδαρ δὲ ἐκ πόλεως ιδὺς θέεε πᾶς αὖτε ἐπάλξεις.
Τόφρος ἀγοριῶν λῦσεν, μεγάλας βιβλάς τε Λατῖνος,
Ἄλλοδ' ὑπερθέμενος, καὶ κεν μάλα ἀχνύμενός περ.
Αὐτὸν δὲ αὐτιόντο, ἐπεὶ μὴ δέκτο ἔκων γε
Δάρδανον Αἰνείαν, μηδὲ Ἀζυδε γαμβρὸν ἐσῆξεν.
Ἡδη οὐδὲ πυλέων προπάροιθεν απεῦδον ὄρύσσειν,
Καὶ λᾶς σκόλοπάς τε σωῆγον ἀτὰρ βικάνη τε
Βοῶγχεεν αἷματόν σῆμα ἀργαλέες πολέμοιο.
Καὶ μὲν ξυμμιγέες σεφανηδὸν τάχεστες ἐπέσαν,
Θηλύτεραι καὶ παῖδες, ἀγαρε μάθος γὰρ πάντας.
Σπεῦδε δὲ Ἀινασσός ἐποχος, θίασος πυκνός τε γιανίων,
Νηὸν Ἀθιωαίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρη,
Σιὰ δώροις αὔταρ τε Λαβίνη ἐφέσσετο κάρη,
Ἄτης τοσσατίης ὡς αἴτιος ὥπα καθεῖσα.
Μητέρες ἐξείης θυέεσσι νεὼν δὲ ἐσιτάχη,
Ως λίσσοντο ὄδων, ἐπὶ βηλῷ θεσσεσίοιο:
480
485
490
495
500
505

L 2

Παρθ-

* * *

Στίχ: 482. ΝΤΝ ΦΡΑΖΕΣΘΕ "ΕΚΗΑΟΙ κτ: Κατ' εἰρωνείαν. Νῦ ύμεις καθήμενος
βιβλένεθε τὰ περὶ τῶν διαλύσεων, ὅπέτε καρός χρῆθαὶ τοῖς ὅπλοις, τῶν
πολεμίων ἐντὸς τῶν ὄρων τὴν κράτες αἰσθασάντων. Πάσσον οὐδὲ κοινῇ ἐπιπ-
λόττες ἐνταῦθα τὸ πρὸς Δεάγκην αἰνωτέρω ίδιᾳ δηθένι" σίχ. 395.

„Εὖ τὸν ὑσμίνης χρειών, αὐγοριώδε
„Σὺ πρώτος πάρε

Στίχ: 484 — 490. ΤΑΤΤ ΕΙΠΑΣ, ΚΟΤΔΕΝ ΠΛΕΩΝ. Οξέως
τὸν λέγον, ὃς ἐν ἀκμῇ κινδύνῳ, ἀποτεμῶν σωτῆλο, καὶ τὰς διωχμένις σρα-
τηγκάς διητήσατο, τοῖς ἡγεμόσι τὸ ποιητέον ἐκάστω ἐγκελευσάμενος.

Στίχ: 501. ΣΠΕΤΔΕ Δ' ΑΝΑΣΣ "ΕΠΟΧΟΣ κτ: Η Ἀμάτη, ὧδε, τιὼ παρ 'Ο-
μήρῳ Ἐκάβην ἀπομιμῆται. Ιλ: Ζ. σίχ. 87. κξ.

Στίχ: 504. ΑΤΗΣ ΤΟΣΣΑΤΙΗΣ ΩΣ "ΑΙΤΙΟΣ κτ: Γιαὶ γάρ καὶ τὴν πολέμο
τὴν πρόφασις ἐγένετο τὴν Λατινικὴν, ὃς καὶ τὴν Ίλιακὴν, καὶ πολλῶν
δὲ καὶ σέλικων. Διὸ Κέρδης ἐπὶ τὸν Δειπνοσοφιστῶν ἡμᾶς παρεπέμπει Βιβλ:

II. τὸν δεσκ πολλῶν ισορρόντα, τὰς μεγίσους τῶν πώποτε πολέμων συρρά-
γιῶν δεσκ γιανίκας.

Στίχ: 505. ΜΗΤΓΕΡΕΣ 'ΕΞΕΙΗΣ κτ: Ιλ: Ζ. σίχ. 296.

„Βῆ δὲ οἴναι, πολλαὶ δὲ μετεσσένοντο γεραιαι·

Στίχ: 506. "ΩΣ ΛΙΣΣΟΝΤ "ΟΔΥΝΗς κτ: Αὐτ: σίχ. 301.

„Λί δὲ ὀλολυγῇ πᾶσαι Λαθήνη χείρας αἴτιον.

Στίχ:

Pectora, & arrectæ stimulis haud molibus iræ.
 Arma manu trepidi poscunt, fremit arma juventus:
 Flent moesti, mussantque patres: hic undique clamor
 455 Dissensu vario magnus se tollit in auras.
 Haud secus, atque alto in luco cùm forte catervæ
 Confedere avium, piscofove amne Padusæ
 Dant sonitum rauci per stagna loquaciâ cycni.
 Immo, ait, ô cives, arrepto tempore, Turnus,
 460 Cogite concilium, & pacem laudate sedentes:
 Illi armis in regna ruant. Nec plura loquutus
 Corripuit sese, & teftis citus extulit altis.
 Tu, Voluse, armari Volscorum edice maniplis:
 Duc, ait, & Rutulos: equites Messapus in armis,
 465 Et cum fratre Coras latis diffundite campis.
 Pars aditus urbis firment, turreisque capestant:
 Cætera, quâ jussô, mecum manus inferat arma.
 Ilicet in muros tota discurritur urbe.
 Concilium ipse pater & magna incepta Latinus
 470 Deserit, ac tristi turbatus tempore differt:
 Multaqne se incusat, qui non acceperit ultiro
 Dardanium Ænean, generumque adsciverit urbi.
 Præfodiunt alii portas, aut faxa, fudelque
 Subiectant: bello dat signum rauca cruentum
 475 Buccina: tunc muros variâ cinxere coronâ,
 Matronæ, puerique: vocat labor ultimus omnes.
 Nec non ad templum, summasque ad Palladis arces
 Subvehitur magnâ matrum Regina catervâ,
 Dona ferens: juxtaque comes Lavinia virgo,
 480 Causa mali tanti, atqne oculos dejecta decoros.

Suc-

* * *

Στίχ: 507 — 509. ΠΑΡΘΕ'ΝΕ ΤΡΙΤΟΓΕ'ΝΕΙ, κτ: Καὶ αἱ Ἰλιάδες δὲ παρ Ὁμήρῳ, εὐθατηφταῖ, Ζ. 51χ. 805.

„Πότι Ἀθηναῖη, ἐρυσίπτολι, δια Θεάων
 „Ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεσ, ηδὲ καὶ αὐτὸν
 „Πρειώτα δὲς πεστεῖν Σκαιῶν προπάροιδε πυλάων.

Στίχ: 511 — 515. ΉΔΗ Δ' ἈΡ' ΡΟΤΟ'ΛΟΝ κτ: Πάρεται κανταῦθα Τύρουν ὁρᾶν κορυσσόμενον ὅπλοις κατὰ τὸν Ὄμηρικὸν Ἀχιλλέα. Ιλ: Τ: 51χ. 369.

„Κυνηῖδας μὲν περτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 „Καλὰς, αργυρέσιον ἐπισθυρίοις αραριάς.
 „Δέντερον αὖ θάρηκε περὶ σῆθεσσιν ἔδωσεν,
 „Ἀμφὶ δὲ ὥμοισιν βάλετο ξίφος αργυρόπλον,
 „Χάλκεον αὐτῷ ἔπειτα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
 „Εἴλετο τῷ δὲ απάνευθε σέλας γένεται ηὔτε μῆνης.

Στίχ: 513. ΓΥΜΝΟ'Σ Δ' ΩΝ ΚΡΟΤΑ'ΦΟΥΣ κτ: Ο μὲν Ὄμηρος Ἀχιλλεὺς.. εἰδεῖ τινὲς κεφαλὶν αὐτῷ ἀσκεπῆ παρῆλθε, τῷ μὴ ἐπὶ πᾶσι καὶ τινὶ Τρυφάλειν περιβάλλει, (Αυτ: 51χ. 180.

„Περὶ δὲ τρυφάλειν αἰσίας
 „Κρατὶ θέτο βριαριών οὐδὲ, αἵηρ ὡς ἀπέλαμψεν
 „Ιππάρις τρυφάλεια περισσεύοντο δὲ ἔθειραι.

Διατὶ οὐδὲ Μάρων Τύρηνον ὁδε, γυμνῆ τῇ κεφαλῇ, ὅπερ ἐνὶ ἀκαλύπτει

ημῶν

Παρθένε Τριτογένει, ἔρυσίπτολι, ἀλκήεσσα
Ἄξον λησῆρος Φρυγὸς δόρυ, ἥδε καὶ αὐτὸν
Πριωέα δὸς πεσέμεν πόλιος προπάροιδε πυλάων.
Αὐτὸς δὲ ἐμμανέως ασένδων ὥπλιζετο Τύρνος,
Ἡδη δὲ ἄρος φοτόλον θώρηκ' ἐνιδύς γε πεφρίκαι
Χαλκέας Φολίσι, κνήμαις δὲ πλι ἄρσατο χρυσὸν.
Γυνὸς δὲ ᾧν κροτάφει, ἐιφος ἥρτησ' αὖφ' ἀμοισι.
Χούσεος αὐπενῆς καταβαίνων σίλβε δὲ ἀπ' ἄκρης,
Θυμῷ ἐγγανόων, ἐντ' ἐλπίδι δήϊον αἴρων.
Ως ὅτε τις σατὸς ἵππος ἀκοσήσας ἐπὶ Φάτνη,
Δεσμὸν ἀπορθήξας θέηρ πεδίοιο κροῶνων,
Εἰωθὼς λάνεθαι εὑρθρέος ποταμοῖο,
Κυδίων υψῷ δὲ καρῇ ἔχει αὖφι δὲ χαῖται;
Ωμοις αἵτσοιταγ δὲ αγλαῖηφι πεποιθὼς,
Ρίμφα ἐ γῆνα φέρει, μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων.
Τῷ δὲ ἄρος απιώτα σὺν Βόλσκοις ὀπέωσι Καμίλλα
Παρὸς δὲ αὐτοῖς πύλησιν ἀφ' ἵππῳ ἀλτὸ χαῖτάζε.

510

515

520

Κρέι-

* * *

ἥμην παρείσησιν; ή, ὅτι Τύρνω γέπω συμβολῆς ἦν ὁ καυρὸς, ἀλλὰ παρεσκευῆς
τῆς εἰς πόλεμον; η ἡδε τοῖς ἀπαντᾶσι γνωστὸς η ἀπασι καθορώμενος, καὶ
αὐτοῖς ἔτι τοῖς ὁθνέοις ἀλλοδαπόθεν ἡκθσιν; Αυτίκα γαρ καὶ τῇ Όουλ-
σκίδι σωτυχῶν Καμίλῃ, ἐπιγνώσῃ τε, καὶ μετὰ τῆς προσηκέσσης αἰτίας
αὐτῷ ἀπαντησάση, μετ' αὐτῆς καὶ τὰ τῆς ἐσομένης μάχης προδιητήσαιο.
Στίχ: 515. EN T' ΕΛΠΙΔΙ ΔΗΙΟΝ ΑΙΡΩΝ. Ταῖς Φαντασίαις
πτερεύμενος, ὡς ἡδη περιγεγυνώς τὴν πολεμίαν, καὶ τῆς νίκης δεαζάμενος.
Στίχ: 516 — 521 ΉΣ ΟΤΕ ΤΙΣ ΣΤΑΤΟΣ ἸΠΠΟΣ κτ: Εξ Ομήρου πρὸς λέξην
η παρεβολὴ πάσσα, διὸς αὐτῇ χειροταμένης πρῶτον γαρ (Ιλ: Z. 51χ 506)
διὰ τῆς εἰκόνος ταύτης Πάρειν Ομηρος παρέεισην, ἀπ' οἴκων, ἐνθα ἦν πως
θαλασσεύμενος, ἐπὶ τίῳ μάχῃ λέκθυμως ὁρμαίνεται. Δεύτερον δὲ (Ιλ:
Ο. 51χ. 263.) διὰ τῆς αὐτῆς ομοίως Ἐκτορα, τὸν ὑπὸ Αἴαντος χερμαδίῳ
πρὸς τὸ σῆθος Βληθέντα, ἔξης δὲ ὑπὸ Απόλλωνος μένος τε καὶ ἀλκη
ἀναλασθέντα, καὶ πρὸς τίῳ μάχῃ πάλιν ἀναθαρσήσαντα Δοκεῖ οὐδὲ λίκε-
στέρον πρὸς ὅμοιότητα τὸν πρῶτον διατυπώθημαι, η τὸν δεύτερον. Διὸ καὶ
οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τὴν δευτέρην, τὰς δύο σίχεις μόνας (ἡφασιν Ευσάθιος) ἐκ
τῆς παρεβολῆς δέχονται, τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ τὰς δὲ τέσσαρας ὀβελίζεσιν.
Ἀλλ' γέτω μὲν ἔδοξε τοῖς παλαιοῖς, Ομήρω Ομηρον παρεβάλλεσιν. Οἱ δὲ
Νεώτεροι παρατιθέντες τῷ πρωτοτύπῳ τὸ ἔκτυπον, ητοια δοκεῖσιν εὑρίσ-
κειν ἐπὶ τῆς προκειμένης εἰκόνος Ομήρου τὸν Μάρωνα, κατάγε τίῳ χρῆ-
σιν εἰπεῖν οὐ γαρ σῆπτε κατὰ τίῳ εἰκόνας αὐτίῳ, καθ' ἑαυτίῳ θεωρεύμέ-
νῳ. έσι γαρ η αὐτῇ, ὡς εἴρηται, ἐπὶ λέξεως. Άλλ' οὐ ἐκ τῆς ὑποκειμένης
προσώπου, φασι προσφυέερον γαρ η Τυρνω, προσήμοσα Πάριδι. Καὶ η
μὲν Κρίσις η περὶ τίττη, έσι Πωπίς τῇ Αγγλῃ, ην καὶ ο ὅμοεθνής αὐτῷ
ἐπικυροῦ Κλάρκι: σ (ἐν τῇ εἰς τὸ Z. Ιλ: 51χ. 506. Σημ: Recte hīc obser-
vavit Popius, comparationem istam, et aptiore loco, & ad personam conve-
nientiū de Paride Homerum, quam de Turno instituisse Virgilium. Εμοὶ δὲ,
(μηδὲ γερεσήσει μοι τις ἐκτόπιος Φιλόμηρος) τάναντίον δοκεῖ. Πολλῷ γαρ
προδυμεστέρον ἐπὶ τίῳ μάχῃ ὁρμαίνει εἰκὼς τὸν Όνιργιλιακὸν Τύρνον, η
Ομηρικὴ Πάριδος, οὐ τῷ ἐπὶ τῆς παρεβολῆς προτεθέται τοι πρῶτος ἐμφερέε-
ρον ἔχειν καὶ ἔξικαθιώσαι. Ο μὲν γαρ δεσμοῖς εἴχετο δις ἀπορθήξειε, ηεις
τῷ Δρόσεγγῃ, τοὺς τῷ Λατίνῃ, τὰς τῶν ἀλλων, υφ' ὧν, ἐμποδῶν αὐτῷ γι-
γνένων, τῷ πολέμῳ ἀπείργετο, ο Τύρνος. Ο δὲ Πάρις έν ἐπιμώμῳ ἀργετῷ
γωχελευόμενος, Ιλ: Z. 51χ. 336.

Βιβλ. ΙΔ'. „Ἐξετο ἐν θαλάμῳ, ἔθελεν δὲ ἄχει προτραπέδῳ.

M

Καὶ

Succedunt matres, & templum thure vaporant;
Et moestas alto fundunt de limine voces.
Arripotens, belli præses, Tritonia virgo,
Frangere manu telum Rhrygii prædonis, & ipsum
485 Pronum sterne solo, portisque effunde sub a tis.
Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus:
Jamque adeo Rutulum thoraca indutus ahenis
Horrebat squammis, surasque incluserat auro.
Tempora nudus adhuc; laterique accinxerat ensem,
490 Fulgebatque altâ decurrens aureus arce:
Exultatque animis, & spe jam præcipit hostem.
Qualis ubi abruptis fugit præsepia vinclis
Tandem liber equus, campoque potitus aperto;
Aut ille in pastus armentaque tendit equarum,
495 Aut assuetus aquæ perfundi flumine noto
Emicat, arrectisque fremit cervicibus alte
Luxurians; luduntque jubæ per colla, per armos.
Obvia cui Volscorum acie comitante, Camilla
Occurrit, portisque ab equo regina sub ipsis
500 Desiluit: quam tota cohors imitata, relictis
Ad terram defluxit equis; cum talia fatur:
Turpe, sui merito si qua est fiducia fortis,
Audeo, & Aeneadum promitto occurrere turmæ,
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.
505 Me sine prima manu tentare pericula belli:
Tu pedes ad muros subfiste, & mœnia serva.
Turnus ad hæc, oculos horrendâ in virgine fixus:

O

* * *

Καὶ μόλις πε τῷς Ἐλτνης παραφάσσαιν ὄξεν, ὡς αὐτὸς Φησίν: (Αὐτ. σίχ. 337.)

„Νω̄ δέ με παρεπόστο ἀλογος μαλακοῖς ἐπέσσω,
„Δέμηνος ἐν πολέμῳ
δῶ γαρ λέγειν τὸς ὑπ' αὐτῷ Ἐκτορος, οὗς ἐν δικῇ καθυπέστη ἐπὶ τῷ ὕκινῳ
ἀλέγγχος. (Αὐτ. σίχ. 333.)

„Ἐκτορ, ἐπό με κατ' αἰσαν ἐπίκεσσας, όδ' ὑπὲρ αἴσαν.
„Ωσε ἔδε κυρίως περὶ τύτου βιθεῖη τὸ (ἀκοσῆσα) εἰ μάλιστα, κατὰ τὸν
τὸ Σχολιαςτὴν ἐρμίωσαν, ἐποίξατό τι, αὐτὶ τῷ μάχεραντι ἐπὶ τῷ ἐν τῷ
Φάτνῃ σάσσει, όδὲ τὸ δεσμὸν αποφῆξαι, ἐξ ἵχυρᾶς προδυμίας, καὶ αὐτοῦ
δότε σφέζεως. Λλαὶ περὶ τύτου κρινόνταν ὡς αὖ τῶν φιλαλογήντων ἐκά-
στῳ δίξει. Καὶ τοι, ἰλέκοι ὁ θεός Ομῆρος! ἐμπῆς γαρ καὶ ἄτα τὰ πρεσ-
βεῖα αυτῷ ἐποφείλεται, ὡς αὐτοφρύνη τὸς παραβολῆς ἐμολογεύειν, καὶ
ὡς αἴπειν, Λεχιτέκτονι.

Στίχ: 525. ΚΑΤ' ΧΘΟΝΟΣ ΛΙΨ "ΙΠΠΩΝ ΑΠΕ'ΒΑΝ Καὶ παρ' Ο-
μήρῳ οἱ Τρῶες ήλ: Θ σίχ. 492.

„Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνας, μῆδον ἔκειν

„Τοι δέ Ἐκτωρ αγύρεεις

Στίχ: 527. ΛΙΝΕΑΔΩΣΝ ΕΓ' ΛΗΣΙΝ ΤΦΙΣΤΑΜ Πάρεπελησίως καὶ
η' Λμαδῶν, Πενθεσίλεια, παρει τῷ Καλαβρῷ, Παρελ: Λ. σίχ. 92. Πρεμέμη
διπίκερος ἐλθόσας:

„Ἔτ δέ αἴρετο ἔργον, ὃ ἄπειται θυητές ἐώλικα.

.Δημ.

- Κρέβσαν δὲ Φάλαγξ η̄ πᾶσαι δίκαια ἡγλαύντες
Κατ' χρονὸς αὖθις ἵππων ἀπέβαν· τῷ δὲ αὐτῷ ἔπειτε:
Τύρον, αἴκεν θαρσεῖν ἀλκῆ θέμις έσιν ἀμέμπτως,
Αἰνειδῶν ἐλησιν υφίσαμ, ἔγαν ἐπορθόδοχη,
Οὴ τὸν ἀντιάν τυρδιών ἔσσυμαχη ἵππῳ.
Τοιγὰρ οὐ πρώτων χάρημης με μόνον πειρῆσσα,
Στῆδι σὺ δὲ αὖτε παρὰ τέχεσι, σῶε τὸν ἐπάλξεις.
Τύριος παραγενικῆ δὲ ἐκπάγλῳ δόστος ἐπερείσας,
Ω γάνος Ἰταλίης, ὡς Κάρη, τὰς χάριτάς σοι
Ἐιδέν, ἔχοιμι, ἔφη, αἴ σεο ἐπάξιοι εἴεν;
Νῦν δὲ (ἐπεὶ λωρέη προέχεις) δατεώμεθ' αἰεθλον.
Αἰνείας (ώς δὴ Φάτις, ὀπτῆρες τὸν ἀνένεικαν)
Κεφοτέργας ὄπλοις ἵππας προέηκε δολόφρων,
Τητια σευσομένης ὄρέων αὐτὸς δὲ δὲλλος ἀκρων
Σπεύδει, ηδὲ ἀβάτων, ὑπὲρ Ἀγεος ἀσσον ἱκέθαμ.
Δῆροι δὲ αὖτε κλέπτω, σκολιῇ δὲ αἰτοπῷ ἐνι λόχυας,
Αιφοδίες δὲ Φάρυγγας ἐνόπλοις ἀνθρεσι Φράξω.
Ἡ δὲ ἐκταξαμένη Τυρδηνὴ δέχνυσσο ἵππον.
Σὺ σοι Μέσσαπος οὖντος ἐσεῖται, Υλαι τε Λατίναι,
Τιβύρτοιο τε χάρος Ἀγετις σὺ δὲ μήδεο ξύμεν.
Ως Φάτο. Μεσσαπον αὖ δὲ ἐπέεσσιν δύμας ἐπὶ δῆροι
Οτρωάς, αὖτε τε ἐταύρος, θῶε κατ' ἐχθρῶν.
Ἐσι μὲν ἐμπερίκαμπτον, ἐνέδραις δεξιὸν ἄγκος,
Καί γε δόλοις ὄπλων- ἐκάτερθε δὲ δάσκια δένδροις
Πλευρὰ ὑπερτάνει ὁδὸς αὐτὰρ λεπταλέη τις,
Στενοῖσι σομίοις, παρόδων δικταὶ δὲ ἀδήλων.
Ἐνθα δὲ καταται, δρός αὖτε ἐφύπερθε κορύμβῳ,

Μ 2

Χῶρος

* * *

„Δημόσιον Ἀχιλῆα, καὶ ἐνρέες λαὸν ἀλέσσουν
„Ἄργειων τῆς δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέθασι,
„Νησίοις.

Στήχ: 528. ΟΥΓΓ. Τ. ΑΝΤΙΑ' ΑΝΤΙΑ' ΤΤΡΗΦΗΝΩΝ ΕΣΣΤΥΜΑΙ ΙΠΠΩΝ. Καὶ Λίας οἱ
Τελεμάνιος πέρος ἐαυτὸν ἀνελαβεῖν ἐπειδέσσει τὸν κάτατον Ἐκτορος μάχην.
Ιλ: Ν. σίχ. 79.

„Ἐκτορεὶς Πέιαμιδη διμοτον μεμαῶτε μάχεθασι.

Αλλὰ γὰρ αὐτὸς ιὼ, καὶ Λίας καὶ οἷος μὲν, ἀλλὰ καὶ Ἐκτορεὶς σῖω μάχεσθαι
ὑπὲριχνεῖτο. οὐ δὲ τῷ Φίλιῳ, καὶ θεμῆσι, σῶο δὲ τοῖς πέρι αὐτοῖς,
ἥρες γεμιών τὸ ἵππικὸν τῶν Τυρδηνῶν σύμπτων παρεβάλλεθαι πεπθόρεῖτο. Καὶ
οὐ μὲν τῶν πραγμάτων τοῖς Ἐλλησιν ἀντικρίσις ἐπισενεγμένων, ἐξ
αὐτογητοῖς, οὐς Φάναι, ὑπὲρ τῷ ιδίᾳ ἐθνεῖς κινδωεῦσσιν ἐτοίμως ἔχει. οὐ δὲ
καὶ πρὸ τοῦ τραπτέος ἐμόσε χωρέσσαι τὰ τέλματα ἐδείκνυν, καὶ καθ' ἐαυτὸν
ιδέσσει τὸν κινδων ἀνελέμβανε, καὶ Τύρον πάρεγένει θέωρον ἀπλῶς
τοῦ τε ἔργου, τὰς ἐπάλξεις φρεγεύντα πάρετοις Τελχεσιν.

Στήχ: 531. ΠΑΡΘΕΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΓΔΩΝ Εἰς ἐκπληξη
τοῦ δρῶντας πυρός.

Στήχ: 539. ΔΗΠΙΝ Ο Δ' ΑΥ ΚΛΕΠΤΩ ΚΤ: Διαὶ κρυψίαις ἐνέδρας δὲν τῷ πολε-
μίῳ καθεδίσημι, κατατραπηγησαι παράσσομαι. Τιοῦ δὲ οὐδερέσσει δὲ Ποιητής διε-
ζελέυσεται κατωτέρω. σίχ. 546 = 555.

Στήχ:

O decus Italiæ, virgo, quas dicere grates,
 Quasve referre parem? sed nunc (omnia quando
 510 Iste animus supra) mecum partire laborem.
 Æneas (ut fama fidem, missique reportant
 Exploratores) equitum levia improbus arma
 Præmisit, quaterent campos: ipse ardua montis
 Per deserta jugo superans adventat ad urbem.
 515 Furta paro belli, convexo in tramite sylvæ,
 Ut bivias armato obsidam milite fauces.
 Tu Tyrrhenum equitem collatis excipe signis:
 Tecum acer Messapus erit, turmæque Latinæ,
 Tyburtique manus: ducis & tu concipe curam.
 520 Sic ait, & paribus Messapum in prælia dictis
 Hortatur, sociosque duces; & pergit in hostem.
 Est curvo anfractu vallis, accommoda fraudi,
 Armorumque dolis; quam densis frondibus atrum
 Urget utrinque latus, tenuis quod semita dicit,
 525 Angustæque ferunt fauces, aditusque maligni.
 Hanc super, in speculis, summoque in vertice montis,
 Planities ignota jacet, turique receptus:
 Seu dextrâ laevâque velis occurrere pugnæ,
 Sive instare jugis, & grandia volvere saxa.
 530 Huc juvenis notâ fertur regione viarum;
 Arripuitque locum, & sylvi insedit iniquis.
 Velocem interea superis in sedibus Opim,
 Unam ex virginibus sociis, sacrâque catervâ
 Compellabat, & has tristis Latonia voces
 535 Ore dabat: Graditur bellum ad crudele Camilla,
 O virgo, & nostris nequicquam cingitur armis,

Cara

* * *

Στίχ: 556. ΩΠΙΝ Η ἄλως ΟΥΠΙΝ. Ταύτιω Ἀπολόδωρος Βιβλ: Α. Κεφ: Δ. μιαν εἶναι, Φησὶ, τῶν ἐξ ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ἢν Όριών βιαζόμενος ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξέυθη, Οἱ δὲ, αὐτοὺς εἴναι λέγουσι τιὼν Ἀρτεμιν, εἰς των ὑπὸ Λακεδαιμονίων καλεμένων μαρτυρίαν δὲ ἔτοι πρεβάλλονται τιὼν παρὰ τῷ Παλαιφάτῳ. Ἀλλ' οἱ ἡμέτερος ὥδε τῇ Ἀπολόδωρος δόξῃ εἴσκει σοιχεῖν. Τῇ γὰρ Λητωίδος κελέυσει, ητοι τῆς θυγατρὸς Ἀρτέμιδος, η Οὔπις, η Ωπις πέμπεται. ὑπῆρχον δὲ τῶν Θεανῶν ἐκάτην ιδίᾳ Θεραπαινίδες Νύμφαι τηλες, οὓς Ἀφροδίτη αἱ Ιδαῖαι, Θέτιδι αἱ Ναΐδες, καὶ οὕτω καὶ Ἀρτέμιδος η Ωπις.

Στίχ: 560. ΗΛΙΘΑ Οὐδέν γὰρ τῇ Καμίλῃ ὄντειρ ἐκ τῶν ἡμετέρων προσγενήσεται σπλαν.

Στίχ: 562. ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ ΕΙΔΕ ΜΕ Ιχυρότερα γὰρ αἱ ἔνυοια παλαιόμεναι.

Στίχ: 563. ΕΚΚΡΟΥΣΘΕΙΣ ΜΕΤΑΒΟΣ ΝΕΜΕΣΕΙ κτ: Μέταβον (Φησὶ Σέρβιος) Ἐθλιαὶ ἄγρεα γενέθαι, τιὼν παρὰ τῷ Ἀδριατικῷ πελάγει Μετάποντον κτίσαντα. Λλὰ περὶ τότε δρα τὸν Συγγραφία τῶν Ἐθν: παρὰ Μεταπόντιον πόλις Ἰταλίας, η πρέστερον Σίρις αἴπερ Μέταβον τῷ Σισύφῳ τῷ Αἰόλῳ τιὼν γὰρ Μετάποντον οἱ Βάρβαροι Μέταβον, ἔλεγον. Καὶ τοι ἄλλοι πεθανώτερον ἐδοξεν, αἴπερ Μέταβον τῷ κτίσε, τὸ Μεταβόντιον, καὶ τιὺς Μετάβοντον κατ ἀρχὰς κληθιῶσι, ἐξελιωθιῶσι δὲ ἐπειτα ἐντεῦθεν εἰς τὴν Μετά-

Χῶρος, ἐν ὦ ἀγνῶτα πάρεσι λαθεῖν ἀνυπόπτωσι,
Καὶ κεν δεξιάδικ, καὶ κ' ἐκ σκαιῶν πολεμίζουσι,
Καὶ κεν ἀναιδεῖς λᾶς αὐτὸς ὑψες προπροκυλίσσουσι
Ἐνθα νεαν Τύρνος δὲ ὁδῶν γινωτῶν οἱ ἐφίκτοι,
Κάλλαβε δ' ἄρδ χῶρον, πυκναῖς τ' ἐκοχήσατο λόχυμας.

555

Τῆμος απερχνιώ Ωπιν ἐν δρανίοισιν ἔδεθλοις,
Παρθενικῶν μίαν ἐκ θιάσῃ ιεροῦ ἔταιρη,
Κεκλομένη ἐν ἄχει Λητωΐς φεγγέστο τοῖα.
Δῆριν ἐς ἀργαλέων, ὡς Κάρη, ἐσι Καμίλλα·
Ἡλισα δ' ἡμετέροις ἔμπης ὑπεδύσσατο ὅπλοις.
Τῷ φιλέω μάλιστας πέρι 8δ' ἔρος Ἀρτεμιν ἔτος
Προσφατος εἴλε με, 8δέ με κίνηστος Ἰμερος αἴφνης.
Ἐκκραθεῖς Μέταβος νεμέσαι ὑπεριώρος αἴρχης,
Ἐυτε δὰ Πριβέρνυς ἀπεχώρει τῷ πάλαι "Αἴσευς,
Ἡ παστού περορίης ὀπέωνα, ἀτὰρ τ' ὄνομην
Ἐκ Κασμίλλης μητρὸς, αἴφαιρῶν σῆγμα, Καμίλλαν.
Τῷ δὲ ἔγκολπον ἄγων ἐδίδρασκε ἐπὶ δρεα μακρὰ,
Δρυιὰ τὸ ἔρημα. Βέλη δὲ εἰς πίεσεν πάιτοδεν αὐνὰ.
Ἐκπεριπτάμενοι Βόλσκοι δέ μιν ἀμφικέχωτο.
Ἡινὶ δὲ, Φύεης μέσσον, ὑπερχειλῆς Ἀμασίως,
Πλημμύρων ἄφρει (κατὰ δάκτο γάρ ἀσπετος δύμβρος.)
Ἐκνήξαθ' οὐδὲ ἔτοιμος, ἐκητι δὰ νηπιάχοιο,
Ἡν ἐπελιννύσσων γλυκερῷ δεδιώς περὶ Φόρτῳ.
Ωδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο ἔιμεν ἀριστον.
Τἄγχος, οὐδὲ ἐν πολέμοις χειρὶ κρατεῖη διενώμα,
Δούινον, ηδὲ δέσποις ἐπ' ἔχον, βριθὺ σιβαρόν τε,
Τῷ δὴ νηπιάχω φλοιῷ φελλοῦ ἐλιξας,

560

565

570

575

Εὔδετ'

* * *

Μετάποντον, καὶ τὸ Μεταπόντιον. Ή δέ τοι νέμεσις καθ' ιωδὸν Μέταβος
τῆς αρχῆς λέγεται ἐκπεστεῖν, ἀμφιβολογεῖται. Ήτοι γάρ δικαία γένοιτο,
ως ὑπερηφάνως τε καὶ τυραννικῶς αὐτῷ ἀρχοντος, η κατὰ βασκανίαν
σασιασάντων τῶν ἀρχομένων κακείνας μὲν τὴν ὑπεριώρα αἴρχην κατ'
ἐνέργειαν νοητέον, ἔτω δὲ, κατὰ πάθησιν. Αλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον εἰκὼς ὑπο-
λαμβάνειν, διὰ τὸ κατόπιν περὶ αὐτῷ λεγόμενον. σίχ. 593

Στίχ: 564. . . . ΠΡΙΒΕΡΝΟΥ . . . ΤΟΤ ΠΑΛΛΙΑΣΤΕΩΣ, Πριούερ-
νοι. Ιταλίας πόλις, (Στεφ: Βιζ.) Ρώμης παλαιοτέρα, Ουόλσκων Μητρό-
πολις, ἐγγὺς τῷ ποτ: Αμασίω. Νωδὲσπιον, ο καλεῖται Ρίπερνο.

Στίχ: 568. . . . ΒΕΛΗ Δ' ΕΠΙΕΖΕΝ . . . Ταὶ ἐκ τῶν σασια-
σῶν, ἐπελαυνόντων κατ' αὐτῷ, συχνὰ αἴφιέμενα.

Στίχ: 570. . . . ΑΜΑΣΗΝΟΣ, Τάγη μνεία ἐγένετο καὶ Ζ. Αἰν: σίχ.
734. Καλεῖται δὲ νῶ Τορρία.

Στίχ: 574. ΩΔΕ ΔΕ ΟΙ ΦΡΟΝΕΟΝΤΙ κτ: Ίλ: Κ. σίχ. 17.
,, Ήδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν αριστη φαίνετο βελη.

Καὶ Ίλ: - N. σίχ. 458.

,, Ωδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.

Στίχ: 576. ΔΡΥΓΙΝΟΝ; Ήδα ΟΖΟΥΣ ΕΤ ΕΞΩΝ κτ: Solidum nodis et robore
cocto. (Σερβὸν ἔχοις τε καὶ δευτερηπτῆ) τεττέσι τῷ διὰ χρόνος πεφείση,
καὶ σερβεστέρᾳ καθετώσῃ διὰ παλαιότητα.

Στίχ: 577. . . . ΦΛΟΙΩΙ ΦΕΛΛΟΙΓΟ . . . Libro & Sylvestri su-
bereg, Φησὶ Μάρων: (Βιβλίω, καὶ ὑλαίω Φελλοῦ) τὸ δὲ Libro (Βιβλίω) αὐτὴ
Βιβλ. ΙΑ'. N

τῷ

Cara mihi ante alias: nec enim novus iste Diana
 Venit amor, subitâque animum dulcedine movit.
 Pulsus ob invidiam regno, viresque superbas,
 540 Priverno antiquâ Metabus cum excederet urbe,
 Infantem, fugiens media inter prælia belli
 Sustulit exilio comitem, matrisque vocavit
 Nomine Casmillæ, mutata parte, Camillam.
 Ipse, sinu præ se portans, juga longa petebat
 545 Solorum nemorum: tela undique fæva premebant,
 Et circumfuso volitabant milite Volsci,
 Ecce, fugæ medio summis Amasenus abundans
 Spumabat ripis (tantus se nubibus imber
 Ruperat) ille innare parans, infantis amore
 550 Tardatur, charoque oneri timet: omnia secum.
 Versanti, subito vix hæc sententia sedet.
 Telum immane manu validâ quoq; forte gerebat
 Bellator, solidum nodis, & robore cocto,
 Huic natam, libro & sylvestri subere clausam,
 555 Implicat, atque habilem mediæ circumligat hastæ.
 Quam dextrâ ingenti librans, ita ad æthera fatur:
 Alma, tibi hanc, nemorum cultrix Latonia virgo,
 Ipse pater famulam voveo: tua prima per auras
 Tela tenens supplex hostem fugit: accipe, testor,
 560 Diva, tuam, quæ nunc dubiis committitur auris.
 Dixit, & adducto contortum hastæ lacerto
 Immitit. Sonuere undæ, rapidum super amnem

Infer

* * *

τῇ ἐνδοτέρῳ τῇ δένδρῳ Φλοιῷ λήγει, ἐφ' ἥ, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ παπύᾳ, τῇ
 Βιβλίᾳ τοῖς παλαιοῖς ἐγράφετο. Προθεὶς δὲ ὁ Ποιητὴς τῷ Libro τῷ Sube-
 ge, ὃ τὸν Φελλὸν σημαίνει, τὸ ἔν, Φασὶν ἐσῆμεν διὰ δυοῖν, ὡς αὐτὸι διὰ
 τῇ ἑνὸς στάπαλη τῷ δύο ἀπεδόκαμεν, τὸν τῇ Φελλῷ Φλοιὸν ὑποδέμενον
 ἐσι γάρ τι δένδρος εἶδος ἡ Φελλόδρυς, πέρι οὐ ἐν τοῖς περὶ Φυτ. Ισορ.
 Βιβλ. Α. καὶ Γ. Θεόφραστος.

Στίχ: 980. ΠΟΤΝΙΑ ΔΗΤΩΙΣ κτ: 'Ομοίως τιώ' Λετερμν ὑπὸ τῷ Σελήνης ὄνο-
 ματι καὶ Νύσσος ἐπεκαλέστο, Θ. Λιν: σιχ: 422.

„Ἄρεων αὐγῆσσην. Λητώιε, οὔρε νεμᾶν τε.

Στίχ: 981 ΤΗΝ ΣΟΙ, ΕΙΩ ΦΥΝΤΩΡ, ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΔΑ κτ: Ως
 ἐξοιταν ἔχων ὁ πατὴρ, εἰς θεραπαινίων Ἀρτέμιδα αἴνετιθησιν. Όδὲ Σέρβιος,
 ρητοι καθ' αὐτὸι τένομα (ἡ Καμιλλα) τιώ θεραπαινίδας δηλῶν ἐδίδαξε. Καὶ
 μὲν δὴ, καὶ παρὸς Ρωμαίοις πάλαι, Καμιλλας τε καὶ Καμιλλας τοῖς καὶ
 τοῖς παιδαῖς ἐνόμαζεθαν, οἷς τε καὶ αἱ καθῆκεν ἡ τῶν Φλασμαίων ἐξ-
 πρέπησις.

Στίχ: 982 ΠΡΩΤΗ ΙΚΕΤΙΣ ΔΙΑ' ΑΤΡΑΣ Prima per Auras: Τό,
 πρώτη, τῶν Διερμήνευτῶν οἱ πλείστης ὀλγώδως παρηλθον. Άλλ' οἵτοι, διὰ
 τὸ μαθεματικὸν πρὸ αὐτῆς ἀλλι, παραπλησίας διὰ δέρατος ἀφεδόσων, τῷ
 Θεῷ καθιερωθεῖσσαι, ἡ ἐτε πρωτέου ὁ πατὴρ τιώ πῶς τῶν ἐπελασυνότων
 δυνατίσσαι ἀκτενεύειν, εἴτε καὶ αὐτὸν μετ' ἐκείνων, ὁ ποὺ ἐγένετο. Τοιότε δὲ
 τι ὑπολαβεῖν ἐδάξει καὶ εἰ ταῦλος Κάρος:

,Ecco ch' a te devota, a l' armi tue]
 ,Accomodata, dal nemico in prima
 ,Sal per te la fottraggio. . . .

Στίχ:

Εὗ δὲ τὸ ἐπιπλέξας, ἐν μέσων μητὶ προτὶ δῆσε,
Δύρον δεξιτερῷ δὲ σαθρῶν ἡγεμόνος τοῖς:
Πότνια Λητωΐς, νεμέων κασμήτριος Κάρη,
Τῶν τοι, ἔγω Φιλίωρ, θεραπαινίδας ἐν ὄστεοις,
Σεῖο ἔχσα βέλη, πρώτη ἵκετις διὰς ἀνυρεσ,
Δυσμενέας Φεύγει. Σιώ δέ χυνυσθε διὰς, θέσαι,
Η σοὶ παρτιζεταί διὰς ἥρεος αὐμφιβέλοιο:
— Η, καὶ ἀνασάλας γε βραχίονας ἔγγονος αἴφηκεν
— Ηχησαν δὲ φέεθρα υπὲρ λάβρος ποταμοῖο,
Οἰκτρὴ ἡσὶ δὲ ἐπτη τρίζοντι Καμιλλα: βελέμιναι
Καὶ Μέταβος δὲ ἥδη προσύμσης ἔγγυον εἶλης,
Βαέλεν ἐν δένθροις διαβάς δὲ ἔγγονος γε, ἀμια Κάρη,
Ἐκ χλοερῆς βώλας Τριοδίτιδι ἀναστε δώραν.
Δέχνυτο τὸν δὲ ἄρας δόμοις, δὲ πόλις ἔνδοντι τάχας.
(Οὐ γὰρ ἐκών ἀντὸς ποτε ἀγριοτῆτος ἀπολέποι.)
Ποιμενικὸν δὲ βίωτον ἐν οὔρεσιν ἥγεν φρήμοις,
Ἐνδὲ ἐν λόχμαις, καὶ τρηχείαις φωλεύησι.
Θεγατέρα τρέφεν ἐξ ἵππου μαέων αγνελεής,
Χάλεσ' αὐτέλγασταν θηράς θηλαῖς απαλοῖσι.
Σὺ δὲ η πᾶς τὰ πρῶτα ποδοῖν ἀπεράντατο ἔχη,
Αυτίκα τῆς παλάμας ὁξεῖ πατεφόρτισεν ἔγγει,

580:

585:

590:

595:

N. 2.

Τυτ-

* * *

- Στίχ: 584 . . . ΔΙΑ' ΉΝΕΡΟΣ ΑΜΦΙΒΟΛΟΙΟ. Όυ γὰρ ίτος αὐτοφαλές, εἴ-
περ ἄρα, ζωτὸς ἀποτοξευθέντος διὰσέρος, ἀκινδώντος διελεύσεται.
Στίχ: 587. ΟΙΚΤΡΗ' . . . Οἰκτρὴ δὲ, ψήσι τικαῦτα ἦν, δτε διὰ τὴς Βέ-
λες ἐσώζετο, ἀλλὰ τοῦ, δτε εἰς πρέπτοντος αὐτῇ ἐσατλε εἰνέβαλε κινδων τὴ
ἀναρεθίωσε. (Ορεα ἔξης σίχ. 608-611.)
Στίχ: 590. ΕΚ ΧΛΟΕΡΟΥ ΒΩΛΟΥ ΤΡΙΟΔΙΤΙΔΙ ΑΝΣΠΑΣΕ ΔΩΡΟΝ. Τπο-
θέδαι δεήσει, δτι ιδυτενὲς προϊὸν τὸ δόρυ, ἐπὶ τιὼ ἀπέναντι τὴς ποτα-
μῆς ὄχθεις, ἀπαλωτέρεν αἰς ἐκ Βάλας χλοαζόσης πεφυκίαις, ἐκεπάγη, αἰς
μη πρὸς αὐτῇ τῇ γῇ τὸ τῆς παιδὸς δάμας προσαρέσαχθιων, τιῶν δὲ
μετίσθιον ἀλλας γὰρ ἀν σωτεριβητον τῇ τῆς φίμης σφοδρότητος περαιωθέσ
δὲπειτα καὶ διεγενήτως αὐτοσασε τὸ δόρυ, καὶ τὸ θυγάτριον τῇ Τριοδί-
τη δώξει προσπένγκε. Τὸ δὲ διὰ (Τριοδίτιδι) ὠδε, καθάπερ καὶ τὸ ἔξης,
σίχ. 606. (Η δὲ Αρτέμιδη ὄντ.) ἐπὶ πρῶτης αὐτωνομασέον προσώπῳ οἷον
εἰφασκεν (ἐμοὶ). Όυ γὰρ εὶς Ποιητῆς ἔδη δὲ τὸ δράματα ἐνταῦθα διεξιῶν,
αλλὰ δὲ Αρτέμις αὐτῇ, η πρὸς τιὼ Ωπιν τὸν λόγον ἀποτενύσσα, αἰς δῆ-
λον ἔκτε τὴς αὐτωτ: σίχ. 558. (Αιτωλὸς Θρέγχατο τοῖς.) καὶ ἐκ τῶν ἐπο-
μένων δὲ, σίχ. 610-619. Θευκάζει δὲ ἐπειν, δτι τιὼ παρὰ τῷ Ποιητῇ
ἴνταῦθα, περὶ τὸ πράσωπον διέξειστο τὸ συμβάν, αὐμφιβολογίαν, οἱ Σχο-
λιογράφοι (οὓς αὐτὸς ἀν αἰδεῖσι) ζωτὸς αὐτολεπτώρως παρέβλεσσαν.
Στίχ: 591. ΔΕΧΝΥΤΤΟ ΜΙΝ Δ' ΑΡΑ, ΟΤΤΟΜΟΣ, ΟΤΤΟΠΟΛΙΣ ετ: Όν γὰρ
αἰτοχθῖς αἴπαστον, αἰς τυραννικὸς τις τὸν τρόπον καὶ αγρεμας, Οὐδόσκοις το
διὰ καὶ Ετράσσοις. (Ορεα αἴωτ: σίχ. 563.)
Στίχ: 596. . . . ΘΗΡΟΣ ΘΗΛΑΣ . . . Θῆρες γὰρ κοινότερον μὲν,
καὶ τὰ κτίσι τηλῶν, τινὲς δὲ καὶ τερὶς ἢ λόγος ἵππος αἴδαιης ίω, καὶ
διὰ τάτο θηρεωδετέρα, αἰς εἰς ὄχειαν μόνον ἐπὶ τῆς αὐγέλης τημένη.
Στίχ: 598. ΛΥΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ ετ: Ουτῷ καὶ παρὰ Πηνελέων Πύθ. Θ.
Τψεύσθε τῶν Δακπιθῶν Λιαζ.

Ταῦ έυωλενοκ
Θρεψίψατο παιδας Κυρδάναν.

- Infelix fugit in jaculo stridente Camilla.
 At Metabus, magnâ propius jam urgente catervâ,
565 Dat sese fluvio, atqne hastam cum virgine victor
 Gramineo, donum Triviæ, de cespite vellit.
 Non illum teatris ullæ, non mœnibus urbes
 Accepere: (neque ipse manus feritate dedisset.)
 Pastorum & solis exegit montibus ævum.
570 Hic natam in dumis, interque horrentia lustra,
 Armentalis equæ mammis, & lacte ferino.
 Nutribat, teneris immulgens ubera labris.
 Utque pedum primis infans vestigia plantis
 Institerat, jaculo palmas oneravit acuto,
575 Spiculaque ex humero parvæ suspendit & arcum.
 Pro crinali auro, pro longæ tegmine pallæ,
 Tigridis exuviae per dorsum à vertice pendent.
 Tela manu jam tunc tenerâ puerilia torsit,
 Et fundam tereti circum caput egit habenâ;
580 Strymoniamque gruem, aut album dejecit olorem.
 Multæ illam frustra Tyrrhena per oppida matres
 Optavere nurum: solâ contenta Dianâ
 Æternum telorum & virginitatis amorem.
 Intemerata colit: vellem haud correpta fuisset

Mili-

* * *

„Α μὲν γ' ισῶν παλιμβά-
 „μες ἐφίλαστεν ὁδίς,
 „Οὔτε δέπνων οἰκειῶν
 „μεθ' ἐταιρῶν τέρψιας.
 „Αλλ' ἀκόντεσσι τε χαλκέοις
 „Φασγάνω τε μαρναμέναις
 „Κεραίζεν ἀγριες
 „Θῆρας

Στίχ: 604. ΣΤΡΥΜΟΝΙΗΝ ΓΕΡΑΝΟΝ Ἐκ τᾶς πολλὰς περὶ Στρυ-
 μόνας τὸν ἐπὶ Θράκης ποταμὸν αὐθοίζεθαι τὰς Γεράνες. Ὁρα Δ. Γεωργ.-
 σίχ. βιι. καὶ I. Αἰν: σίχ. 277.

Στίχ: 605. ΠΟΑΛΑΙ ΤΗΝ ΔΕ ΜΑΤΗΝ Ως νοῦ Πινδάρος ἐνθα-
 σάνωτ: γ' περὶ τῆς Τύφεως Κυρήνης (καθάπερ υπεληφέναι εἶδος Κέρδης)
 περὶ δὲ Ἀλκηνίδος τῆς Ἀνταίης (κατὰ τὸν Πινδάρον Σχολαστικὸν) λέγων:

„Τὰν μάλα πολλοὶ ἄρι—
 „σῆνες αὐδρῶν αἴτεον
 „σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ
 „ξεινῶν, ἐπει θαητὸν εἶδος
 „Ἐπλετο, χρυσοσεφάνις δὲ οἱ ἥβας
 „καρπὸν αὐθίσαντ' αποδρέψου εἴθελον.

Στίχ: 612. ΒΑΣΣΑΚ' ΙΘΙ, ὡ ΝΥΜΦΗ, Ιλ: Θ. σίχ. 399.
 „Βάσκι ιθι, ιρι ταχῖα, πάλιν τρέπε, μηδὲν ἔα σάντινον
 Καὶ Ιλ: Ω. σίχ. 144.

„Βάσκι ιθι, ιρι ταχῖα, λιπῆστ' εἶδος Ουλύμποιο

Στίχ: 614. ΤΗΓ ΤΑΔΕ κτ: Δῆλον ἐκ τῶν ἔχης, ὅτι τις φαρέτραν, καὶ τὰ τόξα
 ἢ Ἀρτεμις τῇ οὐπιδὶ ἦν ἐπορέγγωσα.

Στίχ: 616. ΤΡΩΣ, ΕΙΓΤ' ΙΤΑΛΟΣ ΕΙΗ Αὐτὶ τῷ Ιταλῷ ὡδε τινὰ
 τῶν ἔξ Ιταλίας ἐπικρεβύτων Αἰνείᾳ, λαβεῖν ἔξειναι.

Στίχ:

Τυτθῆς δ' ἐξ ὕμοιν ἀφήψατο τόξα βιάς τε.
 Ἀντὶ δὲ κρηδέμνυτο χρυσέν, Φάργες τε ποδήρες;
 Ἐκ κορυφῆς δέρδας, διὰ νάτης, Τέγυριδος ἥρτο.
 Χερσὶ βέλη δ' ἥδη ἀταλήπτερο παιδικὰ πάλλε,
 Σφενδόνιον δ' εὗ ἀμφὶ κάρη λῶφον σφρόωσα,
 Στρυμονίων Γέρανον βάλεν, ἀργεννῆς τε Κύκνου.
 Πολλὰ τιὰ δὲ μάτια Τυρρηνὰ κατ' Αἴγεα μῆτρες
 Ἐννυὸν ἴμεροντο ἔχειν· η δ' Αρτέμιδος οἶη
 Αἰὲν ἔρον βελέων, καὶ παρθενίης, διασώζει.
 Αἴδης ὄφελεν τοῖης σρατίης μὴ δῆποτ' ἥρασθη!
 Μηδὲ ἄρι μαμώι Τεύχρας προκαλεῖθ' ἐπὶ δπλα!
 "Οὐ καὶ ξοὶ ἥδιση ἐν ἐταίραις νῦν μοι ὅπαν.
 Ἄλλα γέ, ἐπεὶ μάλα δὴ μόιραις κατεπένγετ' ἀώραι,
 Βάσκηθι, ὡς Νύμφη, προλιπτόσ· ἔδος Οὐλύμποιο,
 Αἰνὴ Φύλοπις ἦχι κακῇ συβρήγνυνται· αἴσῃ,
 Τῇ τάδε τιμωρὸν δὲ Φαρέτρης ἔξελε Ἰὸν.
 Τότῳ δέ, ξερὸν ὃς κεν καῦνο δέμας τιτρώσῃ,
 Τρῶς, ἄττ' Ἰταλὸς ἔη, ἐῷ μοι ἐν αἵματι τίσαι.
 Εἴτα δέ γε νεφέλη, δυσσότις σῶμα καὶ ὄπλα
 Τυμβεύσω αἰναίρασ, ἀτὰρ πάτρη καταδήσω.
 "Οὐ φάτο· τῇ δέ αἰξε, πόλει λεπτῆς διὰ αὔρας,

600

605

610

615

Ηχη,

* * *

Στίχ. 618. ΤΥΜΒΕΤΣΩ ΑΝΑΕΙΡΑΣ Οὓς γὰρ οὐφίσιν δύος οἱ
 θεοὶ ἔχον, πεσόντας ἐν τῷ μάχῃ ἀριντες, ἐπὶ τὰς ἴδιας ἐκείνων εἰώθα-
 σαν μετακομίζειν πατρίδας. Ἡρα μὲν οὖν Ἰλ: Π. 51χ. 453. Ὅποβαλλε.

Δέ, ἐπιτρέψα μὲν Σαρπηδόνας ὑπὸ Πατρόκλου αἰναίρεθιῶν,
 „Αὐτὰρ ἐπὶώ δὴ τὸν γε λίπη ψυχή τε καὶ αἷλον,
 „Πέμπειν μὲν Θανάτον τε φέρειν, καὶ γῆδυκον Τύπνον.
 „Εἰς δέκα δὴ Λυκίης ἐυρεῖται δῆμον ἵκωνται,
 „Ἐνθα ἐ ταρχύσεσι καστίγνυτοι τε, ἔτοι. τε,
 „Τύμβῳ τε, σήλη το τὸ γάρ γέρας ἐσὶ θανόντων.

„Ἀγαιρεθέντα δὲ ἥδη, πεμφθεὶς παρὰ τῷ Διὸς Ἀπόλλων, (Αυτ: 51χ. 667.)

„Αὐτίκα δέ ἐκ βελέων Σαρπηδόνας δίον αἰέρας,
 „Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, λεῖσεν ποταμοῦ δύοντι,
 „Χεῖσεν τὸν ἀμβροσίην, περὶ δὲ ἀμβρόσια εἵματα ἔσσε,
 „Πέμπε δέ μη πομποῖσιν αἷμα κραυπνοῖσι φέρεθαι
 „Τύπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάσσοι· οἱ δέ μην ὁκεί¹
 „Κατθεσσαν ἐν Λυκίης ἐυρεῖται πίον δῆμοι.

„Ωσκύτως παρὰ τῷ Καλαβρέῳ, Δ'. Παραλεπ. 51χ. 4. Γλαύκον ὑπὸ Δίου
 τος πεσούτας

„Διτὸς Ἀπόλλων
 „Ἐκ πυρὸς αἰθομένου μάλ' ἐσσυμένως αἰναίρεται,
 „Δᾶσκε θεοῖς αἱμόισι φέρειν Λυκίης Χαδὸν αἷς.

Καὶ Παραλεπ. Β. 51χ. 649. Μέμηντο πέρι τῆς Πηλεύδε δαμέντων

„Θεοὶ ἀμφε πάντες αἴται
 „Μηκρὸς ἐφημοσωάγοι· βιη φορέοντο κελέυθω.
 „Ἐς πεδίον Πειάδιον, καὶ ἀμφιχέοντο θανάτου.
 „Οἱ καὶ αἰνηράψαντο θεῶς Ήώιον ψα,
 „Καὶ ἐφερον πολυοῖ διήγεσος

Βιβλ. ΙΑ'

ο

Στίχ:

Militiâ tali, conata laceffere Teucros:

585 Cara mihi comitnique foret nunc una mearum:

Verum age, quandoquidem fatis urgetur acerbis,
Labere, Nympha, polo, finesque invise Latinos,
Tristis ubi infausto committitur omne pugna.

Hæc cape, & ultricem pharetra derome sagittam:

590 Hâc qnicunque sacrum violarit vulnere corpus,
Tros, Italusve, mihi pariter det sanguine poenas.
Post ego nube cavâ miserandæ corpus & arma
In poliata feram tumulo, patriæque reponam.
Dixit: at illa leves cœli demissa per auras

595 Insonuit, nigro circundata turbine corpus.

At manus interea muris Trojana propinquat,
Etruscique duces. equitumque exercitus omnis,
Compositi numero in turmas: fremit æquore toto
Insultans sonipes, & pressis pugnat habenis
600 Huc obversus & huc: tum late ferreus hastis
Horret ager, campique armis sublimibus ardent.
Nec non Messapus contra, celeresque Latini,

Ex

* * *

Στίχ: 620. : : . . 'ΕΣΣΑΜΕ'ΝΗ 'ΕΡΕΒΩ'ΔΕΙ" ΣΩ'ΜΑ ΘΥΕ'ΛΛΗ. Τὸς Θεὸς
καὶ τὰς Θεάντας ἐπὶ γῆς κατιέναι πλάττει ἡ Ποίησις, ἐπὶ μὲν ἀγαθῶν
νεφέλας αὐτὸς περιβάλλεται σελασφόρους, ἐπὶ δὲ τοῖς ἐναντίοις γνοφερᾶς
τε καὶ ἀχλυώδεις.

Στίχ: 623. ΠΑ'ΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΗΤΟΙ Εὖ τε καὶ κατὰ ἀριθμὸν ἐπὶ¹
Φάλαγγος τεταγμένοι, ἔχοις ἔτυχε συμμίγδιω φερόμενοι.

Στίχ: 626. ΛΑΓΡΟ'Σ ΣΙΔΗΡΕΟΣ "ΕΙΓΧΕΣΙ ΦΡΙ'ΣΣΕ, κτ: Ιλ: Ν. σίχ.
339.

"Εφείξεν δὲ μάχη Φθισίμβροτος ἐγχείστοι
Μακρῆς, ἀς εἴχον ταμεσίχροας· ὅσδε δὲ ἀμερόν
Αυγὴ χαλκείη κορίθων απὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαενῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις

Στίχ: 629. . . . ΠΤΕΡΟ'Ν 'ΗΔΕ' ΚΑΜΙ'ΛΛΗΣ· Τὸ δὲ τῷ σρατῷ ιππι-
κὸν ἀγημα πτερὸν ὄνομαζεται, ἐνιοτε δὲ καὶ τὸ πεζικὸν τῷτο δὲ, ἐκ με-
ταφορᾶς ἐν τῷ παρατάξει, καθάπερ οὐδὲ καὶ μέτωπον ἔρηται, καὶ κέρα-
τα, καὶ πλευραί, καὶ ὄρα.

Στίχ: 634. ΛΙΨΑ ΙΩΓΗῆ κτ: Ιλ: Δ. σίχ. 446.

"Οι δὲ ὅτε δὴ δέ τοις ἔνα χῶρον ἔνα ξωιόντες ἵκοντο
Σωὶ δέ ἔβαλον δινάς, οὐδὲ δὲ ἐγχει, καὶ μένε ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων, ατὰρ ἀσπίδες ὄμφαλοσσαν
Ἐπληγτ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δὲ ὀρυμαγδὸς ὀρώρεις κτ:

Στίχ: 635. . . . ΧΕΤ"ΝΤΟ ΔΕ' ΤΟ'ΞΑ. Καλαβρε: Παραλειπ: ΙΑ. σίχ. 16.
Πάντη αὐγανέα τε, καὶ ἐγχει, καὶ βέλε ἀνδρῶν,
Αλλυδις ἀλλα χέοντο, κακὴ μεμαῶται φύγοιο.

Στίχ: 636. ΤΑΡΦΕΑ 'ΩΣ Νιφάδες κτ: Ιλ: Μ. σίχ. 156.

"Νιφάδες δὲ οὐ πίπτον ἔραζε
Ως τὸ ἄνεμος ζῆται, νέφεα σκιόενται δονήσαι,
Ταρφεας κατέχειν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρη
Ως τῶν ἐκ χειρῶν βέλε ἔβρεον

Στίχ

“Ηχη, ἔσσαμένη ἐρεβώδει σῶμα θυέλλη.
Τγτάκι δ' ἀρ τάχεσσι φάλαγξ προτιπίλνατο Τρώων,
Τυρρηνοὶ τ' ἀγέται, σρατὸς ἐππήων τε κατ' ἄλας·
Πάντες ἀριθμητοὶ κρατερώνυν δ' ἀμπέδον ἵππος
Βαῦνε κροαίνων φίμφα, Φρυαγματίας γε χαλινοῖς,
Ἄγχόμενός τ' ἀντεῖχεν, ἀτὰρ τρέπετ' ἐνθα καὶ ἐνθα.
Ἄγρος δ' ἐνρὺς τόφρα σιδῆρεος ἔγχεσι φρίσσε,
Στίλβε τε δαιόμενον πέδον, αὔρομένοισιν ἐν ὅπλοις.
Μέσσαπος ἀντιόων δ' ἦν, σὰν κραπνοῖσι Λατίνοις,
Σώ τε κάσει δὲ Κόρας, Κέρης πτερόν ἡδὲ Καμίλλης.
Ἀντίβιοι δ' ὠφθεν, καὶ δεξιτερὰς δ' ἀνασεῦντες
Δελιχὰ ἔγχεα τεῖνον, ἀτὰρ τ' ίψες προίαλλον.
Ορμῇ δῆτ' ἀνδρῶν, χρεμετισμὸς τ' ἀθετο ἵππων.
“Ηδη δ' ἄχρι βέλης ἐκάτερθε βολῆς ἔωιόντες,
Αἴψα λιγῆς σῶ μεγάλῃ ἐπόρουν, οὐδὲ ἵππος
Σπέρχον κατχρεμέθοντας ἀπάντοθε χεῦντο δέ τόξα,
Ταρφέα ως νιφάδες· βαθέν δ' ἐλεν δρανὸν ὄρφνη.
Ἀντίκα δ' ἀντιβίων Τυρρηνῶς, οὐδὲ ὁξὺς Ἀκοντεὺς,
Ἐγχεσιν ἀνυγήτων ἀλλήλοιν σῶ δὲ πεσόντοιν
Πολλῷ σῶ πατάγῳ, σήθεσφιν σήθεα ἵππων
Τετραπόδων ἀρραχθεν· Ἀκοντεὺς δ' ἐκκρεμαθεῖς γε
Σκηπτὸς σέρφας, ἢ λᾶς μέγα βρίθων ἐκ Καταπέλτη,
Τῇλ' ἀπο Βεβληταῖ, ψυχιώ τε κέδασσεν ἐς ἄυρας.
Ἀντόδιον Θράχθεν δὲ ίλαι, τρέφθεν τε Λατίνοι,
Στρέψαντες δὲ σάκη, ἵππος ἐπικάμψαν ἐς Αἴσυ.
Τρῶες τὸς δ' ἐλάσασκον, ἀγήματα δ' ἥγεν Ασύλας.
“Ηδη δ' ἄρ πιλναντο πύλαις. “Ενθ' αὐτε Λατίνοι
Αἴψ' ιαχήσαντες, δειρὰς ἀπαλὰς ἀνακάμψαν,
Ἀμπαλιν, οἱ δὲ φεβοντο ὄλοις ἀνέτοις δυτῆρσιν
Οἶος ἐπαλλήλοις δροθέων δινήμασι πόντος,
Νῶ μὲν ἐπὶ σκοπέλης χέρσος ἐπερένγεται οἴδμα,
Ἄφρῶν δ' ἐχατίων ψάμαδὸν ἀκτῆς ἐπιβάνει.

Ο 2

Νω

Στίχ: 636. ΒΑΘΕῖ Δ' ΕΛΕΝ Ο'ΤΡΑΝΟ'Ν ΟΡΦΝΗ. Τῶ τῶν ἐπα-
φιεμένων ἐκατέρωθεν πλήθε βελῶν τε καὶ τοξευμάτων τὸς ἀέρος κατασ-
κιαθέντος.

Στίχ: 641. ΕΚ ΚΑΤΑΠΕΛΤΟΥ. Ο δὲ Καταπέλτης, μηχάνημα λι-
παλαιὸν ἐν πολέμοις, ἦτοι ὄργανον ἀφετήριον λίθων τε καὶ διαφόρων ἀλ-
λῶν βελῶν, ἐν τειχομαχίαις μάλιστα χρησιμεύον.

Στίχ: 644. ΣΤΡΕΨΑΝΤΕΣ ΔΕ ΣΑΚΗ ητ: Ο γάρ ἀσσιδιώτης φέυγων, τὼν ἀσσί-
δα ἐπὶ νώτῳ διπτε, μὴ ὄπισθε τρωθῆ παρὰ τὸ διώκοντος. “Εοικε δὲ η
Λατίνων τοιάδε φυγὴ ἐκ τραπηγήματος ἐπιτηδευθιῶν, οὐ δοκεῖ ἐκ τῆς αἰφ-
νιδίας παλινρρόφε ἐπανακάμψεως καὶ παλιν διώξεως.

Στίχ: 647. . . . ΔΕΙΡΑΣ ΑΠΑΛΑΣ Οὐ γάρ ησαν τραχύ-
τομοι, φέδε σκληράνχενες αὐτοῖς οἱ ἵπποι, αὖτ' ἐτοίμως τοῖς χαλινοῖς υ-
πακόντες.

Στίχ: 648. ΑΜΠΙΑΔΙΝ ΟΙ ΔΕ ΦΕΒΟΝΤΟ Οι αὖτις τὸς Τρῶας
θηλονότι.

Στίχ:

Et cum fratre Coras, & virginis ala Camillæ,
 605 Adversi campo apparent; hastisque reductis
 Protendunt longe dextris, & spicula vibrant:
 Adventusque virum, fremitusque ardescit equorum.
 Jamque intra iactum teli progressus uterque
 Substiterat: subito erumpunt clamore, frementesque
 610 Exhortantur equos: fundunt simul undique tela
 Crebra, nivis ritu, cœlumque obtexitur umbrâ.
 Continuo adversis Tyrrhenus, & acer Aconteus
 Connixi incurvant hastis, primi que ruinam
 Dant sonitu ingenti, perfractaque quadrupedantum
 615 Pectora pectoribus rumpunt: excussus Aconteus
 Fulminis in morem, aut tormento ponderis acti,
 Præcipitat longe, & vitam dispergit in auras.
 Extemplo trubatae acies, versique Latini
 Rejiciunt parmas, & equos ad moenia vertunt.
 620 Troës agunt: princeps turmas inducit Asylas.
 Jamque propinquabant portis: rufusque Latini
 Clamorem tollunt, & mollia colla reflectunt:
 Hi fugiunt, penitusque datis referuntur habenis.
 Qualis ubi alterno procurrens gurgite pontus

Nunc

Στίχ: 657. ΣΥΝ ΤΕ ΠΛΕΞΑΝ "ΙΛΑΣ κτ: Ιλ: Δ. 472.

, Αλήλοις ἐπόρεσαν, αὐτὴ δὲ ἀνδρὶ ἐδυοπάλιζεν.

Στίχ: { 658. ΤΟΦΡ' ΑΡΑ ΟΙΜΩΓΗ' Τ' ΕΤΧΩΛΗ' Τ' Ιλ: Δ. 51x.
 { 659 ΟΔΥΤΝΤΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΟΛΑΤΜΕΝΩΝ

450. Λύτολεξε.

Στίχ: 662. ΟΡΣΙΛΟΧΟΣ ΡΕΜΥΛΟΙΟ κτ: Απορεῖ ἔπεισιν ὁδε, ὄπότερος ὁ δεδοκῶς λῷ ἀπαντῆσαι; τῶν γὰρ παλαιοτέρων Σχολαισῶν ψήστησι σαφῶς διεσείλατο, ὃν αὖ καὶ αὐτὸς ἀδεῖσι τῶν δὲ τοι Γάλλων οἵ τε γκύψαι μοι ἐπεγένετο, ὃ μὲν οὔτως (Des-Fontaines) ἐρμιώεικεν: Orsiloque voyant que Rémulus l'envitait, perce de son dard le cheval de cet ennemi, au-dessous de l' oreille. etc: Τέτο δὲ ἐσὶν ὅτι Ρεμύλος ἦν, οὐς ἐφιππος τυγχάνει προσελθεῖν ἐδεῖται, καὶ εἰς χαῖρας ὁμόσε τῷ Ορσιλόχῳ χωρῆσαι οὐδεν δε τοις ἐκείνης, περὶος ἵππεως, ἐφικέδησε μὴ ἔχων, κατέτρεψε καυρίως τὸν ἵππον πόρχωθεν τῷ λαγύσαντι αἴφεις ὁ δέ (Lallemand) τύναστιον ἀπέδωκεν: Orsiloque n' osant attaquer de pres le terrible Rémulus, lança une Javeline à son cheval. etc: τέτο δὲ βόλεται ὅτι Ορσιλοχος λῷ ὁ δεδιὼς, καὶ τῷ ὁ Ρεμύλος. Η πε δε, τ' αἱληθὲς ἐπειν, οἱ Μάρων αὐτὸς, τῆς διαφέρεις εἴτιος ἐγένετο διανοίας, ως τὸ συμβάν ἐκφράσας δι αἱμφιλόγυς παρενθέσεως.

,Orsiliochus Remuli (quando ipsum horrebat adire)

,Hastam intorsit equo etc

Τὸ γὰρ Ιψόλιον ἐπέφερετεν τὸ πότερον ἀόριστον παραλέσσεις. Τρεύτη τοι καὶ ὁ Ιταλὸς Καίρος αἱμφιβολογυμένιος ὁμοίως διεσφίσσει τῷ λῷ ἀφρινεῖσιν στοις αἴποδεναι:

Orsiloco a rincontro

,Di Remolo trovolessi. E non osando

,Di star seco alle mani; etc:

"Εσι γάρ καίπεις τοι παθέθαι, περὶ ποτέρου λιγυεῖσαι, το, non osando: (ἐπειδὴ ἐτόλμα.) Τέτε δὲ χάριν καὶ ἡμεῖς τὸ αἱμφιλογον τῆς τῷ Πομπῇ φρεάτης ἔλασσα εἰλόμενοι, θν παρενθέσει αἴποδόντες, ως ἐκεῖνος:

,,Ορσιλοχος Ρεμύλοιο (οἱ αὐτιβολῆστε ἐδεῖταις)

Tais

- Νῦν δὲ κυλινδομένης λᾶς κραυπνᾶς ἀμπωτίζων
Οἶχετ' ὄλιθούνων ὅπισω, ακτὶ τὸν ἀπολείπει.
Δις Θύσκοι Ροτόλγες τρέψαντες τείχεσ' ἀπώσαν,
Δις νῦτα σεγάσαντες ὅπισθ' ἐπὶ Φύξιν ἔσεῖδον. 655
Ὦς τρίτον ἀλλήλοις δ' ὑσμῖνι σωῆλθον, ἀπάσας
Σῶ τε πλέξαν ἥλας, ἀνὴρ δ' ἀνδρὸς ἐδνοπάλιζε
Τόφρος ἄρα οἰμωγὴ τὸν ἐνχωλὴ τὸν ἐπλετον ἀνδρῶν,
Ὀλλιώτων τε καὶ ὄλλιμένων δέε δ' αἴματι γαῖα.
Σώματὰ δ', δηλα τε, γέδε αἴναις γε σῶ ἀνδρεσιν ἵπποι 660
Ημιδανεῖς κυλίοντο. Ἀρης δ' ὁξὺς μάλιστας ἀέροθη.
Ορσίλοχος Ρεμύλοιο (ὅς ἀντιβολῆσ' ἐδεδοίκει.)
Ἴππος ἀντιτίτηνεν, ὑπὸ δακτὶ λαπεῖ δὲ ἔγχος
Ἡλατο δ' αὖτις βληθεὶς μάνυντις μανικῶς ἔριάν χω,
Τρώματος ἀτλήμων, σκέλεα σέρνον δ' ὃ δ' αἰρεν. 665
Ἴπποβάτης δὲ ἔρατε κυλίνδετο ἐξ ἄπο σειθεῖς
Καδδὲ Κατέλλος πέφνεν Ἰώλαν, Ερμίνιόν τε,
Καύτοι τόνδε μέγαν θυμῷ τε, δέμας τε, καὶ δηλοις.
Τῷ καὶ γυναικὶν ἔλα, ξανθῇ τε κόμῃ αὐγλῆν,
Γυμὶοι δ' αἴμοι, ἐπεὶ δέποι μάλα τρώματα δεῖδε, 670
Πάντη πάσι δ' ἔκκειτο βελέμνοις τύνεκα ἔγχος
Ἀχθὲν διεγέδεις διὰ ἐνρέα νῦτα πραδάνθη.
Ἰνώδη δὲ πεσὼν, διπλὸς δ' ἐπιγέθετο ἄλγες.

ΧΕΥΕΤΟ

* * *

Τοῦτος αὐτὸς ὡς οἶον τε βαίνειν χαιρόντες ἴχνεσιν. Εἰ δέ τις σῆσαι τὸν νῦν
ἐπὶ Θατέρῳ ἐφίσιοτο, ἐρεῖ, κατὰ μὲν τὴν τέλος προτέρη τῶν Γαλλῶν ἔκθεσιν:
„Ορσίλοχος Ρεμύλοιο δεδοικέτος ἀντιβολῆσαι.“

Κατὰ δὲ τὸν τέλος δευτέρη:

„Ορσίλοχος Ρεμύλοιο δεδοικώς ἀντιβολῆσαι.
Τὸ δέ τοι μέτρον, καὶ ταῖς τρισὶν απαραλυμάντως ἐκφράσσεσι διασώζεται.“

Στίχ: 664—666. ΗΛΑΤΟ Δ' ΑΡ' ΒΛΗΘΕΙΣ κτ: Παραπλήσιόντι καὶ τῷ Μεγάντε
τῷ ἵππῳ σωέβη Βιβλ: I. Αἰν: περὶ τὸ τέλος σίχ. 936—939. Αἱ δὲ πε
τύπτοις δραμοὶ, καὶ τὸν Νέσορος ἵππον τρωθέντα ὄμοιος παρ Ομήρῳ, Ιλ:
Θ. σίχ. 81.

„Τὸν Βάλεν ἱῶ
„Δίος Ἀλέξανδρος, Ελένης πόσις ηὔκομοιο,
„Ακριώ κακκορυφίω, οὗτοι τε πρώτου τρίχες ἵππων
„Κερανίω ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριον ἐσὶν.
„Ἀλγήσας δὲ αἰνέπαλτο, βέλος δὲ εἰς ἐγκέφαλον δῦ
„Σῶ δὲ ἵππος ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῶν.“

Στίχ: 673. . . . ΔΙΠΛΟΥ Δ' ΕΠΙΗΙΣΘΕΤΟ ΑΛΙΓΟΥΣ. Ο Μάρων κα-
τὰ τύπος τῶν Απογράφων:
„Duplicat que virum transfixa dolore.“

„Ως δὲ αἴλοι αἰέγιων:
„Duplicatque viri transfixa dolore.“

„Ως δὲ αἴλοι:
„Duplicatque, virum transfixa dolorem.“

Τάτων η μὲν Α. αἰνάγγωσις διπλάζει τὸν ἀνδρα, ἰδνωθέντα τῷ τέλος τρέψα-
ματος αἴλγει, καὶ οἶον εἰπεῖν συγκύψαντα, κατὰ τὸν παρ Ομήρῳ Θερστ-
τίω, οἷς πληγέ μὲν τὸ μετάφρενον τῷ σκόπτει Οδυσσεὺς, οὐ δὲ αἴλγησας
ἰδναιθη. Ιλ: Β. σίχ. 266. Ή δὲ Β. Ἰων αἰνάγγωσεων διπλάξει τὸ αἴλος τῷ ἀνδρὶ. Καὶ
η Γ. δὲ ὄμοιος, διασείλασα αὐτη μεταξύ δὲ υποσιγμῶν, τὸ, Virum transfixa:
Βιβλ: ΙΔ: (διαπεί-

- 625 Nunc ruit ad terras, scopulosque superjicit undam
 Spumeus, extremamque sinu perfundit arenam:
 Nunc rapidus retro atque æstu revoluta resorbens
 Saxa, fugit, littusque vado labente relinquit.
 Bis Thusci Rutulos egere ad moenia versos:
 630 Bis rejecti armis respectant terga tegentes:
 Tertia sed postquam congressi in prælia, totas
 Implicuere inter se acies, legitque virum vir;
 Tum vero & gemitus morientum, & sanguine in alto
 Armaque, corporaque, & permixti cæde virorum
 635 Semianimes volvuntur equi; pugna aspera surgit.
 Orsilochus Remuli (quando ipsum horrebat adire)
 Hastam intorsit equo, ferrumque sub aure reliquit:
 Quo sonipes iætu furit arduus, altaque jactat,
 Vulneris impatiens, arrecto pectore, crura.
 640 Volvitur ille excussus humi. Catillus Jolan,
 Ingentemque animis, gentem corpore & armis
 Dejicit Herminium; nudo cui vertice fulva

Cœla.

* * *

(διαπείρασσε τὸν ἄνδρα.) Ἀπορήσει δὲ ἄντις, πῶς ἀρε τὸν τῷ ἄλγεις διπλασιασμὸν δεῖπεις υσεῖν; Ἄλλα τὸ πρῶτον μὲν, εἰποιτις αὖ, ἐν φέτῳ διαφέτερωται, τὸ δέ τοι δεύτερον, ἐν τῷ πεσόντα συρραφίων ἦ, ἐπειδὴ διαμπερὲς τὸ ἔγχος ἐχώρησε, δεδιπλάθη πως εἰπεῖν ἔσαι τὸ τραῦμα, ὡς ἐπὶ τε τῶν νωτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ σῆντος ποιῆσαν τῷ ἄλγεις τιὼν αὐθησον· ἢ τέως καὶ ἔτι τὸ δόρυ, καθάπερ ἔρηται (σιχ. 672.)

„Ἄχθεν φιδίως διὰ οὐδέτα γάτα κραδάνθη.
 Τέθ' ὅπερ ἐσι, διεσαλεύετο ἐπὶ ποσὶν, καὶ διεκλονεῖτο, τιὼν βύμιων τῆς κρηνῆσσος καὶ μετὰ το ἐμπαρεῖται εἰδιασῶσιν, καὶ τὸ ἄλγος ὕπτως ἐπανεγέρεται.

Στίχ: 676. ΟΙΓ ΔΗΤΟΥΝ ΚΑΛΟΝ ΣΦΙΣΙΝ ΕΚ ΔΗΤΡΑΤΜΑΤΟΣ ΟΙΤΟΝ.
 Οὔτω καὶ Νίσσος Θ. Λιν: σιχ. 418, τῷ ἐπεράσω Εὐρυσάλῳ ἐπαμιών, διεκοπέτο οὐ τεθνήζοιτο.

„Σπεύσοι τὸ ἀντιόνων καλῶ διὰ τράματος οἴτω.

Στίχ: 677. . . . ΑΜΑΖΩΝ Η γάρ τῷ ἔθνει Οὐόλοκε,
 ἥρμοσο τὸν βίον τοῖς θέσσι τῶν Ἀμαζονίδων, περὶ δὲ σφητα, Λ. Λιν: σιχ. 534.

Στίχ: 679. ΚΑΙ ΝΥΝ ΕΣΣΥΤΜΕΝΩΣ κτ: Καταλέγει τὰ ὅπλα, οἷς ἐν πολέμῳ χρῆσθαι ἡ Καμίλλα εἰώθει, ἀλλοτε ἀλλεις· Τὰ δὲ ἦν ἀκόντια, καὶ πέλεκυς, καὶ τέξα τοιαῦτα δὲ ὑπῆρχε καὶ τὰ Πενθεσιλίας παρὰ τῷ Καλαβρῷ Λ. Παραλεπ: σιχ. 157.

„Διαβεβαίητε τὸν ἀκοντας ὑπὸ ασπίδας δεξιτερῆ δὲ
 „Ἀμφίτυπον βεπλῆγα, τὸν οἱ Ἐρεις ὁπασε δευτή,
 „Θύμοβέρες πολέμου πελάριον ἔμμεναι ἀλκαρ.

Στίχ: 681. . . . ΚΛΑΙΓΕ Δ' ΕΠ' ΟΜΟΥ ΤΟΞΑ. Ιλ: Λ. σιχ. 46.

„Ἐκλαγέαν δὲ ἀρέσοι ἐπ' ὄμων χωμοίνοιο.

Στίχ: 683. ΤΟΞΟΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΑΣΑ ΠΛΑΥΝΤΡΟΠΟΣ κτ: Αὐτῇ δὲ Παρθενέων
 ἡ δεξιότης γενέθλαι ισόρηται, τῶν ἐπιδροφάδων, ἐν φένυγεν ἐπευδον, τὰς
 ἀκιδώκοντας πατατρέζονταν. (ὅρα ἐν Γ. Γεωργ. σιχ. 34.)

Στίχ: 684. ΑΜΦΙ Δ' ΟΙΓ ΟΜΑΡΤΟΥΝ κξ. Τρεῖς ὀπαδὸς αἰριθμοῖς Καμίλλας ὁ
 Μάρεφον, τοὺς φύτεις ἐπὶ τε φέλων, καὶ ἐν παλέμῳ ἀπιλέκτες αὐτῷ θρ

μαπτα-

Χένετο δ' ἄρε πάντη μέλαν αἷμα. Ἀμοιβαδὰ δ' οἱ μὲν,
Μαρνάμενοι γ' ἔτέραισι σιθήρῳ κῆδε ἐφῆπτον.

675

Οἱ δ' ὥτεν καλὸν σφίσιν ἐκ δὴ τράυματος ῥτον.

Ἐν δ' ἀνδροκτασίησιν Ἀμαζῶν γῆθετο μέσση,

Λαιὸν γυμνὴ πλευρὸν, ἔχοσα Καμίλα Φαρέτρωι:

Καὶ νῦν ἐσσυμένως μὲν αἰκόντια ταρφέα χεῦε,

Νῦν δ' ἐν δεξιτερῇ πέλεκιν σιβαρὸν διενώμα·

Ἄρτεμιδος τῇ κλάγγῃ δ' ἐπ' ὥστε χρύσεα τόξα.

Ἡ δ' ἔτι, αἶκεν δὴ ποτε ἀψ. ἀπὸ χάσσατο νῶτα,

Τόξον ἀνασρέψασα παλίντροπος θῶι ἵπε.

Ἀμφὶ δ' οἱ ὠμάρτην ἐπίλεκτοι παρθενικά γε

Λάρινα, καὶ Τύλη, καὶ Ταρπεῖη σροφέεσσα

680

Χαλκεῖα κοπίδ. αἱ δὲ ἄρα Ιταλιώτιδες ἔσσαι,

Τάς περ οἱ ἀγλαῖην ἐπελέξατο διὰ Καμίλα,

Ἐθλὰς εἰρίωντος θεραπεύνας, ηδέ τε χάρμης.

Οἴκη Θρηίκια γ', ὅτε Θερμωδόντιον ὁχθι,

Μαρνάμεναι κροτέασιν, Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι,

Τεύχεται διαδαλέοις ἀμφ' Ιππολύτιων ἡ εὔτε

685

Πενθεσίλεεις ἄγει ὀλολυγμῷ ἄρμα πολύθρῳ,

690

P 2

Θήλαις

* * *

εσπταιδας· ι δέ Καλαβρὸς τῇ Πενθεσίλεαι, (Παραλεπ: Λ. σίχ. 33.)

„Σιώ δέ οἱ, ἄλλαι δυάδεκα πάσαι αἴγαυαι,

„Αἱ οἱ δμώδεις ἔσκον, ἀγακλεῖται περ ἔσσαι·

Καε τὰ μὲν ὄνματα τῶν περὶ τὴν Καμίλαν, Ιταλιώτιδων γένων, αἱ καὶ
αὐτῆς, Ιταλικαὶ εἰκότως ἐτέθη: Λαρίνα, Τύλη, Ταρπεῖα· τὰ δὲ τῶν περὶ^{την}
την Πενθεσίλεαιν, παρὰ τῷ Καλαβρῷ, Ελληνικαὶ. Λυτ' σίχ. 41—45.

„Κλοιη, Πολεμῶσαι τε, Δηριάη τε,

„Ευάνδρη τε, καὶ Αντάνδρη, καὶ διὰ Βερέμεσσα,

„Ηδὲ καὶ Ιπποθάη, μετὰ δὲ Λεμοθάη, κυανῶπις,

„Αλκιβίη τε, καὶ Αντιβρότη, καὶ Δηριμάχεια,

„Ταῖς δὲ ἐπὶ Θερμώδοσσα, μὲν γέγχει κυδίσσωσα.

Στίχ: 689. ΟΙΑΙ ΘΡΗΙΚΙΑΙ Γ. ΟΤΕ ΘΕΡΜΩΔΟΝΤΙΟΝ ΟΧΘΗΝ. Τὰς Σαυρο-
μάτιδας, Φασὶ, τὰς περὶ τὸν Τάναιν πάλαι οἰκεότας, καὶ τὰ περὶ τὸν Θερ-
μώδοντα ἐντεῦθεν καταλαβεῖν παταμόν, τὸν ἀπὸ Καππαδοκίας (ἴοντας,
καὶ εἰς τὸν "Ευξείνου πόντον ἐκβάλλοντα" ἐνθα καὶ Θερμισκύρας Ανάκτορον
ἐδέκυντο τῆς ἐκένων Ανάστης. Ταύτας δὲ εἴησι τὰς Αμαζόνας, αἱ καὶ
Θρηικίες ἐνταῦθα ὁ Πομπτης κατονομάζει, η καθότις καὶ τῆς Θρακῆς ὑπε-
ρον ἐπέβησαν, αἱ καὶ μέχρις Αππατης τέως ἐλάσσαι καθιστούμεναι· η γοῦν
καὶ ανάσπαλν, διτι τὸ Θράκης ὄνομα, καὶ αὐτῇ τῷ μηρῷ καλεύμενη Λοισρ
πλατύτερον ἀπονενέμηται. Εξ οὐ καὶ Θρακηκαὶ, η Θρακῶν πρᾶται, ἀπερ
ἐνέμοντο αἱ ἀπὸ Τανάστος Αμαζόνες. τὰ δὲ Θερμωδόντια φειδεῖαι σωκεδο-
χαὶς ἐκδεκτέου, αὐτὶ τῶν παροχθίων, ἀπερ ὁ δρός οἱ τῷ Θερμώδοντος πα-
ραμεβεται.

Στίχ: 691 ΑΜΦ. ΗΠΙΟΛΥΘΤΗΝ

Στίχ. ΠΕΝΘΕΣΙΑΕΙΑ Ή μὲν Ιππολύτη τῶν Αμαζόνων ὑπῆρχεν ἀνασ-
σα, ης τὸν ζωτῆρα Ηρακλῆς αφείλετο, ον ἐξ Αρεος ειχε λαβθέσα, ος ὁ
Θ. ἢ τῶν αὐθλῶν τῷ Ηρώος, καταγωισαμένως τὰς Αμαζόνας. (Ἀπολόδ.
Ειβλ: Β. Κεφ: Ε.) Αλλ' οὐ Απολόδωρος (Λυτ:) ὑπὸ Ηρακλέης διέξεισιν
ἢ τῷ πολέμῳ προσέν, ταύτην ἀλλαβρές ἐδραψάδησεν ἀπὸ Πενθεσίλεαις
τῆς καστιγγήτης, ἔτοι γ' ἐκάστη, αποκτανθήσει. (Δ. Παραλεπ: σίχ. 24.)

" "

- Cæsaries, nudique humeri: nec vulnera terrent:
 Tantus in arma patet! latos huic hasta per armos
645 Aëta tremit, duplicatque, virum transfixa, dolorem.
 Funditur ater ubique crux: dant funera ferro
 Certantes, pulchramque petunt per vulnera mortem.
 At medias inter cædes exultat Amazon,
 Unum exerta latus pugnæ, pharetrata Camilla.
650 Et nunc lenta manu spargens hastilia densat,
 Nunc validam dextrâ rapit indefessa bipennem.
 Aureus ex humero sonat arcus, & arma Dianæ.
 Illa etiam, si quando in tergum pulsa recessit,
 Spicula converso fugientia dirigit arcu.
655 At circum lectæ comites, Larinaque virgo,
 Tullaque, & æratam quatiens Tarpeia securim,
 Italides: quas ipsa decus sibi dia Camilla
 Delegit, pacisque bonas bellique ministras.
 Quales Threiciæ cùm flumina Thermodontis
660 Pulsant, & piætis bellantur Amazones armis:
 Seu circum Hippolyten, seu cùm se Martia curru
 Penthesilea refert: magnoque ululante tumultu,
 Fœminea exultant lunatis agmina peltis.

Quem telo primum, quem postremum, aspera virgo

Dejicis?

* * *

- Τιὼ γὰρ δὰ κατέκτανε δερὶ κραταιῷ.
 „Οὐ μὲν δὴ τὸ γ' ἐκβοσα, τίτυσκομέτη δὲ λάφιο.
 Μέμνηται δὲν ἀμφοτέρων τῶν Ἀμαζονιῶν πολέμων ὁ Ποιητῆς ἐνταῦθα,
 τῷ μὲν Ἰππολύτης καθ' Ἡρακλέας συζάντος ἐν Θεμισκύρᾳ, τῷ δὲ Πενθε-
 σιλεᾶς κατ' Ἀχιλλέως ὑπὸ τὸ Ἰλιον. (δρα καὶ ἐν Δ. Λίν: τὰ σημεῖα: 51χ. 534. καὶ 535.)
Στίχ: 693. . . . ΣΕΛΗΝΟΣΧΗΜΟΣΙ ΠΕΛΤΑΙΣ. Περὶ ὄν Ζ. Λίν: 51χ.
 782. Καὶ τῷ αὐτῷ δὲ Βιβλ: 51χ. 201. Λύτ: ἐνθα περὶ τῷ Ἀγκυλίῳ.
Στίχ: 694. . . . ΤΙΝΑ ΠΡΩΤΟΝ, ΤΙΝΑ . . . Δ ΤΣΤΑΤΟΝ . .
 . . Οὐτώ καὶ τιὼ ὑπὸ Ἐκτορος γενομένω τοῖς Ἀχαιοῖς θραῖσιν Ὁμηρος
 παρέτησεν, αἱ κατ' ἐνδεισαν λόγῳ, τῷ εἰπεν ἔξαρκέσσοντος: Ιλ: Ε. 51χ.
 703. καὶ Δ. 51χ. 296.
 „Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δὲ ὕστερον ἔξενάριξεν;
 Καὶ τιὼ ὑπὸ Πατρόκλου δὲ τοῖς Τρωσίν, ὃν καὶ κατὰ δευτεροπροσωπίαν,
 ὡς ὁ Μάρων ὅδε τιὼ Καρμίλλαν, καὶ Ὁμηρος ὁμοίως διαπισθάνεται, Ιλ: Π. 51χ. 692.
 „Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δὲ ὕστερον ἔξενάριξες
 ,Πατρόκλεις, ὅτε δή σε Θεοὶ θάνατόνδε καλεσσαν;
Στίχ: 697. . . . ΔΟΛΙΧΗΣ ΕΛΑΤΗΣ . . . Δόρατι μακρῷ, κατὰ
 τρόπον μετωνυμίας, ἡ ὑπαλλαγῆς, ἡ μεταλήψεως.
Στίχ: 699. ΒΕΒΡΤΧΩΣ, ΚΟΝΙΟΣ ΤΕ ΔΡΑΓΜΕΝΟΣ ΑΙΜΑΤΟΦΥΡΤΟΤ. Ὅσ-
 περ καὶ παρ Ομήρῳ Σαρπηδῶν, ὑπὸ Πατρόκλου ἀναρρέθεις, Ιλ: Π. 51χ. 485.
 „Ως δὲ περὶ ἵππων καὶ διφρες κατο τανυθάσ
 „Βεβρυχῶς, κένιος δεδραγμένος αἰματοέσσης.
 „Ορα καὶ Ι. Λίν: 51χ. 519. ἐπὶ τῆς Πάλλαντος ἀναρέσσεως.
Στίχ: 701. . . . ΛΤΡΙΝ, ΠΑΓΑΣΩΝ Τ ΕΠΙ ΤΟΥΤΩ. . . . Τὸν
 μὲν, συμποδιθέντος αὐτῷ τῷ ἵππῳ, ἀναχεῖν πειρώμενον καὶ ἀνορθώσασθαι,
 λώισις καὶ κέντροις τὸν δὲ, ὡς αντιλαβέθειδη ἐκεῖνῳ δεξιοὺν ἐπορέγγυον
 ἄμφω μαζὶ πληγῇ καταβέβληκεν.
Στίχ:

Θήλαις δ' ἄρδ γηθεῦσι σελιωοχήμοσι πέλταις.
Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα κάρη δ' ὕστατον αὖν;

Καββάλλεις; ὅσσων χαμάδις κατὰ σώματα κίδνης;
Ἐυμένιον Κλυτίς δὴ πρῶτον, τᾶς γ' ακάλυπτον
Ἄντα ἔτι σέρνον, δολιχῆ ἐλάτη διελαύνει.

Αἴψα δ' ὁ γ', ἔξεμέων ῥυδὸν αἵματα, ἔξετανύθη
Βεβρυχῶς, κόνιός τε δράγμενος αἵματοφύρτα,
Ἄυτὸν εἰ τ', ἀμφὶ ἔῷ περὶ τρώματι οἰκτρὸς ἐλίσσων.

Εἴτα Λύριν, Πάγασον τ' ἐπὶ τάτῳ ᾧν ἐτερος μὲν,
Κάτφορον οἱ ἵππον κέντροις σιώαγ' ἥδε χαλινοῖς
Τῷ δ' ἐτερος μάψ χεῖρα κυβιζίσουνθ' ὑποτεῖνεν.
Οἱ δ' ἄμφω κατ' οὐράνιον. οἷς προσέθηκεν Ἀμαρτρον
Ἴπποτάδις· ἔκαθεν δ' ἄρδ ἔπειτα διώκαθεν ἔγχει

Τηρέα θ', Ἀρπάλικον τ', ίδε Δημοφόωντα, Χρόμιν τε.
Οσσα γε παρθενικὴ πάλλοσσα τιτύσκετο τόξα,

Τόσσοι ἄρδ οὐτάμενοι Φρύγιοι πεπτώκεσσαν ἄνδρες.

Ὀρνιτος αἵτσσων πόδρωθεν ἀήθεσιν ὄπλοις,
Οηρητήρ, ἔποχος βάνων ἐπ' Ιάπυγος ἵππος.
Τῷ δὲ δέρρας Ταύροιο ἐπισκέπεν ἐνρέας ὥμες
Μαρναμένω, καὶ ιράς δὲ Λύκοιο πέλωρον χάσια
Ἐσεγε, σιώ τε γένυσσιν, ἀτὰρ λευκοῖς σιώ ὄδδοις.
Νωμῶν δ' αὔγροικον χείρεσσι καλαύροπα ὄπλον,
Μέσσος αὖν ειρέφετο, πρὸ δὲ τ' ἔξεχε ιράσσει πάντων.
Τὸν δ' ἐπορειναμένη, (κλινθέσης ῥάδιον ἄλης)
Ἴφι διήλασσε, τῷς δὲ δυσμειέσες ἥτορ ἔσπεν:
Ἡ δρυμοῖς, Τυρρίωε, σοβεῖν Φῆρας γ' ἀήθης;
Δὴ πάρα τοῦτον ἥμαρ, τὸ δὲ, Θηλυτέρης διὰ ὄπλων
Σὺ κεν ἐλεγκεῖς ἔπη κλέος ἔμπης ὅτι δέ κάθον

695

700

705

710

715

720

Σοῖς

* * *

Στίχ: 707. ὍΣΣΑΓΕ ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ· κτ: "Ορα καὶ τιὼ παβ Ὄμηρος Τεύκρες ἐνθυ-
βολίσειν, Ιλ: Θ. 51χ. 274-277.

„Ορσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὄρμενον, ἥδε Οφελέτισι.

„Πάντας ἐπασσυτέρες πέλασε χθονί πλαυβοτάσση.

Καὶ τιὼ παρὰ τῷ Καλαβρῷ δὲ αριστίσιν Πενθεσιλείας, Παραλεπ. Λ.
51χ. 382.

„Μαψιδίω ποτε θιων . . . Οὐδὲ οἱ αἰχμῆν

Στίχ: 709, ὍΡΝΙΤΟΣ . . . Παρέ ἄλλοις Ὄρνυτος, ὡς απὸ τᾶς Ὅρνυμας
παρέ ἄλλοις δὲ καὶ Ὄρφιτος, Φέρεται ἀναγνωσκόμενον.

Στίχ: 710. . . . ΕΠΙ ΙΑΠΥΓΟΣ ἸΠΠΟΥ, Τᾶς ἐξ Ιαπυγίας, τῆς πάλαι
καὶ Μεσαπίας, νιῶ δὲ Απελίας.

Στίχ: 716. . . . ΚΑΙΝΘΕΙΣΗΣ ΡΑΙΔΙΟΝ ΕΙΔΗΣ. Τῆς τῶν Ροτόλων, ἦν
αὐτὸς ἦγε προέχων, καὶ ὑπερωμίας ἔχέχων.

Στίχ: 720. ΣΟΥΤ ΚΕΝ ΕΛΕΤΓΞΑΙ ἘΠΗ Ἐντεῦθεν εἰκάζεται τὸ πα-
ρασιωπηθὲν, ὡς ἐ διέλιπε μεταξὺ διαγροῖκος Τυρρίως, κατὰ τῆς αὐδρά-
σι μάργνασθαι ἀναβαλομένης νεανίδος ἐπεσβολῶν κέρτομας βάζειν, διὸ καὶ
πικρῶς αεῦτη τὸν θρασωθέντα ἐγέπτεις αὐτιστεκάζεσσα, ἥδη πεσόντα:

ΠΒΛ. ΙΑ. „Σοῖς γενύεσσ' οἵσεις, δορὶ πεπτωκῶς σὺ Καμίλης.

Q

"Hy

- 665 Dejicis? aut quot humi morientia corpora fundis?
 Eumenium Clytio primum patre: cuius apertum
 Adversi longa transverberat abiete pectus.
 Sanguinis ille vomens rivos cadit, atque cruentam
 Mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat.
- 670 Tum Lyrim, Paganumque super: quorum alter habenas
 Suffosso revolutus equo dum colligit, alter
 Dum subit, ac dextram labenti tendit inertem,
 Præcipites pariterque ruunt: his addit Amastrum
 Hippotadem: sequiturque incumbens eminus hastâ
- 675 Tercaque, Harpalycumque, & Demophoonta, Chromimque:
 Quotque emissâ manu contorsit spicula virgo,
 Tot Phrygii cecidere viri. Procul Ornitus armis
 Ignotis, & equo venator Japyge fertur:
 Cui pellis latos humeros crepta juvenco
- 680 Pugnatori operit: caput ingens, oris hiatus,
 Et malæ texere lupi, cum dentibus albis:
 Agrestisque manus armat sparus: ipse catervis
 Vertitur in mediis, & toto vertice supra est.
 Hunc illa exceptum (neque enim labor agmine verso)
- 685 Trajicit, & super hæc inimico pectore fatur:
 Sylvis te, Tyrrhene, feras agitare putasti?

Ad.

* * *

"Ην δὲ ἄλλως ἔντι τῶν ἐν ἐυχῇ τε καὶ λόγῳ, τὸ γῆραντον ἀνδρὸς αἵρεση
 ἀναιρεθέντα ἐν τῷ πολέμῳ πεσεῖν διὸ καὶ Λίνειας εἰς παραμυθίαν τύπο
 Λαίσω, τῷ ύπ' αὐτῷ καὶ πάνυ ἐκεστώς ἀποκταθέντη, ἐκεῖπεν, Γ. Λίνη:
 σίχ. 873.

,Αλλὰ τό τοι δύποτε μέσοι παραμύθιον οἶνον
 Δεξιτερῷ πεσέμεν σ' Αἴνειά.

Στίχ: 723—730. ὉΡΣΙΛΟΧΟΝ, ΒΟΥΤΗΝ ΤΕ 'Απὸ κονὴς τῷ διήλα-
 σε' τὸν μὲν Βεττίων ἐπ' ἐνθέας ἀντεπιόντα τῷ δόρατι, κατὰ τὴν δεσμῶν
 διαπείρασσα, τῷ θάρρακος μεταξὺ καὶ τῆς περικεφαλαίας ἀνακαλυφθεῖσσα,
 δεξιόθεν ἢ γαρ αὐτὸς αὐτῷ τὰ λαμὰ ἐπεκάλυπτε· Τὸν δέ τοι Ὁρσιλοχον
 σφρατηγηματικῶς ἐκπεριελθόσσα, καὶ νιῶ μὲν ἐπελάσυνοντα πλαστομένη φέυγειν,
 νιῶ δὲ αὐτῷ ἔγγιον ταῖς τῷ ἵππῳ περιπλάσσεσι προσιέσσα, εἰς δὲ μέσον
 τῷ κυκλώματος αἱρεσθέντεν οἱ ἐπενσκήψασσα, πολάρις τε κατὰ τῆς κεφα-
 λῆς τῷ κοπίδι κατενεγκόσσα κατηλόσσε, καὶ τὸν ἐγκέφαλον Θερμὸν ἀπο-
 φεῦσσαι ἐποίησεν.

Στίχ: 732. ΤΗΓΔ' ἜΚΤΥΡΣ' ΛΙΦΝΗΣ κτ: Οὐχ ἔκὼν κατ' αὐτῆς χωρήσας εἰς μά-
 χιλ, αλλὰ κατὰ συγκυρίαν αἰφνιδίως ἀντικρύς αὐτῷ ιδὼν παρεστῶσαν, καὶ
 διὰ τότο τρέμειν ύπο δέεις αἱρέσμενος.

Στίχ: 733. 'ΑΠΕΝΝΙΝΟΝ ΝΑΙΟΝΤΟΣ ΑΡΗΓΟΣ ΑΤΝΟΤ, 'Απε-
 νῖον, ἢ 'Απέννιον (ὡς Στέφ. ὁ Βυζάντ. ἐκ Διονυσ. τῷ Ηεριηγ. γράφει)
 "Ορος ἐσὶ τὸ τιλίου Ἰταλίαν μέσον διάρδιχε τέμνον, ύπερετόνον δὲ πρεστόν Αια-
 τολῶς ἐπὶ τῷ μεσοβγένον θάλασσαν, σφιον καθίσασθα τῆς Λιγύρων ἐπικ-
 ρυτέας, ἢ τὰ υπτιαὶ μεταξὺ κεῖται τῷ το ὅρεις καὶ τῷ θελάσσης διὸ
 καὶ δὲ Λιγύρ Αὔρος τὸ Ἀπέννιον οἰκεῖον σημεῖον. Τότε αὖτον ὁ ψὸς, καίτοι
 ἄλλως Ἀρετὸς, αλλὰ τὰ εἰς αἰπάτιων δεξιῶς μᾶλλον ύπο τῷ Ποιητῷ ὡς
 παρίσταται, καὶ διατίθεται αὕτη (Φησὶ Σερβίος) κανταῦθα τὸ περὶ τῷ Λι-
 γύρων ἔθισσ. ἡ θέση ύπο Κατωνος: Ligures omnes fallaces sunt: (Οἱ Λιγύρες
 πάντες ἀπατήλιοι.)

Στίχ:

Σοὶς νεκύεσσ' ὕισεις, δορὶ πεπτωκὼς σὺ Καμίλη.
Αυτίκα δὲ Ορσίλοχον, Βάτια τε, πελώρια Τεύκρων
Σώματα· Βάτια μὲν δὴ αὐτίον ἥλασεν αἰχμῆ,
Θωρηκος κινέτης τε μεσηγὺς, ὅπα Ίππης
Δειρὴ Φάνετο, οἵ δέ γε λαιόθεν ἀστὶς αὔρτο.

725

Ορσίλοχον Φύγδων δὲ μέγαν κύκλον τροχάωσα,
Καί γε ἐλαυνομένη, ιδὲ ἐλάυνος, ἔξαπαφησε·
Τῷ γὰρ ἀριστερόθεν κυκλάσιος ἔνδοθ' ἐπέση,
Καὶ πρατερῷ πελέκει τὸν ἀνδρὸς τέυχη τὸν ὄσα τε,
Χεῖρ ἐπαειραμένη κατακόπτει, ιδὲ ἀν τὸν ἐπικόπτει,
Πολλὸν ἐπιλισσομένη τῷ δὲ ἐγκέφαλος φέε θερμὸς.

730

Τῇδε δὲ ἔκυρος αἴφνης, φριγήσας δὲ ἄψιν, ἐπέζεν
Τίος Ἀπεννινον ναίουντος ἀρήιος Λαύνα,
Οὐ πύματος Λιγύρων, ἐς τὸν μοῖραν αἴπαφίσκειν.
Ὦς δὲ οὐδὲ τάχει γε δῶμαθαι δῆριν ἀλύξαι,
Οὐδὲ τραπησομένη ἔγνω βασίλειαν ὀπίσσω,
Τόφρα δολοφροσώησι παρεπέμεν ἥρξατο ταῖς δε.
Τίπτ' αὖ δὴ μέγα, εἰ γεννάμψ φῆλυς ἐφ' ίππῳ
Θάρσως ἐπιπάνη; λίπε Φύξιν, συσαδὸν ἀντάρ
Θάρσει μεσέρναθαι μοι πενήτην ἐπ' ἔδας.
Ἐγεαν νῶν ποτέρῳ κενὴ ἀνον δόξα ἐποίσει.
Ὦς ὁ μὲν γέρδες μάλα, δριμύ τε χωσαμένη κῆρ,
Ἴππον ὀπάσοντι δῶκε φοράσσα χαμᾶς ἐν τοιεσ·
Γυμνὸν ξεχώρον ἀρ πενήτη, ἀπλιῶ δέ τε πέλτι.
Ἄλλο δόλας δόξας νικῶν αἰτηὸς ἀπέπτη,

740

745

Q 2

Αἶψα

* * *

Στίχ: 741. . . . ΚΕΝΗ ΛΙΝΟΝ ΔΟΞΑ ΕΠΟΙΣΣΕΙ. Οἱ μὲν, Βτως αὐαγνώσκοσι: Ventosa faret cui gloria laudem. Οἱ δὲ ἄλλως, αὐτὶ τῷ Laudem, (ἐπεσενον) αὐθυποβάλλοσι fraudein: (ἀπάτῃ, φαῦλογισαν, πονικά.) Καὶ τότο μὲν Σερβίος αἴρεται, ἵνεν δὲ Δονάτος, τῶν Μάρανος Σχολιαζῶν οἱ παλαιότεροι, 'Ο μὲν οὐδὲ κατὰ Δονάτου νέος ἀντιφρεστικὸς ἀν εἴη πρὸς εἰρωνείαν χημετιζέμενος' οἶον εἴπερ λέγοις ὁ Διγυρὸς δολιευόμενος: γνώση δὲ σποτέρῳ ημῶν. η ἐπ τῆς κενοδοξίας προσγενήσεται συκλεισα, εἰπεῖν ἐθέλων, η δύσκλαια, καὶ δὲ μᾶμος. 'Ο δὲ κατὰ τὴν Σερβίαν αὐαγνωσιν νέος κυριολεχθῆσεται, ἔται γαρ τοιότος: γνάση τίνι ψόγον τε, καὶ ἐπομένως ζημίαν προμητεύσεται τὸ κενὸν σε τόδε, ὡς γενέντις, κατακλαθέν Φύσημα. εἴση πότερος ημῶν τὴν πεινίων υφέξει, ἐάν, αἴφ' ίππῳ ἔτω γενναίης μάργαθαι παρεπησαμένη, πεζῇ ἐπὶ τὴν μετ' ἐμὲ μάχην χωρῆσαι θελήσῃς. 'Ημῖν δὲν ἐκάτερον τὸν νέον ἐμμέτρως ἀποδένου εἰξέται, ητοι κατὰ τὴν προτέραν τῶν αὐαγνώσεων, ὁπαρετοπεδώναμιν, η ἄλλως ικανὸς κατὰ τὴν δευτέραν, στόμα:

,Ἐγεαν νῶν ποτέρῳ κενὴ ἀτιω δόξα ἐποίσει.

'Ο δὲ αὐαγνώσκων τὸ μᾶλλον εἴκος αὐτῷ δόξου ἐλέθω.

Στίχ: 743. ΠΙΠΤΟΝ ΟΠΑ' ΟΝΙ ΔΩΣΚΕ κτ: Ουτως Λεχεπτολέμα τῷ ιωιχεντες αὐτῷ Εκτωρ Ιλ: Θ. σίχ. 318.

,Κεβριόντια ἐκέλευσεν αὐδελφεῖν, ἐγγὺς ἐόντα

,Ιππων ιωι' ἐλέην

,Αυτὸς δὲ ἐκ διφρειο χαμαι θόρεπταμφανόωντος

,Σμερδαλέας ιαχων

Στίχ:

Advenit qui vestra dies muliebribus armis
Verba redargueret: nomen tamen haud leve patrum
Manibus hoc referes, telo cecidisse Camillæ.

690 Protinus Orsilochum & Buten, duo maxima Teucrûm
Corpora: sed Buten adversum cuspidem figit
Loricam, galeamque inter, quâ colla fidentis

Lucent, & lato dependet parma lacerto.

Orsilochum fugiens, magnumque agitata per orbem,

695 Eludit gyro interior, sequiturque sequentem.
Tum validam perque arma viro perque ossa securim,
Altior exsurgens, oranti & multa precanti
Congeminat: vulnus calido rigat ora cerebro.

Incidit huic, subitoque aspectu territus hæsit

700 Appenninicolæ bellator si ius Auni,

Haud Ligurum extremus, dum fallere fata sinebant.

Isque ubi se nullo jam cursu evadere pugnâ

Posse, neque instantem reginam avertere cernit;

Consilio versare dolos ingressus, & astu,

Inci-

* * *

Στίχ: 748. Ὡ ΛΙΤΤΥΡ 'ΤΨΑΤ'ΧΗΝ κτ: Κάνταῦθα Σέρβιος τὸν ἐκ Κάτωνος αὐθίς διαπλέκει τοῖς Λιγύρεσιν ἔπαινον: Mendaces sunt, & vera minus meminere. (Ψεῦσαι εἰσὶ, καὶ τῶν ἀληθῶν ἐπιλήσμονες.)

Στίχ: 750. 'ΟΤΔΕ' ΔΟ'ΜΟΣ Σ' Α'ΤΝΩΙ ΔΟΛΙΟΦΡΟΝΙ κτ: Τὸν ἐκ δολερῆ πατρὶς δόλιον ὃν δόλος ἔκινε εἰς τὸ σωθιῶν ὄνήσεις.

Στίχ: 752. ἸΠΠΟΝ 'ΤΗΕΡΘΕΥ'ΣΑΣΑ κτ: Τιὼ περὶ τέττα πίσιν ὁ Ποιητὴς φθάσας προωκονόμησεν. Z. Λιν: σίχ. 860. καὶ σῆσαι τὰ ἐκεῖ σημειωθέντα.

Στίχ: 754. ΕΤ'ΤΕ Ρ' ΑΠ' Α'ΙΓΙ'ΛΙΠΟΣ ΠΕ'ΤΡΗΣ 'ΩΡΗΞ, Accipiter . . . Sacer ales, ἔφησε Μάρων, τὸν ἵερακα δὲ προσαγγεύσας. Καὶ τὸ μὲν Accipiter ὅρνιν σημαίνει, τὸν αἱρεύτα καὶ ἐλαρά ποιέμενον Τὰ ἄλλα τῶν πτηών, τὸ γαρ accipio, τὸ αἱρῶ ἐσὶ παρὰ Λατίνοις τὸ δὲ τοι Sacer ales, ιερὸς ἐσὶν ὅρνις, τοιότος δὲ πάντως, ὡς ἐκ τῆς Εὐλιών φωνῆς ἐτυμολογύμενος ἐσὶν ὁ Ἱεραξ, τῶν δὲ πάντων, ἡτοι ὡς Ἀρεῖον ὄντα, (καθάπερ οὐδὲ καὶ Διὸς μὲν Ἀετὸς, Ταύρος δὲ Ἡρα, Γλαύξ δὲ Ἄθιων κτ:) ἢ κατ' ἐνθημολογίαν, ὡς πολλοῖς γινόμενον ὅρνισιν ὄλεθρον. (οἷς δὴ καὶ τινα ἄλλα κατ' ἐνθημοίαν προφέρεται, ὡς καὶ Ἐυμενίδες ἥκγοναι αἱ Ἐρηνύες. A. Γεωργ. σίχ. 415, καὶ L. σίχ. 582. Καὶ τῶν παθῶν δὲ ἐσὶν ἡ Ἱερὰ καλεῖται. Γ. Γεωργ. σίχ. 672.) ἢ παρὰ τὸ τὰ ιερὰ ἀπὸ τῶν θυμάτων αἱράζειν. ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ ἐκ τῆς πτηνῶν τέττων πτήσεως τὰς Ἱερῆς οἰωνίδια. ἢ τέως κατ' ἄλλων διαφέρεσσαν ἐτυμολογίαν, (παρὰ τὸ ἱερᾶ φῶν.) Συχνὰ δὲ ἀπαντᾶ ἢ ἐκ τῷ Ἱερακος παραβολῇ παρ 'Ομήρῳ οἷον Ιλ: N. σίχ. 62. ὁ Ποσειδῶν παρίσταται:

„Ως' Ἱερές ακύπτερος ὥρτο πέτεθαι,
„Ος δὰ τ' απ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς

„Ορμήσει πεδίοιο διάκενον σέρνεαι ἄλλα.

"Ητε Ἀρτεμις υπὸ Ἡρας τυπτηθεῖσα, δακρυσσοσα φύγει, σίχ. 493.

„Αἴ τε πέλεια ὥσε Πέλεια

„Η δὰ δ' υπὸ Ἱεροκος κοίλων εἰσέπτατο πέτρηι

„Χηραμὸν

Καὶ κατὰ δὲ Ἐκτορος Ιλ: X. σίχ. 138.

„Πηλείδης δὲ ἐπόρευτε ποσὶ κραυπνοῖσι πεποιθὼς,

„Ηύτε Κίρκος δρεσση ἐλαφρότατος πετειών

„Ρηϊδίως οἵμησε μετὰ τρηζωντα Πέλειαν.

Στίχ:

Αἰψα γὰρ ὥια δὴ τρέψας ἐξώχετο Φένυγων,
Τετταράπλην απέρχων δὲ σιδηροῖς σκῦλοι ἐνὶ κέντροις.
Ω Λιγυρὸν ψάνχω, κενεόφρον! μᾶψ ἀγέρωχε,
Ηλιθα νῶ πατροῖς τέχναις περᾶσ' ἀπαφίσκειν,
Οὐδὲ δόλος σ' Ἀυνῷ δολιόφρονι σῶν ἐπανοίσει. 750
Ως φάτο παρθένος, ὡκὺ αὐτὰρ Φλογόεσσι πόδεσσι
Ἴππον ὑπερθέυσασα, καὶ ὥια ἄντα ἐλάσα
Σύμβαλε, δυσμενέος δὲ τίσιν γ' ἐξ αἵματος ἔχεν.
Εὗτε δὲ αὐτὸς πέτρης ὡκύπτερος Ἰρηξ
Ωρμησ' ἐν νεφέεσσιν, ἐπὶ τρήρωνα Πέλειαν, 755
Τῆς δὲ ἐπιδραξάμενος χηλαῖς ἐξ ἕγκατα χεύει,
Τψόθεν ἐκ δὲ δέει σαθέντα πτίλα καὶ αἷμα.
Τῶν δὲ ὅκι ὅσσ' ἀπὸ τρέψει πατήρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε,
Πάντα δὲ ἐξ ἀκρὸν δρόων, ἐνθ' ἥσον Ὄλυμπον,
Τυφῆνον, Γενέτης, Τάρχοντ' αἰνιῶ ἐπὶ δῆριν 760
Ωρσεν, αὐτὰρ κέντροις ἔρεθ' ὄργας ὁκὺ ἀπαλοῖσι.
Τοιγὰρ ἀν' ὄλλυμένης Τάρχων, καὶ ἵλας κλινθέας,
Θῶνται ἔφιππος, ἀνῶγε τ' ἐπεσσι κέρα παντοῖοις,
Ιση δὲ ὑστερητα, ὄνομάζων ἀνδρα Ἑκαστον.
Τίπτε πτώσσετε, αὖν ἀναλυῆτε τὸ ἀργόν τε, 765

Τυρ-

* * *

Στίχ: 756. : : : : ΧΗΛΑΪΣ ἘΞ ἜΓΚΑΤΑ ΧΕΤΕΙ, Ὁδος. Ο. σίχ. 525.

,,Κίρκος ἐν δὲ πόδεσσι

,,Τιλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔρετε.

Σημειώσου δὲ, ὡς ὁκὺ ὁ Κίρκος ἐνταῦθα τιλλειαν, η δὲ Πέλεια τὸν
Κίρκον ἀνάπταλιν εἶλεν. η, σπερ εἰς τὰυτὸ φέρει, η Πέλεια τῷ Κίρκῳ εἰς
Κίρκον ἐγένετο.Στίχ: 758. ΤΩΝ Δ' ΟΤΚ ὍΟΣΣ "ΑΠΟ ΤΡΕΨΕ Ο δὲ παρ Ομήρῳ
Ζεὺς, Τρῶας τε καὶ Εκτορε ταῖς Αχαιῶν ναυσὶ πελάσσας, (Ιλ: Ν. σίχ.
iv Αρχῇ) τάναντίον πως, μὴ προσέχοντι θμοιος.

,,Τέσ μὲν ἔα παρὰ τῆσ πόνον τ' ἐχέμεν καὶ σῖδω

,,Νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαενώ

,,Νόσφιν ἐφ' ἵπποπούλων Θρηκῶν καθορώμενος αἴσιν,

,,Μυρῶν τ' ἀγχεμάχων κτ:

,,Ἐς Τροῖων δὲ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαενώ.

Παρεπλήσιός γε μιλῶ τῷ ἐνταῦθα τῷ Μάρωνος Ζιλί, ο τῷ Ομήρῳ Απόλ-
λων, Ιλ: Κ. σίχ. 515.

,,Οὐδὲ ἀλασκοπίλω ἔχεν αργυρότοξος Απόλλων κτ:

Καὶ οἱ οἱ, Ιλ: Ν. σίχ. 10.

,,Οὐδὲ ἀλασκοπίλω ἔχει κρείων Ενοσίχθων

,,Καὶ γὰρ οἱ θαυμάζων ἥσο πτόλεμόν τε μάχιλι τε

,,Τψέ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμης ὑληέσσης

,,Θρηκίης

Στίχ: 764. ΙΣΤΗ Δ' ΤΣΕΜΙΝΗΝ Καθίσῃ πρὸς συμβολῶν αὐθίς,
διάσκεδασθέντας ἐν τάξει σωμάγων, καὶ φεύγοντας ανακαλύμενος. Τέτο δὲ
καὶ Αγαμέμνων Μενελάω ποιεῖ ἐκέλευσεν, Ιλ: Κ. σίχ. 67.

,,Φθέγγεο δὲ ἦκεν ἵηθα, καὶ ἐγεγγορέθα τὸνωχθι

,,Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ονομάζων ἀνδρα ἔκαστον,

,,Πάντας κυδαίνων

Στίχ: 765. ΤΥΠΤΕ ΠΤΩΣΣΕΤΕ; κτ: Ως καὶ Αγαμέμνων αὐτὸς Ιλ: Δ. σίχ.
243.

,,Ἄργειοι ιόμωροι, ἐλεγγάεις, γύν σέβεθε;

R

Τιφ

- 705 Incipit hæc: Quid tam egregium, si foemina forti
 Fidis equo? dimitte fugam, & te comminus æquo
 Mecum crede solo, pugnæque accinge pedestri:
 Jam nosces, ventosa ferat cui gloria laudem.
 Dixit: at illa furens, acrique incensa, dolore,
 710 Tradit equum comiti, paribusque resistit in armis.
 Ense pedes nudo, puraque interrita parma.
 At, juvenis vicisse dolo ratus, avolat ipse,
 (Haud mora) conversisque fugax aufertur habenis,
 Quadrupedemque citum ferrata calce satigat.
 715 Vane Ligur, frustraque animis elate superbis,
 Nequicquam patrias tentasti lubricus artes:
 Nec fraus te incolumem fallaci perferet Auno,
 Hæc fatur virgo, & pernicibus ignea plantis
 Transit equum cursu: frenisque adversa prehensis
 720 Congreditur, pœnasque inimico à sanguine sumit.
 Quam facile acci iter sacer ales ab alto
 Conſquitur pennis sublimen in nube columbam,
 Compreſamque tenet, pedibusque eviscerat uncis:
 Tum crux, & vulſæ labuntur ab æthere plumæ.
 725 At non hæc nullis hominum fator, atque Deorum

Obſer.

* * *

, Τιφθ' ἔτως ἐστε τεθηπότες, ηὔτε νεβροὶ; κτ.

Καὶ Λύτ: σιχ. 340.

„Γίπτε παταπτώσσοντες ἀθέσατε, μίμνετε δὲ αἴλλους;

Καὶ Ἰλ: Θ σιχ. 173. ἐνθεν μὲν Ὑπτωφε ἡς μάχῃ τὰς ἴδιας παριθηγε
 μακρὸν αὔσας:

„Τεῶες, καὶ Δύκαι, καὶ Δάρδανοι ἀγγιμαχητοι

„Ανέρες ἐσὲ φίλοι, μηδομέθε δὲ θέμεδος αἰλλῆς”

“Ἐνθεν δὲ Ἀγαμέμνων τὰς ἴδιας· Λύτ: σιχ. 227. Δαναοῖς γεγονεῖς:

„Αἰδίας Ἀργεῖοι, καὶ ἐλέγχεις, ἄδος αὐγητοὶ, κτ:

Στίχ: 767. . . . ΑΓΗΜΑΤΑ ΤΟΙ' ΕΛΑΣΑΣΚΕΙ; Ήτε: (ταῦτα) δεκτα
 καῦς, (Φοινὶ Σέρβιος.) σιφη ὀπλητικὰ δηλ: τοιαῦτα τε καὶ τηλικαῦτα ὄντα;

Στίχ: 768. ΕΣ ΤΙ' ΣΙΔΗΡΟΣ; κτ: Τι καὶ ὀπλοφορεύντες πάρεσε;

Στίχ: 770 ΧΟΡΕΙΓΑΣ ΑΤΛΟΣ Ο' ΒΑΚΧΟΥ, ίδιαστερόν τι ἦν τὸ τῆς ὁρχήσεως
 ἄδος, ὅπερ ἐχρῶντο ἐν ὁργεσις τεῖς Βακχικοῖς. Σκιννίδες δὲ αὐτῶν ἐκάλυψ,
 ἦν ὁ Πολυδέκης (ἐν Ὀνομασ. Βιβλ: Δ. Κεφ: ΙΔ.) τῇ Ὁρχήσει παρα-
 σιαστεῖς τῇ Σατυρικῇ· Ο δὲ αὐλός, καὶ αὐτὸς διαφέρων λιγὸς Βακχικός,
 ὃς πλασγίως μὲν Φυσώμενος, ὁ παρ Ἐλῆνοις τυχόν ἦν Πλασγίευλος. Καμ-
 πύλος δὲ ἦν τὸ χῆμα, οἷον ἀδειὸς Μάρσων ὑπογεράφεις Curva—tibia Bacchi:
 ἔπειρος τις ἄν εἴη παρεῖ τὸν αἴπλως πλάγιον, καὶ ἐνθυτενῆ. Τέ μὲν οὐ
 Βακχικὴ αὐλὴ, οἱ μὲν (ὡς ὁ Βίων ἢ Εἰδυλ: Γ.) τὸν Πάνα, Φασίν, ἐνρεπτί-
 γενέθαι οἱ δέ, (ὡς Πλάι Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Ζ. Κεφ: 56.) τὸν Μίδαν, ἐξ
 οὐ καὶ Φερύγιος ἡ αὐλὸς προστίρηται.Στίχ: 771. ΔΑΙΤΤΥΑΣ ΕΚ ΡΑ ΔΕΧΕΣΘΑΙ κτ: Τοιαῦτα τινὲς καὶ τοῖς ψέσι Πε-
 αμος τοῖς αὐτῷ ἐπιπλήσσονται ὁμόιλας Ἰλ: Ω. σιχ. 253.

„Σπέισατέμοι κακὰ τέκυα κατηφόνες

“ τὰ δὲ ἐλέγχεις πάντας λέλειπται,

„Ψεῦσά τε, ὁρχησά τε, χοροιτυπλησία ἀρισταί,

„Ἀργῶν ἥδε ἐριφων ἐπιδήμοις ἀρπακτῆρες

“Ομοια καὶ ταὶς Αγαμέμνονος, ἀργὺς ἐζῶντας καταλαβόντος, Μενεάδης τε

Τυρσιωδής τὸ τόσος θυμοῖς σφῶν ὄκνος ἐφίκτος;
 Θῆλυς ἀτυχομένης σοβέει, καὶ ἀγύματα τοῖς ἐλασσάσκει;
 Ἐς τὸ σίδηρος; ἐφ' ᾧ τάδε Φρεδός εἰνὶ χάρεσιν ὅπλα;
 Οἱ δὲ τὰ Κύπριδος φέντες νυκτὸς τὸ ἐπὶ χάρυμας,
 οὐδὲ δινέοντες ἔξιά χηραῖς αὐλός ὁ Βάκχος,
 Δαιτύας ἐκ διαδέχεσθαι, ἀτὰρ δέπτα πλεῖα ποτῆτος.
 Ήδε ποδὴ, αὐδή τε, ἐπάκεν κρήγυνος ἤρα
 Ἀγγέλη μάντις, καὶ θῦμα καὶ ἐπὶ ἄλση.

770

Ως τάδε ἐνίψας, ἐς μέσσας ἐπιήλασεν ἵππου,
 Κάντος τεθνήξων: αὖτος Βενύλω δὲ ἀντίσας,
 Καὶ τὸν, δεξιτερῷ δεδραγμένος, πρπατός ἀφ' ἵππου,
 Πρόθε δὲ θεᾶς κόλπων ασέργυδων μάλα ἰφι ἀπῆρεν.
 Αἴψα δὲ ίωγὴ ηρτος ἐς θραύνον· ηδὲ Λατῖνοι
 οσσες πάντες σρέφθεν, οὐδὲ αὐπεδον ἵππατο Τάρχων,
 οπλα καὶ ἄνδρα Φέρων. Τέ δὲ αἰγανέης ἐξ ἄκρης
 Χάλκεον σείχιμώ θραῦσε, μέρος γυμνὸν δὲ ανεδίφα,
 οφρα δὲ κηρέσιον τρώσειν οὐδὲ αντιπαλάσιν.

775

780

R 2

Δερῆς

* * *

μῶν Πετεῖ, καὶ τὸν Λαέρτειον θεόν. Ἰλ. Δ. σίχ. 341.

„Σφῶν μὲν τὸ ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔοτες
 „Ἐσάμεν, ηδὲ μάχης καυστερῆς ἀντιβολῆσαι·
 „Πρώτῳ γαρ καὶ δακτὸς αἰκαζεόδον ἐμέσο·
 „Οπκότε δακτα γέρεσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοῖ·
 „Ειθα Φίλ' ἀπταλέα κρέας ἔδμενα ηδὲ κύπελλα
 „Οἷς πινέμενα μελιηδέας, ἄφες ἐθέλητον.

Στίχ: 772. **ΚΡΗΓΤΟΣ** Secundus Agiarch. "Ο κατὰ λέ-
 ξιν ἐκφραδέν εἴπει, ("Οφρας θυσιώσας,) ὃ τὰ ὄντα, ητοι τὰ αἴσια, τὰ
 κακά διαὶ ηκοντα, τὰ καὶ ἐνχιλι, ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν Βαρμῶν θύμασι σκο-
 πῶν τε καὶ καταγγέλλων. Διὸ καὶ κρήγυνος ἡμῖν ἀρηταὶ ο τοιότος Μάντις,
 οὐδὲ σενακηρύττων ἐκ τῆς τῶν ασθάνυχων παρεπητησεως τῶν θυμένων, τὸ
 τὸ κῆρις ήδων καὶ θέλυον, ητοι τὸ θυμῆρες. Όυδε γαρ ὅπως μόνον κρήγυνον
 οὐ τὰς εἴκαι τὸ μαντευόντων, οὐδὲ Αχιλλεὺς παρ Ομήρω, Ἰλ. Δ. σίχ. 106.

„Μάντις κακάν, δὲ πάρτοτε μοι τὸ κρήγυνον εἴκαι,
 „Λαέρτειον θεόν θεάτρῳ ασταύτως ἐρθῶς οὔνομάσθεν: οὐδὲ παρ
 Πλάτωνι (ἐν Λ. Αλκιβίαδ) παρεπητηρηται αἰρητός:

„Οὐδὲ πρέπειοι τάκτων εἰσὶ Διδάσκαλοι.

Στίχ: 773. **ΗΡΙΠΑΣ** ἈΦΙΠΠΟΤ. Μόλις πιστὸν τόδε τὸ Τάρχωνος
 αὐθαγγάθημα δέξαν, Σέρβιος δὲ ισαρίας παρεπληγίτις συμβάματος διεμπε-
 δόταδεις ἐπεχείρησε: Καίσαρε, λέγων, αὐτὸν Γάϊον, ἐν μάχῃ ὀσαύτως ὑπέ-
 τησε τῷ Κελτῷ, οἰς ἐπολέμει, ἀπαρκαδέντος αἴκι τῇ ἵππῃ καὶ ἀπαγόμενον,
 οἵτα ἀπολυθίσαμε, ἐτέρῳ τίνας τῶν πολεμίων ἐπιγγώντας δις της οὐδετος
 αἰλίς αἴη, καὶ τῷ αἰσάροντι ἀμβοτηρητος: Καίσαρε Καίσαρε: δικεφ γλώσσῃ
 τῇ Κελτικῇ σημαίνει: εἴτε, εἴτε προσιδησι δὲ Σέρβιος, παρὰ Καίσαρος αὐτῷ
 δια τὸ ίδιον ήμερολογίῳ απομνημονεύμενος τὸ δέξμα παρεπληθέντοι. Τεττὶ μὲν
 διημέριαφροστικῶν μᾶδον, η αὐδούσαι τῷ Γάϊῳ ἐπιμαρτίρεται μηδαμῶς κρύ-
 ψατη, τοῖς δὲ βαρεβάρεος τὸ τίκταντα Κελταῖς, οὐδὲ ηττον τὸ μεγαλόψυ-
 χον ἐπανακηρύγτει καὶ μεγαλόφρον, οὐ τὸ γενναῖον καὶ ἐυψυχον. Εφ' οἵς
 καὶ τέττας σάντις ἐπισήμενον ὄνταϊθα, οἴτις αἴτη μητυχάς μὲν αἴρει, οὐκ ἐφεττός
 δὲ εἴδει ἐνταίει συμβάματος, εἴτε ἐκ τῆς θυμεροτομίας ληφθεῖ, κατὰ
 τὴν Λατίνων φωνήν, αἴτης ἐκ τῆς κατὰ τὸν Κελτῶν διάλεκτον αἴφτεως,
 τὸ μέγατον οὐκέτις οὐδὲ Καίσαρε ηττυμολόγηται.

Στίχ:

- Observans oculis, summo sedet altus Olympo:
 Tyrrhenum Genitor Tarchontem in prælia sæva
 Suscitat, & stimulis haud mollibus incitat iras.
 Ergo inter cædes, cedentiaque agmina Tarchon
 730 Fertur equo, variisque instigat vocibus alas,
 Nomine quemque vocans, reficitque in prælia pulsos.
 Quis metus, ò nunquam dolituri, ò semper inertes
 Tyrrheni, quæ tanta animis ignavia venit?
 Fœmina palantes agit, atque hæc agmina vertit?
 735 Quid ferrum? quidve hæc geritis tela irrita dextris?
 At non in Venerem segnes, nocturnaque bella:
 Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi,
 Expectare dapes, & plenæ pocula mensæ.
 Hic amor, hoc studium; dum sacra secundus aruspex
 740 Nunciet: ac lucos vocet hostia pinguis in altos.
 Hæc effatus, equum in medios, moriturus & ipse,
 Concitat, & Venulo aduersum se turbidus infert:
 Dereptumque ab equo dextrâ complectitur hostem,
 Et gremium ante suum multâ vi concitus aufert.
 745 Tollitur in cœlum clamor, cunctique Latini
 Convertere oculos: volat igneus æquore Tarchon

Arma

* * *

Στίχ: 784—791. ὩΣ ΔΕ' ΤΕ ΥΨΙΠΕΤΗΣ κτ: Ὄμοιος ὁ τοῖς Τέωσιν ἐποφθάσις,
 τιὼ τάφρον περησόμενα μεμαῶσιν ὅρνις παρ' Ὀμῆρῳ, Ιλ: Μ. 51χ. 20ι.

„Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔέργων,
 „Φοινήντας δέσκοντας Φέρων ὄνυχεσσι πέλωρον,
 „Ζωὸν, ἐπ' ασπαύροντας καὶ ἐπώ λήγετο χάρμης.
 „Κόψε γαρ αὐτὸν ἔχοντας κατὰ σῆθος, παρὰ δεξιῶ,
 „Ιδνωθέσις ὁ πίσω ὁ δὲ ἀπὸ ἔθεν τὴκε χαμᾶζε
 „Ἀλγήσας ἐδώμησι, μέσω δὲ ἐνὶ κάββαλ' ὄμιλω.
 „Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοῆς αὐνέμοιο.

Τιὼ γν παραβολιὼ παρ ἐκατέρω τῶν Ποιητῶν προσφυῶς λίστῃ τοῖς ὑποκειμένοις προσαραρτεῖσαν ἐσὶν ἐυρεῖν τὸ μὲν τῆς ἐντελους κατὰ τῶν Ἀχαιῶν γίκης τιὼ διακοπὶω συμβολικῶς τοῖς Τέωσιν ὑπηνίξαμένει, τὸ δὲ αὐτοτελῆ τιὼ Τάρχωνος ἀριστίαν κατὰ Κενύλε πραγματικῶς ὑποτυπώσαντος. Οὐ γαρ τῷ Μακροβίῳ σωτιθέμεθα, τῷ ταὶ ἐμψυχεῦτα τιὼ εἰκόνα παραλιπεῖν τὸν Μάρωνα κρίναντι, βιβλ: Ε. Κεφ: ΙΙ His prætermisssis quæ animam Parabolæ dabunt, velut inanimum in Latinis versibus corpus remansit.

Στίχ: 790. ΤΙΒΟΤΡΠΤΙΝΩΝ ΕΞ ΕΙΛΗΣ ΘΗΡΑΜΑ
 Λῦτη δὲ ἡ ἄλη ἡ Ἀργείων ίω Φάλαγξ, ἦν ἄγειν Κατιλλον τε καὶ Κόρεαν τὰς Τιβάρτες αὐτοκασιγνήτες ἔργηται. (Ζ. Αἰν: 51χ. 718.) Σωὶς οἰς ἐξεράτευε καὶ Βειύλος, τὸ Τάρχωνος θήραμα, ἀτε δὲ καὶ αὐτὸς ὡν Ἀργεῖος. (Η. Αἰν: 51χ. 9.)

Στίχ: 792. ΜΗΙΟΝΙΔΑΙ ΘΕΤΣΑΝ. κτ: Οἱ Τυρδίων ἔτω προσέριωται, ὡς ἀπὸ τῆς Μηνιας, ἦτοι Λυδίας μετανασάντες τε καὶ ἐπ' Ιταλίας τιὼ ὄπιστον σήσαντες. (Ορεα Η. τῆς Αἰν: 51χ. 498. καὶ 51χ. 525.)

Στίχ: 795. ΗΧΙ ΤΕ ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ κτ: Ἐνταῦθα ἦμιν ὁ Κέρδης, τὸν ἐκ τῷ Πλευτάρχῳ (εἰς Βίον Πύρ.) Ιταλὸν παρατίθησον, Ὁπλακον ὄνομα, ἐπέχοντας πτῷ Πύρδω (ἐν τῷ πρὸς Ρωμαίων πολέμῳ) καὶ τὸν ἵππον αἰντιπαρεξόγονοτα, καὶ συμμεθισάμενον αὐτοῖς, καὶ συγκινέμενον καὶ πρὸς αὐτὸν τεταμένον, πνεύματος μεσὸν ὄντα καὶ θυμόν, τοὺς δὲ ἄλλους ἔῶντα χάρειν. Ούτω γαρ καὶ πρὸς τιὼ Καμίλαν ὁ Λόρδων.

Στίχ:

- Δερῆς χῖρα τὸ ἀπῆγμε, βίη τε βίην αὐθεῖτο.
 Ως δέ γε υψιπέτης, εὗτ' αἰετὸς ἐξαρπάξας
 Ἰφι δράκοντα φέρει, ποσὶ δὲ ηδὸν ὄνυχεσσι σωμέργει
 Ολκὸς τραυματίας δὲ ὄφις εἵλισσαι κολπώδεις,
 Ορθαῖς δὲ ἀμφορίσσει φολίδεσσ', αὖν δὲ συρίσδει
 Αἰπὸς ἐπαντάρων· ὄφις κρατερῶς δὲ πιέσει
 Αντίπαλον δάμφιον, πτερύγεσσί τε αἰθέρα κόπτει
 Τὰς δὲ, Τιβροτίνων ἐξ ἔλης θήραμα, Τάρχων
 Ευάξων φέρεν αἴψῃ ἀγέτη δὲ ἀθλον ἀηλεῦντες,
 Μηνούδαι θεῦσαν. Τόφρος Ἀρέων τῷ γένειον
 Οκτίων μετιών δολιόφρων διεριθεὶς Καμίλαν;
 Άμφι μὲν ἄχε, τύχη δὲ ητις δάση περῆτο.
 Ήχι τε παρθενικὴ σρατιῆς αἰσσετο ἐνθάς,
 Ενδέλειαν Ἀρέων ὑπέιναι, δέ τοι δέκηλος σκέπτετο ἵχνη.
 Οἱ δὲ ἀντιπάλων νικῶσσ' ἀπανέστρεφεν αὐθις,
 Ενθεν κλεμμαδὸν ὠκὺς ἐών νέος ιώται κάμπτει,
 Τὰς δέ τε, τὰς δὲ ἀνθις παρόδης ηλάσκετο πάσας,
 Άμφιπεριτροχόων, νωμῶν τὸ δέ φύξιμον ἔγχος.
 Τετάκι Χλωρέντις τις, Κυβέλης πάλαι ὡν αρητήρ,
 Εξοχα κυδάλιμος φρουγίοις ἐν τέυχεσι λάμπων,
 Ιππον ἀταρ σεύων αφράδει, τὸν σκέπει δέρρος,
 Χαλκαῖς ἐν φολίσι πτιλοειδέσι χρυσεομίκτοις
 Άντος δὲ σύνιστον ἐν ἀλεργίδι αὐγλαὸς αἴθων,
 Έκ δὲ τέταυε βέλη Λυκίω Γορτιάνα τόξω.
 Κλάγγε επεν ἐξ ἄμων χρυσῆς βιός αρητήρ,
 Ή δὲ κόρυς χρυσέη ἀνταρροφονέδοχρον,
 Καὶ κολπάς φάρυς μεγάλων πάχην αροταλεῦντας,
 Εμπλοκος ἐκ ξανθῆς ἐσμοὸς χρυσῆ σωεκόμβῳ
 Βαρβαρικῶς δὲ ἐγέγραπτο χιτων τε περισκελίδες τε.
 Τόν δὲ ἄρσε κάρη, (ἄττος δέ τοι δέκηλος αὐθείη
 Οπλα Τρωία, ἄθετος δορυκτήτω κοσμώη
 Χρυσῷ θηράτριξ) πάσης διὰ δήριος οἶον,
 Ως ἀλαὴ κατ' ίλας πάντη γε διώκαδ' ίσσα,
- 785
790
795
800
805
810
815
- Θηλυ-
- * * *

Στίχ: 800. ΝΩΜΩΝΤΕ ΟΤ ΦΥΞΙΜΟΝ ΕΓΧΟΣ. Αινυπεξάλυκτον,
 αἰς δὲ δέ πιπρωτο τιώ Καμίλαν πεσεῖν ἀπαραιτήτως.

Στίχ: 801. ΤΟΥΤΑΚΙ ΧΛΩΡΕΤΣ ΤΙΣ: πτ: Όμοίως ἐκπέφρασα,
 τῷ, Ιλ: Ε. σίχ. 9.

„Ην δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρεης, αἴφνεδος, αἰμύμων
 „Ιρεὺς Ηφαίσιοι

Στίχ: 806. ΒΕΛΗ ΛΤΚΙΩΝ, ΓΟΡΤΥΝΙΑ ΤΟΞΩ. Οτι Λύκιοι ἀρε-
 σα ἐπίσαντο τὰ τόξα κατασκευάζειν, οἱ δὲ απὸ τῆς ἐν Κρήτῃ Γορτιών
 καὶ χρησθεῖ τάτοις, δόξην τι Λυκίων ἐλαττον ἔχον.

Στίχ: 809. ΚΑΙ ΚΟΛΠΟΤΣ ΦΑΡΟΤΣ Ήχητος κροταλεύντας,
 Ισως διετο τὰ προστημένα τοῖς τῷ φάρεσσι κόλποις χρυσία, αἱ κροταλισ-
 μέσ τηνεσ εν τῷ κινεθεσ τὸν εφιππον παρεῖχεν αἰκνεοθει τῷ μέντοι τοι
 αὐτα φαέρη, καὶ περι ηχητικά. Ομηρος, δια τιώ ἐπ' αὐτοῖς μεθ' ησυχίας
 τῷ τεχνίτε έργασιαν, ἐκ τῷ ἐναντίον ἐπει αὶ συγκλόνιστο.

Στίχ:

S

Arma virumque ferens: tum summâ ipsius ab bastâ
Deffringit ferrum, & partes rimatur apertas,
Quâ vulnus lethale ferat: contra ille repugnans
750 Sustinet à jugulo dextram, & vim viribus exit.
Utqne volans altè raptum cùm fulva draconem
Fert aquila, implicuitque pedes, atque unguibus hæsit:
Saucius at serpens sinuosa volumina versat,
Arrectisque horret squamis, & sibilat ore,
755 Arduus insurgens: illa haud minus urget obunco
Luctantem rostro, simul æthera verberat alis.
Haud aliter prædam Tiburtum ex agmine Tarchon
Portat ovans. Ducas exemplum, eventumque secuti
Mæonidæ incurunt. Tum fatis debitus Aruns
760 Velocem jaculo & multâ prior arte Camillam
Circuit, & quæ sit fortuna facillima, tentat.
Quâ se cunque furens medio tulit agmine virgo,
Hâc Aruns subit, & tacitus vestigia lustrat:
Quâ viætrix redit illa, pedemque ex hoste reportat,
765 Hâc juvenis furtim celeres detorquet habenas.
Hos aditus, jamqne hos aditus, omnemque pererrat
Undique circuitum, & certam quatit improbus hastam.
Forte facer Cybelæ Chloreus, olimque sacerdos,

Insig.

* * *

Στίχ: 816. ΘΗΛΥΤΤΕΡΗ ΣΕΙ'ΟΤΣΑ ΠΟΘΗΣ "Οπερ ἡ Με-
σάπε κόρυς, (Θ. Αἰν: σιχ. 389.) τὸν Εὔρυαλον πρέψωπε, δέλειρ αὐτῷ γε-
νεμένη εἰς ἀπώλειαν, δύτω τὴν Καμίλαν ἐνταῦθα τὰ Χλωρέως αἴγλας
ἔναρξε εἰς Φθορὰν κατέθελξαν. Ἀλλ ὁ μὲν νεάνις ἐφθη, πρὶν ἡ θάνοι, ὁ πο-
θῶν ὑπῆρχε σκυλεύσας· ἡ δὲ νεάνις θάνε πρὶν ἡ σκυλεύσει. Καλῶς δὲ ὁ
Ποιητὴς τὸν εἰς ἀγλαῖαν καὶ κοσμήματος ἐκπρέπειαν πόδον, πρωθίβρ
τε σφατιώτη, καὶ κόρην αὐδεκαγαθιζομένη προσαρμόσας ἐνέθηκεν.

Στίχ: 819. ΣΟΡΑΚΤΗΣ ΟΥΡΕ ΑΠΟΛΛΩΝ. Ἐγρεψίας ὄρος ἵνα
Σοράκτη ἐγγὺς Φαλισκῶν καὶ Τίβριδος, ἐφ' οὐ τῆς ὑπαρχείας ναὸς Απόλλων
ἴδρυτο. "Ορα καὶ Ζ. Αἰν: σιχ. 744—746.

Στίχ: 820 ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΙ ΣΕΒΟΜΕΣΘ. Ο μὲν Δοκάτος τὸ (πρώ-
το) Electi ἡρμιώσεν· (Ἐκλεκτοί) ἔτι δὲ αὐτὸ τέτο νοέντι καὶ εἰπόντας,
ὅτι καὶ πρὸ πάντων, καὶ ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἀπαντας, τῇ δεσμιδαιμονίᾳ προ-
χούτες.

Στίχ: 822. ἘΠ' ΑΝΘΡΑΚΕΣΙ ΠΡΟΤΙΒΑΪΝΟΜΕΝ Ταῦ
τῶν παρὰ τοῖς Οθωμανοῖς Ἐμύρων τὸ τεράτιον. Ἐχρῶντο δὲ Φαρμάκοις
Γιοῖν εἰς τέτο οἱ Σοράκται, (οἱ ἐξ Ουάρδων παραλαβὼν παρέδωκε Σέρ-
βιος.) οἵ γανθντες, ἐλυτρεύντες, ἢ περιπεταλέντες τοὺς ποδῶν ταρ-
σὸς, διὰ τῶν καλομένων αὐθράκων βαίνειν ἐτερατεύοντο. Ἐμοὶ δὲ καὶ τοι
τῶν γυαρίμων διεπισώσατο οὐθαλμοῖς ιδίοις γυάσιον κατιδεῖν, τὸ γυμνοῖς
ποσὶν ἴναδλαξ ἐπιβάνον πεπυρακτωμένης σιδήρας, εἰς Φλογὸς ἐρύθημα. Ήγε
μιλὲ τερατεῖται, καὶ πᾶσι Σοράκταις, ἀλλ' ιδίᾳ τοῖς τῶν ἐκ τοῦ ἔθνους διέφ-
ρεν, οἱ ἐκαλέντο Ιερᾶνοι, οἱ ισορεῖ Πλίνιος Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Ζ. Κεφ: Β.

Στίχ: 828. ΚΑΙΚΕΝ ΛΤΕΡ ΚΛΕΙ'ΟΤΣ "Οπερ Ἀγαμέμνων ἐαυτῷ
ἐποτυπτάτο παρ' Όμη: Ιλ: Β. σιχ. 115.

"Δυσκλέας Ἀργος ἱκέδωμα
Χλωρεὺς ηὐχετο, εἰ μόνον τὴν Καμίλαν δαμάσαι ἰχύσειεν" ἐκέντο πρὸ πατ-
τὸς τιθεῖς, τὸ, σιχ. 823. — τῶν ὅμογενῶν ὄπλων ἀπὸ αὐχος αλεψψαι,
εἰ γυανικὸς ηττοτες ὥφθησαν.

Στίχ:

Θηλυτέρη γένεσα ποθῇ λέης, ἐνάρων τε.
 Εὔτε βέλος προέηκε τέως λοχάδιων ἐπικαύρως.
 Ἀρδων, ὡδε Θεὸς ἵκετεύσας σύρανίωνας.
 Κλῦθι μεν ἀργυρότοξε Σοράκτης θρε Απόλλων,
 Τὸν πρῶτοι σεβόμενον, οὐ Φλὸξ τε πυρῆ πιτυώδης
 Βόσκεται, ημεῖς δὲ ἐν πυρὶ ἔσεβθη θαρρεῦτες,
 Πολλὰ δὲ πάπτερον ἀνθράκεσι προτιβάνομεν ἵχνια λάτρεις
 Δος, πάτερ, ημετέρων ὅπλων ἀπὸ αἰχος ἀλεῖψαι,
 "Ος πάντ' ἔνθενέει! Όυκ ἄναρα φόδε τροπαῖον,
 Παρθενικὴ δαμάσας αἰτίων οὐλή αὐτὸν με
 Εργματει κυδρώσει. Ήν δὲ ημῶν θλιος ηδε
 Τρώματε ναὶ βληθεῖσα δαμάνη, ἔναδεν ἔμπης;
 Κάπεν ἄτερ κλείσι υστῆσ' ἐπὶ πάτριον Αἴσυ.
 Εκλιε δὴ Φοῖβος καὶ τῶν δὲ ἔτερον μὲν δᾶκε
 Λισσομένων, ἔτερον δὲ κέδασσε Φέρεθρον εἰς ἄυρας.
 Αἴθυνης μὲν θανάτῳ θραχθεῖσαν ἐλεῖν γε Καμίλλαν
 Ενέκαμψεν κατένευσεν, ίδειν παλίνοσον πάτρια,
 Σῶν δὲ σπένευσε Φέρον δὲ ἔπος ἀρπάξασαι ἄελλαι.
 Καὶ δὲ δὲ ηέρος, ας αφεθὲν δοίβδησεν τρύγχος,
 Εἶλαι μὲν τὴν ἐνόησαν, ἄνασσαν ἐπὶ δύσσεε δὲ ἄταρ
 Οὐόλσκοι τράπον, ηδὲ πάμπαν ἐπήθετο ἄυρης,
 Η δοιές βέλεος διὰ ηέρος ἐρχομένοιο,
 Εἰς δὲ καὶ μαζῷ υπὸ γυμνῷ δόρον ἐλάσσαν
 Εἳη, παρθενικὴ τε ἄδια ἐκορέσσατο λύθροι.
 Θεῦσαν ἄμεια τρομένσαμ ὀπάσονες, αὐτὰρ ἄνασσαν
 Σφῶν υπανεῖχον πρῶτος δὲ ἐκαὶς ὥχετο Αρδων
 Χαίρων τε, πτήσσων δὲ ἄμας φόδε προτέρωσε
 Ωι πίσωσι δορὶ, τῷ κάρης ανταν ἐπετόλμα.
 Ως δὲ, πρὸν τεν τόξα ἐναντία μὲν προσελαύνη,
 Αυτίκα εἰν σέβατοις, αἴποισι δὲ οἱ θρεσι κεύθει,
 Ποιμέν ἐπεὶ λύκος, ηδὲ μέγαν δὴ κάτητανε μόχον,
 Σῶν δὲ ἔργα εἰδὼς τόλμημ', θρων καθυφέεις τε
 Γασρὶ υπαὶ τρέσσας σέλλαι, αὐτεῖ δὲ οὐγε βήσσας.
 Όυκ αὖλως θραχθεῖς, δύσσοιν απέσσυτο Αρδων,

S 2

Φυζα-

* * *

Στίχ: 829. ΚΑΙ ΤΩΝ Δὲ ΕΤΕΡΟΝ ΜΕΝ ΔΩΣΚΕ. ΙΑ: Π. σίχ. 250.
 „Τῷ δὲ ἔτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἔτερον δὲ αἰνένευσε.
 „Νηῶν μὲν οἱ απώσαθαι πόλεμόν τε μάχῃ τε
 „Δῶκε, σῶν δὲ αἰνένευσε (Πάτροκλον) μάχης ἐξαπονέεθαι.

Στίχ: 844. ΩΣ ΔΕ, ΠΡΙΝ ΚΕΝ ΤΟΞΑ κτ. Ωσαύτως καὶ Εκτορα ΙΑ: Ο:
 σίχ. 585.

„Αντίλοχος δὲ μενε, θοός περ ἐών πολεμισής.
 „Αλλ' οὐ γέ αἰτεσε, θηρὶ κακὸν φέξαντι ἔστικώς,
 „Ος τε κιών κτενας, η βεκέλον αμφὶ βόεσσι,
 „Φεύγει, περὶ περ ὅμιλον αἰδλιωδίμεναν αὐδρῶν.

Στίχ:

- Insignis longè Phrygiis fulgebat in armis,
 770 Spumantemque agitabat equum, quem pellis abenis
 In plumam squamis, auro conferta tegebat.
 Ipse peregrina ferrugine clarus & ostro,
 Spicula torquebat Lycio Gorrinya cornu:
 Aureus ex humeris sonat arcus, & aurea vati
 775 Cassida: tum croceam chlamydemque, finusque crepantes
 Carbaseos fulvo in nodum collegerat auro,
 Pictus acu tunicas, & barbara tegmina crurum.
 Hunc virgo, sive ut templis præfigeret arma
 Troia, captivo sive ut se ferret in auro,
 780 Venatrix, unum ex omni certamine pugnæ
 Cæca sequebatur, totumque incauta per agmen
 Fœmineo prædæ, & spoliorum ardebat amore.
 Telum ex insidiis cum tandem, tempore capto,
 Concitat, & superos Aruns sic voce precatur:
 785 Summe Deum, sancti custos. Soractis Apollo,
 Quem primi colimus, cui pineus ardor acervo
 Pascitur, & medium freti pietate per ignem
 Cultores multâ premimus vestigia prunâ:
 Da, pater, hoc nostris aboleri dedecus armis,
 790 Omnipotens: non exuvias, pulsæve tropæum
 Virginis, aut spolia ulla peto: mihi cætera laudem
 Facta ferent: haec dira meo dum vulnere pestis
 Pulsa cadat, patrias remeabo inglorius urbes.
 Audit, & voti Phœbus succedere partem
 795 Mente dedit: partem volucres dispersit in auras.
 Sterneret ut subitâ turbatam morte Camillam,
 Annuit oranti: reducem ut patria alta videret,
 Non dedit; inque notos vocem vertere procellæ.
 Ergo ut missa manu sonitum dedit hasta per auras,
- 800 Conuertere animos acres, oculosque tulere
 Cuncti ad reginam Volsci. Nihil ipsa neque auræ,
 Nec sonitus memor, aut venientis ab æthiere teli:
 Hasta sub exortam donec perlata papillam

Hæsit

* * *

Στίχ: 850. ΦΥΖΑΚΙΝΟΣ ΔΕ' ΜΕΣΟΙΣ κτ: Καὶ Εὔφορβος ὁμοίως παρὸς Ὁμέῳ
 Πάτροκλον τεώσας, Ἰλ: Π. 51χ. 813.
 „ Ο μὲν ἀνθισ ἀνέδεσμε, μικτὸ δὲ ἔχλω,
 Οὐδὲ ὑπέμενε.

Στίχ: 851. Η ΔΕ" ΘΝΗΣΚΟΤΣΑ ΒΕΛΟΣ ΑΝΕΣΠΛ, κτ: Ουτω καὶ Πάλλας
 υπὸ Τύρνη βληθείσ. Ι. Λιν: 516.
 „Θερμὸν ὁ δὲ βέλος ἐξ ὀτελῆς ἥλιθ' αφεῖλκεν.

Στίχ: 852. . . . ΒΑΘΤ' ΠΛΕΥΡΗΣΙΝ. Ο δὲ Μάρων, Ossa sed inter—ad
 costas. (Μεταξὺ, Φησὶ, τῶν ὄσέων, πρὸς τὰς πλευρὰς) πλευραὶ γὰρ εἰσὶ,
 τὰ ἐκατέρωθεν ἐκ τῷ Θώρακος, τὸ σεριον τοῖς απονθίλοις σωμάτωντα τῆς
 ἡράχεως ἐν τοῖς ή αὐχμῇ τῷ σιδήρῳ εἰσδύσσει, σερεωτέροις οὖσαι, καὶ ἀντερε-
 δοσιν, καὶ διάδιον ἔχεις εἰξέλκειθαι.

Στίχ:

Φυζακινὸς δὲ μέσοις σπεύσας σωματίσγετο ὅπλοις. 850
 Ή δὲ βέλος θνήσκεσσα ἀφέλκετο· ἀλλὰ γὰρ αὐχμὴ
 λαπτό σιδηρέη, βαθὺ κταμένης πλευρῆσιν.
 Ήμυσ' οώλευθαμος, ἀτὰρ τῆς ὄσσε μεμύκαι
 ψυχὴ θέντ' ἐκ θανάτου καὶ πορφύρεον γάνος ἔπτη.
 Εἰς δέ τως ἔταρια ἐκπνέαστι εἶπε πρὸς Ἀκκαν. 855
 (Η δ' οἵη πιστὴ υπὲρ ἄλλας ἐσκε Καμίλῃ.
 Τῷ καὶ μέρμερα τῇδε μερίσειν πάντα ἐώθει.)
 Εἰς τό δε, Ἀκκα κάσις, δωάμιλα νῶμ' ὁξὺ τραῦμα
 συνελέει· ἵσθεντα μελαίνεται ἀμφὶ με πάντα.
 Βάσκ' ζει, καὶ Τύρνῳ ἄγγελλε τὰ ἔχατα ταῦτα: 860
 Δῆριν ἐπαντιάν, Τοῶας δ' ἀπό ἀσεος ἔργειν.
 Άλλ' ἥδη χάροις ἀμα δ' ήντα ἐκπρολιπόσα,
 Εδρες δέ τι γ' ἔκητι ἔραζε· ψυχομένη δὲ,
 Λύετο χαρβραχὺ τῇ δέμας. Ήδη δ' ἀνχένα χαῦνον,
 Καὶ υρσὲς, ἐκθνήσκεσσα καθήει· ἀββαλε δ' ὅπλα. 865
 Ψυχὴ σωὶ δὲ γόω πταμένη, ἀιδός δε βεβήκει.
 Τῆμος σέθεσφατος ἥρται ίωγὴ μέσοφ' ἐπὶ ἀσρα.
 Αἰνοτέρη δῆρις δέ ἔριπυίας ὠρτο Καμίλης.
 Ταρφέας δ' ὠργσαν, ξύμπανθ' ἀμ' ἀγήματα Τεύκρων,
 Τυρδιωσ τ' ἀγὸι, ηδ' Εύάνδρος Αρκάδες ἄλλαι. 870
 'Αλλ' Οὔπις θεράπνη τριοδίτιδος, οὔρεσ' ἐν ἄκροις

Τψι ἐφεζορεύειν, ἀτρέμας προτιδέρκετο δήρεις.
 Ός δ' ἄρα τηλόθεν, ἐν μέσῳ αἰζηῶν ίαχθντων,
 Διηθάσσεν θανάτῳ ἀλεγενῷ λεῦσσε Καμίλλαν,
 Κάρτα τ' αὐνώμωξεν, καὶ κηρόφι ἔννεπε τοῖα. 875
 Οἷμοι, παρθενικὴ, αἰνῶς αἰνῶ γε σὺ τίσας
 Τιθέ δίκια Τεύκρως ἔρεθεν χάρμη μαμῶσα!
 Οὐ τι σοις Ἀρτεμιν ἐν ξυλόχοις ἀκεφαλη χραισμεν,

Οὐδ'

* * *

Στίχ: 855. ΕΤΑΡΗΝ ΕΙΠΕ ΠΡΟΣ ΑΚΚΑΝ. Εντεῦθεν
 εἰσβαῖς θειν ἔσαι, δτι παρὰ τὰς τρεῖς ἐκείνας, ἀς ἀνωτ: (σίχ. 685) ἐξ ἀνό-
 ματος πριθμες Ἰταλίδας, τὰς Καμίλῃ παροπηδέσταις, καὶ ἄλλαι προσέτι ὡκ
 ὀλίγασι υπῆρχον τὶ δ' ὅτι καὶ τῶν Ἀκκαν ἐκείνας ωκεὶ συγκατέλεξεν;
 Η ὅτε ἐδιαιτερευ ὧδε ὡς πιστοτάτης διαφερόντως μεμηῆσεδμα ἐμελλεν;

Στίχ: 859. ΖΟΦΟΕΝΤΑ ΜΕΛΑΙΝΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑ.
 Ομηρικὸς καὶ σδε δὲ τρόπος, τῷ τῶν θνητάντων τὰς ὁφθαλμὰς νυκτὶ ἐ-
 φεβεννυῖ, καὶ σκοτία, καὶ σόφω κατακαλύπτειν.

Στίχ: 860. ΒΑΣΚ' ΙΘΙ κτ: Ο Μάρων, εἴπει: (Φθεγγε απεύσατα). δ καὶ ἀμενον
 ἀς δήλωσιν τάχεις· ἡ γὰρ ἐπέτρεπε διατείβειν, ὡς ἐπὶ ξυρεῖς ακμῆς ἐσῶτα
 τὰ πράγματα.

Στίχ: 861. ΔΗΡΙΝ ΕΠΑΝΤΙΑΝ κτ: Εἰς τέλος τὸν υπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν
 οἰς σωματίχει ἐπιδείκνυται ζῆλον· ἀφιστὲν δὲ τῷ Λαζος τὰς πολεμίας προ-
 σίντας παρανόσα, σρατηγικῶ ἐμπειρίαν ἐμφάνει. Ή δὲ παραίνεσσις αὐ-
 τῇ τῆς θνητότητος, προοικονομεῖ τῷ Ποιητῷ, ἀττα ἐπιβέβαιψαδήσεις παρὰ πό-
 δας ἐσέμενα.

Στίχ: 862. ΑΛΛ ΗΔΗ ΧΑΙΡΟΙΣ. Οὔτω καὶ Ορφέα Εύρυδίκη πρεστῆπεν ἀς Α-
 δίω ἐπανακάμψεται. Δ. Γεωργ. σίχ. 599. Κρέεσσα δὲ πρὸς Αἰνείαν „Σῶς
 δ' αὐτός μοι εἴσι. Β. Αιν. σίχ. 845.

Βιβλ. ΙΑ'.

Τ

Στίχ:

Hæsit, virgineumque alte bibt acta cruentem.
 805 Concurrunt trépidæ comites, dominamque ruentem
 Suscipiunt: fugit ante omnes exterritus Aruns,
 Lætitia, mistoque metu: nec jam amplius hastæ
 Credere, nec telis occurrere virginis audet.
 Ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur,
 810 Continuo in montes sese avius abdidit altos
 Occiso pastore lupus, magnoque juvenco,
 Conscius audacis facti, caudamque remulcens
 Subjecit pavitatem utero, sylvasque petivit:
 Haud secus ex oculis se turbidus abstulit Aruns,
 815 Contentusque fugâ, mediis se immiscerat armis.
 Illa manu moriens telum trahit: ossa sed inter
 Ferreus ad costas alto stat vulnere mucro.
 Labitur exanguis: labuntur frigida letho
 Lumina: purpureus quondam color ora reliquit.
 820 Tum sic exspirans Accam, ex æqualibus unam,
 Alloquitur (fida ante alias quæ sola Camillæ,
 Quicunque partiri curas) atque hæc ita fatur:
 Hactenus, Acca soror, potui: nunc vnlus acerbum
 Conficit, & tenebris nigrescunt omnia circum.
 825 Effuge, & hæc Turno mandata novissima perfer:
 Succedat pugnæ, Trojanorumque arceat urbe:
 Jamque vale. Simul his dictis linquebat habenas,
 Ad terram non sponte fluens. Tum frigida toto
 Paulatim exolvit se corpore; lentaque colla,
 830 Et captum letho posuit caput, arma relinquens:
 Vita que cum gemitu fugit indignata sub umbras.
 Tum vero immensus surgens ferit aurea clamor
 Sidera: dejecta crudescit pugna Camillâ.
 Incurrunt densi, simul omnis copia Teucrûm,
 835 Tyrrhenumque duces, Euandrique Arcades alæ.

At

* * *

Στίχ: Λύτ: "ΑΜΑ Δ' ἩΝΙΑ ἘΚΠΡΟΛΙΠΟΤΣΑ ήτ: Οὐκ ἂν δὴ
 φαινεις μονονυχὶ παρεῖναι, καὶ τιὼ θνήσκεσσαν ἐποπτάνεθαι; Ἀπολέπεις μὲν
 τὰς λιώσεις, καταβέψῃ δὲ απὸ τὴν ἕππην καὶ ἀκεστα, μηκέτι ἐποχθῆμαι οἰσ-
 τε ἔσσα διὰ τὴν τῶν μελῶν πάρεσσιν. Ψύχεται δὲ, καὶ κατὰ βραχὺ πάρε-
 λύεται, αὐγήνεια τε χαυιάτη, καὶ κεφαλὴν καθίσσου ἐπὶ τὸ σῆθος, καὶ εἴτι
 ἐν χερζῶν φέρεσσα λιῶ ὄπλον, πέλτην τυχόν, ἡ αἰκόντισσι, απολεπεσσα μᾶλ-
 λοι, ἡ αποβάλλεσσα, ἐκπνεῖ τέως, βαδί τι καὶ γερέν, ὡς σιαζιοπαθεσσα,
 ἐπισενάξασσα. Ἡ δὲ σφραγίς τῆς εικόνος διὰ τὴν Ὀμηρικὴν ἐπειτε:

"Ψυχη δὲ ἐκ δεθέων πταμένη Ἀΐδης δε βεβήκει.

Παρατετήρηται δὲ ὅτι διὰ τὴν αὐτὴν τέθει ἐπειτε, καὶ η Λινεσσας ὅλη κατα-
 σφραγίζεται.

Στίχ: 878 ΟΤΤΙ ΣΟΙ ἈΡΤΕΜΙΝ ήτ: Οῦτω καὶ τὸν Στροφίαν Σκαμάνδριον ὑποθ-
 ἔιψάδησεν Ὁμηρος ὑπὸ Μενελάου ἀναρρεθέντα. Ιλ: Ε. σίχ. 53.

"Ἄλλος οὐ τότε γε χραῖσμ' Ἀρτεμις ιοχέαμεν,

"Οὐδὲ ἐκηβολίαι, ησσον τὸ πρὶν γ' ἐπέκασσο.

"Ο δὲ μέτερος ὁμοιότει καὶ ἀδακχεῖ ἐφασκε περὶ τῶν Κορωνητῶν ἐκένων
 λέγον

"Ουδ' αὔρα τῆμετέροις Φορεῖν ὕμοισι Φάρετροῖς. Ἄλλ' ό γάρ κρείσσα τεή σὲ αἴτιον λέψαι Τέρματι τῷδε βίᾳ, φόδ' οἶτος αἰνῶνυμος ἔξαμι; Οὐδ' ἀκλαήης σαῖο μετ' ἔθνεσιν, φόδ' ἀτιτόδη γέ; Ος γάρ κεν δὴ σὸν τρώσας πήσηνάτο σῶμα, Ἡδ' ὅσ δύμως θανάτῳ ποινὰς ἀποτίσετ' εἰσάξ;	880
Οὔρος ὑπὰ μακρὸν χῶμ' ἀπλετον ἔξεχε γάίης, Ἡν δὲ τὸ Δερκέννυοι ταφέντος ἀνακτός σῆμα Ἀρχαῖς Λαύρεντος, ἀειθάλεες τὸ ὑπὸ πρῖνοις, Ἐνὶα Θεὰ πρῶτον καλλιηνή πτάσσα ἐπέση, Ἄρδοντα σκοπέος ἀπὸ γῆλόφους αὐτήντος Ως δ' ὄπλοις σίλβοντα ἐ δέρετα τῇλιθα γαῦρον Ποι. φάτο, χάσεα; ὡδ' ἀγε δὴ βάδος, ὡδ' ἵθιας, Ωδ' ἀπολάθμενος ἵξον, ἐπάξια ὄφρα Κακελλής Ἐκκομείσαο γέρα· Βέλεσ' Ἀρτέμιδος σὺ τεθνήσῃ; Η, καὶ χρυσάης ἐκ θρησκίης γε Φαρέτρης, Ἰὸν ἐλε πτερόεντα, κέρας κοτέψσα δὲ ταῖνε, Κάρτα δ' ἀγήροχε, μέσφα κεν. ἀκρα σωάμυνγα κάμφεν. Πάρατ' ἐπ' ἀλλήλαις, χάρεσσι δ' ἐφάπτετο ἴσαις Λαιῆ μὲν γ' ἀκίδος, θηλῆς δ' ἐτέρᾳ, νευρῆτε· Ἐξαπίνης φοίβδας δ' ἰοῖο, ίδης ηέρος ηχῆς Ηιδεθ' ἀμ' "Αρδων, ἐν δὲ σίδηρος σώματι πῆκτο: Τὸ δ' ἐκπνείοντός τε, τὰ λοιδιά τε σοναχθυντός,	885
890	
Πάρατ' ἐπ' ἀλλήλαις, χάρεσσι δ' ἐφάπτετο ἴσαις Λαιῆ μὲν γ' ἀκίδος, θηλῆς δ' ἐτέρᾳ, νευρῆτε· Ἐξαπίνης φοίβδας δ' ἰοῖο, ίδης ηέρος ηχῆς Ηιδεθ' ἀμ' "Αρδων, ἐν δὲ σίδηρος σώματι πῆκτο: Τὸ δ' ἐκπνείοντός τε, τὰ λοιδιά τε σοναχθυντός,	895
900	

Τ 2

Ἐκλε-

* * *

λέγων, Κισσίως καὶ Γύαντος. I. Αἰν: σίχ. 343.

,,Οὐκον χρείσμησε σφίσιν Ἡρακλήιον ὄπλον,
,,Οὐ κρατερεῖ χρεες, γεννήτωρ ἐδὲ Μελάμπως.

Στίχ: 886. . . . ΔΕΡΚΕ'ΝΝΟΙΟ Περὶ τέττας φόδεν πλέον ἀλλοῖον εἰδέναι πάρεσιν, ή ἐκ τοῦ Μάρωνος ἐνταῦθα, ἔτι ἂς ἐγένετο τῶν ἐν λαρενταῖς πάλαι Βασιλευσάντων. Οὐδὲν δὲ περὶ τέττας αὐδὺς ἰσόρηται διδαχεῖ, φοιτή Κερδης τυχὸν δὲ καὶ τὸ πέρσαπον πέπλασμα, ὡς ὑπεληφε Σέρβος.

Στίχ: 888. . . . ΘΕΑ' Τιὼ Οὐπιν ὁδε θεωρημένος ὁ Μάρων, τῶν Νυμφῶν μίαν ὑπάρχεσσαν τῶν Ἀρτέμιδος θεαπανίδων, αἱ σεσημειώται. Ανωτ: σίχ. 556.

Στίχ: 893. . . . ΒΕΛΕΣ' ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΣΥΤΕΘΝΗΞΗ; Αναγγωνέον ἐρωτηματικῶς, ὡς εἰ λέγεται ἐθέλοι τοῦ Ἀρδοντος ή Οὐπιν, αἱ εὖδη διὰ τοιότων ὄπλων αναγρεθῶσαι σὺ ηθα τέξιος, σὰ τὰ τῆς θεᾶς, διὰ πολλῷ δὲ χερόνων.

Στίχ: 894. . . . ΘΡΗΓΙΗΣ ΦΑΡΕΤΡΗΣ. Ἐκ Θρέκης τιὼ φαρέτρων προσονομεάζει διὰ τιὼ πυκνῶν ιδού ἐποιητο τοῦ ὄπλου χρῆσιν αἱ Ἀμαζονίδες, αἱ θρησσας καὶ αὐτὰς ἀνωτέρω (σίχ. 780.) φθάσει προσηγόρευσεν.

Στίχ: 895. ΙΟΝ ἘΛΕ ΠΤΕΡΟ'ΕΝΤΑ κτ: Τιὼ διεσκευιώ τῆς τοξοβολίας ταύτης, ἐπὶ τῆς Πανδάρης παῖς Ομήρως πᾶσαν ληφθιῶν χεδὸν ἐπὶ λέξεως, ρεπε ad verbum: Ουρσῖνος ἐφη ἐπὶ ταῖς Παραθέσεσι, καὶ αὐτὰ ἐκτάδια προθέσεις ταὶ ἐν τῷ Δ, Ιλ: σίχ. 116—125. ἐν οἷς Μακρόβιος (Βιβλ: Ε. Κεφ: Γ.) θεωρούμενος εἰνάγεται τὸ ἐν ἐπει (σίχ. 123.) ὑπὸ Ομήρου θεαχυλεγηθὲν.

„Νευρίω μὲν μαζῶ πέλασσεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
Τὸ δὲ ἐλασσονῶν η τριῶν ἐκφρεσθὲν ὑπὸ Μάρωνος στίχ: 896. 897. 898.
,,Κάρ-

- At Triviæ custos jamdudum in montibus Opis
 Alta sedet summis, spectatque interrita pugnas.
 Utque procul medio juvenum in clamore furentum
 Prospexit tristi multatam morte Camillam,
 840 Ingemuitqne, deditque has imo pectore voces.
 Heu nimium virgo, nimium crudele luisti
 Supplicium, Teucros conata laceffere bello:
 Nec tibi desertæ in dumis coluisse Dianam
 Profuit, aut nostras humero gessisse pharetras:
 845 Non tamen indecorum tua te regina relinquet
 Extremâ jam in morte: neque hoc sine numine lethum
 Per gentes erit, aut famam patieris inultæ.
 Nam quicunque tuum violavit vulnere corpus,
 Morte luet meritâ. Fuit ingens monte sub alto
 850 Regis Dercenni terreno ex aggere bustum.
 Antiqui Laurentis, opacâque ilice tectum.
 Hic Dea se primum rapido pulcherrima nisu
 Sistit, & Aruntem tumulo speculatnr ab alto.
 Ut vidit fulgentem armis, ac vana tumentem,
 855 Cur (inquit) diversus abis? huc dirige gressum,
 Huc, periture, veni: capias ut digna Camillæ
 Praemia: tune etiam telis morière Dianæ?
 Dixit, & aurata volucrem Threissa sagittam
 Deprompsit pharetrâ, cornuque infensa terredit,
 860 Et duxit longe, donec curvata coirent
 Inter se capita, & manibus jam tangeret æquis,
 Lævâ aciem feri: dextrâ nervoque papillam.
 Extemplo teli stridorem, aurasque sonantes
 Audiit unâ Aruns, hæsitque in corpore ferrum.
 865 Illum expirantem socii, atque extrema gementem
 Obliti, ignoto camporum in pulvere linquunt.
 Opis ad ætherium pennis aufertur Olympum.
 Prima fugit, dominâ amissâ, levis alla Camillæ;
 Turbati fugiunt Rutuli, fugit acer Atinas:
 870 Disjectique duces, desolatique manipli
 Tuta petunt, & equis aversi ad mœnia tendunt.

Nec

* * *

„Κάρτα δ' αὐγήσε, μέσφακεν ἄκρα σιωάμηγα κάμφθεν
 „Πείραστ' ἐπ' ἀλλήλοις, χάρεσσι δ' ἐφάπτετο ίσαις.
 „Δαιμῆ μὲν γ' ἀκίδος, Θηλῆς δ' ἐτέρᾳ, νευρῷ τε.

Καὶ τοι γε ὁ Μακρόβιος θαυμαζῶν ιώ, τέτο Σκαλιγέρω ιώ γέλως. Plebeium γαρ ὁ γενναῖος τὸ Όμηρος, (ἐπερ ἵζι χυδαικὸν) ἀπεξῆνατο τὸ δὲ τὸ Μάρωνος, multo illustrius (πολλῷ λαμπρότερον, ἢτοι κομψότερον) εἰρηνοῦ πάντη φέρε τὴ δίποτε; Cum complexus fuerit manusim æquale officium simul et diversum. (παρὰ τὲ συμπεριειληφένα τῶν χειρῶν ἐκατέρας τὸ ἔργον, οἷον κατὰ τὸ αὐτὸν διάφορον.) Καὶ χυδαιολογεῖ ἄρσε Τῶ Σκαλιγέρες μυκλῆρι Όμηρος, ὅτι Πιλὺ δεξιῶν καὶ τὴν αριστερῶν δύος σωιδεῖν τοῖς νῦν ἐχόσι, αὐτῷ σαφᾶς γε τὸ διδήλωσεν ἐξ ὄνόματος διατείλας. Όυχ ὁρᾶς; ἐμάνετο. ΣΤΙΧ:

Ἐκλελάθους ἔτάροι, κόνεως τ' ἐπὶ λαῖπον αἰτεῖς.
Ἀιδέρειον δὲ Οὐπὶς πρὸς Ὄλυμπον ὑπόπτερος ἥρθη.

Πρώτη Φεῦγεν Ἰλη, χατέχος ἀγέτοι, Καμίλης.

Φεῦγον θραχθέντες Ροτόλοι· Φεῦγ' ὁξὺς Ἀτίνας.

905

Κιδναμένων δὲ ἀρχῶν, διωδεῖσαι γε σαιραγή.

Σώζεαθαι σπεῦδον, κάμπτον δὲ ανὰ τάχεα ἵππας.

Οὐδὲ ἄρετορνυμένας τις Τεύκρας, κῆρας ἄγοντας,

Τλῆτ' εἴργεν βελέεσσιν, ηδὲ αὐτοῖς σήμεναι αὖτις,

Ἄλλας βιάς ἀτόνυας Φέρον ἀβληχροῖσιν ἐπ' ὕμοις.

Τετραπόδων δὲ ὄπλαι τε πέδον καταδόπεον ἵππων.

Καὶ δέκα κονίσσαλος ὥρνυτ' ἀελλῆς, ἀχλυόεις τε,

Ἄμφε γε τάχη τόφρα δὲ μητέρες ἐκ σκοπιάων,

Στερνοτυπάμεναι, ἃς γέ ἐπὶ ώραν δέξιά χησαν.

Οἱ δὲ ἀναπεπταμένας δὲπόρησαν δὴ πυλεῶνας,

Τὰς δέκα πίεζε βίη ἐνυμιέτας δήϊος ὄχλος.

Οὐδὲ δέλεανδρον μᾶρον ἀλυξαν, ἐπ' ὅδῷ δὲ αὐτῷ,

Τάχεσι πατρῷοις τ', ηδὲ ἀσφαλίοισι παρ' ὄικοις,

Οὐτάλλενοι κτένοντο. Πύλας ἄλλοι δὲ ἔκλιναν,

Οὐδὲ στάροις οἴγειν, καὶ δέχνυθαι λιπαρῆντας,

Ἐντὸς ἐτόλμων ὡρτο δὲ ἄρετοντας Φόνος ἀνδρῶν,

Τῶν τ' ἐσόδας ὄπλοις ἀργυρώτων θ', ἀργυρούμενων τε.

910

915

920

Ἐκ-

* * *

Στίχ: 902. ἘΚΛΕΛΑΘΩΝΘ' ΕΤΑΡΟΙ Οὐδένες λόγον αὐτῷ ποιησά-
μενοι, ὡς ἀνελέθαι σπεδάσαι πεσόντα, καὶ κηδεύσαντες ταφῇ παραδέναι·
τότε δὲ ἔμπης κατὰ θεάσαν μῆνιν Ἀρτέμιδος.

Στίχ: 910. ΒΙΟΥΣ ΑΤΟΝΟΤΕ Οὐκ ἐντεταμένοις ἐν
ἰχνοῖς τοῖς τόξοις ἀφιεμένας.

Στίχ: 911. ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ Δὲ ὄΠΛΑΙ ΤΕ ΠΕΔΟΝ ΚΑΤΑΔΟΤΠΕΟΝ . . .
Ιτυτετραποδοῦ: Σαπρὸν τὸ πεδίον, ἐνταῦθα τε καὶ ἀλλαχθεῖ, καὶ λέν εἴω-
θεν δὲ Μάρων, ἐφ' ὃ ἵππος κροῶνεται τὸ γάρ πετρῶδες χωρίον εἰς ιπποδρο-
μίαν ἐκ ἔνθετον. Σαπρὸν δὲ, ηδὲ σαφρὸν τὸ ἔνθρυπτον, καὶ υπὸ τῶν ὄπ-
λῶν τὸ ἵππος διαθραυσόμενον, καὶ λεπτωσόμενον ὡς σκεδάννυθαι εἰς κονιορτὸν.
Αὐτοὶ δὲ ἐκ τῆς τοῦ μέτρες ἀναγκῆς τὸ ἐπίθετον παρεδράμομεν, ἀπλῶς τὸ
πέδον εἰπόντες, καὶ τὸ συμβάνον δηλῶσαι μόνον διὰ τὸ πρόστιμον Φι-
λοτεχνηθέντος ἐπεις φροντίσαντες, ὡς καὶ ἄλλοι. (Γεωργ. Γ. 51χ. 96. καὶ
Η. Αἴνι; 51χ. 619.) τὰ μὲν κατακροτισμῶν τῶν ἐπαλλήλων ψιλῶν συμφω-
νῶν τὸν κτύπον, τῶν δὲ διακτυλικῶν διδυμῶν τὸ τάχος τὸ δρόμος, ὡς οἷον τὸ
τοῦ, παρατήσαντες. Τὰ γοῦν τοικεῦται τῶν ἐπῶν, εἰσὶν οἵ καὶ χαλεπά μεί-
ρα καὶ λέν εὐχάρισταν, διὰ τὸ τοῖς ψελλοῖς, ηδὲ τραυλοῖς ἐπιεικῶς εἶναι δυσ-
πρέφερα.

Στίχ: 916. ΣΥΜΜΙΓΑ ΔΗΤΙΟΣ ὄΧΛΟΣ. Οἱ τῶν πολεμίων ἐπε-
λαυνόντων, τινῶν δὲ καὶ τοῖς φεύγοντις ἐντὸς τῆς πόλεως σωκησιπτόντων.

Στίχ: 918. Ήδὲ ἀσφαλίοισι πάρ' οἴκοις, τοῖς πρὸς ασφά-
λλεν καὶ καταφυγίᾳ οἰκοδομεύμενοις. Σωκησέφερον γάρ οἰκαδε, αὐτὸς περ α-
πικέγκαντο πληγαὶς τραυματιθέντες ἐν τῷ φεύγειν, ὑφ' ὧν καὶ ἐθνησκον.

Στίχ: 920. ΟΥΤΔ' ΕΤΑΡΟΙΣ ΟΙΓΕΙΝ. Οὐχ ὅτι ἐκ ἕθελον, αὐτὸς
ὅτι ἐκ ἐτόλμων, ὡς ἔξης ἀμέσως προσιθεταὶ τὸ μεῖζον τῶν κακῶν τὸ
ἔλαττον αὐθαίρεμενοι.

Στίχ: 922. ΕΙΡΓΝΥΝΤΩΝ Θ', ΕΙΡΓΝΤΜΕΝΩΝ ΤΕ· Καὶ τῶν εἰ-
σελθεῖν καλυσόντων, καὶ τῶν καλυσομένων τὸς μὲν γάρ δέ τοις απέκτεινον
ὡς καλύπτονται, τὸς δὲ ἐκπιστοῖ, ὡς ἄρεται τοῖς πολεμίοις ἀγαρεύοντες καὶ
τὸς ιδίες συμμίγδια ὀρθόνταις, τῶν τετράγων ὑπεραμώμενοι.

V

Στίχ:

Nec quisquam instantes Teucros, lethumque ferentes
 Sustentare valet telis, aut fistere contrâ:
 Sed laxos referunt humeris languentibus arcus,
 875 Quadrupedumque putrem cursu quatit ungula campum.
 Volvitur ad muros caligine turbidus atrâ
 Pulvis, & è speculis percussæ pectora matres,
 Fœmineum clamorem ad cœli sidera tollunt.
 Qui cursu portas primi irrupere patentes,
 880 Hos inimica super misto premit agmine turba;
 Nec miseram effugiunt mortem: sed limine in ipso,
 Mœnibus in patriis, atque inter tuta domorum
 Confixi, expirant animas: pars claudere portas,
 Nec sociis aperire viam, nec mœnibus audent
 885 Accipere orantes: oriturque miserrima cædes
 Defendantum armis aditus, inque arma ruentum.
 Exclusi ante oculos, lacrymantumque ora parentum,
 Pars in præcipites fossas, urgente ruinâ,
 Volvitur: immisis pars cæca & concita frenis
 890 Arietat in portas, & duros obice postes.
 Ipsæ de muris summo certamine matres
 (Monstrat amor verus patriæ) ut videre Camillam,
 Tela manu trepidæ jaciunt: ac robore duro,
 Stipibus ferrum, sudibusque imitantur obutis
 895 Præcipites, primæque mori pro mœnibus audent:
 Interea Turnum sylvis fævissimus implet
 Nuncius, & juveni ingentem fert Acca tumultum:
 Deletas Volscorum acies, cecidisse Camillam:
 Ingruere infensos hostes, & Marte secundo
 900 Omnia corripuisse: metum jam ad mœnia ferri.
 Ille furens (nam fæva Jovis sic numina poscunt)
 Deserit obfessos colles, nemora aspera linquit.
 Vix è conspectu exierat, campumque tenebat,
 Cùm pater Æneas, saltus ingressus apertos,
 905 Exsuperatque jugum, sylvâque evadit opacâ.
 Sic ambo ad muros rapidi, totoque feruntur
 Agmine, nec longis inter se passibus absunt.
 Ac simul Æneas fumantes pulvere campos
 Prospexit longe, Laurentiaque agmina vidi:
 Et fævum Ænean agnovit Turnus in armis,

Adven-

* * *

Στίχ: 926 ΚΡΙΟΚΟΠΕΙΝ ΜΑΙΜΩΝΤΟ Οὐχὶ κριὰς μεθ' ἐστῶν
 Φέροντες, τὰς ἔτω δὴ καλεμένας μηχανὰς, οἷς ἐν τεχνομεχίαις οἱ πο-
 λιορκηταὶ χρῶνται πόθεν γαρ; αὖλα κριῶν δίκιω τῶν ταῖς ἐστᾶν κεφαλῶις
 κατασκηπτούσιν, τὰς πυλῶνας κόπταντες, καὶ καθελέντες ἐυήθως πάνυ
 προσβιαζόμενοι Διὸς κοῦ ἀλαωπὺς ὠνέμασεν, ὅπερ ἐσὶ τὰς ὁρθαλμὰς τῆς
 διανοίας πεπηραμένας, πάντη ἀφρονάς τε καὶ ἀλογίας, οἷς ἐπιχειρεύντας
 τοῖς ὑπὲρ διωμασι.

Στίχ:

Ἐκκλεῖσι γόνέων δὲ ὑπὸ σύμβολοι δακρυχεόντων,
Οἱ μὲν ἀρέτης καπέτης κρημνάντο βίρφων ὄλέθρος,
Οἱ δὲ δυτῆρος ἀνέτοις, ἀλαωποὶ κέντορες ἵππων
Κριοκοπεῖν μαμῶντο πύλας, κρατεράς τε ὁχῆς.
Ἄι δὲ ἄρα μητέρες ἐκ τειχῶν, ἀκμῶν κατ' αγονοῖς,
(Πάτρης δὲ ἀκραιφνῆς ἔρος ἥγεν) ιδόσαι Καμίλλαν,
Τοξάζοντο χερὶ τρομεύσης, καὶ δοκάλοισι
Χρησάμεναι δρυῖνοις πυρικαύσοις αὐτὶ σιδήρῳ,

925

Πρῶται δὲ πάτρης θανέειν πύργων ἀπετόλιμων.

930

Ταῦται αἰνότατος λόχυμαδέ επαφίκετο Τύρνων
Ἀγγελος, ὅπλοτέρῳ τάραχον δὲ πηνάκατο, Ἀκκα:
Τεθραῖνθ' οὐόλσκων ἄλλας τε, πεσεῖν τε Καμίλλαν,
Δηῆς δρυμηδὸν τ' ἐσελάσσαι, οὐδὲ Αρεῖον
Πάντων κατηρατέειν τε, φόβον τ' ἀνὰ τάχεα φοιτᾶν·
Οὐδὲ Ξεκρων μανικός τε (Διὸς δὲ ἐτελέστο βαλῆ.)
Λάπε λόφος τὰς ἄχες, καὶ ἀλσεα παπαλόευτα.
Αὐτῷ δὲ εἶπε πρόβη, διὰ δὲ ἀρέτης πεδίοιο παρόντα,
Αὐτίκε, οὐδὲ Αἰνείας λόχυμαδ διαβάς ἀνυπόπτες,
Βανὸν ὑπερβάλλων ταρφαῖς ἀπαλεύσατο ὑλαῖς·
Καὶ δὴ πανσυδίῃ σῶν ὄλοισιν ἀγήμασιν ἀμφώ,
Ιδυον, ἀλλήλων δὲ μακροῖς βήμαστο πάτερες.
Τῆμος δὲ Αἰνείας κανιορτὸν ὄμοιον καπιῶν
Τηλός, σχηματά τε ἐν πεδίῳ λαυρέντιους εἶδεν.
Αἰνὸν δὲ Αἰνείαν ἔγνω καὶ Τύρνος ἐν ὅπλοις,
Καὶ πεξαῖν δὲ βάδισμα, καὶ ἵππων ἥψετο ἀθμα.

935

940

945

V 2

Τω

* * *

Στίχ: 928. ΙΔΟΤΣΑΙ ΚΑΜΙΛΛΑΝ. Ταύτων εἰς παράδειγμα ἴσενταις προστσάμεναι, τῶν ὑπὲρ ἀλιστρίας πατερίδος, καὶ γῆς ἐκ ιδίας, γενναίως ἀγωνισταμένων καὶ τελευτησασαν. Οὕτω δὴ καὶ παρὰ τῷ Καλαβρῷ, ταῖς Τρωιάσσοι, πρὸς παράδειγμα τὸ τῆς Διμούριδος Πενθειλείας, κατὰ Δαναοῖν κανηθεσσαί:

„Πάσχον ἔρως συγεροῖς μόδῳ
„Εμπεσεν. ἐσσυμένως δὲ πρὸ τέχεος ὀρμαίνεσκον
„Βήμεναι ἐν τέυχεσιν, ἀρηγέμεναι μεμαύιαι
„Δεῖ καὶ λαοῖσιν ὀρίνετο δὲ σφισι Θυμός.

„Καὶ νύκεν Ἀτεος ἐκτὸς ἀμασ σφετέροισιν ὄλοντο,
„Εἰ μὴ σφέας κατέρυξε πύκα φρονέσσα Θεανώ
„Ἐσσυμένας, πινυτοῖσι παρασυδίσσαστο ἐπέσσειν.

Ορέα Κέντρον αὐτὸν Παραλ: Βιβλ: Α. ἀπὸ σίχ. 401—472. τις τῶν γυναικῶν ὀρμεῖν τοι καὶ ἀναχωτίσιν εἰς πλάτος διαρρέαψαντα.

Στίχ: 929. ΤΟΞΑΖΟΝΤΟ ΧΕΡΙ ΤΡΟΜΕΟΥΣΗΙ Διὰ τὸ αἰδενὲς τῆς Φίσεως ἦν γάρ ὑπερέχεσσα ἐν αὐτῷς τῶν ἔρωτος τῷ θήλεος η προσθυμία τῆς προσωρέσσεως, ὡς καὶ τῷ φόβῳ τῶν πολεμίων, ὃ ὑπὲρ τῆς πατερίδος δῆλος.

Στίχ: 933. ΛΚΚΑ. Αυτῇ γὰρ ὑπὸ Καμίλλης ἥπη τὰ τελευταῖς πιεύσης, ἀποβλήτε τῷ ἀναγγελλει. (Αγωτ: σίχ. 860.)

Στίχοι

Adventumque pedum, flatusque audivit equorum:
 Continuoque incant pugnas, & praelia tentent:
 Ni roseus fessos jam gurgite Phœbus Hibero
 Tingat equos, noctemque die labente reducat.
 915 Considunt castris ante urbem, & moenia vallant.

LIB. XI. AEN. EXPLICIT.

Στίχ: 938. ΑΕΓΙΠΕ ΛΟΧΟΤΣ ΤΟΥΣ ΕΓΧΕ, ΚΑΙ ΑΛΣΕΑ κξ. Στρατηγικῶν τα κατ' αρχὰς ὁ Τύρος τὰ τῷ πολέμῳ διαιτήσας, μέρος μὲν τῆς σρατιᾶς ὑπὸ τῷ ἡγεστᾳ Καμίλῃ τε καὶ Μεσσάπῳ προσπεμψε, τοῖς Λινές ἵλαφροτέροις ἀπαντήσαυ ἵππεῦσι, τὰ ὑπτια, τῆς χώρας διαπορθῇ αὐταλλομένοις, αὐτὸς δὲ, μεθ' ᾧ εἴχε λόχων περὶ αὐτὸν ἐν σκολαις λόχμαις καὶ Φάραγξι κλέπτεν ἐπεχείρει τιὼν νικῶν, ἔγεδαν σῆσας διεν παρίεναι μέλλεν Αἰνεῖαν εὗ λοιδώς μετὰ τῷ περὶ ἐκεῖνον σωτάγματος, ὡς τοῖς ἴδιοις ἐπιβοηθήσοντα, καὶ τιὺς πόλιν ἐτῶ παρασημόμενον. (Ορα τὰ περὶ τότε αὐτῶν: σίχ. 535. 555.) Τῷ μὲν οὖν ἐνέδρᾳ περιπεπτώκει ἄν τυχὸν οἱ Λινέις, εἴπερ ἔμπεδος ὁ Τύρος τῷ προτερέντι ἐνέμενε σρατηγήματες ἢ γοῦ ἀμφίρισον τελάχιστον τιὼν τῷ πολέμῳ ἐποίησε κρίσιν. Νιῶ δὲ τὸ ἐπίκαιρον καταλελοιπὼς τῆς χώρας λῷ προκατέχε, Φρέδον ἀπέΦηνεν ἐσυτῷ τῷ προληφθέν σκέμμα, καὶ τῷ πολεμίῳ, ἐτῶς εἰπεῖν, πρεδώκει τιὼν νικῶν, ἀνυπόπτως διαβάντι τὰς λόχμας, καὶ τὸν βγνὺν ἀκωλύτως ὑπερβαλόντι, καὶ τιὼν σρατιῶν σύμπασσεν κατ' αὐτῷ σωτάγεαντι τε καὶ παρατάξαντι, καὶ ἦν ὃν οἱ Ροτόλος τοῖς πολυρρεμένοις ἐπενέγκοι σωταρωγίῳ ἀπείρ-

Ταὶ δέ κεν ἥρξάθια πολεμίσεν αὖψ' ἐνὶ δῆραι,
"Ην δὴ μὲν Φοίβῳ κεκαμόντας μέμβλετο ἵππος
Λύσειν ἐν δίησιν Ἰθήροις, νῦκτα τὸ ἀνοίσειν.
Ἄξεος δὲν προπάροιδε παρέμβαλον, ηδὲ τάφρευσαν.

950

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΑ'. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ.

* * *

Ζαγγι. Τῷ τοῖνα σρατηγικῷ τῷδε διαμαρτήματος, δὺο τὰ αἴτια ὁ Ποιητὴς ὁδε ἀπέδωκε τὸ μὲν, ἀμεσόν τε καὶ προσεχέσερον, τιὼ ἔκφρονά τοι
ποὺ μανικῶ Τύρνε ἀλογισταν, τὸ δὲ, πορφωτέρω καὶ πρώτον, τιὼ παρὰ
τῶν Θεῶν ψῆφον, τὸ Όμηρού ἐπεπών εἰκενο : ΔΙΟΣ Δ' ἘΤΕΛΕΙΕΤΟ
ΒΟΤΔΗ.

Σπίχ: 950. ΕΝ ΔΙΝΗΣΙΝ ΙΒΗΡΟΙΣ Εν τοῖς τῷ δυσ-
μετωτάτῳ ὡκεανῷ ὄνται, οἵς τὰ Κελτιβήρων ἔθνη περιορίζεται. Ποιητικά-
τερον ὁ Μάρων, τιὼ διὰ τιὼ ἐπικαταλαβέσσαιν νῦκτα τῆς συμβολῆς αὐτο-
κεκχιών διετύπωσεν. Ομηρος δὲ ἀπλάντερον εἴρηκεν Ἰλ: Β. 51χ. 486.

„Οὐ γὰρ παυσωλή γε μιτέσσεται φέδρην ήβαιον,
·Εἰ μὴ τούτη ἐλέθησα διακρινέει μένος αὐδρῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ' ΙΑ'. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημείσεων.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER. XII.

Π. ΟΥΓΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΤΗΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ.

ΤΟΥ ΙΒ. ΤΗΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Λατίνων ἥδη τὸ δεύτερον περὶ Λωρεντὸν ἐν τῇ μετὰ Τρώων μάχῃ πταισάντων, Τύρνος ἐφ' ἑαυτὸν, (καύτοι πολλὰ Λατίνων τε ἀντεῖ τῷ γηραιῷ Βασιλέως καὶ Ἀμάτης τῆς Ἀνάσσης ἀπορρέψαι μάτια πειρασμένων) διὰ μονομαχίας τῆς πρὸς Αἰνέαν, τὴν περὶ τῶν ὅλων κρίσιν μεταποιεῖται· τιθενταί οὖν ἐπὶ τόπῳ θυσίαι καὶ ὄρκοι. Ἀλλὰ γὰρ Ἡρα ἥκιστα τοῖς πραττομένοις ἐπευδοκεῖσθαι, οὐδὲ Ἰντύρνης Νύμφης, κασιγνήτης Τύρνος, τὰ Καμέρτα μορφιὰ ὑποδύσης, τὰς γενομένας σωθήκας συγχέει. Καὶ δὴ τῷ Λατίνων σρατεῖ τοῖς ἀδέτησιν ὅτας ὑπ' αὐτῆς καταδημαγηθέντος ἄλλως τε καὶ ὀιωνῷ τινος ταῖς ἀπάντων ὄψεσιν ἀδοκήτως ἐπιφανέντος, Τολμῶνος πρῶτος ὁ Μάντις, τῶν Γυλιππών τῷ Τρώος γῆν εναὶ βαλῶν ἀνεῖλεν· ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ Αἰνέαν, τὸν ἐγερθέντα θρόνον κατευνάσαις συγδάζοντα, ἐκ τῷ ἀφανῆς τις ἐπιτοξεύσας καρόιαν ἔκληξε, καὶ τῆς παρατάξεως ἡμάγκασεν ἐκχωρῆσαι, τὰ πληγὴν ἀκεσόμενον. Τιωκαῦτα δὲ μάχη συβρήγνυται καρτερὰ, ἐν ᾧ πίπτουσιν ὑπὸ χειρὸς Τύρνος τῶν Τρώων συχνοὶ Αἰνέας δὲ, τῆς μητρὸς αὐτῷ Ἀφροδίτης, διὰ δικτάμνυν τὸ τραῦμα φράδιως ἀλθωμένης, ἀναβρῶσθείς τε καὶ παριὼν εἰς μέσος, πρὸς μονομαχίαν Τύρνον ὄνομασι προκαλεῖται· ἐπεὶ δὲ ἄρα τότον ἡ Κασιγνήτη (Μητίσκον γὰρ αὐτῇ τῷ δίφρος ἐκτήσασα, ὑπὸ τῷ ἐκέντει ἕδει διεχειρίζετο τὰς ἡώνας.) ἄλλοσέ ποι ἥνιοχόσα ἀεὶ παρεκῆγε, μηδὲ εἰς πρόσωπον λῷ προκαλεμένῳ ἐλθεῖν ἐνεδίδε· Αἰνέας προσεμβαλὼν τῇ πόλει, τὰ πρὸ τοῦ Αισέος πάντα ἐπίμπρα, καὶ ἀνὰ κράτος ἐπόρθε. Ἐντεῦθεν Ἀμάτη, Τύρνον ἥδη δόξασα ἀπολέθαι, καὶ τῶν ὅλων ἀπογυνθσα, βρόχον ἀναψαμένη τελευτᾷ. Ταῦτα Τύρνος ἀπαντα διαμιλισθεὶς ὑπὸ Σάγγος, δέσας περὶ τῇ πόλει,

πρὸς

πρὸς τὸν ἐκ σωθῆκης ἀγῶνα Αἰνέαν ἐπανακαλεῖται· καὶ δὲ
νικηθέας τε καὶ λιπαρής προσεσών· τῷ νικήσαντι, πολλά τε κα-
δικετένσας, ὡς εὖ ἀντεῖ τε ἄμα, καὶ Δάυνος τῷ γηραιῷ ἀντεῖ πατ-
ρὸς Φείσαθαι, ἔγγυς ἥλθε τῷ πεῖσμα τὸ διῶν οἱ χαρίσαθαι, εἰμῆ
οὐ τῷ Πάελλαντος (οὗ αὐτὸς ἐναρίξας σεσυλήκει) ἀντὴρ προφανεῖς
φρεδῶν αὐτῷ τῷδε ἴκεσίαν ἀνέδεξεν. Ἀλλ' ἐν τέτοις Αἰνέας, σω-
νοήσας τὸν ἄνδρα τοὺς ἐνάροις τῷ πριν αναιρεθέντος παιδὸς ἔγκομ-
βάμενον, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερέεσας, ἔργον μαχάρας αὐτίκα εἴρ-
γάσατο.

ἘΠΙΓΡΑΦΗ

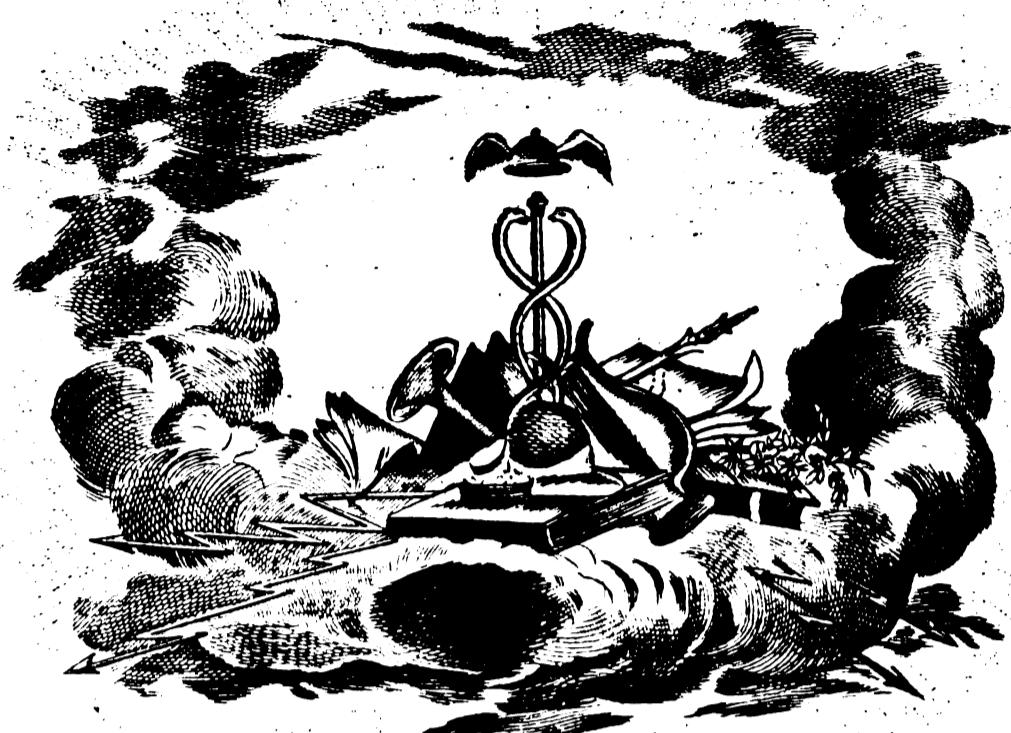
Τῆς ΙΒ'. τῷ Μάρωνος Ραψῳδίᾳ.

Τύρνος ὃς ἦν ἀρχὴ πολέμου, δαμάσει πέρας οἴσεν.

Βιβλ. ΙΒ.

A

P.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER XII.

Turnus ut infractos adverso Marte Latinos
Defecisse videt, sua nunc promissa reposci,
Se signari oculis; ultro implacabilis ardet,
Attollitque animos. Pœnorum qnalis in arvis,

Σετ.

* * *

Στίχ: 3. . . . ΜΑΛΛΟΝ ἘΤΙ ΦΛΕΓΜΑΙ' ΝΕΤΟ ἮΤΟΡ, Προσπειθέτο
γαρ τῷ ἐκ τῆς ἥττης τῷ ἴδιᾳ τραῦ κακόσαι, καὶ ἡ παρὰ τῶν συμπολο-
τῶν, καὶ τῶν συμμάχων ἐπακολεύθεσαι γέμεσίς τοι καὶ μέμψις, χρὸς ἐν
πάντων αὐτὸν ἀφοράντων, ὡς αἵτιον αὐτοῖς τῶν ἐπισκηψαντων δενῶν γε-
γονότα, καὶ τιὼ ἐκπλήρωση, οἷονές ὁ φληματικός αἰπατάντων, ἀντί τον τό-
λεμον αὐτοὺς παροτρώων, (Ορεα ΙΔ. Αιρ: σ/χ. 430—465) υπάχεστο.

Στίχ: 4. ΠΡΟΣ Δ' ἘΠΑΞΕΣ ΜΕΝΟΣ. . . . Οὐ γαρ ἔτακενέτο Τύ-
ρος παρεπλησίας τοῖς ἄλιοις τῷ μηγέθει τῆς συμφορᾶς, όδε καθυφίει τὸ
Φρέσνημα, ἀλλ' εἰς ἀλκιώ ἐτρέπετο, καὶ τὸ γενναιόν σωτέτενο τῆς ψυχῆς
ἐπὶ τὸ μᾶλλον, ὡς τιὼ ἥτταν ἐκ παντὸς τρόπου ἀναμεχθεσαθαί. Ήρωῖ
κὸν δὲ τέτοιο καὶ καλῶς, οἱ Μάρων τοιώτον Τύρον, πρὸς Λινέαν τὸν τῆς
Λινεάδος Ἡρων αὐτιπαρέσησεν, οἷον καὶ Ὁμηρος ἐπὶ τῆς Ἰλιάδος, πρὸς
Ἀχιλλέα τὸν Ἐκτορα· μεγαλώνει γαρ οὐ τῷ νικηθέντος, τιὼν αἰρετικῷ τῷ νο-
κῆσαντος.

Στίχ: Λατ: — 9. . . . ΤΟΓΟΣ ΛΙΒΤΩΝ ἘΝ ἈΡΟΤΡΑΙΣ κτ: Η πα-
ραβολὴ αὐτῇ μηγαλοπρεπής ἐστί, (Φησὶ Σκαλήγ: Βιβλ: Ε. Κεφ: Γ.) καὶ
ὅλη

ΠΟΥΖΒΛΙΟΥ ΟΥΓΙΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΤΗΣ ΑΓΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΙ.

Τύρνος δ' ἀντιβίψε ύπο "Ἄραι" ὡς δὲ Λατίνυς.
Γνῶ κεκσφηώτας θυμῷ αὐταῖς τὰ ύπέση,
Οἱ τ' ἀτενίζειν, μᾶλλον ἔτι φλεγμαίνετο ἦτορ,
Πρὸς δὲ ἐπάσσε μένος Τοῖος Λιβύων ἐν ἀράραις,

A 2

Τραχυ-

* * *

ὅλη τῇ Μάρωνος ιδιάζεσσα, Comparatio magnifica, et tota sua. 'Αλλ' Όυρος.
νος ἐν ταῖς Παραθέσεσι, ἐξ Ομήρου καὶ τάυτη ληφθεῖσα εἰστα. Τ. ΙΙΙ:
σίχ. 164—173.

,Πηλείσης δὲ ἐπέρεωθεν ἐναντίον ὅρτο λέων ὡς
,Σιγτης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμενοι μεμάσασιν
,Αγρόμονοι, πᾶς δῆμος ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίθων,
,Ἐρχεται· 'Αλλ' ὅτε κέν τις αἰρηθόων αἰχνῶν
,Δερεὶ Βαλλῃ, ἐάλη τε χανῶν, περὶ τὸ ἀφρός ὀδύντας
,Γίγνεται, ἐν δὲ τε οἱ κραδίη στένει ἀλκιμον ἦτορ,
,Οὔρην δὲ πλευράς τε καὶ ιχῖα ἀμφοτέρεωθεν
,Μασίεται, ἐε δὲ ἀντὸν ἐποτρεπόντες μασχέσασθαι·
,Γλαυκίδιον δὲ ιδίους φέρεται μένει, πῦ τινα πέφρη
,Ἀγρέων, οὐδὲντος φθιεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ.

Ο δὲ Κλάρκιος ἐν ταῖς εἰς τὰ Ομήρου Σημειώσεσι, καὶ τινὲς ἐξ Ησιόδου
παραπλησίοις έσται ήμιν παρέθετο, ἐκ τῆς Λασιθί Ήραλ: σίχ. 426—430.

· · · · · Δευτὸν δρῶν ὄσσοισι λέων ὡς

Γλαυ-

5 Saucius ille gravi venantum vulnere pectus,
 Tum demum movet arma leo, gaudetque comantēs
 Executiens cervice toros, fixumque latronis
 Impavidus frangit telum, & fremit ore cruento.
 Haud fecus accenso gliscit violentia Turno.
 10 Tum sic affatur regem, atque ita turbidus infit:
 Nulla mora in Turno: nihil est quod dicta retractent
 Ignavi Æneadæ, nec, quæ pepigere, recusent.
 Congredior: fer sacra, Pater, & concipe foedus.
 Aut hâc Dardanium dextrâ sub tartara mittam,
 15 Desertorem Asiae (sedcānt, spectentque Latini)
 Et solus ferro crimen commune refellam;
 Aut habeat vīctos, cedat Lavinia conjux.
 Olli sedato respondit corde Latinus:
 O prestans animi juvenis, quantum ipse feroci
 20 Virtute exsuperas, tanto me impensis æquum est
 Consulere, atqne omnes metuentem expendere casus.
 Sunt tibi regna patris Dauni, sunt oppida capta
 Multa manu: nec non aurumque, animusque Latino est.
 Sunt aliæ innuptæ Latio, & Laurentibus agris,
 25 Nec genus indecores: sine me hæc haud mollia fatu.

Sub-

* * *

„Γλαυκίων δ' ὅστοις δενὸν, πλευράς τε καὶ ὕμες
 „Οὐρὴ μασιόων ποσὶ γλάφες, βόδε τις αὐτοῖς
 „Ἐτλη ἐς ἄντας ιδῶν χρέον ἐλθεῖν, βόδε μάχεσθαι·

Πῶς οῶ ὁ Μάρων ὀλίω τε καὶ μόνω ἔαυτῷ αἰξώσει τὰς παραβολὰς
 σφετερίσαθαι; Αλλὰ Σκαλιγέρω μὲν ἔτως ἐδύκει· Μάκροβιος δὲ τῆς τά-
 της ψήφου ἐκ ἀν μετάχοις ὁς (Βιβλ: Ε. Κεφ. ΙΙ.) καὶ τιὼν ἐν τῷ Θ'. τῆς
 Λίν. σίχ. 575-579. παραπλησίαν πως τῇ παράση γέται, ίψιοτέρους τε ἡ
 ἐνδεεσέρεαν ἔκρινε, τῇ καθ' "Ομηρού παραθέμενος.

Στίχ: 6. . . . ΟΠΛΑ ΛΕΩΝ ΚΙΝΕΙ Τίνας δ' αὖ ἀη λέον-
 τος ἔτερα ὅπλα, η ὁδόντες καὶ συνχεῖς;

Στίχ: 7. ἌΤΧΕ'ΝΟΣ ἌΝΣΕΤ'ΩΝ ΧΑΪΤΑΣ "Εσι δὲ τοῖς θηρίοις
 γαυριάματος καὶ ὁργῆς σημεῖον ὁ τοιότος ἀναχαυτισμὸς, η ἀναφρεκιαστις.

Στίχ: Αἰτ: ΚΑΙ Τ' ΕΛΛΟΧΟ'ΩΝΤΟΣ. Latronis ὁ Μάρων ἐφη ὁ-
 περ ιώ Λητῆρος, κλέπτης. Λάθρα δὲ πάντως καὶ ὁ λοχῶν ἐνεδρένεις τῷ
 ἀρπάσσαι, ὅθεν ἵσως καὶ ὁ Latro, παρὰ Λατίοις, Λάθρων οἰον τις ιών τῷ
 δὲ δὶ ἐνέδρας θηρᾶθαι, λοχῶν καὶ Οππιανὸς ἐν τῷ Γ. τῶν Κωνηγετικῶν
 εἴπει:

„ Μή μιν θηρέτορες ἄνδρες,
 „Αμφὶ θύεη λοχώντες, ύπὸ βροχίδεσσον ἀγωνταί.

Στίχ: Η. ΟΥ ΝΤ' ΤΙΣ ἌΜΒΟΛΙΗ ΤΤΡΝΩΙ. Διὰ δὴ τάτων απαντῶ, οἵς Λινέας
 πρὸς τάς πεμφθέντας ως αὐτὸν κήρυκας ἐπὶ ἀνακωχαῖς, Τύρους εἰς μο-
 νομαχίαν προκαλέμενος ἐφασκεν, (ΙΑ. Αἰν: σίχ. 115-117.)

Στίχ: Αὐτ: Τοῖς μοι ὁφελεν ἐριδηναὶ βελέεσσι,
 ΜΗ ΔΗ ΠΑΛΙΝΑΓΡΕΤΑ ΘΕΣΘΩΝ. Οὔτως ἔτοιμος
 ἔχειν ὁ Τύρος, ὄμόσε χωρεῖν Λινέας εἰς μονομαχίαν ἐνδείνυταί, ως καὶ υ-
 φορᾶθαι μήποτε ἐκεῖνον ἐπὶ τῇ προσκλήσει μετέλθοι μετάμελος.

Στίχ: 13. . . . ΦΕΡΕ ΙΡΑ ΠΑΤΕΡ Πρέστας τὸν Ἀναιτας ἐπι-
 φέρει Λατίνον, κέλσε, λέγων, ὅπως η τῇ μονομαχίας αὐτίκας, πέρας λά-
 βῃ σιωδήη, ἐπικυρωθεῖσα δὶ ὅρκων.

Στίχ:

Τραυματίας σέρνοις αὐνᾶς ὑπὸ θηρητήρων
Δὴ τότε ὅπλα λέων κινεῖ γῆραι δὲ κομῶντος

Αὐχένος ἀνσεύων χαίτας, καὶ τὸ ἔλοχόντος

Ἄγνυστος ἄτρεξος δόρυ, αἰμωπὸς δὲ ἐπιβρύχει.

Τὰς ὑποδαμομένων μένος ὄργῃ ἄλδετο Τύρων.

Τόφρα δὲ ἐκ ταράχης θολόεις Βασιλῆα μετηύδα:

Οὐχὶ βραδὺς Τύρωνος μὴ δὴ παλινάγρετα θέαθων

Νωθέες Αἰνεάδαι, τὰ δὲ ὑπέσαν μὴ αἴθετάντων.

Ἔνι δὲ γάρ φέρει ἵρα, Πάτερ, καὶ σώθεο ὅρκας.

Ἡ τῇ δεξιτερῇ Ἀΐδης ὑπὸ Τάρταρος ίάψω

Δαρδάνιον δραπέτην Ἀσίης (Ξεφ', ἀθρέτε)

Αἴχος ἔγαρ δὲ οἶος πανδῆμιον ἐξαπαλέψω.

Ἡ νικῶντι ἄκοιτις ἐπέφθω τῷδε Λαβίνη.

Τὸν δὲ ἄρδε πρηγύτερη προσαμέπτο Λατῖνος.

Ωμοὶ ἀγῆνορ, ὅσον σὺ, νεὰν, θυμῷ θραυστόλμα

Ηνορέη προφέρεις, τόσον αὐτὸν μᾶλλον ἐμὲ εἰκὼς

Φράξεθ' ἐμμελέων, πτήσσοντά τε πάντ' ανακρίνειν.

Ἐσι μὲν ἐνρέα σοι βασίλεια πατρῶια Δάυνος,

Ἐσι δὲ τὸ ιφθίμιον πολλὸν ἄσεα χειρὶ ἀλόντα

Αλλ' ἔτι μιὰ ηδὸν ὄλβος, οὐδὲ ἄρδε μένος, ἔτι Λατῖνῳ.

5

10

15

'Εισι

* * *

Στίχ: 15. ΔΑΡΔΑΝΙΟΝ ΔΡΑΠΕΤΗΝ ἈΣΙΗΣ. Τὸν εἰς Φυγὴν τραπέντα, καὶ τὴν πάτριον γιῶν ἀγεδαμα καὶ φέρεθαι τοῖς πολεμίοις καταλιπόντας τῶν δὲ ἐρημένων ἔκαστον πρὸς ὄλγωρίαν Αἰνέας καὶ ἐξεθέντοι προσετέθη. Ὁτι τοῦ Ασιατικὸς ὁ αὖτης, καὶ διὰ τὸ γένος ἐξὶν ἔλκων αἴπερ Δαρδάνιος, τὰ μηνὶ πάντα καλῶς εἰς πίσιν καὶ βεβαιότητα γνώμης ἀκέβοντος· καὶ διὰ τέως καὶ γῆς ἀπελαθεῖς τῆς πατρώφας αὐτὸς τὴν ἀλλοτρίαν ἐπιβλεύεται.

Στίχ: 16. ΑΙΣΧΟΣ. . . . ΠΑΝΔΗΜΙΟΝ Τὸ πᾶσι κοινῷ προσεριθεὶν τοῖς τῷ Ἰταλίαν ἔχοσι δῆμοις.

Στίχ: 17. . . . ἈΚΟΙΤΙΣ ἘΠΕΣΘΩ ΤΩΓΔΕ ΛΑΒΙΝΗ. Τότε δὴ (τὸ ἐπέδω) ὡς μέγα τι καὶ ιδυχὸν πρὸς τὸ μεταπεῖσαν Λατῖνον τῆς μελετῶμενης ἐπιγυαμβρίας Αἰνέας, καὶ ἡ ἄλοχος Ἀμάτη προβάλλεται. Ζ. Λιν: στίχ. 385—390.

Στίχ: 18. . . . ΠΡΗΤΕΡΗΣ ΚΡΑΔΙΗΣ. . . . Ἐν ψυχῇς κατασήματι ἐκ διαμέτρου ὑπεναντιμένω τῷ τῆς Τύρου, ὃς αὖτε: στίχ. 10.

“ — Ἐκ ταράχης θολόεις Βασιλῆα μετηύδας.

Στίχ: 19—21. . . . ΟΣΟΝ ΣΤ΄, ΝΕΑΝ, Σὲ μὲν ἡ γεότης, αἱ δὲ βράλει, καὶ ἡ ἀνδρία, ἰταμώτερον παρασκευάζει θρασωεδα, ἐμὲ δὲ τὸ γῆρας, βραλέυεθαι ἀσφαλέσερον.

Στίχ: 22. ΕΣΤΙ ΜΕΝ ΕΤΡΕΑ ΣΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑ Δείκνυστιν αὐτῷ, ὡς οὐδὲν ἐσὶ τὸ πρὸς τὸν παρόντα πόλεμον κατεπεῖγον, ἐνὸν αἴπολάνειν Γῶν ἀγαθῶν οἵς ἐνθιωταὶ ἐσὶ κόρον πόλεμον γάρ οὐδέποτε ἀναληπτέον, ὅτι μὴ πᾶσα ἀιάγκη.

Στίχ: 24. ΑΛΛ' ΕΤΙ ΜΗΝ ΉΔ' ΟΛΒΟΣ κτ: Σύ μὲν οὐδὲν ἐμὲ δέη, αλλ' οὐδὲν ἔγω
Σθ, ὡς θάτερον ἡμῶν τῆς θατέρες χρήγειν ἐπικερίας τε καὶ σωάρσεως:
καὶ ἐξέσω ἀρα ἐκατέροις ἡμῖν, ὅπως ἂν ἢ βραλομένοις τὰ καθ' ἑαυτὸς
διαιτῶν ὄντω τοὺς τὸ χωρίον ἐνόσσαν τοῖς δὲ παροξυτικὸν πως τὸ τοι
ὅτον ἔοικεν, οἷσιν μὴ δοκεῖν ἐναγκ τὸν τὴν γηραιότερον τοῖς πρόθεσιν
διὸ καὶ ἄλλως ἐρμιωέντος τὸ γῆθεν, ὡς εἰ λέγειν ἐθέλοι Λατῖνος, ὅτι πρὸς
οἵς ἔχεις, ὡς Τύρου, ἔτι καὶ τῶν ἐμοὶ περιόντων ἀγαθῶν κοινωνεῖν σοι πα-
ρέσουν ἐν δέοντι, ησύχως ἀγεν τόγε νιῶ ἔχον προκρίναντι.

Sublatis aperire dolis; simul hæc animo hauri:
 Me natam nulli veterum sociare procorum
 Fas erat: idque omnes Divique, hominesque cauebant:
 Vicitus amore tui, cognato sanguine vicitus,
 30 Conjugis & mœstæ lacrymis, vincla omnia rupi:
 Promissam eripui genero; arma impia sumpsi.
 Ex illo, qui me casu, quæ, Turne, sequantur
 Bella, vides: quantos primus patiare labores.
 Bis magnâ vieti pugnâ, vix urbe tuemur
 35 Spes Italas: recalent nostro Tyberina fluenta
 Sanguine adhuc, campique ingentes offibus albent.
 Quod referor toties? quæ mentem insaniam mutat?
 Si, Turno extincto, socios sum accire paratus,
 Cur non incolumi potius certamina tollo?
 40 Quid consanguinei Rutuli, quid cætera dicet
 Italia, ad mortem si te (fors dicta refutet)
 Prodiderim; natam & connubia nostra petentem?
 Respice res bello varia: miserere parentis
 Longævi, quem nunc mœstum patria Ardea longe
 45 Dividit. Haudquaquam dictis violentia Turni
 Flectitur: exsuperat magis, ægrecitque medendo.

Ut

* * *

Στίχ: 25. ΕΙ' ΣΙ' ΔΕ' ΚΑΙ' Ν ΛΑΤΙΩΝ κτι: Παραβάλλεσθαι ἐνταῦθαι τὸ Θεοκρίτω ἡ Δισκέρειος:

„Πολλὰ τοι Σπάρτα, πολλὰ δὲ ιππήλατος ἄλις
 „Αρκαδία τὸ εὔμαλος, Ἀχαϊῶν τε πτολιεθρα,
 „Μεσσαία τε καὶ Ἄργος, ἀπασά τε Σισυφίς αἴτα,
 „Ἐνθα κόρη τοκεσσοις ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
 „Μυρίαι, ὅτε Φύης ἐπιδευκεῖς, ὅτε γόοιο
 „Τάων ἐμμαρξὲς ὅμμιτ ὅπιειν, ἃς καὶ ἐθέλοιτε.
 ‘Ο τοῖνις παρὰ Μάρωνι Λατίνος, ἐκυρὸς Τύρις γενέθα μὴ θέλων, παρῆ-
 νει τάτῳ ἀπογνώντι τὸν γάμον, Φρονεῖν τε καὶ λέγειν, ἀπερ Ἀχιλλεὺς
 παρ Ὁμήρῳ Ἀγαμέμνονι ἀπιώτα, τῷ ἐκυρῷ αὐτῷ ἔναν θέλοντι. Ιλ: I.
 σίχ. 395.

„Πολλαὶ Ἀχαιῶν εἰσὶν ἀν' Ἐλλάδα τε Φθῖλις τε,
 „Κλέος ἀριστῶν, οἵ τε πτοιειδεῖς δίονται.
 „Τάων δὲ καὶ ἐθέλοιμι, Φίλιι ποιότοις ἀκοῖται.

Στίχ: 28. ΩΣ ΜΝΗΣΤΗΡΩΝ ΤΩΝ ΠΡΙΝ ΜΗΔΕΝΙ . . . Οὐ γὰρ δὴ Σοὶ
 μόνῳ μὴ δυχέρεσσε. Καὶ γάρ, ως ἔρεται Ζ Αἰν: σίχ. 56.

„Πλάκες ἐκ Λατίνις μεγάλις τῷ δὲ ἐμνάσσοντο,

„Πάσης Λύσονίστε.

Στίχ: 29. . . . ΗΔΟΝ ΠΑ' ΝΤΕΣ ΟΜΩΣ ΘΝΗΤΟΙ' ΤΕ ΘΕΟΙ' ΤΕ ΟΙ-
 τε περὶ Μαντικῶν ἀχολόμενοι, καὶ αὐτὸς Φαῦνος. Ορεα Ζ. Αἰν: σίχ. 60-
 72. καὶ 101-107.

Στίχ: 31. . . . ΔΕ' ΣΜΑΤΑ ΡΗΓΕΛΑ· Τά τε τῶν ἀνθρωπίνων θεωρημά-
 τῶν, καὶ τὰ παρὰ τῶν θείων ὄμφῶν, ἃ σωέχειν με τῶν προβαθμομένων
 ἀπείργοντα ὑμεναῖων, εἰκὸς δὲ καὶ δίκαιον.

Στίχ: 32. ΜΝΗΣΤΕΤΟΦΕΙΓΣΑΝ ΛΦΕΙΛΟΝ . . . Τίνι; τῷ Αἰνείᾳ. Ζ.
 Αἰν: σίχ. 288.

Στίχ: Λύτ: . . . ΑΘΕΕΣΜΑ' ΤΕ ΟΠΛΑ ΕΠΗΓΡΑ. Παραχωρήσας δηλο-
 νότι, μηδὲ ἀντιχών ὅσον ἔδει· τῷ δὲ μὴ δοσον χρὴ ἀνθεσηκότι, προσειβεσ-
 θαι δίκαιον τὸ συμβαῖνον αἴτοπον.

Στίχ:

Ἐισὶ δὲ κανὸν Λατίψ, Λωρεντῶ τὸ ἄζυγες ἄλλαι,
Οὐδὲ γένος Φαῦλαι. Δὸς δὲ, καὶ θυμήρε ἀκτσαὶ
Ἐξάπω ἀδόλως νοῶ δὲ αὐτός ὅλον μοι πρόχει.
Ως μητῆρων ταῦν πρὶν μηδενὶ παῖδα σωάψαι
Ἡν θέμις, ἥδον πάντες ὁμῶς θνητοῖ τε Θεοῖ τε.
Ἡσσων σεῖο δὲ ἔρε, καὶ ὁμογνύται αἴματος ἥσσων,
Θρώνων τὸ ἀχνυμένης γε δάμαρτος, δέσματα φῆξα.
Μητρευθῆσαν αἴφελον, ἀθεσμάτε ὅπλα ἐπῆρα.
Ἐνθεν ἂ συμβάνει, καὶ δῆραις, Τύρνε, ὅποιαι,
Δέρκεαι αὐτὸς ὁσας γε ἀγῶνας ἀνατλᾶς προστος!
Δις δὲ μάχη μεγάλῃ ἐπτάσσαιμεν, ἥδε μόγις περ,
Οἷοι τὸ εἰμὲν τεδε αἰμάθαι περὶ Ἀσενς,
Ἐλπες Ἰταλίης χλιόεις ἔτι φές γε ὁ Θύρω
Αἵμασιν ἡμετέροις ὄσοις δὲ πέδον λευκάνθη.
Τίπτ’ ἀναπεμπάσω; τὶς μὲν ἀφραδίη μεταμείβει;
Εἰ κταμένης Τύρνε προσίεθαι δεῖ με ἑταίρας,
Πᾶς μὴ, σωζομένης, υσμίνας μᾶλλον ἔέργω;
Τὶ Ροτόλοι Φῆσται σωάμιοι, πᾶσα τε λοιπὴ
Ἰταλίη, αἷκεν θανάτῳ σ’ (ἔπος ἀλλὰ γ’ ἀπέαη!)
Παρδοῖς ποθέοντα θύγατρα ἔμιλα ἀγαγέθαι;

25

30

35

40

Β 2

Σκέ-

* * *

Στίχ: 35. ΔΙΣ ἘΠΤΑΙΣΑΜΕΝ. Οἰκεῖται τὸ κοινὸν πάθη, καὶ ἀκαντούς τοῖς περιπεσών τὸ δὲ δῖς, τὸ μὲν ἐτελέντης πέπτωκε, Κ. Λιν: περὶ τὸ τέλος τὸ δὲ, ὅτε ἡ Καριδῶ ΙΑ. Λιν: ὁμοίως περὶ τὸ τέλος.

Στίχ: 37. ἘΛΠΟΥΣ ἸΓΑΛΙΗΣ Ἐν γὰρ τῷ πάλαι τῷ αὐτῷ σωζόμενη, καὶ τὴν Ἰταλίαν πᾶσαν σωθῆσεθαι ἐλπίζειν Σποῖν, αἱλέστης δὲ ταύτης πάντας οἰχήσεθαι, μηδὲ περιλείπεθαι ποθεν ἄλλως σωτηρίας ἐλπίδα τοὺς πράγματαν.

Στίχ: Αὐτὶς ΧΛΙΟ'ΕΙΣ ἜΤΙ ΡΟΥΤΣ ΓΕ Ο ΘΥΒΡΟΥ. Καθ’ ὑπερβολὴν ἕπηται, Λατίνης τὴν συμφορὰν αὐξοντος, ἵνα δυσωπήσῃ Τύρνον, τῷ κακῷ τὸ μέγυεθος ἐννοήσαντα. Σωῆθες δὲ ἄλλως τοῖς περὶ ποιησιν, ὅτῳ τὰς ἐν μάχαις εἰκονίζειν κατασροφάσ. Ιλ: Η. σίχ. 329.

Καὶ Ιλ: Φ. σίχ. 16. ὁ Σάνθος, Αἴρει κελαινὸν ἐνέρδουν ἀμφὶ Σκάμανδρον.

„Πλῆτο δόν κελάδων ἐπιμίξ ἵππων τε καὶ αὐδεῶν.

Καὶ σίχ. 218. ἀνθισ ὁ Σκάμανδρος,

„Πλῆθει γὰρ δὴ μοι γεκύων ἐρατεινὰ φένεθρα.

„Οὐδέ τε πη διώσαμαι προχέεν δόν εἰς ἄλλα δῖαν.

„Στενόμενος γεκύεσσι,

Στίχ: 39. ΤΙΠΤ' ΑΝΑΠΕΜΠΑΖΩ; Τὶ τὰ αὐτὰ πάλιν τοι καὶ πάλιν ἐπανακυκλῶ; τὶς δὲ αὐοιά με ἀπὸ τῆς δε ματαρέπτει ἐπὶ τῷ δὲ τῷ πρόθεσιν;

Στίχ: 40. ΕΙ ΚΤΑΜΕΝΟΥ ΤΥΡΝΟΥ κτ: Καὶ σὲ θανόντος, ὁ Τύρνος, τὸς ἀμφιλιέναι μοι προσέθω ἐπάναγκες τὶ οὐδὲ δύχι τῷτο σωζομένης μᾶλλον αἰρεθμοι;

Στίχ: 42. Τὶ ΡΟΤΟΛΟΙ ΦΗΣΟΤΣΙ κτ: Πάντες κοπῆ γεμεσόσθοι οἱ Ροτόλοι, καὶ μέμφονται με, ὡς σὸν μηδόλως Φεισάμενον, ἀλλὰ προδεδωκότα εἰς θάνατον, τον τῷ γένει καὶ σωημένον, (Ἐνηλίας γὰρ ἡ Τύρνος μήτηρ, ἀδελφὴ τὴν Ἀμάτης (Ι. Λιν: σίχ. 79.) καὶ ἔτι μᾶλλον σωαρθεῖναι ἐφιέμενον.

Στίχ: 43 (ἘΠΟΣ ἌΛΛΑ Γ' ΑΠΕΙΗ!) Τὸ φηθέν Ἀπαγει Ἀβάλε! μὴ τῷτο γένοιτο!

Στίχ:

- Ut primum fari potuit, sic incipit ore:
 Quam pro me curam geris, hanc precor, optime, pro me
 Deponas; lethumque sinas pro laude pacisci.
 50 Et nos tela, Pater, ferrumque haud debile dextrâ
 Spargimus, & nostro sequitur de vulnere sanguis.
 Longe illi Dea mater erit, quæ nube fugacem
 Fœmineâ tegat, & vanis fœse occulat umbris.
 At regina novâ pugnæ conterrata forte
 55 Flebat, & ardente generum moritura tenebat:
 Turne, per has ego te lacrymas, per, si quis Amatae
 Tangit honos animum: spes tu nunc una fenecta,
 Tu requies miseræ: decus, imperiumque Latini
 Te penes; in te omnis domus inclinata recumbit.
 60 Unum oro, desiste manum committere Teucris.
 Qui te cunque manent isto certamine casus,
 Et me, Turne, manent: simul hæc invisa relinquam
 Lumina, nec generum Aeneam captiva videbo.
 Accepit vocem lacrymis Lavinia matris
 65 Flagrantes perfusa genas: cui plurimus ignem.
 Subjecit rubor, & calefacta per ora cucurrit.

In-

* * *

Στίχ: 45. ΣΚΕΨΑΙ ἈΔΗΛΟΣΤΝΗΝ ΠΟΛΕΜΟΥ. Σὺ μὲν γενναῖος ἥδα πολεμισήσ-
 Ἀλλ’ αἱ τῷ πολέμῳ τύχαι ἄδηλοι. Καὶ σὺ δὲ αὐτὸ τῷ πρὸ μικρὸ ἐφ-
 θης ἀποφιωάμενος. ΙΑ. Αἰν: σίχ. 445.

Στίχ: Αὐτ: . . . ΓΕΝΕΤΟΤ ΕΛΕΑΙΡΕ — ΠΟΤΛΑΤΕΤΟΤΣ ΑΧΟΣ, . . .
 Πρὸς οἴκτον Δαύνα τῷ γηραλέῳ πατρὸς Τύρενον κνῆσαι ἐπιχειρεῖ, ἀπο-
 τρέψων τῆς μάχης ὁ Λατῖνος, ὡς καὶ Ἀνδρομάχη τὸν Εκτόρα, πρὸς
 οἴκτον τὸν τῷ ἔτι νηπιάζοντος υἱόν, καὶ αὐτῆς. Ζ. Ιλ: 431.
 „Αλλ’ ἄγε νῦν ἐλέσαιρε, καὶ αὐτῷ μίμν’ ἐπὶ πύργῳ
 „Μὴ παῖδ’ ὄρφανοικὸν θείης, χήλω τε γυαῖκα.
 Καὶ Πρίαμος ὁμοίως πρὸς οἴκτον τὸν περὶ αὐτὸν. Ιλ: Χ. σίχ. 59.

„Πρὸς δὲ με τὸν δύσιων ἔτι Φρονέοντ’ ἐλέσαιρε.

Στίχ: 49. ΩΣ Δ' ΑΡ' ΠΡΩΤΟΝ ΑΝΕΣΧΕΝ, Απὸ της Φλεγμονῆς
 μικρὸν αἴνασφήλας, ήν ἐξ ὄργης ἀμα καὶ λίπης προεφλεγμώσατο.

Στίχ: 51. . . . ΕΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΤΔΟΣ Μ' ΩΝΕΙΣΘΑΙ. Ομοιού τὸ
 ὑπὸ Εὐρυάλε πρὸς Νῖσον φηθὲν, αἱ ἄρα ἐτίθετο (Θ. Αἰν: σίχ. 210.)
 „Ζωῆς ἐυπριάτιλα δόξαν.

Στίχ: 53. . . . ΗΜΕΤΕΡΗΣ Τ' ΕΚ ΤΡΩΣΙΟΣ ΑΙΜ' ΑΠΟΡΡΕΙΓ. Εἴρη-
 ται δὲ καὶ περὶ τῶν Αργείων ὑπὸ Απόλλωνος εἰς μάχῃ τὰς Τρῶας
 ἐποτρώωντος (Ιλ: Δ. σίχ. 510) ὄμοιόντι.

„Ἐπεὶ δὲ σφι λιθος χεῶς, γδὲ σίδηρος
 „Χαλκὸν ἀναχέθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.

Στίχ: 54. ΚΕΙΝΟΥ ΜΗΤΗΡ ΤΗΛΕ. Πρὸς ἐκένον ἀφορᾶ τὸ, Ιλ: Ε.
 σίχ. 311—318. Ορε δὲ καὶ Ι'. Αἰν: σίχ. 84. πρὸς ὄπερ Τύρος ἔοικεν ὁμοί-
 ως σκοπεῖν.

Στίχ: 58. ΤΥΡΝΕ, ΣΕ ΠΡΟΣ ΤΟΤΤΟΝ κτ: Ταῦτα τοῖς Ομήρῳ ὁμοίως δι-
 ψωδέμενα σεσημείωται, οἷς Εκτόρας Ἀνδρομάχη, τῶν τεχῶν ἐξιέναι εἰς
 μάχῃ προθυμάμενον, (Ιλ: Ζ. σίχ. 405—412. Καὶ 429—432) καὶ τὸν αὐ-
 τὸν πάλιν Πρίαμος ὁ πατὴρ, καὶ ἡ μήτηρ Εκάβη, τῷ Αχιλλέᾳ παρα-
 βαλέθαι ἔτοιμον σύντα, ἐπεχείρεν ἀπειρξα, ὁ μὲν χεῖρας ὄρεγγυς (Ιλ:
 Χ. σίχ. 37. κξ;) ἡ δὲ κόλπον ανιεμένη, καὶ τὸν μαζὸν αναχθῆσα. (Αὐτ:
 σίχ: 80. κξ.)

Στίχ:

Σκέψαι ἀδηλοσώια πολέμια γενέται ἐλέαιρε.

Πγλυετᾶς ἄχος, ὃς σεν νῷι ἀπεις' Ἀρδάη;

Ἄλλ' ὅκνι ἐπέεσσι χόλος κατακάμπτετο Τύρων,

Φλέγμαν' ἐν δὲ ἀκέσαι, ἀυτὰρ προσαέξετο μᾶλλον.

Ως δὲ ἄρ δι πρῶτον ἀνέχεν, ἀμέιβεθ' ἥρξατο ὠδε.

Τιώ περ ἔμειο Ξηντί, ἄριστε, Φέρεις μελεδῶνα.

Ἐξαπόθε, ἵδε ἔτα θανάτου κῦδος μὲν αἰνεῖθαι.

Χ ἡμεῖς, ὡς Πάτερ, ὃν ἀβληχρῆ χειρὶ βέλεμνα

Χένομεν ἡμετέρης τ' ἐκ τρώσιος αἷμα ἀποβρᾶ.

Κέντας μήτηρ τῇλε Θέαντα ἀπέσσεται, ἥκεν

Θηλυτέρη νεφέλη. Φυγάδα σκιάσασα κρύψοι.

45

50

55

60

65

70

Κρέας ἀλλὰ μάχια μέγα οὐρωδεῖσα ἀγήθη,

Γαμβρὸν μαυμῶντα θρηνοις θανατῶσα κατέχε.

Τύρων, σὲ πρὸς τάτων δακρύων, πρὸς τ', εἴτις Ἀμάτης

Σχ λόγος ἀπτεται (ἐλπὶς ἐμοὶ γῆρως νῶι οἴα:

Σὺ σίριγμ' οἰκτρῆ, κῦδος τε κράτος τε Λατίνων

Σοὶ πάρα ἡμέτερος πᾶς δὴ ἐπερέδεται οἶκος.)

"Ἐν σ' ἴκετένω μὴ χειρὶς ἀυτὸς ἐνύμβαλε Τεύκροις.

Πᾶν δὲ, τι πέπρωται σοι τῷ δε παθεῖν ἐν ἀγῶνι,

Κάμοι, Τύρων, πέπρωται ἀμὲν ἀχθηρὼδε ἀποθήσω

"Οσσ', γέδε Λίνεαν γαμβρόν γε κατόψοις ἀλλάσσα,

Δέκτο δὲ δακρυχένσα Λαβίνη μητέρος ἀνδιώ,

Κάρτα ἐπανθομένη γε παρειάς. Πλανὸν γὰρ αἰδῆς

Πῦρ τῇδε ἐξαφθέν, διὰ θεομάτη προσώπατα δεῦσεν.

"Ως δὲ ὅτε τις Φοίνικι μῆνη αἰματόεντι

Ινδὸν ἐπιχρωσας ἐλέφαντ', ἥ εὖ τε βόδοισιν,

70

Αμμι-

* * *

Στίχ: 61. "ΗΜΕΤΕΡΟΣ ΠΛΣ ΔΗ" ΕΠΕΡΕΙΔΕΤΑΙ ΟΙΚΟΣ. "Εν
εὐχῇ γὰρ ἦν καὶ ἐλπίδι Ἀμάτη, ὃτι διὰ τὴν ἀνεψιά Τύρων, ὃν ἐπὶ τῷ
θυγατρὶ γαμβρὸν εἰσκυαγέδωα ἴμείρετο, ὃ δὲ ἐνδειαν ἀρξενος, ἐκλείπων
ἡδη οἶκος ὁ τῷ Λατίνῳ, ἀναρθέθας ἐμελλε καὶ τηρίζεδωα.

Στίχ: 62. ΜΗ ΧΕΙΡ ΑΤΤΟΣ ΣΥΜΒΑΛΕ ΤΕΤΚΡΟΙΣ. "Ωστε
ἄρα καὶ Ελένη τῷ Πάριδι. Ιλ: Γ. σίχ. 433

Ἀλλὰ σ' ἔγωγε

,Πάνσαθα κέλομα, μηδὲ ξανθᾶ Μενελάω

,Αντίβιον πόλεμον πολεμίζειν μηδὲ μάχεδων

Ἄλλ' ἡ μὲν, ἡτοι πλαττομένη κήδεθαι θωπευτικῶτερον (ώς Εὐσάθιος Φη-
σίν.) ἡ καὶ τῷ ὄντι ἀνανδρίαν αὐτῷ καὶ ἀθένειαν ἐπιτωθάγεσσα (ώς Σα-
μηῆλ ὁ Κλάσκ.) Ή δὲ Ἀμάτη, ἀπλῶς τῷ Θέβω σωμαχομένη, καὶ περὶ
τῷ Γαμβρῷ εἰλικρινῶς δεδίκαστη καὶ τρέμεσσα, γέδεν δὲ ἡττον καὶ ἀστῆ, μῆ-
τοιγε ἵπο Λίνεας κτανθεῖς αὐτὸς, καὶ πάντα ὅμε τὸν οἶκον σωμαπολέσσει.
Διὸ καὶ ἡ μὲν (κέλομα) ἐφασκεν αὐγερώχως· ἡ δὲ οἰκτρῶς, (καθικετεύω.)

Στίχ: 69. ΩΣ Δ" ΟΤΕ ΤΙΣ ΦΟΙΝΙΚΙ κτ: Καὶ Ιλ: Δ. σίχ. 141.

,Ως δὲ ὅτε τις τὸν ἐλέφαντα γωνὴ Φοίνικι μῆνη,

,Μηνοὶς, ἡ Κάνερα, παρένιον ἐμμεναι ἵππων,
Κάντανθα δὲ παρὰ ἀμφοτέροις τοῖς Ποιηταῖς ἵστω τῶν τὴν παρεβο-
λῆς αἴγλην Μακρόβιος ἀπεφύλακτο. Βιβλ: Ε. Κεφ: ΙΒ. παρὰ Κλάσκ. ἐν
ταῖς εἰς τὰ Όμ: Σημ.

Indum sanguineo veluti violaverit ostro
 Si quis ebur; aut mixta rubent ubi lilia multâ
 Aiba rosâ: tales virgo dabat ore colores.
 70 Illu'n turbat amor, fistitque in virgine vultus:
 Ardet in arma magis, paucisque affatur Amatam:
 Ne queso, ne me lacrymis, neve omne tanto
 Prosequere, in duri certamina Martis euntem,
 O Mater, neque enim Turno mora libera mortis.
 75 Nuntius hæc, Idmon, Phrygio mea dicta tyranno
 Haud placitura refer. Cùm primum crastina cœlo
 Puniceis innecta rotis aurora rubebit,
 Non Teucros agat in Rutulos: Teucrûm arma quiescant,
 Et Rutulûm: nostro dirimatur sanguine bellum.
 80 Illo quæratur conjux Lavinia campo.
 Hæc ubi dicta dedit, rapidusqne in tecta recessit,
 Poscit equos, gaudetque tuens ante ora frementes,
 Pilumno quos ipsa decus dedit Orithya,
 Qui candore nives anteirent, cursibus atras.
 85 Circumstant properi aurigæ, manibusque lacefunt
 Peitora plausa cavis, & colla comantia pectunt.
 Ipse dehinc auro squalentem, alboque orichalco

Cir-

* * *

Στίχ: 71. "ΕΡΕΤΘΙΑ'ΕΙ ΚΡΙΝΑ ΛΕΥΚΑ" "Ο συμβαίνει κατ' αὐτῷ γεσαν ὑποθέτει.

Στίχ: 74. ΛΙΘΕΤΟ ΜΑΛΛΟΝ ΦΦ' ΟΠΛΑ, "Ιχυροτέραν τῶν ἐπὶ τῶν μάχηων ἔρματα αὐτελάμβανε, τὸ τῆς κόρης κάλπος πρὸ ὁφθαλμῶν ἐχών, οἷς προκείμενον ἐπαθλού.

Στίχ: 75. ΜΗ ΔΗ "ΥΠ' ΟΙΩΝΩΣ ΣΤ' ΜΕ ΤΟΙΩι κτ: "Ου γὰρ αἴτιος ἐσμιζέτο τοῖς προελθεῖν εἰς ἔργου τι προθυμημένοις τὰ ὑπὸ τῶν παραπεμπόντων προχείμενα δάκρυσε. Διὸ καὶ Πρίαμος τῇ Ἐκάβῃ κωκύση, ἐτε πρὸς Ἀχιλλέα παρεσκευάζετο κατένεψε, τὸν τῇ ψεύτην λυσόμενον. Ιλ: Ω. σίχ. 218.

"Μὴ μὲν ἐθέλοντ' ίέναι κατερύκανε, μηδὲ μοι αὐτῇ
 „Ορνις ἐν μεγάροισι κακής πέλευ. οὐδὲ με πείσεις.

Στίχ: 77. ΤΥΡΝΩΣ ΘΕ' ΜΙΣ ΟΤΓΙ ΜΟΡΟΝ ΔΗΘΥΝΕΙΝ. Εἴτο τῶν αὐτίαν τῇ θανάτῳ, μόρον ὅδε κατὰ σωκρόδοχον ὄνομάζει, ἥτοι τῶν μονομαχίαν ἐτί οὐδὲ τὸ ἐκ τῆς αιτίας ταύτης ἀπεβησόμενον, αὐτὸν τοτὲσι τὸν διὰ τῆς μονομαχίας θάνατον ὄνδετερον, Φησὶν, ἐξεσι Τύρνω διαφυγεῖν. Όν γὰρ τὸ πρώτον, διὰ τῶν ἐκ μὲν Αἰγαίων πρόκλησιν, ἐξ αὐτῶν δὲ Τύρνω κατάνευσιν καὶ ὑπόχεσιν αἴλλοις δὲ τὸ δεύτερον, διὰ τὸ πεκένω μένον ἐπεὶ (ὡς Πινδ: Πιθ. ΙΒ.) "Τὸ μόρσιμον εἰ πάρφυκτον.

Στίχ: 78. "ΙΔΜΟΝ, ΦΡΥΓΙΩΝ ΛΓΓΕΛΛΕ ΤΤΡΑΝΝΩΣ. Ιδμων μὲν ὄνομα, οὐ αποστέλλομενος κήρυξ Φρύγιον δὲ κατ' ὀλιγωφίαν, η ἐξεργένηση, τὸν Αἰγαίων προσσεληκεν, ανανδρίας τε καὶ θηλυπρεπείας τῇ Φρυγῶν ἐθνες αἰτίαν φέροντος.

Στίχ: 81. ΜΗ ΤΕΤΚΡΟΤΕ ΑΓΕΤΩ ΡΟΤΟΛΟΙΣ κτ: Ιλ: Γ. σίχ. 69 — 73. ο Πάρεις:

"Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μίσσῳ καὶ αἰσθίφιλον Μενέλαον
 „Συμβάλλεις"

Στίχ: 85. ΓΗΘΕ Δ' ΕΠΕΙΓ ΧΡΕΜΕΘΟΝΤΑΣ ΕΩΡΑ, Λίτιον αὐτῷ ἐπὶ τῷ προκειμένῳ ἀγώνος τὸν ἵππον χρεμετισμὸν ἐξειωγισάμενος. Παρετέρει γὰρ ἐπιεικῶς τὰ τοιαῦτα.

Στίχ:

Ἄμαιγα ἐν πολλοῖσιν ἔρευνθιάσει κρίνα λευκὰ,
Τοῖον παρθενικῆς χρόουν ὕψεος ἡσάειδέθαι·
Τὸν δὲ ἔρως θράξειν, κάρη δὲ ἐπι ὄσσε γέρείσας
Αἴθετο μᾶλλον ἐφ' ὅπλα, Αμάτια πάνυρα δὲ ἀμεῖπτο.

Μὴ δὴ δακρυχένσα σύποιων σύ με τοῖς

Παρπέμποις, μῶλον μετὰ Ἀρευς νιῶ μολέσντα,

Ω Μῆτερ. Τύρων θέμις εἴτε μόρον δημιώνι.

Βασκ' εἴτε ταῦτ', Ἰδιον, Φουγίν αγγεῖλε τυράννῳ,

Οὐχ οἱ θυμήρη. Ἐς τύπιον αὐτον ήμαρ,

Εὗτ' ηώς πρώτου δοδέοισι τροχοῖσιν ὀχεῖται.

Μή Τεύχρας ἀγέτω Ροτόλοις Τεύχροι Ρότολοί τε

Στήτων ηνιτέρω κεκριθω αὔματι δῆροις.

Η δὲ Λαβίη, τε σαδίω ηνικῶντος ἀκόιτη.

“Ως εἰπὼν αἴφαρει πενύσας ἐπὶ δώματα θεῦσε,

Δικε δὲ ἵππας, γῆτε δὲ ἐπεὶ χρεμέθιντας ἔωρα,

Τάς περ, Πιλάμνω οριθέη ὥπασε κῦδος.

Λευκότεροι χιόνος, θέαν δὲ ἀνέμοισιν ὄμοιοι.

Αὐφὶ δὲ ἄρδηνοι παλάμας ὄτρηροι κοίλαις,

Τῷ σήθη ψῶντες, πέκον αὐχένας ἐν κομόωντας.

Εἰς οὐγέ, δαιδάλεον χρυσῷ λευκῷ τὸ ὄριχάλκῳ,

Θώρηκ ἀμφ' ὥμοισιν ἔδυ, ἐπὶ δὲ ἄρσατο ἀρ.

75

80

85

90

C 2

Πρὸς

* * *

Στίχ: 86. ΠΙΛΟΥΜΝΩΝ ΟΡΙΘΕΙΝ Περίθεαν τιὼ τῷ
Ἐρεχθίων ἐκ Περιθέης, περάσσαν ἐπὶ Ἰλισσῷ ποταμῷ, Βορέας αἴρπασσας
ἐπὶ τῷ Θράκην παγαγεν. (Ἀπολόδ. Βιβλ. Γ. Κεφ. ΙΕ.) Απαρέσσιν τὸν τῶν
τοις Κριτικῶν, πώς Πιλάμνω τῷ Ἰταλῷ δαιμόνι (περὶ δὲ οὖσα Γ. Λιν. σίχ.
79.) η Δαιμόνι Περίθεας, Ατθίς μὲν δὲ τῷ τῷ γένεις καταβολῇ, ἐκ
δὲ τῆς αἴρπασσας Θρησσα τῷ οἰκητιν, τὰς Θρακικὰς ἵππας ἐπ'. Ἰταλίας
εἰς δῶρον ἐπεμπεν; ἐμοὶ δὲ αἰπορέν ἐπεντον, διτι τὰ τοιαῦτα αἴρπασσιν, εἰς
εἰδὲτι τοῖς περὶ Ποιησιν αἰρευθῶας τὰ παραπλήσια τερατένεθα.

Στίχ: 87. ΛΕΥΚΟΤΕΡΟΙ ΧΙΟΝΟΣ. Ομήρα τὸ ἐπος κατὰ λέξιν: Κ. σίχ. 436.
ἐν οἷς περὶ τῶν Ρίσσα πίκαντιν ὁ Δόλων κατήγγειλε τοῖς κατασκοπεύσοις:

„Τέ δὲ καθαίρεις ἵππας ἴδον, οὐδὲ μεγίστης.”

„Λευκότεροι χιόνος, θέαν δὲ ἀνέμοισιν ὄμοιοι.

Σημαίσαν δὲ, ἐν τοῖς Ομήρα τοῖς δὲ ἐπεσιν, ἐτι τῷ θαυμαστῷ τῆς ξιω-
ρίδος, καὶ τὸ χῆμα τῆς Φρέσσωφε σωεξίθακτων ἀπέν γαρ διωάμενος δὲ
μοιστωτῶς, λευκοτέρευτος καὶ τῷ μέτρῳ ἐπιδεχομένῳ τῷ τοιαυτῷ σωταζειν,
πόμος ἐ Πικτῆς κατὰ πτύσιν ἐνθάνει κανῆς ἐχημάτισεν, δέρμοιαστας
ητὸ ξενίζον τῷ λόγῳ χῆματος τῷ κανονορεπτείᾳ τῷ πράγματος, καὶ θαυμασι-
κῶς τῷ μεταβάσει τῷ χῆματος τούτῳ τῷ ζεύγεις ἐκφωνήσεις ἐπεινον. (Εὐσάθ.
διταῦθα τόστη τοι καὶ ημῖν κατ' ὅρθιῷ πτώσιν αἰπεδόθη τὸ ἐπος, τὸ
Οὐρανίλιον ἐκταῦθα, διὸν κατὰ πλαγίαν, καὶ τῷ μέτρῳ σωδομένη, αἰποδένη
καποτερον)

Στίχ: 88. ΗΝΙΟΧΟΙ Διτὶ τῷ, ἵπποι μοι. Φιλέσι γαρ
ἀδυτοὺς τὰ πλεῖστα ποιεῖν ἐκάτερον.

Στίχ: 89. ΤΩΝ ΣΤΗΘΗ ΨΩΓΤΕΣ κτ: Τῷ γαρ δὲ ἵππων καταψάν τὰ ὄτα, καὶ
τῷ χαέτῃ πλεύθεσιν ὁ δὲ Σενοφῶν ἐν Τίππι. Φησίν, ὡς αἴτεθαι χρῆ,
ῶν ψηλαφωμένων ὁ ἵππος μάλιστα ἥδεται. “Ορεα καὶ Γ. Γεωργ. σίχ.
213. Σημ.

Στίχ: 90. ΛΕΥΚΩΝ ΤΟΥΡΙΧΑΛΚΩΝ. Ορείχαλκος δὲ διασυγής χαλ-
κος, δὲ δέκιμος. (παρα Σειδα.) η ὁ λευκὸς χαλκὸς, τὸ λευκὸν χάλκωμα.

ο

Circundat loricam humeris: simul aptat habendo
Ensemque, clypeumque, & rubræ cornua crista;
90 Ensem, quem Dauno ignipotens Deus ipse parenti
Fecerat, & Stygiâ cudentem tinxerat undâ.
Exin, quæ mediis ingenti adnixa columnæ
Ædibus astabat, validam vi corripit hastam,
Actoris Aurunci spolium, quassatque trementem,
95 Vociferans: Nunc, ô nunquam frustrata vocatus
Hasta meos, nunc tempus adest; te maximus Actor,
Te Turni nunc dextra gerit: da sternere corpus,
Loricamque manu validâ lacerare revulsam.
Semiviri Phrygis, & foedare in pulvere crines,
100 Vibratos calido ferro, myrrhâque madentes.
His agitur furii, totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt: oculis micat acribus ignis.
Mugitus veluti cum prima in prælia taurus
Terrificos ciet, atque irasci in cornua tentat,
105 Arboris obnixus trunco, ventosque lacepsit
Ictibus, & sparsâ ad pugnam præludit arenâ.
Nec minus interea maternis sœvus in armis
Æneas acuit Martem, & se fuscitat irâ,
Oblato gaudens componi foedare bellum.

Tum

* * *

‘Ο δέ Ἰσιδωρὸς (ἐν τοῖς περὶ Ἀρχ. τῶν πραγμ.) Αὐγίῳ μὲν χρυσῷ, σκληρότητα δὲ χαλκῷ τὸν Ὁρείχαλκον ἰσόρησεν εἰχεν: Πλίνιος δὲ (Φυσ. Ισοβιβλ. ΛΔ. Κεφ: Β':) μπέτι δὴ, ὡς ἀπὸ πολλῆς τῇ χρύσῳ ἐκλιπόντα, εἰρισκεθάν σιεται, μηδαμῆ δὲ τυχὸν καὶ ἐυρεθῆσαι ποτὲ, πλιὼν ἡ παρὰ τοῖς Ποιηταῖς, καὶ τοῖς μύθοις. Καὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ Β. τῶν εἰς τιῷ Ἀφροδίτῃ υμνων ὄρειχάλκος γίνεται μνήσα, ἐνώπια φέρειν καθυμοθεύειν, (σιχ. 9.)
„Ανθεμ’ ὄρειχάλκος, χρυσοῦ τε τιμήντος.

Καὶ παρ’ Ἡσιόδῳ δὲ, ἐν τῇ Ἀστιδ:

„Ως εἴπαν κυημῖδας ὄρειχάλκου Θαειδ,

„Ηφαίστῳ κλυτᾷ δῶρα περὶ κυημησιν ἔθηκεν.

„Ἄλλοι γε μὲν (ὡς ὁ Ἡσιόδ. Σχολιασ.) μὴ πλάσμα τό δε ποιητικὸν, ἀλλ’ ὑλιῷ ἐναγ τινὰ μεταλλικῷ, χαλκῷ, Φασὶ, τιμιωτέραν, καὶ ἐν ὄρεσιν ἐνρισκεθάν: ὁ δε τῶν Ἔθνικῶν Συγγραφεὺς, ἐκ τῆς Στραβωνος παραλαβὼν „τὰ Ἀνδερα, Φησὶν, ἡ πόλις, Φέρει λιθὸν, ὃς καὶ μενος σιδηρος γίνεται“ „εἶτα μετὰ γῆς τινος καμινευθεῖς ἀποσάζεις ψευδάργυρον“ εἶτα κραδεῖς χαλκῷ, ὄρειχαλκος γίνεται. Σημειωτέον δὲ, ὅτι λευκὸς παρ’ ἄλλοις τε, καὶ παρὰ τῷ ἡμετέρῳ ἐνταῦθα ὁ ὄρειχαλκος λέγεται, ὡς ἀπλῶς λευκὸς ὁν, αλλ’ ἐκ τῆς πρὸς τὸν χρυσὸν παραθέσεως.

Στίχ: 94. . . . ΣΤΥΓΓΙΩΝ, ΕΝ ΝΑΜΑΤΙ ΒΑΨΕΝ Οἰονεὶς ἀπαθανατίσας, Φησὶ Σέρβιος, quasi immortalem fecerat: τετέσιν δέ τω δομώσας, ὡς ἐν πολέμοις, δὲ υπερβάλλοντας τερπόντα, ἀθραπτον εἴναι, καὶ κομιδῇ ἀθραψον.

Στίχ: 95. ΕΙΤΑΠΟ ΚΙΟΝΟΣ. . . . Πρὸς γὰρ κίονι ἐν δεροδέκαιαις: ἥτοι δερατοθήκαις, τοῖς παλαιοῖς ἐτίθετο ἀποκαθάδαι τὰ δόρατα Διὸς παρ’ Ομηρῷ Τηλέμαχος, τὸ Πατλάδος, υπὸ τῷ Μέντε μορφῇ λανθανόσης, ἔγχος λαβὼν, Οδυσ. Α. 51χ. 127

„Εἶπος Φέρων πρὸς κίονα μακρὸν
„Δεροδόκης ἐντοδεν ἐῦξε, ἐνθαπερ ἄλλα
„Ἐγχέ Οδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστο πολλὰ.

Στίχ:

Πρὸς δὲ καὶ σάκος, πρὸς λόφους τὸν ἔρυθρης τρυφαλέης.

Ἄρε δὲ Ἡφαιστος Δάινων πατρὸς κλυτοτέχνης.

Τεύξατο, καὶ πυρόν συγίων εἰν νάματι βάψεν.

Ἐπεὶ ἀπὸ κίονας, ἐνδὲ εἰν δώμασιν θάσιο πολλὰ;

95

Χερὶ μέγα, βριθὺ, σιβαρόν τε ἀνάλετο ἔγχος,

Ἄκτορος Αὐρύγχη σκῦλον, τρομέον δὲ ἐκράδαμεν,

Ἡ δὲ μετήνδα. Νῦν, ἐπικλήσεις ἐποτὲ ἐλέγεισαν

Ἔγχος ἐμὰς, γιῶ μοι παρέοι! Σὲ πάρος μέγας Ἀκτωρ,

Δεξιτερή σε Φέρει γιῶ Τύρνων. Δὸς δέμας Ἱφε-

Ρῆξαι, καὶ θώρηκα χερὶ πρατερῆ με δαιξαί

Φρυγὸς γύννιδος, εἰν κονίῃ χάτας δὲ μιῆναι

Οὐλας θερμανθέντι σιδῆρῳ, μυρδοβρεχεῖς τε.

Ταῖς δὲ ὅγις ἔριννοις πάγχυ ἐλαύνετο τεθδὲ ἀπὸ ὠπὸς

Σπινθάριγες θρῶσκον, δριμυσσομένοιν τὸν ἀπὸ ὄσσοιν.

100
105

Οἶος ἐπεὶ ταῦρος, πολέμῳ πρόγε αργαλέοιο,

Μυκάετ' ἐκπάγλως, κεράεσσίτε ἐγχαλεπάνει,

Ἐμμεμάως δὲ πάρος μένεος πειράται ἐοῖο,

Καδδένδρος κορμοῖο δὲ, ἀντιμέτωπ' αἴσσα

Κόπτων, ἥδ' ἐπὶ δῆριν αἴτας ἐκπροκαλεῖται

Ψάμμοντ' ἀνσκεδάων χεδιάζει τὰ πρὸ αγῶνος.

110

Τετά-

* * *

Στίχ: 97. ἈΚΤΟΡΟΣ ἈΤΡΥΓΚΟΤ ΣΚΤΛΟΝ : . . . : Ἀπορεῖ Σίρβιος ἐνταῦθα, πότερον, ὅπερ Ἀκτωρ ἀπὸ ἄλλα σκυλεύσας ίων, ὃν αὐτὸς ἀπέκτενεν, η ὅπερ Τύρνος αὐτὸς ἀπὸ Ἀκτορος; ἐνὶ λόγῳ, πότερον κατ' ἐνέργειαν ἐπὶ τὸν Ἀκτορος τίων σκύλευσιν νοητέον, η κατὰ πάθος; Καὶ ὃ μὲν Γάλλος πάσχεται τὸ δεύτερα, περὶ Τύρνων λέγων σαφῶς: Quod ille avoit autre fois enlevée (là Javelina) à Actor du pays des Aurunces. Άλλος δὲ Δέρκης οἵτινα τὸν τάναγριον, Quod Actor cuidam alteri spolium detraxerit; ad Turnum autem transmissam hanciam dono ab Actore: (τὸν Ἀκτορα δηλῶς ὡς μὲν ἐναργον παρὰ ἄλλα σκυλεῦσαν, ὡς δὲ δῶρον τὸ δόρυ διαπέμψαν τῷ Τύρνῳ.) Πείθει δὲ τέτοιο, φησιν, οὗποτε Τύρνων τῷ Ἀκτορὶ ἐφεξῆς απονεμόμενος ἐπάγνος. (σίχ. 99.)

" Σὲ πάρος μέγας Ἀκτωρ,

"Δεξιτερὴ σὲ Φέρει γιῶ Τύρνων . . .

Άλλος δὲ ἐπένησε Κέρδης τοῖς δυσὶ τέτοιοις: Α. Ὅτι τοῖς γικῶσι φίλον διπάνις σύγενη τὸν κυκηθέντας μεγαλιώσει γάρ ἐφευτεῖς ἐπικινθεῖτε τὸν ὡν ὀφθησαν κρατήτοντες. Β. ὅτι δια τὸ προσεδέντος,,Δεξιτερὴ σὲ Φέρει γιῶ Τύρνων ἐπιδήλως ἐσυτόν δὲ Τύρνος ἀνακηρύττει τὸν Ἀκτορος υπερφέροντας ὁ ψυχρῶς ἀν λέγοιτο, εἰ μὴ ὡς ἐναργον εἰληφὼς ἦν τὸ δόρυ

αὐτὸς κατακτείνας Ακτορος.

Στίχ: 102. ΦΡΤΓΟΣ ΓΥΝΝΙΔΟΣ Καὶ αὖθις πρὸς ἐξθετήσον, δια τὸ ἐθνικὲ τὸν Αἰνιγίαν ἀνόμασσον (ὡς καὶ Α. Αἰν: σίχ. 512. καὶ Ζ. σίχ. 621. καὶ Θ. σίχ. 136.) Λοιδορεῖ δὲ τὸν Ἀγδεαν ὡς θηλυδεῖσαν τινὰ, γυναικωδῶς τῶν κόμιών, τῇ δια περιυρακτωμένᾳ σιδῆρῳ ἐπιτηδευομένη τῶν βοσρύχων φλάτητι καθλωπιζόμενον, καὶ μύρεσι περιβάντισμοῖς ὀξοντα.

Στίχ: 105. ΣΠΙΝΘΑΡΙΓΕΣ ΘΡΩΣΚΟΝ ΔΡΙΜΥΣΣΟΜΕΝΟΙΝ ἈΠΟ ΟΣΣΟΙΝ. ΙΛ: Α. σίχ. 104.

" ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπτετόντι τίκτιω.

Καὶ ΙΛ: Τ. σίχ. 365.

" τῷ δὲ φὶ ὅσσε

"Λαμπτεῖσι, ὡσεὶ τῷ πυρὸς σέλας.

Στίχ: 106—III. ΟΙΟΣ ἘΠΕΙ ΤΑΤΡΟΣ κτ: Ορεα Γ. Γεωργ. σίχ. 252—275.

Βιβλ. ΙΒ'.

D

Στίχ:

- 110 Tum socios, mœstique metum solatur Jüli,
Fata docens; regiqne jubet responsa Latino
Certa referre viros, & pacis dicere leges.
Postera vix summos spargebat lumine montes.
Orta dies, cum primum alto se gurgite tollunt
115 Solis equi, lucemque elatas naribus efflant;
Campum ad certamen magnæ sub mœnibus urbis
Dimensi Rutulique viri, Teucrjque parabant:
In medioque focos, & Diis communibus aras
Gramineas: alii fontemque, ignemque ferebant.
120 Velati lino, & verbenâ tempora vincti.
Procedit legio Ausonidum, pilataque plenis
Agmina se fundunt portis: hinc Trojus omnis,
Tyrrhenusque ruit variis exercitus armis,
Haud secus instructi ferro, quam si aspera Martis
125 Pugna vocet, nec non mediis in millibus ipsi
Ductores auro volitant, ostroque decori:
Et genus Assaraci Mnestheus, & fortis Asylas,
Et Messapus equum domitor, Neptunia proles,
Utque dato signo spatia in sua quisque recessit,
130 Defigunt tellure hastas, & scuta reclinant.

Tum

* * *

Στίχ: 116. . . . ΚΡΕΙΓΟΝΤΙ ΔΕ' ΠΕ'ΜΠΙΕ ΛΑΤΙΝΩ, Σημείωσι, ὡς Τύρος μὲν ίω, ὁ Αἰγαίος τὴν μονομαχίαν διὰ τὸ Κύρικος προβλέμενος. (Διηγήσιχ. 78.)

„Βάσκ’ ίθι ταῦτ’, Ἰδμον, Φρυγίᾳ ἄγγειλε τυράννῳ
Αἰγαίας δὲ ὁδός, ως πρὸς Τύρον, πρὸς δὲ Λατίνον τὴν τῶν ἀποδοχῶν τῷ
προβληθέντος δηλώσοντας διαπέμπεται, ὡς πρὸς Κύριον δηλονότι τῶν γυναικῶν
μὲνων αὐτὸν τυγχάνοντα.

Στίχ: 121. ΦΩΣ Δ' ΑΠΟ ΜΥΚΗΤΗΡΩΝ ΠΝΕΙΕΣΚΟΝ. Οὗτοι καὶ παρὰ Πινδάρ.

Ολύμπ. Ζ. ὁ ἥλιος εἴρηται:

„Οξεῖαν γενέθλιος αἰκτίων πατήρ—Πῦρ πνεόντων αἴρχος ἵππων.

Στίχ: 122. ΧΩΣΡΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΔΗ οτ: Ταῦτα ἐκ τῶν Ομήρου ληφθιῶσι, Σίρβιος Φησίν, Ιλ: Γ. σιχ. 315. κξ.

„Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον οτ:

Στίχ: 124. . . . ΕΞΧΑΡΑΙ, ΚΑΓ ΒΩΜΟΙ Οι μὲν τὴν ἐχάραν τῷ Βωμῷ σωσάνυμον εἶναι Βυλόμενοι, τὸ ἐν Φασὶν ἐνταῦθα διὰ δυοῖν ἐκπεφράσθαι. Άλλα γὰρ ἄλλοι διέσελαν, ἐχάραν ιδιώτερον, εἰπόντες, τῷ Βωμῷ καλεῖθαι τὸ μέσον, ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἀπτεται· οἱ δὲ καὶ ἄλλως ἐχάραν εἶναι τῶν μη ἐχάσσαν υψος, ὡς αὐτὸς τῆς ἔρας ἐχομένων δυτιμολογήσαντες, καὶ ἐπὶ γῆς κοιλιαὶ ζοσσαν· οἱ δὲ Βωμὸς υψος ἐχει πηλυκούς, ἐφ' ᾧ ἐστι καὶ ἀναβίωσι, η ἐπιβῆναι. Ετεροι δὲ τέως, τον μὲν Ίοις Θεοῖς αγατεθέασθαι, τῶν δὲ τοῖς Ήρεσι.

Στίχ: Λύτ: ΚΟΙΝΟΓΣ ΘΕΟΓΣΙΝ· Τοῖς καὶ Τεύκροις καὶ Ροτόλοις ἐπίσης σεπτοῖς· οἷον τῷ Ἀρει, τῷ Ερυοῖ, τῷ Νίκῃ, η καὶ Ήλίῳ, Σελινῷ, Αἰδωνῇ οτ: Οἱ δὲ τοιότοι Βωμοὶ Κονοβωμίαι προσσέρισται.

Στίχ: 125. ΙΔΡΥΝΤΟ ΧΛΟΕΡΟΙ· Οτι πάλαι ἐκ χλωρεζόντων, Φασὶ, βώλων οἱ Βωμοὶ καθίσαντο· καὶ τότε δεῦγμα προβάδισται τὸ ἔθος, ο παρὰ Ρωμαίοις ἐκράτει, τῷ ἐπὶ τῷ λιθοκτίσους τῶν Βωμῶν, τούτοις γῆς βώλες πρῶτον ἐπισχεννύει, οὕτ' ἐπ' αὐτοῖς θύειν.

Στίχ:

Τετάκι δ' ὥχη ἥττον, μητρώοις αὖνος ἐν ὅπλοις,
Θήγων Αἰνεῖας Ἄριω, χόλον ἔξυπαντινη,

Γῆδε δὲ σινθεσίη, ὅτι δῆρις τῷ πέρας ἔξει.

Εἰδ' ἑτάρης θαρρεῖν κέλετ', ἀχνύμενόν τε Ἱέλον,
Θεοφατ' αναπτυσσων. Κρέοντι δὲ πέμπε Λατίνω,
Πιστὰ τ' ἐργντας, ὥρας τ' εἰρώνης ἀγγελέοντας.

Ἐξῆς δ' εὗτε μόλις σέλας ἄκρα ἐπ' ὕρεα κίδνη
Ἡμαρὸν ἀνίχον, δτ' ἐκ βαθυδίνης ὠκεανοῖο

Ἡελίς θρωσκον τὰ πρῶτα μετάρσιοι ἵπποι,
Φῶς δ' ἀπὸ μυκτήρων πυάεσκον Φυσιόωντες,

Χῶρον ἀγάνος δὴ, μεγάλη ὑπὸ τάχεσιν Ἀσευς
Εῦ διεμέτρεον ἐκ Ροτόλων ἀνδρες, καὶ Τεύκρων.

Μεσσόδι δ' ἔχαραι, ηδὲ Θεοῖς βωμοὶ κοινοῖσιν
Ἴδρωτο χλοεροὶ, Φέρον ἀντάρο νᾶμα τε πῦρ τε,

Κρατὶ λινοσκεπέες, βοτάνη δ' ἱρῆ ἀνάδητοι.
Ἄυσονιδῶν δέ Φάλαγξ πρέβαυνε, θαμειὰ τ' ἄλαρ

Ἐκεχέοντο πυλῶν· σρατιαι δ' ὅπλοις παντοῖοις
Πασσυδὶ ὄρμέατο Τρώων. ίδε Τυρσιωῶν τε,

Ἐν δὰ σιδήρῳ ἡκάλως ἡ Ἄρεος ἄπερ
Κέλετο αὖνος ἀγάνη μέσσοι δ' ἐν χιλιάδεσσιν
Αὐτῶν ἀμφοτέρων, σημάντορες ἡγεμονῆες,

Εἶμασι πορφυροῖσι χρυσοῖσι τε ἀμφεποτῶντο,
Μνεθεὺς τ' Ασσαράκοιο γένος, κρατερός τε Ἀσύλας.

Μέσσαπος ἵπποδάμης τε, ὁ Φύτλης τῆς Ποσιδῶνος.
Ως δ' ἄρδ σημανθέντα ἔκαστοι χάρον ἐπέζουν,

115

120

125

130

135

D 2

Εγχει

* * *

Στίχ: Άυτ: ΝΑΜΑ ΤΕ ΠΥΓΡ ΤΕ. Έπι τῶν σωθηκῶν πυρός το
καὶ ὑδατος ἐγίνετο χρῆσις. Διὸ καὶ τὰς ἀκοινήτες πυρὸς ἀποσερῆμεν
καὶ ὑδατος. (Σέρβιος)

Στίχ: 126. ΚΡΑΤΙ' ΛΙΝΟΣΚΕΠΕ' ΕΣ Καὶ μὲν ὥχη λινοῖς, τοῖς δὲ ἔξ
ἔριον ὑφάσμασιν ἐκαλύπτοντο τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τὰς τοιαῖςδε σωθῆκαις
τέτο δέ τοι πλημμελῶς οὔτως εἴρηθαι ἐπίτηδες ὁ Μάρων ηξίωσεν, ὅτι αἱ
σωθῆκαι πληρέσθαι ἦσαν ἔμελον, οὐ Φοῖσι Σέρβιος. Αλλὰ γαὶρ σωσθεῖν ἐκ
ἔχω, ὅπως αἰκυρδελετῆσαι οἰσοντες πάζων ἐνταῦθαι, οὐ ἀκριβέτατος τὸν
Φρέστιν Όυργυίλιος ηνέχετο; Αλλως δὲν κάκενο αἰκαντήσει τις τῷ Σχο-
λιογράφῳ Σερβίῳ, εἰπών, ὅτι καὶ διὰ τῆς ἐπαναληφθείσης ὑσερον Λίνεις
τε καὶ Τίρις μεταξὺ μονομαχίας, πεσόντος τῇ ἀδετήσαντος, αἱ σωθῆ-
και πεπληρωνται ἢ τε γαὶρ Λαβίνη τέως, καὶ τὸ κράτος, Λίνεια τῷ νική-
σαντι προσεχώρησαν, ὃς τις ἦν καὶ ὁ τῶν Σωθηκῶν ὅρος.

Στίχ: Άυτ: ΒΟΤΑ' ΝΗ, Θ' ΙΡΗ. Verbenam τιὼ βοτάνιω ὄνομάζει
ὁ Ποιητὴς ἄνω δὲ, Φασί, τιὼ Λιβανωτίδα, (Ros maritum) οὔτω καλε-
μένιω, παρὰ τὸ τιὼ τῇ θάμνῳ δίζαν, λιβάνῳ ἀποφέρειν ὄσμιων (Διοσκορ.
Β.βλ: Γ. Καὶ Νίκαιας. ἐν τοῖς Θηριακ.)

Στίχ: 134. ΜΝΕΣΘΕΤ' Σ ΑΣΥ' ΔΑΣ. Οἱ μὲν, ὡς ἀπὸ τῶν αἱμφ'
Λινέαν ὁ δὲ, ὡς ἀπὸ τῶν Ροτόλων.

Στίχ: 135. ΜΕΣΣΑΠΟΣ Δύο δὲ ισως ἐκεῖνοι, ὅτι Μνεθέας ἔδει πα-
ρεῖναι ὡς ἐκ τῶν Τεύκρων, Ἀσύλαν δὲ, ὡς ἐκ τῶν Συμμάχων Ετρεσκων.
Ο δὲ Μέσσαπος τὰς Ιταλιώτας ἀπαντας παρίσῃ ποσὶ οὐ, ὅρος Ζ. Αἰν:
στίχ. 749.

Στίχ:

Tum studio effusæ matres, & vulgus inermum,
Invalidique senes, turres & tecta domorum
Obsidere: alii portis sublimibus adstant.

At Juno è summo, qui nunc Albanus habetur,
135 (Tunc neque nomen erat, neque honos, aut gloria monti)
Prospiciens tumulo, campum spectabat, & ambas
Laurentum, Troumque acies, urbemque Latini.
Extemplo Turni sic est affata fororem,
Diva Deam, stagnis quæ fluminibusque sonoris
140 Præsidet: (hunc illi rex ætheris altus honorem
Juppiter erectâ pro virginitate sacravit.)
Nympha, decus fluviorum, animo gratissima nostro;
Scis, ut te cunctis unam, quæcunque Latinæ
Magnanimi Jovis ingratum ascendere cubile,
145 Prætulerim, cœlique lubens in parte locarim:
Disce tuum (ne me incuses) Juturna, dolorem!
Quà visa est Fortuna pati, Parcae quo sinebant
Cedere res Latio, Turnum, & tua moenia texi.
Nunc juvenem imparibus video concurrere fatis:
150 Parcarumque dies, & vis inimica præpinqut.
Non pugnam aspicere hanc oculis, non foedora possum.

Tu,

* * *

Στίχ: 137. "ΕΙΓΧΕΑ ΜΕΝ ΠΗΣΑΝ ΧΘΟΝΙ" . . . Ιλ: Γ: 51χ. π2:

"Καὶ δὲ ἵππος μὲν ἔρυξεν ἐπὶ σῖχας, τὸ δὲ ἔβαν αὐτὸν,
"Τέυχεα τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντο, ἐπὶ γαίην
,Πλησίον αἰλῆλων. ὀλίγη δὲ ἦν ἄρετα.

Καὶ Αὐτὸν σιχ. 134.

"Οἱ δὲ νῦν ἔσται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται;
,,Δεσπόινι τεκλούτειν, πάρα δὲ ὕγκεια μακρὰ πέπηγε.

Στίχ: 141. . . . ΤΩΣ ἈΛΒΑΝΟΣ ΟΤΝΟΜΑ ΝΤΝ ΓΕ. Οὔπω γάρ δὴ
τότε, εἴθ' οὐ πόλις ὑφεισήκει, ὡς ὑπὸ Λοκανίας ὕστερον κτισθεῖσα ἡ Ἀλβη,
ἥς τὸ υπερπεπνον ὄρος παρώνυμον, σαδ. 12. τὸ Δαρευτόν αὐθεάσης.

Στίχ: 144. ΛΩΡΕΝΤΙΩΝ ΕΙΔΔΑΣ ΤΡΩΩΝ ΤΕ κτ: Καὶ οὐ Ζεὺς δὲ, ἐν ἀρχῇ τῷ
Ι. τῆς Αἰν: σιχ: 3.

"Τψόθεν ἀθρετοῦ.

"Πάσιντις Δαρευτιῶν κλησίας τε, λεώς τε Δαρείων
Ἄλλος δὲ μὲν απὸ θρευτὸς αἰτερόντας, Ἡραὶ δὲ απὸ τῆς καρυφῆς τὸ ὄρος
Τπερτέρος χαρέ καὶ παθολικωτέρος ἡ Ζηνὸς πράνοια, η τῆς Ήρας.

Στίχ: 145. . . . ΤΥΡΝΟΙΟ ΑΔΕΛΦΗΝ . . . Αἴγαλην Ιούτυρην. Νύμφῃ δὲ
τις υπῆρχεν ιθαγενής Ιταλοῖσι, Δάινος θυγάτηρ, Τύρενος δὲ αἰδελφή, εἰς μο-
θίνην τῆς παρθενίας ἐκ Σηνὸς τυχόσθα τῆς ἐκδεόσθεις, τοι γάρ τῆς πᾶν ιαμα-
τικῶν ὑδάτων ἐφορεῖται. Ιούτυρη δὲ μέκλητραι, ἀκτε Ιονίος (Δίος) πὲ διακορέυ-
σαστος, καὶ Τύρενος τὸ αἰδελφόν η καὶ αἰλιας, ἀπὸ τῆς Ιουνωνοῦ, ὥπερ ἐσὶ τὸ
αἰφελεῖν καὶ ἐξιάθαι, διὰ τὸ ιαστιμονικόν τοῦ τὸ Νυμφεῖ ποταμό-
φειδρον, ἐφ' οὐ δὲ ἐφορεῖται.

Στίχ: 149. ΑΓΛΑΙΗ ΠΟΤΑΜΩΝ. Οὐ μόνον διὰ τοὺς φηθεῖσας ιάστοις, αὐτὸν δὲ
καὶ ἐπὶ πάσι τοῖς θυσίας τοῖς ιατρεύοισι Ρωμαῖοι ἐχρῶντο μάρμαστα.

Στίχ: 151. . . . ΔΤΣΧΑΡΙΝ ΕΤΝΗΝ. Δύνχαραν αὐτῇ γε τῇ Ήρᾳ, ὡς
ἐγενέθεν ἐπὸ τὸ ὄμενότε τοικεμένην, ην οὖτος αἴλιας αὐτὸς ἐχωρίζετο.

Στίχ:

Ἐγχεα μὲν πῆξαν χθονί, καὶ γε σάκη ἀνὰ κλῖναν.
Μητέρες οιώ τόφρα πεύσασ' ίδε νήπια τέκνα,
Γήραις τ' ἀδενέες, πύργας τ', ὄροφάματά τ' οἴκων
Κάλλαβον· νύψηλοῖσι πυλῶσι δὲ ἄλλοι ἐπέζαν.

140

"Ἡρη δὲ ἐξ ἀκρός, τῷ Ἀλβανὸς θνομα νῦνγε
(Τῆμος ἐπειῇ ζρος ἀνώνυμον ήν ἀκλεέες τε.)
Δερκομένη βλυνοῖ, πέδον θηῆτο, ίδε ἀμφω
Λαρεντῶν ἔλας, Τρώων τε, καὶ Ἄσυ Λατίνων.
Αὐτίκα δὲ ἄρε Τύρωνοι ἀδελφῶν ὡδε μετηύδα,
Ἡ Θεὸς ηγιθέων· (Τιὼ λίμνας καὶ ποταμοῖσι
Ζεὺς ἔριηχέεσι πρόστησ' ὑπατος κριόντων,
Ἄντι δὲ παρθενίης, γέρας οἶον, τιὼ μὲν ἀφεῖλεν.)

145

Ἀγλαΐη ποταμῶν, χαρίεσσάμοι εἴσοχα Νύμφη,
Οἰδε' ὅτι δὴ μάνια σε Λατίνων θηλυτεράων
Ζιώδες ὅσαι μεγάλοιο βεβήκασι δύζαριν ἐννιά,
Πατάων προβέβηλα, Θεαῖς τ' ἐναρίθμιον εἶχον.
Γνῶθι δὲ (μὴ μὲνόταξε) τειὼ ιὔτυρην ἀνίω.
Ως μὲν ἔλα φέμις, ηδὲ ὅσον εἴπει ἐκ Μοιράων
Ἐυπραγέεν Λάτιον, Τύρωνον, σά τε τάχεα συζην·
Νιὼ νέον τὴν ίσαγε σωιοντ' ἐπιδέρκομαι αἴσαις,
Μοιρῶν δὲ ημαρ, καὶ φένος ἐχθρῶν ἀρτι πελάξαι.
Οὐ χάρμια οἶσω, τὸ δέ τοι εἴγω τάδε ὁρᾶθαι.
Αἴκεν ὑπὲρ κάσιος τολμᾶν σύ τι δροιον εἴσοις,
Χάρε, τὸν ἀπέοικε τάχ' οἰκτροῖς εἴψετ' ἀμένω.
Τοῖς δὲ ἐπὶ δακρυχέεσ' ιὔτυρην πικρὸν ἀπ' ὕσσοιν,

150

155

160

Τρις

* * *

Στίχ: 154. ΩΣ ΜΕΝ ΕΗΝ ΘΕΜΙΣ Τὸ ἐπ' ἐμοὶ, γέρε εἴλω, τὸ
ἐνέλαιπον. Ἐρεῖ δὲ πει: πῶς γένης ή Νύμφη σὺ πλέον διώσεται, τῆς καὶ
Θεᾶς, καὶ Διὸς κατιγνήτης, καὶ ὁμευνέτιδος; Άλλ' εἰ προσῆκε, Φασὶ, τιὼ
ὑπὲρ πάσας τὰς Θεαίνας κρειεσσαν αὐτεργῆσαι, ἀττα τιὼ Νύμφῃσι ἐνη-
γερ ὑπέρ τὴν ἀδελφὴν διαπραξαθαί. Ἐκείνο δὲ, ἐρεῖ τυχὸν ἔτερος, πῶς
τὴν εὐκός τιὼ Κρονιάδας, τῶν, δια τὸν πρὸς Θεαίς δρκων βεβαιωμένων, διαπ-
ραξαθαί τιὼ αδετησον; τὶ δαι; καὶ τὸ υπόθειδαι, καὶ ἐποτρῶαι τὸν ίω
καρεπλήσιον; ὃνδεν γαρ ἥττον τὴν διαπραξαμένην ὁ βελεύσας ὑπαίτιος.
Άλλα τέτοιος Φάναι μᾶλλον εἴκος, Οτι Ἡρα τὸν τὴν ὁμευνέτην χόλον
ἔδεισε καὶ ὑπεισέλαστο, τὴν τὰ εἴχατα ἐπὶ τοῖς τοιέτοις τὸν ἀπαξίαν
ἀπειλήσαντος. (Ὀρε Α. Ιλ: σιχ. 561—569. καὶ Δ. Ιλ: 30. κξ.)

Στίχ: 158. ΟΤ ΧΑΡΜΗΝ ΟΙΣΩ, Ουτω καὶ Πειάμος Ιλ: Γ.
σιχ. 305.

„Ητοι ἐγών τέμι προτὶ Ιλιον λιγεμόεσσαν
„Αψ, ἐπεὶ ἐπως τλήσομ' ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὁρᾶθαι
„Μαργαρίμενον φίλον ψόν αρηφίλω Μεγελάω.

Στίχ: 159. ΛΙΚΕΝ ΤΟΛΜΑΪΝ ΣΤΥΤΙ ΑΡΚΙΟΝ ΕΞΟΙΣ, Οὐχ ὡς
ὑπερφέρεσσα τὴν διωάμει, αλλ' ὡς τὴν διηποτε τολμῆσαι πρόφασιν
τὴν δικαιίαν τὴν ἐκ τῆς ἀδελφότητος χέσον τερτὶ διεριδήλως σημαί-
νει τὸ παραστίκα προσεθέν, σιχ. 160.

„Χώρει, τὸν ἀπέοικο
ΤΑΧ' ΟΙΚΤΡΟΙΣ ΕΨΕΤ' ΑΜΕΙΝΩ. Ορε καὶ αἰθιο
οῖσι παραφεροῦσαν τιὼ Ἡραν, (ὡς καὶ ἐν τῷ Ι. τῆς Λιν: σιχ. 665.) ἐφ
οῖσι τὰ τῶν Μοιρῶν αἵμαφθιώμεν παντες εἴεται;

Βιβλ. ΙΒ.

Ε

Στίχοι

Tu, pro germano si quid præsentius audes,
Perge, decet; forsan miseros meliora sequentur.

Vix ea: cùna lacrymas oculis Juturna profudit,
155 Terque quaterque manu pectus percussit honestum.
Non lacrymis hoc tempus, (ait Saturnia Juno)
Accelera, & fratrem, si quis modus, eripe morti:
Aut tu bella cie, coceptumque excute fædus.
Auctor ego audendi. Sic exhortata reliquit
160 Incertam, & tristi turbatam vulnera mentis.

Interea reges (ingenti mole) Latinus
Quadrijugo vehitur curru, cui tempora circum
Aurati bis sex radii fulgentia cingunt,
Solis avi specimen: bigis it Turnus in albis,

165 Bina manu lato crispans hastilia ferro.

Hinc pater Æneas, Romanæ stirpis origo,
Sidereo flagrans clypeo, & cœlestibus armis,
Et juxta Alcanius, magnæ spes altera Romæ
Procedunt castris; puraque in veste sacerdos

170 Setigeri fœtum suis, intonsamque bidentem
Attulit, admovitque pecus flagrantibus aris.
Illi ad surgentem conversi lumina Solem,
Dant fruges manibus salsa, & tempora ferro
Summa notant pecudum, paterisque altaria libant.

175 Tum pius Æneas stricto sic ense precatur:
Esto nunc Sol testis, & hæc mihi terra vocanti,
Quam propter tantos potui perferre labores:

Et

* * *

Στίχ: 164. ΣΠΕΤΔΕ κτ: Ιτύρηγ "Ηρας παραπελένεται απελθεῖ, καὶ τὰ ὄρκια
δηλῶναι, καθάπερ ἡ Ζεὺς Ἀθιαῖ, Ιλ: Δ. 51χ. 70.

"Αἴψα μάλι ἐς σρατὸν ἐλθὲ μετα Τρᾶς καὶ Ἀχαιός,
Πορεὰν δ', ὃς καν Τρᾶς υπερκύδαντας Ἀχαιός
Αρξώσι πρότεροι υπέρ ὄρκια δηλώσαδει.

Στίχ: 167. ΛΑΜΦΙ ΦΡΑΖΟΜΕΝΗΝ "Τπενδοιάζοσαν, ἐλιπνύσσαν. Πῶς
δ' ἀπεριώρισμένως αὐτῷ τὸ ποιτέον "Ηρας ἐπέθετο, ἐποτρύπασα δὲ καὶ
απέιδει κελένσασα; Αλλὰ τινα τῶν πρεσυμάτων ἐκβασιν, εἰ κατ' ἐυχὴν
ἐψετακ, αἵρισαν εἴσασε, καὶ ἐν αἱμφιβόλοις ἀπήρτησε, δισαντκῶς τὰ τῆς
προτροπῆς περάνσασα. Τάχ' οἰκτροῖς ἐψετ' αἷμαίνω.

Στίχ: 168. ΤΟΦΡΑ ΔΕ' ΤΟΙ ΚΡΕΙΟΝΤΕΣ κτ: Ή απόδοσις υπερβιβαίζεται, ἀχ-
ει 51χ. 176. ,ΒΑΊΝΟΝ κτ: τὸ δὲ ἵπερβατὸν ἐν παρενθέσει γραπτέον καὶ
αναγνωσέον. Διασκευάζει δὲ ὁ Μάρων ἐνταῦθα τινὰ τελετῶν τῶν ὄρκιων,
πρές τύπων τῶν παρ' Ομήρῳ τελεθέντων Ἀχαιοῖς καὶ Τρωσίν. (Ιλ: Γ.)
αἵρισα προσφερμέζων τοῖς υποκειμένοις αὐτῷ προσώποις καὶ πρεγμασι.
Πορπικώπερον δὲ πως τὰς σωματικούς ἐκατέρωθεν βασιλεῖς διακοσμεῖ
καὶ καταχλωγεῖσε καὶ διατέτητο τάχα Σταλίγερος, (Βιβλ: Ε. Κεφ: Β.) Τὰ
μὲν Ομέρες ἐπη, ἐπὶ χθονὸς ἀποφύγατο σωτητάχθαι, οὐαπερ εἰπεῖ ἐξ
ἀνθράπων τὰ δὲ τὰ Μάρωνος ἐν σωματίᾳ τῇ τῶν Μεσῶν, αὐτῷ χορε-
γύντος Ἀπόλλωνος. Humericos in terra, Virgilianos (versus) inter Mulas à
Phœbo factos. "Οι δέοντως ἀν τις ἔρωτο, εἰ πιθανέτητος μᾶλλον ἐσὶ ἐχό-
μενον καὶ τῷ πρέποντος, τὰς ἐπὶ σωθήκαις διὸ Θεῶν ἐπικλήσεως, καὶ δι-
ορκῶν εἰς ταῦτο σωμάντασι χρυσάσσους περιπεριπτομένοις παρίεναι εἰς μή-
σον, καὶ δόρυ πάλιοντας;

Στίχ:

Τρὶς τ' ἵδε τετταράκις γ' ἔὰ παλὰ σῆμα κόψει.
Ἄλλ' εἴτοι καιρὸς θρίῶν (Κρονιάς προτιέπατο Ἡρῷ)

Σπεῦδε, ἀτὰρ κάσιν, αὐχ' οἷον τ' δεξάρπασον οἵτις,

Ἡ μάχας κίνει, δηλῆναι δ' ὥρηα παθεῖ.

165

Κελλοῦ ἐγὼ τολμῶν ταῦδε ἐπει φτωχάτο λαῖπεν

Αμφὶ φρασομένια, αὖν φρεσὶν ἄλγος ἔχεισαν.

Τόφρα δέ τοι κρέοντες (οὐχίματι μὲν δὰ Λατῖνος

Ηγετο πομπέυων τεθρίππω, σέπτο δὲ κράτα,

Δώδεκα ἀκτίσι χρυσεῖσις ηλίου,

Σῆμα ἐξ πάππη. Τύρνος λευκῆ δ' ἐπὶ διφρῷ

Χειρὶ δύω πάλλων βρισιῇ χαλκήρες δύορε.

Ἐνθεν δ' Αἰνείας, φίλωμα γένεις Ρωμαίων,

Αεράπτων φλογέω σάκει, ἔντεσι τ' ἔρανίοισι.

Ασκάνιος δ', ἐτέρη μεγάλης ἐλπιωρὴ Ρώμης.)

Βαῦνον ἀνὰ σρατὸν. Εν καθαρᾷ δ' ἀρητήρ χλαίνῃ,

Χατζέσσης οἰσεν υὸς γόνου, ὃν τε ἀκαρτον'

Πάρδετο δὲ κτήνη παρὰ βωμοῖς κακομένουσι.

Οἱ δὲ πρὸς ήλιον τετραπτενοι αἰντέλλονται.

Οὐλοχύτας προβάλονται, πάμιν κεφαλῶν δ' εἰπὸ κάρσας

Πώεσι, καὶ βωμοῖς ἐκ πρητέρων ἐπιλαῖθον.

Αορ χειρὶ δ' ἔχων Αἰνείας ἦν χετο μᾶδε:

Μάρτυς δή μοι νῶ ἔσσο Ήέλιος τ' ἵδε Γαῖα

Αυτῇ, τῇς περ ἐκητὶ ποσάδεις αἰγῶνας ὑπέτηλις.

Καὶ σὺ Πάτερ πάντων μεδέων, Κρονιάς τε σὺν Ἡρῷ,

Νῶ κρέοσσων, λίτομαι, τῷ φειτέρητ Σύντε Άρες,

Ος δὰ τεῦ κάρτει διέπεις πάσας θύμινας.

Πηγαὶ τ' αὐτοῦ, ποταμὸς τ' ἐπικέκλαμαι. Αἰθέριοι πά

Οσσοι, δὲ ὅσσοι ζασσοι Θεοὶ γλαυκῷ ἐν πόντῳ

Αἰκεν ἄδρ Αὔσονίψ Τύρνων κληρώτο τὸ νίκος,

Ημέας Ευάνδρος ἐπὶ λέπτειν Αἴσυ δεήσαι,

Τῆς χώρης δὲ Ίελος ἀφέξεται· αὐτὰρ ἐπειτα

Οὐκέτι Αἰνεάδαι τὸ νε δεύτερον αἰδητος ἐν ὅπλαις

Οὐ μὴ ἐξερέθωστος αἰντάρται κάρτει ταῦτα.

Ἔν δ' ἡμῖν νίκαια Αρης αὐτοῖς ἐπινένση,

180

185

190

195

E 2

(Ως

Στήχ: 177. . . . ΤΟΣ ΓΟΝΟΝ, ΟΙΝΤΕ Εν ποῖς παξ Ο-
μῆρω δρυίοις ἄρετος πάχθησαν σφραγικαλποσόμενοι, ἐντοιχίοις δὲ τοις τε κοιτίσι
θύεται· τὸν γαρ Ρωμαίων τὸ έθος· (Φοῖοι Σέρβοις) ἐν δρυοῖς οὐδὲ θύεται·
αἱ γαῖες πεντακαὶ διαδυνατοις (πρεστιθητοι Κέλεδης) ἀπέρι Χοιρίων οὐδὲ θύεται· γίνεσται·
καὶ δὴ, καὶ οἱ ιερὸι Κλήμης (Στρωμ. Θ.) Φιλοσόφοι παλαιοὶ τοις ἔποις
ἀπάγγων, τὸν μὲν οὐδὲ θύειν αἰτοῦσι, μέντος θύειν καὶ σφραγίων, μένον
ἐπιτηδείον.

Στήχ: 179. . . . ΠΡΟΣ ΗΕΛΙΟΝ ΑΝΤΕΛΛΟΝΤΑ, Τὸ κλῖτος
σημαίνει, πρὸς ὁ τραπόμενοι ηράντο.

Στήχ: 179—203. Άλορ κείριται οὐχον μένειας. (Ορα Ιλι. Γ. 51χ. 271—300.)

Στήχ:

Et Pater omnipotens, & tu Saturnia Juno,
 Jam melior, jam Diva, precor: tuque inclite Mavors,
 180 Cuncta tuo qui bella, Pater, sub numine torques:
 Fontesque, fluviosque voco, quæque ætheris alti
 Relligio, & quæ cœruleo sunt numina ponto:
 Cesserit Aufonio si fors victoria Turno,
 Convenit Euandri viatos discedere ad urbem:
 185 Cedet Julus agris: nec post arma ulla rebelles
 Æneadæ referent, ferrove hæc regna laceissent.
 Sin nostrum annuerit nobis victoria Martem,
 (Ut potius reor, & potius Dii nūmine firmant)
 Non ego nec Teucris Italos parére jubebo,
 190 Nec mihi regna peto. Paribus se legibus ambæ
 Invictæ gentes æterna in foedera mittant.
 Sacra Deosque dabo: socer arma Latinus habeto,
 Imperium soleme socer; mihi moenia Teucri
 Constituent, urbique dabit Lavinia nomen.
 195 Sic prior Æneas, sequitur sic deinde Latinus,
 Suspiciens cœlum, tenditque ad sidera dextram:
 Hæc eadem, Ænea, terram, mare, sidera juro,
 Latonaque genus duplex, Janumque bifrontem,
 Vimque Deum infernam, & diri sacraria Ditis.
 200 Audiat hæc genitor, qui foedera fulmine fancit.
 Tango aras, mediosque ignes, & numina testor:
 Nulla dies pacem hanc Italos, nec foedera ruinet.
 Quo res cunque cadent: nec me vis ulla volentem
 Avertet: non si tellurem effundat in undas
 205 Diluvio miscens, cœlumve in Tartara solvat.
 Ut sceptrum hoc (dextrâ sceptrum nam forte gerebat)
 Numquam fronde levi fundet virgulta, necque umbras,
 Cùm semel in sylvis imo de stirpe recisum
 Matre caret, posuitque comas & brachia ferro;
 210 Olim arbos, nunc artificis manus ære decoro

Inchi,

* * *

Στίχ: 204. ΤΩ' Σ ΑΙ' ΝΕΙ' ΛΑΣ ΠΡΩΤΟΣ 'ΕΦΕΞΗΣ Δ' "ΩΔΕ ΛΑΤΤ' ΝΟΣ. "Ουτο
 μὲν ὁ Μάρων. "Ομηρος δὲ ἐυχόμενον πρῶτον Ἀγαμέμνονος εἰσάγει, ἔπειτα
 Πρεσβυτος, ἐπὶ τότοις δὲ καὶ τὰς παρόντας πάντας ἐκατέρρεθεν ἐπιφέρει
 τὰς εἰρημένας προσεπικυρώντας, καὶ ἐπαρωμάτις τὰς κάκισας τοῖς ἀδετῆσαν
 τὰς ὁρκωτηθέντας ἐπιτελμήσουσιν. Ἰλ: Λύτ: σίχ. 296.

"Ευχούτο Θεοῖς αὐτογενέτησιν.
 "Ωδε δέ τις ἀπεσκεψαί Λχαιῶν τε Τρώων τε.
 "Ζεῦ κύδισε κτ:

Στίχ: 207. ΛΗΤΟΤΣ ΔΙΠΛΟΤΝ ΓΕΝΟΣ Τὸν Ἀττίλ
 λωνας νοῖ, καὶ τὴν Ἀρτεμιν, Ἡλάϊν τε καὶ Σελινίαν
 Στίχ: Λύτ: ΙΑΝΟΝ ΔΙΜΕΤΩΠΟΝ. ("Ορεα Ζ. Λύτ: σίχ. 192.)

Στίχ: 209. ΣΚΗΠΤΩΝ "ΟΡΙΔ ΚΥΡΟΓ. Κεφανυοβολῶν καὶ αἰσθαν
 τὰς ἀδετητὰς καὶ ἐπιάγεις.

Στίχ:

(Ως μᾶλλον δοκέω, μᾶλλον τε Θεοί τό γε δοῖεν!)

Οὐ Τεύκροις ἔκειν ὑποθήσω Ἰταλιώτας,

Οὐδὲ ἄρειος κάρτος προμνώματι ἀλλ᾽ ἐπὶ ίσοις

Θεσμοῖς, ἀμφω ταῦτ' ἦφθιμα γένη ἀλλήλοις

Αἰὲν σηξομέναις ἕωθήκαις ἀμμιγή ἐνέθων.

Ἴρα Θεάς τε ἔγω τάξις, ἀτὰρ ὅπλα Λατίνος.

Κοιρανίων δὲ ἔξει ἔκυρος. Τεύκροι δὲ ἄρειοι γε

Ἄσυ δομῆσας φέρει Λαβίνη οὔνομα δώσει.

Τὰς Αἰνείας πρῶτος. Ἐφεξῆς δὲ ἀδει Λατίνος

Οὐρανὸν εἰσορόων, τένας δέ τε χεῖρας ἀν' ἄσρα:

Τάντα σοι, Αἰνεία, χθόνα, πόντον, τείρε οὐμέματι,

Καὶ Λητᾶς διπλῶν γένος, ηδὲ Ιανὸν διμέτωπον.

Νερτερῶν τε βίλω, αὖτε τὸ ἄδυτον Αἴδουνηος.

Κλύτω τῶν δὲ Πατήρ, ὃς σκηπτῷ δρκια κυροῖ,

Βαμβὸς ἀπτομένῳ Θεοὶ ἄρειος ἐπιμάρτυροι ἔσων.

Οὐ τι ποτὲ ημαρέ εσεῖται, ὃς ὑδερον Ἰταλιώτας

Ἐμβασιν εἰρώνης τάντης, γέρος δρκια δῆξει,

Ὦς κε τὰ δέ ἔργα πέσῃ οὔτις, δὲ γέ ἐκόντα με πίκνις

Παρτρέψει οὐκεν κέ αἴκε χθόνι ἐς ὕδατα χεύσῃ

Πλημμυρὶς ἀμμιζασα, πόλον δὲ ἐπὶ τάρταρα λύσῃ.

Μὰ σκηπτρον τόδε (ἐν γάρ δεξιτερῇ τυχὸν ἔχει)

Τὸ σκιοεντάπερ, ἥποτε Ἐφεξῆς Φύλλα καὶ δέκας

Φύσαι, ἐπειδὴ πρῶτα τομίω ἐν δρεσσοι λέλοιπεν.

Οὐδὲ ἀναδηλήσει, μητρὸς γάρ εἶται ἀπὸ χάθη,

Φύλλα δὲ καὶ φλοιὸν χαλκὸς περὶ ἔλετο λέψας!

Πρόθε φυτὸν μὲν ἔιω, τέκτων δὲ ὁρίχαλκον ἐνάρσας

Ἐν παλάμης φερέμεν τὸ δάκι πατρασι δώκε Λατίνοις.

200

205

210

215

220

Τοῖς

* * *

Στίχ: 214. ΟΤΚΟΥΝ Κ' ΑΙΚΕ ΧΘΟ'Ν' ΕΣ ΥΔΑΤΑ ΧΕΤΣΗ.

Καθ' ὑπαλλαγὴν (Φησὶ Σέρβιος.) οἷον εἰ λέγειν ἐθέλοι, καὶ εἰ ἐπὶ χθόνας τὰ ὕδατα χεύσῃ οὐδὲ εἰ καταποντισμὸς γένοιτο. "Ἐχοι δὲ ἄντις καὶ ἄνευ τῆς ὑπαλλαγῆς τὸ φηθὲν νοῆσαι, κατ' αρχαϊκῶν τινας φιλοσοφίαν, καθ' οὐδὲν γῆς λεπτωμόνης, ὕδωρ ὑπετίθετο γινεθαι, ὡς καὶ ἐξ ὕδατος αἴρει, καὶ πῦρ ἐξ αἱρέσος, καὶ καθάπερ διὰ καὶ διὰ πυκνώσεως τὸ ανάπαλιν. Χύσις δὲ τις ἐσὶν ή τῷ πυκνοτέρᾳ εἰς τὸ ἀραιότερον μεταποίησις.

Στίχ: 215. ΠΟΛΟΝ Δ' ΕΠΙ ΤΑΡΤΑΡΑ ΛΥΣΗ. Όυδὲ μη τὸ ἄνω κάτω πιστήσῃ. Δεικνὺς τὸ ἀμετάθετον τῆς αὐτῆς γνώμης, ταῦτα Λατίνος ἐπάγει τὰ γενέθαι φύσεις αδιώσας. Τοιέτον δὲ τὸ παρ' Ομῆρος: Ιλ: Τ. σιχ. 73. ὅπερ μεταληφθέν: (Οὐδὲ εἰπερ)

„Γαῖαν αναδέηξεις Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
„Οικία δὲ θνητοῖς καὶ αἰθανάτοις φανεῖ,
„Σμερδαλέε' ἐυρώνται, τὰ τε συγένεις Θεοί περ.

Στίχ: 216—222. ΜΑ' ΣΚΗΠΤΡΟΝ ΤΟΔΕ κτ: Παρ' Ομήρω δύτως, Ιλ: Λ. σιχ:
234—239.

„Ναι μὰ τόδε σκηπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα καὶ δέκας
„Φύσαι, ἐπειδὴ πρῶτα τομίω ἐν δρεσσοι λέλοιπεν,
„Οὐδὲ αναδηλήσει, περὶ γάρ δάκι ἐχαλκὸς ἔλεψε
„Φύλλα τε καὶ φλοιὸν γιῶ αὐτέ μην τοις Ἀχαιῶν
„Ἐν παλάμης φορέας δικαστόλοις, οἵ τε θέμισας
„Πρὸς Διὸς εἰρύσταις οὐδὲ τοι μέγικε ἔσσεται δρκος.

Πλόθος

Βιβλ. ΙΒ:

F

Inclusit, patribusque dedit gestare Latinis.
 Talibus inter se firmabant foedera dictis,
 Conspictu in medio procerum: tum rite sacratae
 In flamمام jugulant pescudes, & viscera vivis
 215 Eripiunt, cumulantque oneratis lancibus aras.
 At vero Rutulis impar ea pugna videri.
 Jam dudum, & vario misceri peccora motu;
 Tum magis, ut proprius cernunt nra viribus æquis.
 Aduvat incessu tacito progressus, & aram
 220 Suppliciter venerans demissio lumiae Turus,
 Pubentesque genæ, & juventili in corpore pallor.
 Quem simul ac Juturna soror crebræscere vidit
 Sermonem, & vulgi variare labantia corda,
 In medias acies, formam assimilata Camerti,
 225 (Cui gens à proavis ingens, clarumque paternæ
 Nomen erat virtutis, & ipse acerrimus armis)
 In medias dat fese acies, haud nescia rerum,
 Rumoresque ferit varios, ac talia fatigunt:
 Non pudet, δ Rutuli, cunctis pro taliis unam
 230 Objectare animam? numero ne, an uiribus æqui
 Non sumus? en omnes & Troës & Arcades hic sunt,
 Fatalisque manus, infensa Etruria Turno:
 Vix hostem, alterni si congregiamur, habemus.
 Ille quidem ad superos, quorum se devovet aris,
 235 Succedet fama, vivusque per ora fereatur:
 Nos, patriâ amissâ dominis parere superbis

Cogn.

* * *

Πῶς οὐδεὶς Νεώτεροι Ὁμηρομάστιγες Σορλῖνος, Περόλτης, Μάρτης, καὶ οἱ λουκῆι, τὰς χρήσταιν τὸ τοιὲδε κακίζουσι ἔρχεται. οὐ ἐπὶ λέξεως αὐντογράψας χρήσταθει ὁ καλὸς Ὄυηγγίλιος ὑδαμῶς απηξίωσεν; Ἀλλ' εἰκὸν ἐδεις (Φησὶν Δέ la Rue, ἡ καὶ αὐμφοῖν τῶν ἐν Ποιητᾶς κορυφαιοτάτων, ὡς ὀντοτο, κορυφαῖτερος. Οὐ γάρ (δι περὶ τῶν τοιότων Κρητικῶν ὁ Des Fontaines ἐπάνω ἵηχθη) αἴπανθεντιας αὐτὸς αἰτιαράμιλω της ἀιδεῖας, μὴ εἰδότες ὡς τύπος οὗ οὗτος ὄρκομαστιας τοῖς Βασιλεῦσιν, ἐπὶ τῷ ιδίῳ σκήπτρῳ τοιῷδε τρόπῳ ὅμνυεν, καὶ υπὸ τοιούτῳ τοῖς ἐντομοσι. Nos modernes Apedictutes, περὶ σçavent pas que c' etoit alors une formule de ferment pour les Rois: οὐδὲ μάρτυρες Φέρεται καὶ Λειτοτέλιοι Πολυτικ. Βιβλ: Γ. Κεφ: Δ. λέγονται, στι τοῖς Βασιλεῦσι τας δικας πενιεσι, καὶ ὅμηρος οὐδεκον λι Τίς σκήπτρες η ἐπικανάτασις. Μή πολεῖ δέ, τῷδε τῷ αἰρχαστατώ ἕθει σοιχῶν καὶ ὁ Βασιλεὺς τιὼν ὑπὸ δέεις λεπτο-θυμήσασαν Ἐδήρε αὐελάβετο; (Κεφ: ΙΓ: Ἐδαφ: ΙΑ.) Καὶ ἀρεστος τιὼν χρυσοῦ φάβδον, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τραχιηλον αὐτῆς. Σημάωσαν δὲ στι καὶ αλλας. οι Κρητικοὶ περὶ τὸ χωρίον τόδε διαπεφωνήκασι. Σκαλιγερος μὲν γὰρ, ὑπερφέρειν Ὁμήρεις κανταυθε τὸν Μάρτωνα διατείνεται, ut (ως ὁ Κέρδης Φησὶ). Victoriāνη det Virgilio (Βιβλ: Ε: Κεφ: Γ.) Ο δὲ Πόπιος τίναπτον αἴπερθλώστε: Vim hoc in loco et ingenium Homerī ipsūm vix assēcutum Virgilium. (παρὸς Σαμ. Κλαῖση. ἐν τοῖς εἰς τὰ Ὁμήρεις Σημειώσο. Ιλ: Δ. σίχ. 234.)

Στιχ: 228. . . . - ΠΑΝΤΩΙΩΣ ΘΡΑΤΤΕΤΩ Δ' ΗΤΟΡ. Καὶ Λιαντος δὲ
 ἐπὶ τῆς μονομαχίας χωρίετος τῆς μετὰ Ἐητορος, Ιλ: Η. σίχ. 215.

„Ter de καὶ Δεργᾶσι μὲγ' ἔγνθειν εἰσορόωντες,

„Τρῶας δὲ τράμος αὐνὸς ὑπῆλυθε χῦσε ἔκαστον.

„Ἐκτορὶ τ' αὐτῷ θυμός ἦν σῆθεσσι πάτασσεν.

Στιχ:

To δ' ἄρα σωθεσίας ἐπιμαιβάδια προφεκύρων
Η ευόνων μέσον· οὐτα δὲ ἴρευθέντα δεόντως
Ου ματα παρ Φλόγεις αφάζει· καὶ γ' αἰσθαίροντα
Σπ λάγχηα ἐρυσσάμενοι, πίνακας βαμαῖς ἐπινῆσαν.

Άλλ' ἔμπης Ροτόλοις δικέσαι τὸν ἔμμεν δόμοιῃ
Η ἤστο τὸ ηδε μάχη, παντοῖψις φράττετο δὲ ητορ:

Τὴν δὲ ἀσσοτέρω σωρᾶντας αἰνίστης αἴλικας,

Ως κρίνειν πᾶθεν, σιγῇ βαμάνδε πελάσσας,

Ηδ ἐπιλισσόμενος σκυθροῖσιν ἐν ὅμμασι Τύριος,

Στύξ τε παρειάων, νεαροῖσι τε σώματος ὥχρος.

Αλφ' Ιούτυρη δὲ η κάσις, ως ἕπος ἀδεν αἴξον,

Κήρ δέ τε καππίπτον Φρονεάντων αἰδικα ὥχλων,,

Ἐν μέσσης ἄλησι Καμέρτη ἄδρας ὁμοίη,

(Τε γένος ἐκ πάππων μέγα, ιωρένης τε πατρώης
Οὐνομα κεδνὸν ἔισι, οἵτινες δὲ ἐνὶ διπλοῖς.)

Εἰλούς ἐν μέσσαις πρόβη, εῦ πάντ' ἄδυτος,

Παντοῖας κεδάννυ Φάμας, ηδὲ ἔννεπεν ὥδε:

Οὐτε αἰδὼς, Ροτόλοι, ψυχὴ τὸν ἀντί γε πάντων

Πατεράλεμεν τοιῶνδε; αἴριθμῷ, ηέτ' αἴρι αἴλιῃ

Ηττονες ήμεις; ηνὶ δὰ Τρωες τ', Αριάδιοι τε,

Καὶ χαρὸς Ετράσκων η Τύρων φυσικειέσσας·

Οἴδη ημῖν μόλις ίσοι ἐναλλάξ μαρναμένοισι.

Τύρωνος ὑπερτεροῖσι, τῶν περι βαμοῖς ὀσιάτοι,

Ἐσθει δῶν ἐνάριθμος ίαν σομάτων διὰ πάντων·

225

230

235

240

245

F 2

Οι

* * *

Στίχ 230. ΩΣ ΚΡΙ'ΝΕΙΝ ΠΕΙ'ΘΕΝ ΤΦορῶντο γάρ Τύρω τὰ μονομαχίαν ἐκ ἐπ' αγαθῷ ἐσομένιω, ἐκ τε τῆς σιγῆς, καὶ τῆς κατηφείας τῆς προσώπου, καὶ τῆς ὥχρότητος ἐξεκάλοντες.

Στίχ 235. ΚΑΜΕΡΤΗ, ΕΙΓΔΟΣ ΟΜΟΙΗ, Ουτω καὶ η παρ Ομήρῳ Αθηνᾶ, Ιλ: Β. 51χ. 26.

„Η δὲ αὐδρὶ ικέλη Τεών κατεδύσαθ' ὄμιλον,

„Λιαδίνηρ Διηπορίδη κρατερῷ μίχματῃ, ετ:

Στίχ 244. ΟΙΔ' . . . ΜΟΔΙΣ ΙΣΟΙ ΕΝΑΔΔΑΣ . . . Τιὼ διλγύρτητα τῶν αἱρέτων σερτεύσατεν ἢ παρειάμνος Καμέρτης φηλῶσα βελεταὶ διὰ παραθέσεως. Όηκη μαρνέσθων εἰς μάρχιων, θρονοῖ, οἱ πολέμοις αὐτιπαραταχθέντες εἰπερ γαρ εἰαδάλλ, τητέκιν εἰς παρέ ένα, ημεῖς ἐψένους ἐλοίμεθος συμβαλλεῖν, μόλις ἔξεμνοι οἱ παντες τὸν αγνιτυσσόμενον τρητένι ἐλάσσονες ἔμμην εἰαίν αὐτοῖ, εἰ μήσθων. Τέτο δὲ ἐξ ἐκείνων απέξετεν: Ιλ: Β. 51χ. 123.

„Εἰπερ γάλη εἰ θέλοιμεν Αχαιοι, τε Τεφες τα

„Ορκια πιστα ταμόντες αριθμητημενοι ακφοι,

„Τερδεις μὲν λιξαδηις ἐφείναι σοσοι ερατοι,

„Ηιεις δὲ ης φημάδαις διακριτημενοι Αχαιοι,

„Τεων δὲ αὐδρα ἐκεισον ἐλοιμεθο οινοχοειν

„Ποταὶ μὲν δεκάφεις δευφιστερεοινοχόοιο.

Στίχ 245. ΤΥΡΝΩΣ ΤΠΕΡΤΕΡΙΩΙΣ Τὸ Φιλάτιμον κύτων μεγείσες· Λυτρὸς γάρ, Φιλοὶ, καὶ μη μέτιν αὐτῷ προσθή τευχεπημε, ως αὐτὶς τει πικθεότητας θέοις, καὶ πεπτι μιαβόρτος ἔικη· ημεις δὲ, μη γαδέρτητα καὶ αἰεδτρίαιν, κακῶς περφε περγτον ακαπνιτει, ετι. τη μικροβολη τῆς πατρίδος ετι, καὶ τὰς ἀλευθερίες φυτῆς φρεσεπασμενο.

Στίχι

Cogemur, qui nunc lenti consedimus arvis.
 Talibus incensa est juvenum sententia dictis,
 Jam magis atque magis, serpitque per agmina murmur,
 240 Ipsa Laurentes mutati, ipsique Latini,
 Qui sibi jam requiem pugnæ, rebusque salutem
 Sperabant, nunc arima volunt, sedisque precantur
 Infectum, & Turni sortem miserantur iniquam.
 His aliud majus Juturna adjungit, & alto
 245 Dat signum cœlo; quo non præsentius ullum
 Turbavit mentes Italas, monstroque fefellit.
 Namque volans rubrâ fulvus Jovis ales in æthra,
 Littoreas agitabat aves, turbamque sonantem
 Agminis aligeri, subito cum lapsus ad undas
 250 Cygnum excellentem pedibus rapit improbus uncis.
 Arrexere animos Itali, cunctaque volucres
 Convertunt clamore fugam (mirabile visu)
 Ætheraque obscurant pennis, hostemque per auras
 Facta nube premunt: donec vi victus, & ipso
 255 Pondere defecit, prædamque ex unguibus ales
 Projicit fluvio, penitusque in nubila fugit.
 Tum vero augurium Rutuli clamore salutant,
 Expediuntque manus. Primusque Tolumnius augur:
 Hoc erat, hoc votis (inquit) quod saepe petivi,
 260 Accipio, agnoscoque Deos: me, me duce ferrum
 Corripite, o miseri, quos improbus advena bello
 Territat, invalidas ut aves, & littora vestra
 Vi populat: petet ille fugam, penitusque profundo
 Vela dabit: vos unanimi densate catervas,

Et

* * *

Στίχ: 252 ΟΙΓΣ Δ' ΤΗΝ ΈΛΠΩΡΗ κτ: Ιλ: Γ. σιχ. III.

Οι δέ ἔχαρησαν . . . :

„Ελπόμενοι πάνσαδαι εἰζυρεῖ πολέμοιο.

Στίχ: 253. ΝΤΝ ΟΠΛΑ ΠΡΟΕΛΟΝΤΟ κτ: Ιλ. σιχ. 13.

„Τοῖσι δέ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ήν νέεθαν.

„Ἐν νησὶ γλαφυρῷσι φίλω ἐσ πατρίδα γεισαν.

Στίχ: 257. ΓΤΑΛΙΩΤΑΣ ΘΡΑΞΕΝ, ΑΤΑΡΤΕ ΠΑΡΗΠΑΦΕΝ ΟΣΣΗ. Πρῶτον
 μὲν ἀτάραξε τὸ αἰφνίδιον, καὶ τὸ μὴ κατ' αὐχαῖς ἐνθὺς αἴσιον σφίσι τὸ
 τέκμαρ εἴναι υπειληφέντας, οἷς ὑπερέσον ἔδοξεν, καὶ περ ἀπατηθέντες τῶν
 γαρ τοιετῶν ή ὄψις, ἐν πολέμοις μάλιστα ἐκπληξη ἐνεπόιει τοῖς θεωμένοις
 καὶ φόβον. Ιλ: Μ. σιχ. 208.

„Τρώεις δέ ἐργίγησαν, ὅπως ἴδου αἰολον ὄφιν

„Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αὐγίσχοιο.

Στίχ: 258. ΤΠ ΑΙΘΕΡΙ Ο Μάρων, Rubrā in Aethra:
 (ἐν ἐρευθίεντι αἰθέρι.) τὸ ἐρευθος προσάψας τῷ αἰθέρῃ διὰ τὸ πυρῶδες τῆς
 Φύσεως. Ήμῖν δὲ τὸ πιθετον παρελειφθη, ὃν ἐνδόντος τῇ μέτρᾳ παρε-
 σενεγκεῖν αἰδεῖς λαβάται η παράλεψις τῇ ἐννοίᾳ, ἐπειδή μάλιστα καὶ
 αὐτῷ τῷ κυρίῳ σωκρόφερεται τὸ ἐπιτοθέν. Ο γαρ Λιθήρ ἀπὸ τῇ αἰθαν
 αἴρηται, καὶ τὸ πυραυγῆς αὐτῷ, η πυροφυΐς σωκρόφερεται.

Στίχ:

ΟΓ δ' ἄρδε πάτρης, υπὸ δεωσόδευσ' ἀγερώχοις
Ἐξομεν, οὐ νωθεῖς ταῖς δ' ὥδ' ἐπὶ ημεῖς ἀρθραις.

Τοιοῖς δ' ὄπλοτέρων ίστης ἐπέεσσ' ἔξηφθη.

ΟΠΟΙΟΣ διὰ δὲ εἰλάων προσαέξων μᾶλλον ἐφερπε-

250

Λεγοῦσι τὸ δὲ νόον μεταμεψαν, ἀτάρ τε Λατίνοι·

ΟΙΣ δ' ήν ἐλπωρὴ δίχα δήρης πάντα σαύσειν,

Νικῆ ὄπλα προέλουθ', ιεντό τε ὄρκια Φρέδα

Πλέυστα θέμεν τὰ τάμον, πλῆρον τ' ἐλέσιον Τύρνη.

ΤΟΖΣ δ' Ἰοτύρη μέσον ἔτι προφήκατο τέκμιωρ,

Δεσσα απ' ἡρανόθεν, τὸ γ' ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μάλ' ὥνα,

Ιτσε λιώτας θράξεν, ἀτάρ τε παρήπαφεν ὕσση.

Καὶ γάρ ὑπ' αἰθέρι φίμῳ ἐκπεπτηώς Διὸς ὄρνις

Πτυγνὰ σόβει αἴταῖα, καὶ δέχλω ηχήεντος

Ἐκ πτερον ἄλιω. Εὗτ' ἄφνω κατπτὰς κατὰ δέσθρων,

ἘΞΟΧΟΝ αγκυλόεσσιν ὄνυξιν ἀφήρπασε Κύκνον·

Ιτσε λικοῖς θάρσος τόδ' ἔνεικε τὰ δὲ ὄρνεα πάντα,

Κλεγγηδὸν Φυγέμεν πεποτήσατο. (Θαῦμα θεᾶθαι!)

ΑΙΘΕΡΑ δὲ ἐσκότασαν πτερύγεσσιν αἰτάρ νεφεληδὸν

Ἄιμα φέρει δέχθρῳ σιωίντα ἐν αἰθέρι κάρτα πίεζον.

Μέσοφα βῆτη τ' ἐνδεῖς, κεκαμῶν δὲ καὶ βρέθει ὄρνις,

Ἔνεικε λητὸς ἐξ ὄνυχων ποταμόνδ' ἐπαφῆκε,

Φένγων δὲ ἐνδοτέρω νεφελάων κέυθμενος ἔπτη.

Τόφρα δὲ ἄρδε οἰωνὸν Ροτόλοι σεβάσαντο λαγῆ,

Χαρεὶ δὲ ἐπῆρον. Καὶ πρῶτος δὲ Τολέμινος οἱ Μάντις,

Τεττῆς δὲ, τεττὶ, ἔφη, τὸ κατ' ἐυχιών δηθάκις ἥτεν.

Δεκτοῦμεν δέ τοι οὐκέτι θεάσιν, Θεάσις τ' ἐπιέγυνων. Άλλ' ὑπ' αἷμῃ μοι

Χρήσθη ὄπλοις Ροτόλοι, τὰς παμμόχθηρος ἐπηλυς

255

260

265

270

Θράτ-

* * *

Στιχ: 259. ΠΤΗΝΑ' 'ΑΚΤΑΙΑ Τὰ υδροχαρῆ, Νήττας
Χῆταις, Κύκνος κτι., ἐν τῷ δέχλων ηχήεντά τε καὶ κραύγασσον αἰποκαλεῖ, ὡς
καὶ ἄλιοι. (Ἐρετ. Ζ. Λίν. σίχ. 748-755.) Ακτὴ δὲ, ἐπὶ παντὸς λέγεται
ἱδατος, πρὸς ὅπερ ἡ γῆ περιττήτω. (ΙΑ. Λίν. σίχ. 480.)

Στιχ: 261. ΕΞΟΧΟΝ ΚΤ' ΚΝΟΝ. Μεγάθεις τῶν ἄλλων ὑπερέχοντας.

Στιχ: 262. ΙΤΑΛΙΚΟΙΣ ΘΑΡΣΟΣ ΤΑΔ' ΕΝΕΙΚΕ. Απὸ τῆς περώτης ταραχῆς
ἀναλαβθῆσι, τῷ ὑπεληφέναι τυχόν, διὰ μὲν τῇ Λετῇ τὸν Λίνεαν διασημά-
νθαι, Κύκνον δὲ σφίσιν ἔξοχον ἔναν τον. Τύρνον, ἐτίνος ἐκεῖνος εἰς πάντη
κατιχυσσεν.

Στιχ: 266. . . . ΒΙΗ; Τ' ΕΝΔΟΤΥΣ, ΚΕΚΑΜΩΝ ΔΕ' ΒΡΙΘΕΙ^τ
Τῇ μὲν βίᾳ τῶν νεφεληδὸν περιπταμένων καὶ σενοχωρέντων, τῷ δὲ βρι-
θει τῇ μεγάλῳ Κύκνῳ, ὃν αἰρπάσσας πεφόρτισο.

Στιχ: 278. ΧΕΙΡΕ Δ' ΕΠΗΓΡΑΝ. Κέρδης μὲν οἰεταὶ εἰς ἐυχιών, Σέρβιος δὲ εἰς
ὄπλα, ὡς ἐτοίμας ἔχοντας τινὰ χάρμιλιν ἀναλαβέθαι, δὲ πενθεντενέοικε καὶ
τὸ τῇ Ποιητῇ δῆμος, expedient (αἰρέλυσαν τὰς χεῖρας,) ὡς διὰ τὰ ὄρκια,
τὸ τέως, δεδεμένες καὶ ἀργάς.

Στιχ: Λύτος ΠΡΩΤΟΝ ΔΕ' ΤΟΛΟΤΜΝΟΣ οἱ ΜΑΝΤΙΣ, οὐκ
ἄρει μόνος οἱ Ροτόλων δέχλοις, ἐπὶ τῷ Φανέντι τέρατις ἔχηπάτηται, αἴλλα τῷ
οἱ Μαντιπόλεις αὐτὸς πρὸ τῶν ἄλλων.

Στιχ: 280. . . . ΦΑΛΑΙΓΓΕΣ ΠΑΣΑΙ. Νοῶ τὰς τῶν Τεύκρων, μηδὲν
τοιότο προσδοκώσας.

265 Et regem vobis pugnâ defendite raptum.

Dixit, & adversos telum contorsit in hostes

Procurrens: sonitum dat stridula cornus, & auras
Cera secat. Simul hoc, simul ingens clamor, & omnes
Turbati cunei, calefactaque corda tumultu.

270 Hasta volans, ut forte novem pulcherrima fratum
Corpora constiterant contra, quos fida crearat

Una tot Arcadio conjux Tyrrhena Gylippo:
Horum unum ad medium, teritur quâ sutilis alvo
Balteus, & laterum juncturas fibula mordet,

275 Egregium formâ juvenem & fulgentibus armis,
Transadigit costas, fulvâque extendit arenâ.

At fratres, animosa phalanx, accensaque luctu,
Pars gladios stringunt manibus, pars missile ferrum
Corripiunt, cæcique ruunt: quos agmina contra

280 rocurunt Laurentum; hinc densi rursus inundant
Troës, Agyllinique, & pictis Arcades armis.
Sic omnes amor unus habet decernere ferro.

Diripiûre aras: it toto turbida cœlo
Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber:

285 Craterasque, focosqne ferunt; fugit ipse Latinus,
Pulsatos referens infecto fœdere Divos.

Infrenant alii currus, aut corpora saltu
Subjiciunt in equos, & strictis ensibus adsunt.

Messapus regem, regisque insigne gerentem
290 Tyrrhenum Aulesten, avidus confundere fœdus,

Adverso proterret equo: ruit ille recedens,
Et miser oppositis à tergo involvitur aris
In caput, inque humeros. At servidus advolat hastâ
Messapus, teloque orantem multa trabali

295 Desuper altus equo graviter ferit, atque ita fatur:
Hoc habet: haec melior magnis data victima Divis.
Concurrunt Itali, spoliantque calentia membra.

Obvius ambustum torrem Chorineus ab arâ
Corripit, & venienti Ebuso, plagamque ferenti

Occu-

* * *

Στίχ: 286. ΖΩΣΤΗΡ ΠΑΡΤΡΙΒΕΤΑΙ. . . . Ιλ: Δ σίχ, 132.

"Οδις ζωσῆρος ἐχῖες
,,Χρύσειοι σωίεχον, καὶ διπλόοι πήγετο θάρηξ,
,,Ἐγ δὲ ἐπεσε ζωσῆρι αἴρηρέτι πικρὸς δῖσσος.

Στίχ: 293. . . . ΑΓΤΛΛΓΝΟΙ Καὶ γαρ ἐκ τετταν, εἰ καὶ
μέρος τοῦ Μεζέντη συμφατριάσαντες, τῷ Δαύσῳ ἔποντο (Ζ. Λεύ: σίχ, 696.
καὶ 700,) οἱ μέντοι πλάτοι ἴσαντο υπὲρ Αἰγαίου.

Στίχ: 295. . . . ΒΩΜΟΤΣ ΠΕΡΘΙΝ Οὐκέτι γαρ δυμάτων
καιρὸς ἦν, αὖτις ἀπλῶν ὄντων οὐν ἐξεμάνησαν, αὐτοὶ κατὰ τῶν ιερῶν θρησκευθῆνε.

Στίχ: 297. ΚΡΗΤΗΡΕΣ Δ' ΑΙΡΟΝΤΟ κτ: "Ητοι αἰς διαρπαζόμενοι, η τε λοιπό
αἰς περιττοὶ ὄντες εἰς τήρησιν.

Στίχ:

Ο φάτει ὡς, ὅρνιχας, οὐδὲ νίονας οταπέρθει,
Κ αῖνος Φύξιν ἐλεῖται αὐτὸν ίσια λευκὰ πετάσσας.
Ο ι δὲ ἄρδομοψύχως, σίχας εἰλῶν αἷψα πυκάσσειν,
Σ φῶν τε ἀλισκομένοιο ἀμώεθαι βασιλῆος.

275

Ἡ, καὶ προπροφέων βέλος ἀντιπάλοις προέηκε,

Τοι εἰδησεν μελίη ιθὺς χωρίσσει δὲ αὔρας,
Πολλὸς τὸ πρόφητη θρήξ, ἀμυδις δὲ Φάλαγγες πᾶσαι
Θράχθεν, αὐτὰρ θορύβῳ ψυχαὶ πυρόεσσ' ἔξηφεν.

280

Ἐγχος πεπτηὸς δὲ, ὅποι καλῶν κασιγνήτων
 Εννέα σώματ' ἔσαν, τὰς οὖη γεννατο πάντας
 Ἀρκάδι Γυλλίππῳ πιστὴ Τυρσιώτις ἀκοίτη,
 Ταῦτα δὲ εἰναὶ δὴ μέσσον κατὰ γατέρος, ἔνθ' ἄρα κενὸς

285

Ζευσῆρο παρτρίζεται, περόνη δὲ ὄχέας διαδάκνει,
 Εἰδα κάλλισον νέον, ηδὲ τε ἀγλαὸν ὅπλοις,
 Τρέψει διὰ πλευρῶν, τάνυσε ἔανθης δὲ ἐπὶ ἄμμῳ.
 Εψυχος δὲ Φάλαγξ κασίων πυρόεν γούώσα,

290

Οεὶ μὲν φάσγανα, οἱ δὲ τὸ ἀκόντια χερσὸν ἐλόντες,
 Ως τὸ ἀλαὸι θῶν. Τοῖς δὲ ἀντιβίων γε καὶ ἄλιαι
 Διερευτῶν θεῦσαν θαυμέει προτὶ τοῖς δὲ ἐπιχεῦντο
 Τρέψει, Ἀγυλλῖοι, γραπτοῖσι τε Ἀρκάδες ὅπλοις.

295

Πάσαντας ἐπὲ ἔχε πολλὸς ἔρως κενρίσθ' ἐνὶ χάρυῃ.
 Τοι γὰρ βωιάς πέρθον, ἐν ηέρι δὲ ἀχλυσέντι
 Χειμῶν σκῆπτρο βελῶν, οἵος τε σιδήρεος διμβρος.

300

Κρατήρες δὲ αὔροντο, καὶ ἔχάρας. Ἄψ δὲ Λατῖνος
 Φεῦγε Θεᾶς ἀπάγων ἐν παρβασίῃ ἐλαφέντας.
 Οεὶ δὲ ὄχε ἔντυον, οἱ δὲ ἐπὶ ἀλμενοὶ ἐνθορον ἵπποις,
 Φάσγανα λαζόμενοι μετὰ χεῖρας δὲ ὥκα παρῆσαν.

305

Μέσσαπος ἀντάρ τοι Τυρδίων κοιρανέοντα,
 Άλεφὶ δὲ ἐκ κοιρανῆς παράσημα Φέροντ' Αὐλήσια,
 Ορεια σωθεσίης γε κυκήσασθ' ἐξεμενός τε,
 Αντίος ἵππῳ πτῆξεν ὄρθσας ἄψ δὲ χάζων,
 Βασεοῖς τὸ ἐκ νάτων προσκόψας κάππεσεν οἰκτρὸς,
 Κύρεβραχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὄμμας.
 Μέσσαπος ἄψα δὲ ἔχων ἔγχος μέγα, λισσόμενόν περ
 Οὐγῆσσος ἐξ ἵππῳ αὐνῶς μάλα, ὡδὲ ἐπιλέξας:
 Εὐ ἄρδεχαι μεγάλοις τόδ' ἀμεινον θῦμα Θεοῖσιν.

G 2

Εἶναρα

* * *

Στιχ: 298. ΦΕΤΓΕ ΘΕΟΤΣ' ΑΠΑΤΩΝ κτ: Εἰδώλια τίνα τυχὸν, καὶ μεθ' ἐσευτῷ
 ηνέγκατο, οὐς πρὸ αὐτῶν μέλλων τελεῖν τὰς σωθῆνας. Οὐτω γὰρ τὸ τοῦ
 Μαρωνος (réfereins) ἐξεληφένας δοκεῖ καὶ ὁ Γαλλισὶ ἐξμιλεύεται, Et em-
 portez les Dieux: καὶ ὁ Ἰταλιστ.

Grida, e fuggi Latino, e i numi offesi

Se ne riporta.

Στιχ: 306. ΚΤΜΒΑΧΟΣ κτ: Τὸ ἔπος Ομηρικὸν ἐπὶ λέξεως Ἰλ: Ε. σ'χ. 586.
Στιχ: 309. . . . ΤΟΔΑ ΑΜΕΙΝΟΝ ΘΥΜΑ ΘΕΟΙΓΣΙΝ. Ἐκ τῆς συμβάν-
 τος Αὐλήση ὁ Σαρκαστιμός; οὐς ἐν τῷ ἀναχάγεθαι προσκόψαντι τοῖς βω-
 μοῖς, καὶ ἐλειγάσσεις πεσούνται. (τὸ σ'χ. 305.)

Στιχ:

300 Occupat os flammis: olli ingens barba reluxit,
Nidoremque ambusta dedit. Super ipse sequutus

Cæsariem lævâ turbati corripit hostis,
Impressoque genu nitens terræ applicat ipsum:

Sic rigido latus ense ferit. Podalirius Alsum

305 Pastorem, primâque acie per tela ruentem

Ense sequens nudo super imminet: ille securi

Adversi frontem mediam mentumque reductâ

Disjicit, & sparso late rigat arma cruento.

Olli dura quies oculos, & ferreus urget

310 Somnus; in æternam clauduntur lumina noctem.

At pius Æneas dextram tendebat inermem,

Nudato capite, atque suos clamore vocabat.

Quò ruitis? quæve ista repens discordia surgit?

O cohibete ira! iustum jam fœdus, & omnes

315 Compositæ leges: mihi jus concurrere soli.

Me finite, atque auferte metus: ego fœdera faxo

Firma manu: Turnum jam debent hæc mibi sacra.

Has inter voces, media inter talia verba,

Ecce, viro stridens alis allapsa sagita est:

320 Incertum, quâ pulsa manu, quo turbine adaëta;

Quis tantam Rutulis laudem, casusne, Deusne

Attulerit: preffa est insignis gloria facti,

Nec sese Æneas jaëtavit vulnere quisquam.

Turnus ut Æneam cedentem ex agmine vidit,

325 Turbatosque duces, subitâ spe fervidus ardet.

Poscit equos, atque arma simul, saltuque superbus

Emicat in currum, & manibus molitur habenas.

Multa virûm volitans dat fortia corpora letho;

Semineces volvit multos, aut agmina curru

330 Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas.

Qualis apud gelidi cùm flumina concitus Hebrei

Sanguineus Mauors clypeo increpat, atque furentes

Bella

* * *

Στίχ: 315. . . . ΘΡΑΧΘΕ'ΝΤΟΣ Τῷ Ἔβρέσσι δηλ: ἐκ τῆς πο-
γοναψίας τὸν δὲ ταραχὴν τάτῳ μᾶλλον τὸ ἀδόκητον ἐνεργύασσετο, ἢ ὁ
κίνδυνος.

Στίχ: 320 ΜΕΤΩ'ΠΑΤΑ ἩΔΕ' ΤΕ ΓΕ'ΝΝΥΝ. Παραπλησίως τὸ
κορυφιῶν Θαλυσιάδιν Ἀντίλοχος, Ἰλ: Δ. σίχ. 457.

„Τὸν δὲ ἔβαλε πρῶτος κόρυθος Φάλον ἵπποδασεῖς,

„Ἐν δὲ μετώπῳ πῆζε. Πέρησε δὲ φόβος εἰσω

„Αἰχμῇ χαλκεῖ τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.

Καὶ Μεγέλαος δὲ τῷ αἰξίῃ Πεισανδρον ἥλασεν. Ἰλ: Ν. σίχ. 615.

„Προσιόντα, μέτωπον,

„Ρινὸς ὑπὲρ πυμάτης λάκε δὲ φόβος, τῷ δὲ οἱ ὅσσα

„Παρὰ ποσὶν αἴματόντα χαμαι πέσον ἐν κονίσσον.

Στίχ: 326. ΓΤΜΝΩ'ΣΑΣ ΤΕ ΚΑΡΗ, Ινα μᾶλλον γράμμος, καὶ
αἰχμῶτο οἷς ἐκέλευε, τῷ περικεφαλαίαν ἀπέθετο· καὶ γαρ γέδε τῷ
τῷ ἐναντίου αἴφης ἐπιτολμηθεῖσαι τῷ σρκαν ἀθέτησο.

Στίχ:

Εἴν — **ρα τῷ δὲ ψροιω θερμῷ ἔτι Ἰταλιῶται.**
Ἐκ βωμῷ Χορινέντι δαλὸν δὲ ἡμιφλογον ἄντιο
Ἄρ — **άξας, πλῆξαι μὲν ἐτοιμῷ δυτὶ Ἐβράσῳ**
Φλο — **ξῖν πρελαβεν ὥπα, ὑπώῃ τῷ δὲ ἀναλάμψεν,**
“Ηε — **τὸν ἐκνίσησεν ἐπαίξας ὁ δὲ μᾶλλον,**

Λαυ δυσμενέος θραχθέντος δράξατο χάτης,
Γνὺ δὲ ἐπερέσας οἱ, κατὰ γαῖας κάββαλ’ αράξας,
Πλευ ρόφι δὲ εἰφος ὥσεν. Ἀτὰρ Ποδαλείριος Ἄλσον
Ποιε Εἴνα ἐν προμάχοις, διὰ ἔντεα ἐμμεμαῖτα,
Αορ ἔπομενος, γυμνόν τε φθάς, ἐπὶ δέ της
Ἄλσος δὲ ἀντιβίοις μετώπατα, γένεται γέννησι
Ἄνδε **χα κακηεσεν πελέκει, κατὰ ίφι ἐνέγκας**
Τῷ δ, ἐξ ἐγκεφάλῳ λυθράδεος αὐτίκα δεῦτο
Τεύχ εα πάντα ἄδω, καὶ μὲν σκότος δοστ’ ἐκάλυψεν
Αἰψος πρηνιχθέντα δὲ κάλλαβε χάλκεος ὑπνος.

Αἰνειας δὲ αἴσπλον ἐιώ περ χεῖρ ἀνατένας,
Γυμν εύσας τε κάρη, ἐτάρχεις κραυγῇ προσαύτει.
Ποι ποτ’ ὄρθετε; ὅττι δὲ ἄφνω νεῖκος ἐπωρτο;
Ω, **τεχεθε χόλῳ** μονοδαι τύχθεν, καὶ πάντα
Τεθρε ια σὺν τῷ ἐτέδην, δόδ’ ἀγων οἴω μοι καταλ.
Τόνδ ἐμ’ ἐᾶτε δέος δὲ αἰπόθεθε ἐκαθεσίας γὰρ
Αυτὸς σηριέω ἐμοὶ ιερὰ Τύρνον ὄφελει.
Τῷ δ ἄμα κεκραγότος, μεσσοις ἐνὶ τοῖσδε ἐπέεσσι,
Ηνίδ οἰσός γε πτερόεις ὀξὺς κατεφίκτο.
Τῆς **εκ χερός, ἄδηλον, δόδ’ ἐνσκήψας, ηδ’ ὅππως.**
Ηδ αὐκεν Ροτόλων γέτις, ηδὲ τύχη, ηδὲ δάιμων,
Εὐχος δὴ τόσον ἥρεν, ἐπεὶ λάδ’ ἐρικλεες ἔργον,
Οὐδ **επὶ Αἰνέας** γτήσαι ἐνέκατο τίς πε.

Ως δ Αἰνέαν Τύρνος ἦλης ὅτι χάζετο λεῦσσε,
Θραχ — **θέντας τὸν ἀρχὴν, αὖθ’ ἐλπίσιν ἐμπυρος ἥρθη.**
Ιππε δὲ αἰτεῖθ’, ὅπλα τε, δίμφα δὲ ἐν ἀλματι κάφῳ
Γαύρο **οχεσφ’** ἐπέβη, ἀτάρι ιώια χερσὶ διεπε.
Πολλο μὲν ιφθίμων ὅγε ἀνδρῶν σώματα πέφνει,

310

315

320

325

330

335

340

Πολ-

* * *

Στίχ = 336. : : . . . ΛΑ'Θ' ΕΡΙΚΛΕΕ'Σ ΕΡΓΟΝ· Ερικλεές ἀν εἴη οἰς δὲ τῷ πληγέντος, δέχεται ἐπ τῷ βαλόντος. Τὸ γὰρ ἐπ αἰνακωχαῖς σαθεῖσαις, καὶ τῷ ἐκ σωθήκης τῶν ὅπλων ἀργεῖα, ἐπιτοξεύσαι λάθρα, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνυποχῆσαι, ὅποιον τὸ κλέος; Εἰ μὴ ἄρα τέτο καὶ μῶμον προσείψει τῷ αἰσθαθετήσαστι, τὸν δικαιότατον.

Στίχ = 342. ΠΟΛΛΑ' ΜΕΝ ΙΦΘΙΜΩΝ ΟΓΕ ΑΝΔΡΩΝ κτ: Παραπληγίως καὶ
 Ομηρος Αχιλλέα παρέτησεν δέρμανοντα, καὶ τάμπον πάντα σοργηῶτα.
 Ιλ: Τ. σιχ. 493, ἀχρι τέλει τῆς Ραψῳδίας.

„Ως σύσ τάντη θιώσ σὺν ἐγχει δαίμονι ίσος
 „Κτενομένες ἐφέπων, φέτε δὲ αιματι γαῖας μέλαινας
 „Ως δὲ ὅτε τις ζεύξη Βόας ἀρσενας, ἐυρυμετώπες,
 „Τειβέμενας καὶ λευκὸν ἐυτροχάλω ἐν ἀλωῆ,
 „Ρίμφα τε λεπτὸν ἐγένοντο. Βοῶν ὑπὸ πασσος ἐριμύκαστο.“

ΙΒ.

Η

„Ως

Bella movens immittit equos: illi sequore aperto
 Ante Notos Zephyrumque volant: gemit ultima pulsus
 335 Thraca pedum: circumque atræ Formidinis ora,
 Iræque, Infidiæque; Dei comitatus, aguntur.
 Talis equos alacer media inter prælia Turnus
 Fumantes sudore quatit (miserabile) cæsis
 Hostibus insultans: spargit rapida ungula rores
 340 Sanguineos, mistaque cruor calcatur arenâ.

Jamque neci Sthenelumque dedit, Thamyrimque, Pholumque:
 Hunc congressus, & hunc, illum eminus: eminus ambos
 Imbrasidas, Glaucum atque Ladem, quos Imbrasus ipse
 Nutrierat Lyciâ, paribusque ornaverat armis,
 345 Vel conferre manum, vel equo prævertere ventos.
 Parte aliâ, media Eumedes in prælia fertur,
 Antiqui proles bello præclara Dolonis,
 Nomine avum referens, animo manibusque parentem:
 Qui quondam, castra ut Danaûm speculator adiret,
 350 Ausus Pelidæ pretium sibi poscere currus.
 Illum Tydeides alio pro talibus ausis
 Affecit pretio: nec equis aspirat Achillis.
 Hunc procul ut campo Turnus conspexit aperto,
 Ante levi jaculo longum per inane sequutus,
 355 Sistit equos bijuges, & curru desilit, atque
 Semianimi lapsoque supervenit, & p. de collo
 Impresso, dextræ mucronem extorquet. & alto
 Fulgentem tinxit jugulo: atque hæc insuper addit:
 En, agros & quam bello, Trojane, petisti
 360 Hesperiam metire jacens: hæc præmia, qui me

Ferro

* * *

„Ως ὅπ' Ἀχιλῆος μεγαθύμῳ μάνυχες ἵπποι
 „Στέβον ὁμῷ νέκυας τε καὶ αὐτίδας. . . .

Στίχ: 345. ΟΓΟΣ ΕΠΕΙ ΚΡΤΕΡΟΙΟ ΤΑΡΑΣΣΩΝ: κτ: Καὶ Λῖσσ δὲ, Ἰλ: Η. σίχ
 207.

„Σένατ' ἔπειθ', οἷος τε πελώριος ἔρχεταις Ἄρης,
 „Οστ' εἰσιν πόλεμόνδε μετ' ανέρας, οἵ τε Κρονίοι
 „Θυμοβόρεις ἔριδος μένεις ξωάηκε μάχεθαι.

Καὶ Ἰλ: Ν, σίχ. 298

„Οἶος τε βροτολογὺς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
 „Τὸν δὲ Φόβος, φίλος γος, ἀμφὶ κρατερὸς καὶ ἀγαρβίτης
 „Επειτο, ὃς τὸ ἐφίβησε ταλάφρονάπερ πολεμικὸν.
 „Τὼ μὲν ἄρδε τὸ Θρήκης Ἐφύρες μετὰ θωρήσσεθον
 „Ηὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας

„Ἐπὶ δὲ τῆς Θράκης ἄμφω οἱ Ποιηταὶ τὸν Ἄρειν ισῶσι μανόμενον, διὸ τὸ
 τῷ ἔντεις Ἀρείκην καὶ φιλοπόλεμον περὶ δὲ Εβρεις τῷ Θράκῳ ποταμῷ, οἷα
 Δ. Γεωργ. σίχ. 563. Σημ: Αὐτ:

Στίχ: 351. ΔΕΙΓΜΟΣ . . . ΧΟΛΟΣ ΕΝΕΔΡΑΙ. Τὰς περὶ τὸς
 πολέμους συμβαίνοντας καταλέγεται. Αἱ μὲν Ἔνεδραι, ἡτοι οἱ διὰ τὸν ἔγ-
 καθημένων λόχων ἐπιβελλοῦ, καὶ τὰ σρατηγίματα, ἢ πρὸς τὸ περιελ-
 θεῖν απεριστάπτως ἔχοντας τὸν πολέμον, καὶ τέττα περιγενέθαι, οἵοις
 ἄργυρος ἔιδον, η μέσα. Οἱ δὲ Χόλοι, η οἰς ὄργυις ἐξ ἔριδος φλεγομονὴ τῆς
 φυκῆς

Πολλοὶ δὲ οἵ γε μιθανεῖς ἐλέλιξεν ὁ χήματι δὲ ἄλλας
 Στόρευν, Φυζαλέοις δὲ αἱρπάγδιων ἔγχεα πέμπεν.
 Οἶος ἐπὲ κρυεροῦ ταράσσων δέουματα "Ἐβρος,
 Αἷμον χαρῆς Ἀρης κτυπέων σάκος, ἐμμανέας γε
 ἕπτες" υσμίναυς ἐθίσιν, καππέδον οἱ δὲ
 Ἐυρῶν ἄφαρ ποτέονται ὑπέρ τε νότον δέφυρόν τε·
 Θρήκη δὲ ἐχατίη, σοναχῇ ποσὶ κοπτομένη γε·
 Ἀμφὶ δὲ αὐγηγέραται σωιπηδὰ μελάντατα εἴδη,
 Δέδυος ἄμ', ηδὲ Χόλος τ', αὐτὰρ δολόεσσαν Ἐνεδραν·
 Τοῖος δὴ Τύρινος μεμαῶς μετὰ δήριας, ἵππως
 Ἰδρᾶς καπνωδεῖς, κταμένοις σεῦεν δητοῖς
 Οἰκτρὸς ἀπεμβάνων· απὸ δὲ ὀπλάων ἵππέων
 Ράνετο πάντη χθῶν, δαθαμίγγεσιν αἰματοέσσαις.
 Στάβετό τε ψάμαθος πυκνοῖς ἀνάμικτος λύθροις.
 Αυτίκα μὲν Σθένελον πέφνεν, Θάμυρίν τε, Φόλον τε.
 Τῷ συμβάλλων καὶ τῷ τηλόδι κένον. ίδ' ἄμφω
 Τηλόθεν Ἰμβρασίδα, Γλάυκον, τε Λάδια δ', ἐς ἄντος

345

350

355

Η 2

"Ιμβρα-

* * *

ψυχῆς καὶ ἔξαψίς, ὡς κινητικὰ καὶ παραίτια. Οἱ δὲ Δέδυος, οἵτοι τὸ δέος,
 ὃπερ ἐσὶν ἡ χρόνιος τῷ προσδικωμένῳ κακῷ ὑπόνοιαν καὶ ὁ Φόβος, τατέσιν ἡ
 παρατίκα ἐπικαταλαμβάνεσσα πτόσης, ὡς αἰτιατὰ τέττων οὐδὲ τὰ μὲν
 σωτεσσιν ἐν μάχαις, τὰ δὲ ηγεταῖ, τὰ δὲ ἐπετεῖ. Κατὰ γὰρ τὸν Δασκαλὸν
 Παιητῶν ἐν τῷ Θεογονίᾳ.

"Αρης
 „Ρινοτόρεω Κυθέρεως Φόβον καὶ Δέδυον ἐπίκτε
 „Δεινός, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκναὶ κλονέσσι φάλαγγας.

Στίχος 353. ΙΔΡΩ ΚΑΠΙΝΩΔΕΙΣ Τὰς ἵππως παρεισᾶ, διὰ τῆς ὑπὸ^{τού}
 τῷ δρόμῳ διαθερμάνσεως, τῷ ἐξ αὐτῶν ἀποφερομένῳ ἐν ιδεῶτι υγροῦ,
 καπνὸν οἴον τοις ἔξατμιζόμενον παρεχομένες ὁραδησα.

Στίχος 355. ΡΑΙΝΕΤΟ ΠΑΝΤΗ ΧΘΩΝ ητ. Ωστερ καὶ ἐπὶ τῆς Τεύκρων ὑπὸ^{τού}
 Αχιλλέως Φονοκτονίας, Ιλ. Τ. σιχ. 494.
 Ρέε δὲ αἴματι γαῖα μέλανυσ.

Καὶ σίχ. 499.

"Νέρθεν ἄπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον.

Στίχος = {357. ΣΘΕΝΕΑΛΟΝ . . . ΘΛΑΜΥΡΙΝ ΤΕ, ΦΟΔΟΝ ΤΕ
 {358. ΤΩΣ ΣΤΥΜΒΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΤΩΣ, ΤΗΛΟΘΈ ΕΚΕΙΝΟΝ . . .
 Πρῶτον μὲν Σθένελον ανέλε πόρφωθεν βαλῶν ἐπειτα δὲ τοὺς διφεξῆς δύο.
 Θάμυρίν τε καὶ Φόλον, ὃν πόρφωθεν τέττας, αὖτις ἐγγύθεν, ἐν ἀστοῖς
 ὡς ἔσπειρος ὁμόσες χωρέσσες. Ἔπειτα δὲ καὶ τῶς Ἰμβράσεως παῖδες περὶ ὃν
 ἔξης ἔχομένως πόρφωθεν πλάξας ἀπέκτενε θέλει, ὁμοίως Σθένελω τῷ
 πρώτῳ. Καὶ ὅτα μὲν οἱ Ἐρμίωνται κοντῆς πάντες. Θαυμάζειν δὲ ἐπεισό^{το}
 ἐπὶ τῷ Ιταλιώτῃ Κάρω, τῷ παθῶν τινα τάξιν ἀνέστρεψε;

Stenelo ne l'entrar, Tamiro, e Folo
 Condusse a morte: i due primi da presso;
 L'ultimo da lontano

Ἐπῆργον γὰρ ὥφελος:

Gl' ultimi due da presso
 Il primo da lontano

Στίχος:

Ferro ausi, tentare ferunt: sic moenia condunt.
 Huic comitem Asbuten conjecta cuspide mittit:
 Chloreaque, Sybarimque, Daretaque, Therfilochumque;
 Et sternacis equi lapsum cervice Thymoeten.

365 Ac velut Edoni Boreæ cum spiritus alto
 Insonat Ægæo, sequiturque ad littora fluctus;
 Quà venti incubuere, fugam dant nubila cœlo:
 Sic Turno, quacumque viam secat, agmina cedunt,
 Conversæque ruunt acies: fert impetus ipsum,

370 Et crista adverso curru quatit aura volantem.

Non tulit instantem Phegeus, animisque frementem:
 Qbjecit sese ad currum, & spumantia frenis
 Ora citatorum dextrâ detorsit equorum.
 Dum trahitur, pendetque jugis, hunc lata reiectum
 375 Lancea consequitur, rumpitqne infixa bilicem
 Loricam, & summum degustat vulnere corpus.
 Ille tamen clypeo objecto conversus in hostem
 Ibat, & auxilium ducto mucrone petebat:
 Cùm rota præcipitem, & proculu concitus axis
 380 Impulit, effuditque solo: Turnusqne sequutus
 Imam inter galcam, summi thoracis & oras,

Abitu-

* * *

Στίχ: 360. ΚΟΣΜΗ' ΣΛΩ' ΟΜΟΙ' ΩΣ, Γυμνάσας παιδόθεν ἐξεκάι-
 δευσεν ἐπίσης τὰ σεριωτικὰ, πεζῷ τε πολεμεῖν, καὶ ἀφ' ἵππων, αποφί-
 ρας ἀριστές.

Στίχ: 362. ΕΤΜΗ' ΔΗΣ
 363. ἈΡΧΑΙ' ΟΙΟ ΔΟ' ΛΩΝΟΣ ἈΡΗ' ΟΣ ΕΞΟΧΑ ΦΥΓΑΝΗ. Ευμήδιω τῷ
 Αἰνείῳ ὄπαδῷ Τράων ἔνα, ἔργον τῆς Τύρνη χειρὸς γεγονότα, ὁ Ποιητὴς
 εἰσάγει, ἀπὸ τῷ γένεις κλείδων, ἀρχαῖς τε ὅντος καὶ αρεικοῦ, ὡς ἐκ τῷ
 Δόλωνος Φῶτα, καὶ τέττα τιὼ ἐυψυχίαν εἰς κλῆρον λαχόντα, καθάς καὶ
 τῷ Πάππῳ τιὼ κλῆσιν. Ἀγαλεκτέος οὐδὲ τιὼ Δόλωνος ισορίαν ἐξ Ομήρου
 (Ιλ: Κ, σίχ. 435) ἀλλὰ γὰρ ἐκένο τοῖς φιλολογῶσιν ἐταῦθα πρόσηπται,
 ὅτι τῷ Δόλωνος μηδὲν τότε γενναῖον ἐπὶ τῆς κατασκοπῆς ἐπιδεῖξε μέν,
 κακῶς δὲ ἀπολομένη, καὶ μὲν δῆ, καὶ ἐδὲ γάρ τοις ἀρχαῖς ἀντὶ γενομένης, χρήσ-
 δὲ καὶ πρώτων αὐταφανέντος, πᾶς ὁδὸς ὁ Μάρων τιὼ Φύτλων τῷ σενδρός,
 ἀρχαῖαν ἀμαὶς καὶ Λειτίκην ἐπεφύμισεν; Antiqui proles bello præclarata Dolon-
 nis? τάυτιων ὁ Μακρέβιος τιὼ απορίαν ὑπερπηδήσας, αντιφωνον τὸ μίλος
 τῆς Ποιητᾶς ἀσαι απεκρίναστο. Θατερόν τε καταγυλαῖσαν Βεληθεῖσαν καὶ
 χειρὸς ἰχύη, καὶ γένεις ἐυκλείας καὶ δόξη, ὃν ὁ ἑτερος, εὖδὲν ὑγειεῖς ὅτα,
 ἐν τῷ αὐτῷ ποίηται απέφυγε. Καὶ γὰρ τοι, Virgilium saxe desciscere ab
 Homero in Fabulis, aut Historiis, (Πολλάκις Οὐρηγύλιον ἐν Μύθοις τε καὶ Ισο-
 ρειας Ομήρῳ παρεκκλίνειν) ὁ Κρετικὸς ἐφησεν, ὃ καὶ διὸ παρεπεμψαται
 κατασκευάσαται ἐπεχείρησεν. (Βιβλ: Ε Κεφ: Ισ'.) Σέρβιος δέ, ἐπισυντίω
 τῆς Δόλωνος Φύτλης ἐπέγνω τὸν Μάρωνα, ἀρχαῖαν αὐτιὼν εἰπόντα, αὐ-
 τὶ τῷ ἐπίσημον καὶ μεγάλιω, Antiquam pro nobilem et magnam. Εἰ μήτις
 ἀλλα, Φησι, παραθέσει τῇ πρέσ τὸν χρόνον τῷ δαψιδέντος, ἐκλαβεῖ
 ἐθέλοι τιὼ ἀρχαῖοτητας ὁ καὶ ψυχρὸν πως ἐμοὶ δοκεῖ πάντων γὰρ ἀ-
 ἔτω δηθείη αρχαῖον ἐπίσης τὸ γένος, περὶ ὧν ὁ Ποιητὴς δαψιδέα, ὡς καὶ
 τὸ Δόλωνος. Τέτοις ἀλλὰ ὁ Κρετης ἐκ αγαπῶν, ἐτέρω λόγω τοῦ ἀποε-
 μένης αἰνεβάθλετο τιὼ ἐπίλυσιν. Διττὸν γὰρ ὑπέθετο γενέθλου Δόλωνα,
 τὸν μὲν τὸν παρ' Ομήρῳ κατάσκοπον, καὶ μὲν Εύμηδες ἐκαὶ αἰκάνοντα (Ιλ:

Τι μεραρχος ἐν Λυκίη θρέψας κοσμήσαντ' ὁμοδως,
Μαρτυραθαὶ σασίμας, ὑπὲρ ἵππευεν τε ἀγάτας.
Ἄλλοδεν Ευμήδης μεσσηγὺ παρέσατο χάρημης,
Ἄρχαιοι Δόλωνος ἀρήιος ἔξοχα Φύτλη.
Πάππας τένομ' ἔχων, τὸ δέ τοι γεννήτορος ἥτορ.
Ος ποτε παρὰ κλισταῖς Δαναῶν σκοπὸς ἔξαι ὑποσάς,
Ἄρεε α τὸ Πηλείδες γέρας ἔξαιτεῖθ' ἀπετόλμα.
Κανον Τυδείδης δέ ἑτερῷ επαμέψατο δώρῳ,

360

365

¶

* * *

Κ. σίχ. 314.) Ευμήδης δὲ γεννήτορες τῷ περὶ ἐὸν λόγως ἴντεῦθα τὸν δὲ τερὸν τινα ὑποτιθέμενον τῷ γένους ἔξαρχοντα, ἵξεν, ἢ τε αὐχαιούτης, καὶ ἡ εὐκλεια τῇ Φύτλῃ τῷ Δόλωνος. Καὶ τὸν Ευμήδην ἄρετα, λαμπρὸν μὲν ἔχηκέναι τένομας ὡς ἐκ τῆς προγόνων, ἐκέτη δὲ καὶ τῶν τῆς Ψυχῆς ἀρετῶν, ἀλλὰ ὁμοίαν τῷ τῷ γεννήταντος τέτο δὲ καὶ διὰ τῷ προσεδέντος ἐπεις (364) ἐμφαίνεται, ἐν ὃς Ευμήδης, ἔρηται:

„Πάππας τένομ' ἔχων, τὸ δέτοι γεννήτορος ἥτορ.
Ἄλλα τὶ καὶ ἔδει (ἔρεται) ἐκ τῆς τῷ γένους μεγαλιώνεν ἐπιφανείας, τὸν δὲ μὴ μεγάλος τῷ πατρὸς, καὶ μηδὲν μέγα διαπραξάμενος; Άλλα, κατ' εἰρωνείαν, ἔφη, ὅδε τὸν Μάρωνα Φθεγχαδᾶν ὥστερ καὶ ὁ P. de la Rue, ὑπεληφε, καὶ ὁ De la Fontaines μετ' αὐτεῖς (ἐν 20. Σημ: τῶν εἰς τὸ ΙΒ. τῆς Αἰν:) καὶ ὁ Lallemand ὀσαύτως· (Αὔτ: Σημ: 2.) Μήποτε δὲ καὶ ἀλλῶς τις ἄν ἔχοι, τὸν ὑπὸ τῷ Μάρωνος αἰπολοθέντα τῷ Δόλωνι δικαιώσαη ἐπαινεῖν, καὶ Ομῆρος τὸν Μάρωνα συμβιβάσας; καὶ τὸν μὲν ἐπαινεῖντας ἐμολογησαί, τὸν δὲ εἴμην τέτο, αλλὰ γέδε ὅλως κακίσαντα, μαλισσα δὲ ἐν οἷς περὶ τέτος ἐξδιψάδησε, καὶ ἀφορμας ἐπαίνει, δὲ μικρὰς παραχίμενον; Όυδεν δέ, τι καὶ ἄξιον, Φασὶν, ὁ αὐτῆς διεπράξατο· ὥπερ ὡς τηλικέτοις ἐν τῇ κατασκοπέυσει ἀφνω περιπεσῶν, οἷος λαΐ Τυδείδης καὶ Οδυσσεὺς, Ἡρωις, καὶ ὡς εἰς ἐν δυσὶν. Άλλα αὐτὸς, καὶ τὸ αναλαβέθαι τολμῆσαι τῶν κατασκοπευσιν, ἐκ αἰγεννές αὐδερὸς ἔργου νηδία τιθεματι, γέδε Ψυχῆς αἰτόλμης ἐγχείρημα, αλλὰ οἷον ἄν καὶ Διομῆδες, καὶ Οδυσσεῖς πρέπον γενέθαι τοῖς ἀρετῇ τε καὶ ἐνψυχίᾳ πολλῶν προόκτους, περὶ δὲ ἔδοξαν καὶ τῶν ἄλλων Ἐλλών τότε οἱ πρωτέυοντες φιλοτιμήσαδαι προτεθέν. (ὅρει Κ. ΙΙ: σίχ. 220—231.) Δῆλος δέν, κανέν ἐκ τῆς δοθείσης Ἐκτορι οὐποζήσεως ὁ Δόλων τοιοῦτος ὁν. Εἰ γάρ καὶ τῶν πρόθεσιν εἰς τέλος αἴσιον εἰς ἰχυσεν ἀγαγεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ προθέθαι τὰ τοιαῦτα καὶ ἐπιχειρῆσαι, δὲ τὸ τυχὸν εἰς αὐτεῖν τεκμήριον παρέ βέροι κρίνεται. Μηδὲ τις παρέ φαῦλον θείη, διτι ὁ τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων τε καὶ αρμάτων καὶ ἵππων πόθος εἰς τὸ τοσθτον ἔργον ἐσυτὸν παραβαλέθαι ἐνήγαγε, καὶ γάρ τοι καὶ αὐτὸ τέτο εἰς κλέος τείνει τῷ Δόλωνι, ἐπαινετεῖ ὄντος, γέδεν τι ἥττον τῆς πράξεως, καὶ τῷ τέλει τῷ διαπράξοντος. Διὸ καὶ θαυματὸς ἄν εἴη ὁ αὐτὴς ἐκ περιεστίας κατ' ἄμφω, διτι καὶ τοιότον ἐπεβάλλετο ἔργον, καὶ ἐπὶ τοιώδε τῷ γέρεατι. Όις ἐμοὶ γε τὸ φρόνημά πως ὁ Δόλων εἰς ἐνψυχίαν, εἰς οὖδε ὄπως, διανίησι καὶ ἔξαρξε, καὶ ἀπλῶς αἰκάλμενος. (Κ. ΙΙ: σίχ. 319—327.)

„Ἐκτορ, ἐμὲ στρώεις κραδίν καὶ θυμὸς αἰγήνωρ
„Νηστὸν ὀκυπόρεων χεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέθαι.
„Άλλ' αὐγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάχεο, καὶ μοι ὁμοσσον·
„Η μὲν τὸς ἵππως τε καὶ αρμάτα ποικίλα χαλκῷ
„Δωσέμεν, οἵ φορέσσιν ἀμύμονας Πλλείωνα.
„Σοὶ δὲ ἔγω β' χ' ἀλος σκοπὸς ἐστομαι, δέπτος δέξης.
„Τέφρα γάρ εἰς σρατὸν ἄμμο διαμπερές, δέφτην ἔκωμη
„Νῆτης Λγαμεμνονίων, διτι περ μέλλουν αφιεσαι
„Βελας βελένεν, η Φευγέμεν, η μάχεδαι

Παρόν δέν ἐντεῦθεν τὸν Δόλωνας δὲ τῷ τυχόντος ἐπάντης ἥγανθαι αἴξιον, μὴ θαυμάζειν δὲ διώμενος τῶν Κρυπτῶν τὸν ἐνεγυτίαν τῶν περὶ αὐτῷ ψήφων ἐνεγκαμένων· καὶ δὲ ἐκεῖνο οιωρέα ἔχω, πᾶς οι τὸ Νίσσον τε καὶ ΙΒ.

Ευρυά

Abstulit ense caput, truncumque reliquit arenæ.
 Atque ea dum campis victor dat funera Turnus,
 Interea Ænean Mnestheus, & fidus Achates,
385 Ascaniusque comes castris statuere cruentum,
 Alternos longâ nitentem cuspide gressus.
 Sævit, & infrastante lugetur arundine telum
 Eripere, auxilioque viam, quæ proxima, poscit:
 Ense secent lato vulnus, teliique latebram
390 Rescindant penitus, seseque in bella remittant.
 Jamque aderat Phœbo ante alios dilectus Japis
 Jasides: acri quondam cui captus amore
 Ipse suas artes, sua munera latens Apollo
 Augurium, citharamque dabat, celeresque sagittas.
395 Ille, ut depositi proferret fata parentis,

Sci-

* * *

Ευρυάλως ἐγχείρημα ἐπαινεῖτες ὡς ἀφ' ἑνὸς σόματος, (περὶ οὐ καὶ τῷ θ.

τῆς Αἰν: σιχ. 463. κξ:

„Ολβίω ἄμφω

„Οὔτι ποτ' ἥμαρ ἔσι, ὅτε κῦδος σφοῖν ἐπιλέψεις

„Εὗ δομος Αἰνέας κτ:

Εἴτα τὸ Δόλωνος, όδεν ἐκείνης ἐνδέον, ἐν μηρῷ τιθενται, καὶ δέον ἐπαινεῖ,
 τεγναντίον καὶ ὁν καλῶς ἡκύσσεν ἀποσερέψον· οἱ μὲν, τῷ αὐτίῳ Θούργους Ὀμή-
 ρω τὸν Μάρωνα περὶ αὐτῷ ὄδεν ὑπεληφέναι, ἐτέρωθεν ἀδικεῖτες, οἱ δὲ
 τῷ κατ' εἰσωνεῖαν, ἐκατέρωθεν.

Στίχ: 370 ΒΕΛΟΣ ΚΟΤΥΦΟΝ ΙΗΛΑΣ. Καὶ μὲν δὴ καὶ
 κράτεις, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐπομένου τὸ σιωπώμενον.

Στίχ: 371. . . . , 'ΕΚ Δ' ΑΡΜΑΤΟΣ ΛΑΤΟ ΧΑΜΑΖΕ. Συχνὸν παρ' ο·
 μῆρω:

„Αυτίκα δὲ οὐχέων σωὰ τέυχεσιν ἀλτο χαμᾶξε.

Στίχ: 375. ΗΝΙΔΕ ΑΓΡΟΤΣ, Ω ΤΡΩΣ

Στίχ: 376. ΕΣΠΕΡΙΗΣ ΜΕΤΡΕΙ ΗΙ ΚΕΓΣΑΙ Σαφῆς δὲ Σαρκα-
 μὸς. Σὺ μὲν, τῆς Ἰταλικῆς χθονὸς μέρες ὥδας ἐν ἐλπίδι λαβεῖν· (μετὰ
 γὰρ τὸν νικῶν ἔθος ἦν τὸν χώραν διανέμεσθαι τοῖς κρατήσασι.) νῦν οὐδὲ ἔχει
 τὸ μέρος, διά γε τῷ σῇ σώματος, οὕτως ἐκτανυθέντος, καταμετρήσας.

Στίχ: 377. ΛΣΤΤ ΔΟΜΗΣΕΙ. Τὸ Λαζαρού, μοι νόει, τὸ ὑπὸ τῶν Μο-
 ρῶν τοῖς Τρωσίν υμῖν (ὡς Φατὲ) περιφερόμενον, οὕτως οἰκοδομήσεις, σὲ το
 σὸν ἐμοῦ, ὥστερ σὺ, περιαθένη.

Στίχ: 381. ΩΣ ΔΕ ΘΡΗΚΙΟΤ ΒΟΡΕΑΟ Edoni Bo-
 ρει, Φησὶ Μάρων: Ήδωνες Βορέος. Ήδωνίδε, ἀπὸ Ήδωνες τῷ Μύγδονος
 Αδελφῶν, (Στέφ: Βυζ) οὓς παρὰ ποταμῷ τῷ Εβρῷ Θεόκριτος ἔπειτε ή
 Ειδυλ: Z.

„Εἶτις δὲ Ήδωνῶν μὲν ἐν οὐρεσι χείματι μέσσω·

„Εβρον παρὰ ποταμὸν τετραμμένος.

τῆς δὲ χώρας Φιλιππος ὑπερον κρατήσας δὲ Μακεδὼν τὸν πόλιν ἐν αὐτῷ
 ἐκτισε τὸν Φιλιππον. Ο μὲν δὲ Πομητῆς ἐνταῦθος Ήδωνὸν ἀποκεκλεῖ τὸν
 Βορέαν, τὰ οὖτε τοῦ Θράκης κλίτες πνέειν πρὸς γε τὸν Ελλάδα φε-
 ρόμενον. Ισως δὲ καὶ τὸ Βορέας σιωποδοχικῶς ὑπέθετο, αὐτὶ παντὸς καὶ
 ἄλλων αὐτέμ. (Ορεα ἐν Ε. Αἰν: σιχ. 2.)

Στίχ: 382. ΠΟΝΤΟΝ ΑΝ ΑΙΓΑΙΟΝ Οὐτῷ καλεῖται τὸ πέλαγος,
 ὅπερ οὐκέτι Αιγατολῶν μὲν ὑπὸ τῆς ἐλάσσονος λεγομένης Ασίας περιτταῖ,
 ἀπὸ δὲ Δυσμῶν ὑπὸ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ελλάδος, καὶ πρέστες Βορέας
 μὲν ἀχρι τῆς Θράκης, πρὸς δὲ Νότον ἀχρι τῆς Κρήτης ἐπεκτεινόμενος
 οὐ μέτην οἷα η Προποντίς, καὶ οἱ Ελλήσποντος, καὶ πελάγη τοὺς ιδιαιτέρους
 κλησεσι γνωριζόμενα, τὸ Μυρτῶν, τὸ Ικαρίου, τὸ Καρπαθίου. κτ: Αἰγαίον

"Ως κεν μὴ ποθέοι γ' ἵππας ἔξης Ἀχιλῆος.
Τὸν δ' ἀρέπαι Τύρυνος πόρφωθ' ἐπιύντα κατέδε,
Τηλεφί μὲν δὴ πρῶτα βέλος ποτὶ κεφον ἵήλας,
Ἐνδιππας ἔσησ', ἐκ δ' ἄρματος ἀλτο χαμᾶςε,
Φοῖβος δ' ἡμιψύχος ποδὶ αὐχένα βαῖνε πεσόντος.

370

Δεξιτερῆς δ' ἔξ αρο ἀφήρπασε, καὶ γε παχάρ
Δειρῆ βάψε σιλβον, ἀτὰρ προσεπέπατο τοῖα:
Ἡνίδε ἀγράς, ὡς Τρώες, τὰς δὲ μάχης ἴμείρω
Ἐπεριης μέτρει ἢ κεῖσαι ὅμοια ἄθλα
Ος φεζεῦ πειρήσητ' οἵσει τῷς Ἄσυ δομήσει.

375

Τὸς δὲ καὶ Ασβέτιω ὄπεωνά γε πέφν' ἐνὶ τόξῳ.
Χλωρέ ατὰρ, Σύβαριν τε, Δάρητά τε, Θερσίλοχόν τε,

380

Κύμβαχον ἐκ δ' ἵππας ἀγρίς σειθέντα Θυμοίτιω.
Ως δὲ Θρηικίς πνοιῇ βορέασ αέντος,
Πόντον ἀν' Αἰγαίον κατὰ ἀκτὰς κῦμα καλύπτει,
Οἱ δεπή βέβριδε, νέφη δὲ Φυγόντα κεδάθη
Τῶς Τύρων, οἷς θῶν ὁδοῖο, ἀγήμαθ' ὑπέκεν,
Εἴλαις τ' ἐδρήγυνωτο· δύμη δὲ ασερχομένοιο,
Αὔρη σεῦε λόφον πεπτηότα δ' ἀντία δίφρα.

385

Φηγεὺς δ' καὶ τετλας τοσσόνδε ἐπίγαυριάοντος,
Αντῶν τῷ δίφρῳ, ἵππων προτομὰς ἀφρεέσσας
Λάχετο κραυπνοσύτων αἰνῶς, ηδὲ ἄλλοσε κάμψεν.
Αντίκε δὲ ἐλκόμενός γε, χαλινῶν ἄχετο ἀπρίξ.
Τὸς δὲ κατ' ἀσεγέος περ ἐφέσετο διμβριμον ἔγχος
Καὶ διὰ μὲν θώρηκος ἐρειθὲν διπλακος ἢ χθη,
Φωτὸς δὲ ἀκρότατον νύξαν ἐπιγέγραφε χρῶτα.
Προπροβαλῶν δὲ ὁ σάκος πρὸς δῆιον ιδὺς ἔχωρε,
Αορ τοις ἐκ κολεῶς ἐρύσας, χράισμα ἥτετο.

395

I 2

Ρίμφα

❀ ❀ ❀

δὲ ἕρηται κατά τηνας μὲν, ύπο Αἰγέως τῷ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος, κατὰ δὲ
ἄλλας, ἀπὸ τῶν Αἰγῶν, αὖς ἐμφερεῖς αἱ ἐν αὐτῷ νῆσοι πόρφωθεν ἐρώμεναι
Φαινούται· ἡ τὰ ἐν αὐτῷ Φαληριώτα ἐπὶ τῶν καταγίδων κύματα. Καὶ
τοι τις τῶν Αρχαιολογησάντων πολυμαθῶς, ἐκ τῆς Φοινίκων Φωνῆς ἐτυ-
μολογήσας Φέρεται τένομα, παροῖς Ἀξ, ἢ Αἰξ, μανικλί την τινὰ ὁρ-
μῶν σημαίνει, ἐξ οὖ τοῖς Ελλησι (Φοι) καὶ ἡ Αἰξ τὸ ζῶον, καὶ τὸ κα-
ταξαν δῆμα, καὶ τὸ πέλαγος τὸ Αἰγαίον, διὰ τὸ ορμαλέον τῶν ἐν αὐτῷ
τρικυμιῶν, καὶ καταγιγδᾶς.

Στίχ:

384. ΤΩΣ ΤΤΡΝΩΙ, ΟΙ^ρ ΘΥΝΕΝ ΟΔΟΓΟ κτ: Ιλ: Ε. σίχ. 93.
„Ως ύπὸ Τυδέδη πυκνῶι κλονέοντο Φάλαγγες

„Τρώων, εὖδὲ ἀρα μὲν μίμον πολέες περ ἔοντες.

Στίχ:

387-400: ΦΗΓΕΤΣ Δ' ΟΥ^ρ ΤΕΤΛΑΣ κτ: Τπ' ὁφθαλμοῖς Σοι ἀντικρυς
τὸ δεῖμα θεᾶθμα πρόκειται. Τύρους μανόμενος οὖν, ἐπιδίφριος, ἢ τῷ πολε-
μίᾳ σεατῷ πᾶν τὸ ἐν ποσὶ καταρθρώσσων Φηγέυς δὲ, καὶ τοι περός, ἀν-
τεμβάλλων ἐυψίχως, καὶ τῶν χαλινῶν τῆς σιωπῆδος δρασσόμενος ἀφε-
πολῶ περιβεομένων, ἢ τὰς προτομὰς ἄλλοσε τρέπων τῶν ἵππων, ἢ τιν-
τῷ σχήματος δύμιλα ἐπὶ ποσόν καθισῶν ἐν τέττῳ Τύρους τὸ δόρυ κατὰ
Φηγέως ἐκτείνει, τῆς ύπὸ τῷ σάκει σκέπης παραμελῆσαντος, δύμιλα δὲ
καίριον τιτρώσκει, ἀλλ' ἡ δύσον ἐπιπολῆς ἐπιγραψάμενη, αντικόντας τῷ διπλῷ
δώρακος. Φηγέυς δὲ εὖδὲ τῶν υφίστην προβαλόμενος δὲ τηις αἰσθία, καὶ

τὸ

Scire potestates herbarum, usumque medendi
Maluit, & mutas agitare inglorius artes.
Stabat, acerba fremens, ingentem nixus in hastam,
Æneas, magno juvenum, & mœrentis Jüli
400 Concursu, lacrymisque immobilis. Ille retorto
Pæonium in morem senior succinctus amictu,
Multæ manu medicâ, Phœbique potentibus herbis,
Nequicquam trepidat: nequicquam spicula dextrâ
Sollicitat, prensatque tenaci forcipe ferrum.
405 Nulla viam fortuna regit, nihil auctor Apollo
Subvenit: & sævis campis magis ac magis horror
Cerbrescit, propiusque malum est. Jam pulvere cœlum
Stare vident: subeunt equites, & spicula castris
Densa cadunt mediis: it tristis ad æthera clamor
410 Bellantum juvenum, & duro sub Marte cadentum.
Hic Venus, indigno nati concussa dolore,
Dictamnum genitrix Cretæa carpit ab Idâ,
Puberibus caulem foliis, & flore comantem
Purpureo: non illa feris incognita capris

Grami-

* * *

τὸ ξίφος σπάσας, ἵθυς ἐπὶ Τύρνον χωρᾶ, καὶ τὰς σωματιληψομένες ἀματῶν οἰκείων ἐπικαλέμενος ἡγεμίῳ τῷ δίφρεψ προϊόντος ὁρμὴ προσθίει τὸν ἄνδρα, καὶ καταδρόμειον ταῖς καρατομῆσαι Τύρνων ἐνδίδωσι, διὸ τῷ μητρὶ τοῦ κόρυθος ἀκρεψ καὶ θώρακος, τὸ φασγανον ὕσταντι.

Στίχ: 403. ἜΚΦΕΡΟΝ ΤΕΜΙΓΝΗΣ Ως παβ Ὄμήρῳ, τὸν ὑπὸ Τλ. πολέμῳ μηρὸν αριστερὸν Βεβλημένον, Ἰλ: Ε. 51χ. 663.
„Οἱ μὲν ἄρδεντες Σαρπηδόνας δῖοι ἔταιροι
„Ἐξέφερον πολέμῳ

Στίχ: 404. . . . ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑ ΕΠΑΛΛΑΖ ΙΧΝΙΑ ΕΓΧΕΙ. Τῷ δόξαστητάντι βακτηρίας χρώμενον τὸ δὲ (ἐπαλλάξ) τῷτο σημαίνει, ὅτι τῷ μὲν ὑγεινούντι ποδὶ ἐπισηριζόμενος ὁ τραχεῖς, τὸν καέμνοντα διὰ τῷ ἔγχεις ἐπερέσσαντι καὶ διαναπαύων. Οὐ γάρ φοράδιων δηλονότι Λινέσσαν ἀράντες, ἀλλ ὑπενέχοντες σκάζονται, εἴθεν μὲν Μνεθεὺς, εἴθεν δὲ Ἀχάτης ἔξηγον.

Στίχ: 405. ΕΝΘ ΟΓΕ ΑΣΧΑΛΟΩΝ. . . . Λόδημονῶν, καὶ πλεῖστῃ τῇ ὑπὸ τῆς μάχης αργείσαι, ἢ τῇ ὑπὸ τῷ τραύματος ὁδῶν χετλασέζων, αὐτὸς τε κατεάξειν τὸν οἰσὸν ἐπεχείρει, καὶ τὰς ἄλλας οἱ ἀντίλοες Βεβδομήτηλεις, τέμνειν τε ἀποτόμως μηδὲν Φειδομένες, καὶ ἐξελέθωσε ὡς οἷος τοις τάχιστα τὸ Βέλος, ὡς ἀντιτίκας ἐπὶ τῆς συμβολῆς ἐπανέλθωσε. Εγταῦθα δὲ ἥμιν ὁ Κέρδης, Φιλοποιμένα τε καὶ Εὔμενη τὰς Αχαϊους, καὶ τὸν Ρωμαῖον Καμίλον (ἐκ τῶν Πλευτῶν Βιογραφ.) παρέθετο, τὰς καὶ τραυματιας ὄντας, συμπλακτῶν τοῖς πολεμίοις ἐπιχειρήσαντας.

Στίχ: 408 ΤΜΗΞΑΝΤΑΣ ΒΑΘΕΩΣ Ωσαύτως καὶ Σθένελον, τρεῖς Διομῆδες, ἐκέλθεν. Ἰλ: Ε. 51χ. 109.

„Ορσο, πέπον Καπανηιάσην, καταβήσεο δίφρεψ
„Οφρα μοι ἐξ ὕμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰσὸν
Καὶ Εὔρυπυλος Πατροκλον, Ἰλ: Δ. 51χ. 827.

„Αλλ ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, σύγων ἐπὶ νῆσος μέλαινος
„Μηρεψ δὲ ἔκταμ οἰσὸν, απ' αὐτῷ δὲ αἵμα κελαγνόν
„Νίξ ὑδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ἥπιον Φάρμακα πάσσος.

Τρεῖς δὲ οἰδεν Ομηρος Βελεύλιας, ὡς Εὔσάθιος παρασημεῖται: Ἐξολκεῖ μὲν ἐπὶ Μενιλάς τραχεῖτος: Ἰλ: Δ. 51χ. 514. Διωσμὸν δὲ ἐπὶ Διομῆδες: Ἰλ: Ε. 51χ. 112. Εκτομίῳ δὲ ἐπὶ Εὔρυπύλας, Ἰλ: Δ. 51χ. 843.

Στίχ:

Ρί — φα κυλινδόμενος δ' ἄντυξ, καὶ πρόδρομος ἄξων,
 Αν — ὃν καβράξας ἀπὸ ὕστο, καββαλέ τ' ὅδε.
 Αλ — α δέ τοι Τύρνος κιώνης διὰ θώρηκός τε,
 Ευ — α ὑπαὶ κάνινα τῷ τέρμα ὄριζεται ἀκρον,
 Αν — καὶ ἀπάραξ, ἀμάθω κορμὸν δ' ἀπολεῖπε.

400

Μέσφα δ' ἀνὰ σρατὸν ὡδὲ ἀριστέουσκεν Τύρνος,
 Τυτάκι Αἰνέαν Μνεθεὺς, πισός τε Αχάτης,
 Εκφερον ύσμινης, σὺν Ἰάλῳ, αἴματόεντα,
 Μακρῷ σηρίζοντα ἐπαλλάξ ἵχνια ἔγχαι.
 Ενθ' ὅγε ἀχαλόων, δόνακα θράνειν παιρῆτο,
 Καὶ ερύειν βέλος, ἀκα δ' ἀρηγέμενον οἱ μάλ' ἀπήται,
 Σχοσσαμένυς δὲ τρῶμα μαχαίρᾳ, κένθεά τ' ἵε
 Τιμῆτας βαθέως, ἐπὶ χάρμῳ αὖψα ἐ πέμπειν.

405

"Ηδη δ' ἀρ παρέων ἐπιήρατος ἔξοχα Φοίβω
 "Ιαπες Ιασίδης, τῷ γ' ὡς πρὶν Φίλατο κάρτα
 Δῶκεν ἔας ἔχεμεν πραπίδας τέχνας θ' ἐκάεργος,
 Οἰωνος, κιθαρίν τε, καὶ δέξα τόξα τιτάνειν.
 Άλλ' ὅγε ἐφ' ω γενέτε νοσέοντος κῆρας ἀλάλιῃ,
 Χόρτων μὲν δάκεν διωάμεις, καὶ χρῆσιν ἀκένειν
 Εἴλετο, σιγαλέας τέχνας τ' ασκήμεν' ἀδόξως.
 Στῆτεν ἀρ Αἰνέας βρύχων, ταναῷ δ' ἐν ἔγχαι
 Σκηφίπτων πολλοὶ πέρι δ' ὄπλοτεροι, καὶ Ιάλος

410

415

Θυμῷ

* * *

Στίχ: 410. ΙΑΠΙΣ ΙΑΣΙΔΗΣ ετ: Ιατὴρ ἔτος Αἰνέας ὡδὲ παρέιη, ὡς τῷ Μενελάῳ Μαχάων. ΙΔ: Δ. 51χ. 200.

Στίχ: 412. ΟΙΩΝΟΤΣ, ΚΙΘΑΡΙΝ ΤΕ Τέτων γαρ παροχεὺς Απέλλων αἴποντων, ὡς αὐτός τε περὶ ἐαυτῷ ἐφη (ἐν τῷ Λ: τῶν Όμ: ἀπονεμεῖ Τυμ) γεννηθεῖς, (51χ: 130.)

,,Αυτίκα δ' αἴθανάτοις μετήνδα Φοίβος Απέλλων

,,Εἴη μοι κιθαρίς τε Φίλη, καὶ καμπύλα τόξα,

,,Χρήστω τ' αἰνθρώποισι Δίσις νημερτέα Βελλί

Καὶ περὶ τῷ αὐτῷ (ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν Τυμω) Καλλίμαχος:

,,Φοίβω γαρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ αἰοδή.

,,Κείνῳ δὲ θρίσι καὶ μάντιες ἐκ δὲ τοῦ Φοίβου

,,Ιπτροὶ δεδάσσον ἀνάβλησιν θανάτοιο.

Καὶ τέτοιοι οῶς ἀπασι τοῖς καλοῖς ὁ Θεὸς τὸν περὶ ὃ δ' λέγος Ιαπει κατέσμησε, Μαντικὸν τε ἀμα καὶ Μεσικὸν τὸν αὐτὸν, καὶ Τοξευτικὸν εὔσκοπον αναδείξας, καὶ Ιατρὸν ἀξιον.

Στίχ: 415. . . . ΣΙΓΑΛΕΑΣ ΤΕΧΝΑΣ Σιγαλέας ἵσως τὰς τῆς Ιατρικῆς ἐπιτηδεύσεις ενομάζει, παραθέσεις τῇ πρὸς τὰς ἀλλας, τὴν τε Μαντικὴν δηλοντί, ἐν ὁμφᾷς καὶ κληδόσι τερθρευομένην, καὶ τὴν Μεσικὴν ἐν Φωναῖς, καὶ τὴν Τοξευτικὴν, ἐν Βοσσὶς καὶ κροτήμασι καὶ θορύβοις αἰαστρεφομένας· ἦ, σιγαλέας, τὰς ἔργων καθ' ησυχίαν ἐπιτελεύμενας, καὶ μὴ ἐν φήμαις περιττοῖς ἐκπερισσομένας· οὐ γάρ κομψείᾳ Φράσσεων διωάμενος δὲ Φαρμάκων ἐν δέοντι μεταχειρίζομένων ἦ ιατρὸς ἐπιφέρεται· ὅπεργε καὶ κατὰ τὸ εἰρημένον, Ιατρὸς αἰδολεχος νοσεῖτι πάλιν νοσος· ἦ δτι πάλαι Ιατρικὴ ἀμεληθεῖσα, ὃς σον ἐδει τετίμητο, καὶ μάλιστα παρεὶ Ρωμαίοις, τοῖς ἐκ μόνων τῶν πολιτικῶν πράξεων, καὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδρεγαθημάτων τὸ κλέος μεταδιώκεσιν.

Στίχ: 416. ΣΤΗΚΕΝ ΑΡ ΑΙΝΕΙΑΣ ΒΡΥΧΩΝ Οσσερ καὶ ἀνωτέρω 51χ. 405. ἀχάλων τε καὶ ἐπαδημογῶν, ὅτι τὸ μεταξὺ συμπλακτῶν Τύργων ἀπείργετο.

ΙΒ.

Κ

Στίχ:

415 Gramina, cùm tergo volucres hædere sagittæ.

Hoc Venus, obscuro faciem circumdata nimbo,
Detulit: hoc fusum labris splendentibus amnem
Inficit, occulte medicans, spargi:que salubris
Ambrosiæ succos, & odoriferam Panaceam.

420 Fovit eâ vulnus lymphâ longævus Japis,
Ignorans: subitoque omnis de corpore fugit
Quippe dolor; omnis stetit imo vulnera sanguis:
Jamque sequuta manum, nullo cogente, sagitta
Excidit, atque novæ redière in pristina vires.

425 Arma citi properate viro: quid statis? Japis
Conclamat: primusque animos accendit in hostes.
Non hæc humanis opibus, non arte magistrâ
Proveniunt: neque te, Ænea, mea dextera servat:
Major agit Deus, atque opera ad majora remittit.

430 Ille avidus pugnæ, furas incluserat auro
Hinc atque hinc: oditque moras, hastamque coruscat.
Postquam habilis lateri clypeus, loricaque tergo est,
Ascanium fusis circum complectitur armis.

Sum.

* * *

Στίχ: 418. . . . Λ'ΤΤΟ'Σ ΔΕ' ΑΔΑ'ΚΡΥΤΤΟΣ ἩΝ. Τցτὶ δὲ κατὰ τὸ σιωπάμενον ὥπερθαίνει τὸς περὶ αὐτὸν ἐσῶτας δακρυφόεντας· Ο μὲν οὐ ποιητης, Lacrymis immobilis, εὐθη, (δακρυσιν ἀκίνητος.) ἐνθα προσσημεῖσθαι Σέρβιος ἐπεβάλετο, (τοῖς τῶν ἄλλων.) ἵνα μῆτις τυχὸν ὑπελάβοι, ἔτι τοῖς ἴδιοις· οὐ γὰρ ἦν κλαίων ὑπὸ τῆς ὁδίως τῷ τραύματος συνεχόμενος ἡρώς, καίτοι τὸ ἄλλα αρίθματος πεφυκὼς.

Στίχ: 419. . . . Ο ΓΕΡΩΝ Ο Ακέσωρ Ἰαπίς.

Στίχ: 426. ΠΕΡΙ Δ' ΙΣΤΑΜΕΝΗΝ ΚΟΝΙΝ. . . . Τῶν Τρώων δηλ: οὐ φυγὴ τραπέντων, οὐ σωιδεῖν παρέχεται, δο, τε ἐγγυτέρω καθορώμενος κονιορτὸς, καὶ οἱ ἵπποι, οἱ οὐεῖνοι περάτοι τῶν ἄλλων πελάζοντες, καὶ τὰ πυκνὰ βέλη τὰ ἄχρι τῆς παρεμβολῆς πίπτοντα, καὶ οἱ τῆς ισηγήθεος ἐπὶ τὸ μαλλον ἐπάκενον προιόντα.

Στίχ: 431. . . . ΔΙΚΤΑΜΝΟΥ ΚΡΗΤΑΙΑΣ ΛΡΕΨΑΤ' ΑΠ' ΙΔΗΣ. Ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐν Κρήτῃ "Ιδης, (ἥτις ἐτέρα ἦν τῆς ἐπὶ Φρυγίας) αἰκρωτηρία, δικτη ἐκαλεῖτο, ἢ πόσα τὸ Δικταμνον ἐκράτησε λέγεται. (ὅρα καὶ ἡ Γ. Αἰν. 51χ. 181: Αὐτ:;) Οὐχ ὅτι δὲ ἡ Βοτανὴ ἄλαχθε φίεται, αὐτὰρ ὅτι ἐκεῖ φυομένη κρείσσων εἶναι τιλίδια πολύγυρη. Ή δὲ διώσεις θαυμασία της ισόρηται γάστα, ὑπὸ πολλῶν δὲ, καὶ υπὸ Αριστοτέλεος αὐτῇ τοῖς περὶ Ζώ: Ισ: Βιβλ: Θ' ἀλλ' ἐπιμετέος μοι δικεῖ ὁ Φιλέσσος Φος, οὐ τοῖς θαυμασίοις τῶν αἰγασμάτων τὸ ισόρημα καταλέξας, ἔτι αἱ ἐν Κρήτῃ Αἴγες, ὅταν τοξευθῶσι, ζητέον αἱ ἕσπει τὸ Δικταμνον τὸ ἐκεῖ φυόμενον. ὅταν γὰρ φάγωσι, ἐνθὺς ἐκβάλλουσι τὰ τοξεύματα.

Στίχ: 437. ΛΑΘΡΙΔΙΩΣ ΦΛΡΜΑΣΕ Μηδενὸς τῶν παρερεώτων, μηδὲ αὐτὸς τοῦ χαρηργύρωντος Ἰαπίδος (οὐ εὑρεῖται εἰρήσεται, εἰχ. 440.) τῆς Θεᾶς παρέστης τε καὶ συμπραττομένης ἐπηδημέων.

Στίχ: Αὐτ: ΑΜΒΡΟΣΙΗΣ ΓΕ, Ή δὲ Βρέσσις ίδι τοῖς Θεοῖς σιταμένοις, καθάπερ οὐ καὶ πόσις ἐμιθένετο αὐτοῖς έπει τὸ Νέκταρ, Αμβροσίος γὰρ ξηρὰ τροφὴ. (Σειδ.) Καίτοι γε αἰδιαφόρως ἐνιοτε παρὰ ποιηταῖς ἐξεληπτητὰ σνόματα, τὸ μὲν τοῦ πόση, τιλίδιον δὲ τοῦ Βρέσσων αὐτόπειλιν ὑποθεμένος. Φέρεται δὲ τι καὶ παρὰ Βοτανικοῖς Φυτοῖς καὶ παρὰ τοῖς Ιατροῖς δὲ, εἶδος τι μαλάγματος, οὐδὲ Ερύκιος Στέφανος παρεστημένος ἐτῷ Θησαυρῷ.

Στίχ:

Ουμεῖος σφόδρα ἀχέων· ἀντὸς δὲ αἰδάκρυτος ἦεν.
 Ζωθεὶς δὲ ἀντροφάδιων ὁ γέρων παιῶνιον ἄμα,
 Πολλὰς ἐπιτρομέων μᾶψ ἡπιαὶ Φάρμακα πάσσε,
 Μάψ δὲ αὖ δεξιτερῆ ἀκίδη ἔξερύσας πειρῆτο,
 Καὶ λαφῷς γε σίδηρον ἔχεσκαν ἀρδιοθήρα.
 Οὐτις ἀκας δάμων δὲ τοῦ ὅδου, τὸ δὲ Αἴπολλων.
 Τόφρος δὲ ἀνὰ σρατὸν αἰνὸς ἵων μέγ' αἰξετο δεῖμος
 Μᾶλλον δὴ καὶ μᾶλλον, ἀτὰρ κακὸν ἔσκε πελάζον,
 Ήέρι δὲ ίσαμένια κόνιν ἀπλετον αἵρτι ἔώρων.
 Πιπῆτες δὲ ὑπόρρον, οἶστοι δὲ ἐν κλισίησι,
 Ταρφεσοὶ μάλα πίπτον, ἵωγὴ δὲ αἰθέρα ἵνε
 Μαρναμένων τε νέων, πιπτόντων τὸ σύλινον Ἀρει.
 Ἐνθα μέγ' ἀλγήσασ' ὑπὲρ ύπος δὲ Ἀφροδίτη
 Λίψις δὲ Δικτάμνυς Κρηταίας δρέψατ' απ' Ἰδης.
 Καυλὸν ἐπιχνιούσσαντα ἐν ἐνθαλέεσσι πετήλοις,
 Πορφυρέω τὸ ἀνθει κομόωντα Φυτὸν δὲ ἀργυρωτον
 Αἴγεστεν αἰγροτέρων, τοξεύμασιν θταμένησι.
 Τό, γυνοφερίω ἀχλιὰ Κυθέρεια γε αμφιποδῦσα
 Οἰσεις ιδὲ ἐγχευσασα ὕδωρ αἰγλήσι κάλπαις,
 Λαθρεδίως φαρμακεῖ, χυμὸς δὲ ἐπὶ Αιβροσίης γε
 Μίξεις ἱσιμος, ηδὲ ἀν ἐνώδη Πανάκειαν.
 Τοίνις αἱρετος ἐν ὕδασιν Ἰαπις Ἐλκος
 Αλαζεν εν αἶγνοεών, ὄδιωη δὲ ἀπὸ ὥχετο πᾶσα.
 Αὐτὶς Χ' ἀπαν δὲ φέον τερσάνετο Ἐλκεος ἄμα,
 Χειρὶ δὲ ἐφεασμένη ἡδη αἰχμὴ ἀνεπάκτως
 Εκπεσεν, ἢ τε πάρος νεαρῇ ἐπιήλυθε κίκυς.
 Τάνδρος, ασένδετε, ὅπλα τὸ δὴ δηθώετε; βᾶσεν
 Ιαπις, ἀτὰρ μῆνιν ἐπ' ἐχθρὸς πρῶτος ἀνηπτεν.
 Οὐκ εἰς χράμσμης ταῦτα βροτάγ, γοδὲ ἀπὸ τέχνης.

420 425 430 435 440 445

Κ 2 Ρέχ-

* * *

Στίχ: 438. ΕΤΩΔΗ ΠΑΝΑΚΕΙΑΝ. Πανάκεια τίξηται, παρὰ τὸ πᾶν νόσημα αἰκεῖθαις οἷς δὲ Νίκαιος Φέρεται ἐτυμολογίσας, ἐν τοῖς Θηριακοῖς.

„Παντὶ γάρ ἀρκιον ἐσὶ τὸ μὲν Πανάκειον ἐπεστι.

Οἱ μὲν δὲ ἄλλες, οἱ δὲ, Φυτὸι, διὰ δὲ Φάρμακόν τι σώθετον ἐκ πολλῶν.

Πανάκεια δὲ, καὶ ίασος μυθικώτερον Ἀσκληπιός θυγατέρες.

Στίχ: 440. ΛΛΘΕΕΝ ΑΓΝΟΕΩΝ Οθεν καὶ τὸ (λαθρειδίως φαρμάκῳ) εἴρηται ἀντ: σιχ. 437.

Λύτ: 443. ΟΔΥΝΗ ΔΑΠΟ ΩΧΕΤΟ ΠΑΣΛ. ΙΔ: Π. σιχ.

528.

„Αὐτίκα παῦσ' ὄδιωας, ἀπὸ δὲ Ἐλκεος ἀργαλέοιο

„Αἴμα μίλαν τέρσυγε, μέγος δὲ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.

Στίχ: 444. ΤΑΝΔΡΙ, ΣΠΕΥΔΕΤΕ, ΟΠΛΑ ΤΙ ΔΗΘΥΝΕΤΕ; Καυματὶ προεπάνω ὀφειλεν ὁ αἰκέσωρ: τοιοῦντος ίαται· Λλαὶ τὸ ἀπὲ τῆς ίασεως ἐπόμενον προκαταλαμβάνεις, μηδένας καιρὸν ἀναβολῆς ἐπιτρέπων.

Σπεύδετε τὸ δηθώετε;

Στίχ: 446. ΟΥΚ ΕΚ ΧΡΑΙΣΜΗΣ ΤΑΥΤΑ ΒΡΟΤΕΙΟΤ. Ορᾶς τὸν θεοτεβῆ Ιαπινόν, τινὶ καὶ αὐτῷ γνωθαις δικαιονται εἰς θερῷ ἀναφέρεονται;

Στίχ:

- Summaque per galeam delibans oscula, fatur:
435 DISCE, puer, virtutem ex me, verumque laborem,
 Fortunam ex aliis. Nunc te mea dextera bello
 Defensum dabit, & magna inter præmia ducet.
 Tu facito, mox cùm matura adoleverit ætas,
 Sis memor, & te animo repetentem exempla tuorum,
440 Et pater Æneas, & avunculus excitet Hector.
 Hæc ubi dicta dedit, portis sese extulit ingens,
 Teluni immane manu quatiens: simul agmine denso
 Antheusque, Mnestheusque ruunt: omnisque relictis
 Turba fluit castris: tum cæco pulvere campus
445 Miscetur, pulsique pedum tremit excita tellus.
 Vidit ab adverso venientes aggere Turnus,
 Videre Ausonii, gelidusque per ima cucurrit
 Offa tremor. Prima ante omnes Juturna Latinos
 Audiit, agnoscitque sonum, & tremefacta refugit.
450 Ille volat, campoque atrum rapit agmen aperto.
 Qualis ubi ad terras abrupto fidere nimbus
 It mare per medium: (miseris heu! præficia longe
 Horreunt corda agricolis: dabit ille ruinas
 Arboribus, stragemque satis; ruet omnia late:
455 Ante volant, sonitumque ferunt ad littora venti)

Ta-

* * *

Στίχ: 448. ΜΕΙΖΩΝ ΤΕΤΥΞΕ ΘΕΟΣ. Ο μὲν Ἰαπίς τὸν Ἀπέλλωνα τῆτον ἀνεπάντως ἐνέσι, ὁ δὲ ἔραψιδός την Κύπρην ἥδη πρεσπεφίλαστα.

Στίχ: 452-459 ΑΜΦ' ἈΣΚΑΝΙΟΝ ΠΡΙΧΕΤΟ, Ωστερ νοῦ Ἐκτωρ περὶ Αἰσθάντα παρ Ομήρῳ πρὸς γεριώ τὸν Ομηρικὸν τύπον ἀπίδων ἐ Μάρων, προσφυῶς πάντα τηλα μίμησιν τοῖς υποκειμένοις αὐτῷ προσεφέρομεσσε πράγμασιν. Ἐκεῖ μὲν γέρε Ἐκτωρ ὡς βρέφος μετέει τὸν Αἰσθάντα τὴν γαρ ηπία τὸν χαλκὸν ταξβήσαντος νοῦ τὸν λόφον, ἐλ. Ζ. σιχ. 472.

„Αυτίκ’ ἀπὸ κεατὸς κέρυνθ’ ἐλετο φαιδίμος Ἐκτωρ,

„Καὶ τηλα μὲν κατέθηκ’ ἐπὶ χθονὶ παμφρενόωσαν”

„Αὐταρ δὲ γέρε φίλον ύὸν . . . κύσε, πῆλε τε χερσὸν”

„Ωδὲ δὲ Αἰσθάντας Αἰσθανίω ἐντυγχάνεις ὡς μείρακι, τῷ νοῦ ὅπλοις ἥδη, ἐπὶ χειρῶν ἀρξαμένων διὸ νοῦ περιπλέκεται αὐτῷ, ὡς ἔχων τὴν ἐνοπλον, νοῦ ὑπερ ἐνεχωρεις αἴσθεται. Ανωτερ: σιχ. 453.

„Ἀκροθηγασ τε κύσας διὰ δὲ κόρυθος προσέεπε

Καὶ ὁ μὲν πρὸς Θεὸν ἐπισρέφεις λισσόμενος ὑπὲρ τὴν ηπίαν, ὁ δὲ παραγεσιν πρὸς αὐτὸν ἀπευθώσει τὸν μείρακα ἐκάτερος τε τὸν ύὸν τοῖς ἴδιοις αὐτῇ ἵχνεσι παρακολοθήσειν, ὡς ἐν τι τῶν τὸν ἐν χαῖς υποτιθησιν. ὁ μὲν ἐκεῖ σιχ. 475.

Ζεῦ, ἄλλοι τε Θεοὶ, δέτε δὲ νοῦ τὸν δε γενέθλαι

Παιδὸν ἐμὸν, ὡς νοῦ ἐγώπερ, αριπρεπέα Τραέσσιν, κτε:

„Ο δὲ ἐνταῦθα, σιχ. 454.

„Μάρθαν ἐμὲ πάρα, ὃ πᾶν, λιορέλια τε μόθον τε

Καὶ σιχ. 459.

„Αἰνείας σ’ ἐιάγοι γενέτης, Ἐκτωρ τ’ ἥθεος.

Στίχι: § 455. ΜΑΝΘΑΝ’ ΕΜΟΥΤ ΠΑΡΑ ΗΝΟΡΕΗΝ ΤΕ ΜΟΘΟΝ ΤΕ,

§ 456. ΠΑΡ Δ’ ΕΤΕΡΩΝ ΓΕ ΤΤΥΧΗΝ. Ο μὲν Ἐκτωρ τὸν ύὸν ηυχετο Αἰσθάντας οὐ μόνον ὅμοιον αὐτῷ γενέθλαι τῷ τεκόντῃ, (Ε. σιχ.

Ρέχθη, εδ' αρα χείρ ήμή σὲ σάωσ' Αἰνέα·
Μαῖαν τεῦξε Θεος, μεῖω δ' ἐπὶ λέπρᾳ σε τάξεν.

Ἄτος δ' αὖ δῆρης κυῆμας χρυσῷ περιέρξεν
Ἐν θεν οὐδὲν, μηδὲ ἐπιμέλλων πάλλε τὸ ἔγχος.
Καὶ θάρηκα Φέρων δὲ, καὶ αὖτις πάντοσε τοῖς,
Ἡπερ ἔνοπλος ξίνις ἀμφ' Ἀσκάνιον περιχεῦτο,
Ἀκροθιγῶς δὲ κύσας διὰ δὴ κόρυθος, μετέειπε:
Μάνθαν' ἐμὲ πάρα, ὡς πᾶς, ἀρρένω τε μόθον τε,
Παρὸ δὲ τέρεων γε τύχω. Νῦν δεξιτερή σοι ἐμέσῳ
Ἡδὲ ἐπαρήξει, σοὶ τ' ἐπιοίσει ξένος ἀεθλα·
Τῶν δὲ ἔξης μνῆσ', εὗ τε ἀδρώσεαι γίλικήθι.
Ἄυτὰρ ὑπογραμμάτες ἀμπεμπάζουντα γονήων,
Αἰνέας σ' ἐνάγοι γενέτης, "Ἐκτωρ τ' ηθαίος.

Ως εἶπὼν πυλέων δίμφῳ ἔκθορε μακρὰ βιβάσκων,
Ἐγχος δεξιτερῇ μέγα πάλλων. Σὺ δέ τε πυκνοὶ,
Ἀντεύεις τε, Μνεθεύεις τ' ἐπόρκσαν· οὐδὲν ἐκ κλισιάων
Πλήθεα ἔσσυτο. Τόφρα δὲ δὴ κόνις ὥρτο ἀελήσ
Ἀμπέδον, αὐνὰ δὲ ὑπαὶ πόδεσι σοναχίζετο γαῖα.
Λεῦσσε δὲ αὖτις ἐρχομένης ἀπὸ χώματος ἀντία Τύρνος,

450

455

ΛΕῦσ-

* * *

σίχ. 477) αἵ καὶ ἐγάπαε.), αἴδαί καὶ ἔσυτε πολλῷ κρέττονα (Αὔτ: σίχ. 479)

,Καὶ ποτέτις εἶπει, Πατρὸς δ' οὐγε πολὸν αἰμεῖνων.
Δίνεας δὲ τὸν Λεκάνιον ὁδὲ προτρέπεται, δμοισ μὲν αὐτῷ γενέθαι, αλλὰ τὰς αἱρετὶς, καὶ μέχι τῶν τύχων· ταύτης γάρ παρ δέτερων μᾶλλον συμβιθλένει πειραθίων μαθέντων δοκεῖ δὲ τέτο λέγειν, διὰ τὸς ἀπλέτες καμάτες τε καὶ πόνος, τὸς αὐτὸς ἐπ' ἐπένθητο λέγειν, διὰ τὸς αἴμοις αἴρηθαι ἐνθίσκει τῷ τῷ Σοφοκλέους ἐν Αἴαντε

,Ως πᾶς, γένοιο πατρὸς ἐντυχέσθερος,

,Τὰ δὲ αἴδαί ομοιος, καὶ γένοι αἴδα κακος.

Στίχ: 460—464. ΩΣ ΕΙΠΩΝ ΠΤΛΕΩΝ κτ: Πυλῶνας τὸς τῆς παρεμβολῆς νοητέον, ἐν γῇ αἰγαλοχωρητικῷ Δίνεας τὸ τραῦμα ἐθεραπέυετο. Σημειωτέον δὲ, ὅπως ἐν τοῖς ἔξησ ἐπεσιν ή Όμήρω σωτῆθη διαφαίνεται φράσις· Αὐτὰρ γάρ τὰ πρώτα ἐδίνει, αὐτὸν δὲ ή Η. Ραψωδίας ἀρχεται τῆς Ἰλιαδός.

,Ως εἶπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο φαίδημος Ἐκτωρ,

,Τῶν δὲ αἴδας κτ:

Καὶ τὰ Ιλ: δὲ Β. σίχ. 91.

,Ως τῶν ἔθνεα πολλὰ γεῶν ἀπὸ καὶ κλισιάων.

Οἱ δὲ ἀγέρνυτο.

Καὶ Αὔτ: σίχ. 94.

,Τετρήχεις δὲ ἀγορῇ ὑπὸ δὲ σοναχίζετο γαῖα.

Καὶ Αὔτ: σίχ. 150.

,Ιεωτ ἀερομένη . . . ποδῶν δὲ ὑπένερθε κονίη

Καὶ Αὔτ: σίχ. 465.

,Σμερδαλέτον κονάθιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.

Καὶ Ιλ: Γ. σίχ. 13.

,Ως αἴτα τῶν ὑπὸ ποσσοὶ κονίσσαλος ἀγρυπτ' αἰελῆς

,Ἐρχομένων

Στίχ: 465. ΛΕΤΟΣΣΕ Δ' ΑΡ' ΕΡΧΟΜΕΝΟΤΣ ΑΠΟ ΧΩΜΑΤΟΣ ΑΝΤΙΑ ΤΥΡ-
ΝΟΣ. Δίνεαν καὶ τὸς περὶ αὐτὸν, Τύρνος το καὶ οἱ σωὶς αὐτῷ Αύστρους
ἰώρων, αἴπει βενθή των, ητοι λόφος, παραγνομένος. Αμφιβολογεῖται δὲ τὸ
Βιβλ. ΙΒ.

L

φηθὲν

Talis in adversos duxit Rhœteius hostes
 Agmen agit: densi cuneis se quisque coactis
 Agglomerant. Ferit ense gravem Thymbræus Osirim,
 Archetum Mnestheus, Epulonem obtruncat Achates,
 460 Ufentemque Gyas. Cadit ipse Tolumnius augur,
 Primus in adversos telum qui torquerat hostes.
 Tollitur in cœlum clamor; versique vicissimi
 Pulverulenta fugâ Rutuli dant terga per agros.
 Ipse neque aversos dignatur sternere morti,
 465 Nec pede congressos æquo, nec tela ferentes
 Insequitur: solum densâ in caligine Turnum
 Vestigat lustrans, solum in certamina poscit.
 Hoc concussa metu mentem Juturna virago,
 Aurigam Turni media inter lora Metiscum
 470 Excutit, & longe lapsum temone relinquit:
 Ipsa subit, manibusque undantes flebit habens,
 Cuncta gerens, vocemque & corpus & arma Metisci.
 Nigra velut magnas domini cùm divitis ædes
 Pervolat, & pennis alta atria lustrat hirundo,
 475 Pabula parva legens nidisque loquacibus escas:

Et

* * *

θηθὲν, φησὶ Σέρβιος· πότερον γάρ οἱ ἐρχόμενοι κατιόντες ἡσαν ἀπὸ τῆς λόφου, η̄ οἱ τέττας ἐρχόμενες ἐτύγχανον ὡς ἀπὸ τῆς λόφου κατιόντες, τὸ δέντερον ὁ Γάλλος αἰρεῖται, Τύρενος ἐπὶ τὸν κολωνὸν καθίσσων εκοπεύοντα, Turnus postè sur une hauteur vit arriver le Prince Troien. Καὶ ὁ Ἰταλὸς ἔμοιῶς:

Turno di sopra un argine mirando,
Questa gente venir si vide incontro.

Τὸ γεμιών εὐθὺς προσεθέν (σιχ. 466.) (Λεῦσσαν δ' Αὐσόνιον,) τίκλῳ προτεραν ἔννοιαν ἐοικέπως ὑποτιθέναι· οὐ γάρ εἰκὸς λῶ τὰς Λύσονίες ἐπὶ τῆς λόφου ἐσηκέναι εἰς κατασκόπευσιν ἀπαντας. Λᾶλα γάρ & πάνυ διαφέρει, λάτη

ἀντις ἀμφοῖν τῶν ἔννοιῶν ἔλοιπο. Στίχ: 467. . . . ΙΤΤΥΡΝΗ ΠΡΟΣΘΕ ΛΑΤΙΝΩΝ· Πρὸ τῶν αἱμφὶ Τύρῳ δηλονότι, τιλὴ τῆς Αἰγαίου ἐπέλευσιν ὥθετο, καὶ τοι μὴ ἀπὸ λόφου αὐτῷ κατασκοπέυσας αἴλλοις ἦτοι ὀξυτέραις, ὡς Νύμφῃ, τιλε αἰδησσον ἔχεσσα, οὐδὲ πρὸ πάντων ὑπέρ τῆς σωτηρίας τῆς ἀδελφῆς μεριμνῶσα τε καὶ τηλυωρεύσσα.

Στίχ: 469. . . . ΔΙΔ' ΑΧΛΥΤΟΣ . . . Διὸς τῇ ἐκ τῆς τῆς σραστῆς ἡτοῖς σεως ἐγερομέναις κονισάλει:

Στίχ: 470—475. "ΩΣ "ΟΤΕ ΔΗ' ΛΑΙΛΑΨ κτ: Εὔρησες τιλὴ παραβολῶν ταύτην καὶ Παρδ. Όμη: Ιλ: Δ. σιχ. 275.

,,Ως δ' ὅτ' ἀπὸ σκοτῖς ἔδειν νέφος αἰπόλος αὐγή
,,Ἐρχόμενον κτ:

Στίχ: 475. . . . ΛΓΟΣ ΡΟΙΤΗΙΟΣ Ο Αἰγαίος, ὡς ἀπὸ Ροιτάς, τῶν ἐπὶ Τροίας ἀκρωτηρίων ἐνὸς ἐπάνυμος· περὶ ἐρέα Γ. Αἰγ: σιχ. 114.

Στίχ: 476. . . . ΑΙ' ΔΕ' ΚΑΤΑ' ΣΦΗΝΑΣ Αἰ ἄλλαι σφίων δῶσις ἐπικνάθησαν. Καλλένται δὲ σφίωνεσσις ἐμβολαις κατὰ τῆς σραστῆς κάτε τὰ ἀγύματα, τὰ ἀπὸ ἐυρυτέρας πλευρᾶς εἰς σενωτέραν προμηκώνατα. "Εμβολον γάρ παρατάξεως ὄνομα, τὸ ημετι, Φασὶ, τῆς Ρόμβως. Διὸ οὐδὲ δομβοεδῆς ἐρέται, η̄ σφίωνεσσις αὐτῇ παρατάξις" λέγεται δὲ καὶ ἐμβολικὴ προβολὴ, καὶ γόμφος.

Στίχ

Λεῦσσον δὲ Ἀυσόνιοι παγερὸς δὲ διέδραμεν ὅσα
Ἐμμύχια κλόνος. Ἡδὲ Ἰὐτύρην πρόσθε Λατίνων,
Ἡχον ἀκτίθη, τρομέσσα δὲ ἐχάσσατο Φύεη.
Σπένσας δὲ Αἰνέας διὰ ἀχλύος ἐς σρατὸν ἔπτη.
Ως ὅτε δὴ λαύλαψ, χθονὶ ψύσθεν ἐγκαταράξων,
Ἄλσαι πόντα διὰ μέσσος τῆλε δὲ ίδεσιν, 470
Οἰκτροῖς γειομόροις κῆρ φίγησ', σφεκ' ὄλεθρος
Δένδρεσι καὶ σπορίμοις πάντῃ δὴ πάντεσ' ἐποίσει
Πρόσθε δὲ ἐφιπτάμενοι βρομέσσ' ἐπὶ θῖνας ἀγηταῖ
Ταὶς ἀρέπ' ἀντιάοντας, ἀγὸς Ροιτήιος ἄλας.
Ἐξαγεν, αἱ δὲ κατὰ σφῆνας πυκνῶς ἐλέλιχθεν. 475
Αορὶ δὲν Οσιριν Θυμβραῖος ἐπάλμενος στάτη,
Ἀρχέτιον Μνεθεὺς, Ἐπύλωνα δὲ κέρσεν Ἀχάτης,
Καὶ γ' Οὔφεντα Γύας πέσε καὶ μάντις δὲ Τολεύμονος,
Ος κατὰ ἀντιπάλων πρῶτος γε βέλος προεήκε. 480
Αἰνὴ δὲν φρανὸν ἔστε, ιωγὴ τόφρα ἐπῆρτο.
Οἱ δὲν ἐπαμοιβήδια Ροτόλοι Φύεη τρεφθέντες,
Ἐμπλεάπερ κόνιεως διὰ ἀγρῶν νῶτα παρεῖχον.
Αὐτὸς δὲν ἀντιβίλες στοι κατὰ ὥθετο πέφνειν, 485
Ουδὲ ὁμόσ' ἐρχομένης, εὖδὲν ἄλλως φυσοβολῶντας,
Ηθελ' ἐλαυνέμεν. Οιον ἐν ἀχλύι δίζετο Τύρουν
Πυκνὴ ἀνσκοπέων διον πρός ἀγῶνα μὲν ἤτει.
Τῷ φὰ δονηθεῖσα Φρεσὸν ἀντιάνειρ Ἰὐτύρην,
Ἡνιοχὸν Τύρυν λώρων μέσον ὥσε Μετίσκον,
Τῆλε δὲν ἀπ' σκυμοῖο ἀφῆκε πεσόντα χαμᾶξε, 490
Ἡδὲ ἀναδεξαμένη σρέφεν ήντα κυματόεντα,
Οπλα τε εἰκέλη, ηδὲ ἀσδώ τε, δέμας τε, Μετίσκω.
Ως δὲν ὅτε κυανέη ἀφνεψ δώματα ἀνδρὸς
Ἴπταμένη περίεστ αἰπεινὰ μέλαθρα χελιδῶν,

L 2

Παῦ-

* * *

Στίχ: 480. ΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΓΕ ΒΕΛΟΣ Ορεα ἀνωτ:
 σιχ. 270. καὶ 278.
Στίχ: 486. . . . ΟΙΟΝ ΔΙΖΕΤΟ ΤΥΡΝΟΝ. Ουτω καὶ Με-
τέλαος Πάρην. Ιλ. σιχ. 449.
 „Ατρεδης δὲν ἀν' σμιλον ἐφοίτα, Θηρὶ ἐσκάς,
 „Ειπε εἰσαθρήσειν ἀλέξανδρον θεοειδέσα.
Καὶ Ιλ: Π. σιχ. 730.
 „Ἐκτωρ δὲν ἄλλες μὲν Δαναές ἔα, εὖδὲν ἐνάριζεν
 „Αὐταῖς δὲν Πατρόκλῳ ἐπεχει κρατερώνυχας ἵππες.

Στίχ: 489. ΗΝΙΟΧΟΝ ΤΥΡΝΟΤ ΜΕΤΙΣΚΟΝ. Ως ἡ Αθηνα παρ
 Ομήρω Ιλ: Ε. σιχ. 835.
 „ — Σθένελον μὲν αἴφ' ἵππων ὥσε χαμᾶξε
 „Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'
 „Η δὲν δίφρον ἐβαίνε παρεὶ Διομήδες δῖον.
Στίχ: 491. . . . ΗΝΙΑ ΚΤΜΑΤΟΕΝΤΑ. Ταὶς μὴ διὰ σκληρότητα ἀγ-
 γαμπτα, τῇ δὲ συσάσει χαῦνα, καὶ ταῖς διακάμψεις θοκάντα διακυ.
 μαίνεσθαι.

Στίχ:

- Et nunc porticibus vacuis, nunc humida circum
Stagna sonat: similis medios Juturna per hostes
Fertur equis, rapidoque volans obit omnia curru:
Jamque h̄ic germanum, jamque h̄ic ostentat ovantem:
- 480 Nec conferre manum patitur: volat avia longe.
Haud minus Æneas tortos legit obvius orbes,
Vestigatque virum, & disjecta per agmina, magnâ
Voce vocat. Quoties oculos conjecit in hostem,
Alipedumque fugam cursu tentavit equorum,
- 485 Aversos toties currus Juturna retorsit.
Heu, quid agat? vario nequicquam fluctuat æstu:
Diversæque vocant animum in contraria curæ.
Huic Messapus, uti lœvâ duo forte gerebat
Lenta, levis cursu, præfixa hastilia ferro,
- 490 Horum unum certo contorquens dirigit istu.
Substitit Æneas, & se collegit in arma,
Poplite subsidens: apicem tamen incita summum
Hasta tulit, summasque excussit vertice cristas.
- 495 Diversos ubi sensit equos, currumque referri,
Multa Jovem, & lœsi testatus foederis aras,
Jam tandem invadit medios, & Marte secundo
Terribilis, fævam nullo discrimine cædem
Suscitat, irarumque omnes effundit habenas.
- 500 Quis mihi nunc tot acerba Deus, quis carmine cædes
Diversas, obitumque ducum, quos æquore toto
Inque vjcem nunc Turnus agit, nunc Troius heros,
Expediat? tanton' placuit concurrere motu,
Juppiter, æternâ gentes in pace futuras?
- 505 Æneas Rutulum Sucronem (ea prima ruentes
Pugna loco statuit Teucros) haud multa moratus,

Exci.

* * *

Στίχ: 495. : : . . ΚΑΛΙΓΙΣ . . . 'ΑΔΟ'ΛΕΣΧΟΣ. Καθ' ὑπαλλή-
γιώ ἔρηται. Όυ γάρ η καλισσ δῆκε, οὐδὲ χελιδῶν ἐσὶν η κατίθλη, τῷ
λάλος, καὶ ψιθυρος, καὶ αἰδόλεχος.

Στίχ: 500. ΣΥΜΒΑΛΕ'ΜΕΝ Δ' ΟΥ' ΤΛΑΣ' . . . Οὐ φέρεσσι Τύρυνον ὅμοιον
τῷ Λινέας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ἐάσσει. . .

Στίχ: 503. ΑΝΕ'ΡΟΣ ΙΧΝΙΑ ΔΙΓΖΕ . . . Οιονεὶ κινηγετῶν, καὶ ὅποιον
βαίνων τῆς θήρας αἱ φευγάσσους.

Στίχ: 504. ΙΠΠΟΙΣ ΩΚΤΠΟΔΕΣΣΙ ΘΕ'ΩΝ ΕΦΑ'ΜΙΛΛΟΣ . . .

Στίχ: 506. . . . ΚΥΤΜΑΙ'ΝΕΤΟ . . . Ως αμηχανῶν οὐ, τι πρᾶ-
ξει, καὶ μάτιω σφαδάζων.

Στίχ: 509. . . . ΔΟΤΡΕ ΔΥΩ ΚΕΚΟΡΤΩΜΕΝΑ ΧΑΛΚΩΣ. Ιλ: Γ.
51χ. 18.

„ — 'Αυτὰς οἱ δέρε δύω πεκορυθμένα χαλκῷ
„Πάλλων

Στίχ: 513. : . . ΕΚ ΚΟΡΤΘΟΣ ΦΛ'ΛΟΝ ΕΓΧΟΣ ΧΑ'ΛΚΕΟΝ, Τὸ χαίλιον
ἐπὶ τῷ ζυγχει τεττέν, ὥκ ἐπὶ τῷ φάλῳ τὰ γάρ η φωισότειτας ὅπλα ἐχ-
εται ἡμίδια ἢν σωτερίβειθαις οὐ δὲ φάλος τὸ ἐπὶ τῷ λογομήνῳ πάντα τῆς
πολης

Παῦρα δέ τοι ἔιωγκσα καλιαις σιτ' ἀδολέχοις,
Νιῶ μὲν ὑπ' αἰθέσησι κεναις, νιῶ δ' αὖ περὶ λιμναῖς
Τγρᾶς αὐφιάχει τοιη σρατιῶν ἐνὶ μέσσω
Ρίμφ' ἐπιδιφριος ἔσ' Ιὔτύρηνη ἵπτατο πάντη.
Ον δεικνῦσα κάσιν γ' ἐνάζοντ' ἐνδα καὶ ἐνδα,
Συμβαλέμεν δ' εἰς τλάσ' ἀνὰ δύσβατα τῆλε ποτάτο.
Αιτα δὲ Αἰνείας, κύκλως καμπτὰς ἀνελίσσων,
Ανέρος ἤχνια δίξε, κεδαννυμένους δ' ἐνὶ ἄλαις
Μακρὸν αὔτει ἀλλὰ γὰρ ὁσσάκι δήιον ἀθρῶν
Ιπποις ἀκυπόδεσσι θέων ἐφάμιλος θῶε,
Τοσσάκις ἀνδρέψασ' Ιὔτύρηνη ἄρμ' ἀνακάμπτεν.
Ωμοι! τίπτ' ἔρξαι; κυμαίνετο ἀχαλόων μάψ,
Μέρμερα δὲ Φρένας ἐξ ἀλλων ἀλλ' ἀντιμεθᾶλκε.
Τετάκι δ' αἴδε Μέσαπος γυμνήτης, η τύχε, θέων,
Χερσὶ τε πάλλων δῆρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ,
Θάτερον ἐνθυβόλως τῷδ' ἀμπεπαλῶν ἐπαφῆκε.
Στῇ δ' Αἰνείας, αὐτὸν ἐδ' αἴψα σᾶλε σιώ ὅπλοις,
Γιὺξ ἐπερέσσας τοῖο δὲ δὴ κορυφῆς κατὰ ἀκρης
Πλάγξαν, ἐκ κόρυθος Φάλον ἔγχος χάλκεον ἥρε.
Τόφρος οἱ δ' ὄργανοι ἔγερθεν, ἐπεὶ δὰ νοησεν ἐνέδρας,
Τῆλε τ' ἐλαυνομένας ίππας σιώ ὅχεσφιν ἐσάδε.
Πολλὰ δὲ κεκλόμενος Ζιῶ αὐτὸν μάρτυρον ἔμμεν
Καὶ βαμάς δ' ἱεράς, δηλήσσεος ἀνεκαίσιοις,
Ἐς μέσσας ἐπόρχσε τέως, ἀτάρο "Αρεῖ οὔρω,
Αἰνὸς τ' ἔκπαγλός τε, Φόνόν τινα ἀκριτον ἔρδεν,
Ἡ δ' ἄδικα ὄργανοις χαλινάς πάντας αἴηκε.

495

500

505

510

515

520

Τίς

* * *

περικεφαλώας ὑπῆρχε κόσμημα, τὸ ἐκ πτερῶν, ἡ χάιτης αἰρόμενον ἴπ-
πο, εἰ τύχοι, καὶ τῶν τοιέτων. Ἐπιτυχέσερος δέν, ἡ ἐνταῦθα Μέσαπος Αἰ-
νείας, ο παρ' Ομήρῳ Διομήδης ἐγένετο Ἐκτορος. Ἰλ: Λ. σίχ. 349. οὗτος καὶ
γάρ:

"Η δὰ καὶ ἀμπεπαλῶν προίει δολιχόσκιον ἔγχος,
"Καὶ βάλεν, δέδε αὐφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν
"Ἀκέλω κακκόρυθας πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκὸς,
"Οὐδὲ ἕκετο χρέας καλὸν, ἐρύκακε γάρ τευφάλαια
"Τείπτυχος, αὐλῶπις, τιὼ οἱ πόρει φοῖβος Ἀπόλλων.
Διὸ καὶ ὅμεν ὑποχωρέσσας μακρὰν, καὶ ἐμβροντηθεὶς τῇ πληγῇ, κατηδάφι-
σαι σκοτοδυνιάστας"

"Ἐκτωρ δ' ὡκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὅμιλῳ
"Στῇ δέ γυνύξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
"Γάιης· αὐμφὶ δὲ δύσσεις κελανὴν γύξ ἐκάλυψεν.
Αἰνείως δὲ τας ἐπὶ χάρας ὡς ἔχεν, εἰς ὄργια μείζονας αἰνειαύθη (σίχ.
514.)

"Τόφρος οἱ δ' ὄργανοι ἔγερθεν. ἐπεὶ δὲ νοησεν ἐνέδρας.

Στίχ: 519. ΛΙΝΟ' Σ Τ. "ΕΚΠΑΓΛΟ' Σ ΤΕ ΦΟ' ΝΟ' Ν ΤΙΝΑ "ΑΚΡΙΤΟΝ "ΕΡΔΕΝ.
Τίς; ὃς πρὸ μικρῷ 51χ. 484.

"Αὐτὸς δ' ἀντιβίσεις ἔτρι κατὰ ὠθετο πέφνειν. κτ:
"ΤΦ' δ' γαρ ἐπύθηται δόλος, εἰς ὄργια ἀκάθεκτον ἐξερεθίθεις αἰνειαύνται.

ΒΙΒΛ. ΙΒ.

M

Στίχ:

Excipit in latus, &c, quæ fata celerrima, crudum
Transadigit costas & crates pectoris ensem.
Turnus equo dejectum Amicum, fratremque Diorem,
510 Congressus pedes, hunc venientem cuspidé longâ,
Hunc mucrone ferit, curruque abscissa duorum
Suspendit capita, & rorantia sanguine portat.
Ille Talon, Tanaïmque neci, fortemque Cethegum,
Tres uno congresu, & moestum mittit Onyten,
515 Nomen Echionum, matrisque genus Peridiæ:
Hic fratres Lyciâ missos & Apollinis agris,
Et juvenem exosum nequicquam bella Menœten
Arcada; piscofæ cui circum flumina Lernæ
Ars fuerat, pauperque domus: nec nota potentum
520 Munera, conductaque pater tellure serebat.
Ac velut immissi diversis partibus ignes
Arentem in sylvam, & virgulta sonantia lauro;
Aut ubi decursu rapido de montibus altis
Dant sonitum spumosi amnes, & in æquora currunt,
525 Quisque suum populatus iter: non segnius ambo
Æneas Turnusque ruunt per prælia: nunc, nunc
Fluctuat ira intus: rumpuntur pescia vincí
Pectora: nunc totis in vulnera viribus itur.
Murrhanum hic, atavos & avorum antiqua sonantem
530 Nomina, per regesque actum genus omne Latinos,
Præcipitem scopulo, atque ingentis turbine faxi
Excutit, effunditque solo. Hunc lora & juga subter
Provolveat rotæ: crebro super ungula pulsū
Incita, nec domini memorum proculat equorum.

III

* * *

Στίχ: 521. ΤΙ' Σ 'ΡΑ' ΜΟΙ 'ΕΞΕΙΓ' ΠΟΙ ΘΕΩΝ, κτ: Κατ' ἐκένο τὸ 'Ιλ: Δ. σίχ. 8.
,,Τὶς τ' ἀρ σφῶε Θεῶν ἔριδι ξωτηκε μάχεθαι;

Στίχ: 524. ΝΤ' Ν ΜΕ'Ν ΔΗ' ΤΥΡΝΟΣ, ΝΤ' Ν Δ' "ΑΤ ΤΡΩ'Σ κτ: Νοστη πάρει
κατὰ τὲ σιωπόμενον, ὅτι Λινέας ἥδη κατὰ Ροτόλων ὁρμήσαντος, μηδὲ μόνο
νω Τιρην προσέχοντος, τότε καὶ θτος (Ιυτύρηνς αὐγεστης) εἰς μάχην τῶν
κατὰ τῶν ἄλλων ἐτράπετο.

Στίχ: 525. . . . ΤΟΣΗ'Ν Δ' "ΑΡ' ΠΡΟ'Σ ΔΗΡΙΝ 'Ομοίου
ἡν ἐρωτῶν ὁ Ποιητὴς ἐκ αὐθαυματικοῦ καὶ ἐν Α. Διν: σίχ. 15.
,, — η τότος ἐξὶ χόλος φρεστὸν θραυσίσιν;

Στίχ: 528. . . . ΣΤΗ' ΣΕ 'ΡΥΤΕΝΤΑΣ) Διασκεδαθέντας τὸ
τέως σιωπήσαγεν, ὡς μὴ Φεύγειν, σαδὸν δὲ μάχεθαι· οὐτω δη Σέρβιος· Ο
δὲ Κέρδης, ὁρέοντας μᾶλλον, Φησίν, ἀμα τῷ Αἰνείᾳ κατὰ τὴν Σάκρουνος, ἐνις
ὄντος τῶν ἐν Ροτόλοις αριστῶν, καὶ Τέυκροις αντεπιόντος, ἐιπεν ἀντὶ
πρὸς ἐκένον Αινέας αντιπαρεστάξις, καὶ τῆς ὁρμῆς κατέχε, τὴν μηκέτι
προσωτέρω χωρῆσαι, εἰς δὲ τὴν Ροτόλην αὐτὸς περιγένεται.

Στίχ: 529: ΚΗΡ Δ' "ΕΝΘΑ ΤΑΧΙ' ΣΤΗ κτ: Κατ' αὐτῶ δήπε τῶ
καρδίαν, ἡς τρωθεῖσης παρὰ πόδας ὁ θάνατος. "Ορε Καλαβρὸν Β. Πε-
ραλεπ. σίχ: 257.

„ , διήλασσο δ ὄμβριμον ἔγχος

,,

Τις δέ μοι ἔξείποι γε Θεῶν νιῷ όλια τόσσα;
 Τις δέ αὐδροκτασίας παντούς, πότμον ἀγῶντε,
 Τάς περ αὖ ἐυρὺ πέδον κατ' αὔμοιβιώ ἐξ αὐλῆλων,
 Νιῷ μὲν δὴ Τύρνος, φῶ δέ αὖ Τρῶς ἔμπαλιν ἥρως
 Πέφνει τοσὶ δέ αὖ πρὸς δῆριν, Ζεῦ, ἔναδ' αὐνᾶξαι
 Ἔθνεα, τοῖσι πέπρωθ ἔξης περ ἄγειν εἰριάω;
 Σάκρονα Αἰνέας Ροτόλον, (πρώτη γένεται)
 Αὐτη Τεύκρος σῆσε δύνεταις) μὴ μάλα τοι δὴν
 Εντάντα, πλαγίως ὅταν κήρῳ δέ ἔνθα ταχίσῃ,
 Τέ διὰ δὴ πλευρᾶς καὶ σέρνεται Φάσγανον ἀσε.
 Τύρνος δέ ἐκσεύσας ἵππον Ἀμυκόν τε, κάσιν τε
 Τοῦ Διώρων, τὸν μὲν μακρῷ ἔγχει πεζὸς,
 Τὸν δέ τοις πλήξεις κάρη δέ αὔμοιν αποκέρσας
 Ἡρτησ' ἐξ ὀχέων, σαλάοντα δέ ἐν αὔμασ' απῆγεν.
 Αἰνέας δὲ Τάλον, Τάναιν τε, κρατώ τε Κεφῆγον,
 Τρεῖς ἀμέν ἐνηρευ, ἀτὰρ σκυθρὸν τ' ἐπὶ τοῖςδε Ουντίω,
 Οὔνομ' Εχιονιον, μητρὸς δέ τέκνος Περιδίης.
 Τύρνος δέ αὖ Λυκίης ἐξ αὐγρῶν τῶν Εκαέργυ^η
 Πεμπομένες δοιάς, κάσιας πεφυῶτας, αὐνέλε.
 Πρὸς δέ ἔτι μάψ πολέμες συγέοντα νεᾶνα Μενοίτω,
 Αρκάδα, τῷ βίστος κύκλῳ περὶ δεύματα Λέρνης
 Επλετο ἐξ αἵμης, οἶκος δέ πένης, αὐγυῶς δὲ

525

530

535

540

Μ 2

Οὐδὸς

* * *

Καὶ Παραλ: ΙΑ. σίχ. 105.

„Ἐς κραδίω, θυητοῖσιν ὅπη πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.

„Οὐνεκα πῆρες ὁμῶς θορέοντο βελέμνω
 „Καιρίου εἰς κραδίν, ὃδι περ νόος ἔζετ αὐδρῶν,
 „Καὶ μένος

Στίχ: { 532. ΤΟΝ ΜΕΝ ΜΑΚΡΩΝ ΕΙΧΕΙ ΠΕΖΟΣ . . .
 { 533. ΤΟΝ ΔΕ ΤΟΙ ΑΟΡΙ ΠΛΗΣΣΕ . . . "Ωσες Αχιλλεύς, Ίλιος σίχ. 460.

„Λαογόνον καὶ Δάρδανον ὑε Βιαντος,
 „Τὸν μὲν δεξὶ βαλὼν, τὸν δὲ χεδὸν ἀρι τύψας.

Στίχ: 537. ΟΥΝΟΜ' ΕΧΙΟΝΙΟΝ. Εκ Θηβῶν ἔτως ὄνομαθίων
 παρέδωκαν, παρὰ τὸ Εχιώνα ποτὲ τῶν Θηβῶν βασιλεῦσσα, ἐξ οὗ Εχιώνιοι οἱ Θηβαῖοι. Εκ γαρ τῶν τέ Δεσκοντος ὁδόντων, ὃν ὁ Κάδμος Αἴθιως ὑποθήκη απέκτενε, διασπαρέντων, συνέτελαν από τῆς ἀνδρες ἔνοπλοι, ἐς ἐκάλεσσαν απαρτέος περιεσώθησαν δὲ (ἐν της κατ' αὐλῆλων μάχης) πέντες Εχιών, Ούδαιος, Χθόνιος, Τπεριώας, Πέλωρ. Απολόδη Βίβλ: Γ. Κεφ: Δ.

Στίχ: 538. ΛΥΚΙΗΣ ΕΞ ΑΡΡΩΝ ΤΩΝ ΕΚΑΕΡΓΟΤ. Η γαρ
 Δυκίας ἱερὸς ἦν Απόλλων. (ὅρες Δ'. Αἱ: σίχ. 155. καὶ Αὐτ:)

Στίχ: 540. ΜΑΨ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΣΤΥΓΕΟΝΤΑ . . . ΜΕΝΟΙΤΗΝ. Τὸν
 γεῖναν τόνδε, οἷον απόδεξιν ἐνταῦθα ὁ Πνιητῆς παρεστάγει, τέ τὸ πεπερα-
 μένον εἶναι αὐτοπόδειον ὡς καὶ Πνιδάρεος γέδε Πυθ. ΙΒ. „Τόγε μόρσιμον δέ πάρφυκτον.

Στίχ: 541. ΡΕΥΜΑΤΑ ΛΕΡΝΗΣ. Εκ τῶν ἔλῶν τῆς Αργολικῆς
 ταῦτης λίμνης, ποταμὸς απέξεις ὁμάνυμος, ἐκβάλλων ὑπὸ τὸ Πρέσσιον,
 Ιχθυοφόρος, διθενὲς δὲ Μνοίτης ἐξ αἵλιας διτζη. Αλλὰ περὶ τῆς Λέρνης ὁρε
 οἱ. Διη: σίχ. 318. καὶ Η ια σίχ. 312.

Στίχ:

- 535 Ille ruenti Hillo, animisque immane frementi
 Occurrit, telumque aurata ad tempora torquet:
 Olli per galeam fixo stetit hasta cerebro.
 Dextera nec tua te, Grajūm fortissime Creteu,
 Eripuit Turno: nec Dii texere Cupencum,
- 540 Ænea veniente, sui: dedit obvia ferro
 Pectora, nec misero clypei mora profuit ærei.
 Te quoque Laurentes viderunt, Æole, campi
 Oppetere, & late terram consternere tergo.
 Occidis, Argivæ quem non potuere phalanges.
- 545 Sternere, nec Priami regnorum everfor Achilles:
 Hic tibi mortis erant metæ, domus alta sub Ida,
 Lyrnessi domus alta: solo Laurente sepulchrum.
 Totæ adeo conversæ acies, omnesque Latini,
 Omnes Dardanida: Mnesteus, acerque Serestus,
- 550 Et Messapus equum domitor, & fortis Asylas,
 Tuscorumque phalanx, Evandrique Arcadis alæ:
 Pro se quisque viri, summâ nituntur opum vi.
 Nec mora, nec requies: vasto certamine tendunt.
 Hic mentem Æneæ genitrix pulcherrima misit,
- 555 Iret ut ad muros, urbique adverteret agmen
 Ocius, & subitâ turbaret clade Latinos.
 Ille, ut vestigans diversa per agmina Turnum,
 Huc atque huc acies circumtulit, aspicit urbem
 Immunem tanti belli, atque impune quietam.
- 560 Continuo pugnæ accendit majoris imago.

Mnest.

* * *

Στίχ: 543. ὉΤΔΟ' Σ' Ο ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΩΝ Οὐ γὰρ ηὔτε θυρωπετοῖς πλεσίαιν, τοῖς πάνοις τῶν ιδίων καρπῶν διατρέφεθαι σέργων ταῦτα τῶν χειρογεάφων ἔχει: Limina Potentum (οὐδέτες τὰς τῶν Διωσευόντων) τάξ δὲ: munera (Τπεργίας, Θητείας.) ὅπερ εἰς τὰυτὸν ἤκει καθ' ἐκατέων τιὼ γεαφιώ, αὐτὶ τῆς θεραπείας τῶν ἐν διωμει καὶ πλέτῳ ὑπανεί μενον.

Στίχ: Λύτ: ΔΑΣΜΩΣ ἘΓΕΩΡΓΕΙΛ Ἀγράς γεπκονῶν ἀλιοτερής ἵπο δασμοφορᾶς τὸ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῶν τοῖς τιὼ γιτσ κεκτημένοις καρποδοτῶν, τὸ λοιπὸν ὡς μιθὸν τῆς ἐργασίας αὐτῷ ἀπεφέρετο.

Στίχ: 544—548. ΩΣ Δ' ὍΤ ΕΝΑΦΘΕΙΗΝ ΠΤΥΡ κτ: Τὰς δύο ταύτας εἰκόνας ἐνεργήσεις καὶ τῷ Β'. τῆς Λι: 51χ. 324.

Στίχ: 559. ΧΡΥΣΟΙΣΙ ΚΡΟΤΑΦΟΙΣΙ, Τοῖς ζητοῖ κόρυθι περιποκομένοις.

Στίχ: 560. ΤΟΥΤ ΔΕ' ΔΙ' ἈΡ' ΚΤΝΕΗΣ κτ: Ιλ: M. 51χ. 182.
 " Περιθός ίὸς, κρατερὸς Πολυποίης
 "Δερὶ βάλειν Δάμασον, κιωένις διὸς χαλκοπαρῆς
 "Οὐδὲς ἄρεις χαλκείη κόρυς ἐχεθεντ' αἷλα διὰ πρὸ^τ
 "Λιχμὴ χαλκείη δῆξε οἵτον ἐγκέφαλος δὲ
 "Ενδον ἀπας πεπάλακτο ;

Στίχ: 561. ὉΤΔΕ' ΒΡΑΧΙΩΝ ΣΟ' Σ ΚΡΗΤΕΥ. "Αλλος δὲ ἐνταῦθα Κρητεὺς ἔτος, παρὰ τὸν ἐν τῷ Θ'. Λι: 51χ: 802. ὑπὸ τῷ σεύτῳ Τύρε αναιρεθέντα. Έκείνος γὰρ Πομπῆς ἐναγέλλετο, καὶ περὶ καθαρώδια τὸν

Οὐδὸς ὁ πλευτάντων δασμῷ δ' ὁ πατήρ ἐγεώργει.

‘Ως δ' ὅτ' ἐναφθάνη πῦρ κήλεον ἔνθεν ίδ' ἔνθεν
Δρυμὸν ἐς αὐλέον, ψοφόεντα τε θράυσαν δάφνης.
· Ή ὅτε δὴ λάβρον ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι δέουντες,
Καππέδον αὐρώδεις καναχηδὸν χεύμενοι ἔσιν,
Οἱ δ' ὄιμια ἴδιαν πορφύσονται βάρδιον ἄμφω
· Ορνωτ' Αἰνέας καὶ Τύρνος δηριάαθαί.

Νῶ δὴ, νιᾶ γε χόλος κυμαίνει, σέξνα τ' ἀήθη
Εἶκεν, φήγυνταις ᾗς ἔνι νιᾶ χωρόσ' ἐπὶ τρώσεις.

Μύρδανον Αἰνέας, πάππας αὐτάρ τε προπάππας
Κομπάζοντα, γένος Λατίς. ἐξῆκον Ἀνάκτων,

Πλήξας δὴ σκοπέλοιο ἀναδέῃ κλάσματι πέτρης,
Κάρδαξ ἐξ ὄχέων γε ἔραξ: ύπὸ μὲν δὲ ἱμάντας
· Αὐτυγες ἐκκύλισαν, κραυπναὶ τὸν δ' ὄπλαν ὑπερφεν

· Ιππων δεωσότεω ἀλογύντων, ἥλοίησαν.

Τύρνος δ' ἐμμεμαῶτι “Ιλω μέγα βρυχομένω τε,

Πῆλεν ἐπαντιάσας χρυσοῖσι βέλος κροτάφοισι,

Τὰ δὲ δὶ αἴρης κρανίῳ δόρυ ἐμπαγὲν ἔστι.

Οὐδὲ βραχίων σὸς, Γραικῶν σε μέγ' ἄλκιμε Κρητεῦ,

Εἶρυσε Τύρνα. Όυδὲ Θεοί γε Κύπευκον σέξαν

· Αὐτων Αἰνέαο ἐπεὶ προβαλόντι σιδήρω.

Στήθεα, ἐκ οἰκτρῷ χραμίσμησέ τι χάλκεος ἀστις.

Καὶ σὲ δὲ Λωρεντοῖο ὀπώπασιν, Αἴολε, ἀγρὸι

· Ήμέσαντα μέγαν μεγαλωσὶ ταθέντ̄ ἐπὶ γαύης,

Τὸν πάρος Αργείων καββαλλέμεν ὅτι ῥὰ ἔχον

Ελλα, καὶ δ' Αχιλεὺς ὁ κράτος Πριάμοιο ἐρεψας.

· Όδε τέλος θανάτοιο τεὸς δόμος αὐπὺς ὑπὸ ἴδιω,

545

555

560

565

Λυρ-

* * *

ποκητοῦ περὶ δὲ τέττας ὕδεν ὁδε τοιότον, ἀλλ' η ὅτι Γραικὸς ἦν, καὶ ἐπίσημος τιὼν αἰλκιών. Διακρινεται δὲ καὶ τένοματε ἐπὶ τέτταν· ἐπ' ἐκείνης γαρ διεδασέως (Θ) η λήγυσσα, ἐπὶ δὲ τέττας δια ψιλός. (Τ). Κατὰ δὲ τινα τῶν Αντιγράφων, καὶ πλεον ἔτι ἀπαντᾷ τὸ διάφορον, (Ρητεῦ) αντὶ τῆς (Κερτεῦ) αιαγινώσκεν ἐνταῦθα παρεχομένων.

Στίχ: 562. ΟΥΔΕ' ΘΕΟΙ ΓΕ ΚΥΠΕΓΚΟΝ ΣΤΕΞΑΝ. Οἱ δ' ἄλλως (Κύπευτοι, η Κύπεντα) γράφοσι. Σημειωτέον δὲ μετὰ Σερβίων, ὡς τὸν μὲν ἔγγυς αἰνωτέρω Κερτέα, η περιόδα οἱ αἰλκή διασπόσανται ἐκ ἵδυσε, τῷ μὴ υπὸ Τύρνα αἰνωρεθίωσι, Κύπευκον δὲ τέττον, τὸν υπὸ Αἰνέας κατειγασμένον, ὃδ' αὐτοὶ οἱ Θεοί, οὐς ἦν ἔχων προσάτας, ἐρύσαντο καὶ διὰ ταυτῆς οὐ τῆς παρεκθέσεως, αὐθεωπικῇ μὲν η Τύρνα δωματις ὑποδείκνυται, Θεοί δὲ τις η τῆς Αἰνέας, καὶ μεζῶν η κατὰ ἄνθρωπον.

Στίχ: 565. ΚΑΙ ΣΕ ΔΕ . . . ΑΙΟΛΕ . . . Μετ' ἐπιειροφῆς Λιόλον ὁ Ποιητὴς προσφέρει γεταῖ. Ανδρες τέττον παρισῶν πελώρειον μὲν τὸ δέμας, ἐπίσημον δὲ τιὼν αἰλκιών, τὸν μηδ' αὐτῷ Αχιλλέας, μηδὲ τῶν Ελλιώνικῶν λόχων ἦττονα ἐν Τροΐη γενόμενον, νιᾶ υπὸ Τύρνα δασμέντα, καὶ τῶν υψορέφων δωμάτων, οἰς ἐντρυφᾶν ἐν υπωρεύοις ἔχε τῆς Ἱδης, τὸν πρὸς τὰ Λωρεντῷ τάφον αἰνταλαξάμενον.

Στίχ: 569. ΩΔΕ ΤΕΛΟΣ ΘΑΝΑΤΟΙΟ . . . Ιλ: Π. σίχ. 787. Ουτας Ομηρος ὠκταρεψ τὸν Μενετικάδων.

“Ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτεροκλε Φάνη βιότοιο τελευτὴ.

Καὶ Ιλ: Τ. σίχ. 390. Αχιλλεὺς ἐπευχόμενος ἐπὶ τῷ ἀναιρίσει Ιφιτίωνος:

N

,Κασσα

Mæsthe, Sergestumque vocat: fortemque Sereftum
Ductor s; tumulumque capit, quo cætera Tencrūm
Concurrit legio: nec scuta, aut spicula densi
Deponunt. Celso medius stans aggere fatur:

565 Nequa meis esto dictis mora: Juppiter hæc stat:
Neu quis ob inceptum subitum mihi segnior ito.
Urbem hodie, caussam belli, regna ipsa Latini,
(Ni frenum accipere, & victi parere facentur)
Eruam, & æqua solo fumantia culmina ponam.

570 Scilicet Expectem, libeat dum prælia Turno
Nostra paci? rursumque velit concurrere victus?
Hoc caput, ð cives, hæc belli summa nefandi.
Ferte faces propere, fœdusque repolcite flammis.

Dixerat: atque animis pariter certantibus omnes
575 Dant cuneum, densaque ad muros mole feruntur.
Scalæ improviso, subitusque apparuit ignis:
Discurrunt alii ad portas, primosque trucidant:
Ferrum alii torquent, & obumbrant æthera telis.
Ipse inter primos dextram sub mœnia tendit
580 Æneas, magnâque incusat voce Latinum;
Testaturque Deos, iterum se ad prælia cogi;
Bis jam Italos hostes, hæc altera fœdera rumpi.
Exoritur, trepidus, inter discordia cives:
Urbem alii referare jubent, & pandere portas

Dardæ

* * *

„Κεῖσαι, Ὄτρωντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' αὐδρῶν.
„Ενθάδε τοι θάνατος γενεῖ δέ τοι εἰς ἐπὶ λίμνη
„Γυγαίη, δῇ τοι τέμενος πατρώιον ἐξί.
„Τὰ ω ἐπὶ ιχθυόντι, καὶ Ἐρμῷ δινήντι.

Στίχ: 570. ΛΥΡΝΗΣΟΥ ΔΟΜΟΣ Περὶ Δυρηησσῆ τῆς πόλεως
ἀρισταὶ I. Αἰν: 51χ. 134.

Στίχ: 578. . . . : ΦΡΕΣΦΝ "ΤΒΒΑΛΕ ΔΓ" ΛΦΡΟΔΙΤΗ. Ιλ: Σ. 51χ. 157.

„Τῇ δ ἀρ ἐπὶ Φρεσφν θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ.
Στίχ: 589 ΜΗ' ΡΑΤΙΣ ΑΜΒΟΛΙΗ ΕΠΕΕΣΣΙΝ Οὐτως Ἀγαρέ
ιων τεγναντίον προτρέπων: Ιλ. B. 51χ. 139.

„Αλλ ἀγεθ, οἰς ἄν ἔπω, πεθώμεθα πάντες.
Οὗτος δὲ καὶ ἀστὸν συμπεριείληφε τοῖς ἀλοις, τῇ θεῇ κελεύσαντος.

Στίχ: 596. ΖΕΤΣΩΔ ΕΣΤΗΚΕΙ Τὴρ τῆμῶν ἵσαται τῶν ἐμμηνηπότων τοῖς γενομένοις, ὅρκιος Ζεὺς ὅρκοις κατὰ δὲ τέτων τῶν ἀσωθετῶν τε καὶ ἀταθάλων, τῶν τὰς ὅρκες παραβεβηκότων κινηθῆσεται.

Στίχ: Λύτι ΟΤΙ Δ' ΛΙΦΝΙΔΙΟΝ ΤΟΥΤΤ ΕΡΓΟΝ. Οὐ δίπει τὸ τῆς μάχης, σωσθέσῃ γάρ ὁ πόλεμος οὐκ ακήρυκτος, ἐκ δὲ παρασκευῆς διατέρωθεν. Λλα τὸ τῆς ἐμβολῆς καὶ ἐφόδε, κατ' αὐτῆς ἀμέσως τῆς λατίνης πόλεως γρυνημένης τέτο γάρ ηδη τοῖς πολεμίοις ἀν αὐθιδεστεροὶ προσδρκασπι, εἰς δὲ πρὸ μικρῷ καὶ ἐ μήτηρ αὐτὸν ὑπήλειφεν, ή ἐν Φρεσφν αὐτῷ καθυποβαλλέσσει, τῇ ἐκ παρατάξεως ἀγώνος παυσάμενον, καὶ τῆς μετὰ τῇ αὐτιπάλει Τύρνης μονομαχίας, οἰς αἱ φεύγοντος, αἴπεγκηκότα, διὰ τεχνομαχίας ἀμέσως κατ' αὐτῇ χωρῆσαι πειραθῶσα τῇ Λιφνίδιῳ.

„Λσσοτέρω μολέοντα μάχηι προτὶ τείχεσσιν ἔρσαμ,
„Λιφνίδιῳ τ' ὄκισα λατίνης θραῦσα σλέθρῳ.

Στίχ:

Λυρησσοῖο δόμος, τύμβος Λωρέντιος ἔτος.

570

Τόφρα κατ' αἰλίλων ἐλέλιχθεν ἀγήματα πάντα
Αμμιγα πασσυδή γε Λατίνων Δαρδανιδῶν τε.
Καὶ μὲν καὶ Μνεθεὺς ἔτι, καὶ δριμὺς δὲ Σερένης,
Μέσσαπος ἵπποδάμας τε, ἀτὰρ πρατερός γε Ασύλας
Τυρδιών τε Φάλαγξ, Εὐάνδρος τ' Ἀριάδος ἄλλας.
Ηἱ δ' ἄρετος ἔκαστος ἔχεσκε βίῃ ἀπεράδετο πάση,
Αμβολῆς τε ἀτερ, ασέρχοντο ἀπέροντα δῆριν.

575

Μήτηρ δ' Αἰνεία Φρεσὶν ὑβραλε δὲ Αφροδίτη,
Ασσοτέρω μολέοντα μάχια προτὶ τάχεσιν ὅρσαμ,
Αἴφνιδίῳ τ' ἀκισα Λατίνης θραῦσα ἀλέθρῳ.
Ως δ' οὐγε μαζένων κατὰ ἄλλας πάντοτε Τύρον,
Ἐνθα τε ηδ' ἔνθα σκοπέων περὶ δέρκετο Ασυ,
Οὔτι τελοῦ πολέμω, νηποινὶ δ' ἔχεσκον ἔκηλας,
Αλψα δὲ μειζοτέρης ἀνὰ χάρυμης εἰκόνι κάυθη.
Μνεθέα, Σεργέσια τε παλαι, πρατερόν τε Σερέσια,
Ἀρχές, βῆ δὲ κολωνὸν, οὐδὲ θρυγαί μιμιγα Τεύκρων
Σωλεγεών ἔρδει θαμέες σάκε οἱ δὲ καὶ ἔγχη
Οὐκ' ἀποθέντο μέσον τάτοις δὲ σᾶς μὲγ' αὔται.

580

Μὴ δάτις ἀμβολῆι ἐπέεσσιν ἔμοισι γινέθω.
Ζεὺς ᾁδει σήκει δτι δ' αἴφνιδιον τάτ' ἔογον,
Τένεκα μηδείς μοι νωδ' ὀκναλέδος χωρέτω.
Σήμερον Αρχένακον πόλιν, ηδ' αρχιώ τε Λατίνη,
(Αἴκ' ἄρα μὴ πάτερθ' ἐθέλοιεν, μηδὲ δαμέντες)
Πέρσω, εἰς δ' ἔδαφος παπνώδει ἀνάκτορος ἔρεψω.
Ἡέ μενητέον εἰς σκενήδην γένηται Τύρον,
Ἐς δῆριν τλῆν ἀνδ' ὅμοσ' ἐλθανεν γένηται;
Τατὶ μάχης κεφάλαιον ἀθέσματα ἀμμιν ἔταιροι.
Εἰς δέδας Φλοξὶν ἀπαυτεῖθε ξιαθήκας.

585

Η, ἀτὰρ θυμοῖσιν ὅμως δὴ πρόφροσι πάντες
Σφιληδὸν παρτάχθεν, ιδ' ἄρε πύκα τάχεσι βρίσαν.
Κλίμακες αὖψα Φέροντ', ἀδοκήτως πῦρ δ' ἐπὶ λάμψεν.
Ἄλλοι μὲν δὲ πύλας δε θέαν, πέφνον δ' ἀντῶντας,

590

585 Dardanidis, ipsumque trahunt in moenia Regem:

Arma ferunt alii, & pergunt defendere muros.

Inclusas ut quum latebroso in pumice pastor

Vestigavit apes, fumoque implevit amaro:

Illæ intus trepidæ rerum per cerea castra

590 Discurrent, magnisque acuunt stridoribus iras:

Volvitur ater odor tectis: tum murmure cæco

Intus faxa sonant: vacuas it fumus ad auras.

Accidit hæc fessis etiam fortuna Latinis,

Quæ totam luctu concussit funditus urbem.

595 Regina ut tectis venientem prospicit hostem,

Incessi muros, ignes ad tecta volare;

Nusquam acies contra Rutulas, nulla agmina Turni;

Infelix pugnæ juvenem in certamine credit

Extinctum, & subito mentem turbata dolore,

600 Se causam clamat, crimenque, caputque malorum:

Multaque per moestum demens effata furorem,

Purpleos moritura manu discindit amictus;

Et nodum informis lethi trabe necit ab alta.

Quam cladem miseræ postquam accepere Latinæ,

605 Filia prima manu flavos Lavinia crines

Et roseas laniata genas: tum cætera circum

Turba furit: resonant latè plangoribus ædes.

Hinc totam infelix vulgatur fama per urbem.

Demittunt mentes; it scissæ veste Latinus,

610 Conjugis attonitus satis, urbisque ruinâ,

Caniciem immundo perfusam pulvere turpans:

Multaque se incusat, qui non acceperit ante

Dardanium Aenean, generumque adsciverit ultro.

Interea extremo bellator in æquore Turnus

615 Palantes sequitur paucos, jam segnior, atque

Jam

* * *

**Στίχ: 603 ΣΚΙΟΩΤΟ ΔΕ' ΤΟΞΟΙΣ ΛΙΘΗΡ. Τὸ δὲ αὐτὸν ἔφασκεν
οὐροῖς, καὶ ΙΔ. Αἰν.: σιχ. 636**

" Βαθέη δὲ ἔλενον ἀρανὸν ὅρφη.

**Στίχ: 608 ΑΘΕΤΕΙΝ Δὲ ΕΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΟΡΚΟΥΣ. Πρῶτον μὲν
ἐπὶ τῆς δικῆς Ιλιωνέως πεμφθείσης ὡς αὐτὸν πρεσβείας, πίστιν εἰρίσης τῷ
ἄμα καὶ ἐπιγυαμβρεύσεως παραχών. Ζ. Αἰν.: σιχ. 366—308. Δευτερον δὲ,
ἐπὶ αὐτῇ τῇ αρτίως διὰ Θυμάτων καὶ ὄρκων ἐκατέρευθεν βεβαιωθέσθαι μονο
μαχίᾳ μεταξὺ Τύρην καὶ Αἰγαίου. Άνωτ: 168—226.**

**Στίχ: 609, ΝΕΓΚΟΣ ΕΝΩΤΡΟ. Οἰδὲν ἀκμῇ τῇ κινδύνῳ ἐτύγχα
νον ἁμοφρονεῦτες. Οἱ μὲν γάρ τὰς τῇ Λισσος ἀναπτεταθίων πύλας αἱ
ὑπόδοχοις Αἰγαίοις ἥρωιστο· οἱ δὲ ὄπλοις αμφεδάμι, καὶ τῆς πόλεως δεῖν αἱ
πείρηγεν αἰτιδιετείνοντο. Διὸ δὴ καὶ τὸν Λανκάτας αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἐπάλξις
ἀνεῖλκον. σιχ. 611. Δονάτος δὲ τοις ηρμηνευσεν· στι. ἄρα ἐπὶ τῶν ἐπάλ
ξεων ἐσώτα τὸν Λαστίνον, διχονοεῦτες οἱ Λασυκοί, οἱ μὲν ἐνθεν μεθεῖλοι,
διαλύσεις ποιεῖθαι πείθοντες, οἱ δὲ ἐνθεν τεναντίον ἐποτρυνοτες, τῷ το
λέμῳ τοις τῶν πραγμάτων κρίσιν ἐφίέναι παραβιαζόμενοι.**

Στίχ.

Οι δέ ἔγχη πάλλοντο σκιάστο δὲ τόξοις αὐθῆρ·
 Αὐτὸς δέ ἐν προμάχοισιν ἀναχών χειρὶ ἀνὰ τάχη
 Αἰνέας μέγ' αὔσε, Λατίνων καρτα δέ οὐκλα,
 Καὶ γε Θεᾶς πάντας μαρτύρετο ἀνθις ἀνάγκη
 Αὐτὸς δηριάσαν, δις δέ ηδη Ἰταλιώτας
 Ἀρχεθαὶ πολέμου, ἀδετεῖν δέ ἐς δεύτερον ὅρκας.
 Τῆμος δειμαλέοις πολιήτας νεῖκος φυῶρτο.
 Ἀλλοι ἀνοιγέμεν "Αἴνυ κέλεντο πύλας τε πετάσσου
 Δαρδανίοις, ἀντὸν δὲ σκάπτ' αὖτε ἐπάλξιας ἐλκον·
 Ἀλλοι δέ σπλα Φέρον, καὶ μετέδον τείχεσ' αἰμάνιν.
 Ως δέ ἄρδι μηλοβοτῆρ, ὅτε ἐν πέτρῃ γλαφυρέσσῃ
 Συλῶς ἀνιχνεύων, δρίμυτε μελίσσας καπνῷ,
 Αἱ δέ ἐν σφῶν κλισίαις κηρώθεσσαν ἐγκλονέονται,
 Αὐτὰρ ἀολέες ὁκὺν χοάμεναι ἐμβριμόσανται,
 Όδιμη δέ αἰμφιμέλαινα ἐλίσσεται ἐν τεγέεσσι·
 Βομβᾶς δέ ἄρδι σιμβλον, θρώσκαι λιγνὺς δὲ αὖτε ἄυρας.

605

Τοῖον τινίκα δὴ κακοδαίμοντι γένοτο Λατίνοις,
 Καὶ πᾶν ἐν πένθει ἄρδια ἐδονῆσατο "Αἴνυ.
 Δῆτον ᾧδη ἐπιούνται ἀνασσα κατέδε,
 Τέχεα τ' ἀμβάνοντα, καὶ οἶκοις δέ πετάμενον πῦρ,
 Εἴλας δέ σδαμόθεν Ροτόλαν, καὶ τάγρατα Τύρον,
 Αὐτὸν δόξε νεᾶντα δαμέντα πεσεῖν ἐν χάρμῃ,
 Αἴψα δέ τοι Φρένας ή δύσινος ἄχαι θραχθεῖσα,
 Βάσεν, ἀταθαλίης ἀντιὼ τῆς δέ αἴγιον ἐμμεν,
 Τῶν τ' ἐνσκηψάντων δεινῶν κεφάλαιον ἀπάνταν.
 Πολλὰ δὲ ἐμμανέως Φαμένη ἔκφρων ὑπ' αὐτῆς,
 Εἰματα πορφύρεα, θυήσεσ' αἵ, χέρεσι φήγυνυ,
 Καὶ βρόχον αἴψαμένη αἰχνύσσοντα ἐλεπο πότμον.
 Λοιγιον ἄρδι τόδε ἐπει γένιτραι πεπύθοντο Λατίναι,
 Πρώτη ἔανθες ή παῖς πλοκμάς τιλε Λαβίνη,

610

615

620

625

630

Δρύπ-

* * *

Στίχ: 613. ΩΣ Δ' ἈΡ ΜΗΑΟΒΟΤΗΡ "Οτι δέ ὁ καπνὸς Μελισσῶν
 τῇ φύσει ἐσὶν ἀφόρετος, καὶ δὲ ἀντὶ τυφόμενας φυγαδεύονται, κοινῇ τε
 δῆλον, καὶ ἐκ περιεις τὸ πιστὸν ἔχον ἐσὶν. (ἑρα Δ. Γεωργ. σίχ. 386.) Τῇ
 δικόνι ταύτη καὶ Ἀπολλώνιον ἐν τοῖς Αργον. Βιβλ: β. σίχ. 130. κρη-
 σάμενον ἐπάγγσιν.

„Ως δὲ Μελισσάων Συλῶς μέγα μηλοβοτῆρες
 „Νὲ μελισσοκόροις πέτρῃ ἐνι παπνίσσων,
 „Αἱ δέ ητοι τέως μὲν ἀολέτες δέ ἐνι Σιμβλῳ
 „Βομβῆδην ελονέονται, ἐπὶ πρὸ δὲ λιγνύσσεται
 „Κεκπινό τυφόμενοι πέτρης ἐκαὶ κισσεῖς

Στίχ: 616. ΒΩΣΣΕΝ. ΑΤΑΣΦΑΛΙΗΣ ΑΥΤΗΝ ΤΗΣ Δ' ΛΙΤΤΙΟΝ ΕΜΜΕΝ.
 Οὐδὲ ἐψεύδετο τέτο γε. Ορεα δὲ ἐν Ζ. Λιν: σίχ. 368—431.

Στίχ: 630. ΚΑΙ ΒΡΟΧΟΝ ΑΨΑΜΕΝΗ κτ: "Ωστερε καὶ τι παρ Θρήσφ Επικά-
 δη Όδος. Δ. σίχ. 296.

„Η δέ εἴβη τοις Αΐδαιο πυλάρεταιο κρατεροῖο,
 „Αψαμένη βρόχον αἰπιὰ αἴφιον πυλάρεταιο
 „Ως αἰχνές χομένη

Βιβλ. ΙΒ'.

ο

Στίχ:

Jam minus; atque minus successu latus equorum.
 Attulit hunc illi cæcis terroribus aura
 Commixtum clamorem, arrætasque impulit aures
 Consusæ sonus urbis, & illætabile murmur;
 620 Hec mihi, quid tanto turbantur mœnia luctu?
 Qnisve ruit tantus diversa clamor ab urbe?
 Sic ait, adduæisque amens subfistic habenis.
 Atque huic, in faciem soror ut conversa Metisci
 Aurigæ, currumque & equos & lora regebat,
 625 Talibns occurrit dictis: Hac, Turne, sequamnr
 Trojogenas, qua prima viam victoria pandit:
 Sunt alii, qui tecta manu defendere possunt.
 Ingruit Æneas Italis, & prælia miscet:
 Et nos sæva manu mittamus funera Teucris:
 630 Nec numero inferior, pugnæ nec honore recedes.
 Turnus ad hæc:
 O soror, & dudum agnovi, cum prima per artem
 Fœdera turbasti, teque hæc in bella dedisti:
 Et nunc nequicquam fallis Dea. Sed qnis Olympo
 635 Demissam tantos voluit te ferre labores?
 An fratri miseris lethum ut crudele videres?
 Nam quid ago? aut quæ jam spondet fortuna salutem?
 Vidi oculos ante ipse meos, me voce vocantem
 Murthanum (quo non superat mihi charior alter)
 640 Oppetere ingentem, atque ingenti vulnere victimum.
 Occidit infelix, ne nostrum dedecus Ufens
 Aspiceret: Teucri potiuntur corpore & armis.
 Exscindine domos. (id rebus defuit unum)
 Perpetiar? dextrâ nec Drancis dicta refellam?
 645 Terga dabo? & Turnum fugientem hæc terra videbit?
 Usqve adeone mori miserum est? Vos ô mihi Manes
 Este boni, quoniam Superis adversa voluntas.
 Sancta ad vos anima, atque istius inscia culpæ,
 Descendam, magnorum haud unquam indignus avorum.
 650 Vix ea fatus erat: medios volat ecce per hostes

Vetus

* * *

Στίχ: 649. . . : "Η ΣΧΗΜΑ ΜΕΤΙΣΚΟΥ ἈΜΕΓΠΤΟ, κτ: "Ορες ἀντι:
 σίχ. 489. ξξ:

Στίχ: 660. ΟΤΔΕ' ΜΕ ΝΤΝ ΓΕ ΘΕΑΙΝ ἈΠΑΦΟΙΟ. Ουρσίνος δὲ κανταύη
 τῇ Όμηρικῇ Τυδείδῃ ἐμνήθη, πρὸς Ἀθηνῶν λέγοντος. Ιλ: Ε. σίχ. 815.
 „Γιάσκω σε, Θεὰ, θύγατρε διός Αἰγιόχου.

Στίχ: { 664. . . . "ΟΠΩΠΑ' ΓΕ ΚΕΚΛΟΜΕΝΟΝ ΜΕ
 { 665. ΜΥΡΡΑΝΟΝ Τετὶ κατὰ τὸ οικό-
 μενον. οὐδὲν γάρ πλέον περὶ Μύρρανς αἰνωτέρω εἴρηται, οὐ δέ πεστον οὐδὲ
 Αἰνέας, αἰνιδέλη λίθῳ κλάσματι ἀπὸ τῇ ὄχηματος, οὐδὲ τῶν ἔπικων τῶν
 αὐτῇ κατηλόπται, οὐδὲ Τύρεος Ἰλον διὰ τῶν κροτάφων αντετέσκεται.
 (Αυτ: σίχ. 552—560.

Στίχ:

Δούπτε παρειάς δ' ἃς δοδέχεται σίφος αἷμφι δ' ἔπειτα
Μάνετο, καὶ θρύσις πάντ' εὔρεα δώματ' ἐπήχει.

Ἐνθεν λευγαλέη περιέπτη Φῆμις ἀντί Αἰνού.

Πάντες δὲ θράχθεν· καὶ δῆξας δ' ἐματα Λατῖνος,

Ἐκπληκτός μοιραστὸς τὸν ἀλόχοον, πόλιων τε ὀλέθρῳ,

Πολλά γε οἱ τὸν αὐτῷ ὄνοτάζων, γνέκα δὴ πρὶν,

Δάρδανον Αἰνείαν μὴ γαμβρὸν δέξατο πρόφρων.

635

Τετάκι αἴμπεδίον πύματόν πε μάρνατο Τύρνος,

640

Πάυρος ηλάσκοντας ἐλαύνων νωχελέως περ,

Ἡδὸντας πάντη πολεμίζων, αὐτὸς ἵδη ἕπποι.

Τιὼ δε γὰρ οἱ πόρθμευστὸς ἀλαοῖς ἐνὶ δέμασιν αὔρα,

Συμμιγέα κραυγῇ, προχόντι τε γάσι βάλλεν

Ἄξευς θρόνος δ' ὅμαδός τε, ἐνὶ σονόεντι κυδοιμᾶ.

645

Ω πόποι ηλίκον ἄδη θροέει νῶν τάχεα πένθος;

Τίσπετε ίωγὴ ηδε αἵπ' Αἴσεος ὥρτο τοσάντη;

Ως φάτο· ηδὲ ἔκφρων ἀνερύσσας ιώια ἔξη.

Τῷ δὲ κασιγνήτῃ, ἡ χῆμα Μετίσκα ἀμεῖπτο,

Οἴα δὲ διφρευτῆς δίεπεν καὶ λῶρα καὶ ἵππος,

650

Ἐνθεν φθεγξαμένη, ἐσσώμεθ', ἔφη, ὡς Τύρνε,

Τρωσὶν, ὅθεν νίκης πρώτη ὁδὸς ήμιν ὄιχθη.

Δώμασι τοῖσι πόλησι ἀμώειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι·

Μέσφα δ' ἄδη Αἰνείας ἐπιμάρναται· Ἰταλιώταις,

Τόφρα γε ημέας αὖντας ιάπτεν πένθεα Τεῦκροις.

Οὗτοι ἀριθμῷ, γέδε νυ κύδει χάσσεαι ησσων.

655

Τοῖα παραφαμένω, ὡς ἀντεπαμέψατο Τύρνος·

Ω Κάσιος, γέδε πάρος με λελήθεις, εῦ τε ἥδη πρῶτον

Ορκια συγχεύσασα μέμιξε ἐνὶ δήρισι ταῦςδε,

Οὐδὲ με νῶν γε Θέαντ' ἀπάφοιο. Τὶς ἐξ Οὐλύμπου

660

Πέσε κατελθόσαν, τοσσὸςδὲ ἀνατλήμεν ἀγῶνας;

Ἡ κασιγνήτας ὄφρος οἰκτροῦ πότμον ἐπόψη;

Τίκεν δέξω; ἢ τὶς δάμων ἔκ με σαώσει;

Αὐτοῖς ὄφθαλμοισιν ὅπωπάγε κεκλόμενόν με

Μύρρανον, (ἢ μηδεὶς πέρι δή μοι Φίλτερος ἄλλος.)

665

Τεθνήξαντα μέγαν μεγαλωσί τε καττρωθέντα.

Ωχετο καὶ Ουφῆς δὲ τάλας, μὴ ἀγχος ἐσέδη

Ημέτερον· δέμας αὖταρέ ξλον καὶ τευχεα Τεῦκροις·

Πορθεθαί νῶν ηδὲ οἰκες (τὸ δέλαπτο οἶον!)

Τλησομα, γέδε ἔργοις ἔπεια Δράγυκοιο ἐλέγγει;

670

Νῶτα δέ τοι, δραπέτης ἀς, τρέψω; καὶ νῦ γε Τύρνον,

Ο 2

Φεύ-

* * *

Στίχ: 667. ΩΧΕΤΟ ΚΑΙ ΟΤΦΗΣ Ανωτ: σίχ. 479.

Στίχ: 670. . . . ΟΤΔ ΕΡΓΟΙΣ ΕΠΕΑ ΔΡΑΓΚΟΙΟ ΕΛΕΤΖΩ; Οξα ΙΑ.

Αἰν. σίχ. 357—391.

Στίχ: 671 . . . ΚΑΙ ΝΤ ΓΕ ΤΤΡΝΝΟΝ κτ: Περιευτολογίας ἔτι γε μεμ-

πτέα. Όυ γὰρ μεγαλέα περὶ ἐαυτῷ ἐνταῦθα διέξεισιν. ἀλλὰ τὸ δειλαν-

δεῖσαντα τῷ πολέμῳ αἰχρεῖς ἀποχωρῆσαι,

τῆς πατερίδος ἐν ἀκμῇ ἔσχης

κινδυνός,

- Vectus equo spumante Saces, adversa sagittâ
Saucius ora: ruitque implorans nomine Turnum:
Turne, in te suprema salus: miserere tuorum:
Fulminat Æneas armis, summasque minatur
655 Dejecturum arcæ Italûm, excidioque daturum:
Jamque faces ad tecta volant: in te ora Latini,
In te oculos referunt: missat rex ipse Latinus,
Quos generos vocet, aut quæ seâ ed fœdera flectat.
Præterea Regina tui fidissima, dextrâ
660 Occidit ipsa suâ, lucemque exterrita fugit.
Soli pro portis Messapus & acer Atinas
Sustentant aciem. Circum hos utrinque phalanges
Stant densæ, strictisque seges mucronibus horret
Ferrea. Tu currum deserto in gramine versas!
665 Obstupuit varia confusus imagine rerum
Turnus, & obtutu tacito stetit: æstuat ingens
Imo in corde pudor, mistoque insania luctu,
Et Furiis agitatus amor, & conscia virtus.
Ut primum discussæ umbræ, & lux reddita menti,
670 Ardentes oculorum acies ad mœnia torsit
Turbidus, éque rotis magnam respexit ad urbem.
Ecce autem flammis inter tabulata volutus
Ad cœlum undabat vortex, turrimque tenebat,
Turrim, compactis trabibus quam eduxerat ipse,
675 Subdideratque rotas, pontesqne instraverat altos.
Jam, jam fata, soror, superant: absiste morari:

Quod

* * *

κινδιώς, μὴ πρὸς αὐτῷ οἷας ἡγάπται· κείνει δὲ τιὰ τοιωτὰς φυγὶκες ἐλεγ-
νοτέραν καὶ αὐτῷ τῇ θαύμᾳ. σιχ. 673.

,Ως οἰκτεῖν τὸ θανάν;

Στίχ: 680. ΤΥΡΝ' ἘΠΙ' ΟΙΩ ΣΟΙ ΤΟ' ΣΑΩΣΛΙ Ἡ δέ Ιūτύρη
ἐξαπατῶσα υπετίθετο τῷ αντίον. Ἀντ: σιχ. 653.

,Δώμασι τοῖσι πόλισι αἴμασιν εἰσὶ καὶ αἴλου.

Στίχ: 685. ΜΥΖΕΙ Όλον τὰ χάλι συμμύων ἔθ' ὅτι υποτονθορύζει
αἱμηχανῶν, μηδὲ ἐξεπέν σεφῶς ἔχων τὸ παρειάμενον.

Στίχ: 686. . . . ΚΡΕΙΟΤΣΑ' ΤΕ Καὶ γέδ' αὐτῷ ἀρει ἐν γῷ-
σι περιεσιν ή Ἀμάτη, ἥτις τὸν ὄμενέτικα εἰς τόδε υπέρ Σὕτατο πάθε-
σα, καὶ τῇ Αἰνείᾳ σωθῆθει απάγγεσα.

Στίχ: 690. . . . ΞΙΦΕΩΝ ΔΗΓΑ ΦΡΙΣΣΕΙ. ΙΛ: Ν. σιχ.
339.

,Ἐφειξεν δὲ μάχη φισίμβροτος ἁγγεῖησι.

Περὶ δὲ τῆς μεταφορᾶς ταῦτη, ὅρα καὶ Ζ. Λιν: σιχ. 564.

Στίχ: 691. . . . ΧΛΟΙΗΝ ἘΣ ΕΡΗΜΗΝ. Ταυτὸν εἶπεν, ἐξω τῷ τῆς
μάχης σαδίς μάτιω περιάγεις, ἐπ' ἐχατιᾶς, ή. εἴπω σρατὸς ἐπιβάς γέ-
ιππέων, γέδε πεζῶν, τιὼν ὑπὸ τοῖς ποσὶ χλοάζεσσαν πίαν ἀπομαρσάντος διέβ-
λαψεν.

Στίχ: 692 ἘΠΙ' ΠΟΙΚΙΛΗ ΤΙΚΟΝΙ ΤΗΓΔΕ. Πῶς γέ ποκίλη ἡ
εἰκὼν; Λινείας κορασυνοβολῶν ὅπλοις παντόιοις κατὰ τῷ Ἀσεος Τεέχη, πε-
θόμενα, καὶ ὅτον ἐπώ κατερεπόμενα πυρσὰ κύκλοθεν ἀφίεμενα, καὶ τῷ
ἐν τῷ πόλες δόμες περιπτάμενα ὁ γηραιὸς Ἀναξ ἐννεὸς υπὸ Φέβε, καὶ
αἱμηχανῶν ὁ, τι ποτὲ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῷ ἐπικειμένῃ ὀλέθρῳ ἔγεισαν

ἐκ πολέμων γαῖα προτιόψεται αὗτη;
οὸν τὸ θανᾶν; Θεὸί ἀλλ' ὡ νέρτεροι ὑμεῖς,
παρέσοιτε, ἐπεὶ μὴ ὑπέρτεροι ἔσκον.

ὑμέας ψυχὴ καταβῆσεται ἥδε,
τῆμων, φύδε τ' αἰκελή γενετῆροι.

οἵα λέγοντα μέσον, διὰ δῆια ὄπλα διαπτάς,
ἀφρεζοντι Σάγης ἐποχέμενος ἵππῳ,

τραυματίας ἵψ, ἐπικέκλετο Τύρονον.
πὶ οἴω σὸι τὸ σαῦσαι· Σὺς γ' ἐλέσαις.

σκηπτῆς δέμας Ἰταλικ' Ἀσεα ὄπλοις
πάντ' ἄρδια ἐπαπειλεῖ πρόχνυ ἐρέψειν.

ορσὰ δόμις περιπτάταις ὡς σὲ Λατῖνοι,
τρέψαντ' ὅσσε· Ἀναξ ἀντὸς δὲ Λατῖνος

τὸν κ' ἐρέει γαμβρόν, τὰ δ' ἐς ὄρκια νεύσαι.

ἀντὴ κρέαςτά τε, ἦ γ' ἐπὶ σὸν φὰ ἐώλπαι,
όνος θάνε, Φῶς δὲ καταπτήξασα ἀπέδρα.

γρόθε πυλῶν, Μέσαπος, δοιμύς τε Ἀτίνας.
μέχσ' ἔλας πυκινὰ δ' ἐκάτερδε Φάλαγγες,

έρι ἕδαν καὶ ξιφέων δ' ἄρδ λῆια Φρίσσει
έ, ο δὲ χλοίων ἐς ἐρήμιων ἄρμα τιτάνεις.

Θάμβησεν φὰ ταφῶν ἐπὶ ποικίλῃ ἐκόνι τῇδε
ος· σῆ δ' ἐνεὸς σιγῶν πάφλαζε δ' οἱ αἰδῶς

μυχάτοις κραδίης, μανή τ' ἄμμικτος πένθε,
ἄρδ ἐριννώδης τ' ἔρος, ιώρεη θ' οἱ δῆλη.

πρῶτον δ' ἄχλυς τε κεδάδη, νῦν τ' ἐπιφαῦσεν,
τε πυριφλεγέθοντ' ίδυς προτὶ τάχε ἐφῆκε

θρὸς, ίδε ὁχέων αὐτὸν κατὰ δέρξατο Ἀσυ·
μέσον δ' ἥρτο Φλογέη σανιδώμασι δίνη,

κυμανομένη δ' εἰς ψρανὸν, εἶχετο πύργος.

675

680

685

690

695

700

Πύρ-

* * *

πασσα βρέχον ἀψαμένη, καὶ ἵν ἀπογνώσει τελείᾳ τὸν ψυχῶν κακῶν ἀποχέμψασα. Οἱ τῶν πολιορκεύτων ἀρχηγοὶ καὶ σημάντορες, ἐπὶ τὰ πεόσα χωρῶν τὰς ἔλας ἐπιθαρσώντες τε καὶ κατεπείγοντες. Πυκναὶ Φάλαγγες ἄλλαι πάντοθεν παρεστεταγμέναι, καὶ ὀποιανθεν ἔξωθεν συμμαχίαν τὰ πολιορκεύτων Ἀσεος ἀποφεάττεσαν. Δῆια ὄπλων ἀντικρύς, ἀπανταχθεὶσαντα.

Στήχ: 693. . . . ΣΤΗ" Δ' ΕΝΕΟ'Σ ΣΙΓΩΝ Καταλέγει τὰ Τύρων τὰς ἔκσασιν ἐμποιήσαντα. Τοῖς δ' αὐτοῖς ἐπεσιν ὁ Μάρων κέχεται, καὶ ἐν τῷ Γ'. τῆς Αἰν. σίχ. 915. κτ:

Στήχ: 698 ΣΚΥΘΩΡΟ'Σ Ἐν ὑπερβάσιοντι ψυχῆς ταράχω, δινοργής ἄμα καὶ συγγελέος τὸν ὅψιν turbidus ἀπλῶς ἔχει ὁ Μάρων: (τεταρτεύομέν, τεθολωμένος.) Λυτοὶ δὲ ὅτω (σκυθρός) ἡρμιώευσαμεν, ως ἀν μήτις θέλωσιν αὐτῷ ψυχῆς περιβάσαι ἔτι ὑπολάβη τὸν ἐξ αἰμηχανίας, ηδοριστας, ὅπερ εἴκη τὴν προείληπτα γαρέ σίχ. 696.

„Ως πρῶτον δ' ἄχλυς τ' ἐκεδάδη, νῦν τ' ἐπὶ φαῦσεν.

Στήχ: 700. ἈΓΚΥΜΑΙΜΟΜΕΝΗΝ Αἱ γαρ τῆς αἰρομένης φλογὸς κορυφὴ, κύμανσιν οἷα τινὰ τοῖς θεωμένοις παρεισῶσι· καὶ σωήθης ἡ Ματθορεῖται τῷ Μάρων. Ορα καὶ Α. Γεωργ. σίχ. 541.

„Λίτιν παφλάζεσσαν ὄπώπαμεν, ως δὲ διαγέντων
τῆς δ' ιπνῶν μυχῶν, διεζηδόν κύματα χωῦτο;

Μβλ. ΙΙ.

Στήχ:

Quò Deus, & quò dura vocat Fortuna, sequamur.
Stat conferre manum Aeneæ: stat, quicquid acerbi est
Morte pati: nec me indecorum, germana, videbis
680 Amplius. Hunc, oro, sine me furere ante furorem.

Dixit, & è curru saltum dedit oxyus arvis,
Perque hostes, per tela ruit, moestanque fororem
Deserit, ut rapido cursu media agmina rumpit.
Ac veluti montis saxum, de vertice præceps
685 Cum ruit avulsum vento: seu turbidus imber
Proluit, aut annis solvit sublapla vetustas;
Fertur in abrupto magno mons improbus acta,
Exultatque solo, sylvas, armenta, virosque
Involvens secum. Disjecta per agmina Turnus,
690 Sic urbis ruit ad muros, ubi plurima fuso
Sanguine terra madet, stridentque hastilibus auræ:
Significatque manu, & magno simul incipit ore:

Per-

* * *

Στίχ: 701. . . . ΑΤΤΟΣ ΣΓΗΣΕ ΞΤΜΠΗΣΛΕ, Λύτε γαρ τύρε,
τὸ τὸ ξυλινὸ πύργον ἐπινόμητον ὑπῆρχε καὶ ἔργον, ἵνα διὰ τροχηλῶν με-
τακομιζομένης οἴπερ ἀν δέη τὸ πυργώματος, παρὴ τοῖς ἐν τῷ λασαὶ ἐξ ὑ-
πηρεξίων ἀντόθεν τὸ πολιστρόντας αἰμιώδαι, καὶ τὸ τάχθες ἀποστο-
βεῖν. Εξέπληξεν οὐκαὶ τέτο τύρεν, ψόνην ἡττον τῶν ἄλλων, εἰς πενοὺς τα-
καὶ μάτια κατιδέντας αἰπεῖσαν αὐτὰ τὰ ἐπισκεπταν τὸ μπχανεργυμάτος.

Στίχ: 703. ΝΙΚΑΙ ΤΑΚ ΜΟΙΡΩΝ ΚΑΣΙΣ . . . Πρές ιύτυρην ταῦτα,
τὰ γενομένηα σύντῳ τῆς αἰναβελῆς παρειτιον. Ορα εἴωτ: σίχ. 650—656.

Στίχ: 704. ΕΣΠΟΜΕΘ ΟΙ ΘΦΟΣ, ΟΙ Τ ΛΙΝΗ ΔΛΙΜΩΝ . . . Ούτοι
καὶ τῷ Εἰ Αἰν: σίχ. 749.

” Μοῖραν ἄγωστον αἰπάγωστον τὸ ἔπειρον
‘Αλλ’ ἐκεῖσε μὲν παρεινετικῶς, καὶ ἐν ὑποθήκης τρόπῳ ὑπὸ τὸ γηραιόν
Ναύτης αἱρηταὶ τῷ Λινέα, ὅδε δὲ πρὸς ιύτυρην ὑπὸ τὸ ὁμάρεονος κατ’
ὄργια, καὶ εἰον ἐξ ἀπογινώσκων.

Στίχ: 705. ΣΤΗΣ ΟΜΟΣ ΛΙΝΕΙΛΙ ΧΩΡΗΣΕΙΝ . . . Πρεθέμιν καὶ
ἔπιστα βεβαιώντες καὶ αἰματαθέτων.

Στίχ: 707. . . . ΜΑΝΗΝ . . . ΜΑΝΗΝΑΙ. Αττηπός ὁ τρόπος.
Στέρβοις δὲ φοινὶ στὸν ἀρχαῖκὸν τὸ χῆμα, πρὸς Λατίνης αἰφορῶν παροῖσε,
η̄ χρῆσις στοι μάλα σιωπήτης ὑπερον. Επεὶ δὲ παρενεγετέθη (τὸ περὶ) απε-
τέλεσμα καὶ στὸν παραφράσαντας τὸ φηθὲν ἔρματεῖσαν: Εἰ μὲ τοῖς προ-
θυμίαις μανιωδαι, καὶ περὶ οὐ χερσὶν ἐλθόνται τοῖς πολεμοῖς ἔργον μανιῶν.
Η δὲ μανία αὐτῇ πρὸς τὰ ἐξης μιτάστα, προπαραπονήτις οἷον λιγὸν
παρεπάθητος. Ως καὶ περὶ τῶν Ταύρων εἴρηται, τῶν καὶ πρὸ τῆς κατ’ ἀλ-
λήλων μαχῆς προχειριζόντων τὰ τὰ ἄγανος. Γ. Γεωργ. σίχ. 269.

Στίχ: 708. Ή, ΚΑΙ Γ' ΕΣ ΟΧΕΩΝ κτι. Ιλ: Γ. σίχ. 29.

„Λύτικα δὲ ἐξ ὄχεων οὐκαὶ τεύχεσσιν ἀλλο τριμάζει.
Στίχ: 711—715. ΤΣ Δ' ΟΤΕ ΕΞ ΟΡΕΟΣ ΚΟΡΤΦΗΣ . . . Ιλ: Ν. σίχ.
736.

” . . . Ήρχε δὲ ἀρ “Εκταρ
” Λυτηρὲ μεματὼς ὄλοσιτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης
” Ον τε κατὰ σειρένης ποταμὸς χειροάρδοος ὥσπ,
” Ρήγεις ἀπετέτω ὄμβρων αἰγαλέος ἔχματα πέτρης.
” Τψι, τὸν αἰαθρώσκων πέτρην, πευκέα δὲ θεοῦ πετρῆ
” Τλη, δὲ ἀσφαλέτως θέσις ἔμοισδε, ὄφρ δὲν ἱκηταὶ^{της}
” ισόπεδη, τόπε δὲτι πυλίστα, φασύροντος περ

στίχ:

*τοι Θεος, οι τ αυη δαιμων κικλησκε
μόσ Αινεία χωρήσει· σῆς δ, τι δανὸν
ν θανάτοιο. Ἐλεγχέα γτι με δέρξη
ς. ἀλλ' εία μανία πρὶν τιν με μανίωσε,*

Η, καὶ γ' ἐξ ὄχεων ἐπ' ἀρέστας ἀλτο χαμᾶς,
ἐκπρολιπών γε κασιγνήτια ἀχέσσαν,

Ἐπειδὴν γέ καστρούμα αχεσσα,
Ι ἔρ ΒΕΛΕΩΝ, καὶ δῆτ' ἀγήματα δίγγυν.
ΟΤΕ ΞΕΞ ὄρεος κορυφῆς ὄλοοιτροχος ὅγκος

κατὰ σεΦάνης ποταμὸς χαιμάρρος ὥσπ
ἀσέτω ὅμιθρω ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,

ἀνασκιρτῶν πέτετ', ἐκδυπῶν δ' ἐλελίττε,
πώεα, ἀνδρας ὁμῶς μεμαὼς ιδὲ Τύρος,

δάσας τε λόχης αργού ἀνὰ τάχεα Ἀσευς,
· Έώ πολλοῖσι διάβροχος αἴμασι γαῖα,

δέ ἐπιβρέμον ἐν ταρφειοῖς ἔγχεσιν ἀνραι·
δὲ σημαίνων, κράτων τε μέγ' ὡς ἐπαῦτα.

εσθ' ὡς Ροτόλοι, βελέων τὸ ἵχεσθε Λατίνοι·
ἢ, η κεν ἔστι γέ, η δαιμων· αἴκος ἔμ' οἶον

εκπλῆσαι τὸ ὑμέων, καὶ κρῖν' εὐλογεῖτες μὲν δὰς χάσαντο, μέσον δὲ μετάχυμιν

Διος δ' Αἰγαίας, ως τένομ' ἀκεσε τὸ Τύρον
χεά τ' αἴψα λίπεν, λίπεν ἀνταρ̄ δ' ἔρηκεα ἄτι-

βαλε δ αιμβολίας, ῥηξεν δὲ τὸ έέργυματα πάν
τα δὲ γήθων αιμοί δ αἱ οἱ βράχε τέυχε

σος Ἀθως, η ὅσσος Ἐρυξ, η αὐτὸς ὁπόσσος,
τε βρέμων πρίνοις σιλπνοῖσι πατήρ Ἀπενίνος

705

730

700

B-2

*Han

— 10 —

Στήχ: πηγ. "ΕΝΩΛ ΕΙΝΗ ΠΟΛΛΟΙΣΙ ΔΙΑΒΡΟΧΟΣ ΑΙΜΑΣΙ ΓΑῖΑ, "Ενθα τε
ιενέστερον δὲ τὰς πάρες, ΙΔ: Ν. 574, 280.

„Βαῖν δὲ ἵρεν ἐνθα μάλιστα μάχη ποιῆι Φύλοτης ἦν.
ΣΤΙΧ. ΝΘ. ΧΕΙΡΙ ΔΕ ΣΗΜΑΙΝΩΝ, ΚΡΑΖΩΝ ΤΕ . . . Καὶ χίματι καὶ

**Φανη τες Ῥοτόλεγος απέιργων τῷ μάχεσθαι, καὶ τιὼ πρόθεστο τούτῳ έστιν
καταγγέλλον, ὡς τοι ὁ πατέρας Ὀρφεώς Βίτανός τοι. Γ. 5·χ. 77.**

„Καὶ δὲ εἰς μέσον ὅτε, Τρίτῳ πέμπεται Φάληρας
„Μέσος δόρος ἔλαιν

Στήχ: τοῦ ἈΒΒΑΛΕ Δ' ἈΜΒΟΛΙΑΣ Τπερέθετο τιὸν ἐκπαλούργηστον
τὸν διὸ μενορρεχὸν εὐτραμτέδαι τῷ πολέμῳ μερέμενος κρίσιν.

Στίχ: 728. . . . "ΑΘΩΣ "ΕΡΥΞ κτ: Περὶ μὲν τὸ "Αθωνος,
ὅς Α. Γεωργ. σ/χ. 379. Περὶ δὲ τὸ "Ερυκος, ὃ περὶ κύ Σπελιας ὅρος, ὑπὲρ Ιών
ησκόπου τοῦ Λαζαρίου. ιωνοκάστρου - ὃν Α. Αἰν. εἰτε βιβ. Τάχταις ειών τοῖς

επι πάλι το Δρέπανον μηδεργάταν, εν Α. Ανν: 51χ. 6ω. Τότεις οις τοις
σφεσι, καὶ ἐπὶ τότεις καὶ τρίτῳ συμπαρελθόντες τῷ· Απεννίῳ, (ἐΦεξ: 51χ. 729) οἱ οὐρανοὶ ξένους ποιεῖσθαι μέντοις, π. ταῖς ἐν αὐτοῖς ὑλαις, οἵας διάταξ

τού. ταῦτα ἀπό τοῦ προτερίου ποιῶντας, τῷ τοι εἰ αὐτοῖς οὐλας, ταῦτα γενέσθαι τοῦδε τοιούτου γενέσθαι, τούτου γενέσθαι περιττάμενοις, τὸν δινέσσεν ἐξαντλεῖ τοι τὰ μεταφυσικά παντας φύσεωντα, καὶ τῷ οὐτομορφῷ περιβρέσ-
χοτας

Parcite jam, Rutuli, & vos tela inhibete, Latini.
 Quaecumque est fortuna, mea est: me verius unum
695 Pro vobis fœdus luere, & decernere ferro.
 Discessere omnes medii, spatiumque dedere.

At pater Aeneas, auditio nomine Turni,
 Deserit & muros, & summas deserit arces,
 Præcipitatque moras omnes, opera omnia rumpit,
700 Læticiâ exultans, horrendumque intonat armis.
 Quantus Athos, aut quantus Eryx, aut ipse, coruscis
 Cum fremit ilicibus, quantus gaudetque nivali
 Vertice se attollens pater Apenninus ad auras.
 Jam vero & Rutuli certatim, & Troës, & omnes
705 Convertêre oculos Itali; quique alta tenebant
 Mœnia, quique imos pulsabant ariete muros;
 Armaque deposuere humeris. Stupet ipse Latinus,
 Ingentes, genitos diversis partibus orbis,
 Inter se coiisse viros, & cernere ferro.

Atque

* * *

χοντα. Σημεῖοι δὲ ἐνταῦθα οἱ Σχολιασταὶ, ὅσον ὑπερέχοντα Τίγρας Λινέαν
 ὁ Μάρων παρέτησεν ἐκεῖνον γὰρ. Φασὶ, πέτρας ὄγκῳ, τῷ εἰς ὄρες κα-
 ταβρασσομένῳ εἰκάσας, (ἀνωτ: σίχ. 71.) Τέτον ὄρεσιν τῷ ὄλοχερέστι, τρε-
 σὶ δὲ, καὶ τέτοις τῶν ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας τοῖς μάλιστα περισσούμοις,
 παρέβαλεν.

Στίχ: 742. . . . ΣΥΛΛΙ. . . . ΤΑΒΤΡΝΩΙ, Τὸ μὲν, ὄρος ἐςὶ Βερ-
 τίων ὁ Σύλλας, οὐδὲ Σύλλας ἡτοι καὶ Σύλβα (Sylva) εἴρηται διὰ τὸ δασῶδες, οἷον
 Υλα. Βερυττία δὲ η τῷ Καλαθείᾳ, οὐν ὁ τῶν Εθνικῶν Συγγραφέους μοίραν
 ὑποτίθησι Σκελίας, διὰ τὸ πάλαι ταύτη σωῆθεν πρό γε τῆς φήξεως,
 ως καὶ Μέλας μὲν ὄισται (Βιβλ: Β'. Κεφ: Ζ'.), καὶ Πλίνιος (Βιβλ: Γ. Κεφ:
 Η'). οὐ δὲ Κλεβέριος μετ' ἐκείνης αὐτὸν ὑπὸ ζητήσει, Φέρεθαν ἔθετο, οὐ
 Α'. Βιβλ: περὶ τῆς πάλαι Σκελίας, Κεφ: Α'. Τὸ δέ τοι Ταβυρνών, (περὶ)
 οὐ ἐν Β'. τῶν Γεωργ. σίχ. 42.) ὄρος λαὶ τῆς πάλαι Ιαπυγίας, ἐλασίσις ἐν
 τοῖς ὑπωρεύοις κατάκομον. Τοῖς δὲν, ἐν τοῖς δευμόσι τέτοις, αὐτικερστιζομέ-
 νοις τὰ πολλὰ Ταύρους, Λινέαν τε δὴ καὶ Τύρουν ὁ Ποιητής, οὐ τῷ κατ'
 αἰθήλων συζάση μάχην παραβάλει. Λλαδα τὰ περὶ τῆς τοιᾶς δὲ Ταύρου
 μαχίας, ἐνρήσεις καὶ ἐν τῷ Γ. τῶν Γεωργ. σίχ. 252. ἐκτιθέμεται.

Στίχ: 743- ΕΤΓΕ ΔΥΩ . . . ΤΑΥΡΩ, Ός λίαν προσφυῶς ὁ Μάρων
 τῷ εἰκόνι τῷδε ἐνταῦθα κέχρηται. Παράξιμο γάρ καὶ τές Ήρως ὑμῶν ὁδὸς
 Λαβίην, ὁστερ ἐκεῖ τὰς Ταύρους η καλὴ πόρταξ. (Γ. Γεωργ. σίχ. 254.)
 Τῷ δὲ αὐτῷ τῷ δὲ εἰκόνι, ἐπὶ τῆς πυγμαχίας Ἀμύκε τῷ Βεβρύκουν "Λινέ-
 τος, καὶ Πολυδεύκες τῷ Ταυραρίδε, καὶ Ἀπολλώνος κέχρηταις Ἀργεῖον.
 Βιβλ: Β'. σίχ. 88.

„Δψ δὲ αὐτοῖς σωόρευσαν ἐισαντίοι, πῦτε Ταύρω
 Φερβάρδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτῆστε δηριάσθαι.

Στίχ: 752-755 . . . ΖΕΤΣ ΧΡΥΣΕΙΑ ΤΑ'ΛΑΝΤΑ ΤΙΤΑΙΝΩΝ κτ: Ίλ:
 Θ. σίχ. 69.

„Καὶ τότε δὲ χρύσεις πατήρ ἐτίτανος τάλαντα.
 „Ἐν δὲ τῷδε δύο κῆρε τανηλεγέως θανάτοιο,
 „Τράων δὲ ιπποδάμαιον καὶ δαχαιῶν χαλκοχιτῶν.
 „Ελκε δὲ μέσσας λαβὼν, φέπε δὲ αἵσιμον ἡμαρτιανόν.
 „Αἵ μὲν δαχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείην
 „Ἐξέθιω. Τρώων δὲ, πρὸς θρησκὸν ἐνριψὸν αἴρεθεν.
 Καὶ Ίλ: δὲ Χ. σίχ. 209. Ταὶ αὐτὰ. ὑπὸ Ομῆρος ἐπανιληπταὶ, παρ-
 δεσσα, οὐ μὲν τοῖς προτεθέσσι, η τῶν Τρώων πρὸς τῶν Ἀχαιῶν αὐτοταλα-
 πεύσται

Ροτόλοις δὲ, ἀτὰρ Τρῷες, καὶ πάντες
σε σρεψαν· ὅσοι τε ἐπάλξιας εἴχον
εἰς κριοῖσιν ἔνερδ' οὐ τέχεα κόπτον,
ἐπ' ὕμεων θέντο· ὁ δὲ ἀρέτης θάνατος
ισορόων, ἐξ ἀλλοδαπῆς δὲ Φῶτε,
ω συντάντε διακρινήμεναι ὅπλοις.

735

ἀ δὲ αἰτία πεπταμένον πέδουν ἄντια ὡς ἐπιώφθεν,
τροχάλῳ ἔγχη τηλθ προϊέντε,
ιβαλέτω σάκεσ' ἐυήχῳ χαλκῷ τε·
ὑπεδοιάχει πληγαῖς δὲ πυκα ἵψεεσσι

740

ν, καὶ εἰς ταύτῳ τύχῃ τὸ ἀρετή τε σωῆφθεν.
εἰδὲ ἐν ὑλήσιτι Σύλᾳ, απὸ τε Ταβύρων,
ω τρέψαντ' ἐν ἀγῶνι μετώπατα Ταύρω,
ἀντιβίω, δειλοὶ δὲ χάσαιτο βοῶται·
δὲ ἐννεὸς ίζατ', ἀτὰρ μύζεσ' αἱ πόρτεις,
χρέει ἀγέλης, ποτέρω δὲ ἀρετα πώεα ἔξει·
κατ' ἀλλήλοιν μίγνυτον τρώσιας ίφι,
πτοντε κέρα, πλώσι δὲ ἐν αἵμασι λάβροις,
νας ηδὲ ὕμεσος ἥχει μυκήθμασι δὲ ἄλσος·
τ' Αἰνέας ὡκ αἴλως, καὶ Δαύνιος ἥρως
αν σακέεσσιν· ἐς θρανὸν ἥρετο δὲ θράση.

745

α πατὴρ δὲ Ζεὺς χρύσεα τάλαντα τιτάνων,
ετο ἀμφοτέρων μοιρήια ἔτι ὁμοῖα.
τιγγας δὲ ἀνέχων, διὰ δὴ σκοπέων τρυτάνευεν,

Ος

* * *

τεῦται αἴσα, ἐν δὲ τοῖς ἐκεῖ πρὸς τινα Ἀχιλλέως ή Ἐκτορος, καθὰ καὶ
παρὰ τῷ ἡμετέρῳ ἐνταῦθα ή τῷ Τύριος πρὸς τινα Αἰνέας. Σημειώται δέ
καὶ τέτοιοι Μακέβιοις (Βιβλ. Δ'. Κεφ. ΙΓ') τινα ὑπεροχὴν Ὁμήρου ὑπὲρ
τον Μάρωνα. Ήδὲ, εἴ τη εἰκόνι καθ' αὐτὸν κατέται, (ἢ αὐτὴ γάρ εἰ
παρε αἰμοῖν καὶ μια.) ἀλλ' ἐν τῇ χεήσει. Ταλαντέους γάρ δὲ τῷ Ὁμήρου
Ζευς τὰ τοῖς ἀναγνώσκουσιν ἔτι ατέκμαρτα, ὡς μήπω ἐκπεφασμένα· δέ
δὲ τῷ Μάρωνος, τὰ, εἰς ᾧ ἐφέη πρεσεπόδαι, εἰκέτι αἴδηλα, εἰδὲ τινα φοπιώ
αἴμφιβαλλομένων ἔχοντα. "Η ωχὶ ὄηλα, ἀττα προλαβόσα Ἡρα πρὸς Ίου-
τύρηντι ἐφέγχατο, σίχ. 154—158; καὶ δοκεῖπως ἀρετα Οὐιέγιλος ὄψε, καὶ
ὅτε εἰκέτι καιρὸς ιῶ, ἐν χερσὶ τῷ παρε αὐτῷ Ζηνὸς τινα Τρυτάνων θέματι
ὅπερ εἰσὶ, παρε καιρὸν δοκεῖ τῇ Ὁμηρικῇ εἰκόνι προσχεῖσαδαι· Ἀλλ' αὐ-
τὸς καὶ τινα Μακροβίοις περὶ τάττε κείσιν, καὶ τοι πλαστυτέρων ὅσταν, πα-
ραθέδαι ὅδε εἰς κατακνίσω, ἢν ἡδη καὶ Ἀγγελος Σαμ. ὁ Κλάρκ. ἐν τοῖς
εἰς τὰ Ὁμήρου Σημειώσεσιν αὐτῷ (Ιλ. Σίχ. 209.) παρέθετο Inferiorem
his Virgilium Homero obseruavit (Macrobius) eo quod Homerus hæc, jam
ante quam appareret utram in partem propenderet victoria; Virgilius autem
eadem sero dicat, postquam & prævisum & præfictum fuisset Turnum utique
periūrum „Ηττώμενον ἐν τέτοιοι Οὐιέγιλοις Ὁμήρου Μακροβίοις παρετή-
νεσσεν. Ὁμηρος μὲν γάρ τάδε πρὸ τῷ αναθανίων τινὶ νίκῃς ὄποτέρωσε
αἴθεψες Οὐιέγιλος δὲ τὰ αὐτὰ ὄψε λέγει, μετὰ τὸ καὶ προοραθίλιαν καὶ
προρρήθιλιαν, ὡς Τύρης αἴπελλυθαγ ἔμελεν,, Εἶτα ὁ Κριτηὸς ὑπὲρ τῷ
τίττηθέντος οἷον ἀπολογύθμενος, καὶ τα ἐξης προσιθησαν. ὃν ἐνεκα εἰκα
αἴλως, η τὰ δευτερεῖα τῷ πρωτοτύπῳ ἐν τοῖσιν αἴπενέγκαδαι, τὸν διὸ
πάσης αἰτῷ τῆς Ποιήσεως ζηλῶσαι απδάσαντα. Ητο autem ratio fuit non
quondam omnia quia ab auctore transcripsit, quod in omni operis sui parte
alicuius Homeric loci imitationem volebat inferere, nec tamen humanis viri-

Βιβλ. ΙΒ.

Q

bus

- 710 Atque illi, ut vacuo patuerunt æquore campi,
Procursu rapido, conjectis eminus hastis,
Invadunt Martem clypeis atqne ære sonoro.
Dat gemitum tellus; tum crebros ensibns iæsus
Congeminant: fors & virtus miscentur in unum.
- 715 Ac velut ingenti Syla, summove Taburno,
Cum duo conuersis inimica in prælia tauri
Frontibus incurunt: pavidi cessere magistri,
Stat pecus omne metu mutum, mussanique juvencæ,
Quis pecori imperitet, quem tota armenta sequantur:
- 720 Illi inter fæse multa vi vulnera miscent,
Cornuaque obnixi infigunt, & sanguine largo
Colla armosque lavant: gemitu nemus omne remugit:
Haud aliter Tros Æneas, & Daunius Heros
Concurrunt clypeis: ingens fragor æthera complet.

JVP-

* * *

bus illam divinitatem ubique poterat æquare. Sed hæc et alia ignoscenda Virgilio, qui circa Homerum nimietate excedit modum; & revera non poterat non in aliquibus minor videri, qui per omnem poesin suam hoc uno est praecipue usus archetypo. Acriter enim in Homerum oculos intendit, ut simularetur non modo magnitudinem sed et simplicitatem, et præsentiam orationis, & tacitam majestatem. Hinc diversarum inter Heroas suos personarum varia magnificatio; hinc Deorum interpositio; hinc anchoritas fabulosorum; hinc affectuum naturalis eæ pressio; hinc monumentorum persecutio; hinc parabolæ exagratio; hinc torrentis orationis sonitus; hinc rerum singularium cum splendore fastigium. Ἐγώ δὲ τὰ εἰρημένα καὶ κατὰ λέξιν ἐξεδίλλω· γράφω γὰρ παισὶ τοῖς Ἑλλών, οἷς καὶ τὸν παρόντας πόιον ανείληφε χαριζόμενος· γάρ ἀλλοι δηλονότι, οἵ προς τρυφῶν τὰ τοιωτὰ περιστῶς πλατύντες, καὶ πολλαχόθεν αναλέγεθαι ἔχοντες, διὰ τὸν ἐναποτεχθεῖσα σφίσι κόρον, ὡς ἐπὶ παρατεθέσης κράμβης, τῆς δὲ δισ μόνον, αὐλὰ καὶ πολλάκις, καὶ ὑπὸ πολλὰν αὐτοῖς ἐψυχθέσης, τυχόν καὶ ἐπιτευτιάσθαι. „Ἐπὶ παντὸς (Φησὶ) τῷ ποιήματος, αἱ τι τῶν Ὁμηρικῶν διὰ μηδόσις παρενέργαι βελόμενος, (Οὐιργίλιος) δὲ εἰς τε λᾶ ἀνθρωπικᾶς διωάμεστος ἐπείνας Ἀειστητος ἐφικέδαι. — Ἀλλὰ γὰρ συγγρατέον κανταῦθα, ὡς „καὶ ἄλλοι, τῷ Μάξωνι, εἰ δὲ ὑπερβελῶ τῆς περὶ τὰ Ὁμῆρος πάσης, „ἔπει παρεξηνέχθη τῷ δέοντος· οὐδὲ γὰρ λᾶ ἄλλως, τὸν διὰ πάσης „ἀντὶ τῆς ποιήσεως ἐνὶ μάλιστα τῷδε παρηκολεθθηκότα, μὴ ἐνεσχέδιος „καὶ ἥσσονα. Εἰς Ὁμηρον γὰρ ἐπεῖδεν ὀξεῖας τὸ τῆς ψυχῆς ὀπτικὸν σωτείνας, ὡς δηλῶσαν δὲ σπῶς δὴ τὸν σύγκον τὸν ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ τὸν „αἴφελεσσαν, καὶ τὶ πρόχειρον τῷ λόγῳ, καὶ τὸ διὰ στρῆτος μεγαλέσσον. Ἐργεῦθεν ἡ τῶν ὑποκεμένων ἀντῶ διαφόρων Ἡρώων ποικίλη μεγαλοπρέπεια· „ἐντεῦθεν ἡ τῶν Θεῶν μεσιτείᾳ ἐντεῦθεν ἡ περὶ τὰ μυθοπλαστήματα τίσις· ἐντεῦθεν ἡ κατὰ Φύσιν πρόσφορος τῶν παθῶν διεκτίπωσις· ἐντεῦθεν „ἡ τῶν απομνημονευομένων παρεκολεθθησις· ἐντεῦθεν ἡ τῶν παρερβολῶν ἐπισώρευσις· ἐντεῦθεν ἡ τῆς λέξεως φεύματος ἡχα· ἐντεῦθεν ἡ ἐπί „τοῦ Φρεγομένων ἀκρότης μετὰ λαμπρότητος. Καὶ Μασκρόβιος μὲν ταῦτα. Οἱ δὲ Σκαλιγερος, τιὼ τῷ Διὸς παρ ἐκατέρῳ τῶν Ποιητῶν πλάτιγγα, περὶ ἡς ὁ λόγος, ἀλλως πως διὰ τῆς παρ ἐαυτῷ Κροττεκῆς ταχόντης διατρυγανέσσας, τὰ τε ὑπὸ Μακροβίου ἔνθεντας μικρές τιθεισ, τιὼ δοπιῶ ἀπασταν κανταῦθα τῷ, ὑπὲρ δὲ ἵσαται, χαριζεται Μάρσωνι, (Βιβλ. Ε. Κεφ. Γ.) καὶ ἐκάνει καὶ μόνον τὸ ἔπος (σιχ. 755).

„Ος τ' αὐτῶς πονέσσει, ὃ δέψει τὸν αἴσιμον ἔμαρ. Παντὸς τῷ Ὁμηρικῷ ἐδάφεις κρίνων υπέρτερον. Αμέλεστοι πρὸς γεῦστα τῷ Σκαλιγέρῳ, ὃ τοι μάλα ἐφιώδαιε τὰ Ὁμηρικὰ δύο ἐκεῖνα:

„Δι

"Ος τ' αὐτως πονέσαι, ω̄ δέψει τ' αἰσιμον ἥμαρ·
"Εγδ' ἀρ ἀποινέ, ω̄ς γ' ἐδόκει, ἐξήλατο Τύρνος.
"Αορι δ' Αἰνέας καθίκετο, πᾶσε τ' ἀναχών.
Τρῶες δὲ κράξαν μέγα, δειμαλέοι τε Λατῖνοι.
"Ησια δὲ σρατιαὶ μετεώρω· οὕτι δὲ πισὸν

755

Q 2

Φάσ-

* * *

"Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πελυβοτέρην
"Ἐγέδιλα, Τρῶαν δὲ πρὸς ἡρων εὑρίσκεται,

* Ων ἐκ οἴδ' εἵτε εἰπεῖν ἔχοι ποιητικώτερον.
Καὶ ὁ Des-Fontaines δὲ, ἐν ταῖς εἰς τὸν Μάρων αὐτῷ Σημεάσεσι (Σημ: 42.) ἐπιλαμβάνεται 'Ομῆρος, ὅτι: Il annonce d'avance, et mal-a-propos l'issue du combat, en disant que le Jour fatal d'^o Hector fit pancher la ballance. (τὸ τῆς μάχης πέρας παρὰ τὸ προστῆκον προκαταγγέλλει, εἰπὼν, ὅτι: δέπει δ^ο Εκτορος αἰσιμον ἥμαρ. Ιλ: Θ. 51χ. 212.) Καμιλιανὸν τὸτε λιθοπέρ ἐπελάβετο Μακρόβιος Ουργιλίου· ὃ δὲ Αββᾶς τῶν ὑπὸ Ἡρακλείου προσερημένων πρὸ τῷ συμβαλέδαι αἰλίλοις τὸς Ἡρως, (Λινωτ: 51χ. 154—160.) ἦ δοκεῖ ἐπελάθετο, καὶ ατόπως 'Ομηρον κακίζει, τὸν ἐπ' αὐτῷ τῷ αγώνῳ, ὅτε ἐν χερσὶν λιθὸν Πηλέως τῷ τῷ Πράμας, ἐπεισάγοντας τὸν τέταυ τὰς Μοίρας διασαθμάμενον αἰλίλα πότε γαρ καὶ ἔδει τὸτο ποιῆσαι; η μετὰ τὸν αγώνα; τῆς οἰωνίας Τρυτάνης εἰς δήλωσιν κυηθέσης, ἐκ τούχε λόγου μὴ καὶ Φανερὸν γενέδαι ὅποι αἴσα κλίνασσα ἐτυχεν. Οἱ δὲ τοις Μάρων καὶ πρὸ τῷ δυγοσατῆσαι τὸν Δια, προεξέφυγε διὰ τῆς Ἡρακλείου μέλλον ἐκβίησεθαι, πρωθυσέρες πως τῇ τάξει χρησάμενος, ως παρεπημεῖς τοις Μακρόβιος· τὶ γαρ ἔδει πλάστηγος, λιώκα ταὶ τῆς φοπῆς ήν ἐπιδηλα;

Στίχ: 758. ΤΡΩΓΕΣ ΔΕ' ΚΡΑΞΑΝ ΜΕΤΑ, ΔΕΙΜΑΛΕΟΙ ΤΕ ΛΑΤΙΝΟΙ. Ξιφήρης Τύρνος ἐφύλατο, καὶ τῷ Αἰνείᾳ κατήνευκε καρτερῶς, ω̄ςε κατεαγῶν τῷ Φάσγανον διντῷ τῆς πληγῆς τῇ σφοδρότητι. Ἐπὶ τέτοις Τρῶες τε δὴ καὶ Λατῖνοι ἀμας ἀνέκραξαν, αἰλαίοι δέντεροι δέσαντες. Οὗτοι διαφέρονται ὁ Μάρων:

Exclamant Troes, trepidi que Latini.

Τὶ δει; ἐκ εἰκὸς λιθὸν τεναντίον, τὸς Τρῶας μᾶλλον αἰμφ' Αἰνείᾳ πληγέντις δεῖσαι, η τὸς Λατίνος αἰμφὶ Τύρνῳ τῷ πληξαντι; Αἰλαία τὸ δέος ἐπῆλθε Λατίνοις (Φησὶ Σέρβιος) ἀτε δὴ καλῶς εἰδόσιν, ὅσον τέ αὐτικάλε αἰλικῆς Τύρνος ήσσων ἐτύγχανεν· ὃ δὲ Des Fontaines, εἴτε πρόσφορον, εἴτε αἰλαίας πιστὸν τῷ ἐρμίωσαν αἰπέδωκεν· εἰς τεναντίον γαρ αἰτιμεθέλκυσσε τὸ Μάρων ἐπος, καὶ τὸς Τρῶας ἐκδειματώσας, τὸς Λατίνος υπέθετο μόνον αἰναβοήσαντας. A cette vûe les Troyens palissent, & les Latins poussent un grand cri. Αἰλαία τῷ Αββᾶ, ἐδὲ ὁ ἡμεθύης παρακολεύθησεν ήξισεν, αἰπέδωκε γαρ πιστὸν τῷ τῷ Μάρων ἐπος: Les Troyens jetent un grand cri, ainsi que les Latins tremblans. Καὶ ὁ Ἰταλὸς δὲ Κάρος ἀσαύτως ἐρμίωσεσσεν:

Gridaro i Teucri

Trepidaro i Latini

Ἐμοὶ γαν δοκεῖ, ὅτι τὸ (δειμαλέοι) ὃ Πομπήις αἰπέδωκε τοῖς Λατίνοις, θεσσαμένοις τῷ τῷ ξιφεῖς, διπος κατεάγη διατρυφθὲν, καὶ Τύρνον κατέλιπεν ἀσπλον· η ἀλλως, τὸ (δειμαλέοι) ληπτέον ἀν εἴη κατὰ τῷ λεγομένῳ τῷ δέος ἐκσασιν· (Ορεα τῷ ήμετ: Λογικ. δ. Σελ: 253.) ὧσε τὸς Λατίνος ἐνταῦθα περιδεῖς ὄντας υποσημανεδαι, καὶ πρὸ τῆς συμβολῆς ἔτι τῶν αἰγανίδων, οἷα εἰκὸς τὸς ἐν τῷ πολέμῳ ἀχεις ἐκεντες αἰτυχήσαντας, καὶ ἐφθέγκας ήσσονταις· καὶ ὅτι Τύρνον Αἰνείας οἱ Ροτόλοι προειληφότες υπῆρχον ἐνψυχία τοις δώμῃ πολὺ αἰποδέονται· ἢν δήπει ἐνοισιν, καὶ τὸς αἰνωτ; ἐπη σωισησσεν. (51χ. 227—232.) Η καὶ αἰλαίας, (ην δέη καὶ Λατίνοις τι μέρος τῷ ἐπιφύσοντος αἰκονεῖμας δέης.) παραληπτέον τὸ (δειμαλέοι) αἰπό κοπῆ, καθάπερ δὲ καὶ τὸ (κράξαν.) ἀσπεσ γαρ τῷ τῷ Λατίνον ἀξητακόμενον, εἴτε καὶ τὸ (δειμαλέοι) αἰνάπαλιν καὶ περὶ

Τρῶαν

- 725 JUPITER ipse duas æquato examine lances
Sustinet, & fata imponit diversa duorum;
Quem damnet labor, & quo vergat pondere lethum.
Emicat hinc, impune putans, & corpore toto
Alte sublatum consurgit Turnus in ensim,
- 730 Et ferit. Exclamat Troes, trepidique Latini,
Arrectæque amborum acies. At perfidus ensis
Frangitur, in medioque ardentem deserit iactu,
Ni fuga subsidio subeat: fugit ocyor Euro,
Ut capulum ignotum, dextramque aspergit inermem.
- 735 Fama est, præcipitem, cum prima in prælia junctos
Conscendebat equos, patrio mucrone relicto,
Dum trepidat, ferrum aurigæ rapuisse Metisci:
Idque diu, dum terga dabant palantia Teucri,
Sufficit. Postquam arma Dei ad Vulcania ventum est,
- 740 Mortalis mucro, glacies seu futilis, iactu
Diffiluit: fulvâ resplendent fragmina arenâ.

Ergo

* * *

Τρώων δεισάντων δηλονότι καὶ ἀνακραξάντων ἐπίσης τῶν τῆς μονομαχίας
θεατῶν ἐκατέρωθεν.

Στίχ: 760 ΦΑΣΓΑΝΟΝ ΉΙΧΘΗ κτ: "Ωστερ καὶ τὸ Μενελάῳ ἐν τῇ μετὰ Πά-
ριδος μονομαχίᾳ: Ιλ: Γ. 5:χ, 383.

"Τρίχθα τε καὶ τετραχθά διατερυφθὲν ἔκπεσε χερὸς.

"Ἐν δὲ ἕπει, Φαινεῖσθαι σὺν οὐεὶ Εὔσαθι. σιδήρες θραυσμένες ἀκτεῖν τιμεῖται
γάρ την ὥχον ἡ τῶν λέξεων ὑποχεῖ τραχύτης, ἐπίτηδες δὲ τῷ φράξει.
τος τῷ ποιτηῖ ὄνοματοποιίας τρόπῳ ἐπερ δὴ πιλαχθεῖ φαίνεται καὶ
Μάρων ἐπιτηδεύσας, ὡς ἐν ἔπει τρισὶ πρὸς τοῖς ἐκοσὶ τῶν τέττα ποη-
μάτων Σαμβήλ ὁ Κλάρκιος παρετηρησεν" (ἐν ταῖς εἰς τὰ Όμ: Σημ: Ιλ: Γ. 5:χ- 363.)

Στίχ: 765. ΕΞΑΠΑΦΗΘ, ΗΙ ΣΠΕΥΔΕ κτ: Τύρνος γὰρ Αἰνεῖαν ἀνεχασάμενον
ἰδὼν, καὶ τὰς περὶ ἐκεῖνον καταθρονθέντας (Άνωτ: 339:) πεύδων ἐπὶ τῷ
διωξιν, τὸ τῷ λιούχα Μετίσκες ξίφος ὁ πρέσβετο, ἐλαζεν απροσέκτως αὐ-
τὶ τῷ ιδίῳ παραλαβὼν, καὶ γὰρ:

"Αἴψ' ἔμπυρος πρέθη,

"Ιππες δὲ αὐτῷ, ἐπλα τε διμφω δὲ ἐν ἀλματὶ κάφω

"Γαῦρος ὄχεσφ' ἐπέση, ἀτὰς λιοῖς χερσὶ διέπεν.

Στίχ: Αὐτ: . . . ΠΑΤΡΩΤΙΟΝ ΑΟΡ. "Οτε γὰρ τὸ πρῶτον εἰς μάχην
ἀπλισαὶ, τὸ πατρικὸν εἰλήφει, ὅπερ (Άνωτ: 5:χ. 93)

"Ηφαιστος Δαύτιο πατρὶ κλυτοτέχνης

"Τεύχατο, καὶ πυρόν συγίω ἐν νάματι βάψεν.

"Τσερον δὲ, ὡς διὰ μονομαχίας ἔδοξε τὸν δῆριν κριθῶι, εἰκὸς ἐσὶ ἀπο-
θέμα καὶ Τύρνον τὸ ξίφος, καθάπερ οὐαὶ καὶ Αἰνεῖας παρεξέη ἀσπλος;
(5:χ. 335.) ἔως οὖ τὰ ὄρκια τάμασιν. Λθετηθέντων δὲ ξένης τῶν ὄρκων,
καὶ Αἰνεῖς ἡδη τραθέντος, καὶ ὑποχωρήσαντος, ἀνελέθω Τύρνον ὑπερβ-
σαντας κατὰ τάχος, ἀντὶ τῷ πατρικῷ ξίφους τὸ τέ Μετίσκες πρόχειρον
τυχὸν, ἐξ ἀπροσεξίας, καὶ τέτω χρίσαθαι ἐν τῇ τῶν ἐναντίων θράσει,
ἔως οὗ θεοτέροις ἐπλοις προσβαλὸν τοῖς λινεῖς, κατεαγός εἴς θράνσματα
σωματεῖβη.

Στίχ: 771. ΚΑΙ ΔΗ ΤΥΡΝΟΣ ΦΕΥΓΕΝ κτ: "Ωστερ καὶ Ιλ: X.5:χ, 143.

"Τεύχος ὑπὸ Τρώων λαυψηρὰ δὲ γάνατ' ἐνώματε.

Στίχ: 772. . . . ΚΤΚΛΩΜΑΤ' ΑΔΗΛΛΑ "Ασκοπεε, φρέσι,
μηδένα πόρον εἰς φυγὴν αὐτῷ παραφαίνοντα.

Στίχ:

Φάγανον η̄χθη προλιπὸν πληγῆς κατιάσης.

760

Χρόσμεεν οιώ φυγέμεν καὶ φεῦγε δὲ ὥκιον Εὔρος,
Ως καπίω ἀγνῶτ' ἐπιφθετο, χεῖρα τ' ἀσπλον.

Καὶ γάρ τοι πεφάτιθ', ὡς δὴ ασέργδιω αἰσσων,

Εὔτε κατὰ πρώτας υσμίνας βᾶν' ἀνὰ διφρον,

Ἐξαπάφηθ' ἢ ασεῦδε, λιπὼν πατρῶιον ἄορ,

Λάζετο δ' ἀρπάξας ἔιφος ἡνιόχοιο Μετίσκη.

Ηοκει δ' ἀυτὸς τέως ἐς ὁ Τεῦκροι νῦτα παρεῖχον

Ἡλάσκοντες· θεῖα παρ Ήφαιστίᾳ δ' ὅπλα,

Μάχαιρα βροτέη, δέμας ἀδρανέος κρυσάλλων

Ἐκτρυφθεῖσ' ἔάγη, μάρμαρε δ' ἔάγματ' ἐπ' ἄμμων.

Καὶ δὴ Τύροις φεῦγεν ἀπάντη πάντοσε εἴκρων,

Ἐνθεντ' ἢδ' ἔνθεν, κυκλώματ' ἀδηλα ἐλίσσων,

Πάντοσ' ἐπεὶ Τεῦκροι σεφάνη πυκνῆ περιεργον,

Κ' ἔνθ' ἀπορος λίμνη, ἔνθ' αὖτα δὲ τέχεα Αἵενς.

Ἄλλα καὶ Αἰνείας εἰ μέον, (κακεν ύφ' ἔλκες

Εἰργε παθὸν γόνυ, θάδε θοὸν μάλ' ἐπέτρεπε θάεν.)

Ἡλαιν' αἰθαλόεις, προτὶ ἵχνια ἵχνεσι βαίνων.

Ως δτ' ενικλείσω Ἐλάφῳ κεραψεύπικύρσας,

Τὸν ποταμοῖο ῥόος βαθυδάνις μέσσον ἔέργα,

Ἡτε φραγμοῖο πτερὰ φοινικόεντα δεδίσσει,

Θηρευτής γε κύων υλάων, προχόων τ' ἐπενδέη.

Καὶ δὲ Ἐλαφος τρομέων ξνεδρας τ' αἰπεινὰς τ' ὄχθας,

Εἰσι τε καὶ τ' ἐπάνεισιν, αἰταοπάς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλας,

Ἀλκήεις δὲ Οὐμβρος προτιχαίνων ξμπεδα μίμνει,

Δοάξατο δὴ ἥπω μὲν, δοαξαμένῳ δὲ ὄμοιος,

Γεννυσ' ὁμοκλήσας αράβησεν ἔτον γε οδόντας.

765

770

775

780

785

Τῆμος

* * *

Στίχ: 775. ἈΛΛΑ' ΚΑΙ' Α'ΙΝΕΙ'ΑΣ "Ωστερ καὶ. Ιλ: Χ. σίχ. 157. ὁ μὲν
Φεύγων, ὁ δὲ ὅπιδε διώκων"

, Πρόδε μὲν ἐθλὸς ἔφευγε, διώκε δέ μιν μέγ' αμείνων,

Καρπαλίμως

Στίχ: 778—785. ΩΣ ΟΤ' ΕΝΙΚΛΕΙΣΤΩΙ ΕΛΑΦΩΙ, κτ: Ιλ: Χ. σίχ. 189.

, Ως δὲ τε τεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται

, Ορσας ἐξ ἐνηῆς διὰ τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας"

, Τὸν δὲ πέρι τε λαθησι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,

, Αλλὰ τ' ανιχνεύων θέει ἔμπεδον ἔφεσκεν ἔυρη,

, Ως Ἐκτωρ εἰ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.

Στίχ: 780. . . . ΦΡΑΓΜΟΙΟ ΠΤΕΡΑ ΦΟΙΝΙΚΟΕΝΤΑ "Ος ε
ἐν Τ. τῶν Γεωργ. σίχ. 431.

Στίχ: 784. ΑΛΚΗ'ΕΙΣ Δ' ΟΤΜΒΡΟΣ ΠΡΟΤΙΧΑΙΝΩΝ "Ο αὐτὸς Τῆς,
ἐν Ιταλίας Οὐμβρίας, ἡ τῆς Θύσκων γῆς ἐσὶ μοῖρα, Κίων κιωνυτικὸς αὖ,
Οὐμβρὸς ἐπαλεύτοις αἴστερ οιώ καὶ ποδὰ Κιωῶν ἄλλας γένη ἐπισημα, αὐτὸς
χωρῶν, ἡ ἐθνῶν διαφόρων διεγγωρίζοντο" Ινδοὶ, Τρκανοὶ, Μολοττοὶ καὶ
κιώνες Λακωνικαὶ, Αρκαδες, Αργολίδες, κτ: περὶ ὧν ὄρεα Ονομασ. Πολυδ.
Βιβλ: Ε. Κεφ. Ε.

Στίχ: 785 ΔΡΑΣΑΤΟ ΔΗ' ΟΤΠΩ: ΔΡΑΣΑΜΕΝΩΙ ΔΕ' ΟΜΟΙΟΣ. Πῶς ἂν ἀ-
μενὸν τις καὶ ἐκτυπώτερον διαγράψει θηρευτικὸν κιών, τῷ θηρεάματι
περιτυχόντα, καὶ σιώ σέμη τοσαύτῃ ἐμπίπτοντα, ὡς τῷ απασμάδει τῶν
χειλέων τρόμῳ, καὶ τῷ τῶν ὀδυντῶν αράβῳ, οδάξ οἷον ἐμφιώνη δοκεῖν, καὶ
Βιβλ: ΙΒ.

R

ἔχειν

Ergo amens diversa fugâ petit æquora Turnus:
 Et nunc huc, inde huc incertos implicat orbes.
 Undique enim densa Teucri inclusere coronâ;
 745 Atque hinc vasta palus, hinc ardua mœnia cingunt.
 Nec minus Æneas (quanquam tardante sagittâ
 Interdum genua impediunt, cursu que recusant)
 Insequitur; tr pidiue pedem fervidus urget.
 Inclusum veluti si quando flumine nactus,
 750 Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
 Venator cursu canis, & latratibus instat:
 Ille autem insidiis & ripâ territus altâ,

Mille

* * *

ἔχειν, καὶ τοι μὴ ἔχονται; Λλὺ δρα καὶ Ἀπολλών: Ἀργον. Βιβλ. Β'. σίχ. 278.
 „Ως δ' ὅτ' ἐνὶ κυημοῖσι κιώνες δεδαιμένοι σύγεις
 „Η αἴγας κεραίς, ηὲ πρέκας ἵχιένουντες
 „Θάσωσιν. τυτθόν δὲ τιτανόμενοι μετόπιδεν
 „Ακρης ἐν γενύεσσι μάτια ἀράβισσαι ὀδύντας.

Στίχ: 787. ΤΗΓΜΟΣ ΙΩΓΗ' Δ' ὈΡΤΟ κξ: Ἐξ ἑκατέρης τῶν μερῶν διπλονότει Γῷ
 μὲν πρὸς ἐνψυχίαν μάζονα τὸν ἐλαυνοντα παραδηγύντων, τῶν δὲ εἰς
 θάρσος καὶ καρτερίαν ὑπαλειφόντων τὸν Φεύγοντα.

Στίχ: 790. ΓΝΩΤΟΝ ΔΕ' ἈΠΗΤΕΕΝ ΛΟΡ. Καθὰ καὶ Ἐκτορ
 παρ Ὄμηρον Ιλ: X 294.

„Διαδοθόν δὲ ἐκάλει λευκάσιδα, μακρὸν αὖσας
 „Ηίτες μὲν δόρυ μακρὸν ὁ δέπτι οἱ ἐγγύθεν θεοί.

Στίχ: 791. ΑΙΝΕΙΑΣ ΑΔΡΑΣΤΟΝ ἈΠΕΙΑΕΕΝ ΟΓΤΟΝ.
 792. ΛΙΚΕΝ ΤΙΣ ΠΕΛΛΑΣΟΙ, κτ: Καὶ Ἐκτορες δὲ
 ἐκεῖ, σίχ. 194

„Οσσάκι δέ φεμίσει πυλάων Δαρδανιάδαν
 „Αὐτίον αἵξαθαμ ἐῦδητής εἰπὶ πύργος,
 „Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
 διάκονος ἀχιλλεὺς παρὰ πόδας, σίχ. 297.

„Τοσσάκι μὲν προπάροιδεν ἀποστέψασκε παραφθάς.

Στίχ: 793. ΙΔ' ΕΝΕΙΧΕ ΤΡΑΤΜΑΤΙΑΣ ΠΕΡ Εἴρηται γὰρ περὶ
 τὸ Δίνεας καὶ ἀνωτ: σίχ. 775.

„Κ' αἴκεν ὑφ' ἔλκες
 „Ἐλέγε παθὸν γόνυ, γόνη δοὸν μάλ' ἐπέτρεπε θάσαν.

Στίχ: 794 ΠΕΝΤΑΚΙ ΜΕΝ ΤΡΟΧΑΣΑΝ. Όμηρος δὲ τὰς δύο παραποτῶ Ήρωες
 δι παραπλησία τῇ περισάσει παριεῖν. Ιλ. 165.

„Ως τῷ τρίσι Πριάμῳ πόλιν περιμηθήτων
 „Καρπαλίμοις πόδεσσιν

Σημείωσαι, ὅτι ἡ τῶν παρ Ὄμηρον Ήρωῶν περὶ τὸ Τρωϊκὸν "Λειτουργομητηρία τοισιν παρά τισιν ἐκ δοξεν ἔχειν τὸ ἐυλογον. Λ': Ρεχίας γαρ αἴπιετα, Φαστή, διστέφοδος. Δεύτερον δὲ, καὶ τὸ πλεῖστον ἄν τότε κατιωάλωτο τῆς ήμέρας καὶ εἰ ἐπήκεσε, διὰ τὸ τῆς πέλεως μέγεθος εἰκὼς δὲ λιῶ τὰς περιθύσαντας ὄπωσδεν παραλυθιῶμεν, τῷ τῷ δρόμῳ βίᾳ, ἐν ἴπλοις θέοντας. Λλὰ τὸ μὲν Δ' τῶν αἴπορημένων, αὐτὸς ὁ πρεσβεῖς (Στράβ: Γεωγρ. Βιβλ: Π') ἐπελύσατο. Εἰ γὰρ καὶ μὴ περιθρομος, Φησί, διὰ την σιωπὴν δάσκαλον, ἢ τῶν οἵσας ἦν ἡ ἐπ' αὐτές δηλονέται.) Τρωας, αλλὰ τὸ πάλαι ἔχει περιθρομοι. Πρεσβεῖς δὲ τὸ Β'. αἴπιετησέ πως ὁ ιμέτερος ἀδε, τὸ παρ Ὄμηρον αἴπιεθενον πιθανὸν ἐπιδέξας, δι ὃν ἐμμήσατο. Οὐδὲ γὰρ τὸ παρὰ τὸ Λωρευτῷ πεδίον, ἢ ὃ αἱ σερατιαι αἱμόστεραι παρετάσσοντο, τῷ χωρὶς ἐλαττον ἥγητέον τῆς Τρωϊκῆς πόλεως. Ἐπειτα δὲ καὶ τῶν περιθρομῶν ἐνταῦθα τὸν αἴρεθμὸν αἴπαληγιστὸν τὸ γαρ ἐπὶ τῷ χωρὶς, εἰ τύχοι, πλεονάζον. ὁ τέτων αἴρεθμὸς αἴτεστι κινεῖ κατὰ τὸ ἐπιδίτριτον. Λλὰ γὰρ τελευταῖον καὶ Ποιηταῖς δεδόμενοι τοῖς κατ' αὐτὸς Ήρωσιν ἐφίκται ποιῶμαι, τὰ τοῖς αἴδοις δυσέφικτα.

Στίχ:

Τῆμος ἵωγὴ δ' ἄρτο, πέριξ δέ τε λίμναι ἵδ' ὅχθα
 Ἡχησαν, καὶ δὴ θρόος ὥρανὸν ἀσετος ἔκεν.
 Νῦ δ' ἄρ δὲ μὲν Φεύγων, ἀμα καὶ Ροτόλας ὄνόταξε
 Πάντας ἐπικλήδω, γνωτὸν δὲ ἀπήτεεν ἄρο⁷⁹⁰
 Αἰνέας δ' ἄντις ἀδραζον ἀπέλεεν οἴτον,
 Αἰκέν τις πελάσοι κατὰ δὲ τρομέοντας πτῆσεν,
 Ως πόλιν ἐκπέρσων ἵδ' ἐνεῖχε τραυματίας περ.
 Πεντάκι μὲν τρόχασαν, τοσάκις δ' ἥλθον τ' ἐπανῆλθον,
 ἐνθα καὶ ἐνθα πάλιν γ', ἐπεὶ γέδε ἐπ' ἀθύρμασιν ἥθλαν,
 Αθλον δὲ ἀμφοῖν, ψυχή τε καὶ αἷμα τὸ Τύρυν⁷⁹⁵
 Αὔδι πάλαι Κότινος πεφυῶς ἡ πικροπέτηλος,
 Ἰρὸς ἐών Φαύνω, σεπτός τε πάρος πλωτῆρσιν,
 Ἐνθ' ἀπὸ ναυαγίας προτιάπτεν σῶσρα ἐώθεν,
 Ευχόμενοι Λάνρεντι Θεῷ, ἐθῆτας τ' ἀρτᾶν.⁸⁰⁰
 Ακριτὶ δὲ ἄρ Τεῦκροι καὶ ίρὸν δένδρον ὑφεῖλον,
 Οφρα κε μὴ σκῶλον, πεδίον δε θέασι κέοιτο.
 Καὶ δέ ἐκεῖ Αἰνέας μελίη ἐσήκει Ἰφί,
 Πῆκτο γάρ ικομένη, γλίζρη δέ ἐνι ἴχετο δίζη.
 Δάρδανος γένις πενέσας μενέανεν χειρὶ παχέαη
 Εξερύσ', ἐν δὲ βέλει Φθιῶμι, ποσὶ τὸν γένικαν⁸⁰⁵
 Τόφρα δέει δὲ ἐκεῖς αὐμεγάρτῳ Τύρυνος, ἵδ' ἐκφρων,
 Φαῦνε, σὲ λισσούμ, ἔφη, ἐλέαιρε. Σὺ Γαῖα τ' αρίσῃ,

R 2

Δάρον

* * *

Στίχ: {795 'ΕΠΕΙ' ΟΤΔ' ΕΠ' ΑΘΥΡΜΑΣΙΝ ΗΘΛΟΥΝ.
 {796 ΛΘΛΟΝ ΕΗΝ Δ' ΑΜΦΟΣΙΝ ΨΥΧΗ' ΤΕ ΚΑΙ' ΑΙΜΑ ΤΟ' ΤΥΡ.
 ΝΟΥ. Κακὲ δὲ Ομηρος ὁμοίως, Ιλ: Χ. 51χ. 159.

Ἐπεὶ γέχ ιερήιον γέδε βοείω
 "Αργύριω, ἀ τε ποσσίν φέθλια γίνεται αὐδρῶν,
 "Αλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Εκτορος ἵπποδάμοιο.

Καὶ ἔρει με, ὅπως καὶ ὁ Μάρων Όμήρω πεφιλοτίμηται συμπαραθεῦσαι
 ὁλε, καὶ τινέκεντον διάνοιαν κατὰ τὸ ακριβέστατον ἀποδέναι, διὰ τε τῆς
 ἀρσεως, καὶ διὰ τῆς θέσεως τὸ γάρ ἐκεῖνος (οὐχ ιερήιον, γέδε βοείω κτ:)
 οὐτος (εἰπ' ἀθύρμασιν) εἶπεν. Αθλον δέ, (τὸν ψυχὴν Τύρου) καὶ ἔτος
 υπέθετο, καθάπερ ἐκείνος, τινέκεντον Εκτορος· τὸ δέ τοι αὐθλον κονὺν αὐμφο-
 τέροις υπόκειται, η ψυχὴ δὲ τῆς Εκτορος, ἐκεὶ μὲν η Εκτορος, ὡδε δὲ η Τύρης· ο
 μὲν τῇ ἐτέρᾳ, ὡς κατὰ πρέβησην η τῇ ἐν τῷ αὐγῶν ἡττᾶθαι μέλλον-
 τος κονὺν δὲ τοῖς αὐγωνισαῖς τὸ αὐθλον η τῇ ἐν τῷ δύο ψυχῇ, τῷ μὲν
 η αὐθέλγται, αρετῇ υπερφέροντι, τῷ δὲ ίνα φύσηται, κινδυνεύονται:

Στίχ: {805. ΔΑΡΔΑΝΟΣ ΜΕΝΕΑΙΝΕΝ ΧΕΙΡΙ ΠΛΧΕΙΗ,
 {806. ΕΞΕΡΤΣ Καὶ Αινεροπάνος δὲ παρ Ομ: Ιλ.
 Φ. 51χ. 174:

Μελίω Αχιλῆος
 "Οὐ διώστετον εἰνόσιαν χειρὶ παχέαη
 "Τρεὶς μὲν μίν πελέμιζεν, ἐρύσσαθαι μονεμίων,
 "Τρεὶς δὲ μεθῆκε βίη

Στίχ: 807. ΤΟΦΡΑ ΔΕΕΙ Δ' ΕΚΣΤΑΣ κτ: "Εδεισε γάρ μήτοι γε Αἰνέας ἐκπα-
 σας, κατ' αὐτές χρήσηται τῷ μελίῃ, διὸ καὶ θεοκλυτεῖν ἡρξατο, μηδ ἐν-
 θεήσας υπὲ τῷ φίβε, ὅτι μάτιν Διγέας τὸ βέλος ἐπεργάτῳ ἐκπασθαμα.

Στίχ:

Mille fugit, refugitque vias: at vividus Umber
Hæret hians: jam jamque tenet, similisque tenenti
755 Increpuit malis, morluque elusus inani est.

Tum vero exoritur clamor; ripæque, lacusque
Responsant circa, & cœlum tonat omne tumulu.
Ille simul fugiens, Rutulos simul increpat oïnnes,
Nomine quemque vocans: notumque efflagitat ensem.
760 Æneas mortem contra, præfensque minatur
Exitium, si quisquam adeat; terretque trcmentes,
Excisurum urbem minitans; & saucius instat.
Quinque orbes explent cursu, totidemque retexunt
Huc, illuc. Nec enim levia aut ludicra petuntur.

Præ-

* * *

Στίχ: 809 . . . Εἰ ταδ' ἔγω γέρα ἀιενὶς ἐτίσα, πρὸς τύπον καὶ
ταῦτα τῆς παρ' Ὀμήρῳ ἵκτοις τῷ Χρύσῳ, Ἰλ: Α. σίχ. 39.

"Εἰ ποτέ ται χαριεῖντ' ἐπὶ μοι ἔρεψε,
,,Η εἰδόποτέ τοι κατὰ πιάνε μηρὶ ἔκηε κτ

Στίχ: 810 . . . Κτα δηρίν βεβηλαδ. Νοεβηπότες δηλονότι, περὶ
τὸν ἀνακείμενον τῷ Φαύνῳ κότινον (Ἀνωτ: σίχ. 797-801)

Στίχ: 811 . . . Οτ μαψ οθεοτ' επεκέκλετο χραγσμην.
Ωσερ ωδ' ἐκὲ ο Ἀρητηρ μάτιω ἔυξατο. Ἰλ: Α. σίχ. 43.

Τὸν γὰρ ἔνσεβλητῶν τὸ δαιμόνιον ἐπακέσεν, ὡς καὶ τοῖς ἀσεβέσσιν ἐπιχα-
λέπτειν, εἰκὸς ἀμα καὶ δικαιον.

Στίχ: 815. λεττερον ἡνιοχοτ τποδτ σλ σχημα . . . Τὸ γὰρ
πρῶτον ἴπέδυ, σίχ. 649.

Στίχ: 816 . . . Δαιμον ἡ δαγνιος . . . Τοτύρην ἡ δαύνη
μὲν θυγάτηρ, Τύρις δ' ὄμαιμων (Ορεα ανωτ: σίχ. 145.) ἡς πατρεωνυμικὸν
τὸ Δαυνιας. Λῦτη αὐτὸν τῷ ἀδελφῷ φέρεται ἐπίρεζεν, δπερ αυτὸς
ἀπήτε ἐλαυνόμεος τῷ Λινέω (σίχ. 790) Διο καὶ Κύπρις τῇ Νύμφῃ
τῆς τόλμης ἔνεκαι ἐπιχαλεπηγίασσα (καὶ τοι μη πάντα δικαίως, ἀδελφῷ ἔστι)
αὐτη δραμέσσα, το ἐμπαγὲν τῷ Λινέῳ βέλος τῆς δίζης ἐξελεν, οφ' ἡς
σωσίχετο, καὶ τῷ γὰρ προσῆξεν οἰσπει καὶ παρ' Ὀμήρῳ, Ἰλ: Χ. σίχ. 275,
ὅτε τὸ Ἀχιλλέως κατὰ Εκτορος ἀφεθὲν,

"ὑπέρετατο χάλκεον ἔγχος,
,,Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· αὐτὸν δ' ἔρπασε Παυλᾶς Ἀδιάνη,
,,Αψ δ' Ἀχιλῆι δίδε

Στίχ: 820. Θαρστνος . . . ο μεν ορ, (ο τύρνος.) ο δ' εν δορι.
(Αινείας.)

Στίχ: 823 . . . ἐκ νεφέλης σκοπεότσαν, τὸ τῷ ἀγῶνος πέρας,
ἢ καταθύμιον αὐτῷ ἐσόμενον ἀποσκοπῆσαν, καὶ χολεμένως μηδὲν αὐτοῦ
σαὶ ιχύεσσαν διὲ καὶ Ζεὺς παραμυθεῖν αὐτιώ ἀναβάλλεται, καὶ τῆς αἵρετος
τὸ περιπτὸν ὑφελέθαι.

Στίχ: 825. Διμων αινείας οδε πατριος κτ. Τὸς ἐξ αἰθρώπων διάφε-
τῆς περιεσιαν καὶ ἔργων ἔυκλεταιν ἐκθετόμενοι μυθευομένεις οἱ Δαητῖνοι, θεοι
Indigetas απεκάλεν, ὡς κανταῦθα τὸν Αινείαν ο Ζεὺς ἀγέρασσε τότο δε
ἐσι θεος θιαγενεῖς, η ἔργοις εἰς, η χθονίες, η ἔγχωρίες, η παστρίες, ἀπε-
καθ' Ἑλιωες ποιηταν αὐτῷ, εν σῶδαι (Ψηοὺ ο Ζεὺς) ο Λαοίτη, ἐκ Μοιρῶν
πεπρῶθαι τὸν Αινείαν ἐσόμενον, διὲ αὐτὴ δὲ τότο εἰδέναι ἐξαρένος γέον
τὶ τοῖνα μάτιω διαλογίη, καὶ ἐλπίσι κεναις ἐπιβόσκη, ἐφ' ης κρυερῆς γε-
φέλης συγιαζόσαι καθῆσαι; Τοιητον δὲ τῷ διτι Ρωμαῖοι παρ' ἔσευτοις τὸν
Αινείαν ἐτίμων ὑδερον θεραπέουντες, καὶ θεὸν ὡς πάτερον γεραιόρούτες ποιει,
ἔπως αὖ ποτε θεος καταπεψω λέγοιτο, εἴτε ἐν τῷ ποταμῷ παρ'
ἢ ἐμάχητο διαφθαρεῖς, εἴτε καὶ ἄλλως ἐπισεύστο γὰρ εἰς θεούς μετα-
είλαι.

Δὴρον ἐπίχετε, εἰ τάδ' ἔγω γέρα αἰὲν ἔτισα,
Ἄτταπερ Αἰνεάδαι κατὰ δῆριν θέντο βέβηλα.

810

Ως ἀπών, ό μάψ γε Θεός ἐπικέκλετο χράσμια,
Δηρὸν ἐπεὶ γλίχρῳ διεώματι ἀντιπαλαύν,
Δέρια Αἰνέας ὥπως ἔχε δήγματ' ἀνοίξαι.

Μέσφα δ' ὅγ' ἐνσκηπτῶν ἐκαπᾶν ὁξὺς προσενῆχε,
Δέυτερον ηνιόχος ὑποδῦσαι χῆμα Μετίσκη,

815

Οἶσε κασιγνήτῳ δάμων ἡ Δαύνιος ἄδρος.

Νύμφης χωσαμένη τόλμη δ' ἐπὶ τῇδε Κυθέρη,
Θένσασ' ἐκ βαθέης δόρυ. ἐξειρύσσατο δίζης.

Τὰ δὲ μετηώρων νεαροῖς ὄπλοις θυμοῖς τε,
Θάρσων ὡν ὁ μὲν ἄδρος, ὁ δὲ ἐν δορὶ ὄμβριμος αὐνῷς,
Ἀντιβίω σήτια, ἀμφ' Ἀρεὶ πνευσιόνωντε.

820

Τῆμος Ζεὺς Ἡρώ, ὃς ἀνάσσει Ἰφι Ὄλύμπου,
Ξανθῆς ἐκ νεφέλης σκοπέυσαν, τοῖα μετήνυδα:

Οττι δέ εσεῖται τέρμα ἀκοίτη; ὅττι δὲ λοιπὸν;

825

Δάμων Αἰνέας ὅδε πάτριος οἴδε ὅτι ἔσαι·

Φῆς μὲν δὲ εἰδέναι ἐκ Μοιρῶν αὔρεαθ' εἰς ἄσρα·

Τίπτε τυρέυεις; ἐν νεφέλῃ παγερῆ τὸ δὲ ἐπέλπη;

Κηρεσίψ τρώσαι θέον θέμις ὄντα τετρῶθαι;

Ἡέ τε ἄδρος (ἐπεὶ Νύμφη δίχα σέο τὸ κ' ἔχει)

Χρῶ δόμεναμ Τύρων, ἵν' ἡττηθεῖσι δὲ ἀξέεω;

830

Πάνεο δὴ σὺ τέως, κάμπτε δὲ ἡμῆσι λιτῆσι,

Μηδέ σε σιγῶσαν κατέδοι τοσσῆ δε ἀνίη·

Χέλεσι μοι μᾶλλον γλυκεροῖς τεὰ μέρμερα δήλα·

Δὴ πέρας Ἰκτο. Διὶ ἄρε γῆς ἐκσοβέειν καὶ πόντα

Τεύκρας ἔχεις ἔξι ἄρτι, μάχια τὸ αἰνὲν ὑποκαῦσαι,

835

Οικον δὲ σύγκυκόωσ, ύμεναις πένθεσι μίξαι·

Περάν τι προτέρωσε απόχε. Ζεὺς μὲν ἄρε ὠδε·

Τὸν τὰς δὲ η Κρονιὰς μεταμέψατο ὥπα καθεῖσα.

"Ηδ"

* * *

εἰσαὶ, ὡς καὶ Διονυσίω τῷ Ἀλικαρνασσῷ Ἰσόρηται ἐν τῷ Α. τῷν Ρωμ.
Ἄρχαιοιοιαν. Διὸ καὶ Βαμὸν αὐτῷ κατεσκεύασσαν οἱ Λατῖνοι τοιάν δε ἐ-
πιγραφιῶ ἔχοντα: ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΟΥ ΧΘΟΝΙΟΥ ΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ ΝΟΜΙ.
ΚΟΥ ΡΕΤΜΑ ΔΙΕΠΕΙ. (Ορεὰ καὶ Α'. Αἰν.: σιχ. 282. καὶ Δ'. Αἰν.: σιχ. 678.
καὶ Ζ'. Αἰν.: 158.)

Στήχ: 828. ΚΗΡΕΣΙΩΣ ΤΡΟΥΣΕΙ ΘΕΙΟΝ κτ: Mortali Vulnere (Θνητῷ τραύμα-
τι) δὲ παρὰ τοῖς ἐρμιωευταῖς αἰμφιβολογεῖται· τοῖς μὲν, ὡς τῷ υπὸ θνη-
τῷ ἐπαγομένῳ ἐξεληφόσι, τοῖς δὲ, ὡς τῷ ἐπάγοντι θάνατον. Όυδὲν δὲ
τῷ Πομητῷ δοίσει, εἴτις καὶ τὸ πρότερον νοήσει, τὸ (κηρεσίω τραύματι)
αὐτὶ τῷ (ἐπικήρω τραύματι) ἐκδεξάμενος. Ἐπεὶ καὶ Λφροδίτης ή ποιησις
παρέδωκεν υπὸ θυδεῖς τετρῶθαι, (Ιλ: Ε. σιχ. 335.) καὶ Ἀρέω, (Αὐτ: σιχ. 858.) περὸ μικρῷ δὲ (σιχ. 333.), καὶ αὐτὲς Αἰνέας, ἐκ χειρὸς ἀδήλῳ μὲν,
θνητῆς δὲ ἐμπησης, καὶ τοι μὴ κηρέσιος.

— Οἰσός γε πτερόσεις ὁξὺς κατεφίκτο.

Αλλ' ίσως ἀμενον κατὰ τὴν δευτέραν ἔνγοισαν τὸ ἐνθέν ἐκλαβέθει, ὡς εἰ
λέγειν ἐθέλοις πῶς οἷον τε, τὸν αἰδάνατον εἴναι πεπειμένον, τραχιῶς εἰς
θάνατον;

765 Præmia, sed Turni de vita & sanguine certant.

Forte sacer Fauni foliis oleaster amaris

Hic steterat, natus olim venerabile lignum:

Servati ex undis ubi figere dona solebant

Laurenti Divo, & votas suspendere vestes.

770 Sed stirpem Teucri nullo discrimine sacrum

Sustulerant, puro ut possent concurrere campo.

Hic hasta Aeneas stabat: hue impetus illam

Detulerat fixam, & lenta in radice tenebat.

Incubuit, voluitque manu convellere ferrum.

775 Dardanides, teloque sequi, quem prendere cursu

Non poterat. Tum vero amens formidine Turnus,

Faune, precor miscrere, inquit: tuque optima ferrum

Terra tene, colui vestros si semper honores,

Quos contra Aeneadæ bello fecere profanos.

780 Dixit: opemque Dei non cassa in vota vocavit.

Namque diu luftans, lentoque in Kirpe moratus,

Viribus haud ullis valuit discludere morsus

Roboris Aeneas. Dum nititur acer, & instat,

Rursus in aurigæ faciem mutata Metisci

785 Procurrit, fratrique ensem Dea Daunia reddit.

Quod Venus audaci Nymphæ indignata licere,

Accessit, telumque altâ ab radice revellit.

Olli sublimes, armis animisque refecti,

Hic gladio fidens, hic acer & ardus hasta,

790 Adsistunt contra, certamina Martis anhelit.

Junonem interrea Rex omnipotentis Olympi

Alloquitur, fulvâ pugnas de nube tuentem.

Quæ jam fuis erit, conjux? quid denique restat?

Ind.

* * *

Στίχ: 829. ΝΥΜΦΗ Α'ΧΑ ΣΕ"ΙΟ ΤΙ' Κ' "ΕΣΧΕ; Προλαμβάνε
Ζεύς τιώ ἀπολογίαν τῆς Καστυνήτης, πᾶς μὴ εἶπε: δτι φέντε ἐμοὶ, καὶ Φλ
ιάσ, ἡ Τύρων ὁ γάρ ἐπί τι προτέρπων καὶ υποθήγων, αὐτὸς καὶ φέκτης
τὸ πραττομένης εἰκότως νομίζεται. Ή δὲ, τιώ Ιὔτυρην παρασέμποις Φέδω
σασα. Σπεῦδε (Διαν: σίχ. 164) Κέδων ἐγὼ τολμῶν. (σίχ. 166.)

Στίχ: 831-837. ΚΑΜΠΙΟΥ ΗΜΗΓΙΣΙ ΔΙΤΗΣΙ, Τῷ τὸν λιτὸν
οἰόματι τὸ τραχὺ υπολεῖνες τῆς ἐπιπλήξεως, καὶ τὸ λοιπὸν ἐπὶ τοῖς
γενομένοις προμένει τῷ αἰσχυντῷ, ἐμβριθῶς, οἷς δῆ Ζεὺς, ἐπιτάσσει. (σίχ. 831.)

Πηκρῶν τὸ προτέρων αἴσχυντο Καὶ ἄλλος, Φησίν, ἵππος
ἡδὲ καθῆθαι, τοῖς αὐτῷ βελήμασιν υπαίχασσε τοις παθαρχήσασα, καὶ
τοις ἄκατοις, μηδὲ ὥστε Τύρων ἐπιθέματα Τεύκρους, αὐτούργυσσασι τιώ μα-
χήσιν, ὥστερον ηδανότο. Γινακάδες τόδε, ὅποις εἰκότως ή θύσατος αἴσχυντο
ἔστρ.

Στίχ: 844. ΙΤ ΤΥΡΝΗΝ (ΦΗΜΙ'). Ομολογεῖ δὲ τὴν Νύμφαν, οὐτε σωματιγῆ
τὸ ἴμαίμονος παρτησεῖ υπολείψασα, αλλὰ δὲ, Φησίν, καὶ ἄπλος
αὐτοῖς ἐπαγγεῖλη πατεῖ τὸ Ληστό πρεμέτωνται. Καὶ τὸ δέ, διὸ τὸ
πατεῖ τῆς Στυγὸς Φαθρεῖς τοῖς Θεοῖς ὅρνε, διαπιστεῖται παρεῖσται οὐ, καὶ τῆς
Στυγὸς αὐτῆς, αλλαχθὲ ημῖν εἴρηται. (Δ Γεωργ. σίχ. 580). Ομοίως δὲ
ἄδει Ήρα σμώμοκε καὶ ἐν τῷ Ο. τῆς Ιλιάδος σίχ. 36. παρ "Ομήρῳ".

Στίχ:

Ηδ', ὅτι Σὴ ιότηβ, Ζεῦ μοι πάνυπέρτατε, δήλη,
καὶ Τύρον, καὶ γιᾶ λίπον, ἢ μᾶλ' ἐκθσα·
ἐπ' ἡερῶντος νεφέλης μὲν ἀνγάσσεο οἶνα,
καὶ μῆ, τλάν· ἀλλὰ προτὶ τάξεος ἔσω
φεσσαμένη, Τεύκρας. ἃ ἐπὶ δίκριας φλέξα.
τύρων (Φημι) ἔψη κάσεις οἰκτρῷ ἀρήγειν
ν, θαρσεῖν τε ὅσαν θένος ἐκ φὰς σαώσειν,
δ' ὡς Κέλος, ηὲ τε τρέχειν ὄλως ἐντεῖναι.
ἀμειλίκτη πηγῆς κεφαλὴν συγόεις, ὅσπερ
χτος τελέθαι ἄφκας, μακάρεσσι Θεοῖσι.
ἄν δὴ ἕικα, δήρεις συγέκται δὲ λείπω.
δ' ὁ Μοιράων ἄτις θεαμὸς πρασπεῖρξε,
μ' ὑπὲρ Λατία, ἀντὰρ σῆς ἔνακα δόξης·
ἐν ἀλλήλοισι, γάμοις ἐνδαιμοσιν (ἔσω).
ωσ' εἴρωνται, οὐδὲν καὶ τεθμοι. Φῦνται,
γενεῖς μὴ κλῆσιν ἀμεῖψαι τόφρα. Λατίας.
κέλευε ἔμεν Τεύκρας, Τρῶας ἀκάστι,
ε γῆρωα τρέψαι, αντὰρ μηδὲ ἔματ' ἀμεῖψαι.
αὲ Λάτιον, Βασιλῆας δ' Ἀλβανοὶ ἔσων
ο δ' Ἰταλικῆς ἀρετῆς Ρωμῆιον ἔρνος.
κέτο, οἰχέαθω τε, καὶ αὐτό γε τένομα. Τροίης.
Τῇ δ' ὑπομειδίασας πάντων πέρι μητιέτε Ζεὺς·

840

845

850

855

860

S 2

Τὰς

„Ισω γάν τόδε γάια καὶ ὄντανός ἐνεὶς ὑπερθεν,
„Καὶ τὸ κατειθέμενον Στυγος. ὑδωρ, ὃς τε μέγιστος
„Ορκος, δεινότατός τε πέλει, μακαρεσσι φεντί, κτι:
Τὸν δ' αὐτὸν σφραν καὶ σφτάσ τῷ Βεργκψδίᾳ. Μητρὶ ὄμομόκει παραὶ Μά-
ρων, Θ. Αἰν: 51χ. 106.

„Η, κατὰ δὲ Στυγίων ὑδάτων γε καστρητοί
„Καρδεύθρων πίσση γενέντων, καδδὲ Βερέθρων.

Καὶ Ι'. Αἰν: 51χ. 119.

„ Νὴ τὰ Στυγός ὑδάταί ἀδελφῷ
„Πισσορόκες ὄχθας τε, μελάντατον ηὖτε βέρεθρον.

Στίχ: 852. ΕΣΤΩ: Όν παρέ ἀκάστης ή συγχώρησις, ως καὶ αὔτω:
σιχ. 840. ἐδίλασσεν, οἵς προσέθετο: Οὐ μᾶλ' ἐκθσα.

Στίχ: 854-859. Α' ΤΘΙΓΕΝΕΙΣ κτ: Συμδίκας οἴοντινας Ἡέρ Ζλωὶ προβάλλεται,
ως ἐπιτέρξεν τε καὶ ἐφησυχάσσει ἐπαγγέλλεται, τὰς ἔξης. Γές αὐτόχ-
θοντας, (αὐτοὶ δ' αὐτοὶ οἱ Αθαργυίνες) μηδαμῶς κληστι αμείψειν, μὴ
Τεύκρας, μὴ Τρῶας ποτὲ κληθῆσεθαι μὴ Φωνιώντας, παρεὶ τιὼ ἐπτ-
χάριον ἐφεξῆς χεύσεθαι, μηδὲ ἐδιῆται τιὼ ἐθίμῳ, εἰς την παρηδαγ-
μένῳν ἀλλὰ μεταμφίσεθαι. Διεργεσσον δὲ καὶ εἰς την την την χάριας τη-
γομα Λάτιον, (τὸ αὐτὸ τῷ λαθεῖν οὐ αὐτῷ δηλ: τὸ Κρόνον καὶ αρχας
δύτως ὄνταδεν. (Α. Αἰν: 51χ. 10. καὶ Η'. Αἰν: 51χ. 395.) Τέτη δὲ Αλβα-
νῶς, τέτη ἐξ Αλβης δηλ: (πόλεως την υσερού οἰκοδομηθησαμένης) ἐπ' αὐ-
τῷ Λατίοις διὰ παντὸς Βασιλεύσει, καὶ τὸ ἐντεῦθεν αιρθυπατέμενον ἔθνος
Ρωμάιων, τὸ αὐτὸ Ρωμύλῳ ἐπιπτώ, αυτως ἀκάστου, εἰς μέγεθος καὶ ἀκμίω
ἰνκλείας εἰς τὸν αὲρον ἀκμάσσει, ως μηδὲ τένομα τῷ Τροίας μηκέτι,
μήτρα ακεσὸν θίνῃ, μηδὲ τῷ μηκύνη παρεμπεσεῖσι.

Στίχ:

Indigetem Æneam scis ipsa, & scire fateris,
 795 Deberi caelo, fatisque ad sidera tolli.
 Quid struis? aut qua spe gelidis in nubibus hæres?
 Mortalin' decuit violari vulnere Divum?
 Aut ensem (quid enim sine te Juturna valeret?)
 Ereptum reddi Turno, & vim crescere viætis?
 800 Define jam tandem, precibusque infletere nostrjs:
 Nec te tantus edat tacitam dolor: & mihi curæ
 Sæpe tuo dulci tristes ex ore recursent.
 Ventum ad supremum est. Terris agitare vel undis
 Trojanos potuisti, infandum accendere bellum,
 805 Deformare domum, & luctu miscere hymenæos.
 Ulterius tentare veto. Sic Juppiter orsus.
 Sic Dea submissæ contra Saturnia vultu:
 Ista quidem quia nota mihi tua, magne, voluntas
 Juppiter, & Turnum & terras invita reliqui.
 810 Nec tu me aëriâ solam nunc sede videres
 Digna, indigna pati: sed flammis cincta sub ipsam
 Starem aciem, traheremque inimica in prælia Teucros.
 Juturnam misero (fateor) succurrere fratri
 Suasi, & pro vitâ majora audere probavi:
 815 Non ut tela tamen, non ut contenderet arcum.
 Adjuro Phrygii caput implacabile fontis;
 Una superstitionis quæ redditæ Divis.
 Et nunc cedo equidem, pugnasque exosa relinquo.
 Illud te, nullâ fati quod lege tenetur,
 820 Pro Latio obtestor, pro majestate tuorum:
 Cùm jam connubiis pacem felicibus (estò)
 Component, cùm jam leges & foedera jungent;
 Ne vetus indigenas nomen mutare Latinos,

Neu

* * *

Στίχ: 861. ΤΩ' Σ ΔΙΟ' Σ 'Η ΚΑ'ΣΙΣ κτ: Κατὰ τρόπον Θευμάζοντος ἡ ἴρωτησις,
 οἵα κακεῖσθε Λ. Λιν: 51χ. 15,

" — ἡ τόσος ἐσὶ χόλος φρεσὶν ὀφενίσισιν;

Στίχ: 864—871. ΕΙΓΚΩΝ ΔΕ Γ' ΕΚΩ' Ν ΜΕ 'ΑΝΗΤΡΑ. Ο γὰρ
 Ζεὺς βίας ὑπέρτερος, ἐπιτρέπει δὲ ἄρα ἐθελεσίως τὰ αἰτηθέντα, χαρ-
 γόμενός τε οὐχ ἐπινένων τῷ καὶ ἀδελφῷ οὐχ ἀλόχῳ. Πλινὴ δοσον, ἐκ διν
 ἔθνῶν ἦν ξυμμιγὲς προσαναφωνεῖ μέλειν προκύψειν, ὁμόθρησκον, ὁμό-
 ροπον, ὁμογλωσσον, οὐφ' ἐνὶ οὐχ τῷ αὐτῷ ὀνόματι γνωριζόμενον ἔθνος, οὐτε
 ἀρετῇ οὐχ διώμει τῶν λοιπῶν ἀπάντων ὑπεραρθήσεται.

Στίχ: 870. ΤΠΕΡ' ΛΝΘΡΩΠΟΤΣ ΤΕ ΘΕΟΤΣ ΤΕ
 Πηλίκον τὸ δῆμος ἐν τῷ Διὸς δόματι 'Λἄ' ὁ Ποιητης Θεοὺς πάντος ὁδε
 νούσας φούγεται τὸς χθονίους, τὸς Ήρωας, τὸς δὲ ἀρετῶν ἐκθεαζομένους.

Στίχ: 871. ΟΤΔΕ' ΓΕΝΟΣ Σ' ΕΤΕΡΟΝ ΤΙΜΗΣΕΙ ΚΤΔΕΣ' ΟΜΟΓΟΙΣ Τετὶ
 δὲ εἴρηται, διὸ τὸ παρὰ Ρωμαῖοις τὰ Ήραια ἐπὶ τῷ Αβεντινῷ λόφῳ πε-
 ριφενῶς εώθέναι πανηγυρίζεθαι. Καὶ Συκιών δὲ ισόρηται ὁ οἰκεῖος Καρ-
 χηδονας, τὸ Ήρας ἄγαλμα ἐκεῖθεν ἐπὶ Ρώμης μετενεγκών.

Στίχ: 876—884. ΔΟΙΑΙ ΛΟΙΜΑΙ ΕΛΣΣΙΝ, Ορα τὰ Σημειωθέντα
 Z. Λιν: 51χ. 349. 355. οὐτι Λύτ:

Στίχ:

Τὰς Διὸς ή κάσις, ηδ' ἔτέρη σὺ Κρόνοιο γενέθλη;

Τοσσάτια σήθεσφι χόλιανά κύματ' ἐλίσσεις;

Ἄλλ' αγε μαψιδίην σόρεσον μανίλια τὴν πρόθεν.

Νέυω ὡς κ' ἐθέλοις, ἕκων δέ γ' ἔκών με ἀνέκα.

Φθεγμα μὲν Αὔσονιοι, πατρῷα τε ἥθε' ἐχόντων

865

Ως δ' ἐς τὸνούμ' ἐσεῖται ἄλλ' αὐτοῖς ἐνυμμιγέες περ

Τεῦκροι ἐσονται· ἐγὼ δ' ἔθιμ' ἵρα τε τέθιμι ἐποίσω,

Καὶ γε Λατίνας, χεῖλος ἀπαντας ἐν ἐμμεναι φέξω.

Αἴματι Αὔσονίω Φύτλη μικτὴ δ' ἀνακύψει.

Τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπων τε Θεὸς τὸν ἀρετῶν ἐπιόψη,

870

Οὐδὲ γένος σ' ἐτερον τιμήσαι κύδεσ' δμοίοις.

Νεῦσ' ἐπὶ τοῖς δ' Ἡρῃ, Φρένας ἐς δ' ἄρδε γῆθος ἀμέφθη,

Καδδὲ νέφος λέπτωσα εἰς ὀρανὸν αἷψ' ἀνακάμψειν.

Ταῦτα Ζεὺς ἔρξας, ἐτερα Φρεσὸν ἤσι μενοῖνα,

Οφρὸς ίντυρνω ἐκ κάσιος σήσειν ἄρδε ὅπλων.

875

Δοιαὶ λεῖμαι ἔασσιν, ἄραι δὲ καλεῦνται ἐπίκλιν,

Τὰς, καὶ Ταρταρέω τε Μέγαιραν, Νύξ ὁρφναίη

Γασρὶ μιᾶς τετοκυῖα, ὁμᾶς σπειρώσατο πάσας

Σπειρώμασσ' ὄφεων, πτέρυγας ταῖς δ' ἄρσ' ἀνεμάδεις.

Ταὶ Ζιωὸς παρὸς ἔδει, αἰνοῖο παρὸς ὀδόν ἀνακτος

880

Ισαντάι, θνητὰς τὸν ἀλιτήμονας ἐκθροέσσιν,

Ὕν ποτε πεμπέμεναι λοιγὸν ἀρυερὸν, συγερεῖς τε

Νόσσας, μητιάοι Κρονίδης ὑπατος κρείοντων,

Ἡέ τὸν ἀταθαλίν πόλεων πτοέειν πολέμοισι.

Ζεὺς δὲ τῶν τῶνδε μίαν κατὰ ἀκος ἀνθέρος ἤκε,

885

Κέλλετο δ' ἀντιάν ίντυρη ἄγγελον ὄσσης.

Λαύλαπι ηδ' ἐς γαῖαν ὁμοίη δίμφα κατέπτη.

Ως δὲ διὸν ἥρος ὀξύς οἰστὸς απὸ ἐκ νευρῆς περ,

(Τὸν Φαρμάξας Πάρθος, ἵω τὸν αἰνῶς ἐπιχρίσας,

Πάρθος ἄρδε, ηδὲ Κύδων, ἀνάκεσον πῆλε βέλεμνον)

890

Τρίσσων, πρὶν σκιάσειν ίών γε θοὸς διαβάνει.

Τοὶς νυκτὸς γέννα αράσσας ἵκετο γαῖαν.

Ως δὲ ἔδει Τρώων τάξας, καὶ Τύρνας ἄλας,

Ορνιθὸς τυτθῆς ἀφνω μορφῶν ὑποδῦσα.

“Ηπο-

* * *

Στίχ: 889. ΤΟΝ ΦΑΡΜΑΞΑΣ ΠΑΡΘΟΣ. Περὶ τῆς τοιᾶςδε τοξικῆς Φαρμακέας, ὅπερ Θ. Αἰν: σίχ. 860. καὶ περὶ Πάρθων δὲ, ὡς ἐπὶ Τοξία τεθρύβλιωται. Γ. Γεωργ. σίχ. 34. Τοῖς δὲ Πάρθοις ὡδε σωάπτουνται καὶ οἱ Κύδωνες, οἱ ἀπὸ Κύδωνας πόλεως Κερύτης, τῆς καὶ Απολλωνίας κληθείσης, ὡς ἀπὸ Κύδωνος τὴν Απόλλωνος. (Στέφ. Βιδ.) Καὶ γαρ καὶ σύτοις ἐπισημοι γενέθλαι φέρονται ἐπὶ τόξων καὶ χείρες, καὶ κατασκευῇ, ας περὶ τῶν ἐκ Γορτιών, πόλεως Κερυττῆς καὶ τάυτης, ἀλλαχθεὶς τοταγή. (ΙΑ. Αἰν: σίχ. 860.) Φασὶ δέ τινες, καὶ τῶν Κύδώνων ὡδε τὸν Μαρωνας μνηθιῶσι ἐπὶ τῆς τῶν τόξων Φαρμάξεως, διὰ τὸ πολυφορωτάτων βοτανῶν Ιοβόλων εἶναι τὰ τόξα Κερύτια.

Στίχ: 894. ΟΡΝΙΘΟΣ ΤΥΤΘΗΣ κτ: Οἱ μὲν, ὅτι Γλαύξ ηδ' Ὁρνις ὑπέλαβον, οἱ δὲ ὅτι Βύας, οἱ δὲ ὅτι Σκάψ. οἱ δὲ ὅτι τις ἄλλη τῶν ἀπασίων τε καὶ ἀποτροπαίων.

Βιβλ. ΙΒ'.

Τ

Στίχ:

Neu Troas fieri jubeas, Teucrosque vocari,
 823 Aut vocem mutare viros, aut vertere vestes.
 Sit Latium, sint Albani per secula reges :
 Sit Romana potens Italâ virtute propago:
 Occidit, occideritque sinas cum nomine Troja.
 Olli subridens hominum, rerumque repertor:
 830 Et germana Jovis, Saturnique altera proles ;
 Irarum tantos volvis sub pectore fluctus?
 Verum age, & inceptum frustra submitte furorem.
 Do quod vis, & me victusque, volensque remitto.
 Sermonem Aufonii patrium moreisque, tenebunt:
 835 Utque est, nomen erit: commixti corpore tantum
 Subsident Teucri. Morem; ritusque facrorum
 Adjiciam, faciamque omnes uno ore Latinos.
 Hinc genus, Aufonio mixtum quod sanguine surget,
 Supra homines, supra ire Deos pietate videbis:
 840 Nec gens ulla tuos aequo celebrabit honores.
 Annuit his Juno, & mentem lœtata retorsit.
 Interea excedit cœlo, nubemque reliquit.
 His actis, aliud Genitor secum ipse volutat:
 Jururnaque parat fratriis dimittere ab armis.
 845 Dicuntur geminæ pestes, cognomine Diræ
 Quas, & Tartaream Nox intempesta Megæram,
 Uno eodemque tulit partu, paribusque revinxit
 Serpentum spiris, ventosaque addidit alas.
 Hæ Jovis ad solium, sævique in limine regis
 850 Apparent, acuuntque metum mortalibus ægris;
 Si quando lethum horrificum, morbosque Deum Rex
 Molitur, meritas aut bello territat urbes:
 Harum unam celerem demisit ab æthere summo

Juppit.

* * *

Στίχ: 901. 'ΩΡΘΟΥΤΤΟ ΚΟ'ΜΗ. Ίλ: Ω. σίχ. 359.
 „Ορθαὶ δὲ τεῖχες ἔσαν ἐνι γηραιπτοῖσι μέλεσσι.
 Στίχ: 911. ΤΟΙΣ ΠΑΡΘΕΝΙΗΝ ΜΟΙ ἈΜΕΙΠΠΑΙ; (Ορα ἀντ:
 σίχ. 145.)
 Στίχ: 918. ΦΑΡΕΙ ΓΛΑΤΚΩΐ, Τὸ γὰς γλαυκὸν τῆς χρέας ποταμοῖς τε καὶ
 Νύμφαις ὄπενον, παρὰ τὸ κυαναυγὲς τῷ ὑδάτος. Διὸ καὶ Τίβη, Ή δικ.
 σίχ. 54.
 —————— Λεπταλέον γλαυκόχρεν ἔμα κάλυπτε.
 "Οτι δὲ ίūτύρη ἐφορος ἐπιτέτακται τῶν ὑδάτων ἄναι, ἐρητα. σίχ. 146.
 Στίχ: 919. ΜΤΧΟΙΣ ΠΟΤΑΜΟΙΟ Ἐ ΚΕΤΣΕ. Ωατερ Ο. Ίλ:
 σίχ. 218.
 „Ως εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαικὸν Ἐννοσιγανος,
 „Διῶν δὲ πόντον ίών
 Στίχ: 924. ΑΠΑΝ Δ' ΕΙΣ ἘΝ ΣΥΝΕΝΕΙΚΑΣ κατέ= 'Αδελφὸς καὶ
 ταῦτα τοῖς ὑπὸ Αχιλλέως τῷ Ἐκτορι εἰρημένοις. Ίλ: Χ. σίχ. 268.
 „Παντοῖς ἀρετῆς μιμήσκεο· νῶ σε μάλα χρὴ
 „Αἰχμητὶω δὲ ἐμενα, καὶ θάρσαλέον πολεμιστι.
 „Οὐτι τοι ἐδ' ὑπάλυξις

Στίχ

παρ τύμβοις, ὁρόφοις τε ἐρήμων οἴκων,
ἔζομένη, γοερὸν μέλος ὄψε αἰέδει
αιμορφωθεῖσ’ ή Λοίμη πρόπροδι Τύρυν,
έτεισι τε, ἀμφὶ μὲν ἡχῇ τετριγυῖα,
τ’ ἔμπελάσασα σάκος πτερύγεσσ’ ἀγκόπτει.
ἢ νάρκη γυῖα φόβῳ παρελύσατ’ αἴγιθης,
ώρθετο κόμη, αὐδὴ δὲ Φαρύγγεσιν ἔση.

895

Τηλόθεν ὡς δὲ ἐνόησεν Ἀρῆς τριγυμὸν, πτέρυγάς τε,
χερσὶ τάλανα κόμας ἀνέτεξ Ἰύτυρη,
οὐνυξὶ δρύπτεν, ἀτὰρ πῦξ σήθεα κόπτει.
κασιγνήτη χραισμέν σοι ἔχοι νιᾶ Τύρνε;
δυσιώδε; περίεισι μοι ηδὲ ἀρα τέχνη
οι δηθῶν ἐνσάινα τέκμορι τοῖς;
δὴ λέπω. Τρομέσσαν μὴ μὲν ἐπιθράττει
καὶ ὄρνεις πληγάς πτερύγων γιγνώσκω,
δὲν ηδὲ ἡχῶ, οὐδὲ ἀρα μὲν τάλματα λήθει
εοιβρεμέτε. Τοῖς παρθενίην μοι αἰμαπταῖ;
εὖδὲ ἀθανάτιω; τὶ δὲ μεν κῆρας γε ἀφεῖλεν;
ἔχον τόσσοις νιᾶ ἄλγεσι τέομεν ἐπιθέθαι,
τε κάσει οἰκτρῷ δὲ πύλας Ἄιδαο περήσσαι.
ινάτη τελέθω; οὐδὲν μοι κρήγυνον ἔσαι
ἄτερ ὡς Κάσι. "Αιδένει τις χθόνι με βυθίσῃ,
ὑπὸ χαιρόσσα, Θεὰν καί περ, νεκροῖσι κατοῖσσαι!
εἵγει γλαυκῷ, ὡς εἰπόσσα, κάλυψε κάρηαρ.
λά τε ἐκβούσσα μυχοῖς ποταμοῖο οὐ κεῦσε.

905

Τυτάκι δὲ Αἰνείας ἐπὶ ἵσατο, πάλλε δὲ τὸ ἔγχος
θὺ, μέγα, σιβαρὸν μάλα δὲ αἰνῶς τοῖα μετηύδα.
πτὸν ἄρα δηθῶνται; τὶ σὺ δὲ ἡδη Τύρνον ἀναβάθμη;
καὶ ἐθέλοις τετραψό ἀπαν γένεις ἐν ἐωνείκας.
χὶ δρόμῳ, σαδίη δὲ ἔμπλωη ἡ δηροις ἐν ὅπλοις.
οῦ, τι σοὶ περίεις ἀλκῆς, ηδὲ τε τέχνης.
εἴκα πτέραθ ἐπὶ ἄσρα, ὑπὸ χθονὸς ηδὲ κεκεῦθαι.
ηγίσας δὲ ὁ κάρη: οὔτοις ζαθερῆα τὰ βάζεις
τῆσσα μὲν, αἰλλὰ Θεὸι πτοεύσαι, Ζεὺς τὸ ἐχθράρων.

910

915

920

925

'Ουδ'

* * *

Στίχ: 926. "ΕΤΕΛΙ ΠΤΕΡΩΘΟ" ΙΕΠΙΓ "ΑΣΤΡΑ, οτ: Τὸ Εὔρεπ: ἐν Μηδ: ὑπὸ Ιάσωνος
δηθὲν, Οὐρσοῖς ἐν Παραθέσ: ὥδε ὑπάγει, ὡς ἐντεῦθεν δοκεῖντος παρειλη-
φέντι τὸ Μαιρώνος.

"Δεῖ γάρ τον, ητοι γῆς σφὲ κρυφθιῶν κάστω,
"Η πτελῶν ἄραι: σῶμα: οὐσίας αἰθέρος βάθος."

Στίχ: 928. . . . ΘΕΟΙ ΠΤΟΕΟΤΣΙ, ΖΕΤΣ Τ' ΕΧΘΑΙΡΩΝ. Τέτοις ὅ-
μοι τὰ ίλ: N. σίχ. 8II,

"Οὔτις τοι μάχης αἰδαιμονες εἴμεν,
"Αθλεῖ Διὸς μάστης κακῆς ἐδάμαντεν Ἀχαιοῖ.

Καὶ ίλ P. σίχ. 175.

"Οὔτις θρῶν ἔφεργα μάχηω
"Αθλεῖς τοι Διὸς κρείσσων νόος Ἀγγιόχεω,
"Οσ τε καὶ πλευρῶν αἰνόρος φοβεῖ, καὶ τοι φερόντος πάθοι
"Ρηγίδιως

Στίχ:

- Juppiter, inque omen Juturnæ occurrere jussit.
 855 Illa volat, celerique ad terram turbine fertur;
 Non secus ac nervo per nubem impulsa sagitta,
 Armatam sœvi Parthus quam felle veneni,
 Parthus, sive Cydon, telum immedicabile torsit,
 Stridens, & celeres incognita transluit umbras.
 860 Talis se fata Nocte tulit, terraisque petivit.
 Postquam acies videt Iliacas, atque agmina Turni,
 Alitis in parvæ subito collecta figuram,
 Quae quondam in bustis, aut culminibus desertis
 Nocte sedens, serum canit importuna per umbras:
 865 Hanc versa in faciem, Turni se pestis ad ora
 Fertque referique sonans, clypeumque everberat alis.
 Illi membra novus solvit formidine torpor:
 Arrestæque horrore comæ, & vox faucibus hæsit.
 At procul ut Diræ stridorem agnovit & alas,
 870 Infelix crines scindit Juturna solutos,
 Unguis ora soror fœdans, & pectora pugnis.
 Quid nunc te tua, Turne, potest germana juvare?
 Aut quid jam miseræ superat mihi? quâ tibi lucem
 Arte morer? talin' possum me opponere monstro?
 875 Iam jam linquo acies. Ne me terrete timentem
 Obscœnæ volucres: alarum verbera nosco,
 Lethalemque sonum. Nec fallunt jussa superba
 Magnanimi Jovis. Hæc pro virginitate reponit?
 Quâ vitam dedit æternam? cur mortis adempta est
 880 Condicio? Possem tantos finire dolores
 Nunc certe, & misero fratri comes ire per umbras.
 Immortalis ego? Aut quicquam mihi dulce meorum

Te

* * *

Στίχ: 929. . . . ΛΑΪΝ ὌΝ 'ΡΑ' ΠΕ'ΛΩΡΟΝ ὍΠΩΠΕ. Καὶ Ἀθηνᾶ δὲ κα-
 τὰ Ἀρεος παρ' Ομῆρῳ, Ἰλ: Φ. σίχ. 403. ἐπὶ λέξεως οὗτῳ:

" Λιθον ἀλετο χερὶ παχέιγ
 „Κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρυχώ τε, μέγαν τε.
 „Τέν δ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι θρονού ἀρέσσεις.

Στίχ: 932. ΤΟ'Ν ΤΕ ΔΙΣ' ΕΞ ΛΕΚΤΟΊ κτ: Ὁσαύτως καὶ Ἰλ: Ε. σίχ. 302

" Ο δὲ χερμάδιον λάβε χερὶ¹
 „Τυδείδης, μέγας ἔργου, δ' εὖ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν
 „Οἶοι νῦν βροτοὶ εἰσ', ο δὲ μὴν ἔτει πάλλε καὶ οῖσι.
 'Ο μὲν διὰ Μάρων δωδεκαπλασίονα τιὼν Τύρνας δώμιλις ἀπέφυγε τῆς τῶν ἀλέρων
 ἐκάστης, τῶν ἐπ' αὐτῷ δὲ Ομηρος διπλασίονα, εὐλόγως δὲ τέτοιοι αὐτοὶ²
 γὰρ τῶν Τρωϊκῶν πολλῷ ἐκένος μεταγενέσερος, ἥπερ θτοσ· ή δὲ φαμαλού,
 τῆς τοῦ ἀνθρωπίνης τῇ τῷ χρόνῳ προσδῶ ἐκλιπεῖν κατὰς λόγον, οὐδεῖς
 ἀντιπεπονθότας ὑπεληπται.

Στίχ: 935. "ΤΨΙ ἘΠΕΞΑΡΘΕΙΣ Γίνεται γάρ τις προοδήποτε δύμη
 τῷ ἐκ χερὸς προσεμένῳ, διὰ τῆς τῷ ὅλῳ σώματος τοιᾶς δὲ κανδάλους.

Στίχ: 936—949. ΛΛΛΑ ΓΑΡ, ΟΤΩ' ΟΤΙ ΔΗ' ΘΕ'ΕΝ κτ: Ὁυκ ἀχεν αματο
 ἡμῖν, οὐδὲ ἐκτυπώτερον δὲ Ποιητὸς διαγράψῃ, τὸν τῷ μὲν τῷ σώματος
 δώμη πλεῖστον ἔτι ιχύοντα τῷ δὲ τῆς ψυχῆς διωάμεισεν εἰπεικότει πάλι
 τῷ πινδώῳ παρόντι, καὶ τέλεον αὐτονήσαντα.

Στίχ

ο προσθεῖς, λᾶν ὅν φὰ πέλωρον ὅπωπε
Ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχώ τε, μέγαν τε,
ν' δρες πρότεροι θέσαν, ἔμμεναι όρον ἀράρης;
θέσις οὐκτὸν μόγις ὠμάδιον φορέσειαν,
νῶν μερόπεια κυίσκει σάματα γαῖα.
930
είρεσ' ἐλῶν τρομόεις ἔχθρος κατὰ πάλλεν,
ἐπεξαρθεῖς Ἡρῷς, ὁξὺς τ' ἐπορθσας.
ἀρ, γάρ ὅτι δὴ θέσεν ἔγνω, γάρ ὅτι βάσκεν,
τι χειρὶ μέγαν λᾶν ἥρατο, γάρ ὅτι κίνει.
οἱ δὲ ὄκλασε, καὶ αὖτα ψύκτο δὲ φίγει.
ἀφεντεῖς λᾶας, κενεῆς ἐλθῶν τε δὲ αὔρας,
γε χῶρον βῆ δόλου, γάρ ἐπενέκατο τρῶμα.
940
οῦν αρ, εὔθ' ὑπνος βλεφάροις ἡμῖν ἐπιβρίση
ορ, μαψιδίως ὀρέγεθαι δρόμοιο δοκήμεν,
ν λιλαύμενοι, μέσσοις δὲ ἀδρανεῖς κατὰ πέραν,
εθ' ἀθαργάλωσσα δὲ ἀθενέει, καὶ γυνίων
ἄρκιος, αὐτὰρ ἔπος τ', αὐδὴ τ' ἀπολέπει.
945
Γύριων (ὅθεν δὲν ἦτεν ιώρέηφι)
δάμιμων δρᾶν τι ἀπειργεν· δὲ ἀρ παντοῖα
τι μενοίνα, ἐς Ροτόλας ὁρόων, ηδὲ Αἰγαίον
ε δέ τοι δέδων, ἐπὶ δὲ ἕστος ὑπέτρεεν ἔγχος.
οἱ ἀλύξει, γάρ ὡς δηίων αὐτίος ἤξει,
950
οχεα σφέτερ, γάρ κάσιν ιώμοχῆα ἐώρα.
Αινεῖας δὲ βέλος μελητιοντι σελάζων,

Οἳ

* * *

Στίχ: 941: 'ΩΣ Δ' ΟΝΑΡ κι: Όμηρος μὲν καὶ οὐ παραβολὴ αὐτη. Ιλ: Χ.
σιχ. 199.

,,Ως δὲν ὄνειρων διώμαται φέυγονται διώκεν.

,,Οὗτ' αρ δὲ τοὺς διώματαις ὑποφέυγεν, γάρ δὲ διώκεν.

Τὸ δὲ πάθος γὰρ ἀλλως συμβάνει, οὐ καθέυδοντι, τῷ γωτικῷ πνέυματος,
οἵματι κατεχομένω πως, μηδὲ ἐπιβέοντος ἐτοίμως τοῖς ὄργανοις, οἷς τελεῖ-
ται τῶν κινημάτων τὰ ἐκβόσια προσωνόμασι δὲ πυγγαλίων, οὐ καὶ πυγγά-
μων, παρὰ τὸ οἶνον πνίγεν, οὐδὲν ἐπέλθοι τὸ σύμπτωμα. Καὶ ἐφιάλτης δὲ
εἴηται τὸ αὐτὸ, ἀπὸ τῷ φαντασιῶθαι τοῖς ἐν αὐτῷ γενομένοις, οὐδὲ ἐφελ-
λομένως αὐτοῖς τινός. Καὶ ηπιόλης δὲ, οὐ ηπιάλης, οὐδὲ ηπιάλος, δούμων τοῖς
κοιμαμένοις ἐπερχόμενος.

Στίχ: 950. ΟΤΘ' ΟΙ ΑΛΥΞΕΙ, ΟΤΘ' ΩΣ ΔΗΙΩΣ ΑΝΤΙΟΣ ΗΣΕΙ. κτ-
Οὐτως ἐξεικὼς ίω υπάμυχανιας, μηδὲν δέ τι καὶ δράσει. Έν παραπ-
λησίαι δὲ τῇ περισάσει καὶ Εκτορες Όμηρος απέναντι Αχιλλέως παρέτησεν.
Ιλ: Χ. σιχ. 293.

,,Στὴ δὲ κατηφήσας, γάρ αλλ' ἔχει μῆλονον ἔγχος.

,,Δηϊφοβον δὲ ἐκάλει λευκάσσωδα, μακρὸν αὔστας.

,,Ηιτεε μὲν δόρυ μακρὸν, οὐ δέ ἔτι οἱ ἐγγύθεν πέν.

Στίχ: 952. ΒΕΛΟΣ ΜΕΛΛΗΤΙΟΩΝΤΙ ΣΕΛΑΖΩΝ. Όυτω πάλλων
τὸ δόρυ, ὃς ταῦς ἀπὸ τῆς αὐχμῆς αὐγαῖς τὸν Τύρενον ἐν αὐμηνίᾳ γε-
νόμενον καταπλήσσειν. Ἐποίει δὲ καὶ Όμηρος λαμπηδόνας ὄμοιας ἀπὸ τῆς
αὐχμῆς τῷ Αχιλλεί δόρατος ἐκπεμπομένας, παλλομένης κατὰ τῷ Εκ-
τορος. Ιλ: Χ. σιχ. 317.

,,Ολος δὲ σῆρε εῖσι μετ' αἰράσι γυκτὸς αἱμολυγῷ

,,Επεργος

V

,Ως

Te sine, frater, erit? O, quæ satis alta dehiscat
 Terra mihi, manesque Deam demittat ad imos?

885 Tantum effata, caput glauco contexit amictu
 Multa gemens, & se fluvio Dea condidit alto.
 Aeneas instat contra, telumque coruscat
 Ingens arboreum, & sævo sic pectora fatur:
 Quæ nunc deinde mora est? aut quid jam, Turne, retrahus?

890 Non cursu, sævis certandum est comminus armis.
 Verte omneis tete in facies, & contrahe quicquid
 Sive animis, sive arte vales: opta ardua pennia.
 Astra sequi, clausumque cavâ te condere terrâ.
 Ille, caput quassans; Non me tua fervida terrent

895 Dicta, ferox: Dii me terrent, & Juppiter hostis.
 Nec plura effatus, saxum circumspicit ingens,
 Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat,
 Limes agro positns, litem ut discerneret arvis.
 Vix illud lecti bis sex cervice subirent,

900 Qualia nunc hominum producit corpora tellus.
 Ille manu raptum trepidâ torquebat in hostem
 Altior insurgens, & cursu concitus heros.
 Sed neque currentem se, nec cognoscit euntem,
 Tollentemve manu, saxumque immane moventem.

905 Genua labant: gelidus concrevit frigore sanguis;
 Tum lapis ipse viri, vacuum per inane volutus,
 Nec spatum evasit totum, nec pertulit istum.
 Ac velut in somnis, oculos ubi languida pressit
 Nocte quies, nequicquam avidos extendere cursus

910 Velle videmur, & in mediis conatibus ægri
 Succidimus: non lingua valet, non corpore nosse
 Sufficiunt vires: nec vox, nec verba sequuntur.
 Sic Turno (quacumque viam virtute petivit)
 Successum Dea dira negat. Tum pectora sensus

915 Vertuntur varii. Rutulos adspectat & urbem,
 Cunctaturque metu, telumque instare tremiscit;
 Nec quô se eripiat, nec quâ vi tendat in hostem:
 Nec currus usquam videt, aurigamve sororem.
 Cunctanti telum Aeneas fatale coruscat,

920 Sortitus fortunam, oculis, & corpore toto
 Eminus intorquet. Murali concita nunquam
 Tormento sic iaxa fremunt, nec fulmine tanti

Diffid-

* * *

„Ως αἰχμῆς ἀπίλαμπ' ἐυήκεος, οὐδὲ Ἀχιλλεὺς
 „Πάλλεν δεξιτερῷ, Φρονέων κακὸν Ἐκτορὶ διῳ.

Στήχ: 953. ΟΙ ΧΡΟΟ'Σ Ή ΔΑΙΜΩΝ ΕΠΙΚΑΙΡΙΟΝ ΕΜΜΕΝ ΕΔΕΙΚΝΤ. Ως
 καὶ Ἀχιλλεὺς λύτ: στήχ. 321.
 „Εισορόων χρόας καθόγ, ὅπη εἴχει μάλιστα.

Στήχ:

ὅς η δαίμων ἐπικάριον ἔμεν ἐδείκνυ
τεν προτεί. Οὗτοι ποτὲ τε χοπλήκτη
ώς πέτραι βρομένοι, γόδε σκηπτῷ γε,
ταχι πατάγοισι τόσοις. Πτὰν καὶ γάρ, λαίλαψ
Φερὸς δόρου, οἴτον· ἀπιωέα φίμφα ἐποίσε.
τεν αὐμπερέως χαλκὸν σάκος ἐπταβόειον,
ος δ' ὥστι πυμάτια προτὶ τέρμα διέχεν,
πιτρίζειν, μηρὸν δὲ διήλασε μέσσον.

ειος δὲ μέγας γνύξη προπε Τύροις ἔραζε.

πύρθη Ροτόλων σόναχος, μύκητε δέ κύκλω
ιν ὅρος, κραυγὴ δ' αντήχεον ἄκριτοι ὑλαι.
Τύροις δ' ἄρδ χθαμαλὸς λισσέσκετο, ὅσσ' ίδε χεῖρε
Εἰκὸς ἔμοι, Φάτο, γόδε παρατησαίμω
έχρησο λάχαι. Ελεεινὸς δ' αἷκε γονῆρος,
θάν στο ἔχοι μελέδη, λίτοι (ἢ δ' ἔτι καὶ Σοὶ
ιος ἦν γενέτης Ἀγχίσης) νῶν ἐλεαίροις,
γηρας καμέ δὲ, ηὲ νέκιαγ', εὶ δόξει
ἔκδόμενα. Νικᾶς, ἀτάρο ηττηθέντα,

955

960:

965

970.

Χεῖρας

V 2.

* * *

Ιχ: 958 ΧΑΛΚΟΤΝ ΔΑ' ΚΟΣ ΒΙΤΤΑΒΟ' ΕΙΟΝ. Τοιότο καὶ τὸ Πᾶ
Ομηρικὸς Αἰατος ἦν. Ιλ: Η. σίχ. 219.

„Αἴας δ' ἔγγυθεν ἥλθε, Φέρων σάκος, ήντε πύργον.

„Χάλκεον ἐπταβόειον

τον τε Πηλέως (Ιλ: Χ. 338.) 8τως:

„Λίσσομεν πέρ ψυχῆς καὶ γένων, σῶν τε τοκήν,
„Μή με ἔα παρεῖ τησὶ κώνας καταδάψαμ 'Αχαιῶν,
„Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις, χρυσόν τε δέδεξο
„Δῶρα, τά τοι δώσεις πατήρες καὶ πότνια μήτηρ
„Σῶμα δὲ οἰκεῖ ἐμον δόμενον πάλιν, ὁφρα πυρός μοι.
„Τεράες, καὶ Τεράων. ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

Ίκετεις δὲ ὁμοίως καὶ Μεζέντης Αἰαίσαι. Ἀλλα Τίένος μὲν, (καθά καὶ ὁ
παρ Ομήρω Επταρ), ἐπὶ τὸς οἰκείες γέτετο τὸν αὐτὸν γένους αὐταπεμφθιῶν.
Μεζέντης δὲ τοιαντίον, μὴ τοις ομοπατρίοις παραδοθιῶν, ἀλλ' αὐτὸν πε
ταφῆς τυχεῖν. (Ι. Αἰν. σίχ. 950.)

„Δὸς· χοῖ σῶμα ταφίων

Ηδεσταν γαρ ἐκατεροι. ὅπως οἱ ὁμογενεῖς πρὸς αὐτὸν ἐτύγχανον δικεί^{μενοι.}

Στιχ: 965. ΒΙΚΟ' Σ' ΕΜΟΙ ΦΑ' ΤΟ

Στιχ: 966. ΣΣΙΓ ΚΕΧΡΗΣΟ ΛΑ' ΧΕΙ Ισοδιάμον δὲ καὶ τέτο τῷ
ὑπὸ Μεζέντης ἐκεῖ. ἥθεντο: Ι. Αἰν: σίχ. 946.

„Οὐ νέμονται κτανέεν μὲν, εὖδε αὐτῶς δῆριν ἐς ἥλθον.

Στιχ: 967. Η' Ρ' ΕΤΙ ΚΑΙ ΣΟΙ ιτ: Τηιῶ δέ λόγω καὶ Πρίαμος
δισωπίσαιν ἥλπισε τὸν τε καὶ ἀναιρέτιω, υπομκήσας τε ίδιας αὐτὸν πατ-
ρὸς. Ιλ: Χ. σίχ. 418.

„Λίσσομον ἀνέρα τεττον αἰτάθαλον, ὁ Θειμοεργόν,

„Ην πως ἥλικιλιν αἰδέσσεται, ηδε ἐλεήση

„Γηρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατήρ τοιός δε τέτυκται.

„Πηλεὺς

Καὶ Ιλ: Ω. σίχ. 486.

„Μησαγ πατρὸς σεῖο, Θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ

„Τηλίκε, ὥστερ ἐγὼν, ολοῷ ἐπὶ γῆρασ εὖδω.

Στιχ:

- Dissultant crepitus. Volat atri turbinis instar
 Exitum dirum hasta ferens, orasque recludit
925 Loricæ: & clypei extremos septemplicis orbes:
 Per medium stridens transit femur: Incidit ictus
 Ingens ad terram duplicato poplite Turnus.
 Confurgunt gemitu Rutuli, totusque remugit
 Mons circum, & vocem late nemora alta remittunt.
- 930** Ille humilis, supplexque, oculos dextramque precantem
 Protendens: equidem merui, nec deprecor (inquit)
 Utere forte tuâ. Miseri te si qua parentis
 Tangere cura potest, oro (fuit & tibi talis
 Anchises genitor) Dauni miserere senectæ:
- 935** Et me, seu corpus spoliatum lumen mavis,
 Redde meis. Vicisti, & viatum tendere palmas
 Ausonii videre. Tua est Lavinia conjux.
 Ulterius ne tende odiis. Stetit acer in armis
 Aeneas, volvens oculos, dextramque repressit.
- 940** Et jam jamque magis cunctantem flectere sermo
 Cœperat, infelix humero cum apparuit alto
 Balteus, & notis fulserunt cingula bullis
 Pallantis pueri; viatum quem vulnere Turnus
 Straverat, atque humeris inimicum insigne gerebat.
- 945** Ille oculis postquam sœvi monumenta doloris,
 Exuviasque hausit, furiis accensus, & irâ
 Terribilis, Tune hinc spoliis induit meorum
 Eripiare mihi? Pallas te hoc vulnere, Pallas
 Immolat, & pœnam scelerato ex sanguine sumit.
- 950** Hoc dicens, ferrum adverso sub pectore condit
 Fervidus. Ast illi solvuntur frigore membra,
 Vataque cum gemitu fugit indignata sub umbras.

LIB. XII. AEN. EXPLICIT.

* * *

Στίχ: 974. . . . "ΟΣΣΕ Γ' ΕΛΙΞΑΣ . . . : . 'Αγασρέψας, ὥσπερ οἱ
 ἐν ἀμφιξέπῳ τῇ γνώμῃ ἐλυνόντες, καὶ φρεσόμενοι μοταζὲν, οἱ τι δρό-
 σεαν.

Στίχ: 975. ΚΑΙ' Ρ' ΕΠΙΔΗΘΥΝΟΝΤΑ κτ: Τὸ γὰρ παρεμπίπτον τῷ χρόνῳ, τῷ
 αὐτικῷ τῷ πάθει ἐπὶ ποσὸν πέφυκε κατασθλεῖν, καὶ τὸ φρεγῆν ἐνδιδόνται
 τῷ λογισμῷ χρήσασθαι. Τοιγαροῦ Λινέιας αἰξάμενος κάμπτεθαι, τάχα
 ἄν καὶ Τύρνων, ὡς μὴ ἀποκτεῖναι, ἐφεστάτο ἵκετένοντος· ὥσπερ δὴ καὶ
 "Ἄδρασος Μενελάῳ, Ἰλ: Ζ'. σίχ. 51.

"Καὶ δὴ μὴν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆσος Ἀχαιῶν
 Δώσειν φέρεαποντι καταζέμεν

Στίχ:

ενθ' ἐκέτια, ἀριδήλως ὄψεσιν ἔδον
Ιάντες. Σὴ δὲ ἐσὶ Λαβίνη ἀκόιτη.
ωσ' ἔχθις προάγειν. Οὖν δὲ ἐνὶ ὅπλοις
ες ὅσσε γέλιεις, χεῖρα τὸ ἐπέχει
δηθῶντα, ἐπη τάδε ἥρχετο καμπτειν.
ώμοις τῷδε ἀποτμος ἀορτὴρ ὄφθη,
ἰρίγνωτα ὡσῆρια σῆματα λάμψειν,
ἀλλαντος, ὃν, εὔτε δαμάσσατο Τύρος,
ώμεων Φορέεσκέ ἐπίσημον δεῖγμα.

975

α Αἰνέας, αὐτὸς μημηῆια ἄλγες
φθαλμοῖσιν ἐσεῖδεν, ἐρινωδες τι
ἐγκοτέων: Σύ λάφυρα τάδε ἔμενος, ἡμῶν
παλλάξη; Πάλλας νω̄ τῷδεσε, Πάλλας
κατσφάττει, οὐδὲ ἀλιτρὸν τίννυται ἄμα.
τῷ Φλογόεις κατ' σέρουν ἥλασεν ἄορ.
ψ' ἐκ δεθέων, κρυερῷ πότμῳ λυθέντων,
ώδε γόρι πταμένη, "Αἰδός δε βεβήκει.

980

985

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΒ'. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ.

* * *

976. ἩΜΟΣ ἘΠ' ὈΜΟΙΣ ΤΟΥΤΔΕ ἈΠΟΤΜΟΣ ἈΟΡΤΗΡ ὩΦΘΗ,
Ἐπιμνησέον ὡδε τῷ ὁωτῆρος, ὃν, ἐναριξας τὸν Ἐυάνδες Πάλλαντα, Τύρος
ἐσύλησεν. (Ορα I. Αἰν.: σιχ. 526—532) τὸ δὲ ἈΠΟΤΜΟΝ, ὁ φησίν ὁ Ποίητης ἀνταῦθα, ὡς ἐν προφήσει ἐκεῖ προσανέφηγε, δια τῶν ἐπῶν 533—535
„Εσσετ' ἐπὸν Τύρος πολλὰ πείατ' αἴκε παρῆλθεν
„Ἄψευσον Πάλλαντ' ἐάσας καὶ ποτε ἐσαι
„Ημαρ, δτε συγέοι τὸ δὲ ὄμῶς, ηδὲ ἐναρας ταῦτα.
„Ορει καὶ τιὼ ἐκεῖ Σημείωσιν, σιχ. 533.

977. ἩΔΕ Τ' ἈΡΙΓΝΩΤΑ ΖΩΣΤΗΡΟΣ ΣΗΜΑΤΑ . . . : Τὸν
αὐτὸν καὶ ἀορτῆρα ὀνόμασε καὶ ὁωτῆρα, φ' κατὰ πλεονασμόν την περιστὸν, ἀλλ' ὅτι διττή τις ίλι ἡ χρῆσις τῷ τελαμῶνος τέ, τε ξίφος δηλεῖται
ἀπ' ὄμων δι αὐτῷ ἀναρτᾶθαι, καὶ τὸν ξίφηρον δὲ ἄμα ἐν μέρει περιζώνυμα, ὡς καὶ ὁ σχολιογράφος Κέρδης σωεῖδε, καὶ δια Συγγραφέων τηνῶν
κατεσκένεσεν. "Ενθεντοι καὶ μέμψεως αὐτοὶ παραιτέμεθα, εἰπερ δὲ ἐν-
ταῦθα προσείπομεν (αορτῆρα), ἐν τῷ Γ. τῆς Αἰνεάδος (ὁωτῆρα) φθάσαν-
τες ἀπεδώκαμεν. (σιχ. 528.)

982. . . . ΣΤΥ ΛΑΦΤΡΑ ΤΑΔ' ΕΙΜΕΝΟΣ . . .
983. ΕΝΘΕΝ ΛΠΑΛΛΑΣΗ Καὶ Ιλ: Χ. σιχ. 330.

„Ἐκτορ, ἀτάρπεις ἔφηδα, Πατροκλῆ ἐξεναριξών
„Σῶς ἐσσεδό, ἐμὲ δὲ δὲδὲν ὀπίζειο γόσφιν ἐντάσ.
„Νήπιε . . .

984. ΤΩΝ Δ' ΑΙΨ' ἘΚ ΡΕΘΕΩΝ κτ: Ιλ: Χ. σιχ. 362.
„Ψυχὴ δὲ ἐκ δεθέων πταμένη "Αἰδός δε βεβήκει,
„Ον πότμον γούώσα, λιπάστη ἀδροτήτα καὶ ἥβια.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ ΙΒ'. ΒΙΒΛΙΟΝ, ΚΑΙ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημαώσεων.

E R R A T A

L I B R. IX.

Corrigē.

enlum	-	Jaculum
ic	-	Hic
los	-	folios
mos	-	quos
quo	-	equo,
aeptis	-	coeptis
orte	-	forte
mandique	-	manditque
di&i	-	dicti

L I B R. X.

præfigere	-	præfigere
comitan nr	-	comitantur
Phæbe	-	Phoebe
ad littera	-	ad littora
Sanguinai	-	Sanguinei
affatur	-	affatur
At parte etc:	-	
Munc	-	Nunc
denfos	-	densos
Junonis,	-	juvenis
si fatur	-	sic fatur
cessi	-	cēssi
juuenis	-	juvenis
fauissime	-	fævissime

L I B R. XI.

38. luctu	-	luctu
45. Euandro	-	Evandro
59. corps	-	corpus
241. Ordine	-	Ordine
302. statuisse	-	statuisse
337. jaet	-	jacet
398. Inclusus	-	Inclusus
401. atque	-	atque
403. Phygia	-	Phrygia
471. Multaque	-	Multaque
545. fæva	-	fæva
613. primique	-	primique
635. Volvuntur	-	Volvuntur
823. Vnlus	-	Vulnus
826. Troianosque	-	Trojanosque
873. fistere	-	fistere
879. carfu	-	carfu

L I B R. XII.

erf. 58. requies	-	requies
69. Alba	-	Alba
184. Euandri	-	Evandri
302. Mauors	-	Mavors
336. Infidiz que	-	Infidæque
621. Quisve	-	Quisve
624. sequamnr	-	sequamur
639. Murtanum	-	Muranum

ΣΦΛΔ-

Σ Φ Α Λ Μ Α Τ Α.

Β Ι Β Δ. Θ.,

Τὰ ἐν τοῖς Ἐπεσι.

Στίχ: 35. ἐκ	-	ἐκ
87. Ὄλη, τις Πιτύων	-	Ὄλη τις Πιτύων,
143. τὸς, δ'	-	τόςδ'
338. ἐφ' αβροτέροισιν	-	ἐφ' αβροτέροισιν
342. ἵωιχον	-	ἵωιχον
427. Ἡ,	-	Ἡ,
584. ξυγκατασάσσατο	-	ξυγκατασάσσατο
635. σφὶν	-	σὶν

Τὰ ἐν ταῖς Σημεώσεσι.

Στίχ: 48. (Γεραμμῆ 6.) συμπροπέλευσαντας συμπροπετευσαμένες	-	
73. (Γεραμ: 1.) Ἀπέτει	-	ἈΠΗΤΕΙ
81. (Γεραμ: 2.) μηδέποτε	-	μηδέποτε
100. (Γεραμ: 1.) Οὐκέν	-	Οὐκέν
139. (Γεραμ: 4.) Ἀχιλλεὺς	-	Ἀχιλλεὺς
223. (Γ. 10.) τρισοιχεῖ	-	τρισοιχεῖ
341. (Γ. 2.) κατακώχιμοι	-	κατοχοι,
402. (Γ. 1.) Εὐνύαλον	-	Ἐυρύαλον
429. (Γ. 9) δυχέρειαν	-	δυχέρειαν
Αὐτ: (Γ. 10. ήν -	-	ἢν
465. Αὐτ: (Γ. 2.) ακίνητων	-	ακίνητον
533. (Γ. 1.) ἈΠΠΟΣΕΥΤΟΝ	-	ἈΠΟΣΕΥΤΟΝ
544. (Γ. 2.) Τύραννος	-	Τύραννος
548. (Γ. 10.) ἐνι -	-	ἐνι
Αὐτ: (Γ. 11.) ο -	-	οι
Αὐτ: (Γ. 14.) ἀεί -	-	ἀεὶ
608. (Γ. 3) ἝΦαις	-	ἝΦαις
620. (Γ. 2.) καὶ 4.) Ἀμαζάνων	-	Ἀμαζάνων
638. (Γ. 6.) ὕσερον	-	ὕσερον
639. (Γ. 7.) ὄκνετ'	-	ὄκνετ'
653. (Γ. 21.) ἐκ τῷ	-	ἐν τῷ
691. (Γ. 12.) τῶς ἐριφῶν	-	τῶν ἐριφῶν
704. (Γ. 4.) τοὺς	-	τίν
721. (Γ. 10.) μῆτης	-	μήτηρ
742. (Γ. 1.) τῶν -	-	τῶν
743. (Γ. 18.) Οὐρσῖνον	-	Οὐρσῖνον
773. (Γ. 6.) ἀπλοθήκαις	-	ἀπλοθήκαις
792. (Γ. 3.) τὸς -	-	τὸς
802. (Γ. 12.) τῶν -	-	τίν

Β Ι Β Δ. Ι.

Τὰ ἐν τοῖς Ἐπεσι,

Στίχ: 35. ἐνιπρέψει	-	ἐνιπρέψει
101. τῶς αὐγέρειν Ἡρη	-	Τῶς Ἡρη ἀγέρευε
122. Ως δ' αὐγοῦ λάθη	-	Ως δ' αὐγοῦτε λάθη-
132. ἀφέποντο	-	ἐφέποντο
152. ἔνομ' αφ' ὅπερ	-	ἔνομα τὸν ἀπό
161. Μισγε δ' ἀμ' ἴκεσις	-	Μισγε παρακλήσεις
168. Μεμήριζε	-	μεμηρίζεις
249. σφασ δ' η	-	τάσ γ' η .

Στίχ

Στίχ: 324. εἰς	-	-	εἰς ὁ
435. τεῦξε κατὰ	-	-	τεῦξεν κατὰ
440. σιλιῶ	-	-	σιλπιῶ
659. Ἡδ' αἴρε	-	-	Ἡ δ' αἴρε
717. Βράχε	-	-	Βράχε
906. η	-	-	η
909. οὐ σφίσι κίκυς μήτις ἀνοίξῃ	-	-	οὐ μὴ ἄμμιν κίκυς ἀνοίξῃ
941. ἐσάσσατο	-	-	ἐσάσσατα
951. Ἡμὶς	-	-	Ἡμὶς

Τὰ ἐν ταῖς Σημειώσεσι.

Στίχ: 79. (Γραμ. 10.) ἐκατέροθεν	-	-	ἐκατέρωθεν.
137. (Γ. 2.) ἀφιέντες	-	-	ἀφιέντες.
172. (Γ. 3.) τὸς	-	-	τὸς
176. (Γ. 8.) ἀποκαλεῖ	-	-	ἀποκαλεῖ.
181. (Γ. 2.) Ἐτρέψειν	-	-	Ἐτρέψειν
221. (Γ. 10.) διαραιάσει	-	-	δικεσίρεις
239. (Γ. 7.) ἵκεσία	-	-	ἵκεσία
290. (Γ. 4.) πωγονίας	-	-	πωγονίας
425. (Γ. 6.) μιᾶς	-	-	μιᾶν
437. (Γ. 1.) αἱ	-	-	ᾳ
441. (Γ. 3.) τῷ	-	-	τῷ
443. (Γ. 2.) τέτοι	-	-	τέτοιν
527. (Γ. 4.) παριέσωσεν	-	-	παριέσωσεν.
576. (Γ. 2.) Cradivus	-	-	Garaivns
694. (Γ. 4.) τόο	-	-	τόον
782. (Γ. 19.) καὶ ηὔπερ	-	-	καὶ ηὔπερ
802. (Γ. 1.) Ορίωνος	-	-	Ορίωνος
813. (Γ. 2.) Μαζέντα	-	-	Μαζέντα.
815. (Γ. 2.) ἐπὶ	-	-	ἐπὶ
836. (Γ. 2.) ἐταῖροι	-	-	ἐταῖροι
844. (Γ. 1.) ΟΤΕ	-	-	ΟΤΕ
867. (Γ. 2.) ἀναμοίγει	-	-	ἀναμοίγει
905. (Γ. 10.) Λαχιλλεῦ	-	-	Λαχιλλεῦ

B I B L. IA.

Τὰ ἐν τοῖς Ἑπεσι.

Στίχ: 12. ἀμφὶ μὲν	-	-	ἀμφὶ μὲν
259. Οἱ προμαλ'	-	-	Οἱ πρόπαλ'
377. Ἐκ προϊάπτεις	-	-	Ἐκ προϊάπτεις
523. Παρ	-	-	Παρ
797. η	-	-	η

Τὰ ἐν ταῖς Σημειώσεσι.

Στίχ: 7. (Γραμ. II.) ὅρα	-	-	ὅρα
35. (Γ. 10.), ηὔρετισσατο	-	-	ηὔρετισσατο. Καὶ (Γ. ἐχ.)
αὐταπέσσεν.	-	-	αὐταπέσσεν.
139. (Γ. 5.) καταίρουτες	-	-	καταίρουτες
167. (Γ. 2.) ἐπισυμβάγτων	-	-	ἐπισυμβασῶν
105. (Γ. 5.) ἐποίεις τὸς Τρῶας	-	-	ἐποίεις τὸς Τρῶας
267. (Γ. 12.) ἀνάκενσαι	-	-	ἀνάκενται
270. (Γ. 8.) Οδυσσεύς	-	-	Οδυσσεύς
271. (Γ. 3.) διερδάψαψάδησε	-	-	διερδάψαψάδησε
317. (Γ. 5.) ἐποι-	-	-	ἐποι-
324. (Γ. 3.) ἔτιν' ὄνεσσομαι	-	-	ἔτιν' ὄνεσσομαι

Στίχ:

Στίχ: 378. (Γ. 4.) Λινέα	-	Λινέας
436. (Γ. 2.) Δονάτος	-	Δονάτος
464. (Γ. 3.) οὗτος	-	οὗτος
513. (Γ. 7.) Τύρηνον	-	Τύρηνον
516—521. (Γ. 40.) Καὶ τοι	-	Καὶ μοι
556. (Γ. 8.) Θεανῶν	-	Θεανῶν
743. (Γ. 2.) αὐτῷ Ἐκτῷ	-	αὐτῷ πεσόντος Ἐκτῷ
Καὶ (Γ. 5.) θόρεπαμφανόωντος	-	θόρε παμφανόωντος
754. (Γ. 13.) ἐτυμολογίαν	-	ἐτυμολογίαν, τῇ ὀνόματος ψιλογραφήμενα.
772. (Β. 5.) τῶν -	-	τῶν
776. (Γ. 4.) τῷ Κελτῷ	-	τῷ Κελτῷ,
784—791. (Γ. 7.) Ἰδνωθεῖς	-	ἰδνωθεῖς.

B I B L. IV.

Τὰ ἐν τοῖς Ἔπεσι.

Στίχ: 203. ὡς Λαβίη	-	ὡς γε Λαβίη.
274. οταπέρθεις	-	καταπέρθεις
716. ὠρεστός	-	ὠρεστός

Τὰ ἐν ταῖς Σημειώσεσι

Στίχ: 125. (Γραμμ: 2.) ὁ	-	ὁ
228. (Γ. 2.) Ἐπτορος	-	Ἐπτορος
282. (Γ. 3.) Βορδᾶκ	-	Βορδᾶκ
455. 456 (Γ. 7) παξ δέτερων	-	παξ ἔτερων
547. (Γ. 1.) Θυροκοπεῖν	-	Θυροκοπεῖν.
569. (Γ. 8.) δινήντι	-	δινήντι
680. (Γ. 2.) Ανκτ:	-	Ανκτ:
691.	-	691.
692. (Γ. 2.) κεραυνοβολῶν	-	κεραυνοβολῶν.
700. ΑΓΚΤΜΑΙΜΟΜΕΝΗΝ	-	ΑΓΚΤΜΑΙΝΟΜΕΝΗΝ
758. (Γ. 28.) Λατίνοις	-	Τράπεζαι
Λύτ: (Γ. 29.) ἐπιχόντος	-	ἐπιχόντος
918. (Γ. 1.) γαρ	-	γαρ

Πίναξ ἐκ τῶν ἐν ταῖς Σημειώσεις κατὰ Ἀλφάβητον· ἐν ᾧ, τὸ μὲν
Α, καὶ Β, καὶ Γ, κτ: ἐπὶ τὸ Βιβλίον τῆς Ῥαψῳδίας παρα-
πέμπει τὸν μετιόντα· ὃι δὲ Ἀριθμητικοὶ χαρακτῆρες, 1.
2, 3, κτ: ἐπὶ τῷ κατὰ τὸ Βιβλίον Σημάωσιν.

A.

Ἀβαντος τὸ σάκος. Γ. 305.

Ἀβέλλης τείχη, πόλεως ἡς τὰ κάρυα παρ Ἰταλοῖς ἐν λόγῳ ἐιν. Ζ. 791.

Ἀβεντίνος ἐς τῶν ἐξ Ἡρακλέας, ἐπώνυμος τῷ ἐν Ῥώμῃ λόφῳ. Η. 705.

Ἀγάθυρσος, καὶ ἔτος Ἡρακλέας, ἐξ οὐ τὸ ἔθνος οἱ Ἀγάθυρσοι. Η. 750.

Ἀγάθυρσοι οἱ Γραπτοὶ διατὶ οὐτω προσείριωται; Δ. 158.

Ἀγγιτίης ἄλσος. Ζ. 810.

Ἀγημα ἐνόπλιον, ὅποιον; Η. 618.

Ἀγκος ἀνχήνεις. 5. 888.

Ἀγκύλα τὰ Μεσαγκύλα, Ἀκόντι ἀτταὶ ιμαντέδεται. Θ. 688.

Ἀγκύλιον τὸ παρὰ Ῥωμαίοις Θεα- σόμενον ὡς Διοπτεῖς ὡς καὶ ὑπεράρ- μοια ἐτεχνιτεῖνθη, ὡσε μὴ ἕαδιον ἐν αὐτοῖς ἔναι διακρίνεθαι τὸ ὑφανόπεμ- πτον. Ζ. 201. Αὐτ:

Ἀγναὶ Μητέρες, αἱ κατὰ Ῥωμαίους Ματρῶναι. Η. 690.

Ἀγνώς, ἦτοι παθητικῇ τῇ σημεσίᾳ, ἢ κατ' ἐνέργειαν. Δ. 76. Κατ' ἐνέρ- γειαν, Δ. 556.

Ἀγένυρα, ἢ Ἀγένυρον περὶ τάτε, ὁς τις ποτ' ἦν, οἱ Σχολιασταὶ διαφέ- ρονται, Ι. 579.

Ἀγρίππας Ὁυνψάνιος φίλτατος ὡν Λύγεσφ, σέμμας ἔνγχωτον Φέρων, ὡς ἄριστα ναυαρχήσας. Η. 709.—Εὔρετης τῶν ἐν ταῖς ναυσὶ πυργωμάτων γε- νίθαι λέγεται. Η. 718.

Ἀγυλλας Ἄσυ, τὸ Καύρητα μετο- νομαδὲν ἀπὸ τῆς βαρβαρικῶς ὑπὸ τῆς Ἔθνες προφερομένης προσερήσεως Καῦρε, ἀτὶ τῷ Χαῦρε. Ζ. 700.—

Λέγεται δὲ καὶ Ἀγυλλίνη. Η. 498.

Ἀγυλλίνων μοῖρα τῷ Μεδέντῳ συμ- φατριάσασιτες. ΙΒ. 293.

Ἀγχέμολος ἐπιφανῆς μὲν τὸ γένος, μισθὸς δὲ καὶ ἐξώλης τὸν τρόπον, ὡς καὶ τῇ Μητρῷ τῇ ἀντὶ Καστε- σίᾳ συμφθαρεῖς. Ι. 415.

Ἀγχίσης ὁ Λίνεις πατὴρ, ἐκ ἀξιῶν τῷ

ἥω σωεφέπεδαι μεταναστεύοντι ἀπὸ Τροίας μετὰ τῷ ἐκπόρθησιν. Β. 689.

— 697. — Προσενισάμενος ἐπικειμένῳ, καὶ μὴ Φέρων τῷ γιτὲ τῷ πάτριον προσιπέδαι. Β. 703. — Ἐπὶ τῷ ἐποφ-

θέντι τέφατι εὐχόμενός τε, καὶ ἔτερον ἔτι προσκατέδαιν απαιτῶν. Β. 746. —

Ἀξιος τῷ γάμῳ μετὰ τῆς Θεᾶ γάμων τυ-

χεῖν. Γ. 449. — Ἀγχίσης διατεκμάρ- σεις. Γ. 564 — 567. — Λεχὴ τῆς τάτε

ἀποθεώσεως. Ε. 60. — Αγχίσης μά- τιω τὸν ὄλεθρον διαπεφευγέναι ποτ-

νιώμενος. Ε. 84. — Ἀγχίσης Οψίς αἴ- ψυσ αἴφαντες γενομένες. Ε. 782. — Τῷ ἀντὶ

Τέμενος. Ε. 804. — Ἀγχίσης Ἀφροδίτη γάμῳ ὄμιλήσας. 5. 143. — Ἀγχίσης

τὰς ἐξ ἀντὶ ὕδρον ποτε ἐσομένες προσαναπολῶν. 5. 742. — Διατριβὴ αὐ- τῷ σὺν Λίνεᾳ τῷ ἥω ἐν Λέδῃ. 5. 749.

— 756. — Ἀγχίσης μάτιω ὄρεχθεὶς Λίνειας ἐν Λέδῃ ἀντιλαβέδαις. 5. 762.

— Αγχίσης πρὸς τὸν ὕδων, κατὰ τῆς τῶν νεκρῶν δηθείσης ὄρεξεως τῷ ἀνθίσ ἐπαναζησαὶ αντιβάλλονται, ἀπολογίας ἐκτενεσέρεα. 5. 783 — 818. — Ἀγχίσης θέσφαται. Ζ. 130.

Ἀδάμας ὁ λιθος, ἡ δάμνυται σωτει- βόμενος, ἢ πῶς; 5. 603.

Ἀδάς (ἐν) τάξεις τῶν κολαφομένων ἐγνέα. 5. 467.

Ἀδάς (εἰς) ἡ κατάβασις πόθεν ἡχί; 5. 583.

Ἀδάς (ἐν) μόνον ἐντὸς ἡμέρας μῖσσος ἐξε- σι τὰς δῶντας ἐνδιατρίψαι, ἐχεν ἐ-

πέκεντα. 5. 588.

Ἀδάς (Ἵῶν ἐν) διατριβῶν ἐν μολπαῖς καὶ παλαιόσμασιν. 5. 701.

Ἀδράδης ἄδωλον ἐν Αδά. 5. 526.

Ἀέρος (ἐκ) κατεφθορότος λύμη. Γ. 147.

Ἀετὸς ἄργα ἀρπάζων. Θ. 575 — 579. —

— Καὶ Δράκοντος παραβολικῶς ἐν ὁ- μοιώσει. ΙΔ. 784. — Τέκμωρ διεν δόξας τὰς

- τὰς ἀντιπαραστεταγμένας σρατιάς
Τρώων τε καὶ Λατίνων κατέπληξεν.
IB. 255.
- Αἴτος καὶ Κύκνος εἰς δήλωσιν ἐκ-
ληφθέντες, οὐ μὲν Αἰνέας, οὐ δὲ Τύρνε.
IB. 272.
- Αἴσωτοι, Αἴφροι, γένη Νομάδων. H. 749.
- Αἴθαμας, οὐδὲ ἄλλος Αἴθαμας, εἰς
τῶν ἐν τῷ Δερέω ἵππῳ εἰς ἔνεδραν
καθεισάτων. B. 281. Αὐτός:
- Αἴθιωαιοι Κεκροπίδαι, οἱ κατ' ἐνιαυτὸν
δασμοφορέμενοι τῷ Μίκω Κέροι, καὶ
Κέρας. 5. 23—25.
- Αἴθιωᾶς οὐλιον ἄσρον, τὸ ποιον; καὶ
διατί ὅτας ἀνόμαται; IA. 267.
- Αἴθήσιος ποταμὸς Ἐνετῶν. Θ. 704.
- Αἴθλα εἰς γέρας ἐπ' ὄψεις προβαλό-
μενοι E. 113.
- Αἴων, Ερυξ. Απεννινον, ὅρη τῶν
ἐπὶ Ἐλάδος τε καὶ Ἰταλίας ἐπιφα-
νέσαται, οἷς περ Αἰνέας ὑπὸ τῷ Ποιη-
τῷ προσεξέκασται. IB. 728.
- Αἴας ὁ Ὀλέως. A. 49—50.—Τίνων ὑπῆρ-
χεν πίγμονθων ὑπὲ τὸ Ἱλιον; Καὶ
περὶ τῆς αὐτῆς κεραυνώσεως. Γ. 422.
- Αἰσηη ἡ Κίρκης υῆσος. Γ. 409. Αὐτός:
- Αἰσικλότης ὁ Αχιλλεὺς παππωνυμό-
νος. A. 108.
- Αἴγαγροι, οἱ καὶ Αἴγαγριοι. Δ. 166.
- Αἴγαλις πελάγες ἔροις καὶ ἐτυμολογία
τῷ ὄνοματος. IB. 382.
- Αἴγειρος Ἡρακλεῖς ἀνακειμένη τοῖς Νε-
κρικαῖς τῶν δένδρων ἐνάργημος. E. 138.
Καὶ H. 286.
- Αἴγιαλεις Διομήδεις ἀκέτη, Κυλλαβά-
ρω ἀπόντος αὐτῇ γαμηθῆσα. IA. 280.
- Αἴγις ἔρεμην. H. 368.
- Αἴγις Αἴθιωαίης. H. 453.
- Αἴδωνεῖ τε καὶ Κόρη τὰ θυέμενα
εἶναι ἔδει μελάγχρον. 5. 177.
- Αἴθηρ ἀπὸ τῷ αἴθεν. 5. 698. Καὶ ἐ-
ρευθήσεις δὲ λέγεται ὁ Αἴθηρ, διὸ τὸ
πυρᾶδες τῆς Φύσεως. IB. 258.
- Αἴθιοπία ἡ Λβυσσοιώις. Δ. 525.
- Αἴθυα. E. 131.
- Αἰνέας εὔσέβεια. A. 14 — Γενέθλη. A.
253 — Εξεράνωσις. A. 282 — Θεοσέβεια.
A. 412 — Αιδεαγγάθηρα. A. 532 — Α-
πάντησις τῆς Διόδεις ἀπροσδόκητος. A.
634.
- Αἰνέας Τυδείδεις τε καὶ Αχιλλέως πε-
ραν οὐληφώς, B. 210 — Ορεμῶν ἄνγει-
σιον καὶ ἔκφραν πέρις ἄμωμων τῆς πα-
ρεῖδος ηδη πυρπολημένης. B. 334 — Ορ-

μῶν κατὰ τῆς Τιαδαρεώντης. B. 621—
B. 644 — Οιν Αἰνείας ἐπὶ τῷ ἐκπορφύ-
τει τῆς πατρίδος ἐπειράσαστο. B. 683.
— Επαπελῶν Αγχίση τῷ πατρὶ τῷ
τῷ Πύρρῳ σσον ἥπα ἐπιθεσιν. B. 717.
— Σωεζελθεῖν αὐτῷ τῷ πατρὸς ἀπα-
ναινομένη, ἐνοργής αὐθις ἐπὶ τῷ ὅπλα
γέταη. B. 719 — Εξεισι τῆς πόλεως και-
μένης σωὶς τοῖς περὶ αὐτὸν. B. 766 —
Τῶν ιερῶν δὲ Φαύεν αἰχοι μὴ καθαρὸς
ῶν. B. 772 — Κρεόση τῷ Συρίγῳ ὡς ἐν
ἐκπλήξει ἀπροσεκτῶν, B. 789 — Εγ μέ-
σοις τοῖς πολεμίοις ἐπαναφωνεῖν ἐξ ὅ-
νδματος τάυτιν ἐπιτολμῶν. B. 824 —
— Τὰς γινομένας αὐτῷ ὑπὸ Κρεόσης
ἐπιφανείσης ἐπαγγελτας μανθάνων B.
839 — Τῷ εἰδώλῳ αὐτῆς ἐπιδράζασθαι το-
καὶ καλαχεῖν μάτια ἐπορεξαμενος. B. 848.

Αἰνείας τὰς αἰσικήτες χώρας ἔαυτῷ ἦ-
τετο πρὸς οἰκησιν. Γ. 5 — Αἰνέας
ἀπόγονοι οἱ κατὰ τὸν χρησμὸν ἐπιδρό-
τες. Γ. 104 — Οἱ τῷ αὐτῷ πρόγονοι
δισσοί. Γ. 190.

Αἰνείαςτὰς Αρπυίας ἀποσοῦν, οἱ Η-
ρακλῆς αἰπήλαινε ποτε τὰς Στυμφα-
λίδας. Γ. 256 — Αἰνέας μονόσιχον Ἐπίρ-
ραμμα, ἐπὶ τῷ αναθέσεις τῷ Σάκες ἦ-
Αβαντος. Γ. 307. Αἰνείας τὰς τῶν
πυλῶν τῷ Βεθρωτῷ σαεθμὸς περι-
τυσσόμενος. Γ. 373 — Αἰνείας μῆδ-
ὑφ Ελένη, μῆδυ ὑπὸ τῆς Κελεύθης
προμαθῶν Αρπυίας, οὓς ἐν τῷ Δρε-
πάνῳ λιμένι τῷ πατρὸς Αγχίση τεθ-
νηζομένης σερήσεθαι εμεῖλε. Γ. 441 —
— Αἰνείας ὑπὲ Ιάρβας παραβαλό-
μενος τῷ Πάρειδε ὑπεροπτεικῶς. Δ. 234.
— Αἰνείας διεύπειρος Αφροδίτης σωθεῖς. Δ. 248.

— Αἰνέας τὸ ξίφος ἐν Ιάσπιδι λιθῷ
μαρμαρίου. Δ. 287 — Αἰνείου Σωθῆ-
και προς τὰς νικήθεντας ὡς μηδέλως
νικήσαντος. Δ. 676 — Αἰνείου θάνα-
τος παρ ἄλλοις ἄλλως. Δ. 678.

Αἰνείας αὐτὸς τὸ σκάφος ιδιών μηδὲ
τῶν Παλινέρρες καταπόντων. E. 929 —
— Τὰς πατερών Θεάς ἐκκομίζων 5. 78.
Κατὰ τῶν ἐν Αδείας περιεισοχθντων αὐτοῖς
εἰδώλων τιλάκων ξιφελκῶν. 5. 321 —
— Αἰνείας στέρμα Θεῶν. H. 37 —
— Αἰνείας ἐξ ὑπνος ἐγερθεῖς οἴκτο-
ται. H. 71.

Αἰνέας τῆς ἐν ποταμῷ ἐξαφαντώσεως
οἵον προσαγαφώνησις. I. 48 — Ἐπὶ τῷ
Τυρειωτῷ σέλει ναυαρχεύτι οὐαῦσια-
τις ιώ; I. 165 — Αἰνείας ἐν ὅπλοις οἴλο-
βων. I. 287 — Εγ τῷ μάχῃ ἀμήτορες
λήπτες

Λίβης παρεξεπλάνομενος. I. 544 — Λέυκα-
γον τὸν ἐπειβόλον σαρκασμῷ αὐτεπε-
μαθόμενος. I. 626 — 628 — Αἰνείας
τῆς κοστὸς Μεζέντες ἐξακοντίσεως διασ-
κεινή, κατετὰ τῷ Όμηρος ὄμοιως υπὸ
τῷ Μάρχωνος διατυπωθέσης. I. 823 —
— Αἰνείας μὴ πάνυ ἔκαν κτείνεις Λαϊ-
ου. I. 853 — Μετὰ δὲ τὸ ἀποκτεῖναι
τὸν γε σενίσσεν δικτείρων τε καὶ τιμῶν. I.
867 — 874 — Αἰνείας τίνας πρότερον
βάλε εἴλιννύων, τὸν ἵππον, οὐ τὸν ἐπι-
βάτικον. I. 935.

Αἰνείου ἐπὶ νεκρῷ τῷ Πάλλαντος Θρῆ-
νος. IA. 41 — Τπὶς τῇ κατὰ Λατίνων
πολέμῳ αἵρετολογίᾳ. IA. 112 — Πρόκλη-
τος Τύρων αἱ μονομαχίαι προκαλεσμέ-
νος. IA. 115 — Αἰνείας μοιραῖος πᾶς
ληγυτας; IA. 238 — Αἰνείου τῷ ἦ "Εκ-
τορος παρεξάθεσις. IA. 304.

Αἰνείας Φρεύξ τε καὶ γύνης πρὸς Τύρ.
γε κατ' εἰδένωσιν βωμολοχέμενος. IB.
102. — Αἰνείας ύφ' ὅτῳ γε τέτρωτο
ἀδηλον. IB. 336. — Άπο τῷ τραύματος
εκάλων, καὶ τῆς υσμίνης ὑπεκχωρῶν,
ὑπὸ Μνεθέως καὶ Αχάτες υπανεχό-
μενος. IB. 403 — Επὶ τῷ διὰ τὸ Τεραύ-
μα από τῷ πολέμῳ αἵρετος δισφορῶν
καὶ αὔχατῶν. IB. 405 — Διεκρύουντων
ἐπὶ τῷ αὖτε τρώσει τῶν ἄλλων αὐτὸς
αἰδάρυτος. IB. 418 — Εἰς μάχην μετὰ
τὸ θεραπευθῆσθαι προελευσόμενος, τὸν
ψὸν ἀσκάνιον περιβάλλεται ἐυχόμενος,
παραπῶν, καὶ ἐπιτηρεῖσθαι. IB. 452.

Αἰνείας Σάρκωνας αὐτελῶν. IB. 428 — Τινά
μὲν τῷ Λατίνῳ Αἰεος ἐκπολιόρκησιν
ὑπερτιθέμενος, τινὰ δὲ διὰ μονομαχίας,
οἱ σωτόμωτέραιν, τῷ πολέμῳ αὐθαι-
ρέμενος κρίσιν. IB. 726. — Τύρων ὁπί-
σθι διώκων. IB. 775 — Τῷ εἰς ἐπιτιθέαν
Τύρων προσπελάσοντι τῷ ἔχαλαι ἐπαπε-
λῶν. IB. 791 — 792 — Τραυματίας καίτοι,
δέχανθόμως τῷ Τύρῳ ἐπιδιώξει. IB. 793

— Αἰνείας τε καὶ Τύρων πεντάκις
τὸ πρὸ τῷ Αωρεντῷ πεδίον περιδέσ-
μότες, ὁ μὲν Φεύγων, ὁ δὲ ἐπιδιώκων.
IB. 794 — Αἰνείας τὸ ἐμπεπηγὸς Τῷ
δίδῃ τῷ δένδρῳ δέρει ἐξερύσαι περώμε-
νος καὶ μηδὲν αἰνύων. IB. 805 — Αἰνείας
τοῖς Ρωμασέσσος Θεοῖς τις Indigena
(Ιδαγενῆς) ἐπικαλεσμένος, οὐ (Ἐπι-
χώριος). IB. 825 — Αἰνείας φέρσασ-
θαι Τύρων ἐγγύως ἐλθὼν, τῶις υπὲκείνεις
ἰκεσίαις παρ ὄλιγον ἐπικαμφθεῖς. IB.
974. 975.

Αἶνος οὐ ἐπὶ Θρέσκης πόλις υπὸ Αἰνείας
κτιδεῖσθαι. Γ. 20.

Αἰολία ρῆσσος, οὐ, υήσων ἐγγὺς Σικελίας,
αἴθροισμα. A. 58.

Αἴολος πεθαρχῶν τῷ Ἡρα. A. 83 —
Τῷ αὐχμῇ τύψας τὸ ὄρος πρὸς ἐξόρα
μησιν τῶν ἐν αὐτῷ κευθομένων αὐέμων.
A. 88. — Οση τις οὐ ἐπὶ τῶν αὐέμων αὐ-
τῷ ἐξεστα. A. 155.

Αἴολος Τρῶς, τῶν ἐπὶ τῆς ἐν Ἰδῃ Λυρ-
ηστοῦ ὑψορόφων δόμων ὡν ἔχε, τὸν
ἐν τῷ Λωρεντῷ τύμβον αὐταλλαξάμε-
νος. IB. 565.

Αἰχιώη λύκη τις ἐστι. I. 424.

"Αἰτιον πολέμῳ αἵρετοκον. Z. 517.

"Αἰτυη Τρινάκριος. Γ. 579.

"Ακανθαί αἴναυδοι πῶς εἴριωται; Θ. 409.

"Ακανθος τι ἐστι; A. 697.

"Ακέση "Αινού ἐπὶ Σικελίας. E. 759.

"Ακέσης Α. 215. οὐ A. 596 — Καὶ Ἀ-
κέσης Διαρδανίδης ὁ αὐτὸς. E. 31. οὐ
403. καὶ 664.

"Ακήδευτοι οὐ αἴταφοι ἐξ Ἀδελφοποβύ-
μενοι. S. 350.

"Ακήτης γέρων, Φρεγὸς Ιαχθεὶς Τῷ νεκρῷ
Πάλλαντος. IA. 85 — Λεπιοθυμῶν υπὸ
λύκης καὶ καταπίπτων. IA. 87.

"Ακιδαλία οὐ Ἀφροδίτη. A. 768.

"Ακιλα, μία τῶν ὀπαδῶν Καμίλης, οὐ
ὑπὲκτης ἐν τῷ πολέμῳ πεσθσης Αγ-
γελος διαπεμφθεῖσα πρὸς Τύρον. IA.
855 — 861.

"Ακλίδες αἰκόντις αἵρεται. E. 781.

"Ακράγας μετέωρος, πόλις Σικελίας ἐπὶ^{τημος}. Γ. 731.

"Ακραί κογχυλιώδεσσι, τιθέτως εἴριωται;
E. 214.

"Ακρων ὁ ἐκ Κερύττεω. I. 758.

"Ακρωνος ἐντεα, Infracta: πότερον οὐς
κατάκλασα, οὐς πάντη ὄντα διὰ σεβ-
ρότητα ἀκλασα; I. 770.

"Ακρωνυχίας αἴναργυροχαθαμα, τι ἐστι;
S. 399.

"Ακταὶ Τμήτεαι, οὐ μᾶλλον ὑγραι υπὸ
τῷ Ποιητῷ προσείριωται; αἴπορεῖται.
E. 814.

"Ακταὶ Ευβοϊκαὶ. Θ. 736.

"Ακτιον, οὐ οἱ ἐν αὐτῷ αἴγανες. Γ. 298.

"Ακτιος καὶ Απόλλων, καὶ οἱ Ακτιονίς
πόλεμος, καὶ οἱ Τριετηρικοὶ αἴγανες.
H. 729.

"Ακτορος Αὔρηγκα σκύλου πότερον οὐς
ἔναρον ἔχε Τύρων τέτο λαβών, οὐς
δάρον; IB. 97.

- Αλβανίοις.** Α. II.
Αλβανὸν κράτος ἐπὶ ἔτεσι διαιρέτοσαν
Τριακοσίοις. Α. 296.
Αλβανὸς Βενετῶν ὁ περὶ ὕδατος ἐπώνυμος πόλις ἡ "Αλβη"; ΙΒ. 141.
Αλβη μηκεδανή. Α. 295.
Αλβης ὁ χῶρος ἐκτίζεθαι ἔμελος. Γ. 416.
Αλβυλα ποταμός. Η. 345.
Αλγας ἡ διπλῆ αἴθησις πᾶς ἐν τοντία ἀπὸ μᾶς τρώσεως; ΙΑ. 673.
Αληκτὼ Ἐρηνὺς γυντόσιος. Ζ. 355.—Μυριόκλητος. Ζ. 362—Κωκίτιος. Ζ. 514—Αληκτὼ περιαυτολυγόςσα. Ζ. 585.
Αλῆσος Ἀγαμεμνονίδης. Ζ. 774.
Αλῆσος τὸ παῦρον Ὁμήρῳ Ἀγαμεμνονίδου ἔτερος. Ι. 437.
Αλῆσον ὁ Γενέτης μάτιων ὑπέκρυπτεν, ὅπερ μαντικὸς ὢν ὡς καὶ ὁ Περκώσιος τὸν ὕπερ παῦρον Ὁμήρῳ. Ι. 444.
Αλῆης φόρος ἀπαίσιου ὄνομα. Ζ. 769.
Αλκείδης. 5. 142. Λύτος—**Αλκείδης** πολύπλακυκτος. 5. 872—**Αλκείδης** ὁ Ήρακλῆς πρότερον ἐκαλεῖτο. Η. 209.
Αλὸς ἄχην Θ. 105.
Αλκρυῖς Ἰβηρική. Θ. 605.
Αλοχοι τὰ τῶν ὁμολέκτρων φάσις μαγδανίστιν. Δ. 120.
Αλπεις. 5. 906.
Αλπεων διάνοιξις, καὶ εἰ κατὰ καρρὸν δὶ αὐτῶν διαβάσσεις. Ι. 13. Λύτος.
Αλς πολιὴ. Ε. 822.
Αλφείος καὶ Ἀρέθυσα. Γ. 721.
Αλωέως οἱ παιδες. 5. 636.
Αμαδρυάδες Νύμφαι. Γ. 37.
Αμαζόνες. Α. 534.
Αμαδρεῖς πόλις Κύπρου. Ι. 51.
Αμαξαῖ σοναχίζεσσα ὑπὸ Βελθεσ. ΙΑ. 340.
Αμάρακος. Α. 741.
Αμασιῶδες πατήρ. Ζ. 734.
Αμάτη ὑπὸ Αληκτέως ἐξοιτρυμένη. Ζ. 368. 371. 377. 382.—Τὸν ὁμολέκτρων ἐπιχερβόσα πείθειν, τὸν τῆς θυγατρὸς γαμον μετὰ τὴν Τερψίδην ἀπονεῦσαι. Ζ. 385—390—Τύρνον τῆς μονομαχίας ἀποχεῖθαι τῆς μετ' Αἰνείας διὰ πολλῶν ἀπειγόντων. ΙΒ. 57—Βρόχω τέως τῶν Φυχίων ἀποχείμπτεσσα. ΙΒ. 630.
Αμβρακίας πολίχνιον, ἐνθα λῦγες
ἐκτισε τὴν Νικόπολην. Γ. 294.
Αμβροσία. ΙΒ. 437.
Αμβρόσιαν ἐθερα. Α. 439.
Αμιτέρην πολίχνη. Ζ. 760.
Αμμων τὸς Δ. 215.
Αμνησία κακῶν ἀρχαίων. ΙΑ. 291.
Αμνίον σκεῦος αἵμοδόχου ἐπὶ τῶν οφαγματῶν. 5. 280.
Αμύλιος. Α. 297—Γενεαλογίας 5. 845.
Αμπλακημάτων εἴδη παντοῖα, καὶ ποιῶν τῶν ἐπ' αὐτοῖς. 5. 666—675.
Αμπυξ χρυσέη. Ζ. 867.
Αμσάγκτε αὔγος. Ζ. 606.
Αμύκλαι στηρνα, αἱ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας, τὶ θάτω προσερίναται; Ι. 599.
Αμφιβολογία, ΙΑ. 662.
Αμφιλύχη. Θ. 63.
Αμφιτρυωνιάδης ὁ Ήρακλῆς. Η. 108. Καὶ 322.
Αμφρύσιος Απόλλων, καὶ Ἀμφρυστὸς ποταμὸς. 5. 437.
Αναγνία Ερικών Μητρόπολις. Ζ. 733.
Αναδρομὴ σώματος Ήρώων. Η. 168.
Ανακωχὴ πολέμεις κηδείας χάρη τῆς τῶν πεσόντων. ΙΑ. 134.
Ανάκλεις ὁ ἀπὸ Κρήτης τῶν ἀμφ' Αναίναιν. Ι. 164.
Ανάρβυλοι τὸν ἔτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες ἐν ταῖς μάχαις. Αρβύλων δὲ εἶδος ἐξὶν ὑποδημάτων. Ζ. 739.
Ανασσαί τῆς τοις καλέμεναι; 5. 32..
Ανδρόγεως. Β. 394—Καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ. 5. 23.
Ανδρομάχη ἡ τῆς Ἐκτορος Δάμηρος, διὸ τῆς ἀπόκτειντος αἱρόδες ἐπὶ τῆς Ἐκτορος Φοιτώσα. Β. 488.—Γαμιθέσσα ὑσερον Ἐλένω τῷ Πριαμίδῃ. Γ. 315.—Μακαριζόσσα Πολυζένειος ὅτι Φθάσσα κατεσφαγιάδη. Γ. 342—Πόθεν Τὸ τῆς Κρεστίης πότμον εἴχεν εἰδένει; Γ. 362—Ανδρομάχης ξένης ποιηλαῖς ἐδωρήσατο Ίαλον τὸν τὴν Αἰγαίον. Γ. 506.
Ανεμοι Αργέσαι. Ανέμις δὲ Ὁρεος ἦδε μόνης τέτταρες. Ε. 130.
Ανεμος ἐν ὑλαις ἐαυτῷ αρρενίθησε δέδεις πινεύσοντος; Ι. 102.
Ανιος τὸς Γ. 86—88.
Ανιβίς ὑλάκτης. Η. 723.
Αντανδρος πόλης. Γ. 7.
Αυτέμνης πόλις. Ζ. 677.
Αυτιώρ ὁμισῆς Παταβίς. Α. 264.
Αντιω-

- 'Αντιωρίδαις τρεῖς. 5. 530.
 'Αντισαρκασμὸς ἀντεπιτοξευθεῖς Ὁριτῶν. IA. 720.
 "Αγτρον Σιβύλης. 5. 12.
 "Αγτρον Ασενον. 5. 270.
 "Αγτρον ἄβαστον ἡλιακᾶ φωτὶ, τὸ τῷ
 Κάκε. H. 202.—Τὸ ὑπὸ Ηρακλέους ἀ-
 γκαλυφό θέαν· καὶ εἰκὼν ὡδὲ ἐκ τῆς παρ-
 ὅμηρος ἀποζεμένης θεομαχίας. H.
 246.
 "Αγτρον τὸ ἐκ τρώματος, πῶς λέγε-
 ται; Θ. 724.
 "Αγτρον καὶ Σπήλαιον διαφέρει. Λύτ:
 'Αντώνιος ἐν τῷ κατ' Αἰγάς πολέμῳ
 βαρβαρικὰς σύγων διωάμεις· Καππα-
 δέκας τε, καὶ Κίλικας, καὶ Θράκας καὶ
 Αφρες, καὶ Βακτριαγύες τὰς ἔχατες.
 H. 710—713.
 "Αντων, ἦ Ανδωρ, τὶς ίω; I. 818.
 "Αξωνες ζρασνιοι. A. 98.
 "Αρνος λιμενι. Γ. 366.
 "Αρνος πηγὴ, Δ. 561. Λύτ:
 Λοο οὐφασσότευκτον, ἐν γάματι συγίω
 βαφὲν. IB. 94.
 'Απαγόρευσις τεχνικὴ δὶς ἐπιτροπῆς
 χηματιζομένη τῷ μὴ θελητῇ. Δ. 419.
 'Απαρχὴ τρεχῶν ἐκ τῆς κεφαλῆς τῷ
 σφαγίᾳ. 5. 276.
 'Απέλειρόν τι, πῶς λέγεται; B. 199.
 'Απὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρης, πόθεν η
 παροιμία; H. 328—331.
 'Απόλλων Θυμβρεύος. Γ. 91—96—
 —Γεωπός. Δ. 378—Λύκιος. Δ. 379—
 —Δῆλες. 5. 13.—Αμφεύσιος. 5. 437—
 Σοράκτης. IA. 819.
 'Απόλλων αρρωγὸς Τεών, Δαναῶν πο-
 λέμιος. 5. 64—Τὰς ὑπὸ αὐτῷ κατόχες
 σφοδρῶς διασεύσαν. 5. 117—Κύκλωπας
 κατατοξεύων. Z. 821—824—'Απόλλων
 Κομῆτης. Θ. 660—Εἰς τὸν Βέτιον με-
 ταμορφωθεὶς. H. 669—'Απόλλωνι
 ἕροις οἱ ἐξ ἀναστομῆς τῆς κυάσης εἰς
 τὸ φῶς προκύπτοντες. I. 34.
 'Αποσιώπησις— Λ. 148. Καὶ E. 833.
 'Αραβες Σαβασσος, οἱ ἐκ τῆς ἐνδαιμονος
 Αραβίας. H. 731.
 'Αραι λοιμοειδοι. IB. 876.
 'Αράξης ποταμεός. H. 853.
 'Αρβύλαι, ὑποδέματα. Z. 739.
 'Αργείων Φάλαργξ. IA. 790.
 'Αργολέτης τὶς, καὶ πόθεν ἔτω κέκ-
 ληται; H. 359.
- "Αργος ἡ πόλις. Λ. 698—Καὶ ἡ χώρα
 δὲ, ἡ καὶ Ἀργωλὶς. B'. 94.
 "Αργυρίπηη, τὸ Διομήδεις Ἄσυ. H. 9—
 —"Αρπη, τὸ ἵππειον" Λεγος. I. 29.
 "Αρδέα ἡ τε πόλις, καὶ ὁ ὄρνις. 5. 440.
 καὶ Z. 677.
 "Αρεος ἐπιθετον παρατατησις Λατίνοις: Gradi-
 nus. I. 976.
 "Αρετὴ, καὶ ἀθλος ἡ αὐτὴ καὶ ἀθλον.
 Θ. 259.—Αρυτης ἐπαθλον, τὸ κατὰ
 διξαν δηλονότι τῶν ἐν ματαιότητι. I.
 499.
 "Αρης ἀλαὸς. B. 358—Γετῶν προσάτης.
 Γ. 38—Θράξ διατὶ προσηγόρευται;
 IB. 345.
 "Αριάδνης ἔρως. 5. 32.
 "Αρίνεια Νύμφη. Z. 813.
 "Αριμα (τὰ) καὶ οἱ Αριμοι, Νῆσοι.
 Θ. 744.
 "Αρίσβη πόλις, ἥτις τε, καὶ πότε δια-
 πεπόρεθηται, καὶ ὑφ' ὅτε. Θ. 269.
 "Αρκάδες πρὸς ὑπαντιῶ τῷ Πάλλαν-
 τος νέκυος ἐξιόντες τῆς πόλεως. IA.
 144.
 "Αρκαδία ἐπὶ τῆς Πέλοπος νήσος, χά-
 ρα μεσόγεος. H. 165.
 "Αρκαδικὴ ἵππος ἐν λόγῳ ζοε, ὡς καὶ
 ἡ Θετταλικὴ. I. 254.
 "Αρκτοι, πότερον ἐπιχωριάζουσιν ἐν Λι-
 βύῃ; E. 38.
 "Αρκτόρος αἰερισμὸς. Γ. 541.
 "Αρματα, τὰ καθημαγμένα ἐπὶ τῆς
 ἐκφορᾶς ἐλκόμενα Πάλλαντος, τίνος
 ποτ' ίω; IA. 88.
 "Αρνες διετῆς: Bidentes Λατινικὶ, ὡς
 Διόδοντες. Παρβ. Ελληνοι δὲ καὶ Μέτασ-
 σαι, καὶ Ερσαι καλέμενοι. Δ. 60.
 "Αράγκων, ἦ Αυράγκων ἔθνος Πα-
 λίας Φιλοπόλεμον. Z. 219. καὶ Z. 778.
 "Αρπαλίκη τὸν Εβρον ὑπερθέγσα. Λ.
 348.
 "Αρπη, φομφαίας ἔδος ἐπικύρτε. Z. 782.
 "Αρπυιαι Ορεις τερατώδεις. Γ. 224—
 Τέτων ιταμὴ πτησίς ἐπὶ ἐδεσμάτων
 παρατεθέντων, καὶ διαρπαγὴ, καὶ κα-
 ταμίανσις. Γ. 239—241—Ταύταις ἀπο-
 σοβεῖν ἐν ὅπλοις οἱ περὶ Αἰγαίαν ἐπι-
 χερεύντες, αὐτοῖς ἐπιθεμένας. Γ. 252—
 —Οργεα πόντια. Γ. 257. Ορεα περὶ
 τῶν αὐτῶν καὶ 5. 320.
- "Αρδων τῇ Καμιλῃ ἐπιβάλως κατὰ
 τὴν μάχῃ προσέχων ιδιαίτερον, ἐφ'
 κατενάντια. IA. 795—Τάτω Θεος ἐνξα-
 μένῳ

- μένω τὸ μὲν δώκε, τὸ δὲ αἰνένετον. IA. 829.
- "Αρδών, ἄξιος ὡς ἦν τοῖς Ἀρτέμιδος βίλεσιν ἀποκτανθῶν. IA. 893.
- "Αρταξέρξης ἀκοντίῳ καταβαλὼν τὸν ὄμαίμονα. Θ. 190.
- "Αρτεμις-χορεάς συγκροτεῖσα. A. 543.—Τριπλόσωπος. Δ. 550—Τριπλασία. 5. 137.—Τριοδίτις. Z. 725—Λητωΐς IB. 580—Ἀρτέμιδος λίμνη. Z. 552.—Πότερον "Αρτεμις ἐξην, ἢ ὁ Ποιητής, ὁ τὸ περὶ τὴν Καμμίδην διατηρησίντε καὶ ὥγωγιλι δρᾶμα διεξιὼν. IA. 509. Αὐτ.
- "Αρτος κυκλοτερῆς τετράτομος. Z. 121.
- "Ασία μικρὰ ἡ ἐλάσσων Φρυγία. Γ. 1.
- "Ασιος Ἰμβρασίδης, τῷ Τρεπακίδᾳ ἐτρέφεσ. I. 129.
- "Ασιος λειμῶν. Z. 751.
- "Ασκάνιος, ὁ καὶ Ἰάλος, ὁ τῷ Λίνείᾳ. A. 292.—Τέρας ἐπ' αὐτῷ πυρσῶδες ὁ φθείν. B. 637. 738—Τέττας ὑποχέσεις πρὸς Νίσον τε καὶ Εύρυαλον. Θ. 272—280.—Ορκος τε πρὸς διαπίσωσιν τῶν ὑποχέσεων. Θ. 309.
- "Ασσασμὸς ἐπιτελέυτιος Λίνείᾳ, τῷ νεκρῷ τῷ Πάλλαντος. IA. 97.
- "Ασπιδογραφίαι, κατὰ ζῆλον τῆς Όμηρος, ὑπὸ τίνων πεποιηται; H. 649.
- "Ασσαράκη γένος τε καὶ οἶκος. A. 308. Θ. 665.
- "Ασσάρακοι δύο, Σαρπηδόνος ὄμαιμονες. I. 131.
- "Ασεος ἔργον, ἢ χεῦμα, τὸ μέγας εἴρηται. E. 123.
- "Ασήρος οἱ Κύπριοι φίλοι. H. 612.
- "Ασήρος βραντέν διάττων. B. 750.
- "Ασράγαλοι ἀκάνθης τε τῆς φάρκεως, καὶ τῷ τραχήλῳ τῷ δώῃ, οἱ καλλίμενοι Σπόνδυλοι. I. 410.
- "Ασρα παραμεθόμενα. E. 660.
- "Ασρα ἐφ ἡμέρας ὁ φθέντας. Θ. 21.
- "Ασυ καὶ προάστειον διαφέρει. Δ. 715.
- "Ατίνη πόλις. Z. 676.
- "Ατλας, καὶ ἡ περὶ αὐτῷ ὁμοθένετο. A. 790. Καὶ Δ. 270—Ἄσ τε ἔχει θυγατέρας. Δ. 284.—Καὶ αἱ τὸν τῷ παντὸς ἄξωνα ὑπῆρχε γνωσθοροφορῶν. 5. 867. 868—"Ατλαντες γενέθλαι δὲ φέρονται τρεῖς. H. 142.
- "Αττας Κλαῦσος ἀπὸ Σαβίνων μετὸν κιθέας ἐπὶ Ρώμης. Z. 756.
- "Ατυμβον μεναι τὸν τελευτῆσαντα, συμφορῶν ἦν τοῖς παλαιοῖς ἡ ἔχατη. Δ. 678. Αὐτ:
- "Ατυς, ἐξ οὗ οἱ "Ατυοι, ἢ "Αττιοι, γένος παρὰ Ρωμαίοις ἐπιφανέσατον. E. 593.
- "Αυγύζει (ἐπὶ) εἰριωαῖς πάνται. A. 315.—Ἐπικλησις, πρῶτον τῷ Ὁκταυιανῷ ἐπὶ Μάρφωνος ἀποδοθεῖσα ἐνταῦθα. 5. 869.—Αὔγυζος, διατὶ ἐρηται Ἰταλιώτης; H. 703—Tives τῶν Θεῶν οἱ σύνται ἐπαρήγοντες, ἐπὶ τῆς παρὰ τῷ Ἀκτίον πρὸς Μ. Ἀντώνιον μάχης; H. 724—Tives δὲ οἱ εἰς τὴν ἐναντιαν μεῖραν ἀποκριθέντες; H. 725—728—Τέττα τριπλάσιοι Θριαμβοι τίνεις; H. 739. Αὐθιγενεῖς. H. 326—Αὐτόχθονες, οἱ παρὰ Ρωμαίοις Αβωρεγγῆνες. IB. 854. 859.
- "Αὐλίς, πόλις Βοιωτίας. Δ. 469.
- "Αυλός Βακχικός. IA. 770
- "Αυνη τῷ Ἀπεννηον ναίντος ὁ ύστερος, δολοφροσώη μετιὼν ἐν τῷ μάχη Καμίλαν. IA. 732—750.
- "Αυράγκην, οἵας Ἀράγκην. —Χαρά, Αυράγκην. Z. 846.
- "Αυσονία, καὶ Αυσόνιοι, Αυσόνες. Γ. 181.
- "Αυσονίων πλήθη, ὅθεν; H. 341.
- "Αυτομέδων ὄπλεχος Πύξης. B. 51.
- "Αυτοφόνοι δίκαιοι ἐν ἀδεια διδόντες. 5. 475—478.
- "Αυτόχερες θάττον αἰκόνται, οἱ ἀράνται. Δ. 725.
- "Αφνειοὶ μισοπόλεμοι. IA. 352.
- "Αφροδίτη. Ἀκιδαλία. A. 768—Δωδονεῖα. Γ. 22—Ιδαλίη. E. 802—Ἀλυγενῆς. E. 847.
- "Αφροδίτης ποτέρα τῶν χειρῶν ἦν, ἢ ὑπὸ Διομήδεις ἐν τῷ ἵπο τὸ Ἰλιον μάχη τραυματιθεῖσα; IA. 288.
- "Αφροδίτη ἐπὶ τῆς Λίνείᾳ τραθέντος αἰκέσεως ἀοράτως παρέστα, καὶ συμπραττομένη τῷ ιαστιν. IA. 437.
- "Αχάτης πυροβολῶν εἰς ἔναυσμα. A. 193—Οπαδὸς Λινέις. A. 342—Πότερος ἐκ τῷ ἄχεις Ἀχάτης οἰνόματα; Δ. 342.
- "Αχερόντιον ὕδωρ, ζεφερὸν. 5. 125.

B.

Βαβυλωνικούς χλαμύδες. Γ. 508.
Βάρδος Ταρστάρες. σ. 631.
Βάρυλλος. Ζ. 790.
Βάιδη, τὸ τῆς. Ἰταλίδος Κύμης ἐγγύς καθίσιον χωριόν. Γ. 465. καὶ Θ. 736.
Βάκχαι, οἱ πολλαχῶς ἐπικληθεῖσαι, μενάδες, φοιβάδες, λυσσάδες, κτ. Δ. 331.
Βακχιὰ σέργυα. Δ. 333. καὶ ΙΑ. 770.
Βάκχος τὸν γύνιον περιοδεύων, καὶ τὸν οὐρανόν παντοῖα. σ. 875.
Βαρβαρικούς σπλαχνά. τὰ Μ. Ἀντωνίου ἐν τῷ Ἀκτιακῷ μάχη. Η. 110—113.
Βαρβαρικὸς Χρυσός ὁ ἐν τοῖς Περιάμβωντοροῖς, ὃς ἐκ τῆς Φρυγῶν γῆς μεμεταλλευμένος. Η. 543.
Βάρις, ἡ ἐπὶ τῆς σκαιᾶς πύλης τῆς Τροίας, ὑπὸ Τρώων αὐτῶν καθαιρεθεῖσα, ἵππος ἐν εἰσενεχθείη ὁ Δρέσος ἵππος. Β. 250.
Βάρη, πόλις ἐπίσημος τῆς Κυρηναϊκῆς Πενταπόλεως. Δ. 45.
Βάρηη, ἡ Συγχώνις τίτη. Δ. 692.
Βασιλεία αὐτοσιασος, ἡ ἐπὶ Κρόνου. ΙΑ. 260.
Βασιλεῖς, ὁμονύμοις διὰ τὴν σκήπτρος. ΙΒ. 216—222.
Βασιλεὺς καὶ ὁ βασιλόποιος ἔρηται. Θ. 227.
Βασιλέων αὐλοχοι προσαγορευόμεναι δέσποναι. σ. 436.
Βασιλικῆς ἐκ νεώς τῆς τὴν Ἀγαμέμνονος, σημεῖον αὐρθὲν πρὸς τὰς ἐν τῷ δερέῳ ἵππῳ ἐνεδρέουντας. Β. 274. 275.
Βάτραχοι ὄλολυγόνες. Δ. 184. Αὐτός.
Βέλεμνα Τευτάνια. Ζ. 792.
Βέλη ἐπὶ Τρωστὸν ἀφίμενα παρὰ τῶν οἰκειῶν, ὡς ἐπὶ πολεμίοις. Β. 426.
Βέλη Δύκια. ΙΑ. 806.
Βελίνη πόλις — καὶ Βελία ἡ αὐτή, καὶ Ελία. — 405.
Βελίνη ποταρε — πηγα. Ζ. 554 — καὶ Ἀγρός. Ζ. 763.
Βέλος Πειάμβρος αἰδρανές κατὰ Πύρρος ἀφεθεῖν. Β. 588. — 589 — Βέλος ἀνεμόλιθον, ἐτώσιον. Θ. 773 — Ἀλαὸν Βέλος, ἡ καὶ τρῶμα. Ι. 773 — Βέλος σελάδον ἢ τῷ πάλλεθεσσα. ΙΒ. 952.
Βέλος ἀφῆσων αἴρει τὸν δεξιόν, ἵνα διέλῃ σφραρότερον. Θ. 434.

Βελγλίας εἶδη καθ' Ὀμηρού τρία. ΙΒ. 405.
Βέμβιτες ὡς εἰς χρὴ κακίζειν τὸν ἐντεῦθεν ληφθεῖσαν εἰκόνα τῷ Μάρωνι. Ζ. 404.
Βένακος. καὶ Βενάκη, ἡ Ενάκη, Βενετικὴ λίμνη. Ι. 217.
Βένυλος. Η. 9 — ἐφιππος ὄν, καὶ ὑπὸ τῷ ἀνθιππεύοντος Τάρχωντος απὸ τῷ ἵππῳ βίᾳ ἀφαρπαγεῖς, καὶ κατασφραγεῖς. ΙΑ. 776.
Βερεικιαθία ἡ Θεῶν μάτηρ. Θ. 84.
Βερεκιάθιος πυξός. Θ. 641.
Βηλογενῆς ὁ Παλαιμήδης. Β. 85. 86.
Βήμασιν ἀνίσοις ὁ πᾶς Ἰέλος, μετὰ τὸν Ἰλίαν ἐκπόρθησιν τῷ πατρὶ Λινέατῳ φεύγοντι σικεπόμενος. Β. 778.
Βιάνωρ. Ι. 209.
Βιβλία τὰ Σιβυλλικὰ. σ. 81 — Οἱ διεργούμενοι αὐτῷ τεταγμένοι. σ. 84.
Βίος ληστικὸς, καὶ ἡ περὶ τὸ κλέπτειν δεξιότης, καὶ ἡ κατὰ τῶν Ειλωτῶν κρυπτεῖα, παρὰ τοῖς Δάκωσιν. Θ. 635.
Βίρβιος. Ζ. 812.
Βιζώνων, ἡ Ἡδωνῶν ἄναξ ὁ Λυκέργος, ἐμμανῆς κατὰ τὴν Βάκχον γενομένος. Γ. 17.
Βιτίας καὶ Πάνδαρος υἱὸς Ἀλκανδρος. Θ. 695.
Βοαρίας μέγιστος Βαμβός παρά Ρωμαίοις. Η. 281.
Βοιωτίας πόλεις, Αὐλίς. Δ. 469 — — καὶ Θῆβαι. Δ. 514.
Βόλλα, ἡ Βόλλα πόλις. σ. 841—844.
Βορδός Θρηνίος, ὁ ἡ Ήδωνός. ΙΒ 381.
Βορδός ἐκ γένεσι, πῶς ἐκληπτέον ἐξίν εἰρηθαι; Ι. 375.
Βορδέαλι ἀπλῶς οἱ ἄνεμοι κατὰ συνεποχὴν. Δ. 341 — Καὶ Ε. 2 — Καὶ Βορδέαλι Ἀλπειοι. Δ. 485.
Βόσκειν νῦν, ἔτιδη, ἐνωχῶν, πῶς λέγεται; Α. 508.
Βοτάνη ιερᾶς ἡ Λιβανωτίς. Ι. 126. Αὐτός.
Βοτάνη Κρηταία θαυματὴ τὸν διάσπον, τὸ Δίκταμον. ΙΒ. 431.
Βραθρωτὸν Ἀσυ. Γ. 313 — Τέττας θυρῶν τὰς σαθμὰς Αἰνεῖας απαράζεται πόθῳ τῆς πατρίδος, αὐτὸς ἡς απεληλατο. Γ. 373 — Βραθρωτὸν καθ' ὁμοιότητα τῷ Τροίας Ἀσεος ὑπὸ Ελένης κτισθεῖν. Γ. 521 — Βραθρωτὸς ὅσον Ἰταλία ἐξίν απέχεσσα. Γ. 406.

Βαλεύεσ-

- Β**αλεύεθαι (τὸ) ιώκα δέον ἐργάζεσθαι, παρά καιρὸν ἐσίν. ΙΔ. 48.
- Β**αλιμάχ χρυσός. Γ. 160.
- Β**ανοὶ αἴσπηδῶντες. Η. 317.
- Β**ᾶς ἀντιφωνήσατε ἔξ ἀντρες τῷ Κάκε τῷ μυκηθμῷ τῶν ἔξωθεν, ὃς Ἡρακλῆς ἀντιπαριών ἦγεν. Η. 234.
- Β**ατάδων οἶκος περιώνυμος. Θ. 669.
- Β**ατύπχ ἔργον. Β. 240.
- Β**ραγχώδης Θαλάσσης πῆχος. Ε. 921.
- Β**ράσματα θαλάσσης. Ζ. 25.
- Β**ράχεα τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ε. 229.
- Β**ρέφη ὑπὸ Λυκαίης θηλαζόμενα. Η. 654—658.
- Β**ρέφη (τὰ) ἐν ποταμῷ ἀυτίκα γεννηθέντα βάπτεν εἰώθεσαν οἱ παλαιοί, οἱ δὲ λάκωνες καὶ ἐν σῖνᾳ. Θ. 626—635.
- Β**ριάρεως ἑκατόγχαιρ. σ. 318.
- Β**ρόντης καὶ Στερόπης. Η. 442.
- Β**ροντὴ ἐν αἴθρῃ, καὶ νέφος σελάζον. Ζ. 150. Θ. 652—Λαείθεν Ῥωμαίοις αἵστοις, Ἐλλησι δὲ δεξιόθεν. Β. 748. Καὶ Θ. 653.
- Β**ρότος ὥπερ τῆς πατρίδος ὡς ἐφέσατο τῶν ψῶν. σ. 891.
- Β**ύας, ὄρνις ἐρημαῖος. Δ. 506.
- Β**ύρσα πόλις, καὶ τὰ περὶ αὐτῆς. Δ. 402.
- Β**ωμοὶ θαλάσσιοι. Α. 121.
- Β**ωμοὶ ὑπαθροὶ οἱ Πρειάμ. Δ. 554—Καὶ κονῇ ἐν οἴκοις ἀπασι. Δ. 539.
- Β**ωμοὶ καὶ Ἐχάραχ, τὶ διαφέρεσσι. ΙΒ. 124.
- Β**ωμοὶ χλοεροὶ διατὶ ἄριωται; ΙΒ. 125.
- Β**ωμὸς Ματρῶνα περιχορέυσσα. Δ. 65.
- Β**ωμῶν τῶν χερσὸν ἔχοντο ἐν ᾧ ἔχοντο οἱ ἐυχόμενοι. Δ. 238. καὶ σ. 144.
- Γ.
- Γ**αβινία Ἡρα. Ζ. 731.
- Γ**αβῖνος μανδύας. Ζ. 657.
- Γ**άβιοι πόλις. σ. 841.
- Γ**άγγης ποταμ. ἐπτάξθος. Θ. 30.
- Γ**άζα ἡ Τρώων, ὑπὸ Ὄδυσσέως καὶ Φοινίκος ἐν τῷ Τροίας Ἡραίῳ Φυλαττόμενη. Β. 817.
- Γ**αισοὶ ἀλπαιοί. Η. 687.
- Γ**αιτάλαι πόλεις. Δ. 42—**Σύρτεις**. Ε. 52.
- Γ**αλάται χρυσόθερες. Η. 684.
- Γ**αλατῶν ἡ ἐν πολέμοις διασκευὴ. Η. 687. —**Η** ἐκ διάρρησις μάχη. Θ. 777.
- Γ**αλεσδὸς γηραιός, τὰ εἰς εἰργαζέτων μετατάπειραν τε καὶ παραγνῶν. Ζ. 574.
- Γ**αμβρός οἱ πάλαι τὰς ἐκ Σένων ἀρίστας ἐπὶ ταῖς θυγατράσιν σεύτῶν αἰραθμαί εἰώθεν. Ζ. 288.
- Γ**αμετὴ ἐν ὑποθέσεις, ἡ μῆτρα μητρὶ ἐπαγγελθεῖσα, ψευδῶς υπὸ Τύρου εἴρηται. Θ. 140.
- Γ**αμήλια, τὰ πέρα τῶν Τμησίων θυμετα. Δ. 59.
- Γ**άμοις (τὰ ἐν) ἔθιμαι. Δ. 183.
- Γ**ανυμήδης. Δ. 30—Τάττα αἴσπασγη. Ε. 262.
- Γ**αράμαντες. σ. 865.
- Γ**εγονὸς ὁ, τὸ παρ ὄληγον, εἰ τὸ καὶ ζωέβη. Θ. 785.
- Γ**έλα εὐρεῖα πόλις. Γ. 730.
- Γ**ελωνὸς ὁ τῷ Ἡρακλέεις, ἐξ ἡ τῇ ἔθνος οἱ Γελωνὸι. Η. 750.
- Γ**ενεὰ χάριων. Η. 339.
- Γ**εινεθλιαλογικὴ ἀτρολογίας υποχλευαζομένη. Ι. 745.
- Γ**έννησις ἡ Διὸς. Γ. 110.
- Γ**ένος ἀνέμων. Α. 147—Ἄνθρωποι ἔθη. Α. 792—Τὸ ἐκ Βορέων γένος, πῶς ἐκληπτέον; Ι. 375.
- Γ**εράνων ἔθη, παραβολὴ ἐκ τῶν Ομήρων ληφθεῖσα. Ζ. 748.
- Γ**έρανοι Στρυμόνιαι ἐπὶ σραπτατικῇ λαλητῇ. Ι. 282.
- Γ**έρανος Στρυμονία. ΙΔ. 604.
- Γ**ετῶν προσάτης ὁ Ἀρης. Γ. 382.
- Γ**ῆ ἄγνωτος ἡ ἢ μὴ ἀρίγγωτος. Ζ. 841—Γῆ Μαιῶτις. σ. 850.—Γῆ Κιρκαία. Ζ. 11—Γῆ Οἰνωτρα. Ε. 90.
- Γ**ῆ πρέσβειρα Θεᾶ. Ζ. 144. Λύτη.
- Γ**ῆν ιδίαν οἱ ἐκ πόθεν κατασταζόμενοι Ζ. 127.
- Γ**ῆν ἑαυτοῖς χανεῖν ἐπεύχονται, οἱ ἐν παντελεῖ ὄντες τῶν πραγμάτων ἀπογνώσει. Ι. 715.
- Γ**ῆρας αβλητὴ ἡ νεκάδων. σ. 539.
- Γ**ηρύων ὁ καὶ Γηρυόνης. σ. 320. καὶ Η. 210.
- Γ**ιγαντιῶντα παρίσησιν ὁ Μάρεων Μιζέντιων, ἦν ὑπερον αναδείχη τὸν Δινέατον Γιγαντολέτων. Ι. 802.

Γλαῦκος

Γλαυκός φ. 516.—**Καὶ** ὁ Ελαύκος χο-
ρὸς. E. 824.

Γλαυκόχρων ἀμφίστρις ποταμοῖς
προσῆκον θεῖ, καὶ Νύμφαις. IB. 918.

Γλῶσσα αἰκόλαστος, αὐγεμώδης. Venosa
κατὰ Μάρανα. IA. 409.

Γλωσσα τριγλώχιν ἡ Γέ Δράκοντος. B.
509.

Γυῆσιον τὸ τεχθὲν ἐλογίζεται εἶναι,
τῇ κυηθὲν ἀναλαμβάνοντος ἀπὸ τῆς
γῆς. Θ. 207.

Γόος, ὁ μετὰ παιδὸς ἦχος θρεῖος. I. 495.

Γοργόνες. s. 320.

Γοργόνος κόρη. H. 455.

Γραέκχων δίκος. s. 919. Αὐτός:

Γραεπτάσσιδες. Z. 847. Αὐτός:

Γραέφειν τὸ κατ' αἴρχας ἐνθεταν ἐπὶ
φύλαιοις δένδρων. s. 85.

Γριεύιον πόλις. Δ. 378.

Γύανθος Νῆσος Γ. 78.

Γύας ὑπὸ ὄργης δακρύων. E. 178.

Γύργη ἵγνη ὑπὸ Τύρνη τημθάσα. Θ.
79.

Γυίσε τὰ πρῶτα ἐν τῷ μέλεσι, τίγει;
E. 910.

Γιωτήκης μετὰ γόων περιθέψαμ, καὶ
τῇ Εκάτῃ θύεσσα. Δ. 666.

Γιωτήκης ὡς ἐν τῷ Λατίνῳ ἀσει ἐπὶ Γέ
ὅπλα δραμέσσαι, κατὰ μίμησιν Καμίλ-
λης. IA. 928.

Γιωτή πολάκις πολέμος φροεμὴ γενομ-
η. IA. 504.

Δ.

Δαίδαλος, καὶ τὰ περὶ αὐτῷ μυθευό-
μενα. s. 7—19.

Δαίμων θρασυτέρες ὀφέλαι. I. 303.

Δαίμων, ἔσιν οἵσ, τὸ ἐκ τοῦ πολέμου ἐπα-
γελθὲν απηνύνατο. L. 465.

Δαίμονες ἐπ' αὐγαθοῖς μὲν κατιόντες
ἐν τεφέλῃ σελασφορέσσῃ, ἐπὶ δὲ κακοῖς
ἐν ψυνοφερῇ τε καὶ ἐρεβώδῃ. IA. 620.

Δαιτσύ αἱ πρῶται, τίκει; A. 722.

Δαιτσύν πέρι, ἃς οἱ περὶ Λίνεαν βεβ-
ρωκεύασι. ισόριωται. Z. 115—137.

Δαιρέειν, ἔσιν ὅτε, ἀδὲ τοῖς Ήραικοῖς
τῶν ἀνδρῶν ἀπέοικεν. A. 509. Καὶ s.
I. Αὐτός:

Δάκρυον τὸ ἀπὸ γήθεος ἐπίειχεται καὶ
τοῖς μάκαρσιν. s. 747.

Δάκρυον χαρᾶς τε ἀμα καὶ λύπης.
Θ. 256.

Δάκρυον, τὸ ὑπὸ τῶν παραπεμπόντων
τοῖς ἐπὶ πράξιν ἐξερχομένοις προχεό-
μενον, ἀπαισιον τοῖς παλαιοῖς ἐνομίζε-
το, καὶ δυσοιώνιον. IB. 75.

Δάμαρτος μεμψιμοιρία σωῆθης πρὸς
τὸν ὁμόλεκτρον. I. 648.

Δαναϊδῶν ήταταθαλία ἐπιγεγραμμένη
τῷ ζωτῆρι τῷ Πάλλαντος, ὡς Τύρνος, ὁ
ἀποκτένας αὐτὸν, ὡς ἐνάρξω ἐνηγλαν-
ζετο. I. 527.

Δάναοι οἱ ἀπὸ Δαναῶν, τῷ ἐξ Αἰγύπ-
τῳ εἰς Ἑλλάδα μετοικιδέντος. B. 5.

Δαναοῖς ὅσοι σωέπεσεν αἰνιαρὰ μετὰ
τιὼν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ιλιον μάχης πα-
λιόσησιν. IA. 264. κξ:

Δάος ἄδεμνοι. H. 753.

Δάρδανία ἡ χώρα πολυώνυμος. B. 345.

Δάρδανιδῶν τάχεα περικλυτα. B. 258.

Δάρδανος καὶ Γανυμήδης. A. 33.

Δάρδανος ἐκ Κορύτης, πόλεως Τυρδη-
νικῆς. A. 415.

Δάρδανος καὶ Ιασίων, καὶ τὰ κατ'
αφτέρα, Γ. 177. 178.

Δάρδανος ἐν Ἀδε, καὶ ἐν Βρανῶ ἀμα,
πῶς οἴοντες; Z. 223.

Δάρδανος αὐτὴ Δαρδάνιος. Δ. 718.

Δάρδανιοι ἀπανταχῇ περιώνυμοι. H.
127.

Δάρης καὶ τάττε γενεαλογία. E. 384.
—398.

Δάρης ἐπὶ τῷ ἀγῶνος γυμνόμενος. καὶ
πόθεν τὸ ἔθος τῆς τῶν ἀγῶνισῶν ὁ-
λοτελῆς ἀπογυμνώσεως παρεισέφεσεν;
E. 439.

Δαικεῖδαι δίδυμοι πανόμοιοι. I. 417.

Δαιύνιον ἔδνος τὸ Ροτόλωτ. H. 152.

Δάφνη ἡ Ἀπελλάρης, καὶ ὁ κατ' αὐ-
τὴν μῦθος. F. 96.

Δάφνης (ἐκ) τῷ Φυτῷ δαψιλᾶς ἐπε-
πλάζοντος, ἐπωνόμασαν τὸ Λαυρῆ-
τον, ἢ ἡ Λωρεντὸς. Z. 61.

Δέησις τῷ ἐν τῷ μάχῃ πεσόντος Με-
γάντε, ἵνα μετὰ τῇ έπεις ταφείη. I.
650.

Δέλη πρωΐα. H. 60.

Δεῖμος, Χόλος, Ἐγεδρα, τὰ περὶ τὰς
πολέμους συμβαίνοντα. IB. 351.

Δειμάλεδοι πότερον οἱ Τρῶες ἐρεικταί,
ἢ οἱ Λατίνοι, ἐπὶ τῆς Λίνεας μετὰ
Τίρης μόνομαζόμενοι. IB. 758.

Δεινα

- Δενά τὰ ἐκ σωμάτων εἰς ἐυφορώτερα τῶν ἀπθετέρων. Α. 219.
- Δεινῶν τὰ ὄψει προκέμενα σφοδρότερον ἐκπλήσσει, η̄ ακρόμενα. Ζ. 615.
- Δειρή δοδόεσσα. Α. 438.
- Δέκιοι καὶ Δρόσοι. σ. 899.—901.
- Δελφοῖς (ό̄ εν) δλμος. Γ. 98. Αὐτός.
- Δέμας καὶ σῶμα, πότε κυρίως ἐκάτερον λέγεται; Δ. 769.
- Δένδρα αἱ κῶπαι. Ι. 219.
- Δένδρον καταβαλλόμενον. Β. 676. Δ. 484.
- Δεξιά (τὰ) ὅπως ἐκκλίνειν ὁφέλεσσιν οἱ απεύδοτες ἐπὶ τινὶ νύσταιν. Ε. 167.
- Δεξιάς συμβάλλειν ἐπὶ σωθῆκας. Η. 130.
- Δέρμα Λιβύσσης "Αρκτώ. Η. 383.
- Δερματοφορεῖν (τὸ) Ἡρωϊκὸν ιῶ. Ζ. 714.
- Δερμοφορεῖν ἔθος αἴχαιον. Β. 776.
- Δέρδος λυσκεπές. Ι. 825.
- Δηιφόβη η̄ Σιβυλλα. σ. 42.
- Δηιφόβης οἶκος πιμπράμενος. Β. 330.
- Δηιφόβος ἐν "Ἄδει παρέειν Αἰνεία κατάτρωτος ἄν, καὶ αἴθλιως κατυκισμένος. σ. 541.
- Δῆλος η̄ νῆσος. Γ. 78—'Ακίνητος οὔσα σεισμοῖς. Γ. 82—'Η πάλαι καλεμένη Ορτυγία. Γ. 131.
- Δῆλω (τὰ εν) υπορχήματα. Δ. 156. 157.
- Δῆμητρα Θεσμοφόρος. Δ. 61.
- Δῆμητρος ἀκτή. Α. 196. — Μυσήρια. Γ. 119.
- Δῆμητρος Ναὸς ἔρημος. Β. 796.
- Δημοθοινίας (ἐν) τεφηφορεῦτες ἐυαχέντο. Ζ. 143.
- Δημολέοντος Θώραξ. Ε. 273.
- Δῆρις ἄνισος ἀντιμαχομένων, τῷ μὲν ἐφίππῳ, τῷ δὲ πεζῷ. Ι. 934.
- Δῆρις εἰς πρὸς νικηθέντας. ΙΑ. 104.
- Δῆρις ἦν κλέψαι πεδίθετο Τύρνος. Ι. 536.
- Δίαιτα η̄ τῶν παλαιῶν. Η. 331.
- Διακοπή ἐν μέσῳ τῷ λόγῳ. Δ. 304.
- Διαμερισμὸς τῆς τῷ σύμπαντος Κόσμου Ἁγεμονίας, τῷ τοῖς τρισὶ ψευδοθέοις διανεμηθέντος. Α. 159.
- Διάρρηξις ιματίων ἐν συμφοραῖς. Ε. 723.
- Διασκευὴ ἐξακοντίσεως τῆς Δινέας κατὰ Μεδέντες, ἐξ Ομήρου λιθοθέσια. 1 823.
- Διασκευὴ τοξοβολίας κατὰς μίκητος τῆς τῷ παρ Ομήρου Πανδάρεα. Καὶ τὸν Ποιητῶν παράδεσσις ἐπὶ ταῦτης, καὶ η̄ Σκαληγέρες κρίσις. ΙΔ. 895.
- Διασκευὴ τῶν ἐπιτολεμησομένων ὅπισταν ἐπὶ τῇ Τύρνῳ μετὰ Αἰνείας Μορμαχίας, παρὰ Σκαληγέρες ἐκθεσεζόμενη. ΙΒ. 168.
- Διδός γενεαλογία, ἐξ Αγήνορος κατέσης. Α. 370.
- Διδῶ συχνὸι οἱ μητέρους. Δ. 38.
- Διδὼ καὶ ἄλλως καλεμένη Ελίσσα. Δ. 38. Αὐτός:
- Διδὼ ἀδημονῆσα, καὶ ἐπαχάλλεσσα. Δ. 81—Μανιωδῶς τε παραφθεγγομένη καλεπαίνεται ἐν μεταμελήσει, ἔτι μηδὲ Λοκάνιν τὸν παῖδα παραλαβεῖσα καὶ αποσφάξασα, τῷ πατρὶ αἰς Θοίνιω παρέθετο. Γ. 647.
- Διδὼ ἐντὸς "Ἄδει ἡλάσκεσσα, Αἰνείας καὶ παιτήσαντας ἀπειρέψατο, οὖτ' οὐπὶ τῆς ἐγκαταλείψεως απολογεῖσθαι αἰτημένη πυθέθηται η̄ θέτετο. σ. 495—514.
- Διήρεις, αἱ ἐπὶ μὲν τῶν Τρωΐκῶν ὅπισταν χρέοτες δόσαι, ύπὸ δὲ Μάρωνος ὡς αὐτοφερόμενη κατὰ πρόληψιν. Η. 81.
- Διθυρον μέλος. Θ. 640.
- Δίκαιη κληρωταὶ ἐν "Ἄδει τίσεις; σ. 472.
- Δικαζοὶ οἱ ἐν "Ἄδει τίσεις; σ. 473.
- Δίκτη, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἀντρὸν, καὶ Ζεὺς Δικταιός, καὶ τὸ Δικταιόν η̄ βοτάνη. Γ. 181 Αὐτός:
- Δίκτη (οἱ εν) Ελαφοί, καὶ τὸ Φυτεύδιον θεραπέυεδαι τῷ τρώματος ἐμφαγῆσαι λέγονται. Δ. 77. καὶ ΙΒ. 431.
- Δίκτυα, ἄρκια, προβέλια. Δ. 140.
- Δίλημμα, τὸ οὐπὸ Κρεθόης Λινεία προτεθὲν τῷ συζύγῳ. Β. 730.
- Δίναι Ίβηρικα, ἐν αἷς δύον τῷ λέγονται. ΙΑ. 950.
- Δίνδυμα ὄρη τῆς Τρωΐκῆς χώρας, καὶ Δινδυμίη, ἐξ αὐτῶν ἐπώνυμος η̄ Ρίες. Θ. 640.
- Διομήδης, καὶ τὸ "Λισυ αὐτῷ η̄ Δάρη πη, η̄ Λεγυρίπη. Η. 9.
- Διομήδης, η̄ απὸ τῶν Δίτωλῶν "Δρπων, ἐπὶ Δαυνίας, ητοι Λπαλίας ρεετανάστης. Ι. 27.
- Διομήδης μεγάλες ἀπὸ "Λισυ δηθέτος, περὶ τὸ δηθὲν Λιθοβολογίας. Α. 231.

Διομήδης

Δια μηδης τὸν Ἀγγλον τύμβον κατῆσαι τολμήσας. Δ. 470—Τέττας ή ἀκοίτης Κυλλαβάρεω συζευχθεῖσα. IA. 280—Τῶν αὐτῶν ἑταῖρων ἀπορνιθωσις. IA. 281.
Διομήδης, ποτέραν τῶν Ἀφροδίτης χειρῶν διέτρωσεν; IA. 288.
Διομήδης Δινείαν δὲ ἐπαίνει ἄγου, ὃν ἔχει ποτὲ πολέμιον. IA. 295.
Διός γέννησις, ἐν ὅρες Δίκτης, τῆς ἐν Γῇ Κρήτῃ. II. 110.
Διαθανέεις. 5. 156.
Διχροος ἵππος. E. 591.
Διενυάια Ἀφροδίτη. Γ. 22.
Διέρης. E. 309.
Δινοφερή φλόξ. IA. 191.
Δόλοπες, καὶ γῇ Δολοπίαι. B. 7.
Δόλος ἐπὶ σρατηγικῆς ἐμποχανίας, τῷ παρεπεμψαδῷ τὸν πολέμιον. I. 554.
Δόλωνες ὥκλων ἄδος. Z. 712.
Δόλωνος φύτλη, καὶ ὅπως ὑπὲρ αὐτῶν ὑποληπτέον; IB. 363.
Δόλεοι νερτέριοι Ἀόργων. E. 772.
Δόξα ζωῆς ἐντριάτη. Θ. 210.
Δοράτων ἡ χεῖσις διττή, ἡ μὲν ἐγγύτερη, ἡ δὲ ἔκαθεν. I. 371.
Δόρυ ἐμφολούν τε καὶ ἔνοδον τὸ Πανδέρπου, ὡς ἔτι ἀξεῖσθαι τοις αἰκατέργαστοι. Θ. 771.
Δόρυκλος Ἰσμάριος. Γ. 652.
Δραλίχιον. Γ. 209.
Δρπός ὑδάτων κατὰ πετρῶν δοχθέντων. Παράδεγμα ὡδε τῆς ἐν τῷ λέγενται ἐπεξεργασίας. IA. 309.
Δραύτεος ἵππος, ἥλικοτε, καὶ τίνος ἕργον. B. 15—Τέττας ἀνάθεσις ἐν Ἐπιγραφᾷς τισιν ἀναγνωστοκομένη. B. 17—Οἱ ἐν αὐτῷ ἐνεδρέουντες Δαναοὶ σπλιται. B. 18—Ἡ περὶ αὐτῶν Τράων διχόνοια, εἰ σωμέφερεν ἀποδέξαθαι; B. 41—Τὸ ὑπὸ Δανοκόσαντος ἐπιτοξεύσαντος ἐγχος, ἐξωθεν προσπαγέν αὐτῷ τῷ δερείῳ ἵππῳ, καὶ διατρέμον. B. 54.—Ἐξτα Τράων περὶ αὐτῶν ὁμοφροσωπή καὶ συγκατάνευσις, τῷ δεῖν εἶσω τῆς πόλεως εἰσενεχθῆναι. B. 248—Τροχαλιστοί, οἱ τοῖς ποσὶ τῷ ἵππῳ προσαρμοσθέντες, ὡς ἄντας εὐκοπώτερον εἰς τὸ Λιτανακομοδεῖη. B. 252—Σχοινίος ἐκ τυπτάει, δὲ ὁ Δάρεος ἄλκετο ὑπὸ ἀρρένων τε καὶ Θηλειῶν κοινῇ μετὰ ἐνθεσμοῦ. Λύτ: 254—Τετράκις προστιθεντες ὁ ἵππος εἰσενεγκόμενος. B. 259.

Δραροδόκαι, ἢται Δραραποθῆκαι. IB. 94.
Δράγκης Τύρνας καταφερόμενος. IA. 122. 131.—Τὰ δεντὰ κατ' αὐτῷ προσπανύζων. IA. 225.—Κατ' αὐτῷ αἴγορέψιαν. IA. 336—382—Τιὼ μετὰ Δινείς αὐτῷ μονομαχίαν καθυποβάλλων. IA. 384—391. Δράγκηλις (πρὸς), Τύρνας απόντησις. IA. 394—401.
Δράκοντες τῇ τῆς Παλλάδος ύποδιτες Αστίδι. B. 243.
Δράκοντες πρὸς θεραπεάν την Ηρώων πισευόμενος τετάχθαι, καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν μυελὸν αὐτῶν συσηπότα ίχαρων αἴαφύεθαι. E. 98.
Δράκοντες τῷ τῶν χρυσῶν μῆλων ὕρα μίγμα ύπιοφόρον παρασκευασθέν τε καὶ παραπεθέν. Δ. 530.
Δράκων, κακοῖς τεθραμμένος Φαρμακοῖς, οἰδαλέσι, τὰς λεβητίδας ἀποτιθέμενος. B. 505—507—Καὶ γλῶσσαν ίαλλων Τριγλώχηνα. B. 509.
Δράκων ἐπτάκις θλειζόμενος περὶ Ιῷ βαμᾶ, τὰς Λίνεις ἐπταέτιν ύποσήμαινο πλάνια. E. 88.
Δράμα τὸ περὶ τῆς Καμίλης ἐν τῷ ἐπεσοδίῳ. τὶς ὁ διεξιὼν; ὁ Πομπτής, οὐτὴ Λετερμις; IA. 590. Λύτ.
Δρεπάνιλαριώ Γ. 735—Καὶ Δρέπανα καὶ πόλις. E. 25.
Δριμύτης διαβολῆς, καφ' ιῶ δεδίνει πλασττεται ὁ διαβάλλων τὸν διαβαλλόμενον. IA. 427.
Δρύοπες. Δ. 158.
Δρυοεφῆς πῶς ἀγωνιστὴς ἐτιμάτο; καὶ τίσι; 5. 840.
Δρυὸς ἐκ πεπτῆς ἐγχος. IA. 576.
Δρὺς ἰερὰ Διῆς Γ. 708.
Δρὺς ἐν ἄδει τροκαίς, ὅπλοις ἐπικορματένη τοῖς τῶν πολεμίον IA. 5.
Δωάμεις κακοποιοὶ ἐπὶ γῆς ἀφέονται. Z. 612.
Δωδωναῖοι λέβητες. Γ. 496.
Δῶρα τὰ ἐκ Δαναῶν ύποπτα. B. 38.
Δῶρα πύματα, τὰ δὲ κηδείαις. IA. 25.
Δωριεῖς οἱ ἐκ Δάρεων ὄνομαθέντες, καὶ Δωρὶς ἡ χώρα. B. 28.
Δώρων παραπτησις. IA. 294.
Δωτῶ ἡ Νηρέως. Θ. 104.

E.

- Ἐβάσις.** παγωναψίσ ΙΒ. 315.
Ἐγέση, ἡ καὶ Σεγέση, ἡ αὐτὴ καὶ Ἀκέση. Ε. 758.
Ἐγκελάδος δέμας ὑπὸ τῷ Σικελίας νῆσον πιέζεται. Γ. 602.
Ἐδνας. Ζ. 341—**Ἐδνας** ἀνητὰ δὲ αἴματος. Ζ. 453.
Ἐδη διάφορα αἰνατροφῆς τε καὶ διαιτῆς τῶν Αρχαίων Λατίων. Θ. 635.
Ἐδρᾶς τὸ πρᾶτα τῶν παλαιῶν τοῖς οἰκείοις καθορίζεται θυμόντα. Θ. 508. 509.
Ἐδος τὸ φέρετρον τῶν παταμών τὸ βρέφη αὐτίκα γεννητού ἐμβάζεται. Παρὰ δὲ τοῖς Λακωνίοις, καὶ εἰς ἄνυστον. Θ. 126.
Ἐδνεδα ἀνόμικαι, καὶ τὸ τῶν ἀλόγων σῶμα σίφη τε καὶ αυτίματα. Α. 472.
Ἐδνεδα. Χηνῶν, Γεραίων, Κύκνων, ἐν παραβολῇ, ὡς καὶ παρὸ Οκίσφος. Ζ. 748—755.
Ἐδνιος τριώνιμος τὸ αὐτά. Λυδοί τε, καὶ Τυρρηνοί, καὶ Θύρακοι. Η. 498.
Ἐιδωλα ψυχῶν. Ε. 84. **Διτε-**
Ἐιδωλα τὰ ἐν Λδε. Σ. 300.
Ἐικῶν λέβητος παφλάζοντος διωάμφη πυρὸς ὑποκαμοίνα, κατὰ μίμησιν τῆς παρὸ Ομήρων καὶ ἐπὶ ταύτη τῶν Ποιητῶν ἐκπέρεων παραδίησις. Ζ. 492—
—Λέοντος εἰκὼν ἀπαξιτοῦ. Θ. 352. Τὰ γενικά τε Ευρυάλεις ὁσεὶ ἀρθρος πίκηνος. Θ. 452. Θηρὸς ὑπὸ πολλῶν ἐλαυνομένης, καὶ Πτωκὸς, ἡ Λερνός ὑπὸ Λετᾶς ἀρπαζομένων. Θ. 575—579—Λέοντος ἐν τῷ ἐλαύνεσθαι ἐπιτροφάδιῳ κατὰ βραχὺ ὑπαναχωρεύτος. Θ. 820—825—Μάχης σφοδροῖς, καθ' ὄμοιωσιν ἀνέμων ἀντιπυγόντων. Ι. 381—**Ἐικῶν** Τύρνα μὲν Δέων, Πάθαντος δὲ Ταῦρος. Ι. 486—
—**Ἐικῶν** ὄρμανοντος πολεμιτῶν διατυπωθῆσας ἐκ τῆς Κάρπης, ὥστε ἀλλαχεῖ ἐκ τῆς Λέοντος. Ι. 746—Μεζέγυτες περιγραφὴ ἀπὸ τῆς πρὸς Λινεῖαν μάχης τραυματισθεναχωρεύτος. Ι. 835—
Ἐικῶν Μελισσῶν Σμήνης ἐξιόντων, ἡ ὑδάτων συβροίας, ἐπὶ Δαᾶς πλήθες. ΙΔ. 242—**Ἐικῶν** τῆς Δατένης πέλεως ἐκπολιορκεύμένης. ΙΒ. 692.—Λύκειος λιμάνιτοντος, καὶ περὶ τοῦ τῷ ποιητίᾳ σαθμού μάτιω χαίνοντος, ἐπὶ Τύρνων τῷ Τευκρῷ ὀχυρωματίας, ἐπ' αὐτῷ Τύρνων καὶ Λιγέα, εἰς μονομαχίαν αντεπεξέσσον. ΙΒ. 743.
- Ἐιλεὸς,** ἡ Ἰλεὸς, τὶ τεῖν; Ζ. 535.
Ἐιληθυίας ἐν τῷ Ναῷ εἰσιέναι θέμας ἐκ τοῦ, εἰ μὴ γυμνοπισθέσας τὸν ἔπειρον, καὶ ἐν αὐτέτοις ἐθήσεσι. Δ. 567.
Ἐιματί παρφυρέω θωμαῖοι ἐυχόμενοι τῷ κεφαλίῳ πατεκάλυπτον. Γ. 428. καὶ 770.
Ἐιρεσία πτερύγων. Σ. 20.
Ἐιρωκέα. Δ. 100—Πρὸς ἐξερεθισμὸν Ζ. 454. καὶ 458—Καὶ κατὰ τῶν ἐν καρῷ καὶ ἐν χρεοῖς ἐργα, βελένεθμα ἐπὶ βαθομένων. ΙΔ. 482.
Ἐκάς Ἐκάς ὅσοι ἀλιτροὶ κέλευσμα ἐν τοῖς ἡρῷσις ἐπιφωνέμενοι ὑπὸ τῶν νεωκόρων, πρὸς ὑπαναχωρίσιον Βεβίλων. Σ. 289.
Ἐκάτη τριπλασία. Δ. 560—Καὶ Τευτίτης Δ. 666.
Ἐκατόμβαι. Α. 684.
Ἐκατοντάζυγος ἡ γαῖς, πᾶς χρὴ νοῦθμος; Ι. 219.
Ἐκδίκησίς ἥδυτη. Δ. 728.
Ἐκδεκτοί αἴρεται οἱ ἐξ αὐθερῶν πων, Θεοὶ πάτροις ἐκαλεῖτο, καὶ θεοὶ χρόνοις, καὶ ἐγχώριοι, ἐγγενεῖς, ιδιαγενεῖς, καὶ τὰ παραπλάνα. ΙΒ. 825.
Ἐκλεκτοὶ ὄλγοι. Σ. 810.
Ἐκτόρος Κοντάφιον, ἡ Κετέρια. Γ. 324.
Ἐκτωρ αἴγος, ἵτοι ἄγριος, ὅπως ὁδε προσέρηται; Α. 108—**Ἐκτωρ** ἐλαύμενος ὅπιθεν τῷ δίφρε. Β. 291—**Ἐκτωρ** ἐπί αὐτῷ τὰ Λυγιδέως ὄπλα. Β. 294—Λινέας ἐποφθαίσ κατ' ὄναρ, καὶ διαλεξάμενος. Β. 297—301—311—313.
Ἐκφορά ἐπὶ αποίδος τῷ Πάθαντος, ὑπὸ Τύρνης ἀναγεθέντος. Ι. 537.
Ἐλαία ξαεδη. Ε. 321.
Ἐλαία Παθαντή. Ζ. 164.
Ἐλαιον δαψιλῶς ἐπιχεόμενον ἐπὶ τῶς γενένων πυρεῖς. Σ. 255.
Ἐλαφος ὑπὸ κινές ἐπακτῆρος δικαμένη. ΙΒ. 778—785.
Ἐλαφος ἐν Διβίᾳ εἰς ἄρες εἰσὶν ἐποχεύοντες; Α. 204.
Ἐλαφος Δικτάμη, ἦς περ ἐκτοξευθέντας τῷ ἐπειδηκῷ Φυτῷ τῷ Δικτάμῳ θεραπέυταν καθιεράσκεται. Δ. 77.
Ἐλαφος αὐγεληδὸν γεμόμενος. Δ. 168.
Ἐλάφη τιθαστῆς ἐπειδόξευσις, αἵτις πολέμει. Ζ. 41.
Ἐλεγχος ἐν ἐπιτιμήσει τῶν ἐκ μάχης ἐπὶ Φυγὴν τραπομένων. ΙΔ. 771. **Ἐλε-**

- Ἐλέλει, καὶ ἔτερος τοιαῦτα σφατιωτικὲ ἐπιφθέγματα καὶ ἐπιβοηματα. I. 279.
- Ἐλενος εἶδος ἀπαντούσης μετιών E. 381 — Τὰ συμβισσόμενα τῷ Λίνεϊ προλέγει. Γ. 391 κξ—486.
- Ἐλένη ἀρέτης τῷ μοιχῷ παρηκολάθησε Πάριδι, ἡ ἀκεστα, καὶ κατ’ αὐτὴν ιαγκίω; I. 97.
- Ἐλένης ἀτάθαλος χορὸς περὶ τὸν Δάρεον ἵππον. 5. 565.
- Ἐλευθέροις μὴ δον ὅντι ἑξῆς πάλαι ἐν σφατείᾳ καταλέγεθαι, εὖ ἀσπίδα φέρειν δι’ ἐπισήμα χαρακτηριζομένην τυπώματος. Θ. 569.
- Ἐλιώρος ψὸς σκότιος Ἐλιώρ. Θ. 569.
- Ἐλικῶν, ὄρος Βοιωτίας. Z. 688.
- Ἐλισσα, ἡ καθ’ ἐτέραν κλῆσιν Διδώ. Δ. 38.
- Ἐλικυθμός τῇ Ἐκτορος νεκρῷ. A. 527.
- Ἐλλὰς ἡ Μεγάλη ἑρθεῖσα, τὶς; Γ. 419.
- Ἐλιώρη ἔλη. Γ. 726.
- Ἐναρία Νῆσος, πόθεν ἔρηται; (ἢ παρ’ ἄλλος Λίναρια.) Θ. 742.
- Ἐναρίμη Νῆσος, ἡ ἐπὶ τῷ Τυφωέως τεθάσα. Θ. 744.
- Ἐνεπλάκα, ἡ ἄλλως Σαλακία, τὶς; I. 79.
- Ἐνιαυτὸς ἐβδομος τῆς Λίνεϊ πλάνης. E. 658.
- Ἐννατάτα, τὰ παρεῖ Ρωμαίοις ἐπικήδεια. E. 67.—Novendialia. E. 805.
- Ἐννος μέγας. Γ. 303.
- Ἐνταφιασμός, γέρας θανόντων. Z. 4.
- Ἐντεα τὰ Ἀκρων, Infrausta ὑπὸ Μάρωνος. ἑρθέντα, πὼς χρὴ νοεῖθαι; I. 770.
- Ἐντελλος τὶς; καὶ Ἐντέλλη ἡ αὐτῷ ἐπώνυμος πόλις. E. 403.
- Ἐνυώ. Z. 344.
- Ἐξαγορὰ Η τὸν νεκρὸν τῷ Ἐκτορος. A. 528.
- Ἐπαύνης τε καὶ βλασφημίας τρόπος πλαισιώτερον ἐπιτηδευόμενος. I. 910.
- Ἐπεξεργασία διηγήσεως. IA. 309.
- Ἐπει τὰ τελευταῖα ἐπὶ τῶν νεκρῶν εἰωθέτω ἐπιφωνεῖθαι. 5. 261.
- Ἐπει μητητικὰ χαλεπὰ εἰρημένα. ὡς τὰς τραυλίζεσιν, ἡ ψεδαίζεσι δυστροφορα. IA. 911.
- Ἐπει τὰ κατ’ ὄνοματοποίας τρόπον τοιαῦτα, ὑπὸ Μάρωνος Φιλοτεχνηθέντα, τὸν ἀριθμὸν τρία πρὸς τοὺς ἄκοσι εργημέναται. IB. 760. Λύτ:
- Ἐπίγραμμα τὸ εἰς τὸν Μίδαν. A. 654.
- Ἐπίγραμμα μονόσιχον, τὸ ἐπὶ τῷ Ἀβαντος σάκει, ὑπὸ Λίνεϊ ανατεθέντι, ἐπιγραφέν. Γ. 307.
- Ἐπιβόησις ἐπὶ πολεμίῳ πεσόντι παρὰ τῷ καταβαλόντος. IA. 14.
- Ἐπιδόρπια ἐδέσματα. H. 294.
- Ἐπέθετον Ἀρεος παρὰ Λατίνοις, Gravibus I. 576.
- Ἐπιφώνησις τριττῇ ἐπὶ Τύμβῳ, πρὸς τὸν νεκρὸν ἀπευθυνομένη. E. 83.
- Ἐπος ἐπιτηδευθὲν πρὸς δήλωσιν πως προφορικῶ τῷ λεγομένῳ. H. 619.
- Ἐπτάτονοι χορδαὶ ἐπτάχορδος καθάρα, χέλις, Φόρμηγξ. 5. 705.
- Ἐρατώ, διατὶ ὁδὸς ὑπὸ τῷ Ποιητῇ ἐπικαλεμένη; Z. 38.
- Ἐργα τιμὴ, ἐκ τῶν χειρῶν τῷ ἐργαστρὸν προσγνομένη. IA. 74.
- Ἐρεβος. Δ. 559.
- Ἐρίλος, τὶς; H. 586.
- Ἐριννύες Γ. 268. καὶ Δ. 667—Αἱ ἐν αὐταῖς πρωτέυεσσαι τρεῖς. 5. 626.
- Ἐριννὺς μεγάλη, καὶ λιμὸς, ἡ Φιλοχρηματία. 5. 663—665.
- Ἐριννὺς ἡ Ἀληκτώ, νυκτόπαρος. Z. 355.—Καὶ Ἐρις δέ, καὶ Ἐγυώ, Ἐριννὺς. H. 725—728.
- Ἐριφος, Ἀτερισμὸς ὁμβριοφόρος. Θ. 671.
- Ἐρμιόνη Ληδαίη. Γ. 349.
- Ἐρμῆς ὁ Μάιας γόνος. A. 304.
- Ἐρμῆς πτιωσιπέδιλος, πτερίπτης. Δ. 260—Κυλλιώιος. Δ. 277—Ἐρμῆς φαβδός τὸ Κηρυκέον. Δ. 263.
- Ἐρμᾶς τρεῖς, ἡ καὶ πλάγις, οἱ μυθεύμενοι. Δ. 630.
- Ἐρμῆς ἀγροί. Z. 772.
- Ἐρνος τὸ χρύσεον ἐν τῷ ἀποσταθμῷ αντέχον ὄπωσδεν, καὶ διαμέλον. 5. 237.
- Ἐρσαί, οἱ διετεῖς ἄρνες. Δ. 60.
- Ἐρσιλία, ἡ τὸς Ρωμαίος εἰς διαλαγῆς τοῖς Σαβίνοις σιωάζασσα. H. 864.
- Ἐρυκηι καὶ Χειμᾶσι προσεγόμενον σφέγγιον. E. 816.
- Ἐρυκίνης ὑδεθλον. E. 801. 802.
- Ἐρυκηος γῆ. E. 663.
- Ἐρύμανθος ὄρος Λεκαδίας. E. 468.
- Ἐρως πᾶς, τοξοφόρος, πτίως. A. 716.

Ἐρωτε

- *Ἐρωτα πίνεν. Ἐρωτὶ μεθύεν. Α. 799.
 *Ἐσερία ἡ Ἰταλία, καὶ ἡ Ἰσπανία.
 Λ. 574.—Ἐσερία μηγάλη. Λ. 615.
 καὶ Ζ. 5.
 *Ἐσερίδες Νύμφαι, τεμένη το τὰ τύ-
 των, καὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα. Δ. 528.
 *Ἐσια. Ε. 786—Τάντης τὰ ἄδυτα. Ε.
 787.
 *Ἐσω. Συγχώρησις χλιματιζόμενη, ἐχ-
 ἐκσοία. ΙΒ. 852.
 *Ἐχάραι, τὶ διαφέρεται τῶν Βωμῶν; ΙΒ.
 124.
 *Ἐνοὶ Βάκχε! τὶς ἡ ἐκφώνηται; Ζ.
 415.
 *Ἐνάδη. Σ. 490.
 *Ἐνάξιν, Ἐνάν. Δ. 333. Ορεα καὶ Θ.
 212.
 *Ἐνανδρος ὥπὸ Ἀρκάδων μεταγνωσάς,
 καὶ ἐπ' Ἰταλίας τὸ Παλλάντιον κτι-
 σας. Η. 52—55—Τέττυ ἀποποίησις δε-
 σιδαιμονίας, ἐφ' ἡς ἔօρτης ἐνίκασις τῷ
 Ἡρακλῇ ἐτέλει. Η. 193—Μετανάσται-
 σις αὐτῷ. Η. 346—Λιτότης, χήτει
 πλάττει περιειστασίας. Η. 375—Περιαυτο-
 λογία πρεσβυτικὴ. Η. 583—Ἐκτασίς
 ἐπὶ τῷ Θανάτῳ τῷ γέ τάλαντος,
 καὶ θρίωνδια. ΙΑ. 153—185. Πόθος τῷ
 ἐπιζησαὶ, ἥσις οὐ, τῶν ἐχθρῶν ἀναιρε-
 θέντων; Ἄγγελος αὐτὸς γένοιτο τοῖς
 ὑποχθονοῖς. ΙΑ. 185.
 Εὐβοϊκὰ πέτραι. Σ. 49. καὶ ΙΑ. 268.
 269—Ἀκται. Θ. 736.
 *Ἐυμενίδες αἱ Ἔριννες. Δ. 513—Τέ-
 των ἡ μήτηρ, καὶ ἡ ταύτης καστρυ-
 τη. Σ. 281.
 *Ἐυμήδης Δόλωνος Φύτλη, καὶ ὅπως
 περὶ τῷ Δόλωνος ὑποληπτέον. ΙΒ. 363.
 Εὐρος, ἄνεμος ὥπὸ Ἀνατολῶν πνέων.
 Λ. 146. καὶ 418.
 *Ἐυρύαλος μόλις ἐπτακαιδεκέτης σω-
 Νίσια κινδυνεῦσαι αἰρεῖται. Θ. 206—Ἀσ-
 κανίω τιὼ ἐσευτῷ μητέρα σωιστησιν. Θ.
 290—293—Τέττη ἡ μήτηρ ὅπως διετέ-
 θῃ μαθῆσαι τιὼ τύχιων, ἀπτα τε πα-
 θηταμένη δέδεσκε τε καὶ λέλεχε. Θ.
 496—518.
 Εὐρυμέδονται λεῶν τὸν Ρωμαίων ὁ
 Μάρων προσταγερένεα, χαριζόμενος τῷ
 Συγκλήτῳ βεληνή, καὶ τῷ Δήμῳ. Δ.
 25.
 *Ἐυρύπυλος. Β. 120.
 *Ἐυρυτίων ἀδελφὸς Πανδάρες, καὶ δη-
 λωτὸς. Ε. 358.—Βασκανίας πρεσσων.
 Ε. 566.
- Εὐρώτης ὁχθός. Α. 543.
 *ἘυΦημάτε. ἐπίταγμα στρατοῦ. Ε. 74.
 *ἘυΦράτης ποταμὸς. Η. 851.
 *ἘυΦρόνη ἡ γυνὴ. Δ. 334.
 *ἘυΧῆς ἐνοχος. Ε. 245.
 *ἘυΧῆ παντὸς ἔργον τηγείμω. Ε. 646.
 *ἘυΧῆ ἡ τῶν Λασπιδῶν πρὸς ΑΘηναῖς,
 ὅμοιας τῇ παρ 'Ομήρῳ τῷ Ιλασίᾳ.
 ΙΑ. 507—509.
- Ζ.
- Ζάκιαθος** ἡ νῆσος ὑλόσσα. Γ. 288.
Ζεὺς ζένιος. Δ. 780.—Δικταιος. Γ. 181.
 —Ιδαιος. Ζ. 147.—Δσκληπιὸν περισυνο-
 βολῶν. Ε. 821—Αξιος. Ζ. 851.—Ζεὺς
 Θεῶν αἰσχρὸν σωάτων. Ι. 2.—Τπέρθεσον
 τῷ περιωμένῳ ποιεῖν ἔχειν ἐπιστρυγεδί-
 μνος, θάλη λύσσα. Ι. 662—Τψέρθη
 ἐπιβλέπων. Ι. 758—Ορκιος. ΙΒ. 590—
 —Ζεὺς τάλαντας χρύσεις τετάνην
 ἐπὶ Λίνείᾳ καὶ Τύρον μονομεχτομέ-
 νον. Ενθα διπέται, πότερον, Ομηρος,
 ἡ Μάρων τῇ τοιάδε διατάλαντευσε
 μᾶλλον εἰκότας ἐχρήσατο; περὶ λα-
 Σκαλίγερος μὲν Μάρων, Μασκρόβιος
 δὲ Ομήρῳ τὰ πρεσβεῖα ἀπέδωσεν. ΙΒ.
 752—795.
Ζεὺς Ἡρα ἐπαχνυμένης ἐπὶ τῷ Αἴνει
 ἐνδοκιμήσεις παραμυθάται. ΙΑ. 825—
 837.
Ζεὺς Βίας ὑπέρτερος, ἐξαγησαμένης τῇ
 Ἡρᾳ τὸν ἐκ Λασπίων κονῦ καὶ Τεύ-
 ρων, εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸν γένος. συγκρι-
 τισμὸν ἐπιτρέπει. ΙΒ. 864—871.
Ζεὺς τιὼ Αὔσοντων φύτλης ὑπὲρ αὐθ-
 ράπεις τε καὶ Θεοὺς ἐξάρει ὑπιδρυάται.
 ΙΒ. 870.
Ζηνὸς οἶνος ὁ Λετὸς. Α. 430.
Ζηνὸς λαλεῦντος πάντως καὶ τρέμεις καὶ
 στρατοῦ. Λ. 108—121.
ΖέΦυρος. Α. 146—καὶ αἰπλῶς οἱ Λε-
 μονοι καλέμενοι Ζέφυροι. Δ. 242. καὶ Δ.
 615.
Ζωοδυσία αἱ πρώται αἴπὸ χοιρίου
 ἡρξαντο τελεῖθαι. ΙΒ. 117.
Ζωῆς οἵς μέτεξον ὅτα φίλα, καὶ τεθ-
 υηκόσιν ἡδη φίλα τὰ αὐτὰ ἐπὲ διὰ τοῦ
 προστάθειν. Σ. 711.
Ζωσῆρι τῷ Πάλλαντος ἡ τῶν Δασταῖδων
 κταθαλλαῖην ἢν ἐπιγεγράμμενη. Ι. 527.
- Ζωσῆρ

Ζωσήρ ὁ τῷ Πάλαιτος, Τύρων τῷ ἱραρχείῳ ἀπάλειν περιηγεῖσθαι. I. 974—975.

Ζωσήρ καὶ Λορτήρ ὁ αὐτὸς ἐν λευκοτο, κατὰ τὴν διττὴν ἢν ἐλαχεῖται. IB. 977.

Ζώων σίφη ἔθνη ἀνόμασσα. A. 472.

Ζώων ἑτερα διὰ σωματικῶν μολῶν ἀτέραν ταρθεῖται φαίνεται. E. 525.

Ζώων τίνα εἰς θυσίαν προσάγειδαι ἀπορεῖστο; S. 45.

H.

Ηβη Θυγάτηρ Λαομιδούτος. Z. III.

Ηβη Τιτλίος. S. 634.

Ηδύ τὸ χρῆμα τῆς ἐκδήκσεως. Δ. 721.

Ηδευμὸς ὁ Βορδέας ἄνεμος, ὡς ἀπὸ Γῆς Ἁδωνῶν χώρας, ὅθεν τοῖς Ἑλλησιν ἔπνει. IB. 381.

Ηδευῶν ἐπὶ τῆς χώρας ὕδερον ὁ Μακεδὼν Φίλιππος τὴν πόλιν ἔκτισε Λὺς Φελίππους. Άυτ:

Ηέριον δρος. S. 264.

Ηλ-εκτρον. H. 415.

Ηλίας μεγάλοι κύκλοι. A. 293.

Ηλίας (ὑπὸ) ποτὲ μὲν ἄνεμος ἐπιτένεται, ποτὲ δ' ἀνίσταται. G. 592.

Ηλιος Τιτάν. Δ. 126.

Ηλίας ἵπποι πῦρ πνέοντες. IB. 121.

Ηλυμός, τίς; E. 76.

Ηλύσιον πεδίον. E. 776.

Ημαρ ἰσοτελεῖ ἐκάτω. I. 497.

Ημέρας ἀρχὴ ἀλη παρ ἀλοις. E. 780—**Ημέρα** ἥτις Πολιτικὴ καλεῖται, πόθιν ἀρχεται; S. 587.

Ημέρας ἐντὸς μᾶς μόνον διατριβεῖν ἴφεται τοῖς κατιθον εἰς ἄδειαν, ἐπεκεντα δ' εἰ. S. 588.

Ημέρας ἀτέσσα Φανένται. E. 21.

Ημιρέροψ ὁ Κάκος. H. 201.

Ηνί (ἐπίρρημα) ἐπ' ἀδοκήτῳ τῷ εἰν χρηστοῖς ὃν παρεῖ Μάρων. B. 59. Καὶ εἴς πως αὐτὸν ἡ Θαυμασικὸν. S. 286.

Ηνίσα νεῶν λέγεται τίναι; S. 1. Άυτ:—
—**Ηνία** τὰ τῶν ἵππων, πῶς κυματοεντα εἱρηται. IB. 491.

Ηνίοχοι οἱ αὐτὸι καὶ ἵπποκόμοι ὑπῆρχον. IB. 88.

Ηῆς περιγραφή. Δ. 139.

Ηπερώται εἰς ἣν Ἱταλιώταις ειπαφθομένοι. I. 524—530.

Ηπιάλτης, ἢ **Ηπέαλος**, εἰον τὸ πάντος; IB. 941.

Ηρα μιωδσα. Λ. 8.—Μίαν τῶν παρασύττην Νυμφῶν καθυποχομένη Αἰόλω, ὡσπερ ὁ Ὄμηρος Ἀγαμέμνων μίαν τῶν τευττῶν θυγατέρων τῷ Αχιλλεῖ. A. 78.

Ηρα Λακηνία. Γ. 577—**Δεργέας**. Γ. 572—Καρχηδόνος προσάτις. Δ. 47.—**Γαμοσόλες**. Δ. 62.—Πότε μάλιστα Κρονίας εἰσθε καλεῖθαι; Δ. 98—**Κατ'** αναγραμματισμὸν **Ηρα** ὁ Ἀηρ. Δ. 130.

Ηρα απ' ἄκρες Παχιών εἰπὶ τὸν Λίνεις σίλον ἐπαφεῖσα τὰς ὄψεις, καὶ χαλεπύνεσσα. Z. 312.

Ηρα δεομένη τῆς Ἀληττᾶς ὑπεργίας. Z. 335.—**Ἐπισαρκάζοσα** ἐφ' οἷς εἰς ἀπειδακεῖ Γάρμοις Λίνεις. Z. 595. 596—Τὸ κατὰ Τύρων διευθιαθὲν αἰποτρέποντα δόρυ. Θ. 774.—**Ἐπαρέγγοσα** Τύρων εἰπὶ τῶν πολλῶν ἡς ἐτοι εἰργάσαστο ἀνδροκτασίας. Θ. 793.—**Ἀποδυσσετέσσα**, καὶ ἐν χήματι τανατίον ἐπιτρέποντα δὲ ἐφίσται. I. 652—**Πωραλογιζόμενη**. I. 665—**Φάσμα** Λίνειας ὅμοιον Τύρων ἀντιπαρισῶσα. I. 674.—**Ιὔτυρην** τὰ καπηγυνήτα ἀντιλαβέθαις ὑπαλείφεσσα. IB. 164—**Ξανθῆς** ἐκ νεφέλης ἀποσκοπῶση τῆς Λίνεις τε καὶ Τύρων μοναχίας τὸ τέλος. IB. 823—**Ζηνὶ πειθαρέχοσσα** καὶ ἀπεισα. IB. 839—843.—**Κατὰ** τῆς Στυγὸς ὄμνυσσα. IB. 844—**Σωθήκας** τηλες τῷ Διὶ προτείνεται, ἐφ' οὓς ἐν συσαθείᾳ τὸ ἐκ Λαστίνων Λε καὶ Τέυκρων συγκρετηθησόμενον **Ἐθνος** καὶ Κράτος. IB. 854—859. **Ηέρας** ἀγαλμα τὸ ἀπὸ Καρχηδόνος ἐπὶ Ρώμης ὑπὸ Σκυπίωνος μετακομιδὲν. IB. 871. Άυτ:

Ηραῖα τὰ παρεῖ **Ρωμαίοις** ἐπὶ τῷ **Αβεντονῷ** Λόφῳ πάνυ λαμπρῶς εἰωθότα πανηγυρίζεθαι. IB. 871.

Ηράκλεια Τάραντος ὑπὸ τίνος κτισθεῖσα φέρεται; πόθεν τε ἐτοις ἐνομάδεσσα; Γ. 576.

Ηράκλειος τὸ δένδρον ἀνέκειτο. E. 138. καὶ H. 286.—Οἱ θύσοντες ἀντῷ παρισαντο δερματοφόροι. H. 292.

Ηράκλειον διπλού ή Κορωή. I. 343. Άυτ:

Ηράκλέας ἄθλος ή τῆς Κεραδός Ηρώσις περὶ ης δηπάρηται, πότερον αἰρόπτες ὑπὸ Μάρωνος εἱρηται, ή χαλκόπτες; S. 843—Καὶ ή τῶν Ερυμάνθων Νεμέων καθιέρωσις. Καὶ ή τῆς Λέρης αἰπόκταυσις. S. 873.

Ηράκ-

- Ηρακλέτης** ύστις Γελανός. Ἀγάθυρος.
Σκύθης, ἐξ ὧν τὰ ἔθη τὰ ἐπώνυμα.
H. 750.
- Ηρακλῆς, Θησεὺς, Περιθώριος.** 5.
433.
- Ηρακλῆς τετράπηχος τῶν τῷ σώματος ἀναδρομίῳ.** H. 168.
- Ηρακλῆς Ἀλκείθης.** H. 209—Ἀμφιτρεωνιάδης. H. 222—Τιριαθίος. Z. 710.
καὶ H. 236.
- Ηρακλῆς τὸ Κάκιον ἀντρον ἀνακαλύπτων.** Καὶ εἰκὼν ὅδε ἐμφερῆς τῇ ἐν τῷ παρὶ Ὁμήρῳ Θεομαχίᾳ. H. 246.
- Ηρακλῆς βρέφος ἄγχων τὸς δράκοντας.** H. 300.
- Ηρακλῆς πορθητὴς Τροίης τε καὶ Οἰχαλίης.** H. 302.
- Ηρήτης χέρι.** Z. 761.
- Ηριδανὸς ποταμός.** Θ. 704—Ἡριδανὸς χεῦμα. 5. 720.
- Ηρωες τίνες εἶναι ἐνομίζοντο;** 5. 708.
- Ηρωῖκὸν τὸ δερματοφορεῖν ἐκρίνετο γυνώρισμα.** Z. 714.
- Ηρωῖκῶν ἐπὶ χρόνῳ οἱ "Δυνάες ὑπῆρχοι ἀξυροί.** Θ. 184.
- Ηρωσιν ὄπαδοι ἐφέποντο κώνες.** H. 479.
- Ηρώων ἐπὶ θεραπείᾳ δράκοντες ἐπιτεύχοντο πολυωρέψυτες.** E. 98.
- Ησιώνης (περὶ) τῆς τῷ Δαιομέδοντος.** H. 163.
- Ηφαιστίας νῆσος ιερᾶ.** H. 434.
- Ηφαιστος Δήμνιος.** H. 472.
- Ηφαιστος πατήρ Κάκιος.** H. 205.
- Ηφαιστος κατὰ μετωνυμίαν τὸ πῦρ,** E. 699.
- Ηχῆς περατίνη βραγγαλέη.** H. 2.
- Ηχώ.** H. 317.
- Ηχῆς περιγραφή.** Δ. 139.
- Ηώς ἐποχεμένη τεθρίππω.** 5. 586.
- Ηώς φοδόχρεες καὶ κροκόπεπλος.** Z. 47.
καὶ IA. 1.
- Ηώς Τιθωνῆς λέχος προλιπήσας.** Δ. 640.
—Αὐτῷ Τιθωνῆς αἰκότη. H. 399. Αὐτῷ:

Θ.

Θάλασσα ὁμοία φηρὶ πελώρῳ. E. 902. **Θάλασσα** λευκαζομένη διπάντης ανέμων. Z. 566—**Θαλάσσης** βωμοί, Δ. 121—Βράσματα. Z. 25.

- Θαλὸς** ἐριστεφέες. H. 134.
- Θάμυρις,** δὲς δίκας τῶν Μεσσανίων. 5.
197.
- Θάνατος** ὁ κατὰ μοῖραν, ἦ δὲ κατὰ αἰσην. Δ. 762—Οἱ ὑδαστοι οἰκτρότατος. 5. 187—Λυμίν ἐστιν ἀναπαύσεως. Ζ. 641—**Θανάτου** χεῖρον τὸ αἰτεῖσθαι κακῶς Τύρος ἐτίθετο. I. 717.
- Θάνε** γικῶντος δῆμας ἀδυσωπῆτες πρὸς τὸν γικηθέντα, καὶ θανεῖν παρεργούμενον διὰ δεήσεως. I. 634.
- Θαυμαντίς** ἡ Ἰερις. Θ. 5.
- Θάψος** χθαμαλῆ. Γ. 716.
- Θέαμναι** θαλάσσαι, Θέτις, καθὲ αἱ λοιπαὶ τὰ λασὶ ἔχονται, ἐν δεξιοῖς ὄντας τῶν αἱρέεντων. E. 876.
- Θεσνά** ἡ παρὰ Μάρωνι, ἐτερες τῆς παρὸς Ὁμήρῳ. I. 743.
- Θέατρον,** Κίρκος. E. 301.
- Θεάτρος** σφῆνες, ποῖαι λέγονται; E. 701.
- Θέλησις** ἀνθρώπων αὐτοκίνητος ἐπὶ δὲ τὰ αἴγαδα ὑπὸ Θεῶν διεγερομένη. Θ. 187. 188.
- Θεοὶ πατρῶοι** ὑπὸ Λινέτις ἐκ Τροίας ἐκ πομπόμενοι. 5. 78—Πάτραι καὶ πατρῶοι. B. 757—**Θεοὶ** ἐκ τῷ Βαύδεις αριδηλοῖ. A. 441—Οἱ κατὰ Τροίας φρόμενοι. B. 660—Κοπιωνοὶ λεάσσες γινομένοι. Γ. 236—**Θεοὶ** τρίς ἐκατὸν Δ. 559—**Θεοὶ**, Ἡμίθεοι, Ἡρωες. 5. 708.—**Θεοὶ** ἀντιφρονεῦτες καὶ διερίζοντες. I. 7—**Θεοὶ** τῶν κακῶν αἴτεοι ὑπὲνιστῶν διαβαθύμενοι IA. 167—**Θεοὶ** κονοὶ. IB. 124. Λύτι.
- Θεοῖς** θῦμα μᾶλλον ἐυπρόσδεκτον κτῆνος, ἡ ἀνθρώπος. E. 505—**Θεὸς** ψυχοκομπὸς ἐπὶ τὸν λόγης ποταμὸν τὰς ψυχὰς κατάγων. 5. 816—**Θεῶν** πέλαργα Αἰγυπτίων. H. 723—**Θεῶν** αἴγορα. I. 2—**Θεῶν** δόμοι αἱμοφίπυλοι. I. 5—**Θεοῖς** οἱ νεκροὶ μηδὲν ὀφείλειν ἄριστας. IA. 51—**Θεῶν** (ἐκ) ἐν ἀποστοιν ἐπιάρεχοθαι. IA. 313.
- Θέρος,** αὐτὶ τῇ ἔαρος ἔρητος, λίκη πρώτον Λινέτιας αὐτήθι πλεύσων ἀπὸ Λυτένδρα. Γ. 10.
- Θέρσανδρος,** καὶ Σθένελος, καὶ Ὁδυσσεὺς, καὶ Ἀθάμας, καὶ Θόας, καὶ οἱ λαυκοί, ἐκ τῷ Δρετίας ἵππων απαρτίσκαθιμενοι. B. 280. 281. καὶ Λύτι.
- Θερσέλοχος** Δυτικοσιδης. 5. 529. 530.
- Θέσφο-**

Θέσφατα παρὰ Δανεοῖς καὶ Τρώεσι
φερόμενα, περὶ τῆς Ἰλίας ἀλάσσεως. B.
13.

Θέσφατα Ἀγχίσε. Z. 130.

Θέτις Νηρέως Θυγάτηρ. H. 399.

Θετταλικὴ ἵππος ἐν λόγῳ ἔστι. I.
254.

Θῆβαι πόλις Βοιωτίας. Δ. 514 — Καὶ
Θῆβαι πόλεις ὁμώνυμοι ἔννεα. Θ.
721.

Θήβη πατρὶς Ἀυτιφάτη. Θ. 721.

Θηρ ὁ Δέρης. s. 318. Λύτ:

Θῆρες αἰπλῶς ἔρειται καὶ πάντα τὰ
κτίστια. IA. 596.

Θησαυρὸς σαθρὸς πλεῦτος ἄγνωτος.
A. 391.

Θησεὺς, Παρίθεις, Ήρακλῆς. s. 142.
καὶ 433.

Θίασος, πόθεν ἔρηται; Z. 623.

Θλαδίαμ. Δ. 234. Λύτ.

Θράκη ἡ αντιπέρας τῆς Τρωϊκῆς γῆς.
ὅποις ἡτε χάρει, καὶ τεθνος, Γ. 15 —

Θράκη πωλοτρόφος αὐγαθῆ. Θ. 149.

Θριζίκιαι Σαυρομάτιδες, αἱ περὶ τὴν
Θριζίκην τοῦ δχθίου. IA. 689.

Θριζωδὸς περὶ τὸν νεκρὸν. Πάλλαντος
ερυτυπέμονεί τε, καὶ τὰς παρειὰς
ξανόμενα. IA. 30.

Θριζωδία περὶ Ίον Πάλλαντα Αἰγαίος. IA.
51 — Καὶ Ἐνάνδρες τῷ γεννήτορος. IA.
153—185.

Θρῆς περὶ τὰ Λατίνες Ἀνάκτορες, τῷ
γεροῦ Πάλλαντος ἐπικομιδομένη. IA. 219.

Θύβριδος δόμος μέγας. H. 67.

Θύβρις πολυώνυμος. B. 838. Ο αὐτὸς καὶ
Θυμβρίς. I. 131 — Καὶ ὑπὸ τῷ Πάλ-
λαντος Θεακλυτέμενος. I. 448 — Καὶ
Θυμβραῖος ἐξ αὐτῆς Ἀπόλλων, ἐ-
πακεὼς τῆς Αἰγαίου εὐχῆς. Γ. 91—96.

Θύβρις δίδαινων ἐν αἴμασιν. IA. 413.

Θυγατέρες Ἀτλαντος. Δ. 284.

Θυγατρὸς Λατίνες, ποδὸς μνησῆρος.
Τύρυος δὲ ἔξοχως. Z. 56 — Ταύτης ἡ
καὶ Φαλή τερατωδῶς Πυρεπολεῖθαι δέξα-
σσαι. Z. 77.

Θύμεατα ἄλλα ἄλλαι τῶν Θεῶν προ-
σεγόμενα, Γ. 122.

Θυμεάτων σφαγιαζομένων τὰς απλάγχ-
νας ἢ κύμασιν ἀποβρίπτεμενα. E. 246.
καὶ 820.

Θυμεοίτης Τρεσὶ συμβιβλεύων ἕγτος

τῷ Ἀσεος τὸν Δάρεον ἵππον εἰσαγα-
γᾶν. B. 33.

Θυμόμενοι μάτια παρανένται. IA.
312.

Θυόμενοι (τὰ) μέλανας ἐχριῶ ἔναις
τῷ Λίδωνῃ, καὶ τῇ Κόρη. s. 177.

Θύοντες Ήρακλεῖς παρισαντο δερματο-
φέροι. H. 292.

Θύρα ἡ τῷ ἀντρᾳ τῷ Κάκε ὅπως ὥχν-
ρωτο. H. 219.

Θύρσοι. Z. 416.

Θυρῶν τὰς σαθμὰς τῶν ἐπὶ τῷ Βαθ-
ρωτῷ Αἰγαίας αἰσθάνεται. Γ. 372.

Θυσίαις (ἐν), ἐτι αἴπιῶ τῶν κυρίως
ἐπιζητεμένων, ἀντικαθίσατο τὸ ισο-
διάμαρμον, ἡ τὸ ανάλογον. Δ. 161. Αὔτ:

Θωπέα τῷ Μάρωνος πρὸς Καύσαρα.
Θ. 664.

Θώρακες, καὶ τέτων ἄδη. Z. 680.

Θώραξ τρίπλοκος. E. 269 — Διπλαξ,
Δεπιδωτός, Φολιδωτός. Θ. 733.

Θώραξ ὁ Δημολέοντος. E. 273 — Ο τῷ
Μεζέτῃ δωδεκάτητος. IA. 9.

I

Ιάνικλον, Κρονίς Ἀκεα. H. 373.

Ιανοὸς ἀμφιπρόσωπος. Z. 192 — Πυλαω-
ρίς. Z. 655 — Ο Κρόνος. H. 372 — Διμή-
τωκος. IB. 207. — **Ιανὺς πύλας** σύνοι-
γόμεναι, ἡ κλειόμεναι τὸ μὲν, ἐν πο-
λέμῳ κανήσει, τὸ δὲ ἐν καταπάστε. Z.
651.

Ιαπίς Ιατρὸς, τοῖς ἐξ Ἀπόλλωνος χα-
ρίσμασι πεκασμένος. IB. 410—412.

Ιαπυξ σύνομος. H. 735.

Ιάρβας (Φασὶν) ὁ Λημων αὐτὸς ἦν,
ὅς καὶ ὁ Χάρης ἔναις ἔρηται. Δ. 38.
Λύτ: καὶ 215.

Ιάρβας πρὸς τὸν Ζῆνα ἐπιποτυάμενος.
Δ. 226 — Αἰγαίου ἐξερθνῶν, καὶ τῷ Πά-
ρειδι παραβάλλων. Δ. 234.

Ιασίων καὶ Δάρδανος, καὶ τὰ κατ'

αὐτοὺς. Γ. 177. 178.

Ιάσπιδος τῷ Λίθῳ ἡ διάσημης. Δ. 287.

Ιατρικὴ τέχνη σιγαλέα. IB. 415.

Ιατρὸς εἰς Θεὸν ἀναφέρειν τῷ τῷ
παχούτος ίασιν. IB. 446.

Ιβηρικὴ ἀλεφγίς. Θ. 605.

Ιγνυς ἡ Ιγνύα ἡ Γύγη, τμηθεῖσα ὑπὸ^{τύρη}. Θ. 790.

Ιδαῖον ἄλσος. Γ. 119.

Ιδαιος

- Ίδαιος ἵξος. δ. 536.
- Ίδαλιον ἄλσος. Δ. 729.
- Ίδαλία Ἀφροδίτη. Ε. 822.
- Ίδη Φρυγία. Γ. 7. καὶ Θ. 82.
- Ίδη Κρηταία, ἀπέρι τῆς Τρωϊκῆς. Γ. 111.
- Ίδη ἡ Νίσις μάτηρ, ὡς Θηροβόλος· ἡ γυνὴ ἡ Μητρὶς Ἰδη τὸ ὄρος, ὡς Θηροτρέφον. Θ. 180.
- Ίδμων, ὁ πρὸς Λίνασιν ὑπὸ Τύρεω ἀποελόμενος Κήρυξ, τὸν μονομαχίαν ἀποδεχομένην. ΙΒ. 78.
- Ίδομενεὺς ἐκπειών τῆς ἐν τῷ Κρήτῃ ἡγεμονίας, καὶ ἐπὶ τῆς Καλαθείας μετοικεῖσι. Γ. 129.
- Ίδομενέως τῷ Λυκτίῳ ἀποκία οἱ Σαλευτῖνοι. Γ. 423. 424.
- Ίδομενέως κτίσμα Νεάς Ἀθηνῆς. Γ. 355.
- Ίδομενέως οἶκος αὐτέωντος. ΙΑ. 273.
- Ίδρως πισσήνεις. Θ. 842.
- Ίδρως ἵππων καπνώδης. ΙΒ. 353.
- Ίερὰ χρυσᾶ βελομία. Γ. 60.
- Ίερὰ μελάγχρον. Ε. 778.
- Ίερὰ ἐλογιζετο τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης παρατιθέμενα. Ζ. 122.
- Ίερὰ Βοτάνη ἡ Λιβανωτή. ΙΒ. 126.
- Ίερὰ ἀκτὴ αἱ Νυμίκες, διὰ τῶν παραποταῖς Αἰνείου πεσάντος ἐν τῷ πολέμῳ ἐξαφάνισταιν. Ζ. 849.
- Ίέρακος ἐκ τῇ ὄρενές ὁμοίωσις, καὶ τῇ ὄνόματος τῷ Ίέρακος ἐτυμολογίᾳ. ΙΑ. 754.
- Ίθάκης λιμνῶ. Δ. 175 — Σιόπελοι. Γ. 290.
- Ίθάκος, Ίθάκη, Ίθακῆσιος. Β. 129.
- Ίκεσία πιπτόντων ἐν πολέμῳ. σώζεται τῷ τῷ νικήσαντος δεομένων. Ι. 555.
- Ίκμενος ἔρος. Ι. 139.
- Ίλαι. Ὁρτῖναι. Ζ. 767.
- Ίλβη νῆσος Τυρρηνική, ἐπίσημος ἐκ τῆς ἐντῇ μεταθεωρεύεντος σιδῆρος. Ι. 182.
- Ίλιαδεῖς ἐν αὐτοῖς πλικάμοις πένθος αὐτοβαδόμεναι, διὰ τῶν τῆς πλάνης μακρότητας ἀπαυδήσασαι. Γ. 68.
- Ίλιαδεῖς παρὶ τὸν τῷ Πάλαμαντος γενέσῃν. 'Ον γαρ εἴκες ἀπάσσας ἐπιμένειν καταλειφθέασσας ἐπὶ Σικελίας. ΙΑ. 35.
- Ίλιας καὶ Οδύσσεα, Ἀμφότερα ὁ Μάρων τὰ ἄδη τῆς Ορήσεως ποιήσεως,
- ἢ ἐν συγκρόνυμας σωῆψου ἐπεὶ τῷ ποτήματος. Ἀντιρρόφως, χαρεῖσι: Τὰ γαρ ὅπλα καὶ τὸν Ανδρὸν ὃν προθέμενος, θρέψαλο μὲν ἀπόλετον Ἀνδρὸν κατέληξε δὲπὶ τὰ ὅπλα. Α. 5.
- Ίλιον, Τρωὰς, Δαρδανία ~~περιλαμβανεῖσι~~ μος ἡ χώρα. Β. 345.
- Ίλιωνεὺς φέρετας ἀγαρητής. Α. 505.
- Όσις ἐξ Αἰνείων πρὸς Λαστῖνον διασπερτεῖσιν. Ζ. 225—255—Δῶρα περισσότερα. Ζ. 260—263.
- Ίλιώνη. Δ. 701.
- Ίλυρικὸς κόλποι. Δ. 265.
- Ίλος ὑπὸ Τύρεω διὰ τῆς κινέτης διατάξεως. ΙΒ. 559.
- Ίμαντες οἱ περὶ τὰς αἰγάλεις περιλισσεύθεισι. Θ. 688.
- Ίματίων διάδηπτοι ἢ συμφοροῦσις ἐποιοῦνται. Ε. 723.
- Ίμέληη. Ζ. 765.
- Ίναχιον Αργος. Ζ. 309.
- Ίναχισι ἡ Επλα. ΙΑ. 298.
- Ίνδοι καὶ οἱ Αἰθιοπες ἔρεισται. Η. 730.
- Ίξιων ζ. 656. καὶ 675.
- Ίξὸς ἐξ ὁδρέων ποτέματος ὅπως Φύεται. ζ. 231. Ίολ Γοργόναιοι. Ζ. 366.
- Ίόνιον πέλαγος. 223. Γ. καὶ Ε. 198.
- Ίσλιος Καίσαρε καὶ Πομπήιος ξελιάζειν ἐνάγυσσον Ἀγγίσιων ἐν ἀδειασθεῖσιν προορῶνται μέλλονται, εἰς μάρσις αἰτιαλεις ἀποκριθήσεθαι. 5. 909.
- Ίσλος ὁ πᾶς, πρὸς ὃν ὁ τῶν Ίσλιν οἶκος αὐτήγετο. Δ. 255.
- Ίσλος τὸν πρῶτον ίσλον ἥδη αὐτῷ. Θ. 184 — Θειογενῆς, Θεάς τα αἰκονογόνα. Θ. 664.
- Ίπποι Ποσειδῶνος. Α. 172.
- Ίπποι Τυδάδε. Α. 802.
- Ίππη τῷ Δαρείᾳ ἐντὸς πολοῦ ἐλαΐθαινον ἐνεδρεύοντες. Β. 15. καὶ 18. "Ορεαὶ αὖται. ἐν τῷ Δαράτεος.
- Ίππικαι. Ίλαι, οἰδητές πτέρυγες εἰσὶν ἐν τοῖς σεπτιωταῖς παρεπταῖσι. Δ. 128.
- Ίππικὸν ἀγώνισμα μερακίσιν πηραὶ Ρωμαῖοις. Ε. 515 — Τέττα καρρατάζεις τε καὶ περιελίξεις. Ε. 607.
- Ίπποι τὰς χαλινὰς ἐπιδάκνοντες. Δ. 147 — Ίπποι αἵρεματος αἴθερίοις, γε τὸ Κίρηη. ἐκ τῶν τῷ πατρὸς αὐτῆς Ήλίας ἀπέκλεψεν. Ζ. 303 — Ίππα τὸν Ἀλεπούντα.

- ^{στις} Ἀρτέμιδος απεργόμενοι. Ζ. 830.
^α Π ποι ἐπὶ τῆς νεκρᾶς πυρᾶς καμόμενοι.
 ΙΑ. 80—^α Ιπποῖς δακρύουσι. ΙΔ. 90.
^α Ιππομανθές. Δ. 564.
^α Ιππολύτη. ΙΑ. 691. Ζ. 92.
^α Ιππολύτης πᾶς Βίρβιος. Ζ. 812.
^α Ιππόλυτος ἐπὶ τῶν αὐτῶν τῆς Ἀττικῆς Θραυστοῦς, καὶ ἡς Ἰταλίαν μετανεασάς. Ζ. 831.
^α Ιππος δίχρος Θερμίκος. Ε. 591—^α Ιππος Θεράξ Θ. 49—^α Ιππος Ιάπυξ. ΙΔ. 710.
 —^α Ιππος πληγεὶς, καὶ σύρας λακτίζων, καὶ πίπτων, καὶ τὸν αναβάτην περιεσθίων, καὶ ἐπιτρέπων. Ι. 937.
^α Ιππος ἀδαμής Θηρίον κληθεῖσιν. ΙΑ. κ. 6.
^α Ιππος κατὰ τὴν κρανίαν δόρατι, πρωθεῖσι. ΙΔ. 664.
^α Ιππος ψώμενος ἥδεται. ΙΒ. 89.
^α Ιππιων ἐκ τῶν ὁραθέντων Ἀγγίσης πᾶς μὲν ἐσομένεις πολέμος, πᾶς δὲ εἰρήνη σωμετεκμάρετο. Γ. 564—567.
^α Ιππιτης παρατείδων, τῆς μάχης ἐν δικαιορίαις συγκροτεμένης. Ι. 391.
^α Ιππιτης ἀκοσήσαντος, καὶ ἐκ τῆς ιπποσούς ἀπολυθέντος, καὶ γαύρες ἀλευθερώσαντος τῷ δρόμῳ, Ὁμηροκή εἰναι. ΙΑ. 516—521.
^α Ιππων τρεχόντων κατακροτισμὸς, δὲ ἐποιεὶς μημητικὴ ἐκφραζόμενος. Τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν ἐπωνῶν χωλεπὰ ἄρητα, ὡς τοῖς ψελλοῖς τε καὶ τραυλοῖς ὄντα δυσέκφορα. ΙΔ. 911.
^α Ιππιτης χρεμετισμὸς αἴσιος τοῖς ἐπιβάταις ἔξεικαδόμενος. ΙΒ. 85.
^α Ιππορις, ιπποδάσταις, πικένη. Ι. 914.
^α Ιρις ἡ Θεύμαστος καὶ Ἡλέκτρας. Δ. 766. καὶ Θ. 5.
^α Ιρις ἐπὶ τῷ Θανάτῳ Διόδες, τὸ Περσεφόνης ἔργον πληρῶσα, Ἡρας κελεύσει. Δ. 764. Λύτη—καὶ ἐσὶν ἄγγελος. Θ. 2.
^α Ιρις τὸ μετέωρον φαινόμενον. Δ. 766—Πάμμεγα τόξον. Θ. 15.
^α Ιρις Ε. 634—650—693.
^α Ισα σμράγται τὰ δίκαια. Θ. 213.
^α Ισμαερος πόλις Κιρόνων. Ι. 376. καὶ Ισελαρία λίμνη. Λύτη:
^α Ισὸς ησ. Ε. 880—Ισία, Κεραῖα, καὶ τὰ πέτραι κέρατα. Ε. 881—883.
^α Ιταλία τὸ καὶ Ιτανία, Επεργεῖσι τὰ ἐπικλησιαφόροις φέρον. Δ. 574.
- Ιταλία, εἰς τὸ πανεύδην Αινέας ήτογε κανεν. Γ. 400.
^α Ιταλίας πάρατος τίταν Φευκτέας ἢ τῷ Αινέᾳ; Γ. 419.
^α Ιταλιάτας Ἕπαρχότας σωμαφθησόμενος ποτὲ εἰς ἐν. Γ. 524—530.
^α Ιταλία (τὸ), δίσεις ἀλεκταληλοι. Δ. 250.
^α Ιταλία γῆ Ὄπωτριος Ζ. 90.
^α Ιταλία πολυάνυμος. Η. 342.
^α Ιταλὸς Σαβίνος. Ζ. 190. Αυτός:
^α Ιταλῶν καὶ Τρώων οὐ εἰναιθεν οἱ καέτης. Ζ. 220.
^α Ιὔτύρη Τύρεντος Κατηγορίη ἐν Θεοῖς εἶναι ταχθέσαι Ι. 469—Ταῦτα Ἡρας προτρεπομένη πρὸς αὐτίληψιν απευθεῖα τῷ ἀδελφῷ. ΙΒ. 145—164—Πρὸς τῶν ἄλλων ἐπηρημένη τῆς Αινέας προσλεύσεως. ΙΒ. 467—Μετίσκον τὸν Τύρηντον λαϊσχον απωταμένη τῷ δίφρε, καὶ αὐτὴν διέπυσσα. ΙΒ. 389—Τύρεντον τῷ Αινέᾳ ἐλθεῖν ὁμόσει πόρρω απαγγεῖσα. ΙΒ. 500—Τὸ πατρῷον αὐτὸν Τύρνῳ καὶ μίγεσα. ΙΒ. 815.
^α ΙΦΙγένειας ἡ Λύλιδη, σφάγιον ἐσομένη. Β. 122.
^α ΙΦΙΤΑΣ καὶ Πελίας σωματωθέντες αἷμα τῷ Αινέᾳ ἐπὶ τῷ Τροίας διαποθέσει. Β. 462.
^α ΙΧΥΝΗ ζώων αντίσροφα, κλεπτίσαται διατυπωθέντα πρὸς τὸ Αινέαν. Η. 277.
^α Ιὼ ή τῷ Ινέχῳ οὐς βόη ματαβληθέσσα, τὸν Τύρην ταπηγλαίξεν οἰσίδα. Ζ. 840.
^α Ιωγή, διεῖν σεατιῶν ἀντιπαραστεταγμένων θυμόσησι. ΙΒ. 787.
- Κ.
- Καθάρεσις τῶν ὑπὲρ τὰς σκουάς πύλας βάσεων, πρὸς εἰσκομιδὴν τῷ Δρεσέᾳ ἐπικείσθω τῷ Αἰγαος. Β. 250.
^α Καθαργένη, πόλιν γένει σημαίνει Φοινικῆς. Α. 325.
^α Καϊάττη Αινέας τίταν, καὶ ἐξ αὐτῆς ἡ ἐπώνυμος πόλις. Ζ. 1. 2.
^α Κάϊκος ἀπὸ σκοπῆς παρατηρῶν, σρατὸν πολεμίων ἐπερχόμενον τοῖς Τρωσὶ καταγγέλλει. Θ. 35.
^α Καίκυλος Ἡφαιστείας. Ζ. 726—730.
^α Καινεὺς ήσ. Ζ. 492.
^α Καιροῦτας Πόλις, ἡ ἄλλως Ἡγύλα, ἀπὸ τῆς Βαρβαρικῶς προφητείας (καὶ τοις)

- ες) δέ τις κληθεῖσα. Ζ. 700—ή δ' αὐτὴν
καὶ Καιρήτη. Η. 620—καὶ—I. 194.
Κάνος ημιμέρεψ. Η. 201.—Καὶ οἱ περὶ
αὐτῆς, ἄχρεις Η. 269.
- Κάσαρ** Ὁκταουιανὸς, Θάσος γένος,
ὁ ἐπικληθεὶς Λύγυερος. σ. 855—862—
—Οφεντὸς Κάσαρ τὸ ἔτυμον; Α. 310—
—Τάττα, ἐργα, κλέος, τρέσας, ἐκθέω-
σις. Α. 311—314—Ἐπ' αυτῷ μοναρχή-
σαντος εἰρίωνται πάντα. Α. 315.
- Καλαβρίας** (ἐπί), τῆς πάλαι Μεσα-
πίας, Ναὶς Ἀθηνᾶς, κτίσμα Ἰδομενέως.
Γ. 555.
- Κάλη** πόλις. Ζ. 779.
- Καλιαὶ** αδόλεζοι αἱ τῶν χελιδόνων,
καὶ ὑπαδαγιώ. ΙΒ. 495.
- Καλλιόπεια**, διετὶ ταύτινοι οἱ Πομηταὶ
μάλιστα ἐν Μέσαις ἐπικαλλῦνται; Θ.
548—552.
- Καλύβαι** εἰς Βάρεις μεταποιηθάσαι.
Α. 459.
- Καλυδὼν** ἡ ἐν Ἰταλίᾳ. ΙΑ. 280.
- Κάλχας** ὁ Μάνης. Β. 105—Μεθ' ἡμέ-
ρας δέκα υπερθέμενος τὰς θέσους. Β.
333.—Καὶ τὰς κατὰς Σίνανος Φῆφον
ἀποφίωμενος. Β. 136—Ἐν δὲ κονῷ
σιωφνεσται ἀπαντες. Β. 137.
- Καμαρίνα**. Γ. 729.
- Καμίλος** ὁ Δαταστῶρ ἀριστεὺς. σ. 901.
- Καμίλα** η ἐξ ἔθνες Ουόλσκων. Ζ. 855—
—Τάντης ποδώκεια Ζ. 860—Προμα-
χήσασθαι μεθ' ἡς ἥγεν ἵππος προδυ-
μαμένη. ΙΑ. 527. 528—Τῇ Ἀρτέμιδι
παρὰ τῷ Γεννήτορος Φθάσασσα καθιε-
ρωθίων. ΙΑ. 581—Πρώτη δὲ αὔρας γε-
νομένη ἱέτης. ΙΑ. 582—Δῶρον τῇ Τειο-
δίτῃ ἐκ χλοερᾶς θώλης ἀνταπαθέσσα.
ΙΑ. 590—Ἐκ παιδὸς ἐν ὄπλοις ἀνατ-
ραφεῖσα. ΙΑ. 598—Τύπος ποδῶν μη-
τευομένη. ΙΑ. 605—Οἷς τισιν ὄπλοις
ἐκέχεητε. ΙΑ. 679—Τίνας ὄπαδὺς ἢν
ἐχεῖσας. ΙΑ. 684—Ορσίλοχον ἀνελάσσα
καὶ Βάτιων. ΙΑ. 922—730—Ιππον υπερ-
θέμασσα. ΙΑ. 752.—Ως Πέλεια τον
Κίρκον ἐλέσσα παρὰ τὸ εἶκος. ΙΑ. 756—
—Τάντη μάλιστα τὸν νῦν Ἀρέων ἐπεῖ-
χεν. ΙΑ. 795—Οἷα δὴ Θηλυτέρην τῷ
πίσθιῳ ἐλκετο τῶν Χλωρέων αὐγλαῶν
ὄπλων. ΙΑ. 816—Τὸ Βέλος φέτε
ρωτο ιδίᾳ χειρὶ ἐκπασάσσα, καὶ θα-
νάτος. ΙΑ. 851.—Διά της ὄπαδες Ἀκκας
τὸ πομπέον Τύρην παρεινέσσασα. ΙΑ.
855—861—Οπως τὸ τελευταῖον ὡχεῖο
ἀποπινεύσασα; ΙΑ. 862—Μηδὲν υπὸ τῆς
Ἀρτέμιδος ὠφεληθεῖσα. ΙΑ. 878—
- Καμίλας ἴναγόμενη τῷ διήλυτον
καὶ αἱ ἐν "Ἄται τῷ Λατίνῳ" γνωστός
ἀρμέντο ἐπὶ τὰ δύλα. ΙΑ. 938.
- Κάνναμις** (ἡ ἐν) μάχη. I. 13.
- Καπιώ** δρυμοί. Ζ. 744—745.
- Καπιτώλιον** ὁ Κρόνιος λόφος— Η. 362.
Ο πρὸν λοχήσις, ὑπερον Χρυσόσπεσ. Η.
363.
- Καπιτωλίς** (ἐπὶ τῷ) οἴκος τοῦς Αιγαίων
ιδρωθεὶς ὑπερον ἀπογάνοις. Θ. 465.
- Καπιτωλίς** ἀνεμβής λᾶς. Θ. 465. Λύτ:
- Καππαδόκων**, Κιλικων, Θρακεῶν, "Αφ-
ρά", καὶ Βακτριανῶν τῶν ἐχατῶν ὄπλα
Βαρβαρικά. Η. 710—713.
- Καπρέαι** νῆσος, ἡ σκόπελοι. Ε. 917. ἡ
Ζ. 785.
- Καπύη** Καμπανῶν "Δευ. καὶ θέσει;
κλῆσις; I. 152.
- Κάπυς** τὸ τῷ Δερατέος ἵππος ἐντὸς
τῷ τεχχεις ἀστένεξιν ἀποβλεύσων. Β.
37.
- Κάπυς** ἀφ' ἂ τὸ Καμπανὸν ἐπανόμα-
σαι "Δευ. I. 152.
- Καρδίας** Τρέσις ὁξύτατον Φέρει δι-
νατερ. ΙΒ. 529.
- Κάρες**. Η. 750.
- Καρμενταλία** πύλη ἡ Ράμες ἡ κλ-
δασσα Scelerata. Η. 352.
- Καρμέντα** Θέσις, ἐξ ἡς **Καρμινα**
τὰ ἐπη παρὰ Λατίνοις. Η. 350.
- Καρπάθια** κύματα. Ε. 622.
- Καρπῶν** φρύξις εἰς ἀλετον. Α. 197.
- Καρχηδόνος** κτίσμα. Α. 16.—Ταύ-
της λιμέων. Α. 175.—Ἐν τοῖς υπὲρ τῷ
Θεμελίων ἀυτῆς ὁρύμασιν, "Ιππεῖς τοι
καὶ Βοὸς κρανίων ἀνεύρεσις. Α. 485—
Καρθαγώ Φοτισί, Νέσου πόλη
σημάνει, ἐξ ἡ Καρθαγένη, καὶ
Καθαρυένη. Α. 325. καὶ 401.
- Καρχηδονικῶν** πολέμων προδρόμος.
I. II. 12.
- Καρχίσια**. Ε. 80.
- Κασσερία** πόλις. Ζ. 765.
- Κασσάνδρα** Φοιβάς ἀπισθμένη ἐν οἰς
ἐχει. Β. 263. καὶ I. 70—Ἐν τῷ Παλ-
λάδος Νέῳ ἀλέσσα τε καὶ διεκορευθε-
σα. Β. 427.—430—Κέρη. Γ. 194—Μάρ-
τις. Ε. 671.
- Κάσωρ** καὶ Πολυδεύκης. σ. 140.
- Κάσωρ** καὶ Θύμβρις. I. 130. 131.
- Καταπέλτης**. ΙΑ. 641.

Κατα-

- Κάτασκευή** τῆς Διὸς Κεραυνοῦ. Η. 446
—449.
Κάτασκοπεύσοντας (τὸς) σωτελῶ
τα τῆς χώρας προειδέναι. Θ. 237. καὶ
249.
Κατήϊοι λόγχαι. Ζ. 792.
Κατιλίνας. Θ. 693.
Κατιλλος, Κόρας, Τίβιρτος ὄμαι-
μονες. Ζ. 718.
Καέτων ὁ πρεσβύτερος. σ. 918.
Καέτων ἀδε πάτερος; ὁ Ττίκης, ἢ ὁ
Κηφόριος; Η. 695.
Καυλῶνος ἄκραι. Γ. 578.
Καύστρος ποταμός. Ζ. 751.
Καφαρεὺς. ΙΑ. 208. 209.
Κεδρος ὡγυγίην. Ζ. 190.
Κεῖδος αἱ φύιται ἐν Ἰταλίᾳ. ΙΑ. 139.
Κεῖσο: Σαρκασμὸς τῷ πεπτωκότι ὑπὸ^{τὸν}
τὸν καταβαλόντος ἐπιτοξεύμενος. Ι.
591—καθάπερ δὲ τὸ Θάνε. Ι. 634.
Κειροπίδαι οἱ Ἀθηναῖοι. σ. 24.
Κελαινῷ Μάντις λευγαλία. Γ. 261.
262—Η μεγάλη ἐν Ἐρηνύσιν. Γ. 268.
Κευάδος ἡ τρώσις, Ἡρακλένς ἀθλος.
Πότερον δὲ ἡ Κευάδος αἰερόπτες, ἢ
χαλκόπτες τῷ Ουΐργιλιῳ προσείρηται;
σ. 873.
Κενήριον. σ. 553. καὶ Θ. 219.
Κένταυρος, Ναῦς ἀπὸ τῷ παρασῆμῳ
τότο καλεόμενη... Καὶ περὶ τῷ τερατοκ-
λάτῃ ἵνταυδω μορφώματες. Ε. 126. καὶ
σ. 317.
Κένταυροι νεφεληγενεῖς. Η. 304.
Κεοάιαι, καὶ τὰ κατ' αὐτὰς Κέραλα.
Ε. 481—483.
Κέοασιν ἔχειντο ποτηρίοις οἱ πάλαι.
Καὶ περὶ τῆς τῶν ὑδρευτῶν τοῖς σκεύ-
σι τέτοιος πολυτελείας. Α. 777.
Κερατίνης σάλπιγγος ἡχῶ βραγχα-
λῆ. Η. 2.
Κεράτων τὸ μεσηγὸν, τὸ σερεάτερον
ἐξὶ τῷ κέανι. Ε. 500.
Κεραύνια, καὶ Ἀκροκεράνια ὅρη.
Ι. 531.
Κεραυνοὶ ἐκ τῶν νεφῶν ἐκπυρίωνε-
μοι. σ. 646.
Κερβερος. σ. 457. καὶ Η. 309.
Κεσοὶ μύριππες. Ε. 417—421.
Κεφαλαῖ ἀπηγωρημέναι, ὡς ὀπαθλο-
ποιοπιδηκνύμεναι. Η. 204.
- Κεφαλαῖ** τῷ μάχῃ πεπτωκότων
ἐπιδοράτιοι φέρομεναι. Η. 485.
Κηδεῖσ μετὰ λαμπρότητος ἐπιτελεμέ-
νη μάταιοι. Ζ. 642.
Κηρυκεῖον ἡ Ἐρμῆ δάβδος, καὶ Κή-
ρυκες οἱ Διὸς Διγγελοι καὶ Διγράνη
Δ, 263.
Κητῶν ἔδη την. Θ. 120.
Κιθάρα ἐπτάχορδος, Χέλις, Φέρμηγξ.
σ. 705.
Κικόνων πόλις Ἰσμαρος. Καὶ Δίκη
Ἰσμαρία. Ι. 376.
Κιρκάια γῆ. Ζ. 11. **Κιρκᾶς** Πρωτό^ν
Ζ. 851.
Κίρκη ήλιος θυγάτηρ. Ζ. 12 — Ταύτης
δάματα. Ζ. 14. — Μεταμορφώσεις αἱ
ὑπὲρ συτῆς τερατηργύμεναι, ἀνθρώπων
μεταβαθμήσανται οἱ θηρία. Ζ. 16.
Κίρκη ἐκ τῶν τῷ πατρὸς αὐτῆς Ἡ-
λίῳ ἰππων ἐκκλήψασσα πάρεμα. Ζ. 303.
Κίρκης τὸ θέατρον. Ε. 801.
Κισσεὺς ὁ Θράξ. Ε. 562.
Κισσῆς ἡ Ἐκάβη, ἡ Δύμαντος παρ-
ᾶθεοις Ζ. 344 — Κισσῆδας Ὁμηρος
μὲν λέγει τῷ Ἀντήνορος δάμαρτα, ὃ δὲ
Μάζων τῷ τῷ Πριάμῳ αἴοιτι. Ι.
744.
Κλαυθμῶνος χῶρος, οἰς διατριβίω,
ἡ κρυπταῖαν τοῖς ἐρωτομανίσιοις αἴσ-
κέμενος. σ. 483.
Κλαῦσος Ἄττας. Ζ. 756.
Κλαῦσος ἡ (ὡς ἄλλοι) Λαῦσος. Ἔτος
ρος τυχὸν ὅτος τῷ Μεζίγητῳ ψέος. Ι.
370.
Κλειθρα τὰ Πελάρχ. Γ. 434.
Κλεοπάτρα ἐπὶ τῆς Ἀκτιακῆς Νεα-
μαχίας ὡς Φυγὴ τραπεῖσα. Η. 732.
— Διὰ πόντους καὶ ἱάπυγος ἐποδιδεόσ-
τασσα. Η. 735 — Λιμενον δὲ οὐκ ἐποίησαν,
οἱ σχερι τῆς ἐνδοτέρας Λίγυπτου πε-
φεύγοι. Η. 737.
Κλῆροι λύκοι. Δ. 379.
Κλῆροι ἐν κινέγ παθόμενοι. Ε. 514.
Κληρωταὶ αἱ ἐν Ἀδε δίκαι. σ. 472.
Κλοιλίαι μετὰ καὶ ἄλλων Ρωμαϊδῶν
ὅμηρέντα, καὶ τὸν ποταμὸν διανηξα-
μένη δραπέτες. Η. 676.
Κλάσιον ἡ Πορσόνα Μητρόπολε. Ι.
176.
Κλύτιος Λιολίδης. Θ. 801.
Κυημίδες αἴργυραι. Ζ. 681.

- Κυάσσια** τὰ ἐκ Κυασσοῦ ξυστ. Ε. 319.
Κυάσσιος ἄνρα. σ. 29
Κόγχαις, (ἐν) οἱ πάλαις ὑσάλπιζον. σ. 195.
Κόδορης ὑποδήματος ἔδος. Α. 399.
Κοῖς, Ἐγκέλαδός τε Τιτᾶνες. Δ. 165.
Κολαστῖναι καὶ Κόρα, πόλεις τῶν περὶ τὸν Ρώμιον. σ. 841—844.
Κόλποι φάρες προταλάντες χρυσάνθεις. ΙΑ. 809.
Κόλπος τὸ πολωματίαν ὁφθαλμῶν. Δ. 32.
Κόμη καρτῆς εἰς κόσμον. Ε. 581.
Κομῆτης, καὶ τέττα ἄδη. Ι. 290.
Κόμπος, ἢ τρυγμὸς, ἢ ἀρξαβος ὁδόντων ἐν διάφοροις ἐξαγριώμενοις. Ι. 757.
Κόνις αἰρομένη εἰς νέφος ἐπὶ σειρῶν πηγαδῶν. Θ. 33.
Κοντὸς ὅπλον ὄποιον; Θ. 533.
Κορμᾶν τὰ κοῖλα ὀπώγυτες οἱ παλαιοὶ ποὺ ποτέων, τιὼ παροιμίαν ἔδωκαν Φέρεδαι, τιὼ, απὸ δρυὸς ἢ ἀπὸ πέτρης. Η. 327—331.
Κορυῆλιος, ὁ δεύτερος μετὰ Ρωμύλου τὰ Ὀπίμια σκῦλα αἴραμενος. σ. 919.
Κόροιβος Μυγδονίδης. Β. 365—Μηδόλως τὴν Κασσάνδρην πισεύων οἵ περ αὐτῷ αἴπειοι Βαστεῖ. Β. 368—Ηλιος. Β. 409—Τπέρι ἐκείνης ἐσυττὸς αἴφειδήσας—Β. 432—Ἐν τῷ Ναῷ προσεφευγώς ἐκαταρρεῖται. Β. 451. 452.
Κόρση καὶ Κόρδη. Ε. 434.
Κορύβαντες. Γ. 115.
Κόρυς ἐκ Φλοιῶν. Ζ. 793.
Κόρυς Μεσάπιος Ερμαίου ἐυρεθάσσα. Θ. 380.
Κόρυτος πόλις Ἐπερρίας, ἡ Θυσκίας, ἐξ οὗ ὁ Δάρδανος. Α. 415. καὶ Γ. 180. καὶ Ζ. 222.
Κορύτη Λεσα. Θ. 10.
Κόσμος αἰδίως ὑφεστῶν ὑποτιθέμενος. σ. 788.
Κόσσα πόλις Οἰνώτρων. Ι. 177.
Κραῆται. Γ. 140.
Κροιδήη ἄλοχος. Α. 377.
Κράνεια Ἰταλιώτις. Θ. 722.
Κρᾶται κατακαλύπτοντες ἔθνος Ἡραί Λεγέη. Γ. 570—572.
Κρέσσα τῆς εἰς τὸν πόλεμον ματαίας ἥδη ὁρμῆς Λινέαν ἀνασχάστιζε, τὸν τὸν προβάθλιασσα. Β. 729—Πολεμησάντας
- δὲ μαντῶς μεταπάθεια διὰ διλαχθεμάτων. Β. 730.
- Κρεέσης** αὐθαντὸς γενομένης, τοῖς οἱ τῆς παρατροπῆς αἰτίας; Β. 793—Ταύτης ἀναβήτησις. Β. 816—Καὶ Λινέεσσι τὸ μέσοις τοῖς πολεμίοις, ἐξ ὀνόμαστος αὐτῶν ἀναφωνεῖν τόλμη. Β. 824—**Κρέσσα** ἐν Φάσματι ἐπτανθάσσα. Β. 829—Λιγέσσαν παραμυθεμένη, καὶ ταῦτα ἐσόμενα αὐτᾶς προκαταγγέλλοσσα. Β. 833—836—Οἱ δελεύσαντες τοῦ λίγευσσας Μυρμόδοις καὶ Δόλοψι. Β. 841—Ἐπεὶ τῷ ιδίῳ γένεις ἐσυτῆς ἐπικαυχωμένη, καὶ ἐπὶ τῇ ἀγχιστείᾳ τῷ μετὰ τῶν Κρεεττόνων. Β. 843—Κρεέσης ἐνθέωσις. Β. 844—Μάσψ Λινέας τῷ εἰδώλῳ τασύτης απιλαβέδηση ὠρέξατο. Β. 848.
- Κρήγυος** μαντιπόλος. ΙΑ. 772.
- Κρήδεμνα** τὰ κεφαλοδέσματα. Ζ. 430.
- Κρητεὺς**, ὑπερος παρὰ τὸν ἐν τῷ Θ. 802. **Κρηθέα**. ΙΒ. 561.
- Κρηταῖα** πέλωρες Ταῦρος ὁ Κυασσοῦ. Η. 305 Λύτ:
- Κρητεῖς**, Δρύοκες, Γραπτοί, Λυγάθυροι. Δ. 158.
- Κρήτη** ἐν μέσῳ πας καθέδαι τῷ πότερησι. Γ. 110 Λύτ:—**Κρῆτη** ἐκατόμπολις. Γ. 112—Πόλις ἡ ἐν αὐτῇ Κυασσοῦ. Γ. 122—Ο αὐτὸς Λινέας ἀνάπλησ. Γ. 164.
- Κρητῆρες** μεγάλοι τεφόμενοι. Α. 773.
- Κρινίσος** ποταμὸς. Ε. 39.
- Κριός** πολυρκητικός. Β. 528.
- Κρόνος**, Βύλος, Βύλ, Βάλδεος. Α. 778.
- Κρόνος**. Ζ. 192—Τέττα τὸ ἔθνος δακιώτατον. Ζ. 216—**Κρόνος** κατιών απὸ ολύμπων. Η. 332—**Κρόνος** Ιανέας. Η. 372—Ἐπὶ αὐτῷ αἰσασίας ἡ Βασιλεία. ΙΑ. 260.
- Κρονιάς** ἄκρα. Η. 373.
- Κρονικαὶ** ἄρχεται. Δ. 615.
- Κρυπτομέριον** πόλις Σαβίνων. Ζ. 677.
- Κρώβυλος**. Δ. 150.
- Κυάνεα** σέμματα ἐν πένθεσι. Γ. 67.
- Κυάνεον** τὸ Βαθύ. Ε. 126. Λύτ:
- Κυβέλης** ὄργια, καὶ ταύτης ἐπιστρυμάτι. Γ. 117.
- Κύδονες**. ΙΒ. 889.
- Κυθέρεια** η Κύπρις. Α. 218.
- Κύθηρα** αὐτενά, η Νησος. Α. 280 καὶ 728.
- Κυκλᾶς** προκέη. Α. 697.
- Κυκλοτερῆς** ἀρτος τετράτομος. Ζ. 112. **Κυκλῶ-**

Κυκλώματα ἀδηλα. ΙΒ. 272.
Κύκλωπες Λίγναιοι, πασ/γηνητοι. Γ. 705.
 κ. ΙΔ. 271—**Κυκλώπων** ἀλια. Γ. 593.
Κύκλωπος Πολυφήμος τὸ Σπέλαιον, αἵματων τε καὶ λύθρων αἰνάπλεων. Β. 645—Λύτος σωδός κατήθιε τὸς Ὄδυσσεος ἑταίρες, ἐξ αἰτῶν ἐξ καταβρέψεως. Γ. 650—657—Καθευδών τετύφλωται. Γ. 661. 662.
Κύκλωπες μονόφθαλμοι ὁ δὲ φθαλμὸς αὐτοῖς υπὸ τὸ ἐπισκιῶν υπελάνθανεν. Γ. 663—Οἱ δὲ τῷ Πολυφήμῳ ὄφθαλμοί τοις ἔρηται αἴσιδι Λεγάνη, καὶ Ἑλίς λαμπάδι. Γ. 664.
Κύκλωπες καὶ ἄλλοι σιδεράμοντες τῷ Ησούλῳ φήμες αὐτοβοήσαντος. Γ. 669. 670.
Κύκνος βραγγυχαλέος. ΙΔ. 480.
Κύκνος λετᾶ γινεται αντίμαχος ἑαυτῷ ἐπαμιών. Δ. 429.
Κύκνος ὁ μῆδος. 199—205.
Κυλλώιος ὁ Ἐρμῆς ἀπὸ Κυλλώης τῷ Ορεώ. Δ. 277.
Κύμβια γλάυγες, καὶ διαφόρων ἄλλων, ἐπ ταῖς ἐπὶ τοῖς ἀποιχομένοις τελεμένεις απονδαῖς. Γ. 69.
Κύμβια αἴργυρες, ανάγλυπτα. Ε. 277.
Κύμη πόλις Ἰταληὴ, υπὸ τῷ Ἀπόλλωνος προσασίᾳ. Σ. 2. κ. 10—**Κύμης** Λασ. Γ. 465.
Κύμινον ὄρος. Ζ. 744—745.
Κυμοδόκη Νύμφη θαλασσίας, ἡ Λίνειας τὰς τῶν νηῶν αὐτῇ μεταμόρφωσιν ἐξαγγείλασσα. Ι. 239—248.
Κυμοδόη Νηρηΐς. Δ. 158.
Κιαέη, ιππαδάσεα, ἵππαρις. Ι. 914.
Κιάες ἱεροί. Δ. 143.
Κιάες Ἡρωσιν ὀπαδοί, τραπεζῆς, πυλωδοί, ἐπακτήρες, Η. 479.
Κιαηγεσίων ασκησις, πολέμος ἐσὶ τις προποίεις. Θ. 614.
Κιάθος ὄρος τῆς Δάλου, ἐξ ἐ Κιάθος ὁ Ἀπόλλων ἡκάσσε. Δ. 159.
Κιάθη τῷ ὄρος συσσεισμός. Γ. 98.
Κιαδός θηρευτικῆς προσιωτηκότος τῷ θήρᾳ διατύπωσις. ΙΒ. 785.
Κιπτέρισσός τις παρὰ τοῖς Τεωσὶν υπῆρχε θερητικόμενη. Β. 770—**Κιπάρισσος** ιερὸς τῷ Αρτέμιδι. Γ. 708—Τοῖς γενεροῖς καθοσιώμενη. Γ. 67—**Κιπάρισσοι** ἐπικεκριμοι. Σ. 244.
Κιπάσιμην, ὁ καὶ Κύκνος, ὁς Κύκνος. Ι. 196.

Κύπεγκος, ἐδῶ υπὸ τῶν προσατέντων αὐτῇ Θεῶν διασωθεῖς τῶν Δινέος χερῶν. ΙΒ. 562.

Κύπριδος τοκεία. Α. 664.

Κύπρις τὸ Αἰνείας δέρν, τὸ τῇ δένδρες δίδυ προσεμπαγέν αποστάσασα. ΙΒ. 816.

Κυριάη καὶ ΒΑΡΚΗ πόλεις ἐπίσημοι Πῆς Διβύας. Δ. 45.

Κυρῖνος τὶς ἦ; Ζ. 199.

Κυρῆται τίνες; Ζ. 761.

Κύτος τὶς; Σ. 452.

Κωκύτιος ἡ Ἀλητῷ προσείρηται. Ζ. 514.

Λ.

Λαβίνης αἱ πατέρες νυμφίῳ πεπρωμέναι ὁδνείῳ, τῷ Δινείᾳ. Σ. 109.

Λαβίνη ὑπερευθομένη τὰς παρειάς, καὶ δακρύσσα, ἐφ' οἷς ἡ μήτηρ Ἀμάτη πρὸς Τύρον ἐφασκε. ΙΒ. 66.

Λαβίνιον ἡ πόλις. Δ. 7—καὶ **Λαβίνος** ὁ Λατῖνος. Λασ. Λ. 281—καὶ **Λαβίνος** ὁ Λατῖνος. Σ. 97.

Λαβίκοι τίνες, καὶ πόθεν ὅτῳ κέκλιται; Ζ. 847. Αὐτός:

Λαβύρινθος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ ἐν Κρήτῃ. Ε. 614.

Λαέρτιοι κάρτη. Γ. 290.

Λαές ὁμοίως κυσὶν ὑλακτεῦντες. Γ. 456.

Λάέρθρων τις ἴσιν ὁ ἐλλοχᾶν, ἡ κλέπτων, ὁθεν ἔοικεν ἐρημαῖς καὶ ὁ Latro παρὰ Λαστίνοις. ΙΒ. 7.

Λαιά (τὰ) ἐπέχον αἱ Θέανται, τὰ δὲ δεξιά οἱ Θεοὶ τῶν θαλασσίων. Ε. 876.

Λαιόθεν βρούται ἐξ αἰθρῆς Ριμαίοις αἴσιον, "Ελῆσοι δέ δεξιόθεν—ηκεὶ δὲ εἰς ταυτὸν ἐκάτερον. Θ. 653.

Λάκαιναι φαινομηρίδες εἰρημέναι. Δ. 351.

Λακεδαιμονία. Δ. 345.

Λάκωνες τὰ ἀρτγυένητα τῶν Βρεφῶν εἰωθίτες εἰς οῖνον Βάπτειν. Θ. 635.

Λαμπάς πυρὸς, βέλος ἐμπυρὸν τὸ κατὰ τῶν πολεμίων ἐν μάχαις ἐπαφίμενον. Θ. 558.

Λάμπη ἡ πόλις Ἀργυρίπη. Η. 9.

Λάξ τὰς γιὰς κέπτων ὁ ἐν πολέμῳ πεσὼν. Ι. 430.

Λαοδάμεια. Σ. 491.

Λαο-

- Λαοκόων.** Β. 43. καὶ 216. — Οἱ κατ' αὐτὸν ἀπὸ Τενέδου διενηζάμενοι ὑδροί. Β. 218—222 — Λύτῳ τε καὶ τοῖς ψέσιν αὖθις περιελαχθέντες, καὶ διασπαράττοντες αὔγειων. Β. 229—232. — Καὶ απέρ τῷ σέμμαται Φέρων, ἵχωρι καὶ λύθρῳ καταμάναντες. Β. 237. — Καὶ τελευταῖον Γῇ σάκει τῷ Ήντος Παλλάδος ἀγάλματος προσερπύσαντες καὶ ἐποδῶτες. Β. 243. — Ο, τι Φεύγεις ἐτεκμηρύσντο τῆς τῷ Λαοκόωντος τοιᾶδε δίκης γενέθλαι αἴτιον; Β. 245—246.
- Λαομέδοντιάδαι.** Γ. 264 — Λαομέδοντος αὔγειωμοσιώη. 5. 73. καὶ Η. 163—166 — Πλημμέλημα τὸ τάχτη τοῖς απογόνοις ἐκδικήμενον. Δ. 594 — Τάχτη Ήντος διπιργίας οἱ Τράες τίνοντες δίκας. Ε. 862.
- Λαός** ἐνρυμέδων. Α. 25.
- Λαός** σύρβοις δὲ εἰκόνος μελισσῶν, ἢ ὑδάτων προχρομένων παριειμένη. Ιλ. 242.
- Λαπίθαι** 5. 656 — Τάχτη γένος. Ζ. 329.
- Λαστιον** ἡ χώρα Α. 10 — Τὸ μὲν παλαιόν, τὸ δὲ νέον. Ζ. 39. καὶ 644 — Οδεν ὅτας ανόμαται; Η. 335.
- Λατίνοις** ιδιαιτερον ἐκαλλῆντο οἱ τὸ Ἀλβανὸν ὄρος ἔχοντες. Ζ. 767.
- Λατίνης γενεαλογία.** Ζ. 49 — Οἶκος καὶ περιουσία. Ζ. 54 — Πολλὸι ἐπὶ τῷ αὐτῷ θυγατρὶ μνησάρες, πρὸ δὲ τῶν ἀδειώντων. Ε. 56.
- Λατίνος τὸν κατ' Αἰγαίος πόλεμον παρατέμενος.** Η. 1. — Λγορεύων καὶ τὸ ἀλέγιον τῷ κατὰ Τρώων πολέμῳ διεποδῶν ἀποδεικνύων. Ιλ. 317 — Ατταὶ προβάθλεται δεθλῶα Τεύχροις ἐπὶ διαλύσεσσιν. Ιλ. 328—346 — Τύρνον τῆς ὁρμῆς ἀναχαιτίσαι διαφόρως ἐπιχειρῶν. ΙΒ. 19—46 — Διετὸν τῶν Φύσαι ἀδυνατῶν τιὼν ἐπὶ τῆς σωθῆκαις ὄρκωμασίαν διεμπεδῶν. ΙΒ. 214. 215. — Μελάτιων τῶν ὄρκίων σύγχυσην αναχωρῶν, καὶ τὰ ἀδώλια ἐαυτῷ σωστάγων. ΙΒ. 298.
- Λατίνοις δις τὺς πρὸς Αἰγαίου ὄρκες ἀδετηκότες.** ΙΒ. 608 — Καὶ ἐπ' αὐτῆς δὲ ἐπὶ τῆς πολιορκήσεως διχονοῦντες. ΙΒ. 609.
- Λατινίδων** ἐυχὴ τε καὶ ικεσία πρὸς Ἀθηνᾶν, ὡς καὶ παρ' Ομήρῳ ἡ τῶν Ἰλιαδῶν. Ιλ. 507—509.
- Λαύοητον τὸ** "Λαυ" ἐπονομαθὲν ἐκ Ήντος Δάφνης, πολλῆς ἐπιπολαζόσης τῷ τόπῳ. Ζ. 61.
- Λαύσος** ψὸς Μεδέντες. Ζ. 697 — Τίον ἢ συσρατεύων; Ι. 195 — Τίος ἀγαθὸς
- Θανάτην ἐλόμονος ὑπὲρ πατρὸς ἐπὶ ἄγαθον. Ι. 832 — Άποκωρῆσαι φερὴ Σέλων τῆς συμπλοκῆς, Λινέας χαρακός ἐργηταὶ. Ι. 852.
- Λεβητόδαι** (τὸ) Δράκαιον ἀπόστρεψαν. Β. 507.
- Λέβητς** πυρὶ ὑποκαυμένῳ προσφλάζονται τῷ αὐτῷ ἀποχρησαμένον ἄκον, Όμήρες τε καὶ Οὐργυλίς προσφεύσει. Ζ. 492.
- Λεγεών.** Θ. 383.
- Λειμῶν** "Λσιος. Ζ. 751.
- Λείρια** ἐπὶ τῷ τύμβῳ Μαρκέζας πηγὴ παθῶς ἐπιχεόμενα ὑπὸ τῆς Μάρκης. Ζ. 964.
- Λείψανα** γεκρῶν ἐν σίνῳ πλανώμενη, ὀσέων τῶν ἐκ τῆς πυρᾶς συλλαγεύεται. Ζ. 288.
- Λέλεγες.** Η. 850.
- Λερναῖος Θήρ.** Η. 312.
- Λεύκαγος** ἐπεσβόλος. Ι. 628.
- Λεύκαπτις.** Α. 128. καὶ 5. 372.
- Λευκάς** ἡ καὶ Νήρικος. Γ. 292 — Λευκάς γέγονται ἐπὶ τῆς Ακτικῆς ναυσιμαχίας. Η. 720 — Ο ἐπὶ τῆς Λευκαίδος Ἀπίλανη. Γ. 243.
- Λευκοθέα** λίμνη. Ζ. 87.
- Λέων** ὁ Νεμέας. Η. 306 — Λέων ἀπόσος. Θ. 352.
- Λέων** ἐπιεροφάδιων ὑπανταχωρῶν. Θ. 320—325 — Καὶ τραυματίσεις τοῖς Θρεπταῖς αὐγέρωχος ἀπαντῶν. Η. δὲ εἰκὼν καὶ παρ' Ομήρῳ, καὶ παρ' Ήσίοδῳ, θεαντιοῖς ἢ τις ὑπείληφε. ΙΒ. 4. Λύτη Λήδα, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀπερεῖ Ελέη ἐπύγχανεν ἔχυσα δῶρα. Α. 700.
- Ληδαίη** ἡ Ερμόνη πῶς εἴρηται; Γ. 349.
- Ληθαία** υγρὰ ἐίσονται ὑπνον ἐπιβράσσονται. Ε. 907. Λύτη.
- Ληθαῖον** ὄνδωρ. 5. 768.
- Λημνιος** ὁ Ηφαῖος. Η. 472.
- Λημνος** ἡ Νῆσος, μεταπλασιόρος. Ι. 182.
- Ληξεως** τῆς τῶν Μακάρων οἱ αἰξίμονοι. 5. 721.
- Ληροικὸς** βίος, καὶ ἡ περὶ τὰς ελαπτὰς δεξιότητος καὶ ἡ κατούς τῶν Ελέων των παρὰ τοῖς Δάκωσι περιεπτεία. Θ. 635.
- Λητός** γένος δεπλῆν. ΙΒ. 217.
- Λητωΐς** ἡ Αρτεμις. ΙΔ. 508.
- Λιβανωτίς** ιερὰ βοτάνη. ΙΒ. 126. Λύτη.
- Λιβύα.**

- Λιβύς.** Λ. 26.—Ἐν αὐτῷ ἔλαφοι κεραδί.
 Λ. 204. **Λιβύης** ὕραι. Λ. 329 — Εἰ τρέφει Ἀρκτες; Ε. 38 — Αἱ παῖς αὐτῷ Σύρτες. Ε. 198 — Λιβύσσης Ἀρκτες δέρμα. Η. 383.
- Λιγυροὶ κατ'** Λινέις μεγαλαυχῶν, καὶ πίπτων. Ι. 615.
- Λιγυρός** οὐψάχιω, δολιόφρων. ΙΔ. 748 — 750.
- Λιγυσικῆ** Πρελάγες τὸ ἄχρις Σικελίας διαφόρως ὀνόμασα. Γ. 408.
- Λιθός** Μαρπήσιος. σ. 516.
- Λικβήτιος** ποταμός. Θ. 703.
- Λιλυβάνης** πίτρα τυφλαῖ. Γ. 734.
- Λικεῖα** Καρχηδόνος, καὶ Ἰθάκης. Α. 175.
- Λικεῖα** Δρεπάνης. Γ. 735. καὶ Ε. 25.
- Λικεναὶ** Ἀΐδης, ἡ Λεκρίνη, καὶ ἡ Αἴρηνος. Γ. 409. καὶ 466.
- Λικεναὶ** Στύγιοι. Η. 307.
- Λικεναὶ** Ἀλβάνιοι. Θ. 303.
- Λικενη** Ἀρτέμιδος. Ζ. 552.
- Λικενη** Σατύρη. Ζ. 853.
- Λικενη** Βενετική, ἡ ποταμὸς Μίγυνος εἰς αὐτῆς φέων. Ι. 217.
- Λικεῖος** ἡ Φιλοχρηματία. σ. 663—665.
- Λικουκεπέδης** δέρδος, ἐφ' ὅτῳ δὴ; Ι. 825.
- Λικουκεπέδης** οἱ θύοντες, ὡς ἐπὶ σωθήκαις (Φασίν) ἀπληρώτοις. ΙΒ. 126.
- Λιτανία** Τρωιάδων προσαγγεσῶν τῷ Παλαίδι τὸ πέπλον. Α. 523.
- Λίτυον** τὸ Κυρίνη. Ζ. 199.
- Λόγγος** οἱ τρεῖς χαρακτῆρες ἐν τοῖς Οὐρηγιλίες τρισὶ ποιημασιν. Α. 1—4.
- Λόγχαι** Κατήνη. Ζ. 792.
- Λοιβή,** Λοιβάσιον, Λοιβέτον. Α. 785.
- Λοκροὶ** Οξόλαι, Ἐπικυνημίδοι, Ὄπεντοι, ἢντις ὁ Οὐλέων ἡγεμονέων ἵνε ἐπὶ Τροίας. Γ. 422.
- Λοκροὶ** τὰς Λιβυκὰς ἀκτὰς ναίοντες. ΙΔ. 274.
- Λοκρῖνος,** Λάκκος, ἡ λίμνη. Θ. 736.
- Λόφοι** οἱ Ρώμης ἐπτά. σ. 851.
- Λόφος** ὁ Κέρνιος, ἀρχιλόγονος μὲν λοχμήτης, ὑσερὸν δὲ χρυσός. Η. 363.
- Λύγξ,** καὶ Λύγκος ὁ εἰς αὐτῷ μεταμορφωθεὶς διὰ τὴν Τεριπτολέμεως αὐτοφεσιν. Α. 354.
- Λύγξ** θήρ ἀσωδύσας. Δ. 604.
- Λυδεῖα** ἡ Μηνιάς. Ι. 148.
- Λύδιος** τὸ ἔθνος καὶ ὁ Τυρρηλιῶν. Η. 498.
- Λυκαῖον.** Η. 357.
- Λυκάων** κεραυνῶν βληθεῖς διὰ τὴν περὶ τὸς ζένες ὀμότητα. Α. 780.
- Λυκάων** ξιφοποίος Κρήτης. Θ. 313.
- Λυκανία** ἡ Ἄρμες τε καὶ Ρωμύλος τῶν βρεφῶν ἐκτεθέντων τροφὸς. Η. 654.—658.
- Λυκαῖοι** οἱ τῷ Πανὶ ἀγιστέουντες. Η. 688.
- Λυκέη** κόρης. Ζ. 738.
- Λυκία** Θαλπενῆ. Δ. 155.
- Λύκιοι** ἀρχαῖ. Ζ. 772.
- Λυκία** Φαρέτρα. Ζ. 868. καὶ Η. 177.
- Λύκιοι τοῖς Τρωσὶ συσρατέουντες.** Δ. 126.
- Λύκιοι κλῆροι.** **Λύκιος** Ἀπόλλων. Δ. 379.
- Λύκος** λιμάττων. Θ. 61.
- Λυκόργος** Ἡδωνῶν Ἀναξ, ἡ Βιζόνων, ἐμμανῶν Βάκχω προσκεφσας. Γ. 16.
- Λυρνησσὸς** πέλις. Ι. 134. Καὶ ΙΒ. 570.
- Λυχνάχιας** τρόπος ὁ παρ Ομήρῳ, διαφέρων τῷ παρὰ τῷ Μάρων. Α. 775.
- Λώρα** περὶ τὰ ἀκόντια ἐλικτὰ. Θ. 688.
- Λωρεντῖς** Νύμφαι. Η. 73.

M.

- Μαγάλια,** τὰ καὶ **Μαπάλια.** Α. 459.
- Μαγείσιν** οἱ Ρωμαῖοι διετέλεσαν ἀποστροφόμενοι. Δ. 538.
- Μαία** τῶν Πλειάδων μία ἡ λαμπροτάτη, ἡ Ερμῆς ἐκτεκτόσα ἐπὶ τῷ ὄρει Κυλλήνης. Η. 145.
- Μαίανδρος** ποταμός, καὶ ἔδος χλαίνης. Ε. 261.
- Μαινάδες** αἱ Βάκχαι. Δ. 331.
- Μαιώτις** γῆ. σ. 870.
- Μαλέας** ἄκρα. Ε. 199.
- Μαινίαν** μαγίλωμα, τρόπος τῷ λέγεται Ἀττικὲς, ἐν χρήσει πάλαι γεγονὼς ἡ Λατίνοις. ΙΒ. 707.
- Μάνλιος** ὁ τῆς Ταρπείας πέτρας ἐπίθετος. Η. 677.
- Μαντιπόλοι:** τὰ πολλὰ ἐξαπατώμενοι. Δ. 69.
- Μαντωσῶνη.** μηδὲν αὐθελέσσα. Θ. 340.

Μαν-

- Μαντύας πόλεως, ἡ Μαντόας** ὁ κτίσης. I. 211. Λύτ:
- Μάρκελλος Κλαύδιος** ὁ πεντάκις υπατέυσας, καὶ διὰ τῷ Φερετρίῳ τὸν Ὀπίμια σκῦλας ἔχαστος σύσσει. s. 934 —Τάραχος ἐπὶ τέττα μήγας τῶν Ρωμαϊκῶν πραγμάτων. s. 936 —Οπως νοητέον, τὸ ταῖς εὐρημέναις Ὀπίμιαις ύπαυτταῖς Κυρίνων ἀνατεθεῖναι; s. 938.
- Μάρκελλος** ὁ τῆς Οκταουίας, ὃπων εἰκοσιετής ἐκ ζώντων γενόμενος. s. 940—949 —Τέττα περιφανὲς ἐφύμινον. s. 950. —Ος υπεροχῆς ἐλπίδας μηδὲ λιττοναῖν πρὸς ἀρετῆς ἐπίδεξιν τοῖς ἔχεσι υπολελοικότος. s. 955—Μοναδίας θρίων ἀπ' αὐτῷ. s. 963—Τέττα ἐπὶ τὸν τύμβον λείριας δαψιλῆ ὁ Μάρων περιπαθέσιν ἐπιχεύσας, τιὼν μητέρες Ὁλαουίαν τῇ τῶν ἐπῶν αναβινώσει εἰς λαποδυμίαν κατένεγκεν, διθεν ὑπέρ τῆς περικοπῆς τῇ φαψιλήματος ταυτῆς, πλεσιωτάτῃ λισσηται απενεγκάμενος τιὼν αντίδοσιν. s. 964.
- Μαρδόβιον, ἡ Μαράτιον** ἡ Μάρσων. Μητρόπολις. Z. 801.
- Μάρσοι** ἔθνος τὰς κατὰ τὸ Ἀπεννίνον νάπας οἰκεῖ. Z. 801. καὶ 809.
- Μαρώνεια.** I. 376.
- Μάρων** Ὄνιργίλιος τιὼν γενεθλιαλογικῶν Ἀριολογίαις ἐπιχλευάζων, καὶ περιστῶ ποτε κατὰ τινας μετιών. I. 745.
- Μάρων** Ὄμήρω συμπαραθέων ἐν οἷς τιὼν Τύρενς ὑπὸ τῇ Λίνεις περιδιώξιν ὑπογράφει, ὥστε εἰκένος ὑπὸ τῇ Ἀχιλλέως τιὼν Ἐκτορος. IB. 705—708.
- Μασσανίσας** καὶ Σύφαξ, ἐν τοῖς Νημίδαις ἡγεμονεύοντες. Δ. 142.
- Μασσικὰ** νάπη Z. 777.
- Μασσικὸς** ἀρχὸς ἐπὶ Γῆς νηὸς Γῆς, ὡς ἐκ τῶν παρασήμων, Χαλκῆς καλεμένης. I. 175.
- Μασσύλιοι,** ἡ Μασσασύλιοι. Δ. 142. Τέταν ἔθνος, καὶ αἱ παρασήμηται Σύρτεις. s. 69.
- Μαυριτανοί,** ἡ Μαυράσιοι. Δ. 142. καὶ 224.
- Μαχάων.** B. 282.
- Μάχη** ἀμφιβολεῖ. I. 386.
- Μέγουρα** τὶς; s. 629.
- Μεγάλες** τέπιθετον, πέτερον τῷ Διομῆδες προσαπτέον ἐπὶ τῷ ἐπεισ, ἢ τῷ Ἀσε; Ἀμφιβολογία. IΔ. 231.
- Μέγαρα** τὰ ἐπὶ Σικελίας. Γ. 716.
- Μέγαρς** Ἐγρε. Γ. 303.
- Μεζέντιος** τύραννος Ροτόλων. Z. 696 —Οποῖος τις λώ. H. 501 —Ο αὐτὸς. Θ. 544. —Τίνι λόγῳ καθυπάξει τὴν ταῖς Ζηνὸς ὑποθήκαις. I. 428—Πέρημ προβλῆτι διὸ Ομηρικῆς παραβολῆς παρεκάστεται. I. 732—Γιγαντιῶν παρίσταται. I. 802—Μεζέντις ἀθεῖα. I. 813 —Κατ' αὐτᾶς Λίνειας τὸ ἔγχος προΐστη. Διασκευὴ τῆς αἰκοντίσεως ἐξ Ομηρείας ληφθεῖσα. I. 823—Μεζέντιος τραυματίας ὑπεκχωρεῖ. I. 835—Τασσοῖς φυτεῖ τὸ τραῦμα. I. 878—Τῇ καὶ αναδεξαμένῃ τιὼν μάχηις, καὶ νεκρῆς ἥδη πρὸς αὐτὸν ἐκφερομένῃς ἐπιαθάνετη. I. 885—Κόνει τιὼν πολισάν ἐπιπάσσει. I. 887—Πρέστις τὸς Θεοὺς χαῖρες αἴρει, ὃν ἐυσεβεῖς ἀηλιούτι. I. 889— —Ἐπὶ τῇ τῇ καὶ αὐταρέσται πενθεῖ. I. 890—900—Ροτέων ίδιων ἴππων προσφεύγεται. I. 905—Ἀπονενομένως ποέμεναι, ἥτοι νικῆσαι, ἡ Θανάτην προθέμενος. I. 906—Πλῆθος βελῶν μεθ' ἐστετέλεσθαι. οἵς ἐπὶ τῇ καὶ γάνον προχρέστεται. I. 913—Πολλῶν ὑπὲ παραδίγεται. I. 910—Ἐχάτιων ἐστετέλεσθαι πολλαῖς τὸν τῇ καὶ θάνατον ὄνομάζει. I. 924—Δύθεος αναφαίνεται ἐξ ὧν Φησίν, ἡ καὶ ἄθεος. I. 925—Βέλη πολλά; ἄλλο μετ' ἄλλο, καθ' ἐνὸς καὶ τῇ αὐτῇ ἐπαφῆσι πολεμίες, ὃν ὡς Ἡρακλῆς κατὰ τῶν πολλῶν Στυμφαλίων. I. 928—ἘΦΙΠΠΟΣ λαούθεν περὶ τὸν Λίνειαν περιελαύνει. I. 930—Καταβληθεῖς Λίνειαν ικετέους τὸν Τραύαντα, ήτοι αὐτὸν ἐπιτρέψη ἀμαὶ τῷ καὶ σωλαφίων. I. 952—Τιὼν δερέων ἐκῶν τιὼν αὐτοῦ εἰς σφαγὴν ὑποβάλλει τῷ Λίνειαν διεργασμένων. I. 953—Πολλῶν αὐτῷ πεσόντις ἐπιθεμένων ὁ θάραξ εὑρεται δωδεκάτετος. IΔ. 9
- Μειρακίων** παρὰ Ρωμαίοις ἴπποις σωταγματα, καὶ πρὸς γυμνασίους φυάντων ἐπιτηδευόμενον. E. 575.
- Μελάγχρος** τῷ Λίδωνει προσήγεται θύματα, καὶ τῷ Κόρη. s. 177.
- Μελαχρόα** τὰ Λατηνιστικά Λ. 774.
- Μελίβοια,** πόλις ἐξ ἡς ἡ πορφύρα ἡ ποφέρεται. E. 260.
- Μελικέρτης.** E. 249.
- Μέλισσαι** διὰ καπνᾶς, τῷ Σίμβλω ἡ ποσοβέμεναι. I. 613.
- Μελιττῆται** υπνοφόρος τῷ ἐν Ἀδειαρέω παραπεθεῖσα. s. 461.
- Μέλος** διθυρού. Θ. 640. Λύτ:
- Μέμνων** σρατεύων ἐπίκερπος Τρωῶν ὑπὸ τῷ Ἰλιον. Δ. 533:
- Μεμψ-

Μειψιμοιρία Αἰγαίος. Β. 276.

Μενέλαιος σωὶς τοῖς λοιποῖς, οἵ ἐκ τῷ Διηθέας ἵππῳ ἔστυτες καθιέντες νυκτὸς ὥρμησαν κατὰ Τρώων απεσοδοκήτως. Β. 283.

Μενοίτης Ἄρκας, μάζψ ἐπιτυγῶν πολέμους, τὸ πεσὲν ἐν πολέμῳ ὅτοι διέφυγε. ΙΒ. 541—Ἄλις τὸ ζῶν διαφέρων περὶ τὴν Ἀργολικὴν λίμνην. ΙΒ. 543—Οἶκος Θυροκοπῶν τὸς τῶν πλεστῶν ἀπαξιῶν. Αὐτός:

Μεσαπία ἡ νῦν Καλαβρία, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ Μέσαπος. Ζ. 740. καὶ Η. 7. καὶ Θ. 27. καὶ 546—Μεσάπης ἡ κορης Ἐρμανού ἐνρεθεῖσα. Θ. 380—Μέσαπος Λύλητιω σαρκάζων ἐν τῷ μαχῇ πεσόντα. ΙΒ. 309—Τὸ τῆς Αἰγαίου κόρυθος φάλας βέλες τιτυσκόμενος. ΙΒ. 513.

Μέταβος ὁ κτίσας Μετάπουτον. ΙΑ. 563.

Μεταλλογύρος οἱ πρῶτοι τίνες ἐγένοντο; Η. 438.

Μεταμορφώσεις ἀνθρώπων εἰς θηρία. Ζ. 16—Νηῶν εἰς Νύμφας. Θ. 118—123.

Μετάπτωσις ἀπὸ ἀριθμοῦ εἰς ἀριθμὸν ἐπὶ τῆς τῷ λόγῳ Σωτάξεως, ὃν αἴθησ. Θ. 548—552.

Μέτιος Σεφφέτιος προδοσίας ἀλλος, καὶ διὰ τετράρχων διασπαθεῖς. Η. 668.

Μεφίτεον ἄθμα, καὶ Μεφίτης Θεός, Λευκοθέας ὁμόλεκτρος. Ζ. 89.

Μήνη πλαγκτὴ. Α. 791.

Μήνης σφαιρος. Σ. 789.

Μῆνις ἡ τῆς Ἡρας. Α. 8.

Μητέρες ἐπὶ τέκεσιν ἐντρομοι. Ζ. 555.

Μητέρες αγγαὶ, καὶ Ματρῶαι. Η. 690.

Μιάσματα ἄγτα ψυχᾶς ἐντετηκότα, καὶ μετὰ τὴν ἀνάλυσιν, καὶ διὰ τέτοιας καθάρσεως δεόμενα. Σ. 801.

Μίγκιος ποταμὸς, δέων διὰ λίμνης Βενάκης. Ι. 217.

Μίγματα ὑπνοφόρου παρασκευαθὲν ὡς τρωγάλιον τῷ ἐπὶ τῶν χρυσῶν μῆλων ἐπαγρυπνῆντι Δράκοντι. Δ. 530.

Μίμας Πάριδι ὁμήλιξ καὶ ὄπαν. Ι. 742.

Μίνων ποταμὸς. Ι. 194

Μίνως καὶ Ραδάμανθυς ἢν "Ἄδεικάζοντες. Σ. 473.

Μισῆνος σκοπεὺς. Γ. 254—Ἄταφος. Σ.

173—Λιολίδης αὐλῆης ἀργῆος. Σ. 188—190—

—Μισῆνης Ἀκρωτήριον. Σ. 264.

Μίτρα Μηνίη, πῦλος Βαρβαρικὸς. Δ.

235.

Μνεθεὺς Μεμμίων ἀρχέγονος, ἕτα καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν οἰκων, τῶν πατέας Ρωμαίοις ἐπιφανεσέρων. Ε. 121.

Μνεθεὺς Τρώας προτρέπων εἰς ἄμμων.

Θ. 810—815.

Μοίρας τῆς πεπρωμένης ὑπέρθεσις. Η.

415.

Μοιρόδιον. Θ. 139.

Μονόφθαλμοι οἱ Κύκλωπες. Β. 663.

Μορῶνοι περιμνὸι ανθρώπων. Η. 572.

Μόρσιμον. Β. 253.

Μόχοι τέτταρες μελάγχροοι σφαγιαζόμενοι. Σ. 274.

Μάκιος Σκαύόλας ὑπὸ Μάρωνος παραλαφθεῖς. Η. 676.

Μάζιμος ἡ κατὰ Κορίνθου θρηματεύσας. Σ. 912.

Μάσαιος ποιητὴς. Σ. 728.

Μάσας αὐθις τὰς ἐξ Ελικῶνος ὁ Μάρων ἐπικαλέμενος. Ι. 172.

Μύδρος. Η. 471.

Μυκῆναι. Α. 698.

Μυκιλαίων κρείων ὁ Ἀγαμέμνων. ΙΑ.

275.

Μύκονος νῆσος. Γ. 78.

Μύρμηκες. Ε. 417.

Μυρμήκων περιγραφὴ. Δ. 443.

Μυρμιδόνων ὕθνες (περὶ) ὁ μῆδος καὶ περὶ Μυρμιδόνος τῷ Δίος καὶ Ἐυευμέδεστης. Β. 7.

Μύρράνος ὑπὸ Αἰγαίου κλάσματι λιθεύοντες, καὶ πεσὼν ἀπὸ τῷ ὄχηματος, καὶ ὑπὸ τῶν ιδίων ἵππων καταπαληθεῖς. ΙΒ. 665.

Μυρδίνη ὑλη. Σ. 486.

Μύρτος τῷ Ἀφροδίτῃ ἀνάκειται. Ε. 75.

Μύρτης Ποιμενική. Ζ. 869.

Μυσῆρις Δημητρος. Γ. 119.

Μυτύζη ἐλαιοφόρος. Ζ. 762.

N.

Νάξος ἀμπελόεσσα. Γ. 132.

Ναοὶ ἑκατοντακερίπιδες, ἑκατόμπεδοι.

Δ. 216.

Ναρ, ἡ Νάρσος ποταμὸς. Ζ. 553.

Ναρύ-

- Ναρύκιοι.** Γ. 422.
Ναυπηγία Λινέσις ἡ ἐν Ἀντάνδρῳ. Γ. 8.
Ναῦς, ἦν Αἰγαῖας ἐπὶ τῇ Τυρβίωνες σόλου ναυαρχῶν ἥγε, τίς ποτε λεῖ; Ι. 165.
Ναῦς ἑκατόντυγος πῶς νοεῖται; Ι. 219.
Ναῦς ἡ Τερτων καλυμένη, ὡς ἐκ τῆς παραστήματος. Ι. 221.
Νάυτης, ἐξ οὐ δὲ περιφανῆς ἐν Ρώμῃ
Ναυτίων οἶκος. Ε. 743.
Ναυτικὸς ὄρκος. σ. 303.
Ναυτικοῖς ἢν σόλοις σωθήματα. Ι. 225. Λύτος:
Ναυτῶν νυσαγμὸς. Ε. 889.
Νεανίαι Τεινάκριοι. Ε. 312.
Νεὰν κληθεῖς καὶ ὁ ἐν αὐτῷ ἡλικιαῖς Θ. 901.
Νεβρίδες. Ζ. 423.
Νεῖλος. Θ. 31—**Νείλος** σόματα. σ. 871.
Νεκρῶν σώματα λαζαμενα. σ. 246.—
—Πέπλοις κοσμόμενα. σ. 249.—Ἐπ' ὅμων διὰ Φερέτρων ἐκφερόμενα. σ. 250.—Ἀποσροφάδιων ἐπὶ ταῖς πυρᾶς καιόμενα. σ. 252.—Ἄλλως παξ ἄλλοις ἐνταφιαζόμενα. σ. Λύτος:
Νεκρῶν (ἐπὶ) ἀττα τελευτᾶς ἐπη εἰώθεσαν ἐπιφωνεῖν. Α. 237. καὶ σ. 261.
Νεκρῶν ἄδωλα ἔτε ληπτὰ, ἔτε αὐτοὶ ληπτικὰ. σ. 409—**Νεκρῶν** ἡ γῆρας ἀβληχρὴ. σ. 539.—Τὰ αὐτῶν ἐν Ἄδει γυμνάσματα, καὶ αἱ διατριβαί. σ. 701.
Νεμέης λέων. Η. 306.
Νέμος ὄλον ὑπὸ Φωνῆς συστείμενον φηγυνυμένης. Ζ. 755.
Νέοι ἢ καθ' ἡλικιαν ἀεὶ οἱ ὅτα καλύμενοι. Α. 352.
Νέοι ἐπὶ νεκρῷ σφαγιαζόμενοι, ἐξ ὧν ὑσερον ἐπὶ τέσξι φιαγωνισάς, ἡ διαξιφισάς μεταπέπτωκε τὸ ἔθος. ΙΑ. 82.
Νεοπτόλεμος. Β. 282.
Νεοπτολέμεις βασιλεαί. ΙΑ. 272.
Νέος Πρέαμος τίς; Ε. 588.
Νερτέριοι δόμοι Ἀόρων. Ε. 772. 773.
Νευρᾶ τόξεις ιππείη. Θ. 644.
Νεφεληγενῆς Κένταυροι. Η. 304.
Νεφέων πάτερ. Α. 57.
Νέφος ἢ αἴθρη σελάζον. Ζ. 150.
Νεώς Ἀθιώης. Γ. 555.
Νῆις ὁ Νῖσος, πῶς ἔργται; Θ. 402.
- Νηὸς** οἱ ἐκβαίνοντες πρὸς ἐπίγρασιν Ἡῆς χώρας ἢ προσωριμόθησαν. Δ. 336.
Νηὸς ισὸς, ισία, κεραῖαι, καὶ τέτων τὰ κέρατα. Ε. 880.—883.
Νηῶν αἱρέθμος τῶν Αἰγαία περιλοίπων μεθ' ὃν ὑπέτη κλύδονα. Ε. 842.
Νηῶν τὰ λίθια ὅποια; σ. 1. Λύτος:
Νηῶν Σήματα. Δ. 203—Πυργώματα. Η. 718.
Νηρεὺς, Β. 445.
Νηρῆος θυγάτηρ ἡ Θέτις. Η. 399.
Νηρηίδων χορὸς. Ε. 248.
Νήριτον ὄρος. Γ. 289. Λύτος:
Νῆσοι Σποράδες, Κυκλαίδες, Στρυχάδες κτλ.: Γ. 134. 135—Στροφάδες. Γ. 222.
Νῆσος ιερὰ ἩΦαιστία. Η. 434.
Νικόπολις ὑπὸ Αὐγύστου κτισθεῖσα μετὰ τῶν Ἀκτιακῶν νικῶν. Γ. 294.
Νίσος καὶ Εύρυαλος. Ε. 306. Θ. 179.
Νίσος τὸ ἀκινδυνότερον τῆς ἐγχειρίσεως ἀπένειμε τῷ μέρακι Ἐυρυάλῳ. Θ. 333.
Νόθη Σκοτία διαφορὰ. Θ. 721.
Νομεντὸν, ἡ Νομεντὸν "Αἴσι. σ. 841. καὶ Ζ. 763.
Νύμικον ἡ Νομίκιον· ἵκε δὲ τὸ αὐτὸν καὶ ὑπὸ ὀνόματι τῷ Νυμίκῃ, σ. 102. καὶ Ζ. 849. ποτάμον ἐνθα Αἰγαῖας διάλετο. Ζ. 158.—Τάττα πηγαί. Ζ. 259. **Νότοι,** ἀντὶ τῶν Τυφωνικῶν πνευμάτων. Β. 117—Καὶ Νότος σιωποῦσαῖς οἱ ἄνεμοι. Ε. 903.
Νυμᾶς, τὶς καὶ ὄποις; σ. 879.
Νυμίδαι, ἡ Νομάδες. Δ. 43.
Νυμίτωρ. Α. 297.
Νύν Βόσκειν, ἐτιάν, ἐυωχεῖν. Α. 508.
Νύρσαι ὄρεοι. Ζ. 795.
Νύρσια. Ζ. 767.
Νυμάίνυος Βρειαρὸς χερσὸν. Θ. 615—Καὶ μεγαλοφρημογῶν. Θ. 620—Καὶ Φρύγας καθ' ὑπεροψίαν τὰς Τρώας ἀποκαλῶν. Θ. Λύτος:
Νύμφαι παντοῖαι. Α. 960—Μὴ πάντα εἰδύται. Α. 404—Ορειάδες, καὶ ἄλλαι. Α. 544.—Εσπερίδες. Δ. 528—**Νύμφαι** καὶ ποταμοὶ ἄληλοι. Ζ. 145—**Νύμφαι** Λωρευταί. Η. 72—**Νύμφαι** καὶ Φαῦνοι. Η. 326.
Νύμφη Μάρικη. Ζ. 49.

Νύξ

Νὺξ Εὐφρόνη. Δ. 334—Νὺξ περιγρα-
Φομένη. Δ. 572. καὶ Η. 27—Νὺξ διφ-
ρουμένη. Ε. 761—Νὺξ αἴρετὰς ἐπίπλων
σωμάτων χροιάς. 5. 394.

Νυκτερινὰ ἑθύντο Λιδωνᾶς συγίῳ Λ-
ιακτι. 5. 283.

Νυκτὸς ησυχάζεις πάντα. Θ. 228,

Νυκτόσορος Ἐριννὺς ή Ἀληκτώ. Ζ.
355.

Νυοὶ ἱκατὸν Πριάμος. Β. 539.

Νύσσα λέγεται καὶ ὁ ὄρος πρὸς ὄντις
ἀποσκοτεῖ. Ε. 133—Καὶ τὸ Ιεθὲν ἡδίαστή-
μαλος πέρας, πρὸς ὃ οἱ δρόμοι ασένδονται
δεξιὰ ἐπιλίγοσιν. Ε. 167—Καὶ Νύσσα
ἡ τὰ πόλεις μεσάτη, τὶς; Ε. 887.

Ξ.

Ξανθὴ ἔλαιος. Ε. 321.

Ξανθῆς ἐκ νεφέλης Ἡέα, τῆς Αἰνέας
μεταξὺ καὶ Τύρνα μονομαχίας ἀπο-
κοπῆσσι τὸ τέλος. ΙΒ. 823.

Ξάνθος ποταμὸς, ὁ αὐτὸς καὶ Σκά-
μανδρος. Γ. 372—Ξάνθη φέντρος. Δ.
155.

Ξανθὸς Τιβερῖνος. Ζ. 32.

Ξένης οἱ γῆς ἐπιβαίνοντες, τιλύ τε χώ-
ραν μαθῶν σκοπῆσιν ὅποιας τὶς, καὶ
τὰς οἰκήτορες. Ζ. 139.

Ξένος Ἀκέτης. Ε. 664.

Ξένων τὰς σερίες οἱ πάλαι, ἐπὶ τῶν
ἰδίαις αὐτῶν Θυγατράσιν ἐπιγεμβρένου-
τες, ὡς καὶ Λατίνος Αἰνέαν. Ζ. 288.

Ξίφη Φρίσσοντα, ἀστερός η καὶ ἐπὶ τῶν
Ληίων εἰς σάχνες. Ἔνθα καὶ τῆς με-
ταφορᾶς παρείσταται η διώαμις ὅση,
κατὰ τὴν τῷ Φαληρέως ἐπίστασιν. Ζ.
564.

Ξίφη τὰ ἐν Κνωσῷ χαλκευόμενα ἦν
ἐν λόγῳ. Θ. 313.

Ξίφος Αἰνέας μαρμαῖρον Ιάσιδι. Δ. 287.

Ξίφος ἔργον Δυκάνων τῷ Κρητὸς. Θ.
313.

Ξίφος τὸ Τύρνα, Θειοτέροις ὄπλοις προσ-
βαλὸν τοῖς Αἰνέας, κρυστάλλῳ δίκιῳ δια-
τέθραυσα. ΙΒ. 768—770.

Ξίφλικῶν Αἰνέας κατὰ τῶν ἐν Ἀδε-
αδώλων. 5. 321.

Ξίφης ζωστὴρ ὁ αὐτὸς καὶ αἰρτὴρ ἢν
λέγοιτο, κατὰ τὰς διττὰς ἦν παρέχε-
ται χρῆσιν. ΙΒ. 977.

Ξύλινος πύργος κινητὸς, ὑπὸ Τύρνα
μηχανογηθεῖς κατὰ τῶν πολιορκή-
των τὸ Λατίνος Ἄσυ Τρώων, ὑπὸ τό-
των καταπιμπράμενος. ΙΒ. 701.

Ξυστὰ δορύλια, η δόρατα τὸ μὲν αἴπε-
τε ξέρθαι, τὸ δὲ αἴπετε δέρεδαι α-
ποφλοιόμενα. Ζ. 738.

Ο.

Οδόντας τρέζοντες ὑπὸ θυμῷ. Η.
238.

Οδόντων κόμπος ἐπὶ τῶν ἐξαγριωμέ-
νων. Ι. 757.

Οδυσσεὺς ὃς τε ὀπέωνας ἔχει, ὃν το
δῆμων ἄρξας ἐγένετο. Β. 8—Οδυσσεὺς
Αἰολίδης. 5. 579 — Δογοδαίδαλος. Θ.
624.

Οιβαλος τὶς; Ζ. 784.

Οιδῶν ἐν αἴμασι Θύβεις. Περιαυτολο-
γία τύρνα μεθ' ὑπερβολῆς. Δ. 413.

Οἰες διετῆς. Ε. 160.

Οἶκος λέγεται καὶ η ὄλη περισσία. Ζ.
54.

Οἰνεὺς Καλυδώνιος δίκας Ἀρτέμιδη τι-
νὺς. Ζ. 330.

Οἶνος ἐπὶ μετώπῃ τῷ σφαγίῳ ἐπιχεό-
μενος. 5. 275.

Οἰνοφύτης, τὶς; Ζ. 191.

Οἰνωτρία. Ζ. 90—Καὶ Οἰνωτροὶ οἱ
γαίοντες. Α. 576.

Οἰσύνοι Ταρέδοι εἰς παρασκευὴν σε-
κέων. Ζ. 679.

Οἰωνισμός νόμος Ρωμαίοις. Β. 190.

Οἰωνισμοῖς πάντα διεπράττετο παρε-
τοῖς αἰχμοῖς. Δ. 373.

Οίκνος τὶς, ὁ ἐτερωνύμως Βιάνωρ;
Ι. 204.

Οκταβιανὸς Καισαρ, θέσιον γένος, ο
καὶ Δύγυρος διὰ τῷ ἐπικληθεῖς. 5.
855—862.

Οκταβίας λεποδυμίας ἐπὶ τῇ ἀναγ-
νωθείσῃ περικοπῇ, περὶ τῷ ψήφῳ Μάρ-
κελλος, καὶ πλεσία ἀντίδοσις ὑπὲρ ταῦ-
της τῷ φαψωδήσαντι. 5. 964.

Ολίγοις οἱ ἐκλεκτοὶ. 5. 810.

Ολμος ὁ τῷ ἐν Δελφοῖς χρηστηρίς. Ι.
98. Λύτ:

Ολολυγμὸς ἐπὶ τῶν ἀνιαρῶν, η καὶ
ἐπὶ τῶν χαροποιῶν, τῷ ἐνδομυχῶντος
πάθεις ἐκφώνησις. Δ. 184.

Ολολυγόνες οἱ Βάτραχοι. Δ. Λύτ:

Ολυμ-

- "Ολυμπος ποδόπτυχος ὁ Ὄυρανος,
ὅπως εἴρηται. I. 1.
- "Ομβρις. περγυρωφή χαλωζήνετος. I.
844.
- "Ομηρική παραβολή ἐν χήματι πα-
λαιογίσις δριμυσσορένη. Z. 629.
- "Ομηρικαὶ ἄλλαι παραβολαί. Χιτῶν
ἔθνεα, Γεράνων, Κύκνων. Z. 748—755.
- "Ομηρική εἰκὼν, πέτρω προβλῆτι τὸν
Μεζέντιων εἰκάζεσσα. I. 732.
- "Ομηρου τὶ δήποτε Μάραν ἐκ ἐμυή-
σατο; s. 728.
- "Ομοιωσις παραβολικὴ, ἐξ Ἀετῷ ληφ-
θεῖσα Δράκοντας αὐθαρπασσαντος. IA.
784.—Δἄλλη ἐξ Ἰέρακος Πέλειαν, καὶ
Ιέρακος ἐτομολογίαν. IA. 754.—Ἐνθε-
σχ. ὁ Κίρκος τὸν Πέλειαν, ἡδὲ Πέλεια
τυγαντίον ἐλε τὸν Κίρκον. IA. 756.
- "Ομόλη καὶ "Οδρυς, ὅρη Θετταλικᾶ.
Z. 723.
- "Ομφαὶ θεατέσιαι, τοῖς ἀμφ' Αἰγαίων
ἐντυχῇ τὸν μετανάστευσιν ὑπιδεύμεναι.
G. 6.
- "Ονειρος ἐπελθὼν Λινείᾳ. Δ. 610.
- "Ονέιρων πύλαι δοιαὶ, καὶ τῆς Ἀλη-
γορίας διερμιώευσις. s. 974.
- "Ονόματα τὰ τῶν βαθύντων καὶ τῶν
βαθύμενων ἐπὶ τῆς ὑσμίνης, πᾶς ἂν
διακριθεῖη, ἢ μὲν ἐναὶ Τεύκρων δέου
νοῦν, ἢ δὲ Ρυτόλων; I. 786.
- "Ονύτης ἐπικληθεὶς Ἐχιώνιος, ὡς
τὰν Σπαρτῶν ἐνὸς απόγονος, τῷ
Ἐχιώνος IB. 537.
- "Οπαδὸι αἱ Καμίλης. IA. 684.
- "Οπίμιαι τὰ ὑπὸ Μαρκέλλας ἀρθένται,
ὅπως τῷ πατέρι λέγεται Κυρίνω αὐτο-
τεθέαθαι; s. 938.
- "Οπλῖτες τὰ πρὸς χρῆσιν ὅποιανδην συμ-
βαθύμεναι λέγεται. A. 132.
- "Οπλᾶς κεκλιμέναι, ἦτοι αὐτεραμμένως
φερόμεναι ἐπὶ νεκρῷ ἐκφορᾶς. IA. 93.
- "Οπλακος, αἱ τῷ Πύρξῳ τῷ Ἡπει-
ρωτῶν Ἀνακτοὶ τὸν νένη ἐπὶ τῆς συμ-
βολῆς ἐπέχων ἵνα τράσῃ, ὡς ἀδε. ὁ
Ἄρδων τῷ Καμίλῃ. IA. 795.
- "Οργῆς κατευγασταὶ, τίναι; E. 827.
- "Οργια Βακχαὶ. Δ. 333.—IA. 770.
- "Οργια, πόθεν ὅτῳ καλεῖθαι ἔχε. Z.
430.
- "Ορειάδες Νύμφαι, καὶ ἄλλαι παντοῖαι.
A. 544.
- "Ορείχαλκος, αἷς πατέ μετάδει πέ-
φυκεν εἶδος; IB. 90.
- "Ορέσης Ἀγαμεμνίδης. Δ. 515.
- "Ορη Κεραύνιαι καὶ Ἀκροκεφαλίαι. G.
531.
- "Ορκοι δις ὑπὸ Λαζίου πρὸς Αἰγαίου ἀφε-
τηθέντες. IB. 608.
- "Ορκος Ναυτικὸς. s. 390.—Ο κατὰ
Στυγὸς. Θ. 106.—Ο διὰ τὴ σκῆπτρος
σωῆθης τοῖς Βασιλεῦσιν ὄμηνεθαι. Ο-
μηρον δὲ καὶ τύφω τῷ Ὁυργοὶλίος ἐκ-
μημπαμέναι οἱ Ὁμηρομάστροις αὐτιματε-
δονται. IB. 216—222.
- "Ορνεα πόντιαι αἱ Ἀρπυιαι. G. 297.
- "Ορνεις ποτάμαι υδροχαρεῖς. Z. 34.
- "Ορνις τυτθὴ, εἰς τὸν ἥ Λύκην κατὰ
Τύρες μεμόρφωται τρύγοσσος ἐπὶ τῆς
μονομαχίας, ὅποια τις; IB. 894.
- "Ορος τις ἐτὸν ἥ καλεμένη Νύσσα, ὁ
Καμπτήρ. E. 133.
- "Ορσίλοχος καὶ Ῥεμύλος πότερος
τέταν ὁ δεδοικὼς εἴρηται ἐνταῦθα;
Ἀμφιβολογία. IA. 662.
- "Ορσίλοχος καὶ Βάτης ὑπὸ Καμίλ-
λης αὐτιμεθέντες. IA. 122—130.
- "Ορτυγία πάλαι καλεμένη ἥ Δῆλος
γῆσσος. G. 131.
- "Ορφεὺς, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν. s. 138.
- "Ορφεὺς δὲ τὸν Ιερεὺς Θραξ, καὶ ἐν-
ρεπτής γενέθαι Μεσικῆς αἰδεται. s.
704.
- "Οσίνιος, ἡ πάντι μῆλος, ἡς τις περ
ι. I. 694.
- "Οσσα, "Ομφὴ, "Οναρ, "Τπαρ. G. 182.
183.
- "Οσέα λευκὰ ἐπὶ Σκοπέλων πόρρω
καθορώμενα. E. 918.
- Ούδας ὁδεσσιν ἐλεῖν. I. 519.
- "Ουεσὺλος ὄφος ἐπὶ τῶν παραθαλα-
σίων Αλπεων. I. 747.
- Ούνταρ αἰρέητος. Z. 281.
- "Ουϊργίλιος ἐν τοῖς αὐτῷ ποτίσσοι
τῷ τριστῷ τῷ λόγῳ χαρακτῆρι ἐχρή-
σατο. A. 1—4—Τὰ οπλα προθέμε-
νος ἄσται καὶ τὸν Ἀνδρα, τὸν Ὁμή-
ρο τὸν Ιλιάδα τε καὶ Ὁδύσσειαν ἀ-
πομήσαθαι προθέθαι σαφῶς ὑπη-
νίζεται· ὅπερ δὲ καὶ ἐποίησεν, ἐκπετέραν
ζηλώσας αὐτιμεθόφω καὶ τοι τῷ τάξε
ἐν τοῖς αὐτῷ ἐφαντιμάσσον. A. 5—
—Κατ' Ἀναχρονισμὸν Ὁυϊργίλιος,
ἡ παραχρενισμένη, τοι παρελάσσων με-
ταξὺ τῷ χρόνῳ ἐκῶν παρεῖδεν. A. 16—
—Οπόθεν διεψυχεῖσθαι τὸν Δίνειάδα καὶ
τῆρετο.

τήρξασ. Α. 38.—Τὰς τῶν ἐσομένων, υπερον ψυχὰς ἐν τῷ κατ' αὐτὸν Νεκρού ἐκτάξαι ἐπιτετήδευται, ἵνα τὰς ἐνδόξουτάς μεγαλώη τῶν ἐπ' αὐτῷ εἰν Ῥώμῃ οἴκων, μνημονεύων, αἰς δῆθεν κατὰ πρόσφημα, τῶν ἀξιαγάσων Ἀνδρῶν, τῶν ἐν αὐτοῖς διαπερψάντων. 5. 823.

Οὐλε τε καὶ Χαῦρε, ἀστασμὸς ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἐπιτελέυτιος. ΙΑ. 97.

Οὐμβρὸς κύων θηρευτικὸς πόθεν ἔτῳ κληθεὶς καὶ Κιαών εἶδε παντοῖο. ΙΒ. 784.

Ουολτύρονος, Ουόλσκος. Ζ. 780—Καὶ οὐ εἰ τῶν Ουόλσκων ἔθνας Κριμίδα. Ζ. 855.

Ούπις, ἡ Ωπις, τὶς λᾶ; ΙΑ. 556.

Ούρανιώνων παῖδες, οἱ ἐν μάχαις συντεταγμένοις. Ι. 500.

Οὔτις δῆρις πρὸς νηκηθέντας. ΙΑ. 104.

Ούφης κρεερὸς ποταμὸς. Ζ. 854.

Οφεις τῇ Κλεοπάτρᾳ κατὰ γάτων διφέρεντοι. Η. 722.

Οχανον ἀστίδος. Ζ. 847. Λότ:

Οψι τὰ προσπίπτοντα τῶν δεινῶν σφοδρότερον καταπλήσσει, ηπειρ ἀκόμητος. Ζ. 615.

II.

Παδάσης φεθεον. ΙΑ. 479.

Πάδη οἰς Μεδένης παραδηγεται καὶ Λινές. Ι. 916.

Παδῶν ἀρχαι ἀνθρωπίνων. 5. 796.

Παίαν ὁ ὄμνος. 5. 718.

Παΐδες Παΐδων, οἱ ἐξ Λινές κατὰ τὸν χρησμὸν ἀρξούτες. Γ. 194.

Παΐδες, ἥχι μόνον ἡλικίας η πρόσφετοις. Ε. 363;

Παΐδες γονεῖς προσευκότες. Ε. 601.

Παγωνίαι βοτάναι. Ζ. 826.

Πακτωλὸς ποταμὸς. Ι. 146.

Παλαιοὶ τηρεῦντες τὸ νεκρὸν σῶμα περὶ τὴν ἐνταφιασθῶν. ΙΑ. 31.

Παλαιομοσύης οἱ Εὐρωταὶ. Γ. 30.

Παλαιμήδης πέρι τῷ Βηδογενᾶς. Β. 85. 86—89.

Παλλάδειον τὸ Μοιραιόν. Β. 174.—176.—Οὐκ ἄνευ ἀστίδας καὶ δέρματος εἰκονίζετο παριστάμενον. Β. 186.

Παλάντιον, ἡ Παλάντιον Ἐλα-

δηὸν Ἀσυ. ὁπερ ὑπερον, ὁμοίου, ὁπερ κινεῖ τὸ ἐπὶ Ἰταλίας, Η. 113.,

Παλακτίς τῷ Ἰταλικῷ τῷ πρῶτῳ Πήλεο κοδομήσεως λατιν. καὶ οὐδὲ δὴ τῷ Παλατίῳ τῷ κλητεως ἐλαχθει, Η. 103.

Πάλας Ἐυάνδρες οἱ, ἡ ψακός, Η. 109

—Τὰς ἀγάνος ἐνισαμένης, τον Θύβριν, πικαλέμενος. Ι. 448.—Νεκρὸς ἐπὶ ασφίδας.

ἐκφέρεται. Ι. 537—Τὸ δέμας πελάριος. ΙΑ. 30—Προπομπὴ ἐπὶ τῷ ἐκφορᾶς αὐτῷ. ΙΑ. 83.

Πάλικος Θεὸς Σπελακὸς, ἡς ἡ διάρικη πόθεν η κλήσις. Θ. 608.

Παλινύρρος. Γ. 213—Ταῖς ὡσὶν αἰκάλων,

οὐδεν. ἄγη ἀγεμος πιεύσαι. Γ. 539—Πρε

λυνύρρος. Ε. 12—Δυτιψυχος ὑπερε τῶν

συμπλεόντων ποιημένος. Ε. 864—Τὸ

τῶν ἄλλων προπυεῖθαι ἐπὶ τῷ πλά-

Παλινύρρον, κατὰ χῆμα πλεονασμά,

τρισσῶς ἐκπέφρασαι. Ε. 888—Παλι-

νύρρος Ἰασιδης πατρωνυμεῖται. Ε. 897—Περὶ τῷ αὐτῷ καὶ. 376—387—

399. κξ.—Παλινύρρος καταπάντωσις.

Ε. 911.—Κευταφιον παρὰ Δρυκανοῖς. 5. 417.

Πάνδαρος. Ε. 519.

Πάνδαρος καὶ Βυτίας οἱ. Ἀλκάνη

ρος. Θ. 695.

Πάνθηρος δοράκη Παρδάλεως αἰτιόντη

σε. Η. 478.

Πάνθης Οθραάδης. Β. 339. 340.

Πανοπάνη. Ε. 248.

Παντάγιον, καὶ Πανταγίας ποτα-

μος. Γ. 716.

Παραβολὴ Δράκοντος τεθραμμένης ιο-

βόλοις Φαρμακοῖς, οἰδαλές, τιὼ λεβη-

τίδαις αἰστοτιθεμένης, τριγλώχινάτινος

γλῶσσαν προϊαλλοντος. Β. 505—509.

Παραβολὴ δένδρος καταβαλλομένη. Β.

676.

Παραθετικὴ δίλωσις ὀλιγαρθροῦ σρα-

τε πρὸς πολυπληθέσεον. ΙΒ. 244.

Παρδασίων ἔθει, τετέσιν Ἀρκαδικῆς. Η.

358.

Παρασκευὴ πρὸς ἐμβολίῳ τιὼ κατὰ

τῶν πολεμίων ἐσομένης υπὸ τῷ σρα-

ταρχεῦτος παρακελευμένη. ΙΑ. 18.

Παρατάξεις τε καὶ περιελέξεις τῷ πατ-

ρα Ψωμαῖοις ἐνίμης παιδικὲς σωτάγμα-

τος. Ε. 607.

Παράταξις σρατῆ σφιωσθῆς. ΙΒ. 476

καὶ 600.

Παρα-

- Παρθενοπαιός.** σ. 525.
Πάρθοι. ΙΒ. 889.
Πάρις εί Σπάρτιω εξέπερσος, καὶ ἐπερ
βίος Ἐλένιω απήγαγεν αρπάσας, η ἐ-
κάσταν ἐφεπομένιω; Ι. 97.
Παροιμία τωθασική. Αδριακὸς δόος
διδράσκει Αὐφίδος οἶδμα. ΙΑ.
423.
Παρὸ ὄλγον (τὸ) ἀν γεγονὸς, εἰ τὸ
καὶ τὸ ἔωντη. Θ. 785.
Πασιφάη. σ. 490.
Πασάδες αἱ τῆς Δαβιδίας ὁθνείῳ πε-
πρωμέναι, τῷ Λινέᾳ. σ. 169.
Πατρόκλος κηδεία. σ. 203.
Παῦλος Αἰμίλιος ὁ Περσέας χειρο-
σάμενος. σ. 915.
Παφίη. Α. 452. καὶ Πάφος. Αὐτ. καὶ
Ι. 51.
Πάχων (ὑπὲρ) ὁ πλεῖς ἀτφαλέστε-
ρος. Γ. 453—Πάχως πέτραι. Γ.
727.
Πειρίθυς καὶ Θησεὺς. σ. 142. καὶ
433. καὶ 656.
Πελαγος, τὸ ἀπὸ τῷ Λιγυσικῷ ἄχει
Σκελίας, μαφόρων ἐλαχει κλήσεων. Γ.
408.
Πελάγη, Λιγυσικὸν, Τυρβίων. Ζ.
155.
Πελασγικὸς Ἀνακτος. Α. 671.
Πελασγὸς, καὶ τὸ Πελασγικὸν.
Β. 87.
Πέλεκυς. Ε. 319.
Πέλτη. Ζ. 782.
Πέλται. Η. 689.
Πέλται Σελιωσκήμονες. ΙΑ. 693.
Πελώρα κλῆθρα. Γ. 434—Οσον ἐν
αὐτοῖς ὁ πορθμὸς σενθῶ. Γ. 443.
Πέλωρα Θεῶν Αἰγυπτίων. Η. 723.
Πενθεσίλεα. Α. 534. καὶ ΙΑ. 691—
—692.
Πενθεὺς τὰ ὁρώμενα δισσὰ βλέπων.
καὶ πόθεν οἴοντε τὸ τοιετο συμβαίνει,
Δ. 513. Αὐτ.
Πέπλον τῷ Ἀθηνᾷ προσαγόμενον. Α.
523.
Πεπρωμένης μοίρας ὑπέρθεσις. Η.
415.
Πεπρωμένον (τὸ) θυητοῖς ἀδηλον. Ι.
531.
Πεπτὴ δρῦς. ΙΔ. 576.
Πέργαμα. Α. 510.—Γ. 142.
Πέργαμα παλινάγρατα. Ι. 59.
Περγάμιος Λάριω. Ε. 786.
Περιαυτολογία. Η. 137—Η Τύρνα
μεθ' ὑπερβολῆς. ΙΑ. 413.
Περίφας Πύρδω ἐΦεπόμενος. Β. 510.
Περσεφόνης ἔργον τοῖς κατοιχομένοις
τῷ τρίχα τέμνειν. Δ. 764.
Περσεφόνη βῆς ἄγονος κατεδύετο. σ.
282.
Πετιλέας Ἀσυ, τὲ ὑπὸ Φιλοκτήτε
οἰκισθέν. Γ. 425.
Πηλείδης. Β. 282.
Πήχεος ἀνάτασις ἐπὶ τῷ ἀκουτιῶντος,
ἵνα σφοδρότερον πλήξῃ. Θ. 419.
Πιθηκός νῆσοι. Θ. 743.
Πιθῆμνος, καὶ Πιλῆμνος, πάππος,
Τέρνη, ἢ πρόπαππος. Ι. 79.
Πίκος Φαύνη πατὴρ. Ζ. 183—Ἀπορη-
Σωθεὶς ὑπὸ Κίρκης, καὶ εἰς τὸν Ἀρειον
Πίκον μεταβαλὼν, ἥτοι τὸν Δρυο-
κολάπτιων. Ζ. 202.
Πῖλοι ἐροφόροι. Η. 689.
Πῖλος βαρβαρικός. Δ. 235.
Πιλῆμνος καὶ Πιθῆμνος, τάτει-
νις ἐφασαν εἴναι τὰς Διοσκύρες.
Θ. 4.
Πιπτοντες ἐν πολέμῳ ἐπὶ τὰς ιδίας
πατρίδας ἀνεκομίζοντο· ὡς Σαρπη-
δῶν, καὶ Γλαῦκος, καὶ ἄλλοι. ΙΔ.
618.
Πῖσαι Ἀλφει. Ι. 190.
Πισσήεις ιδέως. Θ. 842.
Πλάνης ἐνιαυτὸς ἐβδόμος τοῖς ἀμφ'
Ἀνείαν. Ε. 658.
Πλάττεαθαί δηλοῖ τὸ Φαινοπροσω-
πεῖν. Α. 228.
Πλευραὶ ἐν δώσις. ΙΑ. 852.
Πληγὴ ὑπὸ Τύρνα, Παινδάρεω δίχαι Πιλ
κεφαλιώ διελέσσα· οἷα καὶ ἡ ὑπὸ Πύρ-
δω τῷ Ἡπειρωτῶν Ἀνακτος τῷ Μα-
μερτίνῳ ισόρηται. Θ. 778.
Πλημμύριον. Γ. 720.
Πλόκαμον ἄλδειν ιερὸν. Ζ. 417.
Πλᾶς δὲ ὑλῶν γίνεθαι δοκῶν. Η. 101.
Πλωτῆρες τὰς ναῦς κατασέφορτες.
Δ. 460.
Πλωτῆροι κακὸς οἰωνὸς τὸ πυράν τη-
νας κατιδεῖν ἀναγομένος. Δ. 722.
Πνεῦμα διὰ πάντων δῆκον. σ. 790.

Πνιγα-

Πνιγαλίων ἡ. **Πνιγάμων**, ὁ καὶ
Ἡπιόλης, καὶ Ἡπιαλος, σύμπτωμα
τοῖς ὑπιώτεροις ἐπισυμβάνον. ΙΒ. 941.

Πόλις πρὸς Σελιώις χαλκέοις ἀμωμένη
δρεπάνοις. Δ. 562.

Πόθος ἐπαναβιώσεως τοῖς ἐν Ἀδε· πε-
ρὶ ἐαὐθυποφορὰ μὲν Αἰγαίου, ἀπάν-
τησις δὲ Ἀγχίσθ εἰκτενεσέρα. 5. 783--
787. 788—818.

Πόθος τὸ ἐπιδῆσμα, ὡς ἐν τις θανάτω
ὑπερον, διαμιλώσω ἔχοι τοῖς ὑποχθο-
γοῖς τιῷ τὸ πολεμίς ἀναίρεσιν. ΙΑ.
185.

Ποιηταὶ ὑπερβολῶις καθ' ὑπερβολῶις
χρῶνται. Δεῖ δὲ τὰς ὑπερβολῶις τὰς
ἐπαλλήλως ἐπιστρεψομένας προβαίνειν
κατ' αὐξησιν. Θ. 697.

Ποιηταὶ τὰ ὑποκείμενα ποικιλοχρόως
καλλώντες. Α. 634.

Ποιηταῖς ἐφεῖται ψέματα. 5. 116—
—Καὶ ἐπαυθεντεῖν τοῖς ὄντος, ὡς
καὶ τοῖς πρόσγυμασιν. Θ. 795.

Ποιῶν ἕδη παντοῖς, ἀμπλακήμασι
παντοῖς ἐπαγομένων. 5. 666—675.

Πολεμισᾶ τίκτεν λέγονται τιῷ πα-
ρεῖσα, υπὲρ τῆς μαχόμενοι θυήσκεσιν.
Ι. 25.

Πολεμισᾶ, ενισαρμένης τὸ ἀγῶνος, δέη-
σις καὶ ἐυχὴ. Θ. 420—426.

Πολεμισῆς σέρβων κατὰ τὸ τῶν πο-
λεμίων συζήματος, ὅμοιος ἐμπρησμῷ ἐν
ὑλῇ δασάνθε συμβαίνοντι. Ι. 431—Καὶ
Κάπρῳ δὲ παραβάλλεται, ὡς αἴλαχος
λέοντι. Γ. 540.

Πόλεως κατασκευὴ, καὶ κοινὴ ἀναθή-
ματα καὶ οἰκοδομήματα. Α. 460.

Πόλεως καταβολὴ, τῶν θεμελίων δι-
ἀρότρος διαγραφομένων. Ε. 797. —Ἐκ-
πολιορκημένης Πόλεως περιγραφή.
ΙΑ. 918—Καὶ ἡ τῆς Λατίνων ἐκπολιόρκη-
σις. ΙΒ. 692.

Πόλεις καὶ Πολίχνια περὶ τιῷ Ῥώ-
μιῳ: Γάβιοι, Φιδιώαι, Κολλα-
τίναι, Πωμέτιοι, Πανὸς Ἀσυ,
Βόλαι, Κόραι. 5. 841—844.

Πολιὴ ἄλι. Ε. 822.

Πολίτης ὁ τὸ Πριάμος, πρὸ τῶν τοῦ
πατρὸς ὀφθαλμῶν ἀναρέμενος. Β.
569—581.

Πολίχνιον Ἀμβρακίας, ἐν ᾧ ὑπὸ Αὐ-
γύστου, μετὰ τιῷ Ακτιανῶν νίκαι, ἐκ-
τίδη ἡ Νικόπολις. Γ. 294.

Πόλις νύσσα μεσάτη. Ε. 887.

Πολυβούτης. 5. 530. Λύτ:

Πολυδεύκης καὶ Κάσωρ. 5. 140.

Πολυδώρης τὰ περὶ τὸν τύμβον ἐποφ-
θέντα τε καὶ ἀκεφάλεντα τεραῖσια. Γ.
43—49.

Πολυμηνίδορος, καὶ ἄλιν τῶν ἐπὶ^{τούτης}
Θράκης διωασευσάντων, ἀμότης. Γ. 54.

Πολυφήμος τὸ Κύκλωπος ὁ ὀφθαλ-
μὸς, ἵσος ἀποίδι Ἀργείη, ἡ λαμπάδ-
ηλίσ. Γ. 664.

Ποπλωνίη, Ἐτρέξιον Ἀσυ. Ι. 181.

Πόρηη. Δ. 151.

Ποσειδῶνος ἀρματηλασία. Α. 162—^{τοι-}
ποιοὶ οἱ αὐτεῖ. Α. 172.

Ποσιδῆιον Ἀσυ. Β. 675.

Ποταμοί, ἐτερόχροα ἔτεροι τὰ ἐξ αὐ-
τῶν ποτιζόμενα πάσα αναδεικνύτες.
Γ. 372.

Ποτίολοι. Γ. 465

Πόλις ποδὶ ἡρέτειο. Ι. 386.

Πραινέση πόλις. Ζ. 726—730—ἡ καὶ
Πραιμνέση. Η. 584.

Πρεσβάται, υπὲρ τὸ ἐξεῖναι τὸς ἐν τῷ
πολέμῳ πεσόντας αὐτεδομῇ τε καὶ
κηδεύσων. ΙΑ. 101—102.

Πρίαμος οἰκτείρειν ἔτοιμος. Β. 154.—
—Τάττα τῶν Ανακτόρων ἐκπόρθησις.

Β. 471—480—Νυοὶ αὐτεῖ ἐκατὸν. Β.
539—Πρίαμος, Πύρδε τὸ απάνθρω-
πον κατουεδίζων. Β. 583—Βέλος αἰρε-
νὲς κατ' αὐτεῖ ἀφίεις. Β. 588. 59—

—Πρίαμος ὃ πύρδε σαρκάζεται.
Β. 590—Ἀναιρεῖται. Β. 593—Κορμὸς

ἐπ' αἰταῖς καταί. Β. 602—Πρίαμος
ἔτι νέος εἰς Σαλαμῖνα πολὺ καταπλέυσας.
Η. 165.

Πρίαμος, ὁ γένος, τίς ποτε λῶ; Ε. 588.

Πρίβερνον πόλις Ἰταλική. ΙΑ. 564.

Πρῖνος τῷ Δῃ ἀνακεμένη. Ε. 133.

Πρῖσκοι Λατῆιοι. Ε. 625.

Πρῖσις, ναῦς ἐπώνυμος τῷ κήτει διὰ τῷ
ἐν αὐτῇ παρασήμῳ. Ε. 120.

Προαναφάνησις τῆς περὶ τὸν ποτα-
μὸν ἀπωλείας Αἰγαίος. Ι. 48.

Προβόλεια. Δ. 141.

Πρόκας. 5. 835. 836.

Πρόκρις. 5. 488.

Πρόδρησις πολέμων ἐσομένων, Καρχη-
δονίων μεταξὺ καὶ Ῥωμαίων. Δ. 680—
—684.

Προσο-

Προσοχή, τῶν ταῖς νεκρικαῖς πυρᾶς περιεζηκοτῶν, μὴ προσβεθεῖν τῆς ίῶν σωμάτων ἐξαναλώσεος· καὶ ἐκλογὴ τῶν ἐν ἀυταῖς περιλειφθέντων ὅσέων τῆς Φλογὸς ἀπομαργανθέσης. ΙΔ. 205 —212.

Πρότονοι ηἱοίς τίνες; Η. 732.

Προχύτη αὐτὴ, καὶ Ἐναρία· πόθεν τῇ Νήσῳ ἡ κλῆσις; Θ. 742.

Προυμνόθεν οἱ πάλαι εἰώθεσαν προσεμίζεθαι. 5. 3.

Πρών Κιρκαῖος. Ζ. 851.

Πρῶται δάτες. Α. 772.

Πρωτέως σῆλαι ἐν Λίγυπτῳ. ΙΔ. 270.

Πτελέα, ὄνείρων ἔδεα. 5. 313.

Πτερὸν ἐπὶ σρατῷ. ΙΔ. 629—Πτέρυγες αἱ ἵππαι Ἰλα. Δ. 128.

Πτιώα ἀκταῖς. ΙΔ. 259.

Πυγμαλίων, δέκατος γενέθλαι χρονολογῆται ἀπὸ Λράμ, ὃς φίλος τῷ Σολομῶντι ὑπῆρχεν. Α. 379.

Πυθαγορικὴ δόξα, περὶ ίῆς τῶν ἐν "Ἄδῃ ἐπὶ τῷ γῆς ἐπαναβιώσεως. 5. 777. 778. Πυθαγορικὸς λῆροι. 5. 807—889.

Πύκτωμι, εἰς ήτταν Γό πεσεῖν χαμάζε ἐπὶ ἐπελογίζετο. Ε. 474.

Πύλαι αἱ τῷ Τροίας Ἀγεοι, ὅσαι ἡρῷοντο. Β. 807.

Πύλαι ιεραὶ αἱ ἐπάρατοι. 5. 628.

Πύματα δάρεα, τὰ ἐν ταῖς κηδείαις. ΙΔ. 25. Λύτ:

Πῦρ καπνηρὸν. Η. 264.

Πυρᾶς νεκρὸς τριττὴ περικύλωσις. ΙΔ. 193.

Πυρᾶς ἐπὶ ταῖς τῶν νεκρῶν, ἄττα εἰώθεσαν ἐπιδρίπτεν. ΙΔ. 198.

Πυράκτωσις σιδῆρος ἐν ὕδαισι σίγοντος. Η. 469.

Πύργοι, Ἀγα. I. 195.

Πύργος ἡ ἐπὶ τοῖς Πριάμοις μεγάροις. I. 492.

Πύργος Ξύλινος κηνητὸς, ὃν Τύρνος προς ἀμιαντού τῷ Ἀγεος ἐτεχνίσατο, Φλογὸς τῆς παρὰ Τρώων γενόμενος παρανάλωμα. ΙΒ. 701.

Πυργῶ, τὶς; Ε. 682.

Πύρρος ὁ τῷ Ἀχιλλέως, ἐν προθύροις τῶν Πριάμοις Αινακτόρων μαχόμενος. Β. 503.—Πατρώζων. Β. 526—Πρέστος τοῖς πατερώοις βωμοῖς, ὑπὸ Ορέτες δολοφονίας. Γ. 352, 353.

Πωτέτιος οἶκος, καὶ ἔτερος Πεινάριος, ἐπιφανῆς. Η. 278. 279.

P.

Ραδάμανθυς, σωάμος Μίνωι, τοῖς ἐλαστικοῖς δικαιστέοις. 5. 473. καὶ 5. 619.

Ραμνήτης ὁ ἄναξ, δέγκων ὑπὲ Νίσου κατακτενεται. Θ. 337—339—Τέττα τὰ Φάλαρα, ἐξ ἧλεος εἰς ἄλλον μεταπεσόντα, καὶ ὡς ἔναρξε τέως ὑπὸ τῷ μερισκίᾳ Εύρυαλε αἰδηντα. Θ. 374—379.

Ραντισμὸς τῶν ἐπὶ ἐνταφιασμῷ νεκρῶν παρεσταθεῖσιν, ὡς ἥδη τῆς προσερπῆσης μεταχοντων, πρὸς καθαρισμον. 5. 259.

Ρέας τὸ ἄρμα ὑπὸ Λεόντων ἐλκόμενον. Γ. 120.

Ρέμις τε καὶ Ρωμύλος τῶν ἐκτεθέντων Βρεφῶν ἡ τροφός. Η. 654—658.

Ρεύματα θαυμάζοντα, ἐν χήματε πρωτοποιίας. Η. 95.

Ρῆνος ποταμὸς δίκερως. Η. 853.

Ρῆξις τῆς Σπελλας ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. Γ. 438—442.

Ρῆσος καὶ τὸ κατ' αὐτὸν. Α. 513—Ἐπ' αὐτῷ τε, καὶ ἵππων τῶν αὐτῷ χρησμὸς. Α. 515.

Ρίπτειν τὸ σάκος ὄπισθι τῷ νάτῳ λεγεται, ὃ ἐν πολέμῳ αἱ Φυγιῶν τρεπόμενος. ΙΔ. 644.

Ριφεὺς ἐπὶ Κοροβίψιον αἰτιερθάς, καὶ Πάνθοος, κτ. Β. 453.

Ροίκος. Η. 305.

Ροίτειν Τρεάδος ἀκρωτήριον. Γ. 114.

Ροιτήτος γυαὴ ἡ γραῦς Βερόη, ἡ Δαρεύλης δάμαρε, ἡς ἡ Ίρις αἰνελῆφε τὸ ἔδος. Ε. 682. 683.

Ροῖτος ἀναιρεθεῖς, ἐν ᾧ τῷ Κρητῆρος ὄπισθι φέτο κρύπτεθαι. Θ. 361.

Ροτόλοις πυρὰ καίουτες, καὶ νυκτὸς Φυλάσσοντες Φυλακαῖς. Θ. 164—170.

Ροτόλων φόνος ἐπιχαμενύντων. Θ. 341—350.

Ρύφαι, Βάθυλος καὶ Καμπανικὰ Αση. Ζ. 790.

Ρωμαικὸν Ἀγα. τὸ Παλάντιον. Η. 325.

Ρωμαίων κράτος, καὶ γίκαι κατὰ δαφέρων ἐθνῶν. Ζ. 647.

Ρωμαίων

Πρωμαίων (ὑπό) αἱ ἐις μάχῃ προκλήσεις, ἥτοι αἱ τῇ πολέμῳ αἰνακηρύξεις, ὡς εἴγινοντο. Θ. 53.

Πρωμαλεότης ἀνθρώποις τῇ τῇ χρόνῳ προόδῳ ἐκλείπεσσα κατὰ τὸ αὐτοφρον. ΙΒ. 932.

Πρώμεγις οἱ ἑπτὰ λόφοι. 5. 851.

Πρώμης ἐπαυνος, παραθέσεις Κυβέλης τῆς Βερεκιωτίας. 5. 853—854.

Πρωμέλιος καλάμη, ἥ τὸ Πρωμύλιον οἴκημα κατ' ἀρχὰς ἐπερέψεσσα. Η. 675.

Πρωμέλιος δίλοφος, ὁ ἐξ Ἀρεος, τῇ καὶ Κυρίᾳ ἐπικληθέντος. 5. 847. 848.

Σ.

Σαβίναι, αἱ ἐν τοῖς Κιρκησίοις τελεμένοις ἀγῶσση ὑπὸ Πρωμαίων αὐτοφραδεσσα. Η. 660.

Σαβίνος πατὴρ, τὶς γενέθλια ισόρηται; Ζ. 190. Αὐτ: 191.

Σαβίνων ἔδιος Ζ. 756.

Σαβίνων μεταξὺ καὶ Πρωμαίων διαλλαγὴ, δι αὐτῶν τῶν αὐτοφρεσσῶν γυναικῶν, Ἐρσιλίας ἡγησαμένης. Η. 664.

Σάριος τὸ Τύρυν, ἐπταβόειον παρεῖ Μάρων, ὡς καὶ τὸ τῇ Αἴαντος παρὸ Ομήρ. ΙΒ. 958.

Σακραντοι. Ζ. 847. Αὐτ:

Σαλακία ἥ Ειηλία. Ι. 79.

Σαλαμίν νῆσος. Α. 666. καὶ Η. 165.

Σαλεντῖνοι, Ἀποικία Ἰδομενέως. Γ. 423. 424.

Σάλιοι, οἱ φύλακες ὑπὸ Νεμᾶ κατασάντες τῆς Διοκετεῖς πέλτης. Η. 295 — καὶ 688.

Σάλιος καὶ Πάτρων τίνες; Ε. 311.

Σαλμωνεὺς ὁ αὐτιβροντῶν τῷ Δι. 5. 63 ο.

Σάλπιγξ Τυρσιωή. Η. 547.

Σάρεος Θρακώα Ζ. 221—Τῇ Ήρῃ προτραμένη. Α. 19. 20.

Σαρκασμὸς Πύρδον κατὰ Πριάμος. Β. 590—Τύρου κατὰ Εύμηδες, ἐπὶ τῷ αὐτοφρεσσε. ΙΑ. 575.

Σάρνος ποταμὸς. Ζ. 789.

Σαρπηδὼν. Α. 109.

Σαρφάσαχ. Ζ. 789.

Σατύρη λίμνη. Ζ. 853.

Σαυρομάτιδες, αἱ περὶ τὴν Θερμάδον· τῆς ὄχθων. ΙΑ. 689.

Σεγένη, ἥ καὶ Εγένη. Ε. 758.

Σειρώνων σκόπελοι, καὶ τὰ περὶ τῶν

Σειρήνων αὖτε μενεῖ. Καὶ Νῆσοι δὲ

Σειρίωνται, αἱ Καπρέας. Ε. 917. Αὐτ:

Σείρον, ὄργανον κροταλισικὸν. Η. 821.

Σελιωοζήμονες πέλται. ΙΑ. 693.

Σελινῆς Φοινικόσσω, πόλις. Γ. 733.

Σέλματα νηὸς, Σελιδώματά τινα ὄντας; 5. 451.

Σερράνος ὁ Φαθροίω ἐφάμιλλος. 5. 922. Αὐτ:

Σηματα νηῶν Α. 203.

Σημᾶται ἐν τοῖς σερατοπέδοις πηγνύμεναι. ΙΑ. 19.

Σίβυλλαι μάντις. Γ. 467—469—Ἐπὶ

Φύλαιοις τὰ μαντευόμενα γράφεσσα. Γ. 471—476—Ἀιδοΐη 5. 11.—Καὶ ταύτης

Ἄντρον. 5. 12—Δηϊφόβη καλεμένη,

ἥ Φημονόη. 5. 42.—Μακράιων.

5. 356. καὶ 687.

Σιβυλλικὰ Βιβλία. 5. 81—Καὶ οἱ ἐρ-

μηνεύειν αὐτὰς τεταγμένοι, 5. 84.

Σιγαλέα τέχνη ἥ Ιατρική, ὥπως ἔρη-

ται διαφερόντως τῶν ἄλλων. ΙΒ. 415.

Σίγειον Ἀκρωτ: καὶ Σίγειος πορθμὸν. Β. 332.

Σιγηρᾶ Αμύκλαι. Ι. 599.

Σιγμα, καὶ Σιξίς, καὶ ὧδαι ἄστρυμον.

Η. 464.

Σιδήρος πυράκτωσις, σίζοντος ἐν ὕδατι.

Η. 464.

Σίδικες λαοί. Ζ. 778.

Σίζον πῶς τὸ δόρυ ἐν τῷ αὐτοφρεσσα λέ-

γεται; Θ. 436.

Σικανία ἥ Σικελία. Α. 603—Σι-

κανὸι οἱ πάρος. Ζ. 847.

Σικελῶν καὶ Αὔσονίων πλήθη.

Η. 341.

Σικλοι Ζ. 780.

Σιμόεις Τρωϊκός. Α. 109.

Σιμόεις τὸ ἐπὶ τῇ Βεθρωτῇ φέντεον,

ὅπερ δέ τως ὡνόμασεν Ἐλειος, πολλὰ τῶν ἐν τῇ Ασει καὶ ἄλλα κατὰ μί-

μησιν τῇ Τρωϊκῇ ἐπιτηδεύσας. Γ. 322.

Σίνων, ὑπὸ Τρωῶν αἰλὸς δῆθεν, καὶ

οἵον ἀκανθέλκομενος. Β. 60—Προπηλακι-

ζόμενος, πανομενος, κτ: Η. 68—Μεμ-

ψιμοιρῶν τε καὶ περιπαθῶς ποτινώ-

μενος, αὖτε ἐν υποκρίσει. Β. 73—Ἐκμε-

λισσων, καὶ εἰς οἴκτον δαρδίως κινῶν Τέσ-

ακέσοντας. Β. 77—Ἀγακεινόμενος παν-

τοίως

i 2

- τοίως.** Β. 79—Ος τις ποτὲ ὁ Σίνων
ὅτος ὑπάρχων ἦν. Β. 83—Ἐπαγγελ-
λόμενος αὐγχισένειν τῷ Παλαιμήδει. Β.
90—Ἐπιβλέψεωθαὶ φάσκων ὑπὸ Οδυσ-
σέως. Β. 110.—Τιὼν ὑπὲρ αὐτῷ ἀπο-
λογίαν ἐπισφραγίζων, ὡς ἄρα τῆς σω-
τηρίας ἀπογνώς. Β. 106—Δειλιαν ἔτι
πρεσεπιπλαττόμενος. Β. 113—Τὰ περὶ¹
τῆς τῶν ἀποπλευσάντων Ἀχαιῶν πα-
λινοήσεως εἰς τὰ ἴδια, πρὸς τὸ οἱ
σκοπούμενον διεξιῶν. Β. 114—Καὶ ὡς
φεύγων αὐτὸς ἐν, καὶ κρυπτόμενος ἐν
τενάγεσιν. Α. 142—Ἐτι περὶ τῷ αὐτῷ.
Β. 143—Σίνων χᾶρας ἀνατείνων, εὐ-
χόμενος, ἢ μαρτυρόμενος τὸς Θεοῖς. Β.
162—Ἀποτασσόμενος τοῖς Γραικοῖς. Β.
166.—Κατὰ τὸν ἑαυτῷ σκοπὸν τὸ τῷ
Δρεσέᾳ ἵππῳ μέγεθος διερμιώσων. Β.
201.—Τὰ τῷ μηχανεργήματος κλεῖθρα
αὐτὸς διανοίγων. Β. 277.
- Σκιπιάδαι** δύο, καὶ δύο δὲ ἔτεροι. Περὶ
ποτέρων ἄρα ὁ Ποιητὴς ἐνταῦθα λέγει; σ.
922.
- Σκυλακεῖον.** Γ. 578. καὶ Λύτ:
- Σκύλλα** ναῦς ὅντων καλεμένη, ὡς ἐκ
τῷ ἐπ' αὐτῷ παρασήμῳ. Ε. 126.
- Σκύλλαι** δίμορφοι. σ. 317.
- Σκύλλης** πέρι καὶ Χαρύβδεως. Γ. 444—
446.
- Σκύριος** ἥβη Πύρρῳ ἐπομένη. Β. 511.
Λύτ.
- Σοράκτη** πόλις. Ζ. 744—746.
- Σοράκτης** Ἀπόλων. ΙΑ. 719.
- Σοράκτιοι** ἐπ' ἄνδρας, βαίνοντες. ΙΑ.
822.
- Σπάδονες.** Δ. 234. Λύτ:
- Σπάρτη** (δια), οἱ ἐκ τῷ Δρεσέᾳ ἵππῳ
ἐκκαθιδέμενοι τίνες ὑπῆρχον; Β. 280.
281. καὶ Λύτ:
- Σπινθῆρες** ἐκ τῆς σὺν τῷ χάλυβι
προσρίψεως ἀττούτες. σ. 7.
- Σπλάγχνα,** τὰ ἐκ τῶν θυμάτων ἐν
κύμαις προσριπτέμενα. Ε. 246. καὶ
820.
- Σπουδαὶ** ἄκρωτοι. Δ. 785.
- Σπουδαὶ** ἐπὶ τῶν ἀποιχομένων, μονό-
σωνδοι, δισσονδοι, τρισσονδοι. Γ. 69.
- Σπουδαὶ** ἐπὶ διαλύσει σωεσῶτος πο-
λέμῳ. Η. 665.
- Σπόνδυλοι**, οἱ καὶ Ἀσράγαλοι
καλέμενοι. Ι. 140.
- Στασιασῆς** μὲν, εὶς Πολεμισῆς δὲ.
ΙΑ. 354.
- Στερόπης**, τῶν Κυκλώπων ἐς τῶν ἐν
- τῷ Ἡφαίσῃ χαλκέῳ ἐργαζομένῳ. Η.
442.
- Στεροπὴ** αἴφυης ἐκραγεῖσα. Η. 545.
- Στιβάς** σφενδάμνως. Η. 183.
- Στιβαθείσης** ἐπὶ φυλάδος, δέρμα
Διβύσσης "Αρκτεῖς ἐπισρωθέν. Η. 383.
- Στοῖχοι** ἐρετῶν ἐπὶ νεῶς. Ε. 124.
- Στόλος** χλιονεύτης. Κ. 213.
- Στοναχῇ** πελάγες. Ι. 580.
- Στρατηγὸι** τοῖς ἔγχεσιν αὐτῶν ἐπι-
κεκλιμένοι. Θ. 233.
- Στρατηγῶτος** πρόνοια. Θ. 40.
- Στρατηγὸς** τὸς εἰς φυγὴν σκεδα-
νυμένος σρατιώτας ἀνακαλῶν, καὶ
ἐπισταύγων. Ι. 393—398.
- Στρατιωτικὰ** ἐπιφθέγματα, ἢ ἐπι-
φωνήματα: Ἐλελεύ, Ἄλαλα, καὶ ἐτερ
ἄττα ὅμοια. Ι. 279.
- Στρυμόνιαι** Γέρανοι, ἐπὶ σρατιώτην
καὶ ἀλαλητῇ καὶ **Στρύμων** ποτα-
μὸς ὅπῃ ἔστι. Ι. 282. καὶ ΙΑ. 608.
- Συγγένεια** Λίνεάς τε καὶ Εύανδρες. Η.
137. 138.
- Συγκέκοπτάπως** ἢ Νίσις Φράσις,
τῷ ἀντίψυχον ὑπὲρ Ἐυρυάλες τῷ ἐρω-
μένῳ ἐαυτὸν προβαλλούτος. Θ. 444—
447.
- Συγχαῖος** τίς; Α. 373.
- Σύλας** ὄρος. ΙΒ. 742.
- Σύλμων**, πῶς ἄντικα κατὰ τῶν γάτων
τέτρωται; ἐν τέτο τῶν παρὰ τῷ Μά-
ρων ἀνεκτιλύτων ἀπορημάτων ἐρηταί.
Θ. 429.
- Συλανὸς**. Η. 623.
- Συλαΐα**, ἢ **Συλβία**, ἢ Τυρδέως θυ-
γάτης. Ζ. 522.
- Συλαΐος**, ἢ **Σύλβιος**, ὁ ἐξ Λίνεάς
καὶ Λαουνίας ἐξ οὐ καὶ οἱ ἔξης ἄρ-
χαντες ἐκλήθησαν **Σύλβιοι**. σ. 828—
834.
- Συλαΐος** Λίνείας τίς; σ. 837.
- Σύμαιθος** ποταμὸς Σικελίας. Θ. 607.
- Σώαμμα** πολέμῳ, ὁ ἐν τῷ μάχῃ μα-
νετικὸς ὁν ἀριστεὺς ἐρηταί, ὁ καὶ τὸ
ἄλλος σκεδανυμένος, εἰς τύχοι, εἰς ἐν
σωάπτων, καὶ πρὸς τιὼν ἔνσασιν τῶν
πολεμίων αὐτικαθισαμένος ἀνδριζεθαί
ὑπαλέθων. Ι. 457.
- Σωασισμὸς** σρατεῖ ὁ κατὰ χελῶ-
νια. Β. 470. καὶ Θ. 527.
- Σιώδεσμος** ὁ ψυχῆς τε καὶ σώματος
ἐστιν ἀπόρρητος καὶ δυσερμιώσετος. σ.
404.

Σιωέν-

Σιωένχεθαι χρὴ καὶ αὐτὸς τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἀντῶν ἐνχορένοις. σ. 59.
Σιωθῆκαι διὰ πυρός τε καὶ ὑδάτος ἐπιτελέμεναι. IB. 125. Αὐτός:
Σιωθήκαις ἐπ' ἀπληρώτοις λινοσκεπῆσς παρασιῶν, ὑπεληφέντις, ήτος σωτιθεμένων. IB. 126.
Σιώθημα, τὸ ἐκ τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλικῆς νεώς, πρὸς τὸν ὑπὸ Τροίαν δοθὲν, τῷ Δρεπᾷ ἵππῳ ἐντὸς ἐνεδέκουντας. B. 273—275.
Σιώθημα πολέμῳ τῇ ἐξ; B. 399. καὶ Z. 684.
Σιωθημάτων καὶ τοῖς Νευτικοῖς σόλοις γίνεται χρῆσις. I. 275.
Σιωτυχία Ἀγχίσχ τε καὶ Αἰνέϊς ἐν Λέδῃ. σ. 749—756. “Οτε καὶ Ἀγχίσχ τῷ πατρὶς ὁ κύος Αἰνέας αὐτιλαβέθη μάτιῳ ὠρέζετο. σ. 726.
Σύρτεις τυφλαὶ. A. 580.
Σύρτεις φάρμοις ανάμικτοι. Γ. 582.
Σύρτεις αἱ απέναντι Διβύαις. Δ. 44.
Σύφαξ, τὶς; Δ. 142.
Σφαγίων ταῖς δοραῖς εἰώθεσσαν οἱ μεντευόμενοι ἐπευνάζεθαι. Z. 93.
Σφεινδάμνινον ξύλον. B. 118.
Σφεινδόνης τριττὴ περιφγωγὴ. Θ. 610.
Σφηκῶν (παρὰ) ἡ τῷ τὰ τόξα φαρμάσσειν ἐπίνοια. Θ. 800.
Σφῆνες αἱ θεάτρες, τίνες; E. 701.
Σφηνοειδῆς σρατιᾶς παράταξις, ὅποια; IB. 476. καὶ IB. 600.
Σχῆμα ὑπαλλαγῆς. E. 615.
Σχῆμα ἐπαναδιπλώσεως. H. 73.
Σχῆμα (ὑπὸ) δέες διαβολὴ δριμυσσομένη, ὡς ἂν φορέστερον ἡ ἐπιτριβομένη μέμψις καθάψειτο. IA. 427.
Σχοινία ἐκ σύπητος. B. 252. Αὐτός:

T.

Tοέβυρονον καὶ Σύλαις, ὅῃ Ἰταλιωτικὰ. IB. 742.
Ταΐσερὸς ὁ ἐκ βέλτους αφιέμενος μόλυνδος. Θ. 611.
Τάλαντα νομισμάτων, τῷ ἀξίᾳ διαφέροντα. E. 116.
Τάλαντον μέγα. E. 257.
Τάνταλος, καὶ τὰ περὶ αὐτῷ. σ. 661.
Τάραχος τῶν Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων ἐπὶ Μαρκέλλας τῷ αἱριέως. σ. 936.

Ταρκιώτοι ἄνακτες. σ. 890.
Ταρκιώτος τῆς Βασιλείας ἐξελαθεῖς. H. 671.
Ταρπέη ἄκρα. H. 362.
Ταρρός ἐξ ἀπαλῶν κλαδῶν, εἰς φέρον νέκυος. IA. 64.
Ταρτάρεος Φλογέθων. σ. 602
Τάρταρος. σ. 327—Τάττα τρίσιχος τάχη σ. 600—Τάττα βάθος. σ. 631.
Τάρχων τὸς ποτε ἦν; H. 525—Ἐτεράποις ἀπαγορεύων τὸν ὑπὸ Ἡγῆτορι ὅμοεθνῆ ἐκρατεῖαν. I. 163—Τὸν μάχιλα ἀποκαθίσησι, τὸν εἰς Φυγὴν τραπέντας σωαλίσας. IA. 764—Τάτου Ἀνδραγάθημα, Βενύλον ἀπὸ τῷ ἵππῳ ἐφ’ οὗ ἐπωχεῖτο, ἐξαρπάσαντος. IA. 776.
Ταῦρος ἀργός τε καὶ πίων σίλβαιν εἴρηται. Γ. 23.
Ταυρομαχίας εἰκὼν, ἐπὶ Αἰνέᾳ τῷ καὶ Τύρνῳ εἰς τὸ μονομαχῆσαν σωερχομένων. IB. 743—751.
Τέγειον ἄρε. H. 477.
Τελαμὰν. H. 163.
Τένεδος νῆσος. B. 21.
Τεράσια, τὰ περὶ τὸ Παλλαῖον. B. 186. Αὐτός:
Τέρας Φαενὸν, τὸ ἐπὶ Ἀσκανίῳ. B. 737—738.
Τερατώδης διαπύρσευσις, περὶ τὸν καφαλίων τῆς θυγατρὸς Λατίνης. Z. 77.
Τετράκις ὁ Δέρειος ἵππος προσκόψας, ἐν τῷ εἰς τὸ Τροίας Ἄσυ εἰσέλκεθαι. B. 259.
Τετρίκης κλώμακες. καὶ Σευήρας, ὁρέων τῶν παρὰ Σαβίνοις. Z. 764.
Τεύκρος (οἱ ἀπὸ). Α. 257—Τεύκρος ἀντὸς. A. 666. καὶ Γ. 14—Τεύκρος φύτλη. σ. 547. 548.
Τεύκρων οἱ Ἀρχηγοὶ ἀγρυπνεῦτες. Θ. 230.
Τεύχεα τοῖς τῶν ἐνταφιαζομένων Τύμβοις ἐπιπηγνύμενα. σ. 1263.
Τεχθὲν ἔραζε τὸ βρέφος ἀναληφθὲν, γυνῆσιον ἐτίθετο τέκος τῷ ἀναλαβόντος. Θ. 207.
Τηβενυοφόρον ἔθνος τὸ Ρωμαϊκὸν. A. 306.
Τιβερῖνος. σ. 102. H. 32. καὶ 345.
Τιβερῖνος ὁ τῷ ποταμῷ ἔφορος δαίμον. Z. 31—Τάττα τὸ ἄμφιον γλαυκόχρον. Carbasus. H. 34.

Τιβερίς

- Τίβερις ποταμός σφραδός, ξανθός.** Ζ. 32—Ο αὐτὸς καλός ποταμός προσεγγημένος. Ζ. 460—καὶ Τυρένην δεῖθρον. Ζ. 711—ἡ Κεραός. Η. 79.—**Τίβερις Τύρου** ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντα φιλίως ύποκοδεξάμενος, καὶ σῶν παραπέμψας τῷ δευματί. Θ. 847.
- Τίβουρα πόλις.** Ζ. 676.
- Τιβύρτος, Κάτιλος, Κόρσας, Άδελφοι.** Ζ. 718.
- Τίβρις καὶ Φάβαρις ποταμοί.** Ζ. 766.
- Τίβοις γίγας, Τύσκων Αρχων, λησέας ἔκδοτος.** Η. 343.
- Τιθωις ἀκοίτη, Ήώς.** Η. 399. Λύτος.
- Τίμαβος ποταμός.** Α. 266.
- Τιμή τῷ ἔργῳ προσγίνεται ἐκ τῶν χερῶν τῷ ἔργῳ μέντος.** ΙΑ. 74.
- Τίρως πόλις Αργολική.** Η. 136.
- Τισιφόνη.** Σ. 606. καὶ 624.
- Τιτάν ὁ ἥλιος.** Δ. 126.
- Τιτήνιος ἥβη, οἱ Τιτᾶνες.** Σ. 634.
- Τιτυός.** Σ. 649.
- Τόξα χυμοῖς δηλήμοσι χρέεν, Σκυθρών ἐξ ἡ Λατίνοις τοξικὸν ἔρηται καὶ τὸ δηλητήριον Φάρμακον.** Θ. 800.
- Τοξεύσεως περιγραφὴ.** Ε. 523.
- Τοξευτής τὰς βραχίονας αὐγεῦσαν επίσω, ἵνα εὐτονώτερον τοξεύσῃ.** Θ. 645.
- Τορκάτος αἰνοδίκης πόθεν Τορκάτος κέκληται;** Σ. 900.
- Τραβέη Τήβεννα.** Ζ. 201.
- Τράπεζαι πρῶται καὶ δέυτεραι.** Η. 294.
- Τραπεζῶν κατάβρωσις.** Γ. 317.
- Τρήρων πέλαια.** Ε. 221.
- Τριετηρικὸι ἄγανες ἐν Δατίῳ.** Η. 729.
- Τρινάκρια ή Σικελία.** Ε. 312—Καὶ ακτὴ Τρινάκριος. Α. 216—ἡ Αἴτνη. Γ. 579—Καὶ νέοι Τρινάκριοι. Ε. 317.
- Τρίποδες, οἱ μὲν ιεροὶ, οἱ δὲ κοινοί.** Ε. 114.
- Τρίποδες, καὶ τάλαιται χρυσᾶ.** Θ. 270.
- Τρίπλοκος θώραξ.** Ε. 269.
- Τρίς ακτιδῶσα σκοπέλων φωνή.** Γ. 590.
- Τρίς αὐθεός ἐκθλιβόμενος τῇ τῆς θαλάσσης αναρριθμήσας.** Γ. 591.
- Τρίς μάτια ἐπειρήθη καὶ Σωτῆρες δὲ ποιηταῖς τὰ τοιαῦτα φράζειν.** Ι. 724.
- Τριτογένεσις ἡ Αθηνᾶ.** Β. 182.
- Τριττὴ τῷ Ρωμαίων γένες διανομή Ραιμιώσιοι, Τατιλίσιοι, καὶ Νεκέριοι.** Ε. 585.
- Τρίτινες.** Ε. 874. 875.
- Τρίτων, ὁ τῷ Ποσειδῶνος Σαλπιγκτής.** Ι. 221.
- Τρίτων ναῦς, ὃς ἐκ τῷ παραστήματι.** Ι. 221.
- Τροίας ἡ πολιορκία, ἐσ γ' ἐπὶ τὸ δέκατον παρατείνασσε ἔτος.** Β. 14.—Τροίας δῶμα Θεῶν. Β. 257—**Τροίας παλαιότης.** Β. 386—**Τροίας καπνὸς ἀποθέρωσιν.** Γ. 3—**Τροίας ἐπίφροι Θεοί.** Ζ. 128.
- Τροία, καὶ Οιχαλία ὑφενές πάλαι πορθέμενη.** Η. 302.
- Τροία ανάλωτος, εἰ δύο αὐτῷ περιῆσσαν Λινέαι.** ΙΑ. 297.
- Τρόπαιον, ὅ τι διαφέρει θριάμβος.** Ι. 815.
- Τροπαιὸν ὃς, ὁ δρυὸς ἐκοσμεῖτο πορμὸς.** Καὶ ἐτυμολογία τῷ Τροπαιῷ ὄνοματος. Καὶ χρῆσις αρχιλί μὲν παρ Ελλησιν, ἐπειτα δὲ καὶ παρὰ Λατίνοις, τῷ πράγματος. ΙΑ. 5. καὶ 7.
- Τροχιλῖσκοι τοῖς τῷ Δαρεῖον ἵπποι ποσὶ προσαρειρότει.** Β. 252.
- Τρωᾶς, Αἶνος Ποσειδῶνος.** Γ. 4.
- Τρῶες, ἀλλοτε ἀλλως ὄνομαζόμενοι παρὰ Μάρωνος.** Α. 512.
- Τρωιάδες τὰς τῶν πυλῶν σαθμὰς περιπτυσσόμεναι καὶ αἱ τῶν δικημάτων θύραι υπὸ τῶν Αρχαίων σπασθεὶς προσκευόμεναι.** Β. 525.
- Τρωϊκὴ παρεξιπασία.** Ε. 630.
- Τρωματικαὶ τὸ μεταλλαβεῖν ἀλλότριον, σπασθεὶς νοητέον;** Ι. 821.
- Τρωματος ἀντρον.** Θ. 724.
- Τρωστοί, τηνες Θεῶν απεκθῶσ επύγχανον ἔχοντες;** Γ. 2.
- Τρωστοί πηρέσιοι κατ' ἐκδοχήι τοτειοί ἀν δηθείη.** ΙΒ. 828.
- Τυδείδης φέρετος.** Α. 104.
- Τύλλος φαεώνιως ἐμποτίσας τῷ Ρωμαίων ἔθνει, κληθεὶς περ Οσιλιος.** Σ. 885—887.
- Τύμβωσις, γέρας θανόντων.** ΙΒ. 23.
- Τύμπα-**

Τύμπανα, καὶ πυξίδος Βερεκώτιος. Θ.
641.

Τύρωνος ἄλλος Ἀχιλλεὺς. 5. 103—Μνη-
στὶς τῆς Λατίνης Θυγατρὸς, τῶν πολ-
λῶν ἔξοχος ἄλλων καὶ τότε γένος.
Ζ. 57—Ιναχος, καὶ Ἀκρίσιος, οἱ τότε
πρόγονοι διὰ Δασκάνης. **Ζ. 393—368—Ην-**
γχὲ Δασύνη τῇ ἐκ Πιλέθμυς ψὸς, καὶ
Δασκάνης. **Ζ. 437.**

Τύρινος παραμορφωθεῖσται ἀυτῷ τιλ
'Λληκτῷ ἐν Γραῦς εἶδε, ἀθερίζων. Ζ.
472—475—Τύρινος ἀλιθογονικῶς ἐπι-
διεπικρεοπόλομενος. Ζ. 505—Περιγραφὴ
τῆς Τύρις περικεφαλαίας. Ζ. 836—
—Τύρος θεασὺς, σὺν ἵππεῦσιν ἔκοσι
τριάς πολεμίγρις προκαταλαβεῖν ἐπιστέψε-
ται. Θ. 48. καὶ 128—Μεγαλουχῶν
πρὸς Τρῶας κομπάζει Θ. 145—158—
—Γύνονος πελώριος τιλ τῇ σώματος
ἀναδρομήν. Θ. 762—Ἐντὸς τῆς Τρωϊκῆς
οὐχ ρώματος εἰσελάσσας ὡς δῆθεν Αι-
νεῖσαν ἐπιδιώκων, καὶ πάνταχόθεν Βικλ-
λόμενος. Θ. 837—Ιδεῶτι πιστήεντι πε-
ριφρέέμενος. Θ. 842—Εἰς τὸν ὑπορρέον-
τα ποταμὸν καθαλλόμενος. Θ. 844.

Τύριος ἐν εἰκόνι Λέοντος, ὁ δὲ Πάλλας
ἐν Ταύρῳ, ὅμοσε χωρεύτες μᾶχοι γένεοι.
I. 486—**Τύριος** ὃν ἀνέβλεπε Πάλλαντος
ἐπανῶν, ἦ ἐπισταρκάζων. I. 522—Ἐξης
τοῖς Πάλλαντος ἐνάργοις ἐναγυλαῖζόμενος.
I. 527—Ἐνθα κοῇ τὸ ἐσόμενον αὐτᾶ ὁ
Ραψώδος, ὡς ἐκ τῆς Μάσης ἐμπνευσ-
θεὶς προσαναφωνεῖ τέλος. I. 533.

Τύρν8, πρὸς τὰς παρὰ τὴ Δράγκου ἐπαιτιάσεις τε καὶ ἐπιμέμψεις, ἀπάντησις. Α. 394—401—Τύρνος, προκαλεῖται Δράγκιων, συνεχελθεῖν οἱ κατὰ τὸν πολεμίων, εἰς τὸ σῆτον ἀντῶ ἐυψυχίας περιέσιν. ΙΑ. 405—410—Τιὼν: Δράγκις προσκατηγορηθεῖσαν αὐτῷ ἀπόκρευσιν, ἀφ' ἑαυτῇ Τύρνος ἀποσκευάζει. ΙΑ. 411—Τύρνου περιευτολογία μεθ' ὑπερβολῆς. ΙΑ. 413—Τωδασμὸς — ΙΑ. 423—Τύρν8 πρὸς Λατῖνον ἀπόκρισις ἀπὸλογεμένη, καὶ πατέρες προσωριγρεύοντος, ὡς δῆθεν Ἐκύρον. ΙΑ. 430—437—Καὶ μικροψυχῶντα σηρίζοντος. ΙΑ. 448—453.

Τύρνος, τὸν τῆς μονορεχίας τῆς πρὸς
Αἰνέαν κίνδυνον τέως ὑπαναδέχεται.
ΙΑ. 455—460—Ἐστι τὸ ἀναμασαρίζειν
τὸν μίσακα. **ΙΑ.** 262—Κατειρωνένεται
τῶν ἐν ἔργῳ χρείᾳ βλέπειν θα-
βαλλομένων. **ΙΑ.** 482—Κορύσσεται. **ΙΑ.**
511—515—Θωρακικός ἥδη καὶ καθοπ-
λισάμενος, γυμνὸς τὸν κεφαλὴν πρόει-

σι. Διατί; IA 513—Ως εἰ γενικηκώς ἐσθι πρὸ τῆς συμβολῆς τὰς Φρένας πτεργάται. IA. 515—Κλέψυδρα συκοπή διὰ ἐνέδρας τὴν δῆριν. IA. 539—Ταῦ λέχον προλιπῶν ἐν προέτησεν, ἀνέτρεψεν εἰς αυτῷ τὰ τῆς νίκης. IA. 938.

Τύρνος ήρωϊκὸς τὸ Φρόνημα. ΙΒ. 4—
—Μονομαχῆσαι πρὸς Λίνεάν ἔτοιμοις
ἔχειν ανεπαγγελέλεται. ΙΒ. 11—Λίνεάν
κατολιγωρεῖ, καὶ ἐξεγένεται. ΙΒ. 15—
Λατīνον τῆς εἰς τὸν πόλεμον ὁρμῆς
μεταπεῖσαι διαφόρως ἐπιχειρεύντα ἀ-
ποβάλλεται. ΙΒ. 19· 46—Τὸ διὰ τῆς
μάχης κῦδος ὑπὲρ Ἰό γίγιν τιμᾶν ἐπα-
γγελέται. ΙΒ. 51—Αγαμέτη γενναῖος μα-
χόμενος Σθέιελον, Θάμυρον, Φόλον,
Εὔμήδην, καὶ ἄλλους. ΙΒ. 357—Τύρνος
περισυτολογίας ἢ πάντη μεμπτέα. ΙΒ.
671—Θράμεται τὸ Φάσγανον Τύρνῳ
κατ' Λίνεάν κατενεγκόντι, ὥστε τῷ
Μενελάῳ κατὰ Πάριδος παρ' Ομῆρῳ.
ΙΒ. 760.

Τύρνος παρακερδεῖς ἔλαθεν ἀντὶ τῷ πατέρῳ ζίφει, ὃντος Ἡφαιστού κτείνει. Τὸ Μελίσκες παρεπιληφώς, ἐνθρυπτόν τε πέφυκός, καὶ θέσιοτέροις ὅπλοις τοῖς τῷ Λίνεον ἀντικεῖν μηδόλως ἔχον. IB.
765—770.—Ἐις ψυγήν τεντεῦθεν τριπέμενος μετὰ τὴν τῷ ὅπλῳ θραυστιν.
IB. 771—Καὶ τὸ γνωτὸν ἀσε πάρα Τῶν ἑταῖρων οἱ προσενεχθῆναι ἀπαγτῶν.
IB. 790—Εἴτα εἰκένυμοις Θεοκλυτῶν.
IB. 807—810—Καὶ παρεῖ Τῆς Δασινάδος Ἰούτυρνης, ὑπὸ τῷ Μετιόκες χήματι παρεισαμένης, μάτιων αὐγαλαζεών.
IB. 816—**Τύρνος** Φρείττει, τῆς κόμης ἀντῶ ὑπὸ τρόμος αἰορθεγμένης. IB. 901—
—Ἐν ἀκρῇ τῷ κινδύνῳ, τὰς Φρένας ἐξειπκάς, παραλινέται. IB. 936—949.
—**Τύρνος** τελευτῶν δόσατοι γένθεις, περὶ τῶν Λίνεών ποδῶν τε προσεστῶν, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἵκετένει. IB. 964—
—967.—Παρὸς ὄλιγον ἀν καὶ Φειδεῖς κατατίκιαθεῖς, εἰμὲν διὰ τὸν τῷ Πάλλαντον ἁνωτῆρα, ἐν ᾧ ἡναίσχον Φέροντα Αἰγαίας σωμένειν, εἰς ὄργην ὑπερβεσσας Τύρνου ἀπέκτενεν. IB. 974. 975.

Τύρος, Τσάρη παβ Ἐβραιόις, ἢ Σὸρ
ἢ Τσύρ, Σύρ, ἢ Τύρ. καὶ διασολή^{της} Παλαιτύρ⁸ ἀπὸ τῆς υἱερου. Α.
372. Αὐτ:

Τυρδεὺς Συφορβός. Z. 520—Ἄγελάρ-
χης. Καὶ Τυρδεῖδαι, οἱ τέττα πάγδες.
Θ. 28.

Τυρρηνικὰ πέδιλα. Η. 476.

Tυρρηνοὶ Μαριδαῖ. IA. 792.

- Τυρδίωσις** δῆμοι δώδεκα, καὶ πόλεις
ἰσάριθμοι. Η. 494.
Τυρδηνὸς Τίτεις. Ζ. 259.
Τυρδίωσις Πορσινας. Η. 671.
Τυρδίων τὸ ἔθνος Λύδιοι, τριάντυμον.
Η. 498.
Τυρδηνῶν Ἰλαι ἐμπαθῶς σωρειθεύ-
σασι κατὰ τὴν αὐτῶν τυραννίσαντος
Μεζέντου. Ι. 730.
Τυρσιωὴ σάλπιγξ. Η. 547.
Τυφαιος. Η. 30.
Τυφανία κῆλας καὶ Τυφὰν. Α.
713.
Τυφάωνος (ἐπὶ) Εἰναρίμη ἐπιβριφε-
σα. Θ. 744.
Τυφλὸς Ἀρης. Θ. 541.
Τύχης φόρμη παρ Ὁμήρῳ γίγνεται
μνεῖα. Ε. 749.

Τ.

- Τδασιν** (δὲ ἐν) Θάνατος οἴκτισος. Σ.
187.
Τδατόεις Ωρίων. Δ. 55.
Τδάτων ἐξ ἀντανακλάσεως ἀπαύγασ-
μα. Ζ. 10.
Τδάτων ἐξ ἀνταυγείας διατύπωσις.
Η. 23—26.
Τδωρ ληθαιον. Σ. 768.
Τδρα τοῖς ἀπὸ Ἡρακλέους καταγομέ-
νοις γνάρισμά τε καὶ ἐγκαθώπισμα.
Ζ. 706.
Τδρα πεντηκοντακάριωσ. Σ. 630.
Τδροι, οἱ ἐκ Τενέδου κατὰ Λασιώντος
διανηξάμενοι. Β. 218—Λοφόρεντες. Β. 221.
222—Λύτρα τε καὶ τοῖς ψὲσιν ἐπιφύσ-
μενοι. Β. 224—232.
Τλαῖος ὁ Κένταυρος. Η. 305.
Τλαῖς (ἐν) ἄνεμος προαιθησιν ἐσυτε-
παρέχεται πνευσταν. Ι. 102.
Τλῶν διὰ μέσων πλῆσις γίνεθαι δοκῶν.
Η. 101.
Τμέναιος. Α. 699.—**Τμεναιάνων**
(πρὸ) ἐθίστητο τὰ Γαμήλια. Δ. 59.
Τνεώς τε καὶ Ἄρπης. ἐν καιρῷ πο-
λέμω, λόγος φόδεις. Ζ. 682.
Τν, ἐν τελεμένοις ὅρκοις, ἔθιμον ὑπῆρ-
χε θύεθαι παρὰ Ρωμαίοις. ΙΒ. 117—
—Αἱ δὲ πρώται ζωοθυσίαι ἀπὸ χοι-
ρῶν ἐγίνοντο. Λύσις.
Τπαλλαγῆς χῆμα. Ε. 615. καὶ ΙΒ. 495.

Φ.

- Φάβαρις** ποταμὸς. Ζ. 766.
Φαβίων ὁ οἶκος περιάνυμος παρὰ Ρυ-
μαίοις. Σ. 924.
Φαβρίκιος, ὁ ς μᾶλλον ἐκ τῆς τῶν ἀ-
ξιωμάτων λαμπρότητος, ἢ ἐκ Τῆς λιό-
τητος τὴν βίᾳ κλέος ἀράμενος. Σ. 922.
Φαέθοντος πέρι. Ε. 109.
Φαιάκων πέλις Σχερίας καὶ Φαιάκες
οἱ ποτ' ἥσαν. Γ. 310.
Φαίδρα, καὶ Πρόκρις, καὶ Εριφύλη.
Σ. 488.
Φαινομηρίδες αἱ Λάκαιναι. Α. 351.
Φάλαγξ πενθήητες. ΙΑ. 92.
Φάλαγξ Αργείων. ΙΑ. 590.
Φαλαρικὸν ἔγχος, ὁποῖον λι; Θ. 731.
Φαλίσκοι, ἡ Χαλίσκοι. Ζ. 744—746.
Φάος πορφύρεον. Σ. 699.

Φαρέ-

- Φαρετρός Ἄμεσονιος.** Ε. 325—Δύκιοι.
Η. 172—Θρηίκιοι. ΙΑ. 894.
- Φαρμακεῖα τοξικά.** ΙΒ. 889.
- Φάσμα Κρεβάτου.** Β. 828. καὶ 848.
- Φάσματα μετέωρα πύρινα.** Ε. 552—
—553.
- Φάσματα νυκτερινά.** Ζ. 94.
- Φάσματα Λινέιαν παρισάνον, Τύρων υπὸ
“Ηρας προβληθὲν εἰς ἀπάγτια.** Ι. 674.
- Φαῦνος τίς ποτε λῶ;** Ζ. 48.
- Φαῦνος ἀγράπτης, ὁ ἐκ Δρυόπης φύσαις
ταχεύτερον.** Ι. 585.
- Φεκιάλης.** Θ. 53.
- Φεσκένιοι Ἰλαι· καὶ Φεσκένια ασ-
ματα.** Ζ. 744—746.
- Φενεός πόλες Ἀρκαδίας.** Η. 171.
- Φερωνίας τέμνον.** Ζ. 744—746.
- Φερώνη, τίς;** Ζ. 851.
- Φηγεὺς ὑποτύπωσις, ἡ προσωποποίησ-
σις.** Δ. 190.
- Φήγη Θεα:** ὅστις. Δ. 212.
- Φηρὶ πελώρῳ ἔρηται ἡ Θάλασσα ὁμοία.**
Ε. 902.
- Φθῖος ὁ Ἀχιλλεύς, ἡ Λαρισσαῖος.**
Β. 212.
- Φικοκτήτης ὁ Μελίβοιος.** Γ. 425.
- Φιλοχρηματία, λιμός.** Σ. 663—665.
- Φλαβιναῖς ἄρετραι.** Ζ. 744—746.
- Φλεγύνας ταλάντατος.** Σ. 677.
- Φλοιὸς κύμανος.** ΙΒ. 700.
- Φλόγωσις, γεφῶν ύπὸ χαλκεῶν ἐπλαν-
ῶντισελαζόσης αὐγῆς.** Ζ. 565.
- Φλοιὸς Φεδε. Φέδοδευς.** ΙΑ. 577.
- Φόβος τίκτει μῆσος.** Α. 395.
- Φοιβάδες.** Δ. 332.
- Φοιβη καὶ ἡ Σελινή, ὀντερεῖ.** Φοιβος
ὁ Ἡλιος. Ι. 229.
- Φοιβόληπτοι εἰς πάντα ἴσασθν.** Σ. 933.
- Φοινικεῖς τὸ ἔθνος, διαφόρες ὄνομάζον-
τες τὰ κήμαι ἀλλασ.** Δ. 375.
- Φοινικόεσσα Σελινύς.** Γ. 733.
- Φοινιξ, βραβεῖον παιτὶ ἐκ ἀγῶνι κο-
νὸν.** Ε. 493.
- Φολιδωτός Θάραξ.** Θ. 733.
- Φολόη, γυνὴ Κρήτης.** Ζ. 297.
- Φόλος.** Η. 305.
- Φονοκτόνοις Ροτόλων ἀφιλάκτως υπο-
νόντων.** Θ. 341—350.
- Φόνος αἰγαμέσητος τῷ δεδρακότι, ὃς καὶ
τῷ παθούτι.** Ι. 926.
- Φόρκη ἡ Φύτλη, ἐπτάριθμος κατὰ Λι-
νάς τοξεύοντες.** Ι. 353—354.
- Φόρκη.** Ε. 248.
- Φόρκιαδς ἀγημα.** Ε. 874. 875.
- Φόρμιγξ ἐπτάχορδος.** Σ. 705.
- Φόρυλοι.** Ζ. 765.
- Φραόρτης Ρωμαίοις ἐπικρέφων τὰ πο-
τὲ ἀλόντα αὐτῶν ὄπλα, καὶ προσέτι
καὶ τὰς ὄμηρεύσοντας ὃς ἐξ ἀυτῶν ἐ-
πιπέμπων.** Ζ. 650.
- Φράσσως καινοπρεπῆς ἐξαλλαγῆ.** ΙΒ.
87.
- Φρύγες Λαομεδοντιάδαι.** Α. 512.
- Φρύγες πρὸς λαιδορίσεν ἀποκαλέμενοι
οἱ Τρῶες.** Θ. 136.
- Φρυγία.** Α. 201.
- Φρυγία ἐλάσσων καὶ μείζων καὶ τηνε
τῶν ἐν αὐταῖς πόλεσ.** Α. 416—Ἐτι
- Φρυγία ἐλάσσων.** Γ. 1—Φρυγία
“Ιδη.” Θ. 82—Φρυγία χλιδὴ. Θ. 636.
637.
- Φρυγίη Φύτλη, αὐθις πρὸς ἐξευτε-
λισμὸν εἰρημένη.** Ζ. 621.
- Φρύγων διήρεις.** Α. 201.
- Φρύξ τε καὶ γύννις, ύπὸ Τύρυς Λι-
νέας προπηλασκόμενος.** ΙΒ. 102.
- Φρύξις καρπῶν εἰς ἀλετον.** Δ. 197.
- Φύκινος λίμνη.** Ζ. 811.
- Φυλαῖς παρεῖ Ρωμαίοις (Τρίβις) ὅθεν
ὅς Τριβύνος, εἰον ἐπεῖν ὁ Φυλέτης,
ἢ ὁ Δημάτης. Καὶ τῶν Φυλῶν διαι-
ρεσις εἰς Φατρίας καὶ τῶν Φατ-
ριῶν εἰς Δεκάδας ἐπιδιαιρεσίς.** Θ.
385.
- Φύλλων (ἐπί) γράφοντες οἱ Ἀρχαῖοι**
Σ. 85.
- Φύξια.** Β. 147.
- Φωνὴ ὑστερίη πρὸς τὰς τελευτήσαν-
τας, χαῖρε τε καὶ ζλε. Γ. 72.**
- Φωσφόρος ἀνάτελλων υπὲρ τῆς “Ιδης**
Β. 857.

X.

**Χαίτην ἀναφέμει τὰ θηριά εἰς ὅρ-
γιλὺ χαλεπαίνοντα.** ΙΒ. 7.

Χαλε-

- Χαλεπά** ἔπη, τὰ παρὰ τῶν Πομπῶν τεχνιτεύμενα, εἰς Φραστοὺς ὄπωστιν τῷ πράγματος δῆλωσιν. ΙΔ. 9II.
- Χάλικος** ἐκ παραθετικῆς καὶ Χάλυβος αναθῆρες ἐκδρασκούτες. σ. 7.
- Χαλινόλ** ἵππων ἐπαφροί. Ε. 867.
- Χαλινάς** ἵπποι ἐπιδάκνοντες. Δ. 147.
- Χάλκεος** ὑπνος, ὃν Ὁμηρος σιδῆρον εἶπεν. I. 784.
- Χάλκειον** σάκος τὸν Λβαντος. Γ. 305.
- Χαλκέιων** ύψος ὅπλων αύγης, νεφελῶν οἵας τις φλόγωσις. Ζ. 565.
- Χαλκήρεις** πρύμναι. I. 237.
- Χαλκιδικὴ** ἀκρα. σ. 20.
- Χαλκῆς** χρῆσις εἰς κατασκευὴν ὅπλων τοῖς πάλαι. Θ. 483.
- Χάλυψ**, ὁ σομαθεῖς σιδῆρος. καὶ Χάλυβες τὸ πόντιον ἔθνος. Η. 438.
- Χάμ** ὁ Ἀμμών. Δ. 215.
- Χανεῖν** αὐτοῖς τὰς γιᾶς εὔχοντας οἱ ἐν ἀπογνώσει ὀλοτελεῖ τῶν πραγμάτων. I. 715.
- Χαρακτῆρες** οἱ τρῆς τῷ λόγῳ, ἐν τοῖς τρισὶ τῷ Μάρωνος φαψωδίμασιν. Α. 1—4.
- Χαρᾶς** δάκρυα ἐτίν, ὥστε καὶ λύπης. Θ. 256.
- Χαρίσματα** τὰ παρ' Απόλλωνος, ὡν Ἰαπες ἐπυχεν εύμοιρήσας. IB. 410—412.
- Χάρων.** σ. 332.
- Χεὶρ** Ἡρήτε. Ζ. 761.
- Χεὶρ** Λύρύγκων. Ζ. 846.
- Χεῖρον** τι τῷ θανάτῳ Τύρων ἐπίθετο μεγαλοφρόνως, τὸ ἀκεσται κακῶς. I. 717.
- Χείρων** γενεὴ. 339.
- Χελιδόνων** καλιαὶ, ἀδόλερχοι καθ' ὑπαλλαγὴν εἰρημέναι. IB. 495.
- Χέλυς** ἐπτάχορδος. σ. 705. Δύτις.
- Χελάνη** σωασισμὸς ἐδος ερατιωτικῆς. Β. 470. καὶ Θ. 527.
- Χῆν** ἀργύρεος. Η. 680.
- Χιωᾶν** ἔθνη. Ζ. 748—755.
- Χθαμαλὴ** Θάψος. Γ. 716.
- Χθῶν** ἡ ἐκτοθεν τῶν ἀνερων; τὶς πόλιν ἐπι; σ. 866.
- Χθῶν**, καταγομένοις διὰ πλεῦ, αἴρεσθαι δοκεσσα. Γ. 217.
- Χιλιοναύτης** σόλος, ὁ τῶν Δασανῶν κατὰ Τρώων. Β. 213.
- Χιλιοσὸς** τροχὸς εἰς ψυχὴν καθάρει σιν. σ. 815.
- Χίμαιρα**, τὸ τέρας ὄποιον; Χίμαιρα δὲ καὶ ναῦς, ὡς ἐπ τῷ παρασήμῳ. Ε. 122. Καὶ Χίμαιρα ἡ ἐν Ἀδε. σ. 319.
- Χίος** ἡ νῆσος, ἐν ᾧ ποτὲ ἐμοταλλεύετο σίδηρος, ὡς καὶ τῷ Λήμνῳ. I. 182.
- Χιώνεος** Ωλίαρος νῆσος. Γ. 133.
- Χλαῖνα** κογχυλόχρεες. Δ. 288.
- Χλαῖνα** τις καλεῖται καὶ Μαιάνδρος. Ε. 261.
- Χλαῖναι** χειριδωται. Θ. 638.
- Χλαμὺς** Φρεγία, ὡς καὶ Βαβυλωνική, καὶ Λτταλική κτ. Γ. 508.
- Χλιδὴ** Φρεγία. Θ. 636.
- Χλοεροὶ** βωμοί, διατὶ ἔτως αἴρεσται; ΙΒ. 125.
- Χλοιῆς** (ἐπὶ), ἡ τῶν Βρεφῶν τροφὸς ὕστερος εὑρεθεῖσα αὐτὰς θηλάζεται. Η. 654—658.
- Χορδαὶ** ἐπτάτονοι. σ. 505.
- Χοροὶ** ἀτάδαλοι Ἐλένης. σ. 565.
- Χοροὶ** νέων, καὶ Γερόντων. Η. 297.
- Χορὸς** Νηρηΐδων. Ε. 248.
- Χοῦς** ἐπιφρεγμένος τῷ Σήματι τῷ περὶ. σ. 262.
- Χρεμετισμὸς** ἵππος, ἀσιος τῷ ἐπιβάτῃ εἰκαζόμενος. ΙΒ. 85.
- Χρῆμα** ἀσεος, ἡ ἔργον, τὸ τῷ πράγματος ἐμφάνινες μογαλεῖσον, ὡς ἀντίτιτα λέγοιτο. Ε. 123.
- Χρῆσις** ὑπερβολῶν παρὰ Πομπαῖς ὑπερβάλλεσσα, Θ. 697.
- Χρησμὸς** τοῖς Δαρδανίδαις δοθεὶς παρατὰ τῷ Ἀπόλλωνος. Γ. 100.
- Χρησμὸς** ἐπὶ Ρήσε, καὶ τῷ ἕπειται τῶν αὐτῶν. Α. 515.
- Χρίσις** τόξων ἐν χυμοῖς δηλήμοσι, Σκυθικὸν. Θ. 800.
- Χροιά** ἡ τῶν σωμάτων, νυκτὸς ἀναρεσταῖσι. σ. 303.
- Χρόνης** σωαψαὶ δυχερὲς τῆς Ὄδου στέως τε καὶ Λίνεις, τῶν ἐπὶ τῆς Κυκλώπων χώρας καταχθέντων. Γ. 643.
- Χρυσᾶ** μῆλα τὰ τῶν Εσπερίδων. Δ. 528.
- Χρυσέθειρες** οἱ Γαλάται. Η. 684.
- Χρύσεια** τάλαντα Ζεὺς τιταίνων, ἐπὶ Λίνεις καὶ Τύρων εἰς μονομαχίαν προλευσομένοις. Καὶ πότερος τῶν Πομπῶν, πιθανώτερον χρησάμενος Φαίνεται τῷ ἐπεισοδῷ, διένεξις περὶ τέττα τῶν Φριλογύγητων. Σκαλυγέρες μὲν, καὶ τηνῶν

τῶν ὕσερον, Ὁὐκεγιλίω, Μακροβίος δὲ
Ομήρῳ τὰ πρεσβεῖα ἀπονεμόντων. ΙΒ.
752—795.
Χρύσεον ἔργος, τὸ ἐν ὑλῇ τῷ Ἀρεάταις
καὶ τέττα τροπολογία. σ. 159.
Χρυσός ἄπεφθος. Η. 948.
Χρυσός ιερὸς θελιμία. Γ. 60.
Χρυσός αἰών ἐν Ἰταλίᾳ, ὁ ἐπὶ Κρόνῳ.
σ. 864. καὶ Η. 337.
Χύσις ἐλαίς μαψιλής ἐπὶ τῷ νεκρικῶν
πυρῶν. σ. 255.
Χύτλα. Δ. 561.
Χώρας, τὰς ἐπέροις ἀστικής Αἰγαίας
ἡττό πρὸς ἀποίκησιν. Γ. 5.
Χῶρος οὐδὲ πόλις κτίζεινται ἔμελεν
Ἀλβη. Γ. 416.
Χῶρος ἐπὶ μάχῃ σαδίᾳ, ὁ εἰς τὸ ἀ-
κούτισαν ικανῶς ἔχων, τῷ ὁράσει μετ-
ρέμενος. Ι. 811.

Ψ.

Ψάνεν τῶν ιερῶν & θέμις τοῖς μὴ
καθαροῖς. Β. 772.
Ψυχᾶ πλείσ μαῖς ὑποτιθέμεναι τοῖς
τεθνεῶσι πῶς τέτο; Γ. 71.
Ψυχῶν ἔδωλα. Ε. 84. Λύτ:
Ψυχᾶ ἀναπόμπιμοι ἐξ Ἀχέροντος. Ε.
103.
Ψυχᾶ διάφοροι περὶ Αἰγαίων κατιόντας
αἱς Ἀδε σωσλιγόμεναι. σ. 338.
Ψυχᾶ ἀτάφων τε καὶ ἀκηδεύτων ἀπὸ
τῆς Ἀδε ἀποσοβύμεναι. σ. 350.
Ψυχῶν περίδοι κατὰ παλιγγενεσίας.
σ. 366.
Ψυχάρια τὰν ἔτι ἐπιμαθιδίων προαρ-
παθέντων τῷ βίο. σ. 367. Λύτ:
Ψυχῶν απέματα. σ. 795.
Ψυχᾶ τοῖς πάθεσι πιεζόμεναι. σ. 797.

Ψυχᾶς καὶ μετὰ τὴν αἰάλυσιν μάσ-
μωτ ἄττα δευτοποιὰ προσεντέτηκε,
καθάρσεως προσεπιδεομέναις. σ. 801.
Ψυχῆς καὶ Σύμματος ὁ σιώδεσμος ἀ-
ποδητος. σ. 804.
Ψυχῶν ἀγνισμὸι καὶ μεταγγύσεις. ε.
807—809.
Ψυχῶν κάθαρσις ἐπὶ πολὺ παρατε-
νησα. σ. 812—815.
Ψυχοπομπὸς Θεὸς ἐπὶ τὸν λόγην
ποταμὸν τὰς ψυχὰς σὺνώγων. σ. 816.
Ψυχᾶ ιάχεσσαι ἄνευ ὀργάνων Φωιητή-
κῶν. σ. 820.
Ψυχὴ πορφυρέη τὸ ἄμμο. Θ. 363.
Ψυχὴ σιωεξισσα μὲν τῷ ἐκχεομένῳ
αἴματι, γέδεν δὲ ἡττον πράγματι διακ-
ρινομένη τῷ ἄμματος. Ι. 95.
Ψυχὴ η ἐνὸς, ἀθλον προκειμένη δυοῖν.
ΙΒ. 795—796.
Ψάμενος ἵππος, ὅπως ἥδεται. ΙΒ. 89.

Ω.

Ωγυγῆ κέδρος. Ζ. 190.
Ωδικαὶ ὄρνες. Ζ. 35.
Ωδηνες Ἀρδέας, αἱ κατὰ Μεζέντου
σάσσες. Ι. 90.
Ωλίαρος γῆσσος, μία τῶν Κυκλαΐων. Γ.
132.
Ωνδρεῖ, ὁ ξένοι, ἐπιφώνησις πρὸς ἐ-
ταῖρας σωήθεσ. Η. 117—120.
Ωνητὰ δι αἴματος ἔδνα. Ζ. 452.
Ωπις, η Ούπις. ΙΔ. 556.
Ωρείθυια. ΙΒ. 86.
Ωρικά, η ἐπὶ τῆς Ἡπείρου χώρα, ἐν
η Τερέβινθος η μέλαντα ἐπιπολάζει.
Ι. 143.
Ωρικὸς πόλις Ἡπαρισταή. Λύτ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

GEORGICORUM
PUBLII VIRGILII MARONIS
LIBRI IV.

ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΤΙΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΤΑ΄ Δ΄. ΒΙΒΛΙΑ.

GEORGICORUM
P. VIRGILII MARONIS
LIBRI IV.

GRAECO CARMINE HEROICO EXPRESSI,
NOTISQUE PERPETUIS ILLUSTRATI,

STUDIO AC LABORE
EUGENII DE BULGARIS,

Academiae Athoniadis pridem Rectoris, Tum Constantinopoli in Schola
Patriarchali Scientiarum Professoris Primarii, ac magnae Ecclesiae
Referendarii,

Et demum ad nuper constitutum Archiepiscopatum Slavenensem et Chersonensem
Primi Archiepiscopi promoti, atque Imperialis Academiae Scientiarum
Petropolitanae Socii Honorarii;

Qui Typis nunc primùm, ad usum Helleno-Rossicae juventutis, Graecorum
in Russiaco Imperio coloniarum, educandae,

SUNT EXCUSI
AUSPICIIS LIBERALITATE QUE
SERENISSIMI, SACRI ROMANI IMPERII,
PRINCIPIS,

GREGORII ALEXANDRIDAE

POTEMKINI,

Ut pote Græcae literaturae Amatoris Fautoris que Munificentissimi.

PETROPOLI
in Academia Scientiarum.
MDCCLXXXVI.

ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΥΠΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ ΤΑ Δ. ΒΙΒΛΙΑ

ἘΝ ἩΡΩΙΚΩ ΤΩ, ΜΕΤΡΩ, ἘΛΛΗΝΙΣΤΙ ἘΚΦΡΑΣΘΕΝΤΑ

ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΣΙ ΔΙΗΝΕΚΕΣΙ ΔΙΕΤΚΡΙΝΗΘΕΝΤΑ,

Σπουδῇ καὶ Πόνῳ

ἘΤΤΕΝΙΟΤ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ;

Τοῦ πρώτην μὲν κατὰ τὴν Ἀθωνιάδα Ἀκαδημίαν χολαρχήσαντος, ἐπειτα δε,
ἐπὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχικῆς Σχολῆς Διδασκάλου τῶν Ἐπισημῶν
κατασάντος, καὶ Ῥεφερενδαρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας προχειριθέντος.

Τέως δε ἐπὶ τὴν ἀρτίως συστάσαν Ἀρχιεπισκοπὴν Σλαβηνίου καὶ Χερσῶνος
Πρώτου Ἀρχιεπισκόπου προβιβαθέντος, καὶ τοῖς ἐν τῇ κατὰ Πετρούπολιν Ἀυ-
τοκρατορικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπισημῶν τεταγμένοις
ἐναριθμηθῆναι καταξιωθέντος.

Τύποις νῦν πρῶτον ἐκδοθέντα;

εἰς Χρῆσιν

Τῶν Ἑλληνο-Ρώσων Νεανίσκων τῶν ἐν ταῖς ὑπὸ τῷ Ῥωσσικῷ Κράτε Ἑλληνο-
καὶ Ἀποικίας ἀνατραφησομένων.

Κηδεμονίᾳ καὶ Δαπάνῃ

Τοῦ

ΤΥΦΗΛΟΤΑΤΟΥ ΚΑΓ ἘΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΥ
ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ἈΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ

ΤΟΥ

ΠΟΤΕΜΚΙΝΟΥ

Τοῦ τῆς Ἑλληνίδος Μούσης Ἐρασοῦ διαπύρου, καὶ ἐτοίμου ταύτης Προσάτου.

ΠΕΤΡΟΤΠΟΛΕΙ

Ἐν τῇ Ἀυτοκρατορικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπισημῶν. Ἔτε αψίδος.

ΤΩ.

ΤΥΗΛΟΤΑΤΩ ΚΑΙ ΈΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΩ.

ΠΡΙΓΚΙΠΙ

ΓΡΗΓΟΡΙΩ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗ

ΤΩ.

ΠΟΤΕΜΚΙΝΩ.

ΓΕΝΙΚΩ. ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΩ

ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΔΤΝΑΜΕΩΝ

Κτ: Κτ: Κτ:

ΤΥΗΛΟΤΑΤΕ ΚΑΙ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΕ

ΠΡΙΓΚΙΨ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣΤΑΤΕ!

Ἄς πάρος Ὁυργίλιος Μαικήνα ἀντετο δέλτας,
Τέθμια Φραζομένας ἀγρονόμοις καμάτων·
Τὰς Σοι ἐγών προσάγω μεγαφέρτατε Διε ΠΟΤΕΜΚΙΝ,
ΠΑΛΛΑΔΟΣ Ἀκροτάτης Ῥωσιακῆς θεράπων.
Ῥώμης Ἀυσονίης ἢ Ῥωσιτς ὅντι χερέιων·
Οὐδὲ Κράτης τάτη, καῦνο βριηρότερον·
Ἡ κ' ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ δ' ἀπλέτοις ἐπὶ έθνεσι Μήτηρ,
Κρέωσων Ἀνυγένεια κοιρανέγεσα πέλει·
Καὶ Σὺ δὲ Κιλνίω μάλα, ἐπ' ἐνὶ ἔργῳ, ἐπ' ἐνὶ βαλῆ,
Πάντη ΠΟΤΕΜΚΙΝ ἀντιτάλαντος ἔφυς.
Οἶος δ' τὰς σελίδας προτιθεὶς, πολὺ λάπετ' ὄπίοςω.
“Οσον ἀπ' Ἐνγενίο, θέος ἀπειςι Μάρων!
Τῷ Σοι μηδὲν ἔχων ἐμὸν ἄξιον ὅτῃ προσοίσω,
Ἔκω δωροφορῶν ἀλλοτρίες πραπίδας.
Ἀυσονίδος Μάσης ἀγλαὸν τέκος υἱοθετήσας,
Ἄμφιπερισέλας δ' ἔμασιν Ἐλαδικοῖς.
Ὕπει δ' εἰδὼν τοιας κεν ὄνοσατο χλαίνας,
Εἴμενα εἰσορόων εἰο γένεθλα Φρενός.
Κ' ἐ γὰρ τὰκ' Δαναῶν πέρι καῦνος δεάδιε δῶρα,
Οἴα τ' ἄδωρα τίθει, ὡς ἀπὸ δυσμενέων·

·Αλλα

Ἀλλὰ τὰ τῆς Φωνῆς μέγα ἀζετο, ἥδε τε τὸν,
 Ζηλῶν νωλεμέως γήρυμα θεασέσιον.
 Ἰδμεν Μηνούδος ὅσον Ἰούγε Μάρονα ἐλκεν
 ‘Ως καίνυ πήχη θέλγετο τῷδε νόος.
 ‘Ως μέλιτος χάρεν γλυκίων αὐδῶν περιλάχων,
 ‘Η δέεν ἐκ γλάτης, τῆς γε Μελησιγενῆς.
 Εὗτε παρεζόμενος πτωὸν θαμὰ θιώε διφρον,
 Μοσάων ἐλάων ἄρμα ἀελλοπόρον.
 Αἴκα δὲ φάτως ἐυήτρια, ὡς τὰ Όμηρος,
 ‘Ουδὲ ᾧς ἀγλαὰ Σοι Φάρεα τὰ ἔμενθεν.
 Λυγρὰ δὲ, καὶ αὐχμήντα, αἰκέα, φωγαλέ ἄτλα.
 ‘Ιλήκοις Μάρων! Εἰς γὰρ Όμηρος ἔφεν.
 ‘Αλλως τ’ ὁδὲ κε πάμπαν ἀριπρεπὲς εἶδος ἀπέσεη,
 Φαῦλαπερ ἐωαμένω ἄματα ἀνδρὶ καλῶ.
 Καὶ κεν ἀπ’ ἐκ φακέων ἐπιγνοῖς ἐιώ ὑποφύνας,
 ‘Ρεῖα ὁ Λαέρτε σήμανεν οἷος ἔιω.
 Κ’ αὐτὸς δὲ ἐνμενέων ἐπὶ τοῖς ΜΑΙΚΗΝΑ μοι ἄης!
 Τετλαίης τ’ ἐπέων τῷ κακοειμοσῶι.
 Εἰ δὲ ἀπὸ Τηβέννων, τὰ δὲ ὕφαδρα σίσυρνα ἐνῆπται,
 ‘Αντὶ δὲ βαυκιδίων, δύσατο καρβατίνας.
 ‘Οιχετο δῶν τὰ πάλαι κεδνῆς καλὰ Εὐλάδος αἶης,
 Λυπρὰ δὲ τὰ Γραικῶν, οἵ πελόμεθα τὰ νῶ.
 Πῃ γὰρ καροτρόφος Σπάρτη; πῃ νῶ δὲ Μυκιῶν;
 ‘Ευρυάγυια πόλις; πῃ δὲ Κορινθιακὸν
 ‘Αφνεὸν ἄξυ; Ἐδος δὲ τὸ κλεινὸν, πῃ ἔτ’ Αθιῶν;
 ‘Ως ἐπιελπέμεναι ἀξια Σεΐο γέρα;
 Δέχνυσο γοῦν Κύδισε Σὺ, τοῖαπερ οἴα τ’ ἀν ἄη,
 Δῶρα τὰ Σοι προσάγω, δέχνυσο ἀσασίως.
 ‘Εμπης δὲ αἴκ’ ἐθέληθ’ αὐτὸς, μέγα δλει Ήρως,
 Αἴψα παρ Εὐλιῶν, κρείσοντος ἐπειτα λάβοις.
 Ήνι γὰρ ΕΤΡΤΜΕΔΟΤΣ ΑΤΤΟΚΡΑΝΤΕΙΡΑ ΑΝΑΣΣΑ,
 Λαοὶς εἰν’ ἀπλέτοις, τὰς Σοι ὅπασεν ἄγειν,
 Δῶκε μετοικεσίας διέπειν, Δαναῶν ὅσοι υἱες,
 Καὶ πάτρης προτέραν, θῆκαν ἀδουλοσῶι.
 Οἴτ’ ἐθνέων ἀνόμων δύνγλων ἀπο τ’ αὐχένος, ὡσαν,
 Κάμψαν τ’ ἐνομίη Ρωσιακῆς Θέμιδος.
 ‘Οωεα, ὡς μολέσσιν ἐπαούτερ’ ἥμαρ ἐπ’ ἥμαρ,
 ‘Ως ἄμ’ ἀγινᾶσι ξῶ τεκέεος ἀλόχας;
 ‘Ημὲν οὖ, ἀκτῆσιν Μαιώτιδος οἰκία πῆξαν,
 ‘Ηδὲ θ’ οὖ, ἐνθα δέει χέῦμα Βορυφένιον;
 ‘Ενθα καὶ ἄλιοτ’ ἔιω ποτ’ ἀπόικισις ἐκ δὲ Μιλήτε,
 Καὶ πόλις ἐνδαίμων, Ολβιος η δόνομα;
 ‘Ενθαδι Εὐλάδα τῷ πάρος αὐθις δῶναι ιδέαθαι,
 Φαίδιμε ΠΟΤΤΕΜΚΙΝ Σὸς κεν ἀεθλος ἔοι!
 Καὶ Σπάρτης δὲ ἀλκιῶ, καὶ Αθιῶν δαύδαλα ἔργα
 ‘Ιδρυσ’, ἥδε λόγγας αὐτομόλες ἀγέμεν’

(2)

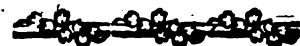
Καὶ

Καίγ' Ἐλικωνιάδων Μασάων ἄλσος ὁ φέλλαιν,
 Ὁρπηξιν νεαροῖς, ἀρτὶ παλιμφυέσιν.
 Ρῆθρα Βορυφένεος τότε, ᾧς τὰ Ἰλιοντα ἔσαι,
 Καὶ νυ Βορυφενίδες, Μᾶσ' αἱ Ἰλιονιάδες.
 Αὐτὰρ ὁ Μασοπόλοις προεδρέυσεις, οἵος Ἀπόλλων.
 Τριτογενῆς ἐκων ΠΑΛΛΑΔΟΣ ἡγεσίαις.
 Μᾶσαι ἀέσσοιν δὲ Σ' ἀμειβόμεναι ὅπλι καλῆ,
 "Ωςε μετ' ἐσομένοις κλεῖος ἄλασον ἔχειν·
 Εἰς, ὅκεν ἥελιος γαίτης ὑπερ ἥματα Φάνη,
 Καὶ κόσμος σήη ἔδρανα ἀκλινέα.

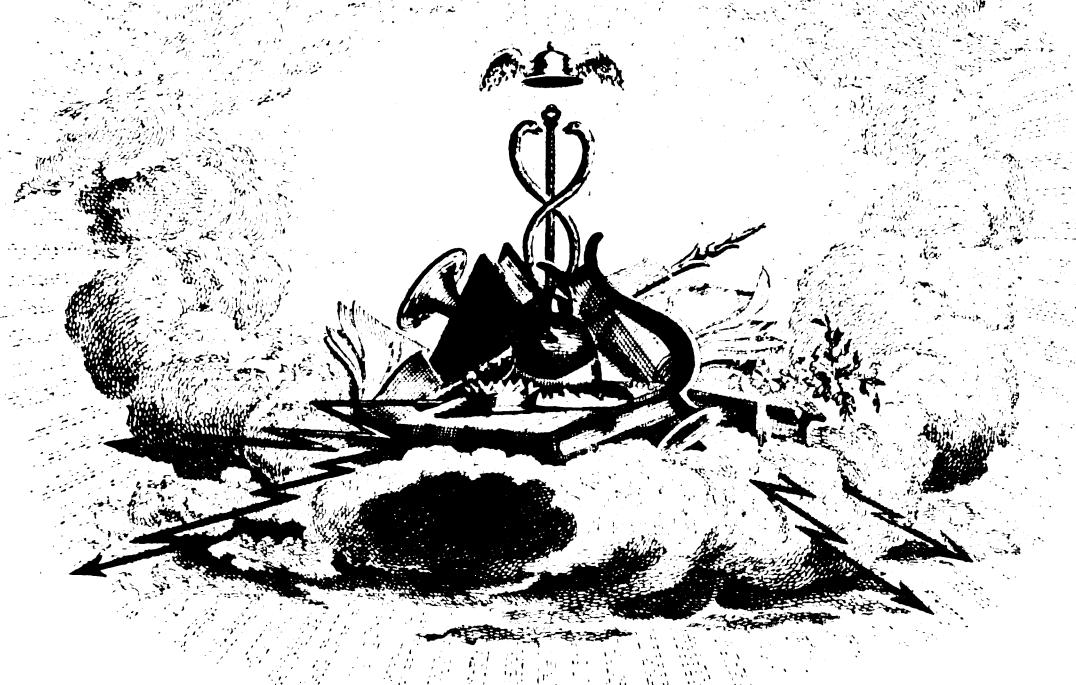
ΤΟΤ' ΤΜΕΤΕΡΟΤ ΠΑΝΕΚΛΑΜΠΡΟΥ ΤΨΟΤΣ
 Δᾶλος ὑποκλινής, καὶ πρὸς Θεὸν εὐχέτης θερμότατος.

Ἐυγένιος ἐ Λεχιεπίσποκος πρώτῳ Σλαβίας τοῦ Σερβίας.

P. VIRGILII MARONIS
GEORGICORUM
LIBER I.

Π. ΟΤΙΓΛΙΟΤ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

P. VIRGILII MARONIS
GEORGICORVM
AD C. CILNIVM MAECENATEM
LIBER I.

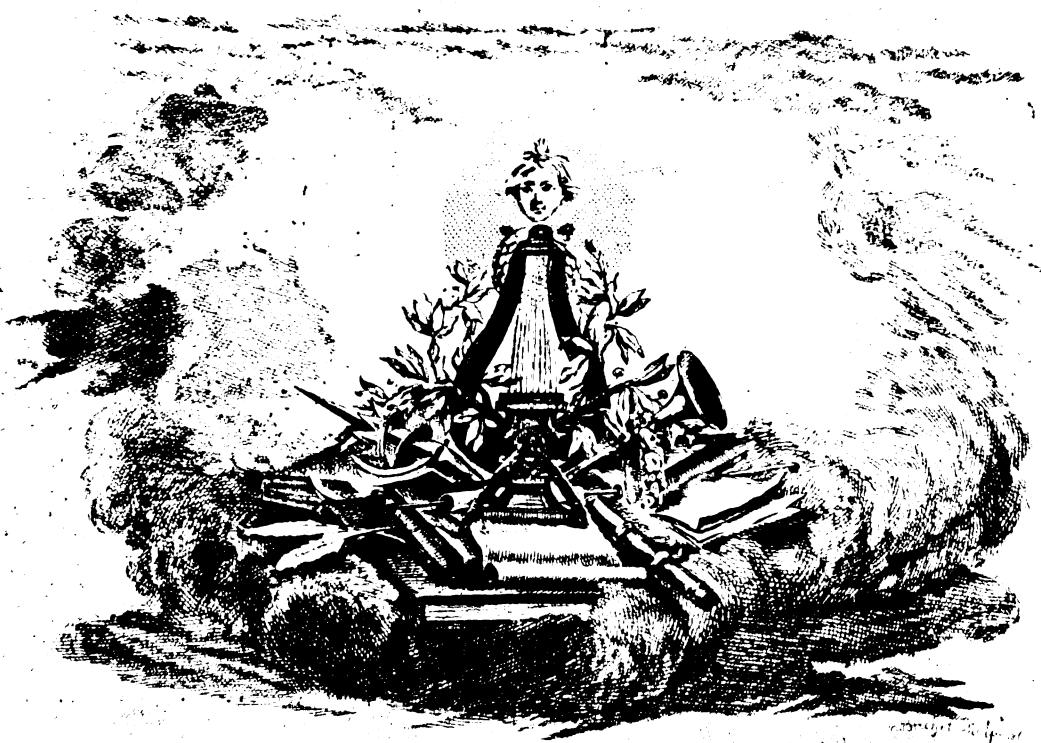
Quid faciat laetas segetes, quo fidere terram
Vertere Maecenas, ulmisque adjungere vites
Conveniat: quae cura boum, qui cultus habendo
Sit pecori atque Apibus, quanta experientia parcis,
5. Hinc canere incipiam. Vos o clarissima mundi
Lumina, labentem coelo quae ducitis annum;
Liber, et alma Ceres, vestro si munere tellus

Ch-

* * *

Στίχ: 1. Λήια) Περιοχιῶν ἀυτίκα προεκλιθησιν ὁ Ποιητὴς τῷ ὅλῳ ποίματος τῷ περὶ τῶν Γεωργικῶν, κεφαλαιώδῃ καὶ σύντομον, εἰς Βιβλ.: Δ. Ιάτιο διανέμεται. Όν εἶ μὲν τῷ Α'. περὶ τῆς Ιῶν σποριμών ἐπαγγέλλεται πραγματίσσειδα γηπονίας· εἰς δὲ τῷ Β'. περὶ Ιῆς παντοίων Φύλων. Ἐν δὲ τῷ Γ'. περὶ τῆς θρεμμάτων ἐπιμελείας· εἴναι δὲ τῷ Δ'. περὶ τῆς τῶν Μελυσσῶν. Τῷ δὲ ἐν χερσὶν αὐτῷ Α'. Βιβλή διασκέδει τοιάδε: Πρῶτον Θεοῖς ἐυξάμενος καὶ Θεᾶς, οὓς οὐδεὶς λόγος τις ἐσὶ πρὸς τὴν πρόθεσιν, τρόπος αἰρόσεως ὑποτίθεται τὸς τῆς γεωργηθῆσο- μένης γῆς τῇ Φύσει συμβάλλομένως, καὶ τὴν ποιότητι· εἴτε ὡς τὸ πρῶτον πέρα- το τὰ τῆς Γεωργίας ἐπιτηδεύειδα ἐκδιδάσκει. Ὅπεράλλει δὲ καὶ τὰ ἐν χερσὶ γινόμενα ὄργανα τοῖς Γεωργικοῖς. Καὶ παθ' εὖς δὲ καιροὺς δέου ἐργάζειδα περὶ ἔκαστα. Ὁπως τε καιρῶν αὐτῶν καὶ χρόνων κατατάσσεις, καὶ τὰς ἐξ ἐνδίας εἰς χειρῶνας μεταβολὰς, καὶ ἀνάπταλιν, ἐντόχως πρεσορῶν ἐσὶ καὶ τεκμαίρειται. Τελευταῖον δὲ τὰ περὶ τὴν Ιάτη. Καίσαρος σΦαγίων συμβάντα Τεράσια διελθὼν, εἰς Θεᾶς πάλιν ἐπάνεσσιν, ὅπερ ἥρξατο, καὶ πέρας ὅτας ἐπιτίθησι τῷ Βιβλίῳ, αὐτῷ τε Ῥώμῃ, καὶ τῷ Ὀκταουνιαγῷ Ἀυγύστῳ, τὰ ἀριστα ἐπιθέαμενος.

Στίχ: 2

Π. ΟΥΓΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ

ΤΩΝ ΠΡΟΣ Γ. ΚΙΛΝΙΟΝ ΜΑΙΚΗΝΑΝ

Βιβλίον: Α.

Λήια πῶς ποτε ἄλδοι, υφ' ὥτε ἀρόμμεναι αἷν
Ἄσερι, Μαικλᾶ, πλελέη δέτε ἄμπελον ἀρσαὶ
Ἐν δέοι· οὐ τε βωῶν κηδεῖν, οὐδὲ ἄυτ' οἶωνπερ·
Κάγε Μελισάνων ἀδινάων τῷ δὲ μελῆσαι:
Ἐνθεν ἀεῖσ' ἀρξόνμαγ. "Τμες δὲ ὦ Φάεα κόσμος,
Τοῖς περιτελλομένων ἐνιαυτῶν δίνε ἐφῆπλαγ.
Ολειε Δημήτηρ, Διόγνωσέτε τῶν διὰ δώρων,

A 2

5

Χαονή

Στίχ: 2. Μαικλᾶ) Τῶν περὶ τὸν "Αυγγενὸν ἐς δέτος ίω μάλιστα διωρεμένων, καὶ ὡς ἐπὶ τὸν ἐν Τυρφίωντος ποτὲ βεβασιλεύκότας ἀναφέρεων τὸ γένος, ἐπιφανέστετος.
Ἐγένετο δὲ τῶν ἐπ' αὐτῷ περὶ λόγως ἐνδοκιμάντων ἐπίσημος ἔρεσης. Διὸ καὶ τὰ Γεωργικὰ τάντα Ουγγίλιος αὐτῷ προσφωνεῖ, καθά καὶ Ωράτιος τὸ Λαονίδειον. Καντόθεν παρὰ τοῖς Λατίνοις ταῖς τοῖς Φιλολογοῦσι χαριζομένες, καὶ τέτων προισαμένες καὶ κηδομένες, Μαικήνας ἀπαντᾷς ἐξ ἐκείνων ἐνίκησεν θνητός εἰδεῖθαι.

Στίχ: 5. Φάεα Κόσμου.) Τὸν "Ηλιόν μοι, πάντως καὶ τὴν Σελήνην ἐντάυθας νοήσεις, ίξεν ἢ τῶν καρπῶν ἐνφορία προσάγεται. δι' αὐτῶν γάρ καὶ τὰς καρπὰς οἱ Γεωργόντες εἰώθασι παρατηρεῖν, καθ' ἃς ἀν αἴρουσι δέος, καὶ σείρειν, καὶ φυτεῖν, καὶ τ' ἄλλα ποιεῖν, ὡς ἐν τοῖς ἐφεξῆς δηλωθήσεται.

Στίχ: 7. Δημήτηρ) Ή δὲ αὐτὴ καὶ Δήμητρα, καὶ Δηὸς καὶ Κυρήνα. Κρένα δὲ καὶ Ρέας γενέσθαι μυθολογεῖται θυγάτηρ, ἀδελφὴ δὲ Διὸς, καὶ Περσεφόνης ἐξ αὐτοῦ τα-

τε

Chaoniam pingui glandem mutavit arista,
Poculaque inventis Acheloia miscuit uvis;
10. Et vos agrestum praesentia numina Fauni
Ferte simul Faunique pedem, Dryadesque puellae:

Muneris

τε μήτηρ. Δημήτηρ δὲ εἰρηταί, οἶνος Γῆ μήτηρ εἰπᾶν. Καθάς καὶ παρὰ Λατίνοις Ceres, οἰνεὶ Geres: αἱ gerentis fructibus. (ἀπὸ τῇ Φέρεν δηλ: τὸς καὶ πάσι.) Τιὼ καθ' Ἐλιώας τῷ Γράμματος καὶ αὐτοῖς ωσάυτοις μημησαμένοις μεταβολὴ. Διὸ καὶ πιθανῶς ὁ Ζόος (Φασὶ παρὰ Βαρύν. Λεξ: Σὺ δὲ καὶ Φεγνότου ἐν θεωρίᾳ περὶ τῆς τῶν Θεῶν Φύσ. Κεφ: ΚΗ'.) αὐτῆς ἐρεψ, οὐ τρόπον καὶ ὁ ὄντανος Γῆς. καὶ τῶν παρπῶν εἰκότως ἐτάχθη ἐφόρος ἐναὶ καὶ τελειωθεγός· δὶς τῷ Βαλανηφαγῶν, καὶ τῆς τῶν δρυκάρπων ἀνθρώποις απαλλαγέντες τροφῆς (Ευζάθ. ἐν ταῖς εἰς τὰ Ὀμήρες παρεκβ.) εἰς ἡμέραν βίοι τὸς ἐκ τῶν Σπερίμων μετέπεσον.

Στίχ: Άυτ: Διόνυσοστέ) Ὅυτος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος σύγλαὸς γός ("Ομηρ. εἰς Τυν: (ὁ καὶ Διόνυσος διὰ τὴν ζ, οἵς δὲ ὃν ἐφέρεν ἐν τῷ γενναθμῷ κεράτων, ήτο τῷ Διὸς νύξας μηρὸν ἐν ὧ ἐκυοφορεῖτο, κατὰ τὸν μῆθον, αὐτὶ μήτρες τῷ μηρῷ χρησιμόσταντος. Ἡ Διόνυσος ἀπὸ Διὸς, καὶ Νύστης τῆς ἐν Αρεβίᾳ πόλεως, ἐν ἦν ἀκατεραφεῖς ἴσορεται παρὰ Διονύσῳ τῷ Σικελιώτῳ Ισερ: Βᾶλ: Εἴξ φην Ὄμηρος περὶ ἐκείνης ὑφεν εἰς Τυν: Διονύσ.) Ουτέφθον ἥνκομις, Νύμφαι . . . Νύστης ἐν γυάλοις . . . Λυτρῷ ἐν ἔνωδε . . . Ἡ τελετῶν, Καὶ Διόνυσος, οἶνος Διὸς καὶ, οἵς ὁ Μεγάδης ἐτύμολογήσας Φέρεται ἐν τοῖς Κρεονικοῖς. II. 18. Ἀνακαλεσταί δὲ ὑπὸ τῷ ποιτῷ ὁ Διόνυσος ἐνταῦθα, ἀπὸ τῆς οἰνῆς δοτῆρος μαρτυρέμενος γενέθλιον, η ἐΦερετής. Σημείωσαν: ὅτι ὡς ἔτοις συγχώνει τῷ ίδιῳ χρήσας παρὰ Λατίνοις τὸ Διόνυσον ὄνοματος παρὰ τοῖς Ελιών ποιητῶν απαντᾷ. Διὸ καὶ ὑπὸ Ουΐργιλιος ὡδὲ καλεῖται Liber ὁ ἐξὶν ἐλεύθερος, Ἐλάδι Φωνή. Τοιότος δὲ ὁ Διόνυσος, η παρὰ τὸ τοῖς πιεστοῖς ἐλεύθερος πατέρες γίνεθλοι: γίνονται γάρ οἱ ποδοὶ θραστοῖς, καὶ παρέησις ὑποτιμοῦσα πλώνται περὶ τὰς μέδας. η ὅτι τιὼ λαϊκῶν παρέχεν· η . . . ἀπὸ τῆς τις μᾶδας περὶ Ἐλεύθερας (πόλιν) τῆς Βοιωτίας, ἐλεύθερέως Διονύσου προσαγόμενος. (Πλάτανος: Κεφ: Κατανχε. Ρωμαϊκ.)

Στίχ: 8. Χαονίν) Χαονίας ἐνταῦθα ἐστὶν η ἐν τῇ Ἡπείρῳ τῶν Θεσπιανῶν χάρας ἡ πάλαι τὸ Βεθρωτὸν πόλις ίδιη ἐπίσημος, Παρφάλοις, ἐν Χερζονέσφ, (κατὰ τὸν Βιζαντ. Στέφαν. ἐν τοῖς περὶ Ἐθν.) τῷ περὶ Κερκύραν, ητοι τῇ αἰκάναιτι Κερκύρας, κεκρένη. Τὸ δὲ ἐθνος Χαονίας, οἱ κληθέντες Βαλανηφάγοι, διὰ τὸ ὑπέρ πατσαν ἀλλον, γενέθλιον αὐτοῖς τιὼ γιών δρυσὶ σύμφυτον, ἵξ ὃν ἐγένοντο. Οδεν καὶ η Χαονίας πεπαροιμίασαι διουταί τετέται η Βαλανηφαγία. Κάτια, καὶ παρὰ Αρκάσι τὸ παλαιόν η Βαλανηφαγία σωτήθης ίδια, οὐκ ἐπόνημι οἵμοις καὶ τέτοις ἀποδεῖσσαι, κατὰ τὸν τῆς Πυθίας Χερσομόν. (Παρὰ Πανεται· ἐν Αρκαδίκ. Κεφ. Α'.)

, Πολλοὶ ἐν Αρκαδίῃ Βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔσσοσιν.

, Τιῷ δὲ ἐν τοῖς Αρκάδων δρυμοῖς, τὰς μὲν πλατυφύλλους δέ τοις δὲ Φτυάς καλέσοιν· αἵ τριται δὲ αἴραιν τὸν Φλοιὸν, καὶ στῶ δὲ παρέχουσι κεφον, οὐδεὶς αἴρει αὐτῷ καὶ δὲ Θαλάσση ποιεύται σημεῖα αγκύρασι καὶ δικτύοις. Ταῦτα, τοῖς δρυσὶ τὸν Φλοιὸν ἀλλάτε καὶ Ερυθριάνας, οἱ τὰ Ελεγκάτα ποιόσσας, φελλοὺς οὐκομάζεσσιν· (οἱ Άυτ: Κεφ. ΙΒ').

Στίχ: 9. Ἀχελώος) Ποταμὸς ὁ αἴπει μὲν Πίνδος τῷ ὄρεις καταβένων, Λιτωλίαν δὲ αἴπει τῆς Ακαργανίας ὄμησιν, τὰς δὲ ἐκβολὰς ἐπὶ τὸ Ίόνιον, αὐτηκρύ τὸν Βχλούν Νήσων ποιεύμενος· τὸ παρὰ τοῖς καθ' ημᾶς Γεραικοῖς ὄνομαδόμανον Ασπροπόταμον! Εκαλέστο δὲ τὸ παλαιόν η Θάσος, εἴτε αἴπει Θάσαντος τῷ αὐλάσοντος Λιτωλῶν, εἴτ' οὖν καὶ διὰ τὸ Θάσον, ητοι τὸ ταχὺ τῷ δρόμοις. Αχελώος δὲ οὔτερον μετωνομασαί, αἴπει Αχελώη τῷ Βασιλέως, τῷ σωὶ Αλκμαίωνι ἐκ Θετταλίας μετανομάσαντος. καὶ παρὰ τῷ ποταμῷ τῷδε ἰδρυσαμένος τιὼ οἴκου. Μετώδητον δὲ πρώτου ποταμού αἴπει τῷ Κατσικλασμῷ τὸν Αχελώην τῆς γῆς ἐρεψ

Χαονίη βαλάνχες λιπαροῖς σαχύεσιν ἀμεῖψεν,
Ἐντε δὲ δὴ κυάδοις Ἀχελῶος γλόσκει μίκτο·
Φαῦνοιτ' ἀγράταις εὔνοι, Κρόατε Δρυῆδες·
Δῶρα τάδ̄ ἔθ' ὑμέων, τὰ ἀείδω. Καὶ γ' Ἐνοσίχθον,

10.

Τῷ

* * *

ἐκραγιῶμεν. Καὶ ἔσι δὴ τῶν ἀν' Ἑλάδα πάντων ποταμὸς ὅδε ὁ μέγιστος καὶ ἐπισημότατος. Διὸ καὶ, κρέων Ἀχελώοις ἔσιν δὲ παρ' Ομήρῳ πεφήμισα. Καντόδεθεν ἵστας καὶ πᾶν ὑδωρ, Ἀχελῶον προσείρηται, τὸν κυρίαν ὄνοματος μεταληφθέντος εἰς προσηγορικόν. Πυκνῇ δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλώνων Ποιηταῖς ἡ μετάληψις. Καὶ γὰρ καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχῃ: „Δμωσίν Ἀχελῶον φέρειν ἐνέπων· καὶ „Καλλίμαχος παρὰ Θέων τῷ Θεοκρίτῳ Σχολιαστῇ εἰς τὸ ΙΑ. Εἰδύλ. Οὐδὲ Ἀχελῶος τὰς σατύρας ποιεῖ δυζεράνοιτας ἐπὶ τῷ ὑδαρῃ πίνειν, καὶ λέγοντας: „μῶν Ἀχελῶος οὐ κεκραμένος πολὺς; (παρὰ Φελλοῦ. Οὐρσίν. ἐν ταῖς Παραθέσιοι.) „ώδε καὶ τὸ ἐντάυθα τῷ Οὐργιλίῳ: Ἀχελῶος γλόσκει μίκτο: ἡ ὡς ἐπὶ λέξεως ἐκεῖνος εἴπει:

Poculaque inventis Acheloia miscuit uvis.

, (Ποτήρια τὰ Ἀχελώια τοῖς εὐρεθέσιν ἀνέμιξεν (ἢ γῇ) Βότρυσιν.) ἐκδεκτέον ἀντὶ τῆς σωανακεκράθη τὸν οἶνον τῷ ὑδατι. Εἴρηται δὲ περὶ τῆς Ἀχελῶς ἔτι, „Οτι καὶ γλυκύτατος ἀντὸς τῶν ἀπανταχθῆ γῆς ποταμῶν· καὶ ὅτι τὸ ὑδωρ ἀντὶ ἐν τοῖς τράνημασι καὶ ταῖς ὁδίαις ὠφέλιμον ἐσίν. Οθεν καὶ Ἀχελῶος, αἱς ἀρά τὰ ἄχη διαλύων. (Ισαὰκ ὁ Τζέτζης ἐν τοῖς εἰς τὴν Λυκόφρον. Ἀλεξανδρὸς Εξηγήμασιν.)

Στίχ: Ιο. Φαῦνοι) Δαίμονες ἀγρῶοι Λατίνων ἴδιοι, ὡς ἀπὸ Φαῦνων τυχὸν, τῷ ἐν Ἰταλίᾳ μετὰ δὲ Πίπον βασιλέσσαντος, ὄνομαδέντες. Τοιοῖς δὲ τίνες καὶ παρ' Ἑληστριν ἐφέρουντο, οἱ λεγόμενοι Σάτυροι, καὶ οἱ Πάνες, καὶ ὁ λοιπὸς τῶν περὶ τὸν Ἱακχον θίασος.

Στίχ: Αὐτ. Δρυῆδες! Νύμφαι αἱ ἐπὶ τῶν ὑλῶν ἔφοροι, καὶ ἴδιαι αἱ ἐπὶ τῶν Δρυμόνων, ἔξου καὶ τῆς ἐπωνυμίας ἔλαχον· τῶν λοιπῶν Τλαίσιν Νυμφῶν γενικωτέρεω ὄνοματι, οἵτε εἰκὼς, προσαγορεύομένων. Οἱ δὲ Δαίμονας ὧν οἵδις ἀστίνας ὑπελήφασιν ἀντὰς ἐπικήρες γενέθησαν, τὰς τὰ Φυτὰ ἐμψυχάσσας, καὶ τέτοις ἀντοῖς σωαπομαρανομένας, καὶ τέως σωαπεθησκότας. Καὶ μὲν οὖτε Ήσίοδος „οἴεται περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεθαι τοῖς δαιμοῖσι τὰς τελεύτας: λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναίδος προσώπῳ καὶ τὸν χρόνον αἰνιτίομενος.

„Ἐννέα τοις ζώες γενεὰς λακέρυζα Κορώνη
„Ἀνδρῶν ἡσάντων· Ἐλαφος δὲ τε τετρακόρων·
„Τρεῖς δὲ Ἐλάφες ὁ Κόραξ γηράσκεται· ἀντάρε ὁ Φοίνιξ
„Ἐννέα τοῖς Κόρακας· δέκα δὲ ὑμέτερας τοῖς Φοίνικας
„Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Κέραι οὐδὲ αἰγάλοχοι.

„Πίνδαρος δὲ εἴρηκεν, εἰπὼν ταῖς Νύμφαις ζῆν ισοδενδρες τέκμωρ ἀλλος λαχθάσσεις· διὶ δὲ καλέντιν ἀντὰς Ἀμαδρυάδας. (Παρὰ Πλευτάρχ. ἐν τῷ περὶ τῶν ἐκλελοικ. Κρητηρ.)

Στίχ: Ιι. Καὶ γ' Ἐνοσίχθον) δ Ποσειδῶν ἔτος, ὃς καὶ Σεισίχθων σέργεται; καὶ Ἐνοσίγαμος, ὡς δῆθεν τὸν γίλω τοῖς σεισμοῖς κίνων, ἐνοσίσις γὰρ η-κίνησις). Διὸ καὶ Ομηρος ἀντὸν (Ἐν υμν.:) Ταῖς κινητήρεσι (προσεῖπε) καὶ ἀτριγύτοιο θαλάσσης. Ἐπιφωνεῖται δὲ ἐντάυθα ὁ Ποσειδῶν, δὲ παρὰ τὸ περὶ γίλωτε καὶ θάλατταν κράτος, αὐλὴ ὡς ἀντὸς παροχθῆσες ἀνθρώποις πλατύμενος γειτόνη τῷ ἵππῳ, περὶ δὲ ἐφεξῆς τῷ Ποιητῇ λόγος ἐσαι, ἐν τῷ Γ'. τῶν αὐτῶν χειρας Γεωργικῶν. Τοιγαρεσιν καὶ ἀναμάθαι Ιππικὸν τὸν Θεὸν, καὶ ὡς οὐρετῶν Ιππικῆς ὄντα, ἐκ τέττας ἐχηκέναντι καὶ τένομα, ἀλλοιτε, καὶ Παυσανίας τεκμαίρεται ἐν Ιοῖς Δακο. Καφ. ΚΑ. Ος καὶ Ηέμφων Λιθωαῖον παράγε τῶν Ἀρχαιοτάτων ὑμνων

Ποιη-

B

Munera vestra cano. Tuque ò, cui prima frementem
Fudit equum magno telus percussa tridenti,
Neptune: & cultor nemorum, cui pinguia Caeae,
15. Tercentum nivei condent dumeta juventi:
Ipse neraus linquens patrium, saltusque Lycaeum
Pan ovium custos, tua si tibi Maenala curae,
Adsis, ò Tegeae favens: oleaeque Minerva
Inventrix, unciique puer monstrator aratri,
20. Et teneram ab radice ferens Sylvane cupressum;
Dijque Deaeque omnes, studium quibus arva tueri,

Quique

Ποιητὶ, ὃς προσηγόρευσε τὸν Ποσειδόνα: . . . Ἰππωντε δοτῆρα, γεῶν ἰδυκένεμναν. Άλλ' ὁ μῦθος ἵππων δοτῆρα τὴν Θεὸν αναπλάστει ἐκ τῷ μητρῶν τῷ Δῆμητρὶ εἰς ἵππον μεταμορφωθέντα, καὶ γάρ των ἐξ αὐτῆς Ἀρέσονα τὸν ἵππον γεννήσαν. Οἱ δὲ Φασὶ διότι περὶ τὰς πέτρας τῇ ἐν Ἀθήναις κόλανθη θεόδιός ταῖς ποτὲ απεστερμάτισε, καὶ Ἱππος Σκύθιος ἐξηλθεν. (Ιστ. τρίτη, ἐν τοῖς εἰς τὴν Λυκόφρ. Ἀλεξ. ἐξηγήμασιν.) Τὸν γάρ Θορὸν ή γῆ πανδέχαμένη ἀνέδωκεν ἵππον πρᾶτον (οἱ Πινδάρ. Σχολ. ἐν τοῖς Πινδίοις.) Οἱ δὲ ἄλλως, ὅτι ἔριδος Παελάδος μεταξὺ καὶ Ποσειδῶνος συστηκό πότερος ποτὲ τὴν ἐν Αντίκῃ πρωτόγονον πόλιν, ἀρτὶ οἰκοδομεμένην παρονομήσει. Θεῶντε αὐγοράς ἐπὶ τῇ δίκῃ ὑπὸ Διὸς αἴθριοιθείσης, νικάν ἐδοκεῖ τὸν μόνο τὸν ἄμεινόν τι καὶ σωτελέσερον τῇ πόλεις σωσισοντα. Παελάς δὲ τὴν γῆν τῷ δέρατι πλήξασα, καὶ τὴν ἐλαίαν τῇ πληγῇ τὸ Φυτὸν προενεγκόντα ἐνίκα, τὸ Ποσειδῶνος τὸν ἵππον τὸ γῶν προενεγκαμένην, τῇ τριάντῃ πάταξαντος τὸν γῆσαν μὲν τυχὸν τῇ πόλεις τότε, ἀτε δὴ ἐπὶ χωρας μηδαμῶς ἵππασίμης, τῷ μή μαλα πεδινῆς ἴδειμένη, χρησιμόστερην δόξαντα, ἀνθρώποις δὲ ὅμως καὶ τῇ τε ὄντας, καὶ αὖτις ἐσόμενον χρησιμώτατον.

Στίχ. 13. Ἀγρεσ.) Όυχ ὁ Πᾶν ὁδε ὁ ἀγρεώτης Θεὸς ὑπὸ τῷ Ποιητῇ προκαλεῖται; οἷον δὴ κακένος παρ' Ἀθηναῖσις ὀνόματο, περὶ δὲ ἐφεξῆς αὐτίκαι ἄλλος ὁ Ηφαίστιος καὶ Ἀπόλλωνος. ὁ παρα τὸ ἐν αγρῷ γεννηθεῖσαν γάρ των ἐπικληθεῖς. Ήν δὲ ἔτος ὁ Ἀριστος, δὲ τὴν πάθιων ὁ Ποιητής ἐν τῷ Δ: περὶ τοῦ τέλους τοῦ πλάτους διεξελθόστερος, ὃν καὶ ὡς ἐνρετίῳ, τῆς ἐκ τῶν αποκτανθέντων, καὶ δὲ ασεσηπότων βοῶν προσόδων τῶν Μελισῶν, ἐπικαλεῖται. Λέγεται δὲ ὁ Ἀριστος ἔτος, Ἀκταιώνος αὐτῇ τῷ γῇ ὑπὸ τῶν ίδίων κακῶν διασπαδεντος, ἀποχωρησαμένην Θηβῶν, ἀστροφόρην Κέων, μίσην ἔσαι τῶν Κυκλαδῶν Νήσων, Ἀγροιόμιας ἐπιμελόυμενον.

Στίχ. 15. Καὶ Μηλέχος δὲ Πᾶν Τεγεώτα) Ἡν γάρ ὁ Πᾶν τῶν νομίων Θεῶν ὁ κορυφαῖτας, ἐξ δὲ καὶ Μηλέχος, καὶ Μηλονόμος, διὸ τὸ ποιμενικὸν τῆς ἀγωγῆς ἡ ἐπιστασίας. Μῆλα γάρ ποιητικῶς τὰ προσβατάς καίτοι καὶ τὸ ἄλλα τὸν τετραπόδων, ποδάκις, ἢ τεσμηίστα, παρ' Ομήρω. Πρότερος δὲ τὸν Πᾶνα Καλλισθέας ἐν Διός, ὡς Ἐπιμενίδης. ἢ Νύμφης Οἰνηΐδης; ὡς ἄλλοι. Οἱ δὲ, Φασί, γενέθλαι ἐν Πηρελόπης, ἀπασι τοῖς Μνησῆσι συγγενομένης, διὸ καὶ Πᾶν ἀρέται. Οἱ δὲ ἄλλως, καθά καὶ Ομηρος ἐν ὑμνοις, „Ἐξεμέσο φίλον γόνιν γενέδη μὲν λέγουσι. Νύμφη Ἐϋπλοκάμων Δρύσιος φίλοττης μηγέντος. Πᾶνας δὲ προσαγορεύθει, ὅτι πάντες θυμὸν ἔτερος φέρειν αἰθάνατοι, λικίκα τέτοιοι φέρου Ερεπητοὶ μῆτες δεῖξε κούρον ἔσον. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἄλληγροι κατερον τὸ Πανὸς ὄνομα ἐξειλάσθαι, τῷ οὐλι κόσμῳ διατάκτορα τέτον ἔναντι υποτιθέμενοι. Περὶ δὲ τῆς Βαρινοῦ ἐν Λεξ. ὀντων γάρ μεταγενάκαθαν. ἢ μᾶλλον Φυρνέτον ἐν Θεωρίᾳ τῇ περὶ Φύσ. Θεῶν. Κεφ: Κτ. Τεγεώτης δὲ ὁ Πᾶν ἔρηται, ὡς πόλιν ἔχων Ἀρκαδίας τὸ Τέγεα, καὶ περὶ τὰ Ἀρκαδικὰ σημ., τότε Μαίνελον, καὶ τὸ Λύκαον, τὰς διατριβὰς τὰ πλεῖστα ποιεινος· ἀδη, καὶ πρὸς μηρὸν αὐτὸν καταληκούτα ἦταν παρεῖναι, ὁ Ποιητής ἐντάκτα καθικετούσες δεόμενος.

Στίχ. 18. Εὐρετὸς ή Ελάσας) Ἐλάσα μὲν ὁ καρπὸς, Ελάσια δὲ κυρτὸς τὸ δένδρον· καὶ ταχρητικὸς μὲν τοι θάτερος ἀντὶ θατέρες λαμβάνεται. Καὶ ὁδὲ γῆν τὸ Ελάσιον

Τῷ ἵππον χόδεν βριαρῇ πλήξαντι Τριάνη,
Γαῖα Πόσειδον· Καὶ σὺ δὲ Ἀγρόδη, τὸ Κέος ἱρῆ;
Τρὶς γ' ἐκατὸν πόρτεις, πυκνίαις λόχυησι λιπανεῖ·
Καὶ Μηλῶχε δὲ Πᾶν, Τεγεώτα, νέμος τὸ πατρῷον
Ἐκπρολιπωνγε, νάπη τε Λυκαῖα, καὶ δὴ πέρι τίες
Μαίαλον, εὔνες ὡδε παρείης· Καὶ σὺ γ' Ἀθάνα,
Εὐρετίς η ἔλασ· Κελεύτε παῖ, δὲς κατέδειξας
Καμπύλοεσσαν "Τυν· Συλβάνετε, δὲς προθέλυμνον
Τῆθεν ἀποστασιῶ, ἀπαλιὰ κυπάρισσον ἔχεσκες·
Κλῦτε Θεοί τε Θεαὶ τε, ἀφρῶν δὲ μεδέοντες·

B 2

Οἱ τε

* * *

ἀντὶ τῆς Ἐλαίας ἐληπίαι, διὰ τὸ μέτρον. "Ἄλλως τέ δὲ καὶ σωκράτης τῷ προσαλλομένῳ καὶ τὸ προσαλλον αὐτὸ σωστοποιεῖται. "Οπός δὲ εὐρετίς Ἐλαίας πεφήμισαν η Θεος ὅρα μηρὸν αὐτῷ. Στίχ. II.

Στίχ. Αὐτός Κελεύτε Παῖ) ὁ Τειπτόλεμος οὗτος ίω; δὲ παρὰ τῷ Πατέρι Κελεύθελοςίσι, κατὰ ζήτησιν Περσεφόνης τῆς θυγατρὸς, ὑπὸ Πλάτωνος αἰσπαγέσης, η Δήμητρας ἐπιζευωθεῖσα, τιὼ Γεωργίαιν ἐκεῖνον ἐδίδαξεν, ης τῆς θεομάς ὁμοίως ὕσερον ιψὶ ὁ παῖς παρὰ τῷ Πατέρος παραλαβεῖν. Εθλησ παρέδωκεν, η μᾶλλον αὐθρώποις ἀπασι κοινῇ τιὼ σίκεμένιω περιών, ης ὑψόθεν στείρων τὰ πάρεματα, Δήμητρος αὐτὸν, ἐπὶ τῷ ὑπὸ πλερωτῶν Δρακόντων ἐλκομένω ίδίως ὄχηματος, αὐναβιβασάσης. Μέτιδι εἰ βέλει Παυσανίᾳν ἐν τοῖς Αττικ. Κεφ. ΙΔ'. Καὶ ἐν Αρκαδικ. Κεφ. Δ'. Τάντη δὴ καὶ η "Την ταῦταν ἐπεῖν, τὸ Αρόγον, τῷ Κελεύθελος; δὲ εἶνι γένεις, ητο τῷ Τειπτόλεμῳ τέτοιο εὐημένῳ περιαδετῷ.

Στίχ: 19. Συλβάνε τέ) Θεος ίω τῶν Τλαίων εἰς παρὰ Λατίνοις ὁ Συλβάνος, ἐπὶ τῶν Τλάνων, ης Δρυμόνων, διαστερὸς ο Πᾶν ἐπὶ τῶν Ποιμνίων καὶ τῶν ἀγρῶν τεταγμένος. Sylva γαρ Λατίνοις η Τλη. ήτοι ο σωδενδρος τόπος. Τῷ τοίνω Συλβάνῳ (η Συλβάνω) κερος Κυπάρισσος ὄνομα διετέλετ τὰ παιδικά οὖ, ἐπεὶ σωιέη ποτὲ λαθόντας ἐκεῖνον ἐλαφον χειρούθη καὶ μάλα τιθασιώ ἀποκτεῖναι, αφορήτω ἐντοῦθεν αὐτὸς σιωεχημένως, καὶ κατὰ μικρὸν ἀπεμαρτυρομένως τῷ οὐχει καὶ τελετῶντος, τὸ τῷ πάνδος πάθος Συλβάνος κατόκτείρας, εἰς τὸ σμώνυμον αὐτῷ μετήμετψε δενδρον, τιὼ Κυπάρισσον. Ήν καὶ ἐφεξῆς αἱς ἐν χερσὶν ἐτύγχανε κατέχων, τιὼ τῷ ἐρωμένῳ δι αὐτῆς διον παραμυθέμενος ἀποσέρησιν.

Στίχ: 22. Ἀστέρεμας) Διαπέφωνάστιν ἐνταῦθα τὰ δέρχαις τῶν Αντιγράφων· τῶν μὲν non nullo semine: ὅπερ εἶνι, τινὶ ασέρματι· τῶν δὲ, non ullo: ὅδη τοῦναντον λέγει· τῶν δὲ τέως, nullo de semine: εἰ εἴνι, θενὶ ασέρματι, αναγνώσκειν παρεχομένων. Τῷ ἐχάτῃ δὲ ταῦτη ἐκδόσετ αὐτὸις ἐγνάμεν παρακολεύθησαι, αστέρμως, ἐξμιωδουσάντες· ἄλλως τε, καὶ οὐδὲ μάλα εἰδότες μὴ παρὰ δόξαν τιὼ τῶν Αρχαίων εἴναι τὸ φιλοδόφημα, τὸ, φυτῶν τινά, καὶ δίχα ασέρματος προκαταβληθέντος πεφυκέναι τῆς γῆς ἐκβλαστάνειν. Καθάπερ δὴ καὶ τὸ, μὴ πάντας εἴξειν οὐδὲ προύποκειμένων θύσιν ἔχειν γεννᾶθαι, αὐλαὶ εἴσιν αἵτια καὶ απὸ σηψεως· ης δόξης ἐγένετο τυχὸν καὶ οὐ μέτερος Ποιητῆς Ουργίλιος· τῷ γαρ αἴπαντα τῶν μὲν εἴσων εἴξειν οὐδὲν, τῶν δὲ φύλων εἰς ασέρματων, ιεωτέρας η δόξα.

Στίχ: 24. Καὶ σὺ δὲ δὴ Καΐσαρε) Τὸν Οκτάσιον ὅδε ἐπικαλεῖται ο Ποιητῆς, τὸν ιοθετήθεντο μὲν Γ. Ιελίω Καΐσαρι, Αδέλφιδοι αὐτῷ δύται, Οκτασιονὸν δὲ Λυγενον ἐπέκτα μετὰ τιὼ Μοναρχίᾳν ὄνομαθέντα.

Στίχ: 25. Δαιμοσίην ἐντάξῃ) Σημείωσαὶ τιὼ τῆς θώπειάς μπερσολιώ· Αλλὰ γαρ, (η Φησίν ο Ιησίτης Αμβρόγιος, ο τὰ αὐτὰ τῶντα τῷ Ουργίλιος Γεωργίκα ἐγ ἐπειδην Ιταλοῖς ἐρμιωθεῖσας, καὶ ἐν Ράμπη Ετ: 1758 ἐκδότης) ἀπαντεις μὲν οι Λατίνων Ποιηταὶ τῷ τοιῷδε κατεχεῖσαντό τρόπῳ· πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις παραβολώτερον ησας: (in una maniera più trasportata) γέγραφεν ο Λαζαρός καταθωπόδων τὸν ἐπὶ τυρεννίδι διαβότον Νέρωνα, ἐν Βιβλ: A. Tibi numine ab omni cedetur, iurique Tuō natura relinquet, quis Deus esse velis. „Απαῖς οι Δαιμῶν μπεκησησεται τὸν

Quique novas alitis * nullo de semine fruges,
Quique satis largum coelo demittitis imbrem.

Tuque ades, quem mox quae sint habitura Deorum

25. Concilia, incertum est: urbes ne invisere, Caesar,
Terrarumque velis curam, & te maximus orbis
Auctorem frugum, tempestatumque potentem
Accipiat cingens maternâ tempora myrto:
An Deus immensi venias maris, ac tua nautae
30. Numina sola colant, Tibi serviat ultima Thule,
Teque sibi generum Thetys emat omnibus undis.
Anne novum tardis sidus te mensibus addas,
Qua locus Erigonem inter, Chelasque Sequentes,

* Ali non ulli.

Pandi-

„τῶν πρωτείων, παρὰ σοὶ δὲ κείσεται, τῆς Φύσεως ἐνδιδέσσης, ἵνα Θεὸς ἔης, ὃς
„τις ποτ' ἂν εἴναι καὶ βέλοιο.“

Στίχ: 28. Μητρώας μυζίναισιν.) Ταῦς ἀναθέτοις δηλονότι Ἀφροδίτη τῇ Σῇ Μητρὶ Ἡγάρ Μυρσίνῃ Ἀφροδίτης εἴναι διείληπται, ὡς Φησὶ Φερνοῦτος ἐν θεωρίᾳ τῇ περὶ τῆς θεῶν Φύσης. Ἕν δὲ ιερὸν ἄρα τὸ φυτὸν τόδε Κύπριδι ἀνακειμένον, καθάπερ καὶ Διὶ μὲν δεῦς ή λεγομένη πλατύφυλλος. Ἀπόλλωνι δὲ δάφνη· Λινᾶ δὲ ἐλαῖος· Ἡρακλεῖ δὲ Αἰγαῖος. (Πλιν. Βιβλ: ΙΒ'. Κεφ: α') Ός δὲ μητρώας αποκληροῦ τὰς μυζίνας τῷ Καίσαρι, ἀτε ἐπὶ τὸς Ἀινειάδας τὸ γένος αὐτούτη· „Λυχίστης καὶ γάρ ἐν αἱροπόλοις δρεστιν πολυπιδάκες Ίδης, συρρυεῖδαι Φέρεται Ἀφροδίτη, ἐνθ' Ἀθανάτη παρέλεκτο θεᾶς Βροτὸς“, ἐξ ης Λινέας ἐξ οὐρανίου, ἐξ τοῦ Ιελος (εὖμὴ αὐτῷ τέτοιο ίώ ἐπάνυμον τῷ Ἀσκανίῳ τὸ Ιελος.) ἐξ τοῦ παῖδες παιδίων ἐφεξῆς διαμπερεῖς ἐκγεγάσανται,, Καὶ τὸ γένος αὐτοῦ ἐπεκλίθησαν οἱ Ιελοι, οἵ τα τῆς ιερᾶς ἐξεστίας προσετεῖδη, ίώ ἐτι καὶ οἱ αὐτὸν ἐκερποῦστο (ώς Φησὶ Διονύσος. ὁ Αλικαρν. ἐν τῷ Α'. τῆς Ρωμαϊκ. Ἀρχαιολ.) οἴκος ὁ πάντων (ῶν αὐτὸς ἥδες) μέγισος ἄμα καὶ λαμπρότατος, καὶ Λυδεῖς διαφορώτατος ήγεμόνων ἐνεγκάνων,, Διὸς καὶ Ιελος Καίσαρι, ὁ τῷ Οκταουνίαντες Αυγεῖς μητρώος, καὶ τοῦ ζωτήσας, παρασκεδαζόμενος συμβαλεῖν,, Πομπήιο τὸν Ἀρη,, κατεκάλει, καὶ τῷ ίώ ἐαυτῷ πρόσγονον Λφροδίτιω. Ἐκ γαρ Λινέας, καὶ Ιελος τῷ Αινέᾳ, τῷ τῶν Ιελίων γένος, παρενεχθέντος τῷ ὄνοματος ηγετο ἕνα. (Ἀππιαν. Ἀλεξανδρ. περὶ Τῶν Ρώμαϊκ. Εμφυλ. Βιβλ. Β':).

Στίχ: 30. Ἐχατόεσάτε Θούλη.) Όυδὲν γάρ τῶν πρὸς Ἀρκτοῦ ἐπέκεινα Θέλης, οἱ παλαιοὶ ὥδεσαν, γῆς μέρος οἰκήμενον. Περὶ μέντοι τῆς κατ' ἑκένυτος θέσεως τῆς Θέλης, ἔργον ἀν εἴη εἰς μίαν σωμαγαγεῖν αὐτὸς δέξαν σύμφωνον. Διονύσος γάρ ὁ Περιπυητής, λέγων „ώς ἡμαδρ' ὅμοι καὶ νύκτας, αἱ φανὲς ἐκκέχυται πῦρ,, καὶ αδιάδοχον ἐκεῖ τῷ ίώ μέρεσαν ποιῶν, ἐπιεικῶς εἰς ὑπερβολὰς ἐκπίπτει, καὶ οὐδὲ Ευσαδίω πιθανὸς ἐσὶ τῷ εἰς τα ἐκείνας Σχολιογραφήσαντι ὃ δὲ τῷ Εθνικῶν Συγγραφέως, τῷ ἐν Θέλῃ μεγίστῳ θερινῷ ίώ μέρεσαν, τῷ ήλιος τὸν ἐπὶ Καρκίνω τροπικὸν ἐπιβαίνοντος, εἰς ὧρας εἴκοσιν αὐτόθι παρατάνεν υπέληφε. Προκόπιος δὲ ὁ τὰ Γοτθικὰ ισορῶν (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: ΙΕ') τὸν ήλιον ἐκεῖ αἱφὶ θερινὰς τροπὰς, εἰς ίώ μέρεσας τεσαράκοντας δύσειν υποτίθεται, ἐπὶ τας αὐτὰς δηλονότι καὶ οὐτος ὑπερβολὰς τῷ περιπυητῷ σκεκπίπτων. Κατὰ μὲν οῶ Προκόπιον τῶν, εἴη ἀν ή Θέλη τῶν παλαιῶν, ή καθ' ίώ μᾶς Ισλανδία καλεμένη ἐπ' αἱρίσεις· κατὰ δὲ τὸν Στεφανον, ή Σχετλανδία, μία οὐδετερῶν Ορκάδων νήσων, καὶ περὶ τῷ ζυγίῳ. μοίραν τῷ Βορείω πλάτες ἐξαφανένη. Άλλα γάρ τὰς περὶ θέσεως τῆς Θέλης καθισοῦσαν βλαστούντος διαφόρων δέξας, ἐπὶ τὰ Όυοσίας τοὺς Μέλαν, καὶ τὸ Α'. τῶν Βοχάρετος. Βιβλ: περὶ τῶν υπὸ Φοινίκων γενομένων. Αποκιῶν, Ἀρεαλμ ὁ Βερκέλιος, ο τὰ Στεφάνων Εθνικὰ υπομνηματίσας, ίώ μᾶς παραπέμπεται· καὶ ο διψῶν ἐπὶ τὰς πηγὰς ἐκείνας προσίτω· ἐμοὶ γάρ περὶ τῆς τῶν Παλαιῶν Θέλης περιπλότερα οὐδενικ, ο πάντας μέλον ἔσιν.

Στίχ:

Οὐ τε καὶ ἀσέρμως τρέφετε βλαζής νεαλῆας,
Καὶ γε ἀπ' ἐκ νεφέων ἄδδω κατχόβετε ὅμερον.

Καὶ σὺ δὲ δὴ Καῖσαρ μέγα Φέρτατε, ὃς ποť ὄποιοις

Δαίμοσιν ἐντάξῃ ἐναριθμοῖς, όσα δέ τις ἔμεν.

΄Ηὲ κεκληρώση πτολιόχος ἔμεναι, ψυρό

Γάιης κηδεμονόντι, ἵδ' ᾧδων, η δὲ ὄπωρῶν,

Λαοὶ σέψεσιν κάρα μητρώας μυρίνασιν.

΄Ηὲ Θεὸς πόντα πρατέων δὲ ἀπείρονος ἔση,

΄Ως πλωτὴρ ἄξει πᾶς, ἔχατόεσσατε Θάλη,

Τῷ κ' ἐπὶ παιδὶ Θέτις πόροι ἐδναγε κύματα πάντα.

΄Η ἐπὶ ἀρτίφατον μησὶν βραδυτέρωσιν ἄσρον,

΄Τψος σ' αύγασόμενα σελασφόρον ἐκπεριτέλλον,

25.

30.

Mέσ-

Στίχ: 31. Τῷ τε Θέτις . . . ἔδνα) θυγάτηρ μὲν ἡ Θέτις ὅσα μεμυθολόγηται Νηρέως
Ἄγιος γέρεντος, ἐκ νύμφης Δωρίδος. Ἱχιλέως δὲ μήτηρ, ἐκ Πιλέως τῷ Θετ-
ταλῶν έπασιλόσιτος· ἐληπταὶ δὲ μετωνυμικὰς τὰ πλάνα ἀντὶ τῆς θαλάσσης.
Φησὶν δὲν ὁ παιτὴς ὁδε τῷ Καίσαρι, στι, ἐὰν σοι ἐπιγαμβρεύσηται ἡ Θέτις,
ἐπίτινις ἀντῆς θυγατρὶ τῶν θαλασσῶν Νυμφῶν, λιγὸς ἀξεῖς γυναικα, δώτες
σοι φερνῆς λόγω, τετέσι προικός, θαλασσοκρατεῖν. Τὰ δέ τοις Ἐδνα κυρίως μὲν
λέγεται, τὰ ὑπὲ τῶν Μητήρων τὰς μητρομένας διέμενα· ἡ τὰ πρὸ τῷ
γάμῳ, ὑπὸ τῷ Νυμφίᾳ πεμπόμενα δῶρα τῇ Νύμφῃ. Καταχρεντικῶς γε μιλῶ,
καὶ τὰ σρεικοδοτέμενα τὰς θυγατράσιν ὑπὸ τῶν γονέων Ἐδνα εἴρηται ποτε καὶ
ἀνταῖς παρ' Ὁμήρων Οδύσσεια: Λ. Στίχ. 77.

„Οἱ δὲ γάμον τέλεσσι, καὶ αἰτιαέσσιν ἔειδνα.

„Πολλὰ μάλι, οἵσας ἔσικε Φίλης ἐπὶ πανδὸς ἐπεθάψα.

Στίχ: 32. Ή ἐπὶ ἀρτίφατον) Τὸ Ζώδιον ἐν τέτοις πάντες ἐνόπου τὸν Συγόνον. Ὁ τοῖς
μὲν ἀρχασσοτάτοις πηγούντο. Διὸ καὶ Ἐρατοθένης ἐν τοῖς Κατατεριτμοῖς, τὸν
„Σκορπίον, φησὶ, διὰ τὸ μέγεθος εἰς δύο διαθεκαπνούρως διαιρεῖθαι· καὶ τέ
„μὲν ἐπέχειν τὰς χηλὰς, διάτερον δὲ τὸ σῶμα, καὶ τὸ κέντρον· ὡςε δηλαδὴ,
μὴ ἐπὶ τρισκονταὶ μόνον μοίρας, κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν σημεάων, καὶ τὸ τῷ
Σκορπίῳ παρὰ τοῖς πάλαι ἐκτείνεθαι, ἐπὶ δὲ ἐξήκοντας (ὅπερ ἐσὶ κατὰ τὸ δι-
πλάσιον) ἐφαπλάθθαι. Τρεφον μέντοι, μεταξὺ τῆς δίας Ἡριγόνης, οὗτοι τῆς
Παρθένου, καὶ τῷ Σκορπίῳ, εἰς Ἀσεροσκοπεύντες τὸν Συγόνον παρενέταξαν, σω-
σηκότα ἐξ ἀσέρων ὀκτὼ, οὓς τὸ πρόδεν αἱ δίκροις χηλαὶ τῷ Σκορπίῳ ἐπέχειν
ἐλέγουντο. „Αἱ καὶ σωεσάλθαι πως εἴποιτις ἀν., ἐμψυχότερον εἰπών, ὡς υπο-
χωροσάστας τῆς ἑδρᾶς, οὗτοι τῷ προκατειλημμένῳ τόπῳ, τῷ ἐκεῖσε προσενιδευ-
θέντῳ Συγῷ. Ἀνατίθησι τοίνω τῷ Καίσαρι, ὁ Παιτὴς ἐντάυθα, τετὶ τὸ νεή-
φατον ἀπέρον· τὸν Συγὸν δηλανότι· τῷ ἐκείνῳ παριόντος, τὸ διῶ μεταλλάξαι. Τῇ
„μὲν γὰρ τρίτη καὶ εἰκοσῆ τῷ Σεπτεμβρίῳ ἐγεγέννητο. Τῇ δὲ ἐννεακαΐδεκάτῃ
„τῷ Αυγέστῃ, ἐν ᾧ ποτὲ τὸ πρῶτον υπατεῖσε, μετάλλαξε. Σήστας μὲν πέντε
„καὶ εἰδομήκοντα ἐτη, καὶ μιῶς δέκα, καὶ ἡμέρας ἐξ καὶ εἰκοσι. (Ξ. Φιλῶν·
ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῆς ισορ. Δίων. τῷ Νικαὶ, εἰς Βίον Αυγέστ.) „Ισως δὲ, καὶ πρὸς
αὐτὸ τῷ Συγῷ τὸ Σύμβολον ὁ Παιτὴς ἐντάυθα ἀπιδὼν ἡμενίστατο· Διὶ αὐτῷ
γὰρ, οἱ μὲν ἀρεσθαί μονες τῷ Ισημερίᾳν ὑπετύποισιν τῷ Μετοπεριώλῳ, τῷ
τὰς ἡμέρας τὰς νυξὶν ἀντιταλαντόσουσαν· ὁ δὲ, τὸ ὑπὸ τῆς εἰκόνος σημανόμε-
νον ἡδέως ἀρπάσας, διὰ τοις τῶν Καίσαρος ἀκρίβειαν περὶ τῷ Ισο-
νομίᾳν, καὶ τὸ Φιλεδίκαιον ἥδη ὑπανιχάμενος. Σημείωσα δὲ, ὅτι βραδυτέρων
τὰς μιῶς προσεῖπε, διὰ τὸ τικαῦτα μῆκος τῶν θερινῶν ἡμέρῶν, καὶ τῶν
κατ' ἐκείνας παρὰ τοῖς Ράμαισις Πολιτικῶν ᾧδων· Ἐπὶ γὰρ τοῖς βραδυπο τῷ
μησὶν, ὁ τῆς Ισημερίας ἥκει, ἐν ᾧ τὸ Ζώδιον ὁ Συγός, διὸν κατασφραγίζων ἐκεί-
νους,

C

- Panditur : ipse tibi jam brachia contrahit ardens
 35. Scorpious , & coeli justa plus parte * relinquit.
 Quidquid eris ; (nam te nec sperent Tartara regem.
 Nec tibi regnandi veniat tam dira cupido,
 Quamvis Elysios miretur Graecia campos ,
 Nec repetita sequi curet Proserpina Matrem)
 40. Da facilem cursum , atque audacibus annue coeptis :
 Ignarosque viae mecum miseratus agrestes ,
 Ingredere , & votis jam nunc assuesce vocari.
 Vere novo gelidus canis cum montibus humor
 Liquitur , & Zephyro putris se gleba resolvit ,
 45. Depresso incipiat jam tum mihi taurus aratro ,
 Ingemere , & sulco attritus splendescere vomer.
 Illa seges demum votis respondet avari
 Agricolae , bis quae solem , bis frigora sensit :
 Illius immensae ruperunt horrea messes.

* Al. reliquit.

A:

* * *

νους , καὶ , ὡς ἐν μελαιχμίᾳ , προπαρασκεύαν τῷ Ἡλίῳ τιὰ ἐπὶ τὰς ταχι-
 τέρμονας ἔζητις πάρεσθεν.

Στίχ: 40. Ἡλυσίων πεδίων) Ιερὰ τῶντα πέπλας χωρία τιὰ περὶ τὸν Ἄδην , μό-
 νοις ἀνετα τοῖς μακάροις , θαυμασάτε σῆτα καὶ πάντερπνα , καὶ ἀφθαρτα ,
 καὶ ἀκήρατα . ἐξ ἣντι Ἡλύσια εἴρηται , ὡς ἄρεις Δύσιν μὴ ἔχοντα . Ἡ , ὡς
 ὁ τῷ Ὁμήρο . Σχολιασ . ἐν Δ. τῆς Ὀδυσ . Τὸ τῶν Ἡρώων ἐνδιαίτημα , ἀπὸ
 Ἡλυσίων τῷ Ἐλευθῆρος , ἐυσεβεστάτῳ γεοργεῖν . ή παρὰ τῷ Ἀλυτεῖ ἐν αὐτῷ μέ-
 γεν τὰ σώματα . Ο δὲ τόπος ἐν τῶν περὶ τὸν ὥκεανον γῆσις , ἃς οἱ υἱεροὶ
 Νήσιοις ὀνόμασαν τῶν Μακάρων , διὸ τὸ τῷ τόπῳ ἐνδαιμον καὶ μακάριον . Ο
 μὲν ὃν Πρωτόδης παρ’ Ὁμήρῳ Ὀδυσ . Δ. Στίχ : 563. Ταῦτα ἐσόμενα τῷ Μονελάῳ
 προσαναφείνων , Φησίν :

„Ἀλλὰ σ’ ἐς Ἡλύσιον πεδίον καὶ πείρατα Γαιής
 „Αθάνατοι πέμψον , (δῆθι ζευθὸς Ραδάμανθυς .)
 „Τὴπερ ἀγένη βιοτὴ πέλεις αὐνθρώποισιν .
 „Οὐ γιφετὸς , ὅτ’ ἀρει χειμῶν πολὺς , ὅτεποτ’ ὅμερος .
 „Ἀλλ’ αἰεὶ Ζεφύροιο ληγυπνεύσιας ἀητας
 „Ωκεανὸς αἰνίσιν αὐναψύχειν αὐνθρώπως .

Οἰεται δὴ Στράβων , ὡς Ὁμηρος ἐκ τῷ πάλαι γεγραφότων τὰς πολλὰς φρε-
 „τὰς ἐπὶ τὰ ἔχατα τῆς Ἰσηρίας ισορηπώς , πινθανόμενος δὲ καὶ πλέτον ,
 „τὰς ἀλλας αρετὰς (οἱ γὰρ Φοίνικες ἐδήλων τῷτο) ἐνταῦθα τὸν τῶν ἐυσεβῶν
 „ἐπλασε χῶρον . Συγκαταριζας δηλονότι τὰ τῷ ὑποχθονίῳ μύθῳ τοῖς ἐπι-
 „χθονίοις Γεωγραφοῖς ισορήμασι . Παρεπλήσιον δὲ τοῖς Ὁμηροῖς ἐσὶ καὶ τὸ
 Ησιόδειον (οἷς Ἐργ : καὶ Ἡμ : Ἐπ : 166 .

„Τὰς δὲ δίχ’ αὐνθρώπων βιοτον καὶ ἥδε’ ὀπάσσεις ,
 „Ζεῦς Κρονίδης κατένασσε Πατὴρ ἐς πείρατα Γαιής .
 „Καὶ τοὶ μὲν νάγοιν αἰνδίας θυμὸν ἔχοντες ,
 „Ἐγ μακάροιν γῆσοις παρ’ Ωκεανὸν βαθυδίνω .

„Ολύμ-

II

Μέσατον Ἡριγόνης δίης, χηλῶν τε δικράων.
 Ήνι δὰ βραχίονάς σοι συσέλλων φλογόεντας,
 Σκορπίος ἐνρυτέρης αὖψ' ἔξυπανίσαται ξύρης.
 "Οτί ποτ' ἔσεαι· (όν γὰρ ὑποχθονίοισι σ' ἔοικεν
 Εμβασιλύσειν· Οὐδὲσε πάρτες ἴμερος αὔρει
 Κάνε· κ' εἰ χώρας Ἐλλὰς διὰ θαύματος ἵσχει
 Ἡλυσίων πεδίων· κ' ἕπεν μετάπεμπτος ἔκειθεν,
 Οὕτι γε Μητέρι νῦν σεν διμάρτεν Περσεφόνεια.)
 Τὸν δὲ δὸς ἐντροχάλως τελέσαντ' ἀεθλόνγε περιῶμαι.
 Χρᾶσμε δὲ μηδομένω τάχα τολμηρῶς τόδε ἔργον.
 "Αγρονόμος τ' ἐλέσαιρε ἀφράδμονας· ηδ' ἀτραποῖο
 Τῆς δ' ἐπίβηθι· Ἐθάς τε γενῆς ἐν χῶν ἐπακένειν.

35.

"Ημος κατ' πολιῶν ὄρέων, ἐν ἕαρος ὥρῃ,
 Τήκεθ' ὕδωρ κρυόν Ζέφυρος δέτε βώλακα πύθει,
 Δὴ τότε ἀρχέσθω ταῦρος σοναχεῖν ὑπ' ἀρότρῳ,
 Τριπτήτε σίλβαιν Βαθέης διὰ ἀυλακος "Τυνις.
 Κάνη καὶ γὰρ ἀρχρά γεωργοῖς ὅλον ὄφελλει,
 "Ηρὰ δὶς Ἡελίοι, ἀτὰρ δὶς τ' ἥθετο κρυμῶν.
 Τῆμος ἐπιτείνονται ἀμήτης σιτοβολῶνες.

40.

45.

50.

C 2

Πρὸν.

„Ολειοι Ήρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν,
 „Τρὶς τῷ ἔτες θάλαοντα φέρετε σείδωρος ἀρετὴν·

„Ἐφ' οἷς δὲ Τζέζης: ὁσαερ καὶ ἡμέτεροι (Φησί) τοῖς ἀγαθοῖς Ἀνδρέαστον αἴποκληφ
 „, εἴμεν τιὼν ἐν Παρασείσῳ διατερπίω, οὐτω τοῖς Ήρωσιν Ἐλληστον απεκληρεῖσι μα-
 κάρων Νήσος, καὶ Πεδίον Ἡλύσιον κτ: δὲ καὶ Πλάτων φθάσας ἐν Γοργίᾳ ἐδή-
 λωσεν εἶπεν: „τὸν δὲ δικαίως τὸν βίον διελκυθότα, καὶ ὄστιας, ἐπειδαν τελέσῃ
 „, τῆσ, εἰς Μακάρων Νήσος αἴπιόντας σικῆν ἐν πάσῃ ἐνδαιμονίᾳ ἐκίος κακῶν. „

Στίχ: 41. "Ουτιγε Μητέρι...) Περσεφόνηια τιὼν Δήμητρος τῷ "Ἄδε αἴρπα-
 σαντος, ἐκ Ζιών τιὼν Μητέρας ὁ μῆδος πλάττει ἐκλιπαρεῖσαν, τιὼν αἴποδοσιν
 τῆς Παιδός· μὴ τυχεῖν δὲ, εἰμὶ εὖ ἡμετέας τρόπον τινά· ἐν ἔξ μὲν μησὶ τῆς
 Κόρης τὰς ὑποχθονίες διατερπίας υπὸ γιῶ ποιμένης, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἔξ,
 ὑπὲρ γιῶ αἰνεῖσθαι μένης. Ἐκ δὴ τέτων δὲ δυχερές σωιδεῖν, τὸν ἐπὶ χρόνον
 τινα τῶν απερμάτων υπὸ τιὼν γιῶ αἴφανισμὸν διὰ τῆς Περσεφόνης νοείδω αἰλ-
 ληγορέμενον. Τῷ γὰρ ὄντι Περσεφόνη, καὶ ἡ Δήμητρος θυγάτηρ, οὗτοι ὁ τῆς
 γῆς καρπὸς ἔοικεν ὀνομασθαι, οἷον Φερεσεπόνη τις ὡν, κατὰ μεταβολῶν τῷ δε-
 σέως εἰς τὸ Ψιλὸν, καὶ αὐτάπακιν· διὰ τὸ ἐπίπονον εἶναι, καὶ πόνων οἰστικῶν
 τιὼν ἔργασταιν, ὡς ὁ Φερυότος Φησίν ἐν τῇ Θεωρίᾳ τῇ περὶ Θεῶν Φύσεως.

Στίχ: 43. Τολμηρῶς) "Οτι πρῶτος Λατίνων Ουΐργιλος (ἢπερ Ιωάνν. Φησί Μινέλλιος
 ἐν τοῖς Ἐπισημειώσ.) ἐμμέτρως γράψου περὶ τῶν Γεωργικῶν ἀνεβάλετο. Quia
 primus Latinorum Virgilius Agriculturam carmine scripsit, τολμηρὸν διὰ τέτο
 αἴποκαλεῖ Τὸ ἐγχείρησμα. Άλλα γάρ Φέλιξ Ουΐργιλος, οἱ ίατο Ουΐργιλισ πάντας
 Ποιήματα ἐκ τῆς πρὸς τὰ τῶν Ἐλλῶν παραθέσεως γνωρίσαμεντος, κατ'
 αἴρχας τῶν Γεωργικῶν, περὶ ἐνδομηκοῦτα χεδῶν ἐπαριθμεῖται, τέτο μὲν πλεῖστος
 "Ἐλλιων, εἰσὶ δὲ διὰ τοὺς Λατίνους, τέτο περὶ τῶν Γεωργικῶν καὶ περὸ Ουΐργιλισ
 συγγράψαντας. Καὶ εἰμὶ ἂς καὶ παρὰ τὸ ἐμμετρού τῆς Συγγραφῆς τὸ δυχε-
 ρες ἐκλαβέδωμαι δόξει τῷ ἔργῳ, μετ' ιφρονθυτας πας τὸν Ποιητιών ὑποληπτίον
 περηκέντη τοῖς ὑπὲρ διώκμιν αὐτὸν ἐπιτολμῆσαι, καὶ ἀμα πρὸς ἐπισάκειάν τε ἡ
 συγγνάμια, τέτο ποιημα μετελεύσομέντος αἴνακαλέμενον.

Στίχ:

50. At prius ignotum ferro quem scindimus aequor,
Ventos, & varium coeli praediscere morem
Cura sit, ac patrios cultusque, habitusque locorum,
Et quid quaeque ferat regio, & quid quaeque recuset,
Hic segetes, illic veniunt felicius uvae:
55. Arborei foetus alibi, atque injussa virescunt
Gramina. Nonne vides croceos ut Tmolus odores,
India mittat ebur, molles sua thura Sabaei?
At Chalybes nudi ferrum, virosaque Pontus
Castorea, Eliadum palmas Epiros equarum?

Con-

Στίχ: 45. Ἐθάς γενοῦ) Τατέσιν: εἰ καὶ τὸν ἐπὶ γῆς ἔτι αἰῶνα τυγχάνεις διαμετρῶν,
ἀλλ᾽ ἐθίζειθαι ἀρξαὶ ὅμως ὡς Καισαρί, τῶν ἐπικαλεμένων Σε ἀπὸ τὴν οὐα-
κέσιν τὸ τέθεισιν οἵτινες ἀρτὶ προεξασκύμενος δρᾶν, καὶ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀνα-
λύσει, ἀποδεώσεως, ἥδη καὶ ἐπὶ τῷ μετὰ σώματος βίᾳ, τῷ τρόπῳ αποδεύ-
μενος.

Στίχ: 46. Εἰν "Ειαρος ᾠρη) Καὶ Ξενοφῶν μὲν οὐαὶ ἐν τοῖς Οικογονικοῖς ἔτω παρέντα,
εἰαρος ἀρκτέον εἶναι τῷ ἐργα τοκεῖνος ὑποτιθέμενος.

Στίχ: 49. Τριπτὴ σιλβαι) Ο γάρ σίδηρος τριβόμενος ἐν τῷ ἐργασίᾳ, τὸν προσφύντα
ἰὸν ἀποτίθησι, καὶ λαμπρυνεται.

Στίχ: 51. Δις Ἡελίοιο κτ:) Τέτο δὲ γίνεται, ἐὰν πρῶτον μὲν ἡ γῆ δι' αἰρότει κινθῇ,
ἐφεξῆς δὲ αὖθις κινθάσσει τὸ δύτερον, τὰ καταβαλλόμενα ασέρματα ἐπιδέξη-
ται. Οὐτω γάρ δις μὲν Ἡελίοιο, δις δὲ κρυμῶν ἐπαιδήσεται. Παραπλήσιον
δέται καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ Γ'. Βιβλ: τῶν περὶ Φυτ: αὐτιῶν, υποτιθησον. Ή δὲ
τὰ κατεργασία ἐν τῷ νεᾶν κατ' αἴμφοτέρας τὰς ἄρας, καὶ θέρες καὶ χειμῶνος.
η ὅπως χειμαδῆς ἡ ἡλιαθῆς ἡ γῆ· πλίνου ὅσον, έχ αἴπλως ὁδε αἴπλως δις χειμ-
αδῶν, καὶ δις ἡλιαθῶν τὰς γινῶν ὁ ποιτης ἐντελεθαί τοκευ.

Στίχ: 54. Φράξεο δὲ μαθέσιν.) Τὰ ἔξης παρὰ Θεοφράστῳ (ώς τῷ Όυρσ. δοκει ἐν τε-
ραθέσ.) Κακένος γάρ (Βιβλ: Β. περὶ Διτ. Φυτ.) ιχύειν δὲ ἐκεινον, φοι,
τὰ κατὰ τὰς θέσιν τῆς χώρας ἐνιας γάρ λεπτών καὶ λυπρῶν χώρων
φιλεῖ· τὰ δὲ ὑφαμμον· ενια δὲ καὶ αἱμάτῳ ίνα καθάπερ ἡ φάφαιος. Λαελφά
δὲ καὶ τὰ Ξενοφ. ἐν Οικον· Φασι γάρ τὸν μέλλοντας ὄρθως γεωργήσειν, τῷ
φύσιν χρῶν πρῶτον τῆς γῆς εἰδέναι . . . ὁ γάρ μὴ εἰδὼς οὐ, τι διώσται ἡ γῆ
φέρειν, εἰδέναι, τις αἰτείειν, οἰομαι, εἰδέναι, τι φυτός εἰδέναι, εἰδέναι αὐ. Ἀλλ' ἐπει-
κώς τὰ τοιαύτα τέτως ἐξὶ τοῖς πᾶσι κοντά, πᾶσι τε δῆλα, εἰς τὸ ἔξι ἐρανί-
μόνον ὑπολαμβάνειν παρὰ τῶν εἰρημένων Συγγραφέων τὸν Όυργίλιον αυτα ε-
ληφέναι, καὶ μὴ καὶ παρέ εἴσατον τὸν Ανδρα, ἀλισ ἥδη τὰ τῆς Γεωργίας πα-
ρατετηρηκότα καὶ πολυπραγμονήσαντα οἷον γενέθαι καταμαθεῖν, ἐμὸς γοῦ,
εἰς οἶδα δὲ ἔτω καὶ ἄλλω, ἀπεριοκλίσις γέρουν τὸ τέτως ὑπολαμβάνειν δοκει.

Στίχ: 61. Τμῶλας Ινδὸς) Τμῶλος, τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ μεγάλῃ Φρυγίᾳ καθ' ὃ δι-
μέρος αὐτη τῷ Λυδίᾳ ὄμορες ἐξ ἐξ καὶ ποταμὸς ὄμωνυμος κατιών, εἰς Μάιαν-
δρον ἐκβάλλει τὸν τῷ πόλει τοῖς Σάρδεσι παραβρέοντα. Ἐκ τῷ αὐτοῦ δὲ ὄρες καὶ
Πακτωλὸς ὁ χρυσοφόρος διὰ τὰ παρασυρόμενα ψήγματα. Οὐθεν Δικόφρων
ἐν Αλεξάνδρᾳ, τῷ Ποιήματι, Πακτωλον (ώνομασε) τηλαυγή μύδεον, τὸ
χρυσὸν, ὅτι χρυσῆτιν εἶχεν ὁ ποταμὸς ψάμμον ἐκ τῷ περικαμένῳ ὄρες κα-
ταβρέονταν Τμῶλε . . . καὶ τῷ οὐλον (Φροσὺν ὁ Τζετζης) κατάγει. Ήδὲ
απὸ Ινδὸς τῷ ποταμῷ παρονομαζομένη Ινδικὴ χώρα, εἰτ οὖν ἡ Ινδία, ἐξ ὧν
τρέφει Ελεφάντων πολῶν τε, καὶ μεγάθει πολῶν τῶν ἐν Αφρικῇ διαφερόντων,
πολὺν ἀποφέρει καὶ τὸν ἐλέφαντας τὸ ὄσον, ἐξ οὐ παντοῖα σκόπητε ἢ αὐγά-
ματα, καὶ ἔτερος αὐτας εἰς χρῆσιν, ἢ κάλλος ηκοντας κατασκεψάζεται.

Στίχ:

Πρὸνκεν δὲ καὶ ταὐτοῖς πέδον δὲ γυνωτὸνγε σιδῆρῳ;
 Φράξεο δὲ μαθέειν πνέοντας πρῶτα ἀήτας.
 Καὶ κρᾶσιν δὲ ἀέρων παντοῦν, ἄλλοις ἄλλαι.
 Καὶ βώλοιο Φυών, γέρδες πονέεθαι.
 "Ο, τί δὲ ἐκατηγορία φέρειν ἔχοι, οὐ, τί ἀπονόσοι.
 "Ενθα μὲν ἀσάχνες, καὶ δὲ δύνανται δὲ βότρυς.
 "Ἄλλη δὲ ἀυτοματῶς καρποῖσι δένδρεα βρίσται,
 Καὶ πολὺ δὲ τεθῆλεν. Ορᾶς γάρ δῆπος τε κροκώδεις
 'Οδμὰς Τιμῆλος ἵησιν, οὐ δὲ Ινδὸς δῶκ' ἐλέφαντα;
 'Ως λίβανον χάρη δὲ Φύει μαλακοῖς Σαβαῖοις;
 'Ως δὲ Χάλυψι σιδηρον ἀχλαίνοις; ὡς δὲ τε Πόντος,
 Φάρμακα Κασόρι; ὡς δὲ Ήπειρος ἀριστέας ὑππάς;

Αυτίκαι

Στίχ: 62. Μαλακοῖς Σαβαῖοις) Σαβαῖ, (κατὰ τὸν Συγγράψαντα τὰ Ἑθνικὰ) πόλις μεγάλη, πλησίον Τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Σαβὼ δὲ, πόλις μεγάλη (κατὰ Τὸν ἀντὸν) πέραν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Τάυτιν ὁ Κεδρίων Σαβέα ὄνομάζει. Σαβέα δὲ Ἰώσηπος (ἐν τῷ Β'. τῆς Ἰεδαικ. Ἀρχαιολ.) ἢ πόλιν οὗδε ταύτην θασίλειον θέσαν τῆς Αιθιοπίας, ιω" ὕδερον Καρμύσης Μερόιων ὀνόμασεν, Ἀδελφῆς ιδίας (Φοισὶ) τέτο καλεμένης. Ἐν ᾧ καὶ αἱμαρτάνων ἐλέγχεται, τῷ Καρμύσῃσα τῷ πόλει τῷ προστηγορίαν θεμένης, ἐκ ἀπὸ τῆς Ἀδελφῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Μητρὸς, καθάπερ ἐν Βεβλ. Λ'. τῶν ισορ. ὁ Σικελιώτης Διόδωρος. Ἀπὸ τοίνυια τῆς Σαβαῖ, η Σαβὼ η Σαβά, τὸ ἑθνικὸν οἱ Σαβαῖοι, ὃν η γῆ λιβανιώτοφέρος, καὶ ἀπλῶς αἴρωματοφέρος. Μαλακοὶ δὲ οἱ Σαβαῖοι λέγονται, διὸ τῷ ἐκ τῷ κλίματος ἴσως ἐγγνωμένῳ ἀντοῖς ἐκλυσίντε καὶ χαύνωσιν. η διὸ τὸ ἄναιρόν τοις διὸ τὸ τρυφηλὸν τῆς διαίτης καὶ ἀνεμένον, τὰ πρὸς τὸ γλῶς ἀφθονε πάντας καὶ ηδίσα τῆς χώρας ἀντοῖς ἐπιδεψιλομένης.

Στίχ: 63. Ως δὲ Χάλυψι κτ:) Οἱ Χάλυβες περὶ τὸν Πόντον ἔθνος ἐγένοντο, παρὰ τῷ ποταμῷ τῷ ὅμησιν ἔχον τῷ καλεμένῳ Θερμώδοντι· ἐξ ὧν τῆς χώρας ὁ σιδηρος ἀπεφέρετο, οἱ περὶ τὰ σόματα ἐπαινέμενος. Τέττας Ομηρος Ἀλιζώνας καλεῖ, μετὰ τὸς Παφλαγόνας αἴρωμῶν ἐν τῷ Καταλόγῳ Στίχ: 856.

„Αυτῷς Ἀλιζώναν Οδίος καὶ Ἐπίεροφος ἥρχον,
 „Τηλόθεν ἐξ Ἀλιζής, οὗτον αἰργύρου ἐξὶ γενέθλη.

„Ητοι τῆς γραφῆς μετατεθείσης, ὡς ὁ τὰ Ἑθνικὰ γράψας Φησὶ, ἀπὸ τῷ τῷ λόθεν ἐκ Χαλύβης· (ἢ) (τῇ γὰρ προδέσσει τῷ διαζεύκτικῷ ἐπανορθωτέον τῷ ἐκδοσιν ἐνταῦθα τῶν Ἑθνικῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐννοίας.) (ἢ) τῷ σὲνθρεῷ πῶν πρῶτον Ἀλύζων· (μήποτε μᾶλλον διὰ πνοματος δασέως;) Ἀλύζων λεγομένων, οὗτον φαδία η ἐπὶ τῷ Χαλύβων μετάβασις. Τέττας δὲ τέττας Χάλυβας καὶ Ἀιχύλος ἐν Προμηθεῖ (ὑπερ Ουρσ. ἐν Παραθέσ. σεσημείωται.) Σε δηροτέκτονας ὄνομάζει. Περὶ ὧν καὶ Ἀποθών. οἱ Ρόδιοι ἐν Βεβλ: Β'. τῶν Ἀργος γενετ.

„. Μετὰ δὲ σμυγερώτατοι Ἄνδρῶν
 „Ἐργαστῖνα. Τοὶ δὲ αἱμφί σιδῆρεα ἔργα μέλονται.

Διὸ καὶ Ἀχλαῖοι παρὰ τῷ ποιτῷ τῷ ἡμετέρῳ ἐνταῦθα παρίσανται· οἵτοι γυναῖκοι: ποδὶ: εἰκότως· διὸ τὸν περὶ τῷ χαλκεῖαν κάρματον.

Στίχ: 64. Φάρμακα Κασόρι) Ο. Κάτωρ τὸ γλῶν, οἴοντις Γάτωρ ὁν, οἵτις ζεδίν ὅλος κοιλία, τῶν ἀμφιβίων ἐῑ, περὶ τὰς ἀκρας τῶν ποταμῶν κοιταζόμενος. Φέρεται δὲ ἐντὸς τῷ ὄχει ἰσορεῖται τὸ Φάρμακον τὸ Κασόριον· διὸ καὶ τὸς ὄρχεις αἱρέσθαι τῷ (εἰ τὸ αἰλιθὲς Φασὶν) αἴρωμαν, καὶ τοῖς ἐλαύνεσι προσφεύγειν, ὡσανεῖς εἰδόται ἐφ' ὅτα ἐλαύνεται, καὶ τῷ ἀποβολῇ τῷ μορίᾳ, τῷ σωτηρίᾳ τῷ τῷ τῷ εἰλαύνεται. Τιμᾶται δὲ ὑπὲρ τὰ ἄλλα τῶν Κασορίων, οἵτις ἐν ταῖς

60. Continuo has leges, aeternaque foedera certis
Imposuit natura locis: quo tempore primum
Deucalion vacuum lapides jaetavit in orbem:
Unde homines nati, durum genus. Ergo age terrae
Pingue solum primis extemplo a mensibus anni
65. Fortes invertant tauri, glebasque jacentes
Pulverulenta coquat maturis solibus aestas.
At si non fuerit tellus foecunda, sub ipsum
Arcturum tenui sat erit suspendere sulco:
Ilic officiant laetis ne frugibus herbae;
70. Hic sterilem exiguis ne deserat humor arenam.
Alternis idem tonsas cessare novales,
Et segnem patiere situ durescere campum;
Aut ibi flava seres mutato sidere farra,
Unde prius laetum siliqua quassante legumen,
75. Aut tenues foetus viciae, tristisque lupini

Sustu-

• ἐκβολᾶς τῶν εἰς Γὸν Πόντον εἰσρεόντων θηρεύεται ποταμῶν. Τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἀλα-
χῆ θηρεύομένων Κασόριον, ἐκ ἔχει τινὶ αὐτινὶ διώκειν τῷ ποντικῷ ιδίον γὰρ τῷ
ποντικῷ πάρει τὸ Φαρμακῶδες. (Στραβ. ἐν Γ'. Βιβλ. τῶν Γεωγραφ. παρὰ Οὐρσ.)

Στίχ: Αὐτὸς δὲ Ἡπειρος αἱρεῖταις Ἰππες) Πολάκις γὰρ αἱ ἐξ Ἡπείρου ἵπποι, ἐνθυ-
έσαλαι ψομα, ἐπὶ τῶν ἐν Ἡλιῳ τελεμένων Γῶν Διὸς αγώνων, ταὶ αἱρεῖσαι αἱπιώγ-
καιο. καὶ οἱ αὐτοῖς κλέος ὑπὲρ τὰς ἄλλας.

Στίχ: 67. Λᾶς Δευκαλίων) Τῷ αὐτορωπέας παντὸς καλακλυσμῷ ἄρδια διαφθαρέοις,
Δευκαλίων ὁ Θετιαλῶν Βασιλέων τῷ τικικᾶνα σὺν Πύρρᾳ τῇ Όμοδύῃ,
μόνω, οὐ μετὰ πάνυ ὀλγαριθμῶν μόνω, ἐν Λάρνακῃ τινὶ, οὐ κυμβιῷ, ἐπὶ Πα-
ναστῇ Γῇ Ορες, ζωπύρω σῶα τῆς Φύσεως περιγενομένω, ανατηται σερον τὸ
γένος μυθολέθον, λίθος ὅπιστα Γῶν ιδίων νωτῶν απορρίπτοντε. Οὓς τοινα ὁ
Δευκαλίων αἱπορρίψειν εἰς Ἀγδας μετεποιήντο. οὗτος δὲ σὺν η Πύρρᾳ, εἰς γυ-
ναικας.

Στίχ: 69. Μίωδην ἐπὶ Πρώτων.) Ιαννιναρίζει δηλονότι καὶ Φορέαρις. Οὐιώ καὶ Μη-
έλλιος, καὶ Λαμπέογις. Καλῶς δὲ καὶ τῷ Όυρσίω σεσημείωται, καὶ τῷ Θεο-
Φράστα παράγγελμα ὡς ἐνταῦθα μάλιστα σωτελές (ἐκ τῇ Γ'. Βιβλ.: τῶν πε-
ρι, ἢ Αττ.). τινὶ μὲν ἐπομένον (Φάσοκόνιος) καὶ σερεάν, καὶ βαρεῖαν, καὶ τινὶ
πίεσαν θέρες· τινὶ δὲ ξηραν, καὶ τινὶ μαγνή, καὶ τινὶ λεπτή, καὶ καφίω,
καὶ τῷ χειμῶνος δεῦρι ἐργαζεδα, καὶ τοῖς ἀρότροις, καὶ τῇ σκαπάνῃ.

Στίχ: 73. Ἀρκτίδες) Ἐν τῷ Καλαξερισμῷ οὗτος Ἀρκτοφύλαξ, οὐ καὶ ἄλλως Βοώτης ὥν-
μασι, τῶν ιδ. (ὡς Ἐρασιοδέν· ἐν Καλαξερ. Κεφ: Ή:) οὐ τῶν κυ (οὐς ἄλλοι
ὑστερον) ἀσέρων ἐξ ἀν σωέσηκεν, οὐ αναμέσεν τῶν γυνάτων λαμπρότατος ὥν,
Ἀρκτίδες καλεῖται· οἷον εἴπεν, τῆς Ἀρκτίδερος, ὅπερ ἐξι, Φύλαξ. οὐ στι ὥν
ἔγγισα τῆς Ἀρκτίδερος κατέται φέρετο. Οὔτος δὲ μεθ' ἡμέρας πενήκοντας αἴπο τῆς Σε-
ρίδεως ἐπιλόης, περὶ τινὶ μετοπωρινῶ Ισημερίαν δηλονότι ἐπιλέλειν λέγεται.
Επιτολὴ δέ μοι νόει, τινὶ λεγομένω Κοσμικῶν. Καὶ γὰρ τῷ Αἰρεων, (ὡς ἀπαξ
γουῶ ὡδὲ σωιόμως εὐρηθει, ὃν ἀπὸ ισως δέξεται τῷ σκοπῷ.) Κοσμικῶς μὲν
ἀνατέλλειν παρὰ τοῖς Αἰρενομέσοιν εἴρηται, τὰ τῷ ήλιῳ ἄμα σωσανατέλλοντα.
Κοσμικῶς δὲ δύεται, τὰ τῷ Ηλίῳ ανατέλλοντα, δυόμενα. Καὶ πάλιν: Ἀκρονύχως δὲ δύεται,
τὰ τῷ Ηλίῳ σωσανατέλλοντα. Καὶ Τέως: Ηλιακῶς μὲν ανατέλλειν, τὰ ἕγγυς
τῷ Ορειζοντος, ἐκ τῶν Ηλιακῶν ακτίνων αναδύοντα, καὶ πρώτον ὄραδια
ἀρχόμενα. Ηλιακῶς δὲ δύεται, αἱ τοῖς Ηλιακαῖς ἐγκατασθέντες αὐτοῖς, καὶ ἀδιά-
τα γίνεδαι πρώτοι πατάρχεια.

Στίχ:

Αυτίκα τέθμια ταῦτα διαμπερὲς ξύμεναι ἀπε
Διὰ φύσις γ' ἔτέρωσ' ἔτέρως, ἐξ οὗ ἡ τὸ πρῶτον,
Λᾶς Δευκαλίων κατ' ἔργιμα βάλλετο γαῖα.
Τῶν περ διένυρὸν ὥρτο γένος μερόπων ἀνθρώπων.

65.

Αλλ' ἄγε ἀρχομένης ἔτεος, μιῶν ἐπὶ πρώτων,
Εἴ βόας αἰλίποδας πιηρὸν ἀρόμεναι ἔδας,
Ἡελίας τε θέρος ἀκμαίας βάλανα ἔψειν.
Εἰ δέκεν η̄ χώρη λυπρόγαμας, ἀρκιον ἔσαι,
Αὐλακι λεπταλέη, Ἀρκτόρες γιῶν ὑποχλιβεν,
Μὴ βοτάνη ἄγριος παρφύσα ασέρματα λυπῆ.
Ἐπ δὲ λίποι ψαφεριὰς ίκμὰς βραχέηπερ ἔχσα.
Τῶν καὶ κατ' ἄμητον ἐπαλλάξ νείὸν ὑπερβάς,
Μέσφα ἔχειν γαῖαν σφωθεῖτος ἔνρωτιόωσαν.
Η εανθιὰς απείρειν Ζέαν ἀντόθι, ἀλλη ἐν ὕρῃ,
Οππόθε πρὸν Χεδρόπων ημήσω εὔφρονα ἀκτῶ.
Ιχνῆς η̄ καρπὸν Βικίης, πικρῶν ἰδὲ Θέρμων,

70.

75.

80.

D 2

Κανακτῶ

Στίχ: 76. Νείὸν ὑπερβάς) Τετέσιν ἐνισιτὸν παρ' ἐνισιτὸν τὶν γιῶ ἐπαναρροτριῶν
τε καὶ ἐπανασπείρων. Ἔνθα σημειώσουν τὶν τὸν Νείὸν αποδοκιμάζοσαν, αἵ
πκισα σωτελεῖται, ἀλλὰ καὶ κομιδῇ βλάπτονται, νειλέραν δέξαν· ὡς γαρ Ἀνώ-
νυμός τις, τῷ ἀρτίως ἐκδοθέντος Καθολικῆ τὰν Ἐπισημῶν Λεξικῆ, Ἡθικῆ τε,
καὶ Οικονομικῆ, καὶ Πολιτικῆ, καὶ Διπλωματικῆ ἐπιγραφομένης, Συγγραφῆς ὑποτί-
θησιν (ἐν τῷ Ἐγκυκλοπαιδ. Ἡμερολογ. τῷ παρελθόντος ἔτες 1778. Μικρὸς Φευρε-
αρ. I. ἐν Σελ : 396) η τῶν ἀρχεῖων αὐτη σκεπαστοί καὶ καλάπαυσις, ἐπιζήμιος, η
ἐπωφελής. 1 Par ce qu'étant absolument découvertes (les Terres), elles sont
pendant toute cette année, exposées à l'ardeur du Soleil, qui les dessèche & les
brûle. 2) Par ce que les mauvaises graines que le vent y porte sans cesse, s'y en-
racinent, profitent seules de tous les sucs, épuisent inutilement le Sol, & l'em-
poisonnent. „A. Διὰ τὸ Περὶ γιῶν θτω, διὰ τῷ ἔτες ὅλες ακαλακάλυπτον μέ-
„νεσαν, ὑπὸ τῶν Ἡλιακῶν ακίνων καλαυαίνεθαι τε καὶ καίεθαι. B'. Διὰ τὸ
„τὰ ἀχρεῖα τῶν απερμάτων, τὰς ὑπὸ τῶν ἀνέμων διαρρέπλεμενα, καὶ ἐπιπολά-
„ζονται ἐπὶ τῆς θτω γυμνῆς καὶ ἀργῆς μενάστης γῆς, ἐς κράτας φίγωθαι, καὶ
„τὰς ἐν αὐτῇ χυμάς καλαδαπανάν. Οπερ εἰς θτως ἔχον ἐσὶν, ακεπλεθωσαν
οἱ περὶ ταῦτα ημῶν ἐμπειρότεροι.

Στίχ: 78. Ζεάν) *Η καὶ Ζεάν. "Εσι δὲ κριθῆς ἔδος η̄ Ζεά, ὅπερ ἐν τῷ Γεωργικῷ ἀντί^τ
Λεξικῷ Γερνέρος, τὸ Far ador Λαζίνι, καὶ Dunckel, κατὰ τὶν ἀνωτέρων μά-
λισσα Γερμανίαν, ὑπείληφεν εἶναι ἀποκαλύπτετον. Ἐν γένει δὲ οὐδὲ Ζεά, καὶ αἱ
κριθαὶ, καὶ αἱ ὄλυρα, καὶ ὁ χόρτος, καὶ ὁ χιλὸς, καὶ αἱ τροφαὶ τῶν ἵππων, παρ' Ομήρῳ
δὲ καὶ οἱ πυροὶ. Εἰ δὲ πισθοίμεν, καὶ οῖνος ποτὸν, καὶ λωτὸν, καὶ ἔλεον Σέλινον. (Παρεῖ
τῷ Βαρείν. ἐν Λεξ.) "Οθεν καὶ Ζειδώρος η̄ γῆ, ὡς δότεις τῶν απορίμων. Εἰ
μῆτις τὶν Ζειδώρου μᾶλλον νοεῖν ἐθέλοι, ὡς δωρεμένην τὸ ζῶ, κατὰ τροπικὴ
Ιωνικῶ τῷ η̄, εἰς τὶν εἰ διφθοργοῦν

Στίχ: 79. Χεδρόπων) Χεδροπες οίονες Χεριδροπες, καὶ ψετέρως ἔτι τὰ Χεδροπά· τὰ
κοινότερον ὄστραια. Καλεῖται δὲ ὄστραια τῶν Δημητρίων απερμάτων τὰ ἐξ ὧν
ἀρτος ἐγίνεται, ὡς ὁ Γαλιωὸς Φησὶν ἐν Λ. Βιβλ: τῷ περὶ, , Δυνάμι. Τεοφ.
,, Κεφ. κξ. ὧν καὶ ἔδη ὑπαρχιμεῖ: κυάμης, πιστὲς, ἐρεβίνθης, Φακῆς, θέρμης,
,, ὄρυζαν, ὄρέζες, λαθύρες, αράκες, ὄχρες, Φαστήλες, τῆλη, Φακιῶ, ἐνθα,
ἔκ σίδαι, στῶ δὴ λόγω, τὶν Φακιῶ τῷ ανωτέρω προΐεθέντος Φακῆ ἀντιδιέσειλεν
οἱ Γαλιωὸς. "Ο γαρ οἱ Λεξικογράφοι παρασημειοῦνται: Φακιῶ μὲν λέγεθαι μά-
λισσα τὶν ἐψημένην, Φακοὺ δὲ αρσενικῶς τὸν ὠμὸν, τῷδ' ὡς περὶ Ιην κατ' ἔδος
διαφορὰν τῷ ὄστραι, τείνει οἵματι ψέν.

Στίχ: 80. Βικίης... Θέρμων.) Η Βικία, η καὶ Βικος, καὶ Βικον καλεμένη, ἔδος απέρ-
ματος

Sustuleris fragiles calamos, Sylvamque sonantem.

Urit enim lini campum seges, urit avenae,

Urunt Lethaeo perfusa papavera somno.

Sed tamen alternis facilis labor; arida tantum

80. Ne saturare fimo pingui pudeat sola, neve

Effoetos cinerem immundum jactare per agros.

Sic quoque mutatis requiescunt foetibus arva,

Nec nulla interea est inaratae gratia terrae.

Saepe etiam steriles incendere profuit agros,

85. Atque levem stipulam crepitantibus urere flammis

Sive inde occultas vires, & pabula terrae

Pin.

ματος ἐσὶ Ιοῖς ὁσπειοις σωαριθμομένης, τὸ δὲ Βικίνιον ὁ Γαλικός ἐν Α'. Βιζ. τῶν περὶ διώρυμά. Τρεφ. ἐν Κεφ: οὐ ἐπιγρ. περὶ Ἀφάνης, καὶ Βικίνιον „υπέπλα-“ τυ φησὶν εἶναι μᾶλλον τὸ χῆμα, ὅμοιας τοῖς φακοῖς ὃν αποτιθεδότης δὲ αὐ-„, τὸ τὸς γεωργεῖς σωάμα τοῖς λοβοῖς, ἀμα τοῖς φύλοις ὄλοις, ἔνεκα τῆς τῶν „ἀλέγων θρεμμάτων τρεφότις προσιδῆτος δὲ, έτω μὲν τοῖς ἀσιατικοῖς τὸ περι-μα τὸδε καλεῖθαι, Βικίνιον τοῖς δὲ Ἀττικοῖς Ἀρακον λέγεθαι. Τὸν δὲ Ἀρακον „, ἐν τῷ αὐτῷ Βιζλ: Κεφ: καὶ στέρνατον διδάσκει παραπλήσιον τῷ τῶν Λα-“, θύρων. Σημεῖοι δὲ πρεστέτι, ὡς ἐπ' αὐτῷ καὶ Ἀραχον διὰ τὴν χ. ἐλέγετο· καὶ ὅτι αὔγειόντε καὶ σρογγύλον (τὸ τοιόνδε στέρνα) καὶ σκληρὸν, ὁρέεται μικρότερον, ἐν τοῖς „, Δημητρεῖοις καρποῖς σδρισκόμενον, διπτεδόν δὲ ἐκλεγομένον, ὥστε καὶ ίσον πελεκῆν· Ἀλλὰ καὶ Θεόφρ. ἐν τῷ Φυτ. ισορ: Βιζλ. Η'. Κεφ. Η'. Ἀρακον (εἰπε) τὸ ἐν „, τοῖς φακοῖς γινόμενον τραχὺ καὶ σκληρόν. Οἱ δὲ δὴ Θέρμοι, τὰ παρὰ Λα-γίνοις εἰσὶ Lupina, καὶ παρὸν ἡμῖν κοινῶς λεγόμενα Λυπλιαρία. Οἷς απὸ τῆς λύκης εἰπεῖν, ὅτι διὰ τὴν πικρίαν αἴμαστρέπως λυπεῖ τὸν ἐδίοντα. Διὸ καὶ Ουιργίλιος μὲν ὧδε, ἐκ τὸς συμβαίνοντος, triste lupinum προστέπεν, αὐτοὶ δὲ, ὡς ἐκ τῆς αἵτιας, πικρὸς Θέρμος διερμιλισκότες ἐσμὲν· τὸς οὐδὲ θέρμος εὐθὺς απὸ τῆς ἀλλα παρεγγυαταὶ στέρνει Θεόφραστος (ἐν Βιζλ: Β'. περὶ Φυτ. Λιτ.) „δίστι μὴ καλαβληθεῖς (ὁ Θέρμος) θερμῆς ἔτι δύσης τῆς γῆς, κακοβλαστὸς γί-“ γεται. Τάχτη δὲ αἵτιον, ὅτι αἴτεροιν Φύσει, καὶ ὥστε αἴπεπτον· θηλοὶ δὲ „, η πικρότης.

Στίχ: 82. Λίνον . . . Βρέμος) *Λινες δίπτε τὰ τοιαῦτα τιὼ γιλῶ ἐξ ἡς Φύεται, καὶ ὡς ὁ Ποιητὴς Φησὶν, urit, Κατακαίει, ξηραίνοντα, καὶ τὸ πλεῖστον τῆς ἐν αὐτῷ πιότηλος ἐκμυζῶντα. Περὶ δὲ Τὸ Βρέμος, ὃς ἐσὶ Βοτάνη ὅμοια σίτω, μὴ ἔχεσσε γόνατα, ίαυτὸν ἐσὶν εἰπεῖν ὁ καὶ περὶ τὴν Αιγιλιαποσ, ητις καὶ αὐτὴ πάσα ἐσὶν ἐμφερής σάχυι, καὶ τῶν τοιέτων, Θεόφρ. ἐν τῷ Ε'. Βιζλ. περὶ Αιτ. τῶν Φυτ. „Καὶ Βιζλ: Η'. πρὸ τὸ Ουιργίλιος Φθάσας εἴρηκεν, ὅτι ταῦτα λυματικώτατα „, ἐσὶν, σσα δὴ συγγενάται καθ' ἔκαστον στέρνα, σὸν Αἰρα, καὶ Αιγιλιαψ ἐν „, Πυροῖς καὶ Κειθαῖς· ὅτι ἐπικαρπίζεται σφέδεα τιὼ γιλῶ τὰ τοιαῦτα, πιλέ-“ φιζάτε ὄντα καὶ πολυκάλαμα· τὸ δὲ ἐπικαρπίζεθαι τέτο οἷμα ἐσὶ, τὸ ἐφ ἀυτὰ ἔλκειν καὶ δαπανᾶν, σσον τῷ γῇ πρὸς ἐπικαρπίαν ἐνεισι συμβαλλόμενον.

Στίχ: 83. Μήκων τ' ἀνει) Μήκωνος δὲ ἔδη καταλέγεται τέτλαρα. Ή μὲν γάρτις Κηπαία μήκων ἐσὶν, η ἐν τοῖς κήποις απερομένη, ης τῷ πορέω τὸς αἴρτες ἐνι-“ τε πρὸς οὐγίειαν ἐπαρτύειν εἰώθασιν· η δὲ Ροσάς, διὰ τὸ ἀνθηρεῖν, ητις ἐν α-γροῖς Φύεται· η δὲ μήκων Κερατίτις, διὰ τιὼ τῶν καλύκων καμπιώ. Ή δὲ Αφράδης διὰ τὸ αφράδης τῆς χροῖς, η καλύμενη καὶ Ηράκλειος (ὅρα Θεόφρ. Βιζλ: Θ'. Κεφ. ιγ. καὶ Διοσκορ. Βιζλ: Δ'. Κεφ: 64—67.) Ληθεδανή δὲ πάσα μήκων ἐσὶν αἱ ληθῆι ἐμποιεῖσα τοῖς προσφερομένοις, καὶ διώσιμην ὑπνωτικῶν „χροῖς. Οθεν καὶ τὸ Μήκωνον, ο τῆς Μήκωνος ὄπος· ητοι τὸ Οπιον.

Στίχ: 85. Εἰ Γαίῃ Φυρέειν κτ: Μέχρις τι σωτελεῖν εἰς ἐυκαρπίαν τῷ γῇ σωτεπιφυρο-“ μένηι τιὼ κοπρον, καὶ δὴ καὶ τιὼ ποσόν τιὼ πιναρέαν καὶ ἐυπῶσαν Ουιργίλιος υπελάμβανε. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ Θεοφράστῳ ἐδόκει (Περὶ Φυτ. ισορ: Βιζλ. Η'. Κεφ. Κοινῇ πᾶσιν η γνώμη ἐκράτεις ἄχρι τῆς σήμερον. Λαὶ ἐ τὸ Καθόλεις ἐκεῖνο Λε-

ξικε

Κανακτὶς κοισω καλάμιω, καναχόντατε κάρφη.

Αὐτὶς μὲν ἔξι λίνον απαρέν, ἄνει δὲ βρόμος θύδας.

Μήκων τ' ἄνει, τῷ περὶ ληθεδανὸς πέχυθ' ὑπνος.

Οὐτὶς δὲ ἐτώσιον ἔργον ἀμοιβαδὰ ὡς τελέεθαι,

Εἰ γάρ φυρέειν λιπαρὰν μὴ κόπρου ὄκνοι τις,

Κατ' δὲ ἀγρός ἀγόνυς πινόεντα ασάδια χόνειν.

Ἐξιν ἀνηρώτης τε ἀπαύραθαί ποτε αἴης,

Καίκε λυπρὰς κάιειν ἔτι σύμφρον ἐπλετ' ἀρέρας,

Αυκλέης ιαλάμης ἐν φλοξὶν ὑπαὶ ψοφεάσης.

Εἴτ' ἄρα πουπταδίω ἐνθεν φορέωτε ἀκμῶτε

Γίγεδ' ἀφύσει, ηὲ βίηφι πυρὸς μαλεροῖο

85.

90.

Πᾶσα

* * *

Σικὸν συγγραύφας, ὁπερ ἀνωτ: Στίχ: 76. ἐμνήθημεν: ἀπεδέχεται μὲν καὶ ἀντὸς τοῦ τινὸς τῶν ἀγρῶν ἐπικόσπειτον, αὐτὸς δὲ γαρ τῷ ἀπὸ τῶν Κοπρών, τῷν Ἡλίῳ μὲν βολαῖς ἐξατμίζειν, ὑπὸ δὲ τῶν ἔμβρων τὸ πλεῖστον ἀπογυμνώσειν τῆς διωμέως. Τινὸς δὲ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὰς ἀρέσεας εἰσαγεμένων θερμάτων, πολλῶς σωτελεστέραν ἀσυγκρίτως ἡγεῖται, καὶ μάλιστα τῷ ἐκ τῶν ἔρων ἀντῶν ἐκπίασιν· οὐδὲ ἄλις ἔχειν ἀντῶν δοκεῖ οὐ τῶν ἀχύρων ἐπιφέρησις, λιθίνες εἰσὶν ἐπιμηχανώμενοι. Ήτοι γαρ ἀλμῆς τε καὶ γαρίμης διωμέως (Σηοὺς ἀποιστεατίς ἐξ ἐκατὸν γόμων Ἀχύρων, οὐ ἐν πλάγες δρίματες ποτερίς ἐνεστοῖς. Εγὼ δὲ καὶ αὐτὰ αὐθίς: αἱ ἐκεῖνες (ἢ τῷ ἑρθέντος ἔγκυκλοςπαιδί. Ἕμερολο.) Γαλλιὶ παραθήτομαι. Les excréments des animaux, sur tout leur urine, forment l'en-grais le plus naturel, & le plus efficace: ce sont des sels purs, ou bien un mélange de sels végétaux & animaux. Les fumiers dont on couvre les terres n'en retiennent qu'une partie; le sel volatil, c'est-a-dire le meilleur est évaporé dans l'air auquel il reste exposé tres-long temps, pompe par le Soleil, ou détaché par les pluies: on croit réparer ces pertes, au moyen de la paille; mais on se trompe: il y a moins de sel, dans cent bottes de cette dernière, que dans un verre d'urine.

Στίχ: 97. Σφοδρές τ' Ἡελίο μένος Βορέας τε) Ἐπὶ γὰρ τῶν φύσει πολλάκις αἵτια δύο, ἀττία καὶ τὰς ἐναντιώτατων τὰς διωμέως ἐσὶ, τὸ αὐτὸς χεδὸν ἀναδέκνυται, οἷος ἔντας ἀποτελεῖν. Καὶ βορέας οὐδὲ διγεδαναῖς ἀν πνοῆσι, παραπλησίως Ἡλίῳ τῷ σφοδρεῖστος προσεΐλαντι τὰς ἀκτῖσιν ἀνακαίει τινὸς γιῶν. Ο μὲν γὰρ, τὸ ἐνὸν ἥδη, καὶ διηθεῖδαι μέλλον ὑγρὸν ἐν Λοίσισιν αὐτοῖς αἴσθησιν ἐξατμίζων Τε καὶ διασκεδάζων· οὐ δὲ βορέας διὰ ὑπερβολὴν ψύχους συμπηγνύσαις ἀπολέσει, καὶ διέν σωθέων, γε δὲ ἐπιλεπτῶν διαφορεῖδαι καὶ ἀναδίδεθαι, ἐσ τὸ αὐτὸς τέως ἐκάτεροι ἀποτελευτῶσιν, ὧσε Λῆσις ἐπόμερεψ ψιάδες διψῶντα Λέων ἐπιλέπειν Λῶν φιλῶν Τοῖς διζώματα.

Στίχ: 99. Λιτροῖσιν) Λιτρα τὰ σεσιδηρωμένα πίνακα ὥδε καλεῖται, αὐτὸς ἂν καὶ Λιτραίνει τὸ σκάπτειν, ὡς διὰ τὸ Λιαν σορεννύειν· οὐ καὶ Λιτρόσιν. Ευσάθιστος δὲ καὶ τὸ Σύζερον ὅτις ὄνομάζεθαι, Σηοὺς, ητοι τὸν σιδηροῦ Συζῆρα, ἢ τὰς σανίδας καθομαλίζεσθαι, ἐκ τῷ Ὄμηρος δηλοῦσθαι: παραλαβὼν επόντος Ὄδυσ. X.

Στίχ: 455.

„Λιτροῖσιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο

„Σύνον

Ἐχει δὲ καὶ ἄλλας ἔτι σημασίας τὸ Λιτρον, ὡς ἰδεῖν ἐσὶ παρὰ τε τῷ Πελυδόσκεις ἐν τῷ Ὄνομασικῷ, καὶ παρὰ τοῖς Λεξικογράφοις. Ἀλλα διάδυτα νοητέστερο τὸ Ὄργανον τὸ Γεωργικὸν, τὸ Βαλοκόπον ξυσίον, τῷ δὲ καὶ Ὄνιργίλικς Λατινιὶ γαλλα ὄντας παραγόμενον, ὡς ἀπὸ τῷ γαρ διήματος, ὃ σημαίνει τὸ ξύνα παραγόμενον.

Στίχ: 100. Ταρέψες Λυγίνες) Ταρέψοι γὰρ, ὃ μόνοι οἱ Γεωργικὶ κάλαθοι, καὶ τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν, καὶ οἱ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει Κρεμάθρα, αὐτὸς οὐ τὸν Σωκράτην ἐγένεται καμαδοποιῶν μελεωρεσκοπεύσαι καὶ περιφρονοῦσται τὸν ήλιον. Αλλα καὶ τὰ ἐξ οἰστῶν, οὐ λύγων ἀπλῶς πλέγματα, οὐ καὶ ἐκ ξύλων σαυροειδῶς πολλῶν σωεπιπλεκομένων, καὶ οὐδοντωτῶν τινὸς ὑπένερθεν ἐπιφάνειαν, ὧσε ἐξ αὐτῶν

E

μετό

- Pingua concipiunt; sive illis omne per ignem
Excoquitur vitium, atque exsudat inutilis humor:
Seu plures calor ille vias, & caeca relaxat
90. Spiramenta, novas veniat qua succus in herbas:
Seu durat magis, & venas adstringit hiantes;
Ne tenues pluviae, rapidive potentia Solis
Acrior, aut Boreae penetrabile frigus adurat.
Multum adeo, rastris glebas qui frangit inertes
95. Vimineasque trahit crates, juvat arva; neque illum
Flava Ceres alto nequicquam spectat Olimpo:
Et qui, proscisso quae suscitat aequore terga,
Rursus in obliquum verso perrumpit aratro,
Exercetque frequens tellurem, atque imperat arvis.
100. Humida solstitia, atque Hyemes orate serenas
Agricolae; hyberno laetissima pulvere farra,
Laetus ager: nullo tantum se Musia cultu
Jaicit, & ipsa suas mirantur Gargara messes.

Quid

μετὰ βάρες ἐπιτεμένων συρρομένων βώλοκοπεῖθαι τὴν ὑποκειμένην γῆν, καὶ δια-
θράνεδαν. Οἱ γὰρ πυκνοτεροὶ βάλανες μὴ ἔτοι προδιατρίεντες πρὸς φίδωσιν
καὶ παρτοφορίαν τῶν ἐν αὐτοῖς Φυτόμορμένων, η̄ σπαρρομένων, αἰδεσνᾶς τε εἰς
η̄ αἴργοι, μηδέντι ὅλως συμβαλλόμενοι· τὰ δὲ διὰ τοιαῦτα βωλοκόπιον οἱ Ποτήτοις
ἡμῶν Crates ὄνομάζει, οἱ καίτοι Λαττινικὸν ὄνομα ὄν, ἀπὸ τῆς κρατεῖν ὅμοιας
τούτῳ παρτοφορᾷ Ελλινικῇ δήματος.

Στίχ: 102. Ξανθὴ Δημήτηρ) "Ουτω γὰρ καὶ "Ομηρος, ὃς ὅπως ἡύκομον διὰ τὰς γά-
χνας, ὡς ἐν "Τμ: αὖλας καὶ ξανθίω τὴν Θεὸν προσεῖπον Ἰλ: Ε. Στίχ: 100.
διὰ τὴν χρόσιν πάντας τῶν ληίων πεπαινομένων. "Ομοιον δὲ καὶ τὸ Καλλιά-
χε, ἐκ τῆς εἰς τὴν Δημήτραν "Τμιν: ἐξ ὃ ημῶν καὶ τὸ Όνιργυιλίας ἐνταῦθα τῷ
το ἡρμιώνεται.

"Οὐς δέκεν ἐυμενῆς τε καὶ ἥλας ἀνγάστερεν
"Κείνοις δὲ μὲν ἀρεβεας Φέρεις σάχιω.

Στίχ: 106. Τυχεῖς Τροπᾶς) Τὰς Θερινὰς νοητέον. Ἐν ἐυχῆς δὲ μοίρῃ δήπου τοῖς Γε-
ωργεῖσι ταχιδησταὶ, εἰ τὸ μὲν τῇ κασύμαλος ὑπερβάλλον, οἱ ἐν τῷ θέρετρᾳ
ψύχοιεν ὅμβροι, τὴν δὲ τῇ χειμῶνος Βίσιν κολέοι, η̄ ἐν ἐυδίαις αἴφ' ἥλιος ἐπ-
γινομένη αλλέα, γωγογεῖσα τε καὶ περιθάλποσα τὰ Φυσόμενα· τῇ γὰρ τῶν ἐν-
αντίων σιωπανακράσεις εὖ διατίθεται το περιέχον το περιέχον το περιέχον το περιέχον
καλῶς η̄ παροιμία παρὰ Θεοφρ. Βιβλ: Δ. περὶ Λιτ. Φυτ.) "Ἐτος Φέρει,
ἔτοις ἀρεβεα.."

Στίχ: 108. Χειμερίη δὲ κόνει) Χειμερινὴ δὲ γίνεται κόνις ἐν ἐυδιεγνῶ τε καὶ αἰθριάστη
τῷ χειμῶνι, τὴν γῆν δὲ μάλα τῇ ήλιος διαθάλποντος· καὶ καλῶς δη καὶ τὸ
παρὰ Μακροβίῳ Παροιμιῶδες, οὐ καὶ Όυρσινος ὁμοίως ἐμνήθη ἐν Παρηδέσσει.
„Hiberno pulvere, verno luto. Τατέσιν: ἐν χειμερινῇ μὲν κόνει, ἐσερπῷ δὲ π-
λῷ γεωργεῖν· δὲ κατ' οὐχιν τοῖς γεηπονεῖσιν ἐλέγειο.

Στίχ: 109. Μυσίης Αἴη) Η ἐπὶ τῆς ἐλάσσονος λεγομένης Λοσίας, η Λιόλις
ὑπερον κληθεῖσα μετὰ τὴν τῶν Λιολέων ἐποικησιν, Μυσία πρότερον ἐκάλεσται.
Τῆς δὲ τὸ πρός τον Ελήσσοντον αἴπονδον μέρος οἱ Τρῶες ἐχον.

Στίχ: 110. Γάργυαρα) Μέρος τῆς ὑπὲρ Τροίαν Ιδης τὰ Γάργυαρα ιῶ. Τέτταρα γὰρ τὰ
Ιδης οἱριθμηταὶ Δικρωτήρια. Φαλάκρες, Δεκτὸν, Γαργυαρον, καὶ Πέργαμον
(Ιενα)

Πᾶσα δὲ γῆς κακότης ἀποέψετ' ἵκμας τε ἀχρεῖος.
Νήινες ἐκ θέριης αἰδηλοὶ ὄδοι χαλάονται,
Τῶν διὰ, ὥσε πόρων, νοτὶς ἀρτιφύτοισι διῆκοι.
Ἡ τονωθείσῃ χθονὶ φλὲξ η̄ πρὸν κεχαδῦα
Πυκνωθεῖσ' ἐρύκει χωρεῖν ψιαδ̄ ἔμμυχα ὅμερος.
Σφοδρεῖτ' Ἡλίοιο μένος, Βορέαστε ἀκυλῶ,
Ος περ διγεδαναῖς καυστερὸς ἄησι πνοῆσιν.
Ος δὲ ἄρα κεν λιεροισιν ἀερογῇ βώλακα θραύσοι,
Τῇ δὲ ἐπὶ ταρθρὸς περ λυγίνας ἐρύσοι, μέγ' ὄνειρο
Ος δε ἀγροῖς τελέθει. Τῷ δὲ ὑψόθεν οἱ ἀπὸ Ὀλύμπου,
Ξανθὴ Δημητῆρος ἐνμεθῆς θ' Ἰλαος εἴη.
Εἰ ἀλοκιθὲν ἀπαξ, ἀρότῳ τις γῆπεδον ἀυθις
Δούτερον ἀντροφάδια πλαγίη τῇ ἀυλακι τέμνοι,
Γῶ πυκνῶς κινῶν, οὐδὲ ἀράρησινκεν ἀνάσοι.
Τυρᾶς Ἡλίοιο τροπὰς μὲν, χείματα δὲ ὕμμιν
Εὗδι ἀρθροπόνοι, Ζιωὸς πάρα ἐνχετάαθε.
Χαμερίη δὲ κόνει ἀλδήσκει ἄσαχνς ἐνφρων.
Τῇ δὲ ἐπὶ γηπονίῃ Μυσῆς μάλα ἐνχεταὶ αἴη,
Σφῶν δὲ ἄρα ἀδροσῶν σαχύων καὶ Γάργαρα κλείει.

E 2

100.

105.

110.

Ω6

(Ισαὰκ ὁ Τζετζέ, ἐν τοῖς εἰς τὴν Λυκόφρε. Ἀλεξ. Ἐξηγήσ.) Οθεν ποὺ Γάργαρε πόλις Τρεώδος „ἐπὶ τῇ ἀκρᾳ τῆς Ιδης λῷ κεκμένη (Στέφαν. περὶ Ἐδν.) η̄ Λιολικὸν ὄνομαζες Στράβων καὶ Εκκατῶν. Η δὲ τοι χῶρα, καθά πη, η̄ Μυσία πᾶσα (περὶ η̄ς αὐτ.) ἐπ' ἐνφροῖς τεθρύμμαται, ως καὶ τινας ἐντὸς θεν τελῆς ἐτυμολογησαὶ καὶ τένομα. Γάργαρε καὶ γαρέ Εέραις, οἱ κόκκος, Φασὶν, οἱ τε πέρματος. Ορεα Βερκέλ. ἐν τοῖς εἰς ἐν Στέφαν. τὸν Βυζάντ. δημειώσ.)

Στίχ: 115. Καὶ ὁ ὄχετηγέοι) Ἐκ τῆς Ὄμηρος ποιῆσεως τὴν Ὀχετηγίαν ἐνταῦθα τὸν Οὐργύλιον μιμησάμενον ὑπογράψαμε, δικαὶος Φέλε. Οὐρσ. ἐν ταῖς Παραθέσ. Αλλὰ καὶ Σαμεγήλ ὁ Κλάρκιος ἐν Σημειώσ: ταῖς εἰς τὰ Ὄμηρ. ἔφη. ἔχει δὲ ταῦτη ὡδε: Ἰλιά: Φ. Στίχ: 257.

„Ως δὲ ὅτι ἀνὴρ ὄχετηγός απὸ κρίων μελανύδρει,
„Αμφιτάρει καὶ κήπεις ὑδατος ἔσον πηγεμονοῦσει,
„Χερσὶ μάκεπλαιν ἔχων, ἀμάρεις δὲ ἔξ ἔχματας βάλλων,
„Τῷ μέντε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἀπασσαὶ¹
„Οχλαστόνται, τὸ δὲ τὸ ὄντος καλειτόμενον κελαρεύεις
„Χώρῳ ἐνὶ προσλεῖται Φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα.
Οθεν καὶ αὐτοὶ τὴν τῷ Λατίνης Ποιητὴς ἐρμηνείαν Φιλοποιεῦντες, ἐκ Τῶν ἐπῶν τῶνδε, ως σῶγτε σφίσιν ἀμεινον λῷ ἀπεδόκαμεν.

Στίχ: 120. Εἴτης Φυλλομενεγγυε) Οὔτω καὶ Θεόφρ. ἐν τοῖς περὶ Φυτ. Ισορ. Βιβλ. Η.
„ἐν δὲ ταῖς αὐγαθᾶσι χώραις πρὸς τὸ μή Φυλλομενεῖν ἐπικινέμασι, καὶ ἐπικείρεται τὸν σῖτον . . . ἐν Βαευλῶνι δὲ αὖτε, καὶ ὡσπερ τελαγμένως, ἐπικείρεται μὲν σῖτος, τὸ δὲ τρίτον τὰ πρόσβατα ἐπαφιάσιν. Εχει δέτι τάτοις παραπλήσιον καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Οικονομικοῖς, (παρὰ Οὐρσίνῳ.)

Στίχ: 124. Πότιδος διὰ δὴ Ψαμάθοιο) Πότιδος τὴν Ψάμμον ὀνόμαστεν ὁ Πομπής, καὶ στρόπαιον τὸν Πομπής ἔτερος παρὰ Ρωμαῖοις ἐπίσημος ὁ Λακρήτιος bibulam arenam, στις διὰ τῆς Ψάμμου διῆσα διηθεῖται τὸ σῖδως, οἷον τινάτης αὐτὸς, η̄ ἀποβρύσοφάσης.

Στίχ: 125. Μησὶν ἐν αἰδῶν αἰσαθέεσι,) Ἐαρός τε καὶ Μετοπώρες.

Στίχ: 126. Ροῦς ποταμὸς πλήθων) Τηλικαῦτα γαρ ποταμὸν ὑδάτων γηνόμενον, εἰκὸς καὶ κατακύμβεθαι τὴν τῷ εἰτε υπὸ αὐτῶν ἴλνεις ἐπικυμεῖσης, καὶ ψιλεύθαι τινὰς

Quid dicam, jacto qui semine cominus arva

105. Insequitur, cumulosque ruit malè pinguis arenae?

Deinde satis fluvium inducit, rivosque sequentes?

Et cum exustus ager morientibus aestuat herbis

Ecce supercilio clivosi tramitis undam

Elicit: illa cadens raucum per levia murmur

110. Saxa ciet, scatebrisque arentia temperat arva.

Quid qui, ne gravidis procumbat culmus aristis

Luxuriam segetum tenera depascit in herba,

Cum primum culmos aequant sata? quique paludis

Collectum humorem bibula deducit arena?

115. Praesertim incertis si mensibus amnis abundans

Exit, & obducto latè tenet omnia limo,

Unde cavae tepido sudant humore lacunae

Nec tamen (haec cum sint hominum, bouisque labores

Versando terram experti) nihil improbus anser,

120. Strymoniaeque grues, & amaris intyba fibris

Officiunt, aut umbra nocet. Pater ipse colendi

Haud facilem esse viam voluit, primusque per artem

Movit agros, curis acuens mortalia corda,

Nec torpere gravi passus sua regna veterno.

125. Ante Jovem nulli subigebant arva coloni;

Nec signare quidem, aut partiri limite campum

Fas erat: in medium quaerebant, ipsaque tellus

Omnia liberius, nullo poscente, ferebat.

III

„ναὶ δίξας ὑπὸ δέλματος, καὶ ὅλιω δὲ ποδάκις ὑπὸ τῶν ὑδάτων δῆπε σω-

„ξορμᾶν τῷ σῖτῳ, καὶ παρέχειν πνιγμὸν αὐτῷ. (Ξειοφ: ἐν Οἰκονομῷ ὃν ὁδὲ

Οὐρσ. παρέθετο.)

Στίχ: 130. Όυδ' ᾧς τέλος ἔσεται ἔργη.) Δοιπὸν γὰρ ἔτι καὶ ὅσα δῆποτε Γεωργῶν πόνους ἐπιλυμαίνεται, οἷα πτιώστε καὶ ἄλλα, ἐκποδῶν ἐπιμελεῖδα μποϊν.

Στίχ: 131. Χιλί τε κραύγασσος) Ο ποιητὴς improbus ἔργηκεν· δὲ ἐτί: Δαίμονες, ἀκίρ-

τος, καὶ λυδούς λυμέων τοῖς ἀργεοπόνων ἔργοις καὶ ἐπιζήμιος, καθάπερ οἱ ἐκέ-

νες Ἐρμιλιδοὶ ἐξιθεντο. Ήμεῖς δὲ διὰ τὴν Κράυγασσος, τὸ τὴν πτιώσην φωνῆντε

καὶ κραυγῶδες δηλώσαντες, δὲ τὸ πημαντικὸν, διὰ τὴν ἔσετο πῆμα, παρήλ-

θομεν.

Στίχ: 132. Στρυμονίων Γεράνων) Στρυμόνιοι καλλένται αἱ Γέρανοι, ᾧς συχνοὶ θόμοι πε-

ρὶ Στρυμῶνα ποταμὸν τὸν κατὰ τὴν Ἀμφίπολιν. Άλλα καὶ Καλλίμενος ἐν

Τμητῷ τῷ εἰς τὴν Δῆλον ἐμνήθη Στρυμονίς Βορέα, ᾧς λαβέει ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν

Έλλάδα καταπνέοντος.

Στίχ: 134. Σερίδων) Intybam τὸν χόρτον δὲ Ποιητὴς ὄνομάζει. Ο δὲ Ἰησ. Ἀμερόγις:

vale (Φησὶ) Cicoria, οἱ radicchio salvatico. Καὶ Μηνίλιος δὲ: Cichorea, cuius

radix amara. Κιχώρια δὲ (Βαριν. Λεξ:) λαχανίδια σύγχρονα εἰπῶν, ἡρκέωθη. Σερ-

έρις δὲ ἐν Φησὶ οἱ αὐτὸς Βαρινοίς, εἴδος λαχανῶν τὰ παρὰ ἡμῖν Σερίδια. (Ἄλλοι

αὐτοῖς, ἄτινα ποτὲ ἐστὶ ἔγω οὐγνωτοί.) Η αἱ πηγίδες παρὰ ἄλλοις ἥ, τὸ αἰλιθέ-

ζερον

Ως δ' ἀνὸν ὅνατο καὶ ἄτις ἐπεὶ κατ' αὐθίματα χόνη
 Ὀτραλέως βώλυς ξασοιτ' ἀλιπεῖς ὁμαλίζων.
 Κάτα κατὰ συριμων ὑδάτος φόον ηγεμονόδοι,
 Εὗτ' ἀγρὸς ἔνθεομος ζέει, ἐν δὲ μαραινεται χλοῖη.
 Κ' ἀ ὁχετηγέοι εἴκε δόφρυος προαλεῖ ἐνὶ χώρῳ
 Πεῖθρον, τῷ προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἀπασάλι
 Οχλούνται. Τὸ δὲ τ' ὥκα κατειθόμενον κελαρύζει,
 Ανδρὸς αὐχηέως ψύχει ἐπιρροσαν ἀράρας.

Κ' εὔτε δὲ αὐλακι ἵσα προκύψαν μαέρμα αἰεῖαι,

Εἴτις Φυλλομανῆνγε τὸ Λήιον ἄρτι, χλοάζον

Εὖ ἐπικέροι, μὴ μετόπιθεν δόφρ' ἀσαχύεοιν

Ἄδροις βριθομένη καλάμη, ὄκλαδες κατανόδοι.

Αυτὰρ καὶ δ' ὑδάτων πολλὸν κατὰ ἄγκεα σύρρειν,

Εὖ ἀνὸν ἔχοι πότιδος διὰ δὴ ψαμάθοιο μετάρρειν.

Αλλως δ' ὁπότε μησὶν ἐν ὥρῶν ἀσαθέεσι,

Ράς ποταμὸς πλήθων ὑπερόχθιος αἴψα γένοιτο.

Ιλὺς δ' ἀμφὶ πέδον πάντη καθύπερθε καλύπτοι.

Κοιλα ἀτὰρ τενάγη ὑφιδροῦ χλιαρῷ ὑγροτῆτι.

Αλλ' ἔμπης ἀνέρες τε βόες τε, ἐπεὶ κεκάμεωσιν

Αμφὶ ἀγροῖς πονέειν, καὶ δ' ὡς τέλος ἔσεται ἔργυν.

Καὶ γὰρ ἀράρας Χιὼ τε κράνυγασος ξασετο πῆμα.

Κ' ἔθνη σρυμονίων Γεράνων αὐτὸν διαχοδείρων.

Καὶ σκιὰ δὲ οὐκαρποῖς μέγα σίνεται αὐτιοωσα.

Καὶ κε τὰς ἐγγύθι γαῖα Φύει, Σερίδων πικραὶ Ἰνες.

Ως πατρὶ τοῦτον θέμενον ἀνδράσι γαμοκομβῖσιν

Οὐκ ἀπονον τέρρογον, τῷ πρῶτος τέθμια τάξεν,

Εὖ θήγων μελεδῶσι κατὰ θύητῶν Φρένα ἀνδρῶν,

Μὴ νάρκη τοὺς δέ, ηὲ βαρὺς λήθαργος ἴσπτοι.

Ουτὶς πρὸν Διὸς ἔσκεν, οὐδὲν αὖτις ἀμφεπονεῖτο.

Οὐδὲ ἐπισημαίνειν Θέμις ἡ πέδην, ηδὲ δᾶσθαι.

115.

120.

125.

130.

135.

140. Κοιλῆ

τερον (προσιθησι) Μακεδονίσια. Ἡμέτες τὸ intubum, η καὶ intubum, Ἐγρυπόν
 λεγομένων ἀκέσομεν, η καὶ Σέριν, καὶ τάντια ἐναντὶ τῆς κατὰ Ιταλίας endivia ὑπερ-
 κήφωμεν. Ος δῆπε χόρτος τῷ τῶν Κυκαρέων γένεις, ἐδός ἐναντὶ καὶ αὐτὸς λέ-
 γεται.

Στίχ: 136. Οὐκ ἀπονον τέρρογον) Ουτω καὶ Ησιοδ. εἰς Εργ. καὶ Ήμέρ. Στίχ: 42.
 „Κρύψαντες γαρ ἔχεται Θεοὶ Σιον ἐνθεώποισι.

Στίχ: 138. Μὴ νάρκη τοὺς δέ) Ως γὰρ Ησιοδ. αὐτ: Στίχ: 30.

„Τῷ δὲ Θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, δοκεν ἀεργός
 „Ζάρῃ, Κήφινεσι κοινέσσοιτε επελεος δραμιν.

Στίχ: 139. Ουτὶς πρὸν Διὸς) Ουτω πάλιν καὶ Ησιοδ. Αὐτ: Στίχ: 50.

„Πρὶν μὲν γαρ δύοσκεν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' αὐθεώπων,
 „Νόσφων ἀτερ τε πακῶν, καὶ ἀτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 „Νέστων τὸν αργαλέων, αὐτὸν διαδράσι γῆρας ἔδωκεν.

Οὐτὸς δὲ ὁ χρυσεῖς μέρας αἰώνι τελένος, οὐ διπλός γενέθλιος μετοπλαστόμενος.

- Ille malum virus serpentibus addidit atris,
 130. Praedarique lupos jussit, pontumque moveri:
 Mellaque decussit folijs, ignemque removit,
 Et passim rivis currentia vina repressit:
 Ut varias usus medetando excuderet artes
 Paulatim, & fulcis frumenti quaereret herbam:
 135. Et silicis venis abstrusum excuderet ignem.
 Tunc alnos primum fluvij sensere cavatas:
 Navita tum stellis numeros & nomina fecit,
 Plejadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton,
 Tum laqueis captare feras, & fallere visco
 140. Inventum: & magnos canibus circumdare saltus.
 Atque alius latum funda jam verberat amnem
 Alta petens: pelagoque alius trahit humida lina.
 Tum ferri rigor, atque arguta lamina serrae:
 (Nam primi cuneis scindebant fissile lignum:)
 145. Tum variae venere artes. Labor omnia viacit
 Improbis, & duris ingens in rebus egestas.

Prima

• Vicit

Στίχ: 147. Κρύψε δὲ πῦρ) Πεποιηταὶ δὲ τὸ ἀυτὸν καὶ Ἡσιόδῳ. Στίχ: 50:
 ,, Κρύψε δὲ πῦρ, τὸ μὲν αὐθίς ἐν πάσις Ἰαπετοῖο
 ,, Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητίσεντος.
 Οὐρσ. ἐν Παραθέσ. καὶ Μινέλ: ἐν Σημεώσεσι·

Στίχ: 152. Πρώτις Λιγύεων) Ἐκ γὰρ κορμῶν δένδρων κοιλανομένων, τὰ πρώτα ἀκάτια
 τιαὶ ἐτεκτίωντο, ἀπειρήμενοι μονόχυλαι κοινῶς καλύμενι.

Στίχ: 153. Τῆμος Πλωτῆρ) Ἡ γὰρ Ἀρεονομίας ὁδηγὸς καθίσαται τῆς Ναυτιλίας.

Στίχ: 154. Πλειάδες) Πλειάδες, καὶ Πλειάδες πληθωτικῶς ὁ ἐπτάσερος, καὶ τεργά-
 νοιδῆς καθ' Ἰππαρχον τὸ χῆμα, Ἀσερισμὸς, ὁ ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς τῆς Ταύρου,
 τῆς καλύμενης φάραγεως. Ἐμνήθη δὲ τῶν Πλειάδων καὶ Ὁμηρος, ἐν οἷς τὸ Ἀχίλ-
 λεον σάκος, τὸ υπὸ Ἡφαίστου χαλκύδόμενον, τῷ λόγῳ ἀυτὸς κατηγέρεισεν. Μηδέ
 Στίχ: 486.

,,Πληιάδες, οἱ τάδε τε, τὸ, τε θένος Ωρίωνος·

Μεμύθεται δὲ τὰς Πλειάδας γενιθαὶ θυγατέρες τῷ Ἀτλαντος, διὸ καὶ Ἡσιό-
 δος Ἀτλαγενέας ἐκάλεσεν, ἐν Ἐργ: καὶ Ἡμερ. Στίχ: 381. Μηγίλων δὲ τέτω
 τὰς μὲν τρεῖς: Ἡλέκτραν, καὶ Μαῖαν, καὶ Ταῦγέτιω, τῷ Διὶ. Τὰς δὲ οὖς,
 Ἀλκυώνια, καὶ Κελαινῶ, τῷ Ποσειδῶνι. Στερέπτιω δὲ τις ἔκτιω, τῷ Ἀρε. Τις
 δὲ ἑδύμιλη Μερόπιω, Σισύφῳ Θυντῷ. Διὸ καὶ παναφανῆς ἐσιν (Ἐραστοδ. ἐν Κα-
 τασερ.) Πλειάδες δὲ ἐρέωται, κατ' ἄλλος μὲν διὰ τὸν αἰρθμὸν, στὶ Πλειόνες· ὡς
 δὲ ἄλλοι, οἵ τις ἐκ Πλειόντος, η̄ Πλειόντης Νύμφης, Τις Τις Ωκεανός. Ως δὲ οἱ πλειάδαι
 καὶ μᾶλλον εἰκότως, ἀπὸ τῷ πλεῖν. Διὰ τὸ τὰς πλέοντας αὐτὰς παραπησεῖ.
 Παρὰ δὲ Λατίνοις Vergiliae καλένται (καὶ τοι ὁ Ποιητὴς ὁδε Ἐλινικώτερον ίαν-
 τας καλονομάσας προείλετο.) Διὰ τὸ Ἐαρος ἐπιτέλλειν· γίνεται γάρ τέτων ή
 ἐπιπολὴ κατὰ τις Ἰσημερίαν τις Ἐαρινῶ, Μήνως τῷ Μαρτίῳ μεσοώστιος.
 Μεγίστη δὲ ἔχει δόξαν ἐν αὐθρώποις αὐτοῖς (ὡς αὐτ: Ἐραστοδ. ἐν Καταστ.

(επιμ.)

Κοινῆ γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλα μερώπων.
 Ζέδωρος δὲ ἄρχορα φέρεν σφίσιν ἀφθονα πάντα
 Ἀυτομάτη. Ζόδις μὲν δὲ Ὁφεσιν κακὰ φάρμακ’ ἔνηκε.
 Ζόδις λύκον ὀμοφάγον δαρδάπτεν πῶν ἀνῶξε.
 Ζόδις ὥρσ’ ἀργαλέων ἀνέμων κατὰ πόντον ἀήτας.
 Ζόδις μέλι νεκτάρεον δένδρων ἀπὸ σείσατο φύλλων.
 Κρύψε δὲ πῦρ. Οἶνος δὲ τε πίδακας ἔρξεν.
 Ὅφρα κατὰ βραχὺ πεῖρα μελητηδὸν προΐσσα,
 Τέχνας παντοίας τε ῥά δῆοι· ἐν δὲ τ’ ἄλοξι,
 Σιτον, ἀρχράων, δίζοιτόπερ, η δ’ αἰδηλον
 Πῦρ, ὅπερ ἐν φλεβίοις χαλίκων λάθεν, ἐκπαρατρίσοι.
 Πρώτις Ἀλγείρων, ποταμὸς τότε ἥθετο, κοιλῶν
 Τῆμος πλωτὴρ θῆκ’ ἀριθμὸς, καὶ τείρεσι κλήσαις.
 Πληγάδας θ’, Τάδας τε, κλυτὴ τε λυκάονος Ἀρκτον.
 Καὶ μῆχη δὲ πέφαντο λίνοισίτε θῆρας ἀγρόδειν,
 Ἡδὲ ιξοῖς, πέρι δ’ αὖ κυκλόειν κυσὶν ἀσσετον ὕλια.
 Καὶ δὲ μὲν ἀμφιελητρον ἔσω ποταμὸν βάλ’ ἐσ οὐρῶν,
 Βένθεα χωρῶν. Ἐν πελάγει δὲ σύρετο ἀρκυς.
 Τῆμος ἀτὰρ τομὸς ὡπτο σίδηρος τ’ ἥδε πρίων τε.
 (Σφίσει γὰρ τ’ ἔνσχισα πάλαι διὰ δὲ ἔτμαγε δόρα.)
 Παντοδαπεῖς δ’ ὡς τέχναμ προκύψαν. Ἐπεὶ πέρι πάντων;
 Ἀσφερχῆς πόνος. η τ’ ἀνέρας δάμνησιν ἀνάγκη.

143.

150.

160.

F 2

Πρώτη

(ριτ.) ἐπισημαίνεσσαι κακὸν ὁραν, πότε δηλ: ὁ τοῦ Πλοῦ κακὸς, καὶ ὁ τῷ Ἀμητῷ τῷ, καὶ ὁ τῷ Ἀρότῳ καθάπερ Ἡσίοδος ἐν Ἐργοις ἐδίδαξεν.

Στίχ: Άυτ: Τάδες δὲ, ἐπὶα ὁμοίως Ἀσέρες εἰσὶν ἐπὶ τῷ μετώπῳ τῷ Τάνερος καί μενοι μεμύθειται δὲ καὶ αὐλὰς ἐπὶα γενέθματα ἀλλας Ἀτλαντος θυγατέρεας, δύκοις μὲν ὁμομῆτρείς ταις Πλεασίν, ἐξ Αἴθρης δὲ τῆς Ωκεανίτιδος. Ταὶς δὲ, διὰ τὸν Τανίος τῷ Αδελφῷ θάνατον, τῷ υπὸ Λέοντος, η Τοὺς απαραχθέντος, ἀδιαλείπτως θεριώθσας, καὶ διὰ τέτον κατασερωθείσας. Τάδες δὲ προσειλωταὶ, ὡς νετὲς καὶ ὅμεροις κατὰ τὰ ἐπίοιλιν αὐτῶν τεκμαίρεθαι ἔσαν μέντος παρέχουσα.

Στίχ: Άυτ: Λυκάονος Ἀρκτον. Τάυτης Ἡσίοδ. παρὰ Ἐρατοθ. ἐν Κατασερ. Α'. τιὼν Λυκάονος ἔναι θυγατέρεα φησὶν. Ιω ὑπὸ μὲν Διὸς Φθαρειῶν, υπὸ δὲ Αρτέμιδος ἐπὶ τῷ τόκῳ φωραθιῶν (οἱ δὲ υπὸ τῆς Ἡρας φασὶ) καὶ εἰς Ἀρκτον ἀποθηριωθιῶν, τεκτσαν τὸν κληθέντα Αρκάδα. Κατασεριθιῶν δὲ ἐπείσα υπ’ αὐτῷ Διὸς, καὶ Ἀρκτον ὄνομαθιῶν διὰ τὸ συμπεσὸν αὐτῇ. Η δὲ αὐτὴ καὶ Ἐλίκη ἐρηταὶ. Συγκατασεριθιῶν δὲ ταύτη ὄμοιως καὶ τὸν ψὸν, καὶ Βοώτης τέτον ἐπικληθιῶν, καὶ Ἀρκτοφύλακα. (Ορεα Ἐρατοθ. ἐν Κατασερ, καὶ Παυσαν. Εὐ Αρκαδ. Κεφ. Γ'. Οἱ δὲ Ἀσερισμοὶ ὅτοι τῶν ἀειφαγῶν εἰσὶν, ἀτε δὴ περὶ τὸν Βόρεον τῶν Πόλων αὐτὲς σφεφόμενοι. (Ορεα ἀνωτ: Στίχ: 73.)

Στίχ: Ιβι. Παντοδαπεῖς δὲ ὡς τέχναμ Ἡ γὰρ ἀνάγκη τῶν τεχνῶν σφετερις καὶ ἔστι, καὶ λέγεται τεθρύληται δὲ τὸ Θεοκρίτειον ἐκένο, ἐν τῷ Είδυλ: δὲ ἐπιγραφής.

„Α Πενίας μόνα . . . τὰς τέχνας ἐγέρεις“

„Αυτὰς τῷ μόχθοιο διδάσκαλος“

Τῷ γὰρ ὄντι η τύχη τὰς τέχνας ἔυρατο, εἰ καὶ μὴ πάσας, τὰς γε μὲν πλεῖστας. Εἰ τε η κατ’ ἐνδειαν καὶ χρείαν, η γοιν η κατὰ τὸ αὐτόματον.

Στίχις

- Prima Ceres ferro mortales vertere terram
Instituit: quum jam glandes atque arbuta sacrae
Deficerent sylvæ, & victum Dodona negaret.
150. Mox et frumentis labor additus: ut mala culmos
Eset rubigo, segnisque horreret in arvis
Carduus. Intereunt segetes: subit aspera sylva,
Lappaeque, tribulique: interque nitentia culta
Infelix lolium & steriles dominantur avenae.
155. Quod nisi & assiduis * terram insectabere rastris,
Et sonitu terribis aves, & ruris opaci
Falce premes umbras, votisque vocaveris imbrem:
Heu! magnum alterius frustra spectabis acervum;
Concussaque famem in sylvis solabere queru.
160. Dicendum & quae sunt duris agrestibus arma;
Queis sine nec potuere seri, nec surgere messes.
Vomis, & inflexi primum grave robur aratri,
Tardaque Eleusinae Marris volventia plausta,

Tt.

• Herbam.

Στίχ: 163. Γιῶ πολέσιν! Τατέρι φέρεν ἀροτριῶνας. Ὁ θεν καὶ Ὄμηρος: Ναὸν ἄπο τριπόλουν. Ἐλ: Σ. Στίχ: 542. Τιν τεὶς ἐρευμένιων καὶ ἀροτριῶνας διὰ την ὁσεως γῆν, ώς οἱ Σχολιαστὴς ἐρμηνεύσει. Καὶ ἐν Νείῳ δὲ τριπόλαι. Ὅδος. Ε. Στίχ: 127.

Στίχ: 165. Δωδάη) Πόλις αἴργανα, καὶ χώρας τῆς Θεσπειῶδος ἐν τῇ Ήπαίῃ· ἔνδι σωτήης λᾶς ή Βαλανηφαγίας, καθά καὶ παρὰ τοῖς Δρεσσοῖς. (Ορα ἀντ: Στίχ: 8.

Στίχ: 167. Ἐρυσίη) Εὖ δὲ ἀντη ἀλέρες νόσημα ποὺς θυτοὺς ἐπιγυμνάσιον καὶ τὰς πυρινὰς καὶ Ἡούχιαν. Ο de Θεόφρ. περὶ Αἰτ: Φυτ. Βιβλ. Δ'. Καρφ. ΙΕ'. σῆψιν εἶναι τοὺς τάντην ὑπελλιθρε τῷ ἀριστομένῳ ὑπρᾶ· ἀπλεσμα δὲ μᾶλιστον, θροῖ, τὸν σιταδῶν, καὶ τὸν χειρωτῶν· τὸν τόπον πολιῶν πεκαὶ δροσοβόλων τοῦ Ηλείου ἐπιφερομένη τῷ δρόσῳ. Καὶ τὸν μὲν ὑπερβολὴν μάλιστον τὸν κύαμον ἐρυσίην· τὸν δὲ σύγκον μάλιστον τὰς Παναθηναϊκούς ἐρυσίεςθαν. (Αὐτ: αὐτ. Βιβλ. Γ'. Κεφ. 16.) ἔνιν δὲ παραπλήσιό πως τὸ τῆς Ἐρυσίης πάθημα τοῖς Φυτοῖς, τὰ τὰς ἱδες, ητοι τῆς Σκορπίας ἐν τοῖς μετάλλοις. Ερυσίη δὲ εἰρηται, διὰ τὸ ἐρυθρός πυριας τῆς χρυσιᾶς· καθὼν τὴν παρὰ Δατίνας rubigo, a colore rubea. Εγιρατο δὲ παρει Ρομαιός καὶ Δασίμιος της Robigus, ή Rubigus (ἐλέγετο γαὶς ἐκάτερον) ως ὅμηρον αἰσθητότερος ἀν τῆς ἐκ τῆς Ἐρυσίης τῶν Λείων Φθορῶν· ή Robigalia, ή Rubigalia ἐρητὴν ἥγουν, τὴν ὑπὸ Ναρκᾶς ἐν Ετ: αἱ. τῆς αὐτῆς Βασιλείας συστασιαν, ητις ἐτελέστο πεπτικόν τῷ ζ. Μαστον Καλλιγενδῶν· ητοι τῷ κέ: Μάνιος Ἀπριλ: πρὸς αἴταλονγήν, η καὶ προφυλακήν τῷ συμπλέματος. (Ορα Πλ: Βιβλ: Η'. Κεφάλ: καθ.).

Στίχ: 168. Σκόλιμφος) Λαζάρινος ἄγριος. αἰκανῶδες. (Βιβλον Δεξ.) Καὶ δὲ οἰον, εἴδος αὐγεῖσας Κιναρίας. Segnis δὲ τῷ Ποτητῷ προσείρηται: ὅπερ ἐσὶ Νωχελῆς αἰσθανεγές τε καὶ ἀγριός· ή, την πρὸς μηδὲ ὄλιντο εμβασιλέρενος.

Στίχ: 170. Σάνθιάτε, Τριβολοίτε) Τὰ μὲν Σάνθια, αἰκανῶδη ἔντα, καὶ τὸν ἴματιν δυσαιπαλάκτων ἔχειδεν παρικότα, τοις ἀπὸ τῷ Σάνθω, Σάνθιος εἴρηται· καὶ Σάνθια. Ευρηται δὲ καὶ Λαζάρος συνομοζύμενος τῶν παριούτων, η τῶν δὲ αἴτων ἐδούλωνται. Lappatū οἱ Λαττῖνοι καλλέστι τὸ Φυτόν. Οἱ δὲ Τριβολοί αἰκανῶδες τὴν πυρά, φύλακες ἔχοντες ἐμφερῆ τῆς ἀνδράχης.

Πρώτη γιαὶ πολέεν Δημήτηρ ἀνδράσι δεῖξεν,
Εὔτε δρυικὸς ἔλιπον βάλλαντε Διός, κόμαροίτε.

165.

Δωδώνη δὲ βροτοῖς δὲ γίγνετο ὅσα τιθῶη.
Σπέρματ' ἀτὰρ πέρι καὶ μόχθος προσγιγνεται ἄλλος.

Οὐκπότε δὴ σάχυας κατέδει ὅλοῃ Ερυσίῃ.

Ἐν δὲ τὸ ἀράχασι σκόλυμος νοχελῆς ἀναφοίσαι,

Λήια μὲν πνίγετ', ἐκ δὲ Φύε τρηχεῖατε ὑλη,

Ξάνθιάτε, τρίβολοίτε ἀν' ἀγροὺς δύναλόεντας,

Αἴρατε ἀχρήεσα, βρόμος σέριφος τε ἀνάσαι.

Καὶ νῦκεν, εἰμὴ γιαὶ μακέλη πυκινῶς διοχλόης,

Ἡχεῖον τε ἔχων πόνου ὄρνιθεωι τιθέης,

Καὶ σκιερὸς κλῶνας δὲ κολάης, ὅμερον ἵδε ξυξη.

Φύε! τότε ἐς ἄλλοτρίας σωρὸς γε μάτια ἐπιόψη;

Γαῖερα δὲ γλομένια θεραπόνσαις δρῦς βάλανίων.

170.

Νῦν δὲ ἄτ' ἀρηρὲ ἐνέπαιν ταλαερογοῖς ἄρμεν ἀγρώταις

Ταῦν ἀτερ, γέτε Φύοι ποτὲ Λήιον, γέτε ἀν' ἀεξοι.

Τετυνίς, καὶ βρίθοντες ἐπικαμπύλα κάλα ἀρότρος.

Μιτρὸς Ἐλδσωνίης βραδὺ δινδᾶσαι τε ἀμαξαρ.

175.

Τρί-

180.

ἢ τὸ Χοιροβοτάνιο λεγομένη, ἐκ τῶν τριῶν, αἷς Βάλλεσι, καὶ νυτίγονον ὀξυτήτων γάτω κλαθέντες. Διὸ καὶ τὰ διὰ τῶν χαλινῶν τοῖς σόμασι τῶν ἕππων ἐμπορεύονται σιδήρια, Ἐχῖνοι, καὶ Τρίβολοι εἵρωται (Πολυδόκ. Ονοματ. Βιβλ: Α'. Κεφ. Γ.). Κτέλησι δὲ τίνες τριγλώχινες, οἱ ἐπὶ μελάσσης γίνεδαν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐφόδα κατὰ γῆς απεξόμενοι, Τρίβολοι ήκεσταιν.

Στίχ: 171. Ἀιρε: . . . Βρέμος) Ἡ Ἀιρε παραφύεται τῷ σίτῳ, διὸ καὶ Τιγκίνιον εἴρηται; οἶον εἰπεῖν Σιτανίον, καὶ Σιτσιδάνιον, τὸ συμπαριγάνον, τῷ σίτῳ, καὶ συμπαρακαθήμενον αὐτῷ. ἢ (εἰ Βάλλες) καὶ Σιτάνιον, ὡς τὸν σίτου αἰνῶν, καὶ Τρίβολον. ἐξι δὲ ἐμφερῆς πρὸς τὴν κρηθίωνην αἴρει, ἢς καὶ παραφθορὰν εἴναι τάντιν φασίν. Οὐδεν καὶ οἱ τῶν Λατίνων Δεξικογεάφοι, τὸ κατ' αὐτὸς Lolium, Λόλιον, ὡς Δόλιον ὄν, διεφθαρεῖται τὸν δηλοῦται μηδὲ γυνοῖσιν κριθίων, ἐτυμολογεῖσιν. Οὐ δὲ Βρέμος Βοτάνη ὄμοια σίτῳ ἐστι; μηδὲ ἔχεσσα γόνατα, ἢ ὡς Παυσανίας (Παρεῖται τῷ Βαρείν. ἐν Λεξ.) Σπέρματα λεπτῆ κρηθίη ὄμοιαν, τὸ κοινῶς λεγόμενον Βρέμιον, ὡς δηλοῦ: οἱ ἕπποι τρέφονται. Τῷ γάρ Βοτάνῃ, τὸ σωρέματα ὄμωνυμεῖ. Η μὲν οὖν Αἰρε, ἀχρήστω προσερηπται πρὸς γάρ τῷ πρὸς μηδὲν εἴναι χρησίμη, καὶ διεβλάπτει. καὶ γάρ κεφαλαλγῆς τε Φύσεις ἐστι, καὶ ὁ Φθαλμίας ποιητικῆς ὁ δὲ Βρέμιος, σέριφος, ἀτέ τῇ γῇ, ἐφ' ἣς ἀν' ἐπιπολάσσει, σερώσεως τέ, καὶ ἀφορετος παράτιος ὄν. Λίθος γάρ Βρέμος γέδει, ὡς ἀνωτέρω ἐλέγετο Στίχ: 82. Οὗτος δὲ τῷ ἐκεῖ σημείωσιν.

Στίχ: 172. Εἰ μὴ γιαὶ μακέλη . . . διοχλόσης) Τόδε σαφῶς ἐλήφθη ἐκ τοῦ Ησιον δειγμάτων; εἰς Ἑργ. καὶ Ημέρα: Στίχ: 467.

„Δμῶος, ἔχων μακέλιων, πόνου ὄργιθεωι τιθέει.

Στίχ: 173. Ηχεῖον) Ωτε ἀποσθεῖν δι' αὐτὸς τὰ πτινὰ, αἱ ἐπιβελλεῖς τοῖς απέρμασιν.

Στίχ: 175. Εἰς ἀλλοτρίας σωρὸς γε μάτια ἐπιόψη) Οὐτω δὲ καὶ Ησίοδος ἐν Ἑργ.

Στίχ: 393. „Πτωσῆς ἀλλοτρίας ὄκτες, καὶ μηδὲν αἰνάσης. „

Στίχ: 180. Μιτρὸς Ἐλδσωνίης) Τῷ γάρ Θεῷ αγάπεται εἰκότως ὡς ἐνεργεῖδι, ὃσα εἰς Γεωργίαν σωτελεῖ σκέυη καὶ ὄργανα. (Οὕτω καὶ αὖτ: Στίχ: 7. καὶ Στίχ: 18. „Ἐλδ-

- Tribulaque, traheaque, & iniquo pondere rastri:
 165. Virgea praeterea Celei vilisque supplex,
 Arbuteae crates, & mystica vannus Jacchi.
 Omnia quae multo ante memor provisa repones;
 Si te digna manet divini gloria ruris.

Continuo in sylvis magna vi flexa domatur

170. In burim, & curvi formam accipit ulmus aratri.
 Huic a stirpe pedes temo protensus in octo,
 Binae aures, duplici aptantur dentalia dorso.
 Caeditur & tilia ante jugo levis, altaque fagus,
 Stivaque, quæ currus a tergo torqueat imos:
 175. Et suspensa focis explorat robora fumus.

Possum multa tibi veterum praecepta referre
 Ni refugis, tenuesque piget cognoscere curas:
 Area cum primis ingenti aequanda cylindro,
 Et vertenda manu, & creta solidanda tenaci:

Ne

„Ελαστίας δὲ η Δημήτρη ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς αὐτόδι (τατέσιν ἐν Ἐλαστίνῃ) περ
 τον διέσπειρες γενομένης τοῖς αὐθεώποις (τῶν πειθῶν διλ: καὶ τῶν ἄλλων
 απερμάτων.) εἰς αὐθεώπιον βίον ὅντας. (Φερεύτ. περὶ φύσις Θεῶν.) ὅθε
 η οἱ ἀρχαιότεροι τῶν Ἐλαστίων τελετῶν τὴν Ἐλαστίαν, πάντων ὑπόστατες ἔστε
 θεαν ἦκε τοσστῷ πηγον ἀντιμοτέρων, σφῆς καὶ θεᾶς ἐπίποδες Ἡράν (Παυσαν.
 Ἐν Φωκα. Κεφ. ΛΑ').

Στίχ: 181. Τρίσολας θ' ἐλκηθράτε πτ:) Γεωργικὰ καὶ ταῦτα ἐμγαλῶσ. Τὰ μὲν Τρί^{τη}
 Σολας θλυπτήριάτινα, οἷς τῶν ἐν τῇ ἄλλῳ απερμάτων τριβομένων τὰς ἀχυρὰς
 ποσείσταν. Λέγεται δὲ Τρίσολον, καὶ Κόντος, η Τρίσαια. Τὰ δὲ Ἐλκηθρα,
 ὄχιματα ἐσὶ τροχῶν ἄνδει συρόμενα, δι' ὧν οὐ μονον η γῆ θωλοκοπεῖται καὶ
 ομαλίζεται, καθαὶ καὶ διὰ Ιῶν Λίσσων, καὶ τῶν Ταξδῶν (περὶ ὧν αὐτὸς: Στίχ: 99. καὶ
 100.) Άλλὰ καὶ τὰ απέρματα ἐν Ιῶις ἄλλωσι περικαθαίρεται, καὶ ἀκοτίθησι ήτα πε-
 ριτία. Μάκελλα δὲ, η σκαλὸς, η μόνοθεν κέλλησσα, ητοι κινύσσα καὶ τέμνουσα
 ἀπερ δίκελλα, η διχόθεν.

Στίχ: 182. Οἰσινη σκολὴ Κελεοῖ) Σπυρίδες τε καὶ Κάλαθοι, καὶ Κόφνοι, Κόσκινάτε,
 καὶ ὅσα τοιαῦτα οἰσιόπλοκα, λυγοτύχητε σκολη. ίω Κελεϊ μὲν επε σκολιῷ,
 οἰς ἐφευρηκότος, η ὑπὸ Δημητρος παρειληφότος. (Ορεα Στίχ: 18. καὶ Λυτ:)
 Φαύλιω δὲ, νιλετι, οἰς μη πάντι πολλὴ τιμωμένιω, ἀλλὰ ἐντελῇ καὶ ἐνπόρισον.

Στίχ: 183. Ταῦδοι κομάρεσοι) Ἀγωτέρω Λυγίνης απεκάλες (Στίχ: 100.) νιψ δὲ Κομα-
 ρείους στι καὶ ἐκ λύγη πλέκονται, καὶ ἐκ κομάρων.

Στίχ: Αυτ: Ιερὸς λικμός τε Ιακχος) Τὸ λικμητήριον πλύνον, δι' ὧν αἴλοωντες τὸν σῖτον δια-
 καθαρίζουσι τῶν ἀχύρων· Ιερὸς δὲ οὗτος ο Ιακχος λικμός, διότι τὸ ἐν τοῖς Βακ-
 χικοῖς τελετῶν εισαγεῖσθαι. Ιακχος δὲ καὶ ο Βακχος αὐτὸς, καὶ η ἡμέρα τῶν
 αὐτῷ τελετῶν μυστηρίων· καὶ η ὥδη ίω οἱ μυστέμενοι θύσου, τὸ γὰρ Ιακχος ἐν
 μολογεῖσθαι παρὰ τὸ Ιακχεῖν οὐ εἶνι πράξειν, καὶ αἰδεν.

Στίχ: 184 Τῶν πρόθεν) τόπο δὲ τῶν Ησιόδες ἐπῶν τῶν εἰς Ἑργ. καὶ Ἡμέρ. τὸ 455.
 ληφθεὶς ἐσὶν ἐπὶ λέξεως.

Στίχ: 185. Γνακρωθῆσα) Χλοερὰ δηλ: ἔτι ζοσ, καὶ ὑγρασίας μετέχεσσα, διτε καὶ γραμ-
 φθιῶσι, ητοι κυρτωθῆσσα, καὶ καμφρωθῆσσα πρὸς τὴν χρέσσαν διαπίστεσσα. Στίχ:

Τρισανά δ' ἐλκηθράτε, μακεδῶν τ' ἀπλετα ἄχθη·
Φαύλητ' οἰστινη τ', ἐπὶ τοῖς, σκύδη Κελεοῖ·
Καὶ ταῦροι κομάρειοι, ἵρος λικμὸς τε Ἰάκχος.
Τῶν προφεν μελέτιω ἔχεμεν γ' οἰκήγα θέσθαι,
Τιμερος ἐσ' αἱρεῖ ἐξ ἀγρόθεν ὅλον ἀφύσειν.

185.

Αυτίκα δὴ πτελέη γναμφθῆσα περὶ ίφι καὶ ὑλιν,
Δάμνητ' εσομένη, ἐπικαμπᾶς χρῆμα ἀρότρος,
Τῷ περ ἔλυμα προῆκτ' ἀπὸ φίλης ὀκταποδαιον.
Δοιὰ δὲ ὥτα, γύης τε ἀρηρῶς διπλακι νώτῳ.
Πρὸς δὲ ἐπὶ τεκτοσύνη ἀρότρος ἔτι ὑλοτομεῖται
Δύρα, τὰ μὲν Φιλύρας, τὰ δὲ Φηγγὸς ὑψικόμοιο.
Τῶν δὲ ἔχετλη τοῦ χοιτο ὅπιθεν, τῆς διὰ νέρθεν
Αἴψα ἀροτροάμαξα τετράψεται ἔνθα καὶ ἔνθα·
Τῶν φένος δοσον, ὑπὲρ καπνῷ κρεμάσαντα ἐλέγχειν.

190.

Σοὶ δὲ τὸ ἐγώ πολλὰς ὑποθημοσύνας παραφάινω
Ἀνδρῶν τῶν πάρος, εἰ σὺγ' ἀκάθειν μὴ ἀπονδοῖς·
Μηδέκεν ισορέειν ὄκνοις λεπτὰς μελεδῶνας·
Πρῶτον ἄλω, μεγάλω ὄμαλιζειν ίφι κυλίνδρῳ,
Χειρὶ τε μάσειν, καδὲ κιμώλειάντε πιέσειν.

195.

G 2

Mῆ

Στίχ: 187. Ἐπικαμπᾶς χρῆμα ἀρότρος) "Οσα πρὸς διασκούιν τῷ ἀρότρῳ ἀνήκει, καὶ τὰ τύττα μέρη, περὶ ὧν καὶ Ησίοδος ἐν "Ἐργ. Στίχ: 422. καὶ κατὰ δὲ ἔηλον τὸν ἐκεῖνα καὶ Οὐρεγύλιος ἐνταῦθα διεληφεν, ταῦτα πάντα ὁ Πιολυδόρκης ἐν τῷ "Ονοματικῷ Βιβλ: Α'. Κεφ: γύ' ἐξέθετο. Τῷ Ἀρότρῳ τὸ κατόπιν ξύλον ἔρ- "Θὸν οὐ ἔχεται ὁ Ἀρότης, ἔχετλη καλεῖται· Ἀυτὸ δὲ τὸ κοῖλον αὐτῷ, καὶ ὁ τὸν χειρας ἐναρμόζει, χειρολαβῖς· οἰς δὲ ἐμπέπηγεν η ἔχετλη, ἀλύη· φοῦ δὲ ὁ ζυγὸς ἐνήρμοσα, ἐλυμα· τὸ δὲ ἀροῦσι σιδήριον, ὕννις· ης τὲ ἄκρον, γύμφη. "Ο δὲ βυμὸς ἔρμοσα ἐκ τῶνδε: τὸ μὲν ἐπικαμπᾶς ἀντὶ ὡς ὑποτείνειαι Τὸ ἔλυ- "μα καργαμφατμένον· γύης· τὸ δὲ κεῖται τὸν γύλιν, ισοροεὺς· τὸ δὲ Τέλος αντὶ "Τὸ μεῖται τὸ ζυγὸν, κορώνη· ὁ δὲ πλατύς ίμας, ὁ τῷ ζυγῷ παρακαθαπτόμενος, "ἔχεσσον, η μεσόβροιον· η μεσάβοιον. Καταλαμβάνεις δὲ αὐτὸν, διὰν περιελῶσιν "εἰς τὸ Τῷ ζυγῷ Ιερύπημα κερκίδας ζυγίλινη ἐμβαλόντες· η καλεῖται ἐμβενον, η ἔκ- "δευον.

"Ἐγώ δὲ εὖτε τὰ Πρόκλιτα κατοκνήσα εἰπὶ τέτταις διλαῖθαι παραδένα, τῷ τὰ "Ησιόδος ὑποκινηματίσαντος. Ήμὲν ὕννις (η, οὔτος Φησίον) ἐις Τὸ σιδήριον αὐτὸ, "τὸ ἐν τῷ ἀροτριαῖν χίλιον τὸν γύλιν Τέκο δὲ τῷ ἐλύματι περιέρμοσαν αἴω- "Θεν ἐμβεβλημένον εἰς αὐτὸ, τὸ κοῖλον ὅν. Τὸ δὲ ἐλυμα ἐις τὸ ἐμβληθέν εἰς "τὸ τὸν οὐνην κατέχον ξύλον κατὰ τὸ ἄκρον, ἀ καλεῖσαι νύμφων· ὁ κατὰ θά- "τερον μέρος τὸ ἄνω, συγγεγόμφωται πρὸς τὸν γύλιν· οὐδὲ γύης ξύλον ἐις "μακρὸν, ἔχον, ἐ πόδισι τῷ ἐλύματος, ορθὸν ἐμπεπηγός ξύλον ἐν αὐτῷ ὁ κα- "τέχοντες οἱ ἀροτριῶντες ὅλον κυρτοι τὸ ἀροτρον, η διὰ τῷ ἀρότρῳ ιαύς έσας· η τῷ "τῷ τὸ ξύλον καλεῖται ἔχετλη. Τέτται δὲ τῷ γύη ἐμπέπηγεν ἄλλο ξύλον με- "ξον, κατὰ τὸ ἔτερον μέρος τὸ ἄκρον, ησις τῷ ζυγῷ διηκον τῷ ἐπιπεμφεις τοῖς "ῷμοις τῶν θωον, ησι ζευγινῶτος φυτές· ἐμπέπηγε δὲ σφίωνθέν διάτηνων "σφίωντιμῶν. Εἰ μὲν οὐδὲν ξύλον δὲ τὸ ὄλον ὁ γύης μέχρι τῷ ζυγῷ ἀπὸ τῷ "ἐλύματος, καλεῖται τὸ ἀροτρον αὐτόγνου. Εἳν δὲ μικρότερον τὸ τῆς χρεάς "ο γύης, ησφίωνται τὸ ἔτερον αὐτῷ ξύλον, τὸ σιδήριον, αὐτὸν καὶ τὸν ζυ- "γὸν, ησι καλεῖται τὸ μὲν ὄλον πηκτόν, τὸ δὲ σφίωνθέν ισοκοφίας. Αλλὰ "τέτται εἰκ ἄντις ἄλλως ἐν περιγονος γένεστο κατὰ τὸ αὐτότερον, η αὐτῷ Τῷ "Ἀρότρῳ εἰν αὐτοψίᾳ περιτυχών, καὶ τὸν οὐδὲ αὐτὸ σηγκεκρότατην μερῶν ἀπάν- "των καὶ μεγεθος, καὶ χῆμα, καὶ ἀρμογιώ, καὶ χρῆσιν ἐπιμελως πολυπραγ- "μονήσας. Ο δὲ κοντῆ συμβάνεις καὶ διὰ τὸν παντὸς ἄλλο πολυμερεῖς η πολυπά- "τε οὐ γάντις, η μηχανήματος.

Στίχ:

180. Ne subeant herbae, neu pulvere victa fatiscat;
 Tum variae illudunt pestes. Saepe exiguis ius
 Sub terris posuitque domos, atque horrea fecit,
 Aut oculis capti fodere cubilia talpae:
 Inventusque cavis bufo, & quae plurima terrae
185. Monstra ferunt: populatque ingentem farris acervum
 Curculio, atque inopi metuens formica senectae.
 Contemplator item, quum se nux plurima Sylvis
 Induet in florem, & ramos curvabit olentes:
 Si superant foetus, pariter frumenta sequentur,
190. Magnaque cum magno veniet tritura calore.
 At si luxuria foliorum exuberat umbra,
 Ne quicquam pingves paleae teret area culmos.
 Semina vidi equidem multos medicare serentes,
 Et nitro prius, & nigra perfundere amurca;
195. Grandior ut foetus siliquis fallacibus esset.
 Et, quamvis igni exiguo properata maderent.
 Vidi lesta diu, & multo spectata labore,
 Degenerare tamen: ni vis humana quotannis
 Maxima quaeque manu legeret: sic omnia fatis
200. In pejus ruere, ac retro sublapsa referri.
 Non aliter, quam qui adverso vix flumine lembum

Remi-

• Curvavit

Στίχ: 199. Κιμώλειαν) Τιλ πηλώδητε καὶ ἀργιλώδη γῆς, τίλ ἔξορυστομένια ἀπὸ Νίσισθε τῆς καλβλένης Κιμώλης, καὶ Κιμωλίας, καὶ Κιμωλίδος, καὶ εγγύισε τῆς Μήλου καιμένης. Τῆς δὲ τοιάυτης γῆς ἐδη Φέρεται δύο. ἡ μὲν γὰρ ἐσι λιθοκήπιων χροιά, ἡ δὲ ἐμπόρφυρος. Περὶ τέτων Διοσκορ. Βιβλ. Ε. Κεφ. βέσ.

Στίχ: 202. Μῦς) Ὁ Γεωργίχος δῆλος: εἰχός δὲ κατοκιδίος.

Στίχ: 204. Ασταλάξ) Τὸ δὲ ζῶον ὅμοιον ἐσὶ Μυτί: αὐνορύστε δὲ τιλ γῆς, καὶ κοιλαίνετε αὐτιλώ. (Ισαακ Τζέτζ: ἐν τοῖς εἰς Λυκόφρ. ἐξηγήμ.) Μέμνηται δὲ τῶν Ασταλάκων ὡς πνηφόρων καὶ Ὀππιανὸς ἐν Β'. τῶν Κωνηγετιῶν Στίχ: 612.
 „Ουμέν θιλ εὶ δὲ Ασταλάκων αὐτόχθονα φῦλα
 „Ποιοφάγων, ἀλαῶν, μέλπειν ἐθέλετον αἰοιδά.

Στίχ: 205. Φύσαλος) Ὁ καὶ Μύωξος λεγόμενος. Ἐσι δὲ Βατράχος ἄδος γῆνις ιδούλως διὸ καὶ τοῖς ιοβόλοις ὑπὸ Λέκκαινος (ἐν τῷ Φιλοψύδῳ.) σωηριθμηταῖ: ποτε, „Ἐν ὀστεερ ἐλκόμενοι πρὸς τιλ ἐπαδίων" Οφεις ποθοὶ, καὶ Ἀσπίδες, καὶ Ἐχῖφα, „καὶ Κεράσαι, καὶ Ἀκοντίαι, Φριῶσιτε, καὶ Φύσαλοι.

Στίχ: 206. Κνώπεια) Ἐρπετὰ τὰ αἱὲ ἐν τῷ πέδῳ κνύμενα, οἰονεὶ κνώπεδα. Πέλωρες δὲ προσειρημαὶ εἰ παρὰ τὸ μέγεθος, αὖτὶ ἀντὶ τοῦ ἔξαιστα, ὡς αἴση „καὶ ατερπῆ ὁραδοῖ, καὶ εἰ δεχθῆ. Μονστρα. Κνώπετα δὲ ἄλλως, καὶ Κνώπεια, καὶ Κνώπεις, καὶ τὰ θηρία, ὡς ἐν τῷ Πέτω καὶ Πέδω κνύμενα καὶ „ἀνταὶ οἵτοι τὰ χερσαῖα· ὥστε τὰ θαλάσσια, Κνώδαλα λέγεται, παρὰ τὸ „κνιδᾶσι τάντα δι αἵλος. Καίτοι καὶ Κνώδαλα λέγεται καὶ τὰ χερσαῖα, καὶ „ορεῖ.

Μή πέδον ἐκπροφύοι βοτάνια, μηδ' αὖ διαχαίνοι,
Αὔον παρλυθὲν ἐς κόνιν· φέτ' ἀρέσθι ἐνέρποι
Παντοῖα. Κρύψεν γὰρ πολλάκι Μῆς υπὸ γῆς
Τυτθὸς ἀοικία, πάρ' δὲ καλιὰς ἐγγύθι τεῦξεν.

200.

Ἐνθα δὲ καὶ Ἀστάλαξ ἐνικὴ ἀλαπός ὅρυξε.
Καὶ Φύσαλος δὲ ὥπται κοιλῆς ἐν ὄπησιν· οὐδὲ δοσα
Τοῖς δε ἑοικότα, γαῖα, πέλωρα κινωπετα φέρει.
Καὶ ποτε δὲ αὖ καρποῖο ἀλακὴ Τεῶξ διαπέρθει.
Χέιματος ἐσομένης δέ, ὅτε Μύριης, λιμὸν ἀλόσιων.
Τὰς δὲ σὺ φράξεο· Εὖ τ' ἀνθεσι κομῆς κατὰ ὑλια
Ἀμφιλαφῶς Καρύη, βαρύθεα δὲ σύνδεσι ὅξες
Καρποῖς βριθουμένη, ἔτος ἀρ τότε ἔνθερον ἔλπαι.
Καὶ δὲ ἀλοητῷ σῶι μεγάλῳ μὲν ἐφέψεται πνῆγος.
Εἰ δὲ Ἀμυγδαλέη σανόναρπος Φυλλομανοῖη,
Πλάιον ἀδρᾶς καλάμης ἄχυρ, οὐ πυρὸς ἀλοησει.

205.

Σπέρματ' ἔγων ἄδον, πρὸν βάλλεσθ', ὡς ἀκέονται.
Ως νίτρῳ δούσσι, μελάνῃ δὲ ως τε ἀμόργη.
Οφρὲν κορυπτηλοῖσι λοβίσκοις ῥάφῃς ἀδρυθέη.
Αἴψα δεδουμένα τὸν μετρίῳ πυρὶ ἐφθά γένοιτο.
Διὰ τὰ ὅπωπτὸν επίλεκτα, πόνῳ πολλῷ δὲ ἀρετῶντα.
Ἄλλὰ τέως καὶ ταῦτα ἐπειτ' ἐξεισαται ἔμπης,
Ἡν μῆτρις κατ' ἔτος τέτων τὰ ἀδρώτερα κρίνοι.
Τὰς κηρῶν γε Εἰηφι ὄπισσα πάντα υπέρβει.
Ρᾶς τε δὲ ἐς τὸ χέρεον ὀλιθάνοντα κιάνε.

210.

215.

220.

Ως

„ὅρετροφα, παρὰ τὸ κινεῖδαι; ή παρὰ τὸ κινάσειν καὶ κοιμᾶθαι ἐν τοῖς δασοῖς καὶ λαῖς καὶ δασέσι τόποις. (Ισααὶς ὁ Τρέτζ. ἐν τοῖς εἰς τὸν Δικόφρ. Ἐξηγήμ.)

Στίχ: 207. Τρέτζ.) Ἀκὸ τὸ Τρέτην, ὁ τῶν ὀστρίων σκάλης. Καὶ γάρτοι Δῆξ μὲν, ἄδεις σκαλάριος ἐγγυνομένης εὑδον τῶν ξύλων· Ἰψ δὲ, σκάλης ἐσὶ κεράτων. Ἰξ, αἱρέλων· Σῆς, ἐδημάτων· Τρέτζ, ὀστρίων· Ψιλός, σύκων· (παρὰ τῷ Ησίοδος Σχολιασθ.). Τέτοιος δὲ ἀντίκειτο πρεσβεῖαν, ὅτι καὶ Θρῖψ, σκάλης ἐσὶν, ὁ καὶ δε μικρὸν κατεῳδίων τὰ ἐπὶ γῆς ξύλα, ὡς καὶ η Τερηδῶν, τὰ ἐν θαλάτῃ (Θεόφ. περὶ Φυτ. Ισορ. Βιβλ. Ε'. Κεφ: ε'). καὶ Κύς δὲ, ὁ τὸν σῖτον.

Στίχ: 210. Ἀμφιλαφῶς Καρύη) Ο δὲ Πομπτὸς ἔχει: πυξ· ἐδὴ παρὰ τοῖς Λατίνοις, καθά τοι τὸ Καρύη παρέ· Εμησον, ὡς γένος ἀπανίστας τὸν κελυφώδεις ὑποσημαίνεις καρπὸς· καὶ μὲν δὴ καὶ τιλός· Αμυγδαλέαν δὲ τοις ηπικίσια· τῷ ἵντι δὲ τάινης τῷ καρπῷ Βρ. Θομέτης ἐνετηρίας μέγας λαμβάνειν ἐκ τέττα τεκμήριον. Ευ- „τῷ καρπῷ Βρ. Θομέτης ἐνετηρίας μέγας λαμβάνειν ἐκ τέττα τεκμήριον. Ευ- „κεστίαν γαρ δέρων απαρέστη τεττὶ τὸ Φυτὸν, καὶ τέθηλε πρὸς ἐυκαρπίαν, ὅτε „πάσι εἰριαίαν ἀγές ἀραν τὸ περίγειον τεττὶ ἐνδιαίτημα. Διὰ τέττο Λαγγελος „ἐνετηρίας Αμυγδαλῆ γίνεται. (Θεοφύλ. ὁ Συρικ. Φυσικ. Προσλ: Κεφ: ΙΖ'. Ου „καὶ Οὐρσ. εἰσήγαγεν ἐν Παρασθέσ.)

Στίχ: 216. Ως δὲ γίτω δδέστι Νίτρον, ἐχὶ τὸ χυδαῖς Σαπάνιον, αἷλλ' αὐτὸ τὸ Νίτρων ἀλας νοητέον τὸ ἀπὸ γῆς ἐξαγόμενον, ητοι Φύσει, ὡς τὸ καλέμενον Λφρόνιτρον, διὰ τὸ πρὸς τὸν αφρὸν εχει ἐμφέρειαν· ή καὶ τέχνη, ὡς τὸ διὰ χυμίας, ή ἀλας πως κατασκοδαζόμενον. Ή δὲ ὑποθήκη τὸ τὰ παρησόμενα χυμίας, ή παρὰ τὸ Θεοφράστων ἀναγνώσκεται, περὶ Φυτ. Ισορ. „Βρέ- γίτω δδέστι, καὶ παρὰ τὸ Θεοφράστων ἀναγνώσκεται, περὶ Φυτ. Ισορ. „Ζαντας γαρ, Φοσι, κελδέστι καὶ γίτω νυκτὶ, τῇ υπεραισια πείρειν ἐν ζηρᾳ. Ή δὲ Αμόργη, η καὶ Αμόργη ὁξυτόνως ἐσὶν ή τὸ Ελαιός υποσάθμη· τεττ- τον η Τρυγία, καὶ η Ιλύς.

Στίχ:

H

Remigijs subigit ; si brachia forte remisit,
Atque illum in praeceps prono rapit alveus amni.
Praeterea tam sunt Arcturi sidera nobis ,
205. Hoedorumque dies servandi , & lucidus Anguis ;
Quam quibus in patriam ventosa per aequora vectis
Pontus , et ostriferi fauces tentantur Abydi.

Libra die, somnique pares ubi fecerit horas ,
Et medium luci , atque umbris jam * dividet orbem :
210. Exercete viri tauros , ferite hordea campis ,
Usque sub extremum brumae intraestabilis imbrem.
Nec non et lini segetem , & Cereale papaver
Tempus humo tegere , & jam dudum incumbere aratris ;
Dum sicca tellure licet , dum nubila pendent.

215. Vere fabis fatio : tunc te quoque , Medica , putres
Accipiunt sulci , & milio venit annua cura :
Candidus auratis aperit cum cornibus annum
Taurus , & averso cedens Canis occidit astro.

At

• Dividit.

Στίχ: 228. Πρὸς δὲ καὶ Ἀρκτέρες.) Ὅρα αὖτε: Στίχ: 73.

Στίχ: 229. Ἐριφων, Ὅφεώς τε φασιν) Εἰσὶ δὲ δύο μικροφανῆς ἀσέρες οἱ Ἐριφοί , λαιόθεν τῇς Ἐριχθονίαις, ητοι τῇς Ἡνιόχαις τῇ ἐπ' αριστερᾷ ἡμίσει φέροντος τῶν Λιγαί Αμάλθειαν, ης οἱ Ἐριφοί γεννήματας λέγουνται. (Ἐραστόδ. Καταξερ. II'.) Λέγεται δὲ η τέταυν Ἀνατολὴ ὅμβρες προσημαίνειν. Οὐ δὲ Ὅφις σωὶς τοῖς εἴη μένοις καὶ αὐτὸς περὶ τῶν Μετοπωρινῶν ἴσης φανόμενος, στε καὶ τῶν Γεωργικῶν καμάτων η αἴχη.

Στίχ: 230. Ὁρεοφόροιο Ἀβύδε) Η Ἀβύδος πόλις ἐσὶ τῆς Μυσίας, ἐπ' ἀκτῶν τῆς Ἐλλησπόντου καμένη, ἀντικρυ τῆς ἐπὶ Θρακῆς Σητείας. Περιώνυμοι δὲ αἱ πόλεις ἐγένοντο, ἐκ τῶν Ηέρες τε καὶ Λεάνδρες δύσυχῶν ἐρώτων, οὓς Μεσσαίος ἦσεν ἐν τῷ ποιμαστὶ, εἰ τῷ ὄντι Μεσσαίας ἐσίν. Οτι δὲ Ὁρεοφόρος η Ἀβύδος, δηλοὶ καὶ τὰ ἐπι, ἀπερὲ ἐκ τῆς Ἀρχειεράτες Γαρρονομίας ὁ Δειπνοσοφιστής εἰ, Βιβλ.: Γ. παρέθετο. καὶ ἡμεῖς δὲ παραπλέμενα, ὅρθότερον η παρὰ Ὄυρσίνῳ ταῦτα φέρεται ὡδὲ αὐταγνώσκοντες:

„Τὰς Μύς Λίνος ἔχει μεγάλας, Ὅρεα δὲ Ἀβύδος;

„Τὰς δὲ Ἀρκτες Πάρειον, τὰς δὲ Κτένας η Μιτυλίνη;

„Πλεύσεις δὲ Ἀμβρακία παρέχει

Στίχ: 233. Ἐπεὶ Ζυγὸς) Κατὰ τὸ δέ τῃ Ζωδιακῇ σημεῖον, Μήνος Σεπτεμβρίεις η Ἰσημερία γίνεται η Μετοπωρινή. Ἐξ ἐκείνης δὲ λοιπὸν αἴσην τῶν γιλῶν, καὶ σάρειν αὐταβάλλονται οἱ Γεωργικῆς, ἀχρι τῶν ἔχατων Μετοπωρινῶν ὅμβρων· τετέσιν, ἀχρι τῆς Τροπῆς τῆς Χειμερινῆς.

Στίχ: 237. Μηκονίδος δημητερῆς τε) Τὸ δέτοι ασέρμα τῷτο ἀπὸ τῆς Κηπαίας αἴρεται μέντοι

Ως ποταμῶν περ ἄνω, εὗτ' ἀντιβίω τις ἐρέσαι,
Λέμβον ἐπιασέρχων, μάλα δὴ μόγις οἴ δὲ προβάνοι·
Ἡν ἀπογυψάθεις ἀληῆς φένεός τε λάθοιτο,
Ρῆς τὸν δὲ αἷψα τε σύρε, κατὰ κρημνῶν δὲ ἀπῶσε.
Πρὸς δὲ καὶ Ἀρκτόρας δέον δᾶς μάλα τάρεα τηρεῖν,
Ἡματά τε σκοπέειν Ἐριφων, Ὁφεώς τε Φαενός.
Τῶν λόγον ἵχειν δεῖ δὲ χῆτλονα, ἢ πλοοτήρας
Πετρίδ' ἀφιξομένης διὰ πόντα πληιαήτε,
Ἡὲ σεινωπά τ' ὁσρεοφόροιο Ἀεύδη.

225.

Νυξὶ μὲν ἀντιτάλαιτα ἐπεὶ Ζυγὸς ἥματα Φαίνει,
Ἄνδιχα μεσηγὺς τε νέμει κνέφος δὲ φόως τε·
Δὴ τότε ἀσκαῖν μὲν Ταύρους, κριθὰς δὲ βαλέθαι·
Ἐς γ' ἐπὶ νέατις δυθαλπάς χάματος ὅμερους.
Τῆμος Μηκονίδος δημητερίης τε, Λίνε τε
Σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτειν, μούδειν δὲ μάλ' ὀτραλέως περ
Ἄμφι πένεαθ' ἀρότρῳ, μέσφ' δὲ χθῶν τέγγυεται ὅμεροις,
Τῆς δὲ ὑπὲρ νέφεα σκιόεντα μετήροα φέρται.

230.

Ἡρος δὴ σείρειν Κυάμυρος· καὶ Μηδίδα ποίη,
Δεξεται ἐνφρονέως τότε έώλαξ πυθεδονώδης.
Τιώκα καὶ Κέγχρος δὲ ἱκει ἐνιαύσιον ἔργον.
Εὔτε πεν ἀργινόεις Ταῦρος κεράεοι χρυσέοις
Οἶγοι ἔνον· δύοι δὲ Κύων ἐξισάμενος γε
Ἄσέρος, ἐξείης δὲ ἐφέσεται ἀντία έαίνων.

245.

Η 2

Ει

μένης (Ὄρεα ἀνωτ: Στίχ: 83.) Μήκωνος Φύεται, λθικὸν ὃν τινα χροιάν, δὲ καὶ
δημήτρειον ἀξεῖται, διὰ τὸ τῷ σίτῳ αὐτοποιεύμενῳ εἰωθένται συμμίγνυθαι.

Στίχ: 240. Μηδίδα ποίη) Ή δὲ πόλις ἔτως ὠνόμαται, παρὰ τὸ ἐν τῇ Μηδικῇ ἐπιπο-
λάζειν· ἡ διὰ τὸ ἐκεῖθεν τὸ πρῶτον ὡς ἡμᾶς μέλενεχθιῶσι. Ἐμφερῆς δὲ ἐσὶ τῷ λεγο-
μένῳ Τριφύλλῳ, καὶ εἰς ἕππων Φορέων ὡς λίαν συμβάλλεται· Φασὶ δὲ τὸν χόρ-
τον καὶ ἐπὶ δέκατον ἐνιαυτὸν διαρκέσσειν ἀπαξιντα· καὶ τετράκις δὲ τῷ
ἔτει, ἡ ἔξακις θεριζόμενον ἐπαναφύεται.

Στίχ: 244. Ἀργινόεις Ταῦρος) Τὸ Σάδιον ὅδε τῷ Ταύρῳ νοεῖται. Τέτο δέ, εἰ καὶ μὴ
πρὸς Ἀσρονομικῶν αὐτοῖς είναι, Οἰγεις ἔνον· τετέτον ἀνοίγει τὸν ἐνιαυτὸν (τὸ γὰρ
πρὸς αὐτὸς σημεῖον ὁ Κρίος, τόδε ἔλαχε γέρας.) ἀπέραγμονέσερον αὖτις οὐδὲ καὶ οὐδὲν
εἰπεῖν Φυσικώτερον, ὡς αὐχὴ τὸ ἐνιαυτόν τὸ Ταῦρος ἐκ τῶν απεικότων δηθείη, διὰ τινα
ἐπ' αὐτὸς ἐπιτέλλοντος αὐθητῶς συμβαίνεσσαν τῆς ἀρέας μεταβολῶν ἐπὶ τὸ αὐτε-
νότερον.

Στίχ: 245. Δύοι δὲ Κύων) Ἐντόθεν ἐσιπως δυσείκασος ὁ νέος ὁ τῷ Ποιητῷ, λέγοντος
περὶ τῷ Ἀσρῷ Κυῶν, ὡς ἀρέα αὐτὸς δύοι τῷ Ἀσέρος ὑπεξισάμενος. Ἐπειδὴ
γὰρ τὶς ὁ Ἀσήρ, οὐδὲ οἱ Κύων ὑπεξισάται διωρισμένως ἐκ τῶν ἐδήλωσεν· απλῶς δὲ
ἔτως εἴπει: τῷ Ἀσέρος· τῷ ἀρείῳ καὶ απερισημάντῳ τῆς προσηγορίας ὡς
πράγματα ἐνέβαλε τῷς Ἐρμιλωδταῖς· οἱ μὲν δὲ, αὐτὶ τῷ Ἀσέρος ἐξελήφασι τὸν
Ταῦρον αὐτὸν, οὐ, οἴγειν τὸ ἔτος, προέφησεν· ἐνθεντοι καὶ δύοις, Φασὶν, Ἡλια-
κῶς (ὅρα ἀνωτ: Στίχ: 73.) τὸν Κυῶν, ἔτως ὑποχωρεῦντα κατὰ τὸ αὐτίθετον,
ἐν ᾧ ὁ Ταῦρος κοσμικῶς αὐτοῖς διατίθεται· ἀρέα ἀφενῆ ἐκεῖνον αὐχεθαμαγγίνεσθαι. Οἱ δὲ,
αὐτὶ τῷ τεθέντος αὐρίσων Ἀσέρος ἐξεδίξαντο τὸν Κατασερισμὸν τῆς Λεγύεις, ητις
ἐφεξῆς τῷ Κυῶνι παρέπεται· ἐκεῖνο παρασημεύμενον, τὸ μὴ κατὰ τὰς ἀπλας τῶν
γηῶν ἐπὶ θαλάσσης, καὶ τινα κατ' ἄρσαν· Λεγώ πρόσω παρασημεύμενον αὖτις αὐτὸς
δημητρι.

- At si • triticeam in messem, robustaque farra
220. Exercebis humum, solisque instabis aristis:
 Ante tibi Eoae Atlantides abscondantur,
 Gnosiaque ardentis decadat stella Coronae,
 Debita quam sulcis committas semina, quamque
 Invitae properes anni spem •• credere terrae.
225. Multi ante occasum Majae caepere: sed illos
 Expectata seges vanis elusit aristis.
 Si vero viciamque seres, vilemque faselum,
 Nec Pelusiace curam aspernabere lenti;
 Haud obscura cadens ••• mittet tibi signa Bootes.
230. Incipe, & ad medias sementem extende pruinias.
 Idcirco certis dimensum partibus orbem
 Per duodena regit mundi Sol aureus astra.
 Quinque tenent coelum zonae: quarum una corusco
 Semper Sole rubens, & torrida semper ab igni:

Quam

• triticiam. •• Caedere. ••• Mittit.

ἐναντίας πῶς, εἰορ πεύμνιων ἀνακρέψσαν· κακίτε, ὡχὶ adverso αἴλλᾳ averso.
 (ὕτω καὶ γὰρ ἄλλως ἀναγνώσκωσιν) ὅπερ ἐξί, μὴ ἐκ τῆς ἀντιθέτης κειμένω, αἴλλῳ αἰτεοφάδιω πῶς χωρεῖν; Τῷ ἐφεξέντης ἐπομένῳ Ἀτερισμῷ τῆς Ἀργεῖς, φασὶ τὸν Κῦπρον ὑποχωρεῖν τε καὶ ὑπεξίσαθαι.

Στίχ: 249. Πληιάδας) Ο μὲν Ἡσίοδος ἐν Ἔργ. Στίχ: 381. παραγῶν λω:

„Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελομενάων
 „Αρχεθ' Ἀμπτή, Ἀρέτοιο δὲ δυσομενάων.

Θεόφραστος δὲ ἐν Γ. τῶν περὶ Ἀιτ: Φυτ. διατὰς ἐπερὶ τῆς απόρεως δίξας προφέ-
 „μενος, Τῶν μὲν απέρειν κελδόντων Πληιάδων· ξηραν γὰρ ἀνικμόνεις θάσαι διαφυ-
 „λάττειν τὸ απέρμα τινὶ γινῶ. Τῶν δὲ ἄμμα Πληιάδων δυομένας· ἐπιγίνεθαι γὰρ
 „, ὕδατα καὶ πολλὰ τῇ ἑδόμῃ μετὰ τινὶ δύσιν· αὐτὸς τινὶ δύντεραις δίξαν, π-
 „τις λω καὶ η τοῦ Ἡσιόδου, ἐνέκρινεν (ἐν τῷ Η. τῷ περὶ Φυτ. Ἰσορ:) ὥραγ γὰρ
 „απόρεως (Φησὶ) τῶν πλεύσων δύο. Πρώτη δὲ καὶ μάλιστα, η περὶ Πληιάδων Δυ-
 „σιν, η καὶ Ἡσιόδος ἡκολθάθηκε, καὶ χεδὸν οἱ πλεύσοι διὸ καὶ καλλίσιν αὐτῶν
 τινὲς ἀρστοί. (Ορεα καὶ ἀνωτ: Στίχ. 46. καὶ 154.)

Στίχ: 250. Κυωσαίς σέμιματος Ἀριάδην) Τῶδε τῷ σεφάνῳ η Ἀριάδην ἐσεφάνωτο ἐν
 „τοῖς μετὰ Διονύσια γάμοις, παρὰ Ωρῶν λαβεῖσα, καὶ Ἀφροδίτης. Ἡ ταῖς
 „, δὲ, Φασὶ, γενέθλια τὸ ἔργον ἐν χρυσῷ πυρώδες, καὶ λιθῶν Ἰνδικῶν. Ἰσρεῖται
 δὲ καὶ διὰ τέττα τὸν Θησέα σεσῶθας φέγγος ποιεῖντος, καὶ δύτω διεξελθεῖν δε-
 δωκότος τὰς λαβυρινθώδεις πλοκαῖς. (Ορεα Ἐραθ. Κατατερ. Ε.) Διὸ καὶ, Λιθον
 ἀσφενον εἰκότας οὐργίλιος αὐτὸς ἀπεκάλεσε, διὰ τὸ σελασφόρον καὶ πυρευγίς.
 Κυωσαίον δὲ τὸ σέμιμα, στὶς η σεψαμένη Ἀριάδην θυγάτηρ λω Μίνως βασιλέως
 Κρητῶν. Πόλις γαρ Κρητικὴ η Κυωσάς, ἐν η τὰ Μίνως ἰδευτο Ἀνάκτορα, καὶ
 διδεν λω ὁ Ταῦρος ο Στρατηγὸς, Φοσὶν ο Τζέτζης, ο τινὶ Ευρώπης αρπά-
 σσας. Ἐκχωρεῖ δὲ τὸ Ἀριάδηνς Ἀριάδην Ηλιακῶς ἀνατέλλον, σιωπάτας Πλειά-
 δος δυομένας, Νοεμέρεις Μήνως μεσθντος.

Στίχ: 253. Πρόγει Μαίας) Μιᾶς τῶν ἐπτὰ Πληιάδων. (Ορεα ἀνωτ: Στίχ: 154) τῷ δὲ
 μιᾶς καὶ τὰς λοιπὰς σωεξεδέξατο.

Στίχ: 254. Τὸς δὲ αἰμενίων . . . αθῆροι) Τέττο δὲ δύτως Ἡσίοδος ἐν Ἔργ. Στίχ: 477.
 ἐξεφρασσεν.

„Εἰ δέκεν Ἡελίσιο Τροπαιός αρόσης χθόνας δίσιν,
 „Ημενος αμήσεις ὀλίγου πέρι χειρεις ἐέργων·

Δυτία

Ει δ' εἰσατι τειῶν σὺγε, πυροφόροιό τ' ἀμήτη,
 Ἀμφιπονῆς γαῖη, ἐπὶ δ' ἀσαχύεσι προσίχεις,
 Πληγάδας πρὸν Ατλαγενέας σοὶ δύθαλ Εώας,
 Αἴθον τ' ἐκχωρεῖν Κνωσαίς σέμματος ἄσρον,
 Πρὸν κεν στέρματ' ἄλοξει βαλέθαι, πρὸν τ' ἀεκάση,
 Ἐλπωρὶ ἀφέντ, στέρδοντ' ἀναθήμεναι αἴη.
 Πολλοὶ μὲν στέρειν στέρσαν δύσεως πρὸγε Μαίας,
 Τὰς δ' ἀμενικοῖς αὖψα παρήπαφε Λήι ἀθῆροι.
 Σπεῖραμ δ' εἰ Βικίων ἐθέλοις, πενιχρὸντε Φάσηλον.
 Μηδ' ὀλιγωροίης Πηλεσιακοῖ Φακοῖο.
 Δῆλα ρὰ δυοσόμενος πέμψει τέκμωρα Βοώτης.
 Ἄρχεν ἐκτενέως· στεῖρον δ' ἐς χείματα μέσα.

250.

Τῷ ρὰ δεδασμένον ὡς κατὰ μοίρας ἥρανὸν ίσας,
 Χρύσεος Ἕλιος διέπει δίς γ' ἔξ διὰ ἄσρων.
 Πέντε Πόλιψ Ζῶνας περιηγέει ἐστέριωται.
 Τῶν η μὲν φλογμοῖς υπὸ Ἕλίς πυρόεσα.

255.

Τωῦ

„Αυτία δεσμόσων κεκονιμένος, & μάλα χαίρων.
 „Οἶστες δ' ἐν Φρεμῷ. Παῦροι δὲ σε θεῖσονται.

Στίχ: 255. Βικίω . . . Φάσηλον) Περὶ μὲν τῆς Βικίας ὅρα τὰ εἰρημένα Στίχ: 80. Τὸν δὲ Φάσηλον πενιχρὸν ἀν εἴποις εἰκότως, ὅτι τροφὴ γίνεται τῶν μάλιστα πτωχευότων.

Στίχ: 256. Πηλεσιακοῖ Φακοῖο) Ἀφθονεῖ γὰρ τῷδε τῷ Ὁσρίῳ ή χώρα, η κατὰ τὸ ἐν Λιγύπτῳ Πηλέσιον.

Στίχ: 257. Βοώτης) Ο καὶ Ἀρκτέρος, περὶ δὲ ἐρηται Στίχ: 73. Τέττα δὲ η μὲν Κοσμικὴ δύσις Μαρτίς συμβαίνει Μίωσ, η δὲ Ἀκρώνυχος, Νοεμβρίς.

Στίχ: 260. Χρύσεος Ἕλιος διέπει δίς γ' ἔξ διὰ ἄσρων.) Η τῷ Ζωδιακῷ εἰς δάδεκας σημεῖα ἵσα κατατομὴ, ὡν ἔκαστον εἰς μοίρας τριάκοντα ύποτέμιεται πρὸς τὴν τῷ ὄλευ κύκλῳ συμπλήρωσιν. Καὶ ὅτι δὶς ἐνὸς ἔκαστος τῶν Ζωδίων, κατὰ Μῆνας ὁ Ἕλιος διασταδίσων, τῇ ὄλικῃ Περιόδῳ, τῇ πρὸς λοξότητά τινα ἀπὸ τῷ Ἰσημερινῷ, ὃν εἰς ἵσα χεδὸν διαμερίζει, ἀπονθουόση, Τεσσικὸν ἐν Τεσσικῷ παραμένει, καὶ τὸν ὄλον ὅτα σωμίσπον ἐνιαυτὸν, καὶ τῆς τῶν τεσσάρων Ωρῶν ημῖν μεταβολῆς παραστίους σώσαικνυται· ταῦτα ἡδη μόνοις τοῖς κομιδῇ ἀπαιδεύτοις ἡγούνται. Ἀλλ' ἐκκείδω δὴ καὶ ὡδὲ η τῶν Ζωδίων ἐν τάξει ἐξαριθμησις, ἐπὶ μνήμης Σοφῆματι, οἵσιν ποτὲ πρὸς Εἰρμὸν τινα τῶν παρ ημῖν Ἐκκλησιασικῶν αὐτοὶ ἐξεθέμεδα· ἀπόγε τῷ Κριτῷ, ὡς τὴν κατὰ Μάρτιον Ἐφεντὶ Ἰσημερίαν σωμίσας Ἕλιος ἐπιβάνει, ὅτως ἀρξάμενοι.

Εἰρμὸς: Τῶν Ὁυρανίων Ταγμάτων.

„Ἀσερομόρφῳ Ζωτῆρος ὁ δωδεκάριθμος, χορὸς δὲ τοσ τυγχάνεις: Κριτ, Ταύρως Διδύμων· Καρκίνως, Λέοντός τε, Παρθένος τε· Συγγά, Σκορπίς, Τοξότε τε· καὶ Αργοκέρες σω τέτοις, καὶ τῶν ἔξης, Τδροχός, καὶ Ιχθύωντε.

Στίχ: 261. Πέντε Πόλιψ Ζῶνας) Πρῶτον Παρμενίδων περὶ τῶν πέντε Ζωνῶν γεγραφέναι Φόλειος Ὁυρσῖνος παρασημειώται ἐκ τῶν Στράβωνς Γεωγραφικῶν Βιβλ: Β'. Παρατίθεται δὲ, καὶ ἔσιν ἀτίτα τῶν Ἐρατοσθένες Ἐπῶν ἐκ τῶν Ερκτ., ἀπερ, Ἡρακλείτος μὲν, Φησὶν, ὁ Ποντικὸς ἐν τοῖς Ὄμηρος Ἀληγορίαις αναφέρει, αὐτὸς δὲ Ὁυρσῖνος ἐκ τῶν Ἀχιλλέως Τατίς, τῷ τὰ Ἀράτει διηρμώσικότος, προβάσιται, ἐνιαχῇ σφαλόμενα (αἱ γράφαι) καὶ προσδιορθωσάμενος.

I

,, Πέντε

235. Quam circum extremae dextra laevaque trahuntur
• Caerulea glacie concretae atque imbribus atris.
Has inter, mediamque, duae mortalibus aegris
Munere concessae Divum: & via sesta per ambas,
Obliquas qua se signorum verteret ordo.
- 240 Mundus ut ad Scythiam Riphaeaisque arduus arces
Consurgit; premitur Libyae devexus in Austros.
Hic vertex nobis semper sublimis: at illum
Sub pedibus Styx atra videt, Manesque profundi.
Maximus hic flexu sinuoso elabitur Anguis

Cir-

• Ceruleae.

„Πέντε δὲ οἱ Ζῶναι περιπγέες ἐσσείρωται „
„Αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο; „
„Η δὲ μία ψαφαξὴ τε, καὶ ἐκ πυρὸς εἶναι ἐρυθρὴ.
„Η μὲν εἰώ μεσάτη, ἐκέκαυτο δὲ πᾶσα,
3. „Τυπτομένη Φλογυμοῖσι, ἐπεὶ φὰς ἐ μοιραν ὑπ' αὐτῶ
„Κεκλιμένης ἀκτίνες πενθερέες πυρόωσιν.
„Αἱ δὲ δύο ἐκάτερθε Πόλον πέρι αἰπεπαγγυῖαι
„Αἱς πρυμαλέαι, ταὶς δὲ ὑδασιν μογέγοσαι;
„Οὐ μὲν ὑδωρ, αὐτὸς ἀπ' θρανόθεν πρύζατος
10. „Κατατι, αἰμφίτε εχε· περίψυκτος δὲ τέτυκται.
„Ἀλλὰ τὰ μὲν χερσαῖα, καὶ αἰματὰ ἀνθρώποισι
„Δοιαὶ δὲ ἄλλαι ἔασιν ἐναντίαις ἄλλήλαισι
„Μεσηγὺ Θέρες τε, καὶ Τετίς Κευσάλλι.
„Αἱφω ἔνκρητοι τε, καὶ ὅμπινον αἰλόησκεσαι
15. „Καρπὸν Ἐλδσινίς Δημήτερος· Ἐν δὲ μηνὶ Λυδερε
„Αντίποδες ναύσιν.
Τέτων διὰ τὸ μὲν 4 τῶν Ἐπῶν, καὶ τὸ 13. καὶ τὸ 14, Ὁυρσῖνος αὐτὸς ἐπεδιωκό^{το}
Θάσατο ἐσφαλμένοις περιτυχῶν: τῶν δὲ λοιπῶν, τὸ δ. καὶ 7. καὶ 8. καὶ 9.
καὶ 10. καὶ 12. οὐ δοκεῖ μεν, αὐτόι. Εἰ δὲ πιθανῶς: κεινόντων οἵσπερ ἀνεπέ-
ναι μελῆσαι, πρὶς τὰ πάρα Ουρσίνε ἐκδοθέντος παραθεμένοις ταῦτι τὰ ἡμέ-
τερα. Τῶν τοίνα Ζώνων τέτων. οὐ μὲν διὰ τῶν τεσσάρων ἐξῆς Ἐπῶν: 3. 4.
5. 6. περιγραφομένη, η Ζώνη ἐσὶν, η Διακεκαυμένη κοινῇ αἰγαστοῖς. ήτις αἴπο
Τροπικὸς Τροπικὸν διατείνει, λιθεὸς Ισημερίνος δίχα μερίζεται; 23 μοιρ. 29. ἐκα-
τέρωθεν ἐκείνων ἀπέχων. ὥστε εἴναι τὸ ὅλον αὐτῆς πλάτος 46 μοιρ. 58. Λί δὲ δια-
τὰς 2. Ἐπεις, καὶ τὰ 7. ἐξῆς ἀχει τὰ 11 παριστάμενοι, αἱ δύο εἰσὶ Κατε-
ψυγμέναι, αἱ τῶν Πολικῶν ἐντὸς περατώμεναι κύκλων, καὶ ωσσατως ἐπὶ 46 μοιρ.
58. ἐν μέρει ἐκάτερα πλάτωμαν. Ἀπὸ γαρ τῆς τῶν Πολικῶν κύκλου πε-
ριφερεῖας, ἀχει τῶν Πόλων διελθόσται, ὡς καὶ αἴπο τὰς Ισημερίνες ἐπὶ τὰς
Τροπικὰς ἐκατέρωθεν 23 μοιρ. 29. Λί δὲ λοιπαὶ Ζώναι δύο, περὶ ὧν ἐν Ἐπεισι: 12.
13. 14. 15. αἱ Ευκρατοι λεγόμεναι εἰσὶν, ὧν τὸ πλάτος καὶ αὐτῶν ἐκατέρας
ιδίας 43 μοιρ. 2. ὥστε τὰς μοιρας αἴποσας τὰς ὁλοχερῆς κύκλου συμπληρώθησαν εἰς 360.
Ταῦτα κοινὰ τε ἄλλως οὐτας καὶ δῆλα, τοῖς σοιχειώμενοις τῶν πωδῶν, ὡς
ὑποτιθέμενα, οἵσπερ καὶ γράφομεν.

Στίχ: 268. Τὰς διὰ λοξὰ Ἰτυς ζωέκελος αἴμφιτρέποιτο.) Οὗτος ἐσὶν ὁ κύκλος περι-
γόνωτέρω Στίχ: 260. ἐλέγομεν, ὃς καὶ Ζωδιακὸς κοινῇ πρόσειρηται, καὶ Ζω-
έκελος ὁδε. Διὰ τὰς ἐν αὐτῷ μυδικῶς πλατύμενος Σημέτα; ἀλλὰ ζεδον ἐκ ζώων
ἀπαντά τῶν μυθοδιθέντων κατηγερῶθαι; αἰόμαται. Ἐχει δὲ πλάτος οἱ Ζω-
διακος; τὸ υπὸ τῆς διὰ τὰς μεσαντάτως χωρέστης Ἐκλεπτίκης Γεαμῆς δίχα
μεριζόμενον. Τὸ δὲ πλάτος ὅλου, ὡς μὲν τινες, μοιρ. ἐσὶν 16. ὡς δὲ ἄλλοι:
μ: 18. Τπεργγεῖ δὲ πρὸς καταμέτρησιν τὰς πλάτες τῶν Πλαστῶν. Τετέσι;
τῆς τέτων αἴπο τῆς βιθύνοις Ἐκλεπτίκης ἐνθεν η ἐνθεν; παρεκβοπῆς τε καὶ
αἴπονδεσεως. Ἡλιος μὲν γαρ διὰ τῆς Ἐκλεπτίκης αἴπει πρόστιν; εδαμῆ διδέποτε
παρεκκλίνων. Η μάδον ἀπειν; η Ἐκλεπτίκη; εδεν αἴπει η η Τρόχος ἐσὶν αὐ-
τῷ

Τὰ δὲ ἔκατερ θεούς πέρι αὐτοῖς συμφέρεται κατὰ τὸν Ἀκραῖον,
Αἰαὶ κρυπαλέαι, κρυσάλλοις οἴλα μογόβσαι.
Τῶν δὲ μεσηγυνῶν, καὶ μεσάτης, δοιάς εἴτι ἄλλας
Θυητοῖς Ὀυρανίωνες δίζυροῖς ὀπάσαντες,
Τέρματα τὰς σῆσαντο κελύθε, ἐνθεν ἵδε ἐνθεν;
Τῆς διὰ λοξὰ Ἰτυς ἑώνελος αὐτοῖς πεποίητο.
Πρὸς μὲν δὲ Σκυθίων τε, Ριπαῖα τε σύρεα μακρὰ,
Τύψι αἰερόμενος τένει Πόλος. Εἰς Λιβύων δὲ,
Πρὸς Νότον ἔμπαλιν αὐτὸν ὑποκαμπυλέος χθάμαλατα.
Η δὲ νῆσον κορυφὴ ἐπίοπτος. Τὰ δὲ ὑπένερθε,
Στὺξ τε κελανή, καὶ Θεοὶ οἱ χθόνιοι θεάονται.

265.

270.

I 2

Ωδε

τόχημα, ἵνα ἐνισευσίως δρᾶται σαδίευων ὁ Ἡλιος. Τῶν δὲ Πλανητῶν, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἡττοι, ἐνθεν ἢ ἐνθεν τῆς τοιασδε γραμμῆς παρεκβάνεται. Λοξὰ δὲ εἴρηται ἡ Ζωδιακὴ ἀμφιτρέπεδη Ἰτυς, ἀτε δὲ λοξῶς τῷ ὄντι τὸν Ισημερινὸν διαστέμνεται κατὰ γωνίαν 23 μ. 29'. Τῆς ἐν αὐτῷ τῷ Ζωδιακῷ Ἐκλειπτικῆς, ἔκατερ θεούς τῶν δύο Τριποτικῶν κύκλων ἐφάπλεθαι, νοσμένης, ὥν ἐκτὸς εὐδαιμῶς εἰδέποτε ἐκπίπτει ὁ Ἡλιος.

Στίχ: 269. Ριπαῖα) Ἔσιν δέρος Ὄπερεςενοῦς ἢ Ριπαῖα κατὰ τὸν Ἐθνογράφον. Λέγεται δὲ καὶ ἐν δύο δέρετέρω γένεις πληθωρικῶς τὰ Ριπαῖα δέρον, τὰ Σκυθικά, δέρεν αὖτις τὰς Ριπαῖας δηλονότι, εἴτοις τὰς Πνοαῖς, ὁ Βορέας ἐφίσιν.

Στίχ: 270. Τύψι αἰερόμενος : . . . Πόλος) Οἱ Βόρεοις δηλατοῦσι: οὗτος ὁ νῆσος ἐπίοπτος ὁν· Οἱ δὲ ὑπενεντίοις ἐσίνοις οἱ Νότιοις, οἱ πρὸς νημᾶς ταπειγόμενοι καὶ νῆσον αἴθανής. Περὶ τέτοιν καὶ Αρστος ἐν τοῖς Φαινομένοις Στίχ: 24. ὡδε:
,, Καὶ μιν τὸν Ἀξονα) περεπινετούσι δύω Πόλοις ἀμφιτρέπεθαι.
,, Αλλα οἱ μὲν ὧν ἐπίοπτος, οἱ δὲ αὐτίοις ἐκ Βορέου
,, Τύψονται Σκεένοιο.

Στίχ: 273. Στύξ τε κελανή) Ἐντόθεν δῆλος εἶναι, μὴ παραδεδέχθωσι δὲ τὰς Ἀγτίποδας εἴναι οἱ Ποιητής, εἴπερ ἀρετὴ τῇ κελανῇ Στυγίῃ, καὶ τοῖς χθόνιοις Θεοῖς ἀφωτίθετο τῆς Οἰκουμένης νῆσον τὸ αὐτίθετον. Ουμιλίαν δὲ δύχεται δόξης εἶχων εἰσικεγνέθαι καὶ ὁ τῶν Ερμείων Ἐπῶν πατήρ παρετὸν δόξης εἴρηται (δραστήρων: Στίχ: 261.) διὸ καὶ ἔξι οἰόματος ἐκάλεσται: „Ἐν δέμιν Ἀνδρες, Ἀντίποδες ναιάστοι., „Η μὲν δὲν Στύξ, ηδὲ ἐνταῦθα γίνεται μνεῖα, η πηγὴ δὲ τοῖς Ποιηταῖς η Πλευρῶνες, η τῷ Ταρτάρῳ συγκατεψυγμένη, Στυγητὴ τις δύσα, καθὰ καὶ τὰ ἐν „Ἄδε πάντα συγερά εἶναι καὶ αἴφρορτα. Κελανή δὲ, ὡς σκοτεινήτις, καὶ τῷ ὄντι μελάνυδρος. Κελανὸν γάρ τοι οἱ Χθόνιοι Θεοὶ μόνοι τιλὶ ἐκεῖ χώραν θεώμενοι εἰσί. Χθόνιος δὲ Ζόος οἱ Ἀδης, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἄλλοι· καθὰ καὶ χθόνια αἴπλως, τὰ ὑποχθόνια πάντα εἴρηται, καὶ μόνον γειτεῖ. Ισέον μέντοι, ὡς η τῶν Νερτερίων αὐτὴ Στύξ, ἀπὸ τῆς ἐν Φενεῷ, η Νωνάκρες τῇ ἐν Ασκαδίᾳ, ψυχροτάτης τέ καὶ ὀλεθριωτάτης πιεῖν πηγῆς, ἐσ τὸν Ἀδη χῶρον ὑπὸ τῶν Ποιητῶν κατενίκεται, ηδὲ τὸ δέδωρ, μηδὲν αὐγγεῖον ἔξ οὔρακος, ηδὲ δέδωρ σέγενον εἴχε, πλιλὶ ἐπερ ἐκ κερατος; διὸ ψυχροτητος ὑπερβολῶν. Η, μηδὲ αὐτογε τέτοιο, ὡς γάρ λεπτομερέστερον εἴτι Παυσανίας ἐν Αρετοδ. Κεφ: ΙΗ. Τα μὲν ἐκ λιθώς ποιήμενα; καὶ τῶν δικλιῶν τὰ κεράμεια ὑπὸ τῆς Στυγὸς τῷ δέδωτος φήγυνθαι. Κερατινα δὲ καὶ Οσέινα, Σιδηρόστει καὶ Χαλκοὶ εἴτι δὲ καὶ Μόλιβδος τε καὶ Καστίτερος, καὶ Λργυρος, καὶ το Ἡλεκτρον; ηδὲ τέτοια σηπεται τῷ δέδωτος. Τὸ δὲ αὐτὸν ἐν μετάλλοις τοῖς πᾶσι, καὶ οἱ Χρυσὸς πέπονθε. Καίτοιγε καθαρότερον τὸν Χρυσὸν ὑπὸ τῷ ΙΙ, ητε Ποιητεια μάρτυς εἴσιν η Δεσποια, καὶ αὐτὸς οἱ Χρυσὸς ἐπιδέκνυσιν . . . Τούτη μὲν δέδωρ εἴδησται τῆς Στυγὸς ὥπλων ἵππων βιάσαθαι (Φησὶ) μόνιων. Αλλα ημερηθεν κατέχεται τοις αὐτησι, καὶ ηδὲ διεργάζεται τιλὶ ὥπλων.

Στίχ:

245. Circum, perque duas in morem fluminis Arctos,
Arctos Oceani metuentes aequore tingi.
Illic, (ut perhibent) aut intempesta silet nox
Semper, & obtenta densantur nocte tenebrae;
Aut redit a nobis Aurora, diemque reducit:
250. Nōsque ubi primus equis Oriens afflavit anhelis,
Illic sera rubens accendit lumina Vesper.
Hinc tempestates dubio praediscere coelo
Possimus: hinc messisque diem, tampusque serendi;
Et quando infidum remis impellere marmor
255. Conveniat: quando armatas deducere classes,
Aut tempestivam sylvis evertere pinum.
Nec frustra signorum obitus speculamur & ortus,
Temporibusque parem diversis quatuor annum.

Fri-

Στίχ: 274. Ὡδὲ δύω Ἀρκτες) Ὡδὲ: τετέσι κατὰ τὸν ήμιν ἐπίσπτον Βόρειον Πόλον.
Ταῦτα δὲ ἐκ τῶν τοῦ Ἀρκτες φαινομένων ἐπὶ λεῖψεως ἀληπίαι, τῷ τε Λατινῇ
ἀσαντι Ποιητῇ, καὶ ἐμοὶ αὐτῷ τῷ ταῦτα ἐκείνης διερμιωδῆσαιτε. Οὐτω γοῦ Ἀ-
,, φατος Στίχ: 26. „ Δύω δέμιν ἀμφὶς ἔχεσσα
,, Ἀρκτοις ἄμα τροχόσωσι Καὶ Στίχ: 45.
,, Τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρας, οἵ ποταμοῖς ἀποβέβῳξ
,, Εἰλεῖται, μέγας θαῦμα, Δράκων περὶ τ' ἀμφὶ τ' ἑαγώς.
Οὗτος δὲ ἄξιος ὁ μέγας ἐσὶ Δράκων, ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων κείμενος, ὁ
τῷ χρύσεας μῆλος Φυλάσσειν, τῆς Ἡρας αὐτὸν ἐπιτησάσης, τεταγμένος, ὑπὸ^{το}
δὲ Ἡρακλέους ἀναιρεθείσις. (Ὀρεα Ερετοθ. ἐν Κατατερ. Γ'.)

Στίχ: 276. Ἀρκτες αἱ Λοετρῶν κτ:;) Ἀειφανεῖς γὰρ ήμιν δύσαι αἱ δύο Ἀρκται τῶν Ὁκε-
ανέσιν Λοετρῶν εἰς μετέχουσι, κατὰ τὺς λοιπὸς τῶν Ἀσέρων, δις δυσομένης λε-
εδα, η̄ βαπτίζειθαι ἐν τοῖς Ὁκεανῷ φείθεροις οἱ περὶ τὴν Ποιησιν ἐμιθάνοντα.
Ἐσι δὲ κάνταῦθα κατάθηλος η̄ τῶν Ὁμηρικῶν Ἐπῶν ἀπομίμησις Ἰλ: Σ. Στίχ:
489.
,, Οἵ δὲ ἀμμορος ἐσὶ Λοετρῶν Ὁκεανοῖο.
,, Ωι δὴ ταυτὸν εἴπε, καὶ ὁ τὰ καθ' Ἡρῶ καὶ Λέανδρον λεγόμενος ἄσαι Μεσᾶι.
,, ἐν Στίχ: 214. Ἀβροχον ὅλκὸν Ἀμάξης, οὐομάστας. Καὶ μὲν καὶ Ἀράτος πά-
λιν: Στίχ: 48.
,, Ἀρκτοις κυανές πεφυλαγμέναι Ὁκεανοῖο.
,, Οὐ χρὴ δὲ ταράττειθαι, ὡς τῶν τινες ὑδερον, εἰ μένιτι τὴν Ἀρκτούς αἰσθανῆ-
,, Ὁμηρος εἴπεν (οἵ δὲ ἀμμορος, εἰπὼν.) ὃπότε δὴ καὶ ἄλλος παρέ αὐτὶν μηδαμῶς
δυσομένης Ἀσέρος ἴσμεν. Ἡτοι γὰρ, ὡς Ἀρις: ἐν Βιβλ: Α'. τῶν Ποιητικ. Κεφ:
κε. τὸ, οἵ δὲ ἀμμορος, κατὰ μεταφορὰν, τὸ γνωριμώτατον μόνον. η̄, ὡς ὁ Στρά-
βων Γεωγραφ. Βιβλ: Α'. Σελ: 3. διὸ τῆς Ἀρκτες καὶ τῆς Ἀμάξης, τὸν Ἀρκτη-
κὸν ὅλον ἐδήλωσεν.

Στίχ: 277. Κατὰ τὸν Ἀνταρκτικὸν Πόλον, τὸν ήμιν ἀφανῆτε καὶ ἀνεπίσπτον.

Στίχ: 284. Καὶ ἀμφιδόκε περ ἐόντος) Ὄνδεν γὰρ ἐπ' ἀκριβέσις Βέβαιον ἐκ τῶν ἐν αὔρᾳ
μεταβολῶν ἐνεῖται ἐσόμενον εἰδέναι, στι μὴ κατὰ εἰκασίας τινὰς καὶ τεκμηρώσεις.
Γ' νεται γὰρ πολλάκις καὶ ἐξ αὐθείας ζάλη παρέ ἐλπίδα πᾶσσαν, καὶ εμπαλη.
Ἀλλ' εἴτις δὴ καὶ τεκμηρίσις ἐθέλοι προλαμβάνειν τὰς τῆς Ἀτμοσφαίρας τρο-
πὰς καὶ ἐξαποιώσεις, πολλῷ τοι ἂν οὐτος ἀσφαλέσερεν τοῦξοιτο τῷ σκοπομένῳ,
τῷ

"Ωδε δύω "Αρκτες, οἵη ποταμοῖο ἀπόρροῳ
Ελλάται, μέγα θαῦμα, Δράκων περὶ τὸ ἀμφίτιτ' ἔαγως·

275.

"Αρκτες, αἷς Λοετρῶν ἔαστι ἀμυνοῖς Σικεανοῖο.
Κῆσε δὲ (ἢ Φάτις), ἄτε δὰς ἄρχαι σιγαλέη νὺξ
Νωλευές αἰεὶ, ὡς ἔρεβος πυκνωτερον ἔμμεν·

'Ηὲ ἀφ' ἡμέαν 'Ηὰς Φαεστιμέροτος αὐτις,
Καῖς ἐρέσσα κίει, παλινόσιμον ἵερὸν ἥμαρ·

280.

"Οφοα δὲ 'Ηελίοιο ἀναθρώσκοντος ἀφ' ἵππων,
Πεῶτον ἀρή γῆμέας ἀμφὶ, ἄησίγε ἔμπυρον ἀθμα,

Καῖς ἔρευθήεις, Φάος, "Εσπερος ὄψιος ἄπτε·

'Ειρθένδ' 'Αιθέρος ἐξι, καὶ ἀμφιδόκτηρ ἔοντος,
Καιρὸς τεκμαύρεθαι, ιδὲ εἰκαζέμμεναι ἄντις.

285.

Εὔτε ἀμήτη, εὔτε δὲ ἄρα ασόρε ώριον ἥμαρ.

Εὔτ' ἐρετμοῖς κόπτειν πολυβενθέος οἴδμα θαλάσης.

"Η ἐς ναυμαχίων γε σέλλαιν νῆας ἐνόπλας.

"Η πίτια ὠραιίων τάμνειν κατὰ ἀσπετον ὑλια.

290.

'Ουδὲ ἀυτως σκοπέοιμεν ἀνίχον τὸ ἀσρὸν ιδὲ διῆτα.

'Ουδὲ κεν φόδ' ἔτεος τετραώρος τμῆματα ίσα.

Αἴκ'

τῷ μικρῷ σκύλοις τῷ υελίνῳ (τῷ Βαρομέτρῳ) προσέχων, ή ἐπερ ὅλας γίγτας
ἀγρυπνος ιαύοι περὶ ταῖς Αἰγαίων παρεπηγήσειν.

Στίχ: 287. Εὔτ' ἐρετμοῖς κόπτειν.) "Ο δέτοι 'Ησιόδος, καὶ αἰρισμένως ὑποτίθεται τὸ
χρόνον τὸν ὡς πλοῦ ἐπιτίθεντον. Έν ἔργ. Στίχ: 66. καλ:

„Ηματα πεντάκοντα μετὰ τροπὰς 'Ηελίοιο,

„Ἐς τέλος ἐλθόντος Θέρεος καματώδεος. ᾧης,

„Ωραιος πέλεται θηντοῖς πλόος·

Στίχ: 289. "Η πίτια ὠραιίων) Κελδέεσσι γὰρ καὶ δεδυκύος τῆς Σελιώης τέμνειν, οὐς
„σκληροτέρων, καὶ αἰσαπειτέρων (τῶν ξύλων) γυνομένων. (Θεόφρ. περὶ Φυτ. Ισορ.)
„Τῶν δὲ ξύλων τὰ τεμνόμενα ταῖς Πανσελίνοις ἀποβάλλονται οἱ Τέκτονες, οὐς
„ἀπαλὰ καὶ μιδῶνται ταχεῖς δὲ οὐγρότητα. (Πλάτ: Συμποσία. Βιβλ. Γ. προσλ. α.)

Στίχ: 291. Τετραώρεβ) Διαὶ τὰς τέσσαρας ὥρας τῷ ἐνικευτῷ, ἐνλόγως διτος διτος
Α'. Πιὼν Εαρηνίων Πιὼν ἀπὸ Πιῶν ἐν Μιών Μαρτίω γινομένης Ισημερίας, ἀχρι Πιῶν ἐπὶ^{τοι}
Ιανίας ἀπὸ τῶν Βορειοτέρων τῷ Ηλίῳ τροπῆς. Β. τιὼν Θερινίων, τιὼν ἀπὸ τῆς
εἰρημένης τροπῆς, ἀχρι τῆς Ισημερίας τῆς Μετοπωρινῆς, τῆς κατὰ Μιών συμ-
βαντοῦ Σεπτέμβριου. Γ. τιὼν Μετοπωρινίων, τιὼν ἀπὸ ἐντοσθεν, ἐς γε Πιὼν ἐν Δε-
κεμβρίω τῷ Ηλίῳ τροπιών ἀπὸ τῶν Νοτιωτέρων. καὶ Δ'. τιὼν Χειμερινίων, τιὼν
ἀπὸ τέττα τελθεταιον, ἐπὶ τὴν Εαρινήν αὖθις Ισημερίαν τῷ Ηλίῳ παλινόσησην.
Τέττων δὲ τῶν τεσσάρων ὠρῶν, δὲ Παχυμέρης Γεώργιος τὴν Ζ'. διερμιωσών, τῶν
ἀπονεμομένων τῷ Θεών Διονυσίω τῷ Αρεοπαγίτῃ Επισολῶν, τὴν μὲν Α'. Βορείαν
Ανάβασιν (τῷ Ηλίῳ δηλο: οὐνομάζει. Την δὲ Β'. Κατάβασιν Βορείαν. Την δὲ Γ'.
Κατάβασιν Νοτίαν· τὴν δὲ Δ'. Ανάβασιν Νοτίαν. Σημείωσαι δὲ, ὅτι Τέτρωρον,
καὶ Τέθριππον. ή, κατ' Ευράθιον, καὶ Τετράζωκτον, καὶ αὐτοὶ ισμεν τὸ ἀρμα λε-
γομένον, δὲ Πετάρετες ἐλκυσιν ἵπποι αἰλούλοις σωεζθυμένοι· οἱ δὲ αὐτὸι Πετάρετες καὶ Τετράω-
ροι σύμοιως καλεμένοι, καὶ Τετράσυροι· πλιὼν αἰλαὶ καὶ τὸν ἐνικευτὸν ἀπὸ τῆς
τῶν ὠρῶν τεκτρεκτύος διτο προσεπτέν, διτον ἀτοπον ηγησάμενα. Εἰδίτης προ-
σοχθίτες τῆς καταχρήσει, μετατησάτο τὸ Τετράωρον εἰς τὸ Τετράτρωπον, καὶ
τὸν εἰχον διδύνη ητίον ορθῶς ἔχει Βαίνοντα τῇ ἐκτάσει. Ἐπὶ γὰρ τῷ Τροπῶ,
ἐκτείνει Πιὼν ἀρχεσταν (Τρωπῶ), ὥστερ καὶ ἐπὶ Πιῶ Στρωφῶ, καὶ τῷ Τρωχῶ, Ποιῶ
Παντεῖς ἔχει· διδύνη δὲ ὁ μαλακὸς ἐνικευτὸς καὶ Τετράτρωπος, τῷ τῶν
τροπῶν οὐρανοῖς, καὶ τῶν Ισημερίων αὐτῶν ποιητὴ σωσπρυούμενων, διτο τιὼν πα-
ρακολεψθεσαν τῆς ὠρᾶς μεταβολίω. Καὶ γὰρ τοι καὶ ἐν τῷ ησπερ ἀνωτέρω
καὶ μινθη-

K

- Frigidus agricolam si quando continet imber,
 260. Multa, forent quae post coelo properanda sereno,
 Maturare datur. Durum procudit arator
 Vomeris obtusi dentem, cavat arbore lintres,
 Aut pecori signum, aut numeros impressit acervis.
 Exacuunt alij vallos, furcasque bicornes,
 265. Atque Amerina parant lentae retinacula viti.
 Nunc facilis Rubea texatur fiscina virga:
 Nunc torrete igni fruges, nunc frangite faxo.
 Quippe etiam festis quaedam exercere diebus
 Fas & jura sinunt, rivos deducere nulla
 270. Relligio vetuit, segeti praetendere sepem,
 Insidias avibus moliri, incendere vepres,
 Balantumque gregem fluvio mersare salubri.
 Saepe oleo tardi costas agitator aselli
 Vilibus aut onerat pomis, lapidemque revertens
 275. Incusum, aut atrae massam picis urbe reportat.
 Ipsa dies alios alio dedit ordine Luna
 Felices operum: quintam fuge, pallidus Orcus,
 Eumenidesque satae, tum partu Terra nefando

Cœum.

ἐμνήθημεν, τῇ Ἱεράρχῃ Ἐπισολῇ, Πεντάτροπόν τινα τῇ Ἡλίῳ κίνησεν ἀφροδένια ἀναγυνώσκομεν. Σωκλογίζομένης ταῖς δυσὶ πρὸς τὺς Πόλες Προόδοις, καὶ δυσὶ ταῖς ἀπὸ τῶν Πόλων Ἐπανέδοις, καὶ τῆς ἡμερησίας Περιόδε τῆς ἐπὶ τὰ Δύσιν ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς.

Στίχ: 299. Οἱ δὲ Ἄμεριναι κτ:) Τυτέσι χάρακας, ὡς προσδεσμοῦτες ἀώδαιοι τὰς Ἄμπελους ἐπιτηρήσειν, ὡς μὴ, ὑπὸ τῶν ἀνέμων καταπνεομένας, συγκλαδεῖτε καὶ σωτρίζεσθαι. Ἄμεριναι δὲ ἔχματα εἴρηται, ὅτι ἐν Ἄμεριναι συχνά τῷ τούτων ξύλων ἐτέμνετο. Τὸ δὲ Ἄμερινον πόλις Ἰταλιώτις τῶν περὶ τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον μία, μέσον καμένη τοῦ Πάδου, καὶ τῇ Πικεντηῇ.

Στίχ: 300. Ἔρδιθέα κυρτίδα πλέξα) Λατνισὶ κατα, **Στίχ:** 266. Nunc facilis Rubea texatur fiscina virga. Εἰ δὲ καὶ ἡ Rubea virga, ἀντὶ τῆς Βατίνης λεπτῆς φάσις νοιθείν, ἄτοπον εἰδέν. Rubus γάρ παρὰ Λατνίοις ἡ Βάτος· καὶ δὲ πολὺ τῇ ἔρδιθεις ἀπολάπονται αἱ ἔξ αυτῆς φάσιμοι. Ἐη γε μία, καὶ τιὰ ἔτε εἰς Βάτη, ἐπ' οὐδὲ καὶ ἐκ Σχοινία eis πλοκιώ συμβαδομένην virgam, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Καμπανίᾳ τῆς Ἰταλίας Κώμης (ἥτις Rubi ἐκαλεῖτο.) Rubeam ἀποκαλεῖν πλῆθος γάρ ίω ἐκεῖ. Φασὶ συλλέγεν αἵμυθητον. Ἀλλ' ημῶν ὡς ἐκ τῆς χρονίας διαπλεκόμενα Καλάθιάτε, καὶ Κανήτια καὶ Κυρτίδια, ἐνταῦθα ἀλις ἰδοὺς διαγγνωρίσαμ, τῷ Ἰησοῦτῷ ἐν τῷ Ἀμερίγι παρηκολεθηκόσι, τῷ πρὸ ημῶν Ἰταλίᾳ τὸ Ἐπος ἔτω διερμιωθεσται:

Il canestro leger di rosso giunco,
 Ora tesser è tempo

Στίχ: 301. Φρύγειν καρπὺς.) Ὡσε τῆς περιτῆς ἀτμίδος διαφορεμένης, ἀλλιθεδώτης ἐπιτηδεοτέρως αὐτεῖς ἔχειν, καὶ σῆψεως, ή ἀδης φθορᾶς ἀπαλλάγεσθαι.

Στίχ: 303. Θέμις τε νόμος Ηε) Τὸ μὲν Θέμις, ὡς παρὰ τῶν Θεῶν. τὸ δε Νόμος ἄρτιος, ὡς παρὰ τῶν αἰνθρώπων. Ἡ Μονεδίων καλῶς σεσημάνται.

Στίχ:

Ακόντιος κρυσόνις δὲ γεωπόνον οῖκοι ἔέργει,
Τῆμος ἔτοιμα τὰ δὴ φράξεις οἰκήσια θέσθαι,

Τὰ ασέρχεν μετόπισθε χρεών αὐθρης παρεύσης.

Τόφρος ἀροτῆρος "Τυνεως αὐτελέης σκληρὸν ὁδόντα

Χάρβαξε σομόνιν, σκαφία δρυὸς ἐκ δέ ἐκόλαψε.

Σίματά τ' οἰεσιν, ἢ σωροῖς ἀριθμὸς ἐπι θῆκεν.

"Ἀλλος δέ ὀξυτενεῖς σκόλοπάς γ', ὃ δὲ δίκρανα τοῦξεν.

Οἱ δέ Αμερῖνα τάμον, καμπηρῆς ἔχματα οἴνης.

Διῇ τότε δέ μάλα, καιρὸς, ἐρύθρεα κυρτίδα πλέξαι,

Καὶ κε πυρὶ φρύγειν καρπὸς, πέτρηστ' ἀλήθειν.

"Εἰς δέ ἑορτασίμοις ἔτι, καὶ τινα, ἡμασιν ἔρδειν,

"Ασα θέμις τε νόμος τε βροτοῖσι τις ἔποτ' ἀπερέξεν.

"Ουτιγε προσρόπιμον, δόον ὕδατος ἄλλοσε τρέψαι.

"Οὐκ ἀγρὸν φριγκοῖς ἔργειν, ὃ πτινὰ τ' ἀγρόδειν.

"Οὐ τριβόλως φλεγέθειν· ὃ δέ ἀρ βληχώμενα πῶη

"Ἐς ποταμὸς κατάγοντ', ὑγιῶν βάπτειν διὰ δέρθρων.

Πολλάκι καὶ Κάνθωνος ἐλασῆς νωθροπόροιο,

Τὸν λίπ' ἐλαίω, ἢ φαύλησι γόμωσεν ὅπώρας,

"Ἄσεος ἐκ δὲ κιεν παλίνοδος, ἐς οἶκον ἀγίνων

"Ἄρτιτόμοιο μύλης βάρος, ἥδε μελάγχροα Πίτλαν.

Καὶ ἀντὴ Μίγνη δῶκ' ἐπὶ ἔργοις ἄλλοτε ἄλλως.

"Ηματα ταξιαμένη, τὰ μὲν ἐφλὰ ἔμεν', τὰ δὲ αὖτα

Πέμπτιν ἐξαλέαθαι, ἐπεὶ Ἀΐδης ἐνὶ τῆδε

Κ 2

295.

300.

305.

310.

Ωχρὸς

Στίχ: 309. Φαύλησιν ὅπώρας) Ευτελέσιν, θάνοις.

Στίχ: 310. Ἄρτιτόμοιο μύλης βάρος . . . Πίτλαν) Τῆς ἀρτίως ἀπὸ τῆς λατομίας ἐξεγερθείσης, ἢ γενν δί ἐγκοπέως ὁδοντωτῷς ἀρτίως χαραχθείσης. τῇ δὲ Πίτλῃ Γεωργοὶ χρῶνται, δί αὐτῆς αὐτῶν πιτίζουτες τὰ σκόνη καὶ ὄργανα.

Στίχ: 312. Μίλη) Ή Σελιώη, παρὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ χήματι μένειν. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Μίλως, ὃν διὰ τῆς κυκλοφορίας σωιτησισι.

Στίχ: 313. "Ηματα) Τὰ δέ ἐξης ἐκ τῶν Ἡσιόδεος ἡμερῶν χεδὸν ἀπαντα ἀληπτα. Ἐκαγαγέται δέ τοι τῶν Γεωργικῶν, αὐταὶ καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Βίον ἄλλων ἔργων καὶ πράξεων, ἀπὸ τῆς Σελιώης παραπτεῖν τὰς ἡμέρας περιέργως πάντας ἐδίδαξε, τὰς μὲν αὐτῶν τελεσφόρες, τὰς δὲ αὐσυμφόρες εἶναι, αυτὸς γέ τε πεδόμενος, καὶ τὰς ἄλλως πειθεῖσθαι. Μετὰ γαρ τῷ ἐπὶ λεπτῷ διασολῆν τῶν Σελιωτικῶν ἡμερῶν, δύτως ἐπιφέρειν ἐν Ἡμέραις: Στίχ: 58.

„Αἴδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄντες·

„Αἱ δέ ἄλλαι μετάδεποι, αὐτίσιοι, οἵτις φέρεται.

„Ἄλλος δέ ἄλλοις αἰνέται, παῦροι δὲ τὸ ἵσσαιν.

„Ἄλλοτε μητρεσὴ πέλεις ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Καὶ ἔχει μὲν δύτως ὁ καλὸς Ἀσκεῖος, ταυτὶ ιδία τὰ ἔχεται. Τὸ δέ ἐκ τῆς Σελιώης, καὶ τῶν κατὰ αὐτῶν ἡμερῶν τόδε συμβαίνειν, πάντων θάνατοι.

Στίχ: 314. Πέμπτιν δέ ἐξαλέαθαι) "Ουτω γαρ Ἡσιόδος ἐν Ἡμέραις. Στίχ: 38. Πέμπτας δέ ἐξαλέαθαι, κατὰ ἐγεννήθη δὲ ἄρσε κατὰ πέμπτιν τῆς Μίλως δέ Ἀΐδης ἐκ Κρόνους καὶ Ρέας· ὡς αὐτὸς Ἡσιόδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ Στίχ: 455. Ωχρὸς δὲ εἰκότως δέ Ἀΐδης, εἰς πατήρα ὧν τῶν σκιῶν.

Στίχ:

Coeumque Iapetumque creat , saevumque Typhoea ,
280. Et conjuratos coelum rescindere fratres.
Ter sunt conati imponere Pelio Ossam ,
Scilicet , atque Ossae frondosum involuere Olympum:
Ter Pater extructos disjicit fulmine montes.
Septima post decimam felix , & ponere vites ,
285. Et prensos domitare boves , & licia telae
Addere : nona fugae melior , contraria furtis.
Multa adeo gelida melius se nocte dedere ;
Aut cum Sole novo terras irrorat Eous.
Nocte leves stipulae melius , nocte arida prata
290. Tondentur : noctes lentus non deficit humor.
Et quidam seros hyberni ad luminis ignes
Pervigilat , ferroque faces inspicat acuto.
Interea longum cantu solata laborem
Arguto conjux percurrit pectine telas :
295. Aut dulcis musti Vulcano decoquuit humorem ,
Et foliis undam tepidi despumat aheni.
At rubicunda Ceres medio succiditur aestu ,

F

A horizontal decorative element consisting of three stylized, symmetrical floral or star-shaped motifs arranged in a row, centered at the bottom of the page.

Στίχ: 315. Ἐριννῦες Ἡρόφοιτοι) Λι δ' αὐταὶ καὶ Ἐυμενίδες καλέμεσαι ἐυφημότεροι.
Ἐμυθόθησαν δὲ ἵξεν τὸ γενέθλιον καὶ γῆς. (Ἡσιοδ. Θεογ. Στίχ: 185.) Οἱ δέ φασιν, ὡς Ἀχέροντος αὐταὶ θυγατέρες, καὶ νυκτὸς. Ἰσχαὶ δὲ οἱ Τζέτζης, ἀλλα
πως ὅτε: Κατὰ μὲν Ἡσίοδον καὶ λοιπός, ἐκ τῶν σαγγάνων τὴν αἰματος τῶν
Λιδοίων τὴν Κρόνον, αἵ Ἐριννῦες ἐγένοντο· κατὰ δὲ Λιχύλον, Ἐριννῦες, νυκτὸς
ἐσαντὶς τέκνα.. . Καὶ Ἐπιμενίδης ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας Φοῖς γενέθλιοι,
λέγων: Ἐκ τῆς, καθλίκομος γένεται' ἈΦροδίτη. Μοῖρας τ' ἀδάναται, καὶ Ἐρι-
ννῦες εἰολέδωροι. (ἐν τοῖς εἰς τὴν Λυκόφρεα Ἀλεξ: ἐξηγήμ.) Εἰρίωται δὲ Ἐρι-
ννῦες. (Φασὶ) παρὰ τὸ ἐν τῷ Ἑρα, ἥτοι τῷ γῇ ναίειν· ἢ παρὰ τὸ τὰς Δεᾶς
σκύνειν· ὁ δὲ δόστερον εἰς ἐτυμολογίαν ἐ πάντις ἔρδωται. Εἰν γάρ αὖ ὅτες Λ-
ραννύες. Τέτων δὲ ἴδιας ἡ μὲν Τισιφόνη ὠνόμαται, παρὰ τὸ τίεν τὰς Φοῖας.
Ἡ δὲ Μέγαμεια, παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ φθονεῖν τοῖς κακοῖς· Ἡ δὲ Ἀληκτώ,
παρὰ τὸ μὴ λήγειν τὴν τιμωρεῖν τὰς τοιάτες.

Στιχ: 317. Κεῖον τ', Ἰαπετὸντε, Τυφωέα κτ:) 'Ο μὲν Κοῖος, κὴ δὲ Ἰαπετός, μεμύθευται ἐκ γῆς γενέθλαι, τῶν ὄντας εὖνηθείσοντς ('Ησ. Θεογ. Στιχ: 152.)

Στίχ: 318. Καὶ καστρυγνήτες) Τέ's Ἀλωϊδας "Ωτουτε καὶ Ἐφιάλτιω· τέ's εἰ καὶ ἐγγεώρες
,, ἔτι, ἐνεκπήχεις μὲν τοι δέρος, μῆκος δὲ ἐγγεόργυιός· οἵπερ ἀδανατοῖς ἀπε-
,, λήσαντες Φυλόποιδα σύστεν, "Οσαν τὸ Θετιάλικον δέρος, ἐπ' Ὄυλύμπῳ τῷ της
,, Μακεδονίας μέμασσεν θέμεν. Ἀυτῷ ἐπ' "Οση Πύλιον καὶ ἀυτὸν δέρος τῆς Θε-
,, ταλίας ωσάντως δν.) "Ιν γέρανος αἰματος εἴη., ("Ορες Όμη: Όδυσ. Λ. Στίχ:
304 - 315.

Στίχ: 322. Ἐεδομάτη δεκάτιω μέτα) Ἀλλα 'Ησιόδος ἐπ' αλλα την τινὰ δεκάτιω εἶδε·
μήν προσδιορίζειν ἔστι τινὲς σιντελῆ ἵσομέγιων· αὐτοὶ τινὰ κατ' αὐτὸν μέσιν εἶδεμά-
την.

Ωχρὸς γέντο, ἀτὰρ τε Ἐριννύες ἡγερόφοιτοι.
Διὶ τότε καὶ Γάιη τοκετῷ οἴεντος ἀδεμίσω
Κοῖον τ', Ἰαπετόν τε, Τυφωέα παγχάλεπόντε.
Καὶ καστιγνήτες, οἱ κατ' Ὀλυμπον Φύλοπιν ὥρσαιν.
Τρὶς μὲν περήσαντο θέμενοι ἐπὶ Πήλιον Ὅσαν,
Οὐαης δ' αὖ καθύπερθεν ἄρδεντα Ὀλυμπον·
Τρὶς δ' ὑψιβρειμέτης Ζεὺς οὔρε ἀπεσυφέλιξεν.
Ἐεδομάτη δεκάτια μέτα, οἵης πλῆμα Φυτούσιν·
Ἴσὸν υφῆναι, βασὶ τ' ἐπὶ συγὸν αὐχένα θέθαι.
Ἡ δ' εἰάτη ὁδίταις μὲν σύμφορος, ἵψε δὲ φῶρας.

315.

Πολλάκε νυκτὸς ἀμεινον ἀπεκτελέοιτο κρυηρῆς,
Ἡ ἐπὰν Ἕλιος παρανίχοι. εὗτε δὲ Ἐώς
Ἄστηρ λαμπετόντων ἀνὰ γαῖαν ψῦχος ἔέρσῃ.
Νύκτωρ μὲν καλάπιλος ὑπόκουφον ἀμεινον ἀπαλλάχαι·
Νύκτωρ δὲ αὐσταλέον λειμῶνα ὅμως ἀποκέρευτο.
Νύκτας γάρ διεράς τοις ὑγρασίῃ ποτὲ λέπτα.
Καὶκέ τις ὄψε, φάσι πυρὸς ἄντια, χάματος ὥρη
Ἀγρυπνέων, δαΐδας τέμνοι ὀξεῖγε σιδήρῳ,
Μέσφ' ὑποκεφίζεσσα δὲ αἰολῇ ἔμμοιον ἔργον,

320.

325.

330.

Κερ-

τιλος, αὐτὶ τῆς ἑδόμης τῷ μιλὸς μεσοῦντος ἥδη, δέον ἐκλαβεῖν. Οὐτοι καὶ
γάρ ἐν Ἡμέρ. Στίχ: 41.

„Μέσηρ δὲ ἑδομάτη Δημήτερος ιερὸν αἰτίω
„Εὖ μάλιστα ποιησούται ἐυτροχάλῳ ἐν αἰλωῇ
„Βάλλειν. Τλοτόμον τε τακτεῖν θελατερήσαι
Τὸν γειλὸν Ἰησείτια Ἀμερόγυνον τοις τὰ τῷ Ποιητῷ ἐρμήσι
νόσσαντα: Il di doppio del sesto

Men felice è del decimo

Τὸ γάρ τῷ Ουιργιλίῳ: Σεπτήμα post decimam ἥδην ἐντάσσεται, τοις δὲ δωδεκάτῳ Ήσιόδος ἐπαινεῖ Στίχ: 13. εἰπών:

„Τῇ δὲ ίσὸν σησαίλο γωὴ

Στίχ: 323. Ισὸν Τφῆναι) Ἀλλ' εἰς ἐπιχείρησιν ίσθεγίας, τοις τὰς δεκάτιας ἑδόμηια;

τιλος δὲ δωδεκάτῳ Ήσιόδος ἐπαινεῖ Στίχ: 13. εἰπών:

„Τῇ δὲ ίσὸν σησαίλο γωὴ

Στίχ: 324. Η δὲ τοις Ήσιόδος Στίχ: 8. καὶ 9.

„Ογδοάτη τὸν ἐνάτη Τοι, δύω γέ μὲν ἥματα μιλὸς

„Ἐξοχὴ αἰεζομένοιο, Βροτήσια ἔργος πένεθαι.

Στίχ: 326. Εὗτε δὲ Ἐώς) Τοιότο δέτι, ὡς καὶ ὑπὸ Θεοφράστῳ πρότερον ἥδην
„(Βιβλ.: Δ'. Περὶ Φυτ. Λίτ.) Οὐρσῖνος παρατίθεται. „Ταὶ δὲ σπερματα θερίζεσσιν
„ἐγχυλότερες, καὶ πρὸς τὸ διώσθαι συλλέγεναι. Σηρανθένται γάρ καταρρέειν.
„Τὸν δὲ Θέρμον τῷ Αἴρος ἀνυγραπτόμενον κατὰ τὸ ἐωθινόν. Λιγ γάρ προτέρεον
„θίγῃ τις, ἐκπίπτει, καὶ τοις ἔξεσι λαβεῖν.,

Στίχ: 323. Μέσφ' ὑποκεφίζεται κατ:) Πολὺ γάρ εἰς ἐνθυμίαν τιλος περὶ τὰ ἔργα Τοῖς
περὶ τι πονθεῖ ή Μετικὴ σωτελεῖ· διὸ καὶ μέλη παρὰ τοῖς Αρχαίοις παντοῖς
ἐπινενόντο, τὰ ἐπὶ διαφόροις εἰωδόταις προεδαῖσις. Οἶον ταὶ μὲν Οδοιποι
εἰκά· ταὶ δὲ Ποιηνικά, καὶ Συβωτικά· καὶ εἰ καλλιγενεῖς Βακολιασμοί. Ταὶ δὲ Ερε-
τικά, Μυλωθρικάτε οὐλαὶ καὶ Επιμύλαι, καὶ Ίμαις. Ταὶ δὲ Επιλιώται, ταὶ δὲ
Πτισικά. Καὶ ὡδὴ δὲ τις ή Ίμαιος ἑρόφος ἐπὶ τῷ ἔξαντλήσει τῷ ὑδατος, παρὰ
Αριστοφ. ἐν Βατράχ. Επ. 1332. Καὶ οἱ Τδετηγὸς Ίμαιος παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ,

L

- Et medio tostas aestu terit area fruges.
 Nudus ara, sere nudus, hiems ignara colono.
 300. Frigoribus parto Agricolae plerumque fruuntur,
 Mutuaque inter se laeti convivia curant.
 Invitat genialis hyems, curasque resolvit.
 Ceu pressae cum jam portum tetigere Carinae,
 Puppibus et laeti nautae imposuere coronas.
 Sed tamen et quernas glandes tunc stringere tempus,
 Et Lauri baccas, oleamque, cruentaque Myrta.
 Tunc Grubus pedicas, & retia ponere Cervis,
 Auritosque sequi Lepores, tum figere Damas,
 Stuppea torquentem Balearis verbera fundae;
 310. Cum nix alta jacet, glaciem cum flumina trudunt.

Quid

Ἐν ἀναφέρεις ὁ τὸν Ἀριστοφ. ἔνθ: αἰνωτ: Σχολιασής. Καὶ ἡ τῶν Θεριζόντων δὲ οὐδὲ
 ὁ Λυτιέρσης. Καὶ ἡ Κιθαιρωδίας ἐπὶ τῶν τὰς ὄπωρας Τρυγώντων, παρ' Όμηρ.
 Ἰλιαδ. Σ. "Επ. 570.) Καὶ μὲν τοιγε, καὶ τὰ παρὰ τοῖς αἰχαίοις Τυρβίωνος Πυκῆπα
 ἐπαυλήματα, καὶ τὰ Μαστιγικά (ἴα παρέλθω τὰ Λακωνικά, ὡς δῆλος ἀπαρτι-
 Καὶ δὴ καὶ Οψοποιτικά, ητοι Μαγειρικά. Ἡν δὲ ἐπὶ τέτοις, καὶ τὸ ἐπὶ τῆς
 τῶν νηθρών ἐριθργίας, καὶ ταλασιθργίας ἀδόμενον ἀσματικόν, ὁ Ἰσλος· καὶ τέως τὸ
 (περὶ γὰρ ὁ λόγος τῷ ήμετέρῳ Ποιητῷ ἐνταῦθα.) ἐπὶ τῆς υφαντικῆς Ιεργύλας,
 οὐ καλέμενος Ελινος· εἰς καὶ αὐτία ἐγένετο τὸ καὶ τῶν ἀλλων ἡμᾶς ἐπιμη-
 θιῶν· περὶ ἀντιτίθεται Βεληθέντος Ἰσλ. Πολυδόκη: ἐν Ουρανοῖς. Βιβλ. Δ'. Κεφ.
 Ζ'. Καὶ Ἀθην. Δαιπνος. Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ. γ. καὶ Βιβλ: Ε'. Κεφ. ζ' Καὶ Αιγαίον·
 περὶ ποικίλ. Ισορ. Βιβλ. Ζ'. Κεφ. δ'. εὖ ἀν καὶ ἡμέταις ταῦτα αἰνελεξάμεθα.

Στίχ: 334. Κερκίδιο ὁξιάχω) "Ουτω γάρ καὶ Ουρηγίλιος: arguto . . . rectine. Πρὸς
 δὲ, γάρ διδεῖ εἰ λόγον ἔχον ἐστι, τὸ υπὸ Ουρσίνα ἐν ταῖς παραθέσεσι παραβάντο-
 μενον Ευριπίδειον ἐκ τῆς ἐν Ταυρίδι Ιφιγενέας.

" Οὐδὲ Ισεῖς ἐν καλλιφθόγγοις
 „ Κερκίδι Πατλάδος Ατθίδος εἰκὼ
 „ Τιτάνων ποικίλλουσα.

Τὸ γάρ κατ' Ευριπίδην καλλιφθόγγον τῶν Ισῶν, γάρ τιλ ἐν τῷ υφαντεν Ια-
 χίλω τῆς Κερκίδος δηλοῖ. αλλὰ τιλ καλλιφθωνίαν μᾶλλον τῆς ιεργύλης εἶκόνις
 ἔσκε παριστάν, διὸ ητοι τῇ ἐντέχνῳ τῆς υφαντικῆς ποικιλίᾳ, τὰ τῶν Τιτάνων ἐ-
 γα τε καὶ πάθη ἐγράφετο".

Γυμνὸν μὲν απέρεν) "Ουτω καὶ Ήσίδος ἐν Εργ. Στίχ: 389.

Στίχ: 339. Γυμνὸν απέρεν, γυμνὸν δὲ Βοωτῶν.

„ Γυμνὸν δὲ ἀμᾶθαι.
 Τέτο δὲ ἐστι, Θέρετ, απέν, καὶ περὶ ητοι χειμῶν ἐπιβρίσας ἀναγκάσῃ χλαίνειν ἵπι
 χλαίνῃ φορεῖν.

Στίχ: 346. "Εμπητος δὲ αὐταὐτὸν καὶ τότε) Οὐδὲ χειμῶνος τὸν Ἀγρώτην πάντη αἴρειν
 ἥδατι ἐπιτρέπεις ὁ Ποιητής, καὶ γάρ καὶ τότε πρὸς ἔργα παντοῖα υποδήγει αὐτὸν
 καὶ προτρέπεται· ως καὶ Ήσίδος ἐν Εργ. Στίχ: 493.

" Εὐθαῖς καὶ ασκογος αὐτὴν μέγα εἶκον ὁφέλλει.

Στίχ:

Κερπίδι ὁξιάχῳ ἐπὶ οἰχεται ἀλοχος ἵσον.

Ἡὲ παρ Ἡφαῖς, γλυκερὸν, Φλογὶ γλοῦκος ἀφέψα.

Τοῦ δὲ τε παφλάζοντος αφρὸν πετάλοις ἀπολάπτε.

Μέος μὲν Θέρεος, Δήμητρος μῆλοπα καρπὸν

Τέμνειν· Φρυγαλέον δ' ἀλοᾶν, ὅτε καῦμα Φλογῶδες.

Γυμνὸν μὲν ασέρειν, γυμνὸν δὲ ἀρσν, ιδ' ἀμάθη.

"Ωρι χαμερίη γὰρ ἀεργῆς ἔπλετ' ἀγρώτῃ.

Γηπόνοι, ἐν κρυμοῖς, τέρπονται ἔοις ἐπὶ ἔργοις.

Δέχμενοι ἐυφρονέως ἀλλήλας ἐν θαλίησιν,

Οππότε παυσίπονος χαυῶν μελεδήματα λύει.

Τὰς ἄρα καὶ πλωτῆρες ἐπὶ λιμένι εἰσαφίκοντο,

Νην σὶ κορωνίσιν, δᾶ μάλα Φαιδροὶ σέμιματα πλέξαν.

Ἐυριης δ' αὐτὰρ καὶ τότε καυρὸς δρῦς βαλανίζειν.

Σὺ τε λέγειν Δαφνίδας τ', Ἐλάας τε, καὶ αἴμοχρὰ Μύρτα.

Τῆμος καὶ ποδάγρας Γεράνοις, Ἐλάφοισι δὲ ἄρκυς

Ισά. ἐξοπίσω δὲ Λαγωᾶς πτωκὸς αἴσεν,

Ιἴν τιτυσκομένυς· Δόρκας καδὸς εὔσοχα βάλλειν.

Πληράερα σύππιλα Βαλιηρίδα εὗροφέοντας,

Εὗτε νιφάς γαύια, ποταμὸς πηγὰς δε καλύπτει.

335.

340.

345.

350.

L 2

Τίττε

Στίχ: 348. Ποδάγρας) Ποδάγρας γὰρ δὲ μίνον τὸ πάθος, ἀλλὰ καὶ ἡ πάγη, ἐξ ἣς ἡ πρὸς τὴν νόσον τένομα μετενώκεται. Καὶ καλῶς δὲ ταῖς Γεράνοις ταῖς Ποδάγρας ἴησιν ὁ Ποιητής, ὡς περιπλάνης ὕσταις τὸς πόδας. Αἱ δὲ "Αρκυες ἂς ἴησις ταῖς Ἐλάφοις, δίκτυα εἰσὶ τὰν θηρούτικῶν, πρὸς θήραν μάλιστα τὴν τῶν Ἀρκυτῶν ἐπιτήδεια, ὅθεν καὶ τῆς κλήσεως ἐλαχον.

Στίχ: 349. Λαγωᾶς πτωκὸς) Πτωξέ ὁ Λαγωὸς, ἀτε δὴ Πτωσῶν Ιωνιῶν, ἢ Ἀττικῶν, εἰπεν Πτήσαν. Δειλὸν γάρ ἔφυ τὸ ζῶον καθ' ὑπερβολή. Ωτόσις δὲ προσεργῆις Τῷ Οὐργυλίῳ (auritus), διὰ τὸ μέγεθος δῆλον ὅτι, Τῶν ὀτῶν Τῶν μὴ πρὸς τὸ λοιπὸν τὸ σώματος συμμέτρων, ὡς ὁ Μινέλλιος. Επει, magnas (φησὶ) Sunē auros pro modulo corrogunt. Διὸ καὶ ὁ Ἰταλὸς ἐρμιωδῆτης Λιμεργύις: L'orechi chiuta Lepre, απέδωκεν. Εμοὶ μέντοι, Λαγωᾶς πτωκὸς, κατὰ τὸ πλῆρες ἐκφράσσαντι, καὶ τὸ ἐκ τῷ μεγέθει τῶν ὀτῶν γνώρισμα ἀποδεδόθα μὲν δοκεῖ. Ο γὰρ Λαγωᾶς παρὰ τὸ ἐπιτατικὸν λαχ, καὶ τὸ ὡς, ὀτὸς' αὐτὸ δὴ πεφυκέναι φέρειαν τοῦτα, ο τὰ "Ωτα μεγάλα ἔχων.

Στίχ: 350. Δόρκας) Τὰς ἀγρίας ἥτοι ὄρεινας αἴγας δέτω καλῦπται, περὶ δὲ ὁ Ἄφροδις σιδης ἐν Βιβλ. Α'. τῶν Προβλημ. Φοσὶν, ὅτι ἡ τῶν Δορκῶν κόπρος αἴρωματιζεται. Λέγεται δὲ καὶ Δόρκας τὸ ζῶον, καὶ Δόρκων ἀρσεικῶν ὄνοματι· καὶ Θηλυκῶς δὲ μόνον ἡ Δόρξ. ἀλλὰ καὶ ἡ Δορκάς. Καὶ σφαλερᾶς ἄρα Βαρύνος ἐν Λεξι, τιὼ Δορκάδα ἐναὶ ορίζεται τὸ τῆς Ἐλάφου γέννημα. Οὐχ ὅπως γάρ περὶ τοῖς Φυσιολόγοις ἔδει διακρίνεται ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἐν ιεροῖς Γράμμασιν ὁ Δόρκων, „ἡ ἡ Δόρκας τὸ τῶν Ἐλάφων Νεβρῆ διατέλεται. „Ομοίς ἐσὶν ὁ αἰδελφοὶδες „μετ τῇ Δορκάδι, ἡ Νεβρῶ Ἐλάφων.. Καὶ: „ομοιώθητι σὺν Αἰδελφοὶδες τῷ Δόρκων, „η Νεβρῶ Ἐλάφων.. „Ασμ. Ατμάτ. Κεφ: Β. 1 "Ουτω δὲ οὐμάρεται τὰ ζῶα, απὸ τῷ δέρκω, δὲ εἰς τὸ βλέπω, διὰ τὸ ὀξυδεξκὲς καὶ ἐνόματον.

Στίχ: 351. Πληράερα σύππιλα Βαλιηρίδα) Τὰς σφενδόνιας οὐτω περιγραφομένια υἱόστεις, τὰς πλεγίτισαν μὲν τὸν αἵρετ, καὶ ποιὸν ψόφον αἴροδιδόσαν, ἐκ συππέις δὲ τὰ πλεῖστα πλεκτικα. Βαλεαρίδα δὲ ἐπικαλεμένια, ὡς ἄρα βαλλεται. "Η καὶ απὸ τῶν ἐν τῷ Μεσογείῳ πελάγει δυοῖν Νήσων, τῶν περὶ τὴν Ιασσανικὴν Ταρκωϊαν πειμένων· αἱς Ἐλλιως μὲν καὶ Τρωμαῖοι κοινῶς Γυμνοποίας ἐκάλεν, οἱ δὲ θυεροὶ Νήσοις ἐπὶ τὸν Βαλεαρίδας, καὶ Βαλεαρίδας, καὶ Βαλεαρίδας, η καὶ διὰ τῷ Βαλιηρίδας· ιστες ἐκ τῆς, διὰ σφενδόνης κατὰ σκοπὸν βαλλεται, γυμνασίας,

καὶ

Quid tempestates Autumni, & sidera dicam?

Atque ubi jam breviorque dies, & mollior aëtas,
Quae vigilanda viris, vel cum ruit imbriferum ver?

Spicea jam campis cum messis inhorruit, & cum
Frumenta in víridi stipula laetentia turgent?

Saepe ego, cum flavis messorem induceret arvis
Agricola, & fragili jam stringeret hordea culmo,

Omnia ventorum concurrere praelia vidi:

Quae gravidam late segetem ab radicibus imis

320. Sublimem expulsam eruerent: ita turbine nigro
Ferret hyems culmumque levem, stipulasque volantes.

Saepe etiam immensum coelo venit agmen aquarum,
Et foedam glomerant tempestatem imbribus atris

Collectae ex alto nubes: ruit arduus aether,

Et pluvia ingenti sata laeta, boumque labores

Diluit: implentur fossae, & cava flumina crescunt
Cum sonitu, fervetque fretis spirantibus aequor.

Ipse Pater media nimborum in nocte corusca

Fulmina molitur dextra, quo maxima metu

330. Terra tremit; fugere ferae, & mortalia corda

Per gentes humilis stravit pavor: ille flagrantii

Aut Athon, aut Rodopen, aut alta Ceraunia telo

Dicitur,

Καὶ τῆς ἐντούθεν ἐγγινομένης δεξιότητος. Εἰσὶ δὲ αἱ καὶ ἡμᾶς αὐτῷ Μαιονή
καὶ Minorica. Περὶ τῶν ταῖς νήσους ταύτας πάλαι εἰκησάντων Βοιωτῶν,
τοιαῦτα τινὰ προφοιεῖσθαι φέρεται, ή Πριάμος Ἀλεξανδρεῖ, ή Καλανάδην, τα-
ρά τῷ Δυκόφρονι. Στίχ: 633 — 641.

„Οἱ δὲ ἀμφικλύτες χοιράδες Γυμνησίας

„Σισυρυνοδέται καρκίνοι πεπλωκότες,

„Ἄχλαινον ἀμπρέυσθαι νήλιπον βίον,

„Τριπλαῖς δικώλοις σφενδόνεις ὀπλισμένοι·

„Ων αἱ τεκτόται τιὼν ἑκηβόλον τέχνην,

„Ἄδορπα παιδίσθαις νηπίες γόνες.

„Οὐ γὰρ τις αὐτῶν ψίσται πύργον γνάθῳ;

„Πρὸν ἀν κρατήσῃ γαστὸν ἐυσόχῳ λιθῷ,

„Τπέρε τραφηκος σῆμα καίμενον σκοπεῖ.

„Ων δήπακ Ἐπῶν ὑποδυσκόλων ὄντων τιὼν ἐξηγημάτων Ἰσαακίς τῷ Τρίτῳ
μετάφρασιν ὡδὲ σοι παραδίδομαι. „Ἐτεροι δὲ, (ἥτοι οἱ Βοιωτοί, οἵ τε Καρ-

„νες λέγεται.) πλούσαντες εἰς τὰς χοιράδες καὶ πέτρας τὰς Γυμνησίας, δι-
„ξεσι γυμνὸν βίον ἀνυπόδετοι, τρεῖς σφενδόνεις κατέχοντες· μίση τῷ τραχήλῳ·

„ἐτέραν περιεζωσμένοις τῇ ὁσφύι, καὶ τρίτων τῇ χειρὶ κατέχοντες. Οπεις
„μητέρες τιὼν σφενδονητικῶν τοῖς παισὶ διδάξασιν. Οὐ γάρτις τῶν παιδαρίων
„τῶν ἐκεῖ γεννητῶν ἄρτων, εἰ μὴ καταβάλῃ αὐτὸν ἐνδοχίᾳ σφενδονητικῷ, οὐτε
„σκοπεῖ καίμενον ὑπέρ τανάδος. „

Στίχ:

Τίπτε δὲ ὁ πωριῶν πυρῶν πέρι, Φᾶμεν, οὐδὲ ἄτροψ; Εὐ τὸν δὲ μηνύθα, πνῦγος δὲ τε γίγνεται οἰσσοι; "Ἄλλος καὶ Φυλακέμενος τότε; οἴσι νόον δὲ προσίχειν; Ήττος δὲ ὁ μεροφόροιο ἀφίξεται εἴλαρος ἄρη; Ήνέκαι διὰ σαχνεντα ἀγροῖσφιν Λίγια φρίσαι, Ηλεύθερος δὲ ἐν χλοερῆσι γαλακτιάς καλάμησιν; Οὔτε οἱ ἀπαξὲς ἐς ἀγρὸντις αἰνητῆρες προέηκε, Καρπὸν ἐπὶ ξανθῆς Διηγήτερος· οἵ δὲ ὅτε γερσὴν.

355.

καρκον επι ξαντης Δημητερος οι ο στε χερσι·
· Ηιτω αμαλλοδέται ψαφασι λαλάμια πατέχεσκον,
Εύε παντας βά παπα τότε πνείουτας αίγτας.
Τοιτερ καὶ βεβριθός βικών απο Λήιον ακρων,
Τεις απεσκιδυησαν αν' ιέρα ύψι ποταφαλ·
Τώ διοφερή λαίλαψ λαλάμια φέρε, καφα τε κάρφη·
Ηολάκις όρανόθεν δ' ἐράγη καὶ αθέσφατος θυμέρος.
Εἰώ τ' ἐπιπιλνάμεναι νεφέλαι υετοῖς ἐν λαζοῖς,
Στρομειδὸν γε θύελλαν ἐπώρσαν· ανωθὲν αἱρούον
· Αιθὴρ τῆμος ἐράπετ', ἀτὰρ πλήθεσι φεέθρων,
Κλυτει λαρπάς τ' ἔργατε πάντ' ανδρῶντε βοῶντε.
Πληγαμύρει μὲν ὄρυγμα ἀπαν, ποταμὸς δὲ αἴξων,
· Ροιεύ λαναχηδὰ χέει· μέγα κῦμα δὲ πόντος ἐγάρει·
· Αυτὰρ Ζόνς καὶ τ' αὐτὸς αἰδηνῆς μέσφα θυελλης,
· Αισθροπὰς τ' ἐφίσι, περαυνής τ' αἰθαλόεντας.
Πρᾶς δ' ἔνοσις γίνεται· Τρέμει δ' ἄρα γαῖα πελῷη·
Φυλακινοὶ δ' ἔχαδον Φῆρες· δῆμον δὲ τε πάντα
Χλευρὸν ἔλεν δέος· ἐκ δὲ τε πλήξε φρένας κραδίων τε
Τόφρα δ' ἐπορυνύμενος βέλει Ζόνς πυρπολέοντι,
· Ή Αθω, η Ῥοδόπια βάλεν, ηὲ Κεραύνια δρη.

560.

Пүсі

375.

Σειρά: 362. Ξύμπαντας . . . αῖτας.) „Απόλλυται δὲ καὶ ὑπὸ τῶν πυρομάτων Πυρὸς „τε καὶ Κρεθῆ, ὅταν ἡ ἀνθοῦσσα ληφθῇ, ἡ αἰπειώνηκότας., (Θεόφρ. Βιβλ. Η. περὶ Φυτ. Ισορ.) παρὰ τῷ Όντει, ἐν ταῖς παραθέσος.

Στιχ: 366. Πολλάκις δυρσανόθεν, κτ:) Ὁ δὲ Ὅμηρος Ἰλαίδ. Π. **Στιχ: 384.**
‘Ος δὲ ἵππος λεύκηπι πῆται κελακών βέβαιος χθόνιος:

„Ως δὲ ὑπὸ λαίλαπι πᾶσαι κελαινὴ βέβηθε χθῶν·
("Ουτως ἀκεῖνων ἐποίησε τῷ διὰ τῶν ὄνομάτων τραχυφωνίᾳ τῷ ἔπει, τῷ δὲ
τῆς λαίλαπος ταραχῇ.)

„Ηματ' ὄπωρινῷ, δτε λαβέσθατον χέες ὑδωρ
 „Ζδ̄ς Καὶ Στίχ: 389.
 „Τῶν δέτε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθεσι δέοντες,
 „Πολλάς δὲ κλιτύς τότ' ἀποτμήγασι χαραδραῖ,
 „Ἐς δὲ ἄλα πορφυρέω μεγάλα σενάχθει δέεσθαι
 „Ἐξ ὁρέων ἐπὶ καθε, μινύθει δὲ τε ἔργα αὐθεώπων.

Στίχ: 370. Κλύζει καρπός τ' ἔργας τε πάντ' αὐδέων τε ξοῶν τε.) Τέτο δὲ ἐσὶν, διὰ τὴν αὐτοτέρῳ ἡμιτιχίᾳ Ὁμηρος ἔλεγε: Μινύθες δὲ τε ἔργας αὐθιζόντων. Οὐ δὲ οἵσιοδ. ἐν Ἑργ. καὶ Ἡμέρ. Στίχ: 46.

Ἐργα Σοῶν δὲ ἀπόλοιτο, καὶ ἡμίσουν ταλασσερῶν.
Καὶ Ἀποθάνωντος ἐν Αργοναυτικ. Βιβλ. Δ., Ὁμηρον, εἰπεν,
Ἄπτετον. δὲ τε Σοῶν κυπτὸν μυρίτον ἔκλυτον οἴνων.

Στίχ: 379. Ἡ Ἀθω, ἡ Ρεδόπιλω, καὶ τὸ Εὔπολις τὸ δέ εἶληπται εἰς τὴν Θεοφύσην εἴναι τὸν Ειδυλλον. Ζ. πλινθὸν, ὃ μὲν ἔχειται τὸν Καρύκεστον ἐναντίον.

Deijcit, ingeminat Austri, & densissimus imber.
 Nunc nomora ingenti vento, nunc Littora plangunt.
 Hoc metuens, coeli menses, & sidera serva,
 Frigida Saturni sese quo stella receptet:
 Quos ignis coeli Cyllenius erret in orbes.
 In primis venerare Deos, atque annua magnae
 Sacra refer Cereri, laetis operatus in herbis,
340. Extremae sub casum hyemis, jam vere sereno.
 Tunc Agni pingves, & tunc mollissima vina,

Tunc

'Ο δὲ ήμέτερος ὁδεῖ αὐτὶ τῇ Καυκάσῳ Σκυθικῷ ὄρεσ, ὑπέθετο τὰ Κεραύνια.
 Καὶ τοι εἰσὶ μὲν καὶ πρὸς Ἀρκτον τῇ Βορείᾳ Καυκάσῳ "Ορη Κεραύνια καλύμμα,
 ως Ἐυσάδιος παραστημεῖον ἐν τοῖς εἰς τὴν Διονυσίου Περιήγη. Σχολιασμ.
Στίχ: 389. Φέρεται δὲ παρὰ τῶντας ὡς ὁ Τζέτζ. Φησίν ἐν τοῖς εἰς Λυκίδε.
 "Εξηγήμ.) καὶ ἔτερα Κεραύνια "Ορη τῆς Σικελίας, ἥ, ως ἄλλοι, τῆς Ἰταλίας.
 Ἔξ ὧν ἀν τις καὶ ἐνδοιαστεῖν ἀπορήσας, πρὸς τίνα ἄρεται Κεραύνια? Ορη ὁ Πατρᾶς
 τῆς ἀπίδων ὁ Ἕμέτερος, τὸν ἀντόποιον Ζλῦτα καθώπλισε. Πότερον,
 πρὸς τὰ καὶ τῇ Καυκάσῳ ἀντόποιον Αρκτιώτερα, τῷ Θεοκρίτῳ παρηκολυθηκας;
 ἥ πρὸς τὰ Σικελία, ἥ Ἰταλιωτικὰ, ως αὐτῷ ὅντα ἐγγύτερα; ἥ τέως πρὸς
 τὰ Ἡπειρωτικὰ, ἐνθα (κατ' Ἐυσάδ. Αυτ.) κατατη καὶ ἥ τῆς νέας Ἡπειρας
 Μητρόπολις, ἥ πάλαι μὲν Ἐπίδαμνος, νῦν δὲ Δυρδάχιον; Ἄλλα γαρ τῷ ὅπερ
 καὶ ἔχον εἴη, ἐκεῖνο δῆλον, ως ἐκ τῇ πλήθεις τῶν Κεραύνων, τῶν τοῖς "Ορην
 τέτοις ἐπιπλόντων, Κεραύνια ἔρεται. 'Ο δὲ τοι "Αθως τὸ ἐν Μακεδονίᾳ Όρος,
 ὁ πᾶσιν ἐι γνωριμώτατος, ἡμῖν δὲ ποτε καὶ συνήθης. Οἱ καὶ Σχολικὲ ἐκεῖσε
 τίνα (ἰω Ἀθωνιάδες καλέντες ἐχαίρομεν), πολλοῖς μὲν αἰγῶσιν, απλέτοις δὲ πόνοις
 τε καὶ καράπτοις, ὡς διὰ πενταετίας ανέτλημεν. καὶ ἐπέκεντα, συσῆται πε-
 δάσαντες, μάτιων ἐκοπισθαμεν. 'Η δὲ 'Ροδόπη, τὸ Θρακιον ἐσὶν Όρος, τὸ τιν μὲν
 Θρακιλικὸν δίχα διατέμνον, ἐσ γε δὲ ἐπὶ τὸν Ἐυζενενον Πόντον ἐπεκλεινόμενον· τὸ δέ τοι
 απὸ 'Ροδόπης τῆς Θρακῶν Βασιλεύσασης, καὶ εἰς αὐτὸν ἐπειτα μεταποιηθεῖση
 μιθευθείσης, ὀνομασθέν. "Ητις θυγάτηρ μὲν Στρυμῶνος γενέθλια πεφύμησι,
 μήτηρ δὲ, τῇ "Αθωνος ἐκ Ποσειδῶνος, ἐξ ὧν τῇ μὲν ὁ Ποταμὸς, τῇ δὲ τὸ "Όρος
 τῆς ἐπωνυμίας, ὁ "Αθων τετύχηκεν.

Στίχ: 380. Κέχυται δὲ λαβρώτατον ὕδαρ) Καὶ τόδε δὲ τὸ ήμετίχιον ἐπ τῶν ανωτέρω
 „Ομηρικῶν ἐπῶν,, Οτε λαβρώτατον χέει ὕδαρ Ζόδις Εἰ μὴ
 αὐτος Ουργίλιος ἔχει λαβάν, αλλ' ἐγὼ ἐμπης παρ' ἐκείνης εἰληφέναι εἰς ἀ-
 ἀποκρύψαιμι.

Στίχ: 381. Θίντε μέμυκεν ἄλλος) 'Ο δὲ 'Ησιόδος ἐν "Ἐργ. καὶ Ἕμερ. Στίχ: 506.
 Μέμυκε δὲ γαῖα. καὶ ὕλη. Καὶ Στίχ: 509.
 Πάσα βοσκό τότε νήσιτος ὕλη.

Στίχ: 383. Κρόνος ὀκναλέος) 'Ο ἐντάυθα Κρόνος, ὁ τῶν Πλανητῶν ὑπέρτατος ἵτι
 κατὰ τῆς Ἀρεονομικῆς· ὑπὸ δὲ τῇ Ποιητῇ Frigida Stella, Ψυχρὸς Ἀστερ, εκ
 ἀφιλοσόφως προσείρηται, ως ἀπωτάτω ἡμῶν ἀπέχων ὑπὲρ τῆς ἄλλας. Ἀφει-
 να γαρ τὸν Κρόνον ἀπὸ γῆς οἱ Ἀρεονομεύτες Φασὶ, τιλ μέσιτα ἀπόσασιν, ὥστε
 9538. χιλιοσημορίοις τῆς τῇ 'Ηλίῳ μέσης ἀφ' ἡμῶν διασάσεως: Τετέσι, 285. ἥ
 286. μιλλιονίοις τῶν (ως ὀνομάζεται) Λόδκων. Τῇ μετ' αὐτὸν Διὸς 5201. χιλιο-
 σημορίος ἦτοι μιλλιον. 156. Λόδκων ἀπέχοντος· καὶ τῶν ἐφεξῆς ἥτισι δὴ καὶ ἕπ-
 ιτον· διὸν τῇ μὲν Ἀρεως χιλιοσημ. 1524: μιλλιον. δὲ λόδκων ὥστε 46. Τῆς δὲ Ἀφ-
 εροδίτης, χιλιοσημ. 723. μιλλιον. δὲ Λόδκ. 21. ἥ 22. Τῇ δὲ Ἐρμῆ, χιλιοσημ. 387.
 μιλλιον. δὲ Λόδκ. II. ἥ 12. ὥστε ἡμῖν τέτον κατὰ τὸ τριτημόριον ζεῖδον τῇ 'Ηλίῳ
 αποδίδασθαι, τῇ ὥστε 33. μιλλιον. Λόδκ. λεγυμένης ἀπέχειν. Τῆς δὲ Σελήνης
 τέως χιλιάσι Λόδκ. 90. ἥ τὸ πλέον 100 ἥ πεθετον, ἀπεχθέσης. Ἐκος οὐ τὸν
 Κρόνον ως πορφωτέρω τῶν Πλανητῶν ἀπάντων ἀφ' ἡμῶν μακρωμένον, ἀνα-
 τὸν αὐτὸν ἡμῖν καὶ ψυχρότατον.

"Η ἄλλως, ψυχρὸς ἐρεπται, Φασὶν, ὁ Κρόνος τῇ διωάμετ, ως, ἐξ ἥς τῇ πε-
 γματιώ λήξει, καὶ τοῖς ἐνταῦθα σώμασι πράσεως, πεφυκάς ἐσὶν ἐμποιεῖν. „Τέτο
 , δὲ,

Πρᾶτος τραχίων δὲ Νότος· κέχυται δὲ λαβρώτατον ὕδωρ.

380.

Θιντε ε μέμυκεν ἄλλος καὶ χθῶν, καὶ νήριτος ὑλη.

Ταῦτα ἄρα δειδίζειν, μικῆς δὲ καὶ ἄσρα δοκάζειν.

Τοῖς Κρόνος ὀπναλέος περ, καὶ Κυλλιώις Ἐρυῖς,

Ἐκπεριδινόντος Πόλοισχε κύκλα πλαιτάται.

Πρῶτα μὲν ἄλλα Θεάς ἀξέωθ', ἐπέτεια δὲ φένταιν

385.

Ἄγνη ἡ γῆκόμω Δημήτερι ἵρᾳ τελεντας,

Ποιητὸς ἐν χλοεοῖς, ἐπέκεν χαῖμ' ἀπολιγός,

Ηὐατά τ' Ἑλιος διδοῖ εῦδια, ἄσρος ἀρη.

Τῆμος πιότατοι τ' ἄριες, καύγ' οἶνος ἄρισος.

M 2

Τῆμος

„δὲ, εἰ παρὰ τῷ ἀπόστασιν μόνον, ἄλλα καὶ διὰ τὸ Ψυχροτέραν ἔχειν καθάσ-
„τὸν τὸν Ἀστέρα τῷ Φύσι, ὃ Παῦλος Φησὶν ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ἐν τῇ Ἐισαγωγῇ τῇ
„εἰς τῷ Ἀποτελεσματικῷ. ἄλλα γὰρ ὅτι μὲν ὁ τῷ Κρόνῳ Ἀστὴρ, πλέον ἔχει
„τῆς πιοτάτου ἐν τῷ Ψύχειν, καὶ Κλαύδιος Πτολεμαῖος ἐν τῇ τετραβιβλίῳ
„σιωτάξει, (Βιβλ. Α'. Περὶ τῆς τῶν Πλαισιῶν. Διώκμ.) ἀπεφίλατο. Προσέθετο
„δὲ, καὶ ὅτι μόνος ἀυτὸς τῷ σικεδεσποτείαν λαχῶν, καθόλεις μὲν φθοραῖς τῆς
„κατὰ Ψύχην αἵτιος ἐσίν. Ἰδία δὲ περὶ μὲν τῆς αὐθεάπτης (πρὸς τοὺς ἄλ-
„λοις) ὑγρῶν ὄχλησεις καὶ δισματισμός, καὶ τεταρταῖς ἐπισημασίαις ἐμ-
„ποιεῖ . . . περὶ δὲ τῷ τῷ αἴρεσι. κατάσασι, Ψύχη Φοβερᾷ, παγάδη, καὶ
„όμιχλώδη, καὶ λοιμικά,, κτ: (Βιβλ: Β'. περὶ τῆς Ποιότητος τῷ Αποτελέσματι.)
τὸ γερμῶν Ψυκτικὸν τῆς διάμεσος ἐπὶ τὸ μέγεθος τῆς αποσάσεως καὶ ἀυτὸς
ἀνάγει, Φάσκων: ἐν τῷ Α'. Βιβλ: ἐνθ: αἰνωτ:), ὅτι διὰ τὸ πλαισιον, ὡς ἐσικεν,
„ἄμα τῆς τε Ἡλίου θερμασίας, καὶ τῆς τῶν περὶ τῷ γῆς υγρῶν αναθυμ-
„ασεως, ἀφεσάναι.

Ἡ τελεταῖον Ψυχρὸς τῷ Κρόνῳ ὁ Ἀστὴρ ἐρηταὶ διὰ τὸ βραδύπορον, καὶ
ναθρόνπως, καὶ ναχελὲς τῆς περιελίξεως. Διὸ καὶ Αμερόγυς τὸ Ὁυιργιλίς,
Frigida Stella, Italisi, il pigro Saturno ήρμαλόσεν. ἐν δὲ τῇ σημειώσει (b)
τοσστὸν μόνον παρατετέρηκεν, ὅτι ἐνταῦθα: parla Virgilio delle Osservazioni
Astronomiche delle Stelle erranti; e distintamente del pasaggio di Saturno, lento-
fisimo più di tutti i Pianeti nel suo moto. Τοιγαροῦ καὶ ἡμῖν ἔδοξεν Ὁκναλέον
τὸν Κρέον προσεπεῖν διὰ ἀυτὸν γε τῷτο, διὰ τὸ ὑπὲρ τῷσι λαπτὸις ἀπανταφεῖται
Πλαιντῶν χρονιωτέραντε καὶ βραδύτεραν, τῷσι δοκεῖσιν, τῷσι κατ' ἀυτὸν, ἐκ-
περαινεθεῖ ἐτησίαν περιόδον. ὃς, ὁ Κρονίος καλεῖται ἐναυτός. Καὶ γαρ ΤοιΣελιώ
μὲν ἡ τῶν ἄλλων προσγειωτάτη, τῷσι ἀπὸ τῷ ἀυτῷ σημείῳ περιεροφίῳ ἐπὶ τὸ
ἀυτὸν τῷ Ζωδιακῷ, ἐν ἡμέρ. 27. καὶ ὥρ. χεδὸν 8. ἐξανύει. Ο δὲ τῷ Ερμῷ Πλαι-
νήτης, ἐν ἡμέρ. 87. ὥρ. 23. καὶ 15. 38". Ο δὲ τῷ Αφροδίτης, ἐν ἡμέρ. 224.
ὥρ. 14. καὶ 49. 20". Ο δὲ τῷ Ἡλίῳ, ἡ ὁ τῆς Γῆς (εἰ δ. καὶ) ἐν ἡμ. 365. ὥρ.
5. καὶ 48. 57". Ο δὲ τῷ Αρεως, ἐν ἡμέρ. 686. ὥρ. 22. 29". Ο δὲ τῷ Διὸς,
ἐν ἡμέρ. 4332. ὥρ. 12. καὶ 20. 9". Ο δὲ τῷ Κρόνῳ, ἐν ἡμέρ. 10759. ὥρ. 6. καὶ
36". Ως τὸν Κρονίκον ἐναυτὸν πεῖται τῷ λοιπῶν, Πλαιντῶν ξυμπάντων περιοδι-
κοῖς χρόνοις ἄμα ληφθεῖσι παρατεθέντα, εἴναι διπλασίονα χεδὸν τῷ παράτασιν.

Στίχ: Αὐτ: Καὶ Κυλλιώις Ἐρυῖς.) Οὗτος δὲ ὁ ὑπὲρ τῷ Σελιώ Φερόμενος ἐν
Πλαιντῇ καὶ τὸ τριτημόριον, ὡς ἐρηταὶ, τῆς Ἡλίου αποσάσεως αἴφ' ἡμῶν
ἀπέχων καὶ ἐν ἡμέρ: 87. καὶ ὥρ: 23. τῷ ἐαυτῷ τροχιῶν διεκπεραύμων. Κυλ-
λιώις δὲ προσηγόρευται, διὰ τὸ ἐν Κυλλιών σφι Αρκαδίας, ἐκ Διὸς καὶ Μαιάς,
ἢ Μαιάδος ("Ομηρ: ἐν "Τραγ.) τὸν Θεὸν γεννηθεῖαν, οὐ φέρει τένεμα.

Στίχ: 385. Πρῶτα μὲν ἄλλα Θεάς ἀξέωθ') "Ουτω δὲ καὶ Ησιόδος ὑπετίθετο ἐν Ἑργ.

Στίχ: 463.

„Ευχεθεῖ δὲ Διὸς χθωίω, Δημήτερι θ' ἀγνῆ,
„Ἐκτελέσθε βρέθειν Δημήτερος ιερὸν ἀκίνη.

Στίχ: 389. Τῆμος πιότατοι τῷ Αρεως) Καὶ τόδε τὸ ἔπος, πλινθόσον τῷ διαφορᾷ τῷ
εἶδος αὐτῆς, ἐπὶ λέξεως τῷ Ησιόδῳ ἐσίν. Ἐν Ἑργ. Στίχ: 583.

„Τῆμος πιότατοι τῷ αὔγες, καὶ οἶνος ἄρισος.

Στίχ:

Tunc somni dulces, densaeque in montibus umbrae.
 Cuncta tibi Cererem pubes agrestis adoret,
 Cui tu lacte favos, & miti dilue Baccho,
 Terque novas circum felix eat hostia fruges,
 Omnis quam chorus & Socij comitentur ovantes,
 Et Cererem clamore vocent in tecta: neque ante
 Falcem maturis quisquam supponat aristis,
 Quam Cereri, torta redimitus tempora quercu,
 350. Det motus incompositos, & carmina dicat.

Atque haec ut certis possimus discere signis
 Aestusque, pluviasque, & agentes frigora ventos,

Ipsē

Στίχ: 393. Πρὸς Μέλιτη Γλάρον) Ἡδὺς νὴ Δία, ὁ ἐκ γάλακτος, καὶ γλόκης, καὶ μέλιτος κυκεών. Τὶ δὲ γὰρ ὁ Ποιητής ἡμῶν, καὶ τὸν τῆς κράσεως λόγον ἔδεξεν.

Στίχ: 394. Καὶ τρίς Ἀγρὸν πέρι) Ἐν τέτοις ἡμῖν Ὁυργίλιος τὰς ὑπὸ τῶν Ἀγρομάντων παρὰ Ῥωμαίοις αὐγομένας Βάκχῳ τε καὶ Δημήτερι ἐνιαυσίνες τελετὰς ὑποδείκνυσιν, ἀς Ambarvalia ἐκάλενται, ab ambientis arvis. Καθ' ἀς δηλασθήσις Γεωργικοί, οἰασδήποτ' ἀντὶ ήλικίας τε καὶ τάξεως ἔσεν, εἰς ταῦτα σωισόντες, περιεισχων κύκλῳ τὰς Ἀγρές λιτανθόντες· καὶ τὸ θύμα προπέμποντες, ἀς οἱ παρὰ τῷ Καμπῷ ἐπὶ τῷ τῷ Πλάτεᾳ ἐυρέσθε:

, Ἕκολθόσια κατόπιν ἐπεφανωμένοι·

, , Γελῶν τες, ἐνθημέντες ἐκτυπάτο δὲ

, , Ἐμβάς γερόντων ἐνρύθμοις προβήμασιν·

, , Ορχεμένων τε, καὶ σκιρτώντων, καὶ χορδόντων·

Στίχ: 400. Ἀτέχνως) Ἐν αὐγοικικῇ δηλονότι τῷ αἴπλοτητι, τῶν χορῶν ὡς ἔτυχεν αὐγομένων.

Στίχ: 401. Σήμασι δήλοις.) Οὐτω γάρ δὴ καὶ Ἀρετος ἐν Φαινομένοις Στίχ: 10. καὶ:

, , Ἄυτὸς γάρ τάγε σύμπατ' ἐν ἀρσενῷ ἐτίξειν,

, , Ἀσρα διακρίνεις. Ἐσκέψατο δὲ εἰς ἐνιαυτὸν

, , Ἀσέρας, οἵ κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνοντες

, , Ἀνδράσιν ἀρσάν, ὅφρ' ἔμπεδα πάντας Φύωνται.

Κλαύδιος δὲ Πτολεμαῖος ἐν τῷ Β'. τῆς τετραβίλος σιωτάξεως, καὶ ἐπεζεργματικῶτερόν πως, οἷα εἰκὸς τὸν ἐκ προθέσεως γράφοντα, ἐπεξέρχεται τὰς τοιωτὰς Αἰεροσημίας, ἐξ ἃς ἡμεῖς ἐπιτεμόντες, τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνταῦθα τενόντων ἔσιν ἀ παραθίσομεν. Καὶ δὴ (ἐν τοῖς περὶ τῆς Ποιότητος τῷ Ἀποτελεμάτος) πολλὰ ἐκ τῶν Οἰκοδεσποτῶν τῶν Πλανητῶν αὖτὸς παρασημειεῖται συμβαίνοντα. Οἶον, ἐκ μὲν τῷ Κρόνῳ οἰκοδεσποτῶντος, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ψύχῃ Φοβερᾷ, παγάδῃ, καὶ ὅμιχλῳδῃ, καὶ λοιμοκάρῃ συμβαίνειν τε, καὶ σιωνεφίας, καὶ σόφους. Ἐτὶ δὲ νιφετῶν πλῆθος· καὶ περὶ ποταμών, ἢ θαλάσσας κονῶν καὶ μῶνας, καὶ σόλων ναυαγίας, καὶ δύσπλοιαν, κτ: Πρὸς δὲ τὰς Ηῆς γῆς καὶ πάσι ἔνδειαν καὶ σπάνια, καὶ απώλειαν, μάλιστα τῶν εἰς τὰς αἰνεγκαίας χρέας γνωμένων: ἥτοι ὑπὸ Κάμπης, ἢ Ἀκρίδος, ἢ κατακλυσμῶν ὑδάτων, ἢ ὅμβρου ἐπιφορᾶς, ἢ χαλάζης, ἢ τῶν τοιετῶν.

Ἐκ δὲ τῷ Διὸς Ηῶι κυρίαιν λαβόντος, τάναντιον, τῶν εἰς χρῆσιν αὐθεωπίνια δαψίλειάντε ἐμποιεῖθαι, καὶ πολυπληθίαν καὶ τιὼ τῶν αἴρεων κατάστασιν υγιεινῶι, καὶ πνεύματώδη, καὶ υγρῶν καὶ θρεπτικῶν τῶν ἐπργειών γίγνεθαι.

Ἐκ δὲ τῷ Ἀρεως, καύσωνας, καὶ πνεύματα θερμά, καὶ αὐομέσιας, καὶ ποταμῶν λειψυδρίαν, καὶ αὐαξηρέντες υγρῶν, καὶ τῶν ἐκ τῆς γῆς φυομένων καρπῶν σπάνια, καὶ φθοράν.

Ἐκ

Τῆλος νήδυμος ὑπνος, ιδ' ξυσκια δρεα μακρά.
Ἄγρος καὶ νεολαίας ἀγνωὶ Δημήτερα τῆμος
Σωσοὶ ἔη τίστα· ὁ δ' αὐτὸς τοῖσδε κέραρε
Πρόσθις μέλιτι γλάγος, ηδὲτε γλύκνος ξιωεπιμίσγων.
Καὶ τοὶς ἀγρὸν πέρι, ἕστι τεθηλότα, θῦμα προπέμπειν.

Αἰσια πασιδίη τε ἐπιδάξαιν σιχόοντας,

390.

Σφέσι τε κεκλουμένης ἥκειν Δημήτερό ἐπ' οἴκας.

Μηδὲς δ' ἄρ δρεπάνιω, καὶ ὠραῖοις περ ἐγσι,

Πρόσθις ἀγέτω σάχυσιν, πρὸν κεν Δημήτερι ἀγνῆ,

Στρεπτοῖς σεψάμενον κροτάφει, τοῖς ἐκ δρυὸς ὅξοις,

Οὐρανοῖς κροτέειν τε ἀτέχνως, ηδ' ἔπει ἄδειν.

395.

Ως δὲ τάδ' οὗ ἔχειν συμβάλλειν σῆμασι δήλοις,

Καύματά τ', οὐρανοῖς τε, κρυόεντας ἀτάρτας,

400.

Αυτὸς

Ἐκ δὲ τῆς τῆς Ἀφροδίτης, ἐναερίας, αἰθρίας, καὶ υἱάτων γονίμων δακτυλίας ἐπομβίας, καὶ τῶν τῆς γῆς καεπῶν δακτύλεων, καὶ σφρίαν, καὶ ὄνησιν.

Ἐκ δὲ τῆς Ἐρμῆς, πιθμάτων ἀτάκτων, καὶ ὁξέων, καὶ ἐμεταβόλων κινήσεως, καὶ βρευτῶν, καὶ πρητήρων, καὶ κασμάτων, καὶ αἰραπῶν ἀποτελέστεις.

Προσιθησίς δὲ καὶ Ἡλιοσημένας τοιάσδε: Καθαρὸς γάρ, Φοτὶ, καὶ ἀνεπισκότητος, καὶ ἀνέφελος ἀνατέλλων, ηδ' διώνων ὁ Ἡλιος, ἐνδιενῆς κατατάσσεως ἐσὶ δηλωτικός. Πρωκίλον δὲ τὸν κύκλον ἔχων, ηδ' ὑπόσπυξιν, ηδ' ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἀποπέμπων... η τὸ λεγόμενα Παρήλια νέφη ἐξ ἐνὸς μέρες ἔχων. η ζήματα νεφῶν ὑπόκιρρα, καὶ ὡσεὶ μακραῖς ἀκτῖνας καταμηκιώων, αἰέμων σφοδρῶν ἐσὶ σημαντικός. Μέλας δὲ, ηδ' ὑπόχλωρος ἀνατέλλων, ηδ' διώνων μετὰ σωγεφίας. η Αἰας ἔχων περὶ αὐτὸν καθ' ἐν μέρος, ηδ' ἐξ αἰμφοτέρων τῷ μερῶν Παρήλιας νέφη, καὶ ἀκτῖνας ὑπώχρεις, ηδ' μέλανας, χειμώνων καὶ ὑετῶν ἐσὶ δηλωτικός.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἐκ τῆς Σελινῆς παρασημεῖται, ὅτι λεπτὴ καὶ καθαρὰ δύσα, ἐνδιενῆς κατασάσσεως ἐσὶ δηλωτική. Λεπτὴ δὲ, καὶ ἐρυθρὰ, καὶ ἔλον τὸν τῆς ἀφωτίσθι κύκλον ἔχεσσα διαφανῆ καὶ ὑποκεκινημένον, ἀνέμων σημαντική. Μέλαινα δὲ, ηδ' ὠχρά, ηδ' παχεῖα, χειμώνων καὶ ὅμερων δηλωτική. Καὶ περὶ τῶν Σελινίων δὲ, εἰ μὲν μία εἴη Ἀλας, καὶ ἀυτῇ καθαρὰ, καὶ ἡρέματα ὑπόμαρτυνομένη, ἐνδιενῆ. Εἰ δὲ δύο, ηδ' τρεῖς εἴην, χειμώνας δηλεῖσι. Καὶ εἰ μὲν ὑπόκιρροι, καὶ ὡσεὶ ἐρέθηγμέναι, τὰς διὰ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων. Εἰ δὲ αἰχλυώδεις καὶ παχεῖα, τὰς διὰ διόχλωροι, καὶ μέλαιναι, καὶ δηγγυμέναι, τὰς διὰ αἰμφοτέρων. καὶ ὅσων ἂν πλείσταις, τοσάτω μείζνας. Ταυτὰ δὲ φητέονταν διδάσκεις καὶ ἐπὶ τῶν ἀλώνων τῶν περὶ τὰς πλανωμένους, καὶ τὰς τῶν ἀσπλανῶν λαμπρούρεις, καθορωμένων.

Ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς μερικῆς πρὸς τὰ κατατήματα τῶν Ζωδίων Φύτεως, τοιᾶντας ἀτίας ὑποτίθησον· οἵστις ὅτι τῇ Κριτῇ, τὸ μὲν καθόλος, βροντῶδες, καὶ καλαξῶδες· τὰ δὲ προηγγέμενα ἐμβρώδη, καὶ ἀνεμώδη· τὰ δὲ μέσα, σύκρατα· τὰ δὲ ἐπόμενα, καυσωδή.

Τὰ δὲ Ταύρους, τὸ μὲν καθόλος, ὑπόθερμον· τὰ δὲ προηγγέμενα, σεισμώδη, καὶ πνευματώδη, καὶ ὄμιχλωδή· τὰ δὲ μέσα, ύγρα, καὶ ψυχρά· τὰ δὲ ἐπόμενα, πυρώδη, καὶ κεραυνῶν καὶ αἰραπῶν ποιητικά.

Τῶν δὲ Διδύμων, τὸ μὲν καθόλος, ἐνδιον καὶ θερινὸν· τὰ δὲ προηγγέμενα, πνιγώδη, καὶ σεισμοποια, καὶ αἰχλυώδη· τὰ δὲ μέσα, σύκρατα· τὰ δὲ ἐπόμενα, πνευματώδη.

Τὰ δὲ Καρκίνων, τὸ μὲν καθόλος, εὔδιον καὶ θερινὸν· τὰ δὲ προηγγέμενα, πνιγώδη, καὶ σεισμοποια, καὶ αἰχλυώδη· τὰ δὲ μέσα, σύκρατα· τὰ δὲ ἐπόμενα, πνιγώδη λοιμικά· τὰ δὲ μέσα, σύκρατα· τὰ δὲ ἐπόμενα ἀνικμαὶ καὶ φθοροποια.

Ipse Pater statuit, quid menstrua Luna moneret:
Quo signo caderent Auctri: quid saepe videntes,
355. Agricolae, proprius stabulis armenta tenerent.

Continuo ventis surgentibus, aut freta ponti
Incipiunt agitata tumescere, & aridus altis
Montibus audiri fragor, aut resonantia longe
Littora misceri, & nemorum increbescere murmur.
360. Jam sibi tum curvis male temperat unda carinis,
Quum medio celeres revolant ex aequore mergi,
Clamoremque ferunt ad littora, cumque marinae
In sicco ludunt fulicae, notasque paludes
Deserit, atque altam supra volat ardea nubem.

Saepe

Tης δὲ Παρθένος, τὸ καθόλον, διῆγον, καὶ βροντῶδες· τὰ δὲ προπύγματα,
θερμότερα καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, ἔυκρατα· τὰ δὲ ἐπόμενα ύδατώδη.

Τῇ δὲ Συγγά, τὸ καθόλον, τρεπτικὸν καὶ μεταβλητικὸν· τὰ δὲ προπύγματα,
έκρατα· καὶ δὴ καὶ τὰ μέσα· τὰ δὲ ἐπόμενα, ύδατώδη.

Τῇ δὲ Σκερπίου, τὸ μὲν καθόλον, βροντῶδες, καὶ πυρῶδες· τὰ δὲ προπύγματα,
νιφετώδη· τὰ δὲ μέσα, ἔυκρατα· τὰ δὲ ἐπόμενα, σεισμώδη.

Τῇ δὲ Τοξώτου, τὸ μὲν καθόλον, πνευματῶδες· τὰ δὲ προπύγματα, διῆγα·
τὰ δὲ μέσα, ἔυκρατα· τὰ δὲ ἐπόμενα, πυρῶδη.

Τῇ δὲ Αἰγάκεω, τὸ μὲν καθόλον, κάθυγον· τὰ δὲ προπύγματα καυτώδη,
καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, ἔυκρατα· τὰ δὲ ἐπόμενα, ὅμβρων κινητικά.

Τῇ δὲ Τρισχόου, τὸ μὲν καθόλον, ψυχρὸν, καὶ ύδατῶδες· τὰ δὲ προπύγματα,
κάθυγος· τὰ δὲ μέσα, ἔυκρατα· τὰ δὲ ἐπόμενα, πνευματώδη.

Τῶν δὲ Ἰχθύων, τὸ μὲν καθόλον, ψυχρὸν, καὶ πνευματῶδες· τὰ δὲ προπύγματα,
ἔυκρατα· τὰ δὲ μέσα, καθυγρα· τὰ δὲ ἐπόμενα, καυτώδη.

Ἐπὶ τέτοιοις καὶ τῶν ἀλλων Ἀπλανῶν, τῶν κατὰ τι πλῆθος σωγγυροῖς
ταν., παρατηρεῖν ἐκπαιδεύει τὰ χρώματα καὶ τὰ μεγέθη, ἐν τοῖς περὶ Μετεώρων
σημασίαις. Λαμπρέστεροι γάρ (Φησὶ) καὶ μείζονες ὁρῶμενοι παρὰ τὰς
σωήθεις φαντασίας, εἰς ὄποιονδήποτε μέρος ὄντες, αὐτέμ τε τοῦτο τοῖς
τόποις διασημάνεσθαι. Ουμιλία ἀλλὰ τῶν ἴδιων νεφελοειδῶν συστρεψῶν, οἷον τῆς
Φάτνης, καὶ τῶν ἴσμοίων, ἐπάν, αἰθρίας ὕστος, αἱ συσάστες αἴμασυραι, καὶ πα-
σαὶ ἀφανεῖς, ή πεπαχυμέναι θεωρῶνται, φορᾶς ύδατων εἰσὶ δηλωτικαὶ· καὶ
θαρραὶ δὲ καὶ παλλόμεναι σωμαχῶς, σφοδρῶν πνευμάτων. Ἐπαύν δὲ τῶν ἀτέρων
τῶν παρὰ ἐκάτερα τῆς Φάτνης, τῶν καλυμένων ὄνων, οἱ μὲν Βόρεος ἀφαίς
γένηται, Βορέαν πνέουσεν σημαίνει· οἱ δὲ Νότιος, Νότον.

Καὶ αἱ τῶν Κομπτῶν δὲ (Φησὶ) συσροφαὶ πάντοτε ἀυχμὸς καὶ ἀνέψ
προσημαίνονται. Λί δὲ Διεκδομαὶ, καὶ οἱ Ἀκοντισμοὶ τῶν Ἀσέρων, εἰ μὲν ἀπὸ
μᾶς γίνοντα γωνίας, τῶν ἀπὸ ἐκείνης ἀνεμον δηλῶσιν. Εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐναντίων,
ἀκαταστασίαν πνευμάτων. Εἰ δὲ ἀπὸ τῶν τεσσάρων, πάντοις χειμῶνας,
μέχρεις αἰραπῶν, καὶ βροντῶν, καὶ τῶν τοιέτων. Ωσάυτως δὲ καὶ νέφη, Πό-
κοις Ερίων ὄντα παραπλήσια, προσδηλωτικὰ ἐίσιται χειμώνων. Καὶ ἵρ-
δες δὲ, χειμῶνας μὲν ἐξ ἐυδίας πηλῶσιν, ἐυδίαν δὲ, ἐκ χειμῶνος.

Οἱ δὲ ἀυτὸις καὶ μετὰ τὸ Δ': τῆς Συγγραφῆς, ἐν τῷ Βιβλίῳ ὡπερ ἐπιγρα-
φιῶ ἔθετο, Καρπός: Οἱ διάτλοντες, Φησὶ, δηλῶσι ξηρότητα Ἀσέρων καὶ εἰ μὲν
αἱ φέντες μέρες φέρονται, τὸν ἀπὸ ἐκείνης τῆς γωνίας ἀνεμον· οἱ καὶ αὐτέρευ-
τελεγε περὶ τῶν Διεκδομῶν, καὶ τῶν Ἀκοντισῶν τῶν Ἀσέρων.) Εἰ δὲ εἰς διάφορα
μέρη φέρονται, ύδατος ἐλάτιστον, καὶ ἀκαταστασίαν αἴρον· καὶ, (οἱ δὲ τελό-
ταιον ἐνταῦθα προτίθησι) τὸ θαυμαῖον, ὅτι καὶ σρατευμάτων ἐπιδομάς.

'Αλλα

51

Ἄλλος Ζδὺς σήριξε Σελιώω τάντα προφάνειν.

Τέσσερα δ', οἷς Νότων καταπάνεται ἡς τε βίητε·

Τίττε νομδὺς δ' ὄρόων, σαθμὸν πάρα πῶν πελάζοι.

405.

Αυτίκα ἐγρομένων ἀνέμων, πορφυροῖς ἐπὶ πόντῳ

Ἄλλος τε σαλδυομένη οἰδάνει· καὶ κορυφὴ δὲ

Οὔρεος ἄκρα τρηχὺ βοᾶσιν· ἀτὰρ μακρόθεν γε

Ἀπεταὶ τ' εἰνάλιοι ῥὰ βρέμουνται, καὶ αὐγιαλοίτε·

Σμερδαλέον πνοιῆσι δὲ μυάετ' αἴα καὶ ὑλη.

410.

Τῆμος δ' ὅτι καλῶς ὑποέκει νήεσι κῦμα,

Εὖ δ' ἀλὸς Αἴθυια χέρσον πάλιν αἱμφιποτῶνται,

Οὖν κατ' ηἵονα κλάζεσαι· καὶ δύτε δὲ Κέπφοι

Πούσδωσιν παρὰ θῖνα πολυφλοίσεοι θαλάσσης·

Καὶ δ' ἀν' Ἐρωδίος ὑψι, ὑπὲρ νέφεα πτερὸν αἴρη,

Λεμνας τ' ἐκπρολιπῶν γε, ἔλητε σωήθεα ἀντῷ,

415.

N 2

Ταρφέα

Ἄλλα ταῦτα μὲν Κλαύδιος ὁ Πτολεμαῖος περὶ τὰ συμβαίνοντα τῇ φύσει πάντα αἰταλαιπώρως Φιλοσοφῶν, καὶ οἷς, βὲτε τῷ ἀρχιλίῳ τοις προσῆκε, τὰς περὶ τῷ γῇ μεταβολὰς τε καὶ ἀλοιώσεις καὶ πάθη, τοῖς Ἀρεασιν ὡς αἰτίαις προσαναγράφων. Οὐεν δὲ θαυμάζειν οἷμα δεῖν, εἰ καὶ Ήσίοδος, καὶ Ἀρετος, καὶ ὁ ἡμέτερος ὁδε Οὐιργίλιος τοῖς τοιαύταις ἀδίλιοις τελεσματικαῖς κατεχεόσαντο προσημασίαις. Εἰ γὰρ τοις αἰδοῖς πολλὰ ψεύδειαν ἐθέται, πολλῷ δὴ μᾶλλον πιθανολογεῖν τὰ Ισιᾶντα καὶ εἰκοτολογεῖν αὐτοῖς ἐξεῖται διὰ τῶν πόμοιν.

Στίχ: 406. Αυτίκα ἐγρομένων ἀνέμων) Καὶ Ἀρετος δὲ ἐν τοῖς Φαινομένοις. Στίχ: 918.

„Σῆμα δέτοι ἀνέμοιο καὶ οἰδαίνεται θάλασσα

„Γρυνέθω, καὶ μακρὸν ἐπ' αὐγιαλὶ βοῶντες,

„Ἀπεταὶ τ' εἰνάλιοι, ὅπότε έυδιοι ηχήεσσαι

„Γίγνονται, κορυφαὶ τε βοῶνται βρέος ἄκραι.

Στίχ: 412. Εὖδ' ἀλὸς Αἴθυια. Παρεσημιώτεο καὶ τάντα Ἀρετος. Στίχ: 927.

„Πολλάκις δὲ αὐγιαλὸς Νησαὶ, καὶ εἰν ἀλὶ δίνας

„Αἴθυια χερσαῖς τιάσονται πλευρύεσσι.

„Ἄι μὲν δὲν Λίθυια ὅταν δύωσι, κάκισος οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέστιν . . .
„ἔτι γαλλιῶν δόσης δὲ τολμᾷ πρεσίενα, φοβημένη τὰ θαλάσσια ζῶα. Χειμῶν
„ναὶ δὲ προσορωμένη προέρχεται, τῶν ἄλλων ζῶων ἐν ταῖς καταβύσεσιν δύτων.
(Βαρβῆν ἐν Λεξ.) Οὐεν καὶ ή Παρειμία: Αἴθυης ὑπὸ πτερύγεσι λύειν πείσματα νηὸς ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐαθοῖς στωνοῖς δῆλοι: πλέειν ἐπιβαλλομένων. Σημείωσα
δὲ, δῆτι τρία Οὐιργίλιος ἐντάυθα αναφέρει θαλασσίων εἴδη πλιωῶν, δι' ᾧν κλύδων ἐσόμενος προσημαίνεται. Τὸ μὲν, δὲ Mergum ή Ρωμαίων σίδε φωνή, α
mergendo, παρεῖτο ἐν ὑδασι καταβύειδαι, δῆτεν δὲν τραφοῖ. Εἶπεις δὲν αὐτὸν ἐπὶ λέξεως ἐξελλιώσαι βεληθεῖς, Καταδύτιων· ἦ, ὡς Ἀρετος: Δίναι Αἴθυια ἐπεν· ἦ ἄλλως, Κόλυμβον, καὶ Κολυμβίδα, ὡς τίνες ἐκάλεσσαν, ποιὸν δύνεον εἶναι τῷ κολυμβίδεις ἀποδεδωκότες. Τὸ δὲ, Fulicam ἐπεν ο Ποιητῆς·
ἐπερ, οἱ μὲν δῆτι ο Πώξη καλέμενος ἐσι, φασὶν· οἱ δὲ, ὡς αὐτὴ δὴ ή Αἴθυια.
Τὸ δὲ τρίτον Ardum, τὸν Ἐρωδίον, ἦ κατ' ἄλλος τὸν λεγόμενον Κέπφον.
Ἄλλ' ἐπιεικῶς οι Συγγραφεῖς τάντα σωήχεαν, ἄλλοι ἄλλως κατοιομάσαντες.
Αυτοὶ δὲ ἀδε, τὰ περὶ ὃν καὶ τοῖς παλαιοῖς τῶν ἡμετέρων ἐγένετο λόγος ὑπερέμεθα, μηδόλως τῆς τε Ποιητᾶ ἐννοίας δοκεῦτες αποδίδασθα.

Στίχ: 413. Καὶ δέ τε δὲ Κέπφοι) Ορις τῶν θαλασσῶν ὁ Κέπφος, Λαροειδής ἐξίν, η
αὐτὸς ο Λάρος, δι' ὀλιγοσαρκίαν κεφός, μετὰ τραχυφωνίας κραύγασσος·
ἀφεῷ θαλασσῶν σιτέμενος, καὶ διὰ τὸ ἀφεῷ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλιέων πρεσφερο-
μένος αὐτῷ ἐυχερῶς αὐγρούμενος. Διὸ καὶ η παροιμία Κέπφος ὀνόμασε τὸς
ἐνθεῖς, καὶ ἀλογίστης, καὶ κεφόφρενος. Καὶ Κεπφεδαὶ δὲ λέγεται εἰώδαμεν,
τὸς διὰ φρενῶν ἐπιστρομένων κεφότητα.

Στίχ: 415. Καίκεν Ἐρωδίος) Τρίας Ἐρωδίῃ γένη (Βαρβῆν. ἐν Λεξ.) Πελλὸς, δις η ἀρκαΐδη
ἐσι· Τὸ δέ Πελλὸν, φαιὸν ἐσι χρῶμα, ἐμφερὲς ὃν τῷ πελλὸν.) Πύγαργος,
θε

365. Saepe etiam stellas, vento impendente, videbis
Praecipites coelo labi, noctisque per umbram
Flamarum longos a tergo albescere tractus.
Saepe levem paleam, & frondes volitare caducas,
Aut summa nantes in aqua colludere plumas.
370. At Boreae de parte trucis cum fulminat, & cum
Eurique Zephyrique tonat domus; omnia plenis
Rura natant fossis, atque omnis navita ponto
Humida vela legit. Nunquam imprudentibus imber
Obfuit: aut illum surgentem vallibus imis
375. Aeriae fugere grues, aut bucula coelum
Suspiciens, patulis captavit naribus auras;
Aut arguta lacus circumvolitavit hirundo,
Et veterem in limo ranae cecinere querelam.
Saepius & tectis penetratibus extulit ova
380. Angustum formica terens iter: & babit ingens
Arcus, & e pastu decedens agmine magno,

Cor.

θεος ἐν σιωποῖσις (Φασὶν) αἰμορέαγεῖ δί' ὁρθαλμῶν. „Ο Πύγαργος δὲ εἴδος ἵσιν
„Αετῷ (Ισαάκ Φησὶν ὁ Τξίτζ. ἐν τοῖς εἰς τιὼν Λυκόφρ. Ἀλεξ. Φέζηγ.) Τὸ γὰρ
„Μελάμπυγον, καὶ Πύγαργον, εἴδη Αετῶν κατ' Αρχίλοχον· αὐτὸς δὲ καὶ αἱ
„παῖδες Πύγαργος.,, Καὶ τρίτος δὲ ὁ Αφροδίσιος Ἐρωδίος. Ισόρητοι δὲ τὸν Ἐρω-
δίον σικέσιν μάλιστα εἴναι τοῖς περὶ Σκάμανδρον Ἐλώδεσι τόποις. Καὶ Ιων δὲ
απὸ τὴν Ἐλώδειαν γίνεται Ἐλέδιος. καὶ τροπῇ τῇ συμφώνῃ, καὶ ἐκτάσει τῇ φυ-
νήντος, μεθ' ὑπογεαφῆς τῇ Ερωδίῳ, ως ἐν "Ἐλεσι διάγων. (Βαρζίν. Λεξ.)
Οἱ δὲ απὸ τὴν Ἐρώδην, Ἐρωτίδιος, καὶ αποβολῇ τῇ τὸν Ἐρωδίον, καὶ Ἐρωδίος,
καὶ Ἐρωδίος κατὰ τόνον ὄξων, ως Λίγυτίος, καὶ χαραδρίος. Περὶ δὲ τῆς ἐκ
τῆς Ἐρωδίου ἐπισημασίας τῇ ἐν Αέρι κατασήματος, καὶ Αρετος Στίχ: 922
„Καὶ δὲ ἀν ἐπὶ ξηρῶν ὅτε Ἐρωδίος δὲ κατὰ κάσμον
„Ἐξ αὐλὸς ἔρχονται, Φωνῇ περὶ πολλὰ λεληκάσι
„Κινυμένης κε θάλασσαν ὑπερφορέσιτο αὐτέμοιο.

Στίχ: 417. Ταρφέα κινυμένης δὲ αὐτέμοιο) Καὶ τοῦτο ἐκ τῶν Ἀράτων Στίχ: 935.

„Καὶ διὰ νύκτας μέλωνται δὲ αἰσέρες αἰσσωσι
„Ταρφέα, τοὶ δὲ ὅπιθεν δύμει ὑπολιθωκαίνωνται

Στίχ: 420. "Ε.Δ' ὅτε κάκχυρα! Διὰ τῶν αἰχύρων τε καὶ πετάλων καὶ πτίλων τὰς Πάπ-
πες ἐξέφρασεν ὁ Ποιητὴς ήμῶν, καὶ τὰ Γήρεα, η Γήρεα, τὰ παρὰ Λέατον
Στίχ: 930.

„Ηδη καὶ Πάπποι λαβκῆς γῆρεσον αἰκάλης
„Σῆμη ἐγένονται αὐτέμοι, καθῆσις αὐλὸς ὀππότε πολλοὶ
„Ἀκρού ἐπιπλέασοι

Γήρεα δὲ τὰς τῆς αἰκάλης ἐξανθίματα, ἀτίνες Πάππες ὄνομάζονται. Πάπποι
δὲ οὐδὲ idία καὶ τρίχες τῆς κάτω γέννυσι, ωστε τῆς αὖτων Μύσακες. Μήπο-
τε δὲ Γήρεα λέγεται, παρα τὸ ἐξανθίματα τέως εἰς γῆν δέσι;

Στίχ:

Ταῦθεν κινυμένη δ' ἀνέμοιο, ἐπόψεαι αἴφνης,
Καὶ διὰ νύκτα μέλαναν, ἀτ' ἀσέρας αἰδοντας,
·Ρυμοὶ τοὶ δὲ ὅπιαδ' ὑπολόγιανοιτο σέλασιν.
·Εἰσέν ἔτε χ' ἄχυρα κῆφα, χαμαὶ τε πετῆα πέτηλα,
Εἰσέν ἄρ' ἵπλαμενα σροφάδων ἀμφ' ἡερέθωνται
·Η κατ' ἄκρα ὕδατος πτίλα, σῆμ' ἐγένοντ' ἀνέμοιο.
·Αὐτὸν δὲ αἱράπησιν ἀπιώνος ἐκ Βορέαο,
·Ἐκ δ' Ἔυρος, ἢνε Ζεφύρος, βρονταὶ παταγῶσι,
Πάσσοι ἀεράραντι ὄρυχαὶ τότε ὕδασι πλεῖαι.
Στᾶλε δὲ ναυτίλος ὑγράπερ ίσια πᾶς ἀνὰ πόντον.
Οὐκοις Φραζομένοις ὑετὸς ποτε πῆμα εἴθηκεν.
·Η γὰρ ἐπερχομένης Γεοάνων σίχες ἄγνε ἀπέδραν,
Τεῖναν δὲ εἰς αέρα πλερύγων μένος ὑψιπετῆες.
·Η βῆς ὄυρανὸν εἰς ἀνιδοῦσ', ὁσφωμένη τε,
Πεπλαιμένοις μυκήτησι, νοτηρᾶς ἥθετο ἄυρης.
·Η περὶ λίμνης δηθά χελιδόνες αἰοσονται.
·Η Γυρῖνοι τῷ πάρος ἀδικίᾳ βοάσι.
Καὶ κοίλης Μύρμηκες ὄχης ἔξι, ὥεα πάντα
Θεῖαν ἀπιώγηκαντο, ὅδον σεινὴ παριόντες.
Καὶ μέγα δὲ ἄρ πιε τόξον· ἐπέτε άδια κορέσαντο.

420.

425.

430.

435.

Ἄυθις

Στίχ: 423. Ἀπιώνες ἐκ Βορέαο) Καὶ τέτοις τὰ τᾶ Αράτες παραθετέον: Στίχ: 942

,, Αυτὰρ ὅτ' ἔξι Ἔυροιο, καὶ ἐκ Νότης ἀεράπησιν,
,, Λλοτε δὲ ἐκ Ζεφύρου, καὶ ἀλλοτε παρ' Βορέαο,
,, Δὴ τότε τις πελάγες ἐν δεύτερος ναυτίλος ἀνηρ.

Στίχ: 428. Γεράνων σίχες). Οὐτω δὲ καὶ Αράτος Στίχ: 1040.

,, Οὐδὲ ὑψες Γεράνων μακραὶ σίχες ἀυτὰ κέλσισσε
,, Γεννονται, σροφάδες δὲ παλμηπετὲς ἀπονέονται.
Ομηρος δὲ Ἰλιάδ. Γ. Στίχ: 3.
,, Ήτεπερ κλαγγὴ Γεράνων πέλεις φρανόθι πρὸ.
,, Λίτ' ἐπεὶ οὐν κεμῶνε φύγον, καὶ αὐθέσφατον ὅμερον,
,, Κλαγγὴ ταύγε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο δοάων.

Στίχ: 430. Η βῆς ὄυρανὸν εἰς ἀνιδεστα) Ο δὲ Αράτος Στίχ: 963.

,, Καὶ βόες ἥδη τοι πάρος ὕδατος ἐνδίοιο,
,, Οὐρανὸν εἰς ανιδόντες τοπ' αἰθέρας ωσφρέσαντο.

Στίχ: 432. Η περὶ λίμνης δηθά χελιδόνες αἰοσονται) Καὶ Αράτος αὐταῖς λέξεσι

Στίχ: 953.

,, Η λίμνης περὶ δηθά χελιδόνες αἰοσονται.

Στίχ: 433. Ηε Γυρῖνοι) Ο δὲ Αράτος: Στίχ: 955.

,, Ημᾶλλον δειλαὶ γενεαὶ ὕδρεοισιν ὄνειαρ,
,, Αυτόθεν ἔξι ὕδατος πατέρες βοώσι Τυρίνων.

Αλλ' οι Γυρῖνοι, ἥτοι οἱ κυφοὶ καὶ ὑπόκυροι Βάτραχοι, τίνα ποτ' οὖν ἀλλιν αἰσκίνην αἰπολοφύρεσθαι ἔχοιεν, η λιόντη τῶν Μυῶν ὑπέτησαν, λιόντην ὁ τῆς Βατραχομορφαχίας Πατῆρ ἐραψώδησεν;

Στίχ: 434. Καὶ κοίλης) Καὶ ὡδὲ δὴ τὸ ὄλον ἔπος, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἡμιτίχιον, ἐδέησεμοι, ἔξι αὐτῷ πρὸς λέξιν αντιγράψαμεν τᾶς Αράτες, τὸν Οὐραγίλιον μεταφράζαντι. Οὐτω γαρ Αράτος Στίχ: 965. αὐχεις ιῶται καὶ οεραίταις.

Στίχ: 436. Καὶ μέγα δὲ ἄρ πιε τόξον.) Ὅτε δηλ: τᾶς τέξι, τῆς Θαλάσσης ἴποτες γέσης, τὰ πέρατα, οἷον καταδύθαι δοκεῖ ἐν τοῖς ὕδασι.

Στίχ:

Corvorum increpuit densis exercitus alis.

* Jam varias pelagi volucres, & quae Asia circum
Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri,
Certatim largos humeris infundere rores,
Nunc caput obiectare fretis, nunc currere in undas,
Et studio incassum videas gestire lavandi.

** Tum cornix plenâ *.* pluviam vocat improba voce,
Et sola in sicca secum spatiatur arena.

390. Nec nocturna quidem carpentes pensa puellae
Nescivere hiemem: testa quum ardente viderent
Scintillare oleum, & putres concrecere fungos.

Nec minus ex imbri soles, & aperta serena
Prospicere, & certis poteris cognoscere signis.
Nam neque tum stellis acies *.* obtusa videtur,
Nec fratriis radiis obnoxia surgere Luna;
Tenuia nec lanae per coelum vellera ferri.
Non tepidum ad solem pennas in littore pandunt.

Dilecta

* Jam variae.

** Tum.

. Rauca

. Obtunsa.

Στίχ: 437. „Κοράκων ἔθνη) Ἀρατος δὲ Στίχ: 972.

„Δήποτε καὶ γενεαὶ Κοράκων, καὶ Φῦλα Κολοιῶν,
„Τύδατος ἐρχομένου Διὸς πάρεστι σῆμ' ἐγένοντο.

Καὶ μικρὸν δὲ κατατέρω ἔτι ὁ αὐτὸς Στίχ: 975.

„. Καίπε Κόρακες δίξις σαλαγμὰς
„Φωνὴ ἐμιμήσαντο, σὺν ὑδατος ἐρχομένου
„Ηποτε καὶ κράζαντε βαρεύη δισάκι φωνῇ
„Μακρὸν ἐπιφύσιδος τιναξάμενοι πλερὰ πυκνά.

Στίχ: 440. Καῦσρίς ἀμφὶ δέεθρα) Οὐτως ἐκ τῶν Όμηρος, Ιλ: Β. Στίχ: 459.

„. „Ἐθνεα πολλὰ

„Χιλῶν, ή Γεράνων, ή Κύκνων δελιχοδείρων,
„Ἀσίων ἐν λειμῶνι, Καῦσρίς ἀμφὶ δέεθρα.

Ο δέ τοι Καῦσρος ποταμὸς Λυδίας, ἀπὸ Καῦσρος ύψη Πενθεσιλείας τῆς Ἀμαζόνος, καθὰ καὶ Εὐσάθ. ἐν Ιλαδ. Β. Οι δέων ἐφέρετο ἐν λειμῶνι Ἀσίων ουμενούν Ασιανῶ δηλονότι, ὡς ἄντις υπολάβοι τῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν. Άλλα τῷ Λαμῶνι, ὃς Ἀσίας τινὸς αὐδρὸς ὄνομα ἐπιφανεῖς κήῆμα ἐγένετο.

Στίχ: 442. Σπεδῇ . . . ἐπιχθύμενος ἔρσας.) Ο δὲ Ἀρατος Στίχ: 951.

„Ποτάκι λιμνῶναι, ή εἰνάλικη ὄργιθες,
„Απλησον κλύζονται ἐνιέμεναι υδάτεσιν.

Στίχ: 447. Λακέρυδα Κορώνη) Ο δὲ Ἀρατος Στίχ: 958.

„Ηπά καὶ λακέρυδα παρ' ηύνη πρόσυχάσῃ,
„Χέματος ἀρχομένης χέρσῳ υπέκυψε Κορώνη.
„Ηπά καὶ ποταμοῦ ἐβάψατο μέχρι παρ' ἀκρες
„Ωμος ἐκ κεφαλῆς, ή καὶ μάλα πᾶσα κολυμβᾷ.
„Η πολλὰς ἐφεταὶ παρ' υδωρ παχέας κράζουσα.

Στίχ: 452. Σπινθῆρες τὸ ἀφίενται, αὖτις δὲ ἐγένοντο μύκητες.) Οὐδὲ τόδε ἄλλοθι ποθεν εἰληφθαὶ δοκεῖ, ή ἐκ τῶν Ἀράτων. Στίχ: 985.

, H

Αὔτι παλιμπετέως Κοράκων ἔθνη σροφάονται,
Οξὺ τ' ἐπιφρόιεσσι τιναξάμενοι πλερὰ πυκνά.
Ηδη κ' ἀναλίων πετεωῶν ἄπλετα Φῦλα,
Η ὅσα ἐν λειμῶσι, Καῦσοίς ἀμφὶ δέεθρα,
Σφίσι νοικὴ διφάωσι, τὰ δὲ ὄψεαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
Σπερδῇ διψαλέως νώτοις ἐπιχόμενα ἔρσας.
Καὶ νιᾶ μὲν δὰ κάρη ὑποβούχια ὑδασι διῶται,
Νιᾶ δὲ αὖ παρμείσοντα ύγρας διὰ κῆμα κελδύζει,
Κοραπνὰ τε κλιζόμενα πλερυγίζεται ὡς λοέσαθαι.
Τῆιος καὶ παχέα πρώτας ὑετὸν προκαλεῖται,
Στάζεις ηἱόνος ψάμμου, λακέρυζα Κορώνη,
Οἰόθι οἴη. Οὐδὲ ἄρα ἀμφὶ ἐρίοις μαλακοῖσι,
Ταλασιεργάτιδας κάρας, νυκτὸς πονεύσσας
Χαμῶν δὴ λάθεν, εὗτε δὰ λύχνη δαιομένοιο,
Σπινθῆρες τ' ἀφίενται, ἄδια δὲ ἐγένοντο μύκητες.

440.

Τὰς δὰ καὶ Ἡελίας ἐξ ὅμερων κ' ἔνδιον ἄδροι,
Τεκμωροῖς προβλέπειν ἐξέσαι κάρτ' ἐπιδήλοις.
Τῆιος ἐπεὶ ἀτρων καθαρὸν σέλας· ἔτιγε ἀμβλὺ·
Οὐδὲ τ' ὁφέλειν φέγγος ἔοικεν ἐῷ κασιγνήσω,
Φάνεν δὲ αὐτοχύτοις δοκεῖ ἀκτῖσι Σελιώῃ.
Οὐδὲ ἵδαλονται τότε ἕδεα τοῖα νεφήνων,

450.

Ο 2

“Ως”

„Η λύχνοιο μύκητες ἀγέρονται περὶ μύζαν,
„Νύκτα κατὰ σκοτίων μὴ δὲ λὺ ὑπὸ χείματος ὁρῃ,
„Λύχνων ἄλλοτε μὲν τε Φάος κατὰ κόσμον ὀρώρει,
„Ἄλλοτε δὲ αἰσωσιν ἀπὸ φλόγης, ηὔτε κεφαλή
„Πομφόλυγες· μηδὲ εἴκεν ἐπ' αὐτόφι μαρμαίρωσιν
„Ἀκτῖνες Καὶ Στίχ: 992.
„Μηδὲ σὺν γῇ χύτρης, ηὲ τρίποδος πυριβήτεω,
„Σπινθῆρες δὲ ἔωσι περὶ πλέονες λελαθέθαι.
Ο δὲ Ουρσῖνος ἐνταῦθα παρατίθησι καὶ τὰ Ἀριστοφάνες ἐν Μελισσαις
„Ἐπεισι γοῦν τοῖς λύχνοις ἐτοῖς μύκητες·
„Φιλέι δὲ ὃταν ἢ τεττὶ ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
Καὶ τὸ Καλλιμάχος παρὰ Θέων τῷ τὰ Ἀράτῳ διεγμιώσαντι:
„Λύχνη δαιομένης ἀδδὶν ἐγένοντο μύκητες·
„Οὐθενὶ τὸ Ἡμιτίχιον ἔληπται ἐπὶ λέξεως.

Στίχ: 454. Τῆιος ἐπεὶ ἀτρων) Ἐξ Ἀράτῳ δὲ καὶ τόδε εἰπόντος. Στίχ: 1022.

„Ἡμος δὲ ἀτερόθεν καθαρὸν φάος ἀμβλώηται.
Αλλὰ γάρ ἐν τάτοις δέει καὶ τὰ αἰνωτέρω Στίχ: 401. ἥμιν ἐκ τῶν Πτολεμαίων
ἀποσπαθέντα.

Στίχ: 455. Ἐῳ κασιγνήτῳ) Κασίγνητοι δὲ εἰνότως Ἡλιος καὶ Σελιώη, εἰ ἐκ Διὸς καὶ Λητέες
ἐγένοντο Ἀπόλλωνος καὶ Ἄρτεμις, ὡς Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ. Στίχ: 918. ἐποιησεν.
„Λητὼ δὲ Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ιοχέαμραν

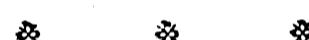
„Γένονται δέ, αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσσαι.
Καὶ Ομηρος ἐν Τυμω τῷ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα Στίχ: 14.
„Χαῖρε μάκαρε ὦ Λητεῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
„Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ Ἄρτεμιν ιοχέαμραν.

Στίχ: 456. Φαίνεν δὲ αὐτοχύτοις) Ως εἴπερ αὐτόφωτος λῶ, ἐτερόφωτος θόσα, καὶ
τῷ κασιγνήτῳ Ἡελίῳ τὸ σέλας ἀπαν οὐφέλεσσα. Οὕτω ποὺ αἴνετ: Στίχ: 401
Στίχ:

- Dilectae Thetidi Halcyones: non ore solutos,
 400. Immundi meminere sues jactare maniplos.
 At nebulae magis ima petunt, campoque recumbunt:
 Solis & occasum servans, de culmine summo,
 Nequicquam seros exercet noctua cantus.
 Apparet liquido sublimis in aere Nisus,
 Et pro purpureo poenas dat Scylla capillo.
 Quacumque illa levem fugiens secat aethera pennis,
 Ecce inimicus atrox magno stridore per auras,
 Insequitur Nisus: qua se fert Nisus ad auras,
 Illa levem fugiens raptim secat aethera pennis.
 410. Tum liquidas corvi pressio ter gutture voces,
 Aut quater ingeminant; & saepe cubilibus altis,
 Nescio qua praeter solitum dulcedine laeti,
 Inter se folijs strepitant: juvat imbris aetis
 Progeniem parvam, dulcesque revisere nidos.
 Haud equidem credo, quia sit divinitus illis
 Ingenium, aut rerum fato prudentia major.

Verum

- Στίχ:** 458. Ὡς ἐρίων πόκοισιν) Καὶ τὸδὲ ἐκ τῶν Ἀράτων. **Στίχ:** 947.
 „Πολλαῖς δὲ ἐρχόμενων νέφεσι προπάροιθεν,
 „Οἷα μᾶλιστα πόκοισιν ἐσκότα λιδάλλονται.
 Καὶ Ἀριστόφ.: ἐν Νεφέλ.: „Εἰζασιν δὲ ἐρίοισι πεπλαμένοισι.
 Καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὡς ἐρηταῖ, ἀνωτ.: Στίχ.: 401. Τὰ τοιαῦτα νέφη ἔλεγε
 προηλυτικὰ γίνεσθαι χειμώνων.
Στίχ: 459. Ἀλκυόνες Θέτιδος Φίλαι) Ἡ γὰρ Ἀλκυὼν τίκτει περὶ τροπὰς χειμερνάς.
 διὸ καὶ καλλέντας, ὅταν ἐνδιεναὶ γένενται αἵ τροπαὶ, Ἀλκυωνίδες Ἡμέραι.
 (Περὶ ὧν μέτιδι Ἀρισ.: Βιβλ.: Ε. Κεφ.: Η. Περὶ Ζώων Ἰσορ.) Καὶ Θεόκριτ. ἐν
 Εἰδύλ.: Ζ' Στίχ.: 57.
 „Χ' Ἀλκυόνες σορεσσοῦται τὰ κύματα τὴν τε θάλασσαν,
 „Τόντε Νότον, τὸν τ' Εὔρον, δὲ ἐχαταὶ φυκία κινεῖ.
 Ἡ δὲ Ἀλκυὼν, γινών μεμύθετας Κῆνος τῇ Τραχινίων Βασιλέων, σύσπειρ
 αμφοτέρες, τὸν μὲν, διὰ τὸ Δία ἐαυτὸν ἐνομάζειν, τὴν δὲ, διὰ τὸ ἑαυτὸν
 Ἡραν, ἐν θαλάσσῃ Ζόρης ποντωθέντας διέφεγεν· εἴτε κατοικείεται ἀποφεύγει
 σεν. (Βαρεῖν. Λεξ.) Θέτιδος δὲ Φίλαι ὡς Ἀλκυόνες, ὡς ἄδε, αὖτις
 καὶ πάσταις Νηρηΐσιν, ὡς ἐρηταῖ Θεοκρίτω ἐν τῷ αὐτῷ Εἰδύλ.: Στίχ.: 59.
 „Ἀλκυόνες γλαυκαῖς Νηρηΐσι, ταύτε μάλιστα
 „Ορνίθων ἐφίλαθεν, δισταῖ τε παρ' ἐξ ἀλός ἀγρα.
Στίχ: 461. Οὐδὲ προσοκίδεσιν ὥες) Ο δὲ Ἀρατος Στίχ.: 1132.
 „Οὐδὲ σύες φορυτῷ ἐπιμαργαίνεσθαι.
 Προσοκίδεις δὲ, κυρίως μὲν, αἱ τῶν Ἐλεφάντων προνομᾶι, καταχρησικώτεραι
 δὲ ἐνταῦθαι, καὶ ἐπὶ τῷ νόσῳ. Ἀριστότελης γερμῶν, καὶ τηπίσις αυτῶις, καὶ
 τεθίσι, καὶ τεθθοῖς προσοκίδεις ἀπεκλήρωσεν, αὖτις, Φησὶν προσάγονταίτε,
 καὶ λαμβάνονται εἰς τὸ σόμα τὴν τροφιῶν· καὶ ὅταν χειμῶν ἡ. βαθύμενη
 πρὸς τηνα πέτραν, ὁστερὲ ἄγκυραν, ἀποσταλθεῖσι. (Περὶ Ζώων Ἰσορ. Βιβλ.:
 Δ'. Κεφ.: α')
Στίχ: 463. Ἀυτὰρ ὁμίχλῃ δὴ τότε Βρεφε.). Αρατος δὲ ὡδε Στίχ.: 997.
 „Ἐγγέμενη περόεσσα, πάρεξ ὅρεος μεγάλοιο,
 „Πυθμένα τείνηται νεφέλῃ, ἄκραν δὲ καλῶνες
 „Φαι-

"Ως' ἔριωνγε πόκοισιν ὁμοιωθήμεναι ἄντιαι.
Οὐ πτερὰ Αλκυόνες, Θέτιδος Φίλαι ἀργυροπέτης,
Ἡελίας ἀλέη ἐπὶ ἀκτᾶς ἄντα πετώσιν.
Οὐδὲ προβοσκίδεσιν Φορυτῷ καρφώδεος ὕες,
Δράγματα μαργωσαὶ λύσοίτε κάμφικεδῶσιν.
Αὐτὰρ ὅμιχλη δὴ τότε, βρίθει πυθμένα γαῖης.
Γλαὺξ δὲ τε νυκτερίη δύσιν Ἡελίοιο δοκεῦσα,
Οψὲ ἀοιδοσῶια ἥκις ἀναβάλλετ’ ἀέδειν.
Νῖσος δ’ ἡερόφοιτος ὁράται, ὅτ’ ἔνδια πάντα,
Τψιπετίεις· ω̄ τριχὸς ὄννεκα πορφυρέης γε,
Σκύλλα ἀταθαλίω δὲ ἔλω, ἀπὸ ἔνδικα τίνει.
Οππη κένη δὴ κεν ἀποπτῆ, ᾥς’ ἀλέαθα,
Ηνίδε ἔξοπλισι Νῖσος χαλεπῶς διοκάζων
Ἐσσεται ἐσυμέιως, τρυσμῷ μεγάλῳ μενεάνων.
Οππη δ’ ἀν πτερὰ Νῖσος ἀν’ ἡέρα αὔθι τιτάναι,
Σκύλλα ἀλυσκάζεσσα ταχὺ πτερύγεος ἀλεέναι.
Πρὸς δ’ ἔτι καὶ Κόρακες τότε βραγχιάοντι λάρυγγα
Τριτλάκις, ἥ τετρακις γ’ ἔξῆις κρωδάσσι τορόντι·
Κάπι μετηώροισιν ἄνω ἐυνῆσιν, ἀήθει
Γῆδαι τερπόμενοι, δένδρων κροτέασι πετήλοις.
Νότια, νοτίας τε γάρ, ἥδη ἰδεῖν μετὰ ὅμερας."

460.

465.

470.

475.

Οὐτοι

„Φαινούται καθαρῷ· μέλακεν τῷδ’ ὑπεύδιος ἔης.
„Εὔδος κὲ εἴης καὶ ὅτε πλατέος περὶ πόντα
„Φαινούται χθαμαλῇ νεφέλῃ· μπὸν υψόθι κύρη,
„Ἄλλ’ ἀντῷ πλαταμῶνι παραθλίβηται ὁμοίη.

Στίχ: 464. Γλαύξ δὲ τε νυκτερίη) Καὶ Ἀράτος δὲ, Στίχ: 1008.

„. Καὶ νυκτερίη Γλαύξ
„Ησυχον ἀέδεσσα, μαργανομένη χειμῶνες
„Γνέθω τοι σῆμα

Νυκτερίη δὲ ἡ Γλαύξ, ὡς ὄργεον ςσα τῶν νυκτὶ ὁξυωπέντων.

Στίχ: 466. Νῖσος κτ.:) Ἐς τέτον τὸν Νῖσον ἔχει λόγος, τρίχας ὃν τῇ κεφαλῇ οἱ πορφυραὶ εἶναι. Χειλῶν δὲ ἀντὸν ἐπὶ ταύταις ἀποκερέσσαις τελεύταις· ὡς δὲ οἱ Κεῆτες ἥλθον εἰς τὴν γῆν (τὴν Μεγαρικὴν), τὰς μὲν ἄλλας ὕροις ἔξ, ἐπιδρομῆς, τὰς ἐν τῇ Μεγαρίδι πόλεις· ἐσ δὲ τὴν Νιγδαίαν καταφέγγοντας, τὸν Νῖσον ἐπολιόρκηγεν. Ἐνταῦθα τῇ Νίσῃ λέγεται θυγατέρας ἐρεθίλωμα Μίνω, καὶ ὡς ἀπέκειρε τὰς τρίχας τῇ Πατρῷς. (Παισταν. ἐν Ἀττικ. Βιβλ: Α'. Κεφ. 17'.) Ἄλλα γάρ Μίνως ἐλῶν ὅτε τα Μέγαρα διὰ Σκύλλης τῆς τῇ Νίσῃ θυγατρὸς, ἐρεθίσσοντος αὐτῷ, καὶ ἀποτεμέσσοις τὴν τῇ πατρῷς κεφαλὴν, ἐνεο- „ήσατο ὅτι ἡ τὸν πατέρα προδόσσα, ὁδεῖος ἀν φάδίως Φεδοίτο· καὶ διὰ τέτο „προσδήσας τῷ πηδαλίῳ νηὸς τὴν πατροδότην καὶ πατροφόντην, αφῆκε σύρε- „φαγαί διὰ θαλάσσης. Καὶ αὐτὴ μὲν εἰς ὄργεον μετεβλήθη (ὡς Φησὶ Παρθένιος „ὅ τὰς Μεταμορφώσεις γεάψαι λεγόμενος) ὃ δὲ κόλπος παραγγειματιδεῖς „ἔχει τὴν κλησιν ἀπὸ τῇ Σύρεδμη. Η Σαρωνὶς θάλασσα, η προς αὐγὰς τῇ „Πελεποννησιακῇ ίδμεν.) Ἀπὸ δὲ τῆς τοιάστης Σκύλλης, καὶ Σκυλλαῖον ἐτι νιῶ „καλεῖται τόπος ἐν Εερμόνῃ τῇ κατὰ Πελοπόνησον, ἐνθα δὲ γυνὴ ἐξεκυμάνθη „μετὰ τὸ καταποντιδίωμα. (Ευσ. οἰς Διον. τὸν Περιηγ. περὶ Στίχ: 420.) Ως δὲ Οὐίδι. ὁ Λαττίνος Ποιητὴς ἐν ταῖς κατ’ αὐτὸν Μεταμορφώσ. Βιβλ: Η'. Ο μὲν Νῖσος λέγεται ἀπορνεωθῆσαι εἰς Ἀλισέτον (οἱ δὲ Φασίν εἰς Κίρκον.) Η δὲ Σκύλλα εἰς Κορυδαλλὸν· διὰ τοῦτο Κέρω. Κάντος θεοὶ ἡ τῶν ὄρνιθων αντιπάθεια, οὐδὲ οὐδὲν ὀκτὼ διὰ τῶν ἐφεξῆς ἐπῶν Ουίργιλος διεξέρχεται.

Στίχ: 474. Πρὸς δὲ ἔτι καὶ Κόρακες) Παραπλάνου δὲ καὶ τὸ Ἀράτε, Στίχ: 1012.

P

„Καὶ

Verum ubi tempestas, & coeli mobilis humor

Mutavere vias, & Jupiter * humidus Austris

Densat, erant quae rara modo, & quae densa relaxat;

420. Vertuntur species animorum, & pectora motus

Nunc alios, alius dum nubila ventus agebat,

Concipiunt; hinc ille avium concentus in agris,

Et lactae pecudes, & ovantes gutture corvi.

Si vero solem ad rapidum, Lunasque sequentes

Ordine respicies, nunquam te crastina fallet

Hora, neque insidijs noctis capiere serenae.

Luna revertentes cum primum colligit ignes,

Si nigrum obscuro comprendererit aera cornu,

Maximus agricolis, pelagoque parabitur imber.

430. At si virgineum suffuderit ore ruborem,

Ventus erit: vento semper rubet aurea Phoebe.

Sin ortu ** in quarto (namque is certissimus auctor)

Pura, nec *** obtusis per coelum cornibus ibit,

Totus & ille dies, & qui nascentur ab illo,

Exactum ad mensem, pluvia, ventisque carebunt.

Votaque servati solvent in littore nautae

Glauco, et Panopeae, & Inoo Melicertae.

P. Sol

* uvidus.

** ortu quarto.

*** obtusis.

„Καὶ Κόρακες μῆνοι μὲν ἐρημαῖοι βοῶντες

„Δισάκις, αὐταρ ἐπειτα μεταθέρσα πελήγουντες,

„Πλειότεροι δ' αὐγεληδὸν ἐπὶώ κόιτοι μέδωνται

„Φωνῆς ἐμπλεῖσι

Στίχ: 479. Ουτοι ἐπὶ) Όν δὴ πάνυ προσεχηκέναι δοκεῖ ταῖς διογοσκοπίαις οἱ ἡμέτεροι Ποιητὴς, ὑπεληφέναι δὲ μᾶλλον ἔσκεν, αἰτίαις Φυσικῆς τιοι πάκοδοτέονται τὰς παρατηρεμένας ἐπὶ τῶν ὄργιθων μεταβολὰς καὶ πνήσεις. Άλλος θεός θεοῦ Οὐρσίνος τὴν Ἐπικύρος δόξαν αὐτῷ προσερίζει, τοιᾶντας Πιθοκλεῖ ἐπισέλλοντος (παρὰ Λαερτ.) „Αἱ δὲ ἐπισημασίαι αἱ γνόμεναι ἐπὶ τοῖς ζώαις, κατὰ συγκύρημα γίνονται τῇ καιρῷ. Όν γὰρ τὰ ζῶα σύναγκιλα τινα προσφέρεται τῇ αποτελεθιῶσι χειρῶνα. Όνδε πάθηταις θεά Φύσις παρατηρεῖ τὰς τηρεσίας τῶν ζώων τάχτων ἐξόδες, καὶ πειτα τὰς ἐπισημασίας τάυτας, αποτελεῖ. Όνδε γὰρ εἰς τὸ τυχόν ζῶον, καὶ μικρὸν χαριέσερον ἥ, ή τιμύη μωρία ἐκπέσῃ, μὴ ὅτι εἰς παντελῇ ἐνδιαμονίᾳ κεκτημένον. Καὶ τοιγε εἰ πρὸς τὸ Ομηρικὸν ἐκεῖνο ἀπεῖδεν Οὐιργίλιος: Τοῖος γὰρ νόος ἐξὶν ἐπιχθονίων αὐτῶν θράψων· οἷον ἐπ' ἡμαρτίαγησι πατήρ ἀνδρῶντε Θεῶντε· πρὸς αὐτὸν δ' απιώνησε. Στίχ: 484 „Τῆμος κ' ἐμψύχοις τρέπεται νόος· „ἡ περὶ αὐτὸς ἐπειτα Οὐρσίνος ὁμολογεῖ. Τοσούτῳ ἀριστού πόρδῳ γενέθαι ἐπισημᾶς δῆλος ἐσὶ Οὐιργίλιος, τῇ Ἐπικύρειον ἐν τάχτοις δόγματος, οὐσω, „Τῷ μὴ παρατηρεῖν τὰς τῶν ζώων ἐξόδες θεάν τινα Φύσιν, καὶ τὸν Ἐπικύρον, „τὸ ἐπ' ἡμαρτίαγην αὐτὰς καὶ τρέπεται, „καθ' Ομηρον, ἐπισήλωσ τε καὶ λαμπρῶς μαχόμενον ἐσὶν.

Στίχ: 482. Διὸς ἵκμαίς ιτ:) Εἴ τῶν Απολλων. τῇ Ροδ. Βιβλ: Β: εἰ μὴ Οὐιργίλιος ἐληφειν, η καὶ τῷτο Οὐρσίνος ἐν ταῖς Παραθέσι. Άλλος ἐγὼ αὐτὸς ἐξεκίνου δῆκε παραληφέναι ἐν τῷ μεταφράζειν τὰ ἐκείνα, εἰς αἰρνήσομα. ἵκμαίς

Ουτοι επεὶ, οἷμαγε, Φυὴ τοῖσδε ξνθεος ἐσὶν.
 Οὐδ' ὅτι μοιράων λάχον αὐτῶν, πρέοντα μῆτιν.
 Αυτὰρ επεὶ χειμῶν, ἀέρος τε ὑγροῦ χυμόσγε,
 Τρέψαν τ' ἀτραπιτάς. Διὸς ἴκμαις δὲ νότοισι
 Πυκνὰτ' ἀραιὰ τ' ἀμεῖπτο μετέπαλιν, η̄ πάρος η̄ν.
 Τῆμος κ̄ ἐμψύχοις τρέπεται νόος· οἴα δὲ κ̄ πρὸν,
 Εὗτ' ἀνεμος νεφέλαις γ̄ ἐσόβει, τοῖς σέρνα δονεῖται.
 Εντόθεν κατ' ἀγρὰς ἀναβάλλοντ' ὄρνεα ἄδειν,
 Δηθάκι τε κρώσειν Κόρακες, καὶ κτίνεα γῆθεν.

480.

Εἶκε δ̄ ἐς Ἡέλιον προσέχοις ταχὺ, ἐς τε Σελιώας,
 Ἐκπεριτελλομένας ἔξείης, ςτὶ σε λήσαι
 Ἡμέρη τόπιον· οὖσ' ἀπάφη νὺξ ἔνδιος ἔσσα.
 Εὐτε Σελιώαη νεαρὰς περιβάλλεται αὔγλας,
 Εἰ τέρα ηέρι ἐν ζοφόεντι μελάντερα τείνει,

485.

Ἄστετος ἀγροπόνοις, πλωτῆρσι τ' ἐφέψεται ὄμβρος.
 Εἰ δ̄ οω̄ παρθενικῷ γανόει τῇ δ̄ ὄψις ἐρδύθει,
 Πινδύματ' ἀήσαι. Αἰὲν ἐρδύθης χρυσεόμορφος
 Φοίβη λιδοαομένη, φάνει ἀνέμοιο κελδύθι.
 Ήν δὲ τεταρτάη (ἀτρεκές Σοι τότο ἐὰ τέκμωρ.)
 Λεπτοῖσιν κεράεσι κατ' ὑρανὸν ἀμφιπολοῖτο,
 Πανημαρ δὴ καίνο, τὰδ̄ ἔξείης διὰ μιᾶς,
 Εῦδια ἥματα πάντα, ἀνομεῖτε νήνεμάτ' ἐσαι.
 Ναυτίλοιι ἀρ τότε σῶσεα παρ ἀκταῖσιν τελέσσι
 Γλαύκω, καὶ Πανόπη, καὶ Ἰνώω Μελικέρτη.

495.

P 2

'Αλλὰ

μαῖος δὲ Ζδῆς, η̄ humidus, η̄ uvidus, ὡς τῷ Πομητῷ προσείρηται, αὐτὸς ἀν τη̄ ὁ Ἀηὲ, οἱ Ἰκμάδες ἀν αὐάμετος η̄ ὑγρότητος, ὅποτε μάλιστα ἀπὸ Νότες πνέων ἐσὶν.

Στίχ: 492. Εἰ κέρα ηέρι ἐν ζοφόεντι μελάντερα) Ό δὲ Ἀρετος Στίχ: 809.

„Αλλοδι δ̄ ἄλλο μελανομένη δοκέειν νέτοιο.

Πτολεμαῖος δὲ, ὅτι μέλαινας ἔσται η̄ Σελιώη, η̄ ὡχρὰ καὶ παχεῖα, χειμώνων ἐσὶ καὶ ὄμβρων δηλωτική. Όρεα ἀνωτ: Στίχ: 401.

Στίχ: 494. Εἰ δ̄ οω̄ παρθενικῷ . . . ἐρδύθει) Ό μὲν Ἀρετος, Στίχ: 808.

„Πάντα δ̄ ἐρδύθημένη, δοκέειν ἀνέμοιο κελδύθεις.

Καὶ μικρῷ πρέσθευ: Στίχ: 789.

„. Λεπῆ δὲ, καὶ δ̄ μάλ' ἐρδύθης,

„Πινδυματίη

„Ο δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἀνωτέρω ἐλέγετο Στίχ: 401. Λεπῆ δὲ, καὶ ἐρυθρὰ,
 „καὶ ὅλον τὸν τῷ ἀφωτίσθ κύκλον ἔχεστα διαφανῆ, καὶ ὑποκειμένον, ανέμων
 „ἐσὶ (Φοῖ) σημαντική.

Στίχ: 495. Ήν δὲ τεταρτάη) Τότο δὲ Ἀρετος μὲν ἔτωσ, Στίχ: 788.

„Λεπῆ μὲν, καθαρῆτε περὶ τρίτου ἥμαρ ἔσσα,

„Ευδος κ̄ εἴη Πτολεμαῖος δ̄ Αυτ: Στίχ: 401.

„Λεπῆ καὶ καθαρὰ, καὶ μηδὲν ἔχεστα περὶ αὐτῶν, ἐνδιενῆς κατατάσσεως δη̄
 „λωτική.

Στίχ: 502. Γλαύκω, καὶ Πανόπη, καὶ Ἰνώω Μελικέρτη) Έκ Παρθενίς τὸ δ̄ ἐρανιδῆ-
 ναι τὸ ἔπος τὸν Ουργίλιον, Γέλλιος παρὰ Ουρσίνῳ Φοῖ, τῷ καὶ διαφόρως παρ-

ἄλλοις ἀναγνώσκεθαι λέγοντι: "Ητοι, γαρ:

„Γλαύκω, καὶ Νηρεῖ, καὶ Ἰνώω Μελικέρτη.

*Η διτῶ: „. Ειναλίω Μελικέρτη.

H

P. Sol quoque & exoriens, & quum se conder in undas
Signa dabit; solem certissima signa * sequuntur.

440. Et quae mane refert, & quae surgentibus astris.
Ille ubi nascentem maculis variaverit ortum,
Conditus in nubem, medioque refugerit orbe;
Suspecti tibi sint imbres: namque urget ab alto
Arboribusque satisque Notus, pecorique sinister
Aut ubi sub lucem densa inter nubila fese
Diversi ** erumpent radij, aut ubi pallida surget
Tithoni croceum linquens Aurora cubile,
Heu male tum mites defendet pampinus uvas:
Tam multa in teatris crepitans salit horrida grando.
450. Hoc etiam, emenso cum jam decedit Olympo,
Profuerit meminisse magis, nam saepe videmus
Ipsius in vultu varios errare colores:
Caeruleus pluviam denuntiat, igneus Euros.
Sin maculae incipient rutilo immiscerier igni,

Omnia

* sequuntur.

** rumpent.

"Η καὶ ἔτω .. Γλαύκω, καὶ Νηρέα, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτη. Τὸν μὲν δὲν Ιλαύκον (Φασίν) ἀλέσε γενόμενον, καὶ διπερ ἄλετο ποτὲ ἵχθυς τῇ προσψαύσει πόσας τινὸς παρὰ τῇ ακτῇ βόσι, ἀναζωωθέντας ἀυτίκα ἰδούτα, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπιόησαντας, ἀπογόρευσαθαι πολυπραγμονήσαντα τὸν βόταντος, καὶ ἐις θάλασσαν ἑσυτὸν ὁμοίως ὁρμήσαντας ἐμβαλεῖν· καντόδεν δὲ καὶ τοῖς ἐναλίοις δάιμοσι τῷ λοιπῷ ἐναριθμηθεῖσαν. Οἱ δὲ κολυμβητῶν αὐτὸν γενέθαι δεξιώτατον, ὡς καὶ ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ τοῖς ὕδασι διερκεῖν· καταδυτα δὲ ποτε, καὶ μηκέτι ἀνθισ ἐπαναδιῆται, γάρ τως ἀποθεωθεῖσαν. Ή δὲ Πανόπη μᾶς εἴναι τῶν θαλασσίων Θεῶν τῶν ἐκ Νηρέως καὶ Δωρίδος μεμύθισται. Ή δὲ Μελικέρτης, ψός Ἰνέας λιόν της Κάδμου, καὶ Ερμίνης καὶ δ' Ησίοδον, ἐξ Ἀθάμαντος τῷ ἀρέζαντος Θηβῶν. Ἐπὶ δὲ ὁ Λιθάμας θεός μανεῖς, τιὼν τε ἀνοικτὸν Ίνω, καὶ ὃν ἐξ αὐτῆς ἔχει Μελικέρτης ψόν, τιὼν μὲν ὡς Λέσιαν, τὸν δὲ ὡς Λέοντα δῆθεν ἥλαυνεν, ἀπελαυνόμενοι ἄμφω ἐις θάλασσαν ἀπὸ σκοπέλων σφᾶς ἐνέργησαν, καὶ Θεοὶ θαλασσίοις τὸ απ' ἐντόθεν κατέσησαν. Καὶ ή μὲν τῷ λοιπῷ μετωνόμασαν Λιθανθέα, οἱ δὲ Παλαιώνων. (Οὐιδίος ἐν Δ. τῶν Μεταμορφώσ.) καὶ ἔτι Ρογυιννός ὁ αὐτὸς παρὰ Ρωμαίοις, ὡς ἄρα ἐπὶ τῶν Διμένων ἐφορες κατασάς.

Στίχ: 503. Ἄλλα καὶ Ἡέλιος) Ο δὲ Ἀρετος Στίχ: 825.

„Ἡέλιο καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα καταγενε.

„Ἀμφότερον, διώνοντι, καὶ ἐκ περάτης ανιόντι.

Στίχ: 506. Τῷ δὲ γαρ αὐτέλλοντι) Καὶ Ἀρετος Στίχ: 827.

„Μὴ οἱ ποικίλοιτο νέον βάλλοντος αρέρεσι

„Κύκλος, στ' ἐνδίς κεχρημένος ἥματος εἴης.

„Μηδέτι σῆμα Φέροι, Φαίνοιτο δὲ λιτὸς ἀπάντη.

„Ορε ζεδὸν τὰ παρεπλήσια περὶ τῶν Ἡλιοσημεῶν, ἐκ τῶν Πτολεμαίων Στίχ: 401.

Στίχ: 507. Κύκλος ὑπαὶ νεφέλαι) Ο δὲ Ἀρετος Στίχ: 854.

„Μηδὲ οἱ ὀλύγη νεφέλη πάρος αὐτέλλοντι,

„Τιὼν δὲ μετ' ακτίνων κεχρωσμένος αὐτὸς αερθῆ

„Ἀμνησεῖν νετοῖο Ορε καὶ ανωτ: Στίχ: 401.

Στίχ:

Αλλὰ καὶ Ἡέλιος γ' ἔτι δυσόμενός τ', ἀνιαντε,
Σήσειται δώσει· μᾶλλον ἐοικότα σῆματα τῷδε,
Ἄττα τε γῆρας προφέρει, ἄττα αὖ δὲ τε δέλης.
Τῷδε γὰρ ἀντέλλοντι, ἐπεὶ ποιιλλεται ὄψις,
Κύκλος ὑπάλι νεφέλω λιτὸς δὲ ὑπολάμπει,
Τῇ ως ὑποπτῶν ὄμβρος. Ἐκ γὰρ ἡδὲ θαλάσσης,
Ιθύει πνέων δυσαῖγες Νότος, ὃς μάλα πολλὰ
Δειρίδεσι λαβάται, γάμις σπορίμοις τ', ἀγέλαις τε.
Ἡ ἐπὰν ἀκτίνων σέλας σκίδνηται ἔψα·
Πυρινῶν δὲ ἐκ νεφέων πίπτει, διὰ δὲ ἀνδιχα φέρται·
Ἡ ἐπὰν ὁρυμένη γῆς ἔγεται ὥχριάσσα,
Κλυτῇ Τιθωνοῖ λέχη προπόντα λιπτάσσα.
Βότρυσιν ἀραιοῖσι τοτὲ όπαν οἴναρ ἀλέξει.
Τοσσατήν ἡδὲ τέγησιν ἐφάλλεται ὅξεν πεστάσσα,
Φοινικαλέω πατάγῳ τρηχὺ ψιφέσσα χάλασσα.
Ἡέλιος δὲ γλυμπον δόλον γε ἐπὶώ σαδισση,
Ἐσπέριος τε ἔη, όπαν χέρονα σήματα δάσει.
Τῷ ἔπι γάρ δέδρομεν χρόα ὄψεος ἀλλοτε ἀλη.
Κύανεός γ', υέτες πυρόεις δὲ τε, πνύματα φάνει.

505.

510.

515.

520.

Εἶγε

Στίχ: 510. Δένδρεσι λαβάται) Κατὰ δὲ Ἀρετοῦ: Στίχ: 1095.
„. Ἐπεὶ μέγας δὲ κατὰ κόσμον
Γίνεται εἴτε φυτοῖς χειμῶν φίλος, εἴτε ἀρότοισιν.

Στίχ: 511. Ἡ ἐπὰν ἀκτίνων) Ὡς δὲ καὶ Ἀρετοῦ Στίχ: 834.
„Οὐδὲ ὅποτε ἀκτίνων αἱ μὲν Νότον, αἱ δὲ Βορᾶς
„Σχιζόμεναι βάλλωσι Ὁρα καὶ Στίχ: 401. ἀνωτ:

Στίχ: 513. Ἡ ἐπὰν ὁρυμένη Ἡώς) Τέτο δὲ ἐκ τῶν Ὄμηρος Ιλιάδ. Δ. Στίχ: 1.
„Ἡώς δὲ ἐκ λεχέων παρ' ἀγανά Τιθωνοῖ
„Ωρυνθ', ήν' ἀθανάτοισι φύεις φέροις, ηδὲ βροτοῖσι.

Στίχ: 514. Κλυτῇ Τιθωνοῖ λέχη προκόπεται) Ὅυτω γάρ οἱ Ποιηταὶ, τῷ λαμπρότητι
τῶν ἐν τῷ φίσει χρωμάτων περιστενθίσαις χαίρεσσι, ταὶς αὐτοῖς ἡλίσ πρῶτον προ-
ανιχθόσις ἀνυγάσι, πρόκοις τε, καὶ δόδοις, καὶ φονικοχρόοις βαθαῖς ἀλλαῖς, καὶ
νὴ Δία, καὶ ταῖς ἐκ χρυσῆς πολλάκις ἀποσιλβέσσαις μαρμαρυγάσι, τὸ τῷ ὄυρο-
ντῷ καταπάσσοντες καὶ περιαγλαίγοντες δάπεδον, τῆς Ἡές προσβανέσσης. Ἀλλ
ἐδὲν ἦπε μᾶλλον οἰκεῖσι τε καὶ χαριέντως δέραις τις ἀν εἰρημένον τῷ Ὄμηρος
ἐκείνης, καθ' ὃ προσεῖπε τιλὶ Ἡώ „δοδοδάκιλον, ἀπὸ τῷ χήματος τῶν τῆς
„χειρὸς δακτύλων (καθάπερ τῷ σχολιαστῇ σεσημείωται) παραεισάσθιο χῆμα τὸ
„τῶν δακτύλων. Ἔσι γάρ ἀλλοὶ δάκτυλοι κυριώτεροι, καὶ ὡμοιωμένον μᾶλλον, καὶ οἰκε-
„ότερον, τῷ ποιῶν τὸ πρᾶγμα περὸ δύματων — Διαφέρει δὲ εἰπεῖν, οἷον δόδο-
„δάκτυλος Ἡώς, μᾶλλον η φονικοδάκιλος; η ἔτι φαυλότερον, ἐρυθροδάκτυλος.,
(Ἀρετ. Ρητορ. Βιβλ: Γ'. Κεφ. β'.) Ο δὲ Τιθωνὸς γένταυδα γίνεται μινᾶ, ἀ-
δελφὸς ιώ Πριάμος ἀμφιμήτριος. Ο μὲν γάρ Πριάμος ιώ Λαοκίππης, Τιθωνὸς
δὲ Ροΐς τῆς Κασσάνδρας αἱμφότεροι δὲ ἐκ Λαομέδοντος. Φασὶ γέν οτι τέτον
τὸν Τιθωνὸν σώβλον ἔχει η ημέρα. Ἀθανάτον δὲ ποιήσασα, ἐπελάθητο ποιη-
σαι καὶ αὐγήσω. Γηράσανται δὲ, ὡς ταλάρων η λίκνω περιστρεφόμενον δίκιλη βρε-
σσαν παθόδεν, εἰς Τέττηγα μετέβαλεν. Οδεγ Τιθωνὸς σκάπλονται οἱ λαοὶ
πρεσβύται. (Βαριῆ Λεξ.)

Στίχ: 520. Τῷ ἔπι γάρ δέδρομεν) Καὶ Ἀρετοῦ δὲ ὄυτω πως Στίχ: 839.
„Εἴτιπε, η καὶ ἐρυθρος ἐπιτρέχει, εἴσατε πολλὰ
„Ἐλκομένων νεφέων ἐρυθραίνεται ἀλλοθεν ἀλλα,

• H

Omnia tum paritet vento, nimbisque videbis
 Fervere: non illa quisquam me nocte per altum
 Ire, neque a terra moneat convellere funem.
 At si, cum referetque diem, condetque relatum,
 Lucidus orbis erit; frustra terrebere nimbis,
460. Et claro silvas cernes Aquilone moveri.
 Denique quid vesper serus * vehat, unde serenas
 Ventus agat nubes, quid cogitet humidus Auster,
 Sol tibi signa dabit. Solem quis dicere falsum
 Audeat? Ille etiam coecos instare tumultus
 Saepe monet, fraudemque, & opera tumescere bella.
 Ille etiam extinto miseratus Caesare Romam,

Cum

* ferat

„**Η** εἴπε μελανεῖ· καὶ Σοι τὰ μὲν ὑδάτως ἔσω
 „Σήματα μέλοντος” τὰ δὲ ἐρθύθεα πάντ’ αὐτέμοιο.
 Οσάντως δὲ καὶ Πτολεμαῖος (Ἀνωτ.: Στίχ.: 401.) Τὰ μὲν ὑπόκιβδα τῶν πε-
 ηλίων νεφῶν, αὐτέμων σφρόδρων ἐτίθετο σημαντικά. Τὰ δὲ αἰκίνας ὑπώχρυς,
 η μελαίνας ἔχοντα, χειμώνων καὶ θερινῶν δηλωτικά.

Στίχ.: 522. Ἔγε δὲ ἀμφοτέροις) Ταῦτι δὲ τὰ δύο ἐφεξῆς ἔπη, ἐκ τῶν Ἀράτων ἐπὶ^{λέξεως} οἵμην αντιγέγραπτα: **Στίχ.: 847.**

„Ἐγε μὲν ἀμφοτέροις ἄμυδος κεχρωσμένος ἔη,
 „Καίκεν ὕδωρ Φορέοι, καὶ ὑπιωμίος τανύοιο.
 Πτολεμαῖος δὲ παρεπλήσιόντι ὑπετιθέτο παρατηρεῖν καὶ ἐπὶ τῶν περὶ τὴν Σε-
 λίων Ἀλάων. Εἰ μὲν γάρ υπόκιβδοι, καὶ ὥστε ἐξέργυμέναι, τὸς δια τῶν σφρό-
 δῶν αὐτέμων δηλεῖσι χειμώνας, Φορέον· εἰ δὲ ἀχλυωδεσσι, καὶ παχεῖαι, τὸς δια
 νιφετῶν. Λι δὲ ὑπόχλωροι, καὶ μέλαιναι, καὶ φυγνύμεναι, τὸς δὲ ἀμφοτέρου·
 αἱ αὐτωτοί εἰλέγετο Στίχ.: 401.

Στίχ.: 526. Εἰ δὲ οὖ δὴ Φάος) Καὶ πάλιν Ἀράτος **Στίχ.: 830.**

Εἰ δὲ αὐτῶς καθαρὸν μὴν ἔχει βελύσιος ὁρη,
 Διώσι δὲ αὐτέφελος μαλακιὸν ὑποδεσέλος αὔγλιω,
 Καὶ μὲν ἐπερχομένης γῆς, ἐδὲ ὑπόδιος ἔη.
 Καὶ Πτολεμαῖος δὲ (ἐνθ: αὐτωτοί) ὅτι· καθαρὸς, καὶ αὐτεπικότητος, καὶ αὐτός
 φελος αὐτατέλλων, η δεών οὐ θήλως, έυδιενῆς κατατάσσεως ἐσὶ δηλωτικός.

Στίχ.: 532. Μή Φοῖς ψύδεε βάζει;) Όγαρ τῆλος αὐτὸς οὐδὲ οὐ Φοῖς Ἀπόλωλ.
 Μαντικὸν δὲ ὄντα, καὶ τῆς Μαντωσῶντος πατέρεως καὶ Δότωρος, οὐ θέμις αὐτὸς
 ψύδεθει.

Στίχ.: 535. Οσ καὶ ἐπεὶ Καύσαρε κτάνθη) Τὰ περὶ τὴν Ιελίαν Καισαροῦ αναφέσον τὰ
 τε πρὸ αὐτῆς, καὶ τὰ μετ’ αὐτιὼν λέγω, συμβάντα τεράσια, οἷς Διοσημείας
 τινας ἐπὶ τῇ τολμηθέσῃ Φονοκτονίᾳ, καὶ ταῖς ἐπιγενομέναις ἐπ’ αὐτῇ σάσσο-
 τε καὶ μαχασι, ἐντούθεν οἱ Πομπήιοι ἐκτιθέναι ἀρχεται. Ἐπισκῶς δὲ καὶ Ἐλ-
 λιώνοι οἱ πάλαι, καὶ Ρωμαίων αὐτῶν, οἵας μηδὲν περὶ τῶν βαρεύερων ἔπω.
 ἐνύθως πως εἴχον καὶ πάνυ ἀπλοῖκας, τῷ μὲν ἐκ δεσμοδιμονίας, τῷ δὲ ἐξ απε-
 ρίας τε καὶ αμαθίας, οἵσε θαυμασά τινα καὶ αἰδόκοτα, καὶ μεγάλα, τὰ μὲν
 συμπλάττειν, τὰ δὲ εἰς μέγεθος ἐξάρειν, τὰ δὲ καὶ ἀλλως τῶν Φύσει εἰδό-
 των συμβάνειν, ἐπὶ τοῖς προσκυρόσι κατατέ πόλεις κοινῇ καὶ ἔθνη, καὶ κατὰ
 τὸν ἐκατονταριῶν ιδίᾳ πάθεσσι, οἵσα φροσεφαρμόζειν. „Οἰον, (οἷς ὅλιγος
 „ἐκ

Εἶγε δὲ ἀὐφοτέροις ἄμυδις κεχρωσμένος εἴη,
Καίκεν ὑδωρ Φορέοι, καὶ υπωάρμιος ταῦνοιτο,
Μὴ με δὰ παρφάμεναι τότε τις πρυμνήσια λύσιν
Νυκτὸς ἐκένης, η̄ πλεῖν τολμᾶν οἴνοπα πόντον.
Εἰ δὲ οὐδὴ Φάος, η̄ μὲν ἄγων, η̄δὲ αὖ ἀφορίζων,
Αἴγλης η̄ κύκλος, ἐπομέριαν ἔτιγε δέσσει.
Ἄλλ’ ὄψει καθαρὸν Βορέω διαέντα καθ’ ὑλια.
Ἀυτὰρ ἐν ὑδατίῳ, τίκε δάελος ἔσπερος δίσει,
Οππόθεν ίζ, νεφέλας, πνέασ’ ἀνέμοιο διύσει,
Τίπτε δὲ ὑδατόνεις Νότος φέσι πρεσὶν μελεδάνει,
Ἡλιος δείξει. Μὴ Φοῖβος ψύδεα βάξει;
Ος καὶ κρυπταδίας σάσιας τὰ πλεῖστα προφαίνει,
Βιωσόδομομένας τε λάθρη ἀπάτας τε μάχαστε;
Ος καὶ ἐπεὶ Καίσαρ κτάνθη, Ρῶμις ἐλέαρε.

525.

530.

535.

Q 2

Κράς

„ἐκ τῶν πολλῶν ἐνταῦθα παραθέθαι·) Γαλάταις μὲν εἰς διαρκαγίᾳ ποτὲ
τῷ ἐν Δελφοῖς Ιερῷ σφατοῦσσοι, κεραυνούτε Φέρεδαι ισόριωται, καὶ ἀπορρέα-
γέσσαι πέτραι τῷ Παρηνασῷ δέματάτε ἀνδρες ἐφισταναι ὥπλιτας τοῖς Βαρ-
βάροις. „Παυσαν. Ἀττικ. Κεφ: Δ.). „Καὶ ἐν Μακεδανίᾳ δὲ ἀνὰ πᾶσαν νύκτα,
καὶ ἵππων χρεμετιζότων, καὶ ἀνδρῶν μαχομένων παρεῖναι αἰθάνεθαι. (Αὐτ:
Κεφ: λβ.). „Καὶ Θηβαίοις πρὸ μὲν τῷ ἕργῳ τῷ ἐν Λόκηροις, ἀετοῖς ὁραθεῖσαι,
τῷ τῇ Ιερῷ τῆς Θεσμοφόρου ταῖς θύραις ὑφάσματι λόκω, κατὰ δὲ τῷ Ἀλε-
ξάνδρῳ καὶ Μακεδόνων εφόδῳ, μέλαινι εἴνυφαντος. Καὶ Ἀθηναῖσι δὲ ὑστε-
τέφραι τὸν Θεὸν ἐνισευτῷ πρότερον, περὶ η̄ τὸν πόλεμον, τὸν ἐπαχθέντα υπὸ
Σύλλου, τὰ μεγάλα σφίσιν ἐνεγκέν παθήματα. (Αυτ: Βοιωτ. Κεφ. ι.). „Καὶ
τῷ τῇ Αἰγύπτῳ δὲ ὑπὸ Ρωμαίων διλαθησομένης, τὸ δωμάτιον ἐναργεῖται πρού-
ποδεῖξαι· υσται γάρ, όχι ὅπως ὑδατι, ἐνθα μηδὲ ἐψέκαστε ποτὲ, ἀλλὰ καὶ
αἵματι. Καὶ Δράκοντας ὑπερμέγεθν ἐξαιώνιης σφίσιν ὄφθισαι, καὶ Ἀσέρων
Κομῆτας ὄραθαι, καὶ νεκρῶν ἄδωλας Φαντάζεθαι· τὰ τε Ἀγάλματα σκυ-
θρωπάσαι, καὶ τὸν Ἀπικ οὐρανούσιον μιμήσαθαι, καὶ δακρύσαι (Δίων ἐπὶ
τῇ Ἀυγ. Μεναρχ). Καὶ παρὰ Ρωμαίοις δὲ ἐπὶ ταῖς Σπαταῖσι Κορυνηλίᾳ όη
Ουαλερίῳ Μεσαλλῃ, σεσμήστε ἐξαισίας συμβιῶσαι, καὶ τὸν Τίβεριν τῷ τε
γέφυραιν κατασύρειν, καὶ πλωτῶν τῷ πόλιν ἐπὶ ἐπλαὶ ημέρας ποιῆσαι. Τῷ
δὲ Αυγύστῳ ἐγγὺς ὅντος μεταλάξαι τὸν Βίον, τόντε ἥλιον πάντα ἐκλιπεῖν,
ἡ τῷ δρακοντὶ τὸ πολὺ καιεθαι δόξαι ξύλατε διάπυρα ἀπὸ ἀυτῷ πιπλούτα Φαν-
ταδιῶσαι, καὶ αἰσέραις Κομῆτας, καὶ Λιματώδεις ὄφθισαι. Βελῆς τε ἐπὶ τῷ
νόσῳ αὐτῷ ἐπιφυγελθεῖσαις, ἢν ἐνχαίς ποιήσωνται, τότε Σωλέδριον κεκλεσομέ-
ναι, καὶ ἐυρεθεῖσαι, καὶ Βύφη υπὲρ αὐτῷ καθήμενον Βύζα, καὶ κεραυνὸν ἐς εἰκόνα,
ἐν τῷ Καστρίωλια ἰσῶσαιν ἐμπεσόνται, τὸ γράμμα τὸ πρῶτον τῷ ὄνοματος
τῷ Καίσαρος ἀφανίσαι. Οθεν τῇς Μάντεσι, τῇ μετὰ τῷτο ἀυτὸν ημέρα,
Θείας τινος μοίρας μεταλήψεθαι, Φάναι· τεκμαριμένεις ὅτι τότε σοιχεῖον
ἐκπένο, τὸν τῷ ἐκατὸν ἀριθμὸν παρὰ τοῖς Δαστίνοις, καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν ὄνο-
μα, Θεον παρὰ τοῖς Τυρσιωῖσι ἐνόει. (Δίων εἰς Βίον Αυγ.) Ιδίᾳ δὲ, καὶ πρὸ
τῆς εἰς Γαϊού Ιάλιον Καίσαρα σωματίσιος, καὶ τῇ τῷτο σφαγῆς, περὶ 8 ἐν-
ταῦθα τῷ ημέρεω Ποιητῇ μάλιστα λόγος: Σημεῖα ἀυτῷ ὑκόλιγα, τὸ δὲ ἀδε-
νή, γηγενέθει. Τὰ τε γαρ ἐπλα τὰ Ἀρεια, παρὰ αὐτῷ τότε, ὡς καὶ παρὰ
Ἀρχιερεῖ, κατὰ τη πάτριον κείμενα, Φόραι τῆς Νυκτὸς τολμὴ ποιῆσαι, καὶ
ταῖς θύραις τῷ Δωματίῳ, ἐν ὧ ἐκάθισσεν, ἀντομάτας ιωεῶθει. „(Παρεῖ-
τῷ αὐτῷ Δίων. εἰς Βίον Ιάλ. Καίσαρ.) Πρὸς τοῖς φρεμέτοις δὲ, καὶ ἀλλα ἐτί
σημεῖα θαυματά, καὶ Φάσματα Φανῆναι λέγεται. „Δέλος μὲν εἰς συράνια,
καὶ τύπες νύκλωρ πολλαχός διασερομένεις, καὶ καταιρούτας εἰς αὔγοράς, ἐρή-
μος ὅρνιθας. „(Απερ καίται ἀδὲ ἀξια, ὦσι, ἐπὶ ποθε τηλικότω μνημονο-
σαῖ, ὁ διεξιῶν αὐτὰ Πλέταρχος κρίνας, φρεμέθης ἀδαματε Ἀκάρ, καὶ ὡς περ-
έωτάτω

Cum caput obscura nitidum ferrugine texit,
Impiaque aeternam timuerunt saecula noctem.

Tempore quamquam illo, tellus quoque, & aequora ponti,

470. Obscoenaeque canes, importunaque volucres
Signa dabant. Quoties Cyclopum effervere in agros
Vidimus undantem ruptis fornacibus Aetnam?
Flammarumque globos, liquefactaque volvere faxa?
Armorum sonitum toto Germania coelo
Audiit: insolitis tremuerunt motibus Alpes.
Vox quoque per lucos vulgo exaudita silentes
Ingens; & simulacra modis pallentia miris
Visa sub obscurum noctis; pecudesque locutae
Infandum! sistunt amnes, terraeque dehiscunt.

480. Et moestum illacrymat templis ebur, aeraque sudant.
Proluit infano contorquens vortice silvas
Fluviorum rex Eridanus: camposque per omnes

Cum

δωτάτω δέσιδαιμονικῶ τρόπῳ γενέθαι δῆξε, ὅμως διέξεστιν εἰς Βίον Γ. Ἰαλ. Καίσαρ.) „Καὶ Στράβωνας δὲ τὸν Φιλόσσοφον ιδοὺςα, πολλὸς μὲν ἀνθρώπες „διαπύρης ἐπιφερομένης Φανῶα· καὶ σρατιώτες δὲ αὐδρὸς οἰκέτιων ἐκ τῆς χε- „ρὸς ἐκβαλλεῖν πελλιώ φλόγα, καὶ δοκεῖν καίεθαι τοῖς ὁρῶσιν· ὡς δὲ ἐπαύσασι, „μηδὲν ἔχειν κακὸν τὸν ἀνθρώπων. Ἀυτῷ δὲ Καίσαρι θύοντι, τὴν καρδίαν α- „Φανῆ γενέθαι τῇ ιερείᾳ, καὶ δενὸν εἶναι τὸ τέρας. Οὐ γάρ αὖ φύσειγε συ- „σιῶν ζῶν ακάρδιον. Ἡ (ώς ἔτεροι λέγουσι παρὰ Ἀππιαν· τῷ Ἀλεξ. ἐν τοῖς περὶ Ρωμαϊκ. Ἐμφυλ. Βιβλ: Β.) Τὴν κεφαλὴν τοῖς απλάγχυνοι λεπτεν- „Ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν Καίσαρος σφαγὴν, μέγαν Κομήτων Φανῶα ἐπὶ νύκ- „τας ἐπὶ διαπρεπῆ, ἔτσι αὐθανιθιῶσι. (Παρὰ Πλευτάρχ: ἐνθ: αὐτωτοῦ) καὶ τὴν „περὶ τὸν Ἡλιον αὐγὴν ἀμαυρώθιῶσι. „ὅλοντε τὸν ἐνισευτὸν ἐκεῖνον, ὧχρὸν „μὲν τὸν κύκλον, καὶ μαρμαρυγας ὡς ἔχοντας αὐγατέλειν, αὔδραντες δέ, καὶ λε- „πτὸν ἀπ' αὐτῷ τὸ θερμὸν κατιέναι. ἀσε τὸν μὲν αἴρειν διοφερὸν καὶ βαρῶν, „αὐθεντεῖσι τῆςδιακρινόστης αὐτὸν ἀλέας ἐνφέρεθαι, τοὺς δὲ καρπὸς ἡμιπέπτες „καὶ ἀτελεῖς απανθῆσαι, καὶ παρακμάσαι διὰ τὴν ψυχροτητα τῇ περί- „χοντος. „

Στίχ: 536. Κεράς τε σελασφόρον) Ἡλιακῆς δηλονότι γενομένης Ἐκλεψίεως, καὶ τυλὸς, οἷον, ἐν μέσῳ ἥμιέρας, ἐπισκοτισάσης. Ἀλλὰ το μὲν τὸν ἥλιον ἐκλιπεῖν, οὐ ἐπὶ τῇ Ὁκταυιανῇ Αυγέστῃ, ἐγγὺς ὄντος μεταλλάξαι τὸν Βίον συμβάντινον ὁ Νικαδίς Φθάσας ιδόησε. Περὶ δὲ τὴν Ἰαλίαν σφαγὴν, Ἡλιακὴν ἐκλεψίην ισα- ἐρηθέσαν ὡς ίσμεν. Ειμῆπε τὴν τῆς Ἡλιακῆς αὐγῆς ἀμαύρωσι, τὴν ἐπὶ ὅλῃ τῇ ἐνισευτῇ ἐκείνῃ παρατείνωσαν, νοσην ἐνταῦθα ὁ Πομπής βάλεται, ποκερ ἀμαυρώσεως μικρὸν αὐτοτέρῳ ἐκ τῇ Πλευτάρχῃ αὐαφερομένης, ἐμνήθημεν.

Στίχ: 539. Καὶ κιώνες ὑλακόμωροι) Ο Πομπής Obscoenos ἔχει Canes. Τὸ δὲ, εἰ μόνον τοὺς ἀναιδεῖς καὶ αἰχρεῖς, αἷλλα καὶ τοὺς δυσιωνίστες σημαίνει, inauspicatos; malum omen offerentes. Διὸ καὶ αὐτοὶ ὑλακομώρες προσεπόντες, εἰ πάντι πόρῳ τῇ σκοτειᾳ τετοξικήνα δοκεῖμεν. Οἱ γάρ κιώνες περὶ τὴν ὑλακή μεμ- ἔρημενοι, διπερ ἐσὶ, τὴν ὑλακήν ἐπὶ πολὺ παρατείνοντες, καὶ προσάγοντες, καὶ οἷον ἀριστόμενοι, ὡς αὐγαδὸς ἐδίδοσια τηνὰ τεκμαίρεθαι παρέχειν κοπῆ πιεσο- ταῖ. Ταυτη τοι καὶ τοῖς Μεσιωίοις ἐν Ἰθωμῃ πολιορκημένοις, πρὸς τοῖς ἀλ- λοῖς, δι ὃν τὴν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἀλωσιν προεσήμανεν ὁ Θεός, καὶ τὸ δὲ παρατηρηθῆναι Παυσανίας (Μεσιωίαν. Βιβλ: Δ'. Κεφ. γγ') διέξεστι: οὐτι μὲν „παρά αὐτοῖς κιώνες εἰς τὸ αὐτὸν κατὰ πᾶσαν νύκταν ἀρύσσοντο. Τέως δὲ, καὶ „απτ-

Κράξ τε σελασφόρον ἐν δυνοφερῷ γε καλύμματι κρύψε.

Νύκτα δὲ τιὼδ' ἔωσι θαῖ ἄληκτον ἀτάθαλος τρέοσαν.

Τιὼνεα δ' αὖ καὶ γεῖα ὄμῶς, καὶ λαῖτηα δὲ πόντε,

Καὶ κώες ύλακόμωροι, ἀκαίριατ' ὄρνεα πολλὰ

Σήματα φαινον. Ὅπως γὰρ δηθὰ ἀγροῖσι Κυκλώπων,

Αἴτνια παφλάζσαν ὀπώπαμεν; ὡς δὲ φαγέντων

Τῆσδ' ἵπνῶν μυχίων, φοιτηδὸν κύματα χιῶτο;

Ως δὲ κυλίνδοντο σφαιρῶν σρόμειοι φλογόεντες,

Λᾶξες τηκόμενοι τε, βίηφι πυρὸς μαλεροῖο;

Δεινὸν Γερμανίη κονάκιε κατ' ἔρανὸν ὅπλοις.

Ἄλπεις δὲ ἐν σεισμοῖσιν ἀηθέεσιν κλονέοντο·

Πρὸς δὲ ἐνὶ σιγαλέοισιν ἀυτὴ ἀλεσει βῶσεν,

Τψηχῆς μάλα· νυκτὶ δὲ ὁρφνάη ὑπὸ ὥπται

Δάκελα παντοῖα, σμερδὺν λίαν ὠχριάοντα.

Φθέγξατο καὶ κτιώη τῆμος γέ τι, στὶ φατειόν.

Ροῶ ποταμοὶ σῆσαν· δεινὸν δὲ κεχήνασι γαῖα.

Ηδη καὶ τὸ Ελέφας Βαμῶν ἔπι, ὡς ὑπὸ ἀνίης,

540.

545.

550.

Δακρυ-

„ἀπεχώρησαν ἀθρόοι εἰς τὸ Λακεδαιμονίων σρατόπεδον, οἰνεὶ πρὸς τοῖς γικῶσι
„τατέλομεναι, καὶ τιὼ παρ' ἐκένοις ἐλέθημα τύχλω, σιωτελέσ σφίσι κρίνασσα.
„Ομοίως δὲ μετὰ χρόνον αὐθίσ, ἐκ κρυφαίας ἐφόδε τῆς κατ' Εἴραν Λακροπό-
„λεως, τοῖς αὐτοῖς Μεσσινίοις, ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων παρθεμένης, παρει-
„χετο μὲν τῇ παρόντος κακῇ καὶ ἀλα αὐθησιν, μάλιστα δὲ οἱ κώες, οὐ κα-
„τὰ τὰ εἰωδότα ύλακτεντες, ἀλλὰ σιωχεισέρα καὶ βιαστέρα τῇ κραυγῇ
„χρώμενοι,, (Άυτ: αὐτ: Κεφ: κα').

Στίχ: 540. (Αγροῖσι Κυκλώπων) Τοῖς ἐν Σικελίᾳ. Τάυτη γὰρ λόγος ἔχει πρώτης οἱ
κῆσαι τὰς Κύκλωπας, ὃν ἵνα καὶ Πολυφημος, ὃ ὑπὸ Οδυσσέως τὸν ὅν ἄχε
μοναδικὸν ἐξερυχθεὶς ὄφθαλμὸν, περὶ δὲ ἐν Οδυσ. Ομηρος.

Στίχ: 541. Αἴτνια) Τὸ ἐν Σικελίᾳ πασίγνωτον ὅρος, παρ' ὧ πόλις Κατάνη ὥκ ασπ-
μος· ἔξ δὲ τὸ Αἰτναιον πῦρ αναδίδοται. Τάυτη ἡ μυθώδης Αρχαιολογία (ὡς
Σιμωνίδης ἐν τοῖς περὶ Σικελ: παρὰ τῷ Βαρείῳ) δικάστραιν ἐφίσησιν Ήφαίσι
μεταξὺ καὶ Δημήτερος, τῶν περὶ τῆς χώρας ἐρισάντων. Εσκε δὲ τὸν Θεὸν τῷ
ψήφῳ κρατήσαντα, ἐπὶ τῷ ὅρει τὸ χαλκεῖον ιδρύσαμε, τὸ μυθοβλέψη τοῖς πε-
ρὶ τῶν ποίησιν.

Στίχ: 545. Δεινὸν Γερμανία) Ἐπὶ τῷ Κιμβρικῷ καλεμένης πολέμεις, ὡς παρασημεῖται
Ιωάν. ὁ Μπέλλιος. Οἱ δὲ Κιμβροὶ ἔθνος Γερμανικὸν, οἱ τιὼ Κιμβρικῶν ἔξ αὐ-
τῶν λεγομένην χερσόνησον ἔχοντες, τιὼ κοντὴ Ιατλανδίαν· μέρος δέσσαν τῷ
καθ' ήμᾶς τῶν Δάνων Κράτες, ἐπίσημον.

Στίχ: 546. (Αλπεις) Τὸ ὅρος τὸ διαχωρίδον Ιταλίας. Λέγονται δὲ καὶ
Πληθωτ. αἵ "Αλπεις, καὶ τὰ "Αλπια ὅρη, διὰ τὸ μέγεθος, πάντως, περὶ οὐ-
βιληθεῖς μέτιθι Πλιν. Βιβλ. Γ'. Κεφ. ιη'. καὶ Στράβ. Γεωργ. Βιβλ. Δ'. καὶ Ια-
λιαν. εἰς Καισαριν. καὶ Ζωναρεᾶν Βιβλ: Β'. τῶν Χρονικ. Καλέσται δὲ τὰ αὐτὰ
ὅρη καὶ "Αλβια διὰ τῷ Β, ὡς Στράβ. ἔθ. αὐτ. καὶ Στέφαν. ἐν τοῖς Εθνικ.
καὶ ἔξ αὐτῶν, Ευσάθ. εἰς τὸν Περιηγ. "Αλπια δὲ ἐπίσης καὶ "Αλβια, τὰ λό-
κα. Άλριμ γὰρ παρὰ Σαβίνοις, ὡς Αλβιτ παρὰ Λατίνοις τὸ λόκον. Λόκοι
δὲ τὰ ὅρη, ὡς αὖ διὰ τὸ ὄψις μιφένται.

Στίχ: 549. Δάκελα) Σκιάδη τιὼ φάσματα, φόβοι καὶ κατάπληξιν τοῖς θεωμένοις
ἐμποιεῖται. (Ορ. Στίχ: 535.)

Στίχ: 550. Φθέγξατο καὶ κτιώη) Μέτιθι Ουαλέρ. Μάζιμ. Βιβλ. Α' Κεφ. 5'. Καὶ
Πλιν. Βιβλ. Η'. Κεφ. μέ. Οἱ δὲ βόει, μάλιστα τῶν ἀλλων γάων, ἐν τοῖς τοι
αἴσδε τερατοσημεῖας λελαληκότες φέρονται.

Στίχ:

R

- Cum stabulis armenta tulit, nec tempore eodem
 Tristibus aut extis fibrae apparere minaces,
 Aut puteis manare crux cessavit, & alte
 Per noctem resonare, lupis ululantibus, urbes:
 Non alias coelo ceciderunt plura sereno
 Fulgura: nec diri toties arsere cometae.
 Ergo inter se paribus concurrere telis
 490. Romanas acies iterum videre Philippi:
 Nec fuit indignum Superis, bis sanguine nostro
 Emathiam, & latos Aemi pinguescere campos.

Scilicet

Στίχ: 553. 'Ροῶ ποταμοὶ σῆσαι) Ὅθεν ή τῇ Θύμερίδος ἐπίκλυσις, περὶ ής ὁ Λατῖνος Ποιητὴς 'Ωράτιος ἐτίθη Β'. Ο γὰρ Τίβερις πελαγίσσας, καὶ πᾶσαι ίώ ἐν τοῖς πεδίοις Ρώμης κατέλαβεν, ὥστε πλεῖσθαι. Καὶ πρὸ τῆς ἐμφυλίου μάχης 'Ρωμαῖς, μετὰ τὸν Ι'αλ. Καίσαρος θάνατον, τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμῶν, οἱ μέντινες παντάπασιν ἐξέλιπον, οἱ δὲ αὐτάπαλιν δὲν ἦρξαντο. ("Ορα Διων. εἰς Αυγύστ.)

Στίχ: 552. 'Ηδη καὶ Ἐλέφας). Τετέσι τὰ ἐξ Ἐλέφαντος Ἀγάλματα, καὶ οἱ Ἀνδράντες ἐπειδὴ ἐνταῦθα νοῆσαι καὶ τὰ ἐξ ἄλλων ὑλῶν παντοίων, τῷ μέρει τοῦ οὐλοῦ σωκρεῖαμένεις. Ἀπολλών οὐδὲ ὁ Ρόδιος Βιβλός Β'. τῶν Ἀργοναυτικῶν (ἢ καὶ Όυρσον. ἐμνήθη ἐν ταῖς Παραθέσ.). καίτι ἔτι προβάδισται τέττα θαυματαριώτερον:

"Η ὅταν αὐτόματα ξύσαντο δέην ιδρώονται
 "Αἴματι "Ενθα ὁ ἐκένευ Σχολιαστής: ὅταν μέλλῃ (Φοιοί)
 "τι συμβαίνει χαλεπὸν, εἴωθε τὰ Ἀγάλματα ιδρεῖν. Καὶ Όυδιος δὲ ὁ Λατῖνος Ποιητὴς παρὰ τῷ Μινελίῳ: mille locis lacrymavit ebur. Τετέσι: Μυριαχὸς ἐδάκρυσεν ὁ Ἐλέφας. Ἐμοὶ δὲ, τὸ νοτίδα τηνά, τὸν ιδρῶτα πας απομυματένιων, ἐπὶ τῶν Ἀγαλμάτων ἐπισπάγειδαι τῶν ἐν τοῖς Σηκοῖς, ἐνθα πολὺ τὸ συρρέον ἀνθρώπων πλῆθος. καὶ μάλιστα τῶν ἐκ ψυχροτέρας σωματικότων ὕλης, οἷον μετάλλων ἀπεῖν, η λίθων μαρμάρων. εἰχο τούς μὴ τὸ παράπαν θαυμασῶν, αὖλα καὶ τῶν πάνυ φαδίων τέττο κρίνεται.

Στίχ: 555. 'Ηριδανὸς) Ποταμὸς ὅτος Ἰταλίας, ὁ καὶ Πάδες καλέμενος. Ο δὲ τοι μῆδος 'Ηριδανὸν Ἡλίου παιδία γενέθαι πλάτιες, ἐπιτραπένται ποτὲ τὸ τῇ παῖρος, ἄρμα ἐλάσσα, καὶ διὰ ἀπειρίαν, παραίτιον γενόμενον τῇ Γῇ ἐμπυρώσεως. Διὸ καὶ ὑπὸ Διὸς κεραυνωθιῶσι, καὶ ἐπὶ τὸν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμὸν κατὰ καὶ ἐπιτραχηλιῶδένται πεσεῖν, καὶ τῷ μὲν Ποταμῷ τῇ ὄνοματος μεταδῖναι, αὐτοῦ δὲ ἐξ ης αὐτοῦ ἐγεγόνει Φλογώσεως, Φαέθοντα μετονομαθιῶσι. Τέττον καὶ κατασειριδιῶσι ἐπειτα τὸν Ποταμὸν ὑπέλαβεν Ἀρετός. Οἱ δὲ (οἱ Ἐρετοδέης, ἐν Κατασειριμ. ΛΖ'.), δικαιούτατον Φασίν, 'Ηριδανὸν τὸν ἐν Ἀζροις, ὑπολαμβάνειν εἶναι τὸν Νεῖλον. Μόνος γὰρ ὅτος ἀπὸ Μεσομερίας τὰς αὔχας ἔχει. Άλλα γὰρ 'Ηριδανὸν ἐνταῦθα ἐκ ἄλλον, η τὸν ἐν Ἰταλίᾳ Πάδον Όυργίλιος ἐνοῆσαι δοκεῖ. Ποταμοῖς δὲ τέττον αἰνάσσειν εἰκότως εἰρηκέναι, ἀτε δὲ μόνον τῶν Ποταμῶν, τοῖς μή. 'Αζερισμοῖς ἐνάριθμον ταχθιῶσι καταξιωθέντα.

Στίχ: 557. 'Ουδὲ σπλάγχνων) Καὶ γὰρ η ἐν τοῖς θύμασιν οἱ σπλάγχνοσκοποῦντες παρετήρειν σημεῖα αἴτια, τὸν Ι'αλ. Καίσαρος σφαγὴν προσημαίνονται. Οἶον ἐκεῖνο τὸ ἐκ τῶν παρὰ Πλευτάρχων, αὐτῶτος: **Στίχ:** 535. αὐνενεχθὲν. ἐπειρ Λππιανὸς ὁ Ἀλεξανδρεὺς (ἐν τοῖς περὶ 'Ρωμαϊκ. Ἐμφυλ. Πολέμ. Βιβλός Β'.) ὅταν δέξαιοι, Τῶν ἵρων ίω τῷ Καίσαρι, τὸ μὲν πρῶτον, ἄνθος καρδίας. η (οἱ ἔτεροι λεπτογραφίαι) η κεφαλὴ τοῖς σπλάγχνοις ἐλειπεῖ. καὶ τῷ Μάντεως εἰπόντος θεάσι, τον τὸ σημεῖον εἶναι, γελάσσας ἐφη, τοιέτου αὐτῷ καὶ περὶ Ἰηρίαν γενέθαι, πολεμῶντι Πομπηῖο. Λπποκριναμένη δὲ τῇ Μάντεως, ὅτι καὶ τότε κινδυνός

Δακρυχέων ἐφάνη, καὶ χαλκὸς ψυχρὸς ἀφιδῷν.
Πλήμμυρε δὲ σροφάων μανικοῖς δινόμασιν ὕλας
Ἡριδανὸς, ποταμοῖς δὲ ἀνάσαις· σὺν δὲ ἄφαρ ἄρδια,
Ἀμπεδία σκιδναντ' ἀγέλαι, σὺν ἐπαύλεσιν αὐταῖς.
Οὐδὲ αλάγχνων δὴ τότε ἀπῆσαν ἀπάσιοι Ἰνεῖς.
Οὐδὲτε πιδυειν, Φρεάτων ἄπο, λέπετο λύθρα.
Νύκτιος ὠρυγμὸς δὲ Λύκων κατὰ θάμβεεν ἄζη.
Οὐ τόσοι ὄυρανόθεν σκηπτοὶ πέσον ἄλλοτε ἐπ' αἰθρῆς.
Οὐδὲ τὸ ἀπιώνες ὑψι φλέγοντο τοσοὶδε Κομῆται.
Τῷ δὲ κατ' ἀλλήλων ἐπιθορυμμένας γε Φάλαγγας
Ρωμαίων, ἐν ὅπλοισι δύμοιοις, δύντερον ἔδου
Αὐδι Φίλιπποι. Οὐ γάρ ἀεικὲς δόξε Θεοῖσι

555.

560.

R 2

Δια-

„σεις λαμπρῶς, καὶ νῦν ἔτι πιθανώτερον ἐν τὸ σημεῖον, ἀυθίς αὐτὸν ὁ Καί-
„σαρ ἐκέλθει θύεθαι· καὶ ἐδενὸς δὲ ὡς καλλιεργεύεις, τιὼν βελικὸν βραδιάς ταν
„αἰδέμενος, καὶ μὴ τῶν ἐχθρῶν, ὡς φίλων, ἐπειγόμενος, ἐσήσεις τῶν ἐχθρῶν
„καταφρονήσας· χειλὶ γάρ ἀ ἐχειλὶ Καίσαρι γενέθαι..”

Στίχ: 558. Οὐδὲ τε πιδύειν) Ἀνεδίδε γάρ αἴρει αἴματα αὐτὶς ὑδάτων τὰ φρέατα.

Στίχ: 559. Νύκτιος ὠρυγμὸς δὲ Λύκων), Τῷ ύλωγμῷ διῆπε τῷ τῶν κιαῶν παραπλή-
σιος, περὶ οὐ ἐλέγετο ἀνατ: Στίχ: 539.

Στίχ: 560. Οὐ τόσοι ὄυρανόθεν σκηπτοὶ ἐπ' αἰθρῆς) Τὸ ἐπ' αἰθρῆς μάλιστα,
τὸ ἄηδες παριστοὶ τῷ συμπτώματος, καὶ διὰ τότο τερασίου. Τοιγαροῦ καὶ
παρ' Ομήρῳ Όδυσ. Υ. Στίχ: 101. Τῷ Όδυστέως ἐνζεμένῳ:

„. “Εκτοθε δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.

„. Τῷ δὲ ἔκλεις μητιέται Ζός·

„. Αυτίκαι δὲ ἐβρόντησεν ἀπ' αὐγλήνετος Όυλύμπου,

„. Τψόθεν ἐκ νεφέων

Ουχὴ δὲ τιὼν ἐκ τῆς αἰθρίας αἴγαλις ἐνταῦθα τῷ Όλύμπῳ, ἐκ τῶν, ύψοθεν
αἰημένων νεφέων συγχέειν καὶ αἰμασυροῦν. Τὰ γάρ, ύψοθεν ἐκ νεφέων, κα-
λῶς ὁ Σχολαστὴς ἐρμιλεύει: Τετέσιν: ἐκ τῷ τόπῳ, ἐνθα τῷ νέφῃ εἴσωθε συ-
νιαθει. Οπερ ἐτίν, ἀπ' Όυρανῷ. Αναθεν. Οὐ γάρ νέφη ιῶ, ὡς δῆλον
γίνεται, ἐξ ὧν ἡ Ἀλετεῖς ἐφεξῆς ἐπειθαυμάσσεσσα ἐπὶ τῷ τέρατι, ὅτι ἀπ'
δραντεῖς ἀνεφέλεις μεγάλα ἐβρόντησε. Στίχ: 112.

„Ζός πάτερ

„. Η μεγάλ' ἐβρόντησεν ἀπ' δραντεῖς ἀδερέσεντος·

„. Οὐδὲποθι νέφος ἐτίν· τέρας γὰρ τέω τὸδε φαίνεται.

Στίχ: 561. Κομῆται) “Οτι Κομῆται φαινόμενοι, μεγάλων τνῶν παθημάτων, καὶ κα-
ταεροφῶν ἐθνῶν τε δὲ καὶ πόλεων, καὶ θασιάτων Βασιλέων, τῷ τῶν τοιότων,
προηγον οἷον προσάγγελοι. ή γοῦν καὶ εἰποντο, ὡσανεὶς κηδόνται τινὲς, καὶ θρη-
ναδοὶ, ή, δὸς δύτω φάναι, ἐναγισμοὶ, πάλαι τότο τεφρύλληται· καὶ ἐδὲ θαυ-
μασὸν, τὰ περὶ τὸς Κομῆτας δύτω τεφρόσσαθαι, τες, μηδ ὅ, τι ποτὲ τιὼν
ἀρχιλιών ὁ Κομῆτης, γνώσκονται. “Οτι δὲ καὶ μέγας ὄφει Κομῆτης, ἐπὶ
νυκτας ἐπὶαὶ καθορώμενος, μετὰ τιὼν Καίσαρος σφαγίων, διαπρεπής, εἰτα πρό-
νισσι, καὶ τότο ἀνωτέρω Στίχ: 535. ὡς ἐκ τοῦ Πλετάρχειον μαρτυρηθὲν
(εἰς βίον Γ. Ιελ. Καίσ.) ἀρηται.

Στίχ: 562. Τῷ δὲ κατ' ἀλλήλων) Ως ἐν ἐμφυλοῖς σάσσοιτε, καὶ πολέμοις εἰκός.

Στίχ: 563. Σ Δύτερον εἶδον ζ Ο μὲν πρῶτος τῶν παρεῖται Ρωμαίοις συσάντων ἐμφυ-
Στίχ: 564. Σ Λυδι Φίλιπποις λίων, πολέμων, περὶ ὧν ἐνταῦθα ὁ λόγος, ὁ περὶ
τῆς Μοναρχίας ιῶ, ὁ Πομπηΐας μεταξὺ καὶ Ιελίας Καίσαρος συρράγεις· ὃς δη,
καὶ ἐν τοῖς Φαρσαλοῖς καλεμένοις Πεδίοις τιὼν κρίσιν ἔχει, Πομπηΐας μὲν πτο-
ρωτος, Ιελίας δὲ τῆς ὄλης ἐπικρατεῖσαντος. μέχρης. Ή δὲ Φαρσαλος, ἐξ ἷς
τοῦ

Scilicet & tempus veniet, cum finibus illis
Agricola, incurvo terram molitus aratro,
Exesa inveniet scabra rubigine pila:

Aut gravibus rastris galeas pulsabit inanes,
Grandiaque effossis mirabitur ossa sepulcris.

Dī Patrii Indigetes, & Romule, Vestaque mater,
Quae Tuscum Tiberim, & Romana palatia servas,

500. Hunc saltem everso juvenem succurrere seculo
Ne prohibete. satis jam pridem sanguine notro
Laomedontae luimus perjuria Troiae.

Jam pridem nobis coeli te regia, Caesar,

Invidet, atque hominum queritur curare triumphos.

Quippe ubi fas versum, atque nefas, tot bella per orbem,

Tam multae scelerum facies, non ullus aratro

Dignus honos: squallent abductis arva colonis,

Et curvae rigidum falces conflantur in ensem.

Hinc

τὰ Πεδία ὀνόμασαι, πόλις ίω ἐν Θετίαλια, ἀπὸ Φαρσάλω τῷ Ἀγριστώ τῷ
κλῆσι λαβέσσα, ὡς Στέφανος φησὶν ὁ Βιζάντιος ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς. Οὐ δὲ τῶν
πολέμων δόθερος υπῆρχεν, ὃ μετὰ τὴν Ἰαλ. Καίσαρος σΦαγίῳ, ἐν Ὁλανιανὸς
ἢ Ἀυγύστος πρὸς Βρεττονὶ καὶ Κάσιον ἥγανισατο· τῷ μὲν τῆς Μοναρχίας αὐτο-
ποιωμένῳ, τῶν δὲ τῷ Δημοκρατίᾳ συσῆσαμενὶ αὐτῷ ποιωμένων· ἐν δὲ, καὶ τῷ
δε σφαλίωῃ σωάπεσε. Σωμεροτήθη δὲ ἡ μάχη αὐτῇ περὶ Φιλίππων, πόλιν
Μακεδονίας, ὡς αὐτῷ ἐστέφανος ὑποτίθηται. Πᾶς οὖτε: Δοθερον εἶδον· καὶ:
“Λιθί Φιλίπποι, τὰς Ῥωμαίων Φάλαγγας κατ’ ἀλλήλων ἐπιθορυμμένας, ἐν ὅπλο-
σιν ὄμοιοις, ὡς ὁ ἡμέτερος ὁδὲ φησὶ Ποιητής· εἰπερ δὲ μὲν πρώτη μάχη ἐν
Θετταλίᾳ σωάπει, ἡ δὲ δόθερα ἐκ Μακεδονίας; Ἡ στὶ Φαρσάλια, ὡς παρὰ
Πτολεμαίῳ, μέρος ίω τατομένη τῆς Ἡμαδίας· τετέτηται τῆς Μακεδονίας, ὄμο-
ροιῷ τῷ Θετταλικῷ. Ἡ δὲται καὶ Φαρσάλια ὑπερούντη ἐκλήθη ἀπὸ Φαρσάλω τῷ
ἀρξαντος, ἡ πρότερον Ἡμαδία ἀπὸ Ἡμαδίων· καὶ Θεσσαλία ἀπὸ Θεσσαλοῦ·
καὶ Μακεδονία τέως, ἀπὸ Μακεδόνος. Ἡ, ἔτας ἐκληπτέον τὸ λεγόμενον: στὶ
ὅς δόθερον αὐθί, ἐν ὅπλοσιν ὄμοιοις, μαχησμένες ἀλλήλαις κατέπισσον, εἰ δὲ καὶ
κατέπισσον· τετέτηται πρότερον ἡδη ἐωρακέτες ἐγένετο οἱ Φαρσάλιοι. “Ως τέ, Δο-
θερον, καὶ τὸ, Λιθί, μηδαμῶς ἐπὶ τῷ τοις Φιλίππων, ἀλλ’ αὐτας τὰς κατ’ ἀλλήλων
ἐπιτραπεσσάσας Ῥωμαϊκὰς Φάλαγγας ἀπαφέρεθαι. Τέτο δὲ εἰς κατάληψη
τῷ ἐνταῦθα λεγομένῳ ἀλις αὖ ἕχοι· εἰ μήτις, καθάπερ Τευτεδίω πελέκει τῷ
τῷ λόγῳ δυχέρεσσαν ἐκκόψαι θέλων διατάνεστο, μηδόλως τὸν Ὀιηγύιλιν διεγνωκ-
νατο τῷ τῷν χωρῶν διαφερεῖν καὶ διάσατο, μηδὲ καθ’ ὃς τόπος, αὐτῷ κατοι-
τωκαντοι περιεντοι τῷ βίω, τοσαῦται διωάμεις, καὶ περὶ τοσάτων προσγρά-
πων ἀλλήλαις σωάπεσον. “Ο περὶ τηλικύτε αὐδεῖς δέ ὑπονοεῖν σίμηι εὐλογον.

Στίχ: 565. ξ Δυοτάκις ἡμετέρεσσιν ἐν αἵμασιν ἐυρέας ἀγρὺς, ξ Καὶ τέδε δή πράγματα
566. ξ “Ἐνθα μὲν Ἡμαδίης πιαινθῶ ἐνθα δὲ Αἴμα. ξ τοῖς ἐξηγηταῖς ὡσάν-
τως παρέξει, μὴ πλατύτερον υπὸ τῷ Ἡμαδίᾳ, καὶ τῷ Φαρσάλιαν αὐτῷ συμπε-
ριλαβέσσον· καὶ σύτῳ τῷ περὶ τὸν Αἴμον συγκροτηθέσσαν τὸ δόθερον Ῥωμαίων
μεταξὺ μάχης, τῷ τῷ Ὀκταυιανῷ δηλαδὴ πρὸς Βρεττονὶ καὶ Κάσιον, τῆς ἐν
τῷ Ἡμαδίᾳ, ἡτοι τῷ Φαρσάλιᾳ τὸ πρότερον, υπὸ Ἰαλίω πρὸς Πομπήιον συσ-
σαν, τοιῷδε λόγῳ διασέλαντι.

Στίχ: 573. Ἀλλα Θεοὶ πάτεροι χρόνοις) Πρὸς ἐνχώρια τρέπεται, ἐν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῷ
Ῥωμαϊκῷ πραγμάτων, εἰς μακρὸν περιεῖναι τῷ βίῳ τετω τὸν Ὀκταυιανὸν Λι-
γύστον συγχωρήσωσι. Πρὶν δὲ δηλοισότι, (ὡς ἐφασκε κατ’ αρχὰς τῷ Βιβλίῳ,
σφίσση

Διοσάκις ἡμετέροισιν ἐν αἵμασιν ἔυρέας ἄγρος,
Ἐνθα μὲν Ἡμαδίης πιανθῶ, ἔνθα δὲ Αἴμα.
Ἡποτε ἥμαρ ἐσεῖται, ὅτ' ἀν κέννας κατὰ χώρας,
Οὐχλῶν καμπυλόεντι ἀρότρῳ γηπόνος οῦδας,
Τός διὰ τὸς τρηχὺς ἔδει, υἱοῖς ἐπικύρσει
Βριθύεσ' η Λισροὶς κινέας κενεὰς κατακράσει.
Ἐν δ' ἀνατετραμένοισι θεόμενος ὁσέα, τύμβοις,
Ἀνδρῶν τῶν πάρος ἀδρᾶ, πελώρια, κάρτ' ἀγαστάται.
Ἄλλα Θεοὶ πάτριοι χθόνιοι, σὺτε Ρωμύλε, καύγε
Μήτηρ Ἰσίη, η Θύμβριν, καὶ τάχεα Ρώμης
Αμφιβέβηκας· μηδὲ δὲ τὸν ὕμμες ἐρυκακέοιτε
Αἰεῖν! γενεῆ δὲ ὄλοη δότε τὸνδ' ἐπαλέξειν.
Η δὲ ἄλις ἡμετέροις ἥδη ποτὲ αἵμασι πρόσθεν
Ορκες Λαομέδοντος ἐτίσαμεν, θεοὶ ἀθέτησε.
Διὰ δὲ πάλι Καῖσαρ, σὲ πόλοιο Ανάκτορα αἵματιν
Δόξαν ἐπιφθονέειν, ἀνδρῶν διέποντα Θριάμβας.
Ἐιτε θεμιτὰ τε, ηδὲ ἀθεμίτια πάντα τέτραπτα,
Δευτοῖς δὲ ἐν πολέμοισι κορύωσεται ἔθνεα πάντα.
Παυτοδαπῆς κακίης πλάνη δὲ τε γαῖα ὄραται.

565.

570.

575.

580.

Ουδὲ

σφίσιν αὐτὸν τάξωσιν ἐναριθμιον, ἐξ αὐθεώπων ποιόσαντες, καὶ τῆς τινα Θεοῖς
μέτοχον μακαρίας λήξεως ἀναδείξωσι. Καὶ Θεοὶς μὲν πατρίτοις ἐπικαλεῖται τὸς
τῆς πατρίδος Προσάτας τῆς ἑαυτῷ· οἷον Δια τε τὸν Καπιτωλῖνον παρὰ Ρω-
μαίοις τιμώμενον· καὶ Ἀριω τὸν αὐτοῖς τὰ τάχη δομήσαντα· καὶ τὸς ἀπὸ Φου-
γίας μετακομιδέντας ἐπὶ τὸ Λάτιον, Ἐφεσίας σφίσι Σωτῆρας ἐναὶ καὶ πολύ-
χες. Χθονίας δὲ ὄνομάζει, τὸς ἀπὸ χθονὸς μὲν γενομένες, καὶ κατὰ Φύσιν γη-
γενεῖς ὄντας, διὰ ἀρετῆς δὲ περιστοίν θείας μολεας μετειληχότας, καὶ, ὡς ἀν
αὐτὸν εἶποι, ἐκθεωδέντας, καὶ τὸς τῆς Κράτες θεμελίας προκαταβαλούτας τὴς
Ρωμαϊκῆς· οἷον τὸν Ἀιγαίαν, επεῖν, καὶ τὸν Κυρηνον, καὶ τὸν Ρωμῦλον.

Στίχ: 574. Μήτηρ Ἰσίη) Ἡς ἀσβεσον ἐς τὸ διλωκές ὑπὸ τῶν Εισιάδων παρθένων ἐτη-
ρέστο τὸ πῦρ· ἀτε δὲ τῆς Πόλεως καὶ αὐτῆς βόσης βοηθός καὶ προσάτιδος.

Στίχ: Αυτ: Θύμβριν) Τὸν δὲ αὐτὸν ποταμὸν καὶ Τίβεριν λέγεσον· δις ἀπὸ ὁρευς τὴς
Ἀπεννίνις καταρρέειν, καὶ χώραν παραμείνων τινὶ Τυρσιωίδας διὰ Ρώμης διεκπο-
ρθεται, ἐς γ' ἐπὶ τινὶ τοις ἔγγισα θάλασσαν ποιόμενος τὰς ἐκβολάς.

Στίχ: 576. Αἰεῖν) Φασὶ γάρ, ὡς εἰκοσὶν πέντεπτον ἀγεν τὸ τιωκάυτα τὸν Οκταυι-
νον, λωτικα ταῦτε ἐποίει Ουιργίλιος.

Στίχ: 578. Ορκες Λαομέδοντος (Λαομέδων ὁ Πριάμος πατήρ τὸν ἐκ σιωθῆκης ὑπεχη-
μένον ρυθόν, ἐπὶ τῷ Τροίας τειχισμῷ, θητόσασιν αὐτῷ Ποσειδῶνι τε καὶ Ἀπόλ-
λωνι μηδαμῶς ἀποδέει, τῆς ὁργῆς αὐτῶν ἐπειράθη δικαίως· τῷ μὲν κατακλυσμὸν
ὑδάτων ἐπειγαγόντος τῷ πόλει, τῷ δὲ λοιμὸν ἐπιπέμψαντος· Ἐπειδὴ δὲ εἰς
Τρώας ἀνέφερον τὸ γένος Ρωμαίοις, ἀπολοφύρεταιπώς ἐνταῦθα ὁ Ποιητὴς ἐπὶ¹
τοῖς παρεῖσι δευτοῖς περιπαθῶς ἀχάλλων καὶ δυχερεώνων, υφορώμενός τε, μὴπο-
τε ἄρει διὰ τινὶ Λαομέδοντος ἀθέτησιν, ἐπιμέτρει δίκιων οἱ ἐπίγονοι ταῦτα πά-
χωσι, τῆς τῶν προγόνων δίκης τὸ λεῖπον παραπολαύοντες.

Στίχ: 579. Διὰ δὲ πάλαι Καῖσαρ) Κατ' ἀρχὰς μὲν τῷ ποιόματος τινὶ Αυγύνεις Ἀπο-
θέωσιν ἐφθη προεκφύσεας Ουιργίλιος. (Στίχ: 24. 25.) ἐνταῦθα δέ, περὶ τὸ
τέλος τῷ Λ'. Βιβλ. τῷ αὐτῷ ἔδει τῆς θωπείας ἐνεπιμένων, καὶ ποτνιωμένω
ὅμοιος ἐσὶν, ὡς δῆθεν τῶν Θεῶν ἐπιβασκανόντων Ρωμαίοις, οἱ δὲ ἐκείνας δόξης
μετέχουσι καὶ ἐυποτμίας. Οτε μάλιστα τῶν πολεμίων εἰς χαλεπός εἰκμανομέ-
γων πολέμοις, καὶ τῆς κακίας ἐπιπολασάσης τῷ χώρᾳ, ἐν μεγίστῃ τηλικετε
Ηγεμόνος ανάγκῃ κατέτη τὰ πρώτυματα.

S

Στίχ:

Hinc movet Euphrates, illinc Germania bellum:

510. Vicinae ruptis inter se legibus urbes
 Arma ferunt: saevit toto Mars impius orbe.
 • Et, cum carceribus sese effudere quadrigae,
 • * Addunt se in spatia, & frustra retinacula tendens
 Fertur equis auriga, neque audit currus habenas.

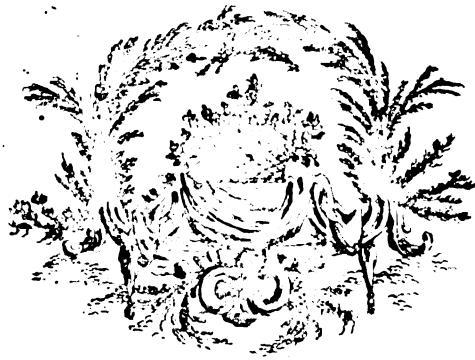
* ut, * * addunt in spatia.

LIBER PRIMUS EXPLICIT.

Στίχ: 584. Ὄυδέτις . . . λόγος . . . αἱρότεβ) Ἐπὶ τὸν τῷ Ποιήμαστος σκοπὸν ἐπάνε-
 σιν ἐυδοχώτατα ποτνιώμενος, ὅτι, πρὸς τοὺς ἄλλους ἀτυχήμασιν, ἔτι καὶ τὰ
 τῆς Γεωργίας παρὰ Ρωμαῖοις ἡμέληται· καὶ λόγος ἥδη ὁδεῖς, τῷ ὑπὲρ πᾶν ὁ,
 τιθν ἀν εἴποις ἐπωφελεσάτε τῷ βίῳ πράγματος.

Στίχ: 586. Καμπυλόεσσα) *Ωστερ ἐν Ἱεροῖς Γράμμασι τοῖς καθ' ἡμᾶς, διὰ τῷ: καὶ
 „συγκόψοι τὰς μαχαιρας ἀντῶν εἰς ἀροτρα, καὶ τὰς γίνωσκας ἀντῶν εἰς δρέ-
 „, πανα „, (Ησα ΚεΦ: Β'. 4) ή τῶν πολέμων κατάπαυσις, καὶ τὸ τῆς εἰρήνης
 καλὸν προσαγγέλλεται „, ὃν γὰρ λήψεται (Φησὶν) ἔθυος ἐπὶ ἔθυος μάχαιραν, καὶ
 ηδὲ μὴ μαθῶσιν ἔτι πολεμεῖν „, οὕτως ἐκ τῷ ἐναντίον ὥδε ὁ Πομητῆς τῶν εἰς πο-
 λεμον

Ουδὲτις, ὡς τὸ πάρος, λόγος ἀνθρώποισιν ἀρότρῳ.
 Ἄλλ' ἀνχυῶσιν ἄρρενα, ἐπείκεν ἀγρῶται ἀπῆχθεν,
 Καμπυλοεσσαῖ, ἐς ὅξὺ δ' ἀμεῖφθεν Φάσγανον, ἄρπαγον.
 Καὶ δὴ, Γερμανίης ἔνθεν μὲν ἄρδε ἀκριταὶ Φῦλα,
 Καίθεν δ' ἀντὶ ρόῳ τ' ἀμφ' Εὐφρήτιων δῆριν ὄρινε.
 Θεσμὰ δ' ὄμορφοσσαὶ πόλιες διὰ δῆξασσαὶ αὗτας,
 "Οπλα ἔλον. Θάρος παντά δὲ ἐπιμάνεται "Αρης.
 "Ως ὅτε βαλεῖδος ἐκ δὲ τέθριππά γε ἄρματα θύσοι,
 "Ιφὶ μάλ' ἐν πεδίοισιν ἀντὶ ιδίᾳ ρύμφα δέρει.
 "Αυτὰρ τ' ἥνιοχεὺς τότε, ἔχματα Φρόδα τιτάνει,
 Τοῦ γὰρ ἀπηνήνανθ' ἵπποι χαλινοῖσι πιθέθαι.

585.

590.

S 2

ΤΕΛΟΣ τᾶς Α΄: ΒΙΒΛΙΟΥ.

λεμον παρασκευῶν δαγγεῖσθαι, ἐκ τῆς καμπυλοέσσης Γεωργικῆς "Δρεπης, χαλκοῖσι
 τὸ Φάσγανον.

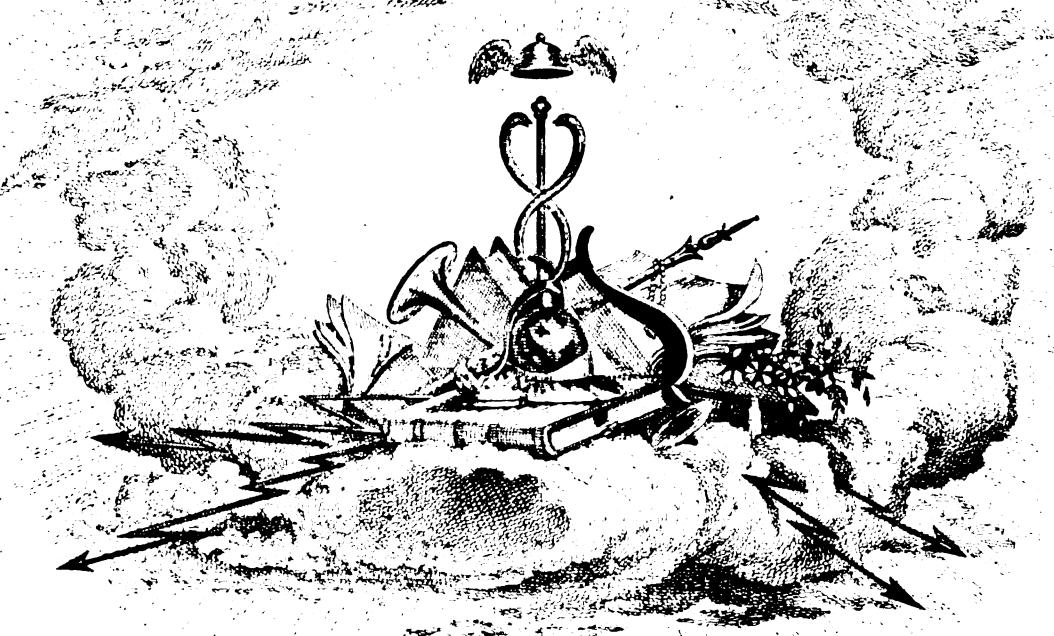
Στιχ: 577. { Καὶ δὴ Γερμανίης, } "Ἐνθεν μὲν τὰς περὶ Ρίῶν Γερμανὸς νοητέον, ἐν-
 588. { τ' ἀμφ' Εὐφρήτιω, } θεν δὲ τὰς τὴν Μεσοποταμίαν ἔχοντας, ἀμφὶ¹
 τὸν Ευφράτιων Πάρεθεν. "Αμφω γὰρ τὰ ἔθνη, κατ' ἐκεῖνο, Ρωμαῖοις ἀνεβάλλον-
 το πολεμεῖν. Διὰ δὲ τῶν ὄμορφοσσῶν πόλεων, ἀς ἐΦεξῆς ἀναφέρει, καὶ ἐτέρων
 δ' Ποιητῆς ὑπανιτίεται ὀδιν μένων ἡδη πολέμων κινήσεις, πολλῷ ἔτι χαλεπωτέ-
 ρων· εἰς τῷ ὄντι εἰσὶν, οἱ παλέμενοι ἐμφύλιοι.

ΤΕΛΟΣ τῶν ἀσ τὸ Δ'. ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ.

P. VIRGILII MARONIS
GEORGICORVM
LIBER II.

Π. ΟΥΓΙΛΙΟΤ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

P. VIRGILII MARONIS
GEORGICORVM
AD C. CILNIVM MAECENATEM.
LIBER II.

Haec tenus arvorum cultus, et sidera coeli:
Nunc te, Bacche, canam, nec non silvestria tecum
Virgulta, et prolem tarde crescentis olivae.

Huc,

Στίχ: 1. "Ἐργας ἀρεβοπόνων.) Τὰ περὶ τῶν ἐν τοῖς Σπερμοῖς ἔργων ἐν τῷ Λ. Βελίῳ Οὐιργίλιος διεξελθὼν, ἀκολέθως ἐκείνοις ἐπὶ τῷ παρόντος Β. τὰ περὶ τὰ φυτεγίαιν ἐκθέματα προβάλλεται. Ἐν ᾧ δὲ Φυτείας τε ἡμᾶς τρόπος ποκίλες ἀναδιδάχεται· καὶ Φυτῶν εἴδη καταλέξεις παντοῖα· καὶ χωρῶν Φύσεις διαρινεῖ, ἐπαγ τε Φυτάλμοις, καὶ σσαι μῆ. Ενθα καὶ τῆς αὐτῆς Ιταλίαιν γῆς τινα αἱρετῶ δι' ἐπαίνων ἄξει, τὰ εἰκότα τῇ ἐνεγκαμένῃ ἀφοσιώμενος. Ἐξῆς δὲ ἐπὶ τῷ Αμπελονι καὶ τῷ Ἐλαίᾳν ἴδιαίτερον τὸν λόγον τρέψει, τῶν ἐν χρήσει ὅντων ἀνθρώποις Φυτῶν τὰ κάλιστα καὶ χρησιμότατα. Τελευταῖον δὲ τῶν ἐν Ἀγροῖς διατωμένων τῷ βιοτῷ πρὸ τῶν ἄλλων μετακαριστῶν ἀναδείξει καὶ τριτευδαίνοντα.

Στίχ: 2. Νῦ δὲ σε Βάκχε . . .) Τὸ Βάκχον δῶρον λέγεται· ἥτοι τῷ Αμπελονι, οὐτέ κανον εὑρετής ἀδεταί. Ο γάρ Μύθος, ἐξ αὐτομάτη τὸν Βάκχον ἀναδενεῖ τῷ Αμπελον ἐν Μυσίᾳ, καὶ σφῆλα τὸν Τύλεφον (Διὸς καὶ Σφάλτης ἐρηταὶ οἱ Δόνυσος·) τοῖς Αμπέλοις κλάδοις ἐπιχειρέντα· η τ' ἀληθέσερον οἰνοχθῆ υπάρχοντα, καὶ ὅτας ὑπὸ Ἀχιλλέως περὶ Κάικου τὸν Ποταμὸν Μυσίας πεσόντα. (Τοσαὶκ οἱ Τζέτζ. ἐν τοῖς εἰς τῷ Λυκόφρον. Ἀλεξάνδ. Τπομνήμ. Στίχ: 20. Προσείρηται δὲ οὐδὲ καὶ τοῖς ἐπιγραφομένοις Ομήρῳ ὅμνοις Πολυσάφιλος οἱ Διόνυσος, Στίχ: II. ἐν ὑμν. τῷ Ἐλάσσῳ.

„Καὶ σὺ μὲν ὅτως χαῖρε πολυσάφιλ’ ὁ Διόνυσε. „Ἐν δὲ τῷ μείζονι ὃς ἐπιγέγραπται καὶ, Λησαὶ· τῷ Διενύσου ὑπὸ τῶν Τυρσιῶν ληιθέντος, καὶ τῷ Δηρίδι ἐρείβαθέντος, αὐτίκας Στίχ: 35. καὶ:

„Οἶνος μὲν πρώτισα θειώ αὖτε μελαιναν
„Ηδύπετος κελάρυς” ἐνώδης, ὥργυτο δὲ οδμὴ

"Αμ-

Π. ΟΥΓΡΙΔΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ Γ. ΚΙΛΝΙΟΝ ΜΑΙΚΗΝΑΝ
Βιβλίον: Β'.

Ἐργα ἀρχροπόνων μὲν ἄειδον, ὀλύμπιά τ' ἄσρα,
Νῦν δὲ σε Βάκχε ἀεῖσ' ἴμερω· σιὰ δὲ τε σοὶ γε
Θάμνις ἀγροτέρες τε, δυσαυξοῦς βρύσμα τ' ἐλαίας.

A 2

Δεῦρο

* * *

„Ἀμφοτί· Ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ιδόντας.
„Αυτίκα δ' αἰρότατον παρὰ ίσιον ἔχεταινύθη
„Αμπελος ἔνθας καὶ ἔνθας· κατεκηρυμώντο δὲ πολοὶ
„Βοτριες . . .

Θεόπομπος μέντοι ὁ Χίος (παρ' Αθην. Βιβλ: Α'. Κεφ: Κ') παρὰ Χίοις πρώ·
„τοις, Φησί, γενέθλιοι τὸν μέλαναν οἶνον· καὶ τὸ Φυτέυειν δὲ καὶ θεραπέυειν Ἀμ·
„πέλες, Χίες πρώτες, μαθόντας παρ' Οἰνοπίων τὴν Διονύσῳ (ὸς καὶ σιω·
„κισε τιὼν νῆσον) τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεταδένει. Ο δὲ αὐτὸς Θεόπομπος (πα·
ρὰ τῷ αὐτῷ Δεσπονοφίσῃ Βιβλ: Α'. Κεφ: ἐχάτω·) „Τιὼν Ἀμπελον έυρεθῆναι
„ἐν Ολυμπίᾳ παρὰ τὸν Ἀλφεόν. Πάνταντος δὲ ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς· Ἀμπελον
„μὲν Φῶναι οἱ Θηβαῖοι παρὰ σφίσι πρώτοις Φασὶν ἀνθρώπων· αποφῆναι δὲ γένεν
„ἔτι εἰς αὐτὶς ὑπόμνημα εἶχον. Οἱ δὲ καὶ Οσιεῖδι τῷ Αιγυπτίῳ τιὼν ἀμπε·
λαγρίαν ανάπτισαν· (ὡς Ἰσαάκ ὁ Τζετζης, παρὰ Φελλίων Ουρσίνῳ ἐν ταῖς Πα·
ραθέσεσιν.) Ογεμίω Βάρηνος (ἐν Λέξ: Διενυόσος.) αὐτὸν τὸν Οσιεῖν καθ' Ελλά·
„δα γλῶσσαν εἴναι τὸν Διόνυσον, ὡς ἐκ τῆς Ἡροδέτεις διατείνεται. Ἐλλάνικος δὲ,
„ἐπὶ τάτοις, ἐν τῇ πλανθίνῃ πόλεις Αιγύπτῳ πρώτῃ έυρεθῆναι τιὼν Ἀμπελον.
(Παρ' Αθην. Βιβλ: Α'. Κεφ: Κε.) Ουχὴν δὲ θαυμάζειν, εἰ τοσθτοι τιὼν τῆς
οἰνοποιίας έυρεσιν σφίσιν ἀπέδωκεν· ὅπερε γένει πολὺ ὑπερον, καὶ γένεν ἥκισσα
καὶ ἐφ' ἥμῶν, πλείστας ἀνεφάνησαν τὴν αὐτὴν περιποιήμειοι τιὼν ἐπίγονοιν. Αἴλας
τε γάρ, καὶ διὰ τὸ απανίως αἰλῆλοις κοινωνεῖν τὰ παλαιότατα τῶν ἐθνῶν, γένεν θαυμα·
σὸν εἰς τισι τὸν νέν ἐπιβαλόντες τινές, αὐτοὶ χρήματος, ὡς τιὼν παρ' ἐτέροις προ·
λαβεῖσσαν αἰγνοῦντες χρῆσιν, πρῶτοι ἐπιβαλέθαι ἐόμισαντε καὶ ἐγκαυχήσαντο.
Στίχ: 3. . . . Δυσαυξός . . . Ελαίας.) "Οτι τῶν βραδυαυξάτων ἐσίν τ' Ελαία, τε·
Βιβλίον Β'.

- Huc, pater o Lenæ; (tuis hīc omnia plena
 5. Muneribus : tibi pampineo gravidus autumno
 Floret ager; spumat plenis vindemia labris)
 Huc, pater o Lenæ, veni; nudataque musto
 Tinge novo mecum direptis crura cothurnis.
 Principio arboribus varia est natura creandis :
 10. Namque aliae, nullis hominum cogentibus, ipsae
 Sponte sua veniunt, camposqne et flumina late
 Curva tenent: ut molle siler lentæque genistæ,
 Populus, et glauca canentia fronde salicta.
 Pars autem posito surgunt de semine: ut altae
 15. Castaneæ, nemorumque Jovi quæ maxima frondet
 Aesculus, atque habitæ Graiis oracula quercus.
 Pullulat ab radice aliis densissima silva:
 Ut cerasis, ulmisque: etiam Parnassia laurus
 Parva sub ingenti matris se subjicit umbra.
 20. Hos natura modos primum dedit: his genus omne
 Silvarum, fruticumque viret, nemorumque sacrorum.
 Sunt alii, quos ipse via sibi repperit usus.

Hic

Θεύληται· Ἀλλὰ γὰρ καθ' ἥμας πολὺ δᾶσον ή πάλαι τὰ τῆς ἐλαιοφυτείας ἐπιτηδέεται· Οὐχ' ὅπως δὲ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Πλανίς ἔτι τῷ Γεραιτέρῳ, ὃν ἐπὶ Οὐρανοῖς ἴστεν ἀκμάσαντα. Καὶ γὰρ Ἡσιόδος αὐτὸς εἰπόντας παράγων, ὡς ἐδεις ποτε φυτόσσας Ἐλαίαν τῷ ἐξ αὐτῆς καρπῷ μετέχε: Ταῦτα (Φησί) Τούτη res erat; αἱ νῦν ετιὰ in plantariis ferunt, translatarumque alterno anno decerpuntur baccæ (Φυσ. Ἰσορ. Βιβλ: ΙΕ. Κεφ: Α'). Οὐτως οὐδὲ βραδὺ τὸ πρᾶγμα· οὐδὲ καὶ φυταλαῖς απέργοις· μεταφυτεύσαν δὲ, καὶ Ἐλάας μετ' ἐνιστέναι ἀποδέπονται.

Στίχ: 4 . . . Λιναῖς . . .) Τότε δὴ Διόνυσος ὠνόμασεν ἀπὸ τῶν Ληνῶν· τετέσσον ἀπὸ τῶν ξυλίνων Κάδων, ἐν οἷς τὰς σαφύλας πατεῖντες λεαίνουσιν ὡς πιεζομέναι τε καὶ θλιβομέναι τῶν βοτρύων, αποελύζειν τὸ γλεῦκος.

Στίχ: 9. Γυμνὰ κοθίρουν . . .) Ο Κόθοργος υπόδυματας ίδη ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἐφαρμόζον· διὸ καὶ Κοθόργυς ἀπεκάλεσαν τὰς περὶ τὰς πράξεις ἐπαμφοτερίζοντας. Ως δὲ χαριέντως ὡδὲ ὁ ποιητὴς τον Διόνυσον ἐπικαλεῖται, συμπαρέσημενοι τε οἱ ἐπὶ τῶν ποιημάτι, καὶ σωεφάψαθαί τε ἐργα, τὰς κατὰ τὴν μετροῦν ποιησιν πόδας φυθμίζοντα· καθάπερ οὐ καὶ τὰς τῶν λιωσατούντων ὁ αὐτὸς ἐνιχύειτε καὶ ἐπιρρέωντας ἐπισένετο.

Στίχ: 10. Πρῶτα φύσις γενέσεις . . .) Η περὶ Φυτῶν Θεωρία διττὰς ἔχει τὰς σκέψις, καὶ ἐν δύσι. μιαν μὲν τὴν ἐν τοῖς ἀυτομάτοις γινομένῃ, ηπειρ ἀρχῆς τῆς φύσεως. Ἐπέρσαν δὲ τὴν ἐπινοίας καὶ παρασκευῆς· Ως ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Φυτῶν Λιτιῶν, Βιβλ: Γ'. Φησίν. Ἐν δὲ τῷ Β'. τῶν περὶ Φυτῶν· Ισορ. ἔτι καὶ ἀκριβέστερον. Λί γενέσεις τῶν δένδρων. καὶ ὅλως τῶν Φυτῶν, η ἀυτόματοι, η ἀπὸ απέργων, η ἀπὸ διζηνῶν, η ἀπὸ παραστάδων, η ἀπὸ ἀκρέμωνος, η ἀπὸ κλωνῶν, η ἀπὸ αὐτῶν τῷ σελέχχεις ἐσὶν· η ἐτι τῷ ξύλῳ καὶ τακοπέντος εἰς μικρὰ· καὶ γὰρ καὶ ἔτως ἀναφύεται. Τὸ γοῦν ἐντεῦθεν τὰ αὐτῷ Ουργίλιον παραγέσσαι τῶν ἀναμφισῆτήτων ἐσὶ, Φησίν Ουρσίνος ἐν ταῖς παραθέσεσσι.

Στίχ:

Δεῦρο πάτερ Λιωτε! (ἐπὶ ὡδὸς ἔπιπλεα πάντα
Σεῖο ῥᾷ δώρων. Σοὶ γὰρ ἐν οἰναρέω μετοπώρῳ,
Βρίσι αὐθειόεις ἀγρὸς ἐνοίνοις βιτρύεαι.
Σοὶ δὲ ὑπερχαλιῆς ζείων λιωτὸς γ' ἐπαφρίζει.)
Δεῦρο πάτερ Λιωτε παρέητε! ἐν δὲ ἄρα γλευκει,
Γυμνὰ κοσθόρων σὰ σκέλεα, ξιὰ ἐμοὶγ' ἐνιβάψαις.

5.

Πρῶτα Φύσις γενέσεις παντοίας μῆτατο δένδρων.
Τῶν γὰρ ἄτερ ῥᾷ πόνη, τὰ μὲν ἀυτόθλασα προεχίνει,
Ἐυρέσι τ' ἐν πεδίοις, πολυκαμπέσι παρ' ποταμοῖς τε
Οἴα Λύγος, καὶ Σπάρτα δὲ κάμπιμα, ηδὲ τε Λακαί.
Ιτέαι ἀργαὶ τε, γλαυκοῖς Φύλλοισι κοιωσαί.
Αλλα, προβληθέντος δὲ ασέρματος, ἐκ ῥᾳ προκύπτει
Κάσανον ὑψηλομον τοῖον· τὰ τε ἐν Διὸς ἄλσει
Ἀλδίσκει, πλατύφυλλα ἐύσκια ἱερὰ δένδρα.
Καὶ Δρύες ὑψηλάριωι, ἀν' Ἐλλάδα μαντικαὶ θύσαι.
Παρφύεται δίζηστ' ἐτέρων πυκνὴ χαμαὶ ὑλη,
Ως Κεράσων, Πτελεῶν, καὶ Παρνασσοῖο δὲ Δάφνης,
Τῇ τυτθαλέθεσιν ὑπὰ μητρὶ σκιασθήσαι.
Τὰς φὰ Φύσις πρώτισα Φυτῶν διὰ ποικιλε βλάσας.
Οὐτω τηλεθόσιν ἐπ' αἶης, πᾶν γένος ὑλης.
Θάμνοι τ', "Αλσεά θ', οἵα Θεοῖς μακάρεοιν ἀνέταυ.

10.

15.

20.

Μῆχε

Στίχ: 12. Ἐυρέσι τ' ἐν πεδίοις, πολυκαμπέσι παρ' ποταμοῖς τε.) „Τὰ μὲν γὰρ Φιλεῖ τὸς
» ἐφύδεται καὶ ἐλώδεις (τῶν τόπων) οἷον Ἀιγαίος, Λέυκη, Ιτέα· καὶ οὐλως τὰ
» παρὰ τὸς ποταμὸς Φυόμενα. (Θεόφρ. περὶ Φυτ. Ισ. Βιβλ: Δ').

Στίχ: 15. "Αλλα προβληθέντος δὲ ασέρματος κτ:) Τῶν ἀυτομάτως ἐκφυομένων, τὰ διὰ
βλάστης ἐκθέμενος, ἐφεξῆς τὰ διὰ ασέρματος ἐπιφέρει.

Στίχ: 16. . . . Τὰ τε ἐν Διὸς ἄλσει·) Τῷ Διὶ ἀνεμένῳ δρυμῶνι, ἢ σωδεῖδρῳ
τόπῳ. "Αλσεα δὲ λέγεται τὰ σύμφυτα τῶν χωρίων, ἀπὸ τοῦ ἄλδω, ἄλσω.
Ἐνθα τὰ φυτὰ ἐξ ὑγρότητος πλεοναζόσης, καὶ πνέυματος ἵκμαλέσ, ἄλλονται,
ἢ ἄλδονται.

Στίχ: 17. . . . Πλατύφυλλα ἐύσκια κτ:) Τὸ δὲ ἔδος Λευκίλιος ὑπὸ τοῦ Ποιητῆς ὀνόμα-
σαι· οἷον εἰπεῖν κατὰ λέξιν ἐρμιλαένονταις· Φηγὸς, ἀπὸ τοῦ Φάγω, Φαγὸς, καὶ
Φηγός. "Ην δὲ Φηγὸς ἡ τὰς Βαλανίτες Φέρεται, αἷς ἀνθρώποις πρὸ τῆς πυρῶν
» ἐτρέφοντο χρήσεως. "Οθεν οἱ Βαλανηφάγοις Ἀρκάδες, οὓς ζώειν Φηγὸν ἐδονταις
» ἐν σύρεσιν, ἐφασκεν Ἀπολλώνιος ὁ Ρόδιος, Ἀργυραυτικῶν Βιβλ: Δ':, Σελ. 265.

Στίχ: 18. . . . Μαντικαὶ θύσαι.) Τοιαῦται μυθέουνται γενέθαι, αἵ ἐν Δωδώνῃ δρῦες,
τῇ πέλει τῆς ἐν Ἡπείρῳ Μολοσσίδος· (περὶ τῆς Βιβλ: Α'. Στίχ: 165.) ἐν δὲ τῷ
Διὸς τῷ Δωδώναιος ἰδρυτοῖς ιερὸν, καὶ χρηστήριον δὲ τὸ κατὰ τὴν μαντικῶν Φηγὸν,
ἢ Σοφοκλῆς ἐν Τραχίλιαις πολύγλωσσον, ἀποκαλεῖ, ὡς πολύφωνον, καὶ μαντομέ-
νης πολλοῖς. ("Ορεα Βαρρ. ἐν Λέξι: Δωδώναιος Ζόδις, ἢ Δωδώνη.) "Ἐνθεν τοις δὲ τῆς
Αργῆς τρόποις λαλιστητη ἐναγ πεφίμισαι, ὡς ἐκ τῆς Δωδώναιας Δρυὸς ὑπάρ-
χεσαι. ("Ισαάκ ὁ Τζέτζ. ἐν τοῖς εἰς τὴν Λυκόφρ. Αλεξάνδ. Σχολ. Στίχ: 174.)

Στίχ: 19. Παρφύεται δίζηστ' ἐτέρων ...) "Ο τρίτος δὲ τρόπος τῆς ἀυτομάτως ἐκφύ-
σεως τῶν ἐκ δίζησ.

Στίχ: 20. . . . Παργακοῦσσο τε Δάφνης.) Τῆς ἐπὶ Παργακοῦσσε τῷ πρὸς τῷ Φωκίδι ὄφες;
κατὰ τὸς Δελφῶν, πελλῆς Φυομένης.

Στίχ:

Βιβλίου Β'.

B

Hic plantas tenero abscindens de corpore matrum
Deposuit sulcis: hic stirpes obruit arvo.

25. Quadrifidasque sudes, & acuto robore vallos:
Silvarumque aliae pressos propaginis arcus
Exspectant, et viva sua plantaria terra.
Nil radicis egent aliae: summumque putator
Haud dubitat terrae referens mandare cacumen.
30. Quin et caudicibus sectis, mirabile dictu,
Truditur e sicco radix oleagina ligno.
Et saepe alterius ramos impune videmus
Vertere in alterius, mutatamque insita mala
Ferre pyrum, et prunis lapidosa rubescere corna.
35. Quare agite, o proprios generatim discite cultus,
Agricolae, fructusque feros mollite colendo:
Neu segnes jaceant terrae. juvat Ismara Baccho
Conserere, atque olea magnum vestire Taburnum.

Tuque

Στίχ: 25. Μήχε' αἰτάρτε . . .) Ἐπὶ τὸν ἔτερον τρέπου τῆς τῶν φυτῶν γενέτεως μετα-
βαίνει, ὃν Θεόφραστος, ἐν μὲν τῷ Α'. Βιβλ.: τῶν περὶ Φυτ. Ἰσ. Τέχνης Ἐφα-
κεν ἐναὶ καὶ πρεσβύτερος· ἀνθρώπινης δηλονότις ἐπιτηδεύσεως· ἐν δὲ τῷ Γ'. τῶν
περὶ Φυτ. Ἀιτ. ἐξ ἐπινοίας τε καὶ παρασκευῆς· (ὅρα καὶ ἀνωτ: Στίχ: 10.)

Στίχ: 26. Ὁς μὲν γὰρ πρέμναι σπάσεν . . .) Διδάσκει δὲ Θεόφραστος περὶ Φυτ. Ἀιτ.
,, Βιβλ: Β'. ἀπὸ παρασαῦδος καὶ δίζης, οὐδὲν φύεδαι τῶν μὴ παραβλασάντων.
Φάλαρ. Οὐρσ.

Στίχ: 27. . . . Ὅς δὲ ὑπὸ γῆν διέφυται κρύψεν.) (Ἀιτ: ἀντ: „Βλασανόντων δὲ
„αἱ προχωννύειν, αἷχρις ἐὰν γένοιτο ἄρτιον.

Στίχ: 28. Σχιζότε τετραχθά . . .) Τότο δὲ ἐξὶν ὁ καὶ ἀνωτέρω ἡμῖν παρέγνει Θεόφρα-
στος, λέγων ὅτι καὶ τῇ ξύλῳ κατακοπέντος. ὅρα Στίχ: 10. εἰς μικρά. Ὁ
καὶ ἀλλαχθεῖ φησίν ὁ αὐτὸς, καταχιθέντος εἰς μικρὰ, ἢ καὶ Φθελεῖω σεση-
μέωται.

Στίχ: 34. Σερᾶς ἐκ σελέχεις ἀναθρώπεις δίζει Ἐλαίας.) „Κατὰ πλείστους δὲ τρόπους
„αἱ εἰπεῖν, ἡ Ἐλαία βλασάνει· ἡ γὰρ ἀπὸ τῇ σελέχεις, ἡ ἀπὸ τῇ πρέμνῃ
„κατακοπτομένῃ, καὶ ἀπὸ τῆς δίζης, καὶ ἀπὸ τῇ ξύλῳ, καὶ ζάδῳ, καὶ ἀπὸ
„χάρακος, ὥστε εἴρηται. Θεόφρ. Βιβλ: Γ'. περὶ Φυτ. Ἰσορ.

Στίχ: 35. Δηθάκι καὶ κλῶνες δὲ ἑτέρῳ νηποιοὶ . . .) „Δι ἐγκεντρισμῷ δηλονότι, ἢ δὲ
„ἐμβλήματος. Πάντα γὰρ τὰ ἐμφυτεύμενα ἡμερα τοῖς αγγείσι, ἐμβλήματα
„καλεῖται. (Ὀνομασικ. Πολυδ. Βιβλ: Α'. Κεφ. ΙΒ'. Τμήμ: 241.) Τὸ δὲ, νη-
ποιοὶ, ἐξὶν, αὐγμίως, καθ' ὕφεσίν πως εἰρημένον δῖτος ὑπὸ τῇ Ποιητῇ ιωρυπὲ.
Οὐ μόνον γὰρ, αἷλα καὶ ἐπικερδῶς τε καὶ ἐπωφελῶς δηλονότι.

Στίχ: 37 Καὶ γ' ἐνερευθίασεν Κοκκυμήλοις λάινα Κάρυνα.) Ἐγκεντρισμένης δηλαδή τῇ Κοκκυ-
μηλέᾳ Κρανείας. Τὰ γὰρ τὰ Ποιητῇ ρητα, αὐτοὶ τὰ Κοκκύμηλα εἶναι φαμέν,
Κοκκύμηλα δὲ, διχὶ τὰ λεγόμενα Βερίκοκκα, καθάπερ Σεΐδας, καὶ ἐξ αὐτῶν καὶ
Βαρινός, ἡμεῖς ὀνομάζομεν. Ἐκεῖνα γάρ Λεμενιακὰ Μῆλα ακέσει κοινῇ καὶ Λα-
τίνοις καὶ Ἐλλησι· τὰ δὲ καθ' ἡμᾶς κοινότερον Δαμασκηνά. Τὰ δὲ τὰ καλέ-
καλέμενα ἐκ τῇ τὸ Ακρόδενον πάντως ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν χώρᾳ πλε-
σον, καὶ κάλιτα γεωργεῖσθαι. Ως Ἀθίω· Δεπν. Βιβλ: Β'. Κεφ: Γ.) ἢ τα-
το δὴ τὸ παρ' ἡμῖν, ἢ τέτε τὸ ἐγγισα τῇ Φύσει γινόμενον. Κάρυνα δὲ τὰ
Ουργιλίς Σορνα απεδόκαμεν· τυτέσι τὸν τῆς Κρανείας, ἢ Κρανέας καρπὸν· τὰ
Κρανεα δῖτο κατὰ σωμάρεσιν καὶ μετάθεσιν Κάρυνα, δια τὸ μέτρον ὀνομάσαντες.
Τέτων γὰρ, τὸ τε ἐρευθός, ἐπισημον, ἢ τε τραχύτης δικάπιδάνως τῷ Ποιητῷ, τῇ
τῇ λίθῳ σκληρότητι παρεξείκασμα. Lepidosa προσειρηνότι, Δάινα, τυτέσι, Λιθινα.
Στίχ:

Μήχε' ἀτὰρ τε καὶ ἄλλα ἐφένυρατο πεῖρα βροτοῖσιν.

25.

Ος μὲν γάρ πρέμνα παάσεν ἐκ νορμώ ἀπαλοῖο,

Ἐνθετο δ' αὐλακί· ὃς δ' ὑπὸ γιῶ φιεώφυτα νρύψε,

Σχιζότετραχθά κλῶνας τ', ὁξεῖς σκόλοπάς τε.

Ἐσθ' ἀ φυτῶν δ' ἔθελε, τόξοις καμπτοῖσιν ὅμοιας,

Ζωὰς παρψυάδας λαγόσιν γαῖης ὑποτένεν.

30.

Ρίζης όδ' ἐνίοις χρεώ τις· Τῶν δ' ἄρ' ἀπ' ἄκρῳ

Θαλλᾶς δρεψάμενος φυτοεργὸς, κεῦσεν ύπ' ὅδας·

Ἐλπίδος όδ' ἀφάμαρτεν. Ἀτὰρ καὶ (ἀπιτον ἀκόσαι!)

Σηρῆς ἐκ σελέχης ἀναθρώσκει φίλα Ἐλαίας.

Δηθάκι καὶ κλῶνες δ' ἔτερος, νηποινὶ ἐπόψη,

35.

Ως τράπεν εἰς ἔτερος· Καὶ Μηλέα δ' Ἀπια δῶκε.

Καὶ γ' ἐνερευθίασεν Κοκυίλοις λάινα Κάρουνα.

Ταῦτ' ἄγετ' ἀγροπόνοι γε, φυτηκομίω δεδαῶτες,

Καρπάς ἡμερόεν ἀγρίες, μὴ λήγετε ἔργων.

Μηδὲ δὰ νωχελέες μενέτωσαν γαῖα· ἐπειτοι

40.

Ισμαρον ἀμφ', οἵνας μέγ' ὄνήσιμον ἔξι φυτόσιν.

Μακρὸν τ' ἀμφὶ Τάβυρον, Ἐλαίας ἐν θαλεύσας.

B 2

'Αλλα

Στίχ: 39. Καρπάς ἡμερόεν ἀγρίες . . .) Καὶ γάρ ἀπλῶς ἡ Γεωργία, μεθίσησιν ἐξημερώσα τὰ δένδρα, καὶ τὰς καρπούς. Οὐ γάρ, ἐξηρεμέσσα, ὡς περ ἐσφαλμένως ἀναγνιώσκεται, παρὰ Φελεῖον Ουρσίνῳ, ἐν ταῖς Παραθ.

Στίχ: 41. Ισμαρον ἀμφ' οἵνας κτ:) Οινοφόρος γάρ η χώρα, διὸ καὶ ὁ Ισμαρικὸς οὔνος τεθρύμηται, ἀλλοις τε δὴ, καὶ Ομήρω μάλιστα ἐκτεθάσαι. Οδυσ. Γ. Στίχ: 196.

„ . . . Ἀτὰρ Λιγεού αἰσκὸν ἔχον μέλαντος οἴνοιο
„ Ήδεος, δὲν μοι ἔδωκε Μάρων, Ευάνθεος οὐδὲ,
„ Ιερᾶς Απόλλωνος, δὲς Ισμαρον ἀμφιεβήκει.

Καὶ ἔξης Στίχ: 204.

„ Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυωκαΐδεκα πᾶσιν ἀφύσασ;
„ Ήδω, ἀκηράσιον, θεῖον ποτὸν· ὅνδε τις αὐτὸν
„ Ηείδεις δμώων, όδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ.
„ Άλλ' αὐτὸς τ', ἀλοχός τε Φίλη, ταμίη τε μὲν οἴκῃ.
„ Τὸν δ' ὅτε πίγοιεν μελιπόλα οἶνον ἐρυθρὸν,
„ Εν δέπασι ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ ἐκοσι μέτρεω
„ Χᾶσ· Οδυη δὲνδεις ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδες
„ Θεαπεσίη· τὸ τ' ἀν δέπτι αἰποχέδμα φίλον ἦν.

Η μὲν οὖθις Ισμαρος πόλις ἦν τῶν Κικόνων (Στέφ: ὁ Βιζάντ.) δὲ καὶ ἐκ τῆς Ομίρες ὠσάντως μαρτυρεῖται Ποιήσεως. Οδυσ. Γ. Στίχ: 39.

„ Ιλιόθεν με φέρων ἀνεμος, Κικόνεσι πέλασσεν.

„ Ισμάρω.

Τιὼ δὲ κλῆσιν εἰληφέναις Ωρος μὲν ἐν τῷ Μεγάλῳ ἐτυμολογικῷ ἀπὸ Ισμάρες τῷ Λρεώς τε καὶ Θρήστης φέρεται παραδεδωκως. Μελέτιος δὲ δὲς Αθηνῶν ἐν τῷ Γεωγραφία αὐτῷ τῇ παλαιᾷ τε καὶ νέᾳ, τὰ τῆς Θράκης περγυράφων χωρία, (Βιβλ: Α'. Τμήμ: ΙΗ': Κεφ: ΚΖ':, Σελ: 419.) ἀπὸ τῷ Ισμάρες ποταμῷ, δὲς τις καὶ Σχοῖνος καλεῖται, τῷ ποτίζοντος τάυτιν. Ἐν οἷς τιὼ τε Μαρώνειαν καὶ τιὼ Ισμαρον λίσιν ἐναγμένης Μελέτιος πόλιν τιὼ αὐτινώ, Ήσυχίω τε τῷ Λεξικοποιῷ παρακολυθῶν, καὶ Σειδα, καὶ Λρεποκρατίων, καὶ τῷ Ομήρες Σχολιασῆ, καὶ ἄλλοις. Καὶ τοι γε Βεργέλιος ἐν τοῖς εἰς τὸν Συγγραφέα τῶν Εθνικῶν Σημειώμασι, διακρίνεται τῷ Μαρώνειαν δεῖν διατένεται τῆς Ισμάρες. Πλοιῷ ἐπόμενος ἐν Βιβλ: Δ'. τῆς Φυσικ. Ισορ. Κεφ: ΙΑ'.

Στίχ: 42. Μακρὸν τ' ἀμφὶ Τάβυρον . . .) Ωρος ἦν τῆς πάλαι μὲν Ιαπυγίας, νῶν δὲ Δικλίας τὸ Τάβυρον, μέσου καίμενον Καπνής, καὶ Ναόλις.

Στίχοι

Tuque ades, incepsumque una decurre laboreni,

40. O decus, o famae merito pars maxima nostrae,
Maecenas, pelagoque volans da vela patenti.
Non ego cuncta meis amplecti versibus opto :
Non, mihi si linguae centum sint, oraque centum,
Ferrea vox: ades, et primi lege litoris oram.
45. In manibus terrae: non hic te carmine ficio,
Atque per ambages, et longa exorsa tenebo.
Sponte sua quae se tollunt in luminis auras,
Insecunda quidem, sed laeta et fortia surgunt.
Quippe solo natura subest. Tamen haec quoque si quis
50. Inferat, aut scrobibus mandet mutata subiectis,
Exuerint silvestrem animum: cultuque frequenti,
In quascunque, voces, artes, haud tarda sequentur.
Nec non et sterilis quae stirpibus exit ab imis,
Hoc faciet, vacuos si sit digesta per agros:
55. Nunc altae frondes, et rami matris opacant,
Crescentique adimunt foetus uruntque ferentem.
Jam, quae seminibus jaectis se sustulit arbos,
Tarda venit, seris factura nepotibus umbram:
Pomaque degenerant succos oblita priores:
60. Et turpes avibus praedam fert uva racemos.
Scilicet omnibus est labor irpendendus; et omnes
Cogendae in sulcum, ac multa mercede domandae.

Sed

Στίχ: 46. Πάντας ἐγὼν ἔπεσιν κτ:) Τάυτα πρὸς λέξιν ἐκ τῶν Ὁμήρος, Ἰλιάδ. B.

Στίχ: 488.

„Πληθώ δὲ καὶ ἐγὼ μυθήσομαι, φέρων ὄνομάνων.

„Οὐδὲ εἴμοι δέκα μὲν γλώσσαι, δέκα δὲ σόματά εἰμι

„Φωνὴ δὲ ἀρρενεῖτος, χαῖλκεον δέμοις ἥτορες ἐνείη.

Καὶ ἐνδοκίμησεν τὸν τὰ ἔπη τάδε, μονογχί πάντων φιλοτιμησαμένων αὐτοῖς ἀποχρήσαθαι τῶν μεθ' Ὁμηρού. Όν μόνον γάρ οἱ ἡμέτεροι ἐντάυθα τε δή, ηγίανείας Βιβλ: 5', Στίχ: 625.

Non mihi si lingvae centum sint oraque centum

Ferrea vox. . . .

Λλακὴ καὶ Ὁντός Μεταμορφώσ. Η.

Non mihi si centum Deus ora sonantia lingvis,

Ingeniumque capax, totumque Helicona dedisset.

Καὶ πρόγε τάτων, Ωζεῖος, Βιβλ: B'. τῷ Ἱσραὴλ πολέμῳ παρὰ Μακροδιώ:

— Non si mihi lingvae

Centum, atque ora sicut totidem, vocesque liquatae.

Στίχ: 56. Ήμερες καὶ τὰ τέως . . .) Κατὰ γὰρ Θεόφραστον, καὶ τὸ ἀγρεῖον ἐξημερώθη, ταῦ. Περὶ Φυτ. Ισορ. Βιβλ: B'.

Στίχ: 63. Τὰ βραδυαυξεντά ὁψὲ φυησομένοις σκιάσσεγε.) Φρέλος Ὁυρσίνος ἐρ τῶις παραθέσεσιν, ἀπαντας σσες διελθεῖν αὐτῷ ἐξεγένετο, τὸ ἐντάυθα τῷ Ὁυργο- λισ: seris nepotibus, αὐτὶ τῶι, ὁψηγόνων αὐνθρώπων, οἱ ἀν μετὰ χρόνου ἐπειπαλίγον τῷ δένδρῳ ἀπώγαντο, ἐξεληφθέτας ἐνρηκένα φησί. Δυτὸς γε μὲν αὐτὶ

9

Αλλὰ παρὸς Σὺ, τῷ δὲ ἐν χερσὶν σώδρομος ἔργῳ,
 Ω Μαινῆτα, κιλέας μέγα αἴτιε, τῷ ἔπι γάιω.
 Δὸς δὲ ἄρα παρπτὰς, πόντον ἐς ἐνρέα ἵστα ἄρση.
 Πάντα ἐγὼν ἔπεσιν μυθῆσαςθ' ὅτι διωάντι,
 Οὐδὲ ἕμοι δέκα μὲν γλῶσαι, δέκα δὲ σόματ' ἔν.
 Φωτὴ δὲ ἀρδητος. Πάρσηδι δὲ συμπαραμέτιν
 Ἀκτὰς ἐγγίσας γαῖης. Σὲ γὰρ, ὅτι μακροῖσι
 Μύθοις διῶ ἐπέων ἐπιπλάσων, ἐκπεριάξω.

45.

Αυτίκα δὲ αὐτομάτως Φυτὰ, ἐκ χθονὸς ὡς ἀποθρώσκει
 Κ' εἰ ἄγον', ἀλλ' ἔμπης ἀκμᾶια ἐδεῖ εὔφρονα βλάσει.
 Τῶν γὰρ, τῷ γέ ἐδάθει, Φύσις εὖ μάλα δὴ ὑποείκει.
 "Ην δὲ δὰ τις, καὶ ταῦτ' ἐπιβάλλοιτ' ἐνιφυτεῦσαι,
 "Ηὲ μετασήσας, σκαλποῖσιν ὁρύγμασι θάψαι,
 "Ημερα καὶ τὰ τέως ἔσετ' ἐκ πυκνῆς θεραπέίης.
 "Εψεται δὲ ἀέκοντα, οἱ ἀν καλέσαι Φυτοεργός.
 Καὶ παραβλασάδες, ἐκ πυμάτων φίλων δὲ αἱ ἀεροφεν,
 "Άγροις ἀλδαίνοιτ' ἐν πεπταμένοισι τεθέσαι".
 Μητρὸς ἐπὲ σκιόωντο πάρος Φύλλοις τε κλάδοις τε,
 Τῷ δέ, ἄγονοι μένον· οἱ γόνιμοι, πάλιν ὡκα δὲ θνητον.
 "Ατὰ δὲ ἄρρενες λαγόνων γῆς, αἴρεμασι, δένδρα,
 Τὰ βραδυαυξώντα, ὥψε Φυησομένοις σκιάσει γε.
 Καρποὺς δὲ ἐκτρέπεται, χυλῶν δὲ τε λήθεται πρώτων.
 Καὶ σαφυλὴ Φαύλης Φέρεν ὅτις δόνισι βότρυς.
 Ταύτη γέ μαρτὶ δὰ πᾶσι πονεῖν δέον· αὐτὰρ ἀπαντα
 Φυτοκομεῖν αὐλαξι, δαμάν δὲ τε γὰν ἀνοιήτως.

55.

60.

65.

Καὶ

Θντὶ τῶν Παραβλασάδων καὶ Ράβδων· ητοι τῶν διζόθεν παρεκφυομένων, ἐκδέκει
 τέον εἶναι το λεγόμενον ὑπελήφεν· οὐσὶ οἱ Κάτων pullos (πάλγες) ὑνόμασε. Κα-
 θάπερ δὲ οἱ Ποιητὴς τροπικώτερον, τὸ μὲν δένδρον μητρὶ αἰλαχῇ παρεκά-
 ζει, τὰ δὲ ἐκ τῆς δίζης ἀπαλὰ βλαστάτα, γόγες, η τέκνα χαίρεαποκαλῶν.
 Άλλὰ γὰρ ἔμοιγε δυοῖν παρόντων Φερμιώεν, τέτων ὁ μὲν Ἰταλὸς Ἀντώνιος
 Αμβρόγιος Ἰησαΐτης, κατὰ τὴν προτέραν δίπλα τῶν ἐννοιῶν, ης τες πάντας
 Οὐρσῖνος ἐλεγεν ἐυρηκίνας ἀντεχομένις, τὸ Οὐργιλιακὸν seris nepotibus, ἐξεδε-
 ξατο, Ἰταλισὶ φρεσας:

..... tardi cresce, e solo

A posteri rimoti è per far ombra,

"Οὐρειώ Ολανδὸς Ιωάννης δ Μιν-έλιος, Λατινισὶ κατὰ τὰ διδτέρεαν, ην καὶ
 Οὐρσῖνος ἐνέκρινεν, ἔρμιλακεν ἔσικε το seris nepotibus ὅτως: Arbusculis diù post
 eam venientibus, id est diù, antequam largos fructus habeat; & diutius, antequam
 alias arbores, aut ex fructu, aut ex radice sua creet. Αυτοὶ τοινα, καὶ τοι τὰ
 διδτέρεαν τῶν ἐκδοχῶν πιθανωτέρεαν σὺν Οὐρσίνω ποιέμενοι, καὶ Μιν-έλιος, οὐ-
 τῶς αὐτὸν δικαιοδοκέντει δοκέμεν, διὰ τοῦτο, ὥψε Φυησομένοις, οις ἐκάτερον ἐπί-
 σης τῶν νοημάτων διώαθμα ὑπονοηθῶσι, καὶ τοῖς μετιθεσιν ἐλέθηται παρεῖναι
 ἐπότερον βελούτο.

Στίχ: 64. Καρπὸς δὲ ἐκτρέπεται, χυλῶν δὲ τε λήθεται πρώτων) "Απαντα γὰρ χείρω
 „τὰ ἐκ περιμάτων οἰς ἐπίπαν ἐπεὶ κάκηνο τοῖς αὐτομάτοις ἀτοπον
 „συμβιώνει, καὶ ὀπαρεὶ παρὰ Φύσιν, τὸ ἐκ τῶν περιμάτων χείρω γενέθαι, καὶ
 „διλος ἐξίσαθαι τοῦ γένες. (Θεόφρ. περὶ Φυτ. Λιτ. Βιβλ: Α.) Καὶ αὐταὶ μη
 „ἐν τοῖς χυλοῖς οὐ μεταβολαι. (Διπτ: αὐτ: Βιβλ: Β'.

Βιβλιον Β'.

C

Στίχ:

- Sed truncis oleae melius, propagine vites
Respondent, solido Paphiae de robore myrtus.
65. Plantis edurae coryli nascuntur, et ingens
Fraxinus, Herculeaque arbos umbrosa coronae,
Chaoniique patris glandes: etiam ardua palma
Nascitur, et casus abies visura marinos.
- Inseritur vero ex foetu nucis arbulus horrida:
70. Et steriles platani malos gessere valentes.
Castaneae fagos ornuisque incanuit albo
Flore pyri, glandemque sues fregere sub ulmis.
Nec modus inserere atque oculos imponere simplex.

Nam

Στίχ: 68. Ἐκ σελέχου τεθηλεν ἄμενον Ἐλαία.) "Ουτω δὲ καὶ Θεόφραστος ὁμοίως:
ἀπὸ σελέχες (περὶ Φυτ. Ι. Βιβλ: Β').

Στίχ: 70. Μύρτος ἀτὰρ Παφίνς . . .) "Οτι Ἀφροδίτη τῇ ἐν Πάφῳ τιμωμένη ἴερα
,, ιῶ ἡ Μύρτος, ἐν τῷ Α'. Βιβλίῳ ἡμῖν σεσημείωται, (Στίχ: 28.) Ρόδου μὲν γὰρ
,, καὶ Μυρσίνιῳ Ἀφροδίτης ιερὰ ἔνναι καὶ σίκεται, τῷ ἐσ καλλος λόγω. (Πάνταν
,, ἐν Ἡλειακ Βιβλ: Β', Κεφ. ΚΔ':) Διὸ καὶ διαβάντις Ἐρμον ποταμὸν, Ἀφροδί-
,, της ἄγαλμα ἐν Τήμνῳ (πόλεις) πεποιημένον ἐκ Μυρσίνης τεθηλιάς. (ὁ αὐτὸς
ἐν τῷ Α'. τῶν Ἡλειακ. Κεφ: ΗΓ'.) Ἀλλὰ πῶς ἐκ τεθηλιάς; η αὐτὸς περιψ-
λιθέν τὸ Φυτὸν τὰ φύλλα εἰς τὸν τῆς Θεᾶ τύπου ἀπεχημάτισο; η ἐκ τῆς
σελέχες ἐργάζωμένε, καὶ διὰ τέτο εἰσέτις ζῶντες τὸ βρέτας διαμορφωθέν, ἐκ
μέρης ποθὲν τι θάλασσαν αὐνεδέλκει, ικανώ τιλι ἵκμαδα αἴνου ἐκ τῆς διζώματος;
η μετὰ διασολῆς, η τισ δοκεῖ, δέον αναγινώσκειν: ἐκ Μυρσίνης τεθηλιάς; Ἀλ-
λὰ γὰρ ἔσιν ἄττα Γεραμματικὰ ἐπιεικῶς δυχερῆ ἀπαντᾶ, τοῖς τιλι παραδέξα-
λογιαν διτως ἐκκλινατικάδες εἰσι. Α'. γὰρ τὸ μόρικν, τε, χώραν ἀδε δικτύον ἔχον, μη-
δεμάς συμπλοκῆς προκειμένης, τὸ τῆς ἐπιδιορθωσεως Βισιον ἀπελέγχει. Β' δὲ
καὶ η τῆς παραπληγός διὰ τῆς υι, καὶ ἐχι διὰ τῆς ει διφθόγγος Φερομένη
γραφή. Γ'. η η Γά θήλεος ἐν ίω δε τῷ Φύλῳ απὸ Γά ἀρρενος παρεισαγομένη προ-
κα διαφορά. Πλίνιος γὰρ (ἐν τῷ Φυτ. Ισορ. Βιβλ: ΙΕ'. Κεφ: ΚΦ':) Μύρτῳ
μὲν ἔσθι, ὥστε ἔνδεκα τὸν αἱριθμὸν καταλέγει, τῆς δὲ κατὰ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ
θῆλυ διασολῆς, ἀδόλως ἐμνήσατο.

Στίχ: 71. . . . Ποντιάδες Καρυίσκαι σκληροκελύφεις.) Durae Coryli. "Αιτὰς Λατπνι-
nuces avellanas καλλιμένας Φέρεσσι. ητοι τὰ λεγόμενα Λεπτοκάρυα. Il duro no-
civol, ως Ιταλισὶ ο Ιπσ. Αμβρόγιος. Τὸ δὲ Φυτὸν καὶ Ηεακλεωτικὴ Καρύα,
καὶ Πιντικὴ Καρύα, καὶ Λεπτοκάρυα, λέγεται παρὰ τοῖς Λεξικογραφοῖς. οδετ
τὰ Λεπτοκάρυα, ως αἴγηται, ο καρπός. Ουμιώ δὲ καὶ Κράνεα, ως ἔξ Ησυχία,
καὶ Βαρινος ὠνόμαστεν. ἐκεῖνα γὰρ μᾶλλον τὰ Κράνια, απερ ανωτέρω Ουιγύ-
λιος ἐκάλεσε Κορνα, ημεῖς δὲ κατὰ Σιωάρεσιν καὶ σαιχείς μετάθεσιν Κάρυα.
(Στίχ: 37.)

Στίχ: 72. . . . Καὶ Μελίη δὲ) Μελία εἶδος δένδρος Φράξινος παρὰ Λατίνοις, ως Βε-
ρίνες Φησίν. Τύπικομος δὲ η Μελία, η κατὰ Ουιργιλίου ingens, μεγάλη. τὸ γὰρ
δένδρον τῷ ὄντι τῶν μεγέθει διαπρεπόντων ἐν τοῖς ἄλλοις ἔσι. Διὸ καὶ Ομηρος
περὶ Ιμβρίς λέγων τοῦ ἐν Τρώεσι μεταπρέπεντος, ον Τεῦκρος ο Τελαμῶνος κα-
τέκτειν, τῇ πεσέσῃ Μελία παρεικάζεις αὐτον. Ιλαρ. Ν. Στίχ: 178.
· · · · · Ο δ' αὐτὸς ἐπεσε Μελίη ως.
· · · · · Εἰπεν ἐθέλων δηλονότι, μέγας μεγαλωσι.

Στίχ: 73. . . . Λέυκη θ' Ηεακλέος Ιεράνης.) Ηεακλεῖ τὸ Φυτὸν ἀνάκεται,
,, ἐπεδὴ μεμύθευται τὸν Ηεακλῆν εἰς αὖτε κατελθόντα, ἐνρεῖν παρὰ τῷ Αχε-
,, ρωντι Φυομένῳ τιλι Δακνίῳ, καὶ εἰς ἀνθρώπους κομίσαι, ιῶ Ομηρος Αχε-
,, ρωνδα καλεῖ. Διὸ καὶ οι Αθλητικὸι τῷ Φυτῷ τέτω ἐτεφαγεντο, ως Ιερῶ.
κατὰ τὸν τὴν Θεοκρίτο Σχολιαστῶ ἐν Ειδυλ: Β'. Στίχ: 121.

„Κρατί

Καὶ μὲν γ' ἐκ σελέχοι τέθηλεν ἄμεινον Ἐλάία·

Ἄμπελος ἐυπετέως παρφυάδος ἐκ δὲ προκύπτει.

Μύρ-τος ἀτὰρ Παφίης, δάρες ἐξ ὀκριόεντος.

70.

Ἄλλη ποντιάδες Καρυίσκαι σκληροκελύφεις,

Ἐκ δὲ φυτῶν ιδίων προφύουνται. Καὶ Μελίη δὲ

Τψεκομος· Λόβη θ' Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος·

Πατρὸς Χαονίας τε Δρύες· μακροσελέχης τε

Φοίνιξ, ηδὲ Ἐλάτη, διὰ πόντων ἡ ποτε πλέυσει.

75.

Ἄλλα γαρ ἐν Κομάρῳ Κάρυου κεντρίζεται τρηχύ·

Καὶ Πλάτανοι δὲ ἄφοροι φύσαν ἐν μάλα ἔυχυμα μῆλα.

Καὶ μὲν Κασανίων, Φηγοὶ τε, ἐν ἄνθεσι λόβοις,

Οὐρανοί Μελίαι δὲ Ἀπίων, κόσμηθεν. Τπαὶ τε

Δῆτη Πτελέησιν ἄδια Βαλάνες θλάσσαν τες ὁδοῖς.

80.

C 2

Κεν-

„Κρατὶ δὲ ἔχων Λέυκαν Ἡρακλέος Ιερὸν ἔρνος.. „Ἐν μὲν οῷ ταῖς εἰς τὸ Α'. Βιβλίον Σημειώσει, Στίχ: 28. Ιερὰ Ἡρακλεῖ ἐλέγετο εἶναι η Αἴγειρος. Ἄλλα γαρ Αἴγειρος κάκεστε η Λεύκη ίω. Λέγεται δὲ εκάτερον. Τὸ μὲν γαρ παρὰ τὸ τῆς, Ἐραστὴς τῆς γῆς αἰώνειν, ὡς ὁ Βαξῖνος ἐτυμολογεῖ· (ἡ παρὰ τὸ τῆς Αἴας ἐγένερθαμ ἵστως ἄμεινον.) Τὸ δὲ διὰ τιὼ Λευκότητα. Αἴγειρες γαρ τὸ μὲν η λευκὴ εἶδος· τὸ δὲ η μέλαινα. Πλίνιος δὲ (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Ισ'. Κεφ: ΚΓ'.) καὶ τρίτῳ αἰθμῇ πρὸς ταῖς δυοῖς, τιὼ Λευκήν. Τιὼ γεριώ τῷ τὰ Λευκης φύλλα, ἐνθεν μὲν λόβια εἶναι, ἐνθεν δὲ μελάντερα αἰτίαν, διὰ μύθος, ὃν ἐκ οἴδε σπειρόντης Ἰησογίτης Ἀμερόγιος εὔρετο, παραμυθέμενος, Ἡρακλέας, Φησί, τὸ φυτὸν σεψαμένων· τὸ μὲν τῶν φύλλων μέρος τὸ τῆς κεφαλῆς τῷ Ηρωος ἐπιφανεῖν, καθαρὸν μεῖναι· τὸ δὲ ἔκτος, μελάντερον ἀποκαταστῶσαι, υπὸ τῆς ἐν ἀδελάδες ὄμιχλης κατασβολωθὲν καὶ ἀμαυρωθέν. Ο γοῦ μῆθος οὗτος τῷ προτέρῳ δοκεῖ πως ἀξύμβατος.

Στίχ: 74. Πατρὸς Χαονίας τε Δρύες...) Τῷ ἐν τῇ κατὰ Θεαπρωτάς Χαονίας τιμωμένῳ Διὸς. Ορα Βιβλ: Α'. Στίχ: 8.

Στίχ: 74. Σ ... Μακροσελέχης τε} Τὰ γαρ εἰς μῆκος αὐξητικὰ μάλιστα μόνα, οἷον 75. { Φοίνιξ ηδὲ Ἐλάτη κτ: Σ „Ἐλάτη, Φοίνιξ, Κυπαριστός. (Θεόφρ. Βιβλ: Α'. „Περὶ Φυτ. Ισ.) διὸ καὶ τὰς κεραίας, καὶ τὰς ιστὰς ἐκ τῆς Ἐλάτης. (Οτι „μακρότατον καὶ ὀρθοφυέσατον.) ποιῶσι. Καὶ (Αυτ: Βιβλ: Δ') πρὸς τὰς ναυ- „πηγίας μᾶλλον καὶ τὰς οἰκοδομίας· καὶ γαρ δοκοὶ κάθισοι, καὶ τανάσσαι· (τὰς Σανίδας νοῶ· ταναάον, γαρ, ω μόνον τὸ μακρὸν αὖτα καὶ λεπίον.) καὶ αἱ κεραίαι αἱ ἐκ τέτων. „Ἐτι δὲ ιστὶ τῷ μήκει διαφέροντες. Καὶ (ἐν Βιβλ: δὲ Ε') Ἐλάτη μὲν οῷ, „καὶ Πεύκη, καὶ Κέδρος, ως απλῶς εἰπεῖν ναυπηγήσιμα· τὰς μὲν γαρ Τει- „ρεσι, καὶ τὰ μακρὰ πλοῖα, Ἐλάτινα ποιοῦσι διὰ καφότητα.

Στίχ: 76. Ἄλλα γαρ ἐν Κομάρῳ Κάρυου κτ:) Ἡ ἄρα Κόμαρος η τὰ, Μιμάκυλα, η Κό- μαρα λεγόμενα φέρεται, δι ἐγκεντρισμῷ Κάρυα δάσει. Πότερον δὲ τῶν μεζόνων αὐτὰ, η τῶν εἰρημένων λεπτοκαρύών; η πεῖρες δέκανοι.

Στίχ: 77. Καὶ Πλάτανοι δὲ ἄφοροι κτ:) Λι διὰ τὸ μηδένα πρὸς χρῆσιν ἀνθεώπων καθ' ἑσυτὰς φέρεται καρπὸν οἴαν τε ἔσται Πλάτανοι, σκιάς δὲ μόνον καὶ φύλλα· καὶ αὐταὶ, Φησίν, ἐγκεντριζόμεναι, μῆλα γεννᾶσι καρποφορεῖσι.

Στίχ: 78. Καὶ μὲν Κασανίων Φηγοὶ . . . Ωσε αὖτι Βαλάνων απλῶς, καὶ τὰς Φηγὺς (περὶ ὧν αὖτις Στίχ: 17.) Κάσανα αποφέρεται. Τὰ δέτοι Κάσανα, καὶ Κάρυα ἐξηταὶ Ευβενίκαι, καὶ Σαρδιανοὶ Βαλάνοι, από τῶν χωρῶν ὅπῃ αἵ ἐνευθίωσι τε καὶ αρετῶσιν γάτω καλέμενα.

Στίχ: 79. Οὐρανοί Μελίαι δὲ Ἀπίων κτ:) Καὶ τάυτας δὲ τὰς ὀρενίας Μελίας, καὶ περ αὐγόνες ως ἐφεξῆς ἐρεῖ (Στίχ: 130.) αἰναγκάζεσι δι ἐμβλῆματος οἱ Φυτηκόμοι, καλὰ Ἀπια φέρεται.

Στίχ: 80. . . Πτελέησιν .. Βαλάνες κτ:) Δῆλον δὲ ὅτι τὰς απὸ τῶν Πτελεῶν καταπιπτάτας, αἵ ἐν Βαλάνος ἐγκεντριθείη.

Στίχ:

- Nam qua se medio trudunt de cortice gemmae,
 75. Et tenues rumpunt tunicas, angustus in ipso.
 Fit nodo sinus: huc aliena ex arbore germen
 Includunt, udoque docent inolescere libro.
 Aut rursum enodes trunci refescantur, et alte
 Finditur in solidum cuneis via: deinde feraces
 80. Plantae immittuntur: nec longum tempus, et ingens
 Exiit ad coelum ramis felicibus arbos:
 Miraturque novas frondes, et non sua poma.

Praeterea genus haud unum, nec fortibus ulmis,
 Nec salici, lotoque, nec Idaeis cyparissis.
 85. Nec pingues unam in faciem nascuntur olivae,
 Orchades, et radii, et amara pausia bacca;
 Pomaque, et Alcinoi silvae: nec surculus idem
 Crustumiis, Syriisque pyris, gravibusque volemis.

Non

Στίχ: 81 - 93. Κεντρίζειν Φυτὰ δὲ ἐν τῷ ὁφθαλμίζειν, κτ:;) Πρέπειον δὲ ἀντη, τὰ Θεοφράστες ἀδεὶ ἐκ τῆς Α'. Βιβλ: περὶ Φυτ: Λιτ. διελθεῖν ἐν οἷς τὰ κατὰ τὰς Ἐμφυτείας καὶ τὰς Ἔνοφθαλμίσμας ἐκεῖνος πραγματεύεται, ἵνα δὴ καὶ διῆλθε γέγονται, ὅπως ἡμῖν ὁ Ποιητής ἐκ τῆς Φιλοσόφου παραχέσθαις τὰ Γεωργικά συντάξατο. "Εχει δὲ τὰ Θεοφράστες δύτω: Τὸ δὲ ὄντως, τῷ μὲν Ἔνοφθαλμίῳ μᾶς τῷ πολέμῳ ἔκσηπτε γαρ καὶ απόλλυσι παραρρέειν· διὰ τῶν αὐθέντεων. Διὸ καὶ ἐπὶ καὶ δοκεῖ ασφαλέστερος εἶναι. Κατοι γων γε τινὲς δύτω περιιδότες τοῖς φύοις, ὥσε μὴ παραρρέειν. Τῇ δὲ Ἐμφυτείᾳ χρήσιμον, ἀν μὴ τὸ ὑγρὸν τῇ φύσει. Διὸ καὶ οἱ μὲν αὐτῶν πηλὸν ἐπικομάσθων· οἱ δὲ χύτραι προσθάλλοντες, ὥσε κατὰ μικρὸν ἐπιρρέειν. Αναξηραίνεται γαρ ἀν ταχὺ, μὴ ἐχοντας υγρότητα, διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἐλκώσεως. Ορθῶς δὲ, εἰς τὸ διατηρεῖν αἰρεταγή τὸν ὁφθαλμὸν, καὶ τὸν Φλοιὸν, καὶ τὸ ἐνθεμα, διτως αποξύειν, ὥσε μὴ γυμνεῖν τὸν μῆτραν. Ρωγέντος γαρ, η γυμνωθείστης, αναξηραίνεται καὶ διαφθείρεται. Διὰ τέτο γαρ περιιδότες φύλλοις καὶ Φλοιοῖς· καὶ ἐπὶ τέτοιο περιιδότες πηλῷ τετριχωμένῳ, ὅπως ἔμμονος ἡ υγρότης γένηται· καὶ μὴδ' ἥλιος, η μὴδ' ὄντως, μὴ τε ψύχος παραλυπῆ. Καὶ σταύρων χισταντες ἐνταῦθως τὸ ἐνθεμα, μα, σφηνοειδὲς ποιησαντες, ἐν σφύρῳ ἐλαύνεσιν, ὅπως ὅτι μάλιστα προσαχθῆται. Ταῦτα δὲ δὴ τὰυτα καὶ Μάρκον Κάτωνα παρὰ Θεοφράστες προενικότα τα Φάλαιος Ουρσίνος προτίθησιν ἐν ταῖς αὐτῷ Παραθέσεσιν.

Στίχ: 93. Θαμβεῖται δὲ πετάλοις ἔπι κτ:;) Ουτω διὰ τῆς θάμβους αἴθησιν οἴον ὁ Ποιητής τῷ ἀναιδήτῳ δένδρῳ ἐνιέναι ἐτόλμησεν.

Στίχ: 94 Πρὸς δὲ ἔπι τὸν γένος βόκον οἴον Πτελεῶν κρατεράων.) Τῷ γαρ ὅντι, βόκον ἔχοι τις εἰπεῖν, ἀδὲν τι δόλως τῶν ἐν τῇ φύσει εἰδῶν, ἔτε δὴ τῶν γάρων, ἔτε τῶν φυτῶν, καὶ ὡς ἀπλῶς τῶν ἐν σωθέσει, ἐν ᾧ ἀν μὴ ἐπιδηλοι δαφεραὶ τηγες καὶ παραλαγαὶ καθορῶνται· διὰ τὸν καὶ τὰ ἄλλως ὄμοιον τὸν κιλλεταῖ τε καὶ απὸ ἄλληλων διακρίνεται. Πτελεῶν οὐδὲ γένη παρὰ μὲν Ἑληστίου, κατ' αὐτὸν δὲ τέτταρες αἵρεται οὐδὲ Πλάτος Φησίν (Ισορ. Φυτ. Βιβλ: Ι. Κεφ: ΙΗ.). Κρατερὰς δὲ ὁ ποιητής προσέτρεψε τὰς Πτελέας: Fortes: Ως ἐπὶ πολὺ διαρκέσσας· η ὅτι Σκώληκες Πτελεῶν ηκισσα ἀπτονται· καὶ ὀδὲ Κίς, οὐδὲ Θεῖψ αὐτας κατεδίξεις. "Ἐνθετοι παρ' Ησιόδῳ οὐς τὰς Ἐργα. Στίχ: 434. η Δάφνης δὲ η Πτελέης αἰκιώτατοι Ισοβοῆς.

Στίχ:

Κεντροίζειν Φυτὰ δ', ἐν τῷ ὁφθαλμοῖςεν, τὰ μὲν γῆτως
"Αἱλιε δὲ πως ἄλλως δεδάγημεν· ἐπεὶ διὰ μέσας,
"Εὐθα απὸ Φλοιῶθ ὁφθαλμὸς ἐπείγεται ξέω,
Λεπταλέες διὰ δὴ προελέυθων βῆξε χιτῶνας.
Στεινὸν πολπίον οἴξε δ' ἐν ὅζω· καῖθι Φυτοῖο,
Φύτλης ἔξι ἑτέρης γε, δάδαμνον εὖφρονα θέντες,
Φλοιῷ τὸν δ' ἐδίδαξαν ἐναδρώνεθ' ὑπὲνύγρῳ.
"Αἱλιας τ' αὖ σελέχη δ' ἐκτέμνετ' ἀοστα ξόντα,
Σχιζε, δ' ὅιγοντ' ἐς βάθος ἀντιτύπων διὰ ποέμνων,
Καῦθ' Σφρηνες ἀδροὶ χιτωνῆσι γε εἰνι φυτεῦνται.
Οὔτι δὲ δὴν μάλα, καὶ γ' ἐνερνές δένδρον ἀεκεῖ.
Πτόρθες ἐνφυέας· τὸ δ' ἐς ηέρα ἐνρέα τένει.
Ωντες δὲ δὲ πετεύλοις ἔπι, καστοῖς τῷ γηνὶ ιδοῖσι.

85.

Θαυμεῖς δ ἀρ πεταλοὶς επι, καρποῖς ἢ γλι τοιων.
Πρὸς δ ἔτι ἐν γένος ὥκ οἶν Πτελεῶν κρατεράων.
Οὐδὲ Ιτεῶν, Λωτῶ τ', ρδὲ Ιδαίων Κυπαρίσσων.
Πᾶσ' ρδὲ ἄρ λιπ' Ελαιᾶι δύοισι μέδος ἴδεθαι.
Μακροδεξ, Ορχίδεις, ἦσι τε κόκκος ἀδρὸς τε πικρὸς Τε.
Μῆλ ἀτὰρ ἄλλοθι ἄλλα, καὶ Αλκινόοιο κατ' Αλση.
Βλάσιη δ' ρδὲ μή Κρεσταμιέοισι κομῆσαι,
Καὶ Συροῖς, καὶ ἀδροῖσι τε χερμαδίοις Απίοισι.

90.

95

Qid

A decorative horizontal line consisting of three stylized floral or star-shaped ornaments, each with five points and internal dots, separated by short vertical lines.

Στιχ. 95. Οὐδὲ Ἰτεῶν, Λωτᾶτ', ἀδὲ Ἰδαίων Κυπαρισσῶν.) Ἰτεῶν γένη Πλίνιος (Φυσ. Ισ.
Βιβλ.: Ισ'. Κεφ: ΑΖ'). κατατάσσεται ὅπερα. Καὶ Λωτᾶς δὲ πλείστους ἰδεῖν, καὶ χειρὸν
όμωνυμοι, κατὰ Θεόφραστον, ἐν τῷ περὶ Φυτ. Ἰσορ. Βιβλ: Ζ., Κεφ: ΙΔ.) Μέ-
τρι, δὲ Ἐργίκον Στέφανον, ἐν Γῶ Γῆ Θησαυρῷ Πίνακι Τόμ: Ε., Στήλῃ 1399. 1400.
ἔνθα περὶ τῷ Λωτᾶς πλεῖστα ἔυρησεις. Καὶ Κυπαρισσῶν δὲ ὄμοιως εἰσὶ διαφο-
ρεῖσας περὶ τῷ Λωτᾶς πλεῖστα ἔυρησεις. Καὶ Κυπαρισσών δὲ τὸ πολλὰς ἐν τοῖς κα-
ρεῖς. Ἰδαῖας δὲ τὰς Κυπαρισσώνες ὁ Ποιητὴς ὀνομάζεις, διὰ τὸ πολλὰς ἐν τοῖς κα-
ρεῖς τινὰ Κρήτικας Ἰδαίους ὄρεσι Φύεθαι, καὶ ἐν τοῖς Λασιθίοις καλλιεργεῖντος ἐπὶ τῷ
τῷ τινὶ Κρήτικων Ἰδαίοις οὔρεσι Φύεθαι, καὶ ἐν τοῖς Λασιθίοις καλλιεργεῖντος ἐπὶ τῷ
τῷ τινὶ Κρήτικων Ἰδαίοις οὔρεσι Φύεθαι, (Περὶ Φυτ. Ἰσορ. Βιβλ: Β., καὶ Γ'. καὶ Δ'.) Καὶ
ἄκρων, ὡς Θεόφραστος Φησί· (Περὶ Φυτ. Ἰσορ. Βιβλ: Α'. Κεφ. ΚΑ'.) Ἐρμιππος εἰσάγε-
παρ. Αθηναίων δὲ τῷ Δειπνοσοφιστῇ, (Βιβλ: Α'. Κεφ. ΚΑ'.) Ἐρμιππος εἰσάγε-
παρ. λέγων:

„Η δὲ καλὴ Κρήτη Κυπάριστον τοῖς Θεοῖς.
Καὶ Πλίνιος δὲ (Φυσ. Ι5. Βιβλ: Ι5. Κεφ: ΛΓ.) διτὸν ἔδος ἐπίσαται Κυπαρισσια, τὸ μὲν ἄρδεν, τὸ δὲ Θῆλυ. Εἶναι δὲ κοινὸντος, ἐκ τῆς Θεοφράστης, πατρίδα τῆς Κυπαρισσιας τὴν Κρήτην ἐδίδαξε. Καὶ τοι (προσιθησι) Ταχαντινιώντων ὁ Κάτων ἀποκαλεῖ, παρὰ τὸ πρῶτον ἐκεῖστε τυχον ἐκ Κρήτης μετασκορπισθέων.

Στίχος: 98. Μῆλ' αὐταῖς ἄλλοθι ἄλλα, καὶ Ἀλκινόιος κατ' Ἀλση.) Μῆλων γένη εἴκοσι καὶ εἰνέα προσβάλλεται Πλίνιος (Βιβλ.: ΙΕ'. Κεφ: ΙΔ':) Περὶ δὲ τῶν Ἀλκινόις Κη-
ρύκηνος τάραντας εἰπεῖ τὰ 'Ομήρεις 'Επη, 'Οδυ. Η'. Στίχ. ΙΙΑ.

„Ενθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει, τηλεθόντα, οὐαὶ καὶ βούτη καὶ Μυλέαν ἀγλασόντεροι·” κτ.

$$\Sigma \tau^i y_i =$$

- Non eadem arboribus pendet vindemia nostris,
90. Quam Methymnae carpit de palmite Lesbos.
 Sunt Thasiae vites, sunt et Mareotides albae:
 Pinguibus hae terris habiles, levioribus illae.
 Et passo Psythia utilior, tenuisque lageos,
 Tentatura pedes olim, vinclaturaque linguam;
95. Purpureae, preciaeque: et quo te carmine dicam,
 Rhaetica? nec cellis ideo contendere Falernis.
 Sunt etiam Ammineae vites, firmissima vina:
 Tmolus et assurgit quibus, et rex ipse Phanacus,

Argi.

Στίχ: ιοι. 'Ουδ' ἀναδενδράδες ἄρ' Τρύγακτ:) Λιέπι τὰ δένδρα ἀνέρπειν ἐπιτρεπόμενη
 „Αμπελοι, ἔδει διαφρεσοι παρὰ διαφρέσοις. Οθεν καὶ Πολύνιος διάφρεσον σίνο
 „ἐν Καπύῃ Φησὶ, γίνεθαι τὸν Ἀναδενδρίτιω καλύμενον, ὃ μηδένας συγκρίνειεθε.
 (Παρὰ Ἀθη. Βιβλ. Α':, Κεφ: ΚΔ'.) Οτι μὲν οῶν σαφυλῆς ἐδη ἐταῦθι
 'Ουιργίλιος πετεκαΐδεκα παραπτίθησι (καθάπερ οῶν καὶ ἀνωτέρω ἐτίθει καὶ
 'Ελασ τρία, καὶ "Οχυντ τρία") τέτο δὴ καὶ τῷ Πλίνιῳ παρασημεωθὲν ἀναγ-
 γώσκεμεν (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: ΙΔ'. ἐν τῷ Προοιμ.) Οτι δὲ Πλίνιος αὐτές εἰς
 τριάκοντα καὶ πέντε, τὸν τῶν πέντε ἐπὶ τοῖς δέκα κατὰ 'Ουιργίλιον τῶν σα-
 φυλῶν προσήγαγεν ἀριθμὸν· ἀλλὰ τέτο, παρὰ μὲν Ιωάννη Μην-ελλίῳ ἐν τῷ
 Σημειωματι (23) Σελ: 81. τῆς ἐν 'Ροτερεδαμῷ ἐκδίσεως, τῆς ἐν Ἐτει 168ι
 Πάρετιν ἀναγνῶσαι. Παρὰ δὲ Πλίνιῳ (ἐν Βιβλ: ΙΕ'. Κεφ: ΙΕ', εἰς δὲ Μην-ελλίῳ
 ήμᾶς παραπέμπεται ὁδαρμῶς. Μᾶλλον δὲ Πλίνιος (ἐν τῷ ΙΔ': Βιβλ: Κεφ: Β'.)
 „τὰ μὲν τῶν Αμπέλων γένη, Φησὶν, ἀριθμῷ περιληφθίων διάσαδα, μόνος πηγ-
 „σατο Δημόκριτος, ὃ τὰ τῆς Ελλάδος πάντα γγωνίαι αὐτῷ τυγχάνειν ἐπαγ-
 „γελάμενος. Οι δὲ ἄλλοι ἀναριθμητα ἔναντι καὶ ἀπειρα παρέδωκαν. Ο δὲ καὶ
 „ἀληθέσερον ἀναφανήσεται ἐκ τῶν οἴνων. Ουδὲ πάντα (ἡμῖν) εἰρήσεται, ἀλλὰ
 „τὰ μάλιστα ἐπίσημα. Τοσαῦτα καὶ γάρ ἐσιν, δοσι καὶ οἱ αὔγροι.."

Στίχ: ιοζ. Καὶ τὰς δὲ ἀμφιδρέπεις Μηδύμην Λέσβιος Οἶνας.) Τὰς ἐν Μεθύμνῳ
 λέγει τῇ πόλει τῆς νήσου Λέσβου, τῆς καθ' ήμᾶς. Μιτυλίνης, ἀμπέλως. Οθεν
 καὶ Μεθύμναιος ὁ Διόνυσος, όπις εἰς παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ Τμνεῖθα τὸ Μέθυ
 „μᾶλλον, ηδὲ τὸν ἐν Μεθύμνῃ καλὸν σίνον. Τιὼ γαϊ Λέσβου, Εὔσανον ἀπεκά-
 „λει τοῦ Ερμησιάναξ (παρὰ Ἀθη. Βιβλ. ΙΓ'. Κεφ: Η'.) Αλεξίς δὲ
 „παρὰ τῷ αὐτῷ (Βιβλ: Α'. Κεφ: ΚΒ'.), Λεσβία πόματος, οὐκ ἐτι οὐδεὶς οἴνος
 „ηδίων πιεῖν.,,

Στίχ: ιοζ. "Εδ' αὖθα Θάσια, καὶ Μαρεωτικὰ, κτ:) Ἐθρυλέτο γάρ τῷ πάλαι καὶ
 ὁ Θάσιος σίνος, καὶ ὁ Χίος, καθάπερ εἰς καὶ ὁ Λέσβιος. Διὸ Εὔσθλος παρὲ Ἀθη-
 „ναιώ (Βιβλ: Α'. Κεφ: ΚΒ'.) Θάσιον, η̄ Χίον λαβῶν τὸ Λέσβιον γέροντας νεκτα-
 „ρεσταγῇ. Όμοιως δὲ καὶ ὁ Μαρεωτικὸς, ὁ καὶ Ἀλεξανδρεωτικὸς· εἰς τιὼ μὲν
 „προσηγορίαν ἔχειν ἀπὸ τῆς ἐν Αλεξανδρείᾳ Κελώνης Μαρεάς . . . Τιὼ ετο-
 „κληθέσις ἀπὸ Μάρωνος, ἐνὸς τῶν μετὰ Διονύσου τὰς σερατείας πεποιημένων.
 „Πολλὴ δὲ η περὶ τιὼ γίνεται τάστιλος ἀμπελος, ης ηδὲ σαφυλῆ βρωθίσαι πάνυ
 „έυσομος, καὶ ὁ γινόμενος οἴνος καλλιστος. Λευκὸς τε γάρ, καὶ ηδὺς, έυκνετος,
 „έυσενάδοτος, λεπτὸς, κεφαλῆς ἡ καθικνέμενος, διερητικός. (Ἀθη. Βιβλ:
 Α'. Κεφ: ΚΕ'.)

Στίχ: ιοβ. "Εσιν καὶ Ψυθίη τις, κτ:) Τοῦ ἐκ Ψυθίης ἀμπέλως, οἴνος, καὶ Εὔσθλος
 „(παρὰ τῷ Δειπνοσοφ. Βιβλ: Α'. Κεφ: ΚΒ'.) μέμυται. Οἴνον γάρ με Ψυθίην –
 „γένουσας ηδὺς ἀκρατον. Καὶ Ἀναξανδρίδης: Χοῦς κεκραμένος Ψυθίη. Ο δέ
 τοι Πλίνιος (Φυσ. Ισορ. Βιβλ. ΙΔ'. Κεφ: Θ'.), Ψυθίην, Φησὶ, καὶ Μελαμψύ-
 „θίον, οἵτις γένη ἐσιν, ιδιότεροποντινα γεῦσιν, καὶ μὴ τιὼ σίνος, αναφέρεσται.
 Τῇ δὲ Πλίνιος ὁ Σημειωτής (Σημ: c.) τιὼ Ψυθίην ἀμπελος τῇ Πραμυειᾳ ἀπο-
 φένει

Οὐδ' αἰαδενδράδες ἄρ' Τρύγχη, ἄσπιν ἔασιν ὄμοιαι,
 Καὶ τὰς δὲ αἱφιδρέπει Μηδύμηνη Λέσβιος ὄντας.
 "Εἰδ' ἀρά Θάσια, καὶ Μαρεωτικὰ κλήματα λευκὰ·
 Καὶ γέ τὰ μὲν λιπαρῆ τῇ βώλακι ἐνθενέοντα,
 "Αλλὰ δὲ καφοτέρους γάμησι Φυτόνμενα χάρει.
 "Εἴσιν καὶ Ψυθίη τις τάνομα ἀμπελος ἄλη,
 "Εἴς τος σαφιδίτης γλυκερὸς γ' ἀποθλιβεται οἶνος.
 Καὶ τις λεπταλέη, τὴν δὴ καλέσσι Λάγειον.
 "Η καὶ ἀπογυιώσει πόδας, γλωττάν τε πεδίται.
 Καὶ σαφυλαχί δὲ πρόωροι ἔασιν, πορφύρεαί τε.
 Πῶς δὲ σ' αἵσω τὴν παρὰ Ραιτοῖς; ἄλλὰ ἐρίζειν
 Τεῦνεκα μὴ σύγε, πάρ' δέπας, οἶνος ἄντα Φαλέρνυ.

105.

110.

D 2

"Άδον-

* * *

Φάνεται τὴν ἀυτιώ. Πῶς δὲ τότο, εἰ τῷ μὲν ἐκ τῆς Ψυθίας ἀμπέλῳ, ἀτε δὴ Σταφιδίτῃ, γλυκέος ἔντος, καὶ πρώτῳ τοῖς τῷ οἶνος τεσσαρεσκαΐδεκας γλυκεροῖς γένεσιν, ύπ' αὐτῷ Πλινίος συγκαταλεγομένῳ ὁ Πρέμνεις τάναντίον ἀυτηρὸς ἐσίν, ως ἐπὶ τῇ αὐτῇ προσεπαναγινώσκεται σημειώσεως (c); Adstringens vero, quia le Pramnium. Αλλὰ γαρ ὥπε Αθιώασις τῷ Ψυθίῳ οἶνος, εὗ μάλιστα τὸν Πρέμνεον διασέλλων ἐσίν. 'Εγ γαρ τῷ ΚΒ'. Κεφ: Γέ Α' Βιβλίο: 'Ηδιὰ Τὸν Ψυθίον, „προσεπάν, ἔξης ἐν Κεφ: ΚΔ.' εἴτι γαρ ὁ Πρέμνειος, Φησὶν, ὅτε γλυκὺς, „ὅτε παχὺς· ἀλλ' αὐτηρὸς καὶ σκληρός, καὶ διώματιν ἔχων διαφέρεσσαν· οἵω „Αριτοφάνης οὐχ ἡδεθαί Αθιώασις, Φησὶ, λέγων: Γένι Αθιώασιν δῆμον ὅτε Ποιηταῖς ἡδεθαί σκληροῖς καὶ ἀσεμφέσιν, ὅτε Πρέμνεοις σκληροῖσιν οἵνοις, σιωπή, γυασι τὰς ὄφεις τε καὶ τὴν κελίαν.

Στίχ: 108. . . . Λάγειον.) Ός τῇ Λαγωῷ τερχί ὁμόχρεν φέρεσσαν τὴν σαφυλιώ.
 Οὔτω δὲ καὶ ἐφεξῆς απὸ τῆς χροῖας, τὰς προώρες, Πορφυρέας ὀνόμασσεν.

Στίχ: III. . . . Τὴν παρὰ Ραιτοῖς . . .) Οι δὲ Ραιτοὶ Τυρρηνικὸν "Εθνος οἱ μέχρις Ιταλίας τῆς υπέρ Ουρέων καὶ Κάμης καθέκοντες, οἱ καθ' ἡμᾶς Griggioni, εἰσί. Τὸν δὲ παρ αὐτοῖς οἶνον, Φασίν, ἐνταῦθα υπὸ τῷ Ποιητῇ ἐπαινεθεῖ. Επειδὴ Λυγγαῖος (Κατὰ Συγετόνιον Κεφ: σζ'.) υπερήδετο τῇ πόσῃ τῷ Ραιτικῷ. Εν αἱμηχανίᾳ δέπως τὸν ἔπαινον ἐκφέρεθαι υπὸ Ουιργιλίῳ, κατ' αποστροφῇ τὸν λόγον ἐπιτηδόντος: Quo te Carmine dicam Rhetica? Πῶς δέ σ' αἵσω; καλῶς εἰδότος, Κατωνὶ μὲν τὸν Ραιτικὸν ἐπαινέμενον, Κατέλλῳ δὲ τάναντίον ψεγόμενον. Οὔτω γαρ τὸν Ουιργιλίῳ νοῶ ἐκτιθεται Σερβίος. Καὶ τῆς αὐτῆς δὲ χεδὸν τὴν ἔμφασιν ἐννοίας τῷ Ουιργιλίῳ καὶ Σενέκαν ἀποδεῖναι, ὁ τῷ Πλινίῳ υπεληφε Σημειωτής οἰεδαι γαρ κακένον, ως ὁ Ποιητὴς ἡμῶν ἐφθέγξατο: incertus, laudaturus ne sit, an vituperaturus? Αμφιγυνοῶν δῆλος: πότερον ἐπαινέσαι, η ἐπιμέμψεται; Αλλ' ὄπως αὖ καὶ ἔχοι τὸ περὶ τάττων (ὁ δὴ καὶ Φαλέριος Ουρσίνω ἐν ταῖς Παραθέσεσι ψυχρὸν πως δοκεῖ·) ἐκεῖνο δῆπτε Βέλαιον ἐσίν, ὅτι Πλίνιος (Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: σζ':) Τὰ καλλιστεῖα Τῆς ἐυγενεῖας, Φησὶ, παρὰ Ουιργιλίῳ μετὰ τὸν Φαλερῖνον ἔχειν τὸν Ραιτικὸν. Secunda nobilitas Falerno agerat — in veronensi item Rhaetica Falernis tantum posthabita à Virgilio. Καὶ μὲν δὴ, καὶ ἐκ τῆς Στράβωνος Γεωγρ. Βιβλ: Δ'. πάρετι μαθεῖν, ως ὁ Ραιτικὸς οἶνος τῶν ἐν ταῖς Ιταλίοις λῷ ἐπαινεμένων.

Στίχ: II. . . . Οἶνος . . . Φαλέρνυ.) Φαλεργον ἐκαλεῖτο Τὸ ὄρος Τῆς ἐν Ιταλίᾳ Καμπανίας. Τὸν δὲ ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῷ ἀμπέλων οἶνον, Φαλερίνον τε καὶ Φαλεργον, ως ἐφεται (ἀνωΐ:) μετὰ Ουιργιλίῳ καὶ Πλινίος ἐταττίθε δῆμτερέουνται Τῇ ἐυγενεῖα, οἴνοις Ιταλικοῖς. Καὶ Ουρέων δὲ Βιβλ: Α'. διαφερόντως τὸν Φαλερίνον ἐτίμα: Quod vinum (praeferam) Falerno? Τίνα ποτ' οἶνου τῷ Φαλερίνῳ πρότερον τάξαμι; Αλλὰ καὶ Αθιώασις ὁ Δειπνοσοφιστής (Βιβλ: Α'. Κεφ: ΚΕ'.) τῶν δὲ οἴνων χαριέσσατος, ὁ κατὰ τὴν Ιταλίαν Αλεατὸς, καὶ ὁ Φαλεργος.

Στίχ:

- Argitisque minor: cui non certaverit ulla,
 100. Aut tantum fluere, aut totidem durare per annos.
 Non ego te, mensis et Dis accepta secundis,
 Transierim, Rhodia, et tumidis, bumaste, racemis.
 Sed neque quam multae species, nec nomina quae sint,
 Est numerus: neque enim numero comprehendere refert
 105. Quem qui scire velit, Libyci velit aequoris idem
 Discere, quam multae Zephyro turbentur arenae:
 Aut, ubi naviis violentior incidit eurus,
 Nosse, quot Jonii veniant ad litora fluctus.

Nec

Στίχ: ιι3. Ἀδονταὶ δὲ Ἀμινᾶαι . . .) Εἰ καθ' Ἡσύχιον Ἀμινᾶα λέγεται ἡ Πόλις. Οἱ δὲ Πευκέτιοι ἐθνος ὑπῆρχον τῶν περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος. (Στέφ: Βιζάντ.). Καὶ Aminea Regio ubi nunc Falernum est κατὰ τὸ Μακρέσιον, ἐν τοῖς Κερονι. Βιβλ: Β'.) Εποις ἀρεταὶ τὰς Ἀμινᾶας ἀμπέλους, ίων Φαλερνίοις παραπλησίους ἔναι, καὶ πάνυ πόρρω ἐκείνων ἀπέχειν τὴν αρετήν. Τιὼ δὲ Πευκετίαν Στράβων μὲν καὶ Πλίνιος, τιὼ αὐτιώ τῇ Μεσαπίᾳ καὶ τῇ Καλαβρίᾳ ὑπεληφότες φέρονται· οἱ μέντοι Ἀθηνῶν καὶ πολὺ πρὸ ἡμῶν χρηματίσας Μητροπολίτης Μελέτιος, ἐν τῷ Παλαιᾷ καὶ Νέᾳ Γεωγραφίᾳ αὐτός, Σελίδι 287. καὶ 288. ἐοικέπως διακρίνεν τιὼ „Πόλιτιαν ίων Μεσαπίας ἀντιδιαμερῶν. Τιὸ γαρ Απολίας, Φησὶν, η μὲν Δασ., νία, η δὲ Πόλιτια, η δὲ Μεσαπία, η ὑσερον κληθεσσα Καλαβρία. καὶ τιὼ „Πόλιτιας τὸ μεῖζον μέρος ἔναι τιὼ Ἐπαρχίαν τῷ Βαρείᾳ. Ἀλλὰ περὶ τέττας καὶ τῆς παράστης ἐσὶ προθέσεως. Ἀναφέρεται δὲ, καὶ τῷ Γεωπονικῷ (Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΙΖ.) καὶ Οἶνος Ἀμίνιος. Παρεῖται Κατέρεω ἐν ταῖς εἰς τὸ Ἡσυχίῳ Λεξικὸν Σημειώσεσιν..

Στίχ: ιι5. Τμῶλος . . . καὶ Ἀναξ . . . Φαναῖος.) Παραχωρεῖσι τῶν πρωτείων ταῦς Ἀμινᾶας, Φησὶν, ἀμπέλοις, αἱ περὶ τὰς Τμῶλον τὸ τῆς Λυδίας σῆρος· (περὶ δὲ σῆρα ἐν τῷ Α'. Βιβλ: Στίχ: 61.) Καὶ αἱ περὶ Φαναῖον τὸ τῆς Χίῳ Ἀκρωτήριον· καὶ τοις αὐταῖς τῶν λοιπῶν ὑπερέχουσαι τῶν ἐν τῇ Νήσῳ· ἐξ οὖν καὶ Ἀναξ οἱ Φαναῖοις προσείρηται. Τέτο δὲ, ως Φέλιος ὁ Όυρσίνος σημειοῖ ἐν ταῖς Παραθέσεσιν, ἐκ τῶν Λαγκιλίων τὸν Οὐιργίλιον, εἰληφέναι, Φησὶν ἡ Τζομονηστής τῶν ἐκείνων Σερβίος, οὐ καὶ τιὼ ἐθνικωτέρες λέξιν, η ἀπέχερηστατο: Χίος τε Δωδεκάνησος. Οἱ δὲ τοις τρόπος καθ' ὃν η παραχωρεῖσις ἐκπέφρασιν ἔχουσι Ομηρικός. Ιλ: Α'. Στίχ: 533.
 „. . . . Θεοὶ δὲ ἄμας πάντες αἰνέσαν.
 „Ἐξ ἐδέων· σφῇ πατρὸς ἐναντίον

Στίχ: ιι6. . . . Ἀργίτις . . .) Ἰωάννης Μιν-έλλιος, εἴθ' ὅτι ἀπὸ Ἀργυρούς, Φησὶ, μετακεκόμισο· η διὰ τὸ Ἀργυρετὸν, ὅτοι τὸ λευκὸν τῆς χροιᾶς, Αργυροειδῆς αἰσθατα, id est argentea. Οἱ δὲ Ἰησοὶ: Ἀμεριγγίεις: εἰς Ἀργίτης minor, Ἰταλισὶ ἔρμη γεύστας, παρασημειώσαστο παρὰ τὸ χεῖλος, Σημ: (h) trasportata da Argo in Grecia. Μῶν οῶν ὑπὸ τῶν Ἀργυραντῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ; η ὑπὸ Ἀργυρούς τῷ τιῷ Ἀργού ναυπιγήσαστος. Οὐ γαρ δηλοιστει ἀπὸ Τιῷ Ἀργοῦς Τιῷ Ἀχαικῇ· οὐ πόλις προκαθεδομένη τῶν ἀλλων οὐδὲ Μυκηνῶν. Οὐ γαρ αὖ εἴπερ αὖ Ἐλλάδα μετακεκόμισο. Πιθανώτερον τοίνιων Τιῷ ἐκ Τιῷ χρώματος· Ἀργὸν γαρ τὸ λευκὸν, καὶ Ἀργῆς, τοις· καὶ Ἀργίτις· οὐδεν η ἀμπελος Ἀργίτις. Ἐλάσων δὲ, ὅτι τάυτης οὐ γένη διοικητική.

Στίχ: ιι9. Οὐ δὲ σε τιὼ Ροδίῳ) Οἱ μὲν, ἐκ τῆς ἐν Ρόδῳ τῇ νήσῳ Φιομένης ἀμπέλοις, αἰνέσαν ταῖς παλαιώτεροι αἰνέσαν μετατραπέσιν, Ερμῆ τε δῆ, καὶ τοῖς αἷς

Ἄδονταχ δ' Ἀμινᾶιαι ὄμοιως ἀμπελοι, ὥνπερ
Οἶνος τ' ἔβρωταχ μάλα· ταῖς δ' ὑπανίσαται ἔδρης
Τυωλος τ' ὡκ αἴκων, καὶ ἄναξ ἀντὸς γε Φαναῖος.
Ἄδεταχ Ἀργίτις ἀντὰρ ἐλάσων ἀμπελος, ἥκεν
Οὐτες ἐριδιαύνεν ἐθελήσει ἀμπελος ἄλη,
Οἶνος ἀφθονή ἔπι, ὃτ' ἄρο μακροετέη.
Οὐδὲ σε τιῷ Ῥοδίῳ σιγῇ παρελένσομαι οἶνῳ,
Ἡδισόν γε βροτοῖς τε Θεοῖς τ' ἐπιδόρπιον ὅσαν.
Οὐδὲ σε τιῷ Βάμαθον ἐν οἰδαλέοις βοτρύεσιν.
Καὶ περ ἀριθμεῖν ἕδος ἔκασον, οὐδὲ ὅνομα πάντῃ,
Οὐτεν ἐφικτὸν ἔοι τόδε, ὃτ' ἄρο πάγκυ πρὸ ἔργυ.
Ισον ἐπεὶ δὰ φέλειν τε δαήμεναι, δοσαι ἄρο ἄμμοι,
Τὰς Λιευκῶ πελάγει Ζεφυρός κε κυκήσαι ἀήσας.
Ἡπερ, ἐνθα νάεσιν ἐπὶ τραχὺς ὠρυνται Εὔρος,
Κύματα Ἰονίοι, οὅς ἀκταῖς οὖς δὲ κυλίνδει.

115.

120.

125.

Οὐδ'

ἄλοις τῶν Θεῶν, ὑπέθετο· καὶ διὰ τότο τιῷ Ῥοδίῳ οἶνῳ ὑπὸ τῷ Πομπῇ ἐνταῦθα ὑμνεῖσθαι, ὡς, ἥδισόν γε Θεοῖς τε καὶ βροτοῖς ἐπιδόρπιον ὅσαν. Οὐ δὲ καὶ τότο μὲν, προπίνοντας καὶ τοῖς Ἡρωσιν· ἀλλὰ ἥπει καὶ ἀντὰς τῷ βότρῳ μετεώρεις κρεμαννυμένας, ήτοι τὰς ἐξ αὐτῶν ἀσαφίδας ἐπὶ πολὺ διασωζομένας· καὶ εἰς τρωγαλίας ἐπιδόρπια παρατημένας, ἐνόσσεν· δικαὶ πιθανώτερον ἀντὸς ἥγημα. Καὶ γὰρ Ἔρμιτπος παρ' Ἀθηναίω (Βιβλ: Α'. Κεφ: ΚΑ'). Τὰ ἐκ διαφόρων ιδίᾳ φερόμενα πόλεων καταλέγων ἐπίσημα, ἄπειν.

„Η Ῥόδος ἀσαφίδας τε καὶ ἰχαδας ἥδισονεργεις.
Ἐι δὲ Τρωγαλίοις ὁ Πομπὴς καὶ τὰς Θεᾶς δεξιῶται, μὴ θαύμασθε· τολμᾶν γάρ τὰ τοιαύτα τῷ ποιήσει ἐφέταγ. Ἀλλως τε δὲ, καὶ πρὸς υπερβολὴν τότο ἐν ἐπινυκταὶς ἐξεγένεται μοίρα, κατ τὸν οὐκέτινον: Τὸ καὶ μάκαρες ποδέστιν.

Στίχ: 121. Οὐδέ σε τιῷ Βάμαθον κτ.:) Παρὰ τὸ μέγεθος ὅτως ὀνόμασαι Γῶν βοτρύων, ή Γῶν ἐξ ἀνονοὶ οἱ βότρους φαγῶν, ἢτοι φαγάδων, αἰς δῆλον ἐκ τῆς προσεδέντος: ἐν διαδαλέοις βοτρύεσιν. Ισως δὲ αὐτη ἐστιν η Γενναίας σαφυλῆ κατὰ Πλάτωνα, ἐν τῷ Η. τῶν Νόμων, παρ' Ἀθην. Βιβλ: ΙΔ', Κεφ: ΙΘ', καθά τοις Ἰσαάκ ὁ Καζανένος ἐν ταῖς εἰς τὰ τῷ Δειπνοσοφιστῇ Βιβλίοις ἐπισάσσοι, πρὸς τὸ αἰδρὸν ἀπειδε, τῆς σαφυλῆ τῆς γενναίτητος ἀπονεμομένης, Ἐυσαδίφι παρακολυθῶν.

Στίχ: 122. Καίπερ ἀριθμεῖν ἕδος ἔκασον κτ.:) Οσα γάρ ἐστι γῆς ἐδή, τοσαῦτα τνις „Φασὶ καὶ ἀμπέλων σῖναι· (Θεόφρ. Βιβλ: Β'. περὶ Φυτ. Ισ.) καὶ οσα χώρας „εῖδη, τοσαῦτα καὶ ἀμπέλων. (οἱ αὖτις Θεόφρ. Βιβλ: Δ'. περὶ Φυτ: Λιτ:) Ο „δέτοι Πλίνιος (Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: Β'.) totidem rēne sunt, quot agri, αἰς καὶ αγωτέρω ἡμῖν σεσημείωται. (Στίχ: ΙΟΙ.) Τοσαῦτα, οσοι καὶ οἱ αγροι. Μᾶλλον δὲ καὶ τῷ υπερβολῇ οὐτως ἐχρήσατο εἰπών, innumera, atque infinita. Ἀγάριθμα δηλαδή, καὶ ἀπειρα, καθαπερ δὴ καὶ ὁ Πομπὴς ὁ ἡμέτερος ὡδε ἐφεξῆς αὐτίκα.

Στίχ: 123. Οσαὶ ἄρο ἄμμοι.) Ή δὲ τοιαῦτε υπερβολὴ συνήθης καὶ Ὁμήρω,
ΙΛ: Β. Στίχ: 800.

„Δίλω γάρ φύλλοισιν ἐσκότεις, ή ψαμάθιοισιν·

Καὶ Πινδάρεω Ὄλυμπ. Εἰδει ΙΓ'.

„Οὐκ ἀν εἰδεῖται λέγεν,

„Ποντιῶν ψάφων αριθμόν.

Καὶ Θεοκρίτω, Ειδυλ: Ισ'. Στίχ: 60.

„Ἀλλ' οσος γάρ οἱ μόχθος ἐπ' αἴσιν κύματα μετρεῖν;

„Οσ' ανεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς αἵλος ὀθεῖ.

Τῶν δὲ παραπλησίων υπερβολῶν η χρῆσις, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς Δημόσιες συχναὶ

„καθιέρωται. Ωσαὶ ἄμμοις η παρὰ τὸ χῆλος τῆς θαλάσσης.

Στίχ:

Βιβλίον Β.

Ε

Nec vero terrae ferre omnes omnia possunt.

110. Fluminibus salices, crassisque paludibus alni
Nascuntur: steriles saxosis montibus orni:
Litora myrtetis laetissima: denique apertos
Bacchus amat colles, Aquilonem et frigora taxi.
Aspice et extremis domitum cultoribus orbem,
115. Eoasque domos Arabum, pictosque Gelonos.
Divisa arboribus patriae. Sola India nigrum

Fert

Στίχ: 129. Παρ' ποταμοῖς Ἰτέαν . . .) Ταῦτα Γῶν Φυτῶν Γὰς ὑδροχαρῆ, ἀπερ' Ἀλσό^ν
δη ὄνομάζει Θεόφραστος (Βιβλ: Γ'. περὶ Φυτ. Ιστορ.) καὶ φίλυδρος· σίον Πλάτων
,, νον, Ἰτέαν, Λόκλω, Αἴγαρον, Πτελέαν.

Στίχ: 130. . . . Αγονοί Μελίαι δὲ . . .) Τιὼ Μελίαι τοῖς τῶν δένδρων αἰάρετοις
συγκαταλέγει καὶ Πολυδάκης ἐν τῷ Οἰομαστικῷ (Βιβλ: Α', Κεφ: ΙΒ'. Τμῆμα
234.) Καὶ τιὼ μὲν Μελίαιν ἀπλῶς Φραξίνου καλέσσι Λατίνοι, ὡς καὶ Βαρεῖνες εἰλέ-
γεν ἐν τῇ Λέξει. Οἱ μέντοι Ποιητὴς ἐνταῦθα ὅχι fraxinum, αὐλίον τοις
νόμασσεν, εἶπάν: steriles saxosis montibus orni. Εἰς καὶ γάρ sylvestris fraxinus,
Μελίαις εἶδος τὸ ὄφενόν, οὐ ορνυς. Εξ οὐ κατὰ συγκοπήσιμη τῷ Ελληνικῷ
ὄνοματος ἐτυμολογηθὲν οὐ ὄφενός, ὄφενος. Έκ δὲ δὴ τῆς Μελίαις ταύτης, οὐ
τιτύπω τε καὶ αὐθάδεις διὰ τὸ σφειτέρον δόσης, καὶ τὰ δίχατα ἐπιστέιτο, οὐ
,, καὶ μελίαι διὰ τέτο έλαχον καλεῖθαι. οἷον Ἰλιάδ. Χ. Στίχ: 225. Στῆ δὲ ἀρέπει
,, μελίαις χαλκογλώχινος ἔρειδεις· τὸ δὲ τῷ Αχιλλέως δέρν οὐ, Πηλίαις μελίαι
ἰδιαίτερον, ἀπὸ Πηλέως Γάρ πατέρος παρανυμερένη: ὡς αὐδήσις Ἰλ: Χ. Στίχ: 133.
η Σέαν Πηλιάδα μελίαιν κατὰ δέξιὸν ὥμον.

Στίχ: 131. Ήίσιν Μυρτῶνες . . .) Καταὶ τὸ περιεκτικὸν ἀντὶ τοῦ περιεχομένου. Άλλα
,, γάρ τὸ Πλινίου (Βιβλ: ΙΔ', Κεφ ΙΗ'). αληθῶς ἔχει, τοῖς καὶ τὰ ὄφενά ἀνε-
,, σι, Πτελέα, Μηλέα, Οχυρή, Δάφνη, Μύρτος. Καθάπερ καὶ τὰ πεδινὰ καταί-
,, σι Κεάνεα, Κόρυλος, Δρῦς, Ορέος, Σφένδαμνος, Μελία, Φηγὺς, Carpinus.
(Οὐκ' οὖδε ὅθεν Ἄμερσιος ὁ Καλεπίνος, κατὰ Πιλα Φαρελάτης ἐκδοστον; τοις λα-
τινικὸν τὸνδε Καρπίνον, ξιλιάτης Ζυγίαν παρέλαβεν ὄνομάζειθαι.) Δένδρον πε-
Φυκὸς ἐκ τῷ γένει τῶν Σφενδάμνων.

Στίχ: 132. Βάκχος . . .) Ωστερός γάρ ἐν τοῖς πεδινοῖς ἐνθικεῖ τὰ λίνα, ὄντως οὐ
,, ἀμπελοί ἐπὶ Γεωλόφοις. (Ουάρων Βιβλ. Α': παρὰ τῷ Φθλεύ. ἐν ταῖς Παραθ.)

Στίχ: 133. . . . Σμίλακες . . .) Εἰς δὲ οὐ Σμίλαξ δένδρον Ἐλάτη προσεοικὸς· οὐ
,, οὐ σκιά (οὐ Πλέταρχος Φροῖ Συμποσιακ. Βιβλ: Γ': Πρεβλ: Α':, αἴπετεν
,, τὸς ἐγκαταδερθέντας, σταν ὄφεν μάλιστα πρέστι τιὼ ἀνθησιν. Τάυτης δὲ
Γαλιώδης καὶ Τάξιον ὄνομάζει. ὅθεν ισως τοῖς Λατίνοις τὰ δηλητήρια Τάξια
εργαταί, οἷον Τάξικα. Τάυτης δὲ καὶ Νικανδρος ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἀλεξιφαρμά-
κων αἴποτρόπαιον αἴποφαινεῖ:

, Μὴ μὲν δὴ Σμίλον σὺ κακῶ ἐλατηΐδα μάρψαις,
, οἰταίλω, θανάτοιο πολυκαύσιο δέστεραν.

Καλεῖται γάρ καὶ Σμίλος η ἀντὴ, καὶ Μίλος ἀγνευ τῷ Σ: καὶ Μίλαξ, καὶ δὲ
καὶ Σμίλη, κατὰ τὸν Νικανδρον Ἐξηγητιώ δύτω γράφοντα: Σμίλιω Φροῖ
,, Λινδέας περὶ Λιτωλίαν πληθωσάν, καὶ τὸς ἐγκομηθέντας ἀντὶ ἀποθηκην.
,, Οἱ δὲ Θεόφραστος περὶ μὲν ὀιδεώπων ὑδὲν εἴρηκε· Φροῖ δὲ τὰ κολόφερα Γῶ^ν
,, ζώων (εἰσὶ δὲ βάσει, ονοι, ημίονοι;) ὁδηγησάμενα αἴποδηνόκεν. (Παρὰ Φελεύ^ν
,, Ουρσίν. ἐν Παραθ.) Άλλος δὲ οὐ Σμίλαξ δένδρον ἐτερον ἐμφερεῖς τῷ Πετρῷ,
περὶ δὲ Θεόφρ. (ἐν τῷ περὶ Φυτ. Ιστορ., Βιβλ: Γ':) Οἱ δὲ περὶ Ἀρκαδίαν
,, δένδρον τι Σμίλακα καλεσσιν, οὐ εἰσὶ ομοιον τῷ Πρείνῳ. Ταὶ δὲ Φύλλα ὥχι αἴαν-
,, θώδη ἔχει, αὐλίον αἴπαλώτερα. Ετο δὲ Σμίλαξ κηπαῖον Φυτάριον, δὲ τὸ στέρ-
μα ὑπὸ τινων Δέναις καλεῖται· οὗτοι δὲ κατὰ τινας οἱ Φασιόλει. Καὶ Σμίλαξ

Ούδ' οἶαι τε φέρειν ποτὲ χῶρα� πάντα ῥὰ πᾶσα.

Παρ' ποταμοῖς Ἰτέαι, πάρα δ' Αἴγαιροί δ' ἔλεεωιν
Φῶτ'. ἄγονοι Μελίαι δὲ, ὄρεσφιν ἐπὶ κραναοῖσιν.

130.

Ἡίσιν Μυρτῶνες ἐνήδονται πελαγάης.

Βάκχος ἀτὰρ χάρει ἐυηλίοισι λόφοισι.

Βορδᾶν δὲ Σμίλακες, κρυερὸς τε ποθεῦσιν ἀήτας.

Λέων' ὡς κ' ἔχατίη Γεοεργοῖς γαῖα δαμάφη.

Λοῦσε Γελωνὸς τε γραπτὸς, Ἀραβᾶς τε Ἐώς.

135.

Πάτρα� ἐπεὶ δένδρεοι δεδαίαται, Ἰνδία οἶη,

Δῶν Ἐεενον μέλαν' οἷοι ἀτὰρ Λίβανόν τε Σαβαῖοι.

E 2

ΤΙΠΤΕ

·δὲ βοτάνη, ή μὲν, τραχεῖα, ὃν εἰσὶν οἱ τὸν παρὰ Κίλιξιν ἠγάνται Κιασίν. Ή δὲ, λεία, ή μείζων· ή γὰρ ἐλάσσων τῷ Διοσκορίδῃ ἐσὶν ή Κιασάμπελος. (Ορες Ἐρέτικ. Στεφ: Θησαυρ. Τόμ: Ε': ἐν τῷ Πίνακι.) τελευταῖον καὶ παρὰ Βαρείνῳ Σμίλαξ, ἦδος Φυτός μικρὸν ἀκανθῶδες, ὃ λέγομεν Περιπλοκάδας. Εσικεν εἰσὶν ὁ Ποιητὴς ἀδε λέγειν, περὶ τῆς κατὰ τὴν πρώτην σημασίαν, η τὴν διπτέραν, δενδροφυες Σμίλακος.

Στίχ: 135. Γελωνὸς τε γραπτὸς.) Γελωιοί πόλις Σαρματίας Τῆς αὖ Ἐυρώπιω, ἀπὸ Γελωνὸς, ὃς Ἀγαθύρος μὲν λῷ ἀδελφὸς, Ἡρακλέος δὲ γῆς. (Στέφ. ὁ Βυζάντ. καὶ ἐξ αὐτῷ Ευσάρ. ἐν τοῖς εἰς τὸν Περιηγ. ὑπομ:.) Γελωνὸς δὲ οὐδὲ τὸς οἰκήτορες τῆς πόλεως ἐνταῦθα, ητοι τὸ Ἐθνος, ὁ Ποιητὴς ἐννοεῖ. Οὐς καὶ πιστος καλέει, ὃ ἐσὶ Γραπτοὺς, διὰ τὸ εἰωθέναι ἀυτὸς χροιαῖς παντοῖαις ποικίλαιεν τὰ πρόσωπα. Τέτων τὴν οἰκησιν ὁ Ἰησοῦτης Ἀμερόζις, ἐν Σημειώσ: (b), μέσον Σκυθίας τε καὶ Θράκης ὅριζεται κατὰ τὰς τὰς Ισραὴλ ἐκβολάς. Άλλα γὰρ μᾶλλον παρὰ τῷ Βορυθένει ἄκρην οἱ Γελωνοί, ομορφοὶ τοῖς Νεύροις τυγχάνοντες, ὃν χώρας η νιν Πεδολία. καὶ ἐνθα δέρος ὁ Βόθινος. (Ορεα Γεωγρ. Παλαι. καὶ Νέαν Μελετ. Ἀθλω. Τμήμ. ΙΔ': Κεφ. Α': Σελ: 222.)

Στίχ: 'Αυτ: Ἀραβᾶς τε Ἐώς.) Οι δὲ Ἀραβεῖς ἐν γένει πάντες ἀδε διασημαίνονται, οἱ τὴν εὐρυχωροτάτην ἔχοντες Ἀραβίαν, τὴν τε Πετραίαν, καὶ τὴν Ερημον, καὶ τὴν καλεμένην Ευδαιμόνα, ὡς ἄρα πολλὸς τε καὶ καλὺς ἀποφέρεσσαν τὰς καρπὸς· καὶ πρόγε τῶν ἄλλων τὰ ἀρώματα, καὶ τὰ Βάλσαμα. Περὶ ὧν καὶ Θεέφραστος. (ἐν Βιβλίῳ Δ': καὶ Θ: τῆς περὶ Φυτ. Ισορ.) Ἐώς δὲ τὰς Ἀραβαῖς ὁ Ποιητὴς καλεῖ. διὰ τὸ πρὸς ἡλιον ἀντάς αἰνίζοντα τετράφθαι, ἀπαντων πριστωτέρω, ὡν τὸ γέ την κακάντα, ἀκριβεστέραν τὴν γνῶσιν ἔχον οἱ τὴν Ευρώπιων οἰκηντες, Εθνῶν. Καθάπερ γὰν καὶ τὰς ἐγδέντας αἰνωτέρω Ιελωνὸς βορειοτάτης ἐπεγίνωσκον. Τέτο γὰρ διὰ τῆς ἔχατίης Γαιής, ὑπονοεῖν παξέχεται ἀδε Ὁυιργίλιος, ἐπιδήλως ἀνακαλύπτων τὸ κατ' ἐκεῖνο ἀτελὲς τῶν κατὰ τὴν Γεωγραφίαν εἰδῆσεων.

Στίχ: 136. Ἰνδία οἶη.) Ἄλλοθι γὰρ ἄλλα γεννᾶται καὶ τρέφεται, καὶ δὲ πάντα πάντη. Οτι δὲ τῆς Ἰνδίας ἴδιον η Ἐεενη, καὶ Θεόφραστος εἰρηκεν (ἐν τῷ Δ' τῆς περὶ Φυτ: Ισορ.) Ἄλλα γὰρ Ἡρόδοτος (ἐν Θαλίᾳ Κεφ: εδ') η Ἀιθιοπία, Φησίν, η χώρα ἐσὶν, η χειροὺν τε φέρει πολλὸν, καὶ Ἐλέφαντας ἀμφιλαφέας, καὶ δένδρεα πάντα ἄγρια, καὶ Ἐεενον καὶ ἀνδρεας μεγίστες, καὶ καλλίσους καὶ μεγαλιώτατες. Καὶ γὰν ἀντίς ἀπιθάνως ἄρεις ὑποτοπάσσει, τὴν Ἀιθιοπῶν χωραν ἀντὶ τῆς Ἰνδίκης ἐνταῦθα κατὰ τὰς παλαιοτέρες ἐκδέξαθαι καὶ Ὁυιργίλιον. Καίτοι ἄλλως (καθά Στράβων Βιβλ: ΙΕ'. Φησι) χειρούνται τοῖς ἐν Ἀιθιοπίᾳ καὶ κατ' Αἴγυπτον, τὰς αἰντὰς φύεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδίκῃ.

Στίχ: 137. Λίβανόν τε Σαβαῖοι.) Γίνεται μὲν οὐδὲ οὐδὲ Λίβανος, καὶ η Σμύρνα, καὶ η Κασία, καὶ ἔτι τὸ Κνάμωμον ἐν τῇ τῶν Ἀράβων χώρᾳ, περὶ τε τὰς Σαβᾶς, καὶ Ἀδραμύτηας, καὶ Κιτίβανος, καὶ Μαλάλι. (Θεόφρ. περὶ Φυτ. Ισορ. Βιβλ: Δ'. καὶ Θ.) περὶ δὲ τῶν Σαβαῖων ὅρα καὶ ἐν τῷ Λ'. Βιβλ: Στίχ: 62.

Στίχ:

- Fert ebenum: solis et turea virga Sabaeis.
 Quid tibi odorato referam sudantia ligno
 Balsamaque, et baccas semper frondentis acanthi?
120. Quid nemora Aethiopum molli canentia lana?
 Velleraque ut foliis depestant tenuia Seres?
 Aut quos Oceano propior gerit India lucos,
 Extremi sinus orbis? ubi aera vincere summum
 Arboris haud ulla jaestu potuere sagittae.

Et

Στίχ: 139. Βαλσαμός καὶ κόκκος αἰνθαλέος γε Ἀκάνθω.) Φύεδαι δὲ Φασὶ τὰ Βαλσαμοφόρα Φυτὰ ἐν Ἀιγύπτῳ, καὶ Παλαισίη. Μετειεγκῶν δὲ ἐντοσθεν καὶ δένδρον εἰς ἔνδειξιν Τίτον Φλάνιν Ὀυεσσασιανὸν ἐν Ρώμῃ τὸν κατὰ Ιεδώνια Θρίαμβον πομπεύσαντα. (Πλίν. Βιβλ: ΙΒ', Κεφ: ΚΕ'.) Ἀκάνθων δέ, η Ἀκάνθιον, τὸ κατ' Αἴγυπτον ὄμοιός, καὶ τιλ' ἀράβων χώραν Φιύμενον, περὶ δὲ τὴν Θεόφραστος (ἐν τῷ Δ'. τῶν περὶ Φυτ. ΙΣΟΦ. Κεφ Γ'. Καὶ Πλίν. Φυτ. ΙΣΟΦ. Βιβλ: ΙΓ'. Κεφ: Θ'. καὶ Βιβλ: ΚΔ'. Κεφ: ΙΣ'.) ἐκ γῆν τῆς τῶν Ἀκάνθωνύμων τῶνδε Φυτῶν λάχνης, τῆς εἴτ' ἐν αὐτοῖς τοῖς κόκκοις περιεχομένης, εἰτ' οὐκ καὶ περὶ τὰ Φύλα αἰπιπολαζόσης, υφάσματά τινας οἱ πρὸς θύλασσαν ανίχοντα τετραμένοι, υφαίνεν λέγονται παραπλήσια τοῖς Βόμβικίναις, καὶ ἐξ αὐτῶν ιμάτια κατασκευάζεν καὶ αἱμφιένουσα.

Στίχ: 140. Σ' ἀργα τι δ' Ἀιθίοπων Παμβακίδι ἄλσεα λάχνη; Σ' Τῶν ἐν δένδροις ἐριθίωντος τῆς Νήσω, Θεόφραστος μέμνηται (Βιβλ: Δ'. περὶ Φυτ. ΙΣΟΦ.) Όσαυτας δὲ καὶ Στράβων (Γεωγρ. Βιβλ: ΙΕ'.) ἐίσι τῶν δένδρων ἐπανθέντες, ἔριον, Φησὶν . . . καὶ τῶν ἐριθίωντος δένδρων τὸ σύνθος ἔχειν πειρῆται· ἐξαιρετοῦ θέντος δὲ τέττας, ξαίνειν δαι τὸ λοιπὸν ὄμοιός τοῖς ἐρέσις. Οτι δὲ ταιεῖτον τι καὶ παρέ ήμιν Βάρμαξ, η Πάρμαξ, η Παμβακίς, τὸ κανῆ λεγόμενον Βαρμάκιον, ἀδεις αγνοεῖ. Ἀλλ' εἴτιν οἷμα τὰ, περὶ ὃν δὲ λόγος ἐνταῦθα τῷ Ποτητῷ, λαχνήντα δένδρα, ιδιαιτέρας Φύσεως ἄλλης, τὰ Σηρικά. Καὶ γὰρ ταῦτα Στράβων ἐν τῷ ΙΗ'. Βιβλ: τῶν Γεωγρ. Τοιαῦτα, Φησὶ, τὰ Σηρικά, ἐκτινῶν Φύλων (η Φλοιῶν). (οὐ γὰρ οὐκ ταῦτα ἐκ τῶν ἐπιφυσομένων κόκκων τῶν περιεργασθέντων κατὰ τὰς παρέ ήμιν Παμβακίδας.) Ξεινομένης Βύστῳ. Καὶ Πλίνιος δὲ (Φυτ. ΙΣΟΦ. Βιβλ: Σ'. Κεφ: ΙΣ'.) οἱ Σῆρες, Φησὶ, ἐπὶ τῇ ἡ τῶν δέμητρῶν ἐριθρίας ἐπισημοι, διὰ δεψιλέτης ὑδατος ἐπιχύσεως τιλ' τῶν Φύλων, ἐκπέκοντες πολιότητα. Διὸν λάχνην τηνὶ τοῖς Φλοιοῖς, η Φύλοις, ἐπιπολαζόσαν ἐοίκασιν ἐννοεῖν, ἐξ οὗ, ητοι ὑδατι αποσωμένης, η πως ἄλλως αφαιρεμένης, ἐπιτηδεύοντες υπῆρχον τιλ' υφαντικλί. Ἀμέλειτοι δύπιλοι τοῖς παλαιοτέροις δῆλα, καθάπερ ήμιν τὰ τῆς μεταξεργίας ἐτύγχανε, τῆς ἐκ τῶν Σκωλήκων. Τιλ' μὲν γὰρ, Ἐτεσι, 323. πρὸ τῆς Σωτηρίας ἔτης, ἐκ Περσίδος ανὰ τινὰ Εὐλάδας τὸ πρῶτον ισορρόπην εἰσενεχθεῖσα. Ἐξ Ἰνδῶν δὲ εἰς Ρώμην μετὰ 274 ἐνιαυτὺς ὑδερον. Ἀπὸ δὲ καταβολῆς Ρώμης, 769. μετὰ δὲ Χριστὸν, Ἐτ: 16. ἐπὶ Τιμερίος ἀνταρχεύοντος, νόμων ὑπὸ τῆς Συγκλήτης βελτίως ἀπηγόρευται μηδένες τὴν αὐδῆν μεταξιοφορεῖν, η μιλ' αὐτιμον ἐσεδαι, οὐδὲ τὴν περιβολὴν ἐσευτὸν ἐκδηλώσαται· (Παρὰ Τακίτω Χρονικ. Βιβλ: Β'.) ὡδὲ καὶ Δίων ἐπιμαρτυρεῖ περὶ Τιμερίου, αὐτῷ γεράφων, ὅτι απέπειν ἐδῆτι Σηρικῆ μηδένες αὐδρα χρησθαι· οὐδὲ μὴ Ρωμαίοις ηγεμενος προσήκεν χλιδῆς ἔργον βαρβαρικῆς. Ἐκράτει δὲ δέ οὐ νόμος καὶ αὐχει πολλὸν ὑδερον. Καὶ γὰρ τοι καὶ Αυρηλιανος, οὐ κατὰ τὸ 270. μετὰ Χριστὸν Αυτοκρατορήσας, οὐδὲ αὐτὸς Σηρικῆ ἐδῆτι ποτὲ ἐχρήσατο, οὐδὲ ἄλλως ἐπέτρεψεν, ὅτε τῇ Γαμετῇ, οὐδὲ Ουοπίσκος διέξει, τὰ κατὰ τέτταν ἐξισεών. Καὶ τοι τῷ χρόνῳ προϊόντος, η χρῆσις ἐοικε τὸ απὸ τέτταν γενέθλαι σωηδεσέρα. Οὐ γὰρ ἀλλως, οὐ ἐν Ἀγίοις Χρυσόσομος, (Ομιλ: τῇ αἰς τὸ Ἐπίγραμ. τῷ Βομβᾷ) οὐδὲ εἰς τὰς Νεοφύτες, ἐν Τόμ. Γ'. τῆς ΜοντεΦαλκονίου ἐκδοσ. Σελ: 52.) οὐδὲ σωηδεσέρα τῇ χρήματος κατεφέρετο. Οὐκ ἐννοεῖς, δτι Σκωλήκων εἰσὶν ἐκεῖνας (τὰ Σηρικά λέγων) νήματα; ὅτε ταῦτα, τὰ ἐκ τῶν κατὰ τῆς Σηρικῆς Σκωλήκων ἐνόες δὲ θεός Πατήρ· ὅτε καὶ ἄπειρ ἄλλα παρεχον αἰρεχνιαῖς τινας υφάσματα οἱ λεγόμενοι Βόμβικες, οἱ ἐν Κῷ μάλιστα τῇ νήσῳ τρεφόμενοι. Ἀλλ' ὁκαίτο

Τίπτε σοι ἐνόδια δὲ τὰ ἐκ ἔυλόχῳ καταλεξεῖ
Βάλσαμα, καὶ πόκης αἰειθαλέος γε Ἀκάνθῃ;
Ἄργα τὶ δὲ Ἀιδιόπων Παυβακίδι ἄλσεα λάχνη;
Ως τε πέκται πόκης πετάλων λεπτὸς ἀπὸ Σῆρες;
Ἡὲ τὰς ἔχατόεσα παρωκεανῆτις ἀρέσαι,
Τιὼν Ἰνδοὶ πολέσσι, Φύει ὑλας; τῶν δένδρεα ἄκρα
Οὔποδ' ὑπερπετέεσθαι οἵστε ἵκετο δύμη,
Κ' εἰ ἐπὶ τοξείῃ, ἄλλως, ἔθνος ἥτις ὄνητόν.
Καὶ χυλὸν συφόεντα προσάλλεται αὖτις δὲ Μήδων,

140.

145.

Στρυ:

ἐκεῖνο δὲ τοῖς πᾶσιν ἀνημολόγηται, (ὅτι Προκόπιος Γοτθικ. Βιβλ. B', καὶ Ζαννέ-
ρας ἐν τοῖς χρονικ. Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: Σ'. ἴσοργύσαντες Φέρονται.) ὅτι ἐπὶ Ἰαπωνιανὴς
βασιλέυοντος, ἐν Ἐτε 555. Μοναχοὶ τινες ἀπὸ Κερίνδης τῆς ἐν Ἰνδίαις τῶν
Ἀνατολικῶν, πρῶτοι γεγόνασιν οἱ εἰς τιὼν Κωνσταντίνου εἰσαγαγόντες τὰ τῶν
μεταξοφόρων Σκωλήκων Σπέρματα. "Α καὶ ὑπὸ Κόπρῳ θάλψαντες, τὰ το
ζωύφια ἐξέλεψαν ἐκ τῶν ἀών, καὶ Συκαμινάιοις Φύλαιοις ἐξέθρεψαν, καὶ εἰς τα
σῦτον πεπολασπλασιάκασιν, ὡςει καὶ ταλασιθρυγίας Τὰς ἐκ μετάξης ἐν Κωνσταν-
τινοπόλεω τέως συζιῶμεν καντόνθεν καὶ Ἀθήνας, καὶ Θήβας, καὶ ἐς Κόρινθον;
τιὼν ἐργασίαιν ἐντὸς ὀλίγων διαδοθίων. Όθεν ἐπειτα, κατὰ τὸ 1130. Ρωγέρος ο
Ρήξ Σικελίας, μεταξεργός ἐξ Ἐλάσδος μεταπεμψάμενος ἐν Πανόρμῳ κατώκι-
σεν. Εκ δὲ Σικελῶν ἡ Τέχνη καὶ ἐπὶ τιὼν λοιποὶ Ιταλίαι προσῆλθε, καὶ παρ
Ἰαπωνίας εἰσκωνέθη, Γαλλιῶν τε κατέλαβε τὰ Μεσομερινώτερα· καὶ παρ "Αγ-
γύλοις δὲ τελευταῖον ἡ ΤΦαντικὴ τῆς Μετάξης ἔτει 1260. μέχιστα ἐχειν ἐπιτη-
δόντεδαι, παροῖσι καὶ τὸ θαυμασίου τῷ ὄντι μηχανῆμα πρὸς μεταξεργούσιν ἐ-
πινεόνται, τὸ ἐν Δέρβει· δπερ ἐκ Τροχῶν συγκεκρότηται 26586. Τῶν ύφ' ἐνὸς
καὶ μόνης ἀπαξιπάντων τὸ πρὸς τιὼν κίνησιν ἐνδόσιμον λαμβανόντων, τοὺς πρώ-
τους τοῦ δύμης περιαγομένους τῷ τῷ ὑδατος, Ήερὶ τέτων ἀρτίως Γύμνελμος Ἀλέ-
ξανδρος ο Ἱατροφιλόσοφος, ἐν τῷ περὶ τῶν Γωνικῶν ἀντὶ Ισαρία, τῷ αὐτέα-
σθεντος φει καὶ ἐφ' ἡμῶν. Εν Δονδίῳ τῆς Βρεστανίας πέρυσι ἐκδοθείσῃ. (ches
Cadeil.) ἐν Ἐτε 1779.)

Στιχ: 143. Ἔχατόεσσα παρωκεανήτις Τιὼν ἀπὸ Ἰνδοὶ Ποταμοὶ πρὸς Ἀνατολὰς τεῖχαμ-
μένιν, καὶ ἄχρις ὠκεανὸς τῇ Ἐώς διατάσσονται Ἰνδίαιν, τιὼν κυρίως τοιάντιν, ἐντάνθες
εστινει ἐννυπεν. Οἱ γαρ παλαιαὶ καὶ τιὼν Ἀφρικῶν αὐτιν, καὶ τιὼν Ἀ-
στειν ὅλια πλαστυτέρων ὀνόματι, Ἰνδίαιν ἐκελάνεν· ὃ καὶ περὶ Ουργιλίων τοπάζου-
τες ἐλέγομεν αὖτοι: Στιχ: 136. Τὸ δὲ ὑψος τῶν Ἰνδιῶν δένδρων, τοσῦτον
αὐτοῦ, ὡς μηδὲ ὀίσου δύμιων ὑπὲρ αὐτὰς ὑπερπέτεδαι, ἢ χρὴ θαυμαζεῖν λέγοντος
τοῦ Πλούτου. Καὶ γενέτοι καὶ οἱ Σικελίωντος Διόδωρος Βιβλ: ΙΖ':, δένδρα κατὰ Τιὼν
Ἰνδικῶν ισόρησε, το μὲν ὑψος ἐχοντος πηχῶν ἐβδομήκονται, τὸ δὲ πάχος μό-
λις ὑπὸ τεττάρων Ἀνδεῶν περιλαμβανόμενος. Τριῶν δὲ πλεύθερων σκιάν αποτε-
λεῖται. Καὶ Πλίνιος δὲ Ουργιλίων αἰσηπιμετρητοῦ (Βιβλ: Ζ': Κεφ: Β'): αἴ-
πεδίδε πιὼν αὐξίω τῷ τῷ σύραντος κράσει, καὶ τῷ τῶν ὑδάτων πληθύνι καὶ τῷ
τῆς γῆς ηγουμότητι· ὅπει καὶ μπό μᾶς γε Συκῆ, ἵλας (ἔφασκεν) δλας ιππε-
ων σκέπεδαι. Καὶ τινες δὲ καὶ παρὰ Στραβώνι (Γεωγρ. Βιβλ: ΙΕ': Σελ:
παρ' ὁμοὶ Ιοιτ.), οὐχὶ περὶ Συκῆς καθαί Πλίνιος, περὶ δὲ τινῶν παραδόξων
ἀλλων διεξιόντες Φέρονται δένδρων, τῶν κατακαμπίομέντος ἐχόντων τοὺς κλά-
δος· καὶ περὶ τῷ μεγέθεις, μέρος εἰς δένδρων μεσημβρίζειν σκιαζομέντος ιππέας
ὡς μὲν Ἀριστούλος πεντήκοντα· ως δὲ Ουησίκριτος, τετρακοσίες.

Στιχ: 146. Καὶ χυλὸν συφόεντα αὖτις δὲ Μήδων. I. Τῆς ἀπὸ Μήδων μετενέχ-
θείσης τὸ πρῶτον ὄπωρας, τὰς τε ποιότητας καὶ διωάμεττος ὁδοῦ ἡμῖν ὁ Ποι-
τητὴς διεξερχέσθαι. Η δὲ ὄπωρα τὸ Μήδικον ἐσὶ καθλέμενον Μήδον, ὁ καὶ Περ-
σικὸν εἴρηται πλαστύτερον, καὶ Λασύριον τὸ ἀντό. Ιδικώτερον δὲ καὶ Κίτριον,
ἢ Κίτρον, ἢ Κίτριαμηλον, ἢ Κίτριμηλον· καὶ παρὰ τῷ Διοσκορεῖη Κερρόμηλον.
Τὸ δὲ δένδρον, ἢ Μηδικὴ Μηλος, ἢ καὶ ἀπλῶς ἡ Κίτρια. Καλεῖται δὲ παρ
Βιβλίον Β.

125. Et gens illa quidem summis non tarda pharetris.
Media fert tristes succos, tardumque saporem
Felcis mali: quo non praesentius ullum,
Pocula si quando saevae infecere novercae,
Miscueruntque herbas et non innoxia verba,
130. Auxilium venit, ac membris agit atra venena.
Ipsa ingens arbos, faciemque simillima lauro:
Et, si non alium late jaetaret odorem,
Laurus erat. Folia haud ullis labentia ventis:
Flos apprima tenax. Animas & orentia Medi
135. Ora fovent illo, & senibus medicantur anhelis.
Sed neque Medorum silvae, ditissima terra,
Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus,
Laudibus Italiae certent: non Baetra, neque Indi,
Totaque turiferis Panchaia pinguis arenis.
140. Haec loca non tauri spirantes naribus ignem
Invertere, satis immanis dentibus hydri;

Nec

Ομήρω καὶ Θύον, ὡς ἐν τοῖς Κρονικοῖς Μακρόσιος (Βιβλ: Β':, Κεφ: ΙΕ':) δι-
τάνεται, τὰ ἐκ τῆς Ὀδυσ. Εἴκτιθέμενος ἐπη. Στίχ: 59.

„ Τηλόθι δ' ὁδῷ
,, Κέδρος τ' ἐυκεάτοιο, Θύε τ' ἀνὰ νῆσον ὁδῶνες.
. Δαιομένων

Καὶ Στίχ: 264. „Εἴματά τ' αἱμφιέσσασα θυάδες
„Οτι μὲν οῶ ἐκ τῶν Θεοφράστων (Βιβλ: Δ': Κεφ: Δ': περὶ Φυτ. Ισορ.) Τάπε-
ρι Γῆ Μηδικὴ Μήλος ἐνταῦθα λεγομένη Οὐιγύλιος εἴληφεν, ἐξ αὐτῆς Γῆς παρε-
„ θέσεως συμφωνέτες. Ἡ δὲ Μηδικὴ χώρα, καὶ ἡ Περσίς, ἀλλα τ' ἔχει πλειν,
„ καὶ τὸ Μῆλον τὸ Μηδικὸν, ἡ Περσικὴ καλλίμενον. Τὸ δὲ Μῆλον εἰς ἑδίετον
„ μὲν, ἔυοσμον δὲ πάνυ, καὶ αὐτό, καὶ τὰ φύλλα δένδρος. Καὶ εἰς Ιμάτια
„ Γῆ τὸ Μῆλον, ἀκοπα διατηρεῖ Χερτιμον δὲ, ἐπειδαν καὶ τύχη τις
„ πεπωκὼς θανάσιμον Φάρμακον ἔχει δὲ τὸ δένδρον τέτο, Φύλλοι μὲν
„ δμοιον, καὶ χεδὸν ἵσον τῷ Γῆς Δάφνης. Καὶ πρὸς σόματος ἐνωδίαν. Εἳ γαρ
„ τις ἐψήσῃ ἐν ζωμῷ, ἡ ἐν ἄλλῳ τινὶ τὸ εἶσω τῷ Μήλῳ, ἐκπίεσθαι τοι εἰς τοῦ
„ σόμα, καὶ καταρρέει φήση, ποιεῖ τιλιώσματα ηδεῖαν. Τέτοις χεδὸν παραπλήκτιοι
ἔχει καὶ Πλίνιος. (Φυτ. Ισορ. Βιβλ: ΙΒ': Κεφ: Γ':)

Στίχ: 159. Γάγγης Ο Γάγγης ἐσὶν δὲ ὑπερμεγέθης ποταμὸς τῆς ί-
δίας, καὶ τάντιλα δίχα διαιρεῖ. Εἰρηθαὶ δὲ, Καλεπῆνος ὁ Λαστῖνος Δεκτογέ-
φος, ἀπὸ Γάγγης τῷ Λιθίσπων Βασιλέως Φησὶ: dictus à Gange Aethiopum ge-
ge: μάρτυρα τῷ λεγομένῳ Σείδαι παρεκεπούμενος. Ἀλλα γαρ Σείδας ἐκ τῆς
Φιλοσεράτῳ παρειληφώς (εἰς τὸν Απολλων. Βιον, Βιβλ: Γ': Κεφ: Κ':) ἐχει τοῦ
ποταμὸν ἀπὸ τῷ Βασιλέως, τὸν δὲ Βασιλέας ἀπὸ τῷ ποταμῷ ἀνάπταλι ὄντα
„ θιώμη, Φησὶν ἔχει γάρ, ὅτι Γάγγης Βασιλεὺς Λιθίσπων, δεκάπτυχος τοῦ μη-
„ κος, τιλῷ δὲ ὥραιν οἷος ἐπω Γῆς αὐνθρώπων. Ποταμὸς δὲ Γάγγης παῖς κτ: Καὶ
Φέρεται μὲν ὡς ἐκ τῷ Πλευτάρχῃ εἰρημένου ἐν τοῖς περὶ ποταμῶν, ὅτι απὸ
Γάγγης τινὸς Ἰνδὸς τῷ ποταμῷ τέννομα. Ἀλλ' ὃδε Βασιλεὺς ιώ ἐκεῖνος. Καὶ
„ ἀλλας δὲ σαφῶς τε δὴ καὶ ανεπιλυγμένως, παρὰ Φιλοσεράτῳ, ποταμὸς Γάγγης
„ παιᾶς Ιάρχας τοῦτον ποιεῖ τὸν ήμέτερον, καθάπερ ἀριστα καὶ Όλεαριν εἰς
τὰ Φιλοσεράτῳ αὐτῷ σεσημείωτα.

Στίχ: Άντ: Ἐνθολοχρύσεσς "Ερμος) Ο δὲ "Ερμος ποταμὸς, ἀπὸ τῆς μεγά-
λης Φρυγίας αἱρχόμενος, καὶ διὰ Λυδίας, τῆς πάλαι Μαιονίας δέων, καὶ Λι-
λίδος, ἐπὶ τὸν Σμυρναῖον κόλπον ποιεῖται τὰς ἐκβολάς. Χρυσοφόρος δὲ καὶ ἐπο-
ζηνη τεθρύληται, οὐατερ ὁ Γάγγης. Άλλα τι, ὅτι τὸς χρυσοφόρος ποταμὸς
; πλ.

Στρυφνὸν τ' ἡδὲ χυμὸν μῆλος, ἀμύμωνος ὄπωρος,
Τῆς Φαρμακούμενοις τι βροτοῖς καὶ φέρτερον ἄλλο.

Ἐποτί απηνῆες Μητραιάκη λίκα βάψαν,
Εὐδὲ πόας, καὶ ἐπη δηλήμονα ἐγκαταμίξαν.

Τῷ γὰρ ἀλεξίκακον γένεται δέδεν φάρμακον ίσον.
Δένθρεον ἀδροκόμον τόδε, Δάφνη ἐμφερὲς ἔδος.

Αἶκε δὲ μὴ πάντη προτῇ ὁδοῖς ἑτεροῖς,
Δάφνη ἔσκε· κομῆς δὲ αἰεθαλέυσι πετήλοις.

Τῷ δὲ ἀπρὶς ἔχεται ἄνθος, δὲ, ἡδὺ τι πέπνυτο Μῆδος,

Εὔτε διὰ σόματος μασάοιτο· τὸ καὶ μεταληφθὲν,

Τοῖς γε γεγηρακόσιν δύσμοισιν οὐδὲν ἀθμα ἀκέται.

Ἄλλα γὰρ καὶ Μήδων ὕλαι, τριαντάρειος αἴῃ,

Οὐ δὲ καλὸς Γάγγης, γέδε ἐνθολοχρύσεος Ἐρμός,

Ἀντίω Ιταλίδος χθονὸς, ἔνχεας, γέδε ἐριδαίνειν.

Οὐδὲ Ινδῶν ἔδος, γέδε τὸ Βάκτρων, γέδε τε χώρη

Παγχαῖη, πίων λιβανωτοφόροις ψαμάθοισιν.

Οὐτοὶ ἀγρεῖς τὰς δε, φλόγα Ταῦροι φυσίοντες,

F 2

150.

155.

160.

Σπέρα

οἱ Πλίνιος καταλέγουν, (Βιβλ: ΛΓ: ΚεΦ: Δ':) ἐν μὲν Ἰανανίᾳ τὸν Τάγον, ἐν
Ιταλίᾳ δὲ τὸν Πάδον, ἐν δὲ τῷ Θράκη τὸν Εὔρου, τὸν τε ἐν τῷ Ασίᾳ Πακτῶ-
λὸν, καὶ τὸν παρὰ τοῖς Ινδοῖς Γάγγιων, δυχὶ καὶ τῷ Ἐρμών ὡς Οὐιργίλιος ὁδε
ἴμνήσατο; ή δὲ τῷ Πακτωλῷ αὐτῷ εἰς τὸν Ερμόν εἰσβαλλοντος εἰκὲς καὶ τῷτον
χρυσοβόλον εἶναι, ὥσπερ ἐκεῖνος, κατὰ τὸ ἀκόλευθον. (Ορεα Βιβλ: Λ: Σημ.
Στίχ: 61.)

Στίχ: 161. . . . Οὐδὲ τὸ Βάκτρων (Ἐδος) Βάκτρα πόλις ἡτοι καὶ Ζαριάσσα, ἢ
Ζαριάση (Στραβ. Γεωγρ. Βιβλ: ΙΑ': ἐκαλεῖτο, ἐν τῷ Βάκτριανῃ χώρᾳ ἐνθα τὸ
καθ' ημᾶς Χορασσάν. Ἡριθμῶντο δὲ ποτε ἐν τῷ Βάκτριανῃ χίλιαι πόλεις. (Με-
λέτ. Αθιω. Γεωγρ. Σελ. 356.) Βάκτριανῶν δὲ λέγεται, καὶ τὸν θρυλλόμενον
Ζαρόαστρον βασιλεῦσα.

Στίχ: 162. Παγχαῖη πίων λιβανωτοφόροις ψαμάθοισιν.) Τιὼ χώραν τάυτιν ἐν τῷ
Εύδαιμονι Αραβίᾳ τιθέασιν. Ἐτυμολογεῖθαι δὲ, Φασίν, ἀπὸ τοῦ παν καὶ τοῦ
χαίνειν. Ψαμμάδη τε φύσει οὖσαν, μεταξὺ τῶν ψάμμων ἀναδιδόντα τὸν Λιβα-
νωτὸν, μετάγε τὸν παρὰ Σαβαΐον, τὸν αὔξον. Εξ οὗ καὶ πίωνα τιὼ χώ-
ραν προσεπεῖν οὐκ ἀπηξιώσεν Οὐιργίλιος, καὶ τοι ψαφαρέαν ἄλλως διὰ τὸ ἀκ-
μῶδες τυγχάνεσσαν. Καὶ τὸν Φοίνικα δὲ τὸ μεναδικὸν οὔνεον ἐν αὐτῷ ζῶ κατὰ
τιὼ Ήλίῳ πόλιν τιὼ καλοὶ ἔχον. Οὐκ ιω οὖν ἀρε αὐτῇ η Παγχαῖα γῇ πε-
ρὶ ης Εύημερος (παρὰ Στραβ. ἐν τῷ Ζ': Βιβλ: τῶν Γεωγρ. Σελ: 459.) ἐτερα-
τοῦσατο· ἐκείνη γαρ η τῷ τερατολόγῳ Εύημερῷ, ἐν τοῖς Ριπαίοις σρεσοις ὑπελ-
θετο. Τιὼ δὲ περὶ ης ὁ λόγος Παγχαῖαν καὶ Σερεβίος οἱ Οὐιργίλιος Εξηγητής,
τῷ Αραβίᾳ τε καὶ τῷ Σαβαΐων χώρᾳ, ὡχ ὅπως γετνιώσαν, ἀλλ' ἐναὶ βέλε-
ται μίαν καὶ τιὼ αὐτιὼ. Μέμνηται δὲ καὶ Μέλας (Βιβλ: Γ': ΚεΦ: Θ'.) Παγ-
χαίων τηῶν· τὸ δὲ Ἐθνος ὁφισφάγον ὃν τὰς Λιβυκάς ἐρήμως φησίν οἰκεῖν. Τῶν
δὲ Παγχαϊκῶν ὄσμῶν καὶ Λικρήτιος ὑπεμνήθη Βιβλ: Β': Στίχ: 417.

Agaue Panchaeos exhalat propter odores.

Ηδεῖς Παγχαίες ἀλμής βωμὸς δὲ ἀποπνεῖες.

Στίχ: 163. Οὐτοὶ ἀγρεῖς τὰς δε) Τοὺς ἐν Ιταλίᾳ ἀγρούς δὲ ἐποίνια ἀξεῖν μέλ-
λον, ἐκεῖνο πρῶτον εἰς ἐγκωμίου τιθεται μοῖραν, ὅτι πολλῶν αἰτόπων η χώρα
ἀπηλλαγεῖ. Καὶ γὰρ ἄλλα, Φησίν, ἐν ἄλλοις, πλεονεκτεῖσαί εἰσι, καὶ της
Ιταλίας ὑπερφέρεσσα χώραι· ἄλλα κατὰ τιὼδε τιὼ ημετέραν, γέδε ποτε τοι
Ιταλίας σωέβη ὁφισιῶν καὶ ἀπαισια, οἷς κατ' ἐκείνας. Τπανίτεται δὲ,
δι' ᾧ ἐπιφέρει, τὰ παρὰ Κολχοῖς μυθευόμενα γεγέδωμ, λώκα μετὰ Ιάσωνος
οἱ

- Nec galeis, densisque virum seges horruit hastis:
Sed gravidae fruges, & Bacchi Massicus humor
Implevere: tenent oleaeque armentaque laeta.
145. Hinc bellator equus campo sese arduus infert:
Hinc albi, Clitumne, greges, & maxima taurus
Victima, saepe tuo perfusi, flumine sacro,
Romanos ad tempora Deum duxere triumphos.
Hic ver assiduum, atque alienis mensibus aestas:
150. Bis gravidae pecudes, bis pomis utilis arbos.
At rabidae tigres absunt, et saeva leonum
Semina: nec misera fallunt aconita legentes:
Nec rapit immensos orbes per humum, neque tanto
Squameus in spiram tractu se colligit anguis.
155. Adde tot egregias urbes, operumque laborem:

Ter

οἱ Ἀργειναῦται, ἐπὶ τὸ χεισόμαλαν κατέπλασαν δέρβας, τὸ ὑπὸ τῷ Φοῖβῳ Δράκοντος ἐκεῖ παραφυλατίζομενον. Ἀιήτης γαρ οἱ Μῆδες Πατήρ, οἱ τῶν Κελχού τότε Βασιλεύων, παρ' ᾧ Τὸ Κῶας ἐτηρεῖτο· χαλκόποδας τινας ἔχων Ταύρους καὶ πυριπνός, οἱ τὰς προσπελάζοντας κατέκαιμον, πῦρ προχέοντες ἐκ Ζώνης ματήρων, θέτοις εἰώθει ἀρστριάν. Καταδεύξας οὐδὲ εἰς μέσον πηγαγε, καὶ ηροτρίσεν. Εἶτα λύσας, ἐκέλασε τὸν ἐπὶ Τὸ δέρβας ἐλθόντα Ιάσωνα, ζευγνυειν καὶ ἀυτὸν τὰς Ταύρους ὁμοίως, καὶ αἴρεν. Ως γὰρ ἂλλως, εἰμὴ ἐπὶ τοιάδε σωθῆκη, ἐπιτρέψων οἱ λαβεῖν τὸ διὰ τὴν χρυσοῦν μάλωσιν κράτισον Κάδμον· αὐτὸν δὲ καὶ ζεύξαντι δηλαδὴ, καὶ αἴρωσαντι. Μῆδες δὲ οἱ Αιήτει θυγάτηρ, Ιάσωνος ἀλλοσα τῷ ἔρωτι, Φαρμάκοις τὲ τισὶν ἐπιχρίσασα τὴν τοντού, καὶ κατὰ τὸ πνεύμα φαλισάμενη, ἀστηρὶ μὲν Ζώνην πυριπνόν ταύρων διατηρεῖ, νυκτὶ δὲ καὶ περὶ τὸ Νάκιον ἐπάγει, καὶ κατὰ Τὸ δενού ιησοι δράκοντος, διπερ ὑπ' αὐτῆς καὶ τόπου καταγογή θεάθεντος, ιχυρέστερον ἀναδείκνυσιν. Ουτως οὐδὲ Ιάσων (κατὰ Πίνδαρ. Πύθ. Εδ. Δ.)

„Κτενε μὲν γλαυκῶπα τέχνας

„Ποικιλόνωτον ὄφιν . . . Καὶ δὲ μόνον ηρπασε τὸ Κῶας, Ἄλλ' οὐτι

„Κλέψειν τε Μῆδεαν στὰς αὐτεῖ (τετέσην ἐκέσσαν.)

„Τιὼ Πελιαφένον . . .

Τὸν οὐδὲ μῆθον καὶ Ἀποδώνιος διέξεστιν οἱ Ρόδιος Βιᾶλ: Γ', καὶ Οὐδίος γῆς Ματαμορφ Ζ'.

Στίχ: 164. Σπέρμασ' αἰωχλέυσαντο ὅδρες δενοῖο ὁδοντων·) Όν γὰρ πυρές, ή τοιᾶτα ἔτερα Δημήτερα Σπέρματα σπείρειν εἰώθει Αιήτης, οὐάκις Ζώνης χαλκόποδας Ταύρους ζευγνύεις ηρπασε· αὐλὰ τὰς Δράκοντος ὁδούτας, ὃν δὴ μέρος ἐκ τῶν ἡ Θήβαις σπαρέντων τῷ Κάδμῳ λαβεῖν ἔχει παρὰ τῆς Αθηνᾶς. Διὸ τῆς δὲ αὐτῆς Γαιῆς (τετέσηι τῆς Ἰταλικῆς·) ὄυπτοτε τοιάδε, Φησὶν Ουραγίλιος, ἀνέδην Λήνη, οἵα πρότερον μὲν Θήβησι Κάδμος, υἱερον δὲ παρὰ Κολχοῖς Αιήτης σπείραντες ἐκομίσαντο.

Στίχ: 168. Καὶ Μαστικὴ . . . Βάκχοιο . . .) Όρος ἐσὶν ξυνοιν Τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Καμπανίας τὸ Μαστικὸν, Φαλερίνω μὲν καὶ Γαυρῷ τοῖς ὄρεσι συγνῦν, πρὸς δέγε πλαγος τὸ Τυρρηνικὸν ἀπονεύον. Καλεῖται δὲ καὶ ημᾶς ὑπὸ τῶν Ιταλῶν τὸ ὄρος, Monte Mafio ή Massico ὑπὸ δὲ τῶν Οικητόρων, Mondragone.

Στίχ: 172. . . . Κλιτέμηνε . . .) Ποταμὸς ἐσὶν οἱ Κλιτέμηνος, ή Συγκοπῆ Κλιτέμηνος βέων κατὰ τὴν καλλιμένιων Ουμέριαν, ή, ὡς πρότερον, Ομβρίαν. Τὸ μὲν ἐκ τῆς τῷ Απεννίνῳ ὄρες σκιᾶς, ή Λαστνισὶ ἐσὶν ουβρία· τὸ δὲ, διὰ τῆς καταβρέαγέντας ποτὲ ἔξαιστος ουμέρους ἐπ' αὐτῆς· τῆς δὲ Ομβρίας πρὸς μὲν διώστας ηλιού ή Ετερερία ἐσὶ, πρὸς δὲ αὐτήχοντας, ή Σαβίνων χώρα, καὶ τὸ ὄρος τὸ Πλατ-

Σπέρμασ' ἀνωχλέυσαντο "Τὸς δεινοῖο ὁδόντων
 Οὐδὲ ἀνέδυ φρικόωντα ὅτε λῆια, τῆς δὲ ἄπο Γάιης,
 Χαλ κοκορυσάων ἀνέρων σύφε ἐγχειπάλων.
 Καρποῖς ἐνθυέεσ' ἀλλ' αὕτη βέβοιδε χώρη,
 Καὶ Μασικὴ χένει Βάκχοιο μελίφρονα οἴνον.
 Εὖ δὲ φύε τὸν Ελάας λιπαρὰς, καὶ θρέψιατα φέρει.
 Ενθεν ἀργιφίλος πέδον ἵππος γαῦρα ποσάνει.
 Ενθεν δὲ ἀργινόεντά τε Πώεα, καὶ μέγα θῦμα
 Ταῦρος, ἐπιώ γε, Κλιτήμνε, τεοῖς λοέσαιτο φεντροῖς,
 Ρωμαϊκῶν ἀγέοντο Θεῶν βωμοῖσι θριάμβων.
 Ενθα διαμπερές ἥρ, θέρεος δὲ ἀέξεται ὥση.
 Ποίμνια δἰς δὲ κύει· δἰς καρπὺς δένδρα δὲ φύει.
 Άλλ' εὖ ὡδε Τίγρης νέμετ', εὖ δὲ Ἄλις ὀλούφρων.
 Σχετλιον εὖ ἀκόνιτα ποηλογέοντ' ἀπαφίσκει.
 Οὐ δὲγ' ἀθέσφατα κύκλα κατ' εὖδας ἐλίσεται Δράκων.

165.

170.

175.

Οὔδε

Πικεντηνόν. Ἐκ δὲ Κλιτέμνης τῷ ποταμῷ τὰ πώεα πίνοντα ἀπέτικτε λόγκα.
 Καθάπερ δὲ καὶ περὶ Κηρέος τε καὶ Νιλέος, Ευβοίτῶν ποταμῶν οἱ Σεράβων Φη-
 „σίν, (ἐν Γῶ Ι'. Βιβλ: Γῶν Γεωγρ.) ὃν ἀφ' οὐ μὲν Γὰ πρέβεται λόγκα γίνεται·
 „ἀφ' εὖ δὲ, μέλανα. Ταυτὰ δὲ καὶ περὶ τῷ Κηφισῷ καὶ τοῦ Μέλα αἰδίμεια εἰδέ-
 ναι λέγει, καὶ Φάληρος Ουρσίνος ἐν Ιαίς Παραθέσειν. Ο δὲ Αριστέλης (παρὰ Γῶ
 „Συγγραφεῖ Γῶν Εθνικῶν) ἐν Ιαίς περὶ θαυματίων ἀκοσμάτων ἴσορεῖ, ὅτι πάρο Ουρ-
 „σίς, ἡτοι Ομβρικοῖς, Ιαίς Γε ἐνιαυτεῖς Ιαίς Βοσκήματα· καὶ Ιαίς καρπὺς δὲ τρίς
 „Γε ἐνιαυτεῖς αἰνέναι· καὶ Ιαίς γυμνίκας ἀντῶν ἔναι πολυγόνος· πανίως γάρ εὐ Ιαί-
 „τοι. Ταῦδε πλέοντας δύο, καὶ τρία. Θυματὸν οὐδὲ, ὅτι εὖ καὶ τέτων τῆς πατρίδεων
 αὐτῷ χώρας τῆς Ἰταλίδος, οἱ Ποιητὴς ὡδε τὸν αἶνον ἐπλεξε.

Στίχ: 173. . . . Θεῶν βωμοῖσι) Οὐ γάρ, φασί, θέμις λῷ, Διὶ τῷ Κακιτω-
 λίῳ, ὅτι μὴ λόγκα θύειν.

Στίχ: 175. Ποίμνια δἰς δὲ κύει· δἰς καρπὺς δένδρα δὲ φύει.) Αριστέλες δὲ καὶ τρίς α-
 κηκόσαμεν αὐτῷ περὶ Ομβρικῶν λέγοντος Στίχ: 172.

Στίχ: 176. Άλλ' εὖ ὡδε Τίγρης . . . διδέ τοις . . .) Ωσπερ ἡ μὲν Τίγρης παρὰ Τρ-
 κανῆς μάλιστα καὶ Ἰνδοῖς ἐπιχωριάζει· (Πλίν. Βιβλ: Ζ'. Κεφαλ: ΙΗ'.) Λέων δὲ
 παρὰ Λαρησοῖς· (Αὐτ: αὐτ: Κεφ. ΙΣ'.) Λίς δὲ δὲ τὸν Λέων εἴρηται παρὰ τὸ, λιαρὸν·
 ἐν θερμον γάρ τὸ γῶν. Η παρὰ Γό, λάω, κατὰ τὸν Γεραμματικὸν Ωρευ (παρὰ
 Βαρείνω) Λέων, καὶ Λίς· εὖδερκες γάρ τὸ θηρίον. Άλλως τε δὲ κατὰ Δερ-
 κάδα τιλιώπῳ τῷ, δέρκω, καὶ Λαγών τὸν ἐκ τῷ, λάω, καὶ οἱ Λέων καθεύδειν
 λέγεται αὐτογότας εὖχων τῷ εὐθυθελμές. Η δὲ Τίγρης ἐν τῆς Αρμενίων αὐτό-
 μασα φωιῆς, παρὰ τὸ Οξὺ τῆς Φορᾶς. Τίγρης γάρ παρὰ ἐκείνοις καὶ οἱ δι-
 στοι, καὶ οἱ ποταμοὶ δὲ διὰ τὸ εὖδερκον.

Στίχ: 177. . . . Οὐδὲ ἀκόντα) Τιλιώπῳ τὸ Ακόντιον, οὐ μὲν, ἐκ τῷ α-
 πὸ τῷ Κερβέρῳ σόματος ἀφεῖ, τὸ δηλητηριῶδες ἀπαμάζοντες μυθολόγησαιν δαν-
 τιθέντες ὄποτε Ήρακλῆς τὸν Κῶνα ἔξ αἵδε ἀνήγαγεν· (Οὐιδ: ἐν Ζ'. Μεταμορφ.
 καὶ Πλίν. Βιβλ: ΚΖ'. Κεφ: Β'.) οἱ δὲ, ἐκ τῷ Πρεομηθέως αἰματος, τῷ ἐν τῷ
 Καυκασίῳ ὄρες προσπατταλευθέντος, (ὡς Λυσέν. ἐν Μορούλ: Ρηθίας δὲ Ακό-
 ντον (Φασὼν) ἀπὸ τῆς Ακόνης. Η δὲ παρὰ τῇ σκληρῷ πέτρᾳ, τξ ἡς αἱ α-
 κόνιαι, φύεται. Η δὲ ἐν Ακόνῃ Γῶ λιρένι τῆς Ποντικῆς Ήρακλέας, αὐτικρὺ Γε
 ποταμῷ Λύκῳ· Η δὲ τῷ τοιωδὲ Φυτῷ, οἷς ἐν πέτραις Φυτάνω, Κύνις εὐκέπι-
 ταθηται.

Στίχ: 178. . . . Δράκων.) Οὐ γάρ οὐτῷ πελάργοις καὶ εὐρυχαδεῖς ἐν Ιταλίᾳ ἐφει-
 γενώνται, οὓς καὶ ἀλογοερητείη κατεύδοχονται, καθάπερ ἐν Λιβύῃ, καὶ τῷ
 ἀλλού Αφρικῇ λέγεται.

Στίχ:

Βιβλίου Β'.

G

Tot congesta manu praeruptis oppida saxis:
Fluminaque antiquos subter labentia muros.

An mare, quod supra, memorem, quodque alluit infra,
Anne lacus tantos? te, Lari maxime; teque

160. Fluētibus et fremitu assurgens, Benace, marino?

An memorem portus, Lucrinoque addita claustra:
Atque indignatum magnis stridoribus aequor,
Julia qua ponto longe sonat unda refuso,
Tyrrhenusque fretis immittitur aestus Avernus?

165. Haec eadem argenti rivos, aerisque metalla

Ostendit venis, atque auro plurima fluxit.

Haec genus acre virum, Mersos, pubemque Sabellam,
Assuetumque malo Liguram, Volscosque verutos
Extulit: haec Decios, Marios, Magnosque Camillos:

170. Scipiadas duros bello: et te, maxime Caesar,

Qui

Στίχ: 183. . . Διπλάς πελάγες . . . ἐνθα καὶ ἐνθα.) "Ενθα μὲν τῷ Ἀδριατικῷ δηλούτι, ἐνθα δὲ τῷ Τυρρηνικῷ.

Στίχ: 184. . . . Λαρινή τε μεγίση.) 'Η δὲ λίμνη τῷ ἔντι πασῶν τῶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ὑπερέχεσσα μεγίσης ἐσι. Λαρινή δὲ κακλυταὶ παρὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκεῖ Λάρων. Ἰταλισὶ δὲ καθ' ήμᾶς λέγεται: il Lago di Como.

Στίχ: 185. . . . Βησάνη) 'Η ἐν τοῖς Ἐνετῶν ὅρσις περιεχομένη λίμνη, ἡ μέση Βεζίας τε καὶ Ουγρώνης. Ἰταλισὶ Lago di Garda.

Στίχ: 186. 'Ηὲ δὲ καὶ λιμένων ἔτι, Λακρίνοι τε κλείθρων.) Βεργίνις λιῶ τις ὁ Λακρίνος Λάκκος, ἡ Ἀγκὼν μεταξὺ κείμενος Βαΐων τε, καὶ Πλεύσιων· καὶ μέσον τῷ Ἀγέρνα λάκκον, καὶ τῷ πελάγες τῷ Τυρρηνικῷ. Τιὼ μέν οὐδὲ φοτέρων τῶν εἰρημένων Λάκκων Ἀγέρνα τε καὶ Λακρίνη κοινωνίαν, καὶ τῷ ἔταῦθα λιμένος τῷ κατασκευῶ οἱ μὲν Ἰαλίων Καίσαρει απένειμαν, διὸ τὸ ἦ τὸν λιμένα αὐτὸν, Ἰαλίου, ὡς καὶ παρὰ τῷ Ποιητῷ ἐνταῦθα, κατονομάζεθαι· ἀν καὶ Σεργίους, ὃ εἰς τὰ Ουγριγίλις Σχολιογραφήσας, τῆς δέξης λιῶ οἱ δὲ (ὡς καὶ ὁ Ἰησοβίτης Ἀμερόγις Ποντανῶ τε, καὶ Λακέρδα, καὶ Λαξεῖ, παρακολεύων.) Οκταυούτης τῷ Αυγύστου τὸ ἔργον εἴναι Φασὶ· φάδισυ δὲ τὰς δέξας συμβίσσου λέγοντας, τὸν μὲν τῆς λιμενοποιίας ἀρξαμένη, τὸν Ἰαλίου δηλαδὴ· τὸν δὲ τὸ πέρας ἐπιθέματι καὶ κατακαλλῶμεν, τὸν Ἀυγύστον. Ο καὶ Μιεν-Ελλίω ἐν τοῖς Σημειώμασιν ἐδόκει γράψαντι. Julianum portum à Julio inceptum, ab Augusto perfectum. Τῷ γὰρ ὄντι, ὡς ἐκ τῆς τῷ Δίωνος Ἐπιτομῆς διδασκόμεθα, λίκη Λαγγεσος Μάρκων Ουιψανίω Αγρίππα, τῆς πρὸς Γαλάτας ἐκσερτέας μεταπεμψάμενος, τιὼ τῷ Ναυτικῷ παρασκούλῳ ἐνεχείρισε. Τὸ μὲν Ναυτικὸν ἀγρίππας πάνω προθύμως ἐξειργάσατο. Αλιμένων δὲ τῶν τάυτη χωρίων ὅντων, ἔργον μεγαλοπρεπὲς ἐξεπόνησεν. Ἐν γὰρ τῇ Κύμῃ τῇ Καμπανίᾳ, χωρίον τι μεταξὺ Μισίων καὶ Πλατεόλων μηλοεδές ἐσιν. Ορεοίτε γὰρ μηκεῖς καὶ ψιλοῖς, πλιὼν βραχέων, περιεληπτίαι, καὶ θάλασσαν τριπλιῶ κολπώδη ἔχει. Ταύτων ὁ Αγρίππας σωτηρός τος, λιμένας νευλιχωτάτες ἀπέδεξεν. (Δίων εἰς Ἀυγ.) Καθ' ήμᾶς οὖν ἡ μὲν Λουερνος λίμνη, κατὰ χώραν ἐσιν. 'Η δὲ Λακρίνος εἰς ἔλος τεναγγῶδες μετέβαλεν, ἐξ οὗ κατὰ τὸ 1538. ὅρος ὑπὸ σεισμοῦ ανεξερέθη, τὸ λεγόμενον τῆς Τέφρας. Il monte della Cenere.

Στίχ: 192. 'Η θέρευτις θρέψει Μάρσος θ', "Ηδῶ τε Σαβίνων.) Τὸς Μάρσος τὸ Παλικὸν ἔθνος Ουιργίλιος ἐπ' ἀνδρείᾳ ὑμνεῖ, τὸς πάλαι δεινῶς Ρωμαίοις προστολεμήσαντας. Περὶ τάτων δὲ ὡς ἀπὸ Μάρσου τῷ Κίρκης καταγομένων, καὶ τῷ

Οὐδὲ τε τοιατίοις Φολιδώαις απειράμασ' ἔρπει.
 Θεῦ καὶ ἐγκτιμένων πῖοισι γε δομῆματα τόσα.
 Τόσα τ' ἐπ' ἀκροτόμοις πέτρησι καρηταὶ πύργων.
 Καὶ ποταμῶν ὁρέθρα πρὸς τεχεσι παρ' ὅτα ὁρέονταν.
 Ἡ καὶ διπλῇ πελάγες μεμιγόμαται, ἐνθα καὶ ἐνθα;
 Ἡ παμιῶν μεγεθεῖς, σῶ δ' αὖ λαρῆτε μεγίση;
 Σέο τε Βηνάκη, οὐ πόντιον οἶδα μεγέρεις;
 Ήτέ ὅτα λιμένων ἔτι, Λακηόνοιότε κλέθρων
 Μνήσομαι; οὐ φλοίσεψ ὄχθοσις κάρτα θαλάσσης,
 ἐνθα Ἰαλίοι παλιρέοος ἵαχεν ἄλμη,
 Πορθμοῖς ἐν δὲ ὁρέι Τυρρηνὸν κῦμα Ἀόριοις;
 Ἰταλίδος δὲ φλέβες χθονὸς, ἄργυρον ἡδετε χαλκὸν
 Δᾶκαν· ἀτὰρ τ' ἀπλετος χρυσὸς καὶ τῆς ποτε ὁρέσει.
 Ἡ Φάρος θρέψεν Μάρσας θ., Ἡθω τε Σαβίνων·
 Τληπόνις τε Λιγυρας, ιδ' Ουόλσις ὀβελόχες.
 Ἡ Δεκίς, Μαρίς, μεγαλήτωράς τε Καμίλλας.

G 2

180.

185.

190.

Στι.

* * *

σιέλω τὰ παρὰ τῶν ὄφεων δίγυματα ἐξακεμένων, Πλίνιος τερατούεται (Βιβλ.: Ζ': Κεφ: Β':) Τὸς δὲ Σαβίνος, τὸς καὶ Σεβίνος ἄλλων εἰρημένων παρὰ τὸ διαφερόντων, σέβεθαι τὸς Θεοὺς, καὶ τὰ περὶ τὴν θρησκείαν αὐτὸς ἀκριβολογεῖ. Φλαχ, Fortissimus, & florem Italiae, ac robur Reipublicas. "Οπερ ἐσὶν, Ιχυρεστάτης, καὶ Ἰταλίας ἄθος, καὶ τῆς Πολιτείας μέντος τε καὶ φύμια, οὐ Ρήτωρ Κικέρων ἐν τῷ ὑπὲρ Λιγυαρίου ἀποκαλεῖ. Οἱ καὶ κατὰ ἀρχὰς Ρωμαίοις πράγματα παρέχουν ὥκη ὀλίγα, περὶ οὐ σωελθεῖν αὐτοῖς εἰς Ἐθνος ἐν. Τὸ δὲ Σαβίνων "Ἐθνος τὸ πάλαι, ἀπὸ ὅρεως τὴν Ἀπεννίνην βορβάθειν κατιούν, παρετένετο πρὸς Μεσημβρίαν, ἀχει πρὸς Τίβεριν τε καὶ Ἀνιῶν τὸς ποταμέων.

Στιχ: 193. . . Λιγυρας . . Οὐόλσικες ὀβελόχες.) Τὸ Λιγύρων "Ἐθνος προσεχὲς ἡ τοῖς Τυρρηνίοις, ἀπὸ Λιγύρεως τὴν ποταμόν, ὡς ὁ τῶν ΕΘνικῶν Φησὶ Συγγραφεύς. Εἄλιως δὲ καὶ Λιγυρας τὸς αὐτὸς ἐκάλεν· (Ηρόδο. Βιβλ: Ε., καὶ Πλάταρχος εἰς Γ. Μάριον.) Τῆς δὲ δὴ Λιγύρων χώρας μοίσα καὶ η καλεμένη νῦν: La Riviera di Geneva. Ουόλσκοι δὲ, ὑπῆρχον, οἱ τὰ πρὸς ἥλιον ανίσχοντα τῆς περὶ τὴν Ράμια Καμπανίας τὸ πάλαι ἔχοντες. Τὸς μὲν οὖς Λιγυρας, Amissos παλο: οἷον εἰπεῖ, Ἐθάδας κακῶν, καὶ κατὰ τὸ ἀκόλαθον, Φερεπόνις, η τληπόνις ὁ Ποιητῆς προσείρηκε, διὰ τε τὴν ἐκ πενίας ἐνδειαν, καὶ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις ταλαιπωρίαν καὶ κάκωσιν. Τὸς δὲ Ουόλσικες Verutos, di spiedo απατι, ὡς ὁ Ἰταλὸς ἐρμόθευς, καὶ ὡς ημέτις, Οὐόλσικες παρισησιν. ὅτι Ξίφεσι κατὰ τὸ τῶν ὀβελῶν χῆμα, εἰς οὖτὸν κεντεῖσι καὶ διαπείρεσι τὸς πολεμίων, ἐν ταῖς μάχαις ἐχεῶντο. Οὐαὶ τὰ κοινῆ τῶν αὐτῶν Ευρώπῃ ΕΘνῶν ασαθία καὶ ημᾶς Φέρονται, οἷς ἐκ ἀντικόντες ποτὲ ἐν πολέμοις οἱ Ασιατικοὶ χρήσαντο.

Στιχ: 194. Δεκίς . . . Μαρίς . . . Καμίλλας.) Ἀπὸ τῶν ΕΘνῶν ἐπὶ τὰ πρόσωπα μεταβαίνει, τὴν Ἰταλίδα γιῶ ἐκθειάζων ὁ Ποιητής. Καὶ Δέκιος μὲν ἐγένοντο τρεῖς, περιώνυμοι, ὡς ἐκυτεῖς τῇ πατρίδι καθοσιώσαντες. Ο μὲν πατήρ, ἐν τῷ Γαλατικῷ Πελέκῳ ὁ δὲ οἰος, ἐν τῷ κατὰ τῶν Ετρεσκῶν ὁ δὲ ἐκγονος ἐν τῷ κατὰ Πύργου. Περὶ ὧν Κικέρων, ἐν τῷ Α'. τῶν Τεσκυλανικῶν. Ο δὲ Μάριος, ἐπλάκις τὴν Υπατον ἀρχῶν διετέλεσε μετιών. Περὶ δὲ Πλάταρχος ἐν τῷ περὶ τὴν Εμούλια Πολέμῳ, τὴν πρὸς Σύλαν τε καὶ Κίναν. Ο δὲ Κάμιλλος τηλικέτος ὥφη τὸ Φερόνημα, καὶ τὴν περὶ τὰ πρακτέα Βελιώ, ὡς τὸς Ετρεσκῶν αὐτὸν τῇ Ερμοῦ ἐπωνυμίᾳ προσαγορεύοντας ἐκθειάζειν, τὸ τῶν Θεῶν Λαγγέλετε καὶ σημάντορος. Κάμιλλον δὲ τὴν, καὶ διχίλια σαθμῶν τάλαντα: duo millia pondo: ἐν τῷ τὴν Καπιτωλίνην Δίος αποθέμα τεμένες, Πλίνιος (Βιβλ: ΚΓ', Κεφ: Α'.) ισόρησε καὶ θρίαμβον δὲ πέμψαται κινναβάρες ἐπανθισθέντας τὴν ὄψιν. (Πλίν. Βιβλ: ΛΓ', Κεφ: Ζ'.) Καὶ τὴν αὐτὴν δὲ καὶ Ανδριαντας ισα-

δα

Qui nunc extremis Asiae jam viator in oris,
Imbellem avertis Romanis arcibus Indum.
Salve, magna parens frugum, Saturnia tellus;
Magna virum: tibi res antiquae laudis et artis
I75. Ingredior; sanctos ausus recludere fontes;
Ascraeumque cano Romana per oppida carmen.

Nunc locus arorum ingeniis: quae robora cuique,
Quis color, & quae sit rebus natura ferendis.
Difficiles primum terrae, collesque maligni,
I80. Tenuis ubi argilla, et dumosis calculus arvis

Palla-

Θαὶ ἀχίτωναι ἐν τοῖς ἐμβόλοις, ωπερεσ οὐκ ἡ Ῥωμύλῳ. (Πλιν. Βιβλ: ΛΔ': Κεφ: 5.)
Ἐπεὶ δὲ τὸν μῶμον ἀδιάστον μὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρίστων ἐπικαθεδίζει. Σπέρμος
Καρφίλοις ὁ Κυαίσωρ ἐπεγκαλῶν διετέλεσε Καρμίλω, ὃς ἐκ χαλκῆ ἔστη τὸς
τὸς οἴκου πυλῶνας κατασκευάσαντι. (Πλιν. Βιβλ: ΛΔ'. Κεφ: Γ').

Στίχ: 195. Σκιπιάδας τ' ἐπι . . .) τὸς Ἀφρικανὺς ἐπικληθέντας λέγει Σκικιώνας, τὸν
τε μείζονα, καὶ τὸν ἐλάσσονα, τὸς ἐκ τῆς Κορυνλίας γενεᾶς, ὃς απὸ Πενίας
Φιῶτας Κορυνλίς, τὸς διὰ τὸ Τὸν πατέρα πεπηρωμένον ίας ὄψεις εἰωθέντι χα-
ραγωγεῖν, τὸ Σκηπιώνος ἐπώνυμον λαχόιτος. (Μακρός. Κρονικ. Βιβλ: Α', Κεφ:
5.) καὶ τέτο μεταδόντος τοῖς τὸ γένος ἐξ αὐτοῦ ἐληντοι. Σκίπιον γαρ, καὶ
Σκηπείνιον (τὰ δ' αὐτὰ ποτὶ διὰ τὸν τὸν) η βασιτηρία, ὥπερ εἰώθαμεν ἐπερεῖσε
θῶν. Τὸς δὴ Σκηπιώνας τέτος, εὐς ἐνταῦθα, duros bello: (οὐ ἐξ αἰεμφεῖς ἐν
μάχαις ποτὶ σφενδότες, η ὡς θῆραις ἐφθημενέμενταις, μενεχάρημες, η με-
νεχάρημας.) Οὐιργίλιος ἀνόμασε, καὶ Λακρήτιος ὅμοιας προσεῖπε, Βιβλ: Γ'.

Scipades belli fulmen, Carthaginis horrer.
Σκιπιάδες πολέμος Σκηπτὸς, Καρχηδόνι τόνοι.

Στίχ: 'Αυτ . . . Καὶ Σὲ δὲ Καίσαρ.) Ἀπὸ τῶν ἐν Ῥώμῃ μεγαλιωμένων Ἀνδρῶν, ἡ
δέξῃ διαφερόντων, κατ' ἀποσροφίᾳ λόγῳ ἐπὶ Καίσαρα τὸν Ἀλυγεύον προσφε-
σατα ὁ Πομπήιος μεταβάντες, ποτὲ τῶν κατ' αὐτῷ ἐπαίνων ἀπτεταμ.

Στίχ: πρ. . . . Κατ' ἀκρον Ἀσίας γε Τροπαια ἐγέρων.) Οἱ μὲν, τὰς κατ' Ἀντανί
καὶ Κλεοπάτρας νίκην ὅδε ἐνόσσαν· οἱ δὲ, τὰς ἐπ' Ἀσίας Ὀκταυιανὴ ἐκρα-
τείαν τὰς περὶ τὸ 734. ἀπὸ Κτίσεως τῆς Ῥώμης· ἔτες πρὸ τῆς Σωτῆρος ἐπικ-
,, μίας, 19. γενομένην. Περὶ ης ὁ τὸ Δίωνος Ἐπιτομένος: "Οὐτι γαρ αὐτῷ (τῷ
,, Οκταυιανῷ) κατὰ τὰς Ασίαν, καὶ Βασιλέας καὶ δανακέας, τὰς μὲν τὶ
,, Βεβαιῶντι, τὰς δὲ εἰς ἐτέρης μετατιθέντι· τὸς δὲ τινας τῶν Βασιλέων καὶ
,, δικαιῶντι· τὰς δὲ ἐπανεῖντι, καὶ φίλης ποιημένων, πάμπολιν πρεσβεῖαν πρὸς
,, αὐτὸν εὐφίκοντο. Καὶ γαρ καὶ Ἰνδὸς προκηρυκευσάμενοι πρότερον, Φιλίαν ήτε
,, ἐπείσαντο δῶρα πέμψαντες αἷλα, καὶ Τίγρες, πρῶτον τότε Ῥωμαῖς ὅφ-
,, θείσας . . . Τότε καὶ ὁ Σοφιστὸς Ζάμαρκος ὁ Ἰνδὸς, ἕτε υπὸ Φιλοτιμίας, ἔτε
,, υπὸ τὸ γῆρας, κατὰ τὸν πάτριον νόμον, πυρὶ ἔστη τῶν τριῶν ἐξέδωκεν."

Στίχ: 198. Γῆ Κρονίας σῶζε! . . .) Ο γαρ Κρόνος ἐν Ἰταλίᾳ βασιλεύσας μεμυθολ-
γηται ἐπὶ τὸ χρυσὸν πλευρέν τινας. Ἀπελαθεὶς γαρ τῆς Κρήτης παρὰ
Δίος τοῦ ὑπέρ, εἰς τὴν Ἰταλίαν κατεψυγών, παρὰ τοντὸν τὸν βασιλεύειντι τῆς χα-
ρεῖς ἐλαύθεντι ἐπὶ πολὺ· ἐπειτα δὲ καὶ μέρης αἴληφε δῶρον τῆς γῆς κρατεῖν,
ὅπερ υἱοῖσιν Λιέτιον ἐντοῦθεν προσείρηται, διτὶ ἐν αὐτῷ ἐλαύθε προσψυγών ὁ Κρέ-
τος ἐπὶ χρέον προκτόμενος. (ἢ τὸν ἡμέτερον Οὐιργίλ. Ἀπειάδ. Η'. Στίχ:
319. καὶ οὐδὲν ἐν τῷ Α'. τῶν χρονικῶν.) Καὶ ἔστη τιναρέων τῷ, η μετὰ
τῶν

Σκιπισίδας τ' ἔπι τοῖς μετεχάρους, καὶ Σὲ φὰ Καῖσαρ
Φέρτατε, ὃς κατ' ἄκοντα Ἀσίης γε Τροπᾶν αἴρων,
 Ἰνδὸν ἀπερομάχια γῆς Ρωμαικῆς ἀπερύκεις.
Γῆ Κυρονίας σῶσθε, καρπῶν μέγα δλειε μήτηρ,
 Ἡδὲ πάντῃ ἀιδρῶν. Σοὶ τὰ πάλαι καλὰ ἔσγα αἴται,
 Καὶ καλέα τεχνοσύνης ἀρξούματ, τῆς πάρος ἔχει.
 Ἄγιας δ' ἀρ πρῶτος θαρσῶν ἀνὰ πίδακας οἶξαι,
 Μεασόθι, Λυσονίων, ἔπος ὡδὸς Ἀσκρήιον ἄδω.

Νιῶ φὰ Φυλὴ ἐρέω, καὶ ἀγρῶν μένος, οἵον ἐκάστῳ,
 Τίς δὲ τε χροιῇ, ἄττα φέρειν δ' ἐνδεξειος ἔται.
 Πρῶτον διή γαίας σεριφαις, σκληφροῖς τε λόφοισιν,
 Ἐνθ' ἔδος ἀργιλόεν, αἰλαὶς τε φύσα ακάνθας,

Πλανε-

τιὼ τελευτικὸν τῷ ἐπὶ ἀυτῆς σύτων ἀρξαντος Κρέον, Regio Saturnia: Χάξα Κρενίδας ἀκόστα.

Στίχ : 201. . . . Πρῶτος θαρψῶν . . .) Πρῶτος παρὸς Αυσονίοις, Πετέσι παρὰ Δατίνοις,
 τιὼ περὶ Ιῶν Γεωργικῶν Ησίοπον ἀναβάλεθαι Οὐιργίλιος αὐτὸς, καὶ ἐν τῷ πρὸ τέττα
 Βιβλιώ φεύγεις ὑπεδήλωσεν. (ἔξα τιὼ ἐκεῖ Σημειώσιν Στίχ: 43.) Αυσονία δὲ ὄνομά
 ἔται, τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Καμπανίας μοίρα, ἡς ή Καπύν Μητρόπολις ίδι. Πάλαι δὲ καὶ
 ή Ἰταλία πᾶσα Αυσονία ελέγετο, „απὸ Αυσωνος τῷ Οδυσσεῖ ἐκ τῆς Κίρκης
 „φιῆτες, καθάπερ Ευσαθίοις, ἐν τοῖς εἰς τὸν Περιηγητικὸν ἀυτῷ ὑπεμιήμασιν,
 ὑπεθετο· ή, ὡς Φιστὶν αὐτὸς, κατὰ τὸν τὰ ΕΘνικὰ γράφαντα, εἰς δηλούντι
 ἐπὶ ἀυτῷ τοῦ Ευσαθίου ἐν τοῖς χειρογράφοις ἐφέρετο· καθ' ήμᾶς γὰρ παρὰ
 τεφάνω τῷ Βυζαντίῳ ψὲν τοιεῖτον αναγινώσκεται) „, τῷ ἐκ Καλυψώς γεννηθέι.
 „τος τῷ Ἀτλαντι. „ΑΦ' οὐ καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος Αυσόνιον ἐκλήθη ποτε.
 Κοινῇ γεμίω ἐξ Οδυσσέως γενεαλογεῖται ὁ Αυσων καὶ Καλυψώς, ὡς Ἀβεαὰμ
 ὁ Βερκέλιος, εἰς τὰ Στεφάνων τοῦ Βυζαντίου Λθυντικὰ παρεσημειώσατο.

Στίχ = 'Αυτ. Επος ὡδὸς Ἀσκρήιον ἄδω.) Κατὰ ζῆλον δηλούντι τῷ Ασκρείοις Ποιητῇ, τῷ πρῶτῳ παρὸς Ελληνον ἀσταντος τὰ Εργα καὶ τὰς Ήμέρας. Ασκρεῖος
 δὲ ὁ Ησιόδος ὡς Ασκρῆθεν γεγενημένος. Ή δὲ Ασκρη πόλις Βοιωτίας ίδι. Ο γὰρ τὰ Εθνικὰ Συγγράψας, δὲ ἐπὶ μὲν τῷ ὄνόματος Ασκρη, τὸν Ησιόδον ἀποφαίνων Ασκρεῖον· ἐπὶ δὲ τῷ Κύμη, Κυμαῖον ἀποκαλῶν, οὐκ ἀλλαθεν εἰς Τροφίνεται παρενεχθείς, ή ὅτι Κύμας πόλεις ἐξ, ἀλλας ἀλλοδι καταλέξας
 κειμένας, πέμπιλα ἐν ἀνταῖς ἔσται τιὼ ἐν Βοιωτία Ασκριώ, υπὸ τῷ τῆς Κύμης
 διασημαινομένων ὄνόματι ὑπετόπησε. Περὶ ής οὐδεὶς τῶν Παλαιῶν μνείαν ὅλως
 ἴππισσατό τινα. Αλλὰ γὰρ πόθεν ἐπῆλθε τῷ Ιησούτῃ Αμεριγίω, ἐπὶ τῷ υποκειμένῳ Οὐιργίλιακῷ ἐπος εἰπεῖν, Σημ: (ε) τῆς ἐν Ρώμῃ ἐκδόσ. Ετ: 1758.
 ad imitatione d'Esiodo nativo di Atene? ή ἔητέον ισως, ὅτι Τυπογραφικὸν τὸ
 ἀμάρτημα.

Στίχ = 206. . . . Σπιλαὶς τε φύσα ακάνθας.) Τὸ μὲν κονὸν τῆς χρήσεως, τῇ ίῆς
 Σπιλάδος ἔχοντας πέτραν διασημαίνει παραλιον· εἰσαὶ αἱ πολλαχθεὶς θαλάσ-
 σης πρεκύπλεσαι· ή, αἱ παρὰ τὰς ακτὰς τῶν αἰγαλῶν ταῖς προσβολαῖς τῶν
 κυμάτων ἀντιπροσκέμεναι. Διὸ καὶ Σπιλάδες αἱ τοιαύδε λέγονται κατ' Ευσάθιον
 πέτραι, ὡς ἀρ εἴ τῇ θαλασσίᾳ ἀχνη· σπιλάμεναι. Καθ' ἐτέραιν μέντοι γε ση-
 μασίαιν, Σπιλάδες ἐντάυθα λέγεται η Ψηφίοις συχναῖς, ητοι λιθαξίς σύμφυτοις
 ούσαι γη, καθ' ίδι ἔννοιαν καὶ Θεόφραστος, (ἐν τοῖς περὶ Φυτ: Λιτ. Βιβλ: Β.
 Ζ, Κεφ: Ε'.) εἴρηκεν, ὡς η Σπιλάδες, καὶ ἔτι μᾶλλον η λακόγενος ἐλαιοφόρος.
 Ενθενται καὶ Θεόδωρος ο Γαζῆς, "Εδαφος ἀργιλῶδες τιὼ Σπιλάδα ηγμινόσε,
 τιὼ ἀφορμίω ισως εἰληφώς (ὡς ἀριστα Ερρίκος ο Στέφανος ἐν τῷ Θησαυρῷ ἐτό-
 πασεν) απὸ τῷ Πλινίῳ, θετις Βιβλ: ΙΖ'. Κεφ: ΙΗ'. glareofum folium, oleis ap-
 tissimum, τὸ σύλλιθον, η ἐμψηφίδωτον πέδον ταῖς Ελαίαις προσφυέσατον ἔναν
 σύγησατο.

Palladia gaudent silva vivacis olivae.

Indicio est tractu surgens oleaster eodem
Plurimus, et strati baccis silvestribus agri.

185. At quae pinguis humus, dulcique uligine laeta,
Quique frequens herbis et fertilis ubere campus,
Qualem saepe cava montis convalle solemus
Despicere: huc summis liquuntur rupibus amnes,
Felicemque trahunt limum: quique editus Austro,
Et filicem curvis invisam pascit aratris:

190. Hic tibi praevalidas olim multoque fluentes
Sufficiet Baccho vites: hic fertilis uvae,
Hic laticis, qualem pateris libamus et auro,
Inflavit quum pinguis ebur Tyrrhenus ad aras,
Lancibus et pandis fumantia reddimus exta.

195. Sin armenta magis studium vitulosque tueri,
Aut foetus ovium, aut urentes culta capellas:
Saltus; et saturi petito longinqua Tarenti,
Et qualem infelix amisit Mantua campum,
200. Pascentem niveos herbosu flumine cycnos.
Non liquidi gregibus fontes, non gramina defunt:
Et quantum longis carpent armenta diebus,
Exigua tantum gelidus ros nocte reponet.

Nigra

Στίχ: 207. Πελυετεῖς . . . Ἐλαια, Παλλάδος ὄλαι.) Πολυετεῖς αἱ Ἐλαια, ὡς
ἐπὶ πολλοῖς τῷ ὄντι ἔτεσι διαρκεῖσα τε καὶ γῶσαι. Καὶ γὰρ Πλίνιος (ἐν τῷ
Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Ισ'. Κεφ: ΜΔ'. oleas durare annis CC. inter auctores con-
venit „Τὰς Ἐλαίας διαρκεῖν ἐνισιτοῖς διακοσίοις, παρὰ τοῖς Συγγραφέσσιν συ-
νωμολόγηται, φησί„. Προσιδησι δὲ ἔτι καὶ ἐπ' αὐτῷ περιέσσεν Ολυμπιᾶσι Τιὼ
„ἀγριελαίαν, ἦτοι τὸν Κότινον αἰναδέκινυθα, ἐξ οὗ Ἡρακλῆς ἐσεφάνωτο. Καὶ
„Ἀθήνησι δὲ τιὼ ἐλαίαν τιὼ ὑπὸ Ἀθηνᾶς τὸ πρώτον Φυτευθεῖσαν. Τάντυ
τοι Θεόφραστος (περὶ Φυτ. Αἰτ. Βιβλ: Β'). „Πολυχρονιώτατον, καὶ ιχυρότατον
„Μύρινον ἔναι καὶ Ἐλαίαν. Ἐν δὲ τῷ Δ'. τῶν περὶ Φυτ: Ισορ.) Τάχα δὲ
„αὖτις μακροβιώτατον τὸ πάντως διωάμενον αὐταρκεῖν, ὥστερ ἡ Ἐλαία καὶ
τῷ σελέχει, καὶ τῇ παραβλασήσει, καὶ τῷ μυσολέθρῳ ἔχειν τὰς φίδας.
Τλαὶ δὲ Παλλάδιοι: Palladia silva, οἱ Ἐλαιῶνες τῷ Ποιητῷ προσείριωται, ὅτι
αἴστατη τῇ Ἀθηνᾷ τὸ Φυτὸν, ὡς ἀλλαχθε λέλεκται. (Οξα Βιβλ: Α'. Σημ.
Στίχ: II. καὶ 18.)

Στίχ: 220. Αὐλητὴς . . . Τυρσιωὸς πάχετος . . .) Τὸς γὰρ ἐκ Τυρδίωις Μάντεις
καὶ Ιεροσκόπεις ἐπὶ τῶν θυμάτων ἔδει παρεῖναι, τὰ τε αιλάγχα διασκοπεύ-
νεις, καὶ τεκμηριῶν ἐντεῦθεν ἐπαγγελμούνεις καὶ προμαντεύεια τὰ ἐσό-
μενα. Καὶ μὲν δὴ, καὶ ἐπ' αὐτῶν τὰ αἰσιάτε καὶ κατ' ἔυχιλα ἐπισημιώντων,
καὶ αὐλεῖς ἐλεφαντίνεις, οὓς μεθ' ἔσυτῶν ἐφερον αἱ Φυσᾶν. Πάχετος δὲ ὑπὸ¹
Ουΐργιλίω ὁ τοῖος δὲ γράφεται Τυρσιωὸς Ιεροσκόπος, ἦτοι διὰ τὸ ἐντραφὲς, ὅτι
μοίραν ἄρκιν τῷ θύματος αὐτοὶ απεκομίζοντο, καὶ ταῖς ἐυωχίαις ἐνεφοριώτε
τοῖς παρατιθεμένοις ἀβρῶς, ὅθεν τὸ πάχος· οὐ καὶ ἔτι ἐν τῷ Φυσᾶν τού τού αὐλῶν,
τῇ ἔξοιδησε τῶν παρειῶν καὶ τῇ σόματος παχύτεροι ἔσυτῶν ἔωρῶντο. Ἐν δὲ
πολλοῖς Σαλπίγγων ἐδεσιν, οἷα παρ' ἄλλοις ὑπῆρχον· ὡς η Αἰγυπτιακὴ
Χνάη, καὶ η Κελτικὴ Κάρηνος, καὶ η Παφλαγονικὴ Βόινος, καὶ η Μηδικὴ Όγκό-
φωνος, τεθρύμμηται καὶ η Σαλπίγξ η Τυρσιωική, ης ἐνεργεῖ αἱ Τυρσιωὶ· η Τον
Κάδω-

Πλωτετας γηθεσιν Ἐλαιαι, Παλλάδος ὑλαι.

Δαγκια δὲ τῷ, Κότιον συχνὸν, ὅππότε τέτροφε χώρῃ:

Καὶ κόκκινος ἀγρίοισιν ὑπαὶ δὴ σόρνυται φόδας.

Γῇ δὲ ἄρα πιάλεος, γλυκερῆ εἰν ἴκμαδι ἔνφρων,

Καὶ πυκνῆσι πόησι νεκασμένον ἔνφρον φόδας.

Οἷον δὴ ὄρέων κάτα ἄγκεα ἔσι θεᾶθαι,

Ἐιδα δὲ ἀκροτόμων ποταμῶν καταλάβεται ὕδωρ,

Σὺν δὲ ἵλιῳ γονίῳ τῷ ἐπισύρεται· ηδὲ τε βρυνός

Νέσων πρὸς νότον, οὐδὲ χάλιξ ἀνθίσατ' ἀρότρῳ·

Τοιὴδ' ἔνφρον σοι γάμη ποτὲ κλήματα θρέψει·

Τῶν κεν Βάκχος ἐπειτα μελιφρων ἔρεσται ἄδδιω.

Ἡ πολύεοτρύς σοι, ηδὲ ηδέος ἔνφρον οἶνος,

Τὸν προφρούρως χρυσοῖς δεπάεων πενδομεν, εὗτε

Αὐλητὴρ ηδὺς, Τυρσωὸς πάχετος ἵψι,

Παρ' βωμοῖς ἐνώς, ἐλέφαντ' ἐπιδεξια φυοσᾶ.

Σπλαγχνα δὲ φένομεν, ἐν γε πίνακι αἰμάδεα κοίλοις.

Εἰ δὲ ἀγέλας σοὶ τρέφειν, καὶ μόχας θυμαρὲς ἄη,

Πώειη δὲ οἴνων, δηλήμονάτ' αἰπόλι ἔργων,

Τῆλε νάπη δε κίεν, ἔριζώλακος οἴα Τάραντος,

Καὶ γρόνδ' οἴον ἔχεν ποτὲ Μαντόα κάμηος, Κύκνος;

Χιονέρες βόσκοντα, ποεωιτρόφοις παρὰ φείδροις.

Οὐποτε κοιλαίν γὰρ νάματος, φόδεκε ποίης

Εὖ πάντα χλοαβάσης, δευοίατο θρέμματα τῶν.

Οωσον καὶ ταναοῖσι γὰρ ημασι δρέψατο πῶν,

Νυκτὸς περ βραχέης, παγερῆ ἀναπλήσεται ἔρση.

H 2

215.

220.

225.

230.

Γαῖη

Κάδωνα, (Κάδων δὲ καλεῖται τῆς Σάλπιγγος τὸ πλατύ.) κεκλασμένον ἔχεσσα,
καὶ λίσση φόδα ὁξύφανος· ἡς περι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μέμνηται τῷ Μασιγό-

φέρω.

„Χαλκοσόμες κάδωνος ὡς Τυρσωικῆς.

Στίχος: 224. . . . Δηλήμονά τ' Αἰπόλια ἔργων.) Τὸ γὰρ τῆς Αἰγαίου δῆγμα τοῖς δένδροις
διλέθειον. Τίλιον γοῦν Ἐλαιαν, καὶ μόνον λείχεσσα, σερφίων ἔργαζονται. Καὶ διὰ
τέτο τῇ Ἀθηναῖς Αἴγας ἐκ ἐπιθύονται. (Πλίν. Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Η'. Κεφ: Ν').

ο Στίχος: 225. . . . Τάραντος.) Ἰταλίας πόλις ἡ Τάρας. Καὶ ποταμὸς δὲ ὁμώνυμος πα-
ρὰ θάλασσαν, περιτοσυλλάσσως. Κατὰ δὲ ισσουλαβίαν καὶ ὁ Τάραντος αἰσε-
νικῶς πόλις Βιθανίας, ἐν ᾧ ἐτιμάτο Ταραντῖος Ζεὺς· ἡ καὶ διὰ τῷ Δ. Δάραν-
δος. (Στέφ. Βιζάντ.)

Στίχος: 226. . . . Μαντόα Κάμηος.) Πόλις ἐν τῇ ὑπὲρ τὸν Πάδον Γαλλίᾳ ἐπίση-
μος, ἡ καὶ Μάντυα, καὶ Μάντεα τῇ Ρωμαίων γλώσσῃ προφερομένη· ἐξ ἣς καὶ
Ουργίλιος ὁ Ποιητῆς ημῶν πατριωνεμένος ἀκέβει Μαντέτης. Απεσόλη δὲ τῇ
υ η αὐτῇ καὶ Μαντόα, ὡς καὶ απὸ τῷ Γενέα, Γενόα, καὶ Γενοάτης. (Στέφ:
Βιζ:;) 'Ο δὲ τοι τῶν Μαντοατῶν, ἡ Μαντετῶν ἀγρὸς, ποταμῷ ἀρδετῷ
Μιγκίωνομα, τῷ εἰς τὸν Πάδον ἐμβάλλοντι. Διὸ καὶ κατάβυτος ἡ χώρα
ὅσα, Κύκνοις τε δὲ τοῖς περὶ λίμνας καὶ ἔλη βιωτεύειν φιλέσσι, διατριβῇ πα-
ρέχεται ἐκ ἀτερπῆ, καὶ πώεσι νομίων δαψιλῆ τε καὶ ἀφθονον. Σχετλιάζειον
ὁ Ποιητῆς ὡδε, ἐπὶ Μαντόᾳ τῇ Πατριδί, ὅτι μετὰ τῶν ἐν Φιλίπποις γενομένων
μάχην Ρωμαίοις, Γαιοδοσίας τῷ σρατιωτικῷ ἐπιψηφισθέσης, οὓς καλεῖς τὸ
πρὸν ἀγρὸς ἐκέντητο ἡ Μαντόα, ὑπὸ τῶν τῶν ἀγχιτέμονα Κρεμῶνα ἔχοντων
ἀθήρητο.

Στίχος: 230. . . . Ταναοῖσιν . . . ημασι . . .) "Ηματα δὲ μακρὰ τὰς θερινὰς ἐπεν
ημέρας· τὰς πρὸ τε, καὶ μετὰ τῶν θερινῶν τροπῶν δηλοντά.

Στίχος:

- Nigra fere , et presso pinguis sub vomere terra ,
 Et cui putre solum , (namque hoc imitamur arando)
205. Optima frumentis . Non ullo ex acquore cernes
 Plura domum tardis decedere plaustra juvencis :
 Aut unde iratus silvam devexit arator ,
 Et nemora evertit multos ignava per annos ,
 Antiquasque domos avium cum stirpibus imis
210. Eruit , illae altum nidis petiere relictis ;
 At rudis eniuit impulso vomere campus.
 Nam jejuna quidem clivosi glarea ruris
 Vix humiles apibus casias roremque ministrat :
 Et tophus scaber , et nigris exesa chelydris
215. Creta , negant alios aequa serpentibus agros
 Dulcem ferre cibum , et curvas praebere latebras.
 Quae tenuem exhalat nebulam , fumosque volucres ;
 Et babit humorem , et , quum vult , ex se ipsa remittit.
 Quaeque suo viridi semper se gramine vestit ,
220. Nec scabie et salsa laedit rubigine ferrum ;
 Illa tibi laetis intexet vitibus ulmos :
 Illa ferae oleae est : illam experiere colendo ,
 Et facilem pecori , et patientem vomeris unci.
 Talem dives arat Capua , et vincina Vesfevo
225. Ora jugo , et vacuis Clanius non aequus Aceris.

Nunc

Στίχοι: 232. Γαῖη κυανέν κτ:) Ἡ μελάγγεως παρὰ Θεοφράστῳ (περὶ Φυτ.: Ἰσορ: Βιβλ: Β':)

Στίχοι: 234. Πυρεφόρος τελέθε . . .) Ὡσαύτως καὶ Θεοφράστος (Βιβλ: Α': περὶ Φυτ. 'Ισ.) „Μὴ τιὼ ἀρίστω , καὶ πίεσαν , καὶ βαθύγεσον , ἀρίστω εἴναι τοῖς δένδροις , „ἀλλὰ τιὼ δευτέραν · τῷ δὲ στίτω ἐκείνῳ . Καὶ ('Αυτ: αὐτ: Βιβλ: Β:) τιὼ „μὲν πίεσαν ἀμένω , σίτεφόρον · τιὼ δὲ λεπιστέραν δενδροφόρον εἴναι . Πλέγαρχος δὲ ἐν Αἰτίαις Φυσικαῖς , σίτω παροῖται μεταξὺ καὶ κριθῆς ποιώμενος τιὼ πάραθεσιν . Πυρεφόρον μὲν τιὼ πίεσαν καὶ βαθύταν χώραν , Κριθοφόρου δὲ μᾶλλον τιὼ λεπισγείον ἀποφαίνεται · αἵτιαν δὲ ἀποδίδωσιν , στις τῶν σπερμάτων τὰ „ἰχυρὰ πλείστοις τρεφόντες δέστηκαν , τὰ δὲ ἀδενῆ λεπίτης καὶ ἐλαφρεῖς . Ἀδενέσε- „ρον δὲ ή κριθὴ καὶ μαυώτερον . κτ:

Στίχοι: 240. . . . Κασίας χθαμαλαῖς . . .) Ἡ Κασία , καὶ Κασίας δὲ θάμνος τις ἐσὶ τῶν Αρωματικῶν , ἐν γῇ τῇ τῶν Λιθίων τε καὶ Αράβων ἄνθην · περὶ ής Πλίνιος Φυτοῦ : Ἰσορ. Βιβλ: Ι Β': Κεφ: Ι Θ': . 'Αλλὰ Κασίαν εὐτάυθα τιὼ παρ- ήμιν 'Ουιργίλιος λέγει , ίω ἡ Μέλισσαι περιπλασθαι χαίρεσσι καὶ ἐφιζάνειν . Τὸ δὲ Φυτὸν , ὡς 'Αμβρόγιος Φητὶ , τὸ κοινῆ παρ' Ἰταλοῖς λεγόμενον ἐσὶ Rosmarino . Εἴη δὲ ή Λιθανωτής τετογε , ίω ἡ καθ' ήμάς Διάλεκτος αποκαλεῖ Δευδρολίθων .

Στίχοι: 244 Πώρος , Κιμάλειάτε Γαῖας ! Πῶρος μὲν ἐσ' ή γῆ ή εἰς λιθός πῆξιν ύποτρα- χυνομένη , ὃν Πώρινον ὄνομάζουσιν , ή Πώριον , καὶ κοινότερον ἔτι Πωρίον . Κιμαλίας δὲ γῆ , ὥπερ οἱ Κυαφεῖς χρῶνται πρέστες τὸ Φαιδρώειν τὰ ἱμάτια , καθάπερ ή τῇ Κονίᾳ . Πλεονάζει δὲ ἐν Νήσῳ τῇ Κιμάλῳ , ὅθεν ἔχει καὶ ὄνομαζεθαι . ('Ορεα ἐν ταῖς τῇ Α': Βιβλ: Σημειώσ: Στίχ: 199.) ἐπιχωριάζει δὲ οὐκ καὶ ίῆ Κρήτη , ἐξ οὐκ ή Κρήτη παρὰ Λατίνοις ἐγενίκησε λέγεθαι , διὰ τὸ ἀρίστω εἴναι τιὼ Κιμαλίαν , τιὼ ἐν αὐτῇ . Εν δὲ τῇ τοιαύτῃ γῇ καὶ τὰς χειάς οἱ ὄφεις ποιώμενοι , συμβαθο- μένια ἔχουσιν ἄμφα . καὶ πρὸς τρεφόντην καὶ πρὸς οἰκησιν , τιὼ αὐτιών διὸ καὶ κελανὸς αὐτιών Φητὶ , χέλυδρος ἔδει . 'Ο δὲ Χελυδρός , ἡ καὶ ἐν ὑδασι διαιτωμένη ζέλυς , ἐνταῦθα τετέσι

- Γάιη κυανέη χροιώ, λιπαρή θ' υπὸ ὕννων.
 Πυθεδονώδης τ' ὁσα, (τὸ γὰρ ζηλόμενον ἀράνηες.)
 Πυροφόρος τελέθει. Τό δὲ πέδον ὄψεαι ἄλλο,
 Πλόνυας, ἀφ' ἐδαμάλεις κεν ἔρυσαντ' οἴκαδ' ἀμάξας.
 Καὶ χθὼν τῆς ὑλῶν ὁ χθῆσας γηπόνος θρηνεν,
 Ἀν δέ ἐτρεψε νέμη διὰ μακρὸς ἀργὰ ἔόντα.
 Ορνιθῶν τε πάλαι πετενῶν δῶματ' ἀναινεῖ,
 Ἐκωσασε βιβόθεν· αἵ δὲ ύψος πεπότωται ἔσαι,
 Νοσιὰς τε λίπον. Πέδον ὃ πρὸν δὲ ἄγριον ἦν,
 Εὖ μάλα Φαιδρῶντος υπὸ καμπυλόεντι ἀρότρῳ.
 Καὶ γάρτοι φαχάδος ψαμαθάδος πετρόεντος,
 Δὴ δὲ μόγις Κασίας χθαμαλᾶς, ἔρσιν τε μελίσσαις
 Οἰκεταῖς· αἱς καὶ τραχὺς Πώρος, Κιμόλειάτε γαῖα,
 Τὰ δὲ κελαινὸς ἔδει χέλυδρος. Τῆς δέτι δὲ ἄρ' ἄλλη
 Θοῖν· η ἥδυτέρη Φαγέειν ὄφιεσι γένοιτο.
 Ή σφι χηραμίδων σκολιάων οἰκία τοῦξαι.
 Ήδὲ ἀνάγει κάφιλος ὁμίχλαι, ἀύτματε τε καπιώδεις,
 Ή παῖς χυμοῖο πρόφρων τε μεθύσατ', ἀψ τὸ ἀπειήσαν·
 Καὶ γε διηνεκέως χλοερῶν ἀμφέοσατο ποῖω,
 Οὐδὲ τοις ἀλμήνεντι ίψῃ δηλήσεται ὕννων.
 Ήδε νῦν σοι πτελέας ἀγλαῆσι σέψεται οἴναις.
 Ήδε ἐλαιοφόρος, τὰν τέτμης δύγε κουμῆσας,
 Οιόεστον τὸ ἀγαθῶν, καμψῆ τὸ ἀροτῆσιμον ὕννει.
 Τοιοῦ δὲ Καπύη ἐργάζεται ἀφνεός θδας.
 Τοῖν Βεσείεω δὲ τε δειράδες ἄγχι ἔσαι.
 Καὶ κενεῆσι, Κλάνης δὲ, ὃς δὲ μάλα ίσος Ἀκέρβαις.

235.

240.

245.

250.

255.

Νῦν

τετέσιν ἡ θαλασσία ἡ λιμνία Χελώνη. 'Αλλ' ὁ Φρίς ὁ καλέμενος ὑδρος. Ἐχει
 γὰρ οὗτος τινὰ πρὸς τὴν χελώνων ἐμφέρει αὐν, διὰ τε τὸ τραχὺ τῶν φολίδων,
 καὶ μάλιστα διὰ τὸ ἀμφίβιος κατ' ἐκείνων καὶ ἀυτὸς ἔναι. Οὐδεν καὶ ξέρσυδρος ἔρηται.
 Στίχ: 248. Ἡδὲ ἀνάγει κάφιλος ὁμίχλαι . . .) Τοιαύτη δὲ γῆ, ήτις, ποσὶ πατασ-
 σμένη, λεπτὸν ἀναπέμπει κονιορτὸν, ὥστε νέφος. Οὐ δέ Θεόφραστος (Περὶ Φυ-
 τῶν Ἀιτ. Βιβλ: Α'.) „Η δὲ λειμωνία καὶ εφαμμός, ἀμπελοφέρος ἀγαθὴ· καὶ
 „ἔλως, ήτις αὖ οὐ μάνι καὶ κάφη, καὶ λεπτὴ, καὶ ἐφυδρος θτως, ὥστε τὸ γ-
 „ράνινον ὑδωρ σωικυνέθηκι πρὸς τὸ ἐν αὐτῇ. (Καὶ Βιβλ: Γ'. Αιτ:) Διὰ τέτο
 „γὰρ καὶ ἡ λειμωνία δικεῖ τὰς ἀμπέλους ἔναι κρατίση, διότι, πρὸς τὸ κάφη,
 „καὶ μὴ πίεται ἔναι, καὶ ἐφυδρος ἐσι. Λειμωνία δὲ ἔρηται η ὑγράτε γη καὶ
 βεταρώης, απὸ τῆς λειμώνας, λέλειμμα, έθεν Λειμων, καὶ Λειμάς γη, καὶ Λει-
 μαξ, καὶ κατὰ τὴν κοιλῶ δὲ χρήσιν Λειβάλιον. Καὶ Λειμωνία δὲ Νύμφαι προ-
 σείλωται καὶ Λειμωνίδες, αἱ περὶ τῆς λειμῶνας ἔχεσσαι τὰς διατριβάς· αἱς αἱ
 'Αμαδρεύδες, καὶ αἱ Ναιάδες, ὃν αἱ μὲν καθ' Ομηρον Ιλαΐδ. Τ. Στίχ: 8. 9. 255.
 „Ἀλσεα καλὰ νέμονται· Αἱ δὲ, πηγαὶ ποταμῶν·
 „Αἱ δὲ, πέσσαι ποιενται·

Στίχ: 255. . . Καπύη . . .) Η τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Καμπανίας Μητρόπολις. Καπύη δὲ
 „ώνομάθη, εἴδ' αἱς κεφαλὴ ὁσα κατὰ τὴν ετυμότητα τῷ οὐρανῷ, γλώττη
 „Λατήιων· εἴτε καὶ ἀπὸ Κάπυος τῷ Τέωαστρῳ αἱς τίνες αὐτὶ τῷ καλέμαθαι ηθέλη-
 σαν· (Ἐυσάθ. ἐν τοῖς εἰς τὴν Διονυσ. Περὶ γ. Σχολιασμοῖν.)

Στίχ: 256. . . Βεσείο τε δειράδες . . .) Καὶ τὸ Βέσειον δὲ ὄφος, η ἄλλως τὸ 'Ουε-
 σόνιον ἐν τῇ Ἰταλικῇ Καμπανίᾳ ἐσιν, ἄντικρου Νεαπόλεως κείμενον· διπερ ἐπε
 μὲν τῶν ἐν αὐτῷ κρατήσαντος Φλόγας ἀναδιδόντες ἔχερενγεται κατ' ἄκρον συγόν.
 Τὰ δὲ πέριξ ὑπάρχεια γῆς ἐυμοίρησεν ἐυφορωτάτης.

Στίχ: 257. Καὶ κενεῆσι, Κλάνης δὲ, ὃς δὲ μάλα ίσος Ἀκέρβαις.) Λι 'Ακέρβαι πολιχ-
 Ειρλιον Β'.

Nunc, quo quamque modo possis cognoscere, dicam.

Rara sit, an supra morem si densa, requiras:

Altera frumentis quoniam favet, altera Baccho:

Densa magis Cereri, rarissima quaeque Lyaeo:

230. Ante locum capies oculis, alteque jubebis
In solido puteum demitti, omnemque repones
Rursum humum, et pedibus summas aequabis **atenas**.
Si deerunt, rarum, pecoriique et vitibus almis
Aptius uber erit: sin in sua posse negabunt
235. Ire loca, et scrobibus superabit terra repletis,
Spissus ager: glebas cunctantes crassaque terga
Exspecta, et validis terram proscinde juvencis.
Salsa autem tellus, et quae perhibetur amara,
Frugibus infelix, (ea nec mansuetum arando,
240. Nec Baccho genus, aut pomis sua nomina servat.)
Tale dabit specimen: Tu spissio vimine qualos,
Colaque praelorum fumosis deripe tectis.
Huc ager ille malus, dulcesque a fontibus undae
Ad plenum calcentur: aqua eluctabitur omnis
245. Scilicet, et grandes ibunt per vimina guttae;
At sapor indicium faciet manifestus, et ora
Tristia tentantum sensu torquebit amaror.
Pinguis item quae sit tellus, hoc denique patet
Discimus: haud unquam manibus jaegata fatiscit,
250. Sed picis in morem ad digitos lentescit habendo.
Humida majores herbas alit, ipsaque justo
Laetior. ah nimium ne sit mihi fertilis illa,
Neu se praevalidam primis ostendat aristis!
Quae gravis est, ipso tacitam se pondere prodit;
255. Quaeque levis promptum est oculis praediscere nigram,
Et quis cui color. At sceleratum exquirere frigus

Diffi-

νιον τῆς αὐτῆς Καρπανίας λῷ, ὃ Κλάνιος ποταμὸς παραβέβειν, ἐπέκλυσε τὰ πολλὰ αἰδιῶν, καὶ τῶν δικητέων ἀπεκένει, τῶν ἀλλαχόσε μετανασένεθαι αναγκαζομένων· οὗτον καὶ, Κενάκη τῷ ποιητῇ αἱ Ἀκέβδαι προσσείρισται. Οὐ δὲ Κλάνιος, ἢ Κλάνης ποταμὸς τῇ ἐπιχωρίᾳ Φωνῇ καθ' ἡμᾶς, ὄνομαζεται Αγνο.

Στίχ: 258. Νῦν χθονὸς εἶδεα . . .) Περὶ διαφόρων εἰδῶν γῆς, ἢ γενῶν, καὶ Πλινίῳ διείληπται. (Φυσ. Ἰσορ. Βιβλ: ΙΖ: Κεφ: Ε', καὶ Ζ', καὶ Η').

Στίχ: 275. . . . Τέγχες ἀπὸ καπνοδόχοιο, ἣ Ἐκεῖσε γὰρ εἴδει αποτιθεθεῖ τὰ τοιαῦτα σκεύη, ἐφ' ᾧ μὴ ταῖς ἀπὸ τῶν ἔμβρων ὑγρασίαις, καὶ τῇ ἀλλῃ νοτίδῃ λυμάνεθαι.

Στίχ:

Νω̄ χθονὸς ἔδεα, ὅφρα ἐπιγνοῖης, ὑποθήσω.

Ἡν πόσομφος ἔη, μάλα ἡὲ ὑπέρπυκνος ἄλλως.

(Τῶ— η μὲν σαχύεσι γὰρ ἔνφορος, η δὲ φὰ οἴνῳ.

Δημήτηρ πυκνῶ Φιλέε, σομφῶ δὲ Λυσίος.)

Πρῶ— α μὲν αἰρεῖν, ητὶς ἀν ὕψεσιν ἔναδε, χώρων.

Τὴ δὲ φρεωρυχέειν πέδον ἐς βάθος. Εἴτα τὸν ἀνθεῖς
Χοῶ ἐπὶ τῷ σκαπέτῳ φορέειν, ποσὶν εῦ δὲ πιεῖεν,

Εἰσόκεν ὡς πρώτων Ιεῆσαι τέλαφος ἵσα.

Αἴκε δὲ δὴ τέρυγμα ἀπλήσμιον, ὡς ἄρ’ ἀραιή,

Ἡδε σοι οἰόντος γαίη, ἀτὰρ ἀμπελόεσσα.

Ἡν δ’ ἐκτὸς περιῆ τῷ χώρῳ χῆς πλεονάζων,

Πυκνὴ η σοι ἀρφρα ἐσεῖται, καὶ γ’ ἐριβώλαξ.

Τῆς φὰ σε δυσταλέας βώλας, καὶ πίονα νῶτα,

Πόρ—ισιν ὁτραλέως ἴφθιμοις δεῖ διατάμνειν.

Χθι—ν δέτοι ἀλμήεσσα, καὶ η πικρόγουμος ἀκέει,

Καρ—πῶν ἀμμορος· οὔτ’ ἀροτῷ ποτὲ γῆμερος ἔναι,

Οὔτ—ε Φυιώ Βάκχῳ διασώσει, γάτ’ ἀρ’ ὄπωραις.

Τῆς δε δὲ πειραθ’ ᾖδε. Τέγχες ἀπὸ καπνοδόχοιο,

Σπυρίδας ἐνδρεφέας, ταλάρχες τε ἔλειν λυγοπλέκτες,

Ἡ πιεσῆρας λιωῶν ἡθμάς· ἐνὶ τοῖσι,

Τῆς δ’ ἐπισωρέειν ὅσον ἄρχιον· ἀντὰρ ἔπειτα,

Ἀντ—λαῖν δαψιλέως ὕδωρ ἀγλαὸν γλυκερὸν τε.

Ποο—ὶ δὲ ἐπιζείειν, φορμοῖς κρατερῶς ἐπιβάντα.

Ὦς τὸ διὰ πλοκάμων ἡθμοῖο σάγμ’ ἀπὸ φεῦσαν,

Ἡν γενθμῶ πικρίης σόμα ἀχθειῆς διατέγγη,

Τέτ—ο ἔλεγχός σοι μάλα δῆλος, γαῖα ὄποιη.

Ὦς δ’ ἄρ’ καὶ λιπαρὸν πέδον ἔει δαήμεναι ᾖδε·

Οὐ γὰρ διωγαλέη τῷ βώλαξ, γάδ’ ἐνθρυπῆς,

Χερ—σὶ πιεζομένη, ἀλλ’ ἔχγλιος ἥντε πίοσα.

Καὶ διεριὼ γαῖαν δ’ ἀκολασάντε πέρι ποίη·

Ἄ—ει κάροτα ἔοι μοι τοῖον ὑπέρφορον γδᾶς,

Μή μένος ἐν πρώτοις ἀθέριξιν ἐὸν προϊήλοι.

Ἀκ—ιών δ’ εἰ βαρέη τελέθει χθῶν, ηὲτε κάφη·

Ἀν—η βριθοσώῃ, καύπερ σιγῶσα ἔλεγχα.

Κ’ ἔδε λέληθε πέδον τὸ μελάγγεον, η ἔτερό χραν.

Ψύ—ος ἀκριβάζειν ἀλλ’ ἔλιον, γά πάνυ φάσον.

Στίχοι: 293. Ψύχας ἀκριβάζειν εἰτ: 1. Ως εἴγε τις ἐπιγνῶναι βυληθείη, πότερον ψυχράτις ἐπικρατεῖσα ἐνι ποιότης τῇ εἰς ἀγρέν ἐκλεγμένη χώρᾳ, παρὰ τὰ ἐγκεκραμένα ἀντὶ δηλούντι ψυχροποιὰ φύσει μόρια, ὡς οἱ Φυσικοὶ φιλέσιν ἀντὶ ὄνομάζειν· ἀντὶ τεκμηρίων ὧδε ὁ Πειπτῆς ὑποτίθησι, τὰ ἐν ἀντὶ ἐπιπολάζοντα τῶν φυτῶν, Πέυκας τε δὴ, καὶ Σμιλακας, καὶ Κισσὸν τὸν μελάντερον· εἴτε ὅτι ταῦτα τῇ ψυχροτέρᾳ γῇ ἐξ ἴδιας συσάσσεις ἐπιχωριάζειν πέφυκεν· εἰ δ’ ὅτι καὶ ψυχροποιῶσιν ἀντὶ τιων χώρων, τετέσι τῆς ἐν ἀντοῖς ἐπικρατέσσις ψυχρᾶς ποιότητος τῇ ὑπεκειμένῃ μεταδιδόσσει γῇ. Περὶ δὲ Γῆς, Ἀταρτηῆς Σμιλακος, ὅρα καὶ ἀνωτ: Στίχοι: 133. Κισσὸς δὲ, οὐ μὲν τις λευκὸς ἐσιν, εὐ οἱ κόκκοι λευκάζουσιν· ὅδε τις μέλας, γά μέλανες, η κροκέχροοι. “Ος καὶ Διονυσιακὸς ὄνομάζεται Κισσὸς· διὰ το ἀντὸν ἀρα σεφανθάδη Διόνυσον. Καὶ τρίτος δ’ ἐπὶ τέτοιος Ἐλιξ, ἀκαρπος μὲν οὗτος ὁν, ὑπόλευκος δ’ ἐκφύων κλημάτια, καὶ φύλακ μηραὶ το γανιώδη.” Στίχοι:

Difficile est : piceae tantum , taxique nocentes
Interdum , aut ederae pandunt vestigia nigrae.

His animadversis , terram multo ante memento

260. Excoquere , et magnos scrobibus concidere montes ,
Ante supinatas Aquiloni ostendere glebas ,
Quam laetum infodias vitis genus. Optima putri
Arva solo : id venti curant , gelidaeque pruinae ,
Et labefacta movens robustus jugera fossor.
265. At si quos haud ulla viros vigilantia fugit ;
Ante locum similem exquirunt , ubi prima paretur
Arboribus seges , et quo mox digesta feratur ;
Mutatam ignorent subito ne semina matrem.
Quin etiam coeli regionem in cortice signant :
270. Ut , quo quaeque modo steterit , qua parte calores
Austrinos tulerit , quae terga obverterit axi ,
Restituant. Adeo in teneris consuescere multum est.
Collibus , an plano melius sit ponere vitem ,
Quaere prius. Si pinguis agros metabere campi ,
275. Densa sere : in denso non segnior ubere Bacchus.
Sin , tumulis acclive solum collesque supinos ,
Indulge ordinibus : nec secius omnis in unguem
Arboribus positis secto via limite quadret.
Ut saepe ingenti bello quam longa cohortes

Ex-

Στίχ: 297. Ἐξέψειν . . .) Ψύχει δηλονότι καὶ θερμότητι ἐναλλάξ ἔξαλλοισν. Τὸ γὰρ τινὲς γῆς πύθειν , φέδεν ἄλλ’ ἡ μανοτέραν ἐσὶ καὶ χαυνοτέραν ταῖς ἐς βάθος ὁργαῖς καὶ ἀναμοχλέουσσι παρασκευάζειν , ὡς ἀριστα Θεόφραστος . (Βιβλ: I'. περὶ „Φυτ. Αἰτ:) Ἐπειδὴ δὲ ὑπόκειται τινὲς γῆς ἔνικμόν τε δεῦ καὶ ἐνδιότον ἐναὶ ταῖς βίσαις , διπλαῖς εὐμάκεσσι· καὶ παχέσαι , καὶ ιχυραὶ γίνωνται· διὰ ταῦτα δὲς , τουσὶε γύρες προσρύττειν ἐκ πολῶν· μάλιστα δὲ ἐνιαὶ τῷ πρότερον ἔτει· διπλαὶς καὶ γῆς οὐλιαθῆς καὶ χειμαδῆς ἐκατέραν τινὲς ὥραν· ἀμφω γὰρ ταῦτα ποιεῖ μαγνῶ , καὶ χαύνια. Τέτο δὲ διπλαὶς προσρύζειν τὰν γύρων Φησὶν , ὅτι τῷ πρότερον ἔτει· ὅμοιας καὶ Πλίνιος παρανέντα , (Βιβλ: II', Κεφ: I A'.) τοστῷ πρότερον διδάσκων χριῶν προσρύσαιν , ὧδε τὰς γύρες (εἰ διωτὸν) λεχεποιεῖθαι pingui caespite obducantur. Ἐπάγει δὲ καὶ Μάγωνας πρὸ ἐνιαυτῷ κελεύοντα , παραπλησίως Θεόφραστῷ „ώς ἂν καὶ οὐλιον καὶ ὅμερες συμπίωσι. Τὰ δέτοι οργύματα καὶ τὰς βόθρες , οὓς ὁ ποιητὴς ὡδε Isobes ὄνομάζει , Γύρες Θεόφραστος ἐκάλει· καὶ γὰρ τὸ γυρῶσα , βόθρουν ἐσὶν ὄρυξα , ἐν ᾧ ἀν τὸ Φυτὸν κατατεθεῖν· παρὰ τὸ γύρον οἷον ποιεῖν ἐν τῷ περιφραστεῖν , ὡς ὁ Βαρπῖνος ἐν Λέξ.

Στίχ: 305. Οἱ πέδουν ἐνράμενοι παρπλήσιον . . .) Διὸ Θεόφραστος (περὶ Φυτ. Ισ. Βιβλ: B'. Κεφ: Z'.) Δεῖ , Φησὶ , τὰ Φυτὰ λαμβάνειν ἐξ ὅμοιας γῆς , εἰς λῶ μέλαις τὸ Φυτόνειν , ἡ δὲ χείρονος. Οἱ καὶ Πλίνιος ἐνδιάσκεν αὐταῖς λέξεσι (Φυτ. Ισορ. Βιβλ: IZ', Κεφ: I A'.) in similem transferri terram , aut meliorem oportet.

Στίχ: 309. Οἱ δὲ τις καὶ κλίμας δὴ τὸ Πόλε . . .) Καὶ τόδε ἄρα ἐκ Θεόφραστος δῆλος ἐσὶν αληφέναι Ουργίλιος , τῷ παρεγγυῶντος (εἰ τῷ B'. Βιβλ: τῶν περὶ Φυτ. Ισορ.

Πλὴν ἡ πέρι ποιητεῦκαι, ἀταρτηραὶ Σμίλανές τε,
Ἡὲ μέλαις Κιασὸς, λένοισιν τῷδε ἵχνια δοῖεν.

295.

Τοῖς δὰν νόον προσέχειν· ἀντὰρ γάινα πρὸγε πάντων
Ἐπεψειν· μεγάλοις δὲ γύρως βλνοῖς ἐπορύσσειν.

Βώλας τε σορέειν πρὸς Βορρᾶν ὑπτιόωντας,

Πρὸν δὴ ἡμερίδος γένος εὐφρονος ἐνιφυτεῦσαι.

Ἄριστη μὲν ἔασιν ἄρχρα τῶν πύθετ' ὅδας·

Οὐδας ἀτὰρ τοῖον γε καθίσαται, εὗτ' ἀν αἴταις,

Καὶ κρυεραῖς πάχναις προκέοιτο, ἐπάκεν ὁρύκτης

Ἴψι καὶ ἐμμενέως κινύσσει πλέθρα ὄχλοσσας.

Τοῖς δὲ Γηπονήι μελέδημα διαμπερές ἔιν,

Οἱ πεῖδον ἐνράμενοι παρπλήσιον, ἐνθάδε πρῶτον

Φυτα λιῶ κομέσσιν, ἐτοίμως ὡς ἀποκεῖθαι,

Δένδρεα ἄττα δέοι πάλιν ἄλλῃ αὐτῇ Φυτεῦσαι·

Ὀροῦ εἰώ τροφὸν, αἴκε παλίμφυτα, καὶν' ἐπιγυνοῖεν.

Οἱ δὲ τοῖς καὶ κλίμα δὴ τὸ πόλου φλοιῷ ἐπιγράφειν

Φράξενθ', ὥσε Φυτοῖς θέσεως τῆς πρὸν μεταδόναμι·

Οφοῦ Νότια τ' ἀλέω, Βορέαστε ρίγιον ἀθμα

Αὐτὸν θε τετλάμη, ὅθεν ἔτλη δέγμενα πρόσθεν.

Τῶς μέγα σωτελέει προεθίζειν ἐξ ἀταλῶν περ.

Τῶη δὲ ισοπέδοιο ἀράρης, ἢ κατ' ὁρέας,

Εὐ πρότερον φράξευ, εἰ λώιον οἰνάδα θέσθαι.

Κ' ἦρα πιαλέω χώρια εἰς ἀμπελον ἄλλα,

Πυκνὰ φυτευέμεν, ὡς λιπαρὸν θρέψαμι κατὰ ὅδαρ.

Οὐτι, καὶ εἰ λασίων, νωθῆς ἐνὶ πίονι Βάκχος.

300.

305.

310.

315.

*Hv

„Ισορ.) Γιθέναι Πιῶν θέσιν ὅμοιως, λῶ περ ἐχον ἔνια Πιῶν δένδρων, Πιὰ πρὸς Βορρᾶν ἢ τὰ πρὸς Εω, ἢ τὰ πρὸς Μεσημβρινά. Καὶ ἐν Βιβλίῳ δὲ Γ'. Πιῶν περὶ Αιτ.) τὰς θέσεις, λέγοντος, Πιῶν φυτευομένων Πιῶν ἀποδίδασι, καὶ οὐ Προσβοραὶ Νότια, ἢ πρὸς Εω, ἢ Δυσμάς, ὡς ἐπὶ τῶν δένδρων ἐχει. Βλάσμενοι τηρεῖν ὅτι μάλιστα, ἢ μιδέν τῆς φύσεως Πιῶν εἰωθότων μετακινεῖν, ἢ ὅτι ἐν φασίως ἐνεγκόντων μεταβολή. Απλὰ τὴν μὲν Πιῶν λόγω Πιῶν ιδίᾳ ἐκάπετε Πιῶν μεταφύτευμένων θέσεως, πρὸς τὸ Πιῶν ὄυρανθε κλίμα, λῶ εἰχε πρότερον, ὅθεν ἐληφθη. Οἱ δὲ Ιοι Πλίνιος (ἐν Πιῶν Φυτ. Ισορ. Βιβλ: ΙΖ', Κεφ: Α'.) μὴ πάντα πολλὸν Πιῶν ἐν μέρες ἀκριβογίαν ιαύτιων ποιεῖθαι δοκῶν, πρὸς ὅλα φυτῶν εῖδη μᾶλλον αὐτὸς βούλεται αφορεῖν ('Αιτ: Κεφ: Β'.) Καὶ τὸν μὲν ἡμέτερον (Φησί) ποιητὶ τὸν πρὸς δυσμὰς ἀμπελοφυτεύειν· εἶναι δὲ οὐδὲ (προστιθησί) τὸς τὸν δύσιν πρὸς τῆς ἀνατολῆς αἰχθμένης· τὸς δὲ πλείους τὸν πρὸς ηλιον μεσθρανθντα. Αυτὸς γεριλῶ μιδέν περὶ τέττα ἐμπεδον ἐχειν ἐντέλεθαι. Δεῖν δὲ μᾶλλον ἐπὶ τὸν τέττα ἐδάφες φύσιν, τὸν πᾶσαν τρέπειν επιμέλειαν, καὶ τὸν τῆς χώρας διασκοπεῖν ἰδιότητα, καὶ τὸν ἐκασταχόσε τρόπον τοῦ ὄυρανθε. Παραπλησίως δὲ καὶ τῷ Γ'. Κεφ: τέττα Βιβλίος: Εισὶν οἱ (Φησί) Πιῶν ὄυρανθεν ιπέκειν Πιῶν γῇ ἀναγκάζεσθαι· ὡς Πιὰ μὲν ἐν ξηροῖς φυτεύσμενα, πρὸς έως βλέπειν χειλῶν, ἢ πρὸς βορρᾶν· τὰ δὲ ἐν ὑγροῖς, πρὸς μεσημβρίαν. Καὶ ἐξ αὐτῶν δὲ Πιῶν ἀμπέλων λαμβάνοντες τὰς αφορμὰς τὰς μὲν πρωιμεῖς φυτεύεσθαι ἐν Πιῶν χρεῖσι, ὡς ἀν τὸ κερός φθάσῃ προλαβεῖσα τὸ πέπανοις· τὰς δὲ (ἢ τὰς λοπὰς δὲ ὁπάρας) δοσαὶ πρὸς τὰς δρόσους ἀποκεφύκασι πρὸς Ανατολαῖς· οὐδὲ αὐτίκα ἐκμάσῃ ὁ ηλιος. Οσαὶ δὲ φιλόδροσοι, ταύτας, πρὸς δυσμὰς· ἢ δὴ, καὶ πρὸς βρέξαν, οὐδὲ πλέον αὐτῶν ἀπολαύειν ἐχωσιν.

Στίχ: 313. Τῶς μέγα σωτελέει προεθίζειν ἐξ ἀταλῶν περ.) Ωσαύτως δὲ ἢ Θεόφραστος ἐγγωμάτιστε' (Βιβλ: Γ'. περὶ Φυτ. Αιτ.) Ισχυρέν γαρ, ἀστερ ἐν τοῖς ἀλλοῖς καὶ ἐν τέτταις τῷ ἔθος. Οἷον γαρ φύσις γίνεται. Καὶ (Βιβλ. Δ'.) γέγονος γαρ, οἷον φύσις τῷ ἔθος.

B. Βιβλίον Β'.

Στίχ:

K

280. Explicit legio, et campo stetit agmen aperto,
Directaeque acies, ac late fluctuat omnis
Aere residenti tellus, nec dum horrida miscent
Proelia, sed dubius mediis Mars errat in armis.
Omnia sint paribus numeris dimensa viarum :
285. Non animum modo uti pascat prospectus inanem ;
Sed quia non aliter vires dabit omnibus aequas
Terra; neque in vacuum poterunt se extendere rami.

Forsitan et scrobibus quae sint fastigia quaeras.

Ausim vel tenui vitem committere sulco.

290. Altius ac penitus terrae desigitur arbos;

Aescu-

Στίχ: 320. Κλήματα κατ' οίχα) Τοὺς δὴ Στίχους τὸνδε, ἢ ἄλλως ἀπέν
τὰς Στίχας, τὰς τῶν Ἀμπέλων Ὁρχους τε καὶ Ὁρχάτους ἢ Ἐλᾶς γλῶσσα
εἴωθε καλεῖν· εἴτε παρὰ τὸ, Ὁρχαῖς γίνεσθαι κατ' αὐτὸς ἐν τῷ Φυτέουθαι,
οἷον Ὁρύχατος Φράσαι, καὶ συγκοπῇ Ὁρχατος· εἴτ' οὖς καὶ παρὰ τὸ, Ἐρχε-
θαι δι' αὐτῶν τινας κατὰ τάξιν Φυτείαν. Λέγονται δὲ Ὁρχοι καὶ ἐπὶ ἄλλων
Φυτῶν, μάλιστα δὲ οὖς ἐπὶ τῶν Ἀμπέλων. Διὸ καὶ Θεόφραστος (Περὶ Φυτῶν:
Ἴσορ. Βιβλ.: Δ', Κεφ.: Ε'.) „Φυτέουσι δὲ ἐν τοῖς πεδίοις αὐτὰς κατ' ὅρχους.
Διὸ καὶ πόρρωθεν αὐθορώσιν Ἀμπελοις Φαίνονται. Καὶ Ἡσίοδος δὲ ὅντως ἐν
Αστιδί Ηρακλέους Στίχ: 293. καὶ: ἀνόμαζεν.

„Οἱ δὲ άντες εἰς ταλάρες ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων

„Λευκές καὶ μέλανες βότρυνες, μεγάλων ἀπὸ ὅρχων,

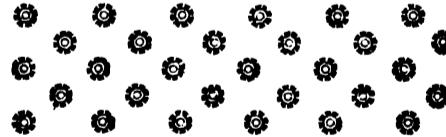
„Βριθομένων φύλλωντος καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσιν.

Καὶ Ὄμηρος δὲ, τιὼν ἀλκινότερον πολύκαρπον ἀλωιώ περιγράφων, Ὅδος: Η',
Στίχ: 127.

„Ἐνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιά παρὰ νεάτον ὅρχου,

„Παντοῖαι πεφύκασιν ἐπητεανὸν γανόωσαν

Στίχ: 321. Τῶν δέτε τετραόδευκτον:) Τῶν γὰρ Ὁρχων ἐν ἵσοις διασῆμασι παράληλον δια-
τασσομένων, εἰς πλεῖστα τετράγωνα μερίζεται ὁ Ἀμπελῶν· ὡν περ ἐφ' ὅτεστη
τῶν μεταξὺ μέσος ισάμενος, τέτταρες εἰδὸς ποδῶν ἔξεις ἐνθεῖας, δι' ὧν
διεξέλθοις. Πλίνιος δὲ αὐτὶ τῷ τετραγώνῳ, Τὸν κατὰ δόμον προκρίνει χηματισ-
μὸν (Φυτ. Ἴσορ: Βιβλ: 12'. Κεφ. ΙΑ'). Ἡν δὴ τάξιν quincuncialem καλεῖσθαι Λα-
τῖνοι (τετέσι Πεντεγκιαίαν), κατὰ χῆμα δηλονότι τῷ παρὰ αὐτοῖς πενταδικῇ
ἀριθμῷ, ὃν γράφεσσιν ἀδε V. Ἡ δὲ τάξις ἐπὶ ἀμπέλων καὶ ἄλλων Φυτείας τοιαύτῃ.

Διορίζονται δὲ πρὸς γε τῷ χήματι καὶ τὰς διασάσεις, ὡς παρὰ Κολθμέλα (Βιβλ:
Γ', Κεφ: ΙΓ'). nonnulli omneū vitem per denos pedes in quicunxem disponunt
„Ενιοὶ πᾶσαν ἀμπελον, διὰ δέκα ποδῶν εἰς πεντεγκιαν διατίθεσιν.

Στίχ: 322. Εὗτε Φάλαγξ κτο:) Ο μὲν Ὄνιργίλιος Λεγεῶνας ἔχει, ἐπερ ἵνε Σύσημα,
ὡς μὲν Σεΐδας Φησὶ, σρατιωτῶν 6000. ὡς δὲ Ἡσύχιος 6666. Ἡμῖν δὲ αὐτὶ Λε-
γεῶνος ἐτέθη, ὡς ἐλλικάτερον, τὸ τῆς Φάλαγγος ὄνομα, τῆς Μακεδονικῆς.
ἵνε

"*Ὕπερ δὲ λόφος προκαίει, καὶ βυνίδα γῆν προβέβλαται,*
καὶ μάται κατ' σίχα δὴ τότε ἐν ἀρσαντα φυτύσειν.

Τῶν δέ τε τετραόδος μέσον ἀτραπιτὸς διαλέπειν.

Εὗτε φάλαγξ μεγάλη, ὅτ' ἐν αὐνῇ δηιοτήτῃ,

Σπέρας ἔξανέλιξεν, ἄγημάτε ἔκθετον ὥξεν.

Ἄντα παρεκτετάχαντο δὲ ἕλαι· γαῖα δὲ κύκλω

Πᾶσ' ἐπικυμάνει, ἀπὸ χαλκὸς μαρμάροντος.

Οὐπω δὲ σμίνας ἔτι ἀργαλέας συνέμιξεν.

Τόφρα δὲ ἀλάται "Αρης διχογνώμων μέσος ἐν ὅπλοις.

Τῶς δὲ διῆσαν αὐφὶ φυτοῖσι μετόρχιαι ἵσα.

Οὐκέ ἐπὶ τερπωλῆ κενεῇ μόνον οὔσομένοισι,

Γαῖαι δὲ ἐπεὶ φυτάσιν μένος ἄλλως ὄντι κε δοῖη,

Ἐκ δὲ ἑῶν λαγόνων πορίσαφαι δόμοιον ἐπίσης.

Οὐ δὲ ἀνέτως σφίν ἔη ἀνὰ ἡέρα ἔρνος ἀφεῖναι.

"Η δὲ σὺ καὶ βένθος πά δίζει μόσον ὁρύσσειν;

Καὶ μεν λεπταλέη γὰρ αὐλακι ἀμπελον ἔμπησ

Πις εύσαμι. Σὺ δὲ ἄλλα μυχάτερα δένδρα φυτύσειν.

Δρυῖδε δὲ πρὸ τῶν ἄλλων Φηγὸν περ, τῆς ὅσον ὑψι

320.

325.

330.

335.

Κ 2

ΑΙΘΕ-

ωἱ οἱ μὲν ἔξ ὄπλιτῶν 120. σινεσάναι, οἱ δὲ ἔξ ὄκτακιχιλίων παρέδωκαν. "Δι-
 λῶσμένοι καὶ πᾶν σινταγμα σρατιωτικὸν φάλαγξ σιωθεν ὄνομαζεθαι.

Στίχ: 323. Σπέρας ἔξανέλιξεν . . .) Τὰς παρὰ Ουργιλίω Cohortes, Σπέρας ἀπέδω-
 κα· καὶ γὰρ ἡ Βεδύος (παρὰ Ερέκιω Στεφαν. ἐν τῷ Θητανῷ.) Τιὼ σρατηγή-
 δαι σπέραν, praetoriam cohortem ηγμιώνευσεν. Ἐν δὲ τὰς Πρεξ: τῶν Ἀποσόλ
 Κεφ: ΚΑ'. τῷ Χιλιάρχῳ τῆς Σπέρας, μετενώκεται εἰς τὸ, tribuno cohortis.

Στίχ: 'Αυτ: . . . "Αγημά τε ἔκθετον οἶξεν.) "Ουτως ἐγὼ τὸ Αγμεν τῷ ποιητῷ. "Α-
 γημα γὰρ τάγμα εἴρηται σημαίνειν ἀπόλεκτον ιππέων, καὶ ὄπλιτῶν. εἴτε ἀπὸ
 τῷ ἄγω τὸ θαυμάζω. διθεν, αγητὸν. εἴτ' οιω ἡ ἀπὸ τῷ, "Αγόμαι, παρὰ τὸ
 κινέδημα καὶ ἄγεδημα τῇ κελεύσει τῷ σρατηγῆντος· καθ' ίω δὴ σημασίαν, καὶ
 τὸ Αγμεν οἵμαι παρὰ Λατίνοις φέρεται ληφθέν. Est enim, quasi agimen, ab
 ago quare de stante exercitu proprie usurpari non potest. (Αμβρόσ. Καλεπ.
 κατὰ τιὼ Φαγολάτῳ Ἐκδ.)

Στίχ: 324. . . Παρεκτετάχαντο δὲ ἕλαι.) Αἱ παρεκτεταγμέναι ἕλαι, ὃδεν ἄλλ' ή, ὁ
 ἐν παρατάξει σρατὸς εἰσὶν· οἷον καὶ αἱ directae acies ὡδε παρὰ τῷ Ποιητῷ ε-
 ναὶ βελονται.

Στίχ: 324. Καίκεν λεπταλέη γὰρ αὐλακι κτ:) "Ως γὰρ καὶ Θεόφραστος (περὶ Φυτ:
 „Αἰτ. Βιβλ: Γ.) Τῶν μὲν βαθυρρίζων ὄντων, τῶν δὲ ἐπιπολαιορρίζων, διὰ τέτο
 , τὰς γύρες εἰκόσια περύττους τοῖς ἐπιπολαιορρίζοις.

Στίχ: 326. Δρυῶ δὲ πρὸ τῶν ἄλλων τιὼ Φηγὸν.) Δρυὸς τέτο εἴδος τὸ ἐις πλατυφύλ-
 λα, βαλανηφόρα καρπὸν φερόσης πρὸς τροφιῶν ἀνθρώποις εἰκόνα ἀχρηστον. ίω
 'Ουργιλίως aesculum, ἡ eesculum ἀποκαλεῖ, οἷον εἰπεῖν Τρελλίμον. Εἴσο γὰρ
 Λατινισὶ, τὸ παρ' ήμιν ἔδω καὶ τετρομα. "Οθεν καὶ Ελλον ἀπὸ τῷ φάγω,
 Φαγὺς τε ὀνόμασαι καὶ Φηγός. Λατίνοις δὲ Γρακιζοι, τῇ μὲν ἐννοιᾳ Aesculus,
 τῇ φωνῇ δὲ ἀμμα καὶ Fagus. (ὅραι καὶ ἀνωτ: Στίχ: 17. Καὶ Βιβλ: Α'. Σημ:
 Στίχ: 8.) Τῆς οιω Δρυὸς ταύτης τὸ βαθυρρίζον ἐνταῦθα ἡμνο ὁ Ποιητὴς πα-
 ρεισας, Ισομήκη λέγει ταύτης τῇ καρυφώσει εἴναι τιὼ δίζωσιν. Ἐν φὸ οὐδὲ πά-
 νυ πιστὰ τῷ Πλινίῳ ἐδόκει λέγειν Ουργιλίως, γράφοντι (Φυσ. Ισαρ. Βιβλ: Ισ',
 Κεφ: ΛΑ') Si Virgilio quidem creditus, eesculus quantum truncō eniinet, tan-
 tum radice descendit: Εἰ χρὴ Ουργιλίω πιστεύσαι κτ:

Στίχ:

- Aesculus in primis: quae quantum vertice ad auras
 Aethereas, tantum radice in Tartara tendit.
 Ergo non hiemes illam, non flabra, neque imbres
 Convellunt: immota manet, multosque per annos,
 295. Multa virum volvens durando secula vincit.
 Tum fortis late ramos et brachia tendens
 Huc illuc, media ipsa ingentem sustinet umbram.

- Neve tibi ad solem vergant vineta cadentem:
 Neve inter vites corylum sere: neve flagella
 300. Summa pete, aut summas defringe ex arbore plantas:

- (Tantus amor terrae) neu ferro laede retuso
 Semina: neve oleae silvestres infere truncos.
 Nam saepe incautis pastoribus excidit ignis,
 Qui furtim pingui primum sub cortice tectus,
 305. Robora comprendit, frondesque elapsus in altas
 Ingentem coelo sonitum dedit: inde secutus
 Per ramos victor perque alta cacumina regnat,
 Et totum involvit flamimis nemus, et ruit atram
 Ad coelum picea crassus caligine nubem:
 310. Praesertim si tempestas a vertice silvis
 Incubuit, glomeratque ferens incendia ventus.
 Hoc ubi; non a stirpe valent, caesaeque reverti
 Possunt, atque ima similes revirescere terra:
 Infelix superat foliis oleaster amaris.

Nes

Στίχ: 337. . . . Τάρταρα τόσον.) Τὸν ἐν βάθει χῶρον νοῦ, ἐνθα δὲ ἀπὸ τετράζουσαι
 ταὶ καὶ κατέψυκται, πέροις τις ἀν κατὰ τὸς Ποιητὰς καὶ σκοτεινὸς, ὡς οὐκ
 λιος, καὶ διὸ τέτο ψυχρός. Ἐξ οὐ καὶ τὸ σφόδρα φρίγοι, ταρταρίζειν φασοι,
 Ως γάρ Πλεύταρχος ἐν ίω περιῆγε πρώτης ψυχρός (Σελ: παρ ἔμοι 948.) „Τάρτα-
 „ρος ἔτος ὑπὸ ψυχρότητος κέκληται. Δηλοῖ δὲ καὶ Ήσίδος εἰπὼν: Τάρτα-
 „ρος ἔτοντα καὶ τὸ φρίγεντα πάλιθεδα καὶ τρέμενη, ταρταρίζειν. Επικοινωνία
 τὸν Τάρταρον οἱ Γεραμματικοὶ ἀπὸ τὴν τερψιν, ὃ ἐσὶ δαμάσω. οὐπερεστρέψαντες
 εἰσος ἔταρον, οὗτον Τάρος, καὶ κατ' ἀναδιπλωσιν, Τάρταρος· ὁτιέρε τοιούτοις
 γρόν, αὐταρτηρόν. Ἀμενον δὲ ὁ Τάρταρος, καὶ τὰ Τάρταρα (ἔσι γάρ καὶ τὰ ταρ-
 γένος Ἀνωμάλων τὸ ὄνομα) ἀπὸ τῆς ταρτάρω, παρὰ τὸ τετραράχθαντος καὶ συ-
 κεχύθατ τὰ ἐν αὐτῷ ἀπαντα.

Στίχ: 345. Μὴ δαὶ σοι οἰνόφυτα βλεπέτω δύσιν κτ:) Τέτο ἀυτὸς καὶ περὶ τῶν ἄλλων
 δενδρῶν παρηγγύα Θεόφραστος (Περὶ Φυτ. Αἰτ. Βιβλ: Γ.) Δεῖ γάρ καὶ εἴτε
 „ἐνανι (Φάσκων) καὶ προσήλιον τὸ δένδρον. Διὸ καὶ ἡ κακῶς οἱ ὄπτω εὐθυμίζοντες
 „ωσε πρὸς μεσημβρίαν βλέπειν· καθάπερ οἱ τὰς Συκᾶς, καὶ τὰς ἄκας, καὶ
 „λισα τὰς Ἐλαιάν. Τὸ μὲν τοι Παραγγελματικὸν πάνυ πολὺτε εἴτε ιθετο Πλά-
 νιος, ἀνωτέρω ἥμιν σεσημείωται. (Στίχ: 309.)

Στίχ: 346. Μηδέγε οἰνάων Κορύλως κτ:) Τὰς Κορύλως, ἀς ἐναντιὰς Λεπτοκαρύας ἐπα-
 γομεν (Σημ: Στίχ: 71.) ἐγγὺς, ἢ μεταξὺ τῶν ἀμπέλων Φυτέουεν οἱ Ποιηταί
 απαγορεύειν. Πημαντικὴ γὰρ ταύταις, ἐκείνων ἡ φίξα γίνεται. Ως καὶ Πλάνη
 σημαντική

Αιθερή γε κάμη ἀναδέδρομε, τάρταρα τόσον
ρίσας ἐγκαθίησιν ἔνερθεν, τηλόθι πόδρω.
Οὐ χαιμῶν, τούτοις ὄμβροι ἀθέσφατοι, τούτοις ρόπται,
Τιὼ δὲ ἀναστὰν οἶοι τε μένει δὲ ἀκλινῆς περιτάξα,
Διωσίσ τὸν ἀνέρων πολλὰς γενεὰς παρακυάσει.
Ἡδὲ ἀπὸ μεσατίς κορυφὴ παχέτοιο απάντη,
Εὗτ' ἀγκάσ κυκλόθεν πρέμνα βριαρὰ προβαλλόσα,
Εὔσκιόντα πέτηλα ἀνίχαι, ἔνθα καὶ ἔνθα.

Μή δάσοι οἰνόφυτα βλεπέτω δύσιν ἡλίοιο.

Μηδὲγε οἰνάν Κορύλας μεσηγὴν φυτόνει.

Μηδὲ ἄψη βλαστῶν κορυφαίων. Μηδὲ ἀπὸ ἄκρων,
Δένδρεα ἀκρεμόνων κατεάξαις ἐξαποδρύψας.

Κλῶνας ἀτάρ πυμάτας τε μολδύειν, ἐγγύθι αἴης.

(Τόσος ἔρως γάρ Ερας!) Μηδὲ ἀμβλυτόμῳ δὲ σιδήρῳ

Δηλῶν ἔρνεα μηδὲ τέως σελέχη Κοτίνοιο,

Νέσσων μοχένειν διὰ οἰνοφύτων, θαλέθοντα.

Δηθά γάρ οιοπόλοις ἀδοκῆτοις ἐκπεσε χειρὸς

Πέρι τὸ δὲ δὴ πρῶτον λιπαρῷ φλοιῷ ὑποέρπον,

Κορυὸν δέ τούτοις πρὸ φρέσει. ἐνθένδε δὲ αἴσον,

Ἴψι κρατεῖ ὅδων κορυφαῖς δὲ ἐπ' ἄκρησιν ἀνάσον,

Ἄιψι νέμος κύκλω φλοξὶν μαλεραῖς περιβάλλει.

Τῶν δὲ ἀχλὺς διοφερὴ τε παχεῖη τοῦ, εὗτ' ἀπὸ πίσης,

Ἴψι αἱρομένη πάντη πέρι αἱμφελελικταί,

Ὕν μάλιστη Πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων

Χαιμῶν ἐκπαγλος, ἵψι δὲ τε πνέωσιν ἀῆται,

Στρόμβους πυρπολέοντας ἐλίωντες κατὰ ὄλας.

Τιώνα διέρθεν ἀκέτη ἀνίχαιν ἀμπελοις οἴας,

Οὐδὲ ἐλάχι θαλέθειν. οὐδὲ δὲ τετάμης ἀπὸ γαίης.

Οὐδὲν πλιὰ Κοτίνα πετάλων περιέσεται ἀκάρπω.

340.

345.

350.

355.

360.

365.

Μήδε

σιωπαῖς (Βιβλ: ΙΖ', Κεφ: ΚΔ'). οδιτ (φάσκων) εἰς corylum. Προσοχέσθε δὲ καὶ Κορύλων κτ:

Στίχ: 347. Μή δὲ ἄψη βλαστῶν κορυφαίων κτ:) τιὼ δὲ δὴ αἵτιαν ἔοικεν ἀποθεωκένει
Θεόφραστος (Βιβλ: Γ'. περὶ Φυτ.: Αἰτ.) "Αμα γάρ ἀθρωτέρα φέρεται μᾶλλον
,,ἢ τροφὴ πρὸς τιὼ βλαστούν. Ο καὶ ἐπὶ τῶν κατακοπτομένων συμβαίνει. Ταῦ
,,γάρ παρεῖ τιὼ γιῶ δτοι μάλιστα κοπέντα, θάττουν παραγίνεται τῶν ἐν ὑψει.
,,Φανερὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τῆς αἱμπέλης φυτῶν καὶ εἴτι ἀδε τομιώ ἔηται κατὰ
,,τιὼ φυτάσσων.

Στίχ: 350. Μηδὲ ἀμβλυτόμῳ δὲ σιδήρῳ κτ:) Θεόφραστος (περὶ Φυτ. Αἰτ. Βιβλ: Ε'.)
,,Αἱ δὲ κολέστεις φεύγεσσιν δὲλας δλίγα μόνον γάρ μάλιστα τὸ τῆς αἱμπέλης φυ-
,,τὸν ἀπόλαυτα, καὶ εἴτι ἔτερον ἀπαλόν καὶ αἰδενὲς καὶ ἔυθυπορον. Ο δὲ Πλί-
,,νιος (Βιβλ: ΙΖ'. Κεφ: ΚΔ'. τοῖς αἱμπελοκόμοις ἐπεγκαλῶν, ἢ δτε (φοσιν) ὁ
,,περισκάπτων ὑβρισικῶτερον μαστίξεις ἐπληξεν. ἢ ὁ αἰσωάτως ὑπαρχοτριῶν τὰς
,,ξίζας ἐξήθρωσεν, ἢ γοιῶ τὸν καρμὸν ἐξελέπισεν. Εἰς δὲ τις καὶ σύγκοψις
,,ἢ διὰ δρεπάνω αἱμβλυτέρες ἐμποιημένη. Διὰ γάρ ταῦτα πάντας δυσκολώτερον
,,ὑφίσανται τὰ τε ψύχη καὶ τὰ καύματα· ἐμφιλοχωρεῖ γάρ ἐξωθεν τῷ τραύ-
,,ματι ἢ πᾶσα ἐπήρεια. Ο δὲ αὐτὸς (Αὐτόθι καὶ ἐν Κεφ: ΚΒ'.) Cave radices
ne fauclies. Ἄπειχε τὰ τιτρώσκεν τὰς ξίζας.,, Γίνεται γάρ ἀρα ὡς ἐυπαθέσι
οὐτοι μικρὸν τὸ ἐκ τῶν απαρχωμένη πῆμα.

Στίχ: 351. . . . Μηδὲ τέως σελέχη Κοτίνοιο.) Ο μὲν Ποιητῆς μέσον Αμπέλων κα-
Βιβλίο, Β'.

315. Nec tibi tam prudens quisquam persuadeat auctor,
Tellurem Borea rigidam spirante movere.
Rura gelu tum claudit hiems : nec semine jacto
Concretam patitur radicem affigere terrae.
Optima vinetis satio , quum vere rubenti
320. Candida venit avis longis invisa colubris :
Prima vel autumni sub frigora , quum rapidus sol
Nondum hiemem contingit equis , jam praeterit aestas.
Ver adeo frondi nemorum , ver utile silvis :
Vere tument terrae , et genitalia semina poscunt.
325. Tum pater omnipotens fecundis imbribus Aether
Conjugis in gremium laetae descendit , et omnes ,
Magnus alit , magno commixtus corpore , foetus.
Avia tum resonant avibus virgulta canoris ,
Et Venerem certis repetunt armenta diebus :
330. Parturit almus ager , Zephyrique tepentibus auris
Laxant arva sinus : superat tener omnibus humor :
Inque novos soles audent se gramina tuto
Credere : nec metuit surgentes pampinus Austros ,
Aut aëtum coelo magnis Aquilonibus imbre :
335. Sed trudit gemmas , et frondes explicat omnes.
Non alias prima crescentis origine mundi
Illuxisse dies , aliumve habuisse tenorem
Crediderim : ver illud erat , ver magnus agebat

O — bis.

A horizontal decorative element consisting of three stylized floral or star-shaped motifs, each with five petals, arranged in a row.

ταφυτεύειν Ἀγρελαίας, ἀπαγορέυειν. Θεόφραστος δὲ (Βιβλ: Γ'. περὶ Φυτ. **Αυτ:**) καν τοῖς ἐξ ἄλλων δένδρων συμφύτοις χωρίοις, καὶ Συκιῶ, ἢ Ἐλαίαν, διαστήτης πυρπολήσεως κίνδυνον. Ο μέντοι Πλίνιος παρέι τινα πρόφασιν τῆς ἐποχῆς τοῦ πυρὸς, ητις αὖ ἐνδέχοιτο συμβιῶσαι, ζημιάς, ἐπιφέρειν καὶ τινα ἔτερα, μεταξὺ τῶν Ἀμπέλων Φυτεύειν ἥκιστα δεῖ, ὡς καὶ διὰ τῶν ἀποφράντων καταβλάπτοντα. Οἶον δὴ Πώλου Ράφανον εἰπεῖν (Ράφανον δὲ λέγεται Πώλος Κράμε **Σω.**) καὶ τινα Δάφνιω. (Βιβλ: ΙΖ'. Κεφ: ΚΔ'.) ἔνθα δὴ καὶ Δαλεκάμπιος παρασημεῖται: ὅτι τινα μὲν Ράφανον, ὡς Νιτρώδει τῷ χυμῷ τρεφομένῳ· τίσσει δὲ Δάφνιω, ὡς πικρίζοντι. Ἀμφοτερῷ γάρ τω δηθέντε χυμῷ ταῖς ἀμπέλοις επισημαίνονται.

Στίχ: 'Αυτ: "Οτ' ἀργινόεις ἐπάνεστι κτ:) 'Ο 'Αργινόεις "Ορνις περὶ οὐδὲ,
οὐ Πελαργὸς ἐσι. Τὸ δὲ Πελαργὸς ἐσι τὸ πλῆρες, παρὰ τὸ Πελὸν, τὸ
μέλαν, καὶ τὸ Ἀργὸν οὐ τὸ λόκον. "Οτι τέτω τὰ μὲν τῶν πλερῶν ἐσι λεπτὰ,
τὰ δὲ μελάντερα 'Ορνις, ταναοῖς "Οφεοῖς μεγ' απέχθης, ὡς καὶ Θη-
ρῶν, καὶ σιτέμενος. Διὸ καὶ διὰ τιμῆς ἥγετο, αἱ τῶν ὄφεων ἐξολοθρευτικὸς·
ώσε καὶ θανάτῳ παρὰ Θετλαλοῖς υπόδικον εἶναι τὸν ἀποκτείνατα Πελαργοῦ,
ωσει καὶ Ἀγδοφόγον. (Πλίν. ἐν τῇ Φυσ. Ἰσρ. Βιβλ: Ι: Κεφ : ΚΙ':).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

- Μήδε σὺ τῷ πείθο, καὶ μητιέτη περ ἔοντι,
Γάιώ κρυμαλέω, βορᾶ ἐπαέντος ὄχλοσιν.
Τῆμος ἐπὲι σφηκταὶ ἀγρὸς πᾶς πηγάσι πάγχυ.
Σπέρματα δὲ τῇ φέρει, φίλας περ ἔκας καθιέντα.
Ἐξαὶ δὲ ἐνθενέχσα φυταῖ αὐτελεῶνος,
Ἡρὶ ἐν ἀνθεμόεντι, ὅτ’ ἀργινόαις ἐπάνεισιν,
Οἱ ταναοῖς ὄφεσιν μέγ’ ἀπεχθῆσι πταται ὄρνις.
Ἡτ τ’ ἐν ἀρχομένῳ μετοπώρῳ ψύχεσι πρώτοις.
Ευτε δὰ ωχετο μὲν θέρος, ἥελις δὲ ἀκάμαντος
Ἴπποι, χαιμερίης ἔαστ’ ἔπω ἐγγύθι ὥρης.
Ἡροὶ σκιεροῖς νέμεσιν φίλοιν· ἥροι ὑλησι βαθείαις.
Ἡροὶ χθῶν σφειγάσσα, γονῆς γλυκιὰ ὄμερον ἵχει.
Τῆμος παγκρατέων δὲ αὐθὴρ πληρόμενος ὄμβρος,
Ἡς κόλπας ἀλόχοιο ἐῦφρονος ἦδυ κάτεισι.
Τὼ δὲ ἀμφω μεγάλω μεγάλῃ φιλότητι μιγέντε,
Τίκτετον ὡδὲ ἄμα πάντα. καὶ ἀς τρέφετον τε γενέθλας.
Τῆμος καὶ ἀτραπιτοῦ δοσοι δὴ καίντ’ ἀπὸ θάμνοι.
Ἡχίεντες ἔασιν ὑπ’ ἐυκελάδων πετεηνῶν.
Καὶ ἀγέλαι, ἀφροδίτη τελέσιν ἐν ἥμασι τακτοῖς.
Ἄγρος τ’ ὡδίνει ζείδωρος ἀτὰρ Ζεφύροιο
Αὔρα, ἀρχράων λαγόνας λιαράῃ λαγαρᾶσι.
Πάσιν δαψιλέως τε τέρῳ χυμὸς ἐμπλεονάζει.
Κανοῖς δὲ ἥελίοισι χλόῃ θαρρόσσα προκύπτει.
Οὐδὲ τῇ δειμαίνει Νότον οἴναρα, μὴ ἄρα πνεύσῃ.
Ἡ κραυπνὸν Βορέω, δὲς ἀθέσφατον ὄμβρον ἀγείρῃ.
Οφθαλμὸς δὲ φύει τε, πέτηλά τε πάντα προβάλλει.
Τοιὰ δὲ μοι δοκέει, ὅτε δὴ φύσις ἥρχετ’ αἰεῖειν,

L 2

"Ημα-

370.

375.

380.

385.

390.

Στίχ: 374. Ἡτ τ’ ἐν ἀρχομένῳ μετοπώρῳ κτ:) Τοιγαροῦ περὶ Μιῶα Ὀκτώβριον,
ἢ καὶ τῷ Νοεμβρίῳ ὑπεσιόντος.

Στίχ: 377. Ἡροὶ σκιεροῖς νέμεσιν φίλοιν.) „Τοῦ γαρ Ἡροὶ αποχρῆ πολὴ λίαν υγρός
της, πρὸς τὸ διατηρεῖν, ἔως ἔτι μένει τὸ δάκρυον . . . ὁμοιωτάτη γαρ η ὥρα,
καὶ μάλιστα γόνυμος, υγράτις δέσπαι καὶ θερμή. (Θεόφρ. Βιβλ: Λ': περὶ Φυτ:
Αἰτ.)

Στίχ: 378. Ἡροὶ χθῶν σφειγάσσα.) Ἐνεαρίζει πως ἐνταῦθα καὶ ἐνεπιτέρπεται τῇ
ὥρᾳ δὲ Ποιητῆς, συμπανηγυρίζων τῇ φύσει καὶ συμφαιδεωμένος. Τεθρύληια
δὲ ἄπλως τὰ περὶ τῶν μεταξὺ ὄυρων τε καὶ γῆς ἐρώτων, παρὰ τε Ἐυριπίδη
ἐν Οἰδίποδι.

„Ἐρεψ μὲν ὄμβρων γαῖα. κτ:

Καὶ παρ’ Αἰχύλῳ πεποιημένος ἐν Δαναοῖσιν.

„Ἐρεψ μὲν αγνὸς δρακονὸς τρῶσα καὶ θάνατος. κτ:

Στίχ: 389. Κανοῖς δὲ Ἑλίοισι.) Σωσιανεάρει γαρ ἀπαντα τῇ ὥρᾳ καὶ πως σωσι
νακασινίζεται. Ο Ποιητῆς δὲ, καὶ αἰθησιν οἷον χαριζόμενος τῇ φυτικῇ ὄντιώσει,
ἢ τε Χλόη, Φοῖ, θαρρόσσα προκύπτει, καὶ εὖτε τὰ, οἴναρα δειμαίνει δέ τε Βορ-
έαν, δέ τε Νότον. καὶ γαρ εἴς γε τότε τῷ χειμῶνος, εὖτε ἐκείνη προ-
έναι κατενάρει, καὶ ταῦτα ἐσέμανεν.

Στίχ: 393. . . . Ὅτε δὴ φύσις ἥρχε τ’ αἰεῖεν.) Ὄνιργίλιος ἐνταῦθα τῆς ἐκείνων
προσίσσεται δόξης, οἵπερ ἔαρος διατείνονται τιλ τῶν ὄλων δημιουργίας γενέθλαι,
ἢ δια-

- Orbis, et hibernis parcebant flatibus Euri:
 340. Quum primum lucem pecudes haufere, virumque
 Ferrea progenies duris caput extulit arvis,
 Immissaeque ferae silvis, et sidera coelo.
 Nec res hunc tenerae possent perferre laborem,
 Si non tanta quies iret frigusque caloremque
 345. Inter, et exciperet coeli indulgentia terras.

Quod supereft, quaecumque premes virgulta per agros.
 Sparge fimo pingui, et multa memor occule terra:
 Aut lapidem bibulum, aut squalentes, infode conchas.
 Inter enim labentur aquae, tenuisque subibit
 350. Halitus, atque animos tollent sata. jamque reperti,
 Qui saxo super, atque ingentis pondere testae
 Urgerent: hoc effusos munimen ad imbres:
 Hoc, ubi hiulca siti findit Canis aestifer arva.
 Seminibus positis, supereft deducere terram

Sac*plus*

* * *

τὴ διακόσμησιν· τετέσι κατὰ τιλὸν Ἰσημερίαν τιλὸν Ἐαρινὸν, ὅτε τὸ τῆς Κρήτης μέσον ἐπιβαίνειν ἥλιος λέγεται· ἡς δίπλα δόξης ὑπῆρχεν, οἵτε πλέιστοι τῶν τέρων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν παρ᾽ Ἐβραίοις Ραββίοις οἱ δοκιμάτερες, καὶ ὕσερον δὲ Χρονολόγων συχνοί. Καὶ μὲν δὴ καὶ Ἐθνη ὅλαι, Ἀραβες, Σύροι, σαρικτοί: ὡς εἴγε καὶ τίνες Μετοπώρες τιλὸν Κοσμογονίαν ὑπελήφασι κατηρτίζουσι, ἀλλὰ τῶν Πειραιῶν ἔμπης ὄδεις οὐδέποτέτι τοιότον ἀφῆται δοξάζων. Εκ τῆς τῶν χαρίτων ὥρας οἱ πάντες ἔχονται.

Στίχ: 398. Καὶ γαῖς γενέθλη Ἀνέρων δὲ σιδήρεον, εἰ τηνικαῦτα τὸ πρῶτον περιτον τὸ χρύσεον γένος; Νῦν γάρ δὴ γένος ἐσὶ σιδήρεον: καθ' Ἡσιόδον εἰπεῖν. (Ἐργ. καὶ Ἡμ: Στίχ: 174.) Τὸ γέ τηλοσίπονον τέτο ταλαπέριον μάλιστα, ὃ γητεῖς πελόμεθα τὰ νῦν. Τῷ ἔντι δὲ, ὡς κατ' αἷς διά τὸ πόλασσαντος, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις προσῆλθε μακαρίστα τῇ σενδαίμων ἦν· ἀλλὰ γάρ ταῦτα, μόνη σαφῶς ή καθ' ημᾶς ἐκδιδάσκει μυστικώγια· ή δὲ τοι δύραθεν σοφία, βραχὺτι καὶ ἀμυδὸν ἐξεικάσαι ἔχει, τῷ λόγῳ ἀγομένη τῷ ἐκ τῆς φύσεως. Σεσημεώδων παρ' ἄλλοις ἀναγνώσκειν αὐτὶς Φερτίνα Τερρα οὐχὶ τιλὸν σιδηράν σημάνει γενεάν ἀλλὰ τιλὸν Γενεάν.

Στίχ: 399. Φηρσίν δὲ ὄλαχ μὲν κόσμηθεν, καὶ πόλος ἀντρεις.) Εἰ πρῶτον μὲν ἔρων γένος σιδήρεοι προκύψαν εἰκασίαν ἀπίληπτην· ἐπειτα δὲ, τοῖς μὲν θηρίοις μέρει κοσμηθῆ τὰ δευτερά, τὰ δὲ οὐράνια τοῖς Ἀρεοῖς ταγαρεῖσι καὶ Ουραγίλιοις ὁδεῖς τῆς προσελιώτες Ἀρκάδας εἰσάγων φαίνεται.

Στίχ: 404 . . . Κέπιξα λιπαρῆ ἐπιπάσσεν.) Ἡ γάρ κόπερος, μανοῦ τιλὸν διαθερμάνει, διὸ ὡν ἀμφοτέρων ή ἐνθαλασία, ὡς καὶ Θεοφραστος ἐφηγείων καὶ Γ': περὶ Φυτ: Λίτ. Πλάτινος δὲ (Βιβλ: ΙΗ': Κεφ: ΚΓ':) Τεττὶ δὲ μόνον αὐτοῦ τηλοτοπίας (Φησίν) εἰ μὴ ἐν προδιακεκοπεισμένῳ χωρίῳ, σπέρεθει μὴ δεῖν. Περιεισι δὲ διὸ ἐλεῖ τῆς Κεφαλαίας πραγματευόμενος τὰ περὶ τῆς διακοπρίσεως. Περιθάπερ αὐτὸς καὶ ἐν τῷ προλαβόντι (Βιβλ: ΙΖ': Κεφ: Θ':). "Ενθα Καγέαν διέξειται τὸν παρέθη Ελληνος Βασιλεύοντα, τὸ τῆς ἀγράς κοπρίζειν προστείται· ἐνεργήτεναι· Ήεσκλιῶν δὲ τῆς Ἰταλίας ἐκδιδάξει· τῆς καὶ Μερκυρίου (Κόπερον-τας) ἀλλως τὸν Φαίνεις ἐπὶ τῷ εἰρημένῳ εὐρήμαστι, τιμᾶς θεοτέρεσσις γεραίρεταις. Τῷ ἔντι δὲ, ὡς τι θεῖον τὸ χρῆμα τοῖς γε πάλαι τετίμητο διὰ τιλὸν ζεῦθεν ὠφέλειαν· διὸ καὶ τὸ τῆς Ορφέος ἐν ὑμνοις ὔδετο:

"Ζες"

”Ηματα πρῶτοι έιναι ἐπιλάμψαντ', οὕτε ἄρ' ἄλλως.
 ”Ηρ γὰρ ἔκεινο έιναι. ”Ηρ ὁνρανὸς ἀσετος ἥγε.
 Καὶ καθ' ἑάς ἵχον πνοιας χιουώδεας Εὔροι,
 Θρέμματ' ἐπεὶ πρῶτον, γρυκερὸν Φάος ὄψεσιν εἶδον.
 Καὶ γάης γενέθλη Ἀνέρων δὲ σιδήρεος ὠπτο.
 Φηρσὶν δὲ υλαὶ μὲν κόσμηθεν, καὶ πόλος ἄτροις.
 ’Ον γὰρ ἀν αἰτάλλοντα τετλαύη νεῖα τ' ἔοντα
 Πάντα Φύσει, ἦν μὴ ψύχει ἐωκέκρατο θέρμη
 Ἐμμελέως. καὶ ἦν μὴ χθόνα Αἰθήρ δέκτο έύφρων.

395.

Τ' ἄλλα δὲ Φυταλιὰ ὁσάκις Φυτῆσ' ἐθελήσαις,
 Ἀγρὸν μὲν πρῶτον κόπρῳ λιπαρῇ ἐπιπάσαιν.
 Μνήσαθαι Φυτὰ δὲ ἐξ βένθος κατὰ γῆς ἐνιθάπτειν.
 ’Αμφὶ δὲ ἐπειμφορέειν Κιοσήριας, ἡὲ τε Κόγχας
 Ἀυχμηέσας, τῶν διὰ γῆθισιτο μὲν υδωρ,
 Ἀθμα δὲ λεπταλέον χωροίη, βλασὸν ἐπαλδοῦ.
 Οἱ δὲ ἄρα καὶ λᾶν, ἢ κέραμον βριθῶ ἀμφὶ ρὰ θέντο,
 Η ὄφρα λαβροσύτων τὸδὲ ἔη κάτα ἔρκινον ὄμβρων,
 Η εὗτ' ἀν θέριός γε Κύων ἀκμὰν ἐπιτέλλων,
 Δίψει χανέσσης διὰ στύγει χισμάδ' ἀράρης.
 Σπέρματ' ἐπεὶ ταύτη δὲ βέβληται, γιῶ ἄρα λοιπὸν

400.

405.

410.

Πρὸς

„Ζεῦ Κύδισε, μέγισε θεῶν, αὐλιμμέναι κόπρῳ.
 „Οσητε μηλίη, ὅσητε ἵππων, ὅσητε ἡμίόνων.
 „Ιν' ἐντεῦθεν ἴματ, (Ναζίαν. εἰς τὸν Α': Γῶν Στηλιτστικῶν) δειχθῆ, τὸ ζω-
 γόνον τῷ Θεῷ καὶ φερέσσιον.

Στίχ: 409. Οἱ δὲ ἄρα καὶ λᾶν, ἢ μέγας ὄσρεκον . . .) Ὁδὲ δὲ καὶ Θεόφραστος (Βιβλ: Γ': Κεφ: Η': περὶ Φυτ. Αἰτ.) „, ὅπως καὶ τῶν υδάτων τῷ χειμῶνος ἀπολασύνωι, καὶ τῷ θέρετρος καταψύχωνται· (δεῖ γὰρ δὴ πρὸς ἀμφοτέρους Ιασοῦς παρεσκευάθαι.) Διὰ τοῦτο ὑποβάλλεται κάτω λιθός, ὅπως συρροὴ γίγνηται. Τῷ υδάτοις, καὶ θέρετροι καταψύχωσι τὰς φίδιας· οἱ δὲ κληματίδας ὑποτιθέασιν. Οἱ δὲ κέραμοι συγκατορύπτουσιν υδάτοις. Όυδὲ ἄλλως δὲ περὶ τούτου καὶ Πλίνιος ὑπέθετο (περὶ Φυτ. Ις: Βιβλ: ΙΖ': Κεφ: ΙΑ':) Τῷ βόρειῳ θέρετροι λιθῷ συσχέννυθαι· εἰ δὲ μὴ παρεῖ, κάμαξιν Ἰτεῖαις· καὶ δὲ μὴ δὲ αὐταῖς, Φρυγάνοις, ὡς ἐπὶ ὑψεσιν ἡμίποδος νήεθαι. Οἱ δὲ λιθοί μᾶλλον αἰρεῖν· ταὶ σρογγύλες καθυποβάλλεθαι, τὼν τὸν χυμὸν μηδαμῶς σωμάχουται, αλλὰ διαπέμπονται . . . Τὸ δὲ ψάμμον ὑποσρωνύειν, μέσως ἐν ἐκατέροις τοῖς ἄκροις ἀν γνωματίσσοιτο.

Στίχ: 411. . . . Θέριος γε Κύων . . . (Ο Θέρετρος ἀνατέλλων ἀσρῶος Κύων, ὃς καὶ Σείριος καελεῖται, παρὰ τὸ Σείρω, ἢ Σειραίνω· τὸ αὐάνων καὶ ξηραίνω· η παρὰ τὸ ζεῦν, Ζείριος καὶ Σείριος. Κατὰ γὰρ τὴν τῷ Αἰσέρος τάττεται ἐπιτελίῳ, υπερβολῆτις καυσωνος γίγεται, τὰ καλύμμενα Κιωνοκύματα. Εἴναι δὲ τὸν Κύωνα, οἱ μὲν Ωρίωνος μεμιθύσκασιν, οἱ δὲ Ηριώνης, οἱ δὲ τῆς Ἰσιδος, οἱ δὲ Κεφαλής, καὶ κατητερηθῆθαι. Εἴναι δὲ διττόν. Τὸν μὲν γὰρ Μείζονα, Αἰσερισμὸν ὄντα ἐξ Αἰσέρων ὀκτωκαΐδενα συγκροτέμενον, καὶ ὡσεὶ πεντήκοντα ἡμέραις πέρο τῆς Μετωπωροῦς Ἰσημερίας, παρεστηρέμενον ἐπιτέλλειν κοσμικῶς. (Ορα Βιβλ: Α': Σημ: Στίχ: 73.) Τὸν δὲ Ἐλασσονα. Ος παρὰ μὲν Λατίνοις Canicula (Κιωνάριον) Παρεῖται δὲ Ελληνοι Προκύων καλεῖται. Διὸ καὶ ἀγώνυμον, ἢ ἀκατονέματον παρὰ Ρωμαίοις τὸδὲ τὸ Αἰσρον ἐρημη Πλίνιος· (Βιβλ: ΙΗ': Κεφ: ΚΗ') Quod sidus apud Romanos non habet nomen, nisi Caniculam hanc velimus intelligi; hoc est, minorem Canem. „Οπερ Ἀισρον παρὰ Ρωμαίοις οὐκ ἔχει ὄνομα. Εἰ μὴ Κιωνάριον τῆτο ἐθέλοιμεν νοεῖθαι· οὐτοὶ Κιωναὶ ἐλάδονα.

Βιβλίον Β'.

M

Στίχ:

355. Saepius ad capita, et duros jactare bidentes :
 Aut presso exercere solum sub vomere, et ipsa
 Flectere luctantes inter vineta juvencos.
 Tum leves calamos, et rasaæ hastilia virgæ,
 Fraxineasque aptare sudes, furcasque bicornes :
 360. Viribus enītī quarum, et contemnere ventos
 Assuecant, summasque sequi tabulata per ulmos.
 Ac, dum prima novis adolescit frondibus aetas
 Parcendum teneris : et dum se laetus ad auras
 Palmes agit, laxis per purum immissus habenis,
 365. Ipsa acies nondum falcis tentanda, sed uncis
 Carpendae manibus frondes, interque legendaæ.
 Inde ubi jam validis amplexæ stirpibus ulmos
 Exierint, tum stringe comas, tum brachia tonde.
 Ante reformidant ferrum : tum denique dura
 370. Exerce imperia, et ramos compesce fluentes.
 Texendaæ sepes etiam, et pecus omne tenendum :
 Praecipue dum frons tenera imprudensque laborum :
 Cui, super indignas hiemes soleisque potentem,
 Silvestres uri assidue capraeaque sequaces

Στίχ: 419. Τοῖς ὄφεις ἐρειδόμενα κτ:) Όυ γάρ αὖ διώστο (ἢ αὐτέλος), φέρεται το
 „κλήματα, καὶ τινὲς βλάσησιν. ἢ ψάχοις, μὴ εχθρατὸν ὑπερέσσεν. (Θεόφ: Βέλ: Β': Περὶ Φυτ. Αἰτ.).

Στίχ: 420. Λν δὲ ἐρέφοιεν ἀκραῖς πτελέαις κτ:) Καὶ γάρ καὶ τινὲς Ἐλικα δικαίων
 „χάριν ἔχειν, ὅπως ἐνθὺς αὐτίληψις γίνηται, καὶ οἷον δεσμὸς. (Θεόφ: Βέλ: Αἰτ:)

Στίχ: 422. . . . Τερενάσων ἔτι . . . (Απαν δὲ Φυτὸν, οἵταν ἐκβλαστῇ, τὸ πρῶτον
 „ρίζωνθιών, μηδὲν καὶ βντα τῶν αὖτας καθάπερ ἐπὶ τῶν αὐτέλων. (Θεόφ: Βέλ: Γ': περὶ Φυτ. Αἰτ:) Διὸ καὶ παρὰ Πλινίῳ (Βέλ: ΙΖ': Κεφ: ΚΔ':) Εἰσι
 „οἱ αὐταγορεύεντες, τῶν προσεχάσις ἐφεξῆς ἐνιαυτῷ, ἐξ οὗ ἡ αὐτέλος μετεγνωσθείσης
 „κταὶ ἀπτεθάψαι αὐτῆς μηδὲ χειῶν φασὶ πρὸ μηῶν ἔκσοι, δρεπάνη
 „πένεθα.

Στίχ: 423. Καὶ δὲ ἐλιξ . . . αὐγαλλομένηπερ. (Ουτω δὴ Ουιργιλίος, τινὲς
 τῆς αὐτέλης κινήσας μὲν δὲ, αὐτομάτω δὲ αὐγαλλομένη ἐν αὐγαλλομένης ψυχαρεφήσιαι,
 Dum se laetus ad auras palmes agit. Καθάπερ οὖτε καὶ πρὸ Ουιργιλίου Θέρακες
 τοις Εἰδυλ: Α': Στίχ: 31.

„Καρπῷ ἐλιξ εἰλεῖται αὐγαλλομένα κροκόεντι.

Οὐ δέ δὲ θαυμάζειν, εἰ αὐθησιν οἷον τινὰ τοῖς Φυτοῖς προσῆνταν, τινὲς
 ποίησιν, ποδὰ τοι ψεύδεθαι καὶ τερατολογεῖν ἐπιτρεπόσης τῆς τῷ οἱ πελεῖς θεασι.
 Οπεγέ καὶ οἱ τὰ Γεωργικὰ περὶ τῷ λόγῳ υποτιθέμειοι, τῷ λόγῳ τρισσόντων
 αὖτις ἐχρησαντο, τὰ τῶν ζώων παθήματα ἐπὶ τὰ Φυτὰ μεταθέντες, τῷ στοιχεῖον
 στοιχεῖον, ἐμφυτεύσαντες. Καὶ γάρτοι καὶ ζῶ ἐπον αὐτὰς, καὶ θνητοῖς
 καὶ χαίρειν, καὶ οὖν αὐτάδα. καὶ λιπάνη δὲ τῷ πλεονασμῷ τῷ σέστατος, καὶ
 τῷ βοσκήματα, καταπικινόμενα, καὶ λιμῷ τῆκεθα καταχναγόμενα, καὶ
 καὶ μὲν δὲ καὶ γοστον αὐτὰ παντοῖως. Τυφλεθάψαι γάρ, καὶ ψωριάς, καὶ
 χλωᾶς, καὶ δὲ καὶ ποδαλγεῖν, καὶ αὐλάς αὐθεραλγεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ τοις
 παθάνεθαι. (Μετιθ. Πλιν. Φυτ. Ισρ. Βέλ: ΙΖ': Κεφ: ΚΔ'.) Καὶ τὸν ξενίσι
 δὲ Σημεωτῶ Δαλεκάμπιον, τὸν τῷ Συγγραφεῖ αὐτῷ, πῃ μὲν infeliciter, εἰς το
 μὲν λασίνον σονται: Πῃ δὲ ιαρτε, ἐκφράζεντι ἐπιμεμφόμενον.

Στίχ:

Ποσὶ δέσμις Φορέειν, θαμὰ ἐμμοχθύντα δικέλλη.
 Ή υπὸ κάμπυλόεντι ἀρότρῳ σύδαις ὄχλευειν,
 Πόρτακας οἰνοφύτοις ἀγκάμπτοντ', δτὶ γ' ἐκόντας.
 Εἴτα κειγέ δόνακάς τε, ξυσὰ τ' ἀκόντια φάεδων,
 Κάκι Μελίνης κάμακας, δικρόκης σάλικας τ' ἀραρίσκειν,
 Τοῖς ὅφρ' ἐρειδόμενοι μὴ οἶναι τρέσοιεν αἴγτας,
 Αν δὲ ἐρέφοιεν ἀκρας πτελέας ὑπερώια ὑψη.
 Εἰσόκε δὲ οἰνάρτιδες νεαροῖσι τεθῆλασι Φύλλοις,
 Ως δὲ τερενάσσων ἔτι φείδεθ' ἀρτιπάγων τε.
 Κ' ἦν δὲ ἐλιξ πάντη ἀνὰ ηέρ' ἀγαλλομένη πέρ,
 Κάρτ' ἐνασελγάνοι φυτῆρος ἀνέτοις σφριγάσσα,
 Οὐδὲν τῶν δρεπάνοισι κολχέμεν, ἀλλὰ ἐπιεικῶς
 Οὐναρα τῆσδε δρέπειν, χερὶ πρηγέῃ ἐπιλίγδω.
 Ήμις ἐπαλδίσκος ἐλίκεοιν ἀράμπελος ἵψι,
 Δοάρηται πτελέης φαδίκων, πρατερῶς τε ἔχητα.
 Τήμος τῶν δὲ κόμης μάρπτειν, τήμος δὲ κλαδεύειν.
 Ποὺν γάρ δεῖδε σίδηρον ἀφειδέα τῇ τότε δὲ ἔσαι
 Χαρὸς ἐπιβάλλειν, ηδὲ ὁργῶντας κλῶνας ἐπίχειν.
 Καὶ φριγκάς δὲ πλέκειν, καὶ θρέμματα πάντ' ἀπερύκειν.
 Εὗτε μαλισ οὔης φυλλὰς φαδαλήπερ ἔσσα,
 Αρτιθαλίς πέλετ', δτὶ δεπω ταλαπέριος ἔσκε.
 Τῇ γάρ παρά σαλόεν δὴ χειμα τε, ηέλιον τε

415.

420.

425.

430.

435.

Μ 2

Ζαφλε-

Στίχ: 426. Οὐναρά τῆς δὲ δρέπειν χειρὶ πηγέῃ ἐπιλίγδω.) Οὐιργύλιος ἔχει . . .
 Uncis carpendae manibus frondes . . . τέτο δὲ ἐσὶ, τὸ, Συγκαμπτιμένοις τοῖς
 τῶν χειρῶν δακτύλοις, τὰ φύλλα δρέπεδαι δεῖν. Προσέθετο δὲ οἱ Ποικτῆς, καὶ
 τοῦ: interque legenda. "Ο δηλοῖ, μὴ κατὰ τὸ τυχὸν ἀποδρέπεδαι, ἐκλέγεοδαι
 δὲ ἐν τοῖς φύλλοις χειρῶι τὰ περιττά. "Ωςε ἀντὶ τῆς Ἐπιλίγδω: διὸν τὸ ἐπι-
 πολῆς, καὶ ἐλαφρῶς περιαιρέν τὰ πλεονάζοντα, ἀπεδάκαμεν· καλῶς ἴσως ἂν
 ἔχειν, εἴπερ ἔξι, προσθῶμε τὸ, Ἐπιλίγδω· οἷον εἰπεῖν Ἐπιλέκτως. 'Αλλ' εἰ-
 φάδιον τὰ ἐμμετρεῖα διέμμετρων, ἐν ἐτέροις γε φωνῇ ἐξιλαύνοντας, τὸν ιοῦ τῆς
 περιτοτύπου κατὰ τὸ ἀκρίνεις διασώζειν. "Ο δὲ ἀνήκει πρὸς τὸ Γεωργικὸν πα-
 ειγγυτλμα, καὶ τέτο παρὰ Θεοφράστη, καθὰ καὶ τὸ ἀλλα, ὃ ημέτερος ἔχει
 λαβὼν: φθάσας γάρ κακένος εἰρήκει (Βιβλ: Γ': περὶ Φυτ. Λίτ. Οτι τὰ Ιοι-
 , αὐτα (ητοι τῶν φύλων τὰ περιττά.) τέτων (τῶν ἀμπέλων) η ταῖς χερσὶν
 ἀφαιρεῖν. . . η τοῖς σιδήροις αἰς ἐλαφρότατα.

Στίχ: 427. Ήμις ἐπαλδίσκος ἐλίκεοιν . . .) Τοιαῦτα πλεῖστα καὶ Πλίνιος. (Φυτ.
 Ισορ. Βιβλ: ΙΖ', Κεφ: ΚΒ'). Καὶ πρόγε τέτων Θεόφραστος, (Βιβλ: Γ'. περὶ Φυτ.
 , Λίτ.) ὑποτίθεις ὅτι τῶν ἀμπέλων τελέων ἥδη ψόδην, πρώτον μὲν καὶ μέγιστον
 , τίνοι τῶν κλάσιν . . . δούτερον δὲ, καὶ τρίτον τίνα τέτω παραπλήσιον, τῶν
 βλαεσολογίαν. Καὶ γάρ κανταῦθα εἰδέναι τὰ ποῖα συμφέρει καταλιπεῖν, καὶ
 , τὰ ποῖα ἀφαιρεῖν, καὶ πρὸς τὰς ἐτέρες καρπάς, καὶ πρὸς τῶν ὅλων
 , φύσιν.

Στίχ: 430. . . . ἀφειδέα δὴ τότε ἐνέσαι,) Οὐιργύλιος: tum denique dura exerce
 imperia . . . ἀπειμιτσατο δὲ τῶν φράστην καὶ Πλίνιος (ἐνθ: αὐτῷ: Viti im-
 perare: (τῆς ἀμπέλου κυριεύειν, η διωτεύειν ἐπ' αὐτῆς.) προσθεῖς ὅτι προπετεῖς
 τέτογε, ante crassitudinem pollicarem. Πλίν' η ἰσοπαχής αὐτίχειρι γένηται.
 Τὸ δὲ οἱ Ισοβίτης ἀμβρόγις, ὁστερή ἥμετις, ἀφειδέν τότε τῆς ἀμπέλου, καὶ
 απικατεῖρον αὐτῶν μετιέναι, ἐξιλαύνειν Ταλινι.

... Allor tu puoi

Duramente trattarle

Στίχοι

375. Illudunt; pascuntur oves, avidaeque juvencae.
Frigora nec tantum cana concreta pruina,
Aut gravis incumbens scopulis arentibus aestas,
Quantnm illi nocuere greges, durius venenum
Dentis, et ad morto signata in stirpe cicatrix.
380. Non aliam ob culpam Baccho caper omnibus aris
Caeditur, et veteres ineunt proscenia ludi:
Praemiaque ingentes pagos et compita circum
Theseidae posuere: atque inter pocula laeti
Mollibus in pratis unctos saliere per utres.
385. Nec non Ausonii, Troja gens missa, coloni
Versibus incomitis ludunt, risuque soluto;
Oraque corticibus sumunt horrenda cavatis:
Et te, Bacche, vocant per carmina laeta, tibique
Oscilla ex alta suspendunt mollia pinu.
390. Hinc omnis largo pubescit vinea foetu:
Complentur vallesqne cavae saltusque profundi,
Et quocumque Deus circum caput egit honestum.
Ergo rite suum Baccho dicemus honorem
Carminibus patriis, lancesque et liba feremus;
395. Et ductus cornu stabit sacer hircus ad aram,
Pinguaque in verubus torrebitus extra columnis.

Est

Στίχ: 436. . . Αγριοι Ταῦροι.) Εἰρηνταὶ δὲ ἔτοι Γῶ ποιητῇ sylvestres Uri. Εἰσὶ δὲ οἱ φάσι, τῷ Ἐρκωίδευμά, περὶ ὃν Καισαρ (ἐν σ. τῶν ὑπομνημ. τῷ ἐν Γατία πολέμει, Κεφ: Κς':) ισόρησεν. Οὓς δὴ Βεταύρες, καὶ κοινότερον Βεβάλες λαθμένες οἴδαμεν. Οὐς γε Σερβίος Γὸν ἡερσὸν Ουιργιλιακὸν Ποίημα ὑπομνημ. τῷ ζῶν, Οὔρες (ώς παρὰ τῷ Ποιητῇ) ἀπὸ τῶν ὄρέων ὄνομάζεθαι Φητίν. διεῖ τὸ κατὰ τὰ Πυξιώνα ὅρη τρέφεθαι συχνάς, τὰ τὰς Γαλλίας ἀπὸ τῶν Ιονίων διασιχούται. Άλλα γὰρ ἔοικεν ὡδὲ ὑπὸ τῷ τῶν Ουρων τάτων ὄνοματι, μεταπλάσια τῷ Βοῶν γένος καθυποβεβλῆθαι νοεῖν.

Στίχ: 441. Δηγμὸς Φαρμακτῆρος ὁδόντος . . .) Χαλεπαὶ γὰρ αἱ ἐπιβοσκήσεις, στι „σωπικάσιν ἀμα τῇ τομῇ, καὶ αὐτούσια. Θεόφρ. Βιβλ: Ε'. περὶ Φυτ. Φιτ.

Στίχ: 443. Οὐδὲ Τράγον Βάκχῳ, κτ:) Ἔνομιζετο γὰρ Τράγον θύεθαι τῷ Διονύσῳ, ως αὐτούρω πολέμιον. Άμελεστοι καὶ Εὐιώς Φέρηται Ἐπιγραφήματα, εἰ πρὸς τὸ ζῶν ἔτος ή Ἀμπελος μεμελέτηται λέγεν, αὐτὶς κατεψήσουται, „Κ' ἦν με Φάγης ἐπὶ δίδαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω

„Οατον ἐπιστέσαι τοι Τράγε θυομένω.

Στίχ: 445. Ἡπειρ Θησείδας κτ:) Ἐορτὶ γὰρ οἱ ὑπὸ Θησέως σωσικιδέντες τὰς Λικανίας, ἥγον· ἐν αὐτῷ δὲ ἥλοντο ἐπ' αἰσκοῖς Λιγύεσις εἰς τιμιῶν Αθηνῶν, νύσε. ὅθεν αἰσκωλιάζειν κυρίως τὸ ἐπὶ αἰσκῶν ἥλεθαι ἔνεκας τῷ τῷ ποιεῖν· ἐν μέσω γὰρ Θεάτρῳ ἐτίθεντο αἰσκῶν πεφυσημένες, καὶ αἰλητικάνεται, εἰς δὲ ἐναλλόμενοι ἐνωλιθεύοντο, καθάπερ Εὐβελος Φησί.

„Καὶ πρὸς γε τῷ αἰσκὸν εἰς μέσον καταθέντες,
„Εισάλλεθε καὶ καγχάζετε ἐπὶ τοῖς καταβέθεσιν.

„Ἐπὶ δὲ τῆς Διονύσῳ Έορτῆς, καὶ αἰσκὸν σὺν πληρεῦτες, ἐνὶ ποδὶ τῷ τῷ δῶν· καὶ ὁ πηδήσας ἀθλον ἔχε τὸν οἶνον. Άλλως τε καὶ αἰσκωλιάζειν τὸ Ιστεῖον, θάμα ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενον: ή σερβάμενον κατὰ Φυσιν. (παρὰ Βαρινών Στίχ:

Ζαφλεγέ' ἐυμενέως ἐνυπρίεστ' ἄγριοι ταῦροι,
Αἴγες τ' ἵελοι, οὐδὲ σύες τε, βοροὶ δὲ τε πόρται.
Ψύχεια δὲ τόσον, ητο τε κέδας ἀργήεσσα πάχιη,
Οὐδὲ ἄχρι βάθες θέρμη χωρεῖ διὰ πέτρης,

"Οών πώεα τῶδε λάπται, καὶ κρατεροῖο
Δηρυμὸς Φαρμακτῆρος ὁδόντος, τῷ καὶ σπιθεῖ,
Οὐλᾶν λευγαλέων κεχάλεπται σίγμασι πρέμνα.
Οὐδὲ Τράγον Βάκχῳ βωμοῖς ἀλιτήματος ἄλλος,
Πᾶσι νόμος φέξειν, αὐτὰ τε προσκιώπια παίζειν.

"Ηπερ Θησείδαι πέρι ἀμφοδα, ἀμφὶ τε Δήμας
Ἐγρουα τάξαν· πρὸς δὲ ἐπι καὶ γέρας ἀγλαὰ θέντο,
Τῆμος ὅτε ἀρ δεπάεσιν ἐύφρονα θυμὸν ἔχοντες,
Εἰν απαλοῖς λειμῶσι γελοῖς ἀσκώλια ἥγον.

Καὶ γένος Ἀυσονίων δὲ ὡσαύτως, τῶν απὸ Τροίης,
Ἡδὺ γεγωνίσκυσιν, ἐπεοι γελῶσι τὸ ἀκόμψοις.
Ἐν τε δὲ ἀρ ἐκπάγλοις Φλοιῶν γε προσώπασι κοῖλων,
Βάκχες Σὲ κλητίσσιν ἀσιδαῖς γηθοσύνοισιν.

Ἐκ δὲ τὸ ἀναρτῶσιν Πίτυος τεροπνὰς φὺς ἀώρας.
Ἐντοῦθεν σαφυλῆσι μέγα βούθεσιν ἀλωαῖ.

Πλέα δὲ ἄγκεα κοῖλα πέλαι, βῆσσαί τε βαθεῖαι,
Οἶκεν ἀρ ἐυμενέως Θεὸς ὡπα παλὸν γέ επινεῦσε.

Τοιγάρο τοι Πατρίοις Δίονυσον αἰτομενούσιοις.

Διονύσῳ θύσομεν, λοιβάς τε σπείτομεν ἢ δᾶ.
Στήξα δὲ ἐκ κεράτων ἀχθεῖς βωμὸς Τράγος ἄντια.
Σπλάγχνα περιφραδέως δὲ ὀπτήσομεν, ηδὲ τε μηρὸς
Δημῶ πιαλέες, καρυηροῖς ἀμφὶ ὀβελοῖσιν.

440.

445.

450.

455.

460.

Αυτὰρ

Στίχ: 449. Καὶ γένος Ἀυσονίων κτ.:) Ἀναφέρει ἐνταῦθα ὁ Ποιητὴς καὶ τὰ παῖς Ἰταλοῖς τοῖς ἀπὸ Τροίας ἀποίκοις, ἀνάστατα πάλαι τελεῖδαι Διονύσιος, ἢ Bacchalia, ἢ Liberalia ἐκάλια· σπερ ἐσὶ Βακχεῖα, ἢ Βακχεύματα εἰπεῖν. Ο γαρ αὐτὸς Λατῖcis Bacchus, καὶ ιber ἐκαλεῖτο, διὸ λιγαῖσιν ἐν ταῖς εἰς τὸ Α. Βιβλίον Σημεώσεσιν εἰςηταὶ Στίχ: Ἀυτ.: μετὰ Στίχ. 7.) Ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς Βακχαναλίοις, πρόσωπά τινα ἐκ Φλοιῶν πεποιημένα, αὐτῷ τε καὶ ἐκπαγλασ τῇ μαρφάσσοις ἐνυποδιῆτες, καὶ κραυγαῖς ἀτάκτοις, οἷας αἱ τῶν μεθυόντων ἐμβοῶτες, πολλὰ πρὸς γέλωτα ἡ ἐποίειν, καὶ ἐλεγον, τὸν Βακχέβακχον ἀδοίτες.

Στίχ: 453 . . . Τερπνὰς φὰ Λιώρας· i. Λιώρα, καὶ δὴ καὶ Εώρας μιατοις λιγ τῶν Ἀθλίγοις τελεμάνων Εορτῶν, Εύδεκτοις καλεμένη· λιγ οἱ μὲν ἐπὶ Τιμαλέως Τυράννου θύειν Φεστίν· οἱ δὲ ἐπὶ Ήρεγόνι Αλίττιδι τῇ Τε Ινάρε· οἱ δὲ ἐπὶ Κλυτωμνήρεας καὶ Αιγιάθε (οὗτω παρὰ Βαρινώ ἐν Λέξ) Εικός οιων κληθιώαι, απὸ τῆς Εωρίσεως, οἵτοι τῆς αὐτοῦ ὑψες διὰ παλαδίων ἀπηγωρημένης ἔδρας, ἐφ' ἡς καθήμενος ἀμετακίδης ἀπεκτικόντες. Καὶ λιγ ταύτηγε καὶ ἡ τελετὴ Εώρα. καὶ ἡ ἐπὶ τῇ παρειᾶ τέρψις καὶ γυμνασία, καὶ τὸ Οργανον ἡ Κρεμαθρα, ὑφ' ἐνὶ καὶ Τῷ αὐτῷ ὄνοματι διασημανόμενα. Εφέρετο δὲ καὶ ιδιον ἀσματος ἐπὶ ταῖς Λιώραις ἐπαδόμενον, Θεοδώρα Ποιητας Καλοφωνίς, Αλίττις παρετὸ τὴν Ήρεγόνης Αλιω θετολογεῖδαι διὰ τὴν Αυραλος· (παρὰ Ιγλ. Πολυδόκη. Ονοματ. Βιβλ: Δ. Τιμή. 55.)

Στίχ: 454 Εντοῦθεν κτ.:) Τοῦ Βάκχου διῆθεν σκεπιλασματομένης, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δῶρα ἐπιδιαψιλούμενα.

Στίχ: 461. . . . Καρυηροῖς ἀμφὶ ὀβελοῖσιν·) Τοῖς ἐκ Καρίας δικασθή, ἢ Λεπτοκαρύας, ἢ Καρύλης πλάνοις. Καὶ γαρ τοι, ex corylo, τὸ Ουισγρίλις ἐνταῦθα Colurnis, Μιν-Εθλίω ἀρέσκει παρείγειν. Γινεται γαρ corylus, corulus, καὶ μεταθέσεις δὲ καὶ ἐπενθέσει τῷ σοιχέου η, colurnus, δη τοι Σερβίς βελεστα. Ο δὲ Φῆτας colunta, φησι, hastula, ex cornu arbore facta. Η δὲ cornus ισιν η Κεσνέα.

Βιβλίοι, Β'.

N

Στίχ:

Est etiam ille labor curandis vitibus alter,
Cui nunquam exhausti satis est: namque omne quotannis
Terque quaterque solum scindendum, glebaque versis
400. Aeternum frangenda bidentibus: omne levandum
Flonde nemus; redit agricolis labor actus in orbem;
Atque in se sua per vestigia volvitur annus,
Et jam olim seras posuit quum vinea frondes,
Frigidus et silvis Aquilo decussit honorem;
405. Jam tum acer curas venientem extendit in annum
Rusticus, et curvo Saturni dente reliquit
Persequitur vitem attondens, fingitque putando.

Primus humum fodito, primus devecta cremato
Sarmenta, et vallos primus sub recta referto:
410. Postremus metito, bis vitibus ingruit umbra:
Bis segetem densis obducunt sentibus herbae.
Durus uterque labor. Laudato ingentia rura:
Exiguum colito nec non etiam aspera rusci
Vimina per silvam, & ripis fluvialis arundo
415. Caeditur, incultique exercet cura salicti.
Jam vinetae vites: jam falcem arbusta reponunt:
Jam canit extremos effoetus vinitor antes.
Sollicitanda tamen tellus pulvisque movendus.
Et jam maturis metuendus Juppiter uvis.

420. Contra, non ulla est oleis cultura: neque illae
Procurvam exspectat falcem, rastrosque tenaces;
Quum semel haeserunt arvis, auraisque tulerunt.
Ipsa satis tellus, quum dente recluditur unco,

Surface

Three small, stylized floral or star-shaped decorative elements arranged horizontally across the page.

Στίχ: 472 . . . Χεῖται δὲ Κρόνιο ὁδόντι·) Τῷ Δρεπάνῳ δηλούστι, η τῇ Ἀμτελαφ-
γικῇ ἀξη, οὐδὲ ὁ Κρόνος ἐν εἰκόσι γεφέται χειρὶ κατέχων· διὸ ης ἀμέλεται
φυσικον αποθεεῖται, καὶ ἀπερ ἀυτὸς γεννᾷ, ἀυτὸς, καὶ ἔξαπόλισσιν, σιν κα-
τεθίων ἀυτά. Διὸ καὶ ὁδόντι παρέκκασε τῷ Δρεπάνῳ ὁ Ποιητής, τὸν μετα-
ύπαιντιζόμενος, καὶ ὃν ὁ Κρόνος θοήιών εαυτῷ καὶ βορὰν ποιεῖται τὰ τέλεστα
τὰ ἴδια.

Στιχ: 479. Ἀγρὸν ἀρέ τε ἐυρυπέδον τ' αἰνεῖν, βασὶν δὲ ἀτιτάλλειν·) Καλῶς δέ τοι ἔξεσθαι
Στέφανος (ἐν Γῶ Θησαύ. Λέξει, αἰνεῖν Γὰρ τὸ Ήσιοδείς ἔπεις ἐπιγιγνώσκειν μηδενὶ,
μηδονι, τὰς ἐν Ἑργ. καὶ Ήμ. Στιχ: 64.

Στίχ: 480. . . . Κιωσσάτιοι Δύγοι) Φυτάριον ἐσὶν αἰκαθῶδες τε καὶ χὺν ἡ Κιωσσάτος· Δύγος δὲ ὁ απαλώτερος ὃν ἐκφύει κλάδος· παρὰ τὸ λαγκάριον

Αυτὰρ ἐπ' ὄνοφύτων θεραπέη έργα καὶ ἄλλα
λέπται, ὡν διδίως ὅτοι ποτὲ τέρμα ἔσται.
Τοῖς τε γὰρ, η τετράκις πατ' ἕτος δέον δός ὁχλένει,
Εἴτα δὲ νωλεμέως σκαπάναισιν θώλακα δίσειν.

465.

Ἐκ δὲ τε πλιγατίδων ἀποσιρεῖν οἶναρα πάντα.

Ἐργα τὰ γηποιέεστ σγκύκλια ἐκπεριήκει,

Αὐ περιπλομέτεο ἐνιαυτὸν ἵχνεσιν οἰσιν.

Ἀμπελος ὁψὲ πέτηλα ἐπεὶ δὲ κε φυλλοροήσῃ,

Βόσρυχα καιριμένη ἀγλαὸν πνοιῆσι βορέηρις,

Τῆμος πρὸς γέπιόντα ἔνον μελεδῶν' ἐπιτάνει

Οτραλέως Ἀγρότης. Χρῆται δὲ Κρόνοιο ὁδόντι

Καμπαλέω, οἶνας τε καθάρισιν, εῦτε κλαδόβων.

Πρῶτος γιῶ σκάπτειν πρῶτος δὲ τε φρύγανα αὔθαιν

Ξυμφερτὰ πρῶτος δ' οἶκοι χάρακας παταθέθει.

Ἐχάτιος δὲ τρυγάν. Διὸς πλιγατά φυλλουμανεῖ δὲ.

Εἰνὶ δ' ἀκάνθαις καὶ βοτάνησι ξυμπινήγεται δις.

Αμφότερον μόχθος χαλεπός τε μάλ, ἀργαλέος τε.

Ἀγρὸν ἄρ' ἐνυρυπέδον τ' ἐνεῖν, βαιὸν δ' αἴτιτάλλειν.

Πρὸς δὲ κινοεστάτιοι λύγοι δεξιτερεῖς πατὰ ὑλιῶ

Σὺ τε λεγέθων καὶ πάλαιοι ποταμῶν παρὰ ὁχθαῖς,

Κ' Ἰτέαι, ὡν ἀλέγχοσι γεωμόροι 871 γε μᾶν.

Ἄλλα γάρ ἐνυραλέως μήδας λάχε πλιγατά πάντη.

Ηδη δ' ἀρπιω ὥδ' ἀποθέθει. Φθάς δ' ἐπὶ ὄρχης

Ἐχατίς, ἀδειν αἰνεβάλλεται ἀμπελοφύτωρ.

Πλιὼ ἔτι δει βώλον σροφέειν, οἶας τε κονίζειν.

Δέδειν καὶ βοτρύεσι Διὸς μένος, αἴκε πεπανθειν.

Ἐμπαλιν δ' τοισῆς δει θεραπέης:

Οὐκ ἔμπης δρεπάνης ἐπιταμπέος, 8δὲ τε μαρδός

Χρεῶ ταῖς κερατεροῖο, ἐπιὼ ἔχοιτο ἀράρης,

Ρικαθέσαι σέπαξ, ἐς δ' ηέρα θαλλὸν ἀνηκαν.

Τυνεος οἰγομένη γάμη καμπτῷ γάρ δόδοντις:

470.

N 2

Αλις

Ἐδομαί ξυμαρῶς, πτοι διασείεδαι καὶ στέφεθαι. Τὸ μέντοι Ρυζεύς, οἱ, ἀπειρ
αδε Ουργίλιος καὶ χρηται, καὶ Μυροὶ η ἀγρία, η Χαμαιμυροίη, καὶ Οξυμυροίη
τη ιεριλεωτακ, δ' ησ οι παλαιοὶ τὰς φραγμάς σωιζων. Καὶ τὰ ἐνταῦθα δ'
ἐφεξῆς λεγόμενα· οἱ τε λύγοι, καὶ οἱ κάλαμοι, καὶ αἱ Ιτέαι πάντη χείσιμοι
τοῖς αμπελοκόμοις γίνεται, πρὸς τὸ περιδεν τὰς αμπέλας, η περιφράστειν αὐτάς.

Στίχ: 484 . . . Φθάς δ' ἐπὶ ὄρχης . . . ἔχατίς.) Τὰς ἔχατας δηλ: τῶν Ἀμπελώνων σιχας· διπερ ἔτι, πέρας ηδη τοῖς περὶ τὰς αμπέλας ἔργοις, ἐπιθεῖς δ'

Αμπελοκόμος· οτ:

Στίχ: 486. . . . Βώλον σροφέειν, οἶας τε κονίζειν.) Διὰ τῆς τῶν βώλων σροφῆς οὐκ
ἀναμοχλεύσεως κονίσαλον ὑπε, είρειν. Ούτω καὶ Θεόφραστος (Βιβλ: Β'. περὶ
, Φυτ. Ισορ.) τιὼ δὲ "Αμπελον διαφασι, η ὑποκονίζειν η δλως απτεδαι
περικάζεταις τὰς ζότρυος· αλλ' εἴπερ, δταν υπομελαιδη. (Καὶ ἐν τῷ Γ. δὲ
Βιβλίῳ περὶ Λιτ. Φυτ.) Τιὼ δὲ υποκονίσιν, ή μὲν ἐν Τοῖς πρώτοις καιροῖς, διαν
αρχωντακ περικάζειν οἱ ζότρυες, μη ἐστιν ἀχρις δ πεπανθῶσιν, ορθῶς ἔχει.
Ο δὲ Πλίνιος, η τιὼ χρείαν προσιθησι τῆς υποκονίσεως· τὸν γάρ διὰ σκαπά-

νης φησι, διεγερόμενον κονίσαλον; Contra fôles nebulaeque prodelle: κατὰ τό

τῶν Ηλίων καὶ τῶν ὄμιχλῶν συμβάλλεθαι. (Βιβλ: ΙΖ', Κεφ: ΚΒ').

Στίχ: 489. . . . Οὐδέτε Μαρδόν, ἔργαλεον ἔτι σιδηροῦ· Βωλοκόπος. Λ.

ξριοτ;

Sufficit humorem, et gravidas cum vomere, fruges,

425. Hoc pingue et placitam paci nutritor olivam.
Poma quoque, ut primum truncos sensere valentes,
Et vires habuere suas: ad sidera raptim
Vi propria nituntur, opisque haud indiga nostrae.

Nec minus interea fœtu nemus omne gravescit;

430. Sanguineisque inculta rubent aviaria baccis.
Tondentur cytisi, taedas silva alta ministrat,
Pascunturque ignes nocturni, et lumina fundunt.
Et dubitant homines ferere, atque impendere curam
Quid majora sequar? salices, humilesque genistae,
435. Aut illae pecori frondem, aut pastoribus umbram
Sufficiunt, sepemque satis, et pabula melli.
Et juvat undantem buxo spectare Cytorum,
Naryciaeque picis lucos: juvat arva videre,
Non rastris hominum, non ulli obnoxia curae.
440. Ipsae Caucaso steriles in vertice silvae;

Quas

A horizontal decorative element consisting of three stylized, symmetrical floral or star-shaped motifs arranged in a row, centered horizontally.

σριον, Σύσιον. "Οργασεν όδόντας ἔχον, δι' οὐ ή βῶλος ἐπιελκομένης εἰς μηρά
διαθέραυνται. (Ορας Τὸ εὖ τῷ Α'. Βιβλ: Σημειωθέν, ἐν Στίχ: 99.)

Στίχ: 494. Τώς ἐστι φιλέπειωσ.) Καὶ γὰρ Σύμβολον εἰρώνης ἐλήφθη κάρφος, ἢ κλάδος ἔλαιας.

Στίχ: 502. Κύτιος) Εἶδος Θάμνυς ἐν πεδίοις τε καὶ δρυμοῖς Φυομένῳ· Ἀιγὶ δὲ,
καὶ Προβάτοις, κτ: καὶ δὴ καὶ Μελισσαῖς εἰς νομίῳ ἥδισῃ· Ὁθεν Θεόκριτος Εἰ-
δυλλ: Ι'. **Στίχ:** 30.

„Α πάξ τον κύτισον, ο λυκος ταν πλύγα σιωκες.
 Ο δέ τε Θεοκρίτες Σχολαστής, τὸν Κύτισον, Φησὶ, υεμόμενοι αἱ Ἀγρες, γά-
 „λακτος πλάθθειν. Ὁπερ ἐπιβεβαιώτα την Πλίνιος, (ΒΙΔΛ: ΙΙ'. ΚΕΦ: ΚΔ').)
 ενθα καὶ πλέοντας τὰς ἔξ αὐτῷ τε φυτὲ χρήσεις διέξεισι καὶ ὀφελείας· Τὸν
 δέ Κύτισον Ἡσύχιος, καὶ ἔξ αὐτῷ δὲ καὶ Βαρινός, σιωμάζει, Λερίφυλλον.

Στιχ: 'Αυτ. . . . Αἱ δὲ φὰ δᾶδες,) Λαμβάνονται δὲ αἱ δᾶδες αὐτὸ τῆς Πένκης μάλισσα. Τὸ γὰρ ἐξ αὐτῆς ξύλου ἐνέζαπτον ἔν, πλευσιαν αἵρετι τινὶ φλόγῳ καὶ αὐαδίδωσι. Διὸ καὶ Ἡφαιστώ τὸ δεῖρδον αἰνάκεστα, ὃς αὐτὸ τῇ, αἴθω φύματες αὐνομάθῃ λέγεται, καθαί τοι ἡ Δασίς τε καὶ, Δασ αὐτὸ τῇ δαίω· ἐκάτερα δὲ σκηναὶ μάνια τὸ καίσιον. Οὐχ ἄμα δὲ καρποφορεῖσιν αἱ Πενκαὶ καὶ δαέδοφορεῖσι· καρποφορεῖσι μὲν γὰρ ἐνθὺς νέαται, δαέδοφορεῖσι δὲ ὑσερεν πολλῷ πρεσβύτερες γενέμεναι, as Φοισι Θεέφραστος. (Περὶ Φυτ. Ιστρ. Βιβλ: Θ'. Κεφ: Β'). ὃς δὴ κακάνεο προσιδηπος, (Βιβλ: Δ'. Κεφ: ΙΓ'). „μηδὲν πάχει τινὶ πένκιλη δαδεργυγή, μέγιστη αἰλιὰ τοι δαέδοκοπεμένη σώζεθαι. (περὶ Φυτ. Αιτ. Βιβλ: Ε'. Κεφ. ΚΓ').

Στίχ: 505. Πῶς ειδὴ γηπονίης κτ.:) Παρείσακτόν τινες τὸ δέ τὸ ἔπος ὑπενέησαν, παρὰ τὸ μηδαμῶς ἐν χαιρογράφοις τοῖς Κώδιξιν ἐμφέρεθαι· ὡς Σεσημείωται Φελβίω τε Ορσίνω ἐν ταῖς παραθέσεσι, ηὐτὸν τῷ Ἰησείτῃ Ἀμβρόγῳ· ὃς τις μέντοι αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἴδιας ἐξηλεῖας ἀποδεῖται οὐκ ὄντινησεν, ἐν σίχοις δυσὶν Ἰταλισὶ ἔτως ἐκφεύγει.

Ed alberi piantar l'uomo trascura,

E porre in uso diligenza et arte?

Αλλὰ γαρ Ὁυιργίλιος, καὶ ἐν σ. τῆς ἀυτῆς Ἀιγαίαδος παραπλήσιν τι τῷ ἀμφιβαλλομένῳ ἐνταῦθα ἔπει, προσέγυκε. Στιχ. 851.

Et dubitamus adhuc virtutem extendere factis?

Στήχ:

"Αλι; Ἐλαύησιν καρπὸς τε χυμὸς τε παρέξει.
Τὰς δὲ φιλείρωος τρέφεται λιπαρὴ τε Ἐλαία.
Ως δὲ ἄρδηδίως καὶ Μηλέαι αὐγλαύκαρποι,
Ἀντίκα μάθόμεναι σελέχχες σφίσιν ἐυθενέοντος;

Γαῦροι δὲ μένει απεύδοσι πρέμν' ἀναεῖραι
Τψὶ εἰς γῆρα· οὐδὲ χερῶν ἀνέρων χατέσι.

Μέσφα δὲ ἄπαν ἄλσος Βρῆδον καρποῖσι κε θάλλοι,

Καὶ γένερος θιάσιοι δὲ αἴμοχροις ἀκροδρύοισιν,

Ἄγρος ἀκανθίζεις, δῆθι ὅρνεις οἰκία πῆξαν.

Κύτιος ἀνθεμόεις ἀποκέρεται. Αἱ δὲ δάδας,

Ἄδδιω πορταρέουσ' ἐϋφλέκτες δάσκιοι ὑλαι,

Ταῖς φλοῖς τρέφεται νύκτωρ, η̄ φάει χένει.

Πᾶς οὐδὲ γηπονήης ἔξει ποτ' ἀνήρ ὀλιγώρως;

Τί πλέω δὲ ἐνέποιμι; ἐπεὶ δὲ καὶ Ἰτέαι ἀνταὶ

Πλεσίκαρποι, καὶ Σπάρτοι χθαμαλοὶ περ ἔοντες,

Φορεῖ μὲν πώεαίγε ἴμερτιν τραφερῶ τε,

Ποιμέσι δὲ γῆδισιν κλισίν, σκιερῶ τὲ ἐπιδῶκαν.

Φραγμὸν τε απορίωις, εἶδαρ γλυκερὸν τε Μελίσιαρχο.

Πύρι κυματόεντα Κύτωρον, τερπνὸν ἰδέαθαι.

495.

500.

505.

510.

Καὶ

Στίχ: 507. Ὄλεσίκαρποι) Παρὰ μὲν Τῷ ἡμετέρῳ Ποιτῷ Τῷ, ὄλεσίκαρποι, καὶ κατ-
ταὶ. Λέγει γαρ ἀπλῶς Ἰτέας. Salices. ήμιν δὲ ἐπετέθη χάριν τῷ μέτρῳ, καὶ
συγγνώμη παρεχέθω, διὰ Τῷ Τῆς μετρικῆς Ερμηνείας μυχέρεσσαν. Ὄλεσίκαρπος
δὲ οὐδὲ τὰς Ἰτέας, καὶ Ὁμηρος ἐπεν Οδύσ: Κ. Στίχ: 510.

„Μακρῷ τ' Ἀιγαίοι, καὶ Ἰτέαυ ὄλεσίκαρποι.

„Ουτω δὲ προσείρωται, η̄ ὅτι τὸ ἀνθος ἀποβάλλεται αἱ Ἰτέαι. η̄ ὅτι οἱ πλ-
νοντες ἀνθος Ἰτέας ἀγονοι εἰσὶν, οἱς ἐΣχελιασῆς σεσημείωκεν οἱ Τῷ Ομήροι. Καὶ
τοι ὥχι τεδ' θτω Πλίνιος ἐξισοεῖ, (Φυσ. Ι. Βιβλ: ΚΔ', Κεφ: Θ'.) Αλλ
„ὅτι τῶν ἐξ Ἰτέας Φύλων συμπτισομένων εἴτις τὸ ἀποθλιβόμενον ἐμπίοι τὸ
„ἀκρατὲς αυτῷ τῆς λαγυνίας κολάτεται. Τούγεμιλισ σωρεχὲς τῆς τοιαύτης Φαρ-
„μακοποσίας, καὶ τιὼ τῶν ἀφροδισίων χρηστιν τέλεον αφαιρεῖται. Τιὼ οὐδὲ
προτέραν τῶν Ερμιλιων ἐγκριτέον· καὶ γαρ καὶ Θεόφραστος, (ἐν τῷ Γ'. Βιβλ:
„τῆς περὶ Φυτ. Ισορ. Κεφ: Β'. τιὼ Ἰτέαν (Φυσ.) ταχυν ἀργοκαταβάλλειν;
„πρὸ τῷ τελέως ἀδεῶα καὶ πέψα τὸν παρεπόν. Καὶ δῆ, καὶ Πλίνιος (Βιβλ:
Ισ'. Κεφ: Κ'. τῆς Φυσ. Ισ. Ocylline autem salix amittit sementem, antequam omnino
maturitatem sentiat, ob id dicta Homero: frugipenda. Ως τάχιστη η̄ Ἰτέα
„ἀποβάλλει τὸ ασέμα, πρὸ τῷ τελέως πεπάνσεως αἰδέθα. Διὸ καὶ Ὁμη-
„ρω εἴρηται, Ὄλεσίκαρπος.

Στίχ: Αυτ: Καὶ Σπάρτοι) Οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ὁδετέρως τὰς Σπάρτας:
Τὸ δὲ Φυτὸν ηδίσιον εἶναι Μελισσαί, καὶ Πλίνιος ισόρεσσε. (Φυσ. Ισορ. Βιβλ:
ΚΔ', Κεφ. ΙΚ. καὶ ΙΔ'.) Παρὰ δὲ τὰ εἰρημένα, καὶ ταῦτιν ὁ Σπάρτος τιὼ
χεισιν παρεῖχεν, ὅτι δὲ αὐτῷ καὶ τὰς αἴμπελες εἰώθεσσαν δεσμεῖν οἱ Γαλιωὶς
Φησίν ἐν Τῷ περὶ Τῆς τῶν ἀπλῶν Ιατρικ. Διωάμεως, Κεφ: Η:

Στίχ: 511. Πύξι Κυματόεντα Κύτωρον) Παφλαγυνίας μὲν πόλις ίω η̄ Κύτωρος,
ἀπὸ Κύτωρος Τῷ Φεύξει παιδὸς Τῷ κλητον λάβεσσα καὶ Τὸν Συγγραφέα Τῷν Εθνικῶν.
Ευσάθιος δὲ Ιλιαδ. Β. πόλιν μὲν εἶναι τιὺς Κύτωρον Βάλεται, διαφέρεσσαν μέντοι τῶν
Κοτυώχων, η̄ Τῷ δηθέντι Συγγραφεῖ κάμη υπετιθετο πρὸς τῷ Πόντῳ η̄ τε η̄ Αρ-
δίανης ἐν τῷ Περιπλῷ μέμνηται πάλαι μὲν υπὸ τῷ Κοτυώχων ὄνοματο, κατὰ
δὲ τὺς ΙΦ' ημῶν Φερομένης Κάδικας, υπὸ τῷ Κύτωρος, γνωριζομένη: Καίτοι
τῷ Σημειωτῷ τῷ Στεφάνῳ τεδ' ηκτα δοκοῶ, τιὼ αὐτικῶ εἴναι διατεινομένω,
τὴν ἐν τῷ Παφλαγονίᾳ πόλιν, τῷ Ποντικῷ. Καὶ Στραβῶν δὲ τιὼ Κύτωρον ἐμ-
πόριον τιθησι Σινοπέων, (Γεωγρ: Βιβλ: ΙΒ'.) Οὐιργίλιος γέ μιῶ, ὥχι πόλιν,
Βιβλίον Β'.

ο

- Quas animosi Euri assidue franguntque feruntque,
 Dant alios aliae foetus: dant utile lignum
 Navigiis pinos, domibus cedrosque cupressosque.
 Hinc radios trivere rotis, hinc tympana plaustris
445. Agricolae, et pandas ratibus posuere carinas.
 Viminibus salices fecundae frondibus ulmi:
 At myrtus validis hastilibus, et bona bello
 Cornus: ityraeos taxi torqueantur in arcus.
 Nec tiliae leves, aut torno rasile buxum,
450. Non formam accipiunt, ferroque carentur acuto.

Nec

ὄρος δὲ τὸ Κύτωρον ἐνταῦθα ἡμῖν ὃν ἐπεισάγεις· καὶ σιὰ ἀυτῷ καὶ Ὁὐδίος ἵς· τῶν Μεταμορφώσεων, Στίχ: 132. Cythoriaco de monte: Κυθωριακὲ ἀπὸ ὄρεσ· καὶ Κατεύλος, ἐπεις Δ. Cythorio in Iugo: Κυθωρίω ἐν ζυγῷ: λέγοντες, τροπῇ τῇ ψιλῇ εἰς τὸ δασύ. "Εοικεν οῶ τὰ, πρὸς τῇ κατὰ Παφλαγόνας Ποντικῷ πόλεις, Ὁρεινά, τὰς Ποιητὰς τεττάς νοεῖν, τὰ ἐκείνης ὁμωνυμεῖντα. Τοι- αῦτα δὲ εἴναι, δῆλον καὶ ἐξ ὧν Θεόφραστος (Βιβλ: Γ'. περὶ Φυτ: Ισορ.) τὰ,, Κύτωρες Φησὶ, τοιετον ὄρος, ἢ πλείστη Πύξος γίνεται. Ἐκ δὴ τέττα ἡ παροιμία σαφῶς προσῆχθη: ἡ, Πύξον εἰς Κύτωρον. Διὸ ἡ ὁ Ποιητῆς ἐνταῦθα, undantem buxo ... Cythorum: 'Ωσεις, κυμαινόμενον ή τὸ Πύξω ή τὸν Κύτωρον ('Ἄρ- σενικῶς ὄνομαζων') υπογράφει· τιὼ ἐκεῖ τῶν δένδρων αφθονίαν παραδηλῶν, τῶν παραπλησίων τοῖς θαλασσίοις κύμασι, ταῖς τῶν ἀνέμων διπλαῖς τὰς καρυ- φὰς διασπλένειν, καθορωμένων.

Στίχ: 512. Καὶ Ναρυκαῖα δὲ κτ:) 'Η δὲ Νάρυξ, ίω καὶ Ναρυκον ἐκάλεσαν (Στέφ: Βιβλ.) καὶ Ναρύκιω· ὁ δὲ Λυκόφρων ('Αλεξάνδρ. Στίχ: 1148.) καὶ Ναρύκειον ἄσι, καὶ Ναρυκάιον, Πόλις ίω Λοκρίδος, ἐξ ἡς δὴ Ναρύκη, καὶ Αἰας ίω, ὁ Λοκρῶν Βασιλευσας τῶν Οπεντίων. (ως Στέφ. Αυτ. καὶ Στράβ. Γεωγ. Βιβλ: Θ'.) Λο- κρῶν γαρ πάλαι τρία γένη ἦσθιμπτο. Οἵτε ἐν Ιταλίᾳ Ἐπιζεφύριος Λοκροί, καὶ οἱ πρὸς τῇ Λιτωλίᾳ καλύμμενοι, Οσόλαι· καὶ οἱ πρὸς τῇ Ευβοίᾳ, Ἐπικυμίδοι (οἱ Πινδάρ. Σχολιας: Εἰδ. Ια. Όλυμπ.) τετάρτη δὲ υπερον μοίρα ἀνέκυψεν ἡ τῶν Ο- πεντίων, τῶν ἀπὸ τῆς Πόλεως Οπεντος ὄνομαζομένων. ('Ορα Ευστάθ. εἰς Διο- νύσ. τὸν Περιηγ.) Ἡν οῶ Πιασοφόρα τὰ περὶ τὴν Ναρύκιων ἀλση, ἀν ἐνταῦθα μέμνηται ὁ Ποιητής. 'Οθεν καὶ Πλίνιος (Φυτ. Ισ. Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: Κ'.), η μὲν „Ασία, Φησὶ, τιὼ ίδειαν Πίσαν μάλιστα ἐγκρίνει. 'Η δὲ Ελλὰς τιὼ Πιερίδε, „Ουργυίλιος δὲ τιὼ Ναρυκαίαν.

Στίχ: 514. Τὰς τ' ἐπὶ Καυκασία κτ:) 'Ο Καυκασος τὸ ὄρος, τὸ καὶ ἀδετέρως Καυκάσιον, καὶ καθ' ἡμᾶς ὄρος λεγόμενον τῶν Κιρκάσων, αὐτονομασιῶς ἀδε δοκεῖ ληφ- θιωμα, ἀντὶ παντὸς ὄρεως· ὅτι καὶ ἐπίσημον τὸ Ὅρος, καὶ κατὰ τὸν Συγγρά- φαντα τὰ Εθνικὰ, 'Ορῶν μέγισον· ὃν αὐτὸς ἀμέλεις εἰδένει εἶχεν. Εἴναι δὲ λέγεται διτω μὲν μακρὸν, ὡς διατείνειν ἀπὸ Ευξένης πόντου πρὸς Ηλιον δύ- μενον, ἀχρι τῇ Κασπίη, ἡ Τρεκανῆ Πελάγεις, πρὸς ἀνίχοντα. Ουτω δὲ υψη- λὸν, ὡς ἐπὶ τριτημορίῃ τῆς νυκτὸς, τὸ ἀκρότατον αὐτῷ ταῖς αὐτοῖς ἡλίῳ ἀκτίοις κατασυγάγειν.

Στίχ: 517. Ναϊσὶ Πίτυς, Κέδρος δὲ δόμοις κτ:) Θεόφραστος δὲ, (Βιβλ: Ε'. περὶ Φυτ. Αἰτ.) „Ασαπῇ δὲ Φύσει Κυπαριτίος, Κέδρος, Ἐβενος, Δωτὸς, Πύξος, Ελαία, „Κότινος, Πόληη Ἐνδαδος, Αρία, Δρῦς, Καρσία Ευβοική. Τεττων δὲ χρονιστάτω „δοκεῖ τὰ Κυπαριτίους εἴναι. Ταὶ γοιῶ ἐν Εφέσῳ τῇ νεωσὶ Νεώ, τεθησαν- „ρισμένα τέτλαρας ἐκεντο γενεάς. (Καὶ μετ' εἰ πολλὰ δὲ) Οἰκοδομικὴ δὲ πολ- „λῶ πλεύσων, Ελάτη τε, καὶ Πόληη, καὶ Κέδρος. ("Ορα δὲ εἰ βέλει, καὶ τὰ Πλ- νίε, Φυτ. Ισ. Βιβλ: Ισ'. Κεφ: ΛΔ', καὶ Μ', καὶ ΜΒ').

Στίχ:

Καὶ Ναρκιᾶς δὲ, ἦτορ ἀποβλύσει ἄλσεα πίσαν.
Τερπνὸν ἀγρὸν λένοσεν, τὸς μὴ ἀρότοιο χατεῦντας.

Ταῖς τ' ἐπὶ Καυκασίᾳ σερίφαισι δειράσιν ὑλας,

Ταῖς δὴ νωλεμέως δονέσοι δυσήεροι Εὔροι.

515.

"Ἄρμενα ἄλλοις ἄλλα ἔασιν ἐπ' ἔργυμασι δῆρα.

Ναυσὶ Πίτυς, Κέδροι δὲ δόμοις ἔπι, καὶ Κυπάρισοι.

"Ἐνθεν μὲν ἥκα λέπτος ἀκτῖνας ἀγρῶται τροχοῖσιν.

"Ἐνθεν καὶ Σατίνας τέυχος ἵδε Τάρρια δίφροις.

"Ἐνθεν τεκτονέσοι Τρόπεις νηῶν ὑποκύρτας.

520.

Φυλάδα μὲν Πτελέη, Ἰτέη δὲ Λύγας προϊάλλει.

Μύρτος ἀκόντια δὲ, Κρανίη κρατερὸν δὲ τε ἔγχος.

Ο 2

Καὶ

Στίχ: 518. "Ἐνθεν μὲν κτ:) Ἐκ τῶν Δρυμῶν μοι νόει, γύμιλὸν ἐκ τῶν Κυπαρίσων καὶ τῶν Κέδρων· τὸν γὰρ ἐκ τέτων τὰς τῶν Τροχῶν Ἀκτῖνας τοῦχοσιν, ἢτοι τὰ περὶ τὸν "Αξωνα ἐπὶ τῷ "Ιτω διατένοντας ξύλα· ἀλλ' ἐπερ ἄξα, ἀπὸ τῆς Κρανίας μᾶλιστα τῶντα, cuius lignum, non alio pene, quam ad radios rotarum, utile. (Πλίν. Βιβλ: Ι 5'. Κεφ: Μ'.) Οὐδὲ τὰς Σατίνας δὲ ποιεῖσι Κεδρίνας, οἱ Κυπαριστίνας, ἢτοι τὰς Ἀμάξας, καὶ τὰ Δίφρες Τάρρια, αἱ ἐσὶ τὰ τέγη, οἵ οἱς οἱ διφρέουντες καθίσιται. Τάρριον δὲ τὸ υπεράνω τῷ δίφρες περίφρεαγμα, ὃ σκύτει διαλαμβάνειν διαθε. (Πολυδ. Όνομ. Βιβλ: Λ': Τμῆμ. 142.) Ἀλλ' ἐξ Ἐλάτης τυχὸν, καὶ τῶν τοιετῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδὲ τῶν Νηῶν τὰς Τρόπεις. Ἀλλ' ἐκ Δρυῶν, καὶ τῶν παραπλησίων.

Στίχ: 521. Φυλάδα μὲν Πτελέη) Ή γὰρ Φυλάδας ή ἐκ τῆς Πτελέης χρήσιμος ἄλλατε, τυχὸν δὲ καὶ λέξασθαι καὶ ἐγκαθευδῆσαι. Φυλάδα δὲ τῷ ίῶν Φύλων σιβάδας λέγει καὶ Απολλώνιος. (Παρὰ Βαρινῶ ἐν Λέξ:) Καὶ Φυλάδες τὰ ἐπὶ τὰς Θαλέας δὲ Ἀνάκλιντα. Φυλάδες, Πτερίδες, Πόσαι, καὶ: (Ιελ. Πολυδ. Όνομ. Βιβλ: 5': Τμῆμ: Θ'.)

Στίχ: 'Αυτ: . . . Ἰτέη δὲ Λύγας προϊάλλει.) Θεόφραστος (Ἐν Γ': τῶν περὶ Φυτ. „Ις') Πάργυδον δὲ καὶ η Ἰτέα, καὶ πολυειδῆς· η μέλαινα καλχμένη, τῷ τὸν „Φλοιὸν ἔχειν μέλαινας καὶ Φοινικὲν· η δὲ λευκὴ, τῷ λευκὸν· καλλίσ δὲ ἔχει „τὰς ἁβδός, καὶ χρησιμοτέρας εἰς τὸ πλέκειν η μέλαινα. Καὶ Βιβλ: Ε': „Ιτέα (Φησὶ) πρὸς τε τὰς Ἀστίδας, καὶ τὰς Κίσας, καὶ τὰ Κανᾶ.,, Καὶ Πλίνιος δε (ἐν Βιβλ: Ι 5': Κεφαλ: ΛΖ':) Ἰτέας εἴδη καταλέγουν ὄκτω, τὰς ἐξ αὐτῶν χρήσεις δὲ δλας τῷ Κεφαλαίος σωμάτιοι. Λύγας δὲ αὐτοὶ εἰπόντες, ως η Ἰτέα προϊάλλει, τὰς κατὰ Θεόφραστον διάβδες γοθμεν. Λύγος γὰρ τὸ τε ἴμαυτῶδες Φυτὸν, καὶ οἱ ἀπαλὸς κλάδος.

Στίχ: 522. Μύρτος ἀκόντια δὲ) Ο "Αρέλω (Φησὶ Μην.-Ελλιος (Αυτέδι Σημ: 19.) māscula: foemina enim hastis inutilis.) Οὐ γὰρ η Θήλεα. Ἀλλ' αὐτοὶ φθάσαντες ἀνωτέρω (Στίχ: 70.) ἔφημεν, δτι Πλίνιος Βιβλ: ΙΕ': Κεφ: ΚΘ':) ἐν ἄνδεσι Μύρτῳ ἐνδεκα τὸν αἱριθμὸν, αἱ καταλέγει, τῆς κατὰ τὸ ἄρρεν καὶ η δῆλος διασολῆς γόδλως ἐμνήσατο. Καὶ τέτο μὲν ἀληθὲς· Πλιών ἀλλ' αὐτὸς αὐ Πλίνιος μάρτυς ἐνι (Φυσ: Ισορ. Βιβλ: ΙΕ': Κεφ: ΚΘ'.) „τεῖς πολεμικεῖς πο- „τὲ τῶν πραγμάτων καὶ τῷ Μύρτῳ αὐτῷ συμμιγιῶν: Bellicis quoque se ge- bus inseruit; ὅπερ οὐ καὶ τροπολογήσειν ἀντις ἐκ ἀπιθάνως, ἐπισήσας οὐσων ανέκαθεν παράγιον πολέμων καὶ τὸ δῆλον ἐγένετο· εἰμὶ Δαλεκάμπτιος Φθᾶς ημῖν τῷ τροπολογίαν παρείλετο (Σημ. q. τῶν αὐτῶν ἐν τῷ δηθέντι Κεφ:) λέ- γων, δτι ἐκ Μύρτῳ ποτὲ τυχὸν ἐγίνετο καὶ Ἀκόντια. Καὶ τοι καὶ Βακτηρίας τὰς Παλαιάς τὰς ἐκ Μύρτῳ κεχρημάτη, οἱ αὐτὸς Πλίνιος (Αυτ:) ισόρησεν.

Στίχ: 'Αυτ: . . . Κρανίη κρατερὸν δὲ τε ἔγχος.) Κυανῆδος οἱ Χίος εἰς Ἀπόλλα παρεῖ Φελε. Όνομαν, ἐν τὰς Παραθ:

„Ναὶ μα τὸδε Κρανεῖον ἀκόντιον.

Στεργότατον γὰρ τὸ Κρανέας ξύλον διὰ πυκνότητα, οἰς Πλίνιος Φησὶ (Βιβλ: Ι 5'.

Nec non et torrentem undam levis innatat alnus,
Missa Pado: nec non et apes examina condunt
Corticibusque cavis, vitiosaeque ilicis alveo.
Quid memorandum aequa Baccheia dona tulerunt?
455 Bacchus et ad culpam causas dedit: ille furentes
Centauros letho domuit, Rhoetumque Pholumque,
Et magno Hylaeum Lapithis craterem minantem.

O for-

Ισ'. Κεφ. ΜΑ':) διὸ καὶ ἐν τῷ ἀντέρῳ Κεφαλαιώ Μ': ταῖς τῶν Τροχῶν
Ἀκτίσιν μάλιστα ἐυχρηστεῖν ἐλεγεν, ὡς σεσημείωται Στίχ: 518.

Στίχ: 523. Καὶ Σμίλαξ . . . ἐς Ἰτερήια τόξα.) Περὶ Σμίλακος ἔρε πάντα: τὰ εἰ-
ρημένα Στίχ: 133. Ἰτεράμοι δὲ λαοὶ Σύροι, τοξόται ἄριστοι, καθά ταὶ οἱ ἐν
τοξίᾳ πάλαι ἐνδοκιμίσαντες Παρθυαῖοι. Ἡδὲ Ἰτεράμα τῇ Τραχωνίτιδι ἔμορος
ἴω, ἢ κατὰ τινας ἡ ἀντὴ, πέραν ἱεράντα ποταμὸς μεταξὺ Σαμαρείας τα
καὶ Λαραβίας κειμένη· ίω ἔχον οἱ ἐκ τῶν Φυλῶν Ιαδ, καὶ Ρεβίμ.

Στίχ: 524. Καὶ Φίλυροι λεῖαι . . .) Ἀσπερ Ὄνιργίλιος ὁδε Τιλίας καλεῖ, ὃνχι
τὰς Αἰγαίερες αὐτοὶ (κατὰ τὸν Βαρῆν. ἐν τῷ Λεξ.) εἶναι ἡγέμενα, τὰς δὲ Φί-
„λύρας· ὧν (ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Λέξει) ὁ Φλασιος βίβλω παπύρῳ ὅμοιος, ἐξ
„οὐ τὰς Στεφάνους πλέκεσσιν. Ουτω γὰρ καὶ Πλίνιος τιὼν Λαστινισὶ καλεμένιω
Tiliam, ἐξελιώσε, Φίλυροι Ὄνομάσσας (Βιβλ: Ισ'. Κεφ: ΙΔ':) Καὶ ὁ μὲν
Ποιητὴς ἐνταῦθα ἐπε τιλiae leves. Ὄνιδιος δὲ ἐν Ι. Μεταμορφώσ. Tiliae mol-
les. Ἐκεῖνος μὲν κάφας ἡ λείας προσεπιπών, έπιος, δὲ αποσθαλας ἡ τρυφεράς.
‘Ημεῖς δὲ, Φίλυροι λεῖαι, ἐπομεν, τῷ μητέρῳ ἐπόμενοι· καὶ τοι γε ἐκάτερον
ἔχοσῶν· καὶ μάλιστα τῶν Θηλεῶν τὸ δόδοτερον. Λι γὰρ Αρβεντοὺς τραχύτερα,
ὡς (Άυτὸς Άυτ:) ἀντιδίεσσε πλίνιος.

Στίχ: Άυτ: . . . Πύξος ξεσαὶ τ' ἐν Τόρνῳ.) Παρὰ τὸ πυκνότητι διαφέρειν ἡ Πύ-
ξος ἔλαχε τῷ ονόματος· Ἐσι δὲ έπιτο μὲν βαρὺ τὸ Φυτὸν, ὡς κατὰ τὸν Φε-
νον μηδὲ αὐτὸ τοῖς ὕδασιν ἐπινήχειδα· σύτω δὲ πυκνὸν καὶ φερέμνιον, ὡς ἐν
πάντῃ ἀφριπηδέσσατον, καὶ ἐν ξύλοις διακέσσατον. (Πλιν. Φυτ. Ισ. Βιβλ: Ισ:
Κεφ: μ'.) διὸ καὶ τῇ διὰ σιδήρες γαλυφῇ καὶ περιτορεύσες παντοῖα ἐκ Πύξ
τεχνιτεύσοι σκεύη τε καὶ μορφώματα, ὡς ἐπὶ πολὺ διασωζόμενα.

Στίχ: { 526. Ἐπινήχεται Κλήθρη. — Ἡριδανὸν πλάνσα . . .
{ 527. Ή Κλήθρα, ἢ καὶ Κλήθρος, τοῖς παρύδροις τε καὶ ψυαυξέσοι τῶν δέν-
δρων φέρεται συγκαταλεγόμενον. (Παρὰ Θεοφρ. Φυτ. Ισορ. Βιβλ: Α'. Κεφ: Ζ.
Καὶ Βιβλ: Γ', Κεφ: Δ'.) Καὶ Ὄμηρος γὰρ τοῖς τοιότοις συγκαταλέγει, Όδι.
Ε. Στίχ: 238.

„ . . . Οδι δένδρος μακρὰ πεφύκει
„ Κερήθρη τ' Αἴγειρος τ' Ἐλάτη τ' ἦν δρανομήκης.

Μεμύθευται δὲ, τιὼν τε Κλήθραι, καὶ τιὼν Αἴγειραι, κεραυνωθένται θειωθόσας
Φαεθονται τὸν Αδελφὸν, περὶ τὰς Ἡριδανᾶς εἰς ταυτὶ με αβληθῆσαι
τὰ δένδρα. (Οὐιδ. Μεταμορφ: Β'.) Οὐ τέτο δὲ, Φησὶν Ἡρακλεῖτος ἐν τοῖς
„ περὶ Απίσων Κεφ: Λ'', οἷον δεδιώς μὴ τις πιστεύσειν. Αδαὶ διὰ τὸ πάθος
„ τῷ Αδελφῷ εἰς τὸν Ἡριδανὸν αύτας ἔβαλον· διὸ οἱ ζητεῦτες ἐπὶ τὸν πολαμὸν
„ παραγενόμενοι, καὶ τὰς μὲν ἐχιές ύψοντες, τρία δὲ σελέχη Αἴγειρων, ὑπέλα-
„ βον αὐτας ἀποδενδρωθεῖσα. Ονομα δὲ αὐτας Φοίνη, Λαμπτετώ, Αἴγαλη.
„ Πρὸς οὐδὲ τὸν μῆθον ὁ Ποιητὴς απιδών, τιὼν κάφιων ἥμιν παρείσησι Κλήθρον,
τὸν ποταμὸν Ἡριδανὸν ἐπιπλάσουσαν. Ἐξ ἷς δὲ Κλήθρων ἀλλοι, πρώτης τὰ μο-
νόξυλα τιὼν μερχῶν κατασκευασθῆσαν παρέδωκαν. (Ορεα ἐν τοῖς τῷ Α': Βιβλ:
Σημει.

Καὶ Συίλαξ δὲ εὗ κάμπτετ' ἐς Ἰταρήια τόξα.
 Καὶ Φίλυραί λεῖχι, Πύξοι ἔεσαν τὸν τόρνῳ,
 Παντοῖαις μορφαῖς γλάπτοντ' ὀξεῖγε σιδήρῳ.
 Πρὸς δὲ ἔτι καὶ κάρη ρέενθροις ἐπινήχεται Κλήθρη,
 Ήριδανὸν πλώσσα. Μελισῶν δὲ ἔθνεα πολλὰ,
 Ήμὲν τὸν Φλοιοῖς κοίλοισι Συιώεα κεύθει,
 Ήδὲ τε καὶ Πρίνης ὑποσάπρως ἐν κενεῶνι.

525.

Τί τοις δὲ ἀντιτάλαντον ἐὸν ποτε δῶκε Λυαῖος;
 Ἐς γὰρ ἀταθαλίας περ δηθάκι Βάκχος ἀνώξεν.
 "Ος καὶ μηναμένυς Κενταύρων ὥλεσεν ἄρδια,
 Ροΐκον τὸν ἡδὲ Φόλον τε, καὶ Τλαῖον δὲ ὃς ἔχεσκε
 Χερσὸν μέγα σκύφος, ὃς κρατεροῖς Λαπίθεοιν ὁμόκλει.

530.

Ω

Σημειώσεις Στίχ: 152.) "Οθεν καὶ τὸν Ὀδυσσέα, Νήσος ἐπ' ἐχατῆς, "Ομηρος
 ἐποίει τὰ πρὸς Ναυπηγίαν ἐκλεγόμεναν ξύλα: Όδυ. Ε. 240.
 „Αὖτα πάλα περικηλα, τὰ οἱ πλώσιν ἐλαφρῶς.

Στίχ: 532. "Ος καὶ μηναμένυς Κενταύρων.) Τοὺς Κενταύρους ἡμῖν ἔπλασαν οἱ μυθολόγοι, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς σήθες ἀλιώς ἀθέραπτος, τὰ δὲ κάτω ἵππος· ἐξ οὐ καὶ „τὸ βαμολοχῆθὲν ἐκεῖνο· ὅτι ἵππος μὲν ἀπερεύγεται" Αἰδεα, Βροτὸς δὲ ἀπὸ „περιθεταὶ ἵππον. Αὐτές οις ἀπὸ Ἰξίωνος γενιηθλῶν, τῇ τῇ Νεφίλη, ὡς δῆθεν τῇ "Ηεα ὄμιλησαι δόξαντος· καὶ τεῦθεν τιὼν Κενταύρωνυμίαν ἔχηκένα, ἐκ τῆς κατὰ τιὼν σωματίαν ἐκεῖνον. Τρέωσαν τιὼν Αυραν Κεντησαντα. Άλλὰ τὰ μὲν τῷ μύθῳ τὰυτα· τοῦ δὲ αἰληθὲς ὡς εχει, Παλαίφατος ἐν τοῖς περὶ τῶν Απίστων διέξει. "Ολης γὰρ Ταύρων Αγέλης τῷ Θετταλῶν βασιλέυειται Ἰξίων ἐξαγριωθέστης, καὶ πάντας ἐν τῇ περὶ τὸ Πήλιον χώρας σινάστης τε καὶ διαφερόστης· Νεανῖσκοι ἐν Κάμης τῶν ἐκεῖ Νεφίλης καλλιμένης, ἵππος κέλητας πρῶτοι ἐκπαδεύσαντες ἀνθεώπτος φέρεν, καὶ ἐπιβάντες, ἥλαινον τῷ ταύρῳ καὶ κατηκόντιζον· Ἐξ οὐδὶ καὶ Κένταυροι ἥκασταν. Παρὰ δὲ τὸ περὶ ἄηθες τῷ κελητίζειν, τιὼν ὑπόνοιαν τῆς διφυίας ὑπέχειν· ἡ γοῦν, ὁρθότερον εἰπεῖν, τῷ πλάσματος τιὼν ἐπίνοιαν. Οἱ δὲ καὶ γαυριῶντες ἥδη ἐπὶ τῷ κατορθώματι, ἡ ὑβρισαῖτινες γεγονότες καὶ Βίαιοι, ἐπείποτε μετὰ τῶν ἐν Θετταλίᾳ Λαπίθων εἰς ἐυωχίαν ἐκλήθησαν, Πειρίθός τῷ Ἰξίωνος, Ἰπποδάμειαν τιὼν Αδράτῃς θυγατέρες πρὸς γάμον ἀγομένης· τῶν Φρενῶν παρενεχθέντες, καὶ τὰς Λαπίθων ἀρπάσαν· γυαῖκας ἐπιχειρήσαντες, ὑπὸ τέτων διεφθάρησαν. Καύτευθεν οις τιὼν ἀπὸ τῆς περὶ τὸν ὄνον ἀκρασίας λώβιων, οἱ Ποιταὶ προάγονται παριτάν, ὡς ἐγταῦθα Ουιργίλιος, καὶ Οὐιδ: Μεταμορφ: ΙΒ:, καὶ Ωράτιος ἐν Ἐπεσι Α':, καὶ ΙΗ':, ἐξ Ὀμήρως πάντως παρειληφότες· παρὸς ὡς Ἀντίνοος, εἰς τῶν τῆς Πιλελόπης μυντήρων, πρὸς τὸν ζένον δοκεῖντα Λαερτιάδιων, καὶ τοις αὐτὸς ἀδικοῖς οἰνοποτάζων, ἥδη δὲ καὶ ὀινόφλουξ, ταὶ ἐκ τῆς ἀμέτρεψ οἰνοποσίας διέξεις κακά. Όδυ. Φ. Στίχ: 293. κτ:

„Οἶνος σε τρέως μελιηδής, δὲ τε καὶ ἄλλος
 „Βλάπτεις, δὲ ἀν μην χανδὸν ἔλῃ, μηδὲ αἴσιμα πίνῃ.
 „Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Ἐυξυτίωνα
 „Ἄσσεν ἐν Μεγάρω μεγαθύμος Πειρίθοοι,
 „Ἐν Λαπίθαις ἐλθόνθ· ὁ δὲ ἐπεις Φρένας ἀσσεν οἴνῳ,
 „Μανόμενος, καὶ ἔρεξε, δόμον κατὰ Πειρίθοοι.

Στίχ: 533. Ροΐκον . . . Φόλον . . . Τλαῖον κτ: Τῷ μὲν δὲ Ροΐκῳ, καὶ τῷ Τλαῖῳ τῶν Κενταύρων, καὶ Καλλίμαχος ὄνομασι ἐμνήθη ἐν ὅμινῳ τῷ τῇς Αρτέμιδος.

Στίχ: 133. „Οὐδὲ μὲν Τλαῖον, καὶ ἄφενος Ροΐκον ἔολπα.
 Τοῦ δὲ τοι Φόλῳ, Στησίχορος παρὸς Αθηναῖ. Τῷ Δειπνοσ. (Βιβλ: ΙΔ': Κεφ: ΙΔ':)
 „Σκυφίον δὲ λαβὼν δέπας ἐμμετρον, ὡς τειλάγιων
 „Πίεν ἐπιχόμενος, τὸ δὲ οἱ παρέθηκε Φόλος
 „Κεράσας

Βιβλίον Β'.

P

Στίχ:

Ω τρὶς καὶ τετράκις τε μακάρτατοι ἀγροδίαιτοι,
Εἶπερ ἔὰ Φράξιντο Φρεσὶν, τὰ σφὶν περιόντα!

535.

Καὶ γὰρ δὴ πολέμιος πολυάικος ἐκτὸς ἐουσι,

Πηγῶν βίοτον γαῖη τοῖς ἔνδικα χένει.

Εἰ δὲ κε μὴ μεγάλων ἔνδον διὰ δὴ πυλεώνων,

Δάματ' ἐς ὑψιμέλαθρα, ἔωθεν ἀθέσφατος ὄχλος,

Ηὗτε κῦμα δέων, ἀπεμοίη τοῖς δε τὸ χαῖρε.

Μὴ δ' οἱ σφόδρα θύραις χαίνουσι καλῶς ἀραρύσαις,

Τὰς πυκινῶς ἐλέφας πόικιλλεν, ἀτὰρ τε χελώνη.

Εἴμασι χρυσυφέσιν τ' Ἐφυρέοισιν τε μετάλλοις.

Μηδὲ ξριν Τυρίας Φυκέται σφὶν παρὰ κόχλῳ.

540.

Μηδὲ Μύροις ὑγροῖο ἀπόλυται χρῆσις Ἐλάις.

Ἄλλ' ἐπὶ αἰρεμένης βίος ἥρεμος, όδ' απατήμων,

Ποιητοπάμμων. Καὶ Σχολαῖ. ἐυρυπέδοις ἐν ἀγροῖσι.

Γλάφεά τε, ζωαὶ λίμναι τε, ψυχρὰ τε Τέμπη,

P 2

Μυκηθ-

Στίχ: 546. . . απόλυται χρῆσις Ἐλάις.) Εἰς γὰρ τοσεῖτον τρυφῆς ἐξώκελαν ἀνθρώποι, ὡςε καὶ Μύροις προσεπαρτύεν ἐπιχειρῆσαν καὶ τὸν σίνον αὐτὸν, καὶ τέλαιον. Οἵσις ἄντις εἰκότως ἐπισκώψει τὸ τῷ Ανταλκίδε πέρις τὸν Περσῶν Βασιλέα εἰρημένον εἰπὼν, ὅτε σεφάνω Ρέδων ἐκεῖνον οὐτος ἐφιλοφρενήσατο, εἰς Μύρον βάψας. (παρὰ Αἰλιαν. Ποικ. Ισορ. Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: ΛΘ'). „Ἀπώλεσας τιὼ σομιώ τῶν Ρέδων, καὶ τιὼ τῆς φύσεως ἐνωδίαν διὰ τιὼ ἐκ τῆς τέχνης καβδηλίαν.

Στίχ: 547. Ἄλλ' ἐπὶ αἰρεμένης βίος ἥρεμος κτ:) Ταῦτα δῆλον ὅτι κατὰ δῆλον πεποίηται τῶν Ήσιόδε εἰς Ἐργ. καὶ Ήμ: Στίχ: 115 — 119.

„Τέρποντ' ἐν θαλίῃ τακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων.
„Θυντοκον δ' ὡς ὑπνῳ δεδμημένοις· ὁδλὰ δὲ πάντας
„Τεῖσιν ἔλω· καρπὸν ἐφερε ζείδωρος ἀργεα
„Αυτομάτη πολλὸν τε καὶ ἀφθονον· οἱ δὲ ἐθελημοι
„Ησυχοι ἐργα νέμοντο, σωὶς ἐθλοῖσι πολέεσιν.

Καὶ Στίχ: 223 — 235.

„Οἱ δὲ δίκαιοι ζείνοντοι, καὶ ἐν δύμοισι διδέσται
„Ιθείας, καὶ μὴ τι παρεκβαίνεσι δικαίω,
„Τοῖσι τέθρε πόλις, λαοὶ δὲ ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ.
„Εἰριώνη δὲ αὐτὸι κεροτρόφος. Οὐδέποτ' αὐτοῖς
„Ἄργαλέοι πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα ζδέσ,
„Οὐδὲ ποτ' ιδυδίκαιοι μετ' αὐδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
„Οὐδὲ ἄτη. Θαλίης δὲ μεμηλόται ἐργα νέμονται.
„Τεῖσι Φέρει μὲν γαῖα πολιων Βίον· οὐρεσι δὲ δρῦς
„Ακρη μὲν τε Φέρει βαλάνες, μέσην δὲ μελίσσας.
„Ἐιροποκοι δὲ σίες ματλοῖς καταβεβιώσασι.
„Τίκτεσσι δὲ γυναικες ἐσικόται τέκνα γονεῦσι.
„Θάλλεσιν δὲ ἀγαθοῖς διαμπερεῖς· οὐδὲ ἐπὶ νηῶν
„Νείσονται· καρπὸν δὲ Φέρει ζείδωρος ἀργεα.

Στίχ: 549. Γλάφεάτε, ζωαὶ τε λίμναι, ψυχρὰ τε Τέμπη.) Γλάφεα ή Σπήλαια, ἀπόλειται γλάφτω, γλάφος· ὡς ἀπόλειται σκάπτω, σκάφος. Ουτω γὰρ καὶ Ομήρω, Γλαφυρὴ πέλεα τὸ Σπήλαιον· Ἰλιάδ. Β. Στίχ: 88. καὶ Ήσιόδω, Γλάφοι πετεῖται· Ἐργ. καὶ Ήμ. Στίχ: 531. Ζωαὶ δὲ λίμναι, ἐν αἷς τὸ ὑδωρ αἰνιάνως ἐνθεν μὲν ἐπεισρέειν, ἐνθεν δὲ ἀπεκρέειν· καὶ μὴ καθειτηκὸς μηδὲ ἀκίνητον, ὡς σήπεδου· καὶ τὸν αἴρεια διαφθείρειν. Τὰ δὲ ψυχρὰ Τέμπη· τὰ ψυχρεαὶ καὶ αὖτις ξένη ἐμπειθεῖται διὰ τὸ ἐνδροσον. Άπο δὲ τῶν κατὰ Θετταλίαν Τέμπεων, ἀπερρήσαν τὰ μεταξὶ Ολύμπου καὶ Οασης τερπνὰ χωρίσ, διὰ τὸν οἱ Πλινεῖς διαρρέει ποταμος (σόρα Λιανα).

Et patiens operum, parvoque afflcta juventus,
Sacra Deum, sanctique patres: extrema per illos
Justitia excedens terris vestigia fecit.

475. Me vero primum dulces ante omnia Musae,
Quarum sacra fero ingenti percussus amore
Accipiant; coelique vices, et sidera monstrant:

Defe-

λιαν. Ποικ. Ἰσορ. Βιβλ. Γ'. Κεφ: Α'.) καὶ τὰς ἄλλας ὡδὲ ὁ Ποιητὴς ἐνίστε διεκ-
βολὰς, τὰς ἐν τοῖς ἔρεσι σενεμίνας, καὶ διὰ τὰ διαρρέοντα τὰν υδάτων, καὶ
τὴν ἐπιπολάρεσσαν ἐν ἀυταῖς χλοῖς, καὶ τὰ κομῶντα δύνδρα τε καὶ παντεδαπά
φυτὰ τε καὶ ἄνθεα, διατερέας ἥδισας, ἀνθρώποις τε καὶ κτλίσοι παρεχόμενας.
Καθάπερ οὐ καὶ ὁ Περιηγητὴς Διαινόσιος Τεμπέλων ἀλλοδαπῶν ἐμνήθη Στίχ: 219.

„Πυράτης παρὰ Τέμπεα Κέρνης.

„Ἐλώδη γάρ τὰ Τέμπεα (Ἐυσάθ. Ἀυτ:), αἱ καὶ τὰ Θετταλικὰ Τέμπεα,
οἱ μοίσιοι δὲ καὶ τὰ Μηδικά.

Στίχ: 550. . . . Μαλακοὶ δ' ὑπὸ δύνδρεσιν ὕπνοι.) Ἀυτὸγε τῆτο τὸ ἡμιτίχιον
αυτοὶ λεζένται, ὑπὸ δύνδρεσιν ἀγανάμψιος Ποιητὴς, τὸν Ὄνιργιλιν, απο-
χέγγαδα φησὶν ὁ Εξηγητὴς αὐτῷ Σερέπιος παρὰ Φαλαίῳ Ὄνιρσιν ἐν ταῖς
Παραθέσεσι.

Στίχ: 551. . . . Παρὸ δὲ τε Βῆσσα, Σπῆνα τε Θηρῶν.) Οἱ δασεῖς μὲν καὶ δρυμώδεις,
ναυπάδεις δὲ οὐκέτι δύνδροις δέρεσιν τὸ βασιμὸν ἔχοντες τόποι, παρὰ μὲν Λα-
τίναις, saltus, παρὰ δὲ αὐτοῖς Βῆσσα εἰσὶν. Καὶ γάρ Ἡσίοδος (Ἐργ: καὶ Ἡμέρ: Στίχ: 507.) Τὸ τῆς πνοῆς τὸ Βεργάδη μένος δεκνύς.

„Πολλὰς δὲ δρῦς ὑψηλόμενος, ἐλάτας τε παχείας,
„Οὐρανὸς ἐν Βῆσσῃς πιλνᾶ χθονὶ πελυσοτείχη.

“Ομηρος δὲ, ἄλλητε πολλαχῖτε, καὶ Ὁδος. Κ., Στίχ: 210.
„Εὔροις δὲ ἐν Βῆσσῃς τετυγμένοις δάμαστα Κίρκης
„Ξεσοῖσιν λάσοις, περισκέπτων ἐνὶ χώρᾳ.

„Εἰδα Ἐυσάθιος, τὸ, Περισκέπτων ἐνὶ χώρᾳ· τὰυτὸν ἔναι φησὶ, τῷ ἐν σκοπιᾳ
„καὶ περιπτῆ. Ἀλλ' η Φιλολόγος Δακιερία Γαλλισὶ ῥεμιώεσε: Dans un lieu
couvert· δέον: ouvert· εἴπε γάρ ἀν, εἴπερ ἐκείνως, οἱ Ποιητὴς, περισκεπτῇ, ὥχι
περισκέπτω. Εἰδέποτε δὲ καὶ αἱ κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν δέρεων σιωάγκειαι, αἱ
σιωδεῖδοις δόσαι, Βῆσσα εἰρημένοι εὑρίστωται· οἷον παρ' Ἡσίοδῳ ἐν τοῖς Ἐργ. Στίχ: 387. Ἀγκεα Βησσήνται. Αλλὰ τὰ μὲν Ἀγκεα καὶ ἔτως Ἀγκεα μένει. Τὸ δὲ
Βησσήνται, ἐκ τῷ ἐκατέρωθεν, τὰς ἐν τοῖς δέρεσιν ἐστὶ τὸ βάθος παραλεί-
νεθαι Βῆσσας· ἔθεν καὶ τὰ Ἀγκεα μετέχει τῷ Βησσήνται λέγεθαι. Οὐδὲ γάρ
ἔπειν ἀγκεάδεις τὰς Βῆσσας, τὰ δὲ Ἀγκεα εἴπε Βησσήνται. Σπῆνα δὲ Θηρῶν,
ἐνθα τές φωλεῖς τὰ Θηρίας ποιεῖται καὶ τὰς σίκησις ἔχει· Αλλὰ γάρ τις ἡ
τερπώλη, καὶ η ὄνησις η ἐκ τετων τῷ τῶν Ἀγροδιαιτῶν θιώ προσγιομένη; η
πάντως τὰ ἐκ τῆς Θηρίας καλλὰ καὶ πλεῖστα ἔτεροι χρειάδη, ἀμετά τῆς ἐν τῷ
γυμνασίᾳ ἥδοντες τε καὶ τέρψεως, τοῖς ἐνασκεμένοις προμνησθεται.

Στίχ: 553. . . . Οἵσι Δίκη λίπεν ἔχατα τὴν ιχνια . . .) Ὅμοιον τὸ Ἡσίοδος ἐν Ἐργοις
καὶ Ἡμ. Στίχ: 195.

„Καὶ τότε δὴ πρὸς ὅλυμπον ἀπὸ χθονὸς ἐυρυοδεῖης

„Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἵτον προλιπόντ' αὐθρώπους,

„Αἰδὼς καὶ Νέμεσις

Ἐτι τὰυτὰ δὲ τάνει καὶ τὰ Ἀράτα ἐν τοῖς Φαινομένοις, ἐν οἷς ήταν ἐν τῷ Ἀσ-
τριμῷ σαχυσφόρου Παρθένον, διέξεισιν Ἰσορῶν, ταύτην ἔναι τὴν Δίκην, τὴν
κατ' αἰχάς μὲν ἀπασιν ἀπλάς αὐθρώποις σωθεσαν ήταν καὶ σωδιατρίθεσαν· ἔξις

Μυκηθμοὶ τε Βοῶν, μαλακοὶ δὲ υπὸ δένδρεσιν ὑπνοὶ,
Τοῖς περίεισιν παρὸ δὲ τε Βῆσαι, Σπεῖα τε θηρῶν.
Ιερὰ δὲ ἄυτε θεοῖσιν ἀνεμένα· καὶ γεραροὶ τε
Πρέσβυτες, οἵσι Δίκη λίπεν ἔχατα ἵχνια, τῆμος,
Εὗτ' ἀπιστός ἀνέρων καταθνητῶν ὥχετο γάμης.

Αὐτὰρ ἐμὲ πρῶτον γλυκερώταταί, ἔιτι δὲ, Μάσαι,
Τῶν μοι ἐνισκήψας σφοδρὸς Ἰμερος ἀνθετο μύσιω,
Δεξαίμεναί, δεξαίμενον ὁδὸς τε Πόλοιο καὶ ἄσρα.

Ἡλι-

δὲ τῶν ἐν Ἀσετον ἀπάρασσαν, ὡς μηδένα τῷ λοιπῷ λόγου ἀντῆς πιεμένων·
καὶ τοῖς Ἀγράταις ὡς ἀπλάζερόντε καὶ ἐυθύτερον Βιωτός τις σωδιατωμένιων
ἔχατον δὲ καὶ τούτοις, τοῖς Ἱθεοῖς ἦδη διεφθορότας καταλείψασαν, καὶ γῆθεν
εἰς ἐρανὸς ἀποπτᾶσαν. Τὰ οὖτοις ταῦτα, Στίχοις 105. — 141.

λόγος γεμέων ἐντρέχει ἄλλος
„Ἀνθρώποις, ὡς δῆθεν ἐπιχθονίη πάρος ἦν.
„Ηρχετο δὲ ἀνθρώπων κατεναντίῃ διδέποτε ἀνδρῶν,
„Οὐδέποτε ἀρχαίων ἡγεμόντων Φύλα γυναικῶν.
„Ἄλλος ἀναιμίξ ἐκάθητο καὶ ἀθανάτη περ ἐθέσει.
„Καὶ ἐ Δίκηια καλέεσκον· ἀγερομένη δὲ γέροντας,
„Ἡέπιος ἐν ἀγορῇ, οὐδὲν ἐυρυχώρῳ ἐν ἀγυιῇ,
„Δημοτέρεας δέδει δὲ ἐνεπιστέχεσσα θέμισας.
„Οὔπω λευγαλέως τότε νείκεος ἡπίσαντο,
„Οὐδὲ διακρίσιος περιμέμφεος, δέδει κυδούμῳ,
„Αυτῶς δὲ ἔξων· χαλεπὴ δὲ πέκειτο θάλασσα,
„Καὶ Βίοις ἐπωνυμεῖς ἀπόπροθεν ἡγίνεσκον.
„Ἄλλα βόες ἀροτροί. (ἰσ. Μηδὲ β. α.) καὶ ἀυτὴ πότνια λαοῖν
„Μυρία πάντα παρεῖχε Δίκη δάστερα δικαιών.
„Τόφος δὲ, ὄφος ἔτι γαῖα γένος χρύσειον ἐφερεν.
„Ἀργυρέω δὲ ὀλίγη τε, καὶ ἀπέτι πάμπαν ἐτοίμη
„Ωμίλεις, ποθέστας παλαιῶν Ἱθεας λαῶν.
„Ἄλλος ἐμπητεύει κατ' αργύρεον γένος θεον.
„Ηρχετο δὲ ἔξι ὀρέων ἐπιδέσλος ἡχηντῶν.
„Μεναῖξ· οὐ δὴ τῷ ἐπεμίσγετο μετλυχίοισιν.
„Ἄλλος δόποτε ἀνθρώπων μεγάλας πλήσαιτο πολάντας,
„Ηπείλεις δὲ ἡπείλεις καθαπτοδένη κακότητος.
„Οὐδὲν δὲ τῷ εἰσωπος ἐλόστεθα καλέσσιν.
„Οἴων χρύσειοι πατέρες γενεῖων ἐλίποντο
„Χειροτέρων· ὑμεῖς δὲ κακώτερα τεξέεσθε.
„Καὶ δηποτε πόλεμοι, καὶ δὴ καὶ ἀνάργειον αἷμα.
„Ἐσεται ἀνθρώποισι· κακῷ δὲ ἐπικείσεται ἄλγος.
„Ως εἰπόθος ὄρεων ἐπεμαίετο. Τὰς δὲ ἄραι λαοὺς
„Εἰς αὐτὴν ἔτι πάμπαν ἐλίμπανε παπταίνοντας.
„Ἄλλος δὲ κακέστοις ἐτέθνασκαν, οἱ δὲ ἐγένοντο,
„Χαλκεῖ γενεῖ, προτέρων ὀλοώτεροι ἄνδρες.
„Οι πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
„Εἰνοδίλιων, πρῶτοι δὲ Βοῶν ἐπέσταντες ἀροτήρων.
„Καὶ τότε μασήσασα Δίκη καένων γένος Ἀνδρῶν,
„Ἐπταδίς ὑπερσενίη. Ταύτης δὲ ἄραι νάσσατο χώρια
„Ηχι περ ἐννυχίη ἔτι φαίνεται ἀνθρώποισι
„Παρθένος, ἐγγὺς ἐθέσα πολυσκέπτοις Βοώταις.

Στίχοις 557. Οδός τε Πόλοιο καὶ Ἀρεαί· Εὐχῆς ἔργον ὁ Ποιητὴς τιθεται, Τὸ ίας περιέλεγες
τῶν οὐρανίων, καὶ τὰς Ἀσέρων Ἀνατολάς τε καὶ Δύσεις ὑπὸ τῶν Μασῶν διδαχθίων.
Βιβλίον β.

Defectus solis varios , lunaeque labores:

Unde tremor terris : qua vi maria alta tumescant

480. Obicibus ruptis , rursusque in se ipsa residant :
Quid tantum Oceano properent se tingere soles
Hiberni , vel quae tardis mora noctibus obster.
Sin , has ne possim naturae accedere partes ,
Frigidus obsterit circum praecordia sanguis ;
485. Rura mihi , et rigui placeant in vallis amnes ;
Flumina amem silvasque inglorius. O , ubi campi ,
Sperchiisque , et virginibus bacchata Lacaenis.
Taygeta ! O , qui me gelidis in vallis Haemi
Sistat , et ingenti ramorum protegat umbra !
490. Felix , qui potuit rerum cognoscere causas ;
Atque metus omnes , et inexorabile fatum
Subiecit pedibus strepitumque Acherontis avari !
Fortunatus et ille , Deos qui novit agrestes ,

Pana-

Στίχ: 558. Ἡλιακὴ τε φάσις κτ:) Καὶ ὅπως ἐκλείπων φώνεται Ἡλιος , ἡ ὥπις ἀφογ-
γῆς γίνεται ἢ Σελήνη.

Στίχ: 559. . . .) Καὶ τὰ τῆς γῆς δὲ πετὰ τῆς σεσμᾶς πάθη ἐφί-
ται μαθεῖν ἀκριβῶς , εἴπερ ἄρα ἐξ εἰσροῆς ὑδάτων , ή αὐτέμον διαφέρεις , ή πυ-
ρὸς βίας , συμβάνεις ἀντά.

Στίχ: 560. "Τψι ποτ' ὄιδαλέον κτ:) Καὶ τὰ περὶ τὰς Ἀμπωτίδας δὲ καὶ Παλιόρροις
ἐν τῇ Θαλάσσῃ γινόμενα 'Ουιργιλίῳ ύπέκνισε τὸ φιλομαθέος παθάττες καὶ Λε-
ιστέλει τὰ περὶ τὰς Ἔυρίπους μεταβολάς , ἐφ' αἷς φιλοσοφεῖται καὶ προσθ-
ένεινται , καὶ τεθνηκέναι μεμύθευται.

Στίχ: 562. Τούτους χειμέριους . . . ἥλιοι , κτ:) Ἄλλα τῷτο δηλονότι , ἢ πάνυ τι τῷ
δυζηρῶν λῷ ἐκ τῷ πλαγιοῦ τῆς σφαιρᾶς τεκμήραδαν , διὸ ὃν μὲν χειμῶ-
νος τὸ ἔλλατον , τῷ δὲ Σέργει τὸ πλέον τῆς ήμερίας τῷ διοδηρεῖς κύκλῳ ἐσὶ ,
τὸ διὸ τῆς ήμερησίας περιφορᾶς υπὸ Γῆς ἥλιος διαπεραίσμενον τούτον . Ός εἴγε
καὶ περὶ τὸ τελικὸν αὔτιον απορεῖν ἐνήγετο τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερῶν . οὐδὲ
οὗτος αὐτῷ διστόκτος ή λύσις εἴη τῆς απορήσεως , ἐννοήσαντι τὰς τῶν ᾗδῶν
ἐντοῦθεν συμβανάσσας παρακλασαγός καὶ ἐξαλοιώσεις , ἐξ ὧν αἱ τῶν ἐπὶ γῆς
φυτῶν τε καὶ ζώων παλιγγενεσία ἐξήρτισται , καὶ η τῶν τῷδε ἐν αἴλιοδο-
δέχοις γενέσεσι διάρκεια.

Στίχ: 569. Πᾶς Σπερχεῖός ; . . .) Ποταμὸς ἦτος , δὲ ἐκ Πίνδου τῷ ὅρμει μετὰ βύμης
σφραγῖδας καταπιεῖχων , ἐσ δὲ τὸν Μαλιακὸν κόλπον ἐκεῖθεν , ὃν ο μὲν Στρά-
βων (κατὰ τὸν Ἀθλι. Μελέτ. Γεωγρ.: Σελ: 384) Σελαμβρίαν , ή δὲ κοινὴ γλώσ-
σα , ή Ποτάμιον ή τὸ Ἑλάδος ἀποκαλεῖ , καθ' ὅτι τιλίων Ἑλάδας τῆς θετ-
ταλίας ἀποδιπτον. Σεσημειώθω ἀλλ' αὐτὸν , αἰς Στράβων δὲ διλε τῷ Θ'. Βιβλίο
τῶν ΓεωγραΦικῶν , ἐν ᾧ περίτε τῆς Ἀττικῆς , καὶ Βοιωτίας , καὶ Φακίδος , καὶ
Λοκρίδος , καὶ τῆς Θετταλίας ἀπάσης πραγματοβετον ὄντας Σελαμβρίαν τὸν
Σπερχεῖον ὄνομάσσας ἀναγνάσκεται . Άλλ' ἐτίς τοιούδε ή ἐφηκεν οὐτος Ισαάκ ὁ
Τζέτζης ἐστι (ἐν τοῖς εἰς τιλίων Λυκόφρονος Ἀλεξ. ὑπομνήμ. ἐν Στίχ: παρ.)
,, γράψας , ὅτι: Σπερχεῖος ποταμὸς θεσαλίας , διὸ νιῶ Σαλαμβρίας καλέσται .
Καίτοι γε καὶ τῷτο ἐκ αληθεῖς Σαλαμβρίαν γάρ (ἄντω διὰ τὸ αὐτὸν)
ὄνομάζεσθαι τοὺς Πιλαιῶν (ως καὶ αὐτὸς αὐτόθι οἱ Μελέτιος σιωπαλογεῖ·) ἔτερον
τῷ Σπερχεῖον ὄνται , καὶ περ ἀπὸ τῆς Πίνδου καὶ αὐτὸν ἐκπηγάζουσα , θύμιο
ἐπὶ τὸν Μαλιακὸν εἰρημένον κόλπον , ή Λαμιακὸν κατὰ Παυσανίαν , ή Μελικὸν
κατὰ Θάκυδίδην , ή Μελίδα καθ' Ήρόδοτον ἀλλως τε δὲ καὶ ἀπὸ τῷ ὅρμει τῆς

Οἰτης

Ηλιακῆ τε Φάντα ἐκλέψιας ηδὲ τε Μιώης.

Γαιάων τε ὅθεν σεισμοὶ· τίνι δὲ ἕπον ἀνάγκη,

Τύψι ποτ' οἰδαλέον μέγ' αἴσια λαῖτμα θαλάσσης,

Ἐρκια φηγυνύον· αὐτὶ δὲ ἄλλοτε ἔμπαλιν ἴζει·

Τάνεκα χαιμέριοι δὲ ἄρα Ήλιοι Ωκεανοῖο

Ἐς λοετρὰ ασέρχεσι; Θέρης τί δὲ νύκτα μινύζει;

Εἰδέ κε πρὸς ταῦτα ἐγὼ Φυσεως μὴ οἶσι ἐκέθαμ,

Οὐνεκά μοι κραδίη αἷμα ψυγερὸν περιχεῦται·

Ἄγροι ἄρι ἀνδανέτωσαν ἔμοι γε, καὶ ἀκλειᾶπερ ἐόντι·

Ρύακες οἱ δὲ ἐρπεσι κατ' ἄγκεα· καὶ ποταμοὶ δὲ,

Καὶ ἔτι ςλήξωα λόχυη. Οὐ πᾶς τὰ πεδεινά;

Πᾶς Σπερχειός; πᾶς δὲ τε δειραὶ Τηγύγεται,

Ἄς πέρι Παρθενικαὶ γε Λακωνίδες ἵασι Βάνχαι;

Οὐ, ἄτις κρυεροῖο με Αἴμας σήσατο βίγουας!

Κάσε δὲ ςπαὶ κρύψι ἀμφὶ δαδάμνοις ἐυσκιοφύλλοις!

Ολβιος δὲ δη ἔχε τὰ ὄντων αἵτια γνῶναι·

Ἡδὲ ὃς ἀπαν δέος, ἀντὰρ ἀμέλικτόν τε δὰ μοῖραν,

Οἰσιν ςπαὶ βάλε ποιαν, καὶ θρόνῳ αἴδαο απλήσαι.

560.

565.

570.

575.

Q 2

"Ολβιος

"Οιτης, Όιταιον· ἐφ' ήμῶν δὲ Κόλπουν Γέ Ζητενία χυδαιολογύμενον. Αλλ' εἰπὶ Γὸν
Θερμαϊκὸν ἐκδιδέντα, εἰς πόρρω τῶν Τεμπέων τῶν Θετταλικῶν.

Στίχ: "Αυτ: . . . Δειραὶ Τηγύγεται.) Ταῦγετον τὸ τῆς Λακωνικῆς ὄρος, ἀπὸ Ταῦ-
γέτης τῆς Ευρώτας μητρὸς ὄνομαθὲν (Στέφ. ὁ Βυζάντ.) Περὶ δὲ οὐδὲ Παρθενικαὶ²
Λακωνίδες, ἵεσαν οἷα μανάδες Βανκχέυσται· τὰ Βάνχαι ὄργια ἐνθεσιωδῶς δη-
λαδὴ τελέσαν.

Στίχ: 571. . . . Κρυεροῖο.. Αἴμας . . .) Ο Αἴμας Γὸν ὄρος τῆς Θράκης, καὶ διδετέρως τὸ
Αἴμαν, ὡς οἱ τὰ Εθνικὰ Συγγεάψας, καὶ ἐξ αὐτῷ δὲ οὐ Ευσάθιος ἐν τοῖς εἰς
τοὺς Περιηγητιῶν αὐτῷ Σχολίοις. Μεμιθευται δὲ τὸν Αἴμαν γενέθαντι Βορέας Γε καὶ
Ορειθύιας, ἀφ' εἰς τὸ ὄρος. Διὸ μοι ἐξ αὐτοῦ τῷ μυθέντιος, τὰ Επινίκια
ἀδονται, εἰπὶ τῆς ἐν ἔτει 1774 δοθέσης ςπὸ Ρώσων Γοῖς Οθωμανοῖς εἰρίης, με-
τὰ τὰ πολλὰ τε καὶ θαυματά, ἀπερ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ἡ Μεγάλη κατὰ
γιῶ τε καὶ θάλασσαν ἔτησε τρόπαια· πρὸς γε τοῖς αὖτοις εἰπεῖν ἐπῆλθο
καὶ τόδε:

„Πῶς γαρ; οὐδὲ παιπαλόεντος αἴτιν
„Ενθ' αὐτῷ Αἴμας ήλισσάτων καρύμβων,
„Ενθα δὲ τοῦ αγαρέος οὐλοὶ Ελληνοι,
„Στεῦτο σασσεν;
„Ἐκγόνων αὖ! πῶς λελάθοιτο Ελλην;
„Πῶς δὲ αὐτὸς Αἴμας ἔμμενον αὐδίχ' οὐσ
„Ωρειθύια καὶ Βορέας τετλαῖεν,
„Ναλεμές αὖτις;

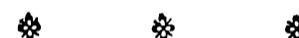
Στίχ: 573. "Ολβιος . . .) Τῆς φιλοσοφίας ἐνταῦθα Οὐργυλίως τὰ πρῶτα καὶ καὶ
ρυφαιότατα Κεφάλωνα τίθησι· τὸ τε Θεωρητικὸν, δὲ περὶ τῶν γνῶσιν τῶν ὄντων,
καὶ τῶν Αἰτίων αὐτῶν καταγγίγεται· καὶ τὸ Πρακτικὸν, δὲ τοῖς πάθεσι
μέτρον καὶ ὄρον ἴσησιν· ὡς μηδὲ τὰ ἄγαν Φορεῖσθαι, οὖν περὶ δὲ Θάνατος καὶ τὰ
ἐν Αἰδί Κολασίνεις; Γὸν ἀρετῆς ἔχόμενον διαδίως ἔχειν ἐκδεματοῦ καὶ κατασε-
ται. Ο μὲν οὐδὲ Ιησούτης Αμερόγυις ἐντεῦθεν ἐπικερίζειν τὸν Ποιητιῶν ςφοράται:
Ταῦτα ἡ δοκιμή che in questo passo il Poeta comparisca più tosto buon
Epicureo, che altro. Καθάπερ οὐδὲ καὶ Φέλιξιος Ουρσίνος ἐν τοῖς Παραθέσεσιν,
αὖτοι τε ("Ορειθύια τῷ Α': Βιβλ.: Σημ: Στίχ: 479. καὶ 484.) τῶν Επικέρε-
ψοῦσαν Οὐργυλίων πάτητων προσερψάς, τῶν αὐτῶν κατασεύθαι διαβολῶν αὐτῶν,
προσανατείσεν δοκεῖ, ισοδιάσμον εἶναι κρίνεται τὸ εἶπεις, τῷ Δικηρητίῳ τῷ τῷ
τῷ Επικέρεψεν εἰκόνω Βιβλ: Α':

— 10 —

- Panaque, Silvanumque senem, Nymphasque sorores !
495. Illum non populi fasces, non purpura regum
Flexit, et infidos agitans discordia fratres ;
Aut conjurato descendens Dacus ab Istro :
Non res Romanae, perituraque regna : neque ille
Aut doluit miserans inopem, aut invidit habenti.
500. Quos rami fructus, quos ipsa volentia rura
Sponte tulere sua, carpsit : nec ferrea jura,
Insanumque forum, aut populi tabularia vident.
Sollicitant alii remis freta caeca, ruuntque
In ferrum ; penetrant aulas, et limina regum.
505. Hic petit excidiis urbem, miserosque Penates,
Ut gemma bibat, et Sarrano dormiat ostro.
Condit opes alius ; defossoque incubat auro.
Hic stupet attonitus rostris : hunc plausus hiantem
Per cuneos (geminatur enim) plebisque patrumque
510. Corripuit : gaudent perfusi sanguine fratrum ;
Exsilioque domos, et dulcia limina mutant ;
Atque alio patriam quaerunt sub sole jacentem.

Agricola

— Religio pedibus subiecta vicissim

Obteritur

Αλλὰ πολὺ τι διαφέρει, μᾶλλον δὲ τὸ πᾶν, τῷ τιῷ θρησκείᾳ, ὅπερ ἐσὶ, τῷ πρὸς τὰ θεῖα ἐντάξειντε καὶ Πίσιν καταπατεῖν, τὸ τὸν σοφὸν ὑπέρτερον γνεθαὶ πτοιας ἀπάσης, λῷ ἀν ἐπιστέοιν ἀυτῷ, ὡσεὶ τοῖς πονηρίαις συζώσι τὰ ἐπερχόμενα κακὰ εἴτε ζῶσιν, εἴτε καὶ τελευτήσασιν. Ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐκάνειος „Φησὶ, τέτο δὲ ὁ ἡμίτερος ὡς ἀυτοὶ περὶ τέττας ὑπολαμβάνομεν. Ἡπε δὲ „ἀφοσία εἰς μεγίστη τὸ Φοβεῖδαι τὰς νόμους, δὲ καὶ τῷ Ιερῷ Συνεστίῳ (Ἐπις: Β'. Ιωάν.) Ἀμελεῖτοι καὶ Ἀριστότελης παρὰ Διογ. Λαερτ. ἐν τῷ βίῳ.) ἐρωτῶ „τηθεῖς τι περιγύγονεν αὐτῷ ἐκ Φιλοσοφίας; ἔφη, τὸ ἀνεπιτάκτως ποιεῖν, „ἀτινες διὰ τὸν ἀπὸ τῶν νόμων φόβον ποιεῦνται. Οὐ δὲ ἐν Πινέυματι Ψαλμογράφος Προφήτης, θεὸν αὐτὸν τὸν ἐν τρίσιοις ὄδηγούνται δικαιοσώμης σωτείδημον ἔχων καὶ ὄδηγήσας, καὶ τῶν ἐκ τῷ θανάτῳ κακῶν ἑαυτὸν ἀπέφανε κρείτονα. „Ἐὰν γάρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, εἰ φοβηθήσομαι κακά, δῆτα, Σὺ μετ' ἔμβι εἰ. Ψαλμ. ΚΒ'.

Στίχ: 576. Ὁλεῖος ἀντει κτ :) Τὰ ἐκ Φιλοσοφίας ἀνθρώπους περιγύνομενα ἀγαθὰ διασημώσας, ἐπὶ τὰ ἐκ τῆς Γεωργίας προσεμποιέμενα μεταβαίνεις. Ὁλεσε γάρ ὁ τῷ Φιλοσοφίᾳαν θεραπέων, καὶ διὰ Θεωρίας ἀμας καὶ Πράξεως, ἑαυτῷ τὸν βίον κατευθιώσων τε καὶ κοσμῶν, τῆς ἐκ τῶν κατὰ Φύσιν ἐπισυμβανόντων πτοιας, καὶ δὴ, καὶ τῆς ἐκ τῶν νόμων, ὡς ἀρηταί, ἐπηργημένης δίκης ὑπέρτερος γίνεται· οὐτω καὶ ὁ τῶν Γεωργικῶν ἐπιμελέμενος. (Τέτο γάρ ἐμφάνισε διὰ τὴ τὸς Ἀγράντες δαιμονίας ἀζειν·) τοῖς ματαίοις τε καὶ ἐπικήρυξις τῶν ἀγαθῶν, τοῖς ἐκ τυχῆς λεγομένοις, μηδόλως προσετηκάς, ἀλλ' ἐκ τῶν ιδίων πονῶν πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχων, τὸν ἐν ἀνέστετε καὶ ἐλευθερία μετὰ ἀσφαλείας βίον, παντὸς πλέτε καὶ ἀξιώματος, καὶ πάσης τῆς περὶ τὰ ἀνθρώπινα φαντασίας τε καὶ φλυαρίας πρότερον τίθεται.

Στίχ: 577. Σ Πάνα τε, Συλλανὸν τε γεραιὸν, ἀταρές Καστιγνήτας
Στίχ: 578. Σ Νύμφας) Περὶ μὲν Πανὸς ίε καὶ Συλλανὸν, σεσημείωται ἐν ίω Α':
Βιβλ: Στίχ: 15. καὶ 19. Περὶ δὲ τῶν Ἀυτοκαστιγνήτων Νύμφων, ὧν αἱ μὲν Ορειάδες, αἱ δὲ Ναϊπαιαι, αἱ δὲ Δρυάδες, Αμαδρύδες, Ναΐδες, καίτ: ἐλαχον όνομα
ζεθαὶ, μνείᾳ ἐγένετο, ὁμοίως Αυτ: Στίχ: 10. **Στίχ:**

Ολειος ἄντε καὶ ἄτις ἀγρώψες δάμονας ἄζει,
Πᾶντα τε, Συλβανὸν τε γεραιὸν, ἀτὰρ κασιγνήτας
Νύμφας. Οὗτι θροῖς τὸν δ', ὅδ' ὄμαδος δορυφόχων.
Οὗτε δ' ἀλλαργόχρον βασιλῆϊον ἐματέντηνταν.

Οὐδὲ ἔρις, οὐδὲ ἄλληλοις κασιας ἄντιων.

Οὐ σωμάτις, ναυσὶ κατάρων Δάξ, ἀπὸ Ισρα.

Οὐ δὲ τὰ Ρωμαίων· οὐδὲ εἰ ἔρδει Κράτος· οὐδὲ δις

Ωκτιρεν, ηδὲ βάσκηνε, πένητ' ηδὲ πλάσιον ἄνδρα.

Οως καρπὸς κλῶνες, οἶστρος δ' ἀγροὶ τὴν ἀέκοντες

Δοῖεν, οὐδὲ φένεται. οὐδὲ σιδήρεα θεσμὰ γε τότος,

Οὐ κύρεις δῆμος, ἀγορὶα 8δὲ ἔκφρονα ἄδεν.

Ἄλλοι μὲν δὲ ἀπιστον ἐπιπλῶσ' οἰνοπα πόντον.

Σεύσος οἱ δὲ ἐν ὅπλοις. "Ἄλλοι δὲ εἰς Ἀνάκτορος ὁρῶσιν.

Ἄσυ δὲ ἐκπέρσαι τε, καὶ οἰκτράγε δώματ' ὄράει,

Οφρὸς ἐνὶ χρυσείοις, λιθοκλήτοις τε κυπέλλοις

Πίνοι, πορφυρείοις λεχέεσ' ἀπαλοῖς τ' ἐπὶ εῦδοι.

Κεῦσ' δὲ πλάτον, παρὸ δὲ χρυσῷ νύκτας ίαύει.

Βήματα δὲ ἐπτόμηται δις. ἐν θεάτροις δὲ τὰς χαίνων,

Δήμων καὶ πατέρων δὲ ἐκροτήμασιν ἀντὸν ἀγάλλει.

Οἱ δὲ τε χρανόμενοι καὶ ἀδελφῶν αἵμασιν αἰνῶς,

Ἐκ μὲν ἀληγοῖς οἴκας τε, μέλαθράτε ηδέ τοις ἀμεῖψαν,

Καὶ γε ὑπὸ ηελίῳ ἐτέρῳ ζητεῖσι δὲ πάτρων.

585.

590.

595.

Αγρά-

Στίχ: 580. Όυδὲ "Ερις η τ' σέρινε . . . κάσιας ἄντιων.) Καὶ γαρ καὶ ἀδελφοὶ ὄμαιμονες πολλάκις, περὶ ἀρχῆς ἐρίσαντες πρὸς ἀλλήλες ὥπλισαντο, παὶ κατὰ Γῆς ὁμογνής αἵματος Φονῶντες, δαψιλῆς παρέχον τῇ Τραγωδίᾳ θρίων υπόθεσιν. Οἷον Ἐτεοκλῆς τε καὶ Πολιωτίκης οἱ τῷ Οιδίποδος καὶ Ρέμος δὲ καὶ Ρωμῦλος, οἱ Ρέας τῆς Συλβίας ἐξ Ἀρεσ.

Στίχ: 581. . . . Καταίρων Δάξ απὸ Ισρα.) Οἱ τιὼν καὶ ήμας Τρανσυλβανίαν τε, καὶ Βλαχίαν, καὶ Μολδαβίαν οἰκεῖντες, Δάκες τὸ παλαιὸν ἐκελεύντο ἐνι σόμαῖς. Οἱ δὲ ἐπὶ πολὺ Ρωμαίοις ὄντες Ηολέμιοι, καὶ τὸν ποταμὸν Ισρα, τὸ νιῶ γε Δάνυσιν, ηδὲ Δένιασιν, ἐν πολεμησηρίοις πλοίοις καταίρουντες, τὰς σφίσι μὲν ὄμορφες, Ρωμαίοις δὲ ὑποτελεῖς θσας χώρας δεινῶς ἥγον τε καὶ ἐφερον. Εἰς δὲ τέως Τραϊανὸς ὁ Αυτοκράτωρ τὸν ἐκείνων Ἀρχοντα Δεκέσαλον καταπολεμήσας, οὐτος μὲν διὰ τιὼν νικῶν Δακικὸς ἐπεκλήθη. Δακίαν δὲ ὑποτελῆ Ρωμαίοις ἐναντι παρεβάσαστο. Άλλὰ τάντα μὲν ὑπερεν. ἐπὶ δὲ τῷ ἡμετέρῳ Ποιητῷ, πράγματα τὸν ὀλίγα Ρωμαίοις οἱ Δάκες παρέχον· οὐ χάριν καὶ τέτων ἀδειμήδης σωσμοσίας συχνὰς ποιεύμενων, κακονίων ὡς ἐν δίωκεσι μάχαις καταγυμνάζειν, καὶ κινδύνοις ἐξετάζειν αἰδιαλείπτως ἀναγκαζομένων· δεικνύεις, διερεψάντων δὲ τῷ λόγῳ πρόθεσις, διτι τῶν τοιετῶν δυχερεών καὶ παθῶν ὁ Λγεώτης βίος πάμπαν ἀπήλαυτοι.

Στίχ: 582. . . . οὐδὲ εἰ ἐρίσει Κράτος . . .) Στωϊκὴν τινα (Φησὶν Ἀμερόγις Σημ: (h) τιὼν ἀδιαφορίαν τε καὶ ἀπάθειαν ὑποκρίνεται ἐνταῦθα Ουρεγίλιος, ἐυσαθῶς τε τὸ Φρένημα καὶ ἀμετακινήτως ἀντὸν ἔχειν, πρὸς πᾶν στιγμὴν τὸ προσωπίπτον, ἐπαγγελλόμενος. Vuol affettare lo Stoicismo, e l'indifferenza d'animo, ad ogni cosa. Καὶ τάχα μὲν τῶς ἔχειν. Πῶς δὲ τὸν Στωϊκὸς τῷ Ιησοῦτῷ ἐξάπινα νιῶ ἀνεφάνη, οὐ μικρὸν ἀγωτέρω (Στίχ: 573.) ὑποπτευθεὶς Ἐπικρέτος; Ή τοῦτο, ηδὲ Στωϊκὸν ἐναντι τοῦς ἀληθείας, τὸ τὸν ἀντὸν καὶ τοῖς ἐκ τῆς Στοᾶς, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Ἐπικρέτος Ἀγέλης ὁμοφρονεῦντας απένδειθαι μᾶλλον ἀδιάτονον;

Στίχ: 585. . . . Σιδήρεις Θεσμοὶ . . .) Τὰ ἐκ τῶν Νόμων οἰνον δεσμὰ ἀπαραιτήται τε ὄντα καὶ ἀπαραβίασα.

Στίχ: 587. "Άλλοι μὲν δὲ κτ) Διαφόρων ἐνταῦθα βίων ιδέας, οὐδὲ ἄλλοι ἀλλας αἰρεντας Ποιητὴς καταλέγει. Τῶν περὶ Ναυτιλίαν· τῶν Λρεκῶν καὶ Φιλοπολέμων·

- Agricola incurvo terram dimovit aratro;
Hinc anni labor: hinc patriam, parvosque nepotes
515. Sustinet; hinc armenta boum, meritosque juvencos.
Nec requies, quin aut pomis exuberet annus,
Aut foetu pecorum, aut Cerealis mergite culmi:
Proventuque oneret sulcos, atque horrea vincat.
Venit hiems; teritur Sicyonia bacca trapetis:
520. Glande sues laeti redeunt, dant arbuta silvae:
Et varios ponit foetus autumnus; et alte
Mitis in apricis coquitur vindemia saxis.
Interea dulces pendent circum oscula nati:
Casta pudicitiam servat domus: ubera vaccae
525. Laetitia demittunt: pinguesque in gramine lacto
Inter se adversis lucentur cornibus hoedi.
Ipse dies agitat festos: fususque per herbam,
Ignis ubi in medio, et socii cratera coronant,
Te libans, Lenaee, vocat: pecorisque magistris
530. Velocis jaculi certamina ponit in ulmo:
Corporaque agresti nudat praedura palestra.
Hanc olim veteres vitam coluere Sabini:
Hanc Remus et frater: sic fortis Etruria crevit:
Scilicet et rerum facta est pulcherrima Roma,
535. Septemque una sibi muro circumdedit arces.
Ante etiam sceptrum Dietaei regis, et ante
Impia quam caesis gens est epulata juvencis;
Aureus hanc vitam in terris Saturnus agebat.

Necendum

τῶν Ἀυλικῶν· τῶν διὰ Φιλαρχίαν Τυραννίδι ἐπιχειρούντων· τῶν Φιλαργύρων καὶ
χειμωνικῶν· τῶν Δημαγγών καὶ Ρητόρων· τῶν αὐγανοθετέων Φιλοτιμούμενών,
καὶ δαψιλέσι δασπάναις καὶ χοσηγίαις τῷ παρὰ τῶν ἔχλων τιμών καὶ χάρου
ἐξωνυμένων· τῶν δὲ ἀς ἐγείρεσσιν ἐμφυλίους σάστεις καὶ μάχας τῆς πατρίδος
ἐκπιπτόντων, καὶ ἐπὶ ζένης ἀλαδάμα καταναγκαζομένων.

Στίχ: 598. Ἀγρώτης κτ:) Ἐξης ἐπὶ τὰ τῆς Ἀγρονομίας αὐθίς ἐπάνωσιν ἔργα, καὶ
τὰ ἐκεῖθεν ἐπαριθμεῖ σωτόμως καλά.

Στίχ: 606. Ἐλάη Σικυωνίς.) Ἡ γὰρ ή ἐν Λακωνίᾳ Σικυών Ἐλασφόρος· καὶ
αἱ ἐκεῖθεν ἐλαῖαι ἄριται.

Στίχ: { 610. Τέκνα τσκήων.)
611. Ἀγνοτάτη δὲ Λιδώς) "Ουτω δὲ καὶ Ἡσιόδος Ἐργ: καὶ Ἡμ: Στίχ 233
,, Τίκτεσσιν δὲ γυναικες ἐοικότα τέκνα γονεύσιν.
Ἐκ τούτων δὲ Ἀρετος ἐν τοῖς Φαινομ. Στίχ: 129.
,, Τυμης δὲ κακάτερα τεξειεδε.

Στίχ: 613. Πισίλεοι δὲ ἔριφοι) "Ομοιον καὶ τὸ Ἀράτειν τοῖς Φαινομένοις.
Στίχ: 615.

,, "Αἴλοι δὲ ἐξ αὐγέληης κριοὶ, αἴλοι δὲ καὶ αἴμνοι
,, Εἰνόδιοι παιζώσιν ἐρειδόμενοι κεράεσσιν.

Στίχ:

'Αγρώτης καμπτῷ δ' ἀρότρῳ γῆς βῶλον ὄχλευε.
 Ἔργον ἐπηετανὸν τὸ δ' οἱ. Ἐνθεν πατρίδα σώζει,
 Νηπιάχες τε γόνες, καὶ πώεα, βῆς τ' ἀροτῆρας.
 'Ουδὲ οἶοντ' ἀργεῖν· ἔργῳ δὲ ἐπιέσσεται ἔργον.
 'Ηὲ γὰρ ἐνθενέει τὸ ἔνος, ἐν βριθῶν ἐν ὅπωραις,
 'Η τοκετοῖς οἶνων, η̄ καὶ Δημητερίων γε
 'Αχθοντ' αἰσαχύων ἄλοκες πολλαῖς ὑπὸ δέσμαις.
 Στεινοῦνται καρπῷ δὲ τε πλήθει σιτοβολῶνες.
 'Ἄλλ' ἵκει χαιμῶν· θλίβεται δὲ ἐλάῃ Σικουωνίς.
 Σὺς βαλανηφαγεῖται τὸ αὐτάρι Κομάρες πόρεν ὕλη.
 'Άλλα τε τῷδε ἔθεν μετόπωρον πάρθετο δῶρα.
 Παρὸ δὲ προσηλίοις βλνοῖσι πεπάννεται γλεῦκος.
 Μέσφα δὲ ἀπηώρωται τραχήλῳ τέκνα τοκήων.
 'Άγνοτάτη δὲ αἰδῶς οἴκοι κρατέει ἐπὶ πάντων.
 Οὐδατα δὲ σφι βόες γλαγερὰ χεδόθεν καθιᾶσι.
 Πιάλεοι δὲ ἔριφοι προσερειδόμενοι κεράεσιν,
 'Ιφι κυρίασοντ' ἀντιεῖσι λιπαρῇ ἐνὶ ποίῃ.
 Γηπόνος ὁρτάζων τῆμος χλοερὸνδὲ ἀνὰ χῶρον,
 'Άντα πυρὸς κέκλιται, πέρι δὲ ἥμενοι εἰο ἐταῦροι,
 Στήσαντο κρητῆρας ἐπιτεφέας οἴνοιο.
 'Άυτάρ οἱ Λιωαῖς απονδαῖς κέκλεται σ' ἐπιλάίων.
 Καὶ γε κατὰ Πτελέης βέλος αὐψηρὸν δὲ ἐφιέμμεν,
 Εὖ δὲ τίτυρομένοισι νομεῦσιν, αἴθλια θῆκε.
 'Ρωμαίεν δὲ δέμας Ἀγρότες γυμνὸν μέσον ἔση,
 Δεῖξον ἔὸν μένος αὐμφὶ παλαισμοσωῆσιν ἀγροίκης.

620.

615.

610.

625.

620.

Τὸν δὲ ἄρα βίοτον οἱ πάροις ἀνθέλοντο Σαβῖνοι.
 Τὸν δὲ Ρέμος τε, κάσις τε τε Ρέμα. Τῷ δὲ Ἀνδρες Ἐτρόσκοι,
 Κάστος ἀεξαν. Τῷ Ρώμη πόλις ἐσ μέγα ηρθη,
 'Ἐν δὲ ἐν τέχαι ἐπτὰ λόφος ἀμφίπερ ίχε.
 Πρὸν δὲ ἄρα ηκεν Ἀνακτ' αὐτὸν Δικτήιον ἄρξα.

625.

R 2

Πρὸν

Στίχ: 617. Στήσαντο κρητῆρας) Ἐπὶ λέξεως τὸ ἔπος ὡδὲ Ομηρικὸν, Οδυσ. β.
 Στίχ: 431. Ουιργιλίῳ μὲν παρέξεναι, ἐμοὶ δέγε αντιγέγεαπται.

Στίχ: 623. . . . Σαβῖνοι.) Περὶ Σαβῖνων σεσημείωται ἀνωτ: Στίχ: 192. ἐτι δὲ τὸ ἔθ-
 νος πάλαι περὶ τὸν Ἀγροικὸν ἔχαιρε τρόπον, μαρτυρεῖ καὶ Κικέρων εἰς τὸν
 Κάτωνα. Α' ἀλλὰ καὶ οἱ Ρωμαίων ἀντῶν πρόγονοι, οἱ περὶ Ρέμον δηλαδὴ καὶ
 Ρωμῦλον τὰς Αυταδέλφες, ἵὸν Γεωργικὸν μετέστησαν βίον. Ομοίως δὲ καὶ Ετρόσ-
 κοι, οἱ καὶ Θάσοι, καὶ Τυρρηνοί, καθ' ημᾶς δὲ Τοσκάνοι.

Στίχ: 626. 'Ἐν δὲ ἐν τέχαι ἐπτὰ λόφοις) Τὰς δὲ τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης ἐπ-
 τὰ τεσδε λόφοις, οἱ Ἰησούτης Ἀμβρόσιοι (Σημ: (b) καὶ κατ' ὄνομα ημῖν ἐφι-
 λοτιμήτατο καταλέξα. I sette Colli di Roma, Capitolino, Esquilino, Quirinale,
 Aventino, Viminale, Celio, Palatino; a quali posteriormente furono aggiunti gli
 altri due, Giannicolo, e Vaticano. Οτι δὲ καὶ ή Νέα Ράμη, τὸ Κανταντίνον
 Μεγάλος περικλεῖς Αἷνον, Επτάλοφος ἐσὶ, πάλαι τεθρύληται, καὶ Πέτρος ὁ
 Γύλλιος ἐν μέρει διέγεραψεν, ἐν τῇ κατ' αυτὸν Τοπογραφίᾳ τῆς Κανταντίνου.
 Βιβλ: Α':, Κεφ: Ζ' — ΙΗ': τῇ ἐκδοθείσῃ ἐν ταῖς Ανσέλμος Βανδεξίων Κανταντί-
 νοπ. Ἀρχαιολ. ἐν Τόμ. Α': Σελ: 355 — 363.

Στίχ: 627. Πρὸν δὲ Ἀνακτα Δικτήιον ἄρξα.) Τὸν Διαὶ ὄντως ὄνομάζει,
 ως ἐν Δικτῃ τῷ ὄρες τῆς Κερήτης τῷ μεταξύ Ιδης Ορεος, καὶ Κυανεῖς Πόλεως,
 ανατρέσει.

Necdum etiam audierant inflari classica; necdum
540. Impositos duris crepitare incudibus enses.

Sed nos immensum spatiis confecimus aequor :
Et jam tempus equum fumantia solvere colla.

LIBER SECUNDVS EXPLICIT.

ανατρεφιῶμενον. Ἐγεῦθεν γὰρ Δικτύος ὁ Ζδές, ὡσεὶς οὐδὲ Λυκαιός,
ἀπὸ τῆς Ὁρες τῆς Ἀρκαδίας, ἐνθα δὲ γεννήθη. Διὸ δὴ Καλλίμοχος ἐν Τυμφῷ

τῷ εἰς τὸν Δία, Στίχ: 4.

„Πῶς καὶ νιν, Δικτύον ἀείσομεν, ηὲ Λυκαιόν;

„Ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἐπεὶ γένος ἀμφίριζον.

„Ζδές, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν ὄυρεσι Φασὶ γενέθαι

„Ζδές σὲ δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ

Εἴτα τῶν Κρητῶν ὡς Φευδομένων κατειπών, ἀποφαίνεται.

„Ἐν δὲ σε Παρθαστὶ ρείη τέκε. κτ:

„Η δὲ Παρθαστὶς πόλις ιῶ Ἀρκαδίας, κατὰ τὸν Συγγρ. τῶν Ἑθνῶν.

Στίχ: { 628. Πρὶν δὲ ηδὲ μυστεῖσιν γενεῖται)

{ 629. Πόρτας θορᾶθαι, πᾶθαι τε βοῶν αἴστοπέρων.

Πρὸ τῆς χαλκίνης δηλονότι. ηδὲ μυστεῖσιν γενεῖται, καθ' ιῶ εἰς ἔχαται κακλας ἔξο-
κελαντες μυθρωποι, ἐτέλμησαν καὶ κρέας εἰς βρῶσιν προσφέρειν, καὶ τῶν Α-
ρετήρων ἔτι βοῶν καταγένεθαι. Παραπλησίως δὲ ἐποιει καὶ Ἀρετος ἐν τοῖς
Φαινομένοις. Στίχ: 135.

η Χαλ-

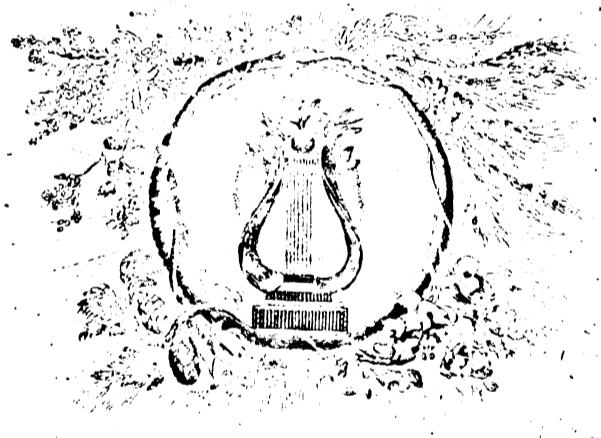
Ποὺν δὴ δυσεξέων γενεῖλα ἀνδρῶν ἀλιτρῶν τε,
Πόρταις θοινᾶθαι, πᾶθαι τε βοῶν ἀροτήρων,
Χρυσὸν τόφρα βίον μερόπων γένος τὴν ἐπὶ γαύης.
Οἱ δὲ ἐπὶ Κρόνῳ ἡσαν, ὅτ’ ὑρανῷ ἐμβασίλευεν.
Οὐ γὰρ ἐνυάλιον γῆχθσα ἀκέστο Σάλπιγξ.
Οὐτε δὲ ἐπὶ ἀντιτύποιο κεχάλκου ἄκμονος ἄορ.
Ἄλλ’ ἀμετρον πρότερον πρότερον ίόντες δὴ διὰ λαῖτμα.
Ωρη δὲ ἀτμαλέες ἀπολύσασθ’ αὐχένας ἵππων.

ΤΕΛΟΣ τὸς Β. ΒΙΒΛΙΟΥ.

* * *

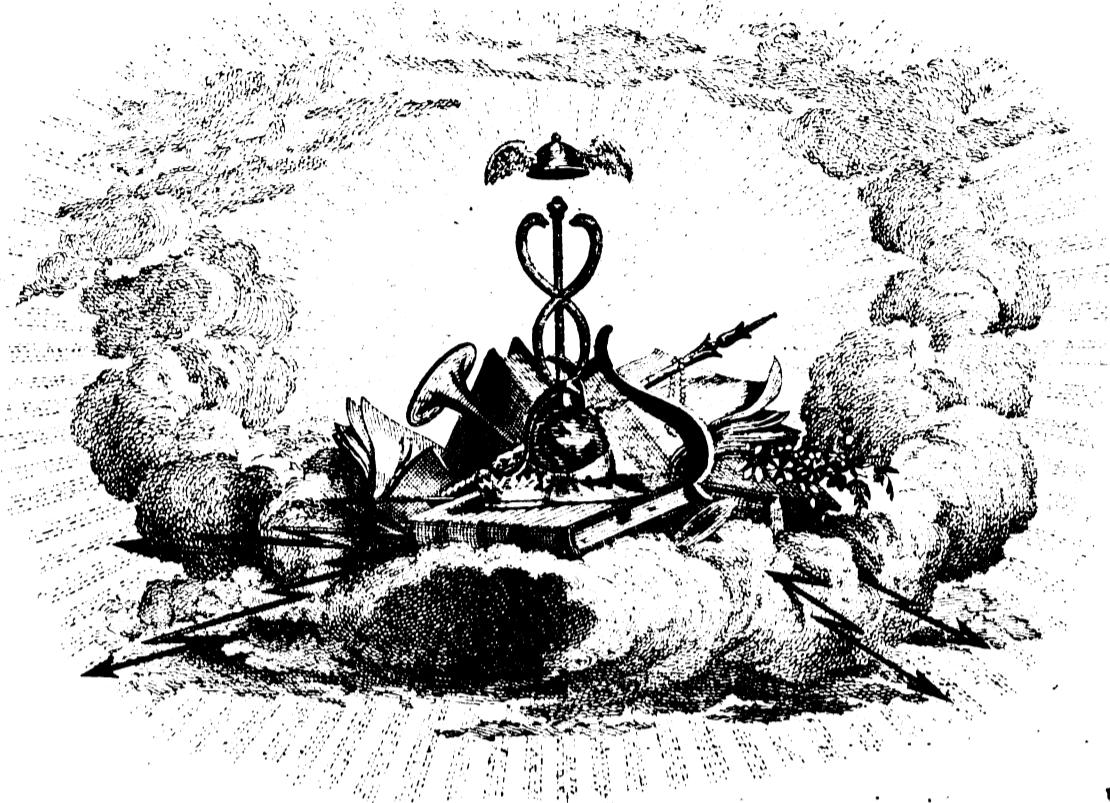
- „Χαλκείη γενεὴ προτέρων ὄλοωτεροι ἀνδρες,
- „Οἱ πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
- „Ἐνοδίων πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσσαντ’ ἀροτήρων.
- Στίχ: 630. Χρυσὸν τόφρα βίον κτ:) Καὶ γὰρ τοι καὶ καθ’ Ἡσίοδον Στίχ: πα.
- „Χρύσεον μὲν πρώτισα γένος μερόπων ἀνθρώπων
- „Ἀθάνατοι πότισαν ὀλύμπιος δώματ’ ἔχοντες.
- „Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἡσαν, ὅτ’ ὑρανῷ ἐμβασίλευεν.
- „Ωντερ Ἐπῶν τὸ τρίτον αὐτοὶ, ὡς ἔχει, ἐν τῇ Ἐρμιώσι ἐπὶ λέξεως εἰσηγόντοι μεν.
- Στίχ: 625. „Ωρη δὲ ἀτμαλέες κτ:) Οὐτω καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ (ἐν 3μρ. αἰς Δευτεροῦ τῆς Παθαίδ. Στίχ: 9. κξ:) ή Θεὸς
- „. νόρ’ ἀρματος αὐχένας ἵππων
- „Δυσσωμέγας, παγαῖς ἔκλυσεν Ὄλκεανδ
- „Ἴδρῳ καὶ δαδάμιγγας· ἐφοίτασεν δὲ παγέντος
- „Πάντα χαλινοφάγων αἴφρὸν απὸ σομάτων.

Τέλος τῶν Σημειώσεων τῶν ἐν τῷ Β'. Βιβλίῳ τῶν Π. Ὀιζυγιλίας
Μάρων Γεωργικῶν.

P. VIRGILII MARONIS
GEORGICORVM
LIBER III.

Π. ΟΤΙΡΓΙΑΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

P. VIRGILII MARONIS
GEORGICORVM
AD C. CILNIVM MAECENATEM.
LIBER III.

Te quoque, magna Pales, et Te, memorande, canemus,
Pastor ab Amphryso; vos Sylvae, Amnesque Lycae.
Catera, quæ vacuas tenuissent carmina mentes,
Omnia jam vulgata. Quis aut Eurysthea durum,

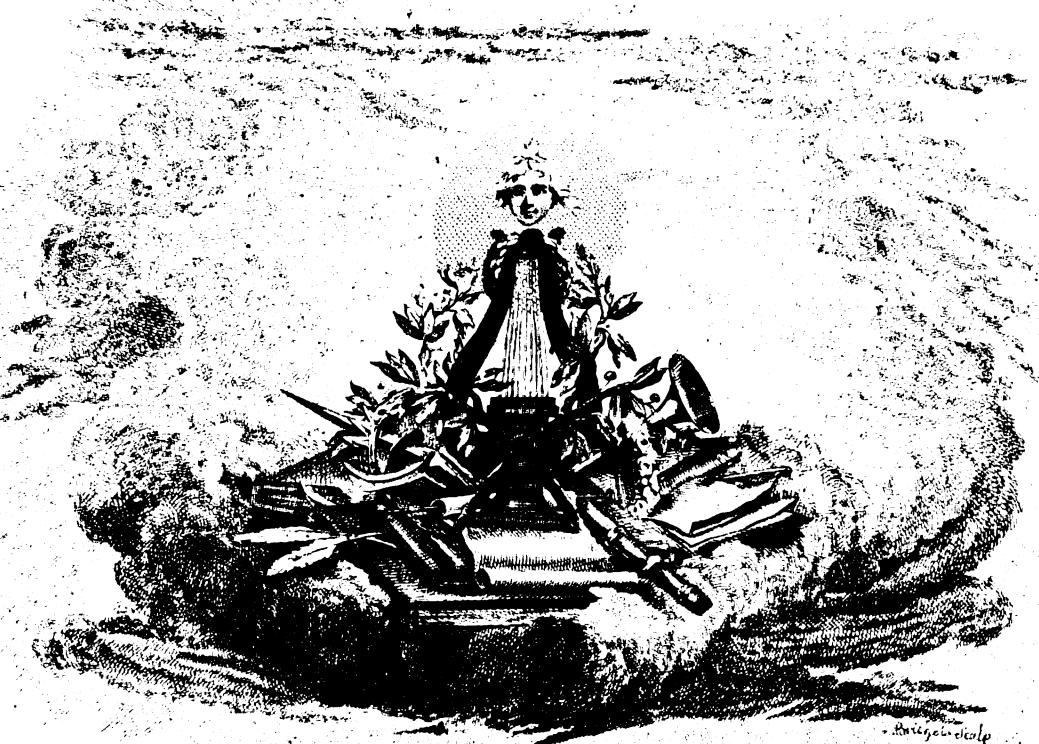
Aut

* * *

Στίχ: 1. Καὶ σὲ δὲ δίσις Πάλις.) Ἀρχόμενος Τῷ Γ'. Βιβλίου ὁ Ποιητής, ἐπὶ περίσσευτον αὐτῷ καὶ ποιμνιῶν, καὶ νομῆς τῆς τέτων, καὶ Φορῆς, καὶ τῆς ἀλλῆς λῶν αὐτῷ καὶ ποιμνιῶν, καὶ νομῆς τῆς τέτων, καὶ Φορῆς, καὶ τῆς ἀλλῆς λῶν αὐτῷ εἶσι οἱ λόγοι, Θεὸς, ὡς γε ἄκος, τῆς Νομίας ἐπικαλεῖται. Πρὸ δὲ τῶν ἀλλῶν, Πάλιν, τιὼ παρὰ Ῥωμαῖοις βωτηρικῷ Θεῷ, ἢ παρὰ αὐτοῖς ἔφορος εἴναι τῶν ποιμενικῶν ἐνομίζετο· καὶ Pales τροπῇ τῷ R. εἰς L: οἵνεις Pales a pariendo ὃ ἐξὶν αἴκο τῷ γεννᾷν, οἷον Γενέτερα, ἐκαλεῖται. Παρὸ δὲ τῷ Θεῷ καὶ ἑορτὴ ἥγετο ἐπίστημος πρὸ ἔνδεκα Καλανδῶν Μαΐουν (Ἀπριλίου 20) τὰ Παρίλια, ἢ Παστιλία ταῦ, ὡς ἐλλινιστὶ Φάνα, Γενέθλιοι καθ' ἣν μέραν καὶ τιὼ Ῥώμην κτισθηναὶ ἐπισένετο. „Καίτοι καὶ πρὸ τῆς κτίσεως, „Βωτηρικῇ τις ἣν αὐτοῖς ἑορτὴ κατὰ τιὼ ἡμέραν ταύτιων καὶ Παστιλίας „προστηγόρευον αὐτιῶν ὡς οἱ Χαιρωνεὺς Πλεύταρχος, εἰς τὸν Ῥώμην βίον τῷ ισορίᾳ παρέδωκεν.

Στίχ: 2. Τὸν γε ἀπ' Ἀμφρύσῳ.) Τὸν Ἀπόλλωνα φησὶν, ὃν καὶ Νομέα ἀπ' Ἀμφρύσου προσαγορεύει, διὰ τὸ ἐκεῖ θητεῖον τὸν Θεὸν Ἀδμήτῳ τῷ Φέρητος, ταῖς ἐκείναις βῖσι ἐπ' Ἀμφρύσῳ, ἢ Ἀμβρύσῳ (λέγεται γάρ καὶ διὰ τῷ β., καὶ διὰ δυοῖν ας, ἢ ἐνες αἰδιαφόρως.) τῷ ποταμῷ Θετταλίας βόσκοντα. Τῆς οὖσα τῷ Θεῷ ταύτης θητείας, καὶ Ὁμηρος φέρεται πεπειρκὼς μνείαν, Βοιωτῶν Στίχ: 753. καὶ 766.

„Ιπποι

Π. ΟΤΙΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ

ΤΩΝ ΠΡΟΣ Γ. ΚΙΛΝΙΟΝ ΜΑΙΚΗΝΑΝ

Βιβλίον: Γ.

Kαὶ σὲ δὲ δῖα Πάλις, σὲ Νομέν δὲ τι κύδιμ' αἴσω,
Τὸν γε ἀπ' Ἀμφρυσος καὶ ὑλας, ποταμὺς τε Λυκαίας:
Τὰλλα γὰρ, ὃς ἀνέτης ἔπει ψυχὰς ἐπιτέρπει,
Δὴ πάντ' ἐκπεφάτισαι. Ἐπεὶ Εὐρυθέα ἀπῆνῃ,

A 2

B801-

* * *

„Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔστιν Φηρητιάδεο,
„Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' Ἀργυρότοξος Ἀπόλλων.

Καὶ Καθλίμαχος δὲ ἐν Ἄγριῳ τῷ εἰς τὸν Ἀπόλ. Στίχ: 47.

„Φοῖβον καὶ Νόμον κακλίσκομεν, ἐξ ἔτι κείνης,

„Ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσῷ ζευγήτιδες ἔτρεφεν ἵππες.

Ωπτεῦσαι δὲ Ἀπόλλων λέγεται, ὡς μὲν Καθλίμαχος Φοῖβον αὐτόδιο
Στίχ: 49.

„Ἡδέου υπὲρ ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.

„Ως δὲ ἄλλοι, Διὸς προσετιμηκότος αὐτῷ, εἴτε τὸν Πύθιον Δράκοντας αὔνε-
λόντι, εἴτε τὸν Βρόντεων, καὶ Στεφόπεων, καὶ Ἀργεων παιδας αἴποτεναντι
κατὰ αἱμασσαν ὅτι καὶ Ζεὺς τὸν τε Ἀπόλλωνος αὐτῷ υἱὸν Ἀσκληπιὸν, ὡς
διὰ τῆς ιατρικῆς τοὺς νεκρὸς ανιδῶντα, ἢ τῷ θανάτῳ βυθίσαντα, Φθάστις
κατεκεφανώσαν.

Στίχ: Ἀυτ: . . . Καὶ ὑλας, ποταμὺς τε Λυκαίας.) Τὰς ἱε, καὶ τὰς περὶ Λύκαιον τὸ
Ἀρκαδικὸν ὄρος. Περὶ δὲ Στρατίων, (Γεωγρ. Βιβλ: Δ! Σελ: 208. καὶ Η. Σελ: 388.
„καὶ Ἀυτ: πάλιν Σελ: 348.) ἐνθα καὶ τὸ Νέδας φεῦμα λαΐζεον ὀνομάζει
Βιβλίον Γ.

5. Aut illaudati nescit Busiridis aras?

Cui non dictus Hylas puer, et Latonia Delos?
Hippodameque, humeroque Pelops insignis eburno,
Acer equis? Tentanda via est, quâ me quoque possim
Tollere humo, victorque virûm volitare per ora.

Primus

„ἐκ τῷ Λυκαίῳ κατίου Ἀρετεῖον ὅρης. Καὶ γὰρ τοι, καὶ κατὰ Παυσανίαν
(ἐν Μεσσην. Βιβλ.: Δ! Κεφ: Κ.) „εἰσὶν αἱ πηγαὶ τῆς Νέδας ἐν ὅρῃ
„τῷ Λυκαίῳ. Προελθὼν δὲ ὁ ποταμὸς διὰ τῆς Ἀρετεῖαν κτ:

Στίχ: 4. . . . 'Ευρυδέ' ἀπιωῇ) Καθ' ἦν Ἀλκμά' ἡ Ἁλεκτρίωνος τὸν Ἡρακλῶ
ἔμελε τέκεδαι τῷ Δῖ, τούτον προδηλώσαντας τὴν ὑμέραν, καὶ ὅτι κατ'
αυτὸν ἀνήρ τεχθήσεται ὡς πάντεσι: Περικτίνεσιν ἀνάξει,, προσερκότα,
ζηλοτυπήσασε ἡ Ἡρα παρεργόσατο. Πάντασα γὰρ τὸν ἐνύέτιον ὄμοσαδαι
τὸν μέγαν ὅρκον, οὐ μίλιον ὅτις ἔσεδαι· εἴτ' ἀπ' θεανθεῖας αἴξασα αυτὴν, οὐς
ἐκεῖνος ὀμάδοκεν, ἐπὶ τὸ Ἀχαικὸν Ἀργος, Ἀλκμά'ιω μὲν ὠδίουσαν ἥδη ἐ-
πέχει τῷ τοκετῷ: Λεχίππην δὲ τὴν Σθενέλιαν ἀκοίτην, καὶ τοι μίλια ἐβδο-
μον κατέτηκαν κατέστησεν ἐκτεκτεῖν ἡλιτράμινον Ἐμένθε. (Φυρ. Ι-
λιαδ. τ. Στίχ: 95. — 133.) Εντοσθεν Ἐυρυδές ἀπάντων Ἀργείδων ανά-
σαν διὰ τὸν γενόμενον ἄρκαν, καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἀντῷ ἐκ τῷ ἀκολεύθε ἐπιτά-
σειν κεκλήρωται. Ταπείρων φέντε ὡς διὰ ἐκ μέσου ποιόσηται, εἰς ἐπικιδύνες
αὐτὸν ἐνέβαλεν ἄθλες. Οὐς μὲν τοι πάντας ὡς Ἡρας ἐντελῶς διαθλήσας,
ἐκπιπτῷ μὲν αὐθάνατον τῷ ἄκρων περιπέτερον: Ευρυδές δὲ ἀληκτὸν τῷ
ἐπὶ απανθρωπίᾳ καὶ ὡμότητι δυσφυμίαν. Οθεν, ἀπιωῇ, παριπτεῖ,
ἐνταῦθα τοῦτον Οὐργύλιος ἐκ απεικότως προσέργηκεν.

Στίχ: 5. Βεσιρίδος τε βωμὸς κακοφήμεν.) Βέσιρην, Φασὶ, τὸν Ποσειδῶνος
καὶ Λιβύας τῆς Επάφης, βασιλεύειντα τῶν Ἀγυπτίων, πάντας τές ἐκεῖ
καταίροντας τῶν ζενῶν ἀποκτείνειν, θύσια τῷ Δῖ. Ωρι; καὶ ὑπὸ Ἡ-
ρακλέας κατάργηντος, καὶ τὰ ὄμοια παθεῖν κανδωμένους, καὶ διὰ τὸν Βεσ-
ριν τέως ἀνταναρεθῆσθαι, δίκας τίσαντα ταῖς δικαιοστάτας τῷ ζενῷ, αὐθ'
ῶν ἐπὶ πολὺ περὶ τῆς ζενῆς ἥσεβοσεν. Άλλ' ἐνταῦθα τῶν Βεσιρίδος βω-
μῶν Οὐργύλιος μνήσαν πεποιηκότος, καὶ τῶν παλαιωτέρων τῶν, καὶ τῶν
νεωτέρων, ἐπιλαμβάνοντας καὶ τὸ ἔπος μακρίζον, ὅπις τὸν εἰς τοσότον αἵμ-
τητος καὶ ἀπιωκτὸς ἐλάσσαντα, καὶ δένη πλέον, οὐ, εἰς ἐπαινετὸν, ἐφη, γενέδαι:
illaudatum, προσειρηκάς. Τοπερ ἐλύτος Γέλλιος (Βιβλ.: Β'. Κεφ: 5.) α-
πολογείμενος, πρῶτον μὲν τῷ τῷ, ἐπαίνῳ ἀπόφασιν, ητοι, ἀρσην, καὶ τὸν τι
μέτριον μηνίσιν, Φοσὶ, πρὸς κατάκρισιν καθάπερ οὐ καὶ τῷ τῆς μερφῆς,
ἐπὶ τῷ ἀμέμπτῳ λεγομένῳ καὶ τῷ τῷ, ἐπιλήψεως, ἐπὶ τῷ, ἀνεπιλήπτε-
κτος, μέγας τι σημανεῖν πρὸς ἐπαινον. Δέντερον δὲ τὸ, illaudatus, ἀντὶ τῷ,
μηδὲ ὄνομάζειν ἄξιος, (Καὶ γὰρ τὸ, laudare καὶ ἀντὶ τῷ ὄνταζεν καὶ ἀ-
νακαλεῖν εἶληπται. ἀποτρόπαιόν την ἀποφάνεις καὶ ἀποφράδα τὸν καθ' ἐ-
λέγεται. Βαύλιος μέντοι γε ὁ Κριτικός (ἐν τῷ Κριτικ. Λεξικ. Σημ.: Β.) ἐκ
ἐυαρεστόμενος τῷ περὶ Γέλλιος ἀπολογίᾳ, μόνιμον υπεληφθε τῷ αναγκή τῷ
μέτρες τῆς ἀκυρολογίας τῷ Ποιητῷ ἡμῶν ὑπολεπτεδην πρόφασιν. Εμοὶ δ'
οὐδὲ δοκεῖ, διτὶ τὸ ηκίσα, ἐπαινετός, οὐ δὲ, ἐπαινετέος, Τῷ Οὐργύλιος, πολλῆς
ἐνταῦθα ἐσὶν ἐμφάσεως καὶ κυριολεκτήμενον δὲ π' αἰρεψές αὐτὸν ἐνρήσει,
ἄτις τὸν Βεσιρην δέχεται μίδιον ἐπόμενον ἐπὶ τὸ ζενοκτονεῖν πρεσελληδέ-
ναι νομίσειν, αλλ' αὐτὸς πειθόμενον Θεῷ, καὶ θρησκείας δοκεύειν δέον ἐκπλη-
ρωῖσθαι, υπὲρ δὲ, καὶ τῷ ἐπ' ἐυσεβείᾳ ἐπαινεῖν κρεθέντες ἄξιος. Τῷ γὰρ Τυ-
φῶνος τὸν Οσιρην ἀποκτείναντος, καὶ διὰ τὸν τίσαντος Ισιδη τὴν προστηκόσαν
διὰ τῷ τῷ Γαμέτει ἀναίρεσιν, αρχήν μὲν τῷ τῷ πιθεῖται τῷ τῷ Βωνή ἐπὶ τῷ
Οσιρίδος τάφῳ νενόμισο σφαγιάζειν· ἐπειτα δὲ καὶ τῷ τῷ παθεῖται τῷ
ἀμοχρωμάτος, (διὰ τὸ πυρδοκίων γειθόμενοι Τυφῶνας) κατὰ θεομάν τὸν υ-
πὸ τῷ πάλαι Βασιλέων τηρεύμενον. Τῷν οὐδὲ Αιγυπτίων μελαγχερόν αὐ-
τὸς τὸ πολὺ πεφικότων, εἰτοσθεν ζενον ἐναὶ σωθεῖται τὸν εἰς θῦμα
„προσταμβανόμενον· οὗτον καὶ περὶ τῆς Βεσιρίδος ζενοκτονίας, παρὰ τοῖς
„Ελλη-

5.

Βρούσιοιδός τε της ἥκ ὅιδεν βωμὸς πακοφῆμος;
Τῷ δὲ Τλας πάις, καὶ Λητώη Δῆλος αἴσος;
Κλυτὴ δὲ Ἰπποδάμεια; Πέλωψ τε ἀρίγνοντος ὄμῳ;
Τὸν δὲ ἐλεφάντινον ἔχε, παλίμβιος ἐππιοχάρμης;
Ἄλης δὲ ἀλεπιτὸς πειρητέον, αἵκε διωάμην,
Χῷ μὲν αὐτούς πειρητέον, σομάτων πτῆναι διὰ πάντων.

IO.

Three small, dark, stylized floral or star-shaped decorative elements arranged horizontally.

„Ελλησιν ἐνιακύσαμ τὸν μῦθον, καὶ Τεβασιλέως ὄνομαρχομένης Βεστίριδος, ἀλλὰ τοῦ
„Οστριδος Ιάφρα Ιαύτιω ἔχοντος Τὴν προστησίαν, καὶ αὐτὴν τῶν ἐγχωρίων διά-
,λεκτον. Διόδ. Σικελ: Βιβλ: Α'. Τῆς Ισορ. Τμ. μ. Β'.) Λπαξιοῦ Τῇ περὶ Βευστίριδος
μύθῳ προστήσαντος, Βέστιρις (ὅστις ποτε καὶ λώ.) τὰ τῆς Θρησκείας ἀφωσιέτο,
ἢ γουῷ αφοσιώθων ἐδόκει, διὰ ὃν εἰς τὰς ἐπιδημεύντας ξένους ἥμαρτανε· καὶ
eis ἐυσεβείας λόγον τιθέει τὸ ἀσέβημα, ἥπερ καὶ ἐπαίνους ἀπέτι προσοφε-
λεδωμα. Πρὸς οὐκ τοῦτο ὁ Πομπτής αὐθορῶν, καὶ γέδεν μᾶλλον τοῦ Θεόσκου,
ἢ τῆς κακοθρησκείας καθαπτόμενος τῆς μυσταρᾶς τε καὶ ἐξαγίτης, πῶς ἀν-
άμενον τὸν Βέστιριν προστηγόρευσεν, ἢ illaudatum ἀδε προσειπὼν, ὡς γέδεις
ἐπαίνου ἄξιον σύγτα (τὸναντίον ἢ αὐτῷ ἐδόκει) ἐπὶ τῷ τοιῷδε Θρησκεύμα-
τι; Κατὰ τοινα ταύτιω τιὼ διάνοιαιν, τὸ τῷ Πομπτῇ τύπο: illaudati . . .
Βεστίριδος αρα: οὐ Φαύλως ἀντιστοιχίας καὶ αὐτοὶ δόξαιμεν ἀποδεδωκότες: Επο-
ριδός τε Βωμὸς κακοφήμετος· αὐτε δη τῷ τῷ εἴντι δισφήμους, καὶ
οἵστις, διὰ τιὼ αὐθεμιτοδυσίαν κακῶς αἰκούειν παρὰ πάντων, ἢ ἐπαναθέτης αξι-
εῖται, ὡς αὐτὸς ὁ Βέστιρις ἀπέτι

Στίχ: 6. . . . "Τλας πᾶς . . . καὶ Λητώη Δῆλος.)" Ήν μὲν ὁ πᾶς
Τλας Θεοδάμαντος τῷ δρυτόριψ γένος, Ήρακλεῖ δὲ τὰ παιδικὰ γενέματος· πρ-
πασο δὲ ύπο τῶν Νυμφῶν, ἐν φῶ ἐκ τῇ ποταμῷ Ἀσκανίου υδρεύετο. Ἔπι
τούτῳ οιώ τῷ ἀφανισμῷ καὶ ιερὰ ἡγιασμός ἐτελεῖτο, ἐν οἷς πυκνὸν ἔξεφό-
γγι τὸ: "Τλα, "Τλα, ὡς ἐπὶ αἰνεργέσσαι τέτο ἀναβοώμενον τῷ παιδός. Τῷ
δὲ μύθῳ καὶ Στραβών ἐμιήδη (Βιβλ: Ι. Β. 1. τῶν Γεωγρ. Σελ: 564.),,Τπέρ-
,,κεταμ (λέγων τῆς Πρεγμάδος ὄρος, ὃ καλεῖσθαι Αργανθώνιον · ἵνταυθα
,, δὲ μυθεύεσθαι τὸν "Τλαν, ἔνας τῶν Ήρακλέτες ἐταίρων, συμπλέυσαντας ἐπὶ
,, τῆς Αργεῖς αὐτῷ, ἐξιόντας δὲ ἐπὶ υδρεύεσθαι ύπο Νυμφῶν ἀρπαγεῖσαν. Άλ-
λα τιὼ ύπο τῶν Νυμφῶν ἀρπαγεῖσαν τῷ "Τλα, καὶ τέτοι τιὼ ἀναβοτησιν,
καὶ Θεόκριτος διὰ τῇ ιγ. Ειδυλλίς ἐς πλάτος διέξησιν.

‘Η δέ τοι, Δῆλος Λητώη, καλεῖται, διὸ τὸ ἐπί ἀντῆς τιὸν Λητῶ τεκάν
τὸν Ἀπόθων, καὶ τὸν Ἀρτεμίν ἄμας (καθά τινες βέλονται καὶ ἐν τοκε-
τῷ· ἢ (εἰς ἄλλοι) τὸν Ἀπόθωνα μόνον. Κατὰ γὰρ τὸν Ὁμηροκόν ὑμεν
τὸν εἴς τεν Ἀπόθλ.: Στίχ.: 14. Λητῶ,

Τέκεν αὐγλαῖ τέκνα,
· · · · · Απόλλωνάς τ' αὔγετος, καὶ Λετερίν ιοχέμιραν.

„Τιώ μὲν ἐν Ὁρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῖη ἐν Δῆλῳ.
 (Περὶ δὲ ὁρῶσι βάλει Σπαγγχέμον, ἐν τῷ Καλλιμάχῳ Ὅμηρος εἰς τὸν Ἀπόλ: Στίχ: 60. καὶ τῷ εἰς τὴν Δῆλον μάρτιον τῷ αὐτῷ. Στίχ: 255.) Τιὼν τούτων Κοίτε τῇ τιτάνος καὶ Φοῖβης Λητώ, ἀτε ἐκ Διὸς τίκτεται γιλοτυ πάσης Ἡρας, μηδὲ ἐπιτρέπεται ποι γῆς τιὼν τοιάν, οὐδὲν μὲν, Αἰσθίη, ἔπειτα δὲ, Δῆλος κληθεῖσα, Λητών προσέρηπται, οὗτος καὶ απὸ τῆς Δῆλου αὐτῆς, καὶ Ἀπόλλων ἀκέσει, Δῆλος (Μέτρῳ τὸν εἰς τὴν Δῆλον Ὅμηρος Καλλιμάχῳ.)

Στίχ: 7. Κλυτή δ' Ἰπποδάμεια; } Ἰπποδάμειαν, τὴν καὶ Ἰπποδάμιων, Ὀιγόμασος ὁ πατήρ, ὁ Ἡλιός τε καὶ Πίστης αὐτοσών, οὐκ ἀλλως εἰς γάμον δούγαν ἤξις, ή τῷ νικήσαντι αὐτὸν ἀρματι, ἵπποις χρώμενον ὥκυτάτοις, ὃν ἐκ πνοῆς αὐνέμων ἡ γένεσις μεμυθελόγυπται τῷ δ' ἡττηθέντι Θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημισ. Τριῶν δὲ ἐπὶ δ' καὶ μυητήρων τῷ Ἰπποδάμειας ἔτοι γάμῳ, καὶ δὲ καὶ Γέων ἐκπεσόντων, Πέλοπα Φασι Ήτον Ταυτάλε παρεκρέσσαθαι τὸν Οἰνόμασον δια Μυρτίλε Γέων Ηνιόχῳ, Γέων Οἰνομάσοιον διφρεον κατεπιλῶαι μέσον τῷ δρόμῳ,

io. Primus ego in patriam mecum (modò vita superstite)

Aonio rediens deducam vertice Musas:

Primus Idumaeas referam tibi, Mantua, palmas;
Et viridi in campo templum de marmore ponam

Propter aquam, tardis ingens ubi flexibus errat

15. Mincius, et tenerâ prætexit arundine ripas.

In medio mihi Cæsar erit, templumque tenebit.

Illi victor ego, et Tyrio conspectus in ostro,
Centum quadrijugos agitabo ad flumina currus.

Cup-

* * *

η παραλυθίων προπαρασκευάσαντος. Καὶ τότον ἄρι τὸν τρόπον νικήσαντα Πέλοπα, τῷ τε Ἰπποδάμειαν ἔκυρον ἀγαγίδαν, καὶ εἰς αὐλήν τοῦ μά τῷ βασιλέαν λαχεῖν· ἐξ οὗ καὶ Πελοπόννησος ἡ περί, Απίσα, ἦ, Πελασγία καλεμένη, ὀνόμασαν. (Ορα Πινδ. Όλυμπ. Εἰδ. Λ'. καὶ τὰ ἴκες Σχόλι.)

Στίχ: Άυτοι . . . Πέλωψ τε ἀριγμός αμφ; Τάνταλος δὲ Φευγίας κατά τὸν πρὸς έυωχίαν τῆς Θεᾶς καλέσας, καὶ τὸν ίκανον ἀντοῖς κρεβεργύπτας Πέλοπα, δέπινον παρέθετο. Τῶν δὲ δαυτυμόνων, εἴτε δὲ ἑδεῖμα μυσταχίων, εἴτε καὶ τῷ προσώπεον ἀποδέξαμένων, καὶ τὸν μὲν κρεβεργύπτεντος πάδα κατοικειράντων, τῆς δὲ βρώσεως ἀποχομένων, μόνια Φασὶ Δῆμαρτες τὸν κρεῶν μετειληφέναι κατ' ἄγνοιαν, ἐκ τῆς ἀναζητήσεως τῆς θυγατρὸς αρτίως ἐπιστελθέσαν, καὶ τὸν ὄμονον καταβρεώξασαν. Οἱ δὲ τῷ Θέτιδα, Φασὶν οἱ δὲ τῷ Ρέαν. Γνωρίσαντα δὲ τὸν Δία, Έρμῆς προσάξας ἐγκαθίδην λέβητι τῷ κρέα, καὶ υγεῖ τὸν πάδα ἀποδέναι, ματαληρωθέντος αὐτῷ τοῦ καταβρωχθέντος ὄμοι, ἐξ ἐλέφαντος. Εγενέθεν οὐδὲ τοῖς ἐκ τοῦ Πέλοπος καταγομένοις γνώρισμα ἵνα ὁ ὄμοι ἐλέφαντιος. (Ορα τὰς ἐν τῷ Λ. τῷ Όλυμπ. Εἰδ. Πινδάρες Σχόλ. Παλ: καὶ Νεωτ.)

Στίχ: 9. Ἀλλης δὲ ἀτραπῆς παρηγένοντο. Έκένει (Φησοί) Ηλίας θρυλούς μενα πολοῖς πεφίμισαι οἷον τὰ μὲν κατὰ τὸν Ευρυθέα, Ομήρως τὰ δὲ κατὰ τὸν Τλαν, Θεοκρίτων τὰ δὲ κατὰ τὴν Δῆλον, Καθαριόχων τὰ δὲ κατὰ τὸν Ιπποδάμειαν, καὶ τὸν Πέλοπα, Πινδάρων. Εμοὶ δὲ κανιώ τινας τριβονιῶντεον, αἵτινας εἰστὶ ζανταν, καὶ αὐτικειρητον. Ουτων δὲ ἄρι τοῖς Κωνηγετικοῖς, ἐπιτασσάμενοι τῆς Μάσης Καθαριόπης, καὶ τῆς Αρτέμιδος, ἐν αὐτοῖς προοιμίοις ἐφασκεν, διτι παρηγόντες τριετῆς Ορφεού, Βακχού ἀδεν· . . . καὶ χορὸν Αονίας παραβενθεσιν Ασοποῖον· . . . καὶ τὰ Σαβάζια νυκτερά θύμῳλα· καὶ γένος Ήρώων, καὶ Ναυτίλον Αργώ· καὶ πολέμου, καὶ Αρεως ἔργα κακίσα· καὶ Πάρθων δύνας· καὶ Κτητορού, Φῶντας καὶ Κεράς, καὶ τὸν ἄλλον λέγοντα ἀδύματα ποντογενεῖς· ἐπαγγέλμεται δὲ τηγείαν ἐπισείβεντος αἴτραπλαν ἄλλων· τῷ μερόποντι ζώα τοις, ἐγένετο πάπησεν αἰοδίς· . . . Καὶ μέλπεν μόδις θησῶν τε, καὶ αὐδῶν αγριστήρων, καὶ γένη εκτλάκων τε καὶ ιππων. (Κωνηγετ. Βιβλ: Α' Στίχ: 17. — 40.

Στίχ: 10. Χεὶ μὲν ανασεράμενος σαμάτων πτλῶν διὰ πάντων. Τὸ ἐπὶ τοῖς ιδίοις φιλοπνήματοι φιλοδοξεῖν, αὐτοφωπονον ισως καὶ κοινὸν ἔξοχως δὲ ποιητῶν ιδίον τὸ πάθος, κατ' αἴσιαν πάσας τινας ποιητικῶν αὐτοῖς, αἴσερ καὶ τὸ ἄλλα, διτω καὶ τὸ περιαυτολογεῖν καὶ απερικαλύπτως κομπάζειν ἐπιτετραμμένον. Ουτων οὐδὲ θεόγνης ἐν ταῖς Γνωμασι, Στίχ: 22.

„Ωδε δὲ πᾶς ἔρετος θεόγνης ἐξην ἐπη.

„Τὸ Μεγαρέως πάντας δὲ κατ' αὐθιδύπτης ὀνομαζεῖ.

Καὶ Στίχ: 237. πρὸς Κύνον.

„Σοὶ μὲν ἔγω πτερ δέλωνε, σὺν οἷς ἐπ' απείρονα πόντον

„Πιωτήσῃ, κατὰ γῆν πάσαν αἰερόμενος

„Ρηδίων. Θείνεις δὲ καὶ εἰλαπήγοι παρέστη

„Ἐν πάσαις, ποθῶν κείμενος ἐν σόμασι.

Πα-

Πωτος ἐγών (εἰς ξῶν περιέσωμα) ἐς πατρίδ' ήμιν,
Μέσαις δὴ παλίνοσος ἀνάξω ἐξ Ἐλικάνος.

Πωτος Ἰδημαῖον σοι Φόινικα Μάντυα ὄσω.

Νήὸν μαριαρόεντα πέδω χλοερῷ δὲ δομῆσω.

Τῦτος ἐγγύθι ἐνθα δὰ βαρδυρόοισιν ἔλιξιν

Μήνιος ἐνρυρέει, καλάμοις ἀδινόσι δὲ ὅχθας

Αμφικαλύπτει. Μέσος ὁ Καίσαρ σήξετ' ἐκεὶ μοι,

Νῆὸς δὲ ἀρξει. Τῷ δὲ ἄρδε γέγῳ νικάτωρ ἐνὶ κόχλῳ

Πορφυρέη γανόων, ἐκατὸν δὴ ἄρματ' ἐλάσω.

Αιγαλήεντα τέθριππα, παρὰ ποταμῷο δεέθροις.

15.

20.

Β 2

Πα-

Παραπλησίως δὲ καὶ Σόλων ταῖς Μέσαις ίντι ἐυχόμενος ἐν ταῖς Γνωμικοῖς·
„Ολβού μει πρὸς Θεῶν μακάρων δότε, καὶ πρὸς φπόνταν.
„Αὐθεώπων αἵει δόξαν ἔχειν αὐγαθῶ.

Ο δὲ Ἡσίοδος Μεσοδίδακτον ἐαυτὸν ἀνακηρύττων. Θεογον. Στίχ: 30.

„Καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον (αἱ Μέσαι) δάφνης ἐριθηλέος ὕδον,

„Δρέψαθα Δηητὸν, ἐνέπνευσαν δέμοις φύδιῳ

„Θείω, φένει κλύοιμι τὰ τ' ἐασόμενα, πρὸ τ' ἔοντα.

Καὶ Πίνδαρος δὲ, Ὁλυμ. Εἰδ. Α'. Στίχ: 179.

„Ἐμοὶ μὲν ὡν Μοῖσας καρτερώ-

„τατον βέλος ἀλκῇ τρέφει, Ἐπ' ἄλλοι

„σι δὲ ἄλλοι μεγάλοι.

Καὶ Στίχ: 185. „ ἐμὲ

„Τε τοασθε δε νικαφόροις

„Ομιλέν, πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἐλ-

„λενας ἔοντας πανταῖ.

Καὶ Καλλίμαχος δὲ ἐν Ἐπιγεάμιατι Κ.β. Φησὶν ὅτι

„ ηεσεν κρεισονα βασκανίης.

Μόνον τοις "Ομηρον. ὥστε καὶ τὸν ἀριστέουντα, ἔτῳ τοι καὶ τῆς τοιᾶς
δε περιαυτολογίας ζύροι τις ἀν καθαρέουντα. Εἰ μὴ αὐτὸς "Ομηρος ὑπῆρ-
ζεν (ὡς ὁ τῶν μεταξὺ Ομήρες καὶ Ἡσίοδος αὐγωνισμάτων Συγγραφεὺς Φη-
σίν) ὁ ἐκυτῷ ἐπιγεάψας τὸ Φερόμενον Ἐπιτύμβιον.

„Ενθάδε τιλιεράν κεφαλίν κατὰ γαῖα καλύπτει,

„Ανδρῶν ηρώων κοσμήτορας θεον "Ομηρον.

„Ο μέντοι, (ὡς ἐν τῷ Ομήρες Βίῳ ισόρηται) οἱ Ἰῆται θάψαντες μεγαλο-

„πρεπῶς αὐτῷ τῷ τάφῳ ἐπέγραψαν.

Τὰς δὲ δὴ Ἑλλακας ἐν τέττω τῷ μέρες καὶ οἱ Λατήνων ἐμμήσαντο Πομπαῖ,
συχνὰ ἐν οἷς περ ἥδον καὶ ὅτοι, τὸν ἐαυτῶν ἀγαμασώμενοι μύσανται. Λευ-
κανός γάρ ὁ τὰ περὶ τῶν ἐμφυλίων πολέμων ἄστες, Βιβλ: Θ'. Στίχ: 983.
πρὸς Νέρωνα τὸ ἔπος ἀποτείνων ἔφασκεν:

Invidia sacrae Caesar ne tangere famae :

Nam si quid Latiis fas est promittere Musis ,

Quantum smyrnaei durabunt vatis honores,

Venturi me, teque legent; Pharsalia nostra

Vivet, et a nullo tenebris damnabitur aeo.

„Μηδὲ ιερᾶ φθόνος ὡς Καίσαρ Σὲ λάβοι ποτὲ κλέψει

„Εἰ γάρ υπιχνεῖδ, ἐσὶ τι Μέσαις Λατινίδεσιν,

„Ἐσ τε μετ' αὐθεώποις Φάτις ἐσαι Μηνύδαο ,

„Γνώσονται με, Σὲ δὲ ἀν τε ὄμοιως. Φαρσαλὶν δὲ

„Ζήσεται ἡμετέρη, Φάσος δὲ μετ' ἀπολαυσται.

Ἐνθεντοι καὶ τις τὸ πολὺ πρὸ ήμῶν γεγονὼς (Le Maquis d'Argens) ἐν τῷ
κατ' αὐτὸν Ισορία, τῷ Αὐθεώπακι ἐπιγραφέσιν Πνέυματος. Τόμ. Θ'.
§. II. Σελ: 63.) Τὰ τὰ Δευκανῆ ταῦτα προθέμενος: Le Langage (Φησί)
qu'il

Cuncta mihi, Alphaeum linquens, lucosque Molorchi
 20. Cursibus, et crudo decerner Graecia caestu.
 Ipse caput tonsae foliis ornatus olivae
 Lona feram. jam nunc solemnies ducere pompas
 Ad delubra juvat, caesosque videre juvencos;
 Vel scena ut versis discedat frontibus; utque
 25. Purpurea intexti tollant aulaea Britanni.
 In Foribus pugnam ex auro solidoque elephanto
 Gangaridum faciam, victorisque arma Quirini;
 Atque hic undantem bello, magnumque fluentem
 Nilum, ac navali surgentes aere columnas.

Ad.

qu'il tient est le même celui qu'ont tenu tous les plus grands Poetes. Virgile, Horace, Tibulle, Properce, ont fait dans leurs ouvrages la prédiction de leur immortalité; Plésiōtēs δὲ ὅτι, καὶ plusieurs célèbres Auteurs modernes les ont imités; entre autres Malherbe, Racan, Corneille; La Fontaine, quelque modeste qu'il fut, ne disoit il pas à la Chammelle: nos noms unis perceront l'onde noire, moi par écrire, et vous par reciter, la nuit des temps nous la saurons dompter? Et Despreaux, le Satyrique Despreaux, ne fait il pas lui même son apotheose?

Στίχ: Η. Πρῶτος ἐγών) Ἀυτὸ δέ τέτο ἐνεκαυχᾶσθο Ὁὐιργύλιος, καὶ τῷ Δ'. Βιλ: Στίχ. 43. καὶ τῷ Β'. Στίχ. 201.) καὶ νῦν δέ, ἐτρις εἰον ἀποστένδων, καὶ τρις τάδε πότνια Φωνῶν, πρῶτος Φησί, τιὼ περὶ τῶν Γεωργυπεῖν Πλίνου, παρὰ Δατίνοις τοῖς ἁμογενέστοις αὐτῷ αὐτοῖς αἰλέθαι, κατὰ γῆλον τῷ Δ'. Αὐτούς Ποιητός. Ἐνταῦθα γερμῶν, καὶ μόνον δὲ Ἐλάδος ἐπανων πρῶτος ἐνχειμαὶ ἐπὶ τὴν πατρίδα τὰς Μάσας, τὸ καλὺν αὐγάνιμον αὐτοκομεῖν, αὐτοῖς τι καὶ πλέον ἔοικε μεγαλίζειν, ἐν οἷς πρόστοι λέγον, ὅτι καὶ νικεῖν αὐξέσιται, αἱς καὶ τὰς ἄλλας ὑπερβούμενος. Διὸ δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις αἴτοις τὰς απομισθήσασθαι Λ', καὶς πρῶτος, ἀπερ "Εγγιος Ποιητής αὐχαιότερος, (καὶ τὸ γε λεπτότερον τὸν Ποιητῶν, καὶ τέτον πρὸ τῷ Ὁὐιργύλιος ακμάσαντα;) πρὸ πάντων δὲ Ἐλάδος ήτο αὐτὸ τέτο αὐγάνιμον μετακομίσας ισάρχηται; Β'. Εἶ τῷ ἔντι τὰς ἄλλας Ἰών Ποιητῶν ὑπερβαλόμενος ὡφθη Ὁὐιργύλιος; ὃν πρέστη μὲν τὸ Λ'. αρίστα ἐπιβαλὼν ὁ de la Rue, παρὰ τῷ Ἀμβρόσιῳ Λυτρό: Σημε: (α), οὐχ „, ὅτι εἰς Ἰταλίαν (Φησίν) ἀπει πρῶτος εἰσενεγκαῖν ἐξ Ἐλάδος τὰς Μάς „, σας ἀστόδασεν· αλλ' ἐπὶ τιὼ Ιδίαν ἔαυτο πατρίδα· τετέσι τιὼ Μάιτι „, αν· ἐν ᾧ καὶ ἀληθεύειν ἀντὸν ὀμολόγηται. Προς δὲ τὸ Β'. ὄμολογοπέται, αἱς ἀδεμάνιοις τῆς ἐλπίδος διέψευσαν. Οἶμαι γάρ, ὅτι τῶν Λατίνων ἀριστών Ποιητῶν ἀπάντων Ὁὐιργύλιος τὰ πρῶτα φέρων, οὐδὲ τῶν Ἐλάδων τὰ δευτερεῖα ἀπλιέγυκαστο.

Στίχ: 13. Πρῶτος Ἰδεμαῖον σοι Φοίνικας Μάντυας οἴσθω.) Τὸς ἐν Ἰδεμαῖος τῷ Παλαιστινῷ χώρᾳ Φοίνικας, διαφέρειν τῶν ἀλλαχθεῖσι Φυομένων Ῥωμαῖος πάλαι ἐνόμιζον, ἥτοι μεγάθει, ἥ καλλι, ἥ τῷ τῷ καρπῷ ἐνθορια. Όν γαρ ἀν ἄλλως ὡδὲ δηλονότι, τῷ Ἰδεμαῖος Φοίνικος ὁ Ποιητής, ἐξηρημένως τῶν ἀλλῶν ἐμνήσατο. Πλίνιος μὲν δὲν (Φησ. Ισορ. Βιλ: Ιγ). Κεφ: Δ.) „τιὼ „, Ἰδεμαῖον, Φησί, μάλιν ἀπὸ τῶν Φοίνικων κλείσθαι... αἰρεθμέσθαι δὲ „, Φοίνικων γένη ἐννέα ἐπὶ τετταράκοντα... γενιάν δὲ τὸ Φυτὸν ἐκ- „ Φύεθαι ἐν Ἰδεμαῖο, καὶ μέντοι πάσῃ, μάλιστα δὲ κατὰ τιὼ Ιεριχώ. Άλλας τιὼ Ἰδεμαῖον ἴσως, καὶ τιὼ Ἰδεμαῖον, οἱ Συγγραφεῖς ὄμορφοι ἀστεῖοι συγ- „χέσθων. „Οτι δὲ ἐν Ιεριχώντι καὶ Ἐγγαῖοι, ἐνθεροῦν ἵνα τὸ δένδρον, ἐξ ἐ- „κέντεις ὅπλον, ὅτι καὶ πέλις Φοίνικων ἡ Ιεριχώ πλήσιον ἐλαχεῖ λέγεθαι. (Δευ- „τερ. Κεφ: Λδ. 3. Κριτῶν Λ'. 16. καὶ Γ'. 13. καὶ Β'. Παρειλειπ. Κή. 15.) Φοίνικοφόρος τοινώ, καὶ τῶν δὲ Ἰδεμαῖος αρίστων Φοίνικων ἔργος κατέχων καὶ τείνων, αἱς Μάντυαν τῷ πατρίδα ἐπανελέυσθαι Ὁὐιργύλιος ἐπαγγύειλ- „ λεται.

Πᾶσα μοι Ἀλφεῖόν, τεμένη τε λιπόσα Μολόρχο,
Ἐγδα δρόμῳ Ἐλάς, κεσοῖς τ' ὀμοῖς ἀεθλέυσει.
Καὶ δὲ ἐγὼ σέψας νεοανθέσ' ἐλαιοπετῆλοις,
Δῶρα προσοίσω. Δὴ πάρα, πουπᾶς δημοτελῆας
Ἄμφι νεάς τ' ἀγέμεν, καὶ σφάγια νείμενα λεύσει.
Ἡ, ὡς πορφυρέας ἀνδαίας Βρεττανὸς ἄρων,
Ἄντος ὑφαντὸς τοῦς ἀμα πάντων ὕψεσιν ἥρθη.
Καὶ δὲ πύλαις τένεω, χρυσῷ τε, πυκνῷ τ' ἐλέφαντι,
Γαγγαριδῶν δῆρον, νικάοντος θ' ὅπλα Κυρίν. 25.
Καδὲ δέοντα μάχαις μεγαρέθρῳ χένματι Νέλον.
Ἐκ τε δὲ ναυμαχίης πλονας χαλκῇς ἔυτύκτης.

30.

"Αξει

λεται. Ἐγεννήθη γὰρ ἐν κώμῃ ὄνομα Ἄνδη, ὃ πάντα τι Μαντύας ἀπέχεσκε, τριχίλιοις ἀμέλαι τοι βημασιν· ἐξ οὐ καὶ Ἄνδηνος προσείρηται, (παρὰ Δονάτῳ εἰς τὸν Βίον) ὁ ἄλλως Μαντύτης καλέμενος. Καὶ ἐκ αὖτε ἐπ' αὐτήλων καὶ τέττα τῇ πατρίδι, ὡς περὶ φίδαν Ὁμήρος ἐπτὰ πόλεις ἔριζεσιν. (Ὦρα καὶ ἐν τῷ Β. Βιβλ.: Σημ. Στίχ.: 226.)

Στίχ.: 16. Μίγκιος) Ποταμὸς ὁ παραβέβεων τὴν πόλιν Μαντόαν, η Μάντυαν, καὶ εἰς τὸν Πάδον εἰσβάλλων, τὸν πάλαι καλέμενον Ἡριδανόν. (Ὦρα ἔνδ. πρὸ μικρῷ τελετῇ. Στίχ.: 226.)

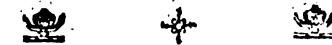
Στίχ.: 17. . . . Μέσος ὁ Καύσαρ κτ.:) Ἔστιν οἱ, διὰ τῆς ἐνταῦθα παρεκβάσεως, οἷον προεπαγγελμόνες σωίασι τῇ Ποιητοῦ, καὶ προσαναφωνεύτος, τῆς ἐνθαρρυντοσμενῆς αὐτῷ ἐπειταί Λινεάδος τὴν Πείστον τέτο δὲν αἰσχως κρίνειν ἐοίκαστι. Πάντως καὶ γὰρ εἰμὶ προσέρηκεν ὡς ποιόσων, αὐτὸς προεργάτης ἐπείσθησεν. Ισόρηται γὰρ πρώτου τὰ Βεκολικὰ ἄστας Ουιργίλιος, τοὺς Θεόκριτον εἰς μίμησιν ἐκυρώπειαν προσησάμενος. Ἐπειτα δὲ, κατὰς ζῆλον τὸν Ἡσίοδο, τὰ Γεωργικὰ ταῦτα, διὰ ἐπταετίας ὅλης ἐν Νεαπόλεις Φιλοπονήσας αντά. Τελευτῶν δὲ τὴν Λινεάδα ποιῆσαι λέγεται, μέρος μὲν ἐν Σπελλίᾳ δάσων, μέρος δὲ ἐν τῇ Ἰταλικῇ Καμπανίᾳ τεσμαρτεκοντάτης μὲν δὴ τῇ ἔργῳ ἀψάμενος, ἀχεὶ δὲ ἐς πέρας τῇ Βίᾳ τημελήσας αὐτὸν, διὰ τῶν δυωκαΐδεκα καὶ τοι γε ἀτελὲς καταλειπόπως, καὶ τῆς ἐχάτης χερὸς ἔτι ἐπιδεεῖς, ὡς αὐτὸς ἐκρινει. (Κλαύδ. Δονάτ. εἰς τὸν Βίον Ουιργ.)

Στίχ.: 18. . . . Τῷ δὲ ἐγὼ Νικάτῳρ κτ.:) Μεγάλη τῇ πεποιθήσει Ουιργίλιος ἐνταῦθα, ὡς νικητῶν ἔμπης ἐκυρώμενον, οἷον προσανεγκένεις καὶ σέφανοι. Ἐχοι δὲ ἄντις ὅμως ὑπὲρ αὐτὸς Φάναρ, ὅτι, τῷ τῷ χρόνῳ μέλλοντι, τὸ Φορτικὸν τῆς ἀλαζονείας ἐκυρώπειται καὶ καθυφίσσει. Οὐ γάρ ἐπὶ τοῖς ἡδη ποτορθωδεῖσι μεγαλαυχεῖ, δοῦ ἐκυρώπειται πάντας ὁπαρέ Αισιδάμας· αὐτὰ τὸ ἀκριβῶν τε καὶ σιώτον τῆς απόδης, διὰν Φησίν, υπεμφάνεις, η χρήσεωθει τούτων τούτων πάντας πολεμῶνται, ὡς ἀνὴρ τὸν ἀκρόντα πολεμῶνται πάντας πολεμῶνται, ης περὶ ὅλως αντείχετο· καὶ τὸν καλλιστὸν διτον πλέξας αναδίση τὸν Καύσαρα, ἐφ' οἷς ἐκεῖνος μεγίστοις διαπράξατο κατορθώμασι. Περὶ δὲ δὴ τὸ ζυγόμενον, πότερον τῷ ὅντι, Ουιργίλιος τῇ περὶ τὴν Ποίησιν διωάμεις τὸς παρὰ Ελληνοι Ποιητὰς ὑπεριώσειν; οὐκ ἀνὴρ τοις ἔχοις τὴν ἀκριβῶν καὶ δικαιῶν ψῆφον ἐπιτηγαγέν, ὡς Ἀμβρόσιος ὁ Ἰησούτης Φησί· Σημειώσ: (d), εἰμὶ πρότερον ἀποδέξαμενθάσει: se habia superato Esiodo, e perfezionato Omero. (τὸν μὲν Ἡσίοδον ἡ ὑπερβίην, τελεώτερον δὲ καὶ κρείττονα ἀποφιλῶν τὸν Ὁμηρον,) Τῶν οὐδὲ Νεωτέρων, οἱ μὲν ὑπὲρ Ουιργίλιος Φέρονται, οἱ δὲ ὑπὲρ Ουιργίλιος· καὶ κατακαὶ μὲν ἡ ἔργος εἰσέτι καὶ νῦν ἀκριτος. Τάχα δὲ καὶ ἐξης αμφότερον καὶ στεταμ τὸ καλλιστὸν, εἰς δὲ τὸν Πάρις τοις παρὰ Ζηνὸς ἐπιτραπεῖ τὴν δικίαν, ὁ τὸ μῆλον τῇ καλλίστῃ τῶν Ποιησεων ἐπιψηφισμένος. Ο γάρ καὶ

Βιβλίον Γ.

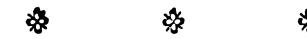
C

ημᾶς

30. Addam urbes Asiae domitas, pulsusque Niphatem,
 Fidentemque jugâ Parthum, versisque sagittis;
 Et duo rapta manu diverso ex hoste troppaca,
 Bisque triumphatas utroque ab littore gentes.
 Stabunt et Parii lapides, spirantia signa,
 35. Assaraci proles, demissaeque ab Jove gentis.

Nom
a,

ημᾶς ἐν τῷ τῶν Μεσολήπτων θιάσῳ ἐνδιαπέψας 'Ουδταιρίος (Ετταί le Poème Épique, Artic. Virgile.) καὶ ταῖς τοῦ Λατίνου χάρισιν δόξει, ὡς καὶ τὸ παράδειγμα τέττα γενέθα τὸν Ἐληνα, μὴ προάγεθαι ὄμολογεν, διὰ τὰς ἐμφιλοχωρέσσας διαφορές (Le Lecteur peut comparer ces pretendues copies, avec l'original supposé: il y trouvera une prodigieuse différence.) ὡς εἰμὴ παρῶ ἀλλως πατητῆσαι καὶ μᾶλλον ἐπιστήμες απαντώσας τὰς ἐν τοῖς πλείσιοις ἔμιστητας! (une prodigieuse ressemblance!) Άλλα τέως ἐκ ἀπόλυτος ἡ ψῆφος κατὰ τὴν τέλος νεανίς, καὶ τῷ γέροντι ἐπεσεν̄ ὑποδετικῶς δὲ, καὶ μετατίνος ὑπενδοιασμένης Προσίθησι γὰρ: Homere a fait Virgile, dit-on: si cela est, c'est sans doute son plus bel ouvrage. Ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ σωτιθέμεθά τε καὶ σωσανθέμενοι Οὐδταιρίως ὡς οἵτις. Οὐδὲ γὰρ ἐγένετο τις, ἢ δὲ γενέθεται οὕτως, ὃς τὸν ἀμενον Ουίγυλις ταῖς Ὁμήρου χάρισιν ἐμπανηγυρίσας, προσφύετερὸν τε καὶ δεξιότερον αὐταῖς ἀποχρήσατο.

Στίχ: 21. Πᾶσα μοι Ἀλφείον, τεμένη τε λιπόσαι Μολόρχο, τεττίσιν, Στι μετασήσεται μοι ἡ Ἐλᾶς πᾶσα, ἐπὶ Μάντυαν θαμίζεσσα τὴν ἐμὴν πατερέσσα. Όσδε γάρμοι θεωροὶ παρέσοντας οἱ Ἐλίωνες αὐτοὶ ἀγωγομένω, ὥστε τοις τοις τεττεροῖς ἐπὶ Πιλού Ελάδα σωβέρεν, τὰς ἐκεῖ αἴνων θεασόμενοι. Τούτος τε Ολυμπίασι δηλονότι ἐν Ἡλιδί τῷ Διὶ τελεμένος, ἐνθα βέσσα ὁ ποταμὸς Ἀλφεός καὶ τὰς ἐν Νεμέᾳ Ἀρχεμόρῳ, ἢ Ηρακλεῖ, ἐνθα Μέλορχος Ηρακλέας Φιλοφρέτιος ζένεν ἐαυτῷ ἐποίσατο. Ἐγένετο δέ πως πράγματι, τοις ὑπὸ Ουίργυλεις ἐν τοῖς οἷον προεκφοιταδέν, καὶ πέρας ἐχεν. Οπαῖς γάρ αὐτὸς τε δῆ, καὶ ἀλλα πάλαι τῶν παρὰ Λατίνοις Μεσολήπτων αὐτὸν Ἐλάδας ἐφίτων, καὶ τα παρ' Ἐλίων πεποιημένα μετιένα απεδίλω τὴν πᾶσαν ἐτίθετο, οὐτας ὑσερον, τῶν Διὸς κύβων ἀλλως μεταπεσότων, παῖδες Ἐλίων παρὰ Λαττίνοις ἐπιδημοὶ παιδέσις ἐνεκαὶ καὶ τὰς περὶ Ποίησιν, καὶ τὸν λόγον ἐδή, ἐν Λατίνοις μετίσαις διαπρέψαντας, ἔδει τὸ μικρὸν τυγχάνεσσον ἀρνόμενοι ἥδονι τε ἄμα καὶ ἔνησιν. Σημείωσα δέ, ὅτι Ἀλφεός, (οἱ, Στύμμεροις τε πάλαι, καὶ Νύκτιμος λεγόμενος,) ὑσερον ἐρηταὶ παρὰ τὸ τὰς Ἀλφεός, ἐν τοῖς ὑδασιν ἀυτῷ λαομένοις, καθαρίζεσθαι. Οὐδὲ γάρ μόνον περὶ τὴν ἔγγυς, Ἀριάνης Ἀνίγερ ποταμός, ισόησσεν ὁ Γεωγράφος (Στράβ. Βιβλ.: Η. Σελ: 346. Ἀλλ: 533.) „ὅτι Ἀλφεός, καὶ Λεύκας, καὶ Λεχιλίας ἴσται το ἐντοῦ τον λατρὸν ἀλλὰ φασὶ καὶ τὸν Ἀλφεόν (πρεσίδησιν) ἀπὸ τῆς Τάν Ἀλφεοῦ θεραπείας ἐτω παρανομάδαι. Ἀλφεός δέ, καὶ Ρεφιδεὶς καλλιται καθ' ἡμᾶς χυδαιολογύμενος, εἰον εἰπεῖν Ροφιάς. Εοτε δὲ ἡ κλῆσις τὴν ἀρχιλιανήν ἐληφέναι ἐκ τῆς πάλαι μυθευομένης, ὅτι τὸν γιῶν ὑπὸδον, καὶ οὖν ὑποροφθεῖς, διὰ ὑπογείων ὄχετῶν, ἐπὶ τὴν ἀντίπεραν ἀναδίδωσι. Σικελίαν ἐγγὺς τῶν Συρακυσῶν, κακεῖστο Αρεθέση τῇ πηγῇ, οἷς δὴ ἐρωμένης συμβιγνυταί. Περὶ ὧν δέ τις Παυσανίας ἐν Ἡλεικ. Κεφ: Ζ. καὶ Στράβ. Γεωγρ. Βιβλ: 5. Σελ: 270. Ἀλλ: 315. Ο δὲ τοι Μόλορχος, οὐ μημονόσες ἐνταυθα ὁ Ποιητής, γέρων τις λω Ἀρκάς, ὁ τὸν Ηρακλέα, ὡς τὸν ἐν Νεμέᾳ Λέοντα ἀνελόντα, φιλοφρέοντα παρὰ ἐαυτῷ εἰς ξενίαν ὑποδεξάμενος.

Στίχ: 22. . . . κεσοῖς τὸν ὀμοῖον ἀεθλεύσει.) Πυγμῆς γένος ἴδιον ἦν, τὸ διὸ τῶν κεσῶν. Οἱ δὲ κεσοὶ, λώροι ὑπῆρχεν κεντητοὶ, ἐκ χαλκῆ πετάλοις ἐλατοῖς κατάπυκνοι οὖς περὶ τῷ χειρὶ, τῶν δακτύλων τῇ παλάμῃ συγκαμφθέντων, καὶ περὶ τῷ πήχεε περιθέντες, πύξ κατ' αἰδήλων ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγώσιν ἐφέροντο ἀρδασόμενοι, τὰς πληγὰς οὐτω βαρυτέρας ἐντανούτες διότι

"Ἄσει προσθήσω δ' Ἀσίης, τὰ δάμεν· Νιφάτιω τε,
Οἱ τέτραπλαγκή πίσων τοξένωνασι Πάρθον,
Οὐδὲ φυτάλεος νώτων ἄπο πυκνὰ πέμπει.
Καθόδιο δ' ἀντιπάλων τὰ περὶ ἥρθη δοιὰ τροπαῖα,
Διὸς τε θριαμβευθέντα κατ' ἀκτὰς ἔθνεα δισάσ.
Στῆξα δ' ἐκ Παρίου λιθες καὶ σῆματα πνῶτα,
Ἀναράκις τέκνα· οἵτε Ζηνὸς ἄρδε ἐκγεγάσσοι,

35.

C 2

Τρῶς

διὰ τὸ τὸ μετάπλευτόν τοῦ αὐτίτυπον, καὶ διὰ τὸ Βρεῖθος. Ὄμοι δὲ λέγονται οἱ κεῖσθαι, ὡς ἐξ ἀδεψήτων δερμάτων, ἣν ἵστατο λῶροι ἀστινέσκεις, καὶ ἐυλύγιστοι. Περὶ τότε τῶν Ιερῶν υμος ὁ Μερκυριάλις, ἐν τῷ περὶ τῆς Γυμναστικῆς τέχνης (Βιβλ.: Β'. Κεφ: Θ'.) "Αμυκος δὲ ὁ τὸ Ποσειδῶνος, ὁ Βεβρύκων βασιλευσάς, ἐπὶ τῇ Κεσμαχίᾳ πεφήμιστος ὃς καὶ ὑπὸ Πολυδόκης ἐνὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὃν εἰς τὸν Ἀγῶνα πρεσβελέσατο, κατηλόηται." (Ουαλέρ. Φλάκ. Βιβλ.: Δ'. τῶν Ἀργοναυτ. Στήχ: 148. κξ.)

Στήχ: 24. . . . Δὴ πάρα, πομπᾶς δημοτελῆς) Οἵοντες παρέστας ὁ Ποιητὴς ἵσησι ταῖς Φαντασίαις, τὰς ἐν τοῖς Κιρκάνοις ἀγῶσιν ἥτοι ίας ἐν Γῶ Κίρκω ίας ὑπὸ Ταρκωνίας Πρεσκες κτιθέντη, πανηγυρικὰς τελεταῖς πομπέας τε Ῥωμαίων καὶ ἕορτάς. Ἐν αἷς σαδιοδορομίας τε ἐνηστάντο, καὶ ἐπποδρομίας, καὶ αἱματηλασίας, καὶ πυγμής, καὶ πάλης, κτ. Καὶ τὰς Θεῶν δὲ ἥγετο Βρέτα περὶ τὰς Ναὸς κατ' ἀκτὰς, καὶ θυσίας δὲ ἐρέζοντο πολυτελῶς, καὶ πλεῖστα ἐτελέστο θέας ἄμα καὶ θαύματος ἄξια.

Στήχ: { 27. . . . Ἀυλαῖας Βρεττανὸς αἴρων) } 28. Αυτὸς ὑφαντὸς κτ:) Ἐπειδὴ γὰρ ἐν ταῖς Θεατρικαῖς σκηναῖς πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τὰ κατὰ τοῦ Βρεττανῶν ὑρμένας ἐδεσκυντο τρόπαια ὑφαντὰ παρῆσσαν δὲ καὶ τῶν ὑπὸ Ιελίας Καισαρος ἀπαχθέντων Βρεττανῶν οἱ Ῥωμαίοις ἥδη δελεύοντες, καὶ ἐν τοῖς Θεατροῖς τὰς σκηναῖς αἰώρωντες, ὅπότε τάττε δεήσεις διὰ τοις τάττο ὁ Βρεττανὸς ἐνταῦθα παρεστάγεται, ὁ αὐτὸς αἴρων τε δὴ καὶ αἰρόμενος, ἐκένο μὲν, ὁ δῶν δηλονότι, καὶ τιλίχειρα τῷ ἔργῳ προσάγων τάττο δὲ ὁ ὑφαντὸς, καὶ ἐν αἰκόνι παριστάμενος.

Στήχ: 30. Γαγγαριδῶν δῆριν,) Ο τὸς Γαγγαριδᾶς ἐναὶ τὸς περὶ τὸν ποταμὸν Γάγγηλον ἐκδεξάμενος, θαυμάσειν ἀνεικότως ἀπορῶν, τίνει ποτὲ πρὸς τὸς Ἰνδὸς τάττες δῆριν οἱ Ῥωμαῖοι ἐγένοντο συγκροτήσαντες; ἢ τίνει διετέλεσσαν γίκλιν κατὰ τάττων ἀράμενοι; Ἐνθεντοι καὶ τῶν ἐξηγητῶν οἱ μὲν, ἐν ἐλπίδι μόνον καὶ κατ' ἐυχήλω, ὡς ἄρα ἐσοιτόγε, καὶ ἐπῆγε ποτὲ τάττο, πρὸς τὸ Ποιητὴς εἰρηθαὶ ἐτόπασσαν οἱ δὲ καὶ πράγματι οἰονται τὸς Γαγγαριδᾶς ὑπὸ Λυγερίας ἀντὶ τοῦ ικηθλῶν, τὸς ἐν τῷ περὶ τὸ Ἀκτιον μάχη τῷ Ἀντωνίῳ συμμαχήσαντας. Ἀλλὰ γάρ, εἴπερ, ὡς βέλοντα, οἱ τὰς τὸ Γαγγεῖον ἔχοντες ἐκβολὰς, οἱ Γαγγαριδαὶ μάλιστα εἰσὶν, ὡν ἡ χώρα, Βεγγαλα καθ' ἡμᾶς ὄνομάζεται. Θαυμάσειτις εἰκότως τὰς τῶν πραγμάτων περιφορὰς ἐπιτήσας, οτι τοῖς Βρεττανοῖς μᾶλλον, τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίων τὸ τικαῦτα πτῆθεντοι, ἢ τοῖς Βρεττανὸς ἡττήσασι τότε Ῥωμαίοις, τὸ κατὰ τῶν Γαγγαριδῶν κράτος καθ' ἡμᾶς τέως καθεύμαρτο.

Στήχ: Ἀυτ: Ὁπλα Κυρινώ.) Κυρῖνον ὁ Ποιητὴς ἐνταῦθα ἐπονομάζει τὸν Ἀυγερίον, τῷ Ῥωμύλῳ, τῷ τὸ Κράτος δειμαρένῳ, ὑπεκθειάζων ὄνόματι, ὃχι ὅτιγε καὶ δύτω τετύχηκεν ὄνομάζειδι. Πρετέθη μὲν γὰρ ποτε τῷ Συγκλήτῳ, εἰς Ῥωμῦλον ἔδει τὸν Ἀυγερίον ἀποκαλεῖν, ἀτε δὴ καὶ τῶτον, ὡς ἐκεῖνος, τιλίχειρας τοῦ Αυταρχίαν συσήσανται (Φλάκος τε καὶ Σφετόνιος εἰς τὸν Ἀυγ. Κεφ: Ζ'.) „Καὶ μὲν δὴ, καὶ ὁ Καισαρ ἀντὸς ἐπεθύμει μὲν ἰχυρῶς „Ῥωμῦλος ὄνομαδιῶν” αἰδίμενος δὲ, ὅτι ὑποκτήσεται ἐκ τάττω τῆς Βασιλείας ἐπιθυμεῖν, ὃκέτι τάττε ἀντεποιήσατο” ἀλλ’ Ἀυγερίος, ὡς καὶ πλεῖστον τις ἡ κατ’ αὐθεώπεις ὡν, ἐπεκλήθη. Πάντας γὰρ τὰ ἐντιμότατα καὶ

„ιερῶς

- Nomina, Trosque parens et Troiae Cynthius auctor.
 Invidia infelix Furias, amnemque severum
 Cocytus metuet, tortosque Ixionis angues,
 Immanemque rotam, et non exsuperabile saxum.
 40. Interea Dryadum sylvas saltusque sequamur
 Intactos: tua, Maecenas, haud mollia iussa.
 Te sine nil altum mens inchoat: en age segnes
 Rumpere moras. Vocat ingenti clamore Cithaeron,
 Taygetique canes, domitrixque Epidaurus equorum,

η ιερώτατα, "Αυγέσσα προσαγορίζεται" ἐξ οὐπερ καὶ Σεβασὸν σέντον ἐλικι /
 „δούτες, οἰαπέρ τινα σεπτον πρόσεππον. Καὶ ταῦτιν τὴν πρέσσηνον καὶ οἱ
 „μετ' ἐκεῖνον πάντες, ὥστε καὶ τιλ τῆς Αυτοκράτορος, πρὸς δῆλωσιν τῆς
 „αὐτοτελεῖς σφῶν ἐχθρῶν, αἵτι τῆς τῆς Βασιλέως, τῷ θεῷ Δικταῖτωρος ἐπι-
 „κλήσεως, ἐχθροῦ. Λατᾶς μὲν γὰρ ἐκεῖνας εἰ τίθεται, ἐπειδήττες ἀπε-
 „τῆς πολτέας ἐξέπεσον τὸ δὲ δῆ ἔργον αὐτῶν τῇ τῇ Αυτοκράτορος προ-
 „σηγορία Βεβαίωνται. (Διὸν ὁ Νικαῖος, ἐκ τῆς Ἐπιτομής Εἰφίλη περὶ τῆς
 Αυγ. Μ. νερχ.)

Στίχ: 31. Καλλὲ (ἴοντα . . . Νέλον.) Μεγάλως γὰρ παρασκευαῖς ξερῇ διαίμα-
 σιν Ἀγτωνίος τε, καὶ Κλεοπάτρας η τῶν Αιγυπτίων Ανασσα, κασταὶ τῆς Ρω-
 μαίων Κράτες ἐπράτευσαν, ναυσὶν ὧστε πεντακοσίους ἐξ Αιγύπτων πολ-
 θέσσας παρὰ τὸ Ακτιον σαλεύοντες.

Στίχ: 32. Ἐκτέ δὲ ναυμαχίης κίνοντος χαλκὸς κτ:) Καραναυμαχηθεῖται τοι γὰρ
 „Ἀγτωνίος τε καὶ Κλεοπάτρας ὑπὸ Οκτωνίων Καίσαρος, ἐκ τῶν ἐμβέλων τῶν
 „ἀλεσσῶν νηῶν, κίνοντος χαλκοῦ εἰς τροπαῖα (οἱ Σερβίος διέξεις) πεσσούσιν
 „ἀδησσαν τετταρες.

Στίχ: 33. "Ἄσεα προδόθω δ' Ἀσίνης κτ:) , "Οὐτι γὰρ αὐτῷ (Αυγέσσῳ) οκεταὶ τιλ
 „„Ἀσίαν, καὶ Βασιλέας καὶ διωκεῖας, τὰς μεντοι Βεβαίωντι, τὰς δὲ εἰς
 „„έτες μεταπέμπτι τὰς δὲ τινας τῶν Βασιλέων καὶ δικαιεῖται, καὶ φί-
 „„λες ποιείνω πάμπολας πρεσβεῖας πρὸς αὐτὸν αφίκοντο" κατ = Διὸν
 Επιτομή εἰς τὴν Αυγέσ. Μεναρχ. ὑπὸ Εἰφίλη.

Στίχ: Αὐτ: . . . Νιφάτιν τε; "Ορος ἐσὸν ὁ Νιφάτης, μέρος δὲ τῆς Ταίνρου, μέρος
 τῆς θεάτρου Αρμενίας, καὶ τῆς Μεσοποταμίας. Εξ αὐτῆς δὲ καὶ ποταρέος ἐμόνι
 μης τὴν ορει Φέρεταν καταβέσσων, καὶ διὰ τὴν Αρμενίων, καὶ Μίδων, καὶ τῶν ἐχόντων
 τιλ μέσω τῶν ποταμῶν, εἰς τὸν Τίγρην εἰσβαλλων. Νοήσσεις τοινεις αἵτι τε
 τρεπέντος Νιφάτου, τὰς περὶ τὸν Νιφάτιν οἰκεντας σωκεδεχόμενος.

Στίχ: 34. . . . Πίσων τοξεύμασι Πάρθον,) "Οτι δὲ τῷ διὰ τῶν τίξων
 „„ἐντόχῳ ἐμπειρίᾳ ἐν μάχαις ἐνδοκίμες τὸ Παρθικὸν· καὶ τέττων ἴδιον λῶ, τὸ
 καὶ φένυγοντας αἴθιένα τὰ βέλη καθ' ὃν αὐτοὶ ἐφευγοῦν, τὸ δὲ τεθρύμματα.
 „„Οἱ γωνὶ Παρθιναῖοι, ὅμοροι τε ὄγει, καὶ μέγιστοι διωάμενοι, τοσσότον ὅμως
 „„ἐνέδοσαν πρὸς τὴν Ρωμαίων, καὶ τῶν καθ' ἡμέρας ἡγεμόνων ὑπεροχήι, ὡς
 „„δέ μόνον τὰ τρόπαια ἐπεμψάντες Ρώμιοι, ἀ κατὰ Ρωμαίων ἀνέσησαν πο-
 „„τέ· αἷλλα καὶ καίδας ἐπιζευσε Φραάτης τῷ Σεβαῖν Καίσαρε· καὶ καίδαν
 „„παῖδας ἐξομηρευσάμενος θεραπευτικῶς τῷ Φιλίων. (Στράβ. Γεωγρ. Βιβλ:
 „„5. κατὰ τὸ τέλος.)

Στίχ: 35. Καθόδῳ δὲ αὐτιπάλων, τὰ περὶ ἡρῷον διὰ τροπαῖα.) Τιλ οκεταὶ Ἀγτωνίος
 τε καὶ Κλεοπάτρας διττῶν, λοι Αυγέσσος ἡρῷον νίκην· τιλ μὲν, κατὰ τὸ
 πρὸς τὴν Ηπειρῷον "Ακτιον" τιλ δὲ, κατὰ τιλ ἐν Αιγύπτων Αλεξανδρείαν,
 διὰ τῶν διασῶν τροπαῖων· ὅμοιως δὲ καὶ διὰ τῶν δις ιπτηδέντων κατὰ δισ-
 σαῖς τὰς αὐτὰς ἴθιαν, οἱ Ισεβίται Σχολασταὶ (de la Rue, Catrou, Ambro-
 gi;) αἰπλόερον ἐξελλήφθησαν. Μινέθιος δὲ, διὰ τὸ δινερό ex hoste: (ὅπερ
 ημεῖς,

Τρώς τε πάτηρ, Τροίης τε δομήτωρ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Οὐτρὶ Βασκανίῃ δ' Ἐρινῦς, ποταμὸν τ' ἀκριβῆα
Κακυτὸν πτήξει, σρεπτὸς τ' ὄφις Ἰξιονέιγε.
Καὶ τροχὸν αἴργαλεον, καὶ ὅλιθοντ' ἄχετα πέτρον.

40.

Μέσφα δ' ἐπισθόμεθα Δρυάδων ὕλας τε, νάπας τε,
Πάυπαν ἀθίκτας. Οὐ Μαικῆνα δὲ, ῥᾶς ἐπιτάσσει.
Σέ δ' ἄτερ, όδεν μοι μέγας οἶα Φοιλὸν γ' ἐπιχερεῖν.
Ἄλλ' ἄγε πάντα ὄκνον λύε· κέκλεται Ἱφι Κιθαιρῶν,
Τηγγέται Κώνες τ', ίδε πωλοδάμη Ἐπίδαιρος.

43.

Ἡχω

* * *

Ἴμεῖς, κασδόν δ' ἀντιπάλων, ἀπεδεδώκαμεν.) τὸ μὲν τι, Ἀνάτολικὸν ἐνόησε
τροπῶν, τὸ δὲ Δυτικόν. Ἐθνη δὲ τὰ δισ, κατὰ διστὰς τὰς ἀκτὰς κατε-
θραβευθέντα ἔξελαβε τὸ Δαλματῶν, καὶ τὸ Καντάβεων τῇ μὲν, Ιελία
Καίσαρος τὸν Θρίαμβον πέμψαντος, τῇ δὲ, τῷ Ἀυγύστῳ. Οἷμα δὲ τὸν Θρί-
αμβον ἔτις εἰρῆθαί παρὰ τὸ, μετὰ Θρέδηναντας ἐφ' ὑψηλῶν
τεθρίππων, τὰς Θριαμβέουντας. (Σὺ δ' οὖς ὅρα περὶ τάττας Ἡσύχιον, καὶ
τὸ μέγας Ἐτυμολογ. καὶ Σείδαν.) Θριαμβές δὲ Τρόπαιον διαφέρει. Τὸ μὲν
γάρ, μετὰ τὴν τῶν πολεμίων τροπὴν αἴρεται, τῶν λαφύρων εἰς ὑψός ἐ-
πιστρεψομένων, ὡς πάσι πέροισθα αἴποπτα· ὁ δὲ, μετὰ τὴν τελείαν γί-
αλιν πανηγυρικῶς τε καὶ πομπικῶς ἀγετᾷ.

Στίχ: 38. Στήξει δὲ ἐκ Παρίοιο λίθῳ κτ:) Ἡ ἐκ Πάρεω τῆς νῆστος μάρμαρος, διὰ τὸ
περιὸν τῆς λευκότητος καὶ τῷ γάνθε, σφόδρᾳ εἰς ἀγαλματοποιίαν τετίμη-
το. Ἐξ ἀυτῆς οὖς Σοι τῆς λίθῳ (Φοῖνι) ὡς Κάισαρ, περὶ τὸ τέμενος τῆς
δόζης, ὅπερ ἰδρύσαθε Σοι απεδάσω, δέκελας σαθήσεται, ἀ διὰ τὸ ἀκριβεῖς
τῆς λιθοξοῖκης ἐπεξεργασίας, ζῶντα σίουντες τῇ μηῆσει καὶ πνέοντας δέξει.
Σετε δηλαδὴ ἀντεῖ, καὶ τῶν, ἐξ ἀν τῷ γένεις τῶν καταβολῶν ἔχει, παρα-
σατικά

Στίχ: 39. Ἀσαράκε τέκνα κτ:) ,Τρώος τε, καὶ Ἀκαλίδος τῆς Ἐυμήδες, Ἀσαράκε
,, καὶ ίω. Τέττα δὲ, καὶ Κλυτοδώρας τῆς Λαομέδοντος, Κάπυος· Κάπυος δὲ,
,, καὶ Νύμφης Ναΐδος εἰρημένης, Ἀγχίστης· Ἀγχίστης δὲ, καὶ Ἀφροδίτης, Αι-
γέας. (Διονύσ. Ἀλικαρνασ. Ρωμ. Αρχαιολ. Βιβλ: Α'. Σελ: 50.) Ἐξ οὗ τὸ
τῶν Αἰνειαδῶν γένος, ἐξ ἀν "Αυγύστος, ὥστε καὶ αἰλαχῆ ήμιν σεσημένωται"
(Ἐν Α'. Βιβλ: Στίχ: 28.)

Στίχ: { Αὐτ: Οἱ τε Ζιώδες ὡρὲ ἐκγεγάσσασι,) 40. Τρώς τε πατήρ, Τροίης τε δομήτωρ Ἀπόλλων) „Ἐριχθονίς
,, γαζ, καὶ Καλλιθέης τῆς Σκαμάνδρου, γίνεται Τρώας (Διονύσ. Ἀλικαρν. ἐνθι-
αίωτ:) Ἐριχθόνιος δὲ γίνεται Ἡφαίστος, τῷ ἐν τῷ πρὸς σωστοῖαν βιάζε-
θαι, μὴ ἐνδιδόστης Ἀθηνᾶς, ἀποστερματίσαντος ἐπὶ τῆς χθονὸς, καὶ τῷ
ἀεχτῷ ἔτω τῆς γενέσεως Ἐριχθονίω παραχόντος. Ἡφαίστος δὲ Διος τε
καὶ Ήρας. Ὡρδ' ἔτως ήμιν ο Πομπής τὸν Ἀυγύστον εἰς Δια ὑπατον κρε-
όντων ἀνάγει γενεαλογῶν, διν ἀλλας ἐπὶ τῶν Ἀφροδίτων ἀνέφερε, καὶ τὸν
Ἀγχίστην. (Ορεα Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 28.) Ο δὲ Ἀπόλλων, ὅτι Τροίης
δομήτωρ, σιωάμα τῷ Ποτειδῶνι ἐγέιτο, λικία ἐθήτευσαν Δαομέδοντι, ἐν
ἄλλοις ήμιν σεσημένωται. (Βιβλ: Α'. Στίχ: 578.)

Στίχ: 41. Οικτρὴ Βασκανίῃ κτ:) Πρὸς τοῖς τῶν θεῶν, καὶ τῶν Ἡρώων ἀγάλμα-
τον, ἀ περὶ τὸν ὑπὲρ ἀντεῖχεδόμενον τῷ λόγῳ Ναὸν ο Πομπής προσδέ-
γεταιψε, προσιθέναι τέως καὶ τὸ δέκελον τῆς οικτρᾶς καὶ ταλαίνης ἐπαγ-
γέλλεται Βασκανίας. Οὐκ ἐμπῆς Ἀθηνᾶς Τελχίνιας Ἀγαλμα, κατὰ τὰς
πάλαι Τελχίνιας, ἰδρύσαμι απεδάζων ἀλλ' ίνα δεῖξη, ὅτι τὰ Ρωμαίων ἀπά-
στοις εἰσὶ Βασκανίας ὑπέρτεροι· καὶ ὃς ἀν φθόνω ἐπ' ἀντοῖς βάλλοιτο, με-
ρίζονται τῶν ἐν ἔδραι κολασθόμενων τὰς τιμωρίας ὑφέζει, τὰς Ἐρινύες καθ' ἐ-
πιτρούς τιμωρίας ἐπιστώμενος χαλεπωτάτας. Λλακ τίνες μὲν αἱ Ἐρινύες,
Βιβλίον Γ.

D

εἰρη

45. Et vox assensu nemorum ingeminata remugit.
Mox tamen ardentes accingar dicere pugnas
Caesaris, et nomen famâ tot ferre per annos,
Tithoni prima quot abest ab origine Caesar.
Seu quis Olympiacae miratus praemia palmae,

P. 2.

εἴρηται· (Βιβλ.: Α'. Στίχ: 315.) Πλὴν ὅσον ἐκεῖνο ἡκίνει παραλεπτέον ὅδον
τῷ μὴ προθέναι· ὅτι (παρὰ Παυσαν. ἐν Ἀρκαδικ. Κεφ: ΚΕ'.) „Ἐγνυῖς
„ἢ θυμῷ ύπερβήτα καλέσται, ὅτι τὸ θυμῷ χρῆδαι, καλέσον ἐρευνεῖν
„Ἀρκαδές. Παρὸς οἰς καὶ Δήμητρος λῷ Ἐρηνίος ἐδεθλον, τῆς ὁργῆς τῷ θύμῳ
διατεθείσης, ἐφ' οἷς ὑπὸ Ποσειδῶνος πέπονθεν· ὅτι χῆμα ἵππος ἐπει τῷ λα-
θεῖν ἀναλαβόση, καὶ ὥμεται ταῖς ἵπποις ταῖς Οὐκίς νερομένη συσεγένετο
Ποσειδῶν „Ἀρσενὶ ἵππῳ καὶ ἀντὸς εἰκασθεῖς.

Στίχ: 42. Κωκυτὸν πτήξει. Ὁ δὲ Κωκυτὸς ποταμὸς λῷ ἐκ Ηὗς Στυγοῦς προσβήτων
(περὶ ἡς εἴρηται Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 273.) εἰς Ἀδείαν τῷ, κακουσεῖν δὲ
ματος, δὲ ἐσὶ τῷ θριάμβῳ, ἐτυμολογέμενος ὃν severum ἔκειν, οὐς αὖτη πρὸ τη-
να καὶ αἱρέλικτον, καὶ τῆς ἐποφελομένης δίκης μηδὲν τι τὸ παρερέπαν κα-
θυφιέντα· ἀλλ' ἐτῷ φάναι, ἀκριβοδίκαιον τηνα τυγχάνοντα. Διὸ καὶ ημᾶς,
ποταμὸν αἱρεῖσα προσερήκαμεν αὐτὸν, τῷ Πομπῇ ημῶν ὡς οἶνον τε παρὰ
πόδας ἐπόμενοι.

Στίχ: { Αὐτ: „Οφεις Ἰξιονέας.“ }
43. Καὶ τροχὸν αἴργαλέον.) Οἱ δὲ Ἰξιονεοι σρεπτοὶ ὄφεις, οἵ τοι Ἰ-
ξιωναί εἰσὶν ἐν τοῖς ιδίοις περιδεσμόγυτες απεράμασι, περὶ τὸν στεγάνηλεσον ἀν-
τῷ τροχόν. Τῆς δὲ δίκης αὐτιον, ἡς Ἰξιών ετυχε ταυτης, τὸ περέσσεν ἐπι-
βαλέθαι τῷ Ηραν. Ἐπειτα δὲ καὶ τῷ πρὸς τῷ Θεὸν παρεικος Θεόσῃ ὁμι-
λήσαντας νεφέληγ, Διὸς ἔξαπάτη (ἐξ τῆς ὀμιλίας τὸ Κευταυρων προελθεῖν
μεμίθευται γένος, ὑπερ εἴρηται Βιβλ: Α'. Στίχ: 532.) τὸ ἔγκακυ χήσαδιψη
τῆς Θεοῦ αὐτόχρημα ἐν αἴπολαστει γενέθαι.

Στίχ: 'Αυτ: 'Ολιθοῶτ' ἄχετα πέτρον.) Λιτη ἢ τῷ αὐδροφόσῃγειρ
σύφε δίκη, λῷ Ὄμηρος, τῷ γραφικῷ τῷ ἐσυτῷ λόγων διαάμει, οἶσον ὑπ'
ὄψιν ἴσησιν, Οδυσ. Λ. Στίχ: 592. κξ.

„Καίμιν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατερ δὲ λίγε ἔχοντας·

„Λᾶσαι βασάζοντα πελάριον αἴμαφοτέρησον.

„Ἡτοι δὲ μὲν σκηρικτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε,

„Λᾶσαι ἄνω ἄθεσκε ποτὶ λόφον ἀλλ' ὅτε μέλλοι

„Ἄκρον υπερβαλέσαιν, τότε αἴποτρέψεισκε κραταις,

„Λιτης ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶσαι αἰναιδῆς.

„Άυταρ δὲ ἄψιλον σκασκε τιτανόμενος κατὰ δὲ ίδεως

„Ἐρδεεν ἐκ μελέων, κονίη δὲ ἐκ κρατος ὀρώρεις.

Στίχ: 44. . . . Δρυάδων κτ:) Ὁρεις ἐν τῷ Α'. Βιβλ: Στίχ: 10.

Στίχ: 45. Πάμκαν αἴδικτες.) Ως δὲ μηδενὸς πρὸ πάντων Ὀυιέγιλίς περὶ τάτων
ἀσαὶ τι ἀναβαλομένης. (Ορεις καὶ αἴνωτ: Στίχ: 9. καὶ II.) Διὸ καὶ τὸ δι-
χερές τῷ ἐπιχειρηματος ἔχης ὑποτιθησιν. Ἐργον γαρ, οὖν αἴρει βῆ περ-
τον σιββσαη, λῷ ύδεις προτερον ὅπω ἐξάδισεν.

Στίχ: 47. 'Αλλ' αὔγε κέκλετει ἕφι Κιθαιρών.) Παρακελευσικῶς ἔσαυτὸν δε-
γείρει. Βοιωτίας δὲ ὄρος ὁ Κιθαιρών αἴπει τῷ Πλαταιέων βασιλεύοντος Κι-
θαιρῶνος ἐπονομαθέν, (Παυσαν. ἐν Βοιωτ: Κεφ: Α'.) ιομαῖς τε βοσκημά-
των ἐπιτήδειον, καὶ ταῖς βάνχαις ἐκεῖ συχνὰ θιασευόσας γινόμενον περι-
χέσ. Διὸ (Φησι) κέκλεται ἕφι Κιθαιρών· ταὶ τῶν ἐν αὐτῷ Μαινάδων, οἷος
ημᾶς αἰκετίδων ἔναστρατα.

Στίχ:

Ἔχω δὲ ἐν νέμεσιν δῆτα ἐπιστελλομένην σατανὴν νεύσειν.

Αυτῷ ἐγὼν ἔξῆς μαλερόδε περὶ δημοτήτας

Καίσαρος ἐξερόέει πειρήσσομακ, ηδὲ γε φάτω;

Ἐνὶ τοσοῖς δὲ ἔτεσιν προσάγειν, ὅποιςι, αἴτοι πρώτης
ταῦτα Τιθυμοῖς ἐπέβαλεν οὐδείς. Καί

Ἀρχῆς Τιθωνοῖο, ὅπερα γένετο Κάτσαρ.
Ἡ σύγκλητονέα την ἀδέντην Ράτη

50.

D 3

1170

Three small, dark, stylized floral or star-shaped decorative elements arranged horizontally near the bottom edge of the page.

Στίχ: 48. Τηγύετασ Κιών | Περὶ Ταῦγύετέ τοῖς Λασκωνικῆς ὅρες φέρται (Βιβλ.:
Β. Στίχ: 596.) Τὸ δὲ γένος τῶν ἐνταῦθαι Κιών πεφίμισαὶ ἄλιοι τε δὴ,
καὶ Ἰελίῳ Πολυδέυκες. Καὶ γὰρ (ἐν Ὁὐδόμας. Βιβλ: Ε. Κεφ: Ε. Τμῆμ.
37) ταῖς γενναῖς καταλέγοντι Κιών, πρῶται αἱ Λασκωνικαὶ, οἵτοι αἱ Λά-
σκωναι τάττονται. Φησὶ δὲ ὅτι, καὶ λέγουσι ταῖς Λασκανίας ἐξ Ἀλωπένων
,, τὸ ἀρχαῖον καὶ Κιών γεννόμενας κατέθισαν Ἀλωπεκίδες. (καθάπερ εἴ)
,, Τὰς Τερανὰς ἐκ Κιών, καὶ Λεόνταν, καὶ κληπτικά Λεοντόμυγες. Αριστο-
,, τέλης δὲ ταῖς Ἰνδικαῖς Κιών, ἐκ Κιώνος καὶ Τίγριδος λέγεται, κατὰ τρίτην
,, γενεάν. Τὰς γὰρ προτέρεος δύο, δύος γενέθλαι Σηριώδη. Οὐ δὲ τόπος Ἀ-
ριστος: ἐξιν ἐν τῷ Η. τῆς περὶ Ζώων Ισ. Κεφ: ΚΗ. Οὐ δὲ αὐτὸς, καὶ εἴ
,, Κιυέληγ μέτιγόνται, Φησιν, οἱ Λύκοι ταῖς Κυσι, καὶ γεννῶσι· Ροής ἐξ Ἀλών
,, πεκος καὶ Κιώνος οἱ Λασκωνικοί (Αὐτός:)

Στήχ: 'Αυτ: . . . Πώλοδάμη, Ἐπίδαυρος.) Διοσάγ κατὰ τὸν Πελοπόννησον Ἐπίδαυροι γενέθλιοι ἰσόριωται· ή τε Λάκωνικη, ή ἐν τῷ Ἀργολικῷ Κόλπῳ, η
καὶ Διμητρίου ἐκάλεται, οἷον Διμενηράν εἰπεῖν, ὡς ἐύλιμενον· καὶ η πρὸς τῷ Δρυεῖ, η ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Σαρωνικῷ, ην. αἱ μετέλευτας Ἐπίδαυροι Ομηρος προσέβαπτα μετὰ αὐτονικῆς ἐπιφέτες, ὡς ὁ Συγγράφεις ἐπημειψάτο τῶν ἐθνικῶν. Δειμητρίου δὲ καὶ ταύτις, αὖτις μετὰ τῆς εἰδότυγγα κληθεσσαν, οἷον Δεσμωνηράν, ὡς λειμώνας ἔχεσσαν. Καὶ ταύτης αὕτα ὡς ἐπικόπτροφες εἰκὼν διπλὶ τῷ παρόντος μηδιτῶν Οὐρεγύλιον. Ἡν οὐδὲ τὸ πάλαι καὶ Ἐπίδαυρος πόλις Ἰλισσοῦς, η κοινῶς καθ' ήμᾶς Ragùnī vecchio· τὸ Παλαιόν Ραγύσιον μικτίοις ἐξ πρὸς ήλιον ανίσχοντα τῷ νέῳ απέχεγγα· τὰ γῦνα δὲ ἐρέπτιον. Άλλοι δὲ ταύτις τὸν ήμετερὸν ὡδὲ Ποιητῶν τενοντέναν ἥγησατο Μινέλλιος, εἰπὼν Σῆμο: (14.), Πλυγῇ Cívitas equis clara, θαυμάζειν υπει. Τι γάρ καὶ ἴδε παρ' Ἰλισσοῖς ἐν ἀποκρότῳ χώρᾳ καὶ σ' πάνυ τι ἐπικαστιμῷ, τῷ περὶ πάλευσιν καταγνωμένῳ πόλιν ἐπιζητεῖν; παρὸν ἐπὶ τῆς ἐν τῷ Ἀργεῖ Ἐπίδαυρές αὐτὴν ἔχειν; καὶ μάλιστα Ουμέτρη τὸ Ἀργεῖον, μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑππιστῶν, καὶ ἐπόστοτον ὄνομάζοντος; τέτο γάρ καὶ Στρατίων παρατετηροῦσίς (Βιβλ: Η. τῶν Γεωγρ. Σελ: 558. ἄλλ: 370.) ἐτί ἐν ἀλλοις καὶ αὐτὸς τῷ μάντει μαρτυρίᾳν προσιθησον. (Σελ: 595. ἄλλ: 388.) Ότι „ἀριστοὶ τὸ γένος τῶν ἵππων τὸ Ἀρκαδικὸν, καθάπερ καὶ τὸ Ἀργολικὸν, καὶ τὸ Ἐπικαύριον.

Στίχ: 50. Ἀυταὶ ἐγῶν ἔξης κτ.:) Προυπάχνειθαι τοικε διὰ τέτων ἐνταῦθα ὁ Πολ-
ητὸς τὴν τῆς Αἰγαίου Πότησιν, τῶν ὄνπερ ή ἐν αὐτῷ ἀδειν ἀνεβάλετο Μά-
σα Ποτημάτων, τὸ ἔχαστον. Καθάπερ γαρ ἡσή μηρὸν ἀνωτέρῳ Στίχ: 57.)
ἴλεγετο, Λ'. τὰ Βενολικὰ ὅπει κατά τὴν Θεόκριτον, εἰν Ἑιδυλλίοις διω-
καίδεκα, ὡς ἐκ εἰδὸποιας, Ἐκλογαὶ ἐπιγραφήσοιν· η ἀλλως Aeglogas ('Αγυλο-
γας, ὡς ἐγτισι Γαῖην προεκδεδομένων Βιβλίων ανάγνωσθκεν ἐσι: διεφθαρμένως
μὲν, ὡς Φόλινος Όυρσηνος διατένεται εἰν τοῖς Πλασαθέσεοιν· εἰ πάντη δὲ οὐκ
οἵμως ἀπροσθυῶς, ὡς ἐγ' ἀμαρτιᾷ οὐδὲ παρὰ χορδῶι, τὸ τῷ λόγῳ, εἴτις ἐτυ-
μολογεῖν ἐδελήσειε παρὰ τῷ; Λιπόλων λόγιστος εἶναι· η περὶ Ἀγωνού-
νας, αὐτάς. Ἐξει καὶ γαρ ὄντως Ἀγυλογίας, καὶ συγκοπῇ Ἀγυλογίας, καὶ
Ἀγυλογας, τὰ ἐν τοῖς τοιοῖς δε 'Ειδυλλίοις πεποιητέναις. Β. δὲ ὃσεν Οὐρηγί-
λιος τὰ ἐν χερσὶ Γεωργικὰ Βιβλία τέτταρες τοῦται κατέστη μήποτος Ήσιόδος, τῷ
τὰ 'Ἐργα καὶ τὰς Ἡμέρας ποιήσαντος. Γ'. δὲ καὶ τελευταῖον τὴν Αἰγαί-
αν, ἥπερ, οὖν παράδειγμα, ἐκατέρεων τῶν 'Ομήρου Ποιήσεων, Ἰλιάδα τε Φη-
μί καὶ 'Οδύσσειαν, ἐκυρώσας προσησάμενος, εἰν διωκαίδεκα Βιβλίοις διείληφεν.
Ων ἐν τῷ Η'. καὶ τὸν 'Αυτώνιον συγκροτηθέντα πόλε-
μον,

50. Pascit equos, seu quis fortes ad aratra juvencos;
Corpora praecipue matrum legat: optimam torvae
Forma bovis, cui turpe caput, cui plurima cervix,
Et crurum tenuis à mento palearia pendent:
Tum longo nullus lateri modus: omnia magna,

Pcs

μν, καὶ τιλ' Ἀκτιαικίω μέχισ, (ώς ἐνταῦθα ὑπιχνέμενος Φαίνεται) ἡσιον, ἀνείσ Ἀστίδος, κατὰ ζῆλον ἐμπης Ὄμηρικὸν καὶ τέτο, ἢ καὶ δεσον. Ἀμφοτέρω γαρ Ἀστιδοποιῶ ἔγενέθαν, οὐ μὲν τιλ' Ἡρακλές ηγεφήσας, οὐ δὲ τῇ τῆς Θέτιδος.) ισόρησεν. Φασὶ δὲ τὰ Γεωργίκα τῶν απερ ἐν ἐπτά ἔτεσι διατριβῶν ἐν Νεαπόλει ἐφιλοπόνησε, τὸ δέ τοις τελεωτατον γασμένον τῶν Ποιμάτων, ὥνπερ ἐποίησε. Τιλ' δὲ ἀνείσ Σικελίας ὑσερον, πῷ δὲ ἐπὶ τῆς Ἰταλίδος Καμπανίας διάγων, τεωταρακον τέτης ἡδη ἀνεβάλετο ἀδεν, τῆς κατ ἐφεσιν ἀκριβεῖας ἀντῶ ηστόπιν ἀπολετεθα. Ἐπαποδανεῖν γαρ τὸν Ποιητὴν Τῷ ποιμάτῃ, μῆτρα Τιλ' ἔχατιν τέτω χεῖρα Φθάσσαντα ἐπιθέθαι, καὶ πρὸς τὸ τέλειον, καὶ στεπηκριβωμένον ἡς ἐφερεν ιδέας, ἐπεξεργάσαθαι. Διὸ καὶ Φλοξίν ἀντὸ παρασεδεναι θελται, καὶ τέτο ἐν ταῖς Διαδήκαιαις ἐπιτάξαι τοῖς φίλοις. Καὶ μὲν δὴ, καὶ γενέθαι ἄν τὸ καλὸν τῆς Ἀνείσδος Ποιημα, κατὰ τιλ' Ἀνείσες καὶ αὐτὸ πατρίδα, πυρὸς παρενάλωμα, εἰ μὴ Ἀυγεστὸς ἐνέση σφόδρα, καὶ διεκάλυσεν εἰς ἔργον ἀχθιῶα τὸ διαταχθεῖ. κρείττον ἡγησάμενος τόγε τούτον παρανομηθιῶα, ἀθετηθείσης τῆς τῇ διαθεμένης βελῆς, ἢ, πολλῶν μὲν ἡμέρων, πολλῶν δὲ γυντῶν πόνους ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, καὶ βραχεῖ τῆς ὥρας μοριῳ, ἔξαφανιθιῶα. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔτως ισόρηται, εἴτω καὶ πεισευτέα δοκεῖ.

Στίχ: { 52. . . . ὁπόσοις ἀπὸ περάτης
53. Ἀρχῆς Τιθωνοῖο Καίσαρ.) Κατὰ μὲν τιλ' ισορέσσεν, Τιθωνὸς ἀδελφὸς ίω Πριάμῳ, νιὸς δὲ Λαομέδοντος. Ευσάδιος δὲ ἐν ταῖς Πασερεκάσσεσιν, Ἰλιάδ. Λ. ἐν ἀρχῇ, ορθῶς ἡπε τὸν Τιθωνὸν ἀδελφὸν Πριάμεν, ως ἐκ τῆς Ιερωνύμου παρειληφὼς καὶ ἀντὸς ισορεῖ. Ἐσφαλμένως δὲ ἐπειστοσ, Όδυσ. Ε. ὁμοίως ἐν τῇ ἀρχῇ τὸν Τιθωνὸν ἀδελφὸν καθίσκοι Λαομέδοντος. Τιλ' αὐτὶς δὲ τῷ Ευσάδιῳ διαμαρτίαν, καὶ Δεβαρῆς, (ἐν τῷ (ώς σεντός ἐπέγραψε) Δειγυματικῷ Καταλόγῳ τετέσιν ἐν τῷ Πίνακι, ως ὀνομασέσσεν εἰς θαμεν) ἐπανείληφεν ἀπερσέκτως. Τιθωνὸς (λέγων) ισορικῶς, ἀδελφὸς γέγονε Λαομέδοντος. Οὐχ ἔτω γαρ ἐν τοῖς Λυκόφρονος (Στίχ: 19.) ὁ Δηγύτωρ ἀλλὰ πρὸς Πριάμον ἀντὸν ἀποτενόμενος, Τὸν σὸν (Φησίν) ἀμφι μῆτριον κάσιν. Ἡν γαρ τῷ ὄντι ἀδελφὸς (δὲ ἐσὶν ὁ Κάσις.) ὄυχὶ Λαομέδοντος, ἀλλὰ Πριάμῳ ὁ Τιθωνός, καὶ τοι μὴ ὁμομήτρειος ἄν. „Ο μὲν γαρ „Πριάμος ίω Λευκίππης, οὐ δὲ Τιθωνὸς ίω Στρυμός, ή Ροις τῆς Σκα „μάρδες θυγατέρεος νιὸς ἀμφότεροι δὲ πατρὸς Λαομέδοντος. (Ισαάκ ὁ Τζετζ. ἐν τοῖς εἰς τιλ' Λυκόφρ. Ἀλεξάνδρ. Εξηγήμ.) Ο δὲ τοι μῆδος τὸν τῷ Λαομέδοντος νιὸν τέτον Τιθωνὸν, τῇ Ησοὶ σωοικίζει ἐξ ἔρωτος, καὶ γαμέτιω ἀντῆς ἀποφάνει. Διὸ καὶ Ὄμηρος ἐν τῇ Παιησει τιλ' ἡμέραιν ἀρτὶ διαγελῶσσαν ποιητικῶς περιφράζων, (Ιλιάδ. Λ., καὶ Όδυσ. Ε.) θυτῶς ἀρχετού·

, Ἡώς δὲ ἐκ λεχέων παρ ἀγανεῖ Τιθωνοῖο,

, „Ωρυδ’ ἵν’ ἀθανάτοις Φέως φέρη, ἡδὲ βροτοῖσιν.

„Ο τε Λυκόφρων παραπλησίως:

, „Ἡώς μὲν αὐπιὼν ἀρτὶ φηγίε πάγον,

, „Κραιπνοῖς ὑπερποτάτο Πηγάσε πτεροῖς,

, „Τιθωνὸν ἐν κοίτης τῆς Κέρυνης πέλας

, „Λιπόσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.

Ἐὰν οιῶ ἐπὶ Τιλ' αὐληγορίαιν ἀπίδοι Τισ Τιλ' Τιθωνὸς μῆδος, μεταληφθέντος Τιθωνοῦ αὐτὶς Τιθωνός, „Δηλον ὅτι μίαν ὑπένειαν αὐληγορικῶν ἔχεσσιν, ο Τιτανὸς Απόλλων,

Ἴπποτροφοίη· ήὲ τε φέρει ἐπ' ἄροτρα πόρταις·
Μητέρας ἐνθυέας, πρὸ γε πάντων, ὅτος ἐλέθω.
Βές δὲ ἀρίση η̄ βλοσυρῶπις καὶ κάρτ' ἀναιδῆς,
Ἡδὲ ἔριανχίω, καὶ γένια εἰς γόνυ ἄχρι χαλῶσαι·
"Ητε δὲ ὑπερμέτρως μακρόπλευρώς τ' ἐνμεγέθης τε,

Τ' ἄλλα

, καὶ ὁ Τιθωνὸς ὃς καὶ αὐτὸς ἀληγορεῖται αἰς Ἡλιον. "Αμφω γὰρ ἐκ τῷ „Τιταίνω· ἵνα καὶ ὁ Τιθωνὸς, εἴη Τιθωνὸς· διὰ τὸ πανταχός τὸ αὐτό τῷ φῶς „ἐν ἡμέρᾳ τιταίνεθαι. Ἀηὲ γὰρ ὑπὸ ἥλιος πεφωτισμένος, η̄ ἡμέρα ἐσίν. (Ἐυσάθ. εἰς Ἰλιάδ. Λ. ἐν ἀρχῇ τῆς Ραψῳδ.) Τοιγαροῦ ἐπαγγελόμενος ἐνταῦθα Ὁνιργίλιος, ὅτι δὲ ὁν ὑπερέου ποιήσει, ἐπὶ τοσθτον προάξει τὸ Καίσαρος κλέος, ἐφ' ὅσον μετὰ Τιθωνον ὁ Καίσαρ ἐγένετο· σύχι περὶ χιλιάδας μίαν ἐνισευτῶν τὴν Ἱετέα ὑπιχνεῖται δόξαν παρατενεῖν, ὃσοις τυχον Τιθωνὸς τε καὶ Πριάμος οἱ ὁμαίμονες πρὸ Αυγύστου ἐγένεντο· αλλὰ μέχρις αὐτῆς σωτελέας αἰῶνος· Ως γὰρ τὰ πρὸ τῷ Καίσαρος ἄχρι Τιθωνοῦ, αὐτῇ τῷ Κόσμῳ τῇ γενέσει συμπαρεκτείνεται, ὅπως καὶ τὰ μετέπειτα διὰ τῆς Φήμης, ἐς γ' ἐπὶ τὴν τῶν πάντων σωτέλειαν προεκτανθήσεται.

Στίχ: 54 Ολύμπιας θάλας.) Τές Φόνικας, σῆμα, αὐτὶ τῶν ἐπάθλων, ἀπλῶς δέον ἐνταῦθα ἐκδέχεθαι. Τὸ γὰρ Ἀθλον τοῖς Ολυμπιάσι νικῶσιν, ὁ Κότινος ίω· ἢτοι η̄ Ἀγριελαία· ὥστερ οιώ η̄ Δάφνη, τοῖς Πυθοῖς καὶ τοῖς Ιδμοῖ, η̄ Πίτυς· καὶ τοῖς ἐν Νεμέᾳ, τὰ Σέλινα. "Ουτω γὰρ καν τῷ Λεχίσ Επιγράμματι, τῷ καταλέγοντος τές αὐν 'Ελάδα τέτταρες Άγῶνας.

, Ζιώος, Λητοΐδαο, Παλαιόμονος, Αρχεμόροιο,

, "Άθλα δὲ τῶν, Κότινος, Μῆλος (οἱ δάφνινοι κόκκοι.) Σέλινα, Πίτυς.

Η τυχὸν, παρὰ τὰ εἰρημένα τέτταρα εἶδη, καὶ τὸ Φοίνικος ἔργον, η̄ ἐπὶ τὰ σεφανθάθαι τές νικηφόρες, η̄ οἵς ἐν χερσὶ Φέρειν, οἵα σύμβολον νίκης, ἐν ἀπασι κοινὸν ίω. Ως γὰρ Φοῖνι Παυσανίας (ἐν Αρκαδίκ. Βιβλ: Η'. Κεφ: Μή.) „Οι αγῶνες Φοίνικος ἔχοντο οἱ πολὺοι σέφανον· ἐσ δὲ τὴν δεξιὰν εἴς „καὶ πανταχός τῷ νικῶντι ἐνιθέμενος Φοίνιξ· ἐνομίδη δὲ ἐπὶ τωδε. Θη„ σέα ανακομιζόμενον ἐκ Κρήτης, Φασίν, ἐν Δήλῳ αὐγῶνα ποιήσαθαι τῷ „Ἀπόλλωνι, σεφανοῦ δὲ αὐτὸν τές νικῶντας τῷ Φοίνικι.

Στίχ: 57. Βοῦς, δὲ αρίση κτ:) Σημεῖο ἀττα ὁ Ποιητὴς ἐνταῦθα καταλέγει, οἵς αὐτὶς τὴν γενναίαν τε καὶ ἐνθυᾶς ἔχονταν έγν, διαγνώσατο.

Στίχ: Λατ: κάρτ' αναιδῆς,) Η μεγάλη τὴν κεφαλὴν καὶ ἔξασιος. Τὸ γὰρ Ὁνιργίλιος, turpe caput: Μινέλλιος μὲν, Magnum et deforme, ηρμιώσεν. Ο δὲ Ιταλός Αμερίγοιο:

Ottima quella

Fra le vacche sarà, che in ampia fronte
Minacciosa ha la vista.

"Ουτως οιώ καὶ Ὁμηρος πολλαχός, λᾶσιν αναιδῆς, ὄνομάξει τὸν μέγαν. "Ο, τε τῶν Παρεκβολῶν Συγγεραφέους, οἵπερ Σίσυφος ἐώθει, αναιδῆ λᾶσιν, πέτρον „αὐτὸν μέγαν καὶ ἐμβριθῆ διερμίλευεν. (Οδυσ. Λ. Σελ: 17ος.) Εἰκάζων δὲ τοῖς καὶ τὸν τῆς μεταφορᾶς λόγον, εἴποι ἂν, ὅτι καθάπερ η̄ αἰδῶς, η̄ Φόβος τοῖς εἴσιν ἐπὶ προσδοκίᾳ ψύγε, συσολίω τινας ὑπερφώνει τῷ πάχοντι, καὶ τῶν μετρίων οὕρων ἐντὸς συμπίεσιν τε καὶ σινθλιψιν, η̄ καθάρξιν· ὅπως πλατυσμὸν τινα ἐκ τῷ ἐναντίον, καὶ ὑπερβασίαν τὴν ὑπὲρ τές οὕρες τῷ δέσιτος, προπέτειαντε, η̄ ὑπερπέτειαν εἰπεῖν, ὑποδηλοῖ τὸ, αναιδῆς ἐπιλεγόμενον. Διο καὶ τὸ αναιδῶς ἐπίρρημα, δὲ όπως ἐπὶ τῶν κατ' ηδος λέγεται, τὸ πλέον η̄ θαρρύστως δηλῶν, καὶ ανυποσόλως, καὶ προπετῶς μεθ' ὑπερβολῆς τινὸς αὖτας καὶ ἐπὶ αὖταν πραγμάτων, η̄ πραξίων, οἷον τοῦ παρὰ Τιθωνοῦ.

Digitized by Google

55. Pes etiam, et camuris hirtae sub cornibus aures.

Nec mihi displiceat maculis insignis et albo,
Aut juga detrectans, interdumque aspera cornu,
Et faciem tauro propior; quaeque ardua tota,
Et gradiens imâ verrit vestigia caudâ.

60. Aetas Lucinam justosque pati Hymenaeos
Definit ante decem, post quatuor incipit annos:
Cætera nec faturaे habiliς, nec fortis aratri.
Interea, superat gregibus dum lata juventus,

Solve

αῖσαν, καὶ παρὰ τὸ καθῆκον, καὶ τὸ ἄγαν σημαῖον, ταυτοσημάντως τῷ πολλὰ τῷ ἀλλῷ λαμβάνεται ἐπιδρόματι: αὐτὸι. Τότε δὲ ἐσὶν, ἐκεχυμένως, κατὰ σέρηπον τῷ, ἔσαι, πήγαν τῷ, ιδὺσαι, κατὰ Ἡσύχιον ἢ ἄλλως, ἐκελευμένως ὅπερ ἐσὶν αὐτῶς, καὶ ἐλευθέρως, ἀπὸ τῷ, αὐτῆρι.

Στίχ: 65. Εὖ δὲ πρὸς Ἐιλείθυιαν . . . πρὸς θ' Τμεναῖς.) Τὸν πρὸς ὄχεαν τῷ καὶ τοῖσαν τὰς βροτοὶ διορίζεται χρόνον, διὰ τε τῆς Ἐιλείθυιας, καὶ τῶν Τμεναῖων ὡν μετωιμικῶς ἐνταῦθα, ἐκ τῆς μυθώδες θεολογίας, παρεισάγεται τὰ ἐνόματα. „Θυγατέρες γάρ Ἡρας γαμηλία μυθικᾶς, αἱ μογοσόνος „Ἐιλείθυια, ᾧς ἐπισατθομέναι τόκοι . . . σαφέστερον δὲ εἰπεῖν, αἱ εἰς Φῶς „ἐλέυσεις, καὶ προσαγωγὴ τῶν κυοφορεμένων. (Ευ. Παρεκβ. Ιλιαδ. Λ. Σελ: 843. κξ:) Οὐ μόνον δὲ πληθωτικῶς Ἐιλείθυια παρ' Ομήρῳ, ἀλλὰ καὶ ἐνικῶς Ἐιλείθυια. Ως τὸ: ὅθι απέσις Ἐιλείθυιης. Ἐιλείθυια δὲ καὶ ἡ Ἀρτεμίδη, ἥτις καὶ Λοχάεις ὀνόμαται, καὶ Τοξικὴ Θεὸς διὰ τὰς ὀδίνας. Ἀλλὰ καὶ ἡ Σελιώη ἡ στιγμὴ ἡ αὐτὴ τῷ Ἀρτεμίδῃ: ἡ διὰ τὸ ἐπὶ ἐννέα Σελιωτίαις περιόδοις, ἡ καὶ ἐπτὰ ἑνίοτε, τὰς τοκες τελεσφόρες γίνεσθαι. Ὅθεν καὶ ἡ κατὰ Λατίνης Lucina (Ἐιλείθυια) κατὰ συλλαβῆς ἀποβολή, ὄνομάζεται Luna: (ἡ Σελιώη.)

‘Ο δὲ Τμέναιος, Θεὸς τις ἐναὶ καὶ αὐτὸς λελήπηται, ὁ τῶν γάμων γνόμενος ἘΦερός. Οὐ, οἱ μὲν, Βάκχος τε καὶ Ἄφροδίτης γενέθλαι Φασίν· οἱ δὲ, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης· οἱ δὲ, Οὐρανίας· οἱ δὲ, Κλεϊς· οἱ δὲ, τὸν Γάμουν ὃτῳ κληθίωαι ἀπὸ τῷ παρθενικῷ Τμένος, ὃς οἶν τι κλεψάρον τῆς παρθενίας καθάρη λελόγυισα. Οἱ δὲ απὸ Τμεναῖς ὄνομα, αὐδοὺς Ἀργεῖς, οἱ παρθενίας, ἥκινοις αἴστινας, απὸ Βίας, ἥς ὑπὸ λησῶν ἐμελλον ὑποσήσεθαι, ἐπισάς διεσώσατο. Λέγονται δὲ κατὰ μετωνυμίαν Τμέναιοι, καὶ αὐτοὶ οἱ Γάμοι: καὶ μὲν δὴ καὶ τινες ὡδαὶ Ἐπιγάμοι, ἐν αἷς συχναὶ αἱ ἐπιβοήσεις τῷ: Τμάνεε, Ω Τμάνεε.

Στίχ: 66. Λήγει μὲν πρὸ δέκι, ἐκ δὲ τετάρτου ἀρχεται ὥρῃ.) Ὅπερ ἐσὶν, ὅτι βροτὸς ἡ Φύσις, πρὸς τε δὴ τὰς ἔχεις, καὶ πρὸς τὰς ὑπὸ ἀρότρῳ καμάτεις ἐνθυῶς τε ἔχει καὶ ἐρήμωμένως, ἀπὸ μὲν πενταετεῖς ἀρχομένη ἀκμάζειν, ἀχεὶ δὲ ἐνναετεῖς ήταὶ ήτης ἀκμῆς παρατείνεσσα. Ἔξ οὐ καὶ τὸ παρὰ Ἀριστότελες αὐτιπίπτειν δοκεῖν, διάσας ἐπιλύεται, τῷ τὸν Ομηρικὸν πενταέτηρον βοῶν εἰς ταύτο συμβιβάζονται, τῷ ἐννεάρῳ, ἐν οἷς Φησίν, Ἀκμάζει δὲ μάλιστα πενταεῖς, τῆς ὥν. Διὸ καὶ Ὁμηρον, Φασὶ, πεποιηνέα, τινὲς, ορθῶς ποιήσαντα: „Ἄρες, σεναὶ πενταετηρίον“ καὶ τὸ, βροτὸς ἐννεάρῳ. (Ἀρισ. περὶ Ζώων Ισορ. Βιβλ: 5. Κεφ: ΚΑ') διώαθαι γαῖα ήταν. Τὸ δὲ ήταν οὐτοιδιαμένη, ὅπερ ὁ Φιλόσοφος Φησίν, ἐκατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνιαυτῶν ὑπονοητέον ἐνταῦθα: κατὰ δὲ τὸν λόγον, ήτης ἀπὸ πέμπτης ἔως ἐννάτης ἔτες περιιόσης ήταὶ ζώων ἀκμῆς. Καὶ δὲ περιατέον ἀρεα τὸν, Ωρον, αὐτὶ τῆς ἡμετερῆς παρατάσεως τῆς τῷ ηλίῳ περιφερᾶς, εἰς τὴν τοῦ ἔστρος ἀμαὶ καὶ θέρευς, ἡ τὴν μετοπώρες καὶ χειμῶνος ἀμαὶ συσέλλονται ὥραιν, ἐκ τῷ ἐννεάρῃ παύτη γε τὸν βοῶν ἐκτρίβειν τὸν πενταέτηρον, κατὰ Θεόδωρον τὸν Γαζίων, ὃς τὸ, βροτὸς ἐννεάρῳ, bovis iustro florentis: παρεδίδου Λατίνοις, καὶ ἐδόκει πισένεθαι. Ἐν ὧ καὶ ὑπὸ Ἀντωνίᾳ M. Σαλεῖνης ὑσερον, ὅσον 8χι καὶ τῶν φρεσῶν ἐμακαρίζετο, ᾧς ὄντως ἐν-

60.

Tἄλλα τε, καὶ πόδας· η̄ τε ἔλιξ κέρας, τὸς δασύμαλλον.
Οὐδὲ ἐμοὶ ὡκὺ ἔαδ' εἰ κατάσημος, καὶ διάλευκος·

Hἶνυγὸν ἐκνεύσαται ἔοι ποτὲ, η̄ κερατῆτις.

Hρά τε ταύρῳ ἄδος ὄμοιη, ὁρθοφυὴς τε.

Hε τὸν πυμάτη βανέσσης ἤχνια σάρει.

Eν δὲ πρὸς Ἐιλέάθυιαν ἔχειν ἔτις, πρὸς δὲ Τμενάιας,

Ἄγγει μὲν πρὸ δέκ', ἐκ δὲ τετάρτης ἀρχεται ὥρας·

Tἄλλα δὲ, γὰρ δὲ κύνιν βᾶσις οἵη τοῦ, γάρ δὲ πρὸ αὐτοῦ τρω

Iφι πονεῖν, τῷ τοι μέχρις ἀκμὴ πώεσιν ἥβης.

65.

E 2

T ἄρ-

ἴνυφυῶς ὅηθεν τὸ ἀντιπίπτον ἐκ μέσῃ ἀράμενος· (παρὰ Πολίτῳ τῷ τὰς Ἐυσαρθρ. εἰς τὸν Ὄμηρ. Πλαρεκ. ἐκλαστινίσαται ἐπιχειρήσαντι.) Ὁμοιον οὐδὲ οὔτοις μοι δοκεῖσι ποιεῖν ἐνταῦθα, τοῖς ἐπὶ τὰς σελιωαῖς περιόδες, οὐδὲ τὰς ηλιακὰς Ἰσημερίας τε καὶ Τροπὰς ἀνατρέχουσιν, ἐφ' ὧ ίιώ ἐν Ιεροῖς Γεράμμασιν ἐμφερομένια τῶν πρὸ τῆς Κατακλυσμοῦ Πατριαρχῶν ὑποσεῖλαν τοῦ κολλεῖα μακροδιότητα. Οὐγεινὸς Ὄμηρος, αἵτις ίιώ, Ἐννέωρον ὄντι ίιώ, ἐνναεῖος ἐξεδέξατο, Ωρον ἐναὶ οὐδας τὸν τέλεσον ἐνιαυτόν. Καὶ ὥσπερ, Βοῶν πίονας πανταέτηρον, εἰπὼν, Ἰλιάδ. B. Στίχ.: 403.) καὶ ἀρσενα πενταέτηρον, (Ιλιάδ. H. Στίχ.: 315.) τὸ ἔτος κυρίως ἐσήμανεν ὄντως καὶ (Ὀδυσ. K. Στίχ.: 19.) λέγων, Βοὸς ἐννεάροιο· καθάπερ οὖσα καὶ (Ιλιάδ. S. Στίχ.: 351.) περὶ τῆς ἀλείψεως τῷ νεκρῷ τῷ πατρόκλῳ, Φίστας.

Ἐν δὲ ὠτειλαὶς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεάροιο·
Καὶ (Ὀδυσ. K. Στίχ.: 390.) περὶ τῶν Ὀδυσσέως ἐταίρων γράψας, ὡς τὸ Κίρκη τὰς τῷ Συφεῖθεν θύρας ἀνοίξασα,

„Ἐκ δὲ ἔλασσεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεόροισιν“
αἰεὶ ποτε τὸν ἐνιαυτὸν κατὰ τὸ πλῆρες ἐνόησε. Καὶ γάρτοι καὶ οἱ Σχολιασταὶ, καὶ οἱ Ἐρμηνευταὶ πάστες ὄντως ἀπανταχθεὶς ἐξειληφότες εἰσὶ. Καὶ Ἐυσάρθρος δὲ, ὁ τῶν Πλαρεκολῶν πατήρ, Σελ.: 1146., Ἐλαιον δὲ ἐννέωρον, ω Φησὶ, τὸ ἐννάέτετες ἀρρεν γάρ ὁ ἐνιαυτός Καὶ πάλιν Σελ.: 1662. Ἐννέωρος δὲ Σύνεις οἱ ἐνναετέτεις. Ἐνθα καὶ εἰ υποδισάζοντι παρεπλήσιος, προσέθετο καὶ τιλι ἐτέραν ὑπόνοιαν (ἴνα μηδὲ ταύτην σιγῇ παρέλθῃ, ἵντινες καὶ ἐπ' αὐτῇ, ὡς ἕσκεν ἔχον· οἷς καὶ τὸν Γαζίων ὑπερον παρηκολεθηκέναι εἰκός·) „η καὶ ἄλλως ἴσως. οἱ ἐννέα ὡρῶν ἥγονα ἐτῶν δύο καὶ ἐνὸς μιλώς· (τριῶν μιλῶν ἔδει εἰπεῖν, ωχι ἐνός.) Αλλὰ τῷ δόξῃ δῆλος ἐσὶν αὐτὸς ἀπαρέσκεται· θάμα· ἐπιφέρει καὶ γάρ: πρεττον δὲ τὸ πρώτον πατὰ τὸ, ἐννέωροι γάρ τοιγε, καὶ ἐννεαπήχεες· ὡς ἀπὸ τοῦ, Ωρος ὁ ἐνιαυτός, οὗς ὁμώνυμος Ωρος τῷ Ηλίῳ ἐστι. Σημειώσας δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις, οἵτι καὶ Ἡσίοδος ὁμοίως τὸν ἐννέωρον βῖν σωίσησιν, ὡς τῷ ηλικίᾳ καὶ τῷ διωάμεις ἀκμάζοντα· ἐν Εργ. καὶ Ἡμ: Στίχ.: 435.

βόε δὲ ἐνναετήρω

„Ἀρσενε κεκτῆθατ· τῶν γαρ θένος ὡκὺ ἀλαπαδνός

„Ηένεις μέτρον ἔχουτε· τῷ ἐργάζεθαι αρέιστα.

Τογαρεοῦν τὸ ἀκμαῖον καὶ θάλλον τῆς τῶν βοῶν ηλικίας, Ἡσίοδος μὲν ἀπὸ τοῦ ἔχαστες ὅρες ἐδήλωσεν· Ὁμηρος δὲ πηγὴ μὲν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ, ἐν οἷς τὸν βοῶν ἀναφέρει τὸν πενταέτηρον· πηγὴ δὲ ἀπὸ τῆς τελευτῆς, ἐνθα τῷ βοὸς καὶ αὐτὸς ἐμνήθη τοῦ, ἐννεάροιο. Ο δὲ ἡμέτερος ἐν Ιαύρῳ οὐραγίλιος ἀμφοτέρες τοὺς ὅρες, τὸν αὐτὸν δὲ τε, καὶ τὸν πρὸς ὃν, τῆς ἐν αὐτῇ τῷ ζώῳ παρατάσσως, ἐφ' ἐνὸς καὶ τῷ αὐτῷ ἐπεις ἐνέφυε, ήτο πλῆρες εἰπών:

Definit ante decem, post quatuor incipit annos.

ο καὶ αὐτοὶ μονοεπῶς ἀπεδάκεμεν ἀκριβεῖσαται ἐπὶ λέξεως:

„Δῆγεις μὲν πρὸ δέκ', ἐκ δὲ τετάρτης ἀρχεται ὥρες.

Στίχ:

Solve mares, mitte in Venerem pecuaria primus,
65. Atque aliam ex alia generando suffice prolem.

Optima quaeque dies miseris mortalibus aevi
Prima fugit: subeunt morbi, tristisque senectus,
Et labor, & durae rapit inclemencia mortis.

70. Semper erunt, quarum mutari corpora malis.
Semper enim refice, ac, ne post amissa requiras;

Anteveni, & sobolem armento sortire quotannis.
Nec non & pecori est idem delectus equino.

Tu modò, quos in spem statuis submittere gentis:
Praecipuum jam inde à teneris impende laborem.

75. Contenuo pecoris generosi pullus in arvis
Altius ingreditur, & mollia crura reponit.

Pri-

Στίχ: 70. Έκ δὲ γόνων γόνον ἄλλον αξύσαν.) Προνοεῖν χρῆναι διδάσκει τῆς τῶν θρηματών διαδοχῆς, δευτῶν τε ὅντων, καὶ μυρίοις παθήμασι, καὶ τελευταῖον καὶ φθορᾶς ὑποκειμένων καὶ δὲ ἄλλως, ἢ ταῦς ἄλληλοις αἰχούσιοι γενέσεις κατὰ σῆδη τὸ σώζειν καὶ μένειν, καὶ οἷον ἐπαιδίαζεν ἔχοντας. Βροτοῖς δὲ μοι λέγεθαι νόει, καὶ βόας καὶ ἵππος, καὶ: (ἐν τῷ ἐφεζῆς ἐπει, ΤΙ.) βροτοῖς γαρ οἱ οἵοιν, δοτὸς παρὰ τὸ, δέω, πλεονασμῷ τῷ βροτοῖς ἐπεις ἐξ αἰματοῦ δέοντος, διδυσὶς τε ὡν καὶ φθαρτὸς διο καὶ τὸ βροτοῖς ὄνομα, καὶ δέ εἴσατο καέμενον, αἰτελῶς ἔχει τὸ δέ ἐντελῶς ἐυφραξίμενον, οἱ βροτοῖς ἀνθρώπων· καὶ οἱ βροτοῖς βόες, καὶ οἱ βροτοῖς ἵππος· καθάπερ ἕυστάθιος πλέον η ἄπαξ, (Σελ: 586. 979. 1136.) καὶ οἱ οἴομορτος, ηγουω μεμορμένος. Οἱ δέ τῇ αἰματοῦ μοίραι υποπεπτωκασι. (Σελ: 223. 1286. 1387. 1530. κτ:

Στίχ: 81. Λατίκαι ἐυφύεος πῶλος κτ:) Τὰ τῶν ἐυφύῶν τε καὶ γενναίων ἵππων γνωρίσματα οἱ Ποιητὴς ἐνταῦθα ἐκτίθησιν, ὥστερ ἀνωτ: (Στίχ: 57. ὑπετίθει τὰ τῶν βοῶν· καὶ ταύτης αὐτῆς τιὼ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἵππων πραγματείαν, καθάλιστη τε ἔσται καὶ ἐντελεστάτης ἐπιγινώσκεις Πλάνιος. (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Η. Κεφ: Μ. 6.) Forma equorum, quales maxime legi oporteat, pulcherrimè, quidem Virgilio vate absoluta est. Σοφὸν δὲ ἄρα ισορροπία γενεθαῖ οὐιργίλιον, ἄλλων τε δὴ ζώων, καὶ ἵππων μάλιστα αἰκριβῶς εικάσαμεν Πιλίνιος. Καίσαρος τὸ πάθη δὲ ἐξακέσαθαι. Διὸ καὶ τοῖς ἵπποκόμοις τῷ Καίσαρος τὸ πρῶτον ἐγκαίσαται χθιώα φασίν· ἐξ δὲ καὶ γνώριμον ἀνυγένω χρηματίσαι, εξ αἰτίας τοιᾶςδε τῶν γαρ Κροτονιατῶν πῶλον, οὗ εἰδεις καθάλισον, τῷ Καίσαρε δῶρον πεμψάντων καὶ πάντων ἄγαδαι τὸν πῶλον δια τὸ ἐκτὸς εἶδος ἐναγομένων, θεασάμενος τῷ ἀρχιπποκόμῳ ὑπεδήλωσεν οἱ Μάρων, ἀφοῦ τνα τὸν ἵππον, εἰς τε δρόμον, καὶ τὸς ἄλλων αὐγῶνας, ἐσόμενον. Οὐ δὲ καὶ ἀλλοῦς ἐξγω ἐξελεγχθέντος, μαθόνται Καίσαρες ἐπιτάξαι, τὸς χορηγγυμένες αἴτεταις τῷ σεθῶς πεφυσιογνωμονικότι· ἵπποκόμῳ τὸ ἀπ' ἐκένυτε διπλασάζεθαι. Ἐπειδὲ καὶ Κιωνὸς ἀλλοτε ἐξ Ιστανίας τῷ ἀνυγένω πεμφθέντων, οὐδὲ τε βεγενηκότας καὶ Πιλίνιον, οἱ Μάρων διηκριθεῖτε καὶ προέφωνεν· ἐπὶ δὲ τῷ προαγορεύσει καὶ αὐθίς ἐνδοκιμῶν ιῶ, ἐπαναδιπλασάζειν αὐτῷ καὶ ἔτι τὸς χορηγγυμένες ἀρτεταις οἱ Καίσαρε αὐθίς ἐκέλθουν. Ως δὲ οὐδὲ καὶ περὶ τῷ ιδίῳ γεννήτορος ὑπενδοιάζειν ποτὲ τῷ ἀνυγένω ἐπηλθε. καὶ περιεργότερον αὐτέκινε τὸν ἄνδεα παρελασθῶν κατ' ιδίαιν, εἰπεῖν τε ἐκέλευε μηδὲν ὑποσιλάμενον, οὕτι δὴ καὶ εἰκάζειν ἔχοι περὶ τῷ φύσαντος· αὐτὸν ὑπομεδιάσανται εξ ἀρτοποιεῖ φάναι, ὡς Καίσαρε, ειληφως πάντως ἔχεις τιὼ τῷ γένεις καταστάλω· οὐ γαρ ἀν ἄλλως, τοστάτες Κράτεται Κύριος οὖν, ἐπ' ἄρτοις μόνοις τὸς στὸς ημείβις θεράπονταις. Εφ' ὡς Καίσαρες ἐπιγελάσανται, τιὼ τε περὶ τὸν ἀνδρεα δικαίαν ὑπόληψιν ἐσ τὸ ἐξης ἐχηκέναι, καὶ τιὼ ἔνυοιαν ἄχει τέλες διατηρήσαθαι. Ταῦτα οὖν μηδεῖ παρεξέδω, ἐκ τῶν παρὰ Τίβερη. Κλαυδ. Δονάτῳ, τῷ τὰ κατὰ οὐιργίλιον βιογραφίσαντι.

Στίχ:

Τ' ἄρδενα δὴ σὺ λύειν, ἀγέλας θ' ὅτε καιρὸς ἐφάνη
 Ἐις Ἀφροδίτων ἐκ δὲ γόνων γόνου ἄλλον ἀρύσσειν.
 Πᾶν δὴ ἡμαρτίον ἔσθιν δειλοῖσι βροτοῖσι,
 Πρώτον ἀπ' ϕύχετο καῦνον ἐνισκήπτεσι δὲ νῆσοι,
 Γῆρας τε συγερὸν, βαρὺς ἀυτὰρ ἐπῆλυθε μόχθος·
 Καὶ γε τέως θανάτου αἰπηνῆς ἥρπασε μοῖρα.
 Αἰεν καὶ δέμας ἐσ' ἀγέληφιν, ἐκῶν ὅτ' ἀμέψας·
 Αἰεν δ' ἀναπληρεῖν ὄφρα μὴ δ' ἔνδεια πιέζοι,
 Φθάνειν παντὸς ἔτης, γενέθλια νέον ἐκ φὰ λέγεαθαι.
 Ως δ' ἀυτῶς ἵππων τ' ἀγέλας δέοντας ἐν ἐπικρίνειν·
 Φράξεαθαι δ' ὧν κεν γενεῆς ἀπό ἔλπεα ἀνειν.
 Τῶν δὲ γε κήδεαθαι πέρι, ὡς μάλα ἐξ ἀπαλῶν περ.
 Αυτίκα ἐνθυέος, πῶλος θρασυκάρδιος, ἵππος,
 Εἰηκεν μετέωρος, ὑγροῖς σκέλεσίν τε προβάνει.

70.

75.

80.

Πρῶτος

Στίχ: Αυτός . . . ἐνθυέος, πῶλος θρασυκάρδιος, ἵππος.) Τὸν τοιότον ὁ Σενοφάνης ἐν τοῖς περὶ Ἰππικῆς „Θυμοεδῆ τε, ἐπε, καὶ ὑπέρθυμον, καὶ ἐυκάρδιον, καὶ τῷ ψυχῇ μεγαλόφρονα. Εξ αὐτοῦ δὲ Σενοφῶντος καὶ Ἰέλιος ὁ Πολυδόκης (ἐν τῷ Ὁνοματικῷ Βιβλίῳ: Α'. Τμῆμα: 195.) Τὰ απὸ γνώμης μεγαλοφύτες ἐπανετὰ τοῖς ἵππαις ὄνται καταλέγων, πρὸς γε τοῖς ἄλλοις, καὶ ἐν θυμον, τὸν μάλιστα περιττόν, καὶ θυμοεδῆ . . . καὶ φρονηματίαν, ἀλαζόναν, ἐνψυχον, ἐνκάρδιον, μεγαλόφρονα . . . ἐντολμον, ἐνθαρσῆ., Ωστε τὰ εἰς ψόγον μικροψυχίας ἐκ τῆς ἐναντίας ἐπιφέρειν, (Αυτός Τμῆμα: 197.) „δειλὸν αἴποι, καλέ, ἀτολμον, καταδέη, ὑποκτον, ἐπιφοβον . . . ὑπέρφοβον; καὶ τὰ σμοῖς.

Στίχ: 82. "Εἰηκεν μετέωρος, ὑγροῖς σκέλεσίν τε προβάνειν.) Τὸ μὲν, διὰ τὸ γαῦρον καὶ τὸν μετεωρισμὸν τὴν παρασήματος τὸ δὲ, διὰ τὸ ἐυκαρπὲς τῶν σκελῶν, καὶ ἐυκίνητον., Ἐν οἷς ἡδεδωμα καὶ ἀγάλλεθαι τὸν ἵππον, ὁ Σενοφῶν Φησὶν (ἐν τοῖς περὶ Ἰππικ.) ὅταν ἔλθῃ παρὰ ἵππων· καὶ μάλιστα διταν παρὰ θηλεῖσι. Τότε γὰρ αἱρεῖ τε τὸν αὐχένα ἀνωτάτω, καὶ κυρτοῖς μάλιστα τῷ κεφαλῇ γοργύμενος· καὶ τὰ μὲν σκέλη ὑγρὰ μετεωρεῖσαι, τὰ δὲ βράγην ἀνω ἀνατείνει. (Καὶ κατωτέρω;) ὡς ὅτε κυδρῶ μὲν τῷ χήματι, ὑγροῖν δὲ τοῖν σκελοῖν γκυριώμενος φέρεται. (Καὶ παλιν;) Τὸ γειμιῶ γόνατα, ἢν βαδίζων ὁ πῶλος ὑγρῶς κάμπτει, εἰκάζοις ἀν καὶ ἐπιπέντες ὑγρὰ ἔξειν τὰ σκέλη. Πάντες γάρ προϊόντες τὴν χρένα ὑγροτέρως κάμπτεσιν ἐν τοῖς γόνασιν.

Στίχ: 83. Πρῶτος ὁδὸν τὸν ἱέναι καὶ;) "Οὐτως καὶ Σενοφῶν: Τάφρες διαπηδᾶν, τεχία ὑπερβάνειν, απ' ὄχθων καθάλλεθαι, καὶ πρὸς ἀναυτες δὲ, καὶ κατὰ πρανθής, καὶ πλάγια ἐλαύνονται πεῖραι λαμβάνειν. Ο δὲ Πολυδόκης μεταγγέλλειν, (Ἐνθ: ἐρητακή Τμῆμα: 196.) „μεμελετηκάς, Φησὶ, καὶ πρὸς ἀναυτες αναθένει, καὶ πρὸς κατατάντες καταδραμένην, καὶ τετχίον ὑπερακρίσαι, καὶ καθάλλεθαι, καὶ απ' ὄχθες ἀναθρώσκειν, καὶ ἐπὶ ὄχθες ἀνορέσαιν, καὶ απ' ὄχθες καθάλλεθαι,,

Στίχ: 85. { . . . Τῷ δὲ ὄρθιος ὕστερος — Ἀυχίω) Διὰ γὰρ δὴ τότο καὶ Ὄμηρος 86. { Ἰλιον. Λ. Στίχ: 159. προσείρεται: ἐριαύχενες ἵπποι. Ο δὲ Σενοφῶν καὶ Λόνης ὄρθωσεως τρόπον καθυπογράφων „ἀπὸ γειμιῶ τὴν σέργην, Φησὶν, δὲ μὲν αὐχίων ἀντός, μὴ ὀστεερά κάπερ προπετῆς πεφύκοι· αλλὰ ὀστεερά αλεκτηρίαν τρυπόντος πρὸς τῷ κορυφῶν ἥποι· λαγαρός δὲ εἴη τὰ κατὰ τῷ συγκαμπτικῷ. Προσιθησαί δὲ καὶ τὸ ἐντεῦθεν ὄφελος, ἵνα μὴ τις εἰς κάλλος μόνον σωτελεῖν γομίσει τῷ τοιόντι δὲ τὴν αὐχένος καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν ἵππον ὄρθωσιν., "Οὐτως γάρ, οὐ μὲν τραχύλος πρὸς τὴν ἀναβάτης ἀν εἴη, τὸ δὲ πόμπη πρὸ τῶν ποδῶν ὄφων καὶ βιαζεθαι δὲ ἥπις ἀν ἔχοις ὁ τοιότον χηριας Βιβλίον Γ.

F

„Ἐχον,

Primus & ire viam, & fluvios tentare minaces
Audet, & ignoto sese committere ponto.
Nec vanos horret strepitus : illi ardua cervix ,
80. Argutumque caput, brevis alvus, obesaque terga ;
Luxuriatque toris animosum pectus : honesti
Spadices, glaucique : color deterrimus albis ,
Et gilvo. Tum, si qua sonum procul arma dedere ,
Stare loco nescit, micat auribus, & tremit artus,
85. Collectumque premens volvit sub naribus ignem.
Densa juba, & dextro jaclata recumbit in armo.
At duplex agitur per lumbos spina, cavatque
Tellurem, & solido graviter sonat ungula cornu ,
Talis Amyclae domitus Pollucis habenis

Cyl.

, ἔχων, καὶ εἰ πάνυ θυμοειδῆς ἔη· δύναμει προτούτους, ἀλλὰ ἐκτείνοντες
,,τὸν τραχύλιον καὶ τὴν κεφαλὴν, βιάζεινται οἱ ἵπποι ἐπιχειρέσθαι.

Στίχ: 86. . . . Βαῖον δὲ ὑψὶ πάρειαν, ἐσ ὄξυν τε λῆγον.) Διὰ τὰς αἰάπαλην δὲ
Πολυδένκης ἐδίλλωσε τὸ λεγόμενον (Αὐτ.: Τμῆμ. 191.) ἐν γαρ τοῖς ἵπποις,
,,κεφαλὴν Βαρβαραν, σαρκῶδην, ὡτας μεγάλας, εἰς ψόγον τιθέμενος, θάνατον
σωιστοι. Καὶ μὲν Ξενοφῶν (ἐν τοῖς κερὶ Ἰππικ.), κορυφὴ τε μείζων, ὡτα
,,δὲ μικρότερα (Φησίν) ἵππωδεστέραν τὴν κεφαλὴν ἀποφεύνειν.. Λλλ ἡ μὲν
κεφαλὴ, μικρὰ ἔστι τάντης δὲ τὰ μὲν ἄνω, (ἥτις ἔστιν ἡ κορυφὴ) μείζονε
δὲ μικροτέρους ὡτοῖς τὰ δὲ κάτω εἰς ἡ ληγες, ὄξυτερα· καὶ τέτο ἔστιν ἡ
περοτομή, λωβὸν Βραχεῖαν ἔναι τὸ Πολυδένκης ἀπαιτεῖ (Αὐτ. Τμῆμ. 189.)
Τὸ γαρ υπὸ τῶν μετώπων, ὅπερ ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων, πρόσωπον καλεῖται·
ἐπὶ δὲ τῶν ὄφνιδων, δύμφος, καὶ, δάγχος ἐπὶ τῶν κτιωθεν, οἷον λεόντων, καὶ
μόχων, καὶ ἵππων, καὶ τῶν ἄλλων, περιτομῇ ὄνομάζεται.

Στίχ: 87. Γειτόνεις σενομένη κτ:) Ο δὲ Ξενοφῶν: Οσφὺς γερμῶν ὅστιν πλαστι-
,,τέρεσ καὶ Βραχυτέρας ἦν, τοσότῳ διάστη μὲν ὁ ἵππος τὰς πρόσθεν αἴρεται,
,,βάσιον δὲ τὰς ὄπιδεν προσάγεται· καὶ ὁ κενεὼν δὲ ὅτε μικροτάτος θαύμα-
τοι· ὅστερ μέγας ὁν, μέρος μὲν τι καὶ αἰχάντη· μέρος δὲ τι καὶ αἰθενέζερον
,,καὶ δυσφρεστερὸν ἀντὸν τὸν ἵππον παρέχεται. Οπερ ὅστερος ὁ Πολυδέ-
κης (Τμῆμ. 189.) ἐκφέρει: „Πλευραὶ Βαθεῖαι, προμήκεις πρὸς τὴν γασέ-
ρα, καὶ σύγκαδεστεραι· γασῆρι προσετελμένη, Τὸ δὲ ἱμπαλην εἰς ψόγον“ (Τμ.
191.) „Πλαθύεις σενάς, ασπερκες, δισφιῶν ὄξεισαν.

Στίχ: 88. „Εὐψυχ“ ἀνταρέ σέρνα κτ:) Ο μὲν Ξενοφῶν: Μηροὶ γε μέντοι οἱ ὑπὸ^{τοῦ}
,,τῶν αιμοκλάτων, τὴν παχεῖαν ὁστιν, ιχυρότεροι τε καὶ δυπρεπεῖσεροι, ὥστερ
,,αἰνδρὸς, Φαινονται· καὶ μὴν σέρνα πλαστύτερα ὄντα, καὶ πρὸς καλλος, καὶ
,,πρὸς ιχωρίαν πρὸς τὸ μὴ ἐπαλλαξ, ἀλλὰ διὰ πολλὴ τὰ σκέλη Φίρεν ἐν-
„Φιεστερας,, Ο δὲ Πολυδένκης τὸ ἱμπαλην: (Τμῆμ. 191.) Στήθη σενά,, α κακίζει.

Στίχ: 89. Καὶ δασκαλοὶ απάδικες, κυάνεοιτε·) Σπάδικες τῶν ἵππων ἕρηται, οἱ
Φοινικόχροες· οἱ τὴν χροιὰν δηλ: πρὸς τὸ Φοινικῆν ἐπαγγλαζίδόμενα, ὁμοίαν τῷ
απεισαζόμενῷ τῷ Φοινικος καρπῷ, τῷ μῆτρᾳ τῷ ἀφ' ἡλίῳ θερμότητι ἀγαν-
αφεψηθεντι. Τοιαν δὲ δὴ χρέον τὴν τὸ Σπάδικες ἵππον γενέθαι. Λυλος Γέλλιος
ισόρησε· (Βιβλ: Γ. Κεφ: 9.) Quem coloreum (προσειδεῖς) nos puniceum,
Greecē partim Φοινικα (οὐτως:) alii Σπάδικες appellant, quoniam palmae ter-
mes ex arbore cum fructu avulsus, spadix dicitur. Κυάνεα δὲ, ητοι κυανευ-
γεῖς· η ὡς ὁ Πειρής αντάς ὀνόμασσε, Glauci, (Γλαυκοί) οἱ δὲ μελανίας ὑ-
ποχλωάδοντες, οἱ Φοινικέλλιος: Subvirides, cum nigro commixto. η ὡς
εἰ Λιμνοδούς, οἱ Κακανόχροες.

Πρῶτος ὁδὸν τ' ἱέναι, ποταμὸν τε περᾶν κελάδοντας
Τολμήεις, καὶ οἱ ἐγγυῶν διαδύμεναι ὕδωρ.
Οὐδὲ πεντε φρίσαι πατάγυς· τῷ δὲ ὄρθιος πόρται
Αὐχώ· βασὶ δὲ ψὺς κάρηνον, ἐξ ὀξὺ τε ληγον.
Γαστὴρ σειρομένη τ', ἀλλ' ἔμπαλιν ἐνρέα νῶται·
Ευψυχ' ἀντὰρ σέρνα, ἀκμιλὰ τε, ηδὲ ἐνσαρκα·
Καὶ δὰς παλοὶ ασάδικες μὲν ἔσασιν, κυάνεοι τε·
Χοοιη δὲ ἀργήεσι τε, κιρδοῖς τ', ἐξιν ἀχρεῖος.
Αὗτε δὲ οὖν πόρθωθεν ὅπλων ἀυτῆς ἐπακόση,
Οὐκ ἀτρέμας γένεται ὡτα δὲ ὄρθοι, γυῖα τρομεῖ τε·
Πῦρ δὲ αντικρου πνέων, ὑπὸ δὴ μυκτῆροι χρεμίζει.
Πυκνὴ δὲ οἱ λοφιὴ τὸν ἀνασεῦται δεξιὸν ὄμον·
Διπλῆ τῷ δὲ δάχνεις, μέσων ὁσφῷ κατιέσσα·
Κοιλαίνει δὲ ὁ πέδον, κρατεροῖς ὑπὸ ὄνυξι πατάσων.
Τοῖς Ἀμυκλαίς Πολυδόκηος Ἰπποδάμοιο,

F 2

Κύλ-

* * *

Il color baya
a Scorza di Castagna.

Στίχ: 90. Χεοὶ δὲ ἀργήεσίτε, κιρδοῖς τε κτ.:) Ὁνιργίλιος ἔχει: albis (λευκοῖς)
καὶ γίλο: δὲ, κιρδὸν ἡμεῖς απεδώκαμεν. Τότε δὲ ἐκ διμού, ὡς τὸ καθαρῶς
αποδιάσιον δέον τοῖν: τὸ δὲ ἐξ ὑπολέυκη καὶ ὑποπύρφυτον αἰάρικτον· Ἀμβρούγιος
δὲ γν:

, , e niuna flima
Hà il mantel cenerino, e l'Isabella.

"Ομηρος μέντοι γε, τὸς Ῥήσε τῷ Θρακῶν βασιλέως ἵππος, τὸν ζωγρέαν
Δόλωνα παρεισάγων ἐπανέντα, Ἰλιάδ. Κ. Στίχ: 436.

,Τοῦ δὲ καλλίσιος ἵππος ἦδον, ηδὲ μεγίστης.

,Λευκότεροι χιόνος, θείειν δὲ ἀνέμοιτον ὄμοιοι.

Α δὲ περ ἔη γηλῶσαν ἔοικε καὶ Ὁνιργίλιος Ἀγασέδ. ΙΒ'. Στίχ: 84.

Qui candore nives anteirent, cursibus auras.

Πῶς οὐδὲ ήμιν ὀδέ, τοῖς λευκοῖς ἵπποις ὁ αὐτὸς κατηχρέωσε τὴν λευκότητα,
τὸν ἀλλαχθὲν λόγον κάλλος ἐπὶ τῶν ἵππων ἐλάμβανεν; Η τὸς μη κα-
θαρῶς λευκὸς ἐνταῦθα ἐνόησεν. Λαλὰ γάρ δέ τοῖς αὐτοῖς χρώμασιν ὁ Φ-
θαλμὸς ἀπας παρεπλησίων ἐνίδεται· οὐδὲ ὁ αὐτὸς ἴσως φέρει οὐδὲ μὲν οῶ
ἄλλως ἐκ τῆς χροιᾶς ἀναγκαῖος η τῶν ἵππων ἐνθυῖται κείνεται. Διὸ καὶ
Ξενοφῶντας μοι δοκεῖ, μηδένα λόγον ἐν τοῖς ἵπποις πεποιηκέναι, τε ἐπαν-
θέντος τοῖς ἵπποις χρώματος.

Στίχ: 91. . . . ην πόρθωθεν ὅπλων ἀυτῆς ἐπακόση·) Καὶ Πολυδόκης (Τμῆμ: 195.) „ὑπὸ σάλπιγγοι ἐξορμῶν (Φησὶ) ἐξανισάμενος., Περὶ δὲ τῷ ἐναν-
τίως πεφυκότος·) „Οὐδὲν σάλπιγγος εἰνάχοιστο εἰδὲ οὐν ἐνέγκοι πολέμε
„βολῶν.

Στίχ: 93. Πῦρ δὲ ἀντικρυ πνέων κτ.:) Ξενοφῶν δέ: Καὶ μυκτῆρες δὲ οἱ ἀναπε-
,,ταμένοι, τῶν συμπεπτωκότων ἐυπνοώτεροι τε ἄμα εἰσι, καὶ γοργότεροι
, τὸν ἵππον ἀποδεκνύσσοι. Καὶ γὰρ ὅταν δρυγίζηται ἵππος ἵππο, η ἐν ἵπ-
,,πασία θυμάται, ἐυρώνεις μᾶλλον τὸς μυκτῆρας., Ο δὲ Πολυδέκης (ἐν
Τμῆμ: 190.) „φθαλμὸς πυρώδεις, ὑφαμον βλέποντες., Καὶ Τμῆμ. 192.)
ἐπανῶν τὸ ἵππον βλέμμα ἐρεῖς (Φησὶ) ωγοργὸν, ιταρδὸν, ἀγαθός, ὑπό-
,,θερμον, ἐκπυρόν . . . δρυγίλον, καὶ χρεματισκὸν (δυτῶν) Καὶ ἀθμα ἐ-
νέρεις ὄμοιος θρασούτερον, θυμακότερον, ιταρμώτερον. (Ψέγωνδε) εἴκησον ὄνο-
μαζει, καὶ ἀδρυγητον κτ:

Στίχ:

90. Cyllarus, & quorum Graii menimere Poëtae,
Martis equi bijuges, & magni currus Achillis.
Talis & ipse jubam cervice effudit equinâ
Conjugis adventu pernix Saturnus, et altum
Pelion hinnitu fugiens implevit acuto.

95. Hunc quoque, ubi aut morbo gravis, aut jam fægnior annis
Deficit, abde domo; nec turpi ignosce senectæ
Frigidus in venerem senior, frustraque labore
Ingratum trahit: et, si quando ad praelia ventum est,
Ut quondam in stipulis magnus sine viribus ignis,

100. Incassum furit. Ergo animos aevumque notabis
Praecipuè: hinc alias artes, prolemque parentum;
Et quis cuique dolor victo, quae gloria palmae.
Nonne vides, cum praecipi t certamine campum
Corripuere, ruuntque effusi carcere currus?

Cum

Στίχ: 94. Πυκνὴ δὲ οἱ λοφιὴ τ' ἀνασεῦται κτ.: „Δέδοται δὲ παρὰ θεῶν καὶ αὐγ-
„λαῖσσας ἔνεκα ἵππω χαίτη, καὶ προκόμοι τε, καὶ ἐρά., (Ξεν.Φ. ἐν ταῖς περὶ¹
Ἴππ.) Τῷ δὲ δὴ ἐπὶ τῇ καλλονῇ τῇ ἐκ Λάν Ιριχῶν ἐναγλαύξεδαι τὰς ἵππους,
τεκμήριον ποιεῖται τόδε: Λί γαρ ἀγελαῖαι τῶν ἵππων (Φησίν) εὐχόμενοι
„ύπομένοις τὰς οὐρας ἐπὶ τῇ ὄχειᾳ, ἔως ἂν κομῶσιν οὖ ἔνεκα καὶ ἀποκέ-
„ρρεσι πρὸς τὴν ὄχειαν τὰς ἵππους ἀπαντεις οἱ οὐοβατθντες,, ‘Ως δὲ καὶ Ἀ-
ριστότελης (ἐν τοῖς περὶ Ζώων Ισορ. Βιβλ. 5. Κεφ: ΙΗ'.) „Αἰ ἵπποι σταν κέ-
„ρωνται, ἀποπαύονται τῆς ὁρμῆς μᾶλλον, καὶ γίνονται κατηφέζεραι,, (Ορα
καὶ Αἰλιαν· περὶ Ζώων Ιδιότ: Βιβλ: Β'. Κεφ: Ι'. Καὶ Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: ΙΗ'.)
Καὶ Πλίνιον, δὲ (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Ι'. Κεφ: ΞΓ'.) Τὸν οὖν απὸ τῆς τρι-
χωσεως τῷ ἵππῳ κόσμον, καὶ Πολυδέκης ὁμοίως Ξενοφῶντι ἐπέμενες (Τιμῆς:
189. 190.) οὐνομάζει: χαίτη ἐνθριξ, προκόμιον ἐυπρεπὲς, οὐρὰ προμήκης,
Τιὼ δὲ ἐρέσιν Σίμων (οὖ καὶ Ξενοφῶν, ὡς αὐδοὺς ἵππικη γενομένη, μέμνη-
ται) „καὶ κέρκον καλλεῖ. Δέγοιτο δὲ ἀν καὶ ἵππερις (γνησίω οἰόματι)
„Χερήσιμον δὲ τὸ μῆκος, εὐ μόνον εἰς ἀγλαῖαν, αὐλὴ ὅπως καὶ μυωπίζομενος
„ἀπελαύνοι Τὰ λυποῶτα., Γοργυμένη τοινα τῷ γενναῖον ἵππῳ, η πυκνὴ τε
καὶ σύθριξ λοφιὰ, ητοι η χαίτη, η πρὸς τὸν δεξιὸν κεχυμένη ὥμον, ανασέν-
εται, τετέσι σοβεῖται. Λοφιὰ γαρ η περὶ τὸν τένοντα, ητοι τὸν αὐχένα
τῶν ζώων τρίχωσις. Ή δὲ, παρ Ομήρω λέγεται ἐπὶ Συν., Όδος. Τ.
Στίχ: 445

„ „Ο δὲ αντίος ἐκ ξυλόχοιο,
„Φείξας εῦ λοφιώ, πῦρ δὲ ὁφθαλμοῖσι δεδορκώς.

· Καὶ παρ Ησιόδῳ, ἐν Αστίδι Ηρακλ. Στίχ: 391.

„Ορθας δὲ ἐν λοφιῷ φείσας τρίχας, αμφίτε δεριώ·

· Λέγεται μὲν τοι καὶ ἐπὶ ἵππῳ. Αριστότελης γαρ: (περὶ Ζώων Μορίων, Βιβλ: Β'.
Κεφ: ΙΔ'.) Ταὶ δὲ (Φησί) λοφιὰν ἔχει: καθάπερ ἵππος, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ζώων.
„Ταὶ δὲ χαίτια, ὀστεοερ ὁ ἄρρενις λέων., Ως αδιάφορον εἴναι τιὼ χρήσιν. Διὸ
καὶ Ερβίκος Στέφανος ἐν τῷ Θησαυρῷ: Atque adeo, Φησί, solet Latinè utrum-
que reddi nomine juba; ut apud Herodotum: λοφιώ ἔχων ἵππος: jubam ha-
bens equinam. Τῶν οὐκ Λατίνων, τῷ ἀυτῷ οὐδοματι: juba καὶ τιὼ χαίτια
ἐπίσης, καὶ τιὼ λοφιὰν ἐκδηλώντων, τετρῷ αυτῷ ἐνταῦθα καὶ Ουιργίλιος
προσεχεῖσσατο: densa juba.

Στίχ: 95. Διπλῆ τῷ δὲ ἔρχεται κτ.:) Καὶ Ξενοφῶν δὲ: ‘Η δὲ αὖ υψηλὴ ἀκρωμία,
„τῷ τε ἀναστητῃ ασφαλεῖσθαι τιὼ ἔρεσιν, καὶ τοῖς ὅμοις καὶ τῷ σώματι
„„χυ-

Κύλλαρος, γῆναι ὃν δάμον· ὥντε μνήσατο μῆσα

Ἐλλαδικὴ, Αρεως οἱ δίκυγες· ηδὲ Ἀχιλῆος

Ἴφθιμοι, οἱ μεγάλοι τίτανον ἐῦξον ἄρμα.

100.

Τοῖος ἀτὰρ χάτια Κρόνος ἀυχένι σύνεν, ὅδ' ἵππε,

Εἴθαρ ἀφικομένης ἀλόχοιο, ἐς ἄδος ἀμεῖπται,

Ωκυπετῆς δὲ θέεσκε θεάνης ὄψιν ἀλένων,

Πιμπλὰς τε χρεμέθων λαχῆς μέγα πήλιον αἴπυ.

Ἄλλ' ἔμπης καὶ τὸν ποτε νύσσω ἀργαλέη περ,

105.

Ἡὲ τε νωχελέως κέκμηστα γήραος ζόδῳ,

Κρύπτε ἐς οἴκοι ἔχων· γήραος μηδὲν δὲ ἀτίμω

Φείδεο· ἔψυκται γάρ πρὸς Ἀφροδίτιω.

Μόχθον δ' ἀργαλέον τετλαὼς ἐπιέλκεται ἄντως.

110.

Καὶ ἦν ποτε εἰς Φύλοπιν κίοι, ὡς ὅτε μὰψ καλάμηφι

Ἀσετον ἐξεμάνη ἀμενηνὸν πῦρ, ἐναπέσβη.

Οὐκέν ἐψυχίων, πρὸγε πάντων, γῆλικίω τε,

Σήματ' ἔχειν ἵππων, καὶ ἄλλω χάρων, ηδὲ τοκῆας.

Οσσω δὲ ησσηθεὶς τὸν ἀνιάτοι, κρατῶν δὲ τε γάμεν.

Οὐχ ὁράεις πεδίον δε παρακρήμνω ἐν ἀγῶνι,

Εὐτὸν ἀναίσσει, ἐκ δὲ ἀπὸ βαλβίδος ἄρματ' ὁράει;

115.

Αι-

„ἰχυροτέρων τιὼν πρόσφυσιν παρέχεται, ηδὲ διπλῆ τῆς αἰπλῆς· καὶ ἐγκαθή-
„θαι μαλακωτέρα, καὶ ἴδεν ηδίων. Οὐ δὲ Πολυδόκης (Τμῆμ. 189.) εἶπεν:
„ἀκρωμιαῖς ψή, ἐν ἐδετέρῳ τῷ γένει. (Τμῆματι δὲ 190.) οσφὺς διπλῆ, τὸ
„δὲ αὐτὸν καὶ φάχις, καὶ ἐδρεῖς μάλιστα δὲ τὸ μέσον τῆς φάχεως, οἵτοι τῆς
„ἐδρας, ἡ ἐγκαθηταὶ δὲ πιεστῆς· (Ἐν δὲ τμῆμ. 191.) Τιθεὶς τεναντίον εἰς
„ἔλαττωμα, οσφιαὶ ὁξείαν ἔφησε. Σημάσωσαί δὲ, ὡς ἐν οἷς, ηδὲ κατιέσσει ἀνω-
„θεν ἀπὸ τῆς ακρωμίας τῷ ἵππῳ ἄχεις οσφύος, διπλῆ λέγεται φάχις, τὸ
φαινόμενον λέγεται.

Στίχ: 96. Κοιλαίνει δὲ ὁ πέδον κτ:) , Καὶ τῷ ψόφῳ Σίμων, δήλως εἴναι
„,τὸς εὔποδας, καλῶς λέγων· οὐσερερ γάρ κύμβαλον ψοφεῖ πρὸς τῷ δεσπέ-
„δω ηδὲ κοιλὴ ὄπλη· (Ξενοφ: ἐν τοῖς Ἰππικ.) Οὐ δὲ τὸ Όνοματικὸν Φιλοπο-
νῆσας (Τμῆμ. 188.) ἐπιφέρων σωρέυει καὶ οὗτον ἄλλα τὸν τῷ προσώνοτος
κατὰ πεδίον ἵππε, τὸν τῶν ὄπλῶν ψόφον καθίστησιν ἀκριδόν· „Εἰποις γάρ
„,ἄν (Φησί) καὶ κροτεῖ, καὶ κτυπεῖ, καὶ ἡχεῖ, καὶ τὰ ὄμοια. Ουτω γάρ
καὶ οἱ περὶ τιὼν ποίησιν, οὐσάκις ἵππῳ γραφθεῖς δεόμον, διὰ τῆς τῶν συμ-
φώνων ἐπαλλήλες ἐπιφροτήσεως καταδεπτύντες τῷ λόγῳ, τὰ τῶν ακρόντων
ῶτα ἱχθες πιμπλάνανται ἐπιτηδεύονται. Ο γοῦ Ήσίοδος ἐν Ἀστίδ. Ἡρακλ.

Στίχ: 61.

„ Χθόνα δὲ ἕκτυπον ἀκέες ἵππος

„Νύσσοντες χηλῆσι

Καὶ Οὐργίλιος ήμιν ὡδε:

„ . . . et solido graviter sonat ungula cornu

Καὶ ἐν ἄλλοις ἔτι ἐπιφροτέσεον:

„ . . . quatit ungula campos.

„Οπερ ἡμεῖς ἐκφράζοντες ἀν ἄποιμεν εἰς αἰκονῶ τῷ ἐκ τῶν ὄπλῶν κατα-
κροτισμῷ τῷ ἐδάφεις.

„Οπλαῖς πυκνὰ πέδον κρατερεῖται κατ' ἄρεις πατάσσει.

Φιλοτιμοῶται δὲ καὶ οἱ πεζῷ τῷ λόγῳ χρώμενοι ποδάκις, ὄφθαλμοῖς μὲν

έρεται, ἀστὶ δὲ ἀκρεῖα μονονύχι παρεισῆν τὰ λεγόμενα. Οἶον ὁ Μανετὴλ τὸν

Κορυνιῶν ἐφιππον εἰσιόντας καθίσορῶν τὰ βασίλεια (Νικήτ. ὁ Χωνιάτης).

Βιβλ: Α'. Σελ: 35.), ἐν τῷ παρένθη (Φήσας) μετ' ἵππες ἀρεβός ἐρεύ-

„χενος τὰ ἀνάκτορα . . . ὁ ἵππος, ὃς ἦν τὸν Βίτσιλεα ὄχῶν, ἐς ἀκριδὸν

„χρεμετίσας, καὶ συχνὰ κόψας ἀκρεις τὸ δάπεδον, ἐνίωτες τε προ-

ποδί-
Βιβλίον Γ.

G

ποδί-

105. Cùm spes arrestat jùvenum, exsultantiaque hatit
Corda pavor pulsans? Illi instant verbere torto,
Et proni dant lora: volat vi fervidus axis:
Jamque humiles, jamque elati sublimè videntur
Aëra per vacuum ferri, atque assurgere in auras.

Nec

, ποδίσας, καὶ πέριδινθεῖς αγέρωχος, υπερέβη ὁψέποτε τὸν θόνον,. Ἐμὲ γουᾶ,
οπτῆρα τε καὶ ακατήρα τῆς πομπέας κατέσηεν.

Στίχ: 97. Τοῖος Ἀμυκλαίς Πολυδένυκος κτ:) Πῶς ἡμῖν τὸν Πολυδένυκον Ὄυργολοις Ἰππόδαμον ἐνομάζει, ὅπότε τύττε περὶ τῶν πυγμικῶν μάλιστα ἴσορη θέντος διενεγκεῖν, Κάσωρ ἦν ὁ αὐτῷ Κασίγνητος, ὃ ἐπὶ τῷ ἵππῳ θρυλούμενος; παρὰ Ὄμηρον Ἰλιάδ. Γ. Στίχ: 237.

, Κάσωρά δ' ἵπποδαμον, καὶ πῦξ αγαθὸν Πολυδένυκεε.

Η στι, υφ' ἐνιγε καὶ τῷ συτῷ ὄνοματι τῷ Πολυδένυκος, ἀμφώ διεσημαίνον το διὰ τὴν ἀχώριστον τῆς ἐνώσεως, ὡς παρὰ Πλούτῳ (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Γ. Κεφ: ΜΓ'.) ἰδεῖν ἐσίν. Ἀλλὰ διὰ τῦτο μᾶλλον τῷ Κάσωρος ἐδει μνεῖσαν γενέθλαι, ή τῷ Πολυδένυκος. Ἀναγνώσκομεν οὐδὲ καὶ παρὰ Στίχα: Κύλλαρος ἵππος Κάσωρος. Ἡ διὰ τὸ Ἐξμίλιον (ὡς φέρεται λέγων Στησίχορος) δεδωκέναι τοῖς Διοσκύρεσι Φλόγενον, καὶ Ἀρπαγον, ὥντεα τέκνος Ποδάρης. Ἡραὶ δὲ Ἐξάλιθον, καὶ Κύλλαρον, κοινὴ ὄντος ἀμφοῖν τῶν καστιγνήτον τῷ δωρε, ἀδιαφορεῖν εἴποι τις αὖ καὶ τῷ χρήστον, σπωτέρω αὖ καὶ ή ἵπποδαμία προσγέμοιτο. Ἀμέλειται πάντας λῷ αὐτοῖς κοινὸν ὡς ἔξι ἐνὸς καὶ τῷ αὐτῷ προεξεληθόσιν ὡς, σπερ ἢ Λῆδα τέτοκε τῷ Ἀμυκλαίω Τιαδάρεω ἐπὶ Διὸς, τῷ υπὸ τῷ Κύκνῳ ἐδει αὐτῶν ὀχέσταντος. Διὸς καὶ Πινδάρω (Ολυμπ. Γ. Στίχ: 70.) ὁ Θήρων τὸ κῦδος ἐκτήσατο:

, Εὐίππων διδόντων Τιαδάριδαν.

Στίχ: 99. "Αρεως οἱ δίζυγες . . .) Φάλειος ὄυρδηνος ἐν ταῖς παραθέτισσεσιν: Ήομέρο (Φησί) δίζυγες ἵπποι, hi sunt: Δέμος καὶ Φόβος, in Ili. "de E. Ἐλαθεν οὐδὲ καὶ αὐτὸς ὁ Φάλειος, σιὰς ἀλλοις, μηδ ὁρθῶς ἐννοήσας τὸ Ὄμηρικὸν ἐκεῖνο: (Ιλιάδ. 8χι E. ἀλλα O.) Στίχ: 119.), Οις γὰρ σεσημέωται ύπὸ Ευσαθίδιος ἐν ταῖς Παρεκβολαῖς, (Σελ: 1008.) Τὸ δὲ ἵππος κέντετο ,Δέμον τε Φόβον τε δοκεῖ παρανοηθὲν υπαγαγέθω, τινὰς εἰς τὸ ἵππος ,Αρεος τὸν Δέμον, καὶ τὸν Φόβον εἰπεῖν. Τὸ δὲ ἐσὶν δὲ δέ τοις καὶ δὲ Φόβος ψόι ,οἱ μὲν ἵπποι ἐνταῦθα σιγῶνται τίνες ἡσαν ὃ δὲ Δέμος καὶ δὲ Φόβος ψόι ,Αρεος, καὶ ὅπαδοι κελέυονται δεῦξαι αὐτὸς,. Σωάδες δὲ Ευσαθίω ἐν τῷ τῷ καὶ ὁ Λατίνος Εξηγητής, υποσημεώτας (ἐν τοῖς Ὄμηρος Ποιήμ: τοῖς δι ἐπιμελεῖσας Ιωάν. Λυγ. Ερνεσίω ἐν Λειψίᾳ ἐκδοθεῖσιν, "Ετ: 1760.) ,Δειμον τε Φόβοντε Filios Martis, quibus equos ubi jungendos jussit.

{ "Αυτ: ηδ' Αχιλλῆος")

Στίχ: 100. ΙΦθίμοι) Τοὺς Αχιλλέος ἵππος Ξάνθοντε, καὶ Βασίλιον, καὶ Πίδασον παρείησιν Ὄμηρος, Ιλ: Π. Στίχ: 148.

,Τῷ δὲ (Πατέροκλῳ) καὶ Αυτομέδων υπαγεῖ δύον ἀκέας ἵππος ,

,Ξάνθον καὶ Βασίλιον, τῷ ἀμαρτινοῖς πνοιῆσι πετέθικε.

,Τὸς ἑτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Αρπυια Ποδάρηγη ,

,Βοσκομένῃ λειμῶνι παρεῖ δύον ἀκεσανοῖ.

,Ἐν δὲ παρηρίησιν ἀμύμονας Πίδασον ἔει.

,Τὸν δὲ ποτ Ηετίωνος ἐλῶν πόλιν ἤγαγ' Αχιλλέος.

,Ος καὶ θυητὸς ἐών, ἐπερθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.

Στίχ: 101. Τοῖος ἀταρε χαῖτιν Κρόνος κτ:) Κρόνος Φιλύρα μιγεῖς τῷ τῷ Ωκεανῷ, ὡς Ρέαν, ή Οπιν ἐπικαταλαβεῖσαν λῆσσων, εἰς ἵππον μετήμετπτο, καὶ Φυγαῖς ὀχετο ἐπὶ τὸ θετταλικὸν ὄρος τὸ Πήλιον. Τὸν δὲ μῆδον καὶ Οὐρδίος διέχεισιν ἐν ταῖς Μεταμορφώσεσιν.

Στίχ: 105. Άλλ' ἐμπῆς καὶ τὸν ποτε κτ:) Τὸν ἵππον μοι γένει, οἷον σπωτέρω τῷ λέγω, ἐυφυέστατόν τε δὴ καὶ γενναότατον πεφυκέτας ὁ Πομπής ήμιν καὶ θν.

Αἰτης ἐν διφροῖσιν ἔχει ἐλπὶς γ' ἐλατῆραδ
Νήκης δὲ ιεμένων πραδίη γε πατάσεδ' ἔκάξγ.
Τοι δὲ ἵπποις σάοντες ἔυσροφον ἐν χερὶ μάσιν,
Πρικές εἶς ηντὶ ἀνῆκαν· ἀτὰρ τοι ἵππαταμ ἀξων,
Ἄρκεστα δὲ ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλναται ἐυρυοδέη,
Ἄλλοτε δὲ ἀλλα γε μετῆρος ἀν' αὐθέρος ἐρήμαν,

120.

G 2

Ου-

Φυπέγραψε· καὶ ἔξ θμοι δοκεῖ καὶ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κωνυμετρικοῖς, Βιβλ.:
Α'. Στίχ: 173 — 195. τὸν πᾶς ἀντῷ ἵππον κατεβωγεόφησεν, ὥστερ καὶ
Ουργίλιος, ἐκ τῷ Ξενοφῶντος παραλαβὼν τῆς εἰκόνος ταῦ χρώματα.
„Ιππὸν δὲ ἐν πάντεσσι πανέζοχον ἐθράσπαντο
„Ιδμονες ἵπποδρόμων, καὶ βακολίων ἐπίγραφε,
„Εἰδετὸν ὃς τοῖοισιν ὅλον δέμας ἐσεφάνωται.
„Βασίν θπέρ δειρῆφι μετήρορον ὑψι πάρτην
„Ἄερον, μεγας αυτος ἐών περιηγέσε γύναι.
„Τψι πάρη, νεάτην δὲ γένουν ποτὶ δεράδης νέυοι
„Ευρὺ πέλοι Φαιδρὸν τε μεσόφρενον, ἐκ δὲ ἄρρες κόρον
„Διμφὶ μέτωπα τριχῶν πυκνοὶ σειδυτο κόρυμβοι
„Ομμα τορὸν, πυρσωπὸν, ἐπισκυνίοις δεφοινὸν.
„Ευρέται βίνες, βόμβα δὲ ἄρκου, βάστα βασια.
„Γυραλέη δειρῇ τελέθος λαστικύχενος ἵππος,
„Ως δὲ χατήσσατο λόφου νέυει τρυφάλεισα.
„Πελὺ πέλεις σέργου, δολιχον δέμας, ἐνρέπει νότη,
„Καὶ βάσχεις αμφίδυμος μέσον ἰχλα πικάντασα.
„Ἐκ δὲ θέοι πολὴ μετόπιδε ταυτρυχος κέρη
„Μηροὶ δὲ ἐυπαγέεις, μιώδεεις, αὐτῷρ ἐνεργεν,
„Ορθοτεγεῖς δολιχοι τε ποδῶν περιμητεες αὐλοι,
„Καὶ μάλα λεπταλέοι, καὶ σαρκὶ λελειμμένα πώλα,
„Οἰσ τανυκραίρωνιν πεποτόθεος ἐλάφοισι.
„Καὶ σφυρον αγκλίνασι, θέοι δὲ περιόδομος δηλη,
„Τψι μάλι ἐκ γαῖης, πυκνή, κερόεσσα, κρατοι.
„Τοῖος μοι βαίνοι πρατεειώ Θήρεον Ενυώ
„Θυμαίνων, σωάθεδλος αἰρήιος, ὁβριμος ἵππος.

Στίχ: 108. "Ἐψυκταὶ γεράσος γαρ πρὸς Ἀφροδίτιων) Ὄν μόνον ἄρτα ἵππος, ἀλλα
καὶ πᾶν διλονότι ζῶον τῆς τοιᾶς δε περάτα τούξεως· καὶ ἀνθρώπος δὲ, τὸ
κατ' Ἀριστότελην απάντων τῶν ζῶων λαγγένεστον." Ο τοίνια ἵππος ἄρα
χεταὶ ὄχεινεν, ὃ μὲν ἄρρειν διέτης, καὶ η θῆλειν διετῆς ὄχεινεθαι. Ταῦτα
μέντοι οὐλίγα ἔσι, καὶ τὰ ἔκγονας τέτταν ἐλάττω, καὶ αἰθενικώτερα. Ως
δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ ἄρχοντας ὄχεινεν τριετεῖς οὗτες, καὶ αἱ ἵπποι ὄχεινεθαι
καὶ ἐπιδιδάσσοι δὲ αἱ πρὸς τὸ βέλτιον τὰ ἔκγονα γίνεθαι μέχρι ἐτῶν
εἴκοσι . . . ὧσε χεδὸν συμβαίνει, ἔταν τεττάρων ἐτῶν η καὶ ἔξ μισῶν,
χρηστίμον εἴναι πέρις τῶν γένεσιν. μάλιστα. Εἰσὶ δὲ οἱ πρεσβύτεροι τῶν
ἵππων γονιμώτεροι, καὶ οἱ ἀρρένεις, τῶν αἰρένων, καὶ οἱ θῆλειαι τῶν θη-
λετῶν . . . ὄχεινες δὲ ὃ μὲν ἄρρειν πάσσαν τε ᾠσάν, καὶ ἔως αὖ ζῆ . . .
ἐν Ὁππάτι δὲ Φορβίς ἵππος ὄχεινεν ἐτῶν ἀνταποκρινούσα· ἔδει δὲ τὰ
πρόδομα σκέλη σωπαίρειν, (Ἀρισ. περὶ Ζώων Ισόρ. Βιβλ: Η'. Κεφ. ΚΒ').
Τάτοις δὲ παραπλήσιας ἔχει, καὶ Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΙΔ'. Ταυτὰ δὲ Ιαῦτα ἔξ
Ἀριστότελες γράφει καὶ Πλίνιος παρατηνός (Φυτ. Ισόρ. Βιβλ: Η'. Κεφ: ΚΒ').
πλεινο δὲ (Φησι) περὶ ἵππων πηθεσα. Ταῦς πρεσβύτερες ηδη, Φασι, καὶ
προσκοντας τίων ηλικίαιν, αἰθενῇ γενγάν τὰ ἔξ αὐτῶν ἔκγονα· τὰ τε γαρ
ἄλλα, καὶ τὰς πόδας αἰθενεῖς ἔχειν. Βίον δὲ ἵππων καὶ χρόνον αἰριθμόσι
εἰς τοσάδε ἐτῇ τῶν μὲν γαρ αἰθενεῖν εἰς πάντες καὶ τρικοντας ἐτῇ δια-
βιῶναι ἵππον κτι.

Στίχ: 114. "Οσῳ δὲ ησσηθεῖς τὸν ανιάτα, πρατῶν δὲ τε γαῖα.) Τοσάτοις γαρ φη
λογιμίας η Φύσις ἐνήκε τοῖς ἵπποις, ὡς καὶ γαυροῦθα πομπέυοντας, καὶ

Φρυ-

110. Nec mora, nec requies : at fulvae nimbus arenae.
Tollitur : humescunt spumis flatuque sequentum,
Tantus amor laudum, tantae est victoria curae !
Primus Erichthonius currus, et quatuor ausus
Jungere equos, rapidisque rotis insistere victor.
115. Frena Pelethronii Lapithae gyrosque dedere
Impositi dorso ; atque equitem docuere sub armis
Insultare solo, et gressus glomerare superbos.
Aequus uterque labor : aequè juvenemque magistri
Exquirunt, calidumque animis et cursibus acrem;
120. Quamvis saepè fugâ versos ille egerit hostes,
Et patriam Epirum referat, fortisque Mycenas,
Neptuniique ipsâ ducat origine gentem.
His animadversis, instant sub tempus, et omnes
Impendunt curas densò distendere pingui,

Quem

Φευάττεθαί πως, καὶ τῇ τῇ ἐποχθμένῃ δόξῃ οἷον ἀποδεμνάθαι, καὶ
ἀυτὸς, καὶ σοβαρένεθαι, καθὰ μηρὸν ἀνωτέρω (Στίχ: 96.) τὸν τῇ Κομ-
νηνῷ βασιλέως ἵππον σοβοῶτα κατείδομεν. Τὸν μὲν οὐαὶ Βεκεφάλαιν, μη-
δένει ἔτερον, Φασὶ, παρὰ τὸν Μακεδόνα προσιθεθαὶ ἐποχὸν (Ἄρδιαν. Ἀλεξ.
Ἀναβάσ. Βιβλ: Ε'. 19.) λιώκα μάλιστα τοῖς Ἐκπερπέσι βασιλικοῖς Φαλάροις
κεκόσμητο. Ταῦτα δὲ καὶ περὶ τῇ ἵππῳ ισορροι. Καίσαρος τῇ Δικτάτω-
ρος. Καὶ τῇ ἐν μονόμαχοις δὲ πεσόντος Σκύθᾳ τὸν ἵππον Φασὶ, τῷ νεν-
κηκότι, αποσυλῆν τῷ ἐναρξα ἐπιχειρεῖτι, λάξ τε ὁδαξ τὸν ἐπιπεσεῖν, καὶ
τῷ ἥτταν δτῶς ἀναμαχέσαθαι τῷ κεκτημένῳ ἐπαμισάμενον. Καὶ τὸν
Ἀντιόχῳ δὲ παραπλησίως ἵππον Λιμωρῆσα τῷ δεσπότῃ, αποκτείναντα τὸν
Γαλάτην Κενταράτην, υφ' ἐπιειρ ἐκείνος ἐν τῇ μάχῃ ἀνήρητο. (Αιλιαν.
περὶ Ζώων Ἰδότ: Βιβλ: Σ'. Κεφ: ΜΔ.) Ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπποδεμίαις ισόρη-
ται, συμβαν τὸν μὲν ἡνίοχον αποσειθῶαι, αυτὸς δὲ τὸν ἵππον, καθ' ἑα-
τὸς ἐπὶ τῷ νύσσαν ἐυθυδρομήσαντας, καὶ μὲν οὐαὶ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων
τῶν ἡνίοχθμένων ἐπὶ τὸν θρόνον Φαίσαντας, σῆναι, καὶ τὸ ἄθλον αραδθαι.
(Παρὰ Πλούτιο Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Η'. Κεφ: ΜΒ'

Στίχ: 115. Όυχ ὁράσεις κτ:) Τὰ ἔχης δι' ὧν γράφεται τὰ ἐν τοῖς ἀμιλληροῖς
τῶν ἵππων ἀγῶσι συμβαίνοντα, ἐκ τῶν Ομῆρος ταφῶς παρέξεται. Μιάδ.
Ψ. Στίχ: 362. κξ.

„Οἱ δὲ ἄμως παντες ἐφ' ἵπποισι μάσιγας αἰρεσαι,
„Πέπληγόν δὲ ιμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
„Ἐσσυμένως οἱ δὲ ὄκα διέπρησον πεδίοιο
„Νόσφι γεῶν, ταχέως ὑπὸ δὲ σέργοισι κονίῃ
„Ισατ' αἰρομένη, ὥστε γέφος, ἡὲ Θύελλα.
„Χαῖται δὲ ἐρύζωντο μετὰ πνοιῆσ' ἀνέμοιο
„Λεματα δὲ ἀδοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πελυσετέρεσ
„Αλλοτε δὲ αἴσασκε μετήροσα. Τοὶ δὲ ἐλατῆρες
„Εσασαν ἐν δίφροισι πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστη
„Νίκης ιεμένων κέκλοντο δὲ οἵσιν ἔκαστος
„Ιπποισι οἱ δὲ ἐπέτοντο κονίουτες πεδίοιο.
Εἴτα ἐν τῇ ἐπανακάμψει: Στίχ: 376.
„Αἱ Φορητιαδαὶ ποδώκεες ἐκφερον ἵπποι.
„Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομῆδεος ἄρσενες ἵπποι
„Τρώϊοις οὐδέτι πολλὸν ἀνευδ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλιστας
„Ἄλει γαρ δίφρεις ἐπιβησομένοισιν ἐπίκτιλ.
„Πυοι δὲ Ευμηλοιρ μετάφρενον, ἐυρέε τ' ὡμω
„Θέρματ', εἰπὲ ἀντῷ γαρ κεφαλὰς καταθέντε πετέθιν.

Οτι

Οὐτις δ' ἀμεβολή, γδ' ἄμπυνυσις ἀλλὰ κονίης
Ξανθῆς αὔρετ' ἀελλαῖς ύγρὸν νοτιῶσι δὲ ἵπποι,
Τὸς ιδος, ηδ' ἀφρός, ἀθμα τε δύει τῶν μετόπιαθεν.

125.

Ως Σενταὶ κλέψεως δὴ, νικᾶν μέγα θέντο·
Ποιεῖτος Ἐριχθόνιος τροχόεν τεκτήνατο ἄρμα,

~~Ζω~~ ας τέθριππον, τροχηλασή τε κρατήσας.

Καὶ χαλινὸς Λαπίθαι Πελεθρώνιοι, ηδὲ γυρώσεις,
Βάιτες ἀν' ἵππας δεῖξαν, ὅπλοις δ' ἵππαις ἐδίδαξαν,

130.

Γαιρον ἔλιττεν βῆμα, ἀτὰρ πέδουν ἀμφικροσάνειν.
Ἴσος ἐπ' ἀμφοτέροισι πόνος. Διὸ πωλοδαμῆες,

Οσεν καρτερόθυμος ἔοι δῆριν τε, δρόμον τε,

Τὸν δ' ἀκμῇ προέλοιπτο τεθηλότα, ηδὲ γεραιόν.

Καὶ κεν ὅς, οἵτι ἀπαξ πολεμήια πλήθεα τρέψει,
Εἰρόν τε πάτρια προφέροι, κρατερὰς τε Μυκῆνας.

135.

Ἐκ τε Ποσειδάνιος ἐήν κατάγησι γενέθλια.
Τάντ' ἄρα Φραζομένοις, ἔργον καιρὸς παρεόντος,

Παντοῖαις μελεδῶσι τρέφοντας πίονα δεῖξαι,

Τὸν

"Οτι μὲν οω̄ ἐκ τῆς Ὁμήρες Γραφικῆς καὶ ὁ ἡμέτερος ἐνταῦθα φιλοτε-
χνῆσμα τιὼν εἰκόνας ἐπαύδασεν, ἐμφανὲς ὥπως δὲ καὶ τές τύπας ἀνεμάξα-
το τῇ μημήσει, οἱ περὶ ταῦτα δεῖνοι κρινόντων. Καίτοι Μακρόβιος (Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΙΓ').) φθάσας, τὸ καλλιεῖον Ὁμήρῳ ἐνταῦθα ἀπένειμε τὸν γάρ
τόπον καταλέγει, ἐν οἷς, Virgilius Homerici carminis majestatem non aequet.
(Τοῦ Ὁμηρικῆς ἔπους τὸν ὄγκον Ὄυιγγλιος ὡς ἐφίκετο.) ηδὲ σεσημείωται,
καὶ τῇ δὶ Ερνεσίς τῶν Ὁμήρῳ Ποιημάτων ἐκδόσει, ἡσπερ καὶ ἀνωτέρῳ
(Στίχ: 99.) ἐμνήθημεν.

Στίχ: 122. . . . ἀν' αἰθέρῃ ἔρημαν.) Πινδαρικὴ ηδὲ φράσις, ηδὲ παρεσημειώτο καὶ
Φάλαριος Ὀυρσῖνος. (Ἐν Εἰδ. Α'. Ολυμ. Στίχ: 10.), "Ἐρημας δὶ Αἰθέρος·
ὅντω παρὰ τοῖς Ιωσὶ Θηλυκῶς. Τὸν δὲ Αἰθέρα, ηδὲ Λέρα, ἔρημον, ηδὲ γοινὸς
Ὀυιγγίλιος Vacuum (κενὸν) ἔξειν ὄνομάζειν. „Εἰ γάρ καὶ πέτονται ἐν
„αὐτῷ ζῶσι, αλλὰ διὰ τὸ μὴ οἰκεῖν ἐνταῦθα, ἔρημος ἐσίν., Ως Φησὶ Δημή-
τριος ὁ Τρικλίνιος, ἢ τὰ εἰς τὸν Πίνδαρον Σχολιασμάτα, κατὰ τινας, α-
πονέμονται.

Στίχ: 127. Πρῶτος Ἐριχθόνιος κτ:) Τις μὲν ίω̄ ὁ Ἐριχθόνιος ἐτος, καὶ ὥπως ἔξ
Ηφαίστεος ἐγένετο (ἀνωτ: Στίχ: 40.) ἀρηταὶ. Επεὶ δὲ τὸς πόδας ἀντὸς,
ητοι ὄφιωδεις, Φασὶν, εἰληχῶς ἐτυχεν ἐκ γενέσεως, ηδὲ ὥπωσον ἀλλως πε-
πήρωτο. (πῶς γάρ ἀρτίπεις ἔχει γενέθλια, ηδὲ ὄντω παρὰ τὸ ἀμφιγυήνετος
ἀποσερματιδεῖς;) διὰ τότο πρῶτος καὶ πέπλασαι τιὼν τῷ διφέρει χει-
σιν ἐπινεοηκῶς, ἐφ' ὃ δηλονότι συγκαλύπτειν τῶν σκελῶν τιὼν ἀμορφίαιν
καὶ πήρωσιν. Αλλὰ ἐνταῦθα μὲν ὁ Ποιητὴς τιὼν δὶ ἀρμάτος τροχηλασίαιν
Ἐριχθόνιον ἐυρέθατι φησὶ. καὶ δὴ καὶ τέθριππον ἀντὸν πρῶτον ζεῦξαι.
Πλίνιος δὲ (Φυσ. Ιξ. Βιβλ: Ζ. Κεφ: Νξ'.) Τὸ μὲν τέσσαρας ἵππας ζεῦ-
ξαι, πρῶτον ισορεῖ δῆπε τὸν Ἐριχθόνιον τῷ δὲ διὰ δυοῖν διφρηλατεῖν, Φρύ-
γας φησὶν ὑπαρξάται τές ένυρετάς. Ο δὲ Κικέρων (περὶ τῆς Θεῶν. Φύσ.
Βιβλ: Γ'.) Αθηναῖ, φησὶ τιὼν τετάρτων ἀναδεῖξαι τὸ τέθριππον, τιὼν ἐκ
Διὸς, καὶ Κορυφῆς τῆς τῷ Ωκεανῷ, γεννηθεῖσαι. ήν οἱ Λεκάδες Κορυφα-
σίαι μητρωνυμήσαντες ἀπεκάλεσαν. Τέως δὲ κατὰ τὸν Πινδάρον Σχολια-
σιὼν (Πυθ. Εἰδ. Ε'. Στροφ. Α'. Σελ: 250.) „Κέλητα μὲν καὶ χαλινὸν, πρῶ-
τος Βελλεροφόντης (ὄντω) κατέζευξε. Σωαρίδα, Κάσωρ Λέμα, Ἐριχθό-
νιος ὁ Αιτωλός., Αιραύθιω, Οξύλος ὁ Αιτωλός,,

Στίχ: 129. Καὶ χαλινὸς Λαπίθαι Πελεθρώνιοι κτ:) Λαπίθαι οἱ Πελεθρώνιον τὸ
Θεταλλικὸν ὄρος ἔχοντες, πρῶτοι φέρονται ἐπικεχειρηκότες πωλοδαμεῖν καὶ
Βιβλίον Γ.

H

125. Quem legere ducem, & pecori dixere maritum;
Pubentesque secant herbas, fluviosque ministrant,
Farraque; ne blando nequeant superesse labori,
Invalidique patrum referant jejunia nati.
Ipsa autem macie tenuant armenta volentes:
130. Atque ubi concubitus primos jam nota voluptas
Sollicitat, frondesque negant, & fontibus arcent.
Saepe etiam cursu quaerunt, et sole fatigant,
Quum graviter tunis gemit area frugibus, et quum
Surgentem ad Zephyrum paleae jaestantur inanes.
135. Hoc faciunt, nimio ne luxu obtusior usus
Sit genitali arvo, et sulcos oblitus inertis;
Sed rapiat sitiens Venerem, interiusque recondat.
Rursus cura patrum cadere, & succedere matrum
Incipit, exactis gravidae cum mensibus errant.

Non

ιππάζεθαι. Ἀλλὰ πῶς οἱ Λαπίθαι, εἰ τοῖς Κενταύροις ἡ ἐπήνοια ἀπεδόθη, διὶ μὲν ὁ μῦθος; οἷς οἱ Λαπίθαι υβρισταῖς γενομένοις ἐπεξῆλθον, καὶ συμβαλόντες διέφεραν, ὥστε εἴρηται; (ὅρα ἐν τῷ Β'. Σημ: Στίχ: 532.) ή, ετιὶ ἐκ τῆς αὐτῆς γένεσι τῆς τῶν Λαπίθων ὑπήρχον οἱ Κένταυροι, εἰς ἔτερον γυμόν τι κόμμα ἀπορριψάντες, διὸ τών τῆς ἵππους ἐπιχείρησι. Διὸ καὶ Μινέθιου ἀποδεχόμεθα, τὸν, ἐνθα 'Οιραγίλιος Φοῖο, Κελεθροὶ Λαπίθαι, παρασημεώσαντα (4). Centauri Plethronum montem Thessaliae incolentes.

Στίχ: 132. Ἰσος ἐπ' ἀμφοτέροις πόνος. Καὶ τὸ διφερηστεῖν δηλονότι, καὶ τὸ καλπίζειν, τῆς αὐτῆς εἰσὶν ἐπιφελεῖσας δέομενα καὶ ἀσκήσεις.

Στίχ: 136 Ἡπειρόν τε πάτρῃ προφέροις, κρατερὰς τα Μυκήτας.) Ὅπεροιν διὸ τέτων ὁ Πιητής, ὡς ἐπ' αὐτῇ ἡ τιμὴς ἤχοντο οἱ Ἡπειρωτικοὶ ἵπποι καὶ οἱ Μυκήταις. Οὓς καὶ ἐν τῷ Α'. Στίχ: 64. Αὐτός δὲ ἐν τῷ Α'. τῶν Κωνυγετικῶν, Στίχ: 166. πατελέγει.

„Ιππων δ' αἰόλω φῦλα· τόσ' ἔθνεσσι μυρίσια πώλων,
„Οστα βροτοῖσι γένεθλαι δεδιασμένοι στίκον ἔδεσσιν.
„Αλλ' ἔμπησ ἐξεῖ, τόσοι μετὰ πᾶσι κρατασοῖ,
„Οσσι δ' ἵππαλέσισιν ἀριστεύσοντι ὄμιλοις.
„Τυρσίνοι, Σικελίοι, Κρῆτες, Μάζηκες, Αχαοί,
„Κακπαδόκαι, Μαῦροι, Σκυθικοί, Μάγητες, Επειοί,
„Τονες, Αρμένιοι, Λίγιες, Θρηγίκες, Ερεμβοί

Στίχ: 137. Ἐκ τα Ποσειδάνων κτ:) (Ορα ἐν Α'. Στίχ: II.)

Στίχ: 138. Ταῦτ' ἄρα φρεζομένοις κτ:) Ἀπὸ τῆς περὶ τῶν ἵππων λόγγη, ἐπὶ τὸν περὶ τῶν βοῶν μεταβάντες.

Στίχ: 140. Τὸν δὴ ἥγεμόνος κτ) Τῷ τῆς ἀγέλης ἥγεμονι ἐυρυκέρῳ Ταύρῳ, τὸν ἐυρυκέρεοντα Ἀγαμέμνονα δύκι ἀπηξίωσεν Ομηρος παύεικάσσα, ἀτε δὴ πάντων τῶν ἐπὶ τῷ Πανεπλιώτι Αρχῶν ὑπερφέρεντα. Ιλιαδ. Β. Στίχ: 480.

„Ηύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἐπλεγε πάντων
„Ταῦρος ἐ γὰρ τε βίσσοι μεταπρέπειοι ἀγρομένησι.

π. Τελος

Τὸν δὴ ηγειρόνα προέλοντ' ἔμεν', ὀνόμασάντε
 Ἀκοίτιω αἰγέλης. Τῷ γὰρ θαλέθοντα δὲ χόρτον
 Ἀνθενούν εἶδαρ ἔδειν, ζειάς δὲ ἐπὶ παριθέασσι,
 Καὶ ποταμὸς πίνειν ὄφρα μὴ ησσῶτο ποτοῦ
 Ἡδεος, ξύδειάν τε τοκῆος τέκνα ἐλέγχοι.
 Αὐτὸς δὲ ιχναλέας ποιεῖν βόας ἀντιτεχνῶνται,
 Οὐκ ἀέκοντες ἐπὶ γάρ αὖ ὄργωσ' θνεκ' ὄχειας,
 Ἐκ τε νυ φυλάδος ᾧς γ' ἔκας ἄργυρος, ἐκ τε δεεθρων.
 Εἴτε δρόμῳ δονέεσι, καὶ ηλιοῖσι κοπάσιν,
 Εὔτε ἀλως βριθεσσα ὑπ' ἀκταῖσι σοναχῇ γε,
 Πνοι τε τεκνογόνοιο ἀράρης μηδόμενοι περ,
 Ταῦτα τε ἀμβλυτέρη γε τρυφῆς ἔκατ' οὐ τοκετοῖσιν,
 Μήποτε δὲ Ζεφύροιο κεδάννυται ἄχυρα κεφα.
 Εἴτε διασπλαξιν ἔσι πιμελὴ τις ἐπίρρεια.
 Οὐχαῖς τέ οὐδοτάταις ἀρπάξασα βυσσοδομένη.
 Τῷ τοι παυσαμένης γενετήρων ἀυθ' ἀλεγύζειν
 Αμφὶ δὲ μητράσιν, έντε κυῖσκοις μετὰ μιῶας.

140.

145.

150.

155.

Η 2

Τὰς

„Τοῖον ἂρε Ατρείδιω Θῆκε Ζεὺς θμάτι κείνων·
 „Εκπρεπές ἐν πελλοῖς καὶ εξώχοις Ήρώεσι·
 „ΕΦ' ὁ ἐγένετο δέπτες οἱ Φορτικῶτερον ἐπιμεμψάμενοι τῷ παραβολιῶ οὐ-
 μήρω, ὅτι ὃν πρὸ μικρῷ Δίτε, καὶ Ποσειδῶνι, καὶ Ἀρεὶ αὐθιμοῖς, τοῖς πε-
 τέυσι τῶν Θεῶν, τέτον βασίτε καὶ ταύροις ἐπὶ τῷ σωμαγγυς ὀνέδειξε πα-
 σαπλήσιον, πλέον δὲ αὐθ' ἵππων ἐπ' οὐρας καταβιβάσας, τὸ δὲ λεγόμενον.
 Άλλοι inepitium (τὸ ἐπὶ τῆς Ἐρυείς Εκδόσ. τῶν Ομήρ. σημεωθὲν αὐτὸς) οἱ γάτω λέγοντες, καὶ απειροκάλως λίαν τὰ περὶ τὸν Ποιητικὸν κριτικέουνται,
 μηδαμῶς ἐπιτίσσαντες, ὅτι δὲ μὲν πρὸς τὸν Θεὸν παράθεσις, τῷ τε Φρό-
 γησην, καὶ τῷ ἀλλιῷ τῷ οὐρδὸς ἀρετὴν ἐξεθείσαντεν· δὲ πρὸς τὸν Ταῦρον,
 γάδεν αὐτὸν δὲ τῷ υπεροχῇ ἀντοῦ τῆς ἀξίας ὑπεδήσασε, καὶ τὸ ἐκπρεπὲς
 τῆς τάξεως, καθ' ὃ τῆς σρατεῖας ἀπάσινς αὐτὸς ἥγετο, καὶ τὰ πλήθη
 διεξῆγε πρὸ τῶν ἀλλων ἀρχιτρατηγῶν. Άλλοι περὶ μὲν τέτον τοσσότον.
 Ήδε δὲ οὐκ ἄν ἐπίσης μέμψατο τῆς καθ' ήμᾶς Ουΐργιλιῳ ἐπιεικῶς
 εἴγε εἰ τῷ πρὸ αὐτῷ τὸν Ηγεμόνα δικὸν τῷ Ταίες ἐξεκονίσαντος, οὐτος
 τὸν Ταῦρον διὰ τῷ Ηγεμόνος απεστάμιναν. Ο μὲν οὐδὲ τοιούς δε Ταῦρος
 ὡδε, καὶ, Ηγεμὼν προσέρηπται τῆς Αγέλης, καὶ Ακοίτης ὁ αὐτός. Άλλοι
 Λεισοτέλης (Βιβλ. 5. τῶν περὶ Ζώων Ισορ. Κεφ. ΚΑ.) Φησὶν διτινούντες
 τῶν βοῶν τὸν τομαῖς ἴθιζεσι, καὶ καθιζάσι τῶν βοῶν ηγεμόνας (οὐδὲ
 μέντοι οὐδεὶς ἄν εἴποι, Ακοίτας). ὁσαερ καὶ τῶν προβάτων (οὐτος δὲ ἐπὶ τοῦ
 οὐρανοῦ ταξισθεῖσας τῶν προβάτων ὑπὸ Θεοφυλάκτες καλύπτεται, Επισ. Β.).
 „Ἐν ἑκάσῃ γαρ ποιμνῃ κατασκευάζεσσιν ηγεμόνας (Άρις: αὐτ.: Κεφ.: ΙΘ'.)
 δέσσισταν διατάξιον αὐτοῖς τοιμένος, προπυλάταις σταθεῖσίς τοιούτοις δὲ τέτον
 ερεῖσαν ἐκ νέων. Αἰγῶν δὲ ηγεμόνας δὲ καθιζάσιν οἱ γυμνεῖς, διὰ τὸ μὴ μόνον
 ερεῖσαν τῷ Φύσιν αὐτῶν ἀλλὰ ὀξείσαν καὶ έυκίνητον. Περὶ δὲ τῷ τῆς
 αγέλης ηγεμονεύοντος Ταῦρος, Οπτίωνος (Κωνηγετ. Α. Στίχ: 46), λέγων,
 καὶ βασιλέα κατονομάζει.

„Εἰς βασιλεὺς ἀγέληφι τυραννένων δὲ οὐρανοῖς,
 „Βασιλέοις ταύροις; καὶ θηλυτέρησιν αἰάσσει.
 „Πέφρικεν δὲ αγέλη κεραῖον μέγαν ηγεμονῆσε.

Στίχ: 145. Λαυθι: δὲ ιχναλέας ποιεῖν βόας κτ.:) Παρανεῖ τῶν Θρεμμάτων τὰ Θή-
 λεα πρὸς ὄχειαν παρασκευάζονται, κατιχναίνενται ἐν ὀλιγοτρεφίᾳ αὐταῖς τῷ
 γάνθι

140. Non illas gravibus quisquam juga ducere plaustris,
Non saltu superare viam sit passus, & acri
Carpere prata fugâ, fluviosque innare rapaces.
Saltibus in vacuis pascant, et plena secundum
Flumina, muscus ubi, et viridissima gramine ripa,
145. Spaeluncæque tegant, et saxeæ procubet umbra.
Est lucos Silari circa, illicibusque virentem
Plurimus Alburnum volitans, cui nomen asilo
Romanum est, oestron Graii vertere vocantes,
Asper, acerba sonans, quo tota exterrita sylvis
150. Diffugiunt armenta, furit mugitibus aether
Concussus, sylvaeque, et siccæ ripa Tanagri.
Hoc quondam monstro horribiles exercuit iras
Inachiae Juno pestem meditata juvencae.
Hunc quoque (nam mediis fervoribus acrior instat)

Arcebis

ναντίον δηλονότι οὖ, ἐγγὺς ανωτέρω παράγνει, τροφαῖς χριῶμαι λέγων δαψι-
λεσέρεσις ἐνδιωαμδν τε καὶ ἐκπισίνεν ταὶ ἄρδενα. Φέρεται δὲ καὶ Ὄυαρ-
δων ἐν τῷ Β'. Βιβλίῳ, τέτοις παρανέσσας ταὶ ὅμοια. (παρὰ Φθλβ. Ὄυρσ-
ὸν ταῖς Παραθ.) Καὶ μάλαγε δὴ εἰκότως τοῖς μὲν γαρ, η ἐντροφία τονον
προσιδησι, καὶ γάνιμον τὸ ασέρμα καθίσησι τὸ καταβαλόμενον ταῖς δὲ,
τῆς πιμελῆς τὸ υπερβάλλου τῇ συλλήψει προσιστατου. Δέον γε μὲν τῷ
μετρίῳ κανταῦθα σοχάζεθαι, ὡς μηδὲ τιὼ ἐνδεσαν ταύταις ἐλεψιν ἐμ-
ποιεῖν, μηδὲ τὸ πολυτραφὲς ἐκείνοις εἰς πιότητα περιττῶ παρεκφέρεθαι.
Ως γαρ Ἀριστότελης (Περὶ Ζώων Ἰσορ. Βιβλ.: Ε'. Κεφ: ΙΔ'.) „οἱ Τράγοι
„πίονες ὄντες, ἥττον γόνιμοι εἰσὶν αὐτῷ ὃν καὶ τὰς ἀμπέλας, ὅταν μὴ Φε-
„ρωσι, τραγῶν καλθῶν· αλλὰ παριχνανόμενοι διώνται ὀχέουντες γεννᾶν.
Καὶ (Περὶ Ζώων Γενέσ. Βιβλ: Λ'. Κεφ: ΙΗ'.) Ἐνεκτικὸ γαρ ὄντες, καὶ
„γενόμενοι πολύταρκοι, η πιότηται μᾶλλον, ἥττον προσίενται απέρμα, καὶ
„ἥττον ἐπιδυμῆσι τῷ αὐτοδιστάζειν. Ομοιον δὲ καὶ τὸ περὶ τὰς τραγῶσας
„ἀμπέλας πάθος, αἴ διὰ τιὼ τροφῶ ἐξυβρίζεσιν. Ἐπεὶ καὶ οἱ Τράγοι πιό-
„πίονες ὄντες ἥττον ἔχονται διὸ καὶ προλεπταώσουν ἀντάς . . . καὶ οἱ
„πίονες δὲ, ἀγονώτεροι φαίνονται ἐναὐ τῶν μὴ πιόνων, καὶ γωνίκες καὶ
„ἀνδρες· διὰ τὸ τοῖς ἐντραφέσι πεττόμενον τὸ περιττωμα γίνεδω πιμελήν.

Στίχ: 152 Μήποτε ἀμβλυτέρη γε, τρυφῆς ἔκστι,) Καὶ καλῶς ἀδε Φθλβιος Ὄυρ-
σίνος τῷ Ἰπποκρατείς ἐμνήθη Ἀφορισμός Μ 5'. Τμήμ. Ε'.), Ὁκέσαν παρα-
„Φύσιν παχᾶσι ἐθσαν μὴ ξυλαμβάνωσιν ἐν γαρ, ταύτησι τὸ ἐπίπλον
„τὸ σίμα τῶν υἱερῶν ἀποπιέζει καὶ πρὶν η λεπτωθεῖναί δικύουσιν.

Στίχ: 164. Κατ' Σιλάρες τεμένη, Ἀλβύρνυς ἀμφίτε οὔρος.) Σιλαρεος ὁ ποταμὸς,
ὁ κατὰ τιὼ Πικεντινῶν χώραν δέων. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ οὔρος ἐξὶ τὸ Ἀλβυ-
ρνον. Περὶ τῷ ποταμῷ Πλίνιος (Φυσ. Ἰσρ. Βιβλ. Β'. Κεφ: ργ'.) ισορέ, μὴ
„μόνον τὰς ἐν αὐτῷ ἐμβαπτομένας κλάδους, αλλὰ καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῖς Φύλλας
„απολιθώθαι· εἴναι δὲ ἄλλας ὑγιεινὸν πιεῖν τὸ ίδωρ τὸ ἐξ αὐτῆς. Τὰ αὐ-
τὰ δὲ καὶ Σίλιος ὁ Ἰταλικὸς ἐπιλεγόμενος (Βιβ: Η'. Στίχ: 581.) τῇ ισε-
ρίᾳ παρέδωκεν. Αλλὰ καὶ Στράβων (Γεωγρ: Βιβλ: Ε'. περὶ αὐτὸ τῷ Βιβλίῳ
τὸ τέρμα), Διηκόσια δὲ (Φησιν) οἱ Πικεντες μέχει τῷ Σιλαρείδος) διτω γαρ
„περιττοσυλλαβώς ὄνομάζει·) ποταμός, τῷ ορίζοντος ἀπὸ ταύτης τῆς χω-
„ρας, τιὼ αρχαίαν Καμπανίαν. Ἐφ' οὖ τοτὲ ίδιον ισορρόσιν ἐπὶ τῷ ίδε-
„τος τῷ ὄντος τῷ ποταμῷ τοτε, τὸ καθιέμενον εἰς αὐτὸ Φυτὸν απολιθώ-
„θαι, Φυλάττον τιὼ χρόαν καὶ τιὼ μορφῶν. Ἐνθα Κασταθβόνος παρεσπ-
μειτο, Κετὸν υπὸ Ἀριστότελος τὸνδε τὸν Σιλαρει ποταμὸν ὄνομάζεθαι,
ἐπιμαρτυροῦστος καὶ τῷ συμβαίνοντι τῆς απολιθώσεως. „Ἐγαγ δὲ λέγοσιν
„ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις περὶ τιὼ Κύμικω, ποταμὸν τινα Κετὸν (παρὰ δὲ

Τὰς δὲ, ὑπερβαρέως μηδὲν αἴγετω ὑψὸν ἀμάξιας;
Συγὸν ὑφελκέμεν, γάδε ὁδὸν θεῖν περοχούμενας γε.
Οὐ βόθρον ἄλλο, καὶ ποταμῶν περάσαν διὰ λάσσων.
Νέσπεσιν ἄλλ’ ἀνέτοισι νεμέθων, αὖθις τε δεῖθρα
Κακοὺρόων ὑδάτων, ἔνθα μνίου, ἐν χλοοῖς τὸ ὄχθαιον
Ἐπειδα ποτήρυγγες σκέπαι, καὶ δολιχόσκιοι πέτροι.

160.

Κατ’ Σιλάρης ερεμένη, Ἀλεύρης αὖθις τε ὅρος,
Τοῦ πρὸνος κομώσα διαμπερὲς αὖθιχλοάξα,
Ζεῦφίων πλῆθος πέρι ἵπταται, ἀστετον ὅσσον.
Ρυμαῖος γύναξιον, Δαναὸς δὲ Οἰζρον τὸ κικλήσκαι,
Δινὸν ἔὸν μάλα, τρηχὺ τε βόμβῳ τὸ τρομέτεσσα,
Οὐ τόχομενα κιδναντ’ αἴγελαι, καὶ κάλλιπον ὕλαι.
Τὸ δὲ σμερδαλέον δεινὴ μυκῆ κοναβίζει,
Ταῦτη δ’, ὑλαιτ’, ὄχθαιον οὐχιμηροῖο Τανάγρα.
Τῷ ποτε χρησαμένη χαλεπὴν γε κορέσσατο μῆνιν,
Ηραὶ κατ’ Ἰναχίδος δυσήνη πόρτιος, αὖτις
Χωσαμένη, ὄλεθρόν τε κακὸν τῇ μητιόσα.

165.

170.

Καὶ

* * *

„τὸν ὁσαν τῆς Σελίδος γε: Μακκέπαν.) ὄνομαζόμενον εἰς διν. Φασὶ, τὸ ἐμ-
„βληθὲν πρῶτον περιφύεθαι, καὶ τέλος εἰς οἰλιθέθαι,,. Σημέωσαι δὲ διτι
καθ’ ἡμᾶς ὁ περὶ καὶ ὁ λόγος ποταμὸς, Ἰταλισὶ ὁμοίως Silaro καλεῖται,
καὶ Selo.

Στίχ: 167. Ρωμαῖος γύναξιον, Δαναὸς δὲ Οἰζρον.) ἄλλ’ ὁ Ρωμαῖος προσέτι καὶ
Ταβανοῦ Τάβανον) τὸ ζωύφιον ὄνομάξα. (Πλίν. Φυσ. Ιγορ. Βιβλ: ΙΔ.
Κεφ: ΚΗ.). Οὐ δὲ Ἰταλιώτης καθ’ ἡμᾶς, τὸν δεστέρου ταύτων κλῆσιν κα-
τέχε, Tafano (Τάφανον διὰ τὴν Φ) ἀποκαλῶν. Καὶ ὁ Εἄλιον δὲ εἰς μένον
Οἰζρον ἄλλα καὶ Βελσον, ὡς ἐν Ἀποστάσμασι Μὲ τὸν Καλλιμάχον ἰδεῖν
θέτην, ὥν ἡμῖν Ἄννας ἡ Φάβρες παρέχει τὸν Συλλογιῶν οὐδὲ δὴ Ἀποστάσματος
ὑπεμνήθη καὶ ὁ παλαιὸς Ομῆρος Σχολιαστής. Βέλσον δὲ εἶπον, ὡς φάσ-
θεις σένοντα, οὐ σεβεῖται καθάπερ οὐδὲ καὶ ἡ Λαθιαῖ Λαοσός αἰγηται, ὅτι
σένει τε καὶ σεβεῖ τὰς λαθεῖς, τὴν τῆς Φθισμερότητας Λαγύδος κινήσει ἐκπλήτ-
τυσσι. Ἐπὶ τέτοιο τὸν Οἰζρον ἐλλιώτι καὶ Μύωπας ἀκεφομεν. Καίτιγε δὲ
ρηθεὶς Σχολιαστής Οδυσ. Χ. Στίχ: 300. διαφορὰν τινα τιθησι μεταξὺ Οἰ-
ζρος καὶ Μύωπος. „Ο μὲν γαρ, Φησὶν, ἀπογεννάται ἐκτινων ἐν ποταμοῖς
πλωαρίων, ἀπιπλεόντων τοῖς ὑδασι διὸ καὶ πλεῖστα περὶ αὐτὰ γίνεται δὲ
Μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννάται . . . Καὶ δὲ μὲν Οἰζρος μνία πα-
νησπλήσιος, κέντρον ἔχων ἐνμέγεθες ἐκ τῆς σόματος, καὶ Φωιτὴ μεγάλιω
„Βομβαδη. Οὐ δὲ Μύωψ παρόμοιος τῇ Κιωνού, τὸ κέντρον ἐλαττον
„ἔχει τῇ Οἰζρᾳ,. Οὐ δὲ Ευσάθιος, ἐκτε δὲ τῇ ἀρημένῃ Σχολιαστῇ, καὶ εἰς
ἀλλων, εἰ ταῖς Παιρεκβολαῖς (Σελ: 1928.) διητος: „Οἰζρος δὲ θηρίδην, οὐ καὶ
„Μύωψ λεγόμενος, μνίας μὲν μεῖζον, τὰ δὲ ἄλλα ἐμφερὲς δὲ φυχείμιτον
„Βεστί, καὶ δάκνον, κατὰ δὲ τηνας, καὶ εἰς τὰ ὡτα ἀπερέχον αὐτῶν, δηπη
„τύχεις κομίζον αναγκάζει Φέρεθαι διὸ καὶ Οἰζρος καλεῖται παρὰ τὸ οἴω,
„μὲν τὸ κομίζω „Ετεροι δὲ θηρίον αὐτὸν Φασὶν, αἰχρίδιον ἐσοκίς, ποικίλον τὸν
„κάχοισιν, ἐκπίνητον, δάκνον καὶ σοββεῖν τὰς βέσεις. Οἱ δὲ καὶ ὑπόχαλκον Φα-
σὶ, τὰς μορφίων . . . (προσιδηποιούνται,) καὶ ὡς ἐν τοῖς τῇ Δειπνοσοφιστῶν
„Φέρεται, ὅτι Θύνος καὶ Σιφίας, ὅτε τὸ Λαζρον, (οὐ γαρ οὐδὲ τὸ ὄσρακον,
„οὐδὲ ἀσφαλμένως ἀναγνώσκεται) ὁ Κύων ἐπιτέλλει, τίωκαῦται περὶ τὰ
„πτερύγια ἔχεσσιν οἰονεὶ σκαλήκιον, τὸν πελέμειον Οἰζρον, διοσιν μὲν σκορ-
„πίων, μέγεθος δὲ ἡλίκον δεσμοχυτῆς· οὐ καὶ ποιεῖ αὐτὰς ἐξάλλεθαι εἰς ἐλατ-
„τον δελφῖνος, οὐδὲ πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτειν ἔχεσι δὲ κατὰ τηνας ἀ-
„ρρεν Οἰζρον καὶ ἐπὶ κεφαλῆς,. „Ετεροι εἶδος Οἰζρα τέτο γε τὸ διαλάσσιον,
τῶν ἀνατέρεω πάντη δεσμωτής, ιώνα δὲ τοὺς ἀπτερεῖν.

Στίχ:

Βιβλίον Γ.

I

155. Arcebis gravido pecori; jumentaque pasces
 Sole recens orto, aut noctem ducentibus astris.
 Post partum, cura in vitulos traducitur omnis;
 Continuðque notas & nomina gentis inurunt,
 Et quos aut pecori malint submittere habendo,
160. Aut aris servare sacros, aut scindere terram,
 Et campum horrentem fractis inverterte glebis.
 Cetera pascuntur virides armenta per herbas.
 Tu quos ad studium atque usum formabis agrestem,
 Jam vitulos hortare, viamque insiste domandi;
165. Dum faciles animi juvenum, dum mobilis aetas.
 Ac primùm laxos tenui de vimine circlos
 Cervici subnechte dehinc, ubi libra colla
 Servitio assuerint, ipsis è torquibus aptos
 Junge pares; & coge gradum conferre juvencos.

Arque

Στίχ: { 168. . . . Τὸ τρομένσαν

169. Οἰχόμενα κιδναντ' ἀγέλαι κτ: } Τὸν Οἴζων Βεβλημένον ταῦρον, καὶ
 τὸν τῆς ἀγέλης διασκεδασμὸν, Ἀποδώνιος ἡμῖν παθυπογράφει ὁ Ρόδιος.
 (Βιбл: Λ'. τῶν Ἀργοναυτ. Στίχ: 126.)

„Ως δὲ τὸς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
 „Πάσσεά τε προλιπών καὶ ἐλεσίδας, ωδὲ νομήνων
 „Οὐδὲ ἀγέλης ὅθεται, πρήστες δὲ ὅδιν ἄλλοτε ἀπαυξανεῖς,
 „Ἄλλοτε δὲ ισάμενος, καὶ ἀνὰ πλατιὰ ἀντένειν αὔξενον
 „Ἴησον μύκημα κακῷ Βεβολημένον Οἴζων.

Στίχ: 171. . . . Ὁχθαὶ οὖτοι ἀνυμηροῖ Τανάγρες) Πεταμὸς δὲ ὁ Τανάγρος, ἀπὸ
 „Ἀλβύνες τὴν ὄρες καταρρέουν, καὶ εἰς τὸν Σιλαριν εἰσβάλλουν. Περὶ ὧν ἀνωτεροῦ
 ἔρηται (Στίχ: 164) Ο δὲ, κοινὴ τοῖς Ἰταλοῖς καλεῖται, il Negro, ὁπερ
 ἐσὶν, ὁ Μέλας. Ἀνυμηρὸν δὲ τὸτον ὁ Πομπής αποκαλεῖ, ὅτι θέρες λεψυ-
 δροῖ, καὶ πολὺ ἐλάσσων ἔστι γίνεται.

Στίχ: 173 "Ηρα κατ' Ἰναχίδος μυστιώς πόρτιος) Ταῦ μὲν κατὰ τὴν Ἱα τὸν Ἰνά-
 χον, πᾶν μὲν ἐπὶ τὸ μυδικάτερον, πῦ δὲ ἐπὶ τὸ πραγματικάτερον καὶ ισο-
 εικωτερον αποκλίνοντα, Παλαιόφατός τε διεξεισιν ἐν τοῖς περὶ Ἀπίσιν Ισορ.
 Κεφ. μγ. καὶ Σεβίδ. ἐν Λέξ. καὶ Ἰωάνν. Μαλαλᾶς ἐν τοῖς Χρονικοῖς, Σελ:
 31. 32. Καὶ Γεώργ. ὁ Κεδερών, Σελ: 21. καὶ ἄλλοι. Λ δὲ ἀκρατον τοῖς με-
 τικοῖς τὸν μῆδον προπίνει, πρὸς δὲν καὶ αὐτοφάνη ἐνταῦθα δῆλος ὁ Πομπής,
 τοιαῦτες ἐσὶ. Ζεύς Ἱερὸς τῆς Ἰνάχας αἵλες τῷ ἔρωτι, αὐχλῶν βα-
 θέταιν κατασκεδάσσεις, Φεύγεσσαν σωέχει, καὶ καταλαβῶν διεκόρευσε. Τιὼ δὲ
 τοις ἄλοχον Ἡραν, τὸν ἐξαπιναῖον σκοτασμὸν ὑποπτευσαμένων, καὶ τὸν
 ὄμιχλων διασκεδάσσειν λῆσσων, εἰς Πόρτιον Ηών παῖδα μετέβαλεν. Ιδού δὲ
 τὸν Δάμαλιν, καὶ δῶρον αἰτησαμένη, φέντε απηντησάτο. Ή δὲ λαβέσσει, τὸν
 "Αργον ἐφίσησι τῷ Πόρται τῷ Φύλακας" δὲν ὁ Ζεύς δὲ Ερμῆς αποκτείνει. "Ηρα
 δὲ τὸς μὲν τῷ "Αργον ἐφθαλμὸς πολυομμάτῳ ὄντος, ἐπὶ τὰ δύοσι τῷ
 Ταῶ μεταφέρει τῷ δὲ Δαμάλει εἰσέρον ἐντιθησιν· ίω δεινῶς οἰστηλατεγμέ-
 νῶν, καὶ μετα τῷ πολλῷ ἄλιν εἰς Λιγυπτον αὐτοκομένων ὁ Ζεύς κατοκ-
 τέρει, καὶ εἰς τῷ Φύσιν αὐθίς αὐμένει τῷ ἀνθυποτον. "Οσιεις δὲ ὁ Βα-
 σιλευων Λιγύπτων ἀγεταὶ αὐτῶν εἰς γάμον· ηδὲ, η "Ισις ἐσὶν, ην Λιγύπτωι
 ἐξεδέκτωσει. Διὸ καὶ κέρας ἐπὶ κεφαλῆς γράφεσσιν "Ισιδος, ὑποδηλοῶτες
 τῷ εἰς βαν αὐτῆς μεταπόιοιν. Ο δὲ Σεβίδας, ἄλλως μὲν πως ἐν τῷ λέ-
 ξει, ἵω ἄλλως δέκως ἐν τῷ, "Ισις, τὰ τῆς παρεμυθευσει καὶ τοι τῷ
 αὐτῶν

175.

Εαյ τὸ δὲ ἄρα Φράνεθαι· ἐπεὶ ὥραις Φλογερῆσι
Μάνετ’ οἰστος, ταῖς σὺ κύοντά γε πωεα ἔργειν,
Ἡδε νέμειν ἀγέλας νέον ἡελίς ἀνιόντος,
Καὶ ηὔμος τάρεα πρῶτ’ ἐπιτέλαι, νύκτ’ ἔρεοντα.
Πᾶσα δὲ ἐκ δὰ τόκε μελέδη τρέπται περὶ μόχας.
Οὐνομα τοῖς πρῶτον τυπόθο, ηδὲ σῆμα γενέθλης.
Ους τε δὲ ἄρ, εἴτ’ ἀγέλης σωζειν κεν ἔλοιντο ἐπ’ αὐτῆ,
Εἰδ’ ιεροῖς βωμοῖς ἀναθέεθ’, ή γιῶ ἀροτρέυειν,
Χερσομανθν τε πέδον διὰ βώλακος ἀμφὶ μοχλέυειν.
Ἄλλο δὲ πῶς νομὰς ἔξει χλοερῶ κατὰ ποίη.
Οὐς δὲ κεν εἰς ἔργον προέθη, καὶ χρῆσιν ἀγράν,
Τοὺς δε σὺ ἐκ μόχων προτρέπεμεναι, εῦ δὲ τε δάμνειν,
Φρα νέων φᾶτα ψυχὴν ἔνι ἐντροπαλίζειν.
Πρώτα μὲν ἐνρυτέρως κύκλους ἀπαλὰς λυγοπλέκτυς,
Δειρῶν ἀμφὶ γε τῶν περιβάλλειν ἀντάρ ἐπειτα,
Αὐχέν’ ἐπὶ τοῖη τῇ διλοσῶῃ ἐθίσαντο,
Σεῦν δυο διὰ ἄμα τοῖς ἀντοῖς δρεπτοῖσι σιωπτειν,
Αμφοτέρως δὲ ἐπίσης ἴμεναι σιχώντας ὅτρανεν.

I 2

Τῶν

180.

185.

190.

ἀντιὼν καὶ Ἰω, καὶ Ἰσαν ὑποτιθέμενος. ‘Ἄλλ’ ἔδει θαυμασὸν, εἰ τὰ
ψευδῆ, ὡς ὅπως ἄλλοις, ἄλλας καὶ τῷ αὐτῷ ἄλλως τε καὶ ἄλλως ἰσόρηται.

Στίχ: 175. . . . Ἐπεὶ ὥραις Φλογερῆσι κτ.) “Οὐτω καὶ Ὁμηρος τὰ κατὰ τὰ
Λαιρευούσιαν καθισορῶν γιῶ, τὰς ἐκεῖ βεκόλες νυκτος ἀγευπινθντας (διὸ
τὰς ἐκ τῶν οἰστρων πάντως ἐπιγνομένων ἐπήρειαν) εἰς νομίω ἔξάγειν τὰς
ἀγέλας Φησίν, Ὅδος. Κ. Στίχ: 84

„Ἐνθα καὶ ἀϋπνος ἀνὴρ δοιάς ἐξήρατο μαθάς,
„Τὸν μὲν βεκολέων, τὸν δὲ ἄργυρον μῆλας νομέυων.

“Λ δὴ ἔπη Εὐτάθιος ἐκτιθέμενος „δείκνυσι (Φησί) διὸ τάτων ὁ Ποιτῆς
„καθ’ ισορίαν, ἀγαθὰς εἶναι νομὰς ἐν τῇ Λαιρευούσω γῇ, τὰς μὲν βεκό-
„λοις, τὰς δὲ ποιμέσι καὶ τὰς μὲν βεκόλες νυκτορ γέμειν, διὸ τὸν ἐπι-
„πολάζοντας τοῖς βεσοίν ἐκεῖ πολέμου Οἰστρον, τὸν καὶ Μύωπα . . . τὰς
„δὲ ποιμένας βόσκειν ἡμέρας ἔστι. Διὸ, τὸν ἀϋπνον ὄντα, ητοι ὀλυγόϋπ-
„νον . . . διπλᾶς, Φησίν, ἐξαίρεν μαθάς, ὃν νυκτὶ μὲν βεκολεῦτα, μεθ’ ἢ
„μέρεων δὲ ποιμαίνοντα.

Στίχ: 180. . . . Τυπόουσι....) Ιηροῦν φησίν Ὄυργύλιος, κυριολεκτῷ. Τὸ δὲ inurunt,
ἐγκαίεσσιν ἐσι. Σιδηροῖς γάρ τισι σφραγισηροῖς ἐπὶ τάτῳ χρῶνται πεπυρακ-
τωμένοις, διὸ ἡν κατὰ τὸ ίχις, ἢ ἄλλοθιπε τῷ δέρματος, κατασημαθὲν Τὸ
κτίλος γνωρίζοντο, οἷον τε ἔπη, καὶ ὅθεν, καὶ ἐφ’ ὅτω δὴ καὶ ἀφωρισαμ.
“Οὐτω κεφαλῆς ταυρείς εἰκόνι, τῶν ἐκ Θετταλίας τηνες ἵπποι κατὰ τῶν
ἄμων κατεσημαίνοντο, ἐξ ᾧ καὶ ὁ τὸ Μακεδόνος ὡν Βεκεφάλας (εἰ μὴ
τάτο διὸ τὰς ἐνρύτητας τῷ μετώπῳ) ἐλαχεν ὄνομαζεθαι. (Ορεα Πλίν.
Φυσ. Ισρ. Βιβλ. Η'. Κεφ: ΜΒ'.) καὶ Στράβ. Γεωγρ. Βιβλ: ΙΙ'. Σελ: 698.
“Αλλ: 1023. Καὶ Ἀρδιαν Ἀναβάσ. Ἀλεξ. Βιβλ. Ε'. 9.)

Στίχ: 185. Οὐς δέ κεν εἰς ἔργον κτ:) Ἐνταῦθα διδάσκεις ὅπως ἐκ νέων δὲ τὰς
μόχας ἐκτρέφειν τε καὶ προεθίζειν, ὡς ἔχειν ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τὰ ἔργα ὑ-
σερον ἀγαθὰς ἀροτῆρας. Οἰς Φάλβιος Ὄυρσίνος ἐν ταῖς Παραθ: Τὸ Ουάρ-
φυος παράγεις ἐκ τὸ Α'. Βιβλίος τῷ παντὶ παραπλήσιο.

Στίχ:

170. Atque illis jam saepe rotæ ducantur idanes
Per terram, & summo vestigia pulvere signent.
Post valido nitens sub pondere faginus axis
Instrepat, & junctos temo trahat aereus orbis.
Interea pubi indomitae non grama tantum,
175. Nec vescas salicium frondes; ulvamque palustrem,
Sed frumenta manu carpes sata: nec tibi foetae
More patrum nivea implebunt mulcralia vaccae;
Sed tota in dulces consument ubera natos.
Sin ad bella magis studium, turmasque feroce,
180. Aut Alphaea rotis praelabi flumina Pisae,
Et Jovis in luce curru agitare volantes;
Primus equi labor est, animos atque arma videre
Bellatum, lituosque pati, tractuque gementem
Ferre rotam, & stabulo fraenos audire sonantes.

Tunc

Στίχ: 201. Ἀλλὰ καὶ ἐκδρεπέμεν ποτὲ λήια) Χειρὶ δηλούότι, καὶ ἔτως υπέχων
σχὶς δὲ τοῖς μέχοις αὐτοῖς ἐνδίδονται, εἰσιοντας τὰς αἱρέας βόσκεθαι, καὶ
καταδεύκτεν τῶν ληιῶν τὰς ἄρτι χλοάζονται. Διὸ καὶ Οὐιργίλιος: Sed
frumenta manu carpes sata καὶ ταῦτα μάλιστα λίγια φυλλομαντεῖ, ὡς ἐν
ἄλλοις εἴρηται (Βιβλ: Α'. Στίχ: 120.)

Στίχ: 203. . . . "Εὗος ὡς πάρος") Οἱ γάρ περὶ ημῶν (Φησίν) ὅλοι ἀπίμελγον
τὸ γάλα, ἀτε μηδὲ πάνυ πολὺ λόγον τῆς τῶν μεχαρίων τροφῆς ποιέ-
μενοι, ἵν' ἐνθεῶσι πρέστες ἐργασίαιν ἐκπιαινόμενοι, ἐπειδὰν ταῖς ηλικίαις προ-
κόψωσιν ὡς τὸ πλέον γαλακτοφάγοι ὄντες, ἥττον δὲ τῇ ἀρόστῳ, παγὶ τῷ
ἄλλῳ γεωργίᾳ προσέχοντες.

Στίχ: 204. Εἰ δέ σ' ἔρως αἰρεῖ αὐτόν:) Ἐπὶ τὸν, περὶ τῆς τῶν ἵππων ἀπίμελοντας ή
καὶ ασκήσεως, λόγον αὖθις ἐπάνεισται, τῶν τε Πολεμιστηρίων ἐσομένου ἐν μά-
χαις, καὶ τῶν ἀμιλλητηρίων ἐν Ἀθλητικοῖς τοῖς Ἀγωνίσμασιν.

Στίχ: 205. Ἡ παρ' Ἀλφεον γε τροχηλατέεν ἀνὰ Πίσαν·) Πίσα μὲν ἡ χώρα,
Ἀλφεὸς δὲ ἐποταμὸς ὁ πλησίον "Ηλίδος" (περὶ δὲ αὐτὸν: Στίχ: 21.) πάλι
,,χει δὲ ἡ Πίσα τῆς "Ηλίδος πεντήκοντα τάδια. Πίσα δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Πί-
λησης θυγατρὸς Εὐδυμίσιας. "Ελέγετο δὲ ὁ τόπος τῷ ἀγῶνος καὶ Πίσα, καὶ
,,Κρόνιος λόφος,, (ὁ Πινδάρ. Σχολιασ. Όλυμπ. Εἰδ. Α'. Στίχ: 28.) Σημείω-
σα, ὅτι τῆς τῷ Ἀλφεῷ, ἀπὸ τῆς χώρας καθ' ίων οἱ ἀγῶνες ἐτελεύτη,
διεσάσσων, ἥττονα λόγον ἐοίκασι ποιεῖθαι οἱ Ποιηταί. Καὶ γάρτοι καὶ Πι-
νδάρος περὶ τῷ Φερενίκεις ἵπποι λυρωδῶν, (ἐνθ. ἀνωτ: Στίχ: 32.), Σύτο παρ'
Ἀλφεῷ ἐπει, πλατύτερον εἶπὼν ἡ, (ὡς ὁ ἐκεῖνος Σχολιαστὸς Φησί) ,,,κατα-
χερπικῶς δὲ γάρ ἐσιν ἐν τῷ τῷ Ἀγῶνος τόπῳ ὁ ποταμὸς ἔτοι, αἷλλα
πόδιβων,,. Ωσάντως δὲ καὶ ὁ ημέτερος Οὐιργίλιος, οἷον παραθέον ημῖν υπέ-
δεξε τὸ ἐντροχον ἄρμα, παρ' αὐτῷ γε τὰς Ἀλφεοῦ φέυματας.

Αὐτ Αλφαεα rotis praelabi flumina Pisae,

Κατὰ Πινδαρικὴν ζῆλον φεγγυζάμενος. Οἱ δὲ Ἀμβρόγιοι ἐδὲ τὰς παραπο-
ταμίες ὄχθας τὰς τῶν τροχῶν αὐψίοις διηχνεῦσαι ἀπέρχετο· οὕτως ἐγγὺς
τῷ ποταμῷ τὴν τροχηλασίαν ημῖν καὶ αὐτὸς υπέγραψεν.

O se ti piace più d' Ifeo a Pisa,
Colle ruote segnar l' Arcadi sponde.

Ἀποχειρόσονται τυχὸν υπὲρ Οὐιργίλιος τῇ ποιεῖδε ἀπολογία, οἵς μέλον ἔται,
τῷ προβληθέντι τῆτες ἐν Μαντύᾳ τῇ ἐκείνῃ Πατρίδι Ἀκαδημαϊκῷ Προ-
βλή-

Τῶν δὲ ὅποι δηθάνω κεινοὶ τροχὸὶ μὲν πρῶτον ἀγένθων,
Αὐφ' ἔδος, ὡςεὶ ἔχνη κόνιος κάτα ἄκρα χαράσσουν,
Αυτὰρ ἐπειτά νυν βρῆδος ἐρείδων Φήγινος ἄξων,
Τρηχὺ τι βεβραχέτω δύμος δὲ τε χάλκεος Ἰφι,
Οὐδὲ τροχὸς προσάρηρε, κινέτω ἐλκόμενός περ.

195.

Μέσφα δὲ εἰς οἷς μόχοις χλοιὴν ἀδαμάσιοις,
Οὐδὲ γε δαδαλέων, ἵτεης ἄπο, Φυλλάδα οἷς,
Οὐδὲ μόνον Φύκη ὑπέχειν λιμνῆια ἔθειν
Αλλὰ καὶ ἐκδρεπέμεν ποτὲ λίγια τοιοῦτο χλοῶντα.
Μή δὲ οἴη τὰς τοκάδας σοι, χιονές γε ἀμολγεῖς
Ευπιπλᾶν, ἔθος ὡς πάρος ἄρτι δὲ γενομένοισι,
Οὐδατα ηδίζοισι τέκεων, λεῖπ' ἀναλίσκειν.

200.

Εἰ δὲ σ' ἔρως πολέμῳ αὔραι, αὖν τε τε Ἰλάων.
Ηὲ παρ' Ἀλφείον γε τροχηλατέειν ἀνὰ Πίσαν,
Αρματα δὲ εἰν ἄλσαι Διὸς ἀμφιπτήμενα σεύειν:
Πρῶτος δέ ἀμφ' ἵππῳ πόνος, δρυὰς δ', ὅπλα τε λόγων
Οπλομάχων ανέρων, βυκάνας τε τλήμεν' ἔθιζειν,
Ηχῶ τε σονόεσσαν ἀκεψεμέν' ἐκ δὲ τροχοῖο.
Εν δὲ τε ἵππωσιν χαλινῶν ψόφον ἀντάρ ἐπειτα,

205.

210.

Μᾶλλον

Βλήματι ἀπαντῆσαι: καὶ Prouver l'erreur des critiques qui ont accusé Virgil de s'être trompé sur quelque point de Geographic. (ἐν τῷ Ἐγκυλοπαιδὶ Ἡμερολογῷ. Ἔτε 1780. Δεκεμβρίου 15 Σελ: 342.)

Στίχ: 208. Πρῶτος δέ ἀμφ' ἵππῳ πόνος κτ:) Ταῦτα προδῆλως ἐκ τῶν Ξενοφῶντας ἐλήφθη, ἐν τοῖς περὶ Ἰππικῆς. „Προσετάχθω δὲ τῷ Ἰπποκόμῳ, ἐκ τὸ δὶ ὄχλος διάγεν (τὸν πῶλον) καὶ παντοδαποῖς μὲν σφεσὶ, παντοδαποῖς δὲ ψόφοις πλησιάζειν. Τέταν δὲ, ὅπότε ἀν ὁ πῶλος φοβῆται ἐχαλεπαίνοντα δέ, ἀλλὰ πρασύνοντα διδάσκειν, ὅτι εἰ δεναι τέσι. Ταύτην οὖν, ὡς Ἀιλανὸς διέξεισι, (περὶ Ζώων Ἰδιότ: Βιβλ: Ιε'. Κεφ: ΚΕ') οἱ Πέρσαι, ἵνα μὴ ὥστι αὐτοῖς οἱ ἵπποι καταπληγεῖς, ψόφοις αὐτὸς καὶ ἡχοῖς, χαλκεῖς προσεδίχσοι, καὶ καμῳδεῖσιν, ὡς μήποτε ἐν τῷ πολέμῳ δείσωσι τοὺς τῶν πανοπλιῶν ἀράβες, καὶ τῶν ξύφῶν τὸν πχος τὰς ασπίδας δεσμοῖς ἀπολαβεῖ τε γεκρῶν ἀποστραγμένα ἀχέιροις ὑποβάλλεται αὐτοῖς, ἵνα προσεδίχσοι γεκρεῖς ἐν τῷ πολέμῳ πατεῖν, καὶ μὴ δεδότες ὡς τι ἐκπληκτικὸν, ἔτα μέντοι δυσώπακμονας ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς ὄπλιτικοῖς ἀχρεῖοι ὦσιν. Καὶ τέτο δὲ μηδὲ Ὄμηρον λεληθέναι, καθὼς αὐτῷ τῷ Ἀιλανῷ σεσημείωται, ἐπάγοντας. Τυδείδι μὲν τοὺς Θράκας αἰναιροῦντας, Ὅδυσσεας δὲ τὰς γεκρεῖς τῶν ποδῶν ἁξερούντας. Ἰλαδ. Κ. Στίχ: 487.

„Οπως κακάλτριχες ἵπποι
„Ρέσαι διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοίστο θυμῷ
„Νεκροῖς ἀμβαίνοντες· απῆδεσσον χαὶ αὐτῶν.

Στίχ: 213. Χειρὶ τε χειλεσὶ (τὸν ποπκυσμοῖς ἴπποκόμῳ) Καὶ ταῦτα ἐκ τῷ αὐτῷ Ξενοφῶντος, Ἀυτ: „Οπως μέντοι πρεσός τε καὶ χειροῦθης, καὶ φιλάνθρωπος δὲ πῶλος ἐκδιδῶται τῷ πωλοδάμῳ ἐπιμελητέον. Τὸ γαρ τοιότερον οἷοι τε τοῦ πλεῖστα, καὶ διὰ τῷ ἵπποκόμῳ αἰποτελεῖται, δη ἐπιτεγγεῖται τὸ μὲν πανύι, καὶ διψίω, καὶ ὀργίζειται παρεσκευάζειν μετ' ἡρεμίας γνεδαι τῷ πῶλῳ τὸ δέ φαγειν, καὶ πιεῖν, καὶ τὸν λυπεντων αἰπαλλάστεαθαι, δι τοιόθεωπων. τέταν γαρ γυγνομένων, αἰνέγκη μὴ μόνον φιλάνθρωπον, αλλὰ καὶ ποδεῖδα μηδὲ πῶλον αὐθεώπεις. Καὶ ἀπτεδαι δὲ χειρὶ, ὡς ψηλαφωρεύοντος ὁ ἵππος μαλισκα ἕδεται. Ταῦτα δὲ εἰς τὰ τε λασιώτατα, καὶ εἰς αὐτὸς ἡκισχα διέλθειν το.

γατων

190. Tum magis atque magis blandis gaudere magistri
Laudibus, et plausae sonitum cervicis amare.
Atque haec jam primo depulsus ab ubere matris
Audiat; inque vicem det mollibus ora capistris,
Invalidus, etiamque tremens, etiam inscius aevi.
195. At, tribus exactis, ubi quarta accesserit aestas,
Carpere mox gyrum incipiat, gradibusque sonare
Compositis, sinuetque alterna volumina crurum;
Sitque laboranti similis tum curribus auras
Provocet; ac per aperta volans, ceu liber habenis,
200. Aequora, vix summâ vestigia ponat arenâ.
Qualis Hyperboreis Aquilo cùm densus ab oris
Incubuit, Scytiaeque hyemes atque arida differt
Nubila: tum segetes altae campique natantes
Lenibus horrescunt flabris summaeque sonorem

Dant

„ναται ὁ ἵππος, ην τι λυπη ἀυτὸν, ἐπικεράνω. Τὸ μὲν οὐδὲ χειρὶ, τὸ καταρέζειν ἔσιν, οἵτοι καταψῆν, καὶ ηρέμα ἀπτεθαι κολακευτικῶς· τὸ δὲ χαλεπιν, οἵτι τὸ ποκπύζειν. Οπερ ἔσι, τῶν χειλέων συμπτυσσομένων, συργμὸν τινα ἀποτελεῖν. Ποκπύσματα γὰρ παρὰ Ήσυχίῳ τὰι κολακέυματα, καὶ παρὰ Σύιδα αἱ κολακέαι, αἱ πρὸς τὰς ἀδαμάτιες ἵππους γύνομεναι διαφέρει δὲ τὸ ποκπύζειν τῷ κλώζειν. Τὸ μὲν γὰρ συμπιεζομένων γίνεται, ὡς τρηταὶ, τῶν χειλέων περὶ τὰς ὄδόντας, διὰ λεπτοτέρεις ηχήσεων. Τὸ δὲ, τῷ ὄυρανίσκει τῷ ἀνωτέρῳ μέρει τῆς γλώττης ἀρβασσομένῳ, διὰ ποιεῖ τηνος ψοφήματος. Καὶ ταῦτη γέ τοι καὶ ὁ ποκπύσμὸς διαφέρει τῷ κλωσμῷ, η κλωσμῷ ὃς οὐκ ὑπὸ τηνα ὅτοι καλεῖται λάκησις. Καὶ διαφέρεσσαν τοινα ποκπύσμῳ τε οὐκ κλωσμῇ τιὼν ηχησιν εἶδος οὐκ ὁ Σενοφῶν ἐν τοῖς ἵπποις, διαφέρεσσαν τάτων οὐκ περὶ τὰς ἵππους εἰσηγεῖται τιὼν χρῆσιν, ἀλλοτε ἀλλως. „Εἰδέναι δὲ χρὴ (Φοῖ) τὸν ἵππονομον καὶ τὸν κημὸν περιτιθέναι τῷ ἵππῳ, „καὶ σταν ἐπὶ Ψύξῃ, καὶ σταν ἐπὶ κυλίσσαν ἐξάγη· καὶ αὖ δέ, σποι ἀν ἀχαλίνωτον ἄγγι, κημοῦ δέ. ὁ γὰρ κημὸς αναπνεῖν μὲν εἰς καλύει, δάκνει δὲ, εἰς δέ· καὶ τὸ ἐπικελέυειν δέ, περικείμενος ὁ κημὸς μᾶλλον ἐξαρεῖ τῶν ἵππων., „Αλλὰ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῶν ἵππων, ἐπὶ δὲ τῶν πώλων τῶν ἔτι ανήβων, ο κημὸς καὶ τῷ χαλινῷ προμελέτημα οἴον ἔσι καὶ προγίμνασμα. „Ινα δέ ὁ Ἰπποκόμος καὶ τὸν χαλινὸν ὁρθῶς ἐμβάλῃ (περέργυα γὰρ δὴ καὶ ταῦτα ὁ Σενοφῶν οἰεται ἐκδιδάξαι, δικασθεῖσας ἐμμελῶς απεργάζεσθαι.) „πρᾶτον μὲν προσίτω κατὰ τὰ ἀριστὰ τῷ ἵππῳ ἐπειτα τὰς μὲν λιώσεις περιβαλῶν περὶ τιὼν κεφαλῶν. καταθέτω ἐπὶ τῷ ἀκρωμάτῳ, τιὼν δὲ κορυφᾷν τῷ δεξιῷ ἀρέτω τὸ δέ σόμιον τῷ ἀριστῷ προσφερέτω· καὶ μὲν δέχηται, δῆλον ὅτι περιτιθέναι δέ τὸν κεκρύφαλον· εἰν δέ μη ὑποχάσσοκη, ἔχοντα δέ πρὸς τοὺς ὄδόσι τὸν χαλινόν. τὸν μέγαν δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, εἴσω τῆς γνάθου τῷ ἵππῳ ποιῆσαι. (Ι γὰρ πολλοὶ τέττα „γυγνομένες χαλῶσι τὸ σόμιον λιώ δὲ μηδὲ ὅτω δέχηται, πιεσάτω τὸ χεῖλος περὶ τῷ καθόδοντι, καὶ πάνυ τηνες ὄλγοι καὶ δέχονται τέτο τάχοτες., „Ἐπι

Μᾶλλον δὴ καὶ μᾶλλον ἐφῆδεθαι προῖόντα,
Χειρὶ τε, χάλεσί τ', ἐν ποππυσμοῖς ἵπποκόμοιο.
Τοιοῦ ἐνεζίσεν αὖψα, ἐπὶώ ἐ γάλακτος ἀμέρσης.
Πρὸς δὲ τι, καὶ σόμα δῷσθ' ὑπέχειν κημοῖς ἀπαλοῖσι,

215.

K' ήν ὄλιγοδρανέοι περ, ὑποτρομέοι τ' ἔτ' ἀνῆλιξ.

Eὗτε τριῶν δὲ ἔτεων παριόντων, τέτρατον ἥκοι,

Dὴ τότε ἀρχέθω καμπὰς κυκληδὸν ἐλίσειν,

Bῆμασί τ' ἐντάκτοισι πόδας κροτέειν ποτιζάνων*

Eῦ δὲ ἐναλλάγδια σκέλεα κραυγῶς ἀνακολπῶν,

220.

Sὺς δῆθεν ποιέοντι ὁμοῖος. "Ἐπειτα δρόμοισι,

Aντα ἐριδμάνειν πρὸς ἀγήτας. Ἀμφὶ δὲ μακρὸν

Iπτάμενος πέδον, οἷος ἀτερ δυτῆρος ίδύειν,

Gοσσὶ δὲ ἐν ἀκροτάτοις ἀμαθον πτωῶς ἐπιχρώσειν.

Eὗτος δὲ περβορέων ἀνεμος, λάβρος ὅππότ' ὄράει.

225.

Pρῶτον ἐπαγγίσων Σκυθικὰς σκίδνησι θυέλλας,

Eκ δὲ ἀνύδρους νεφελας ἀπελαύνει ἀυτὰρ Ἐπειτα,

Pνοιαὶς πρητέρωις κινεῖ βαθὺ λήιον ἐλθῶν*

Tῆμος δὲ Φρικιῶσ δὲ τὸν τὸν ημένει ἀσαχύεσσιν.

Κ 2

Ως

* Επὶ τέτοιος δὲ, ὃ δὲ ἐκεῖνο παρανέσαι ὁ Συγγραφεὺς ἡγήσατο περιπτὼν τὸ χριῶμα, „δὲ μὲν δυοῖν χαλκινὶ κακτῆδαι. Τέτοιον δὲ ἐσω (Φησὶν) ὁ μὲν ἀλεῖς, τὸς τροχὸς ἐνμεγέθεις ἔχων ὁ δὲ ἄτερος, τὸς μὲν τροχὸς καὶ βα-
στεῖς, καὶ ταπεινὸς, τὸς δὲ ἐχίνης ὀξεῖς ἢν ὅπόταν μὲν τέτοιον λαβθῇ ἀ-
νχάλῳ τῷ τραχύτητι διὰ τέτοιο ἀφείγ· ὅταν δὲ τὸν λεῖον μεταλάβῃ, τῷ
ημένη λεότητι αὐτῷ ηδῆ, καὶ δὲ ὑπὸ τῷ τραχέος παιδευθῆ, ταῦτα καὶ δὲ
τῷ λείῳ ποιῆ. ιτ: Ὁπόσοι δὲ αὖ ὥσι χαλκοὶ, πάντες ὑγροὶ ἐξωσταν,, Ἐφ-
οῖς δὲ κακένοι σαφῶς ἀναπτύσσεται, ὅποις τις ἀξεῖς ἡ ἐν τοῖς χαλκοῖς ὑ-
γρότης τε καὶ σκληρότης νοητέστε εἶσι. Καὶ γὰρ, ὑγρὸν μὲν ἐσὶ (Φησὶν) δὲ
ταν οἱ ἀξονες ἐυρεῖας καὶ λείας ἔχωσι τὰς συμβολὰς, ὥσε δαδίως κάμη-
πτεδαι· καὶ πάντα δὲ στα περιτίθεται περὶ τὸς ἀξονας, ἢν ἐνέργομα τῷ,
πάντα μὴ σύμπυκνα, ὑγρότερα εἰσὶν ἢν δὲ χαλεπῶς ἔκαστα τῷ χαλκινῷ δια-
πτέχῃ, καὶ σκυθῆ, τῷτ' ἐσὶ σκληρὸν ἔνγαμον,,

Στίχ: 218 Δὴ τότε ἀρχέδω καμπὰς κυκληδὸν ἐλίσσεται.) "Ινα δὴ ἐτοίμως ἔχη;
καὶ ἐθάσ οὐ, καὶ γεγυμνασμένος πρὸς ἴππασίαν τὸν λεγομένων Πέδων διὰ
τὸ εἰον δεσμὸν τινα ἵσως γίνεδαι τοῖς ἴπποις ποσὶ τὸν κατ αὐτῶν ἐθισμὸν,
ἐνετῆδε, οὐ τῷδε, διὰ τὸν ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐμπειρεῖαν τε καὶ δέξιν δα-
δας τε καὶ ἐντερεχῶς Φέρεδαι. Περὶ γένη δὲ ταύτης ὁ Σενοφῶν· „Τὸς γε
τιμῶν ἐτερογνάθες (Φησὶ) μιλύες μὲν καὶ η Πέδην καλυμένη ἴππασίαν, πο-
λὺ δὲ μᾶλλον καὶ τὸ μεταβάλλεδαι τὸν ἴππασίαν. (Καὶ ἐξῆς προιών:)
ἴππασίαν δὲ ἐπανθέμεν, τὴν Πέδην καλουμένην ἐπ' ἀμφοτέρας γάρ τὰς
γνάθες σερφεδαι ἐθίζεις καὶ τὸ μεταβάλλεδαι δὲ τὸν ἴππασίαν
πάγαθὸν, οὐαὶ αἱμότεραι οὐ γνάθοι καθ' ἐκάτερον τῆς ἴππασίας
πλαγῶνται· ἐπανυγμεν δὲ καὶ τὸν ἐτερομήκη πέδων, μᾶλλον τῆς κυκλοτε-
τερᾶς ιτ: Ἐξ ἀν δὲ καὶ Ιβλιος Πολυδάκης (ἐν τῷ Ὀρομας. Βιβλ. Λ'. Τιμήμ.
204. 205.) „καμπὰς δὲ χρη ποιεῖδαι, καὶ σερφᾶς καὶ ὑποσερφᾶς. Ἐγ δὲ
ταῖς σερφᾶς δὲ ἐξελαύνειν τὸν ἴππον, αἷλας ἀναλαμβάνειν· διερε καὶ
ὑπολαμβάνειν καλεῖται, καὶ κατέχειν, καὶ ἡρεμίζειν, καὶ αὐτέχειν.

Στίχ: 219. Βῆμασί τ' ἐντάκτοις κέ:
220. . . . Σκέλεα κραυγῶς ἀνακολπῶν.) Τέτοιο γάρ ἐσὶν οἵμαι τέ κα-
τὰ Σενοφῶται „κυρτῶν τὸν ἴππον γοργύμανον τὸν κεφαλίων, καὶ τὰ σκέ-
λη ὑγρὰ μετεωρίζειν. Καὶ τὸ: κυδεῖς μὲν τῷ χέριατι, ὑγροῖν δὲ τοῦ σκε-
λοῦν γαυριώμενον Φέρεδαι. Ουτως ὁ τὸν Ἰκονινῶν Μανετὴλ (οἰς εἴρηται
περὶ τοῦ: 96.) ὁχῶν ἴππος, ἐς αἰγαῖον χρεμετίσας, καὶ συχνὰ πόψιας σ-
κέλαις

200. Dant *Sylvae*, longique urgent ad littora fluctus.

Ille volat, simul arva fugâ, simul aequora verrens.
Hic vel ad Elei metas et maxima campi
Sudabit spatia, et spumas aget ore cruentas;
Belgica vel molli melius feret esseda collo.

205. Tum demùm crassâ magnum farragine corpus
Crescere jam domitis finito: namque ante domandum
Ingentes tollent âmos, prensique negabunt
Verbera lenta pati, et duris parere lupatis.
Sed non ulla magis vires industria firmat,

Quàm

Three decorative black floral or star-like symbols arranged horizontally.

πηραις ὄπλαις τὸ δάκτεδον, ἐνιώσα τέ προποδίσας, καὶ περιδυνθεῖς αὐγέειν
„Χα, υπερέβη ὄψηποτε τὸν γόδον,,.

Στίχ: 222. Ἀντα ἐριδμασίνεν πρὸς αἵγτας.) Ἐν παραπλησίαις ταῖς εἰκόσῃ ἀνθρώποις οἱ Ποιηταὶ τὴν ἐν δρόμοις τῶν ἵππων ὀκύτητα παρισάν, ττέσσεν ἑταῖροιν ὁρνίθων, καὶ δικαῖοις αὐτέμων καὶ τοῖς τοιέτοις παρεπαίζοντες.

Στίχ: 224. "Αμαθον ἐπιχρώζεν.)" Ουτω καὶ παρ 'Ομήρῳ ἐπὶ τῆς λεπτῆς κόνεως μόλις τοι τὰ τῶν τροχῶν ἔχει τὴ Τιμεσία αρματος διεγράφετο.
Ιλιάδ. Ψ. **Στίχ:** 504.

„Οὐδὲτε ποτὲ
„Γίνεται ἐπιστρέψων αἵματά τοις οὐ κατίπιθεν
„Ἐν λεπτῷ κονιῷ τῷ δὲ πιθεύοντε πετέθλια.
Καὶ παρὰ Ὁππιανῶν Κινηταῖς. Στίχ. 23.
„Ἴππος εἰπεῖς αὐθερίκων ἔθεται καθφοίσι πόδεσσι.
„Ἀλλας υπὲρ ποντού, καὶ εἰς σεφάντες ἐδίγνεν.

Στίχ: 534. Ἐδέω θευσθήται κτ:) Ὁὐραγύλιος ἐνταῦθα τὸν ἴδεωτα τῶν Ἱππων ἀπερίττως ἔσον ἡμῖν ὑπεστήμενον fudabid. Ὁμηρος δὲ Ἰλιάδ. Ψ. **Στίχ:** 506. μενονικῇ καὶ ὁφθαλμοῖς τὰς φυῖς θεαθῆται παρεῖχε τὴς ἴδεωτας εἰς γυναῖκας οὐδέποτε.

Πολὺς δὲ ἀνεπόκειν ιδεώς
„Ιππων, ἔκτε λόφων, καὶ απὸ σέρνου Χαμάζε.

Στίχ: Ἀυτός τοις πάντας καὶ φέρεται.) Οὐ μέν ὁ Ομηρος ἐπὶ τῶν Ἀγαμέμνονος ἵππων, καίκα τετραμένου υπεξῆγον τῆς μάχης, αὐτῷ τε πλέα καὶ πέντε εὗρε τὸ σέρα, καὶ τῷ υπεγεινομένῳ ἐπὶ κονιτάλῳ προστεθόδισενόμενος.
Ιλαϊδ.-Λ. Στίχ: 282.

„Αρχεον δὲ τηλεσ, φαίνετο δὲ νέπος κορινθίου

Ουριγύλιος δὲ ἐνταῦθα τῶν ἐν "Ηλίῳ Αμαλκητηρίων" ἔπειτα καὶ σόμα, τὰν ἀφρεδὴ λευκότερα καὶ τῷ λύθρῳ επανεπόρφυρε.

Sputnas ager ore chienas.

Στις ἡμέρα τοῦ Πατρὸς: Οὐδεὶς οἱ λαοί οὐδενί πάντα μάρτυρες εἶναι. Εἰκόνα οὐκ τὸ Φωτικοῦ περισσεύτη χρεόμενος γένος τοῖς αἰδοῖς τὰ πόγγα, οὐ δύναται ἡμῖν ὁ Παππᾶς τὸ ἀφθονεῖτον τοῦ ἀποστόλου καθήματεν, ἀλλαρεῖς ὁ διὰ τὸ μη εἴδος κατεύθυνοι, οὐδὲ διηγῆς περισσεύλαντὸν τῶν πάντων φαγεῖσθος, τὰς παρεῖται τῷ χαριτῷ ποπροπέντε χαρούντας, καὶ τῷ αὐθικοῖς σωστικοῖς πτυχαῖς ἐνεπομένοις θεαματικοῖς έπιτυχε. (Πλεξεὶ Πλαταίσχῳ ἐν τῷ σερι Τύχῃ.)

Στρ: 235. (Βέλγικαι οὐρανοί εἰλέγει.) Ἡν μάλιστα ταχέως Βέλγιος οὐρανός την, οἷς πολλούς ἐν πολέμοις διχρώντο, αὐτορεῖς Εἴσσεις ἐπελαύνεις Ουίζ-γίλιος, θυδετέρως ή τοις Εἴσσεισ, γέρες Θηλυτό, πεπό τοις Εἴδεις τῆς έρεσ, ποσις, καὶ τοῖς Εἴσ προθέσεως, οἷον Εαρεῖς αἰγάλευν· οὗτοι ἐν αὐτοῖς ἐδάμενοι υπῆρ-χον, οἵτοι πεπάθεται βρύσεις, ὁ τοις πικροχάν, καὶ δλαγών, καὶ ὁ μαργόμενος οὐς Εἴσ-

Ποι δὲ προσβάλλεται κακήσα απετος ὑλη·
Θρυτός επασσύτερον δὲ ἀκτᾶσιν κῦμα θαλάσσης.
Λαγμα ὁ δὲ ἄρ σάρει πεποτηώς, γῆς τε, ἀλὸς τε.
Ηλιδος ὡς καὶ ὅδ, η ἐπὶ νύσσας αμπέδον ἔνρυ
Ιδρῶ θευστάλ, σόμα αίματόν καταφρίζων·
Η δειρή ἀπαλῇ περι Βελγικὰ ἀρματα ελέει.
Ιππες, ἀλλ ἥμος δάμεν, ἀδδιν τῆμος ἐφείδω,
Ηδισα καὶ λευκὸν ἐρεπτομένης καὶ ὀλύρας,
Φορεῖς δαψιλέεσσιν ἄλις μέγα σῶμα πιαίνειν.
Ιποὺ δὲ δαμήμεναι, ὡς ἀγέρωχος ὑψαυχενέεσσιν
Ουδὲ τὸ ἀγρευόμενοι φὰ πέδαις πειθῶιοι εἰσιν,
Ουτὸς ἄρα τρηχυτέραισι γε μάσισιν, καὶ χαλινοῖσιν.

225.

230:

240.

Ουτις

Εσσεδαῖος, (Ἐσσεδηλάτας,) ὀνόμαζον καὶ ὦν μνέαν ποιῶνται ἀλλοι τε δὴ,
καὶ Ἰγλιος Καίσαρ ἐν τοῖς περὶ Ἰταὶς Γαλατίᾳ πολέμῳ Τυμονίμασιν. Όυ-
δὲν δὲ παρεβλάψεις πάντως ίω ἀπεδάκαμεν ἐτυμολογίαιν, εἰ τὸ σσ διστέ-
ται: Ἐσσετα. Εἴτη γάρ ἄν. Θάτερον μὲν τῆς προθέσεως, Θάτερον δὲ τῆς
δασύτητος τῷ Φωνήντος. Τὸ γάρ, ἔξομα, αφ' ἐτὸ ἔδος, καὶ τὸ ἔδεθλον,
καὶ ἡ ἔδρα κτ: δασιώντας ὅτι δὲ τα δασέα τῶν παρ. Ελησι Φωνηέντων,
δια τὸ σ δασυφωνεῖν οι Λατῖνοι εἰώθεσαν, φέδεν ἀδηλον, τῆς τῶν Λατίνων
ἐπαίνοντι Φωνῆς. Σεχ γάρ τὸ ἔξ Φασι· καὶ λεπτὸν τὸ ἔπτα· καὶ λεπτὸν τὸ ἔρπω·
καὶ semis τὸ ἥμισυ. ιτ: Αλλοι τε, καὶ εἰ Ἐσεδον δι ἐνὸς σ προενέγκοι τις ἀλ-
λιώιζων, ἀλλὰ τὸ ἐν μέσω λέξεως ἐφεπόμενον Φωνηέντι σ, ὅτι διωτένειν ἐν-
οτε Φιλέσι Λατῖνοι, φέδεν τέτο τηνόπται. Τὸ γάρ causa, causa, φασι· καὶ
cassis, καὶ divisiones, καὶ τὰ ὄμοια.

Στίχ: 237. Ηδισα καὶ λευκὸν κτ:) Φορεῖς δαψιλεεραις τὸς ιππες ἐκπιαινεδαι
δειν μετὰ τὸ δαμιώμα, Ουιργίλιος εισηγθμενος Crassa farragine, Φησι. Τέτο
δὲ ἦν εἰπεῖν ἐπὶ λέξεως, τοῖς ἐκ πολυμηγέων Δημητρέων καρπῶν, οἷον πυ-
ρᾶ, ζεῖς, κριθής, ὀλύρων, κτ: παχυτέροις τέ καὶ ἀδρομερεσέροις ἀλφίτοις,
τοῖς τιὼν διὰ μύλης ἀκριβετέραν κατεργασίαιν διαπεφευγόσιν ἀτινα δὴ, ἀλ-
φίται, καὶ κριμνα ὄνομάζεδαι μπέθεντο, Γαλιώδες ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀπλῶν
Φαρμάκων, Βιβλ: Ζ'. Καὶ ἐν τοῖς εἰς τὰ Ιπποκρ. Προγνωσ. Τυμονίμασιν
οι αὐτοίς καὶ Διοσκορίδης Βιβλ: Β'. Κεφ. ΙΒ'. Καίτογε Σειδας ὑπεληφε τὸ
κείμενον ἀυτόχρημα τιὼν κριθῶν ὑπάρχειν, τὴν καὶ, κατὰ ἀποκοπῶ Ὁμηρος
εἰχ ἀπαξ ἐκάλεσεν. Ο δὲ Ήσύχιος,,Κειμνὸς (εἶχε) ή Κριθή. Καὶ Κειμ-
,,γές δὲ λευκὰς τινὰς βοτάνας. Καὶ Κρή, Φησιν ὁ ἀυτὸς, κριθὴ ἔδος ὀσσεία,
,,ἢ ἀλφίται, ή γένος τι.,, (ἔνθα τὸ κριθῆς ἔξυπακτέον.) Σεσημείωται δὲ καὶ
Φωτίς, ταῦτα, ἐν Λεξικῷ Χειρογράφῳ. „Κρῆ, ὁ μὲν Αριστερχος, τὸ ἀυτο-
,,τιὼν κριθῶν σημαίνει εἰς ἔθνα δὲ εἰκ ἀποκοπῶ (σάναγν. ὃν κατὰ ἀποκο-
,,πτῶ) ὡς ἐνόμισαν ἀλλα μεταχηματιδαι (σάναγ. μετεχηματιδαι) τὸ Θη-
,,λυκὸν εἰς ψεύτερον τὸ Κρῆ. Ο δὲ Απίων, γένος τι, εἰ πάντως Κριθή,, Ο-
πῶς οὐδὲ καὶ ἔχει τὰ περὶ τῶν Γραμματικῶν τέτων ἀκριβολογημάτων, αὐ-
τοὶ τιὼν Ουιργίλιακω ταῦτα Crassam farraginem, εἰκ ἀπιδάνως ἀποδεδω-
κέναι δοκεμέν διὰ τὸ Κρῆ, ὡς οἶον τε ἔγγισα τῆς Ομήρες σωτίθες ἐπὶ Τῶν
τοιετῶν, ἐκφράσεως γενέδαι Φροντίσαντες. Ιλιάδ. Θ. Στίχ: 560.

„Ιπποι δὲ καὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρεις.

Καὶ Οδυσ. Δ. Στίχ: 41.

„Παρ δὲ ἔβαλον ζεῖς, αὐτὰ δὲ καὶ λευκὸν ἔμιξαν.

“Οκα καὶ πεδίον εἰς ιπποτροφίαν παρίσαται εὐφυες τε καὶ ἐπιτήδαιον” Διτ:

Στίχ: 602.

„ . . . Ωι ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον”

„Πυραὶ τε, ζεῖς τε, ιδὲ ἐυρυφυες καὶ λευκόν.”

Βιβλον Γ'.

L

Στίχ:

210. Quām Venerem & caeci stimulos avertere amoris,
Sive boum, sive est. cui gratior usus equorum.
Atque ideo tauros procul atque in sola relegant
Pascua, post montem oppositum et trans flumina lata;
Aut intus clausos satura ad praesepia servant;
215. Carpit enim vires paulatim, uritque videndo
Faemina; nec nemorum patitur meminisse, nec herbae.
Dulcibus illa quidem illecebris, & saepe superbos
Cornibus inter se subigit decernere amantes.
Pascitur in magnâ sylvâ formosa juvenca:

III

Στίχ: 241. "Ουτ' ἄρα τρηχυτέρως ταῖς μάσισιν, οὐ χαλινοῖσιν.) Ο γοῦς ὅδε τῷ
Οὐιργιλίῳ ἐσὶ, τὸ διστοθέτο τῶν ἔτι ἀδαμάσιν ἵππων ἐμφύναθαι· οἵ ὅτε
ἀγρευόμενοι τὸ πρῶτον πεδίντα, οὔτε μάσιξι πληττόμενοι τιλικαῦται, οὐ
τε χαλινοῖς ἀγγύομενοι φαδίως γινονται ἐπιπεθέταις. Άλλ' ἀπάντα τις ἀπο-
ρία περὶ αὐτὸς τῷ Ποιητῷ τὸ ἔπος, ὅπερ ἄλλοις μὲν ἄλλως ἀναγνώσκειν
πρόκειται. Κοινῇ μὲν γὰρ οὕτω:

..... prensique negabunt

Verbera lenta pati, & duris parere lupatis.

"Οπερ ἡδὲ ἐκφράσαθαι, δτι ἦκισα πείθονται:

„Ουτ' ἄρα τρηχυτέρως ταῖς μάσισιν, οὐ χαλινοῖσιν.

Τινὲς μέντοι οὕτως ἀναγνώσκοντες εἰσὶ:

Verbera dura pati, et duris parere lupatis.

"Οπερ ἐσὶν:

„Ουτ' ἄρα τρηχυτέρως ταῖς μάσισιν, οὐ χαλινοῖσιν.
Δῆλη δὲ η μεταξὺ τῶν πραστέρων, η κεφοτέρων μασίγων, καὶ τῶν τραχυ-
τέρων, η βαρύτερων, ἀντίθεσις. Ο μὲν οῶ Μινέλιος το κοινότερον ἀγθε-
λόμενος ἀνεγίνωσκε: Verbera lenta: διὸ καὶ ἡρμίωεν, Σημεώτες (5) Flagella
mollia. (μασίγωας ἀπαλὰς καὶ πρασίας.) Εἴη δὲ οὕτω τὸ τῆς πραστήτος
ἐπίθετον ἐπὶ τῶν μασίγων, τῆς τῷ μῆπω δεδαμημένης ἵππων ἀγριότητος,
κατὰ τινα ἐμφασιν, μάλιστα ἐνδεικτικόν. Τοῦ οὗτοι δηλαδὴ ἀγριός πεφυκό-
τος, καὶ ἀτιθάστ, ὡς μηδὲ πραστέρερον τε καὶ ἀπαλώτερον πλησσόμενον ἀν-
τὸν ἀνέχεθαι τῶν πληγῶν πολλέ γε καὶ δε τραχύτερον μασίζομενον. Ε-
νίσαται δὲ οῶ ὅμως, εἰς τὸ μὴ τῇ τοιᾶδε ἀναγγέσαι ἐπαγγαπᾶν· πρῶτον,
τὸ μηδὲν άν οἷς οὕτω τελεοφοεῖσεν, εἶτις πληγῶις ἀπιωτέρως καὶ πρα-
τέρως τῆς ἀδαμάσις ἔτι καὶ ἀγριότερον τῶν ἵππων, δαμάζειν ἐπιχειροῖν, καὶ
τιθασένειν. Ἐπειτα δὲ, καὶ τὸ ἐπόμενον duris .. lupatis, ἀντιπίπτεν δο-
κεῖ τῇ τῶν μασίγων κεφότητι. Ἀμέλειτοι, οὐχὶ διὰ τὸ προσεθέν αὐτὸ,
duris, φέντε γὰρ χαλινὸς ἵππων χεῖμα δυσφόροτον, καὶ μάλιστα κατ' αρχὰς
ἐντιθέμενος. αλλὰ διὰ τὸ lupatis. Εἴηται γὰρ Fraena lupata, τῶν χαλινῶν
οἵα βαρύτερα καὶ σκληρότερα τῇ κατασκευῇ, καὶ ἀπερ τῶν ὑγρῶν τε καὶ
λείων οἶ Σενοφῶν (ἀνωτ: Στίχ: 215.) ἀντιδιέσελε. Τοῦ δὲ ἐπωνύμης lupata
τὸ ἔτυμον παρὰ Λαετίνοις κατὰ Σερβίου, a Lupinis dentibus, qui inaequa-
les sunt, unde et eorum morbus vehementer obest. (ἀπὸ τῶν λυκείων οδό-
τῶν ὧν καὶ τὸ δηγύμα, διὰ τὸ ἄνισον, μέγας σίνεται.) Εὔδηλον οῶ τὸ Οὐιρ-
γιλίου προσεπιβαρώμα, καὶ προσεπισκληρώμα ἐνταῦθα τοῖς δαμαζόμενοις
ἵπποις τὸν χαλινὸν τὸ τοίνυν οὐχὶ καὶ τὰς μασίγωας, verbera μᾶλλον dura,
η lenta, τύτοις ἐναπατήσαντα; Ήμῖν δὲ σωηγορεῖ καὶ Ιωάννης Ματθίας
Γεονέρος, ἐν τῷ Νέῳ αὐτῷ τῆς Λαετνικῆς Γλώσσης Θησαυρῷ ἐν γὰρ τῷ
λέξει Lupatum, αὐτὸ δὴ τῷτο τὸ Οὐιργιλίῳ ἔπος ἐκ τῷ Ι. τῶν Γεωργι-

κῶν προσβαλόμενος οὕτως ἀνέγνω:

Verbera dura pati, et duris parere lupatis

AA'

Οὐτις φραδμοσῶη τὰς σώσει δὲ ἔμπεδον ίνα,
Οὐτε βοῶν, γάρ, εἴτε χρειαδέσεροι, ίππων·
Τῶν Κύπρων ὡς ἕργεν, τυφλῶν καὶ κέντρα ἐρώτων.
Τὴνεκα δὴ ταύρους, βραβώσια ἔξαγινθσιν,

Οἶς καίσε νέμεσθ' ὄρεος, ποταμοῖο τε λάβρος.

Ἡδὲ τὸ ἐνεργυνῦσιν πληθύσησ' ἔνδοντι φάτνης,

Τοῖσιν ἐπεὶ μινύθει βραχέως ἀκμὴ τε, μένος τε·

Καεδδε φλέγει κραδίην, θήλεια μόν' ὄψιν ίσσα.

Οὐδὲ ἔτι οἱ νέμεος μνησαίατο, γάρ αρα ποίης.

Χ' οὐ μὲν δὴ θέλκτροις γλυκεροῖσιν τοῖς ἐκένασθο,

Δηθάκι δηριάσαν παραναγει ἄστο ἐρώντας,

Ταύρους ἀλλήλων γε τιτυσκομένυς κεράεσσι.

Καὶ δὰ καλῇ πόρταξ, μεγάλῃ ἔνι φέρβεται σῆλη.

245.

250.

L 2

Οἱ δὲ

Αλλ' ὅπως ἂν καὶ ἔχοι τὸ περὶ τέττα, Ἀμερόγις ὁ Ἰταλὸς, Ἰησυΐτειος τῷ μηχανήματι τῆς δυχερέας ἀπηλαυταῖ, μήτε σκληρεῖς, μήτε ύγρεῖς προστιπάν εἰνταῦθα τὰς χαλινάς, οὐδὲ τὰς μάστιγας αὐτὰς, αξιώσας, αλλ' ἀπὸ τῶν ἀπλῶν ἀποδεδωκὼς:

..... e ancor che presi al laccio

Ricuseran di tollerare i colpi

Della bacchetta, ed ubbidire al freno.

Ἐμοὶ γενὴ διὰ τὸ Iuratis ἔδοξεν ὅντων καὶ τὰς μάστιχας ἐπιτραχῶν, γάρ
ἵππους οὐδὲ τὰς αἰλουράς πώλες τὸ ἄγριον καὶ δυσένδοτον καὶ εἰπεῖν:

„Οὐτοῦ ἀρά τερηχτέραις τὰς μάστιγιν, γάρ χαλινοῖσιν.

Ως εἴτις γάρ κοινῇ ἀναγνώσκεται τὸ Οὐργούλιακὸν τεττάς ἐπος ἐκτιθέναι
προέλοιτο, ἐρεῖ:

„Μάστις πρηγύτεραις, γάρ αἱ σκληροῖς χαλινοῖσιν.

Στίχ: 244. . . Τυφλῶν καὶ κέντρων ἐρώτων) Τυφλῶν· οὗτοι ὡς κρυφίων τε καὶ
λαθανόντων οὐδὲ τὰς πάχυντας ἐκτυφλεύντων καθότι ὡς τυφλοί, μετεδ
αλεγινίας πράγτοντες καθορῶνται οἱ τῷ πάθει κάτοχοι. Διὸ καὶ ὁ φθαλ
μάν οὗτη πεπαῦθαι ἔλεγεν, οὐ διὰ τὸ προσεβηκός τῆς ἡλικίας μηκέτι τῷ
κάλπες ήττωμενος. Οὐτων καὶ Πλάτωνος (ἐν τῷ περὶ Τύχης) „Ιω (τύ
χης Φησί) τυφλώλαοδορθμεν, ὡς τυφλοὶ περιπίπτοντες αὐτῷ. Παρο
νομαζομένης δηλονότι τῆς αἰτίας, τῷ ὄνόματι τῷ ἐξ αὐτῆς.

Στίχ: 252. Δηθάκι δηριάσαν κτ:) Τιλί περὶ τὰς βρεσὶν ἐκ δηλοτυπίας τῶν ταύρων
διαμάχηις, ἐντόθεν ἀρχεται διεξιέναι· οὐν ισως ἐπὶ ἀχαρι, καὶ ἐξ Οππιανῆς
παραπλησίως καθυπογραφεῖσσαν (Κιαπηγετ. Βιβλ: Β'. Στίχ: 43. κξ.) οὖδε
παραπέδωμαι.

„Αλλ' αὔγε δὴ ταύρων δηλήμονα πάσχειν γενέθλιων

„Πρῶτον αἰειδώμεν, καὶ μυρίον ἔξοχα γένος.

„Οίον μπέρ δαλάμοιο πανάγγειος δηρίσαντο.

„Πρῶτα μὲν αὐτίπρωρον ἐσ αἰλήλυς ὁρόωντες,

„Αγριας θυμούνοντι χόλῳ μέγα παφάσσοι,

„Καὶ πυρόν πνέεσσι, καὶ αμώνται ποσὶ γαῖαν,

„Οἷς κονιόμενοι προκαλίζονται δὲ ἐκάτερθεν

„Οξέα κεκλήγοντες ἐναλίησον αὔταις.

„Αυταῖς ἐπεὶ σάλπιγξαν ἐφ' υσμίνιων ἀλεγενιών,

„Λαχετον αἵστεριν, ἐσσις δὲ φαρει κεράεσσι,

„Πάντα δέμας αἰλήλουν αἱμοβαδίς ετάζεσσι.

„Οἷς δὲ ἐνὶ πτολέμῳ βύθιω, ὅτε γεύμαχος Δεης,

Δῆμη

220. Illi alternantes multâ vi praelia miscent
Vulneribus crebris; lavit ater corpora sanguis;
Versaque in obnixos urgenter cornua vasto
Cum gemitu, reboant sylvaeque et magnus Olympus.
Nec mos bellantes unâ stabulare; sed alter
225. Victus abit, longèque ignotis exsulat oris:
Multâ gemens ignominiam, plagasque superbi
Viatoris, tum quos amisit inultus amores;
Et stabula adspectans regnis excessit avitis.
Ergo omni curâ vires exercet, et inter
230. Dura jacet pernox instrato saxa cubili,
Frondibus hirsutis et carice pastus acuta:
En tentat sese, atqûe irasci in cornua disicit
Arboris obnixus trunco, ventosque lacepsit
Ictibus, & sparsâ ad pugnam proludit arenâ.
235. Post, ubi collectum robur viresque receptae,
Signa movet, praecepsque oblitum fertur in hostem.
Fluctus ut in medio coepit cùm albescere ponto,
Longius, ex altoque sinum trahit, utque volutus
Ad terras, immane sonat per saxa, nec ipso
240. Monte minor procumbit: at ima exaestuat undâ
Vorticibus, nigramque altè subiectat arenam.

Omne

„Δῆμιν αἰέργυται, δοιαὶ πανυπείροχα νῆες
„Στράπτεσσα Θεμινοῖσιν ἐναντίον ὄπλιγση,
„Αὐτιβίου πρώην μετωπαδὸν ἐγχείμπτονται,
„Σπερχόμενα πνοιῇ τῷ λάβρῳ, παλάμηφι τε ἀνδρῶν,
„Νηῶν τὸ σύγνυμένων σένεται δὲ ὅλος οἰδματι Νηρέυς.
„Τοῖος καὶ ταῦροισιν εἰς αἰδέρεα δέπος ἵκανε,
„Θεινόντων ἀμοτού, καὶ Θεινομήνων κεράσεσιν.
„Εἰς δὲ δὴ τις ἔλησι Φίλιω ἐτεραλκέα νίκιω.
„Αυτὰρ δὲ τις Φέρεις δέλον γυγὸν αἰδόμενος δὲ,
„Καὶ βαρέα σενάχων ἐπὶ δάσκιον ἥλυθεν ὑλιω.
„Οἶδος δὲ ἐν σκοπέλοισι περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
„Φέρετ' ὁρεικύλοισιν ἀποσαδὸν δὲν. ξυλόχοισιν,
„Οἴα τις αεθλεύων Βριαρὸν δὲ στε κάρτος ἴσηται,
„Καὶ θένος ἀμφήρισον, ἀνέκραγεν ἀντικ' ὁρεοφύν.
„Αυτὰρ δὲ ἀντήνυσεν, ἐπεσμαρξάγησε τε δευμάν.
„Ἄλλ' ὅτε Θερσήσει κρατειστέρησον ἀνταῖς,
„Δη ἔτε τότ' ἐξ ὄρέων ἐπὶ δήλον ἀντὸς ἵκανε.
„Ρέα δὲ ἔλεν· Φορβᾶς γαρ ἐὸν δέμας ἐξήσκησε
„Τηλέως ἐνὶ δρυμοῖσι φενοβλαβέος Κυθερεῖς.

Οὐδεὶς οιδεὶς εὐχὴ τὰδε κατὰ μίμησον Ὀνιργιλίων Ὁπικανὸν ἀσαῦμολογήσει, τὰ ἐκείνω πρὸ ἐφθαλμῶν ἔχοντα. Πάρεπλήσι ἄττα δὲ καὶ Ἀριστέλης (περὶ Ζώων Ισορ. Βιβλ: 5. Κεφ: ΗΗ.) καθισορεῖ. „Ωσαύτως (Φάσκων). καὶ οἱ Ταῦροι καὶ οἱ Κριοὶ, καὶ οἱ Τραύγοι Πρότερον γαρ ὄντες σωμόμοι, περὶ τὰς καυρὰς τῆς ὄχεας μάχονται, „Ἀλλὰ γαρ, ο τῷ Ποιητὰ ἀμφω Φατὸν, δτι ἀναμαχεσόμενος τὼν νίκιων δὲ πρότερον ηττηθεὶς ταῦρος απὸ τῶν ἐρήμων ἐπάνειστη, ἐπὸν ἀναρρωθεῖται ἀπὸ τῆς τῶν πληγῶν ανασφῆλας κακώσεως, καὶ οἱ ἀντῷ ἔκτε τῆς τροφῆς καὶ τῆς μελέτης πλείσια τὰς φώμινα συλλέξατο, τῷτο ἐμπηγε ψευταπερέον πλάττεται. Τὸ

Οἱ δὲ, ἀμοιβαδίς Ιφὶ αἰσσοντες μαχέεθαι,
Κραυπνὰ μὲν ὑτάξσοι· ρέει δὲ μελάντερον αἷμα,
Αἰνῶς σφὸν πέρι πᾶν δέμας· ἄντα δὲ ἔρειδομένοισιν,
Ωδᾶτ’ ἐμμενέως κέραα, σοναχῇ γε βαρεῖη.
Τλαχ δὲ ἔξηχεῦσι μέγ’, ἀντὰρ μακρὸς ὅλυμπος.
Αυτὶς δὲ αὐτοῖς δὲ φίλον ἀμμιγα δηριάσαντας
Εἰς ἐπαυλίζεθαι· ὃ δὲ ησσηθεὶς ἀπιών γε,
Οἶος ποι πόρδω, χώρας ἐπ’ ἀγνῶτας ἀλάται·
Τβριν τ’ αἰδόμενος, βαρὺ τε σενάχων ἐπὶ πληγαῖς
Αἴσερ ἀνέτλη, ᾧν τε ἄτιτος κάππερος ἐρώτων·
Αὖλιν ἐνὶ δέρον, πατρῷ ἀνάκτορα λαῖπεν.
Καὶ δὲ μενοινώων, δώμιλα ἀσκεῖν τ’ ἐπιεάλλων,
Λάεσ’ ἐπ’ ὄκριόεσσιν ὅλας μὲν νύκτας ιαύει,
Φυλάδα τρηχεῖαν δε, καὶ ὅξινα σάρτον ἀπέθει.
Πειρητίων δὲ αὐτὸν δέ, καὶ ὅξινα σάρτον ἀπέθει,
Καδδένδρος κορμοῖο δὲ αντιμέταπος αἰσσει,
Σκιαμαχῶν τ’ ἐς δῆριν, αἵτας ἐκπροκαλεῖται,
Ψάμμον αἵταρ κεδανύς, χεδιάσει τὰ πρὸ ἀγῶνος,
Αυτὰρ ἐπεὶ δὲ μένος σωάγειρεν, ὅσια τ’ ἔχεν ἀλκὴ
Ἐμμεμαὼς σάλπιγξεν ἐφ’ ὕσμιντα ἀλεγεινῶ.
Αχετος αντιπάλῳ δὲ ἐπόρθσεν, μηδὲ δοκεῦντος.
Ως δέτ’ ἐν αὐγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης,
Ορυντ’ ἐπασσύτερον, πόρδωθε Φαληριάον γε.
Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἐπειτα,
Χέρσων ἥγηνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δὲ τ’ ἄκρας
Κυρτὸν ἐὸν κορυφήται, αποπτύει δὲ ἀλὸς ἄχνια.

255.

260.

265.

270.

275.

280.

Πάντα

δὲ τῷ ὄντι συμβαῖνον ἐκεῖνο ἐῖν, ὅπερ ὁ Φιλόσοφος Φησίν. (Ἄυτ: Κεφ: ΚΑ'.); „Οτι ὁχένεις μὲν ὁ γικῶν τῶν ταύρων ὅταν δὲ ἔξαδυνατήσῃ διὰ τῶν
„λαγγεύειν, ἐπιτιθεται ὁ ήττωμενος, καὶ κρατεῖ πολλάκις.“
Στίχ: 276. „Ως δέτ’ ἐν αὐγιαλῷ κτ:;) Τιλ ὑπὸ τεικυμίας τῇ θαλάσσης συμβαίνε-
σσαι ταραχῶν, τῶν κυμάτων ὑπανακυρτεμένων τε καὶ κορυφημένων, καὶ
σωὶ πήχοι μεγάλῃ καὶ ἔξαισιο πατάγω ταῖς πελαγίοις πέτραις πεσοσηγ-
γυμένων, ἦνπερ ὡς εἰκόνα παρέστησεν Ομηρος (Ιλιαδ. Δ. Στίχ: 423.) ἐφ’
ω τιλ τῷ Ἐδωλικῷ σρατῷ κατὰ τῶν Τρώων γενομένιων ἐφοδον, οἷς γε
ὅψιν ἄμα καὶ ἀκοινὶ αγαγεῖν μονονεχὶ πρὸς λέξιν ἐνταῦθα μεταλαβῶν
Ουιργίλιος, ἀσε δυοῖν ταύρων κατ’ ἀλλήλων ὑποτυπώσαθαι
τὸν αντικερεατισμὸν· ἀρ’ ἐκ ἀν ἔχοις τις εἰπεῖν, διτι πρὸς τὸ ἄγαν ἐκπαρε-
νίκεται; Ο μὲν οω Μακρέβιος (Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΙΓ').) τῷ πρωτοτύπῳ
παραβάλλων τὸ ἔκτυπον, καὶ κατόπιν Ομήρος κρίνων ἐνταῦθα τινος Ουιργί-
λιον ἀπολείπεθαι, πρὸς τιλ τῆς εἰκόνος ἐπεξεργασίαν μόνον ἔσικεν ἔχη-
κέναι τὸν οὐν ήττον δὲ ἐπιτίσσαθαι πρὸς αὐτιλι τίλιων εικονιζομένων πεσαγ-
μάτων υπόθεσιν. Ἀλλὰ περὶ τέτοιο κρινέτω ἔκαστος δικαστος καὶ βέλοιτο. Αυ-
τοὶ δὲ ἐπὶ τῆς ἐρμιωτέας αὐτολεξεῖ τίλι Ομηρικὰ ἐπη ἀντιγραψάμεθα, πλιν
τῷ κατὰ τὸ β. τῶν ἐπῶν τίμιτιχίσ: πόρδωθε Φαληριάον γε ὅπερ ἀντὶ^τ
τῷ παρ Ομήρῳ: Ζεφύρες υποκινήσαντος: αντικατεισάμεν. Οτι Ουιργί-
λιος, Ζεφύρες μὲν, η ὄλως αὐτέμιν, τιλ εἰς κίνησιν ὁρμῶν ἐπὶ τῷ ταραχῷ
ἐνδιδόντος, ἐν τέτοιος ηκινει μέμνηται. ἔθετο δὲ τὸ: in medio coepit...
albescere ronto. Ο δὲ διὰ τῷ: Φαληριάν, ἐρμιωεῦσα δεῖν ἔγνωμεν, ἐξ αὐ-
τῷ καὶ τῷτο λαβόντες Ομήρος, Ιλιαδ. Ν. Στίχ: 798.

Βιβλίον Γ'.

M

,,Κύματα

- Omne adeò genus in terris hominumque, ferarumque
Et genus aequoreum, pecudes, pictaeque volucres
In furias ignemque ruunt; amor omnibus idem.
245. Tempore non alio catulorum oblita leaena,
Saevior erravit campis: nec funera vulgo
Tam multa informes ursi stragemque dedere
Per sylvas; tum saevus aper, tum pessima tigris.
Heu! malè tum Lyiae Solis erratur in agris.
250. Non ne vides, ut tota tremor pertentet equorum
Corpora, si tantum notas odor attulit auras?
Ac neque eos jam frena virum, neque verbera faeva,
Non scopuli, rupesque cavae, atque objecta retardant
Flumina correptos undâ torquentia montes.
255. Ipse ruit, dentesque Sabellicus exacuit sus,
Et pede prosubigit terram, fricat arbore costas;
Atque hinc atque illinc humeros ad vulnera durat.
Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem
Durus amor? Nempe abruptis turbata procellis

Nocte

,,Κύματα παφλάγοντα

,,Κυρτὰ, Φαληριώντα

,,Ο καὶ οἱ λατινιὶ διερμιώσαντες δύτως ἀπέδωκαν.

Fluctus acutantes

Tumidi spuma albescentes

Σημέωσαν ὅτι Ὁππιανὸς, καὶ τοι τὸ ἄλλα ἐπὶ τῆς εἰκόνος μονονεψχὶ πάντα ἐκμημημένος καθάπερ εἴρηται (Στίχ: 252.) αὐτὶ μέντοι τῆς παρ' Ὁμήρῳ τρικυμίᾳς, ἡ προσεχεῖσσατο Οὐιργίλιος, τὴν ἐν ναυμαχίαις δυεῖν νηῶν, τῶν ἀτίθιμον πρώηντοι μετωπαδὸν ἐγχριμπομένων συμβολῶν τε καὶ σύγκρεσιν, ἐκ ἀπροσφυῶς δήποτε, εἰς δήλωσιν τῆς Ταυρομαχίας αὐτὸς αἰτεσθήσαγε.

Στίχ: 281. Πάντα δαμάσσετ' ἔρως κτ:) „Κατὰ πάντων γὰρ τῶν ζώων κοινὸν τὸ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἡδονὴν ἐπτοῦθα, τὸν ἀπὸ τῆς ὁχείας μάλιστα,“ (Ἄρις. περὶ Ζώων Ἰσορ. Βιβλ: 5'. Κεφ: ΙΗ'.) Τὰ δὲ ἔπη, οἷς πρὸς τὴν ἐρμιωτάν ἀπεχρησάμεθα αὐτὰ ἐξὶν, ἀπερ ἐν τῷ εἰς τὴν Ἀφροδίτην Υμνῷ τῷ εἰς τὸν Ὁμηρον ἀναγραφομένῳ (Στίχ: 3.) πάρεστιν ἀναγνώσκειν.

Στίχ: { 286. Όυδέ ποτε . . . λέσινα . . .) „Αἰνοτέρη ἀλάληται) „Τὰ μὲν οὖς θύλεσ χαλεπώτατα, ὅταν ἐκτέκωσι πρῶτον οἱ δὲ ἀρχέντες περὶ τὴν ὁχείαν. Οἱ τε γὰρ ἕποι, δάκνυσι τὰς ἵππους, καὶ καταβαλλοῦσι, καὶ διώκουσι τὰς ἵππέας· καὶ οἱ ὑες οἱ ἄγριοι χαλεπώτατοι, καὶ περ ἀδενέσατο περὶ τὸν καυρὸν τὴν τάσσον ὄντες, διὰ τὴν ὁχείαν ὥσταυτας δὲ καὶ οἱ ταῦροι, καὶ οἱ κριοὶ, καὶ οἱ τράγοι, πρότερον γὰρ ὄντες σιώνομοι ἔκαστοι περὶ τὰς καρδὺς τῆς ὁχείας μαχονταί διεῖσάμενοι πρὸς ἀλλήλους· χαλεπὸς δὲ καὶ ὁ κάμηλος περὶ τὴν ὁχείαν ὁ ἀρχέλων, ἐσὸν τε ἀνθρώπος, ἐσὸν τε καμηλος πλησιάζει. ἕππω μὲν γὰρ ὅλως φέντε πολεμεῖ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄγριων. „Καὶ γὰρ ἀρκτοί, καὶ λύκοι, καὶ λέοντες, χαλεποὶ τοῖς πλησιάζεσι γίγνονται περὶ τὸν καυρὸν τὴν τάσσον. Χαλεπαὶ δὲ καὶ αἱ θύλεσαι ἀρκτοὶ αἴσποι, τῶν σκύμνων, ὥστερ καὶ αἱ κινέσ αἴσποι τῶν σκυλακίων. Ἐξαγριαίνονται δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες περὶ τὴν ὁχείαν καὶ αἱ ὑες, ὅταν ἔχωσι πρὸς τὴν ὁχείαν ὀρμητικῶς ὁ καλλώσι καπρᾶν, (ἢ καπριῶν.) ἀθεωταί καὶ πρὸς τὰς ἀνθρώπους. (Ἄρις: περὶ Ζώων Ἰσορ. Βιβλ: 5'. Κεφ: ΙΗ'.)

Στίχ: 292. Εὐτ' ὁδμὴ γυνταὶ τάτουσιν ἐνείκατο ἄυρας.) „Ουτω Δαρεῖσσες ὁ Τσάνησος, τῷ Οἰνάρεος τῷ ἴπποιόμε σοφίσματι, ἐντήσατο τὴν Περσέων βασιλῆ

Πάντα δαμάσσετ' ἔρως καταδυητῶν. Φῦλ' αὐνθρώπων,

Οἰωνὺς τε διῆπετέας, καὶ θηρία πάντα.

Ἡμὲν δός ἡπειρος πολλὰ τρέφει, ηδόςσα πόντος,

Πᾶσι δὲ ἔργα μέμηλεν ἐϋζεφάνης Ἀφροδίτης.

285.

Εμμανέως δὲ ἔρωτι ἵσω, καὶ εἰς πῦρ κεν ὄρθοι.

Οὐδὲ ποτε σκύμνων ὃς λέσαινα ἔων ἐπιλήσμων,

Αἴνοτέρη ἀλάλητ' ἐν ἔρήμοις: οὐδὲ ἄρα τόσσα,

Αρκτοι ἀμορφέες, εἰν ὑλησιν ἐλώρια τοῦξαν.

Οὐδὲ ἄγριος κάπρος, γάδος ὁλοὴ τόσα σίνατο τιγρις.

290.

Φῦλ! ᾧς λευγαλέον τότ', ἀφρων διὰ θύμεν' ἔρήμων.

Οὐ χ' ὄρας τρόμος, ᾧς ἄφαρ ἵππων ἀλετο γῦια,

Εὐτ' ὁδιὴ γυνωτὰς, τάτοισιν ἐνείκατο ἄνυρας;

Τὰς τόφρ', γάδος ἀνέρων χαλινὸς γαμφάς αἰνῶντες,

Οὐ πληγαὶ χαλεπαὶ λίαν, γάδος πέτραι, γάδος σκόπελοι γε,

295.

Αντα ἔρυκακέσων ίόντας γάδος ποταμοὶ περ,

Οἵτ' ἀμφιστρομβεῦσ' ἀρπάγδια σύρεα δίναις.

Τῶς ἄρα καὶ σύαγρος Σαβήλιος ἄχετ' ὄρθων,

Εὗ μὲν ὁδόντας ἔτις παραθήγει, εὗ δὲ τε μάττει

Τάμην οἶσι ποσὶν, πλευρὰς δὲ ἐπὶ δένδρεσι τρίβει.

300.

Τρηχώει δὲ ἄμμος εἰς τρώματα, ἐνθα καὶ ἐνθα.

Αἰγῆνος δὲ τί, τὰ μαλερῷ πυρὶ ὀσέα αἴθει

Δενὸς ἔρως; ἀμέλει καὶ νύκτιος ὀψὲ περ ἔμπης,

M 2

Τολ-

σιληνῶν. (Ἡρόδοτ. Βιβλ: Γ'. Κεφ: Πέ. πεῖ. πεῖ.) Αἰθομένις δηλούστι τὰς, ἀπερ ἐπώχετο ἕππει τῆς ἀπὸ τῆς θηλείας ὁδμῆς, καὶ φριμαξαμένις, καὶ χρεμετίσαντος.

Στίχ: 297. . . . Σύαγρος Σαβήλιος) Ο ἐκ τῆς Σαβήλων, η Σαβηλίων χώρας. Οι δὲ Σάβηλοι, οἱ καὶ Σαμνῖται λεγόμενοι, Ἰταλίας, ἔθνος, ἀπὸ Σαβίνων καταγόμενοι, η μᾶλλον ἐπειν οἱ αὐτοὶ Σαβῖνοι. Απὸ γαρ τὰς Σαβί γίνεται Sabelli ὑποκοριστικῶς. Αφθονότης δὲ γάρ δοκεῖ τῆς χώρας συάγρους, τὸ ἐν μέρει δι Ποιητῆς αὐτὶ τὰς γένες μετέληφεν.

Στίχ: 298. Οδόντας ἔτις παραθήγει Non ad saxa, aut arbores, ut alii volunt, φησιν δι Μινέλλως (Σημ: 13.) (οὐχὶ παρὰ τὰς πέτρας, η τὰς δένδρων κορμάς, ᾧς ἔτεροι βέλονται) Πεὶ δὲ ἄρα, η πῶς ὡς γαθέ; Inter se atterendo, Φησὶ (παρατείσων ἀλλήλοις.) Αλλὰ τὰς δένδρας ἀν δέντω γένοιτο, κατὰ Μινέλλιον, ἐπὶ γάρ χαυλιόδοντος, καὶ τὰς ὁδόντας ἐξειηκότας τὰς σόματος ἔχοντος, συμβαλέντις ἐγὼ γάρ οἷος τε ἐναὶ ὅμολογῷ η βέλτιον ὑπονοεῖν τοῖς τῶν ὁδόντων ἐξέχεσθαι τὰς προσυχόντας τῶν σωμάτων, τιτρώσκεν τὸν σύαγρον, καὶ παραττειν, καὶ σπωσθεὶν λυμαίνεσθαι ἐπιχειρεῖν θυμῷ ὑπερβέσυται, κατὰ τὰς τὰς τῶν δένδρων πολλάκις ἀταξομένις κριεῖς τε καὶ βόας, η τῶν κινῶν τὰς τὸν προσειπτάμενον λίθον καταδάκνοντας. καὶ τὰς δέκησιν τοῖς ἐξ ασφαλοῦς θεασαμένοις παρεχηκέναν τῆς τῶν ὁδόντων παραθήγεως.

Στίχ: 299. Γαῖλοι οἶσι ποσὶν Τέτοιοι δὲ καὶ Αρισοτέλης (περὶ Ζώων Ισ. Βιβλ: 5'. Κεφ: ΙΗ'.) ἐπιμαρτυρεῖ φάσκων,, ᾧς οἱ θεοὶ οἱ ἄγριοι πρὸς ἀλλήλας ποιεῦται μάχας θαυμασίας, θωρακιζούντες ἐσυττές, καὶ ποιεῦντες Τὸ πέριμας ᾧς παχύτατον ἐκ παρασκευῆς πρὸς τὰς δένδρας διατρίβοντες, καὶ τῷ πηλῷ μολώντες πολλάκις, καὶ ξηραίνοντες ἐσυττές μάχονται δὲ πρὸς αλλήλας ἐξελαύνοντες ἐκ τῶν συσφρογείων δυτῶν σφρογεῖς, ᾧς πολλάκις ἀμφότεροι ἀποδυνήσκοσι.,,

Στίχ: 301. Αἰγῆνος δὲ τί; κτ:) Τὰ κατὰ Ήρώ καὶ Λέανδρον σωτόμως ὥδε δι Ποιητῆς ὑποβάλλει. Περὶ ὧν μέτιδι τὸ Μεσαίω ἐπιγραφόμενον Ποιημάτιον.

Στίχ:

260. Nocte natat caecâ serus freta ; quem super ingens
Porta tonat coeli, & scopulis illis reclamant
Aequora ; nec miseri possunt revocare parentes ,
Nec moritura super crudeli funere virgo.
Quid lynxes Bacchi variae, & genus acre luporum,
265. Atque canum ? Quid, quae imbelles dant proelia cervi ?
Scilicet ante omnes furor est insignis equarum :
Et mentem Venus ipsa dedit, quo tempore Glauci
Potniades malis membra absumpsere quadrigae.
Illas dicit amor trans Gargara, transque sonantem
270. Asciam, superant montes, et flumina tranant :
Continuoque avidis ubi subdita flamma medullis ,
Vere magis (quia vere calor redit ossibus) illae
Ore omnes versae in Zephyrum, stant rupibus altis,
Exceptantque leves auras ; et saepe sine ullis

Con-

Στίχ: 310. Λύγκες Βακχεῖαι πικιλόδερμοι.) Τὰς Λύγκας Λίλιανὸς (περὶ Ζώων Ἰδίστ. Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: 5'.), „παρδάλεως (Φησὶν εἶναι) ἔτι καὶ πλέον σιμᾶς ἀκραγε μὲν τὰ ὡτα λασίς. Θηρίου τῷτο ἀλτικὸν δενῶς καὶ ταχῖν βιαιότατά τε καὶ ἐγκατέσαται καρτερόν. (Παρὸ δὲ, τιὼ Λύγκας „Ευριπίδης) καὶ ἀμορφου καλεῖ καὶ δύσον. Τπέρ ὅτα δὲ λέγει δύσον; „(προσιθησον ὁ αὐτὸς Λίλιαν.. αὐτ:) τὸς κριτικὸς ἐρέδαμα λῶν. ‘Ο δὲ καὶ τῷτο (Βιβλ: Δ'. Κεφ: ΙΖ'.) ἐξισορεῖ „Οτι ή Λύγξ ἀποκρύπτει τὸ δέρον· δταν γαρ παγῆ λίθος γίνεται, καὶ γλυφᾶς ἐπιτήδεος ἐσὶ κτ: Οπικενὸς δὲ (Καιηγετ. Γ'. Στίχ: 94.) διττὸν τι γένος αὐαφέρει Λυγκῶν, τῶν μὲν μειζόνων, τῶν δὲ ἐλασσόνων καὶ Φησὶ:

„Μείσοι μὲν λυγκῶν ἐπιδέρμοι φίνος ἐρευθῆς.

„Μείσοι δὲ κροκόνων τε θεσιώ τ' ἐκελον αὐθίσος.

Μέμνηται δὲ Λυγκῶν καὶ Λειστόληης (περὶ Ζώων Ισορ. Βιβλ: Ε'. Κεφ: Β'.) ἐν οἷς „τὰ μὲν ὄπιδηρητικὰ (Φησὶ πλησιάζεις) συνιόντας πυγῆδον· „οἷον λέοντες, καὶ δασύποδες, καὶ λύγκες,. Τιὼ οὐκ λύγκα (Ματθ. δ Γεσνέρ. ἐν τῷ Θηραυρ. τῆς Λατιν. Γλώσ.) „ἐκ τῷ γένεις εἶναι κρίνει τῷ ἐλαφείᾳ, κατάσικτον τιὺς δεράν, καὶ ὀξείαν τὸ βλέμμα,. Μήποτε δὲ ἀρα τὰς βαλίας ἐλάφως, τὰς παρ Ἔυριπίδην ἐν Ιππολύτῳ, Στίχ: 218. δητέον εἰναι αὐτὰς; Ἐπὶ πᾶσιν οἱ Ιησείτης Ἀμβρόγιος, τὰς Λύγκας εἶναι παρασημειώτατα (b). ἀς Ιταλισὶ καλέσοι: Lupi cervieri οἷον εἰπεῖν: Λύκες ἐλαφείδεις. Οἱ δὲ, οἱ καθ' ἡμᾶς εἰσὶ χυδαῖοι καλεύμενοι Ροῖσοι, οἱ κατάσικτον ἔχοντες τὸ δέρος, τὸ εἰς ἴματισμὸν χαμητινὸν κόσμον ἄλις τιμάμενον. Άλλ' αἵτινες ἀν καὶ ὡσιν αὐτοὺς οὐκ λύγκες, ὅτι ἀρα τῷ Βακχῷ ἀφωσίοντο ἀνακείμεναι, καθάπερ οὐκ καὶ τὰ παραπλήσια τῶν ζώων, τῷτο δὴ καθωμίληται.

Στίχ: 313. Ἄλλα περὶ πάντων ὡδὲ ἐπισήμως μάνεται ἵππος.) „Λαγγήτατον γάρ καὶ τῶν θηλειῶν, καὶ τῶν αἴρετῶν ἵππος, μετ' ἀνθρώποιν ἐσὶν. (Ἀρισ. „περὶ Ζώ. Ισορ. Βιβλ. 5'. Κεφ: ΚΒ'.) Οχέεις δὲ, οἱ μὲν ἀρδεῖσι πᾶσαι τε ὥραιν, καὶ ἔως ἀν ζῆς καὶ τὸ θήλεα δὲ σχένεται ἔως ἀν ζῆς. Καὶ (ἐν τῷ πάντῳ δὲ ἀντὸς Βιβλ. 5'. Κεφ: ΙΗ'.) τῶν μὲν θηλειῶν ορμητικῶς ἔχοντες „Φησὶ) περὸς τὸν σιδωσασμὸν μάλιστα μὲν ἵππος, ἐπειτα δὲ βῆσ. Λι μὲν „οὐκ ἵππος αἱ θήλεαι ἵππομανεῖσιν ὅθεν καὶ ἐπὶ τιὼ βλασφημίαιν τὸ ὄγομας αὐτῶν ἐπιφέρεταιν ἀπὸ μόνη τῶν ζώων, τιὼ ἐπὶ τῶν αἰκαλάζων περὶ τὸ ἀφροδισιάζειν.

Στίχ: 315. Ἡμος Ποτνιάθες Γλαύκης κτ:) Γλαῦκος δὲ τῷ Σισύφῳ σαρξὶν ἀγθραπένοις τὰς αὐτῷ ἵππεις ἐκτρέφεται προσεδίσας καὶ αὐτὸς τέως ὑπ' αὐτῶν κατάβεωμα γενέθα μεμύθευται, κατὰ μιώμας Ἀφροδίτης. Ο δὲ Ευριπίδης Σχολιασῆς (ἐν Φοινίσ. Στίχ: 113.) Φησὶν, ὅτι πλυττήσασαν αἱ „Ποτ-

Τολμᾶ νήχεθαι διὰ δὴ πορφύραν αἰδηλῶν
 Αἶνα σαλευομένων, ὑπὸ κραυπνοφόροισι θυέλλαις.
Τό δὲ ἐφ' ὑπερθε πύλαι μεγάλῳ φάρε βρέμεσι πόλοιο,
Βρονταῖς σμερδάλεαις· σκοπέλοισι δὲ επισμαραγεῦντα
Κύματα ἀντιάχει. Τὸν δὲ γέτ' οἰκτροὶ γε τοκῆς
Οἴοι τ' ἀγκαλίσαθ, γέτ' ἄρ τε θυηξομένη πέρ,
Αυφὶ προοιχομένῳ οἱ, παρθενικὴ δυσερώτως.
Οἴα δὲ καὶ λύγκες Βακχέαι ποικιλόδερμοι;
Οἴα δὲ ἄγρια Φῦλα λύκων; ἀτὰρ οἴα κιαῶν γε;
Ηδὲ ἐλάφων, ἐσ δῆριν αἵ ἔξιασ ἀπτόλεμοί περ;
Αλλὰ πρὸ πάντων, ἂδε επισήμως μάνεται ὥππος.
Κύπρις δὲ ἄρ τοιώ δε Φυών ἵπποις ἐνέηκεν,
Ημος Ποτνιάδες Γλαύκες κάτα ἀψεια βρῶσαν.
Τὰς γάρ ἔφως, προτέρω ἡ Γάργυαρος Ἰδήια πέται,
Ασκάνιος τε δέων καναχηδά, ἀλλαθαι ἀνώγει.
Καὶ γάρ ὑπερθε θέειν ὄρεων, διὰ δὲ αὖ ποταμῶν τε
Νεῦν ἐπορίναι· αἵ δὲ ὄργωσ εἰν οἵς μυελοῖσιν,
Ενδοθι νωλεμέως γε, ἐπεὶ Φλὸδες ταῖσιν ἐνῆπται,
Ηρος ἐνισαμένης, εὐτὸς ὁσέα θάλπος ιαίνει.
Δη τότε πρὸς ζέφυρον τράπεν ψητῆς ἄπο πέτρης,
Αὔρας δεχνύμεναι κάφας· καὶ ἀνευθε δὲ ὄχειας.

305.

310.

315.

320.

'Εξ

„Ποτνιάδες κατέφαγον τὸν δεσπότικον Γλαύκον τὸν Σκύφο, ἐν Ποτνιάσ τῆς
 „Βοιωτίας.., Ὁ δὲ αὐτὸς δὲ πάλι Σχολιαστής, ἀλλας πως ἐν ἄλλοις· (ἐν
 τῷ Ὁρέσῃ Στίχ: 318.) Τοῦ γάρ τραγῳδούσι προσωρεύουστος „Ποτνιά-
 ρδες θεάς, τὰς μελαγχεώτας Εὐκένιδας, τετέσι τὰς Ἐρηνύς· Ποτνιάδες
 „(Φησί) μανιθόποιοι. Ποτνιαὶ γάρ Χωρίον ἐσὶ Βοιωτίας· ἐνθα Φαγγόσα γε
 „τάνιδης αἵ Γλαύκες ἵπποι, καὶ μενέσσαι, διεπάσσαντο τὸν ίδιον δεσπότικον
 „Γλαύκου, ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ Πελίᾳ. Εἴτα καὶ ἄλλας· Ποτνιαὶ γοῦν |πό-
 „λις Βοιωτίας·, ὅθεν ὁ Γλαύκος ἐμμανῆς γέγονε, καὶ ηλατο εἰς τὴν θά-
 λασσαν.., Όυτως ἐκευτῷ δὲ μῆδος αἰσύμφωνος.

Στίχ: 316. . . . Προτέρω ἡ Γάργυαρος Ἰδήια . . .) Περὶ τέτταν ὅρεος ἐν ταῖς εἰς τὸ
 Α'. Βιβλ. Σημεώσ. Στίχ: 410.

Στίχ: 317. Ασκάνιος τε δέων κτ:) Ποταμὸς Μυσίας ὁ Ἀσκάνιος, οὗ παρὰ τῷ
 Συγγεναῖτε τῶν Ἑδυκῶν, καὶ Ευφορίων Φέρεται μεμυημένος. Αἰαφέρει δὲ
 Απολλόδωρος καὶ παρὰ Στράβωνι (Γεωγ.: Βιβλ. ΙΔ'. Σελ: 999. ἐν τοῖς κατὰ
 Απολλόδ.). „Λέγεθεν γάρ (Φησί) παῖ τῆς Μυσίας κώμης Ἀσκάνιαν πε-
 „ρὶ λιμνῶν διάνυμον, οὐκέτη τὸν Ασκάνιον ποταμὸν φέν, οὐ μημονεύει
 „καὶ Ευφορίων: . . . Μυσίοι παρὰ οὐδαστὶν Ἀσκάνιοι. Όυτος ὑπὸ Τέρεκων
 „Ἀκσοῖς λέγεται· εἰσβάλλει δὲ εἰς τὸν Ασκάνιον κόλπον τῆς Προποντίδος.
 (Μελέτ. Γεωγρ. Σελ: 445.)

Στίχ: 321. Ἡρος ἐνισαμένεις κτ:) Καὶ γάρ Ἀριστότελης (περὶ Ζώων ΙΣ. Βιβλ: 5'.
 „Κεφ: ΙΗ. „,ορμητικῶτατα μὲν οὐδε, ως ἐπὶ τὸ πολὺ εἰπεῖν πρὸς τὴν ὄχε-
 „σαν, τὴν ἐλερίνην ὥραν ἐσὶ. Καὶ (Αυτ: Αυτ. Κεφ: ΚΒ'.) Ἀρχονταὶ δὲ ὄχευ-
 „ρθαι αἵ ἵπποι τὸ ἔαρος· καὶ μίλων ἐνωτέρω (Στίχ: 313.) ἡμῖν Φάσκων
 „ιδο, ὅτι ὄχεισι δὲ μὲν ἀρβίλω πᾶσαν τε ὁραν, καὶ ἔως ἀν τοῦ καὶ ἡ θήλεια
 „δὲ ὄχευται ἔως ἀν τοῦ (ώς δὲ ἐπικενόρθωται ὡδὲ τὸ ὄφος) οὐτω δὲ καὶ
 „πᾶσαν ὥραν,, πῶς οὐδε ἐπειτα Φησίν, ὅτι ἔαρος; ή τέτο επιτρέποντων ἔα-
 „ρος μάλιστα τῶν ἱπποκόμου, οὐας τὰ ἔκιγονα πρεσσω τε καὶ ἐνθενέζερα η
 ή ὅτι καὶ ἔαρος ἐκευτῶν ἐτι οἱ ἵπποι οὐσὶ λαγγέσεροι, καὶ τοι Φύσεις λαγ-
 γέσετοις πάντων, ως εἰρηται, μετὰ τὸν ἀνθρωπον διὰ τὸ μάλιστα δὴ τότε
 Βιβλον Γ'.

N

πρὸς

275. Conjugii vento gravidae (mirabile dictu)

Saxa per et scopulos et depressas convales
Diffugiunt ; non, Eure, tuos, neque Solis ad ortus,
In Boream, Caurumque ; aut unde nigerrimus Auster
Nascitur, et pluvio contristat frigore coelum.

280. Hinc demum, Hippomanes vero quod nomine dicunt.
Pastores, lentum distillat ab inguine virus :
Hippomanes, quod saepe malae legere novercae,
Miscueruntque herbas, et non innoxia verba.
Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus ,

Singula

πρὸς τὴν ὄχαν ὁργῆν. „Καὶ γὰρ, καὶ ὅταν ἐνημερίᾳ γίγνωνται, καὶ τὰ σώματα ἐν ἔχωσι, μᾶλλον ὁργῶσιν. (Ἀρι. Ἀυτ.: Βιβλ.: σ'. Κεφ: ΙΗ'.

Στίχ: 322. Δὴ τότε πρὸς γέφυρον τράπεν, κτ:) Τοῦτο δὲ ἵστι, περὶ οὐ λέγεται ποτέλης (ἐνθ. ἐγγὺς αὐτῷ:) Φησὶν, ὅτι: ἐξανεμέθαψα λέγονται περὶ τὸν κακῷον τέτον. Διὸ ἐν Κερύτη (προσιθόποιν) εἰς ἐξαίρεσι τὰ ὄχηα ἐκ τῶν θηλεῶν. Ὁταν δὲ τέτο πάθωσι, θέρεσιν ἐκ τῶν ἀλλων ἵππων. Ἐσι δὲ τὸ πάθος ὅπερ ἐπὶ ὕων λέγεται τὸ καπρίζεν αἱ δὲ τοι βόες ταυρῶσιν, ἵταν ὅτω σφόδρα κατακάχιμοι γίγνωνται τῷ πάθει, ἀσε μὴ δύναθαι αὐτῶν κρατεῖν, μηδὲ λαμβάνειν τὰς βενόλες περὶ δὲ τὰς κώνας τέτο τὸ πάθος καλεῖται σκυζᾶν:

Στίχ: 324. Ἐξ αὐτούσιοπερ ἀλλὰ κύθσιν.) Τὸ ἐξ αὐτούς τὰς ἵππους, συλλαμβάνειν τε ἐμπνεομένας, καὶ κυοφορεῖν, καὶ ἀποτίκτεν, τερατολογήσας ήμιν ὁ Ποττῆς ἐνταῦθα, περοσέθετο, ὅτι: Θαύμα Φατίζειν. Ως δὴ τὴν τερατελεγύιαν καὶ αὐτὸς ὑπαιδόμενος. Ἀλλὰ γὰρ θαυμάζειν ἐπιεικῶς ἐπειν, ὅτι καὶ αὐτῆς Φιλοσοφεῖν μεμελετηκότες, καὶ ἡ μὲν Δία πομπικῶς διαψώδειτες, διερκῶς δὲ συγγραφεῖν ἐπαγγελμόμενοι, τὸ πλάσμα τέτο ήμιν ὡς πρᾶγμα προπίνεσι. Πλίνιος γὰρ ὁ Γηραιός (ἐν τοῖς περὶ Φυσικ. Ισρ. Βιβλ: Η'. Κεφ: ΜΒ'.) Constat, φησι, (Τέτο δὲ εὖδεν ἀλλ' ἡ πιστὸν εἴναι καὶ ἐπίδηλον.) „Οτι ἐν Λυσιτανίᾳ περὶ Οδύσσεαν τὴν πόλιν, καὶ Τάγον τὸν ποταμὸν, αἱ ἵπποι πρὸς γέφυρον ἀνεμον πνέοντα τρεπόμεναι, ζωτικόντι συλλαμβάνειν πνεῦμα τὸ δὲ εἰς γόνον τελεοφορεῖθαψα, προσιθησι, καὶ ἀπογεννᾶθαι ὅτως ὠκύτατον μηδὲ μέντοι γένεται οὐδὲν. Ἀυτὸ δὲ τέτο συμβάνειν ἐν „ιερῷ ὅρει παρακεανέω πρεστι δυσμάς ἐκνεύοντι, καὶ Κολεμέλας διέξειτο (Βιβλ: σ'. Κεφ: ΚΖ'.) Τὸ τοίνυν δὲ, Ἀριστοτέλης ἐδίλλωσεν (ἐν τοῖς περὶ Ζώων Ισρ. Βιβλ: σ'. Κεφ: ΙΗ'.) „Τέτο γὰρ οἵμα (Φησὶν) ἐσὶ οὐκέντι λέγονται, ἐπειδὴ ἐκρεῖ αὐταῖς ἐκ τῆς αἰδοίς οἵμοιο γονῆς λεπτότερον δὲ πολὺ, ἡ τὸ τῆς αἴρετος καὶ καλέσι τέτο τηνές ἵππομανες αλλ' εἰς τὸ ἐπὶ τοῖς πώλοις ἐπιφυόμενον ἐργάδες δὲ εἴναι, Φασὶ, λαβεῖν κατὰ μικρὸν γὰρ ἀργεῖ. Καὶ πάλιν (αὐτόδι κατωτέρω) Λί δὲ ἵπποι, καὶ ἀπορρίψαντο λευκῶν ὑγρότητα.

Στίχ: { 326. Οὐποτ' εὔρον αἴντα κτ:) { 327. Βορδᾶν δ', αργέσιν τε, πνοὰς τε νότῳ κτ:) „Ουτοι καὶ Ἀριστοτέλης ταῦτα (περὶ Ζω. Ισ. Βιβλ: σ'. Κεφ: ΙΗ'.) „Θένσι δὲ, ὅτε πρὸς ἔω, εἴ τε πρὸς δυσμάς αλλὰ πρὸς ἀρκτον, ἡ νότον ὅταν δὲ ἐμπέσῃ τὸ πάθος, εὖδενας ἐῶσι πλησιάζειν, ἔως ἂν ἡ απείπωσι διὰ τὸν πόνον, ἡ πρὸς θάλασσαν ἐλθωσι τότε δὲ ἐκβάλλει τι καλέσι δὲ καὶ τέτο, ἀπειρεις καὶ τὸ ἐπὶ τῆς τηκτομένας, ἵππομανες ἐσὶ δὲ, οἷον καπρίας. Ο δὲ Πλίνιος (Φυσ. Ισ. Βιβλ: Ι'. Κεφ: ΣΙ'.) „Απόγει τῆς μίζεως μάναι τῶν ζώων (αἱ ἵπποι θέρεσι πρὸς ἀρκτον, ἡ νότον ὅπερ ἀργεῖν, ἡ θηλυ σωμάτιον. Ἀλλ' οὐ Σημειωτίς (h) πρὸ τῆς μίζεως (Φησὶν) εἰς απὸ τῆς μίζεως, οὐ ἐσὶ μετά τὴν μίζην. Τέτο τὰς ἵππους Ἀριστοτέλης ποιεῖν παραβούσιν. Ισέον δὲ ὅτι τῶν αὐτῶν

Φερο-

325.

Ἐξ ἀνέμοιόπερ, ἀλλὰ κύτσιν. (Θαῦμα Φατίζειν!)
Ἴασι δὲ ἀκροτόμας, διὰ τὸ ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας.
Οὐ ποτὲ εὑρον ἀέντα σε, ηέλιοντ' αἰνιόντα.
Βορδᾶν δὲ, αργέσιν τε, πνοὰς τε νότας ἀχλυώδας,
Τὸς νέφεα συγνόει κρυμώδεσιν ηέρας ὅμβροις.
Εὐθεν καὶ, τὸ καλεῦσιν ἐτήτυμον ἵππονομῆες,
Ἴππομανὲς σαλάα, γλίχρον, σακτὸν τὸ ἄπο ηέης.
Ἴππομανὲς, μητριαιὸν τηλέες ποτὲ λέξαν,
Σῶ τε πόσισ, ἐπέεσσίτε δῖτι ἀπήμοσι μίξαν.
Οἰχεται ἀλλὰ τέως χρόνος, οἴχεται δὲ παλίνοσος,

N 2

330.

Οφρα

Φερομένων ἀνέμων, δὲ μὲν ἀργέσιντος ἐσὶν ὁ ἀπὸ τῶν θερινῶν πνέων δυσμῶν.
Οὐ δὲ ἔυρος, δὲ μὲν τῆς ἔω δέων ἡ διὰ τὴν ψιλωσιν, οὐ δέων πνέων δὲ
ἀπὸ τῆς ἑαρινῆς ἡ ισημερινῆς ἀνατολῆς.

Στίχ: 329. . . . Τὸ καλεῦσιν ἐτήτυμον ἵππονομῆες,) Vero quod nomine dicunt;
(ἀληθῶς ὅπερ ὄνόματι λέγονται.) Οὐτω κατὰ λέξιν Οὐιργίλιος. Οὐθεν δὲ
τάττε διερμιλωευτῆς Σερβίος, εἰκάζει δῖτος εἰρηκέναι τὸν Πομητῶν, πρὸς αὐτα-
διασολῶ τῷ Φυτῷ, ὅπερ εἶχε κυρίως, καταχρητικώτερον δὲ, ἵππομανὲς λέ-
γεται. Περὶ δὲ Θεόκριτος (ἐν Εἰδύλ. Β'. Στίχ: 48.)

„Ἴππομανὲς Φυτὸν ἐσὶ παρ' Ἀριάσι τῷ δὲ ἐπὶ πᾶσαι

„Καὶ πᾶλοι μαίνονται αὐτοῖς, καὶ θεῖαι ἵπποι.

„Ἀλλὰ γαρ Βαύλιος (ἐν τῷ Κρητικῷ Λεξικῷ Διατεῖβῃ τῷ περὶ τῷ ἵππομα-
γῆς) ηκισα τῇ Σερβίτε εἱρμιλωεύσεις ἐναρεσεῖται καὶ γε εἰκότως. Εἴτε γαρ
Φυτὸν ἐναὶ ύποτεθέντι τὸ ἵππομανὲς ἐκεῖνο περὶ δὲ λόγος τῷ Θεοκρίτῳ
αὐτὸς ὀτιοῦ ἐτερον εἴποις, εἴδε δόσον τοῖον δὲ ἐσὶν, οἷον εἰς μανίαν τὸς ἵππου
διώαμιν ἔχειν διερεθίζειν, αὐτὸς δήπτε κυριολεκτηθήσεται καλέμενον ἵππομανές.
Ρητέον σῶ δῖτι διὰ τῷ: Vero quod nomine dicunt, Οὐιργίλιος, εἶχε διασο-
λῶ τῷ ἀληθῶς ἀπὸ τῷ μὴ τούτῳ, σημαίνειν βέλεται, ἀλλὰ τὴν ἐτυμο-
λογίαν αὐτῶν τῷ ὄνόματος. Ωσανεὶ ἐφασκεν δῖτι δὲ λέγεται τὸ δύποκε-
μενον, περὶ τοῦ πράγματος, τυτέσι τῷ ἀληθῶς ἐσὶ καθότι μανίαν τοῖς
ἵπποις ἀληθῶς ἐμποιεῖ. Καὶ κατὰ ιωῶ τοιγαν τὸν τῷ Πομητῷ, καὶ αὐτοὶ¹
δοκεῖμεν τῷ δηθὲν διερμιλωευκένα, Φράσαντες.

„Εὐθεν καὶ τὸ καλεῦσιν ἐτήτυμον ἵππονομῆες.

Στίχ: 330. Ἴππομανὲς σαλάα γλίχρον, σακτὸν τὸ ἄπο ηέης) Διττὸν τι τὸ ἵππο-
μανὲς παρ' Ἀριστότελος ισόρηται τὸ μὲν, τὸ ἐκ τῷ αἰδοῖος τῆς ἵππου ἐκε-
ον, πρὸς σωρτίαν ὁργώσοις, περὶ οὐ ἐρηται. (Διητ: Στίχ: 324.) Τὸ δὲ:
,,τὸ ἐπὶ τῷ μετώπῳ τῶν πώλων ἐπιφυύμενον σαρκίον (ὅπερ καὶ ἀπεδίει
,,ἢ ἵππος, καθάπερ καὶ τὸ χέριον κατεδίει τεκτῶσαι) ἐσὶ δὲ τὸ μέγεθος
,,ἔλαττον μικρὸν ἰχάδος τῶν δὲ ιδεῖν πλατύ, περιφερές, μέλαν,,. (Ἀριστ.
περὶ Ζώων Ισορ. Βιβλ: 5'. Κεφ: Κβ'.) περὶ οὐ τὰ αὐτὰ καὶ Πλίνιος (Φυσ.
Ισορ. Βιβλ: Η'. Κεφ: Μβ'.) ισορεῖ, ἐκεῖνο μόνον προσιθεῖται: „ώς δὴ μὴ τῷ
,,τὸ ἀπέδηγη ἢ ἵππος, ηκισα ἐπιτρέπει τῶν θηλῶν τῷ γεννηματι,,. Καὶ μὲν
δὴ καὶ οὐτος ὥσαύτως καὶ τῷ ἐτέρῳ εἶδος τῷ ἵππομανές μνήμην πιεῖται
(Διητ: Βιβλ. ΚΗ'. Κεφ: ΙΔ'.) καὶ ἐτι δὲ σαφέσερον ἐν τῷ αὐτῷ Βιβλ: Κεφ: ΙΔ'.), „Εὐθα καὶ πρὸς μιξιν (Φησὶν) ἐρεθίζει, οὐ ἀποδέεσσα τῆς ἵπ-
,,που γονῆ, λω Οὐιργίλιος καθυπέγραψεν. Οὐ δὲ Λιλιανὸς (ἐν τοῖς περὶ
Ιδίοτ: τῶν Ζώων, Βιβλ: Γ'. Κεφ: ΙΔ'. καὶ Βιβλ: ΙΔ'. Κεφαλ. ΙΗ'.) τὰ περὶ τῷ
ἵππομανές λεγόμενα καὶ αὐτὸς ἐξισορῶν „ἵππος δταν τέκη (Φησὶ) Τε δρέφεις
,,ἔκπεφυκύιαν σαρκας ε ποδῶν, αλλὰ ελίγιων ἀπηρτῆθαι, οἱ μὲν κατὰ τῷ με-
,,τώπῳ Φασὶν οἱ δὲ κατὰ τῆς ισφύος αλλοιγε μιῶν κατὰ τῷ αἰδοῖος μήπολε
δὲ ἀραι τὸ διττὸν τῷ ἵππομανές εἶδος δῖτος τῇ διαφορᾷ Τε Τόπε σωτέχεε καὶ
τὸ κατὰ τῷ αἰδοῖος, αὐτὶ τῷ ἀπὸ τῷ αἰδοῖος τῆς ἵππου ἀποσάργοντος, ὁδε πα-
ρεστηκέντα; „Ταύτην οιω (τῶν ἐκπεφυκύιν τῷ βρέφεις ολίγιων σάρκας)

ωαίπε-

285. Singula dum capti circumvectamus amore.

Hoc satis armentis: superat pars altera curae,
Lanigeros agitare greges, hirtasque capellas.
Hic labor: hinc laudem, fortis, sperate, coloni.
Nec sum animi dubius verbis ea vincere magnum
Quam sit, et angustis hunc addere rebus honorem.

Sed

, αποτραγυθσω, (Φησιν) αφεντίζει καλεῖται δὲ τὸ σαρκίον τῆτο ἐππομα-
,, νές. Οὐδὲ, κακένο Πλνιώ σωμάδων ἐσὶν, ὁ προσίδησιν ὅτι: σύντεις αφράση
,, τὸ πώλιον (ώς αποκαλεῖ αὐτὸν.) δύκετι θηλάζει η μήτηρ αὐτὸν (τὸν πῶ-
,, λον.) Τὸ γνώρισμα αφηγημένον, καὶ τῆς ἔνυοις όπι ἔχοντας τινὰ ὑπόθεσην,,
Αλλὰ καὶ οἱ Ποιητὴς ήμῶν, διττὸν ὄμοιως διδεῖ τὸ ιππομανὲς οὐ σωμάτιον Λεισ-
τέλεις. Τὸ μὲν γάρ, ὡδὲ ὅπερ τὸ ἐκ τῷ αἰδοίῳ ἐσὶ τῆς ἵππου ἐκρέουν-
Lentum distillat ab inguine virus.

Tὸ δὲ Ανειάδ. Δ. Στίχ: 515.

Quaeritur et nascentis equi de fronte revulsus,

Et matri praereptus amor ,

Παρὰ τοστὸν δὲ διαφέρειν μοι δοκεῖ τὸ Λεισοτέλειος ὅτι δὲ μὲν ἐκπειγος
Φησὶ, τῶν ἵππων, διττὸς πρὸς σωματίου δργῶσιν, αποδέειν, τὸ κατετὸς τινὰ το-
κεῖται ἐπιφυομένης τοις πώλοις μάλα καλῶς δισκύνων· οὗτος τῷ τοκετῷ
σωμάτει, παρακολυθοῦσαί τινας πλησίαν εὔτοις ἐπισυμβαίνειν,
ἢ πώλως, ποιητικώτερον τερατολογῶν, οὐ περ ὁ Φιλόστρος μάρ-
τυς εἶναι φίλος βέλεται. Τὸ γάρ κατ ἐκεῖνον (περὶ Ζώων ΙΙΟΕ. Βιβλ: 5'.
Κεφ: ΙΗ'). ἐξανεμέθομαι, ὀδὲν αἷλον, τὰς ἵππους πρὸς ἄρκτον, οὐ γότον θέειν
,, ἐσὶ, Γῶν αἴλων ἵππων αποχωρέσσει, καὶ μηδένας πλησίαν εὔτοις ἐπειν θέειν
,, δὲ, ἔως αὖ απέπωσι διὰ τον πόνον, η πρὸς θάλασσαν ἐλθωσι. Τὸτε γάρ
,, ἐκβάλλει τι κτ:,, οὐς σφητοφ. (Ανωτ: Στίχ: 324. 326. 327.) Ορακὴ Βα-
λιον ἐν τῷ Κριτικ. Λεξικ. ἐνθαπερ εὐωτέρω ἐλέγετο.

Στίχ: 331. . . . Μητριαὶ ὁ νηλέες ποτὲ λέξιν κτ:.) Καὶ τῶν μητρυιῶν παρα-
τίκα μνέα, στάκις περὶ φαρμακέας αὐτῷ γίνεται λόγος. Οὐτω γάρ καὶ
Βιβλ: Β'. Στίχ: 128.

Potula si quando saevas infecere novercae.

Παρὸν δὲ Στίχ: 149.

,, Εἰποτ ἀπηνῆς μητριαὶ κύλικε βάψαν.

Παραπλησίως οὖσα κανταῦδα, τινὶ Φαύδραιν ἴσως ἀναπολῶν, τινὶ ἐπὶ τῷ
προγόνῳ Ἰππολύτῳ ἐπιμανεῖσαν. Ὅτι δὲ τῷ ιππομανεῖ αἱ φαρμακίδες
ὑχεῶντε πρὸς τὰ φίλτρα, καὶ Λεισοτέλης ισόρησεν (ἐν τοῖς περὶ Ζώων
ΙΙ. Βιβλ: 5'. Κεφ: Ιη'). Καὶ ζητεῖται τέτο μάλιστα πάντων οἱ περὶ τὰς
φαρμακέας. Καὶ Αὐτὸς αὐτ: Κεφ: Κβ'. Αἱ φαρμακίδες ζητεῖται καὶ
,, συλλέγονται,,. Άλλος ισόρησε μὲν, ὃν ἐπίσευσε δὲ, οὐ εἰσὶ δῆλος, ἐξ ἀλ-
λαχθε (περὶ Ζώ. ΙΙ. Βιβλ: Η. Κεφ: ΚΔ'). Φησὶν ὁ αὐτὸς: Τὸ δὲ ιππομα-
νές καλεμένον, ἐπιφύεται μὲν, ὥστε λέγεται, τοῖς πώλοις οἱ δὲ ιπποι
,, περιλείχυσαι καὶ καθαίρεσσαι περιτρέγγονται αὐτῷ. Τὰ δὲ ἐπισυμβαίνειν
,, πέπλασαι μᾶλλον ὑπὸ τῶν γυναικῶν, καὶ τῶν περὶ τὰς ἐπωδάς. Λίλω-
γος δὲ (περὶ Ζώ. ΙΙΟΕ. Βιβλ: Γ'. Κεφ: ΙΖ'). Καὶ οἱ γόντες τῇτο φασίν,
,, πόρμας τινας ἐλκτικὰς οἵ μίξιν ἀκατάχετον, καὶ σίρρον αφροδίσιον παρέ-
χουν καὶ ἐξάπτεν. (Καὶ Βιβλ: δὲ ΙΔ'. Κεφ: ΙΗ'). Οστις δὲ σὺν κατὰ την
,, ἐπιβελλιν ἐκείνης γένοσσται τὸ σαρκίς, ἔρωτι, καὶ μάλαγε ἀκροστεῖ συνέχε-
ρται, καὶ ἐμφρύγεται, καὶ βοᾶ.,. Εὐθα δὲ καὶ τῆς Ολυμπίας χαλκῆς
ιπποτοικηθεῖσι. Ήσε ἐρῶσιν ἵπποι καὶ ἐπιβελλονται, καὶ ἐγχριμπτεῖ θαρρέλεισι,
,, καὶ χρεμετίζουσι θεασάμενοι, χρεμέτισμα ἐρωτικον (ταῦτα Φησὶν)
,, οὐτιν ἐκ τῷδε τὸ ιππομανεῖς ἐπιβελλιν, τινὶ ἐν τῷ χαλκῷ γεγοντευμένω
,, λανθάνεσσαν. καὶ κρυφῶν τινὶ μηχανῆ τὸ τεχνίτες ἐπιβελλένειν ἐν τῷ
,, χαλκῷ τοῖς βῶστρος μη γάρ εἶναι τοσαύτινα ἀκριβεσσαν, οὐδὲ διτωδες ἐξ αὐτῆς
,, απαταδομαὶ καὶ ἐξοιστερθομαὶ τοὺς ιππους τοὺς δρῶντας. Καὶ τοις δὲ λέγεται τι
,, τοῖς λέγοντες οὐσα δὲ γένεν λέγεσσον αὶ δὲ σαῦ πκετα καὶ ὑπὲρ τῇτον αποτομαὶ,,
Αλλα

Οφρα ξκασα ξρως και σφας εναγε τα πιφαυσκειν.

Ταῦτ' αἴρα ἀμφ' ἀγέληφι. Τὸ δὲ αὖ λοιπὸν μελεδῶνος, 335.
Εἰροπόκων Φράξεθ' ὄτιν, κ' αἰγῶν λασιάων.
Καὶ τὸ γὰρ ξρογον, τῷ ἔπι ἐλπέμεναι καλὸν αἶνον,
Τλησίπονοι γῆται· χαλεπὸν δὲ ὅσον, εὗ μάλ' εὐ' φύδα,
Νικᾶν ταῦτ' ἔπεσιν, τιμᾶσιν βασὶ δὲ ὁφέλλειν.

Αλλα

Αλλ' ὁ μὲν Λίλιανὸς ὑπενδοιάζειν δέτω περὶ ταῦτα, οὐας ὑπὸ Ἀριφοτίλλες μαθῶν. Οὐ δὲ τοι Πλίνιος, αἵτε δὴ ἐτοιμοτερον πρὸς τὰς τοιάτων πήσιν αὐτὸς ἔχων (Βιβλ: ΚΗ'. ΚεΦ: ΙΑ'). „Το γὰρ ἵππομανὲς (Φησί) τοσσάτων ἐν ταῖς Φαρμακεῖαις ἐμοιρεῖ διωρμεων, ὡςε τῷ τῷ χαλκῷ μίγματι „εὔχεθεν ἐν τῷ εἰκόνι τῆς Ὄλυμπιάσιν ἵππῳ, τὰς προσιόντας ἀρδενεις τοῦ πίππων πρὸς λύσσαν ἀγενιν σωστίας αὐτάς.

Πλίνιος μὲν οὖν καὶ Λίλιανὸς, ἵππον ἔναν θύλαιον τῷ περὶ τῆς ὁ λόγος ὑποτιθέασι. Παυσανίας δὲ ἐν τοῖς Ἡλεακοῖς, ΚεΦ: Ζ'. ἵππου ἐν ἀρσενικῷ γένεις ἀρηκεν „Ἐπὶ τὸν Ὄλυμπιάσιν ἐσώτας ἵππον (λέγων) τὸ Φόρεμδος ἀνάθημα, τῷς ἵπποις τὰς ἀρσενας, ἕτι πε τῷ ηρος μόγον, αἷλα καὶ αὐτες πᾶσαν ἐπ' αὐτὸν ἡμέραν ὁργάν. (Εἴτα προσιδεις,) Οὗτος δὲ ἐξὶν ἡ ἵππος, ὅτω καὶ τὸ Ἱππομανὲς λόγῳ τῷν Ἡλεάων ἔγκεται,. Διὸ Σαλμούσις ὁ τὸ ἵππομανὲς Φυτὸν Θεοκρίτῳ, εἰς τὸ χυτὸν μεταθεμενος, ἵν' ἐκ τοι τὸς τρόπῳ τῷν Βοτάνῃσι ἐκ μέσης ἀρη, τῷν ἴσα τῷ Ἱππομανεῖ διωρμίνων „Τῷ κοτῷ χρητάμενον διαλέκτω τὸν Παυσανίαν ἀδε (Φησί, ἐν τοῖς περὶ τὸν Πλίνιον αὐτῷ γυμνάσμασιν) „Δροσικῶς τὸν ἵππον εἰρηκέναι, αὐτὶ τῆς ἵππων. „Ωστερ ἐν καὶ Θεοκρίτον ἐκεῖσε, τῷ: πᾶσαν καὶ πῶλοι, καὶ θοαὶ ἵπποις ἐπικοίνως προχειρόσαδαι,. Οὐ δὲ Βαύλος ἐν τῷ περὶ τῷ ἵππομανεῖς δατεριῇ, οὐ καὶ αὐτερέω ἐμινήδημεν τὸ μὲν τῶν Δωριέων ἔθος (περὶ τὸ Θεοκρίτῳ εἰρημένον) οὐκ ἀπεικότως δεῖθαι δείξεις απαντῶν, περὶ τῆς κανῆς χρήσεως τῷ ἵππῳ αὐτὶ τῆς ἵππου (τῆς παρὰ τῷ Παυσανίᾳ) εἰκ ἔχει τι καὶ ἔποι. Οτι γὰρ Παυσανίας, dans le passage même que M. de Saumaise cite en preuve de la remarque touchant le Dialecte commun, se sert de l'article masculin pour des chevaux, & du feminin pour des cavales etc. αληθὲς μὲν ἐσιν. Αλλ' οὐδὲν ἡττον ἐνταῦθα αἰλιθεύει κακένο, ὅτι ὁ αὐτὸς Παυσανίας, se sert de l'article masculin pour des cavales. Πρῶτον γὰρ εἰπὼν ὅτι: δέτος ἐξὶν ὁ ἵππος, ὅτω καὶ τὸ ἵππομανὲς, λόγῳ τῷν „Ἡλεάων, ἔγκεται,. ἐν τῷ ἀρσενικῷ τῷν ἵππον ἀδε ἐνόστεν. ἐπικοίνως πόθεν δῆλον; ἐκ τῷ ἔξης. Ινε γὰρ δηλῶσι τὸν ἐπὶ τῆς θηλείας ἵππου τῷν αἰρθέντων ὁργασμὸν „Οἱ δὲ ἵπποι, (εἴπεν) οἱ ἀρσενες... . ὁπ' αὐτὸν ὁργάνοι προσθετις τὸ: ἀρσενες,, καὶ δέτω δεκτῆς ἐπισήλως διὰ τῷ ἀρσενικῷ ἀρθρῷ ἐπικοίνως νενοητέναι τῷν ἵππον τῷν θύλαιον. Εἴτα τέως, καὶ: ἐπιπηδῶσι, „Φησίν, αὐτῷ, (ἐπιμένων τῷ κοινοτέρᾳ χρήσι) ποδῶν δὴ τι διμανέσερον, „ἢ ἐπὶ τῷν κατλίσιν ἵππον, ζῶσσεν τε καὶ ἥθαδα αιναβάσιοδαι,. Διασέλλων διὰ τρέτων αὐθίδις τὸ ίδιον, καὶ οὖν ἐπεξηγύμενος ὅτι ἐν ἀρσενικῷ τῷ γένει, οὐδὲν αλλ' ή, τὸ θῆλυ ἐκεῖ ὑπεριθέτο. Αλλ' ἐπικοίνως τὸ τῷ Ὄντεργον καὶ τῷν ἔνταρεν τῷν αἰπεῖν ὅτι ταῦτα αἰριθελογυγμέναι.

„Οἴχεται αἷλα τέως χρόνος, οἴχεται καὶ παλίνοις
„Οππότε ἐμαθήι καὶ σφας ἐνάγει τὰ πιφαυσκα.

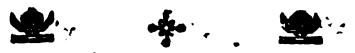
Στίχ: 336. Εἰροπόκων ὄτιν, καὶ αἰγῶν λασιάων.) Διεφίρεις δὲ ἐπιδήλως τῷν προβάτων καὶ τῷν αἰγῶν ἡ τριχωσις. Η μὲν γὰρ αἰγαλωτέρεια τε καὶ ἀλοτέρεια δὲ τραχυτέρεια καὶ τετακωτέρεια. Καὶ τὰ μὲν ἔριοις μαλλωτὰ πέφυνται οὕτοι μαλλόται. Ήσιοδ εἰς Ἔργ. καὶ Ημέρ. Στίχ: 332.

„Εἰροπόκοις δὲ ὄτες μαλλοῖς καταβεβείδισσι“
Ἄλ δὲ θριξὶν αἰγριωτέρεισι. καὶ μᾶλλον καθημότεραις διασωμένται. Καίτοι αἱ διαφόραις ποδαρίαις λαμβάνεται τοι ὄνόματας καὶ γὰρ καὶ ὄτες λάσιος ἔρηται. Όμηρ. Ιλιάδ. Ω. Στίχ: 125. Λασιον γαρ τὸ μαστὶ καὶ πυκνὲν, διερ οὐ δέ τοι τριχῶν μόνον λαμβάνεται, αἷλα καὶ ἐπὶ γῆς συμφύτα, καὶ ἐπὶ Φρε-

Βιβλίου Γ.

Θ

γῶν

- Sed me Parnassi deserta per ardua dulcis
Raptat amor : juvat ire jugis, quā nulla priorum
Castaliam molli divertitur orbita clivo.
Nunc, Veneranda Pales, magno nunc ore sonandum.
295. Incipiens, stabulis edico in mollibus herbam
Carpere oves; dum mox frondosa reducitur aestas ;
Et multā duram stipulā filicūmque maniplis
Sternere subter humum, glacies ne frigida laedat
Molle pecus, scabiemque ferat, turpesque podagras.
300. Post, hinc digressus, jubeo frondentia capris
Arbuta sufficere, et fluvios praebere recentes ,
Et stabula à ventis hiberno opponere Soli,
Ad Medium conversa diem ; cum frigidus olim
Jam cedit, extremoque irrorat Aquarius anno.
305. Haec quoque non curā nobis leviore tuenda,
Nec minor usus erit; quamvis Milesia magno
Vellera mutentur Tyrios incoeta rubores.
Densior hinc soboles, hinc largi copia lactis.
Quod magis exhausto spumaverit ubere muldra;

Laeta

νῶν ἔτι διωάμεως. Ὅθεν καὶ , χώρα λάσιος, καὶ , λάσιον τῆς παβίπποκράτει, καὶ : λάσιον καὶ παβίπποκράτει.

Στίχ: 340. . . . Παρηνοσσὸν ἐρήμης δειράδας . . .) Παρηνοσσὸς τῶν. ἐν - τῇ Φωκίδι Δελφῶν ὄρος τὸ διὰ σομάτων συχνὰ Ποιητῶν γινόμενον, & η δάφνη τεθρύληται, ὡς πλεύη τε καὶ ἐνανθεσάτη ἐκεῖσε Φύσα. Ἐπιτήσας τοῖν τοῦ Ποιητῆς ἐνταῦθα, ὅσον ἔργον τὸ τοῖς μικροῖς, οἰαπερ τὰ νιῶ σευτῷ υποκέμενα, μέγεθος περιτιθέναι ἐπιχειρεῖν. ἔμως ἐπιχειρεῖ τῆς πρεσβυμίας υικώσης, τὰς Παρηνοσσὸν ἐρήμης, δι ὃν εδέπω πρέτερον ἄλλος, διελθὼν ἀκροτόμες μέγα τι εἰς ἐυκλειαν εἰ σιωτελέσειν ἐλπίζων, εἰ τινὲς αἰσιῆς ταύτινα πορεύειν, ἐφ ἡς ἵχνος ὁδαμῆς Φαίνετ' εὖτε, ὃ δὲ πρώτος σευτὸς βηματίσειν. (Ορεα Βιβλ: Α'. Στίχ: 43. Καὶ Βιβλ: Β'. Στίχ: 201.) Ἐς τρίς οὖς αἴπαστένδει, καὶ τρίς ἥδη τάδε πότνια φαγεῖ.

Στίχ: 432. Καζαλίης κλιτιώ κτ:) Καζαλία δὲ η πηγή, η μεταξὺ Παρηνοσσὸν καὶ Δελφῶν, ἐν τοῖς πρόποσι τῷ ὄρες κεμένη, ίερὰ εἶσα ταῖς Μάσσαις. Ήτις καὶ Ιπποκρήτης εἴρεται η αὐτὴ, ὡς ἄρα υπὸ τῆς ὀπλῆς τῷ ἐπίπλῳ Πηγάδος ανακαλυφθεῖσα, τάδε φαστος κόψαντος. Καθάπερ οὖς ἄλλως καὶ . Καζαλία, ἀπὸ τῆς ὄντως ὄντως παιδὸς, η τὸν Ἀπόλλωνα διώκοντα φέυγεσσα μετέβαλεν εἰς τινὰ πηγήν.

Στίχ: 343. . . . Πότνια Πάλις, μεγάλα σόμβω μοι αἰέδειν. (ὅρα αἴρωτ: Στίχ: 1) Μεγάλα δὲ σόμβω κτ: απεδώκαμεν τὸ τῷ Ποιητῷ: μαγno ορε. Τῷ γαρ πλατεῖ καὶ μεγάλω βοῶν τῷ σόμβωτῷ αὐτὸ τὸ σομβάζειν ἐτίνειν, οὗτον οἱ σόμβοις τετέσι τὸ μεγαλεφωνεῖν, καὶ ἔτω τὰ καθ' εαυτὰ μικροῖς, τῷ λόγῳ πυργοῦ, καὶ εἰς μέγεθος ἐξαίρεσιν.

Στίχ: 344. . . . Επαύλεσιν εἰν μαλακῆς) Stabulis in mollibus. Οὐχί: Φύσει τοι αύταις θεσσα. ὡς ἐν τοῖς καταπατεμέναις μηδεμιᾶς ἀναφυομένης πόσις αἵλαστῃ τῷ παρασκευῇ δηλονότι καλάμης τε καὶ Φυλάδος συρεΦορέμασιν οὐ εξηῆς αὐτίκα υποβάλλει, σορεννυμέναις.

Στίχ: 347. . . . Πτερίδων . . .) Τὸ τε Φυτόν ὄνομα, καὶ η χυδαεσκή γλῶσσα ἐσ γε καὶ καθ' ημᾶς διεφύλαξε. Πτέριν γαρ καὶ οἱ νιῶ καὶ λέπτον, ην καὶ πάλαι ὡς τὰ Φύλα τέκτετμηνα τε καὶ ἀνηπλωμένα (καταστάσεις Δισοκορίδων) ἔχεσσαν, δικλι πτέρυγος. Εκαλέστο δὲ ἄλλως καὶ βλῆχνον η βλῆχνον, η βλῆτρον. Όθεν Νικανδρος ἐν τοῖς Θηριακοῖς.

η Εν δὲ πολυχιόδεος βλήτρες πυρὶ βάλλεο χαίτιν.

τῷ

Αλλὰ με Παρηνησσῷ ἀν' ἔρημος δειράδας ἐλκε
Ηδὺς ἔρως ἵεναι μέγα δ' αὐτὰ ἔμοι γε ὄνειρο,
Κασαλίης κλιτιῶ, όδεν ὅθεν πάρος ἵχνος, ὑπερχεῖν.

340.

Νιῦ δὴ πότνα Πάλις μεγάλα σόμβῳ μοι ἀείδεν.
Πάμπρωτον κέλομαί τοι, ἐπαύλεσιν ἐν μαλακῆσι,
Χόρτον ἀποδρεπέμεν δὴ ὄτεσιν, εἰς ὅκεν ἥρος
"Ωρη ἐνθαλέος παρέη ἀτάρ. εῦ καλάμηφι,
Δράγμασι τε πτερίδων, καθυποδορηνύμμεναι όδας
"Οφρὸς ὑπὸ πηγυλίδος σώζοιτο ἀπήμονα πώῃ.
Μηδὲ ψωριάοι, μηδὲ ἀν ποδάγρῃ πεδάοιτο.

345.

Ἐξαῦτις κέλομα, κομάρως αἰξὶν θαλεθάσας
Παρτιθέναι, νάμασιν δὲ νεαντλήτοις ποτίσειν.
Ἐς δὲ μεσημέριον Φάος, ἄντιω ἡελίοιο,
Τῶν δὰ τρέπειν σαθμός γε ἀπιωειλίας κατὰ χάμα,
Δυσμᾶς δ' ὑδροχόοιο, ἐνθα δὲ ἀρέτητο τέρμων.
"Οὐτι νυ καὶ τὰ δέον μελεδήματα ἡττονα θέσθαι,
"Οὐδὲ ἀχερήγια. Καὶ εἴ γάρ Μιλήσια ἔρη,
Ἐν Τυρίοις ἐνίκαπτα ἐρένθεσιν ἕννια πολλᾶ,
Ἐνθένδ' ἀλλὰ τόκοι θαμινώτεροι, καὶ γάλα πλεῖον
"Ημος ἀμολγεῦσι γλάγος αἴγαν μᾶλλον ἀφρῷδες,

350.

355.

Τῆμος

Ο 2

Τῷ γάρ ἐκ τῆς πτέριδος καπνῷ, Φασὶ, τὸς ὄφεις ἐλαύνειναι, αἷλοι τε δὲ,

καὶ Πλίνιος (Φυσ. Ισορ. Βιβλ.: ΚΖ'. Κεφ. Θ').

Στίχ: 348. . . . Πηγυλίδος) Τὰ πηγυλίδος ὄνομα, καὶ ἐπιθετικῶς μὲν λαμ-

βάνεται, ὡς παρ' Ομῆρος: Οδυσ. Ζ. Στίχ: 475.

. . . . νύξ δὲ ἀρέτητο καὶ βορέα πεσόντος,

"Πηγυλίδος

Τέτο δὲ ἐσίν, οἷον παγερά εἶπεν, ἢ παγετώδης. Αλλὰ δὴ καὶ προσηγορί-

κῶς δέον ἡκίσια, αὐτὶ τῇ παγετῇ, κατὰ τὸς παλαιές ὡς ἐν ταῖς Παρεκ-

βολ. Ευσάδιος αὐτόσε, Φησίν. Οθεν καὶ Σεβίδας: Πηγυλίδος, τὸ κρύσις. Καὶ

ταύτη τοῖνιν τῇ σημασίᾳ καὶ ἡμῖν τὸ πηγυλίδος ἐπὶ τῇ παρόντος ἐξεληκ-

ταῖ, τὸ glacies τοῦ Ουραγιλίδος διερμιλαύσουσιν.

Στίχ: 350. . . . Κομάρως αἰξὶν κτ.:) Τηρεψόνται γάρ αἴγες κομάροις τρεφό-

μεναι· ὁσπερ καὶ κυτίσω, καὶ αἴγιλω, καὶ σχίνω τοῖς θάμνοις. Διὸ καὶ

παρετα Θεοκρίτω ἐν Εἰδύλ: Ε'. Στίχ: 128: ὁ Κομάτας.

"Ταὶ μὲν ἔμαι κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἴγες ἔδονται.

"Καὶ σχίνον πατέονται, καὶ ἐν κομάροισι κέονται.

Στίχ: 352. "Ες δὲ μεσημέριον Φάος ἄντιω ἡελίοιο,) Τετέσι τὸ μεταξὺ μεσημέρι-

ας τε καὶ ἀνατολῶν. Quae spectent magis ad orientem, quam ad meridianum

tempus, ὡς Ουάρεων παρετα Ουρσίνω ἐφασκε: παραινῶν σαθμός αἱρεθεῖσαι τοῖς

θερέμμασι τὸς μᾶλλον τι πρὸς θίλιν αἰνίδοντος τετραμμένης, ἢ μεσημέρι-

νήντα.

Στίχ: 354. Δυσμᾶς ὑδροχόοιο, ἐνθα, ὃς ἀρέτητο τέρμων.) Τῆς γάρ δὴ τῇ ἐνθα,

ἵτοι τῇ ἐνιαυτῇ ἀρχῆς ἀπὸ μίλως Μαρτίς ληφθεῖσης, καθ' ὃν δὴ καὶ ἡ-

λιος ἐπιβαίνειν εἴρηται τὸν κρίον ("Ορα ἐγ ταῦς εἰς τὸ Λ'. Σημ: 260.) Δῆ-

λον ὅτι κατὰ τὴν τῶν Ζωδίων τάξην, ὁ Υδροχόος τῷ Ιαννυταρίῳ ἐμπίπτων,

καὶ ἀχερετα τῇ καθεξῆς Φευρεταρίῳ δίηκε. "Οτε καὶ τὸ ἔτος, κατὰ τὴν τε-

θεῖταν ἀρχιλώ, ἀντὼ τῷ χειμῶνι σωκηπεραινέται.

Στίχ: 356. "Ουδὲ ἀχερήγια) Τὰ περὶ τὰς αἴγας δηλούότι μελεδήματα, καὶ τὴν αὐ-

τῶν τέτων ἐπιμέλειαν, ὧχι δευτέρου θετέον, ωδὲ ἀσωτελή τὸ παράπαν.

"Αχερέον δὲ, καὶ ποιητικῶς ἀχερήγιον λέγομεν, τὸ ἐναντίον τῇ χρειώδες, καὶ

ἐπωφελές ἥτοι τὸ ἀνωφελές καὶ ἀνόητον, καὶ οὐ πρὸς μηδὲν ἀν ὅλως ἡ

χρηστις συμβάλοιτο..

Στίχ:

310. Laeta magis pressis manabunt flumina mammis.
Nec minus interea barbas, incanaque menta
Cinyphii tondent hirci, setassque comantes,
Usum in castrorum et miseris velamina nautis.
Pascuntur vero sylvas, et summa Lycaei,
315. Horrentesque rubos, et amantes ardua dumos;
Atque ipsae memores redeunt in tecta, suosque
Ducunt, et gradio superant vix ubere limen.
Frgo omni studio glaciem ventosque nivales,
Quod minus est illis curae mortalis egestas,
320. Avertes; victumque feres et virgea laetus
Pabula, nec totâ claudes faenilia brumâ.
At vero Zephyris qum laeta vocantibus aestas,
In saltus utrumque gregem atque in pascua mittes;
Luciferi primo cum sidere frigida rura

Carpa-

Στίχ: 'Αυτ: . . . Μιλήσιας ἔρη,) Τὰ ἐν Μιλήτῳ, ἐπιφανῆ πόλες Κασρίας, ἵψαι
ἐπὶ λεπτότητι ἔξηρητο' ὡς καὶ τῇ ἐκ Τύρεω παρθένῃ χρωνύμεναι, ποδεῖ
ἔτιμάτο. 'Ο δὲ Πλίνιος (Φυσ. Ισ. Βιβλ: Η'. Κεφ: ΜΗ.) γένη ἑριῶν διά-
φορα καταλέγουν: Tentium locum Milesiae oves obtinent, Φροτίν. Τρίτα
δηλονότι τιθεῖς τὰ Μιλήσια, μετὰ γε ταῦτα Ἀπελλά, καὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ
ἐξ ἐλιώκων θερμακάτων λεγόμενα· (οἱ ἐν τῇ μεγάλῃ καλεσμένῃ Ἐλάσσῃ
νεμόμεναι, καθὼς σημεῖοι Δαλεκάμπιος, Σημεώνιοι· (b) ἀλλοι δὲ Ἰταλικαὶ

Στίχ: 358. Ἐνθένδ' αὖτας τόκοι θαμνώτεροι.) Ταῖς ἐν τῇσι ἐπιμελόσσεσσι τῶν αἰ-
γῶν ἐπιμαρπίας, ὃδεν ἐλάσσονας τῶν ἐκ τῶν ἐριφόρων προσβάτων δέκτυσι
βσσας, ἐκ τε τῶν θαμνῶν, οἵτοι συχνῶν τοκετῶν, καὶ ἐκ τῇσι τῇσι γάλακτος
αὐθονίας, ὅπερ ἀπὸ τῶν αἰγῶν αὐτῶν δαψιλέσερον απαρέλγεται. "Οις
μὲν γὰρ, οἱς τὰ ποδὰ μονοτοκόποι, αἴγες δὲ διδυμοτοκόποι συχνούτερα. "Ου-
τοι μὲν γὰρ Μενέδιοι ἐν ταῖς παῖς αὐτῷ σημεώσσοντι. 'Ο δὲ Αριστοτέλης
(ἐν τοῖς περὶ Ζώ. Ισορ. Βιβλ: σ'. Κεφ: ΙΩ'.) κοινῇ περὶ τε προσβάτων καὶ
αἰγῶν τόκους ἐξισορέων: τίκτυοι δὲ (Φροτίν) τὰ μὲν πλεῖστα δύο, ἐνιοτε δὲ
,,καὶ τρία· οἵδη δὲ καὶ τέτταρα. Κυνιδόντες πάντας πρόβατον καὶ αἴ-.
,,Διοί ἐν ἐνιοῖς τόποις, οἵσοι αἰλουροί εἰσι, καὶ ἐν οἷς ἐνημερώσας· καὶ τροφίω
,,προθέντου ἔχοντες, διε τίκτυοι . . . διδυμοτοκόποι δὲ καὶ πρόβατα καὶ α-
,,γες, διε τε ἐνημερώσας· καὶ οὖν ἐν κριός, οὐδὲ τράγος ἢ διδυμοτοκόπος, οὐδὲ μή-
,,τηρ,. "Οτι, δὲ αἱ Σκύριαι τοις ἄμελέσι γάλακτος αἴγες ἐξοχώτατοι, Δ-
θιώμοις μαρτυροῦσσι· (ἐν Βιβλ: Λ'. τοῦ Διπνοεθεφισῶν Κεφ: ΚΒ'. Σελ: 28.)
διὸ καὶ η παροιμία: Αἴξ Σκυρίαι.

Στίχ: 362. Κινυφίοισι τράγοις κτ:) Τοῖς γενομέναις περὶ Κίνυφα, οἱ Κίνυφοι^τ
διὸ τῷ, ι. Κινύφα, Κινύφοι (διαφόρως γάρ γενιφόμενοι φέρεται) ποτα-
μὸν Γαντυλίας ή κατ' ἄλλος, τῆς Αφρικῆς. Στρατιών δὲ, τὰ περὶ τῶν
Καρχηδούων γιώ γενιγραφῶν, Μετατὰ τὴν Νεάπολιν (Φροτίν) οὐδὲ Λέπ-
,,την καλύπσιν ἐξῆς ἐσὶ ποταμὸς Κίνυφος. (Γεωγρ. Βιβλ: ΙΖ'. Σελ: 835.)
,,καὶ μετατὰ τούτην διεπεπχισμένη τι, ὁ ἐποίησεν Καρχηδόνιοι, οὐτε Μερέτιος
δὲ δὲ Αθηνῶν, ἐν τῷ περὶ τῆς Σατραπίας τῆς Τριπόλεως, οὐτε τοῦ Τενε-
τανῶ (Γεωγρ. Παλ. καὶ Ντα, Σελ: 587.) Μεταξὺ, Φροτίν, οὐτε μεγάλης
,,Λέπτων, οὐτε τῆς Βαραθρίας αἰσβάλλει τοις τῶν μεσόγεον θάλασσοσαν οἱ Κίνυ-
,,φοι ποταμοίς δετις καὶ Κίνυφ, καὶ πονῶς Μάκρες καλλιτάγη. "Ουτοὶ δὲ ἀρχετοις
,,τῶν Βιλεδέλγεροι ἀπαρχίαιν, ἐκ θεντοῦ τοὺς καλυμένους τῶν Χαρίτων, εἰς
,,πτωτὸν ἔρημον τῷ Φόρο, Βιλελάνθα ὄντος. Περὶ αὐτὸν τὸν ποταμὸν γενομένην
,,αἴγες μογέθεις μάζευσε τῶν ἄλλων. Καὶ οὐ τόπος ὅπερ ἀναστεῖ. περὶ αὐτὸν
,,τὸν ποταμὸν, μναῖ ὁ πλέον αἴραντος καὶ γηνιμούτερος τῶν αἰσθανούς ὅχι μό-
,,νον αὐτῆς τῆς Επαρχίας τῆς Τριπόλεως, η ὁποῖας καλλιτρύη απὸ τῶν
,,έντοπίων Γαρελδάρε, αἴδας καὶ ὅλης τῆς Διβύσεων. "Ουκ αὐτὸν διη, οὐτε Αμ-
βρο-

Τῆμος ἀμελγομένων πάλιν, ὅθατα μᾶλλον ἀποβεῖ.
Ἐδ' ὅτε καὶ κέραι πώγωνάς τ' αἰπόλος ἀργὺς,
Κινυφίοισι τράγοις, ὅθεν εὖ μάλα ἐξυφόωνται,
Σκιλαῖ μὲν σρατιαῖς, σκέπα δ' οἰκτροῖσιν πλοοτῆρσιν.

360.

"Τλας δ' ἀμφινέμονται αἶγες, καὶ ἀν' ἄκρα Λυκαίς.

Τρηχείας δὲ βάτυς, αἴπας τε ἔδασιν ἀκάνθας·

Μέμινται δὲ τέγυς, παλίνοσοι ἵψα τεκέεοιν,

Οὐδασι βριδομένοισι Φλιώ ῥὰ μόγις παριθσα.

365.

Αἰξὶν ἐπεὶ δ' ἡ κάρτα τι μέμβλετ' ἐφήμερος αὖν,

"Ων πάντα δεῖται, τῷ σε δέον κηδεῖν περὶ τάτων.

Καὶ ἐπὶ πηγάδος, ἥδε χιωνοβόλοιο ἀητά,

370.

Τας δε ἐρυκακέειν, χιλὸν προφρόνως δὲ ὑπίχειν,

Εἴδαρ τ' ἔνφυλον θαλὸν ἀντάρ χορτοβολῶνας,

Χάιατι μὴ κλέιεν ἐν δ' ἄρε βεφύροι πνοῆσιν,

"Ωη. εὗτ' ἀφίκοιτο θέρης νέον ἀρχομένοιο,

Εἰς ῥὰ νάπη τε, νέμη τε, τότ' ἀμφω πώεα πέμπειν,

375.

Ημος ἔωσφόρος ἐκ πρῶτον φαίνοιτ' ἀνατέλλων,

Ψυχοὴ

Erōgīs ποτέ βέλεται, ὑποσημειώσας (a): Forse sono qui intesi i Caproni che di presente chiamansi d'Angola, de quali il pello e lungissimo, e delicato come seta. "Htōi γὰρ αὐτῷ ἡ Αγκολα, τὸ ἐν τῇ Νετιατέρᾳ Ἀφρικῇ Βασιλείου ἐστι, τὸ μέσον Κόγγος τε καὶ Ματαμέν τῶν διωχσεῶν. ἡ γοῦ ἡ Αγορα γωνιαὶ καλεμένη Ἰταλισι, ἥτις ἐστι ἡ Ἀγκυρα τῆς Γαλλογραικίας, εἴτ' ἐν Γαλατίας ἡ καὶ καθ' ἥμᾶς ἐπὶ τῇ λεπτῇ τριχώσει τῶν ἐκεῖ αἰγῶν ἔσται γνώριμος. Ἄλλα δέοντα σίμηα ἐντοῦ θερινοῖς ἐκτρίψεταις, πρὸς τὸ ἐνταῦθα μάλλον τένον τῶν περὶ τὸν Κίνυφον ποταμὸν τράγων, περὶ ἣν ἐνταῦθα Ουίργιλος.

Στίχ: 364. . . . Καὶ ἀν' ἄκρα Λυκαίς.) Ωταύτως δὴ καὶ Θεόκριτος εἰρηκὼς φαίνεται, ἐν Εἰδύλῳ: Α'. Στίχ: 123.

· . . . κατ' ᾧρες μακρὰ Λυκαίς.

"Ὕδε τὸ Λυκαῖον ὄρος Ἀρκαδίας" δέον καὶ Καλλίμαχος ἐν "Τμηῷ τῷ εἰς τὸν Δία, Στίχ: 4. κξ. ὑπενδιάζων ιδ., πότερον Δικταῖον, ὡς ἐν τοῖς κατὰ Κρήτης Ιδαῖοις ὄρεσι τεχθέντα" ἡ Λυκαῖον, τὸν αὐτὸν Ζεῦς ἀείστεν, ὡς ἐν Ἀρκαδίῃ γενόμενον; Ο δὲ τὸν Ἑθνικὸν Συγγραφεὺς, καὶ Αύκουλαν πόλιν οἴδειν Ἀρκαδίας, καὶ τὸν ταΐτης ὀικήτορας Λύκαιον προπαροξυτόνως. Άλλα καὶ Λύκον πάλιν, (ὡς ἐκ τῆς Παυσανίας) Ἀρκαδίας καὶ ταύτης πόλιν, καὶ τὸ Ἑθνικὸν αὐτῆς Λυκοάτης (Φοσὶν), ἡ καὶ θηλυκῶς διὰ τὴν Αμερόγυις Ἰταλισι·

Στίχ: 365. . . . Αἴπας τε ἀκάνθας.) Ουίργιλος μὲν Φοσὶν Αἰματες ardua dumos· δὲ ἐξὶν ἐπὶ λέξεως: τὰς φιλέστας τὰ ὑψηλὰ ἀκάνθας. "Οὐεν καὶ Αμερόγυις Ἰταλισι·

E gli spinosi frutici, che crescono

Sull' alture de monti . . . ,

Ημεῖς δὲ, ἀκάνθας αἴπας, ἀπεδάκαμεν, κατὰ τὴν αὐτὴν ὁσαύτως διάσνοσεν τέτο γαρ ἐξὶν εἰπεῖν, τὰς τοῖς αἰπεινοῖς, ἥτοι τοῖς ὑψηλοῖς τῶν χωρίων χαρέσσας ἀκάνθας ἡ, ὅπερ ἵσται διάστατα: τὰς ἐν τοῖς ὀρενοῖς καὶ παρακέρυμνοις ἀκάνθεων.

Στίχ: 366. Μέμινται δὲ τέγυς κτ:) Καὶ γὰρ καὶ σένευ τὴν Αἰγαλάτην ἐπανίσσον ἐπὶ τὴς Αἰγαλίας αὐτόμολοι. "Οἰες δὲ τοῦ ὅτας ἀτε ἐπικένθημοντες ζόμη, καὶ ἐνθέσερη. "Οὐεν τὸ, Προβάτιον ἥδος, ἐπὶ ἐνθέσαι κεκομιδηται.

Στίχ: 369. Αἴξιν . . . εἰ κάρτα τι μέμβλετ' κτ:) Ωδὲ γὰρ οἷμη τὸ προορεῖν τὸ μέλλον, καὶ τῶν χρειωδῶν σφίσι ποιεῖθαι πήρονται.

Στίχ: 370. Καὶ γέ τὴν πηγάδος κτ:) Οὐτῷ καὶ Ήσιόδος ἢν "Ἐργεῖς καὶ Ήμέρ.

Στίχ: 503.

Βιβλίον Γ.

§25. Carpathus ; dum mane novum, dum gramina canent,
Et ros in tenera pecori gratissimus herba est.

Inde, ubi quarta sitim cœli collegerit hora,
Et cantu querulae rumpent arbusta cicadae,

Ad puteos aut alta greges ad stagna jubeto

§30. Currentem ilignis potare canalibus undam :

Aestibus at mediis umbrosam exquirere vallem ,

Sicubi magna Jovis antiquo robore quercus

Ingentes tendat ramos, aut sicubi nigrum

Ilicibus crebris sacrâ nemus accubet umbrâ.

Tum

„Τότον ἀλέναθμα ποιή πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαιῶν
„Πνέυσαντος Βορέαο, δυσηλεγέες τελέθεσιν.
Πηγὰς, δος, ἡ πηγυλίς ὁ παγετὸς, ἡ ἡ παγερὰ ἥμερα, αἵσ εὖντις
(Στίχ: 348.) ἐλέγετοι.

Στίχ: § 372. 'Αυτὰς χορτοβλάννας.)

§ 373. Χείμαστι μὴ κλείειν) "Ητοι τὰς χορτώνας, ἡ τὰς χορταπο-
θήκας εἰπεῖν, καὶ τὰς σύχυματας, ἡ τὰς αὐχυρώνας, ἐτοίμεις ἔχειν τὰ χε-
μῶνος ἐνσάντος· καὶ σωεχῶς ἐξ αὐτῶν λαμβάνοντας χόρτου τοῖς θρέμμα-
σι παραβάλλειν, καὶ δαψιλῶς αὐτὰς χορτάζειν.

Στίχ: 374. Θέρες νέον αρχομένοιο.) Νοητέον ὄλοφερέσερον στε τὰς ἕαρες
εὐθὺς ἐπιλάμψαντος.

Στίχ: 375. Εἰς δὲ νάπη τε, νέμη τε, τότ' ἄμφω πώεα πέμπειν.) Νάστος, τὸ ἐκ
τὰς Θηλυκὰς ἡ Νάπη μεταπεπλασμένον, τόπος ἐσὶν, ὁ ἀπὸ κλιτύος ὅρος
ὑποκοιλαιούμενος, ὑλώδης τε καὶ σύμφυτος· ὑπὸ τε τὰς σκοπεός καὶ τὰς
πρώνας χθαμαλέμενος. Ως παρ' Ομήρῳ Ἰλιάδ. Θ. Στίχ: 553.

„Ἐκ τὸς ἔφαντος πάσσαν σκόπια, καὶ πρώνες ἄκροι,

„Καὶ νάπαι
Καταγομένοις γάρ θεατὰ πόρφυράθεν τὰ ὑψηλὰ πρῶτον καθίσαται, μεθ'
ἀ τὰ ἡττον, καὶ προσιθσι τέως τὰ χθαμαλώτερα. Ἐτυμολογεῖθαι δὲν
κεν. ἡ νάπη, ἡτοι ἀπὸ τὸν ἦν ἐπιτατικὸν ἢ τὸ πᾶ, ὁ ἐσὶ το πίνακον ἡ ἀπὸ τὸν γη-
τερητικὸν, ἢ τὸ φῶν, ὁ ἐσὶ τὸ φάνω, ἐπιγινομένης τροπῆς τὸ δε στέος εἰς τὸ ψη-
λόν. Ἔσι γάρ ἐκάτερον τὸ, νάπος· καταβόντον τε ἀμαὶ ὅν, καὶ μέν δη, καὶ
φωτον τὸ μὲν, διὰ τὸ ἀπὸ ἐξοχῶν ὑπτιαζεῖν τὸ δὲ, διὰ τὸ ὑλομοσχενεῖν. Τὸ δὲ νε-
μος, χωρίον ἐσὶ δασὸν ἢ ἀλσῶδες, εἰς νομὰ τοῖς θρέμμασιν ἐπεστήδεον. Ἄμ-
φω δὲ τὰ πώεα νοητέον, τὸ τε τῶν αἰγῶν, καὶ τὸ τῶν σῖων, εἰς νομὰ πέμ-
πειν καλῶς δὲ ἡμῖν τὸ, πέμπειν. Ἐπειδὴ γάρ Φελλίος οὐρανὸς ἐν ταῖς
Παραθέσεσι, παρανέσαντος αὐτῷ ποτὲ Γαβριήλος Φαέρνων καὶ δὲν καὶ Λε-
χαιων τηνῶν Καδίκων (ως Φησί) τέτο πειθόντων, τὸ πίττετ ἐπὶ τρίτῃ
προσώπῃ, πρὸ τὸ πίττετ ἐπὶ δευτέρῃ, ὀνταγινώσκειν προείλετο. (Καύτοι τὸ
δευτέρον, τῶν προπυπαμένων δημάτων δευτεροπροσωπέντων, avertes, καὶ
feres, καὶ claudes, δοκέντων ἐναπατεῖν. Καὶ τῶν ἐν χεροῖ δὲ πίττετ ἐκδύσεων
πίττετ ἐχεσῶν, δὲ καὶ mittet. Ἀυτοὶ ἐν ἀπαρεμφάτῳ λογώ, εἴναι διαμά-
τα πρόσωπα πάντας ἄμα σωσίληπται, πέμπειν εἰπόντες, ἐπειδὴς ὅμη γη-
νόμεθα τῆς τοιαύτης τῶν Κρητικῶν σάσσεως.

Στίχ: 376. Ἡμος ἑωσφόρος κτι;) Ὁ οὐτω τιὼ ἑωθινῶ δραν ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ
ἀπάντων ὑπέγραψεν. Ἐκ τῆς τάνατολῆς τὸν αἰτέρος. Ἐκ τῶν τῆς γυκτος
ψύχεις, τὸν ἔτι ἐπικρατεῖντος. Ἐκ τῶν γεαρᾶς τῆς ἥπερ, τῆς ὅμολος Νύμ-
φη, ἄρτι ἐκ θαλάμου προιέναι δοκέσσος· καὶ μὲν δη, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων, τῆς
χλόης, τῆς, διὰ τῶν ἐπικεσσαν πάχνιων, ἢδη πεπολιωμένης.

Στίχ:

Ψυχρὴ νὺξ δὲ, νέη τ’ ἥῶς, πολιὴ δὲ χλόηπερ.

‘Ηδὺ τι γὰρ φαδινῆς ἐπὶ ποίης πώεσιν ἔρση.

Δίψος ἐπὴν τετράτιω δὲ καθ’ ὥρην ψρανὸν ἵχει;

‘Ωδῇ δὲ ἡχήεις, ὁροδάμνυς δῆγγυνυσι τέττιξ,

Ποιμνας πάρ Φρεάτων ἄξεις, ή βένθεα λίμνης,

Νάματα ταῖς ἀντλῶν ὄχετοῖσιν τοῖς ἀπὸ πρίν.

Καύματος ἀλλ’ ἀκμαῖς, δήειν ποθὶ δάσκιον ἄγκος,

‘Ηὲ Διὸς μεγάλη ὅδι δρῦς γε παλαιτατος ἕη,

‘Η κε μακρὸς κλῶνας διὰ δρῦμια κύκλοσε τένοι.

‘Ηὲ δ’ ὑπὸ πρίνων πυκνῶν γε μελάντερον ἄλσος,

Οἶν ἄρδεροτέραν σκιὰν ἴριω πάντοσε χένοι.

380.

385.

P 2

Τοῦτο

Στίχ: 379. Δίψος ἐπὶώ τετράτιω κτ.) Διψᾶς δὲ ὁ ψρανὸς, οὐκοὶ δὲ ἀηὲ ἀν ἔηθεν, ἐπειδὲν ταῖς αὐτὸν ἡλίῳ φλογωδεῖεις ἀκτῖσιν, ἀπασσα ἀντὼν η πεὶν ἐνδέσσε διαδαπανᾶται νοτίσι. Καὶ ὁ τρίπος ποιητικὸς, ἀτε κού ἀντὰ τὰ ψυχῆς ἀ- μοιρα ἐμψυχῶν ὡς οὐκ ἐπ’ ἐκείνη (Βιβλ: Α'. Στίχ: 436.) Καὶ μέγας δὲ πίε τόξον. Τετράτιω δὲ ὥραι λέγει, τιὼν αὐτὸν ἡλίῳ ἀνίχοντος ἵσπερ ἐν ἰσημερινῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀρχομένης, ὑπὲρ τιὼν ὁρθῆς ἡμίσειαν γωνίαν, η τῆς ἀκτῖνος παρέγκλισις σωισώσα, σφραρότερον ἀρχεται τιὼν γιῷ μασίζει, πε- λάγοσ πρὸς τιὼν καθέτον.

Στίχ: 380. ‘Ωδῇ δὲ ἡχήεις ὁροδάμνυς δῆγγυνυσι τέττιξ.) “Ουτως ἐνταῦθα ‘Ουδε- γίλιος’ γυμπροῦτις arbusta cicadae ἄδιων χρησάμενος τῇ ὑπερβολῇ, ὡς Μη- νέλιος σεσημείωκε (31). Πάθος (λέγων) ὑπερβολικὸν οὐχὶ ταύγε παραπλη- σίως ἄδιοις εἰρημέναι παρατιθεῖς ἐκεῖναι: γυρται lictore columnae: (Διεργά- γησαν ὑπὸ τῷ ἀβδόχειοι κιονες') τῇ μεγαλοφωνίᾳ δηλουντι τῷ κήρυκος γεγωνίσκυτος. Καὶ fregit subcellia versu, (σωέτερψε τὰς ἔδρας τῷ ἐπει) ὡς τραχεῖ τε οὐκὶ Βαρεῖ οὐκὶ Φορτικῷ ἀπαντήσαντι. Ός εἴγετις ἐνταῦθα translatet τὸ γυμπρετο μεταλάβοι, ἀντὶ τῷ defatigare, opprimere, molestiam afferre (καταποιησαι, καταπιέσαι τε ἀχθηρῶς, οὐκ ἐπιτείψαι, οὐκὶ δὲ ὄχ- λῳ γενέθλῳ) ὑπερβολὴ τότε προσεπενεχθήσεται ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ ἐδὲν ἐ- λάσσων ὡς οὐκὶ τῶν θάμνων. Βτως ἀντῶν ἀκεσικῶν πλαττομένων, οὐκὶ τῷ ἀκαταπαύσῳ τῷ τεττιγμῷ παρενοχλεμένων: Ἐμοὶ μὲν οὐδὲ δέσον ὡν εἴη το Φορτικὸν τῆς ὑπερβολῆς παρεκλίναντι, ουτως ἀποδεναι τὸ ἐπει:

“Ἄδει δὲ ἐμμενέως τέττιξ χλοερῷ ἐπὶ ὄξῳ.
Ουτω γὰρ οὐκὶ ‘Ομηρος οὐτὸς τὸς τέττιγας αἴδοντας καθίζει, Ιλιαδ. Γ.

Στίχ: 151.

Οἱ τε καθ’ ὑλιω
Δευδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειρίσσαντι ιεῖσι.

Καὶ Ἡσιόδος ἐν Λασίδ. Ἡρακλ. Στίχ: 393.

,,Ημος δὲ χλοερῷ πυανόπτερος ηχέται τέττιξ,

,,Οζω ἐφεζόμενος θέρος ανθρώποισιν αἴδειν

”Αρχεται
· Λλὰ γὰρ τὸ ἐρμιώδος πληρῶντι, εἰκὸς ίω τῷ Ποτητῷ καύταῦθα ἐκ τῷ σωμαγγυς παρακολοθεῖν. ”Λλως τε οὐκὶ εὖ ἐδότι, ὡς εἰς ὑπερβολὰς τὰς σποιασδεν παρεκφερομένῳ, ἐδὲν ἀν ἐν δίκῃ τῷ λόγῳ τῷ ποιητικῷ πρεσσοχ- θίσσειν.

Στίχ: 387. . . . Σκιὰν ἴριω . . .) Ιερὰν προσείρηκε τιὼν σκιὰν, η ὅτι φθά- σας πρὸ μικρῷ τῆς σκιᾶς ὑπεμνήθη, τῆς ἀπὸ τῆς Διῆς ανακεμένης παλαι- τέτης δρυὸς. η ὅτι, κατὰ τιὼν ἐν ιεροῖς ἀλσεσιν, ὅσα θεοῖς ἀνέται, αἴδοτατὶων διὰ πυκνότητα, τοιαύτιων τιὼν σκιὰν τοῖς πώεσι χριῶνται ἔηταιν ὑποτίθησιν.

Στίχ:

335. Tum tenues dare rursus aquas, et pascere rursus;
 Solis ad occasum: cum frigidus aëra Vesper
 Temperat, et saltus reficit jam roscida Luna,
 Littoraque Halcyonem resonant, & Acanthida dum.
 Quid tibi pastores Libya? quid pascua versu
340. Prosequar, et raris habitata mapalia teatris?
 Saepe diem, noctemque, et totum ex ordine mensem
 Pascitur, itque pecus longa in deserta sine ullis
 Hopitiis, tantum campi jacet. Omnia secum
 Armentarius Afer agit, teatrumque, Larumque,

Αγμα.

Στίχ: 389. "Οτ' ήρες ξωσερος ἀρτι;) Πότερον, τὸν αἰσέρα ώδε νοεῖν δέος,
 ὃ μᾶλλον τὸν κατὰ τὴν ἔωσέραν χρόνον, ὃψὲ μετὰ τῶν ήλιος δύσεων, ἀρτι
 τῆς νυκτὸς αἴχομένης, καὶ τού ἀπὸ τῆς ἡγησαμένης ἡμέρας καεύσθαι υπο-
 μαρανθότης; Ενέχει γάρ πρὸς ἐκένον, ὅτι ἔωσφόρον αἷμα τὸν σευτὸν αἰσ-
 έρας ἐξανατέλλοντα ήμιν. πρὸς μικρῷ Φθάσας υπέθετο. Εἶναι δὲ ἐκάτερον
 τιωκαύτα, καὶ ἔωσφόρον αἷμα ὀπτανόμενον καὶ ἔωσερον τὸν σευτὸν, ημέρα
 οὐδέχεθαι Φασι. Καμιλὸν ὁ Ἰησοῦτης Αμβρόγιος, ἐς ουριὰν τὸν πάντα ιζά-
 γων τῷ ἔωσφόρῳ ἀνατέλλοντος κατ' ὄρθρον:

Allor che 'rpuota all' apparir dell' alba

L'alma stella di Venere

καὶ τῆς ἡμέρας ἥδη προϊόντης διαναπαύσας ὑπὸ σκιᾶς, κατὰ τὰς περὶ τῶν
 μεσημβρίαν ὥρας ἔται ποτίσας περὶ δυσμὰς ήλιος, καὶ πρὸς οὐροῦς ἄνθης
 διδυτέρας ἐπανάγων:

· · · · · Un' altra volta
 Le mena a pascolar, mentre che l'caldo
 Vespere ha temperato

Στίχ: 391. Ἀλκυὼν παρὰ Θῖνα, Ἀκανθίδιος δὲ ἐπὶ Θάμνῳ.) Τοῦ γαρ τὸλε πρὸς περὶ τῶν πραπέντος, ἀμφω τὰ εἰρημένα δύνεται αἰναβάλλεται σέδεσν. Ή μὲν
 Ἀκανθίδιος τὸ δρυθίον, ἐπὶ Φυτῷ Θαμνώδιος ἐφεξομένην ή δὲ Ἀλκυὼν ἐν αι-
 γιστοῖς, ἐνθα παρὰ τῇ ἀλί κύε τε καὶ νεοττένει. Ἀλλὰ περὶ Ἀλκυὼνος,
 δὲ μὲν ἐπὶ τὸν Φυτωτέρον τάνει λόγον, ἐνρήσεις παρὰ τῷ Ἀριστέλει
 (περὶ Ζώων Ἰσαρ. Βιβλ: Ε'. Κεφ: Η'. καὶ Θ'.) καὶ ἐξ αὐτῆς παρὰ Πλίνιον
 (Φυσ. Ἰσαρ. Βιβλ: Γ'. Κεφ: ΛΙ'). καὶ παρὰ Διλιανῶ, (περὶ Ζώων Ιδιότ:
 Βιβλ: Α'. Κεφ: ΑΣ'. καὶ Βιβλ: Θ'. Κεφ: ΙΖ'.) Α δὲ ἐπὶ τὸ μαυρωτέρον
 πέκλασαι, παρὰ Ευσαθρίῳ (ἐν Παρεκβόλ ταῖς εἰς τῶν Ἰλασσόνων. Ι. Ραψωδ.
 Σελ: 776.) ἐκ δὲ τούτων, καὶ παρὰ Βαρείνῳ, ἐν τῇ λέξει. ("Οει δὲ καὶ ἐν
 ταῖς εἰς τὸ Α'. Βιβλ: ἡμετέραις Σημειώσ. Στίχ: 459.) Τὸ μὲν οὖν Οιρυγ-
 λίος ἔπος:

Littora Halcyonem resonant, et Acanthida dum, πρὸς οὐρανὸν αἴποδεθὲν ὡδ
 αὖ ἔχοι.

"Αλκυόν" ἐξηγεῖται δὲ αἰται, "Ακανθίδιος" ἀκανθίδαι.
 Εφ' ὃ δὲ λεξικὴ παριδια, Ακανθίδιος ὄντανθαι, ἐπασμενίζεται οὐρανός οὐρανός
 δι ταῖς Παρασθέταις ἢνθυντος ἀλίς τῇ Εδένικῃ σινεπιπλάνους σύστοις τῆς Λα-
 τικῆς λέξεως: Acanthida dum. Λεγομένη γάρ εἰν γένει διατρέπει αἵ ακανθίδαι
 ἐθεν καὶ dumetum ὁ Ακανθίδεων. Τῷ γεριλιού ἀπλῶς ἐλλιπέσθαι τῇ Φυτῷ
 πρόχειρον λῷ τὸ δέρω παῖξαι, διὸ τὸ Φερωνύμως, ἀπὸ τοῦ, εἴφ' ὡς τὸ ὄρ-
 γεν Επιχωριάδεως, Φυτῷ Φερωνύμως παραγόμενοι. „Πολλοὶ οὖτε (οὗτοι τοῦ
 Θεοκρίτου Σχολιαστής, ἐν Ειδιλ: Σ'. Στίχ: 139. παρεστημένοις) τῶν ὄρ-
 γεν, ἀπὸ Φωνῆς ἔχει τὰ πλήσια ἀλούδων, ἀλούγων, σάρκης, σαγανάν, α-
 γείδη, αἴθων, τρύζω, τρυγων, πλέσσων πλεγμῶν, πακέζων, πακέζην. Τὰ μὲν
 τοι περὶ ὧν ὡδε ήμιν ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐν τῷ μαίλιστε οἰαιδαίσιον εἰσ-
 θε τὰς διατρέπεις οὖν Ἀλκυὼν, ὅτι παρὰ τῇ ἀλί κύει. (καὶ τούτη ψιλό-

μενον,

Τοῖσι δὲ λεπτωλέ̄ ἀν̄ ὁρέγενιν ὕδατ̄, ἀν̄θι δὲ βόσκειν
Πρὸς δύσιν ἡελίοιο, ὅτ̄ ἡέρα ξασέρος ἄρτι
Ἄμψυχεῑ διερή̄ ὅτε μήνη̄ ἔρσιβολεῦσα,

390.

Πάσεα ποιήεντ̄ ἀνασώζεῑ ἔντε δ̄ αἴδει
Ἄλκυων παρὰ θῖνα, Ἀκανθυλίς δ̄ ἐπὶ θάμνῳ.
Τίπτ̄ ἄρδ σοι νομέας Λιβύης ἔπεσιν, τί νομάς δὲ

Μυθῆσαθαι; καὶ κεν ἀραιοτεγέας τε καλύββας;
Ηματα δηθάκι, καὶ θύκτας, καὶ ὅλον ποτὲ μιῶα,
Καῆι νομίω δ̄ ἔξεισι τὰ πώεᾱ ἀμπεδίον δε

395.

Μακρὸν ἐρημαῖον τε, ἀοικόν τ̄ ἔξαλάληται.
Τὰς πέδουν ἔκτετατ̄! Ἀφρος ἀτάρ. δὰ νομεὺς μέτα αἴρει.
Χρήματα πάντα τέγος τε, θεάς τε, καὶ ἔντεα τ̄ ἄλλα.

Καὶ

μενον, ὡς Φησὶν Ευσάδιος κατὰ κανόνα Γραμματικὸν, διὰ τίω τῷ κ ἐπι-
φοράν. (Σελ: 776.) "Ισως δὲ διὰ τίω τῷ τ, ἐπεξ ἐκλίνετο ἄλς, ἀλτὸς.
(Σελ: 145.) Ωσαυτως δὲ καὶ Ἀκανθίς, διὰ τὸ τὰ πλεῖστα διατρέθειν ἐπ̄
ἀκανθῶν, κατὰ ἀραιοτεγέας καὶ Ἀλέξανδρον ἥτις ἄλλως διὰ τίω χροιῶν
καὶ Ποκιλίς ονομάζεται" (ὁ αὐτος. Θεοπρίτ. Σχολιας. ἐνθ. αἰνωτ: Στίχ: 141.)

Στίχ: 393. Τίπτ̄ ἄρδ σοι νομέας Λιβύης κτ:) Τῶν κατὰ Λιβύης ποιμένων, τῶν
διὰ τε τὸ τῆς χάρεας διάφορον, καὶ τῆς Βιοτῆς τὸ νομαδικὸν, ἐτεροτρόπως
τὰς τῶν παρὰ σφίσι θρεμμάτων νομᾶς διατιθεμένων, μνεῖσν ἐνταῦθα ποι-
ῆται Ὁυΐργιλος. Λιβύη δὲ εἴρηται καὶ κοινότερον μὲν ἡ Ἀφρικὴ ὅλη, ἀ-
πὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφες τὸ Διός, καὶ τῆς Μέμφεως, ὃτων κληθεῖσα, κα-
τὰ τὸν τὸ Λικόφερον Σχολιασιῶν καὶ ιδιαίτερον, ἡ μεταξὺ τῆς μὲν Λι-
γύπτεω πρὸς ανίχνυτα ήλιον, τῆς δὲ Κυριωτάτης πρὸς δυόμενον, ἐναπολαμ-
βανομένη, τὰ δὲ πλεῖστα ὅστα ἔημος. Τῆς μὲν ὧν Λιβύης, ὡς ἐυφυεῖς ἄρ-
νας τρεφέστης ἐμνήθη καὶ Ὅμηρος Όδυσ. Δ. Στίχ: 85.

,Καὶ Λιβύης, ἵνα τ̄ ἄρνες νεραῖοι τελέθσοι

,Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα.

,Ἀλλ' ἔοικεν Ὁυΐργιλος ἐπὶ τῷ παρόντος περὶ Νομέων μάλιστα τῶν Μαυ-
ραστίοις ὁμορέντων λέγεν, περὶ ὧν καὶ Διονύσιος ὁ Περιηγητής, Στίχ: 186.

,Τοῖς δὲ ἐπὶ δὴ Νομάδων παραπέπτωται ἀσπετα φύλα,

,Ἐνθα Μασαϊσύλοι τε, καὶ αὐγερούμοι Μασυλῆς,

,Βόσκονται σὺν παισὶν, ἀν̄ ἡπεριόν τε καὶ ὄλλων.

,Ἐκεῖ γὰρ οἱ παρὰ Ρωμαίοις εἰρημένοι Νεμίδαι, ὃς ἡ Ἐλλὰς Φωνὴ Νομάδας
ἐπάλεσσεν· εἴτε διὰ τὸ Νομαδικὸν καὶ λίσην θοσκηματῶδες, Φησὶν Ευσάδιος
(ἐν ταῖς εἰς τὸν Περιηγητ. Σημ. ἐνθ: αἰνωτ:) εἰ τ̄ οὐδὲ διὰ τὸ περὶ
τὰς τῶν ποιμνίων ἔχον νομᾶς, διλωκῶς αὐτᾶς ἐπαχολυμένες, καὶ τόπον
ἐκ τόπων ἀμείβονταις, ὡς ἐτυμολογεῖν ἔδοξε Πλινίω. (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Ε.
Κεφ: Γ'.) Νεμίδαι γὰρ οἱ Νομάδες (Φησὶν) αἴκινοι τὸ τὰς Νομᾶς ἀμείβειν,
πτὰς καλύβας αὐτῶν, ἦτοι τὰς οἰκίας ἐπὶ αἱμαζῶν περιάγοντας,, Παρε-
πλησίων δὲ τίω ἐπίκλησιν ἐτυμολογεῖ καὶ Σαλλάσιος εἰς Ἰαγγέθων· ὅτι
γαγάρι πολάκις, (καὶ ὅτος Φησὶ) τῶν αἱγρῶν περιάν λαμβάνοντες, ἄλλος
γέξεις ἄλλων τόπων σφίσιν ἐδήτησεν, Νεμίδαις αὐτὰς ἐκάλεσσαν,, Καὶ Σωλῆ-
νος δὲ: Τέτο τὸ γένος αἱμάζεις ἐποχον, ταῖς Φορβαῖς πανταχόσε πα-
νηρέπεται,,. Διὸ δὴ Στράβων τε καὶ ἄλλοι Ἀμαζοίκες τε καὶ Ἀμαζοίς τε
τὰς τοιάτες ἐκάλεσσαν.

Στίχ: 394. Ἀραιοτεγέας τε Καλύββας.) Ὁυΐργιλος: Raris habitata mara-
lia tectis. Πρὸς λέξιν: Ἀραιοῖς οἰκεμέναις καλύβαις σεγάσμασι. Τὸ μὲν οὖ-
αραιόν, Ἀμβρόγιος, πρὸς τὸ ὄλυγάριθμον τῶν καλυβῶν ἐν ἐνυρχωροτάταις
καὶ αἴρεσσι τὰς ἐρημίταις ἀπιδῶν, αἴρεσσι

. e i rozzī.
Nel deserto terren rari abituri

Βιβλίον Γ'.

Q

Ουδέτες

345. Armaque, Amyclaeumque canem, Cressamque pharetram.
Non secus ac patriis acer Romanus in armis,
Injusto sub fasce viam cum carpit, & hosti
Ante expectatum positis stat in agmine castris.
At non, quia Scythiae gentes, Maeoticaque unda,
350. Turbidus et torquens flaventes litora arenas;
Quia que redit medium Rhodope porrecta sub axem.
Ilic clausa tenent stabulis armenta; neque ullaq
Aut herbae campo apparent, aut arbore frondes:
Sed jacet aggeribus niveis informis et alto
355. Terra gelu late, septemque assurgit in ulnas:
Semper hyems, semper spirantes frigora Cauri.
Tunc sol pallentes haud unquam discutit umbras;
Nec cum invenitus equis altum petit aethera, nec cum
Praecipitem Oceani rubro lavit aequore currum.

Con-

Οὐδεὶς δέκτει ἐνδούσσει τὸ μῆκον, οὗτος ἐν αἰωνίτεραις ταῖς ἐρήμοις, τας οἰκήσεις αραιάς εἶναι, τυτέσιν ὀλυμπίδης, καὶ διὰ τὸ περιὸν τῆς ἐυρυχωρίας, ἀλιτρός ἀπ' αὐλήλων μεσώσας, ὃ περιγένεται οὐδὲν ημῖν ἡ θάλασσα ἐνταῦθα παρέχεται. Ἀλλ' ημῖν ταῖς εὐγενίαις, αὐτοῖς, ὃ ἐστὶ τοῖς τῷν καθαίσιον, η σκηνωμάτων ἐπιεγασμασι προσαπτέον εἶναι δοκεῖ τὸ αραιόν, Οὐιργιλίδιος παρακλαδιζόσιν ἔγγιον. Αραιαὶ δὲ γέτων αὖτε αἱ τοιαῦται σκηνωμάταις, φέρει μῆκον πάνυ τι ἐυσκεπτεῖς, Βύρσας δὲ καὶ δέρβεσιν, η τοῖς τυχέσσιν υφάσμασιν, η πλέγμασιν. Η καὶ κλαδοί ἵσως καὶ χέρτοις φύτοχεδῶν παρεπηγνυμένοις σωμάτειναι, καὶ πᾶσιν αἷς εἰπεῖν αὐτοῖς τε καὶ ηδίοις καὶ σμέριοις σκηνωμάτημέναι, καὶ ταῖς ἐκ τῆς περιμέχοντος λοιπαῖς ἐπηρεάσαις, οὐχ ἄσσον δεῖσθαι προσάμεναι.

Στίχ: 400. Καὶ καὶ Ἀμυκλῶν κτ.:) Ὅτι τὰς Λακαίνας Κύανες ἐν λέγω ἔχουσι παλαιοί, ἀδενὶ ἀδηλοί. Ὁρα αὖτε: Στίχ: 48.) Λί δὲ Ἀμύκλας πόλις Λακανική, ην Ἀμύκλας ὁ Δακεδαίμονος νίστητε. (Πανασκ. ἐν Δασκαν. περὶ τὰς Ἀρχὰς τὰ Βιβλία.)

Στίχ: Ἀυτ: . . . Καὶ Κρηταῖαν τε Φαρέτραν.) Κρῆτες γάρ εἰς τοξικῶν ἐκλεγοῦσι, καὶ Φαρέτραν παρά αὐτοῖς ιστόσκαν κατεσκευάζοντα καλούσι. Σωκρότικῶς δὲ μοι νόσι, ὥσπερ διὰ τὴν Ἀμυκλαίαν ἀνφτέρω, πάντα κακά θηρευτικά, οὗτοι καὶ μὰ τῆς Κρηταίας ἐνταῦθα, πρόσφατη Φαρέτραν. Διαν δὲ μᾶλλον ὅπλον κατηγετικόν.

Στίχ: 401. Ός ἔτε Ρωμαῖος θεναρίς κτ.:) Όυ γάρ ἐλαφρὸν δηλούσται τοπίσαγμα ἀπέκειτο σρατιώτη Ρωμαίων σρατιώμενων. Καὶ γάρ τοι, οὐδεὶς τροφαῖς ἕκαστος ἐπισέσακτο, τὰς εἰς μίδα πολάκις οἱ διατραφησομένοις ἐπαρκεούσας, καὶ ἔτερος ἄττα παρατά τον ὄπλοσμα, καθ' ἐστού βαρύ τοτού οὐτα, ἐσκευοφόροντος ὧδε λίτρας αὐχθοφορεῖν ἐνιστε τὸν ὄπλιτιν, ἀχρούς ἐξηκοντα. Ό δὲ υπὸ τῷ τοσῷ δὲ βάρεις ακιντα περιπορῶν, αὐθικιστο ἐνθα διαρεμβάλλει δεήσαι, καὶ τοῖς πολεμίοις προδύμωις μάλα αὐτικαθίσατο.

Στίχ: 404. Όυχ αἰς δὲ ἔμπης κτ.:) Εἰκὸς γάρ κατὰ τὴν ὑπερβολεῖν τὸ ἐν τοῖς Λεκτιατέραις τῶν κλιμάτων ψύχει, διαφέρεται εἴναι τοῖς ἐκεῖς νομεῦσι καὶ τοὺς περὶ τὰ θρέμματα πρόνοιαν τε καὶ κηδεμονίαν σύγεν. τε καὶ νέμεται οὐτῷς αὐτὰ ἐπιμελημένοις, εἰς αὖ η τῆς χώρας ἐνδιδῷ Θύσια τῷ καὶ τέλεσι.

Στίχ:

Καὶ καὶ Ἀμυκλαῖον, καὶ Κρηταῖαν τε Φαρέτραν.

400.

Ως δὲ Ρωμαῖος θεναρὸς, πατροῖοις υφ' ὅπλοισιν,

Ἄλσαν ὑπερ βρούθαν, ὁδὸν δὲ ίέναι μεμάὼς περ,

Κάρτ' αὐψηροκέλευθος, ἐπὶ δρατὸν ἵκμενος ἔση.

Οὐχ ᾧς δὲ ἔμπης ἔνθα γε νάει Σκύθια Φῦλα,

Μαιωτηῖδα ἀμφὶ τε λίμνων οὐδὲ ὅδι Ίσρος

401.

Ἐνθόλος ἐκπρορέει, ἔανθας δροφόων ψαμάθας χε.

Οὐδὲ ὅδι δὴ Ροδόπη, κατὰ καμπτεταὶ ἀξοναὶ μέσον

Σταθμῶν πώεα καῖθι ἐέργυεται ἔνδον ἐπεὶ τοι,

Οὐ γῆς χόρτον ίδοις κεν ἐκεῖ, δὲ δένδρεσι Φύλα.

Καταὶ χιονέοις ὑπὸ σωροῖς γαῖα δὲ ἄκοσμος.

410.

Πᾶσα δὲ πηγνυμένη, εἰς ἔβδομον ἥρτο φὰ πῆχω.

Αἱὲν χεῖμ', αἱὲν δὲ ἀργέσαι ψύχος ἀοντεῖ.

Οὐδέποτ' ἥρλιος σκιαρῶν σκίδνησιν ὅμιχλων,

Οὐδὲ ὅτ' αὖ αὐθέρα ὑψι φέει ἄρμα τιτάνων,

Οὐδὲ ἵππας λεσμαὶ μέρη χων δόον ὠκεανοῖο.

415.

Q 2

Πλάξ

Στίχ: Άυτοι Σκύθια Φῦλα,) Ἐπὶ πολὺ τὸ πάλαι πλατιωμένος τῷ τῆς Σκυθίας ὄνοματος, ὧσε καὶ πολλὰ τῶν αὐτῶν Ἐυρώπης ἐΘνῶν, οἷον Βρεττανῶν τοι καὶ Γάλλων, καὶ τὰς Ισταντίς ἐτι ἀντάσ, τῇ τῆς Κελτοσκυθίας ποτὲ ηλῆσει περισημανεδόμη, ιδιαίτερον ἀντις οἷς εἴκας ὑπολάθβοις, τὰς περὶ τὸν Ίσρον ἐνταῦθα νενοικέναι Οὐράχίλιουν. Τέτων δὲ τῶν Σκυθῶν, οἱ μὲν πρὸς Νότον ἀπὸ τῷ ποταμῷ καμένοι ὑπῆρχον, οὐσκερές ἐπειγοτής καταλέγειν. **Στίχ:** 321.

,Πρὸς Νότον Γέρδαν, καὶ Νωρίνι ἀπεῖ ἐρυμνά.

,Πανγόνιοι, Μυστὸι τε, Βορειότεροι Θερηίων.

Οἱοὶ τε Θερήικες, ἀπειροναὶ γαῖαν ἔχοντες.

Οἱ δὲ πρὸς Βορέαν, περὶ ὧν καὶ τέτων δὲ αὐτὸς. **Στίχ.** 395.

,Γερμανοὶ, Σαμάται, Γέται θ' αἵματα, Βαζάργους τε.

,Δακαι, τὸ ἀπετος αἷα, καὶ ἀλκηντες Λασαροί.

,Ταῦροι θ' οἱ γαίεσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπαν.

,Στενοὶ ὁμῷ δολιχὸν τε, καὶ αὐτῆς ἐς σόμα λίμνης.

,Τῶν δὲ ὑπερεκτέτατη πολυπόπων Φῦλον Ἀλαγῶν.

,Ἐνθας Μελάγχλαινοι τε, καὶ αὐτέρες Ιππημολγοί.

,Νευροὶ θ' ιππόποδες, τε, Γελωνοὶ τῷ ήδη Ἀχαδηροῖς.

Στίχ: 405 Μαιωτηῖδα ἀμφὶ τε λίμνων.) Οἱ ἀντὸς Περιηγητής, καὶ περὶ ταύτης καὶ τῶν περὶ αὐτῶν οἰκεντῶν. **Στίχ:** 163.

,Τῷ (Ἐυξ. Πόντ.) καὶ πρὸς Βορέιλα Μαιωτίδος ὕδατος λίμνης

,Ἐγκέχυται τῇ μὲν τε πέρι Σκύθαις ἀκμονέμονται,

,Αὐδεῖς ἀπειροτοι καλέσοις δὲ μητέρας πούτε.

,Ἐνθας καὶ ὁ τάτῳ Σχολιαστής: „Ἐθνος δὲ οἱ Μαιωταὶ Σκυθικὸν πολυαγ-

,Θρωπότατον, καὶ ἀλκημον. „Αὐδεῖς γεωργοὶ, καὶ πολεμηταί. Τινῶν δὲ τοι-

,αὐτῶν Μαιωτοῖ, μητέρα τῷ Πόντῳ καλλώσι . . . Μαῖα γαῖα η τροφὸς

,πολὺ τὸ ἔξ αὐτῆς φιλενότι τοὺς Πέντεν, τρέφεθοις ὡς αὐτὸς αἰτιολογεῖ τὸ

,Περιηγητής. **Στίχ:** 166.

,Ἐκ τῆς γαῖας πόντοι τὸ μυρίον ἔλκεται ὕδωρ

,Ισέον δὲ, ὅτι καὶ Μαιωτοὶ λεγέται διὰ τὸ αἱ παρεῖ τοῖς πατεροῖς (Φη-

,„σιν Ευσάδ.) ὡς αἴπε τῷ μαιῶ, μαιωτῶ καὶ Μαιωτοῖς διὰ τὴ γη, ὡς αἴπε

,τῷ Μαιῶ.

,Άλλα τίναις ἄρα ίῶ τῷ αμφὶ τῷ Μαιωτίδας οἰκενταὶ πάλαι Σκυθικὸς

,Φῦλα; Οἱ μὲν τάτῳς γενέδαι, Φασί, τὰς καλλιμένες Ιάζυγας Πτολε-

μαῖος

360. Concrescunt subitae currenti in flumine crustae,
 Undaque jam tergo ferratos sustinet orbes
 Puppibus illa prius patulis, nunc hospita plaustris;
 Aeraque dissiliunt vulgo, vesteisque rigescunt
 Indutae, caedunqne securibus humida vina,
 365. Et totae solidam in glaciem vertere lacuna,
 Stiriaque impexis induuit horrida barbis.
 Interea toto non seciūs aëre ningit:
 Intereunt pecudes; stant circumfusa pruinis
 Corpora magna boum, confertoque agmine cervi

Torquem

μαῖος γάρ τιλ Ἐυρωπαίεν Σαρματίαν περιγράφων: Παρ’ ὅλην τὴν πλευρὰν τῆς Μαιώτιδος, Ἰάζυγες· Φησὶν. ‘Ο δὲ Μελέτιος ὁ Ἀθιαῶν (ἐν τῇ Παλ: καὶ Νέα ἀντεῖ Γεωγρ. Σελ: 222.) τῆς αὐτῆς ἐγένετο δόξασις. „Οἱ κατὰ τὴν Μαιώτιδα (Φασκων) λιμνίων οἰκεῖτες, μεταξὺ τῶν Ναυβάρων πρὸς δυσμάς, καὶ τῶν Ρωξολαγῶν πρὸς Ἀνατολας,, Ωσαύτως δὲ καὶ ὁ Γάλλος Λαγγυλέτης, (ἐν τῇ Παλαιᾷ Γεωγραφ. Τόμ: Ζ. ἐμπεριεχομένη, Σελ: 131.) τὰς περὶ τὸ Ἀζώφιον, τὴν πάλαι Ταναϊδα πόλιν, συντεταγμένη τιθησι τὰς Ἰάζυγας. Κατοικοῦσσι τοῖς περὶ τῶν Ἰαζύγων ἄλλοι υπεληφότες ἐγένοντο· Σαρματικὸν τόπον γένος ποιέμενος τῶν Παρισιῶν, μεταξὺ Μαρκομάνων τε καὶ Γαυτῶν· καὶ Σωναράν ἐν τοῖς Χερονικοῖς (Τόμ: Α. Σελ: 595.) εἰσάγοντες ισορήσαντα, ὅτι, ὁ Ἀυτοκράτωρ (Μάρκος Ἀυρήλιος) τοῖς περὶ τὸν Ἰσρον Βαρεβάρων Ιάζυζι τε καὶ Μαρκομάννοις — χρόνον συχνὸν ἐπολέμησε τῷ Παιονίᾳ (Παινονίᾳ) καχηρημένος σφραγίδης· — Μαρκομάννοις μὲν οὖν, καὶ, Ἰάζυγας, ποδοῖς καὶ μηγάλοις αγώνοις ὁ Ἀυτοκράτωρ δύτος υπέταξεν,, Ἄλλας καὶ Μαρκιανὸς ὁ Ήρακλεώτης ἐν τῷ Περιπλωὶ στόφανος μέμηται ὁ Βυζάντιος. „Ἀπὸ Μεσημβρίας, τοῖς τοῖς Ἰάζυζι τοῖς Μετανασταῖς, ἀπὸ τῆς Νοτίας τῶν Σαρματικῶν δρόν πέρατος, τὴν καταθέσιν ὁρίζεται· Ἀγαθήμερος δὲ Βιβλ: Β'. καὶ ἔτιν, υπὸ μὲν τὰ Δυτικάτατα τῆς Σαρματίας ἐπὶ Νότου κατιέσσι μετὰ τοὺς Ἰάζυγας, τοὺς Μετανασταῖς ή Δακίας. Ἄλλ' ἐπισκώπιον τὰ ἔθνη ταῦτα δύο πάντα τοῖς παλαιοῖς τῶν Γεωγράφων ἥμιν ἡκρίβωσαν. Καὶ ἐπαινετέος οἵμεσι ἐπὶ τῇ τῇ ἀγνοίας ὄμολογίαις ὁ Στράβων (Γεωγρ. Βιβλ: Ζ. Σελ: 452. ἄλλ. 294.) Τὶ δὲ οὐ πέραν (λέγων) τῆς Γερμανίας, καὶ τὶ τῶν ἄλλων τῶν ἑταῖρων Βασαρίνας χρη λέγειν, ὡς οἱ πλειστοὶ υπονομεῖν, εἴτ' ἄλλοις μεταξύ, καὶ Ἰάζυγας, η Ῥωξολάννοις, η τηνας ἄλλοις τῶν Λμαζοίκων, διαδικασταῖς.

Στίχ: { 405. ‘Ουδὲ δι ίσρος,) { 406. ‘Ενθολος ἐκπροσέκει,) ‘Ο μέγιστος τῶν αἰν’ Ευρώπης ποταμῶν ὁ απὸ μὲν τῶν παρὰ Γερμανοῖς δέων Γερκαΐων ὄρῶν, ἐπὶ δὲ Τὸν Ευξείνον Πέρτον πρὸς Ἀνατολὰς, διὰ πέντε, η ὡς ἄλλοι, δι ἐπτὰ σομάτων, ἐκδιδεις, ο Ἰσρος ἐι. Λέγεται δὲ ἀντὸς καὶ Δανύβιος, καὶ μάλιστα τοῦτο ἀνω πρὸς τοὺς πηγαῖς μέχρι τῶν Καταρράκτων· τὰ γαρ απὲν ἐντοῦθεν μέχρι τῶν ἐκβολῶν, ἴδιαίτερον Ἰσρος ὃν ἐκεῖνα μὲν οἱ Δάκοι, η Δάκες επεκτείνοντα ταῦτα δὲ σι Γέται. (‘Ορες Στράβ. Γεωγρ. Βιβλ: Ζ. καὶ Ευσάδ’ εἰς τὸν Περιηγητικόν. Στίχ: 298. καὶ Πλίν. Ισρος: Φυσ. Βιβλ: Δ’. Κεφ: ΙΒ’.)

Στίχ: 407. ‘Ροδόπη κατὰ κάμπτεται ἀξοῖα μέσσον.) ‘Οτι τὸ ἐν Θράκη ὄρος η ‘Ροδόπη (περὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὸ Α. Σημεώσ. Στίχ = 379.) δυσμόθεν πρὸς Ἀνατολὰς προεκτεινόμενον, καὶ τῷ Λίμνῳ (έτερῳ Θρασκικῷ ὄρος) συναπτον, ὡς ἀγκώνας τηνας συναποτελεῖν· ἐντοῦθεν πρὸς Βορδόσην ανακαμπτον, εἰον διὰ τοῦ ἀξοῦ πρὸς τὸν πόλον διατείνει. Μεμύθευτοι δὲ τὴν ‘Ροδόπην, καὶ τὸν Λίμνον ἀδελφὸς ὄντας, καὶ ἀθίσματι ἔρωτι τῷ πρὸς ἀλλόλας ἀλόντας, υπὸ θεῶν εἰς τὰ δέῃ μεταβληθεῖσα.

Στίχ:

Πλάξ δ' ἐπ' ἐύρετος ποταμῷ ἔυμπήγνυται αἴφνης,
Νωτοφορεῖ δ' ὡς φένα σιδήρεον ἀψίδα ὕδωρ.

Ἐιδα δὲ πρὸν τανύτυκτα ἐπώχετο ὁένυμασι πλοῖα,
Αὐθις ἐπιτροχόοντα ἐποίχεται βρειθέ ἀμάξης
Χάλκεα τοιγάρτοι, διὰ κοινῇ ὥγγυνυται ἄγγη.

420.

Εἶματ' ἐφεσσαμένοις δ' ἐρέτιγαται, ηδὲ τε τρύζει.

Καὶ μὲν κανὸν πελέκεσσιν υγρὸς διατιήγεται δινος·

Εἰς παγετὸν τε τράπεν δὲ διαμπάξ τέλματα πάντα,

Αὐτὰρ ἀπέκτοις Φριξὸν ἀωρταὶ σάγματ' ὑπιώμας·

Μέσφα διαμπερέως δὲ νιφάδας αἵρε παταχένει.

Οἶς δ' ἐξολέκονται. "Ολον περιέχε δὲ πάχνη,

Αμφὶ βοὸς δέμας, ἐνθ' ἀκινήτως ἴσαμενοιο.

225.

Ιλαδον

Στίχ: 412. . . . Ἀργέσαι) Οἱ ἀπὸ Θερινῶν δυσμῶν πνέοντες ἄνεμοι (Ponente maestri.)

Στίχ: 413. Όυδέποτ' Ἕλιος κτ:) "Ουτω καὶ "Ομῆρος τὰ περὶ ὃν ὁ λόγος "Ἐθ-

νη καθισοῦν, Ὁδυσ. Λ. Στίχ: 14.

"Ἐνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος τε, πόλις τε,

, Ήρει καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι ὄυδέποτ' αὐτὸς

, "Ἕλιος Φαέθων ἐπιδέρκεται ακτίνεσσι.

, "Οὐδ' ὅππότ' ἂν σείχησι πρὸς θρανὸν ἀπερόεντα,

, "Ουδ' ὅταν ἄψ ἐπὶ γῆν αἴπ' θρανόθεν προτράπηται.

, "Αλλ' ἐπὶ νῦξ ὁλῷ τέταται δειλοῖς βροτοῖσι.

"Οθεν ὁ Στράβων (Γεωγρ. Βιβλ: Α') εἰσβάλλει, ὅτι: πρὸς γε τοῖς ἄλλοις
,,τῶν πρὸς Ἀρκτον τετραμένων χωρίων τε καὶ ἐθνῶν, καὶ τὸν Κιμμερικὸν
,,Βόσπορον οὖθεν (Ομῆρος), τὰς Κιμμερίες εἰδὼς — οἱ κατ' αὐτὸν, ή μη
,,καὶ οἱ πρὸς αὐτὸν, μέχρις Ιωνίας ἐπέδειρον τὴν γῆν τὴν ἐκ Βοσπόρου πᾶ-
,,σσαν. Αἰνίττεται γοῦν καὶ τὸ κλίμα τῆς χώρας αὐτῶν, διοφάδες οἱ καὶ
,,ἄλλοι Φοῖοι, ηέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένον. Καὶ ὁ Σικελιώτης δὲ Διόδωρος
(Βιβλ: Γ'. Σελ: 166. ἀλλ' 116.) τὸν περὶ τὴν Σκυδίαν περιγράφων αἰ-
ρει: κατὰ δὲ τίνας (Φοῖοι) καιρὸς διὰ τὴν πυκνότητα τῶν νεφῶν, ἐπε-
,,ατρεπτῶ, ἔτε βροντιώ γίνεται περὶ τὰς τόπους Φασὶ.

Στίχ: 416. Πλάξ δ' ἐπ' ἐύρετος ποταμῷ κτ:) Τάντα διέξει, καὶ Διόδωρος ὁ
Σικελιώτης (ἐνθ. πρὸ μικρ. ἐρητ.) „Διὰ γὰρ τὴν ὑπερβολὴν τῷ ψύχει
,,πίγνωται μὲν οἱ μέγιστοι τῶν ποταμῶν, σέγοντος τῷ κρυσάλλῳ διαβάσεις
,,σερατοπέδων, καὶ ἀμαξῶν καταγομένων ἐφόδες. Καὶ Στράβων δὲ (Γεωγρ.
Βιβλ: Ζ'. Σελ: 472. ἀλλ: 307.), Τῶν δὲ πάγων ή σφραγότης μάλιστα ἐπ
,,τῶν συμβανόντων περὶ τὸ σόμα τῆς Μαιάτιδος . . . : ἀμαξένεται
,,γάρ οἱ διάπλες, οἱ αἱς Φαναγορίαιν ἐκ τῷ Παντικαπαίῳ, ὡσε καὶ πη-
,,λὸν εἴναι καὶ οὖθον ὀρυκτοὶ τε εἰσὶν οἱ ἵχθύες οἱ ἀκολειφθέντες (ἴσ. α-
,,ποληφθέντες.) ἐν τῷ κρυσάλλῳ, τῷ προσαγορευομένῳ, Γαγγάμη, καὶ μά-
,,λιστα οἱ Ἀντακαῖοι, Δελφῖσι πάρεισοι τὸ μέγεθος. Νεοπτόλεμον δὲ, Φα-
,,σῖ, τὸν τῷ Μιθριδάτῃ Στρατηγὸν ἐν τῷ αὐτῷ πόρῳ, Θέρετρος μὲν ναυμα-
,,χίᾳ περιγενέθαι τῶν Βαρβάρων, χειμῶνος δ' ἱππομαχίᾳ.. Εὔροις δ' αὐ-
,,τώτοις ὅμοιος τὸν αὐτὸν διέξινται, καὶ Βιβλ: Β'. Σελ: 126. ἀλλ: 73.)

Στίχ: 420. Χάλκεα τοιγάρτοι κτ:) "Ο δὲ Σικελιώτης (ἐνθ. αἰνωτ:), Καὶ χαλ-
,,κοὶ μὲν ἀνδρισάντες (Φοῖοι) ὥγγυνωται,. Καὶ Πλέταρχος δὲ (ἐν τῷ περὶ
τῷ πρώτῳ ψυχεῖ), "Ἐν δὲ τοῖς δύχειμέροις κλίμασι πολλὰ δηγγύει τὸ
,,ψύχος ἀγγεῖα, καὶ χαλκᾶ, καὶ κεραμέας κενὸν δὲ φένει, αὖτα πάντα πλή-
,,ρη, Βιαζομένα τῇ ψυχεότητι τῷ ὑδατος,. Καὶ παρὰ τῷ Γεωγράφῳ δὲ
(Βιβλ: Β'. Σελ: 126. ἀλλ. 74.) „Ρήσσονται χαλκᾶς ὑδρεῖαι, τὰ δὲ ἐνόντα
,,συμπήττεται.. Οθεν κατὰ τὸ Παντικάπαιον, (πόλιν ἐπίσημον, πρὸς δε-

ξιαν

R

370. Torpent mole novâ, et summis vix cornibus existant.

Hos non immisis canibus, non cassibus ullis,
Puniceae ve agitant pavidos formidine pennae:
Sed frustrâ oppositum trudentes pectore montem
Cominùs obtruncant ferro, graviterque rûdentes

375. Caedunt; & magno laeti clamore reportant.

Ipsi in defossis specubus secura sub altâ
Otia agunt terrâ; congestaque robora totasque
Advolvêre foci ulmos, ignique dedere.
Hic noctem ludo ducunt, et pocula laeti

Fermen

„ξιὸν κειμένην τῷ Κιρμεσίῳ πορθμῷ, τιὰ Μαιώτιδα εἰσπλέεσθι.) Χαλκῆ ὑ-
„δρίσα διαγέσσα διὰ τὸν πάγον, απκειμένη ἐδείκνυτο, ἐφ' ἦς ἐπίγραμμα
„ἀνεγυνώσκετο τὸ ἔχης.

„Εἴτις ἄρε παῖδες παῖδες ταῦτα, οἵσα παῖδες ἡμῖν

„Γίνεται, εἰς τιὰ δὲ γνώτω ιδῶν υδρίαν.

„Ην δὲ ὡς ἀνάθημα θεᾶς καλὸν, ἀλλ' ἐπίδειγμα

„Χειρῶν μεγάλων, θῆκ' Ἰερεὺς Στράτιος.

Στίχ: 421. Εἶμαστε ἐφεσσαμένοις δὲ ἐξέγιαται κτ:) Τῷ ἐν αὐτοῖς ὑγρῷ διαπηγ-
νυμένῃς, καὶ τάτοις σωκτραχιωμένους. Οἱ δὲ τοι Διόδωρος (Αυτ:) καὶ
τι ἐτεροῖον συμβαῖνον καθιστοῦσι, ὅπερ ὃδεν ἐλαττον ξενίζον ἐσὶ λέγων, ὅτι
„τὰ ἀκρωτήρια τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐδῆτος παρατείβεσσις περιέβη. Τα
„δὲ ὅμιματα ἀμαυρεῖται. Τὸ δὲ πῦρ ἀλεωράν δὲ ποιεῖ,, „Ἀλλὰ τὸ μὲν, εἰ
ἐκ παρατείνης τῆς ἐδῆτος δήποτε συμβαίνει· δοσῷ γε καὶ ἡ παρεστρεψθει γι-
νομένη ἐυκαίρως, εἴη ἀν προφυλακτικὸν καὶ σωτήριον, τῷ μὴ τὸ ἀκρωτή-
ριον τῷ ὑπερβάλλοντι τῷ Ψύχους ὑπονοερωθὲν, ἀποσφακελιθιῶσι τε καὶ
περιέργευσσι. Ή δὲ τῶν ὁφθαλμῶν ἀμαυρεσσις ἐκ λεποδυμίας ἴσως, τῷ
ζωτικῷ θερμῷ περὶ τὸ κέντρον συζελλομένῳ, καὶ τὰ ἀκρα αεπολυμπάνοντος.
Τὸ δὲ καὶ τὸ πῦρ ἀλεωράν μὴ ποιεῖν, ἐφ' ὃσου ἐσὶ πῦρ ἀνασπεττομένον, τῷ
τὸ δὴ, καν περὶ τῆς ὑπάρκτιος Νήσος Σπιτζέργης, τῆς ἐν πλατει μοιζῶν
π. εἴναι ισορρομένης· καν περὶ αὐτῆς τῆς κατὰ Ζενίθ ὑπερχεισμένον τὸν πο-
λον ἐχθρον λέγοιτο χώρας, ἀπέπως ἥηθησεται. „Ητοι γαρ κακὰ πῦρ ο-
λως αναφθιῶσι τὸ διωστὸν, η ἀναφθὲν, ἐπειτα δὲ όπως μετὰ καίνην, ἀλλ
μηδὲ τιν ἀρχικῶν θερμαίνειν, ἀδιωστον.

Στίχ: 422. . . . καν πελέκεσσιν ὑγρὸς διατμήγεται οἶνος.) Καὶ Δεσδωρός δὲ (Αυ-
τὸς αὐτ:) ὁμοίως. „Πήγυνται δὲ ὁ οἶνος, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν χυμῶν (τ-
τοι τῶν χυτῶν δητ: η γουῶ, οἱ λοιποὶ τῶν χυμῶν) ὥστε φρεσχαίρειν ἀπο-
τέμνεθαι.

Στίχ: 424. Αυτὰρ ἀπέκτοις Φρεζὰ ἀωρτὰν σάγματὸν ὑπίλιας.) Τῇσις διὰ τῆς ἐκ-
πνοῆς δηλούντοις νοτίδος, καὶ τῆς αἰπὸ τῶν μυζωτήρων ἀποκερευομένης ὑγρο-
τητος, σωεφιζανθσι τε ταῖς θερμίδι, καὶ ταύταις σωαποκερευανθμένης.

Στίχ: 426. Οἶες δὲ ἐξολέκονται;) Λιμῷ τε καὶ κρύε Φθειρόμεναι. „Ο μέγιτοι Γεω-
γράφος τὸ δυχείμερον τῆς περὶ τιὰ Μαιώτιν χώρας ίσορρον (Βιβλ: Ζ.
Σελ: 471. ἀλλ. 307.) καὶ ὡς ἐκ τῶν κτιωῶν, καὶ τῶν θρεμματῶν. „Οὐς
„τε γαρ (Φησὶν) δὲ τρέφεσι δύσρηγον γαρ τὸ ζῶον οὔτε βόες, οἱ μὲν ἀκε-
„ρω γεννῶνται, τῶν δὲ ἀπορητῶν τὰ κέρατα· καὶ γαρ τετράδος δύσρηγον τὸ
„μέρος οἱ τε ἵπποι μικροὶ, τὰ δὲ πρόσσατα μεγάλα.

Στίχ: 427. . . . „Ενθ' ἀκινήτως ίσαμένοι;) Προσισαμένων ἀμέλεστοι τῶν χιόνων,
ωστε μὴ διώσθαι τὰς σωρές διαχεῖν, καὶ προσωτέρω διαβίσεσθαι.

Στίχ:

Ιλαδὸν αἵ δὲ ἔλαφοι νεαρῷ ναρκῶσ' ὑπὸ ἄχθαι.
 Τῶν δὲ ἄκρα δὴ κεράων, μόλις ἐξανέχοντ' ὑπερίχαι,
 Τὰς δὲ γάτρας ποταμῶν κυνῶν, καὶ πλεκτοῖσι λίνοισιν,
 "Η πτερίνοις, δειλάς σοβέσσιν μορμολυκέοις.
 Μὰψ δὲ ἀπὸ ὡδύσας σήθεσφι χιῶνα προσάντη,
 Ἐμπελαδὸν βάλλεσσι σιδῆρῳ αἰνὰ γοώσας,
 Καίνκοσίν τε βοῆ δὲ γεγηθότες οἴκαδὲ ἄγγσιν,
 Ἐν δὲ ὄρυκτοῖσιν ασέεσσι, μυχοῖς ὑπὸ γαύης,
 Ἐνσχολέως βιώσιν δρυῶν σωράς τε νέεσιν,
 Ἀυτὰρ ὅλας πτελέας κυλίσσειν πυρὶ διδόντες,
 Τερπομενοι νύχιοι δεπάεσσίτε, παιγμοσῶμις τε.

430.

435.

Τολ-

R 2

Στίχ: 428. Ιλαδὸν αἵ δὲ ἔλαφοι κτ.: "Οτι δὲ ὁνχὶ τῶν μοναδικῶν αἱ ἔλαφοι εἰσὶ, τῶν δὲ τὰ πολλὰ σωαγελαζομένων καὶ χωρέσσιν ἐπιδημεῖσαν ἀμφι πολλαὶ, διὰ τε γῆς, καὶ διὰ ποταμῶν, ἢ καὶ πορθμῶν θαλασσίων ἐνίστε πολλαὶ, διαπεριεμέναι, Ὁππιανὸς ἐξ ὧν ἐποίησε, δῆλον καθίησοι. (Βιβλ: Β'. τῶν Καηγετ. Στίχ: 218. — 232.

,Καὶ πόντον περόωσιν, ὁμόσολον ἀλλήλοισι
 „Ναυτιλίων πλώοντες, ὅτ' ἐξανύσσωσι θάλασσαν.
 „Πρόδε μὲν ἐστὶ ἔλαφος ἐπὶ σίχαις ἥγεμονένες,
 „Οἷα κυβερνητὴς μεθέπαν ὀνίας γη.
 „Τῷ δὲ ἔτερος κατὰ νῶτον ἐρειδόμενος μετόπισθε
 „Δεσμῶν, ἡδὲ κάρειων, ὁμαρτῆ ποντοπορέουσε.
 „Ἀλλος δὲ ἄλλον ἐπειτα φέρων τάμνησι θάλασσαν.
 „Ἄλλος δὲ τηχομένων κάματος τὸν πρῶτον ἔχησι,
 „Στοῖχον ὃ μὲν προλιπών, ἔμολεν ποτὶ τέρμα φάλαγγος,
 „Παύσατο δὲ ἀγκλινθεὶς ἐτέρῳ βασὶν καμάτοιο.
 „Ἄλλος δὲ ἄντ' οἴκας ἔχων ἐπὶ πόντον οδόσει.
 „Πάντες δὲ πλώοντες ἀμοιβαδίς ἥγεμονές,
 „Ποσὶ μὲν οἷα πλάταισιν, ἐρέασσιν μέλαιναν ὕδωρ.
 „Τύψι δὲ ανίχοντα κεράων πολυήρατον εἶδος,
 „Οἷα τε λαίφεσινησ, ἐπιτρέψαντες ἀγταίς.

Ταῦτα δὲ περὶ Ἐλάφων διέξεισι καὶ Ἀιλιανὸς (περὶ Ζώ. Ἰδίοτ: Βιβλ: Ε'. Κεφ: Ν'.) ἐνθα κάκηνο προσιθησον ιδιαιτερον, ὅτι σέλλονται ἐπὶ τὴν Κύπρον (νοητέον δὲ ἀπὸ τῆς αντιπέραν Συρίας) πόθῳ τῆς πόσις τῆς ἐκεῖ....
 „(καθάπερ οὐδὲ) καὶ αἱ Ἡπειρώτιδες εἰς τὴν Κέρκυραν διανήχονται τῶν προντίπερθμον.

Στίχ: 431. "Η πτερίνοις δειλὰς σοβέσσιν μορμολυκέοις.) Καὶ γὰρ καὶ Ὁππιανὸς τὰς ἐπὶ θήρας τῶν ἄρκτων ἐξιόντας παραπλήσιόντι μηχανῶσθαι, φησι. (Καηγετ: Δ'. Στίχ: 388.) μηρίνθῳ τοινὶ χρωμένος.

,Τῆς ἀπὸ μὲν κρέμαται περιδαιδαλα παμφανόντα,
 „Αὐθεα τανιῶν πελούχροα, δέμαται θηρῶν.
 „Ἐκ δὲ ἀρκτητηται πτίλῳ μυρία παμφανόντα.
 „Οἰωνῶν τε δημερίων περικαλλέα ταρσά
 „Γυπάων, πολιῶν τε πύκνων, δολιχῶν τε πελαργῶν.

,Ωςε δὲ Ἄρκτος, ἐνθεν μὲν τίνι ἐπὶ αυτῆς μετὰ κελάδες πολλές καὶ πατάγες τῶν αιγαλῶν ὁρμῶν φέυγεσσα, ἐνθεν δὲ τίνι δεμαλέισι μηρίνθον παπ-

,ταίνιασι, τέως κατ' αρχασσες αντίον ἔρπει, ἐν δὲ ἐπεισε λινέοισι λόχοισι, "Ου-

,τω καὶ αἱ ἔλαφοι, περὶ ὧν ὁδε Ὁμηροί λόχοισι.

Στίχ:

380. Fermento atque acidis imitantur vitea sorbis.
Talis Hyperboreo Septem subjecta triioni,
Gens effrena virum Riphaeo tunditur Euro;
Et pecudum fulvis velantur corpora setis.
Si tibi lanicum curae, primum aspera sylva,
385. Lappaeque, tribulique absint: fuge pabula laeta,
Continuoque greges villis lege mollibus albos.
Illum autem (quamvis aries sit candidus ipsi)
Nigra subest udo tantum cui lingua palato,
Rejice, ne maculis infuscat vellera pullis

Nascen-

Στίχ: 433. . . . αἰνὰ γοάσας.) Οὐιργίλιος ἔχει ὄγκωμένας Βαρέως. Graviter que
rudentes. Τὸ δὲ rudentes (καταχρηστῶς, Φοσὶ, παρασημεώσας Μινέλλιος.)
translatum ab alinis. Τῶν γὰρ ὅνων κυρίως τὸ ὄγκαθαι. Ὁ δὲ αὔτοὶ ἀντε-
δήκαμεν, τὸ γοᾶν, ἢ γοᾶθαι, όχ ὅπως ἐπὶ αὐθεώπων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων ζώων λαμβάνεται. (Δικιαν. περὶ Θυσι.) „Αλλ’ οὐγε Θύουτες . . .
,,τεΦανώσαντες τὸ ζῶον . . . προσάγουσι τῷ βωμῷ, καὶ φορέυσαν ἐν ὁφ-
,,θαλμοῖς τῷ θεῷ, γοερὸν τῇ μυκώμενον.

Στίχ: 435. Ἐν δὲ ὄρυκτοῖς απέσει, κτ.:) Ομοίως τοῖς Ἐρεμβοῖς, ἢ Τρωγλοδύταις Ἀραψίν, ἢ ταῖς Λιθιοψίν. Οὐ γὰρ κατὰ τὰ θερμότατα τῶν κλι-
μάτων μόνον ἡγητέον γενέθαι τὰς εἰς τιὰν Ἐραν, τετέσιν εἰς τιὰν γῆν ἐμ-
βαίνοντας· ἢ, ὃ ταῦτὴν ἐσὶ, τὰς ταῖς τρώγλαις τῆς γῆς ὑποδυμένες·
(περὶ ὧν Ἀρις : περὶ Ζώων Ἰσορ. Βιβλ: Η. Κεφ: Ι.β. καὶ ἐξ αὐτῷ Πλη-
γιος Φυσ. Ἰσορ. Βιβλ: Ε'. Κεφ: Η. καὶ Βιβλ: Ζ'. Κεφ: Β'.), „Αλλὰς καὶ περὶ τὸν
„Ισρον γεγονότος καὶ Κρούσιδοι, καὶ οἱ Τρωγλοδύται λεγόμενοι κτ = ἂς ὁ
Γεωγραφος Στράβων (Βιβλ: Ζ'. Σελ: 490. „Αλλ: 318.) τῷ Ἰσορίᾳ παρ-
δακεν. „Εἰσὶ γὰρ Τρωγλοδύται καὶ ἐν Ἐυρώπῃ, περίπα τιὰν Τριβαλῶν
,,γῆν· καὶ περὶ Καύκασον δὲ τὸν Βόρεον ὄμοιως· καὶ αὐτοὶ δὲ διὰ τιὰν α-
,,γαν ψυχρέστητα δύονται ὑπὸ γῆς. Καὶ οἱ Παρνασσοί δὲ Δυτόχθοντες το-
,,ύτοις τηνὲς ἡσον (Ἐυσάνθ. εἰς τὸν Περιηγ. Διονυσ. Στίχ: 180-.)

Στίχ: 439. Ζύθον αἴφυσσοντες, κτ.:) Ζύθον τὸν ἐκ κριθῶν σκευαζόμενον (Θεόφ. περὶ Ἀιτ. Φυτ. Βιβλ: 5'. Κεφ: Ιε.). „Ως οἱ τὰς οἰνάς ποιεῖντες ἐκ τῶν
,,κριθῶν, καὶ τῶν πυρῶν, καὶ τὸ ἐν Ἀιγύπτῳ καλέμενον Ζύθας.. Καὶ ἐξ
ἄλλων δὲ διαφόρων καρπῶν δι αἰναζέσεως δριμυσομένων, ποσεντοδακά εἰς
πόσιν παρασκευαζεται, τὰς οἰνάς χρῆσον αἰαπληρεύντα. Δεὸ παρὰ τῷ
Δειπνοσοφιστῇ (Βιβλ: Γ. Κεφ: Ιδ.) „Εἰς καὶ Πίνος κριθίνος οἶνος, ἵνα, κατ
,,Ἀριστοτέλεια, οἱ πίνοντες εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν, ύδεποτε ἄλλως, ἢ
,,ὑπτιοι, εἰ τύχοι πεσεῖν,,. Καὶ Βεύτον δὲ, ἐπόματος ἐμνήση Σοφοκλῆς,
καὶ Λίκύλος, καὶ Αρχίλοχος ὃ δὴ Βεύτον Ἐλλάνικος Φοσὶν ἐν τοῖς ζιζών κατα-
σκευαζεθαι. Καὶ ἐκπατῶς ἐν τῷ της Ἐυρώπης περιόδῳ, Ποσεντος (Φοι)
,,πίνειν Βεύτον ἀπὸ τῶν κριθῶν, καὶ Παραβίλων ἀπὸ Κέγχει, καὶ
,,Κονίζης.

Στίχ: 442. Τὰς, ὑπὸ ἐπταβόειον ἀμαζαν ὑαιετάοντας.) Τοὺς πρὸς τὸν Ἀρκτο-
κὸν πόλον, ἡφ' ὧν ἡ Ἀρκτος ὑπέρκειται, ὁ δὲ τῷ καλέμενος Κασταρεισμός
,,ἢν καὶ ἀμαζαν ἐπικληπον καλέσοιν,, αἰς Ομηρος Φοσίν, Γλισέδ. Σ. Στίχ:
487. Ή δὲ αὐτὴ καὶ Ἐλίκη ἄρηται, παρὰ τὸ, ἐλλασεθαι καὶ Σερέφεδαι πε-
ρὶ τὸν πόλον. Πρὸς τῷ οἱ ἔλλων (κατ' Ευσάνθον) ναυτιλόμενοι, Ελίκωπες
δι αὐτὶς ἐλέγοντο. Λέγεται δὲ καὶ Μεζῶν· Ἀρκτος αὐτη πρὸς ἀγιδιε-
σολιῶ της ἐγγὺς αὐτῆς ἐτέρεται, της Ἐλασσονος ἢ καὶ Κωστελας καλεῖται
πρὸς τῷ, μεθ' Ομηρον ὑπὸ Θάλητος ἐυρεθεσται, οἱ Φοινικες ἐπλεον. (Ἀρ-
κος ἐν τοῖς Φαιγομέν. Στίχ: 26. — 39. . . . Δύο

Ζύθον ἀφύσσοντες, καὶ τοῖα διφήματα ἄλλα,
Χήτε ἀμπελίνοιο μελιφρονος ηδέος οἶνος.

Τόιη ἐκπάγλων ἀνέρων ἐξήνιος ἄσα.

Τὰς ὑπὸ ἐπταβόειν ἀμαξῖαν γαμετάσαντας,

Ριπάινι ὄρέων ἄπο, εὔρος ἀεὶς κατακόπτα.

Τὰς τε τὰ ἔξ αἰγρίων θηρῶν πέρι δέρματα θάλπει.

Εἰ δὲ ἔριων προσόδος μέλεται σοι, ὃ δὴ πάμπρωτον.

Τρηχυτέρη ὑλῆ, τρίβολοί τε, ἔανθιά τ' ἄλλα,

Τὰ τε νομὴ πάσσων, πᾶς χιλὸς τῆλε ἀπέξων.

Φράζεθ' αὐτὰρ ἐπειτα, ὅπως ἔοι οἶα πάντα

Οχροα, ἀργινόεντά τε, εἰν μαλλοῖς ἀπαλοῖσι.

Κριὸν δὲ σῆκεν ἴδηθα, (καὶ εἰ χρόα ἀργυροῦς αὐτὸν·)

Τὰ δυοφερών γλώττα ύγρον σομα ἔνδοθι κεύθει,

440.

445.

450.

Τον δ

Δύω δὲ μην (τὸν Βόρειον Πόλον.) αἱμφίς ἔχεσσα
„Αρκτοὶ ἀμα τροχόωσι τὸ δὴ καλέονται Ἀμαξῖα.

„Οἱ τιὼ μὲν Κιαόστραν ἐπίκλησιν καλέονται,

„Τιὼ δὲ ἑτέριαν Ἐλίκων Ἐλίκη γεμίων Λυδοὺς Ἀχαιοὺς

„Εἰν αὖτις τεκμαίρουνται, ἵνα χρὴ νῆσος ἀγνωστοῦ.

„Τῇ δὲ ἄρτα, Φόινικες πίστωσι περόωσι θάλασσαν.

„Εὐθα γε αἰς ἐκ παρόδου σημειωτέον, ὅτι ὡς ὁρθῶς ἔχει τὸ ἐν τῷ Β. τῶν
Κατασερισμῶν παρει τῷ Ἐρετοφύνεος ἀναγνωσκόμενον, ὅτι: τὴν Κυνόσυραν
„Λεατος καλεῖ Ἐλίκην,, Γνωντίκν γὰρ περιθλότατα, Τιὼ Κιαόστραν, τῆς
Ἐλίκης, ἑτέραν εἴναι υπέθετο Λεατος.

„Η μὲν οὐδὲ Λεατος κατὰ Ζωϊκὸν δοκεῖ Ἀιροθέτημα λέγεθαι· (ὡς Ἐυ-
σαΐ. Ὁδυσ. Ε. Στίχ.: 273. Σελ.: 1535.) Καὶ ἐν ἀλλοις δὲ καὶ αὐτοῖς (Βιβλ.:
Α'. Στίχ.: 154. Λιτ.: 2.) „Ἀμαξῖα δὲ ἄχρις ὅτας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς
„Γεωργίας· Ἐπει, Φασὶν, ἐξ ἐπτα σύγκειται Ἀιτέρων· ὥν τεσσαρες μὲν, ὥν
„πλινθίς καντακ χήματι· οἱ δὲ ἐφεξῆς τρεῖς, ὥστε τις δυμοὶς ἀποτελέσσον
„χῆμα. Τέτο δὲ τοῖς πλεόσιν ὡς ἐναρεσεῖται παρὰ τῷ Ποιητῷ. Τοιάν-
„τη μὲν γὰρ η μικρὰς Λεατος, η Κιαόστρας ἡν ὡς ἐπὶ Ομήρες ιδέο-
„θετηθαί, ἀλλ' αὐτὸς δὲ οἱ Φόινικες σημειωσάμενοι ἐχρῶντο αὐτῷ, ἔκτοτε
„παρελθεῖν εἰς Ἑλλας τιὼ τῆς τοιωτῆς Αμαξῖης δόκησιν. Πρὸ δὲ αὐ-
„τῆς η Ἐλίκη ἔγνωσαν, η μεγάλη Λεατος, ἐξ τοῦ καὶ Ἀχαιοὶ Ελίκωπες
„ηγ τάυτην Φασὶν ἐνταῦθα λέγεθαι Λεατον υπὸ τῷ Ποιητῷ
„,(Ομήρες) ἐκ πλεόνων Λεατῶν συγκεμένων, καὶ ὡς ἐξ ἐπτα μόνων κα-
„τὰ τιὼ Κιαόστραν,. Τῷ σύντι δὲ Ερετοφύνεος ἐν τοῖς Κατασερισμοῖς· „Η
„μεγ μικρὰς Λεατος (Φησὶν) ἔχει Λεατέρως, ἐπὶ μὲν ἐκάστης γωνίας τῷ
„πλινθίς, λαμπρὸν α. ἐπὶ δὲ τῆς κέρκης (δὲν Ευσάθιος ἐπε δυμὸν) λαμ-
„πρὸς γ. τῷ πάντας ζ.· Η δὲ Λεατος η μεγάλη, ἔχει Λεατέρως ἐπὶ τῆς
„κεφαλῆς ζ. ἀμαυρός. ἐφ' ἐκατέρων ὥτιων β. ἐφ' αμοπλατῶν λαμπρὸν
„α. ἐπὶ τῷ σῆθις β. ἐπὶ τῆς διώχεως λαμπρὸν α. ἐπὶ σκέλεσιν ἐμπροσθ-
„ησις β. ὀπιθίοις β. ἐφ' ἀκρῷ τῷ ποδὶ β. ἐπὶ τῆς κέρκης γ. τῷ πάντας
„α. δ. Ωσε δὲ περὶ τῆς τῷ αἰειδυτοῦ διαφορᾶς τῶν ἐπ' αμφοῖν τῶν Λεατῶν
„αἰσέρων, Ευσάθιος εἰρηκεν, ὅμολογον τοῖς πάσιν ἐστι. Δεδόδω δὲ, καὶ τὸ
μήπω ἐπὶ Ομήρες τιὼ μικρὰν Λεατον ὑδροθέτηθαι, μὴ δὲ πρὸς τὸν πλοιῶ
ἐν χεήσει τοῖς Ελλιών πλωτηρῖσι γενέθλαι· ἀνάγκη γὰρ, εἰ τέτο μεθ' Ο-
μηρον τοῖς Φοίνιξι υπὸ Θάλαττος υπῆρχεν ἐπινοηθὲν παρεπήρημα. Ἐκεῖνο
δὲ, ὁ πρὸς τέτοις Φησὶν ὁ τῶν Παρεκβολῶν πατήρ, ὅτι μετὰ τιὼ τῆς
δευτέρας τοιωτῆς Λεατῶν ἀγεύσειν τε καὶ χρῆσιν „Εἰς Ελλας παρηθλεῖται
„η τῆς τοιωτῆς Αμαξῖης δόκησις.. ὡς ὅτας αἰλιθῶς εἰρηθεῖται μοι δοκεῖ.
Η γὰρ τῆς κατὰ Γεωργίας Αμαξῖης δόκησις καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀδὲν ἡττον τῆς
μεγάλης Λεατος, πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς ἐλάσσονος, εἴοικε κρατῆσαι παρ-

Βιβλίου Γ.

390. Nascentum, plenoque alium circumspice campo.
 Munere sic niveo lanae (si credere dignum est)
 Pan Deus Arcadiae captam Te, Luna, sefellit,
 In nemora alta vocans: nec tu aspernata vocantem.

Ac

Ἐληστον εἰ κάκεινην ὅτι: Ἀμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,, αὐτὸς ίων Ομῆρος
 ὁ εἰπών. Ής δήπειρας, μηδὲ τῆς δευτέρας ήδη προσευρεθείσης, τις
 πρώτης ἐκπεπτωκέναι εἰκός αἱμφοτέρεων ἐπίσης, Ἀμαξῶν, ὥστε καὶ Δρκτων
 κοινῇ ὄνομαζομένων καθάπερ Ἄρετος μαρτυρεῖ

Δύω δὲ μην αἱμφίς ἔχοσιν

„Δρκτοι αἱμα τροχόσι: τὸ δὴ καλέονται Ἀμαξα. Διατί γν Αμαξαι; ὅτι ἀπὸ τε τὸς τῶν Ἀσέρων χήματος καὶ τῆς θέσεως,
 Φαντασίαν φέρειν ἐοίκασιν Ἀμαξῶν, ὡς Λύλος Γέλλιος (Βιβλ : Β'. Κεφ :
 Κα'.) Φησι. Πῶς δ', Ἐπταβόεσον τις Ἀμαξαν ὡδε Οὐιργίλιος προσσηίηκε;
 Septentrimonem (Triones γαρ, ὡς οἱ Λατίνων Λεξικογράφοι Φασι, παρα
 τοῖς ἀγρόκοις, σίνες Terriones, οἱ βόες, ὡς ἄρεια περὶ γῆς ἐργασίαν ἔδη
 γνύμενοι.) Εἰ ἐξ ἀσέρων ψχιζ. αὖλα κδ. ή μεγάλη Δρκτος κατ' Ἐρατο
 θέντια σωισαται; Άλλ' ἐποιτις αὖ, ὅτι Οὐιργίλιος ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος,
 ἐπτασέρες τῷ ὄντι ἔστις, καὶ ἐπ' αὐτῷ ηδη γνωριμωτάτης, τὰ περὶ τὸν
 Δρκτικον πόλον ἐδήλωσεν, υφ' ὃν τὰς οἰκήσεις ἐπὶ γῆς ἔλαχε τὰ ἐθνη,
 περὶ ὃν ὁ λόγος αὐτῷ ὑπόκειται.

Στίχ: 443. Ριπαίων ὁρέων ἀπο,) (Ορεα ἐν τῷ Α'. Βιβλ : Στίχ : 269.) Διονυσίω
 δὲ ἐν τῇ Περιηγήσει (Στίχ : 314. κξ.) Τὰ Ριπαῖα Σκυθικὰ ὁρῃ ἐξί, περὶ
 αὶ δὲ τε Λλόσκος, καὶ ὁ Παντκάπης οἱ ποταμοὶ μορμύρεσιν. „Τπερ δὲ
 „ταῦτα τὰ ὁρῃ, οἱ λεγόμενοι ὑπερβόρεοι καθήκειν εἰς τις ἐκεῖ θάλασσαν
 „λέγονται,,. (Ευσάθ. Αυτ.) Ου μία δὲ Ίης ή περὶ Ιῶν ὁρέων Ιέτων φέρε-
 ται δίξα. Οι μὲν γαρ ὁρῃ τὰ Ριπαῖα βέλονται εἴναι Σαυρωματικά, ή
 Ρωσσιακά τῷ αἰρίσιω ταύτῃ γε τῆς τῶν μεγάλων τάτων ἐθνῶν ἐνυχω-
 φίας, τις ἄγνοιαν τῆς τῶν ὁρέων καταθέσεως ὑποκλέπτοντες. Οι δὲ ιδι-
 κάτερον τι θέλειτες εἰπεῖν, οἱ μὲν περὶ τὰς πηγας τῷ Ρά (Βόλγα) καὶ
 τῷ Τανάϊδος τῶν ποταμῶν ὑποτιθέασιν αὐτά. Οι δὲ, ἐνθα Οδιος ἔνει
 κατὰ τις Σιβηρίαν. Δαρμάσης δὲ ἐν τῷ περὶ Εθνῶν αὐαφέρεται ισορίσας·
 „Αγω Σκυθῶν Ισιδόνας εἰκαν· τάτων δὲ αἰνωτέρω Αριμάσσως ἄνω δὲ Α-
 ιριμάσσων τὰ Ριπαῖα ὁρῃ, ἐξ ὃν τὸν Βορέαν πνεῦν· χίονα δὲ αὐτὰ μηδέ-
 „ποτε ἐλείπειν. Τπερ δὲ τὰ ὁρῃ ταῦτα ὑπερβόρεοις καθήκειν εἰς τις
 „θάλασσαν,,. Ἐκεῖνο γαρ δὴ εἰκός υπολαμβάνειν οἱ πάντες δοκεύτες, ὅτι
 ἔτερη τὰ Ριπαῖα ὁρῃ παρὰ τὰ Τπερβόρεα, ὡς ταῦτα ἐκείνων ὄντα ἔτι
 ἐπέκεινα, εἰς αὐτὸν τὸν Βόρεον ὑπερτείνοντα πόλον οὐδὲν ὠρισμένον, 89
 ὅπεις κατα, 89' ὅπας καθ' ημᾶς ὄνομαζεται, τὰ Ριπαῖα ἔχοσιν αἴφαι-
 γεδαι. Ο δὲ Γεωγράφος (Βιβλ : Ζ'. Σελ : 452. Άλ. 295.) ἐνγγωμοῖν
 ἔφασκεν, ὅτι: διὰ τις ἄγνοιαν τῶν τόπων τάτων, οἱ τὰ Ριπαῖα ὁρῃ, καὶ
 „τὰς ὑπερβόρεοις μυθοποιεῦντες λόγῳ ηξιωνται,,. Άλλ' ἔσοκε πως περὶ τά-
 των αἴποτολμησαι, τι πρὸ τῶν ἀλλων περιττότερον οἱ ημέτερος Μελέτιος,
 ἐν τῇ Παλαιᾷ καὶ Νέᾳ Γεωγραφίαις αὐτῷ (Τμῆμ. Ε'. Κεφ. Α'. Αριθμ. 3.
 Σελ : 567) „Απ' αὐτῷ γαρ (Φησι) τῷ Οσίῳ ποταμῷ, καλλύνται καὶ τὰ
 „Ριπαῖα ὁρῃ Οβια. Τὰ ὅποια κοινῶς Mons Στόλπ ἐνομάζονται, ἐνρισκόμε-
 νας εἰς τὸ πέρας τῆς Ασίας, καὶ τῆς ἐρήμης Ταρταρίας, πρὸς τὸν Οδό-
 ιραν, καὶ τὸν Οδιον τὰς ποταμὺς, εἰς τις Πετζόραν ἐπαρχίαν τῆς Βο-
 „ρείας Μοσκοβίας,,. Διὰ ὃν πλέον τι καὶ μᾶλλον ὠρισμένον Φανεται λέγων, ή
 οἱ Νεώτερος Λαγγύλετης έσ (ἐν τῇ κατ' αὐτὸν Γεωγρ. ἐν Ζ'. Τομ. τῆς Πα-
 γιστικ. Ἐκδόσ. Ετ: 1742. Κεφ: ΗΓ'. Αρθ. α. §. IV. Σελ: 289. τοσστον μόνον ή-
 μᾶς ἐδίδαξεν. Οτι ἐν τῇ Βορέω, ή Μοσχικῇ Ταρταρίᾳ, il y avoit des
 Montagnes connues des anciens sous le nom de Montes Riphæi, où Ripæi,
 et aujourd'hui sous celui de Monts de Stolpe, où d'Oby.

Στίχ: Αυτ: . . . Ευρος αἵσις κατακόπτει.) Ο αἴποι τοῖς ισημερινῆς Ανατολῆς
 πνέων αὔγεμος, καὶ διὰ τόποιον καλέμεγος. Ευρος δὲ εἴρηται
 δισ

Τὸν δὲ ἀποκευμένεν, ὡς μὴ τικτομένοισιν ἔπειτα,
Πᾶν δέρας ἐν Φαιῆσι κατασίδοιτο λάχνησι·
Ἄντι δὲ ἐκέντις ἄλλον, αὐτὸν ἐυρέα πώεα τάξαι.
Τὰς (εἰ πισένειν θέμις) ἔρεσιν ἐν χιονόχροις,
Δῶρον ἀδῶκε, σὲ δᾶσα παρήπαφε Μήνια,
Πᾶν θεὸς Ἀρκαδίης τραγόπτις τότε, ἔντε κάλεσσε
Δάσους ὕλια, φόδεπερ ἔμπης ἢν αλέγγασαν.

455.

S 2

Ἀλλα

* * *

διὸ τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς ἀπὸ τῆς, ἐως δέων. (ὅρα καὶ ἀνωτ. Στίχ: 327.)
Τὸ δὲ, κατακόπτει, κατὰ τὴν σημασίαν τῇ Οὐργιλιακῇ tunditur, ἀντὶ τῆς
οὐργιλιακῆς προσβάλλειν, ὡς ἐλήφθη, καὶ πάντα, πατάσσειν, πτίσσειν καὶ ὅ-
λως πιέζειν, καὶ καταθλίζειν.

Στίχ: 446. Τηγχυτέρη ὕλη κτ.:) Ἐν μὲν γὰρ τοῖς δασέσι, τε καὶ λασίοις καὶ
ἀκανθῷφόροις τῶν χωρίων τῇ πώεως νεμομένης, ὁ μαλλὸς ἀποξαγνόμενός
τε καὶ ὀσαντὶ ἐκπεκόμενος τὸν ἐπανθῆσαν τοῖς ἔριοις περιαρέσται λάχ-
νια. Διὸ δὲ τὴν πίσταν καὶ αδρωτέραν Φορεῖ, καὶ ἀνταί τὰ ἔρια τοῖς
παχωμένοις πως σωκρατικῶσιν θρέμμασι.

Στίχ: 450. Κριὸν δὲ ὄνκεν ἴδηθα κτ.:) Τέτοιος ἐξ Ἀριστοτέλης (ἐν τοῖς περὶ Ζώ.
Ισ. Βιβλ: Σ'. Κεφ: ΙΓ'. Φάσκοντος „Λευκαὶ δὲ τὰ ἐκγυναὶ γίνεται, καὶ μέ-
„λανα, ἐὰν ύπὸ τῷ τῷ κριοῦ γλώττην λευκαὶ φλέβες ὥσπι, οὐ μέλαιναι. Ε-
„άν δὲ αἱμφότεραι, αἱμφότεραι. Πυρές δὲ, ἐὰν πυρές, Τὰ δὲ αὐτὰ καὶ
„Οὐαρές ἐκ τῇ αὐτῇ (Βιβλ: Β.) ἢ περ Οὐρσίνῳ σεσημείωται. Ἀλλα
καὶ Πλίνιος (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Η'. Κεφ Μδ').) πλιὼν ὅσον ὅτος προσί-
θησιν, ὅτι καὶ: ή τῶν ὑδάτων μεταβολὴ, οἷς ἀν ποτίζοιτο τὸ παῦ αἷλοι-
„ωσιν ἐμποιεῖν.. „Ο γάρ Ἀριστοτέλης (Ἐνθα ἐρηταὶ) ἐκεῖνο μόνον περὶ τῇ
ποτῇ Φησίν, ὅτι: τὰ το ἀλυκὸν ὑδωρ πίνοντα, πρότερον ὀχένεται· διὸ τὸ
„μᾶλλον, ἵσως, πρὸς τὰς ὄχεας ἐργάνη αἰλιζόμενα.

Στίχ: 455. Τὰς (εἰ πισένειν θέμις.) Φελλίος Οὐρσίνος ἐν Παραθέσεις Στίχ: 391. τῶν Γεωργικ. Καὶ Μινέλλιος αὐτῷ σημειώσει (25) καὶ ὁ Ἰησείτης
Ἀμερόγις ὄμοιος, Σημειώσ. (ε), Μακρέβιον Φασίν ἐν τοῖς Κρονικοῖς (Βιβλ:
Ε'. Κεφ: ΚΒ'. τὸν Μύθον ἐκ τῶν Νικάνδρες παρειληφέναι Γεωργικῶν· εἴ
καὶ δέ τοις μὲν ἐσάγεται, περιόντας δὲ ἐπὶ Οὐργιλίς, εἰκὸς αὐτῷ παρε-
χηκέναι ποδάρια, ἀπερ ἐκμιμήσατο. Ισέον ἀλλ' ἔν, ὡς ὁ παρὰ τῷ Νικάν-
δρῳ μῦθος ἔκκων τὰ Πανί (οἰς ἐνταῦθα ποιεῖ Οὐργιλίος) Ἐνδυμίων δὲ,
τὴν Μίλια κατιώνεγκε. Μεμύθευτο γὰρ τὴν Σελιώνα κατιέναι πρὸς Εγ-
δυμίωνας ἐν ἀντρῷ καθεύδοιτα. „Εἰη δὲ, κατὰ μὲν Ἡράκλειτον (ἐν τοῖς
περὶ τῶν Ἀπίσων, Κεφ: ΛΗ').) „Ποιμίῳ ἀπειρος γυναικὸς ὁ Ἐνδυμίων· ε-
„πιθυμητικῶς δὲ χεσσα γυνὴ αὐτῷ, καὶ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τίνος (ἢ γουῶ
„αὐτῷ γε τέττα) τὶς ἐσ; ἐφη Σελιώην. „Ισως δὲ καὶ τέτο πράγματι ἡ
γυνὴ ὄνομαζομένη, παρέχεν αἴφοριλῶ τῷ μυθεύματι. Κατὰ δὲ τὸν πολ-
λῶ τῇ δηθέντος Ἡράκλειτον γεωτερον Αγάνυμον (Κεφ: Β') οἰς ἐκ τῇ Πλά-
τωνος: Περῶτος Ἐνδυμίων τῷ περὶ τὰς Ἀσέρας ἐχόλασε θεωρία, ὡς ἀγ-
νησπινέν τὴν πᾶσαν νύκταν, καὶ τὰς ἡμέρας ἐπὶ πλεῖον καθεύδειν· διὸ καὶ
„ἐρώμενος εἶναι λέγεται τῆς Σελιώης, ὡς ὑπάρχων αὐτῇ τέττα ἔνεκεν
„προσφίλης.. „Καίτοιγε ἐν ἀσελιώῳ τῷ νυκτὶ, τῷ γυμνοῖς μάλιστα χρωμένῳ
τοῖς ἔμμασι, πολλῶ σίμαι τραγωτέρα ἡ τῶν ἀσέρων θέσα προσέσσειν. „Ἐτι
δέ παρὰ τὰς εἰρημένες, καὶ Βασῖνος ἐν τῷ λέξει, περὶ τῇ Ἐνδυμίωνος τοῖς
λεχθεῖσι διέξεις πῦ μὲν παραπλήσια, πῦ δὲ καὶ ἐτερα, δην μέτιθι. Ζη-
τήσει δὲ ἀντις, τὶ ὅτι Οὐργιλίος τὴν μυθοπλαστικὴν ταύτιν τῆς Σε-
λιώης κάθοδον. ἀπὸ τῇ καθωμιλημένῃ Ἐνδυμίωνος, ἐπὶ τὸν Πάγας Φέρων
μετιώνεγκεν; ἢ ἵτι περὶ λευκοχρόων ἐρίων λέγων, οἷς ὁ ἐραστὴς τὴν ἐρω-
μένην δελεᾶσσας καθείλκυσεν, εἰκὸς ἐκρινεῖν ὁ Πομπής, καὶ τὸν δελεᾶσσαντας
αὐσπλάσται, ἐν τοῖς Νομίοις θεοῖς πρωτέουντα, σύγκον τῷ πλάσματι μηχα-
νώμενος. Περὶ δὲ τῇ Τραγούποδος Πάνος ἐν ἄλλοις ἐρηταὶ. (Βιβλ: Α'.
Σημ. Στίχ: 15.)

Στίχ:

At cui lactis amor, cytisum, lotosque frequentes
395. Ipse manu, salsaisque ferat praesepibus herbas.
Hinc et amant fluvios magis, et magis ubera tendunt,
Et salis occultum referunt in lacte saporem.
Multi jam excretos prohibent à matribus hoedos,
Primaque ferratis praefigunt ora capistris.
400. Quod, surgente die, muliere, horisque diurnis,
Nocte premunt: quod jam tenebris et sole cadente,
Sub lucem exportans calathis adit oppida pastor,
Aut parco sale contingunt, hyemique reponunt.
Nec tibi cura canum faerit postrema: sed una
405. Veloce Spartae catulos, acremque Molossum
Pasce sero pingui: numquam custodibus illis
Nocturnum stabulis furem, incursusque luporum,
Aut impacatos à tergo horrebus Iberos.
Saepe etiam cursu timidos agitabis onagros,

E

Στίχ: 460. . . . Λωτὸν, Κύτισόντε,) Περὶ μὲν τῷ Λωτῷ ὅρα Βιβλ: Β'. Σημ: Στίχ: 95. Περὶ δὲ τῷ Κυτίσῳ, ἐν τῷ αὐτῷ Βιβλίῳ Στίχ: 902. „Παιάνει δὲ „οὐδίποτε τὰ πρόβατα τοσαῦτας θεατέος, κότιος, αἴφεκη, ἄχυρος, οὐκ πόσα. Πάντα „δὲ μᾶλλον πιαιάνεις ἀληφ προσθένται θέντας. (Αρισ. ψεζὶ Ζώ. Ιτσρ. Κιλλ: Η. Κεφ: Γ',) Ο δὲ Πλίνιος (Φυσ. Ιτσρ. Βιβλ: ΙΙ'. Κεφ: Κδ') περὶ τῷ Κυτίσῳ ἴδια λέγων: Ἐξ ἀδεμιῶς ἀληφ Φορεῖται, δεψιλέτερον (Φησίν) ἢ „κρείσσον τὸ γάλα, οὐκ μαλιστα πωστιν,, „Ο δὲ αὐτὸς αἰλαχώ (Βιβλ: ΚΔ'. Κεφ: ΙΗ'.) „Καὶ η Βοτάνη ή Lanaria, Φυσί, δεψιλέκει γάλακτος, αἰστοις „,ετι ταῖς σίεσι προσθερομένη, ἐργάζεται. Ή δὲ Lanaria Βοτάνη οὐκέ δίζει „,τὸ παρ "Ελλησιν ἐσι εργάζον. (ας Διοσκορίδ. Βιβλ: Β'. Κεφ. 193. Τὸ δὲ „,εργάζον γυνώριμον ἐτίν, οὐ οἱ ἐριοπλάντας χρωντας πρὸς καθαροὺς τῶν ἐρι αν' καλατταὶ δὲ αὐτὸς οὐκ Στρυχός παρεθ Θεοφράστῳ. (ἐν τοῖς περὶ Φυτ. Ιτσρ. Βιβλ: Θ'. Κεφ: ΙΙ').

Στιχ: 46ι. Ἀλοὶ τε μηγύμενας οὐτοῦ ἀριστοτέλης (Βιβλ.: Η'. Κεφ: Ι'.) Τὰς εἰς βόσιν προσφέρομεν τοῖς πρεσβάτοις κατατέλγων: „Πάντας δὲ (ἔφασκε) μᾶλλον πιώνεται, ἀλλα μεριζόμενται θένται. Τὸ δὲ φημένην ἔτι καὶ πλέον ἐπεξεργαζόμενας (Άυτοῦ: αὐτοῦ;) πιώνεται δὲ μάλιστα (Φησί) τὸ πρόβατον τὸ ποτὸν διὸ καὶ τὴν θέρευτα διδόσασθαι ἄλλας διὰ πέντε ἡμέρων, μεδίμενον τοῖς ἑκατοντὸν γίνεσθαι γαρ οὐγεινότερου ὅτου. καὶ πιώτερον τὸ ποιμανιον. Καὶ τὰ ποδάρια δὲ αἰλίζοντες δια τέτο προσφέρεσσιν. οἷον ἐν τε τοῖς αὐχήνεσιν ἄλλας ποδάρες· (διψῶνται γαρ πίνει μᾶλλον.) καὶ τὴν μετοπώραν τιλιών κολοκύνθινα ἄλλας πάστερες. Τέτο γαρ καὶ γάλας ποιεῖ πλεῖστον. Καὶ κινύμενας δὲ μεσημβρίας πίνεσθαι μᾶλλον προς τὴν δελτιάν.

Στήχ: 465. Πολλοὶ αἰχμένες σφραγίδες κτ: Τριμήνις ἡδη γενομένης, τότε Φασίν.
Ἡ δὲ υποδήπη τὸ αὐξομένες τὸς ἀργαφες τῆς Θηλῆς ἀπάγειν, Φειδοῖ πάντως τὸ γάλακτος γίνεται. Ἀλλὰ γάρ καὶ ἄλλας ἔτι τρόπους ὁ φιλόσοφος υποδεῖππει, οἷς αὗτις χρηστάμενος διαψιλέζεται τὸ γάλα απειδεῖτο. (Περὶ Ζωῆς Ισορ. Βιβλ.: Γ'. Κεφ: ΚΑ'). Τῆς γάρ τροφῆς, η μὲν (φησί) σένες, γυναι τὸ γάλα εἶρην ή Μηδικὴ πόσα, (περὶ οὐδεις Βιβλ: Α'. Στήχ: 240.) η μάλιστα τοῖς μηρυκάζουσι. Ποιεῖ δὲ παλι ἔτερα, οἴνον κύτισσος καὶ ἀρούραν πλανούσιν ἐνθάδιν ὃ συμφέρει, πίμπερον γάρ. Όι δὲ ἀρούραι καὶ τοῦτο κυβεσίσι, συμφέρεσι. Τίκτεται γάρ χαλεπώτερον. Ολος δὲ τὰς Φαγεῖν διωάμενος, πῶν τετραπόδων, ὕπαρχη καὶ πρὸς τὴν κτηνοῦ, συμφέρει καὶ βοάλειδην, πολλὰς τροφῶν ἔμοιτα. Πολὺ δὲ γάλα παντὶ καὶ τῶν φυτῶν ἔνισι προσφερόμενος. Οἴνοι καὶ μιάμιντα τλῆθεος οἵ, καὶ αὐγή, καὶ βοῦ, καὶ χιλιάρια. Ποιεῖ γάρ καθιδίκαια τὰ ὕθετα. Συμποῖν δὲ τὸ γάλα πλεῖστον γενή, σειδαῖ, ὅταν πρὸ τῆς τόκες τὸ ὕθετα βλέπῃ κάτω. Εἰνεταν δὲ πολλὰ χρό-

Αλλὰ νυ ὅσκε γάλακτος ἐφίεται, ὃς μάλα πρόφρων
Δηθὰ καλὰς ποίας δρεπέμεν, Λωτὸν, Κύτισόν τε,
Ἄλσος τε μιγνύμεναι κατὰ Φάτνας ἥδεσι χόρτας.
Πώεα γὰρ τῷς κεν δευοῖσα πάγχυ ποτῆτος,
Καὶ κεν δαψιλέως γλάγεός σοι πίδακας ὄιξαι,

460.

Τῷ καὶ γευσαμένοις, ἀλλὸς ἥδος κρύβδα ὑπένη.
Πολλοὶ ἀεξομένες ἀρναίς, ἀντίκα ἥδη,
Μητρῶν πά πόρδω Φράσσαντ' ἀντάς ἀπαγέμμεν·
Καὶ σφιν σιδηροδέτοις κημοῖσι ἔπια σόμα ἕρξαν.
Ἄυταρ τοι γλάγος ὅσσον ἀμὲν ἥδη, καὶ κατὰ ἥμαρ,
Ἐκ φὰ ἀμελχθάη, τὸ δε νυκτὶ πονεῦσι τυρένειν.
Νύκτωρ δὲ αὖ τε ὅσον τ' ἐπαμέλγεται, ἢ περὶ δυσμᾶς,
Τῇ γέπιση ἄσυδος ἄγγσι ἐκένο νομῆες,
Ἐν καλαθίσκοις ἢ ἀλσὶν γέπιπασον ἐπετα,
Χάματος εἰν ὥρῃ, σώζεσσ' ἀποκάμενον ὄψον.
Οὐδὲ οὐδὲ σοι μελέδημα κιωῶν ἄρα ἐχατον ἔξω.
Κραυπνὺς δὲ Σπάρτης σκύλακάς τ', ὄξια τε Μολοαὸν,
Ὀρδὼ ἐν λιπαρῷ ἐμφερβέμεν· ὡς ὑπὲκένοις
Ἀγρύπνοις Φυλάκεσσι, σὺ νύκτιον ἔποτε Φῶρα,
Αμφὶ ἐπαύλεσιν, ὧδε λύκων ὁρμήματα αἰνῶν,
Οὐδὲ ἐφόδης τρομέοις κεν Ἰβήρων ἐξαπινάκας.
Ἐφ' ὅτε δὲ αὖ καὶ δρόμῳ, δειλὺς ὄνάγρες φὰ διώκοις.

465.

470.

475.

480.
Καὶ

„νον γάλας παρὰ τοῖς ἐχεστιν, ἀν αὐτοῖς διατελῆ, καὶ τὰ ἐπιτήδεια τοῦ
„χωσις μάλιστα δὲ τῶν τετραπόδων πρόβατος ἀμέλγεται γάρ μιῶς ὅκα
„τώ. Ὄλως δὲ τὰ μυρηκάσυντα, γάλας πολὺ καὶ χρήσιμον εἰς τυχεῖαν
„ἀμέλγεται. Περὶ δὲ Τορώνιων οἱ βόες ὀλίγας ἥμερες πρὸ τῆς τόκες δια-
„λείπουσι, τὸν δὲ ἄλλον χρόνον πάντας ἐχεστιν τὸ γάλα.

Στίχ: 472. Ἡ ἀλσὶν γέπιπασον,) Τετυρωμένον πάντως τετένιον εἰς τυρὸν πεπηγός τε καὶ ἀλιθέν.

Στίχ: 474. Οὐδὲ οὐδὲ σοι μελέδημα Κιωῶν κτ:) Τὸ δὲ αὐτὸν παρανῶν ιῷ καὶ Ἡ-
„σίδος ἐν Ἡρ. Στίχ: 602.

„Καὶ Κιωῶ καρχαρόδοντα κομεῖν, μὴ Φείδεο σίτη,
„Μήποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνηρ ἀπὸ χρήματ' ἔλυται.

Στίχ: 475. Κραυπνὺς δὲ Σπάρτης σκύλακάς τ' ὄξια τε Μολοσσόν.) Ἀνωτέρω
(Στίχ: 400.) Κιωῶ Ἀμυκλαῖον ἐκάλει. Ἡ δὲ Σπάρτη πόλις Λακωνική,
ῶσσερ καὶ Ἀμύκλαι. Ο δὲ Μολοσσὸς κύων ἐσὶν Ἡπειρωτικός. Ἡ γάρ
ἐν Ἡπειρῷ Μολοσσία, ἡ Λῆ Χαενία (περὶ τῆς ἐρηταῖαν τῷ Λ. Σημ. Στίχ: 8.)
χώρα ἀγχιτέρμων θσα, ἐκ δὲ Μολοσσοῦ, τῷ Πύρδῳ καὶ Ἀνδρομάχης, δύτω
κληθεῖσα, τῷ Μολοσσικὸς κύων εἴτεφε γεννιαστάτης. Μολοσσός δὲ οἶον
αντονομασικῶς, καὶ ὁ μέγας κύων καλεῖται ὁ ποιμενικός. „Θυμικώτατος δὲ
κιωῶ Μολοσσός, ἐπεὶ θυμωδέσσετο καὶ οἱ ἄνδρες. (Λίλαν. περὶ Ζώων Ι-
διότ: Βιβλ: Γ. Κεφ. Β.)

Στίχ: 479. Οὐ δὲ ἐφόδης Ἰβήρων) Ἰβήρες ἐνταῦθα τὰς Ιασαγύδες λέ-
γει πολεμικὸν γάρ πάλαι τὸ γένος τεθρύλητο ὄν, καὶ λησάσις ἐκδοτον.
Ο δὲ Ἀμβρόγιος καὶ Ιερών. ἀναφέρεις ισορηκότα τῶν κατὰ τὴν Ιασανίαν
Ἰβήρων τεθνος, κλεπτίσατον γενέθλαι καὶ λησρικώτατον. (Σημειώσ: (b)
Giustino scrive gl' Iberi, popoli delle Spagne, essere molto accostumati alle rapine.

Στίχ: 480. Δειλὺς ὄνάγρες) „Τὰς ἀγρίες, ὄντες ἐν Φρυγίᾳ τε καὶ
„Λυκαονίᾳ μάλιστα ἐπιπολάζειν, Πλίνιος Ισορέ (Φυσ. Ιερ. Βιβλ: Η. Κεφ:
Βιβλίον Γ.

T

Mδ.)

410. Et canibus leporēm, canibus venabere damas.

Saepe volutbris pulsos sylvestribus apros
Latrātu turbabis agens, montesque per altos
Ingentem clamore premes ad retia cervum.
Disce et odoratam stabulis accendere cedrum,

415. Galbaneoque agitare graves nidore chelydros.

Saepe sub immotis praesepibus, aut mala taetu
Vipera delituit, coelumque exterrita fugit,
Aut tefto affuetus coluber succedere & umbrae,
Pestis acerba boum, pecoriique aspergere virus,

Fovit

„Μδ̄. μηδ̄ ἐπέκεινα τῷ ὅρψ μεταβαίνει τῷ τιῷ Καιππαδοκίαν τῆς Κα-
„λυκίας διατεχίζοντος“ (ὁ αὐτὸς Βιβλ: Η. Κεφ: Νη.) Νέμεσις δὲ ἀγε-
„ληδὸν ἐν ἐκαίνῳ τῆς Λυκαονίας, δὲ μέρος εἴναι τιθετοι τῆς Καιππαδοκίας,
„καὶ Ὁνάρδων Φοσι, (Βιβλ: Β. Κεφ: Σ.) Ο δὲ Αἰλιανὸς, καὶ ἐν Ἰνδοῖς
„ππῶν τε ἀγρίων, καὶ ὅναν τοιάτων ἀγέλας εἴναι, τῇ ισορίᾳ παρέδωκε.
(περὶ Ζώ. Ἰδιότ: Βιβλ: Ιε'. Κεφ: Θ'.) Όυκ αἰτικίστει δὲ τῷ ὑπὸ τῷ-
των μαρτυρηθέντι σιωπευλασμῷ τῶν ὄντων, τὸ τῷ θεωρείᾳ Πατρὸς
Κυρίλλου τῷ Ἀλεξανδρέως, (ἐν Τόμ. Γ. τῶν Συγγραμ. Κεφ: Ιδ'. Ἀριθμ.
8. Σελ: 194.) Τῷ ἐν τῷ ΟΦ. ψαλμῷ, τῷ: Μονίς ἀγριος, ἀναγνώσκοντος;
„Ονος ἀγριος. Ο γὰρ τοι Ὁνος παρεῖ τῷ πατρὶ ἀμα τῷ Μονιῷ καὶ τῷ
τῷ Ὁναγρες σιωπεύελάκτισε μόνωσιν. Τὸν οὖν Ὁναγρον Ὁππιανὸς (Κωνηγετ.
Βιβλ: Γ. Στίχ: 183.) καθιδυπογράφων δύτω παρίσησι.

„Ἐξένης ἐνέπωμεν ἐνσφυρον, λιωμόεντα,
„Κειμπνὸν, ἀελιοπέδιλον, κρατερώνυχον αἰπαὶ ὄντων.
„Ος τε πέλει Φαιδρὸς, δέμας ἀρκιος, ἐνρὺς ιδέδαμη,
„Ἀργυρόφεος χρόιος, δολγχάτος, ὀξύτατος θεῖν.
„Τανινὶ δὲ μέλαινα μέσιων φάχην αἱμφιβέβηκε
„Χιονέης ἐκάτερθε περιχομένη σεφάιησι
„Χιλὸν ἔδει. Φέρβει μίν ἀδιω ποεσίτροφος αῖα.
„Ἄλλ' αὐτὸς κρατεροῖς ἀγαθὴ βόσις ἐπλετο θηροῖ.

Στίχ: 481. . . . Πτῶκας . . . Δόρκας . . .) („Ορεα περὶ τῷτων ἐν τῷ Α'. Βιβλ:
Σημεώσ. Στίχ: 349. καὶ 350.)

Στίχ: 482. Πολλακί καὶ συάγρες κτ:) Σύαγρος, ὡχ ὁ τὸς σὺς ἀγέειναν ἀδε,
οἶον Σοφοκλῆς (παρὰ Αθηνῶν τῷ Δειπνοσοφ. Βιβλ: Θ'. Κεφ: Ιδ'.) προσε-
πεν, ἐπὶ κινός τάξις τένομας ἀλλὰ ὁ Σὺς ὁ ἀγριος· ὃν ή μὲν Σκελικὴ
γλώσσα, Ἀχέδωρον ἐκάλει· ἐνθεντοι καὶ Σικελίζων Λιχύλος ἐν Φορκίσι
(παρεῖ αὐτῷ τῷ Δειπνοσοφ.) περὶ τῷ Περσέως ἐφη:

„Ἐδυ δὲ ἐν ἀντρον Ἀχέδωρος ᾧς.

‘Η δὲ κονὴ Κάπρον ονομάζει. Καίτοι γε Κάπρον Φασὶ καὶ τὸν ἥμερον Σιᾶ,
τὸν ἀρδεναν δηλονότι, καὶ μὴ ἐκτομίαν. Διὸ καὶ Ὁμηρος Οδυσ Λ. Στίχ: 130.

„Ἀργεσόν, ταῦρον τε, συῶν τ' ἐπιβήτορες κάπρον.

Καλῶς δὲ αἴπο βησσῶν, ἐν ἰλυσεσ τοῖς τενάγεσιν ἔκηλον κυλωμένον, ὁ Ποι-
ητὴς Φέρων ἀπίγαγεν ημῖν ὅδε τὸν Σύαγρον, ὡς τὸ μετῆρ τῆς διαιτῆς
ἀγαπῶντας καὶ ἀπωκισμένον. Διὸ καὶ Μονίς σέρητον ὁ σὺς ὁ ἀγριος· οὐ
„διαφέρει ἡ Μονίας, καθά καὶ ὁ Μονάτης (πρόθες δὲ ὅτι καὶ ὁ Μονάτης.)
„λεγόμενα ἐπὶ αἰνθρώπῳ ἐρημάζοντος. (Ευσάθ. Σελ: 178α.)

Καὶ γάρτοι καὶ Ήσιόδος ἐν Αισθίδι Ήρακλ. Στίχ: 386.

„Οἰος δὲ ἐν βήσησ οὔρεσ χαλεπὸς προσιδέδαμη

„Κάπρος χαυλισδῶν

Καὶ Ὁππιανὸς Κωνηγετ. Γ'. Στίχ: 364.

„Κάπρος ἐνυσάλιος δὲ μέγ' ἔξοχος ἐν θήρεσσιν,

„Εὐγάρ μὲν ποθέοι πυμάτοις ἐνί βένθεσι περιμνῶν:

„Ἐξοχα δὲ τυγχανούσιν πολυπχέα δηρῶν.

Στίχ:

Καὶ κιώσιν πτῶκας, κιώσιν δὲ τοῖς δόρκας ἐλαύνοις:
Πολλάκις καὶ συάγρες, πόρφων ἀγρίων ἀπὸ βησσῶν,
Ἐνθα κατὰ ίλιον τέναγος κυλίονται ἔκηλοι,
Ἐκ φὰ κιωῶν σοβέοις, ἐν ὑλαγμοῖς πλυνθρόοισιν.
Ἡδὲ ἐλαφον μεγάλιων κατὰ πόρεα μακρὰ ἐλαύνων,
Δεινῷ δὴ κελάδῳ, εἰν ἄρκυσι δύμεν’ ἐπείξεις.

485.

Φράξεο καὶ θυόεσσαν ἀν’ ἅπτειν ἄυλια πέδρουν.

Καὶ χελύδρες σοβέειν, διὰ χαλβάνης βαρυόδιμοι.
Ἐν δὲ ἄρδετης φάτνησι, καὶ ἔχιδνα λήθαι,
Ἀμφαφορέοις οὐλοὶ, Φάος ὅσσεθαι συγένεσα.
Ἡδὲ ὄφις, ψηφερ ἔθος τέγει σκιαρῷ ὑπὸ ἔρπειν,
Οὓς τὸν ἀυλιζομένοις βόεσσι, μέγ’ ἐπλετο πῆμα.

490.

Τ 2

Δάσει

Στίχ: 485. Ἡδὲ ἐλαφον μεγάλιων κτ.:) Εἰδη δὲ Ἐλάφων φέρεται πλείονα, καὶ τὸν ἄλλα μὲν διαφερεσῶν, ἄλλα καὶ μεγέθη. (Ορα Ὄπιαν. Κιωγετ. Β'.

Στίχ: 176. κξ. αβζ. κξ.

Στίχ: 487. Φράξεο καὶ θυόεσσαν κτ.:) Ταῦτα οὐροῦντον ἐν Παραθέσεσιν, ἐκ τῶν Νικανδρες Θηριακῶν εἰληφέναι τὸν οὐργούλιον, Φησὶν. Ἀλλὰ ὅτι δὴ ἡ ἐκ τῶν τοιότων ἀναθυμίσισι κατὰ τῶν ἔρπετῶν ἀλεξιφάρμακος ίψι, οὐδὲν οἵμαι τῶν λανθανόντων ίψι, οὐδὲ ἀγνοείμενων. Περὶ γοῦν ταύτης καὶ Πλατίων ισέρηπται τὰ παραπλήσια. (Φυσ. Ἰσορ. Βιβλ.: Κδ. Κεφ: Ε'.) Ἡ δὲ Καλυψὼ τίλι ἐνώδη κέδρον τευφῶσσα ἐκαίει, ἐξ ήτο, ην ὄκει νῆσον, ὅλη τῆς ὁδοῦς ἐπληρώτο, παβ Όμηρος Οδυσ. Ε. Στίχ: 59.

„Πῦρ γάρ ἐπ’ ἐχαρόφων μέγα καίετο, τηλόθι δὲ ὁδόν

„Κέδρος τὸν ἐυκεάτοιο, θύει τὸν ἄνταν νῆσον ὁδώδει,

„Δαισμένων.

Στίχ: 488. Καὶ χελύδρες σοβέειν διὰ χαλβάνης βαρυόδιμοι.) Χέλυδρον ἐνταῦθα, σχὶς τίλι ἐν ὕδαισι διατωμένιων χέλαιων, τυτέει τίλι θαλασσίαιν, η ἄλλως εἴναιςεν χελώνιων, Φησὶν ὄφεως δὲ τοι εἶδος ἀμφίβιον, οὐ καὶ Ὅδρος ἀπλῶς, καὶ Χέρσονδρος καλέσται ὁ δὲ αὐτὸς ὄφις καὶ Δρυῖνας. παρὰ τὸν ἐρυθρὸν πρέμνυτο κοιλώματι ἐμφωλέειν, ὡς Νικανδρος δὲ τοὺς Θηριακοὺς Φησὶ, Στίχ: 411.

„Κῆρος δὲ τοι Δρυῖναο πιφάσκεο. Τὸν δὲ Χέλυδρον

„Εξέτεροι καλέσταιν ὁ δὲ ἐν δρυσὶν οἰκια τεύχεις,

„Η δύε πε φηγοῖσιν, ὀρεσκευει περὶ βήσας·

„Τδρον μην καλέσται, μετεξέτεροι δὲ Χέλυδρον.

„Οστε βρύνα προλυπων, καὶ ἔλος, καὶ ὄμπιθεα λίμνην,

„Ἄγρωσσων λειμῶσι, Μολερίδαις, η Βατραχίδαις,

„Σπέρχεται ἐν μύωπος αἴθεα δέγμενος ὄρμιω.

„Ειδα κατὰ περέμνον κοίλης ἀπεδύσατο Φηγεῖ,

„Οὖς ἀλεῖς κοῖτον δὲ βαθεῖ ἐνεδείματο θάμνων.

Τότεν οὐδὲ ἀποσοβεῖν, διὰ χαλβάνης βαρυόδιμοι, τῶν ἐπαύλεων ἐκδιδάσκειν. Ἡ δὲ Χαλβάνη, κόμμιός τι εἶδος ἐξὶν, ἐκ Φυτῆς τίνος ἀποσάζοντος· ητίς φυτάν τίλι Χερτσον καὶ πάλαι καὶ γεννᾶ ὁ φάρμακοντος παρεχομένη, πολλῶν τίνος ἔχει κατὰ τῶν ὄφεων, καὶ τῶν ἄλλων ιοβόλων κνωδούλων τίλι διώμην, τῷ καπνῷ ταῦτα ἀποσοβεῖσα καὶ φυγαδεύσαται. Ο γάρ αὐτὸς Νικανδρος. Στίχ: 52.

„Ναιμίων καὶ βαρυόδιμος ἐπὶ φλογὶ μοιρηθεῖσας

„Χαλβάνη, Ακνητίς τε, καὶ η πριόνεσσι τομαίη

„Κέδρος πελυόδεστι καταψυχθεῖσα γενεῖσις

„Ἐν φλογῇ, καπνηλὸν ἄγει καὶ φύξιμον ὄδημιω.

„Τοῖς δὲ χηραμά κοῖλα, καὶ ὑλωρέας ἐνυάτις

„Κενώσας διαπέδω δὲ πεστῶν, ὑπνοιο καρέση.

Στίχ:

420. Fovit humum. Capit saxa manu cape robora, pastor;
 Tollentemque minas, et sibila colla tumentem
 Dejice: jamque fugâ timidum caput abdidit altè,
 Cùm medii nexus, extremaeque agmina caudæ
 Solvuntur, tardosque trahit sinus ultimus orbes.
 425. Est etiam ille malus Calabris in saltibus anguis,
 Squamea convolvens sublato pectore terga,
 Atque notis longam maculosus grandibus alvum:
 Qui, dum amnes ulli rumpuntur fontibus, et dum
 Vere madent udo terræ ac pluvialibus Austris,
 430. Stagna colit; ripisque habitans, hîc piscibus atram
 Improbus ingluviem, ranisque loquacibus explet.
 Postquam exhausta palus, terraeque ardore dehiscunt,
 Exsilit in siccum, et flammantia lumina torquens
 Saevit agris, asperque siti, atque exterritus aestu.

Ne

* * *

Στίχ: 489. . . . „Εχιδνα λήθει.) Έχιδνης ίδιον, τὸ κρυπτομένῳ ἐπιβλέψεν τῷ δῆγ-
 ματι. Διὸ καὶ Vipera λατινιστὶ, ἢ μόνον ὡς vivipara, ήτοι ζωτοκόδσσα (ἔξου καὶ
 Εχις παρ' ἀλησιν, ἀπὸ τῷ κατέχειν (οὐ τῷ Βαρίνω δικεῖ) διότι μόνη τῶν
 ὄφεων οὐκ ὠτοκεῖ, ἀλλὰ ζωτοκεῖ· αλλὰ δὴ καὶ vipera ἀλλας, quia latere solet
 in vepre (ὅτι λαθάνειν εἰώθεν ἐν τῷ βάτῳ). Φασι. Vipre γαρ, ἀντὶ τῷ
 νεφε, σινεχῶς ἐν χειρογράφοις κώδιξι σεσημείωται σκαριγυνωσκόμενον. Ἰσως
 δὲ κατὰ τινὰ δὲ τινὰ ἑταμολογίαν κανταῦθα ὁ Πομπὺς ἐξεληφὼς γένεται:
 Vipera delituit, coelumque exterrita fugit.

“Οπερ ἡμεῖς ἀπεδώκαμεν „Εχιδνα λήθει,
 ” Φάσος ὅσεδημι συγένεσε.

Στίχ: 493. Λάζευ χερσὶ λίθεις, λάζευ δὴ δύρατα κτ:) Εμψύχως ήμην ὥδε τὸν
 βεκόλον ὁ Πομπὺς, λίθοις τε καὶ ξύλοις κατὰ τῷ ἐρπετῷ καθοπλίσας,
 ἐλαίνεν τε καὶ πάσιν παρακελθεταί· καὶ τῷ ἐπιβλέψεντος καθίσινοι νι-
 κητιώ, κεφαλίω μὲν τὸ πρῶτον ανταίροντος, ἔδ' ἡσομένος τε καὶ ὑποχω-
 ρῆντος, καὶ τέως ὑπὸ τῶν πληγῶν παραλυομένοις καὶ ἀποψύχοντος.

Στίχ: 500. . . . Καλαβρῶν ἐν ὕλαισι . . .) Οἱ μὲν τῷ Περιπητῷ Σχολιαστὶς Ευ-
 σάθιος, (Στίχ: 478.) „Οἱ Καλαβροὶ (Φοσὶ) καὶ Τάπυγες ἀρχονταὶ μὲν
 ,ἀπὸ Τάραντος, καὶ τῷ τῶν Μαρσῶν ἔθνες, τέτανταὶ δὲ μέχρι τῷ παρα-
 λίγο Τρίτῃς κτ: Οἱ δὲ Αθιῶν Μελέτιος (Γεωγρ. Σελ. 287.) τριτημόριον
 τῆς Απελίας τινὰ Καλαβρίαν τιθησι. τινὰ πάλαι Μεσσαπίαν ἀκόνισθαι.
 Ἐν γοῦ ταῖς ἐν τῷ Καλαβρίᾳ λόχμαις, τὸ γένος σινεχῶς ἀπήντα τῶν
 ἐνταῦθα ὑπὸ τῷ Πομπῷ περιγραφομένων ὄφεων.

Στίχ: 506. Ἄμφι τε λίμναις νάεις κτ:) Τοιότος δὲ ἐμπῆς καὶ ὁ Χέλυδρος περὶ
 ἐλέγετο μικρὸν αἰνωτέρω, Στίχ: 488. „Ως γάρ Αριστέλης, (ἐν τοῖς πε-
 ρὶ Ζώων Ισχρ. Βιβλ. Β'. Κεφ: Ιδ'). „Τὸ μὲν πλεῖστον (τῶν ὄφεων) ὄντων
 „χερσαῖς ἐξὶν, ὀλίγον δὲ τὸ τῶν ἐνύδρων, οὐ ἐν τοῖς πόταμοῖς ὄνταις δια-
 „τελεῖ. Εἰσὶ δὲ καὶ θαλάσσιοι ὄφεις (οὓς καὶ τῷτο ἀντὸς προσιδηποτί)
 „παραπλήσιοι τινὰ μορφῶν τοῖς χερσαῖσι τ' αλλα, πλινὴ τινὰ κεφαλίω ἐ-
 „χερσὶ γαγγροειδεῖραν. Γένη δὲ πολλὰ τῶν θαλασσίων ὄφεων ἐσὶ, καὶ
 „χερσὶ ἔχεις παντοδαπών οὐ γίγνονται δέ τοι ἐν τοῖς σφόδραις βαθέσιν.
 Τοιγαρεσιν καὶ τὸ ἐν τῷ Βατραχομυομάχῳ παιζόμενον, τὸ εἰκὸς ἔχει
 ὅποτε τὸν Ψιχάρπαγα Φυσίγναθος νωτοφορῶν δια τῆς λίμνης ξεναγεῖ.

„Τὸδος δὲ ἐξαπίνης αὐτοφαίνετο, δεινὸν σέραμα
 „Αμφοτέροις· σφέδον δὲ ὑπὲρ ὄντας ἔχει τράχηλον κτ:

„Τῷτον ίδων κατέδυ Φυσίγναθος

„Δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ αλένετο κῆρα μέλαιναν.

Στίχ:

Λάζευ χερσὶ λιθεῖς, λάζευ δὴ δέρατα ποιμιῶ;
Αντα δὲ αἰρόμενον κράας, ἐκπάγλως τε τράχηλον
Συριγμοῖς οἰδεῦτα, ἐλαύνοις. Αἴψα δὲ ὃς ἥδη
Φυλακιὸς γε, κάριων ἔνερθεν ἐπέίγεται κρύπτειν.

495

Εἰς ὅκεν οἱ πληγαῖς παραλύεται ἀδρανέοντα,
Αψεα τὸ ἄρ μέσα, καὶ τὰ κατ’ ἄκρων φραγῆια τε.

Νωχελέως πυμάτη δὲ πτὺξ σπειρήματος ἐλίσσει.

Αἰνὸς ὄφις δὲ, καὶ ὃς Καλαβρῶν ἐν ὕλαισι θαμίει,

Ορθιον αἵρων σέρνον, ἀτὰρ λεπιδώδεα νῶτα,

Μηκεδανὸν τε δέμας, περισήμως αἰολοδέρμων.

Ος γὰρ απὸ ἐκ πιδάκων, μέσφυτος ὕδατα ἀττα ῥέησι,

Μέσφα τε τὸ πλεῖστον γάνης ὑγρὸν ἐπλετος ὁδας,

Οππότε ὁμβροφόροι νότοι πνείαστος εἴαρος ὥρη,

Αμφὶ τε λίμναισιν νάια, ποταμῶν τε παρὸς ὄχθαις.

Ἐνθα δὲ λευγαλέως λιχνείω πλῆσαι ὁρεις,

Ιχθύσιν ἐλλοψίν τε, ἀτὰρ κραγέταις βατράχοισιν.

Ἄλλ’ ὅτε δὲ αἰαλέη λίμνη πέλεται, τέναγός τε,

Καύματι γῇ δὲ ἀνη, διαχάνει ἐνθα καὶ ἐνθα,

Τῆμος ὄγυς ἐν χερσῷ ἐξέφπει, καὶ Φλογόεντα

Γλώσσα δὲ σροβέων, χαλεπάνει. ἐκπαγλ ἀγροῖσιν,

Ἐξαγριαινόμενος δίψει το, ἀνχυμῷ τὸ ἀφορήτῳ.

500.

505.

510.

Μῆμοι

Στίχ: 507. Ἐνθα δὲ λευγαλέως λιχνείω) Τιλ δὲ τοιαύτινα λιχνείαν καὶ Ἀριστέλης τοῖς ὄφεσιν ἐπιμαρτυρεῖ (περὶ Ζώ. Ισορ. Βιβλ: Η'. Κεφ: Δ'.), „Οἱ δὲ ὄφεις καὶ λιχνότατοι τῶν ζώων εἰσὶ . . . λαμβάνεις μὲν οὐδὲ ὄφις ὅθε: ἀντίτυχη τὸ διδόμενον. Ἐθίεις γὰρ οὔνιδια, καὶ θηρία, καὶ καταπίνεις αὖτε λαβῶν, δὲ ἐπανάγει, ἔως ἂν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἐλθῶν εἰς ἐνδὺ κατασήσῃ, καὶ πεπεινδότων σιωπήσει μικρὸν, ὡς εἴκαστος κάτω γίνεθαι τὸ πκαταπιεύεν. Ταῦτα δὲ ποιεῖ διὰ τὸ τὸν σόμαχον ἐναντίον (περόφεις ἀναπληρῶν: μακρὸν), καὶ λεπτόν,. Ως καὶ Λίλιανος τὸ πλήρες αἰνεγίωσκεν, ἐν οἷς, (περὶ Ζώ. Ιδιότ. Βιβλ: 5' Κεφ: Ιη.), τὰ Ἀριστότελες αἰπομιημονεύων: Οἱ ὄφεις (Φησὶν) ἐσυτοῖς σωεγγνωκάτες ὅτι τὸν σόμαχον λεπτὸν καὶ μακρὸν, ἐχθροῖς, οὓς ὄντες αἰδηφάγοι καὶ παμβορώτατοι, ὡς Ἀριστότελης λέγει, ανισανταχθέοις καὶ ἐπὶ ἄκρας τὰς φράσεις ἐσάσι. καὶ ἡ τροφὴ κατολιθιῶνες αὐτοῖς, καὶ ἐς τὸν ὄγκον τὴν σώματος ἀποχωρεῖ.

Στίχ: 508. Ιχθύσιν ἐλλοψίγ. τε). Ουιρχίλιος ἀπλῶς ιχθύσιν ἔχει. Pisibus. Ήμῖν δὲ τὴν μέτραν ἔνεκα τεπιθετον, ἐλλοψίν προσετέθη. Ἐλλοπες δὲ οἱ ιχθύς παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Ήσιοδ. ἐν Ασπιδ. Ήρακλ.: Στίχ: 212.

,Αργυρέοι Δελφῖνες ἐθοίνων ἐλλοπας ιχθύς.
,Τέτο δὲ καλέγηται διὰ τιλ ἐχεμυθίαν, Φησὶν Πλεύταρχος (Συμποσιακ., Βιβλ: Η'. Πέροβλ: Η'.) οἷον ἐλλομένια τιλ ὄπα, καὶ κατειχομένια ἐχεντέτες,,. Καὶ Μυετίλιος δὲ παρὰ τῷ Δειπνοσοφιστῇ (Βιβλ: Ζ'. Κεφ: Ιη'.) διὰ τὸ ἄφωνοι ἔναντι, βέλονται γάρ κατὰ τιλ ἀναλογίαν, ἴθλοπα τινες εἶναι, διὰ τὸ ἐργεδαμα Φωνῆς. Εἰς γὰρ τὸ μὲν ἴθλεδα, ἐργεδαμαὶ ἢ δὲ τοῦ, Φωνῆς. Ή καὶ ἐλλοπες, οἷον ἀλοπες, διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοι. Απὸ γὰρ τῆς λέπω, λοπος. Ιδιαίτερον μέντοι Ἐλλοψ, εἶδος τι ἐχθύσιος ἐστι. Τέτον δὲ Απίων ὁ Γεραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Απικίων τρυφῆς (παρὰ Αθην. ἐνθ. αὐνωτ: Κεφ: Ιβ'.) Φησὶν εἶναι τὸν Ακκιπήσιον (οἱ Λατπισὶ καλεῖται Accipenses.) Ουπεράδδως Αρχέτερωτος τὸν ἐν Ρόδῳ οἰεται εἶναι γαλεὸν τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι τῷ παρὰ Ρωμαίοις μετὰ αὐλῶν καὶ σεφάνων ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ περιφερομένῳ: ἐσεφανωμένων καὶ τῶν Φερόντων αὐτοὺν καλέμενον δὲ Ακκιπήσιον. Τὸν, κανὸν ἐυτελέστατος τύχοι καὶ μικρότατος, ἐχ ἥπτον Αττικῶν Ι.

U

τικῶν

435. Ne mihi tum molles sub dio carpere somnos,
Neu dorso nemoris libeat jacuisse per herbas;
Cum positis novus exuvii, nitidusque juventa
Volvitur, aut catulos tectis, aut ova relinquens,
Arduus ad Solem, et linguis micat ore trisulcis.
440. Morborum quoque te causas et signa docebo.
Turpis oves tentat scabies, ubi frigidus imber
Altius ad vivum persedit, et horrida cano
Bruma gelu; vel cum tonsis illotus adhaesit
Sudor, et hirsuti secuerunt corpora vepres.
445. Dulcibus idcirco flaviis pecus omne magistri
Perfundunt; udisque aries in gurgite villis
Mersatur, missusque secundo defluit amni.
Aut tonsum tristi contingunt corpus amurca,
Et spumas miscent argenti ac sulphura viva,

Idaeaque

τικῶν χιλίων πιπεσκόμενον. Ἀυτὸς γε μὲν Ἄθηναῖος (Ἄυτ: Κεφ: Ζ.)
Τὸν δὲ Ἀνθίαν (Φησὶ) τινές, καὶ Κάλλιχθιον καλέσουν ἔτι δὲ καὶ Καδμάν
νυμον, καὶ Ἐδοπα.

Στίχ: 509. Λλ' ὅτε ἐξ αἰγαλέη λίμνη πέλεται) "Οὐτω καὶ Νικανδρος ἐν τοῖς Θη
ριακοῖς, ὃν καὶ Ουρσίνος ὁδε παρείσησιν.

"Αλλ' ὅταν ὑδωρ
,,Σείριος ἀζήνησι, τρύγη δὲ ἐνὶ πυθμέτῳ λίμνης,
,,Καὶ τόθ δὲ γένεται τελέθει ψαφαρέσ τε καὶ ἄχρεις
,,Θάλπων ἡλιώ βλοσυρὸν δεμας· αὐταῖς ἐνωπῆς
,,Γλιώις φονίσσει τεθυαμένος, ὁξὺ δὲ δέρκει,
,,Γλώσσῃ λιχμάζων νέατον σκαλύπτεται ἔρλω.

Στίχ: 516. Ἡνίκα φίκνηεν κτ:) Ταῦθ' ὡς ἐκ τῶν Νικανδρεγ μονογχι: ἐπὶ λέξεως
ληφθέντα, αὐτὶς ἀντικατεσίσαμεν. Τιὼ δὲ δὴ τὰν ὄφειν τῷ γῆρας απόδυ-
σιν, καὶ Ἀριστέλης ἐδίδαξε (περὶ Ζώων Ἰσορίας Βιβλ: Β'. Κεφ. Ιζ.). „Καὶ
,,μάλιστα πάντων οἱ ὄφεις (τὸ καλέμενον γῆρας ἐκδύνεσιν) ἐκδύιταις γαρ
,,καὶ τῷ ἕαρος ὅταν ἔξιώσι, καὶ τῷ μετοπώρῳ πάλιν ἐκδύιταις δὲ καὶ εἰ
,,ἔχεις τὸ γῆρας, καὶ τῷ ἕαρος, καὶ τῷ μετοπώρῳ καὶ ἐχώντες τηνές
,,φασὶ τότο τὸ γένες τῶν ὄφεων μὴ ἐκδύεθαι μόνον,. Ἔξ οὐ καὶ Λιλι-
νὸς (περὶ Ζώ. Ἰδιότ. Βιβλ: Θ'. Κεφ: Ιζ') τὰ παραπλήσια.

Στίχ: 520. Ἐκ δὲ ἀφ' ἑῶν σομάτων γε τριγλώχινα γλῶσσαιν ιάλλει.) "Οὐτως Ου-
ιργίλιος, Lingvis trisulcis: Τριγλώχισι γλώσσαις, τὸ ὄφεως σόμας ἐνώπλη-
σει, ὥστε εἰ μῆδις: πυρσὶ τριγλώχισι τιὼ Ζιωὶς δεξιάν. (Οὐδ. Μετα-
μορφ. Β').

Cui dextra trisulcis ignibus armata est.

Αλλ' Ἀριστέλης δικρόαν, ἐχὶ τρικρέσαι τιὼ τῷ ὄφεως γλῶσσαιν ισόρησε:
(Περὶ Ζώ. Ισ. Βιβλ: Β'. Κεφ: Ιζ.). „Πρὸς δὲ τιὼ τῶν χυμῶν γεῦσιν, οἵτινες,
,,καὶ οἱ σαῦροι μακράν, καὶ δικρόαν (τιὼ γλῶτταν) ἔχεσσιν. Οἱ
,,μὲν ὄφεις ἔτοι μακράν, ὡστ' ἐκτείνεθαι ἐκ μηρῶν ἐπὶ πολὺ δικρόαν δὲ, καὶ
,,τὸ σκέρον λεπτὸν καὶ τριχῶδες, διὰ τιὼ λιχνεῖσιν τῆς φύσεως διπλῶ γαρ
,,τιὼ ηδονίω κταται τῶν χυμῶν, ὥστε διπλῶ ἔχουται τιὼ τῆς γένεσεως
,,αὐθησιν,

Στίχ: 522. Λιχρᾶς ψωριάς κτ:) Τιὼ ἐνσκήπτεσαι τὰ πολλὰ τοῖς πώεσι ψώραι,
ἐκ διαφέρων ὁ Ποιητὴς αὐτιολογίσας, ἀκολούθως, καὶ οἱς κατὰ τῷ πάθει
χρηστέον ἐσὶ, υποτιθησι, τὰ τῆς θεραπείας φαρμακολογῶν. Τέτοιος δὲ τοῖς
τῷ Ποιητοῦ παραπλήσιο μήτται φέρεται καὶ Πλίνιος υποτιθέμενος (Φυσ. Ιζερ.

Μήποι τόφρα γένοιτ', ἐν ὑπαίθρῳ νῆδυμος ὑπνος.
Μήδ' ἄρε πεέλθοι γένεσις νέμος, αὐγκλινθῶ ἐπὶ ποίησι.
Ἡνίκα δικυῆν Φολίδων ἀπὸ γῆρας ἀμέρσας,
Ἄψ ἀναφοιτήσας, νεαρῇ γε κεχαρμένος ἥβῃ,
Ἡτε ὕεα, ἡ τέκν' ὑπάκη τέγεσιν προλιπῶν γε,
Ἄντις ἡελίοιο ἐλίσσεται, δρόθια τ' εῖσιν,
Ἐκ δ' ἀφ' ἔων σομάτων γε, τριγλώχινα γλῶσσαν λάλλει.

515.

Καὶ νύσσων δ' ἀρχὰς, τέκνωρά τ' ἔγω σε διδάξω.
Αἰχρῶς ψωριάει δὴ πῶεα, ὄππότε τῶν δε,
Κρυμαλέος τ' ὅμβρος, πολιὴ δὲ τε πηγυλίς ἄδδω,
Μύχατον ἐς βάθος ἵψι καθίκετο, χάματος ὥρη.
Ἡ ὅτ' ἀλάτοις, ψύκτο ἴδος, καρτῆσ' ὀτεσσιν.
Ἡ δὲ τρηχεῖαι σφὶ δέμας πέρονται ἀκανθᾶι.
Τάνεκα δὴ νάμασι γλυκεροῖσι θρέμματα πάντα,
Ἀμφιπεριόρδαντες νομῆες καὶ δά τε κριός,
Βρύχιος ἐν δίναις, μαλλάς ενιβάπτεται ὑγραῖς.
Εἴσι δὲ πεμπόμενος, κατὰ δρόντιον ποταμοῖο.
Ἡ κεκαρμένον ἀμφὶ δέμας χραίνεσιν ἀμόργη,
Ἄφρὸν τ' ἀργύρες μίσγοντες, ζῶντα τε θεῖα,

520.

525.

530.

U 2

Ιδαίην

Ἴσορ. Βιβλ: Κβ'. Κεφ: Κέ.) εἰον: Θέρμοι (Φητὶν) ἄγριοι ἰῶται καὶ τὰ
„ψώρεαν τῶν τετραπόδων ἀπάντων ἐν ἀμόργη ἀφενθέντες· ἢ, ἐν ἀμφο-
τέροις τοῖς ὑγροῖς (τῆς τε ἀμόργης καὶ τῇ ἀποξέματος τῇ ἐκ χαμα-
„λέοντος τῇ χερτῇ.) ἐπειτα συμμεμιγμένοις. Καὶ (Βιβλ: ΚΕ. Κεφ. Ε'.)
„τὰ τῶν τετραπόδων ψώρεαν σωθεῖνται, ἢ κηρῷ, καὶ πίσσῃ, ἢ πιοτε-
„λαίῳ, τὸ Μελαμπόδιον ἐξιάται ἀναμιχθέν. Μελαμπόδιον δὲ ἐσὶν ὁ μέλας
καλλιμενος Ἐλέβρος, ἀπὸ Μελάμποδος τῇ πρώτῃ τὰ χρῆσιν παραδόντος
ὄνομαδέν. (Άυτ. αὐτ.)

Στίχ 531. . . . Χραίνεσιν ἀμόργη) Ἀμόργη ἡ ἡλαιών ποσάθμη ἡ τρυγία, ἢ ἡ
ἱλὺς· καὶ ἀμόργη δὲ ὁζυτόνως ἡ αὐτὴ· ἀπὸ τῇ ἀμέργω, ὃ ἐσὶν, ἐκθλίβων
τε καὶ ἐκπιέζων τὸν ἐνόντα χυμὸν, ἀποφέρω.

Στίχ: 532. Ἀφεῖν τε ἀργύρες,) Ὄυτως ἀποκαλεῖ, τὸν, κατὰ μὲν Ἀριστέλλω
(Βιβλ: Α. περὶ Ψυχ.) Ἀργυρὸν χυτὸν κατὰ δὲ τὸν ἐξ Ἀφροδισιαδος Ἀλέ-
ξανδρον, καὶ τὸν κοινὸν σωκῆθεν, Ὑδραργυρὸν ὄνομαζόμενον· κατὰ δὲ Λα-
τίνης Argentum vivum, (Ἀργυρὸν γάνται) διὰ τὸ ἐντρεχεῖ, ὃ δοκεῖ, τῆς
κινήσεως· καὶ οὗ οὐντος αὐτοκίνητον. Οἱ μὲν οὖν Πλίνιος (Φυσ. Ίσορ. Βιβλ: Δγ'.
Κεφ: 5'.) ἐτεροῖσιν τι ἔναι, Φητὶ, παρὰ τὸν ὑδραργυρὸν, τὸ ἐν τοῖς μετάλ-
λοις λεγόμενον: Spuma argenti. (Ἀφρὸς τῇ ἀργύρες.) Προσιθησος δὲ ὅτες καὶ
„τέττα γένεται θέρεται τρίτη τὸ μὲν ἀριστον, ὃ περ ὄνομαζετο χρυσίτη· τὸ δὲ
„τοι δεστερον, ὃ ἀργυρίτην· τὸ δὲ τρίτον, ὃ μολυβδίτην. Άλλ' αὐτὸν ἀπ-
λῶς ὁ ἡμέτερος Ποιητὴς νενοηκὼς ἐσὶν ὥδε, ὃν κοινὴ (ὡς ἔργηται) καλλιμεν
ὑδραργυρὸν, Spuma argenti: Ἀφρὸς ἀργύρες, κατονομάσως.

Στίχ: Λατ: . . . Ζῶντα τε θεῖα) Θεῖον τε, καὶ Θεῖον, καὶ Θεῖον,
καὶ Θεῖαφον, καὶ Θεῖαφον κοινότερον, διὰ τὸ θεόθεν ἔναι. Διὸ καὶ, Πῦρ
Κεραύνιον παρὰ τοῖν ἤκεστον, ὅτι καὶ οἱ Κεραύνοι, θεωδότες τοῖν ἐδμῆσεν ἀπο-
φερομένης, ἐπισκέπτοντες, αἰθέλας παρέχουσαι. Ἔσε δὲ, τὸ μὲν ἀπυρὸν
Θεῖον, διὰ Θεῖον λέγεται γάνη, ὡς καὶ παρὰ τὸν Ποιητὴν ἐνταῦθα. Τὸ δὲ
πεκυρωμένον· καὶ τὸ μὲν, σερεεν· οὕτως ἐκ τῆς γῆς ἐξορύσσεται, βωλοειδῶς
συμπεπηγός· τὸ δὲ, διὰ πυρὸς κατασκευάζεται ἐν ἡλαιῷ ἀφενθόμενον. (Διο-
σκορ. Βιβλ: Ε'. Κεφ. Ρκδ'. Καὶ Πλίν. Βιβλ: Λε'. Κεφ: Ιε').

Στίχ:

450. Idaeasque pices, et pinguis unguine ceras,
Scillamque, helleborosque graves, nigrumque bitumen.
Non tamen ulla magis praesens fortuna laborum est,
Quam si quis ferro potuit rescindere sumnum
Ulceris os: alitur vitium, vivitque tegendo,
455. Dui medicas adhibere manus ad vulnera pastor
Abnegat, et meliora Deos sedet omnia poscens.
Quin etiam ima dolor balantum lapsus ad ossa
Cum furit, atque artus depascitur arida febris,
Prosum incensos aestus avertere, et inter
460. Ima ferire pedis salientem sanguine venam,
Bisaltae quo more solent, acerque Gelonus,
Cum fugit in Rhodopen, atque in deserta Getarum,
Et lac concretum cum sanguine potat equino.
Quam procul, aut molli succedere saepius umbras.
465. Videris, aut summas carpentem ignavius herbas,

Extre-

Στίχ: 533. Ἰδαίω πιστώ τε κτ:) Τιὼ ἐκ τῶν λιπαρωτάτων ξύλων, πεύκης τε καὶ πίτυος μάλιστα, τῶν ἐπὶ Ἰδης τῷ τῆς Φευγίας ἔρες, σωματομένων ἀρίστων. (Ορα ἐν τῷ Β'. Βιβλ: Σημ. Στίχ: 512.)

Στίχ: Αὐτ: Καὶ ἀσφαλτὸν δὲ μελανίων,) Ουχὶ τιὼ υγρὰν δηλονότι, τιὼ ἐπὶ τῶν υδάτων (ώς ἐπὶ τῆς Ἀσφαλτίτιδος λίμνης, καὶ αἰλαχᾶς) ἐπινηχομένων ἦν οἱ μὲν Νάρθας, οἱ δὲ Κάφρες, οἱ δὲ Πισσάσφαλτον, οἱ δὲ Πετρέλαιον, καλλίστοι. Τιὼ δὲ απὸ γῆς ἐξουσιομένων ξηράν, ἦν ἕνιοι Γαγάτιοι ὄνόμασται, ἄλλοι δὲ Σαμοθράκιον, ἢ Θράκιον λιθον· οἱ δὲ, Ἀνθράκαι ὄρυκτον οἱ δὲ Ἀμπελίτιδα γιῶ, ἢ Φαεμακίτιδα. Αυτη καὶ γὰρ μέλανα εἶνιν ὥστε φυγαζεῖ, καὶ κατὰ τιὼ πίσσαν αἰγλήσσοσα. (Ορα Ἐρέπον Στέφανον ἐν τῷ Θησαυρ. τῆς Ἐδαίω. Γλώτ. Τόμ. Δ'. Σελ 563.) Λέγεται δὲ καὶ ὑδετέρως τὸ ἀσφαλτὸν ἡ δὲ ἐτυμολογία σαφής. „Ἐκ τῆς ἀσφαλείας δηλονότι, ἦν τοσαῦτιν ἐμποιεῖ τοῖς κτίσμασιν, ὡς ταῖς ὀπταῖς πλινθεσι, καὶ τοῖς λεπτοῖς λίθοις συμμιγεῖσαν ιχυροτέραν γίνεσθαι παντος σιδῆρος. (Σειδ. ἐν Λέξ. Ἀδιαβίων.)

Στίχ: 535. Καὶ Σκιλλης διδίω) Φυτὸν τι βολβῶδες ἡ Σκιλλα, ὁ καὶ Σχῖνος εἶνιν ὅτε λέγεται. ,Σκιλλῶν δὲ δισσὰ γένη ιατρικά: τὸ μὲν ἄρρεν, οὐ τὰ Φύλλα, λακευκά: τὸ δὲ θῆλυ, δὲ μέλανα: καὶ τρίτον τὸ ἐν ἐδέσμασιν, ἦδη,, Πλίνιος ίσορε. (Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: Ε'.) Βιβλίον δὲ συγγεγραφένα λέγεται Πυθαγόρεας (ἢ μνημονέεις καὶ Λαέρτιος ἐν τῷ Βίῳ) περὶ τῶν τῆς Σκιλλης ιαματικῶν διωάμεων· ἐξ οὐδὴ συγγεγράμματος, καὶ αὐτὸς Πλίνιος ἐν τοῖς αὐτῷ ποικίλα παρέθετο· ἐν τοῖς (Βιβλ: Κ. Κεφ: Θ'.) καὶ τὸ γελοῖον ἐκενον διέξεισιν. ὡς ἄρα υπὸ τῷ Πυθαγόρεω παρεδοθὲν ὅτι: ἡ ἐπὶ τῷ υπέρθυρον τῷ οἴκῃ ηγρημένη Σκιλλα (malorum medicamentorum) τῶν Φαύλων Φαεμάκων ίση ἀλεξίκακος.

Στίχ: Αὐτ: . . . Βαρεῖς Ἐλεβόρες τε') Πληθιστικῶς ὄνόμασε, διὸ τὸ μὴ ἐν ὑπάρχειν Ἐλεβέρες ἔδοιτο. Εσι γὰρ ὁ μὲν λευκός, ὁ δὲ μέλας, περὶ ὧν ποικίλα Φυσιολογεῖ καὶ Θεόφραστος (Φυτ. Ισορ. Κεφ. Ριά τῷ Θ'. Βιβλ: Καὶ Δισκορίδ. Βιβλ. Δ'. Κεφ: Ρν: Ρνά.) Καὶ Πλίνιος (Βιβλ: Κέ. Κεφ. Ε') τὸ ἀληθῆ, ὡς αὐτῷ ἔθος, συγκαταμιγνὺς τοῖς ἡκισσα ἀληθεύσοι. Τοὺς οὖν Ἐλεβόρες, Βαρεῖς ἐνταῦθα προστείπεν ὁ Ποιητής. helleborosque graves. Τοιότος δὲ ἄρα ὁ Ἐλεβόρος, ὡς καὶ, ἐλεῖν, τετέσιν ἀνελεῖν πεφυκὼς τῇ Βορᾶ: διὸ καὶ ορθότερον προσφέρεται διὰ δασέως τῷ πνέυματος.

Στίχ: 540. Ἐκ δὲ θεῶν ἦξεν κτ:) Δεῖ γὰρ σὺν Ἀθηνᾷ, τὸ τῷ λόγῳ, καὶ χερεὶ κανέν.

Στίχ:

Ἴδαις πίσσιν τε, καὶ σφαλτού δὲ μελάνις,
Κ' ἀλεφαρ κηρὸς πῖον τ', ἐπὶ τοῖς λιπαροῦς τε.
Καὶ σκιλῆς δίζω δὲ, βαρεῖς τ' ἀτὰρ ἔλεβόρως τε.
Ἄλλα γὰρ, θτὶ γένοιτο ἀκημα ὄνήσιμον ἄλλο,
Ὄς αἶκεν τυῆσσοιτο σιδῆρῳ ἐλκεος ἀκιὴ.
Ἡ γὰρ ἐπαλδήσκει τὸ πάθος, καὶ θᾶλλον υφέρπει,
Εἰς ὅκεν ὡκ ἀλέγει προφρόνως ποιμὰν ἐπαλέξειν,
Ἐκ δὲ Θεῶν ἥξειν οἱ ἐπέλπεται αἴσιμα πάντα.
Καὶ μιὰν ἐμμανέως, οἶναν ὅτε ἄγριον ἄλγος
Ὀσέα εἰσέδυ, καὶ πυρετὸς δὲ ἐπιβόσκεται ἄψη,
Πυησεν Φλογυμὸν τ' ἀποτρέψῃ, καὶ πόδος ἄκρῳ
Χηλῶν, ἀλλομένια φλέβα μέσσιν ἀμφιανοῖξαι.
Οἵα δὰς Βισάλται φιλέχος, δέξὺς τε Γελωνὸς,
Ἡμος δὲ ἀν' Ῥοδόπιων νομέει, Γετικὰς τε ἐρήμις
Δαιτα δὲ παρτίθεται γάλα ἵππος, αἴματι μίσγων.
Ὕν δὲ ὅντις ὄψει, ἢ μενάκις χωρόσαν ἀπ' ἄλλων,
Ἡ θαμὰ ἐν σκιόεσσι τόποις μαλακοῖς ὑπιώσαν,
Ἡτ τ' ἀηδῶς πῶς χόρτων ἀπο ἀκρὰ δρέπωσαν

535

540.

545.

550.

Καὶ

Στίχ: 545. Οἵα δὰς Βισάλται κτ:) Οἱ Βισαλτίαιν ἔχουτες τιὼ Μακεδονίας χῶραν, απὸ Βισάλτε, τῷ Ἕλιῳ γενομένης, καὶ Γῆς, οὗτως ἀνομασμένης περὶ λῶ τὸς θηρευομένης, λαγαὸς χεδὸν πάγτας, δύο ἔχουτας ἔνρισκεδαι ἥπατα, ως ἐκ Θεοπόμπῳ καὶ Φαβωρίνῳ, Στέφανός τε διέξειν ὁ τῶν Ἐθικῶν Συγγραφεὺς, καὶ Λιλιανὸς ἐν τοῖς περὶ Ζώων Ἰδίοτ: Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΚΖ.) Τιὼ οὐ χώραν, Στρυμόνος ἀμφὶ διερμιλιεύων, Στίχ: 417. καὶ τῷ γε Ἐπγραμματι, τῷ μεθ' λῶ ἐκεῖ Λιλιανὸς κατὰ Μήδων ἥραντο νίκην, εἰς αὐτὸς σιχεγηθέντι, ἐπόμενος. Ομοίως δὲ καὶ Μελέτιος ὁ Λιθηνῶν (Γεωγρ. Σελ: 396.) πλησίον τῷ Στρυμόνος ποταμῷ, καὶ κατὰ τιὼ Θράκην κεῖθαι τιὼ χώραν ὑποτίθησιν. Επεὶ δὲ καὶ Βισάλτης ποταμὸς, κατὰ τὸν εἰρημένον Στέφανον καὶ τὸ Εθνικὸν Βισάλτιος ἔξ ἐκείνῳ δὲ καὶ ἡ χώρα Βισαλτία μήτοιγε ἄρα ὁ αὐτὸς ποταμὸς δυάνυμος λῶ;

Στίχ: Αυτ: . . . Οὖς δὲ Γελωνὸς,) "Ορεα ἐν τῷ Β'. Βιβλ: Σημ. Στίχ: 135.)
Στίχ: 546. Ἡμος δὲ ἀν' Ῥοδόπιων κτ:) Ορεα ἐν τῷ Α'. Σημ. Στίχ: 379.)

Στίχ: Αυτ: . . . Γετικὰς τε ἐρήμις,) „Μεταξὺ τῆς Ποιτικῆς θαλάσσης τῆς πάπο τῷ Ιερῷ ἐπὶ Τύραν, καὶ ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία πρόκειται, πεδίας πᾶσας καὶ ἀνυδρος ἐν τῷ Δαρεῖος ἀποληφθεὶς ὁ Τισάσσεω, καθ' ὃν καυρὸν διέβη τὸν Ιερον ἐπὶ τὸς Σκύθας, ἐκινδώντες παντερατικὲς δίψεις διαλυθῶνται, σωτῆκε δὲ ὄψε, καὶ ανέρεψε. Λυσίμαχος δὲ ὑπερόν, σρατέυσας ἐπὶ Γέτας, καὶ τὸν Βασιλέα Δρομιχαίτιων, ἐκ ἐκινδώντες μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔαλω γαγρίας ἐσάθη δὲ πάλιν, τῷ Βαρβάρῳ τυχών ἐυγνώμονος,, (Στράβ. Γεωγρ: Βιβλ: Ζ'. Σελ: 305. Λλ. 468.)

Στίχ: 547. Δαιτα δὲ παρτίθεται κτ:) Τιὼ Βισαλτίων τε καὶ Γελωνῶν, καὶ τῷ περὶ Ροδόπιων, καὶ τὰς Γετικὰς ἐρημίας ἔχοντων, διαιταν, παραπλησίαιν ὁ Ποιτής ημῶν ἐνταῦθα παρίσησι, τῷ τῶν Μασσαγετῶν διαιτῇ παρεδιονυσίῳ τῷ Περιηγητῷ Στίχ: 743.

„Οὐ γαρ σφιν σίτοιο μελιφρονος ἐσὶν ἐδωδή,
„Ουδὲ μὲν τὸ δίνος μεταδήμιος ἀλλὰ γάρ ἵππων
„Λίμετι μίσγοντες λευκὸν γάλα, δαιτα τίθενται.

Στίχ: 554. Αἴψα σὺ ἐνχέμεναι τομόεντι τὸ πῆμα σιδῆρῳ) Πότερον δὴ, τῷ τυπικῷ σιδῆρῳ ἐπὶ τῆς αἰθενάσης δῖος ἐτῷ χρησέον, αἰς αὐτῆς το μέλος, ἢ
Βιβλίου Γ.

Extremamque sequi, aut medio procumbere campo
Pascentem, & serae solam decederet nocti;
Continuo culpam ferro compesce, priusquam
Dira per incautum serpent contagia vulgus.

470. Non tam creber agens hyemem ruit aquore turbo,
Quam multae pecudum pestes: nec singula morbi
Corpora corripiunt, sed tota aestiva repente,
Spemque gregemque simul, cunctamque ab origine gentem.
Tum sciat aeras Alpes et Norica si quis.
475. Castella in tumulis, et Japidis arva Timavi,
Nunc quoque post tanto videat, desertaque regna
Pastorum, et longe saltus latèque vacantes.
Hic quondam morbo coeli miseranda coorta est
Tempestas, totoque autumni incanduit aëstu;

Et

μέρος αποτεμένη, ή ἁγκαλίσαθαι, ἵνα μὴ διὰ τῆς σώματος τὸ πάθος καὶ φέρειν κρατήσῃ; ή τινὲς κακῶς διατεθεῖσαι διὰ ἐκ μέσου ποιητέον αποσφάττοντας, μή τῷ δλῳ ποιηνίᾳ τῆς λύμης φάσασσα μεταδῶ; Τὸ πρῶτον ἔσικεν υπονευοκέναι, Μινέδαιος, διὰ ὃν παρεσημεῖτο (21). Cultro, aut cauterio culpam contagii futuri ejus pecoris reseca. (εἰμὶ τυχὸν καὶ ἔτος διὰ τῆς pecudis τὸ δλον πῶν ἐνόησεν.) Λλαδ τὸ δεύτερον ἐδέλειν ἡμῖν υποτιθέναι ἐπαγγελματίας, ἐξ ὃν αὐτίκας προσιθηται.

prius quam
Dira per incautum serpent contagia vulgus.

Καθάπερ οὐδὲ ἐπὶ ταύτης καὶ ἡμῖν τῆς ἐννοιᾶς περιβάλλεται.

„Πρίν κεν ἄρει ἡ λύμη, αφύλακτα τὰ πάσα μάρψῃ.

Παρεπλησίως δὲ καὶ ὁ Ἰταλός.

Ah! tu col ferro

Tronca presto la strada al suo maleore.

Prima che d'una sola il reo contagio

L'incauta greggia serpeggiando infetti.

Στίχ: 562. . . . Αἰθεριώδεις Ἀλπεσι,) "Ορεα περὶ τῶν Ἀλπεων ἐν τῷ Α'. Βιβλ: Σημ. **Στίχ:** 546.) Aerias δὲ ἀνόμασεν Ουίργιλος, διὰ τὸ ὑψος, ἀς αὐτοὶ προσεπίκμενοι Αἰθερίες.

Στίχ: 563. . . . Ναρικά Ἀση.) Ταῦτα δὲ Περιηγητής: Ναρική Ἀσε ἐρυμάτη, ἥπερ Στίχ: 321. Τὸ δὲ, ἐρυμάτη, ὄχυρα ἐσὶν, ὡς ὑπὲρ λόφων τεθεμελιωμένα κατὰ τὸν ἡμέτερον ὁδὸν, καὶ διὰ τέτο δισάλωτα. Όν γάρ ακεβέσιοι οἱ παρὰ Ευσαθία, ἐν ταῖς εἰς τὰ Διονυσία Παρεκβολαῖς, ἀναγινώσκοντες τὸ, ἐρυμάτη, ἐρεμνάς ὃ ἐσὶ σύμφυτα, καὶ δασέα, καὶ κάταλοσα. Όθεν καὶ μέλανα φαινόμενα διὰ τὸ βαθὺ τῆς σκιᾶς. Ερμιώνεις γάρ πως ἡμῖν ἐνταῦθα δὲ Πιστής τὸν Ποιητή. Όποιον δὲ καὶ ἄλλως εἰς ἐπαίνις λόγου, τὸ βαθύσκον καὶ ἀλσῶδες, αποεμόμενον ἀστεῖ; Τὰ δὲ ἄρει Ναρικά ταῦτα, ή Ναρικαὶ Ἀση, τοῖς περὶ τὴν Ακυληίαν χωρίσις καταθετέον, πρὸς τῷ μυχῷ τῷ Ἀδρίας Κόλπῳ, καθάδε καὶ Στρατόβων υπέθετο. (Βιβλ: Δ'. Σελ: 316. καὶ 319. Αλλ: 206. καὶ 208.) Τὸ δὲ Εθνος οἱ Ναρικοὶ μέρος ἡπέρχον τῷ Ἰλυρικῷ, καὶ πλεῖστα εἶχον τῆς ἀνωτέρας Αβρείας, οἱ αὐτοὶ καὶ Ταυρίσκοι λεγόμενοι.

Στίχ: 564. Λε τε Ιάπιδες ἀμφὶ Τίμωνον κτ:) Ουτω καὶ Πτολεμαῖος Ιάπιδας καλεῖ. Ο δὲ Στρατόβων Ιάπιδας (Βιβλ: Δ'. Σελ. 317. Αλλ. 207.) ἐνδα φησίν, ὅτι: Ιάπιδες ἐπίμηκτον λῷ Ιλυριοῖς καὶ Κελτοῖς ἔθνος: καὶ ὅτι αἱ Ἀλεποίς διατείνονται, μέχρι τῶν Ιαπόδων, Κελτικῇ τε ἀμα, καὶ Ιλυρικῇ ἔθνος, ("Ορεα τὸν αυτὸν καὶ Βιβλ: Ζ. Σελ: 482. Αλλ. 314.) Καὶ ὁ τὸ Εθνικὰ δὲ συγγράψας: Ιάπιδες ἔθνος Κελτικὸν πρὸς τῷ Ιλυρίᾳ, ὡς ἐκ τοῦ

Καὶ οὐδὲ αὐτὴν θάποιτο, ἀγρὸν δὲ ἀνὰ μέσσουν.
Βόσκοιτο ἀγκλινθεῖσ' ἐπὶ γαῖης ὡψὲ δὲ νυκτὸς,
Αἴδεντος τῶν ἄλλων νόσῳ ιᾶσα.

Ἄλψα σὺ ἐν χέμεναι, τομόεντι τὸ πῆμα σιδήρῳ.
Πρὸν κεν ἄρη οὐδὲ λύμη ἀφύλακτα γε πώει μάρψῃ.
Οὐχ ᾧς δηθὰ Φέρει λαίλαψ χειμῶν ἀνὰ πόντον,
Οσσαὶ ἐνισκήπτειν συχναὶ τοῖς θρέμμασι κῆρες.
Οὐδὲ ἄρα τῶν δε δέμας καθ' ἔκαστον νῦσος ἰκνεῖται,
Ἐνρὺ δὲ ἐκπροθέει, Φθάνει δὲ θερήια πάντα.
Πώει τὸ ἐνθενέοντα πάρος, πολυπλήθεα τὸ ὄντα,
Αὐταῖς ἐλπωρῆσιν ἀμέροδια ἐξαφανίει.

Εἰσεταὶ ὅττι λέγω, οὐδὲ ἀν αἰθεριώδεις Ἀλπεις,
Καὶ τὰ, ὑπερθε λόφων δεδόμηται, Νωρικὰ Ἀζη.
Ἄς τε Ἰάπιδες ἀμφὶ Τίμαυον ναῦσιν ἀράρας,
Καὶ κακέ χρόνις ἥδη ἀπὸ τοσσατίου, θεῶτο.
Ποιμενικὰς τε ἔδρας καταλειφθείσας γε ἐρήμις,
Τλας τὸ ἀργας, μῆκος, ίδε εὔρος τοῦ, ὅτι μετρητάς.
Ἐνταῦθ' ἐξ ἀέρος λύμης ὄλοδος ποτε ὥρη
Κύρσασ', ἐκπεπύρωτ' αὐνῶς πάνυ ἐν μετοπώρῳ.

555.

560.

V. 2

Πᾶν

„τὸ Διονυσίον ἐν τῷ Ιστρί, Φησίν. Ἄλλα τὸ Διονυσίον τόδε μνημονευόμενον Βιβλίον καθ' ήμας εἰσέτα. „Ἐν γοιν τῷ τὸ Αδρίας μυχῷ, (κατὰ τὸν „Στραβώνα“) καὶ ιερὸν ἦν Διονύσεος ἄξιον μυῆμης τὸ Τίμαυον, λιμένας τε ἔχον, καὶ ἄλσος ἐνπρεπὲς, καὶ πηγὰς ἐπτὰ ποταμίς ὕδατος, ἐνθὺς εἰς τὸν Θάλατταν ἐκπίπτοντος, πλατεῖ ἡ βαθεῖ ποταμῷ . . . μετὰ δὲ τὸ Τίμαυον ἡ τὸν Ισρίων ἐσὶ παραλία μέχρις Πόλας, ἡ πρόσκειται τῷ Ιστρίᾳ· μεταξὺ δὲ Φρέσιον Τεργέσα, Λκυλήσας διέχον δ. καὶ π. σαδίσες, (Γεωγρ. Βιβλ. Ε'. Σελ: 328. καὶ 330. Ἀθ. 214. καὶ 215.) Τῶν δὲ καθ' ήμας τούς Μεγάλους Ἐγκυλοπόδησαν σιωπανισταμένων, οἱ τὸ περὶ τῶν Ισπόδων ἀρχέρον ἐκδός, Le P. Briet (Φησί) croit, que le Pays des anciens Japides, repond à la Croatie, et à une partie de l'Istrie et du Ve dismarck. Προσίθισι δὲ καὶ ὅτι: il est très vraisemblable, que les Japodes, sont les Jauenthalers, de nos jours, habitans de cette vallée d'Allemagne, dans la Carinthie et la Carniole, au midi de la Drayé.

Στίχ: 566. Ποιμενικὰς τε ἔδρας κτ.:) Ἐνταῦθα. Οὐιργίλιος ἐμφαντικώτερον τοῦ φρέγυζατο: desertaque regna — Pastorum, εἰπὼν. Τέτο δὲ λιόν κατὰ λέξην: Τὰ κατηρημένα βασίλεια τῶν Ποιμένων. Ο μὲν γὰρ ταύτης τὸ κατ' ἔξοχι λιόν βοτον τῆς χώρας, καὶ πρὸς τὸν θρεμμάτων ιομίων ἐνθυεῖς τε καὶ ἐπιτήδειον, διὰ τῶν βασιλείων ἐνέφηνεν. Ή δὲ καθ' ήμας ἐρμίνεια, τὰς ποιμενικὰς ἔδρας αὐτὶ τῶν Ἀνακτόρων ὑποβαλλεῖσα, καθιυφάνει τι εἰς βραχὺ τῆς. ἐμφάσεως. "Ωσε οἱ Ιταλισὶ ἐρμίνειοις Ιησείτης,

E. de Pastori

Quella Regia deserta

"Διεσπορον η ἡμέτερος, ὁμολογέθω ἀποδεδωκός.

Στίχ: 568. Ἐνταῦθ' ἐξ αέρος λύμης κτ.:) Τιὼν κατὰ τὰς οἰρημένας χώρας ἐντοκήψασάν ποτε νέσον λοιμώδη τοῖς αἰλόγοις βοσκήμασιν, ἐπεξεργασικώτερον ἐνταῦθα διεξέρχεται ὁ Ποιητής, ἀχρι τῆς τελευτῆς τῷ Βιβλίῳ. Τῆς δὲ ἄλις περγυραφῆς. (η Φελβίω Ουρσίνω ἐν ταῖς Παραθέσεσι σεσημείωται) τιὼν ἐπεξεργασταν, ἐκ τῷ 5. Βιβλ. τῆς Λεκρητίας Ποιήσεως, Οὐιργίλιος Φαινεται αἰσχύστας, καθάπερ οὐ καὶ Λεκρητίος αὐτὸς, ἐκ τῷ Β. τῆς Θεκυδίδες Συγγραφῆς ἐν η οὐτος τὸν ἐπὶ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ ἐγκατασκήψαντα τοῖς Λαθηαίοις λοιμὸν τῇ ισορίᾳ παρέδωκεν. "Εἰτε οὐδὲ οὐτως ἔχει, οὐς τῷ Ουρσίνῳ δοκεῖ· οὐτε ἡ ἄλλως ἀμφοτέρω τῷ Ρωμαίῳ πο-

ητα

480. Et genus omne neci pecudum dedit, omne ferarum;
Corruptaque lacus, infecit pabula tabo.

Nec via mortis erat simplex: sed ubi ignea venis
Omnibus acta sitis miseros adduxerat artus,
Rursus abundabat fluidus liquor, omniaque in se

485. Offa minutatim morbo collapsa trahebat.

Saepe in honore Deum medio stans hostia ad aram,
Lanea dum niveâ circumdatur insula vittâ,
Inter cunctantes cecidit moribunda ministros.

Aut si quam ferro mactaverat antè sacerdos,

490. Inde neque impositis ardent altaria fibris,
Nec responsa potest consultus reddere vates;

Ac vix suppositi tinguntur sanguine cultri,
Summaque jejunâ fanie infuscatur arena.

Hinc laetis vituli vulgo moriuntur in herbis,

495. Et dulces animas plena ad praesepia reddunt.

Hinc canibus blandis rabies venit, et quatit aegros
Tussis anhela sues, ac faucibus angit obesis.

Labitur infelix studiorum, atque immemor herbae
Victor equus, fontesque avertitur, et pede terram

Crebra

πτῶ ἐκ τῆς αὐτῆς αἱμέσως ἐλλιωκῆς πηγῆς ἡρυσάθιν, ὃσε τὰ τῷ ὀλεθρίῳ πάθες ὑπογράψαι συμπτώματα· αὐτοὶ τὰ Λεκρητίς παραλιπόντες, ὅπῃ παρείκοι ἐνταῦθα τὰ ἐκ τῶν Θεκυδίδε παραπλήσια παραθύσουν.

Στίχ: 569. . . . Ἐν μετοπώρῳ.) Ο Θεκυδίδης ἐκ ἐν μετοπώρῳ, ἀλλὰ: τῷ θέρεῳ, ἐνθὺς αρχομένῳ ἥ νέσος περιτονος ἡρξατο γενέθλαι, φησιν.

Στίχ: 570. Πᾶν δὲ βοτῶν γένος . . . πᾶν δὲ τε θηρῶν.) Οἰας, μόχγες, κωάς, σύς, ἵππες, ταύρες, λύκες, δέρκες, ἐλάφες, φώκας, ἔφες, ὄρνιθας, πάντα πρόσεισιν ἐξης ἐν μέρες καταλέγων, καὶ τῷ κακῷ δεκνύς ἐν μεθέξει γενόμενα.

Στίχ: 571 Φθεῖρε γαρ ὑδατα κτ:) Τὰ τῷ πάθες ὁ Πομπῆς αὐτιολογῶν, τιῷ ἐπισυμβάσαν, φησὶ, τῷ αἵρει λύμιλα, τοῖς τε ὑδασι καὶ τοῖς χιλοῖς μεταδεγμα τῆς πρεσροπῆς καὶ εἴτω τοῖς ἐκ τέτων τρεφομέναις ζώσις γενέθλαι τὸ μίασμα διαδοσιμον καὶ τιῷ διαφθορᾷ ἐκεῖθεν ἐπιπολάσαμ, ὅθεν σωτηρεύθαι καὶ σώζεσθαι εἰκὼς λι. Ο δὲ Συγγραφεὺς, αὐτιολογῆσαμ μὲν παρετάτῳ τῷ πάθεσ, τῷ δὲ ἐξ αὐτῷ μόνον συμπτώματα δηλῶσαι θέλειν ἐπαγγέλμεται, φάσκων: Λεγέτω μὲν οὐδὲ περὶ αὐτῷ, ὡς ἕκαστος γιγνώσκει καὶ „ἰατρὸς καὶ ιδιώτης, ἀφ' ὅτε εἰκὼς λι γενέθλαι αὐτὸς καὶ τὰς αὐτιὰς ἀστινασθεῖσιν τοσαύτης μεταβολῆς ἴκανας ἔναιι δώσαμιν εἰς τὸ μετατησαμ „χεῖν. Εγὼ δὲ, οἷον τι ἐγίγνετο λέξως καὶ αφ' ὃν ἀν τις σκοπῶν, εἴποτε „καὶ αὐθίς ἐπιπέσοι, μάλιστ ἀν ἔχοι τι προειδὼς μὴ αἰγυσεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐτὸς τε νοσήσας, καὶ αὐτὸς ιδὼν ἀλλες πάσχοντας..

Στίχ: 573. Εὔτε δὲ φλόξ δίψεις ἐν φλεψὶν, κτ:) Ο δὲ Θεκυδίδης: Καὶ τὰ ἐντοῖς, ἦτε φάρευγξ, καὶ ἡ γλῶσσα, ἐνθὺς αἱματώδη ἦν καὶ πνεῦμα αὐτοκον, „καὶ δυσωδεῖς ἡφίει ἥδισά τε ἀν εἰς ὑδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς φίπτειν καὶ πολλοὶ τέτο τῶν ἡμελημένων ἀνθρώπων καὶ ἐδρασταν ἐς φρέατα, „τῇ δίψῃ ἀπαύσιο ξινεχόμενοι ἥ διεφθάρεοντο οἱ πλεῖστοι ὑπὸ „τῷ ἐντὸς καύματος.

Στίχος

Πᾶν δὲ βοτῶν γένος ἐξ ἄπο ὥλεσε, πᾶν δὲ τέ θηρῶν.

570.

Φθεῖρε γὰρ ὕδατα, καὶ χιλὲς διέθηκε κάκισα.

Οὐ δὲ μή τις ξίν, οὐδὸς ἡ πρὸς θάνατον οἴη.

Εὔτε δὲ φλὸξ διψας ἐνὶ φλεψὶν ἔμανετο πάσαις,

Αἰνῶς πάντα δὰ γυῖα σωῆγεν, σῶ τ' ἐπίεζεν.

Αφθονος ὑγρασίῃ πάλιν αὖ δὲ ῥυδὸν διεχεῖτο,

Τῇ δὰ καὶ ὄσεα, κατ' βραχὺπερ, διετήκετο πάντα.

Πολλάκι καὶ βωμὸς πρόθι ἐσηρὸς γε τὸ θῦμα,

Ως κε θεοῖς δεχθῆ, λευκοῖς ἐρίοις ἀνάδητον,

Μέσφα θυηπόλος ἦν δηθῶν, ἥμυσε θυησκον.

Θῦμα δ' ὅτ' ἀρόφθαμενός γ' αρητὴρ πλῆξε σιδῆρῳ,

Τῇ δ' ὁδὸς ἐκ μελέων ἐπὶ βωμὸς φλοξ ἀνὰ ἤρτο.

Οὐδὲ θεοπρόπιον δὶ ἐκείνης χρῆσε τι μάντις.

Αἷμα μόλις δὲ ἐμίηνε μαχαίρας τὰς παρεύσας.

Γάιαν ἄκρων δὲ, οσον γλίχρον ἐπι χρώσατο πῦον.

Τῷ δὰ μέσης ἀντῆς γε πόης, καὶ ἀδρᾶς περ ἐσῆς.

Μόχοι ὑποφθινύθεσ', ἐπὶ πληθάσαις δὲ Φάτναις,

Ἐξ ὀλιγηπελίης φίλον ἐχρέμψαντ' ἄπο θυμόν.

Τάνεκα καὶ κιώσιν σανύροις λύσσα εἶπεσιν.

Αθμα δὲ δὴ σύας, καὶ βῆξ χαλεπῶς κατασέα.

Οιδαλέας τε φάρυγξιν ἐνισκῆψας, κατὰ ἄγχει.

Δειλὸς ὀλιθάνει δ', ἐπιλήσμων τῶν πρὸν ἀγωνῶν

Ἴππος, τὰς πάρος ἦν ἀεθλεύων. Οὐτε δὲ χόρτῳ

Μέμνηται πηγὰς τὸν ἀποτρέπται, καὶ ποδὶ γαῖαν

575.

580.

585.

590.

Κρότ-

Στίχ: 575. "Αφθονος ὑγρασίῃ πάλιν αὖ δὲ ῥυδὸν διεχεῖτο.) Ο δὲ: 'Ἐπικατιόντος
,,δὲ τῇ νοσήματος εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεώς τε ἀντῇ ἰχυρᾶς ἐγγιγ.
,,νομένης, καὶ διαρδοίας ἄμα ἀκρατεῖς ἐπιπιπτύσης κτ:

Στίχ: 578. . . . Λευκοῖς ἐρίοις ἀνάδητον') "Ουτω γὰρ εἰώθεσαν ἀναδεύτες τα-
νιέν καθαροῖς ἐρίοις, τὰ εἰς θυσίαν προσενεγκόμενα.

Στίχ: 579. . . . Θυηπόλος . . . δηθῶν) 'Εν ὧ γὰρ ὁ τῇς θεοῖς θεραπεύων, καὶ
περὶ τὰς θυσίας ἀνατρεφόμενος, δηθῶν ἦτοι τὴν τελετὴν ἀναβάλλων ε-
τύγχανε, καὶ προσενδιατρίβων τῇ παρασκευῇ ὥσε ἐυτάκτως, καὶ κατὰ νό-
μον δερχθιῶν τὸν πάτριον ἐξάπινα τὸ παρεῖσθαι θύμα, ὑπὸ τῆς τῇ κακῷ
βίᾳς, περιτραπὲν ἐξέλιπε.

Στίχ: 581. Τῇ δ' ὁδὸς ἐκ μελέων ἐπὶ βωμὸς φλοξ ἀνὰ ἤρτο.) Αἰρεται γὰρ ἡ φλοξ
διὰ τὴν λιπαρότητα, πίονος ὄντος τῇ ὀλοκαυτώμενος θύματος.

Στίχ: 582. Οὐδὲ θεοπρόπιον . . . χρῆσε τι μάντις.) Τὸν χρησμὸν, ἢ τὸ μάντευ-
μα, θεοπρόπιούμοι νόει ἐνταῦθα, τὸ ἐπὶ τῆς τῶν Σπλάγχνων παρατηρή-
σεως, τυτέσι διὰ τῆς σπλαγχνοσκοπίας ἀγορευόμενον. Ισέν δὲ, ὅτι Ιε-
ρεὺς μὲν ἐκαλεῖτο, ὁ διὰ τὴν θυμιανήν, ἢ ιερεύειν μαντεύομενος. Θυοσκόος
δὲ, ἢ θυοσκόπος ὁ μάντις, ὁ διὰ τῶν σπλαγχνῶν τὸ μέδιον δηλῶν. (Ὁρα
Ἐυσάδ. ἐν Παρεκκ. περὶ τὸ Φ. Όδος. Σελ: 1905.

Στίχ: 583. Αἷμα μόλις δὲ ἐμίηνε) "Αναιμα γὰρ μοιονθήτι λῶ ὑπὸ τῆς νόσου τὰ
ξῶα ὅσον δὲ αὐτοῖς καὶ ὑπελείπετο, διεφθερός τε καὶ σύτο ἐσ πύε φύ-
σιν χεδὸν μετέβαλλε.

Στίχ: 585. . . . Μέσης ἀντῆς γε πόης κτ:) Καὶ τροφῆς δαψιλῆς παρέστης, ὅμως
ὑπὸ αστίας ἐνεκρέπτη.

Στίχ: 588. Τάνεκα καὶ κιώσιν σανύροις λύσσα εἶπεσιν.) Τοῖς κυσί, τοῖς τῇ κι-
νησει τῆς φρέσει σφίνεσι, καὶ περὶ τὰς γιωτές χαριεντιζομένοις, λυσσᾷ ε-
πέει ἐκ τῆς ἀμέτερες φλογώσεως.

Βιβλίου Γ.

W

Στίχ:

500. Crebra ferit : demissae aures ; incertus ibidem
Sudor, et ille quidem morituris frigidus : aret
Pellis, et ad tactum tractanti dura resistit.
Haec ante exitium primis dant signa diebus.
Sin in processu coepit crudescere morbus,
505. Tum verò ardentes oculi, atque attractus ab alto
Spiritus, interdum gemitu gravis, imaque longo
Ilia singultu tendunt : it naribus ater
Sanguis, et obfessas fauces premit aspera lingua.
Profuit inserto latices infundere cornu
510. Lenaeos : ea viña salus morientibus una.
Mox erat hoc ipsum exitio, furiisque refecti
Ardebant, ipsique suos jam morte sub aegra
(Dii meliora pii, erroremque hostibus illum.)
Discisos nudis laniabant dentibus artus.
515. Ecce autem duro fumans sub vomere taurus
Concidit, et mixtum spumis vomit ore cruorem,
Extremosque ciet gemitus : it tristis arator,
Moerentem abjungens fraternal morte juvencum,
Atque opere in medio defixa relinquit aratra.
520. Non umbrae altorum nemorum, non mollia possunt
Prata movere animum, non qui per faxa volutus
Purior electro campum petit amnis ; at ima
Solvuntur latera, atque oculos stupor urget inertes,
Ad terramque fluit devexo pondere cervix.

Quid

Στίχ: 589. Λθιμα δὲ δὴ σύας, καὶ βίξ κτ:) Ὡσπερ καὶ ἐπὶ τῶν Ἀθηνῶν τότε Θεκυδίδης συμβαῖνον διέξειτο : Πταξμὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο, καὶ „Ἐν δὲ πολλῷ χρόνῳ κατέβανεν εἰς τὰ σῆδη ὁ πόνος μετὰ βηχὸς ιχυρὸς· καὶ ὅπετε εἰς τινὰ καρδίαν σηρίζει, αὐτοφέρει τε αὐτιῶν, καὶ ἀποκαθάρσεις „χολῆς, κτ:

Στίχ: 596. Δέρμα τε ἀνον. τρηχὺ δὲ αἰπαντῶν ἀμφορέωντι) Θεκυδίδης δὲ : Καὶ τὸ μὲν ἔχωθεν ἀπτομένῳ σῶμα, δὲ ἄγαν θερμὸν λῶ . . . τὰ δὲ ἐντὸς γ., τως ἐκάμετο κτ:

Στίχ: { 599. Τῆμος ἀποφλεγέθεον ἀργὸς σσοε, αταρε δὲ τε πνεῦμα.)
600. Μυχόθεν ἔλκεται) Καὶ Θεκυδίδης : Πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς „θέρμαν ιχυρά, καὶ τῶν ἀφθαλμῶν ἐρυθρίματα . . . καὶ πνεῦμα απόπον, καὶ δυσῶδες ηφίει,,.

Στίχ: 601. Σπασμῶδης λαγύνεσσι δὲ ἔγκατα λύγξ κατατείνει.) Θεκυδίδης : „Λύγξ , τε τοῖς πλεόσιν ἐνέπιπτε κανὴ σπασμὸν ἐνδιδόσα ιχυρόν.

Στίχ: { 602. Πολλὸν τοῖς δὲ ἔτεις διὰ μυκτήρων μέλαιναν αἴματ;) 603. Τρηχυτέρη φρακτὸς τε φάρυγγας γλώσσα πιέζει.) Θεκυδίδης δὲ : „Η τε φάρυγξ, καὶ ἡ γλώσσα ἐνθὺς αἵματώδη λῶ!

Στίχ: { 604. . . . σωτελέαν δέξε Ληγήια;) 605. Νάματ') Κατ' αρχὰς μὲν, αφελέαν ἔδοξε, φησὶ, τοῖς

Κραιπνὰ πατάσσει ὡτα καθαμένοις θ' οἰσι δὲ ίδρως
 Ἀσατέων ιδίαι ψυχρὸς τεθνηκόμενοισι·
 Δέρμα τε ἀνον, τρηχὺ δὲ ἀπαντῶν ἀμφαφόωντι.
 Ταῦτ' ἄρα ποὶν κηρός, γίνεται σημῆνα πρῶτα·
 Εἰ δὲ πρόσαστερ ηὐνόσος μάλα, καὶ χαλεπάνε,
 Τῆμος ἀποφλεγέθεον ἄρο ὅσσε, ἀτὰρ δὲ τε πνεῦμα
 Μυχόθεν ἐλκεταῖ αὖτα δὲ ἔφ' ὅτε καὶ σοναχεύσι.
 Σπασμώδης λαγόνεσσι δὲ, ἔγκατα λὺγκ κατατένει.
 Πολλὸν τοῖς δὲ φέν διὰ μυκτήρων μέλαν αἷμα·
 Τρηχυτέρη Φρακτὸς τε Φάρυγγας γλῶσσα πιέζει.
 Ἄρχιψισιν, μέγα μὲν, ληνῆια δόξε
 Νάματ' ἀποφθινύθεσι, μόρος ὡς κηρας ἀλεξειν,
 Ἐγχυτα ἐν κεράεσιν ἐπειτ' ὀλοώτερα γέντο,
 Δενοτέρων μανίων ἐπικαίουντ' αὐτὰ γε ταῦτα.
 Καὶ γάρ ἐπεὶ φέν πέλον ταύτη χαλεπῶς θανατῶντες,
 (Κρείσσων ἐνσεβέσιν θεόι! ἐχθρίσοισι δὲ τοῖα!)
 Ἀυτοὶ σφῶν ἔθον γυμνοῖσιν ὁδόντεσι γυῖα.
 Ἡνὶ δὲ ὑπ' ἀχθενιῷ ἀθμάζων ὕννια ταῦρος,
 Πίπτει ἐξεμέων ἀφροῖσιν ἀνάκρατον αἷμα.
 Λοιθιά τε σοναχεῖ ἀροτῆρος δὲ ἀχέων ἀχέοντα,
 Οὓς ὁ μὲν ἔκθανε, βάνθανερον πάρα χρῆμ' ἀπολύσας,
 Βη προλιπάν τὸ ἀροτρον, ἐπ' ἔργῳ ἥμιτελέσω.
 Οὐ νέμεα σκιόεντ', φέν λειμῶνες μαλακοὶ περ,
 Τοῖσιν ἀναψυχιώ τινα, φέν ἄκος, οἴα τε δύναμι.
 Οὐδὲ καταρρόχθεῖ διὰ πετρῶν, ἀμπεδίον δὲ
 Σύρροις, ηλέκτρος παντὸς καθαρώτερα φειδρα.
 Μυχατα δὲ σφίσι πλευρὰ ἐνερθεν, χαῦνα παρεῖται.
 Εὔτε δὲ λαινέω, ἀτρεμόντε τεθήπατον ὅσσε,
 Βροιθεὶ καμπτομένοις ἀνχιψι δὲ ἔρασε καταρρέει.

595.

600.

605.

610.

615.

620.

W 2

Τίπτ.

τοῖς δέ τοις κακῶς διακεφέμενοις θρέμμασι τὰ Λιωᾶτα νάματα τετέσιν, η τοῦ,
 διὰ τῶν ἐν τοῖς Λιωῖσι πατεγμένων βοτρύων, ἐκθλιβομένης ύγρῃς μετάδοσις
 ἢ ὄνοποσισια. Ἀλλ' η ἐκ τοῦ οἵης φλόξ, χειροῦ ἔτι τοῦ δέ τοις διετίθεται
 ἵππως διετίθεται ὡς καὶ καθ' ἑαυτῶν αὐτές ποιεῖν μᾶλλον λυσσάν καὶ
 ἐκμαίνεινδι, τοῖς σφῶν ὁδοῖσι τὰ ιδία αὐτῶν μέλη διαπαράττοται.

Στίχ: 619. Ἡλέκτρες . . . καθαρώτερα φειδρα.) Ουτω καὶ Καλλιμάχος ("Τμ. οὐ Δήμητρ. Στίχ: 29. 30.)

Τὸ δὲ ὡς' αἰλέκτρινον ὕδωρ
 „Ἐξ ἀμαρεῖν ἀνέθυε Τὸ δὲ ὡς' αἰλέκτρινον ὕδωρ
 Ινα τῷ μετάλλῳ τὸ διεδέσ παρειστόη τοῦ νάματος. Σωήθεις γάρ, εὖχος
 πασ τοῖς περὶ τινὶ ποίησιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ τῷ λόγῳ συγγράφοσι, τὰ
 διανυγέσαται, καὶ διαφανέσαται διὰ τοῦ Ἡλέκτρες ἐμφάνεντος ὡς ἐν τοῖς περὶ
 τὰ Καλλιμάχος φιλολογήμασιν αὐτῷ παρεσημεύται. Ιερεῖς δὲ οἱ Σπαρχέ-
 μοις, τὸ τοῦ Λεκιανῆ προβαλόμενος ἐκεῖνο ἐν τῷ περὶ Ἡρώτων: Ἡλέκτ-
 ρες, Φασὶν, η Σιδενίας υέλε, διαφεγγέσερον αἰατράπτει.

Στίχ: 623. Τίπτ. ὄνησε πόνος;) Ἐκ γάρ τοῦ πονεῖν, τὸ τοῦ ὄνησες καλὸν περι-
 γίνεται. Τοῖς δὲ οὐδὲ τοῖς εἰς ἐνεργεῖαν τὸ πονεῖν περιέση αἰνάτως κάμνεσιν.
 Στίχ:

525. Quid labor, aut benefacta juvant? quid vomere terras
Invertisse graves? atqui non Massica Bacchi
Munera, non illis epulae nocuere repostae.
Frondibus et victu pascuntur simplicis herbae:
Pocula sunt fontes liquidi, atque exercita cursu
530. Flumin a; nec somnos abrumpit cura salubres.
Tempore non alio dicunt regionibus illis
Quaesita ad sacra boves Junonis, et uris
Imparibus ductos alta ad donaria currus.
Ergo aegrè rastris terram rimantur, et ipsis
535. Unguibus infondiut fruges, montesque per altos
Contentā ceruice trahunt stridentia plaustra.
Nec lupus insidias explorat ovilia circum,
Non gregibus nocturnus obambulat; aerior illum
Cura domat: timidi damae cervique fugaces

Nunc

Στίχ: 625. Καὶ μιὰ ἡ Βάκχοιο τὰ Μαστικὰ κτ:) Περιφρενικῶς, ὁ εἶνος ("Ορε
καὶ τῷ Β'. Σημ. Στίχ: 168.) Οὐ γὰρ δῆλονότι, Φοῖσιν, οὐδὲ ἡ περὶ τῶν μέ-
θιν καὶ τῶν κραιπάλων ἀκρασία, τὰ τῆς νόσου ἀυτοῖς περιμνησάστο· γὰρ
τῶν ἄλλων, σσα τοῖς αὐθρώποις ἐν καταχρήσεως, ἀπλέτων τε παθῶν, καὶ
ἀνιάτων κακώσεων παραίτια γίγνεται.

Στίχ: 630. Οὐποτε ἡ τότε κτ:) Τπανίττεθαι ἐνταῦθα δῆλος ἐσὶ, τὸ περὶ τῶν
έορτιν τῆς Ἡρας, παρὰ τοῖς Ἀργείοις συμβίηαι καθισορέθμενον· οὐτε παρ
ἔλεψιν Βοῶν, Κλέωνος καὶ Βίτων ὑποξευχθέντες, τῶν ἀμαζῶν αὐτοὶ ἐπὶ¹
τὸ Ιερὸν ἐλκον, ἐφ' ἡς αὐτῶν ὥχετο η μήτηρ, ην πάντως τῇ παιπύρε
παρεῖναι ἐδει, ἀτε τῆς θεᾶς Ιέρειαν. Μέτιθ. Ήρόδοτ. Βιβλ: Α'. Κεφ: Η'.
Σελ: 12.

Στίχ: 631. . . Ἀνίσων δεῖν δὲ ἀγγειοταύρων,) Βεβαλῶν, ητοι Ὅρεων, (περὶ δὲ
ἐν τῷ Β'. Σημ. Στίχ: 463.) αδαμάσων ἐτι, καὶ διὰ τέτο μὴ ἔξισθ, αἰτά-
τως δὲ, τῶν ἀμαζῶν παραφερόντων οὐ γὰρ, οὐδὲ τοιαῦτα δῆλονότι δῶς
παρεῖναι ἐπὶ τῆς χρείας ἐκένης, τὰ τῶν ἀπλών τῆς γηραιᾶς ἐλ-
ξοντα.

Στίχ: 633. Ἀργαλέως τοῖνα κξ.) Διὰ Βοῶν οὐδὲν ἐδειαν αἴστοτήρων, παντοίως ἄλ-
λως οἱ Γεωργὸι προσαλαπωρέσσι τοῖς ἔργοις.

Στίχ: 639. Τὸ γὰρ δειμυτέην μελεδῶν κτ.) Οὐδὲ αὐτῷ δῆλονότι τὸ λύκε τῶν
κακώσεως ἐπιφορὰν διαφεύγοντος.

Στίχ: 641. Μεσσηγὺς δὲ καταν.) Ήτοι ὡς μηδὲ τάτων μηδενὸς διώκοντος ἡ κάκε-
νων ἵπο τὸ πάθεις παραφερομένων, καὶ οὖν τῆς Φύσεως ἔξεινοτῶν· μηδὲ
σωιδεῖν διωρεμένων, οἵ κακὲ σφᾶς αὐτοῖς ἐμβάλλοντες Φέρον, μέσον τῶν
πολεμίων ἐμπίπτοντες.

Στίχ: 642. Καὶ κε γένη νεπόδων κτ) Τὶ γὰρ τάτοις ἡ σωισσειν ἡ ἐν ὕδασι διατρε-
βὴ πρὸς σωτηρίαν, ὅποτε καὶ αὐτὰ τὰ ὕδατα τῆς λύμης προμετεχίκει,
καθάπερ εἴρηται; (Στίχ: 571.) Νεπόδων δὲ λέγεται τῶν ἔρπετῶν ἡ νηκτῶν.
Νέποδες γὰρ, ητοι ὡς ἀποδει, καὶ πάντη ποδῶν ἐερημένοι, ὡς τὰ ποδά
οι ἰχθύες· ἡ γοῦν καὶ ὡς μικρόποδες καθάπερ αἱ Φάκαι· ἡ τέως καὶ ὡς
νηξίποδες· καθάποτι καὶ πόδας ἔχοσαι, εἰ δὲ αὐτῶν εἰσὶ διαπορευόμενοι τρί-
βες θαλασσῶν ἀλλὰ νέρσιν· δὲ ἐσὶ νήχονται, ὡσεὶ πλάταις, ητοι κάποιαι
τοῖς ποσὶ χρώμεναι· δὲν δὴ τρόπον καὶ τὰ νησσάρια, καὶ οἱ χιλίες, ἐπειδὴν
ἐν ὕδασι τὰς πορειας ποιεῖται· ἡ καὶ τὰν τετραπόδων ἐσιν αἴτται κολυμ-
βῶνται, καὶ νηχόμεναι, νέποδες δὲν φηθεῖν. Ἀλλὰ παρὰ τὰς εἰρημένας, ἡ
ἐτέραιν ἐτι αἴπονέμενοι τοῖς νέποσι σημασίαν, νέποδες λέγοντες νοεῖθαι ἐνιο-
τε καὶ τὰς αἴπονέμενοι τοῖς νέποσι σημασίαν ἐπὶ τῷ ἐπεισ, Ὅδοσ. Δ. Στίχ: 404.

.Αμφι

Τίπτ' ἀνησε πόνος; τὶ δὲ ἐργασίη περ ἀμύμων;
Καὶ τὸ αὐοχλεῦσαι δὲ ὕνει, ἐριεώλακα γαῖαν;
Καὶ μιὰς Βάκχοι τὰ Μασσικὰ δῶρα γένεινοις,
Οὐ τὰ πολυμητιγέος δαυτὸς δηλήσατο ὅψα.

625.

Φέρετ' ἐπεὶ Φύλλοισι, χλόης τε λιτῆ γε διάτη.
Πηγαὶ δὲ σφι ποτῆς, ποταμῶν τε αἰνιναῖς δεῖθραι.
Τοῖς δὲ αὐτοῖς σοβέα μελεδήματα ὑπνυγεῖ.
Οὐποτε ἡ τότε, καῖθι Φασὼν δαμάλεις φὰς ἀπεῖναι,

630.

Ἡρης ἐν τελεταῖς ἀνίσων δεῖν δὲ ἀγριοταύρων,

Τοῖσι θεᾶς τέμενος δὲ ιερῇ ἀγέοιτο ἀπιώη.

Ἄργαλέως τοίνυν σκαπάνησιν γαῖαν ὄχλεῦσι,
Κρύπτασιν δὲ ὄνυξιν ἔοισι σφέρματα καρπῶν.

635.

Μακρὰ τὸν αὖ οὔρεα Ἰφι ἐπ' αὐχέσιν ἐντείνοντες,

Εμμενέως ἐλκυστι βρυχάσις δεινὸν ἀμάξας.

Οὐ λύκος, ἔδρευσιν ἐν ἐπαύλεσιν, ἀμφιδοκένει.

Οὐδὲ ἐπιεικεύσιν οἵεσιν, νυκτοπορεῖ γε.

Τέ γὰρ δριμυτέρη μελεδῶν ψυχὴ ἐπιδάπτει.

Ηδη καὶ δειλὴ δόρξ, Φυζακινὴ ἔλαφός τε,

640.

Μέσ-

„Αμφὶ δὲ μην φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἀλοσύδης.
Ἐρμιωέντοι γάρ τὰς Φῶκας θυγατέρας Ἀλοσύδης γενέθη μιᾶς τῶν Νηι-
ερίδων, ἡ Ἀμφιτρίτης, ἣτις ἐπιθετικῶς Ἀλοσύδη καλεῖται, ὡς ἐν αὐλὸς ὑ-
δασι νέπσας ἡ ἐν αὐλὶ συομένη, ὃ ἐξὶ οὔρμῶσας ἡ ἐν αὐλὶ δδομένη, ἡ εἰς αὐλα
δώσας. (ὅρε Εὐσαΐ. ἀντ. Σελ: 1502.) Διαπισιοῦται δὲ τιλίδια τῶν νεπό-
δων τῆς συγγενείας δήλωσιν κατὰ γλώσσαν, καθ' ίώ νέπτυς αἰκάσεις ὁ από-
γονος, ἔκτε Θεοκριτ., ἐι. Εἰδυλ: IZ. Στίχ: 25.

„Αθάνατοι δὲ καλεῦνται θεοὶ νέποδες γεγαῶτες.
Τέτο γάρ, Φασὶ τινες, ἐσὶν, ὅτι Θεοὶ ἐκ Θεῶν. Καὶ ἐκ τῶν Καλλιμάχεων δὲ
Ἀποστασματίων, Ἀριθμ. Οζ. τῷ τὸν Σιμονίδες φιλάργυρον διασκάπτοντος
τρόπον·

„Τιλίδια, ὡς ὁ Κέος Τλίχει νέπτυς.

Προσέτι δὲ καὶ ἐκ τῶν Ἀπολλωνίων Ἀργοναυτικῶν Βιβλ. Γ'. Στίχ: 1745.

Λέγοντος: „Τεοῖς νεπόδεσσιν ἐτοίμη.

Εἴτα τοὺς νέποδας τέττας, παιδας παιδῶν ἀποκαλεῦτος?

„Αλλὰ ταῦτα μὲν δέ τοι γένος, κατὰ τὰς προτέρας
τῶν σημασιῶν, αὐτὶ τῶν νηκτῶν ἐπὶ τῷ παρόντος ἐξεληφότες ἐσμὲν, Οὐρ-
γιλίῳ ἐπόμενοι εὐρηκότις.

Genus omne natantum.

„Οὐτω γὰρ δὴ καὶ Ὁππιανὸς ἐν Α'. Ἀλιευτικῶν Στίχ: I. αἱχόμενος.

„Εθνεάτοι πόντοι, πολυσπερέας τε φάλαγγας

„Παντοίων γεπόδων, πλωτὸν γένος Ἀμφιτρίτης

„Ἐξερέω.

Στίχ: 644. . . . Ἀλλὰ καὶ ἡκὲ ἐθάδες ποταμοῖσι) Ταῦς γάρτοι φῶκαίς ἐν θαλάσ-
σῃ, ἡκὲ ἐν ποταμοῖσι, ἡ σωτῆρις διατριβὴν εἰδέποτε καὶ ἐξ αὐλὸς ἀναδύοντι
(ἐξίασι δὲ κνεφαῖα μᾶλλον, ἥδη μέντοι καὶ μεσημβρίας δύσης καὶ καθεύ-
δοσι τῆς θαλάσσης ἐξώ (Αἰλ: περὶ Ζώων Ιδιότ: Βιβλ: Θ'. Κεφ: Ν'.)
εἰσὶ γάρ τῶν αἱμφιβίων ἀλλ' ἡ πορφύρα γίνονται τῶν αἰτῶν, παρὰ δὲ ρύ-
μῖνι θαλάσσης, αἱ Ὄμηρος αὐτὰς ποιεῖ, περὶ τὸν Λιμὸν γέρουνται κατευ-
νασθομένας. (Οδυσ. Δ. Στίχ: 403. — 406. Καὶ Στίχ: 448. — 450.) Ὁπ-
πιανὸς δὲ εἰς μόνον καθευδόσας, ἀλλὰ καὶ τιττάσας αὐτὰς ἐπὶ τῆς χερσα
παρίσησι καὶ ημέρας δυσκαλένεται ἐπὶ τῶν παραθαλασσιῶν διατριβέσας με-
τελον Γ'.

540. Nunc interque cates et circum tecta vagantur.
 Jam maris immensi prolem et genus omne natantum
 Littore in extremo, 'ceu naufraga corpora, fluctus
 Proluit: insolitae fugiunt in flumina phocae.
 Interit et curvis frustra defensa latebris
545. Vipera, et attoniti squamis adstantibus hydri.
 Ipsis est aer avibus non aequus, et illae
 Praecipites alta, vitam sub nube relinquunt.
 Praeterea nec jam mutari pabula refert;
 Quaesitae que nocent artes: cessere magistri
550. Phillyridis Chiron, Amythaoniusque Melampus.
 Saevit et in lucem stygiis emissa tenebris
 Pallida Tisiphone, Morbos agit ante Metumque,
 Inque dies avidum surgens caput altius effert.
 Balatu pecorum, et crebris mugitibus amnes,
555. Arentesque sonant ripae, collesque supini.

Jamque

τὰ τῶν γεννημάτων, ἐπει πάλιν ἐν ἦθεσι γνομένας. Ἀιλιευτ. Βιβλ. Α'
 Στίχ: 68.)

” Τῷ δὲ τῷ μετ' οἰδησιν, ἀλλ' ἐπὶ χέρσῃ
 „Λύετ' αὐτερχομένη γαρξὸς μόγος, ὥριος ὁδῖς
 „Μίμνες δὲ ἡματα πάντα δυωκαΐδεκα σωὶ τεκέσσαι.
 „Αυτῷ ἐνὶ τραφερῷ τρισκαιδεκάτῳ δέ σωὶ γοῖ,
 „Σκύμνυς ἀγκὰς ἔχεσσα νεαλδέσσας εἰς ἄλλα διώσει,
 „Παισὶν ἀγαλομένη, πάτερι ἀτε σημαίνεσσα.

Στίχ: 646. Οὐδὲ οἱ καμπαλέος περι χηραμὸς.) Τοιγαροῦ ἐδὲ ὁ ὑπὸ γιᾶς ἀπὸ τῆς
 τῇ ἔξω διαφθορᾶς ἀμέτοχος διασώζεται, ἐπερ καὶ αὐτοὶ ἔχειν, καὶ οἱ
 λοιποὶ τῶν ὄφεων ἐν ταῖς ἴδιαις ἀντῶν κρυπταζόμενοι χεισῖς, ὅμως κακεῖ-
 σε τῆς λύμης μεταλλαμβάνεσσιν. (Ορα ἀνωτ: Στίχ: 488. 489.)

Στίχ: 648. Οὐδὲ αὐτοῖς ὅρνισι.) Ἐν γαρ τῷ ἵπτασθαι καὶ αὐτοὶ καταρράσσονται.

Στίχ: 652. Πρὸς δὲ ἐπεσινατο καὶ τέχνη.) Δῆλον τέτο, ἐξ ᾧ ἐφθη ανωτέρω εἰ-
 πὼν Στίχ: 604. 605. περὶ τῆς τῷ οἴνῳ τοῖς νενοσηκόσι τῶν κτίων μετα-
 δόσσεως.

Στίχ: Αυτ: . . . Ιατροὶ δὲ ὑπεχώρευν,) Ουτω καὶ Θρυκοδῆς ἐν τοῖς περὶ τῇ
 ἐνσκήψαντος Ἀθηναῖς λοιμῷ. Ουτε γάρ ιατροὶ ἥρκεν, τὸ πρῶτον θερα-
 πεύοντες ἀγνοίᾳ κτ:

Στίχ: 653. Χείρων Φιλλυρίδης τ', Αμυθαόνιός τε Μελάμπες.) Τὸς Ιατρῶν τὰ
 πρῶτα γενομένης, Χείρονα τε καὶ Μελάμποδα, μὴ οἵτις τὸν γενέθλιον τοῖς κάμ-
 νοσιν ἐπαρκέσσαι λέγων, κρείσσον ὑπάρξας θεραπεῖας τὸ πάθος ἐδίδαξεν. Ήν
 δὲ Χείρων Κρόνος τε καὶ Φιλάρμας Νύμφης ἀκεανίης, τῷ πρὸς τὸ Ρέου λαθεῖν,
 ἢ ὅπιν τῶν ὁμέζυγα, ἐπικαταλαβεῖσσαν ἐπ' αὐτοφάρω τῇ κλεψιγμάτῃ, εἰς
 ἕππον μεταβαλόυτος, καθάπερ ἔρηται. Στίχ: 101. Φιλλυραν τογαρεύειν, Φα-
 σίν, ὑπὸ τῷ δέτω παραμορφωθέντος Κρόνος σωεληφυῖαν, Ἰππάνθρωπόν τι-
 γα, ὡς τὸ εἰκὸς, τον Χείρονα ἀποτεκνεύ τετέται Κένταυρον. Τέτον δὲ ἐν
 ὅλαις τε καὶ δρυμῶσιν ἐκτραφέντα, καὶ τὰς παιτοίας βοτάνας περιέστας
 διώμεις παρατηρήσαντά τε καὶ φιλοκρηνήσαντα, μεγάλω ἐντοσθεν τῶν
 περὶ τῶν ιατρικῶν σωελοχότα ἐμπειρίαν, Ιατρὸν καταστῶν πανάρισον.
 καὶ Ασκληπιὸν δὲ τῶν τέχνην ἀναδιδάξας, τὸν τοῖς παισὶν αὐτῶν ἐπειτα
 παραδόντα τοῖς ἑαυτῷ, Παδαλειρίω τε καὶ Μαχάωνι. Τὸν αὐτοὺν δὲ Χε-
 ορον, καὶ τὸν Πηλέως ὕσερον ἐκδέψας τε καὶ παιδεῦσας παρασλαβόντα
 παρὰ Θέτιδος τῆς μητρός. Ἐπιξενεύντα δὲ ποτε ὕσερα Ήρακλέα, καὶ τά-
 τα ὅπλα πολυπραγμονεύτα, ἐν τῷ ἐπιχειρεῖν, ἀκιδὶ οἰσθ, τῷ ἐκ τῆς
 Δερναίας Υδρας ἵω κεχρωσμένη τὸν πόδα τρωθῆναι. Ἐπεὶ δὲ μηδὲν ᾧ
 ἦδε

Μεσσηγὺς δὰ κυνῶν, περὶ τ', ἀμφίτε δώματ' ἀλάται
Καὶ κε γένη νεπόδων, ὅσα τίκτε πόντος ἀπέρων,
Θῖνα πάρ ἔχατιον, ναυηγῶν σώματα ὥστε,
Κῦμ' ἀποβάσσει. Ἀλλὰ καὶ ὡκεάδες ποταμοῖσι
Φῶκαι ἐνορμίζονται ἔχις δὲ τέως ἀποπνέει.

643.

Οὐδοὶ, καμπαλέος περ χηραμὸς, ἔπλετο ἔρκος.
Ἐσαν δὲ ἐκπλαγέες, Φριξᾶς καὶ ὕδροι Φολίδεσσιν.
Οὐδοὶ αὐτοῖς δὲ ἀὴρ ἐπιεικῆς ὄρνισι χεῦται.
Τψόδεν ὡς κάυτοιγε καταρράσσονται ἔραξε,

650.

Ον κεκαφηότα θυμὸν, ὑπάλι νεφέεσσι λιπόντες.
Καὶ μὲν ύδε νομὰς τι σιωισει ὁδὲν ἀμεῖψαι.
Πρὸς δὲ ἐπεσίνατο καὶ τέχνη. Ἰατροὶ δὲ ὑπεχώρευν,
Χέρων Φιλυρίδης τ', Αμυθαόνιός τε Μελάμπες.
Ωχρὴ Τισιφόνη δὲ, κνέφας συγὸς ἐκπρολιπήσα,
Ηλθε Φόως δὲ αἰνὴ μάλα, καὶ γ' ἔας ἐκπροέηκε
Νέσσας, ηδὲ τε Δεῖμον· ἐπ' ἥμαρ καὶ δὲ ἐπάρει
Τψιτενὲς προϊόσσα. Ἀτὰρ βληχαῖς προβάτων τε,
Πυκνοῖς μυκηθμοῖς τε βοῶν, ποταμῷ βαθυδίνης
Ρύς τε, ἐηρώδεις τ' ὄχθαι, μέγα δὴ κοναβύσσι,
Καὶ λόφοις ὑπτιοι. Ή δὲ, κατ' ἵλας Φθινύθοντα

655.

X 2

Πτώμα.

ἵδει Φαρμάκων ἐπίγρατε τῷ τρόσυματι· ἀτέ δὲ ἐκ θεῶν καὶ θεαίνης γεγαῶς
πηρῶν ὑπέρτερος οὐ, χάρεν αιτήσαθαὶ πάρα θεῶν τῷ θανέν, τὰς ὁδῶν
καὶ Φέρονται καὶ τυχόνται τῆς αιτήσεως μάτωσερωθιῶνται· ἐναὶ δὲ αὐτὸν τὸν
ἐν τοῖς σημείοις τοξώτῳ. Καὶ τὰ μὲν κατὰ Χέρονα, ταῦτα. Ο δὲ Με-
λάμπες, οὐσὶ οὐ Αμυθάνων τῷ Κρηθέος, καὶ Τυρεῖς τῆς Σαλμονέως. Οἱ
δὲ Φασίν Αμύθάνων τῷ Αργείῳ, καὶ Δοριπόης. Μαντικὸς δὲ λέγεται γε-
γέδαι, καὶ ιατρικὴ καὶ αὐτὸς αἰσκῆσαι· ἐξ οὐ καὶ τὰς Αργείας, ή μᾶλ-
λον εἰπεῖν τὰς Πρεοτίδας· ητοι τὰς Πρεοίτες τῷ Αργείων Βασιλεύοντος θυ-
γατέρεας τῆς μανίας αἰπαλάξαι, καὶ τέττων δὲ μίαν, τιὼν Αμφιάνασσαν
εἰς γυναικαὶ ἑαυτᾶ ἀγαγέθαι. Καὶ τιὼν οἴης δὲ κράσιν πρὸς ύδωρ κατά-
τινας, αὐτὸς πρώτος Φέρεται ἐξευρηκέναι, ἐτέρων Αμφικτύων τῷ Αἰξαν-
τι Αθίωνιν, αἰνατιδεμένων τιὼν ξύρεσιν.

Στίχ: 654. Ωχρὴ Τισιφόνη. Ορεα ἐν τῷ Λ'. Σημ. Στίχ: 315.

Στίχ: Λυτροὶ . . . Κνέφας Στυγὸς ἐκπρολιπήσα) Ορεα ἐν τῷ Λ'. Στίχ: 273.

Στίχ: 656. Νέσσας, ηδὲ τε Δεῖμον.) Πρωστοποιεῖ κάρυται θάσος Πομητῆς τὰς νόσης,
καὶ τιὼν ἐπὶ τοῖς πάθεσιν ἐπεγειρομένων τὰς Ψυχᾶς σωοχίων, καὶ τὸν
τὰς Φρένας ἐκπλήγγονται τάραχον, ύπο τῷ ονόματι τῷ Δεῖμῳ, κατὰ γῆ-
λον Ομηρικὸν, Ιλιάδ Δ. Στίχ: 439.

„Ορεσε δὲ τὰς μὲν Αἰγας, τὰς δὲ γλαυκῶπις Αθίωνή^{της}
„Δεῖμος τ', ηδὲ Φόβος, καὶ Ερεις ἀμοτού μεμαυῖς·

Καὶ Ιλιάδ Λ. Στίχ: 36.

„Τῇ δὲ ἐπι μὲν Γοργὼ Βλοσυρῶπις ἐσεφάνωτο,
„Δενγὸν δερκομένη περὶ δὲ Δεῖμος τε Φόβος τε.

Καὶ Ιλιάδ Ο. Στίχ: 119.

„Ως φάτο, καὶ εἰς ἵππους κίλετο Δεῖμον τε Φόβον τε
„Ζευγνύμεν

„Οτι δὲ Δεῖμος τε καὶ Φόβος Αἰγαος ύπηρχον οἰοι, οὐπερ ἐξ Αφροδίτης ἐ-
χειν, Ήσιόδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ ἐποίησεν. Στίχ: 933.

„Ρινοτόρω Κυθέρεας, Φόβον τε καὶ Δεῖμον ἔτικτε·
„Δενγὸς κτ:

Στίχ: 660. . . . Η δὲ . . .) Ή ἀχρὴ Τισιφόνη δι τῆς ὥδε ή λοιμώδης νόσος πα-
γίσαται.

Στίχ:

Jamque catervatim dat stragem, atque aggerat ipsis
In stabulis turpi dilapsa cadavera tabo:
Donec humo tegere ac foveis abscondere discunt.
Nam neque erat coriis usus, nec viscera quisquam.
560. Aut undis abolere potest, aut vincere flammā.
Nec tondere quidem morbo, illuvieque perefa
Vellera, nec telas possunt attingere putres.
Verum etiam invisos si quis tentārat amictus,
Ardentes papulae, atque immundus omentia sudor
565. Membra sequebatur; nec longo deinde moranti
Tempore, contactos artus facer ignis edebat.

FINIS LIBRI TERTII.

Στίχ: 661. Πτώματα σωρεύεις . . . ἀλλα ἐπ ἄλοις.) "Ουτω δὲ καὶ τέτο Θεκυνδίδης, τὸν Ἀθωγόνιν ἐκ τῇ λοιμῇ συμβάντα Φθόρον καθιστῶν. „Νεκροί „(γὰρ Φησιγ) ἐπ ἀλλήλοις ἀποδημήσκοντες ἔκεντο . . . καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς „ἐκαλυπτόντο, καὶ περὶ τὰς κελώας ἀπάστας ἡμιδυῆτες . . . τὰ τε ἴερα, ἐν „οἷς ἐσκήνιστο, νεκρῶν πλέα ἵνα, ἀντὶς ἀποδημούντων.

Στίχ: 664. Βυρσῶν ό γάρ ἔιώ τι ὅνειαρ.) "Ουχ ὅπως γάρ αἱ βύρσαι χείσιμοι ὑπῆρχον πρὸς ὕδεν, ἀλλα πρὸς τῷ ἀσωτελεῖς ἔνακ, καὶ λυμαντικαὶ (ὡς προεισιν ἐκδιδάσκων) ἐγίνοντο· καὶ τὰς προσφροτῆς αὐτίκα μετεδίδν, τοῖς ὅπως ποτ' οὖν ἀποχρήσαδμα περισσαμένοις.

Στίχ: 669. . . . Ἀποφύματα . . . Φλογώδη) Τὰς φλυκταίνας μοι νόσου, καὶ τὰ ἔλκαδη ἐξανθήματα, ή ἀποσήματα· οἵτινας καὶ ὁ συγγεναφεύς τοῖς Ἀθωαίσις καθιστῶν τότε συμβαίνοντα.

Στίχ: 670. Ἀμφὶ δὲ ὁδίνεις ἰδρῶς κτ:) Θεκυνδίδης δὲ: „Ηδὲ Φάρυγξ, καὶ ἡ γλῶσσα ἐνθὺς αἰματώδη ἵνα, καὶ πνεῦμα ἄποκον, καὶ δυσῶδες ἡφίεις.

Στίχ: 672. Ἰερὸν πῦρ. . . .) "Εἰν αἴττα τῶν νοσημάτων ἴερα προστηγόρευται, ἀτε δὴ μεγαλα, καὶ δυσμετάθεται, καὶ πᾶσαν αἰνθρωπίνην βούθειαν ὑπερπαίονται. „Ιερὸν γάρ τὸ μέγα (Πλέσταρχος ἐν τῷ Πότερ. τῶν Ζώ. Φρονιμ.) „καθάπερ ὄσοις Ἱερὸν τὸ μέγα· καὶ τιὼ ἐπιληψίαιν μεγάλων νόσον ὄστον, „Ιερὸν καλλίστον,,. Τιὼ γε μιώ ἐπιληψίαιν ἀλλας Ἱερὸν ὥετο καλλεθειμαὶ ἀλέξανδρος ὁ Τραπεζινὸς (Βιβλ: Α'. Κεφ: Ιτ.) καὶ ἀπὸ τῷ μέρες τοῦ σώματος, ὅθεν ἔχειν ἔοικε τιὼ ἀρχιλώ, η ὁ τῷ πάθει μάλιστα ὑποκενθειμαὶ φαινεται. „Ἐκαλεσσεν ἀυτὸ γάρ (Φησιγ) τέτο τινὲς καὶ Ἱερὸν νόσον, διὰ τὸ „ἴερὸν καὶ τίμιον ἔνακ τὸν ἐγκέφαλον. Καίτοι ὑπὸ ἀλλων, προσιθησον, „Ηρακλείου ὄνομαζεθειμαὶ νόσον, διὰ τὸ ἴχυρὸν καὶ δυσμετάθετον,,. Ἀρεταῖος δὲ ὁ Καππαδόκης (ἐν τοῖς περὶ Χρονίων παθημάτων Βιβλ: Α'. Κεφ: Δ'. περὶ ἐπιληψίας.) καὶ ἐκ τῷ μεγέθες μὲν τῷ κακῷ, δύως δὲ οὖς καὶ ἐκ δεισιδαιμονίας ὃχ ἦκισα καθιερεψθειμαὶ τιὼ πάθιων ἡγήσατο, καὶ ἐξ αἰτίων ἀλλων τινῶν ὑπερφυεσέρων. „Δοκέει γάρ, τοῖσιν ἐς τιὼ σελιών αἰτιρροῖν „ἀφικνέθειμαὶ η νέσσος τάνεκεν ἴερων κικλησκοτι τιὼ πάθιων. Ἀταρ καὶ δὲ „ἀλλας προφάσιας, η μέγεθος τῷ κακῷ. Ἰερὸν γάρ τὸ μέγας η ἱέσιος εἰς „αἰνθρωπίνης, ἀλλα θεῖης. „Η δαιμονος δόξης ἐς τον αἰνθρωπον εἰσόδει η „ξυμπάντων ὄμη, τιὼ δε ἐκικλησκον Ἱερκω,,. Ἀλλας γάρ παρα τιὼ ἐπιληψίαιν, καὶ ἔτερ' αἴττα τῶν ἀνιστῶν παθῶν ἴερας ἡκυσσεν οἰον η Ἐλεφαντίσσιεις. Τὰς γάρ ἐλεφαντιῶντας καὶ λεπρῶντας ὁ Ναζιανζηνὸς Θεῖος Γεργόνες

Πτώματα σωρένει ἐν ἐπαύλεσιν, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις,
Λύθρα μυδαλέοιο ρέοντάγε, πυθεδονώδης.
Εἰς ὁ δάεν χοῖ, καὶ βαθέσιν κένθειν καπέτοισι.
Βυρσῶν δὲ γάρ ξίλι τι ὄνειρο. Τῶν δὲ ὑπὸ βύρσαις
Οὐτικεν ἐκκαθάραμ τις ἐν ὕδασιν, οὗτ' ἐνὶ Φλοξίν.
Καὶ μὴν δέ τοιοῦτοις οὐδεὶς σαπρὰ κώδια κεῖνα,
Οὐδὲ μιανθεῖσιν διὰ τῶν δε, υφάσμασι χρῆθαι.
Τοῖον δὲ εἰ τόλμησέτις οὐλοὺν ἀμφιέσαθαι,
Ἐκ ζέεν αὐτίκα δὴ ἀποφύματα τοιοῦ Φλογώδη,
Ἀμφὶ δὲ ὁδμήσις ίδρως περιλαίβετο γυῖα.
Αἴψα δὲ, οὐδὲ χρόνος πολλὸς πάνυ ἐκ παριόντος,
Ἄψαμενον μελέων ιερὸν πῦρ, πάντα κατέθεν.

663.

670.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Γ. ΒΙΒΛΙΟΥ.

γόριος, (Λογ. Ιε'). „Τέσ τῆς ιερᾶς νόσου διεφθαρμένης, καὶ μέχρι^ς
σαρκῶν καὶ ὄσεων καὶ μυελῶν . . . βεβρωμένης, ἀποκαλεῖ. Τὸνδε τοινω^ν
τὸν τρόπον καὶ ἡ λοιμῇ, τυτέσιν ὁ λοιμὸς ἐνταῦθα, ιερὸν πῦρ ὑπὸ Οὐρά-
γιλίσ ἐκλήθη· καὶ ὡς μέγα τε καὶ μυσταλθὲς ὁν, μᾶλλον δὲ αὐταλθὲς καὶ
ανιστον· καὶ ὡς κατὰ θείαν μῆνιν περιπόμενον οἷον καὶ τὸ παρ' Ομήρῳ
Ιλαΐδ. Λ. Στίχ: 75. κατὰ:

„Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηγελέταο "Δυακτος.
Τοῖς Ἐᾶσσον ἐπιπεμφθιῶσι ποιηθὲν, δέ, Λυτ: Στίχ: 50.
„Οὐρῆιας μὲν πρῶτον ἐπάχετο, καὶ κιάς αργύρις.
„Λυτάρες ἔπειτ' αὐτοῖσι Βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιέσ.
„Βάλλ· αἵει δὲ πυρῷ νεκύων κακούτο θαμειά.
„Εννῆμαρ δὲ ἀνὰ σεατὸν ὠχετο κῆλα θεοῖο.
„Ιερὸν δὲ ἄλλως, Φασὶ, καὶ ὡς μαρὸν, καὶ ἐπάρατον, αὐτιφραστῶς καὶ
ἄν δὴ σημασίαιν καὶ Οὐργύλιος ἐν ἄλλοις (Αἰνεάδ. Βιβλ: Γ. Στίχ: 57.)
ἐπών: Λυτὶ sacra fames (οἱ τῇ χρυσῷ ιερὸς λοιμὸς) Τὸ ἐπάρατον τῆς Φι-
λοχεηματίας ὑπεδήλωσε πάθος. Τελευτῶν δέ, ὥπερ ὁ Ιησοῦτης παραση-
μενταγενής Αμβρόγιος: "Ο παρὰ τῷ Πομπῇ ιερὸν πῦρ ἐνταῦθα προσερηγταί,
comunemente chiamasi: fiocco di S. Antonio. (κονῦ καλεῖται, Πῦρ τῇ
Αγ. Αντωνίῳ.) Παρ' Ιταλοῖς δηλαδή· καὶ παρὰ Γάλλοις ὄμοιως: Feu S.
Antoine· παρὰ οἷς καὶ ἡ Δυιωνυμία αὔτη, τὸ πρῶτον εἰσενεχθιῶσι ισόρη-
τα, Οὐρβανῆ Πάπα τῇ β., τὸ τάγμα τῇ Αγ. Αντωνίῳ τῶν Βιεννιωσί-
ων, ἔτ. 1093.) συσησαμένης, ὡς ἀνὴν ἀετῷ καταφεύγοιεν οἱ τῷ λοιμῷ κα-
τελημένοι, τῷ κατὰ τὴν ΙΑ'. καὶ ΙΒ'. τῶν ἐκατονταετηρίδων, ἐν Γαλλί-
αις ἐνσκήψαντι.

Τέλος τῶν Σημεώσεων τῶν ἐν τῷ Γ. Βιβλίῳ τῶν Π. Οὐργυλίς Μάρωνες
Γεωργικῶν.

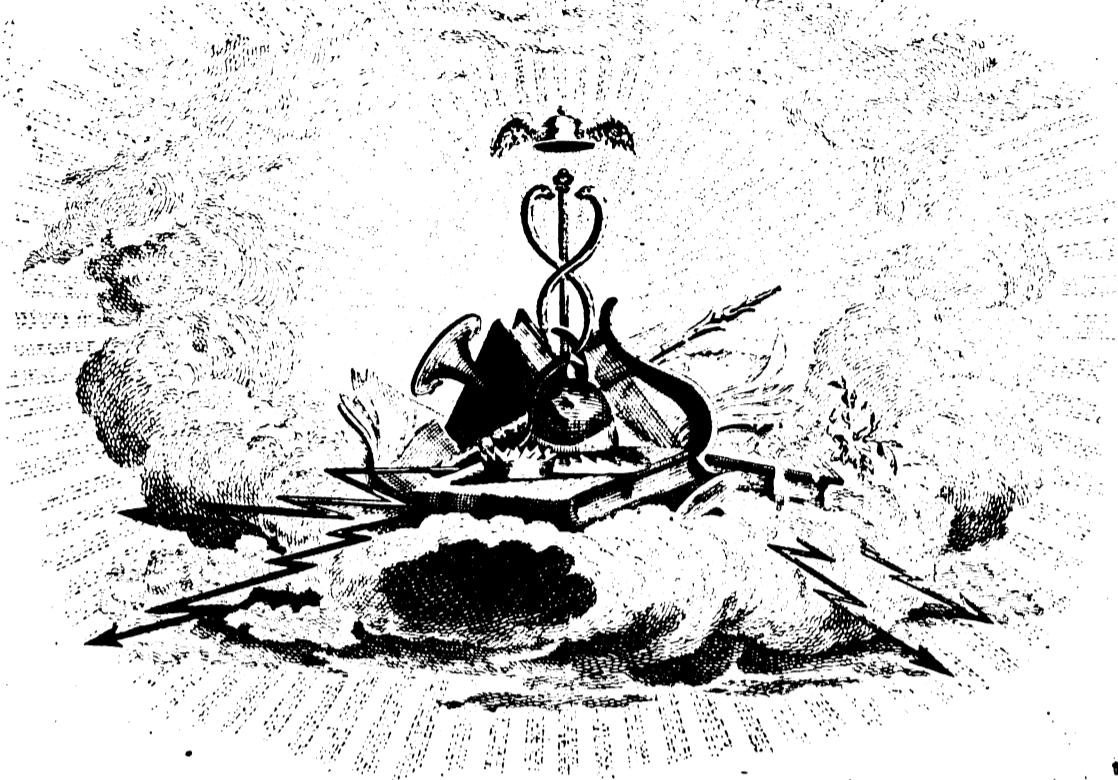
Βιβλίου Γ.

X

P. VIRGILII MARONIS
GEORGICORVM
LIBER IV.

Π. ΟΥΓΓΙΛΙΟΤ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

P. VIRGILII MARONIS
GEORGICORVM
AD C. CILNIVM MAECENATEM.
LIBER IV.

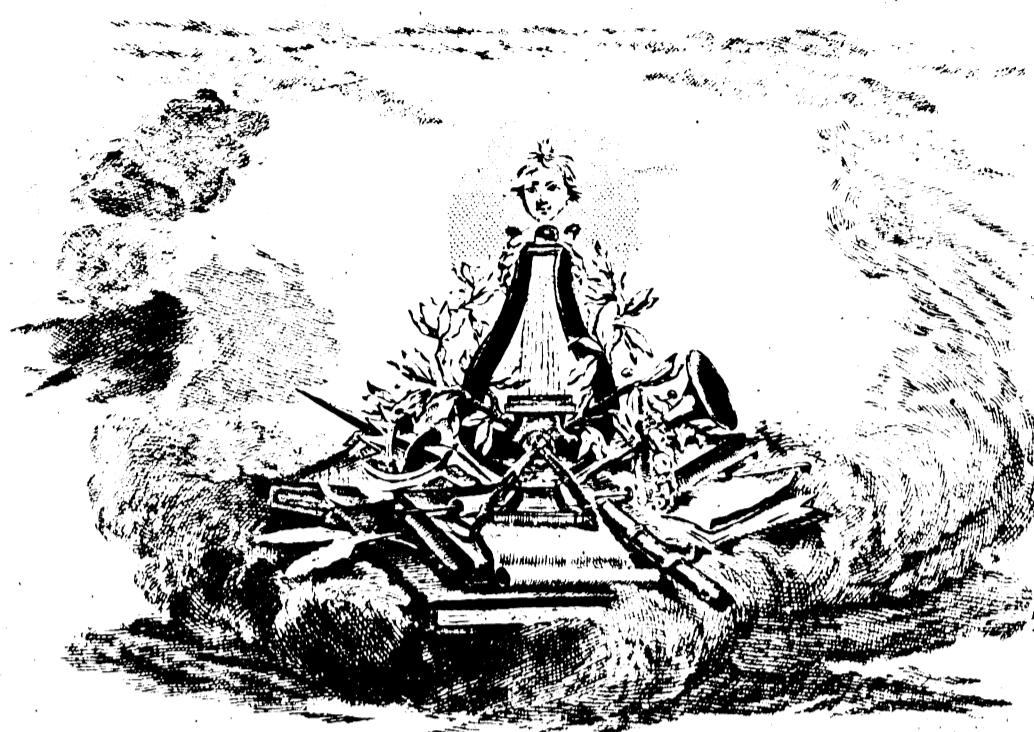
Protinus aërii mellis coelestia dona
Exequar: hanc etiam, Maecenas, aspice partem.
Admiranda Tibi levium spectacula rerum:
Magnanimosque duces, totiusque ex ordine gentis
5. Mores, et studia, et populos, et proelia dicam.
In tenui labor, at tenuis non gloria, si quem
Numina laeva finunt, auditque vocatus Apollo.

Principio

* * *

Στίχ: 1. Λυτίκα δὴ μέλιτος κτ:) Ἀπροοιμάσως Ὄυιργύλιος Τὸν περὶ τῆς Μελισσαργίας αἰνιβάλλεται λόγον ὅτι τυχὸν τῆς ἐν τῷ πρὸ τῷδε βιβλίῳ πραγματείας, ή ἐν τῷ παρόντι, οἷς τις τυγχάνει παρέκτασις, ή παραφέτησι. Ζῶα γὰρ τῷ ὄντι εἰσὶ καὶ αἱ Μέλιτται· καὶ τῆς γε τῶν ποιμνίων καὶ τῶν ἐπαύλεων ἔφορεῖς, η τῶν ἐσμῶν καὶ τῶν σιμβλῶν, ὑδεν τις ἡττον τοῖς νομίοις θεοῖς ανάκειται. Ἡ δὲ περιοχὴ ἀντὼν τῇ βιβλίῳ, ἡτε τῶν μελισσῶν πρόσφορος ἐσὶ θέσις, καὶ η τῶν σιμβλῶν ἐπιτηδεία κατασκεψι, καὶ ἔσται τοῖς σμήνεσι συμβαίνει πρὸς τε νομίων ἔξιεσι, καὶ τὰ οἴκοι εὖ διατιθεμένοις. Καὶ περὶ Μελιττῶν δὲ πολιτείας, καὶ μοναρχίας, καὶ πολέμου, καὶ νοσημάτων· καὶ τέτων ἀντῶν θεραπείας· καὶ περὶ βιοτῆς μέτερ· καὶ ὄπως, εἰ τύχοι, διαφθαρεὶ τὸ σμίνως αναληφθείη. Πρὸς οὓς καὶ τὸν Ἀριστίν μῦθον, τῇ πρώτῃ καὶ διδαχθεῖσῃ, καὶ διδάξαθαι, τὸν τῆς Μελιττῶν παλιγγενεσίας τρόπον ισορηθέντος, ὁ Ποιητὴς παρεπομπαγάν· καὶ τέτω μῦθον ἔτερον, τὸν Ὁρφέως καὶ Ἐυρυδίκης συμπαραπλέξας, τὸ πέρας ἐπιδήσει τῇ πραγματείᾳ, καὶ τῷ ὅλῳ Ποιήματι.

Στίχ:

Π. ΟΥΓΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ Γ. ΚΙΛΝΙΟΝ ΜΑΙΚΗΝΑΝ
Βιβλίον Δ'.

Αυτίκα δὴ μέλιτος μυθήσομαι ἡεροφοίτων
Οὐράνιον δῶρον· σὺ δὲ λεῦσσε ἔτ’ ὦ Μαικῆνα
Καὶ τὸδε πρὸς μέρος ἔξοχ’ ἀγητὰ θεήματα τυτθῶν
Πραγματίν, ἀρχὰς μεγαθύμους τ’, ηδὲ ἔθνεός σοι
Παντὸς ἐφεκένης δῆμους τε, ἔθη τε, καὶ ἔργα,
Καὶ γε μάχας ἐρέω πόνος ἐν τυτθῷ δ’ ἐνι τυτθῷν
Κῦδος δ’ ὥκ ἐνι, ἄττα δάμων σκαύδος ἀπέιη
Ἐυχομένῳ παρέοι δ’ οἱ Φοῖβος Ἀπόλλων.

A 2

Πρῶτα

* * *

Στίχ: 'Αυτ: 'Ηεροφόίτων) 'Αέριον μὲν 'Ουργύλιος τὸ μέλι προσέρηγεν 'Ηερόφοιτον
δὲ ἡμεῖς ἀπεδώκαμεν, ὡς διὰ τὴν αέρος καταφοιτῶν. 'Αφορμίω δὲ τὴν ἔ-
τως ἀποκαλεῖν τὸ μέλι παρέζην Αριστότελης, ὃς (ἐν Βιβλ: Ε'. τῆς περὶ
Ζώ. Ισορ. Κεφ. ΚΒ.) „Γίνεται (Φησὶ) κηρίον μὲν ἐξ ἀνθῶν κήρωσιν δε φέ-
„ρεσιν (αἵ μέλιτα) ἀπὸ τὴν δακρύδαν δένδρων μέλι δὲ τὸ πίπτον ἐκ
„τὴν αέρος καὶ μάλιστα τῶν ἀτρων ἐπιτολαῖς, καὶ ὅταν κατασκήψῃ ἢ Ι-
ζερις. (ἢ ὁ Σείριος Αἰσηρ ὡς ἄλλοι ἀναγνώσκοντος καὶ Πλίνιος, τὰυτὰ ἐκ τὴν
Αριστότελος ὑποτιθείσι (Φυσ. Ισορ. Βιβλ. ΙΑ'. Κεφ. ΙΒ') οἷς περ καὶ (ει-
ποις ἀν ὅτι παίζων.) προσέθετο: εἴθ’ ὅτος βραχὺς ἴδεως τις ἐσιν εἴτετις
„ἀτέρων σιελος εἴτε χυμὸς αέρος ἐσαυτὸν ἀποκαθάριζοντος,, 'Αλλ’ ὅτοι μὲν
ὅτως, ἀνωθεν ἀπλῶς τὴν μέλιτος ὑπολαβόντες εἴναι τινὲς γένεσιν. 'Ο δὲ
Θεόφραστος τρισσὰ τινὰ εἴδη μέλιτος διακρίνων, τὸ τε ἐκ τῶν ἀνθέων, καὶ
τὸ καλάμινον, καὶ τὸ γῆθεν μὲν ἐξετμιδόμενον ταῦς αφ ἡλίῳ ἀκτίσιν, εἰς
δ’ αὐτῷ ἐπειτα δροσοειδῶς καταπίπτον, ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς τὸ μέλι ἐξα-
ρύειν τὰς μελίττας ἥγησατο, ἐξ οὗ καὶ τὸ κηρίον λαμβάνεσθαι εἴκος δὲ
ἐκ τῶν ανθέων ἐκμυζᾶν διὰ τῆς προβοσκίδος καὶ αὐτὰς, ἐξ ὧν δὴ καὶ ἡ-
λιος

Βιβλίον Δ'.

- Principio sedes apibus statioque petenda,
 Quo neque sit ventis aditus, (nam pabula venti
 10. Ferre domum prohibent) neque oves haedique petulci
 Floribus insultent, aut errans bucula campo
 Decutiat rorem, et surgentes atterat herbas.
 Absint et piëti squalentia terga lacerti
 Linguis à stabulis, Meropesque, aliaeque volucres,
 15. Et manibus Progne pectus signata cruentis.

Omnia

λιος ἐν τοις τῷ ἐνιαυτῷ καιροῖς ἀνιμώμενος, γλυκερὰν τηνα δρόσον κατιέναι παρέχεται. Ἐκεῖνο γεμική, τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἔγκυκλοπαιδείᾳ ἐμφερόμενον, (Articl. Miel.) „Ως τὸ τοιούτο εἶδος τῷ μέλιτος, τὸ Μάστιχις λαὸς τὸ ὑπερ-, φυὲς ἐκεῖνο, δὶ 8 ἐπὶ τετταράκοντα ἔτεσιν ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐρήμῳ ἐτρέφετο,,,. Εἰ κατὰ σπλάντια τῷ ὄντι, καὶ 8χὶ κατὰ παῖδιαν (καὶ τοι ἐν 8 παι- τοῖς) λέγεται, εἰς χολιῶν ἀν ἐπιεικῶς καθῆσθε τὸν ἀναγνωσκούτα.

Στίχ: 2. . . . Σὺ δὲ λεῦσσε ἐτὸν οὐ Μετῆνα.) Τέττρω μὲν ἐυθὺς δρχόμενος τῷ Μάστιχι τὰ Γέωργικὰ προσεφάνει. (Βιβλ: Α'. Στίχ: 2.) Τέττον δὲ προῖων (Βιβλ: Β' Στίχ: 43.) παρεῖναι οἱ, καὶ σωδεομον γενέθλαι τῷ ἐργῳ ἐπεκαλεῖτο. Τέττα δὲ ἀνευ ἐφεξῆς (Βιβλ: Γ', Στίχ: 46.), ὃνδεν ἐλπίζειν. Φασκεν ἀντῷ ἐσεδάμαι ἀξιον Φρενος ἐπιγένιημα, σπερ ἀν ἐπιχειρήσει. Ταῦ- τη τοι καὶ πρὸς τέττον ἀντὸν ἀνθίσι ἐπισρέφων, ἀξιῶσαν ἀντιβολῆ καὶ πρὸς τὸδε ἀπιδέν τὸ μέρος, δὲ λοιπὸν ἀντῷ τῷ πιμήματος.

Στίχ: { 6. . . Πόνος ἐν τυτθῷ δὲ ἐνι τυτθῷ)
 { 7. Κῦδος δὲ ἐνι) Ἐπὶ γαὶ τῷ μαχερῶν, μάζων
 ὁ τοῖς ἐπιχειρῖσι προσγνόμενος ἐπάνινος. Δυχερὲς δὲ, ὡς ἐν τῷ Γ'. Βιβλ: Στίχ: 339. ἔλεγε.
 „Νικᾶν ταῦτ' ἐπεσιν, τιμᾶσιν βασι δὲ φέλειν.
 (Ορε καὶ Σημ Αυτ. Στίχ: 340.)

Στίχ: { 7. . . , Εἴτε Δαιμὼν σκύλος ἀπειῇ,) { 8. Ευχομένω παρέοτ Απόλλων.) Εἰ πόρδων, Φησὶν, ἀπειγ Τολχὴ τοις βάσκανος, δὲ πρὸς ἐπίγειαν ἐπιφυησόμενος τοῖς ἐπεσι παρέψει δὲ σω- ργῆς τε καὶ ἀντιλήπτωρ Απόλλων ὁ τῶν Μεσοπόλων προσάτης, γένοιτο ἀν 8 μικρὸν τὸ κλέος, καὶ τοῖς, ὡς δέον, πέρι τὰ μικρὰ σπαδάζοι πραγ- ματένεθλαι.

Στίχ: 10. Νήνεμὸς ὅσκεν ἔοι;) „Τόπος ἐν τῷ πνίγει μὴ ἀλεενὸς, ἐν δὲ τῷ χειμῶ- νι ἀλεενός. (Αρισ. περὶ Ζώ. Ισ. Βιβλ: Θ'. Κεφ. Μ'.)

Στίχ: 12. „Ενθα τ' ὅις, προπετής τ' ἐρίφος κτ;) „Πολέμου δὲ πρόσβατον τῶν Με- λίττων. (Αρισ. ἐνθ. ἐρηται.)

Στίχ: 14. . . . Ποσὶν δὲ τινάσσοις ἐέρσιλα.) Καὶ γαὶ, καὶ εἰμὴ τῷ δραυνῷ ἐ- σιν ἴδρως, δὲ Ἀσέρων σιελός, δὲ αἵρετος χυμῷ αποκάθαρσις τὸ μέλι, ὡς Πλινίῳ ἡρεσκε λέγειν τῷ Γηραιῷ παύζοντι (ὅρε αἴγωτ: Στίχ: 1. Αυτ:) Αλλὰ δὲ μικρὸν δρμῶς εἰς μέλιτος κατασκευιώ συμβάλλεται, η δὲ αἵρετος ἐπι- κατιέσσει δρόσος τοῖς ἀνθεσιν, ἐξ ὧν αἵ μέλιτται ἐκμιγᾶσι, τὸ ἐν αὐτοῖς λι- παρόντε καὶ γλυκού κατεργαζομένη, καὶ οὖν παρασκευαζεσσα.

Στίχ: 15. . . . Σαῦρω αἴτεων.) Ἐρπετὸν ἐσὶν η Σαῦρα, η καὶ αρσενικῶς ὁ Σαῦ- ρος, τοῖς πᾶσι γνώσιμον οὐ πλείονα Φέρεται τὰ εἰδη, μεγέθει τε διαφέρον- ται, καὶ τῷ τῶν σιγμάτων ἐπιχρώσει, καὶ ἀλλασ τοῖς ἰδιότησι „Γένος δὲ

„τεττὶ

Πρῶτα ἐλέφαντι δεῖ χωρον, σαθμὸν τε Μελίττας,

Νήνεμος ὅσκεν ἔοι. (Μέγα καὶ γὰρ κώλυμα τᾶσιν,

Αὐφὶ τροφῆς κομιδῇ πονεύσαις γίγνεται ἀγήτης.)

Ἐνθα τὸ δῆς, προπετῆς τὸν ἔριφος, μὴ ἄνθεα βλάπτοι.

Μηδὲ πόλιν πατέοι κατ’ ἀγρὸν βῆς εὗτ’ ἀλάληται.

Καὶ κε πιέσοι ἔραξε, ποσὶν δὲ τινάσσοι ἔέρσιν.

Πρὸς δὲ ἔτι ἀν σίμβλων λιπαρῶν, καὶ σαῦραν ἀπέσων

Ως μάλα δὴ πόρρω, Φολιδάδεες, αἰολόνωτοι.

Καὶ μέροπες πρὸς τοῖςδε, καὶ ἄττα δὲ ὄρνεα ἄλλα.

Αἰματόεντα Πρόκνη θ', η̄ σήθεσι σήματα φάνει.

Πάντα

„τετὶ τοῖς Κοχλίαις ἀπεχθέσατον, κατὰ Πλίνιον (Βιβλ.: Η'. τῆς Φυσ. Ισ. Κεφ: Λθ'.) ὃν, καὶ τοῖς ἐντόμοις τῶν ζωūφίων λέγεται διατρέφεθαι, Διὸ καὶ Μελίττας ὁ πομπῆς αὐτὸν ἀνακηρύγτει πολέμουν καθάπερ σωὴ Ἀιλιανὸς (περὶ Ζώ. Ἰδιότ. Βιβλ: Α'. Κεφ. ΝΗ'.) γράφων, ὅτι: καὶ οἱ Σαύροι ἐπιβλέψασι τὰς Μελίττας. Προσέρεηται δὲ τὰ Σαύρων νῶτα, Φολιδῶν, η̄ καὶ ἀνχμάδη. Τὸ γὰρ τοις Squallentia terga, ισοδιωάμως τῷ Squammea, ὡς οἱ Δατίνων Λεζικογράφοι Φασί, σημαίνει ἐκάτερον.

Στίχ: 17. Καὶ Μέροπες κτ.:) Τέτο δὲ καὶ Ἀριστέλης ισορεῖ, ὃ τὰς χρῆσιν προσεχθεὶς ἐν τῷ ἐφεξῆς παραθήσομεν σημειώσεις. Καὶ Αἰλιανὸς δὲ (ἐν τοῖς περὶ Ζώ. Ἰδιότ. Βιβλ: Η'. Κεφ. 5.) λέγων: „Ην γὰρ ἄρα ἐνχείρωται, καὶ αἰχεῖν δῆτα, οἱ ὄνοι μὲν τοῖς λύκοις, τοῖς μέροψι δὲ αἱ μέλιτται. Ταῖς γε μὲν χελιδόσιν οἱ τέττιγες· ταῖς δὲ ἐλάφοις οἱ ὄφεις. Ἡ πάρδαλις δὲ αἰρεῖ θέρασα τὰ πλεῖστα, καὶ ἔτι μᾶλλον τὸν πιθηκόν. Οθεν καὶ Αριστία παρὰ Ρωμαίοις καλεῖται ὁ Μέροψ, η̄ Αριάστερ, οὖν δηλῶσα, Μελισσοφάγος. „Η δὲ τῷ ἐρυθρῷ ἴδεται τῶν πτερεῶν ἐξι, τὰ μὲν ὑποκάτω ὡχεῖ, τὰ δὲ ἐπάνω ὕσπειρ τῆς Ἀλκυῶνος κυάνεα,. (Ἀρισ. περὶ Ζώων Ισορ. Βιβλ: Θ'. Κεφ. Ιγ'. Εξ οὐ καὶ Πλίν. Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Γ'. Κεφ: Λγ'. Φησὶ τὰ αὐτὰ.) Θαυμάζονται δὲ οἱ Μέροπες ἐπὶ ἐυγνωμοσιῶν τε καὶ ἐυσεβείᾳ τῷ πρὸς τὰς γεννήσαντας· „οὓς δὲ μόνον (Φασὶν) ἀντεκτρέφειν γηράσκουν· ταῖς, ἀλλὰ καὶ ἐυθὺς, ὅτ' ἂν οἷοι τε ὡσι. Τὸν δὲ πατέρα καὶ τὴν μητέραν, μένειν ἔιδον,. (Ἀριστ: αὐτόθ.) Διὸ δοκεῖ (ὡς Αἰλιαν. ἐν τοῖς περὶ Ζώ. Ἰδιότητ. Φησὶ Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ Λ'.) δικαιότερος ὁ Μέροψ ἐνικᾷ τῶν πελαρφῶν. δικαιότατος δὲ, καὶ ἐυσεβέστατος ὁρνίθων ἀπάντων,, Καὶ διὰ τέτο τυχὸν μετείληψε καὶ τῆς ἀνθρωπονυμίας, ὡς ἀνθρωπικὴν η̄θος ὁ ὄρνις πρὸς τὰς γυνεῖς ἐνδεικύμενος. Μέροπες γὰρ κυρίως μόνοι οἱ ἀνθρωποι, ὡς τὼν, ὅπα, τετέται τὼν Φωνῶν, ητοι κατὰ τὸ ἐναρθρον τῆς προφορᾶς, η̄ καὶ ἄλλως, τὸ κατὰ ἔθνη ἐτερόγλωσσον, ἔχοντες μεμερισμένων.

Στίχ: 18. Αυτ: . . . Καὶ ἄττα δὲ ὄρνεα ἄλλα.) Ουτως οὐδὲ Ἀριστέλης. (Περὶ Ζώ. Ισ. Βιβλ: Θ'. Κεφ. Μ'.) „Ἄδικοι δὲ αὐτὰς μάλιστα ἢ τε Σφῆκες, η̄ οἱ Αιγιθαλοὶ καλέμενοι τὰ ὄρνεα. Ἐτι δὲ χελιδῶν, καὶ Μέροψ. Θηρέυσοι δὲ καὶ οἱ τελματικοὶ βάτραχοι πρὸς τὸ ὑδωρ αὐτὰς ἀπαντῶσι. Διόπερ καὶ τέτες οἱ μελισσῆς ἐκ τῶν τελμάτων, ἀφ' ὧν ὑδρέυονται τῇ Μέλιτται, θηρέυσοι, καὶ τὰς σφηκίας, καὶ τὰς χελιδόνας τὰς πλησίον τῶν σμικρῶν ἔξαρχοι, καὶ τὰς τῶν Μερόπων νεοττίας . . . ἀπόλλυσι δὲ καὶ διαφωτιστικοὶ μελίτται. Ἐπὶ τὰς αἰσθόδοτος γὰρ ἐλθῶν Φυσῆς τε, καὶ ἐπιτηρῶν ἐκπετομένας κατεθίει. Τπὸ μὲν οὖν τῶν μελιττῶν ὡδὲν διώκται παχεῖν, ο δὲ ἐπιμελέμενος τῶν σμικρῶν κτείνει αὐτὸν . . . Πολέμοιν δὲ καὶ πρόβατον τὰς μελίσσας,. Παραπληγιαττάται δὲ τοῖς Λευ-

Omnia nam latè vastant, ipsasque volantes
 Ore ferunt: dulcem nidis immittibus eīcam.
 At liquidi fontes, et stagna virentia musco
 Adsint; et tenuis fugiens per gramina rivus ;
 20. Palmaque vestibulum, aut ingens oleaster obumbret ;
 Vt, cùm prima novi ducent examina reges
 Vere suo, ludetqne favis emissa juventus ,
 Vicina invitet decedere ripa calori ,
 Obviaque hospitiis teneat frondentibus arbos.

In medium

Ἀριστέλες τέτοις καὶ Πλίνιος (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: ΙΗ'.) ἔχισθησε. Καὶ
 Λίλιανὸς δὲ (περὶ Ζω. Ἰδιότ. Βιβλ: Α'. Κεφ: ΝΗ'.) „Μελισσῶν δὲ ἐπίβε-
 „λοι καὶ ἔχθροι . . . δι τε Ἀγγίθαλοι καλύμενοι, καὶ τὰ τέτων νεότ-
 „τιαὶ καὶ οἱ σφῆκες, καὶ οἱ χελιδόνες, καὶ οἱ ὄφεις, καὶ οἱ Φάλαγγες, καὶ
 „οἱ λύγγαι,, (ἢ ἀλλ: οἱ Φάλαιναι.) αἱ δὲ εἰσιν, αἱ λαμπυρίδες ἐτα κα-
 λύμεναι, παρὰ τὸ εἰς τὸ φῶς ἀλλεῳδοῦ. Ἀλλ' εἰ σοι χολὴ μέτιδι παρ
 Λίλιανῷ τὸ ὅλον κεφάλαιον.

Στίχ: 18. Λιματέντα Πρόκνη θ', η σύματα κτ:) Τὰ κατὰ Πρόκνην καὶ Φιλο-
 μήλαιν, στι Θυγατέρες μὲν Πανδίωνος τῷ τυράννῳ τῆς Ἀττικῆς ἐγενέθλια,
 ὃν η ἑτέρα τῷ Θρακὶ Τηρέω γαμηθῆσα, καὶ Ἰτια ἐξ αὐτῇ τέξασσα, κατέ-
 σφαξέ τε τῷ γαμέτῃ τὸν παῖδα, καὶ εἰς θοῖλα παρέθετο, τῷ ἀδελφῷ ἐ-
 παμιωμένη, η πρὸς βίαιν ὑπὲ ἐκείνης διακορευθῆσα ἐτι καὶ τὴν γλώτταν
 πρὸς αὐτῇ ἀπετιθῆη, ἵνα τὸ πάθος μὴ ἐκλαλίσει. Καὶ στι τῇ Τηρέως
 διώκοντος τὰς ἀδελφὰς τῆς τῷ τέκνῳ ἐνεκα σφαγῆς αὐτεῖν, τῶν θεῶν οἰ-
 κτειράντων, η μὲν εἰς Ἀηδόνα μετέβαλε, συχνά τὸν Ἰτια γοῶσα· η δὲ εἰς
 Χελιδόνα τὸν, Τηρέα Τηρέα ὑποτραυλίζεσσα· καὶ Τηρεὺς μὲν αὐτὸς εἰς Ἔ-
 ποπα, τὸ, Περὶ Περὶ αὐτῶν διερωτᾶν ἐπὶ τῆς διώξεως. Ἰτια δὲ εἰς Φα-
 σιανόν. Ταῦτα δὴ πολλαχθε τε, καὶ παρὰ πολλοῖς τεθρύλοπτα. Ἀλλ' ἐν-
 ταῦθα σημειωτέον τῶν παρὰ τοῖς τὰ τοιαῦτα μυθολογεῖσον ἀπαντῶσαν
 διαφέρουν. Ἐυσάθιος γάρ ἐν τῇ Τ. Ραψωδ. τῆς Οδύσ. Σελ: 1875 τὸν μῦ-
 θον ἐσ πλάτες διεξιῶν, Φιλομήλαιν μὲν γαμηθῆσαι τῷ Τηρέω ὑποτιθησι,
 Πρόκνην δὲ διακορευθῆσαι ὑπὲ αὐτῇ, καὶ γλωττομηθῆσαι· κακέντω μὲν εἰς
 Χελιδόνα μεταβαλέθη, ταῦτιν δὲ τὴν Πρόκνην, εἰς Ἀηδόνα. Ἀλλὰ γάρ
 ἔοικε τῶν τάξιν ἐν τέτοις διασραφλιῶν τῶν ἀδελφῶν. Εἰκὸς γάρ ὅτι,
 τῶν μὲν Πρόκνην εἰς χελιδόνα μεταποιηθῆσαι, τῶν η κατ' αὐτὸν τῆς γλώτ-
 της παθῶσαν τῶν ἀποτομῶν, ἐξ οὗ η τὸ τραύλισμα· τῶν δὲ Φιλομήλων εἰς
 Ἀηδόνα. Ἡ μᾶλλον, τῶν ὀνομάτων μεταληφθεῖσαν, Πρόκνην μὲν εἰς γα-
 μετιλαὶ Τηρέως ὑποτεθεῖσαι, εἰς ἀδελφῶν δὲ ἐκείνης τῶν Φιλομήλων, ανάπα-
 λιν. Τῷ δὲ διτι, ὅτι καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁρνισι, τῶν Πρόκνην βαμετίλω ὅ-
 σαν Τηρέως ὑπέθετο, καὶ ταῦτιν ἔναν τῶν εἰς Ἀηδόνα μεταβληθεῖσαν.
 Ο γάρ ἐν Τηρέως Ἐποψ διορισάμενος ἐν προθέσει, Στίχ: 203. „Ἐπειτ'
 „ἀνεγειρεται τῶν ἐμίλω Ἀηδόνα,,. Καὶ μετὰ τέτοιο ἐντυχῶν αὐτῇ, Στίχ: 212.
 „Τὸν ἐμὸν (Φησὶ) καὶ σὸν πολύδακρων Ἰτια· πρὸς τῶν Πρόκνην αὐτῶν ἀ-
 ποτεινόμενος. Καὶ οἱ Σχολιαστὴς δὲ ἐν τέτοις, τῶν μὲν Πρόκνην ἔναν τῶν
 ἀλοχον ἀποφήνας, ἀδελφῶν δὲ Πρόκνης τῶν Φιλομήλων καὶ τὸ περὶ αὐ-
 τὰς δράμας διεξελθῶν ,τῷ Διοί, Φησὶν, ἐλεγντος, η μὲν Πρόκνη εἰς Αηδό-
 να, η δὲ Φιλομήλων εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσαι· ἐτι γε μὲν καὶ οἱ Τη-
 ρεὺς εἰς Ἐποπα, ταῦτα φθέγγυονται μέχρι καὶ νῦν ἔκαστοι,,. Ἐξ αὐτοῦ
 τῷ Βαρείῳ (ἐν Λέξ: Ἰτια) αὐτὰ ἐπανέληπτα. Ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος
 ἐν τοῖς περὶ Διοίων περὶ Πρόκνης καὶ Φιλομήλης τὸ Δε. Κεφάλαιον ἐπει-
 γένετο.

20.

Πάντα ἐπεὶ τὰδε ταῖς μέγα σίνεται· ἐπταμένας δὲ
 Ἀρπάζει σομάτεσσιν, ἀτὰρ σφετέρας καλιάζει
 Νηλεέως ἀπάγει, γλυκερὸν μάλα ἔδμεναν ἄδαρ.
 Πίδακες ἀλλὰ κύκλω πέρι δείθρων ἔνροοι ἔσων,
 Πάσεάτε χλοάοντα, ἀτὰρ μνία λίμνης βρύσασι.
 Ρύαξ τ' ἀμφὶ πόλια δραπέτης λιγυρὸν κελαρύζων.
 Καὶ κότινος μέγας, οὐ φοίνιξ τε προσάυλιος ἄγκη
 Ευσκιος ἐνθαλέτω· ὅφρ' ἐπικὰ νεαροὶ βασιλῆς,
 Εἰαρος εἴν αῷρῃ ἀγινώσι σμιώει πρῶτα·
 Σιμβλων δὲ ἐκπροϊόντα νεογυνὰ τοκέυματα παίζῃ·
 Εγγύθεν η ὅχθη πάλιν ἐκκαλέοιτ' ἀπὸ θέρμης.
 Σκιλᾶς ἐνθύλλοις, ὑπὸ δένδρος ἐνοδοκῆσα.

25.

B 2

Εἰτε 30.

* * *

γράψας, ἐπιφέρει, ὅτι: ὅρνιθες ἰσορρόπηται γενέθλαι, οὐ μὲν χελιδών, (πρὸς
 „τὸ ἐγγύτερον αναφέρων, τιὼ Φιλομήλω.) Ἡ δὲ Ἀηδῶν· (πρὸς τὸ ἀπω-
 τέρω, τιὼ Πρόκνης καθὰ καὶ ὁ Δατῦνος ἐξεδέξατο) ταύτης μὲν χελιδόνα,
 „ἐκείνης δὲ Ἀηδόνα, διερμιλεύσας. Hanc quidem Hirundinem, illam Lusci-
 niām. Καὶ οἱ μὲν παρεῖλαν μυθογεάθοις ἔτωσι, οἷς περ σωάδει καὶ Αἰ-
 λιανὸς (ἐν ταῖς περὶ Ζώ. Ἰδιότ. Βιβλ: Ζ'. Κεφ: ΙΕ'.) ἐνθα: Μήδεαν τιὼ
 Κόλχην, καὶ Πρόκνην τιὼ Ἀτθίδα, παρεπλησίας γενέθλαι τιθησιν. Οἱ δὲ
 παρεῖλαν Ρωμαίοις, τὰς μὲν γυναικας ὀστεύτως ὑπέθεντο, τὰς δὲ ἀπορνιθώ-
 σσεις ἀλλας. Πρόκνην μὲν γαρ τιὼ ἀλοχον εἴσαι Τηρέως Φιλομήλαν δὲ ὑπ'
 ἀντὶς κακωθιῶν, τεναυτίον η Ἐυσαθήια ἐγίθετο. Άλλα ταύτης ὅμως εἰ-
 ναι τιὼ εἰς Ἀηδόνα μεταμορφωθεῖσται τιὼ δὲ Πρόκνην εἰς τιὼ χελιδόνας
 τὸ ἀνάπταλον, καὶ Ἀρισοφάνης, καὶ ὁ ἐκείνης Σχολιαστὴς, καὶ οἱ λογκοὶ ἐπ' ἐ-
 κείνοις, διεμυθέουντο. Οὐτω γαρ καὶ Οὐιδίος ἐν τῇ σ. τῶν Μεταμορφώ-
 σεων, περὶ τὸ τέλος καὶ Οὐιργύλιος ἐνταῦθα ὁ τιὼ Πρόκνης ἀντὶ τῆς
 χελιδόνος ήμιν εἰσάγων, τιὼ καὶ τὰ αἰματόστατα σήματα φέρεσσαν ἐπὶ τῷ
 τῆθες, ἀπὸ τῆς τῷ παιδὸς ἀναιρέσεως.

Στίχ: 22. Πίδακες . . . ἔνροοι ἔσων.) Πολλὴ γὰρ Μελιτταις η τῷ ὄδατος χρεία,
 καὶ δέδει ἐλάσσων τῆς τῶν ἀνθέων. Ως γὰρ Ἀρισοτέλης (περὶ Ζώ. Ισ.
 Βιβλ: Ψ'. Κεφ. Μ'.) „Αἱ μὲν ἀνθοφορεῖσιν, αἱ δὲ ὄδροφορεῖσι . . .
 „διὸ καὶ θηρεύεσσιν οἱ τελματιῶν βάτραχοι πρὸς τὸ ὄδωρ ἀνταὶς ἀπαν-
 τῶσσας,. Οὐδὲ οἱ μελισσεῖς ἐξ ἀμοιέτρης ἀνταναμερεῖσιν ἐπὶ τῶν τελμά-
 τῶν αὑτῶν ὄδρεύεντακ αἱ μέλιτται. Παρεπει τοῖνα Οὐιργύλιος ἐν μέσῳ
 ὄδατων παραβρέονταν καθιδρύειν τὰς μελισσῶνας, ἵνα μὴ πόρρω πάνυ ἐπὶ
 ὄδρείσαιν ἐξιθοματεῖσαι καὶ μέλιτται κινδυνεύωσι. „Πίλυροι γὰρ (κατ' Ἀρισ. ἀντ:) „αὖ μὲν οὐ ποταμὸς πλησίον, ὀδαμόθεν ἀλλοθεν η ἐντοῦθεν, θέμενοι τὸ
 „ἄχθος πρῶτον. Εἳν δὲ μὴ οὐ, ἐτέρωθεν πίνεσσαι ἀνεμέσοι τὸ μέλι, καὶ
 „ἔνθυς ἐπ' ἔργον πορέυονται. (Καὶ κατωτέρω ἔτι;) Λί μὲν πλάττεσι κη-
 γία, αἱ δὲ ὄδωρ φέρεσσιν εἰς τὰς Κυττάρες, καὶ μηγύνεσι τῷ μέλιτι.,

Στίχ: 23. Πείσεαι τε χλοάοντα κτ:;) Οἱ κατάρρυτοι καὶ διῆγροι τόποι, τὰ ἔλη,
 οἱ λειμῶνες· ἐν οἷς καὶ Ομηρος τὰς Νύμφας διατρίβειν ποιεῖ, Ίλιας Τ.
 Στίχ: 8.

„ Ταῦτα τὸν ἀλσεα καλὰ νέμονται,
 „Καὶ πηγαὶ ποταμῶν, καὶ πέσσαι ποιήνται.
 Πεῖσαι καὶ γὰρ, οὐ πῖσαι, τὸ ποτίσαι κατὰ Ήσύχιον.

Στίχ:

25. In medium, seu stabit iners, seu profluet humor,
Transversas salices et grandia conjice faxa:
Pontibus ut crebris possint consistere, et alas
Pandere ad aestivum Solem, si fortè morantes
Sparsiterit, aut praeceps Neptuno immerserit Eurus.

Haec

Στίχ: Άυτ: . . . Μνία λίμνη βρέγσαι.) Μνία τε γάρ, καὶ φυκία, καὶ βρές
τὰ ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐν ὑδασιν ἄλλοις φύμεναι.

Στίχ: 25. Καὶ Κότινος μέγας, ἡ Φοίνιξ κτ:) Κότινος, ἡ ἀγριέλαιος· καὶ μὲν διν
καὶ ὁ ἐκ τῶν ἐξ αὐτῆς κλωνάκων βραδύμενος τοῖς Ὄλυμπιάσι φερενίκοις
σέφανος, Κότινος· καὶ ἔτι δὲ καὶ ὁ κόκκος, ὃν ἀποφέρει τὸ δένδρον· τατέ-
σιν, ἡ Κοτινᾶς ἐλαῖα. Ο δὲ τοι Φοίνιξ τίποτε ἐσὶν, γάρ ἀντὶς ὅμιλης βα-
δίως ἀγνοεῖν τὰς μήπω θεασαμένας· λέγεται δὲ Φοίνιξ ὄμοιώς καὶ τὸ δέν-
δρον, καὶ ὁ σπάδιξ, καὶ ἡ βάλανος.

Στίχ: 26. . . . Νεαροὶ βασιλῆες,) Ότι γάρ δὴ βασιλέουνται Μέλιτται, κονῆ
τε πισένεται, καὶ Ἀριστότελης Ισορεῖ (περὶ Ζώ. Ισ. Βιβλ. Ε'. Κεφ. ΚΒ'.)
λέγων, ὅτι· καὶ εἰσὶν ἐν ἑκάστῳ σμικρῷ πλείστης ἡγεμόνες, καὶ ὡς ἐς μο-
νον. Καὶ ὅτι, ἀπόλλωται τὰ σμικρά, ἐὰν τε ἡγεμόνες ἴκανοὶ μὴ ἀστρον
,,(ὡς ἐτῶ διὰ τὸ ἀναρχαῖ ἐναι, ἀλλ, ὡς φασὶν, ὅτι συμβάλλουνται εἰς
,,τιλῷ γένεσιν τιλῷ τῶν μελισσῶν.) ἐὰν τε πολλοὶ ἡγεμόνες ἀστ. διασπώσι,,
Καὶ ὁ αὐτὸς δὲ (Άυτ: Βιβλ: Θ'. Κεφ: Μ'.) „Οτι οἱ βασιλῆες αὐτοὶ μὲν
,,ὦς ὥρωνται ἐξω ἄλλως, ἡ μετὰ αὐτέσσεως Καὶ μικρὸν κατωτέρω:
ὅτι ἀπόλλωται διὰ τε ἄλλα συμπτώματα, καὶ: ὅταν οἱ ἡγεμόνες πολλοὶ
γενόμενοι, ἔκαστος αὐτῶν μέρος ἀπαγάγγυ.

Στίχ: { 27. . . . Σμικρέα περῶτα,)
{ 28. . . . Νεογνὰ τοκεύματα,) Άρις: Άυτ: Νέαρι δὲ εἰσὶν αἱ ἐπίτενοι.
„Διὸ οἱ ἐσμοὶ φέρονται· εἰσὶ γάρ νέων μελιττῶν· (οὗτω γάρ ἀναγνώσκων
ιλῷ ὁ Γαζῆς Θεόδωρος.), οἷα τινὲς αἴποικαι σεμλόμεναι.

Στίχ: 33. Ως θαμνῶν γεφύρησιν, κτ: Προσφυάσ, γεφύρας ἀνόμασε, τὰς ἐκ δια-
λειμμάτων ἐμβαλλομένας τοῖς ὑδασι τῶν δένδρων κορμάς· ἡ τὰς λίθους· ὡ-
σε ἐπ' αὐτῶν ἔχειν, τὰς διὰ τῶν ὑδάτων διπτωμένας. Μελίττας διανα-
παύεθαι. Κατὰ γάρ τὰς ἐτυμολόγες, αὐτὸς ταῦτο η γέφυρα ἐσὶ γέφυρα· δισσα· ητοι: γῆ ἐφ' ὑγρᾶς.

Στίχ: 36. Ή κατὰ δὴ ὑδάτων κτ:) Ως δὲ ὁ Ποιητὴς ἐπὶ λέξεως ἔχει: si . . .
Neptuno immerserit Eurus, (Ἐὰν τῷ Ποσειδῶνι ὑποβρυχίας ποιήσῃ τοι Εὐ-
ρος.) Τῷ θαλάσσης ἀρχεῖν λαχόγτος Ποσειδῶνος, αὐτὶ τῶν ὑδάτων αὐτῶν
κατὰ μετωνυμίαν ὑποτιθεμένῳ τῷ δὲ τοι τρόπῳ συχνὰ καὶ Ὁμηρος κέχ-
ρηται οἷον: ἵμος δὲ αἰγαῖοι Δημήτερες βωλοτομεῦσι. Τατέσι τιλῷ γλῶ. Καὶ:
σπλάγχνα δὲ ἐμπειράντες ὑπέρεχον Ἡφαίσιο, αὐτὶ τῷ πυρός. Οὐ-
τῷ δὲ καὶ κατὰ τὰ Ὀρφικὰ ἔκεινα, αὶ παρὰ τῷ τὸν Ἡσιόδον ἐξιλαένσαν-
τος λαβὼν παρέθετο Φθάλβιος Οὔροσινος, ἐν ταῖς κατ' αὐτὸν Παραθέσεσιν.

,Ἐρμῆς δὲ Ἐρμίωεὺς τῶν πάντων ἄγγελος ἐσί.

,Νύμφαι ὕδωρ. Πῦρ Ἡφαῖσος. Σίτος Δημήτηρ.

,Η δὲ θαλάσσα Ποσειδῶν μέγας, ἡδὲ ἐνοσίχθων.

,Καὶ πόλεμος μὲν Ἀρης. Εἰριάη δὲ ἐσ' Ἀφροδίτη.

„Οἶνος

Εἴτε δὲ ηρεμέει μένον, ή δέον εῖσι τὸ νᾶμα,
Κάρσιοι ἵτεαι, ηδὲ πέτρος ἔυμεγέθεις ἔνι κένθων,
Ὄς θαμιναῖς γεφύρησιν ἔχειν σαθμῶν ἀναπαύλας.
Ἄντα τε ηελίς τέρσειν πτέρυγας νοτιώσας,
Τετὸς εἰ δάνε, τὰς ποτε διὰ καθ' ὁδὸν πεποτύας,
Ἡ κατὰ δὴ υδάτων καρδάξας δύσατο εὔρος.

35.

Κέ. 91

,Οἶνος ὃν φιλέεις θεός, θυητοὶ τὸν ἄνθρωποι,
,Οὐ τε βροτοῖς εὔρε λυπῶν κακλύτορα πασῶν
,Ταυρογενῆς Διόνυσος

Στίχ: Αυτ: . . . Εὔρος.) Συνεκδοχικῶς ἀπὸ τῷ εἶδος τὸ γένος. 'Ο ἄνεμος.

Στίχ: 37. Καθί δὲ ἐπανθέτω κτ:) Καὶ Ἀριστοτέλης δὲ, ἀττα χρὴ περὶ σμιλή Φυτεύειν διδάσκων (περὶ Ζώ. Ι. Βιβλ: Ζ'. Κεφ: Μ'.) καταλέγει: Ἀχ-,,ράδας, κυάμης, πόαν μηδικῶ, σύριαν, ὥχρες, μυργίνια, μήκωνα, ἔρπυλ-,,λον, ἀμυγδαλιῶ . . . (Ἀνωτέρω δὲ ἔφασκε) νομὴ δὲ τῶν μελιττῶν τὸ „θύμον” ἀμενον δὲ τὸ λευκὸν, τῷ ἔρυθρῳ. (Καὶ ἔτι ἀνωτέρω.) Οικοδεμάσι „τὰ κηρία Φέρεται, τῶν τὸν ἄλλων αὐθέων, καὶ ἀπὸ τῶν δενδρῶν τὰ δάκρυα „ἰτέας, καὶ πτελέας, καὶ ἄλλων τῶν κολλωδεσάτων,,. (Ὄρεα καὶ ἐν τῷ Ε'. Βιβλ: τῆς ἀντ. Πραγματ. Κεφ: ΚΑ'. καὶ Κεφ: ΚΒ'.) Ἐνθα δὲ τὰς ἐλάσις ἔοικεν ὑπολαμβάνειν τὰς μελιττὰς αχρητεῖν: ἄμα (λέγων) συμ-,,βαίνειν ἐλαιῶν Φοράν, καὶ ἐσμῶν. (εἰμὶ παραλογισμῶ ἐνταῦθα περιπίπ-,,τομεν τῷ σωῆθε: Σω τάτω ἄρα διὰ τότο.) Ο δὲ Πλίνιος τοῖς εἰρη-μένοις καὶ τινα ἄλλα ἐπισωμαριθμεῖ (ἐν τοῖς περὶ Φύσ. Ι. Βιβλ: Κα. Κεφ: ΙΒ'.) „Τὸ μελίφυλον, τὸ μελισσόφυλον, τὸ μελίλωτον, τὸ ἔσδον, τὸ „ἴον, τὸ κρίνον, τὸν κύτισον, τιὼν κόνυζαν, τιὼν κασίαν, τιὼν κηρίνθιω, τὸ τε „σίναπις αὐτὸς ὁ καὶ θαυμάζειν, Φορίν, ἀτε εἰδὼς τῷ τῆς ἐλάσιας ἄνθες, „μηδαμῶς ἀπτερίδη τὰς μελιττὰς, ὡς σφίσι λυμαντικῆς τυγχάνοντος,,. Καίτοι ἐν ἄλλοις ὁ αὐτὸς (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: Η'.) τιὼ μὲν ἐλάσιαν 8χι, τιὼ κρανέαν δὲ τὸ δενδρον, ἐπιβλαβῆ τοῖς σμιλέσι τιθεται. „Τῷ γαρ ταύτης „ἄνθες (Φορί) γευσάμεναι αἱ μέλιτται, διαβρέψοι τε τὰς κοιλιας καὶ θυ-,,σκεσι,,. Καὶ οὐάρησιν δὲ ἐν τῷ Γ'. Βιβλ: παρὰ Φελβ. Όρεσ.) Πρόσφο-,,ρεα μελιτταῖς, πλιὼν τῶν προτεθέντων ὑποτιθεῖς, καὶ φακιῶ, καὶ πίσον, „καὶ ὡκιμον. καὶ κύπερον, καὶ τὰ μάλιστα κύτισον, τῷ ἐκ τῆς ἀμυγδαλῆς „δημας ἄνθες (τεναντίον ἡ Ἀριστοτέλης λικηνῶν.) δειν λέγεις ἀπέχεδαν. (Παρὰ τῷ Πλίνιος Σημειωτῇ Βιβλ: ΚΑ'. Κεφ. ΙΒ'. Σημ. ε.)

Στίχ: Αυτ: . . . Κασσία,) (Ὄρεα Βιβλ: Β'. Σημ. Στίχ: 240.)

Στίχ: 38. Ἐρπυλλον) Τὸ καὶ ἀρσεν. Ἐρπυλλος. Τὸ γαρ Φυτὸν ἄγριον ὃν, κατὰ πετρώδης μάλιστα χωρίς ἔρπει· τὸ γε μὲν απειρόμενον 8χι ἔρπει, εἰς δὲ σπι-θαμιῶ ἀναδίδωσι. (Πλίν. Φύσ. Ι. Βιβλ: Κ'. Κεφ. ΚΒ'.) Τὸ δὲ, καὶ, ὄρ-γάνω Φασίν (ἐκ τῶν Διοσκορ.) ἐμφερεῖς εἶναι, καὶ ιλωσί, καὶ Φύλασις, αλ-λὰ λευκωτέροις. Οἱ δὲ καὶ τῷ θύμῳ πλιὼν ὅσον τάτης χαμερπέτερον ἐσι, καὶ τοῖς κλαδοῖς ἀπαλώτερον. Ἐρπυλλος δὲ ἀρ. θυμόσιον οἱ νεώτεροι τῶν Βο-τανολόγων εἴδη διδέκα. Ἐσι δὲ τὸ Φυτάριον ἐνανθεῖς τε καὶ ἐνοσμον. Καὶ ἐτεροῖον ἵσως τάτης τὸ κατὰ Βαρβηνον, Ἐρπυλλον, τὸ εἶδος ἄνθες ὃν, Γῶ Σαμ-ψύχω (ἢτοι τῷ Ἀμαράκῳ) ὅμοιον μάλιστα δὲ θάλλον παρὰ τοῖς υδασιν.

Στίχ: Αυτ: 'Οδμήσα Θύμβρη.) Λέγεται δὲ καὶ θυμβραία, καὶ σύδετέρως, τὸ Θύμβρον. (Παρὰ Θεοφρ. Βιβλ: Ζ'. περὶ Φυτ. Ι. ιορ. Κεφ. Α'.) Λατινιστὶ δὲ fatureja περὶ εἰς καὶ Διοσκορίδης (Βιβλ: Γ'. Κεφ: Μέ.) καὶ Πλίνιος (Βιβλ: ΙΘ'. Κεφ: Η'.) "Ἐσι δὲ Φυτὸν ἄγριον, ἐνοσμὸν μὲν, πικρίζον δὲ τιὼ γεύσιν, καὶ δριμύ. Ἐχεῶντο δὲ τῷ χόρτῳ, ἐπι λιτῷ τε καὶ ἐντελεῖ τῷ δείπνῳ οἱ πε-

30. Haec circum casiae virides, et olentia latè
Serpilla, et graviter spirantis copia thymbrae
Floreat; irriguumque bibant violaria fontem,
Ipsa autem, seu corticibus tibi sutta cavatis,
Seu lento fuerint alvearia vimine texta,
35. Angustos habeant aditus: nam frigore mella
Cogit hyems, eademque calor liquefacta remittit.
Utraque vis apibus pariter metuenda: neque illae
Nequequam in teatris certatim tenuia cera
Spiramenta linunt, fucoque et floribus oras
40. Explet, collectumque haec ipsa ad munera gluten
Et visco et Phrygiae servant pice lentius Idae.

Saeppe

οἱ πενόμενοι ἐξ ὁ καὶ οἱ Θυμβροφάγοι, καὶ Θυμβρεπιδεπνοι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, διακωμαδόμενοι ἐν Νεφέλ. Στίχ: 420.

„Καὶ φειδωλῷ καὶ τρυπιβίᾳ γατρὸς, καὶ θυμβρεπιδεπνος.

Καὶ ἐν Ἀχαριεῦσι: Στίχ: 252.

„Ἄγ' ὁ θύγατερ, ὅπως τὸ κανθν καλὴ καλῶς

„Οἴσαι, βλέπεσσα θυμβροφάγον

Στίχ: 39, . . .) Ὁ τῶν Ἰων λεμών ἀσπερ Ῥοδανιά, ὁ τῶν ῥόδων. Κρηνιά, ὁ τῶν Κρήνων. κτ: Λέγεται δὲ πολλάκις καὶ βίσα μία καθ' ἑαυτιῶν ληφθεῖσα Ἰωνιά, ὡς τὰ Ἱα φύσας καθάπερ Ἀσφαραγωνία, ή τοὺς Ἀσφαράγγες. Ἀνδη δὲ τὰ Ἱα ἐξὶ διαφερόσαις χριστοῖς καταβόμενα. Ά μὲν γὰρ αὐτῶν ἐξὶ πορφυρᾶ, ἀ δὲ λευκά, ἀ δὲ μέλανα· καὶ ἐν τεττὼ τῶν Ἰων τὸ θαυματόν ἐτίν, ὅτι τῇ ποικιλᾳ τῆς ὄψεως αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ διώσαται λειμᾶνα πληρῶς ὡς ὁ Ἀριστοφ. Σχολιαστής Φησὶν, ἐν Δράμ. Εἰρίω Στίχ: 576.

Στίχ: 40. . . . Σίμβλων . . .) Λέγεται καὶ Σίμβλος, καὶ σίμβλη καὶ δέδετ: τὸ Σίμβλον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς Σίμας, ἤτοι τὰς Μελίττας Βάλλεν, ὁ ἐτίν, ἀπτιθέναι τὰ ἔργα. Σίμαὶ γὰρ αἱ Μελίτται, καὶ Σίμβλιδες. Ἐκ διαφέρων δὲ τὰ Σίμβλα παρασκευάζειν τὰς Μελίττας ὁ Ποιητὴς ἐνταῦθα διδάσκει. Καὶ γὰρ, καὶ ἐκ δένδρων κοιλαινομένων, καὶ ἐκ Φλοιῶν σιωπευσομένων. Καὶ περίνες δὲ πλεκτὲς εἰς τέτο χειρομεύειν. Ἐκεῖνο δὲ μόνον παρατηρεῖν, μὴ ἔνερτας αὐοιγεδαγη τὰς ἐν τοῖς Σίμβλοις παρόδες, ὡς ἀν μηδὲ χειρῶν τὸ μέλι ὑπὸ τῷ ψύχει παρεγγχωρεῦντος πηγγυύοιτο· μηδὲ θέρευς ὑπὸ τῷ καύματος ὑπερβέντος ἐκτήποιτο. Ὁ δὲ Πλίνιος καὶ πρὸς ἄλληλα παρακρίνων τὰ διάφορα Σίμβλα: ἀριστα μὲν ἔνναι (Φησὶ) τὰ ἐκ Φλοιῶν δέ τὰ ,ἐκ νάρδηκος· τρίτα δὲ τὰ ἐκ λύγω, ἢ ἐξ οἰσύας. Εἰσὶ δὲ (προσιθησον) ,οἱ καὶ ἐκ λιθών τῷ διαφανεῖς κατεσκέυασσαν αὐτὰ, ἵνα τὰς ἔργας φέρεινας ,ἔνδον μελίττας διασκοπέωσι. (Βιβλ: ΚΑ'. Κεφ: ΙΔ'.) Καθ' ἡμᾶς δὲ, καὶ υελίνοις Σίμβλοις ἐχεῖσαντο οἱ τῆς Φύσεως ἴχνηλάται πρέσ τέτο· οἷς ὁ πλευρὸς παρὰ Γάλλοις Σίμων εἰ Ρήτωρ, περὶ ἑαυτῷ λέγει: J'ai donc examiné scrupuleusement avec toute l'attention possible, par le moyen d'une ruche garnie d'une glace etc: (ἐν τῷ Συγγράμ. τῷ περὶ τῆς θαυμασίας τῶν Μελιττῶν Διοικήσεως· ἤτοι περὶ τῆς κατ' αὐτὰς Πολιτείας· τῷ ἐν Παρισ. τύποις ἐκδοθέντι ἐν Ἐτε 1758.)

Στίχ:

Καὶ δὲ ἐπαινθάτω καὶ κασσία ἀμφιχλοῶσα.

Ἐρπυλλόν τ' ἔνρου πνέον, ηδὺ τ' ὁδμήσα θύμβρη.

Αὐτὰρ ἵωνια, τῷ αὐγλαὸν κεν νᾶμα κατάρδοι.

Καὶ ῥάγε σίμβλων, τῶν φλοιοῖς κορμῶν ἐνὶ κοῖλοις; 40.

Ἡτ τ' ἐνιπλέκτων ἐν ἑϋσρεφέεσσι λύγοις;

Στενομένας οὕγειν παρόδης ὅτι χάματος ὥρη

Ψυχθὲν πηγνύεται μέλι, τήκετ ἀτὰρ δὲ θερέη,

Συμβάνει δὲ ἐκάτερθε μελίτταις ὡς μέγα πῆμα.

Τοιγάρτ' εἰ μᾶψ ἄνται ἔων τεγέων πονέσσι,

45.

Κηροῖς οὐλευμέως ῥηγαὶ λεπτὰς ἐπαλέφειν

Φύκεσι τ', ἀνθεσι τ', εῦγ' ἐνιφράττεν πάρατα πάντα.

Τένεκα καὶ κόλλῃ ἀπόκειται ταῖς γ' ἐπὶ τῷ δε

Ιξό, οὐ πίττης ἐχένολλος μᾶλλον ίδαιης.

C 2

Δηθά

* * *

Στίχ: 46. . . . 'Ρηγάς . . . ἐπαλέφειν,) „Ἐπειδὴν γάρ παραδοθῇ ἀνταῖς (ταῖς μελίτταις) καθαρὸν τὸ Σμίλων, οἰκοδομεῖσι τὰ κηρία φέρεσσι τῶν τὰλλων ἀνθέων, καὶ ἀπὸ τῶν δένδρων τὰ δάκρυα ἵτεας, καὶ πτελέας, καὶ ἄλλων τῶν κολλωδεσάτων. Τέτω δὲ καὶ τὸ ἔδαφος διαχρίσει τῶν ἄλλων „Θηρίων ἔνεκεν καλλός δὲ οἱ μελιττεργοὶ τέτο κώνησιν, η κόμμωσιν.) καὶ τὰς εἰσόδους δὲ παροικοδομεῖσιν, ἐὰν ἐυρεῖαι ὁσιν., (Ἀριστ. περὶ Ζώ. Ιερ. Βιβλ: Θ'. Κεφ: Μ'.) Καὶ μικρὸν δὲ κατωτέρω: περὶ δὲ τὸ σέμα τοῦ Σμίλης, τὸ μὲν πρώτον τῆς εἰσδύσεως περιαλήλιπταν μίτυι τέτο δέσι μέλαν ικανῶς, ὡσπερ ἀποκάθαρμα ἀνταῖς τῷ κηρῷ, καὶ τῷ ὄσμιῳ δέρμαν . . . ή δὲ σωεχῆς ἀλοιφὴ τέτω πισσόκηρος, ἀμβλύτερον, καὶ ἡ τον Φαρμακῶδες τῆς μίτυος., Ἐυρήσεις τὰ ἀντὰ καὶ παρὰ Πλινίω (Φυσ. Ιερ. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: Ζ'.) "Ἐνθα καὶ ἔτος, οἷα δὴ πρώτοι ἐντός τοῦ Σμίλεων μελέλιον, η πρώτης ὡσανεὶ πλάκα εἰπεῖν, η πρώτης ὑπόσρωσιν, τιθησι τῷ κόμμωσιν, (η κόνυσιν η κονίασιν,) ἕδος τι κόμμιος ἔσταιν. (εἴς δὲ κατὰ τηνας ἀντη η παρὰ τῷ Ἀριστότελει λεγομένη Μίτυος) Δέυτερον δὲ ἐπὶ τῷ κομμώσει τὸν πισσόκηρον τρίτον τῷ καλλμένῳ Πρόπολιν. Ἡν ο μὲν Διοσκορίδης. (Φασιν) ἐνώδη τε ἔλεγε, καὶ τῷ σύρακι παραπλησίᾳν Πλίνιος δὲ, Βαρύσμον βάλεται, καὶ ἀντὶ Γαλβάνης ἐν χρήσει παρὰ πολλοῖς ἡκεσταν. Καὶ ταῦτα μὲν οἷον ὑποσρώματα τοῖς Σίμβλοις ὑπὸ τῶν Μελιτῶν προμηθένεται. Παρὰ δὲ ταῦτα σωεπιφορέσσιν ἀνταὶ η τῷ ἔριθάκλῳ ην οι μὲν Σανδαράκιων (Φησὶ) καλλόσιν, οι δὲ Κήρωνθον ητις ἀνταῖς εἰς τροφίων παρασκευάζεται, ἐν ταῖς τῶν κηρίων θήκαις αὖτε μέρος ἀπόδετος. Περὶ ης η Ἀριστότελης, (ἐνθ. ἀνωτ:) λέγων: εἰ μόνον (ισορεῖ) χάριν τροφῆς ἀποτίθενται· ἀλλα, ἐξιν ἀνταῖς καὶ ἄλλη τροφὴ, ην καλλός τηνες Κήρωνθον. Ἐει δὲ τέτο ὑποδέέσερον, καὶ γλυκύτητα συκάδη ἔχον κομιζόσι δὲ τέτο τοῖς σκέλεσι, καὶ θάπτερ η τὸν κηρὸν . . . (Καὶ κατωτέρω.) τιθενται δὲ καὶ ἄλλων τροφῶν ἐμφερῆ τῷ κηρῷ τῷ σκληρότητα, ην ὄνομάζεται τηνες Σανδαράκιων.

Στίχ: 47. Φύκεσι τ', ἀνθεσι τ',) Καὶ γάρ η ἐκ τῶν θαλασσίων Φυκίων, σωσαθαί τι κόλλης, φέρεσσι, ἕδος. Ὅτι δὲ η τοῖς ἐκ διαφόρων δενδρῶν τε καὶ ἀνθέων δάκρυσι τὰς τῶν Σίμβλων φωγμάς οἱ μέλιτται ἐπαλείφεσι τε καὶ περιφράττεσι, μικρὸν ἀνωτέρω η η Ἀριστότελες ἐλέγετο.

Στίχ: 49. Ιξό, η πίττης . . . Ιδαῖης.) Ιξός, η ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς Ασυλίδος, καὶ η Ναύχιον, ἀποφερομένη κόλλη, η τὸς ιξευτικῆς καλάμως περιχριόντες, τὰ ἐπικαθήμενα θηρεύσται τῶν πτιωῶν. Τέ δὲ Ιξός φέρονται ἐτυμολογίαι. Λέγεται γάρ, Φασὶν, ητοι παρὰ τὸ αἴγα, ξω' οἶον, οἰξός τις ἀγ. ὡς αἴγας

- Saepe etiam effossis, (si vera est fama) latebris,
Sub terra fodere Larem ; penitusque repertae
Pumicibusque cavis, exesaque arboris antro.
45. Tu tamen et levi rimoso cubilia limo
Unge fovens circum, et raras superinjice frondes.
Neu proprius tectis taxum sine, neve rubentes
Ure foco canceros, altae neu crede paludi ;
Aut ubi odor coeni grauis, aut ubi concava pulsu
50. Saxa sonant, vocisque offensa resultat imago.
Quod supereft, ubi pulsam hyemem Sol aureus egit
Sub terras, coelumque aestiuia luce reclusit ;
Illae continuo saltus sylvasque peragunt,
Purpureosque metunt flores, et flumina libant
55. Summa leves. Hinc nescio qua dulcedine laetae

Progeniem

άγων τὰ ὄργανα. Ἡ απὸ τῷ ἵκω, ξώ· Ἰχός, ὡς Φθάνων ἀνταῖ ἢ τέως ἀπὸ τῷ ἔχω, ξω, Ἐξός· καὶ τροπῇ τῷ Φωνήντος, Ἰχός. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐτυμολογιῶν τάττων, Ἔρδικος ὁ Στέφανος ὀδεμιᾶ ἐπαρέσκεται, προσοχθίζει δὲ πάσαις, πρεσβύτορεν ἀντοῖ, ἐπὶ ταῖς τροῖς, καὶ τετάρτῳ ἵσως ὅπῃ ἀποπον, τῷ ἀπὸ τῷ ἵκω γίνεται γάρ τὸ δηματικὸν Ἰχός· καὶ μεταθέσει τῶν ἐν μέσῳ δύο συμφώνων, Ἰχός· καὶ τροπῇ θατέρῳ τάττων, τῷ δασέως εἰς τὸ ομοταγές ψιλον, Ἰκός· καὶ τῷ διπλῷ ἀντικαθίσαμένν, ἴχός. Περὶ δὲ δῆ τῆς Ἰδαίης Πίττης, ἀλλαχθὲ τῷπερ εἴρηται. (Βιβλ: Β'. Σημ. Στίχ: 51α. καὶ Βιβλ: Γ'. Στίχ: 533.)

Στίχ: 50. Δηθὰ δὲ ὄρυκτοῖς, καὶ κευπτήρεσιν κτ:) „Αἱ δὲ ἐν Θεμιτκύρᾳ περὶ τὸν „Θερμάδοντα ποταμὸν, ἐν τῷ γῇ, καὶ ἐν τοῖς Σμιλίεσι ποιῶνται κηρία . . . „κατάγεται δὲ καὶ εἰς Ἀμισὸν ἀιωδεν μέλι λευκὸν καὶ παχὺ σφόδρα, ὃ „ποιεῖται αἱ μέλιτται ἀνεύ κηρίων πρὸς τοῖς δένδρεσι γίνεται δὲ τοιότεν καὶ „αἷλος, ἐν τῷ Πόντῳ. Εἰσὶ δὲ μέλιτται, αἱ ποιεῖται τριπλᾶ κηρία ἐν τῷ γῇ „κτ: (Ἀριτ. περὶ Ζώ. Ἰσ. Βιβλ: Ε'. Κβ'.) ἔχει δὲ τάττοις καὶ Πλίνιος παραπλήσια, (περὶ Φυσ. Ἰσ. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: ΙΗ'.)

Στίχ: 51. . . . Τεῦχαν υπ' αἰσν.) Πῶς τεῦχαν; εἰς ἀνταῖς ἥδη τοῖς κοιλώμασιν ἑτοίμοις τε γάσι, καὶ εἰς ύποδοχὴν καὶ οἰκησιν ἀντεψύσεις τε καὶ προσφύσειν ἀνέτυχον; Ἄλλα ἔποι τις ἀν, ὅτι καὶ ἀνταῦ τὰ προεξημένα ἀλέσφαται ἐν τάττοις καθυποσορέσασαν· (Στίχ: 46.) καὶ ταῖς ἐν ἀντοῖς διαχωνόσας ἁγαῖδας ἐπιμελῶς ἐμφράξασαν· καὶ παντὶ τρόπῳ πρὸς τὸ ἀσφαλὲς σφίσι τὸ Σιμβλον διευτρεπίσασαν. (Στίχ: 47.) ἔχοιεν ἀνπως ἐυλόγιος φηθῶν, ὅτι ἔαυταις τὰ σικλα ἔτεῦχαν. Τι δὲ ἔστι Οὐιργίλιος ἔφη, ὡς ἀνταῦ ἔσκαψαν, οἰονεὶ τῷ κοίλανσιν ἀνταῦ χειρογρήσασαν; Sub terra fodere Larem? Πρὸς γάρ δὲ τότε καὶ Ἐΐνοις ἀπιδῶν (ὡς ὁ Ἀμβρόγιος Φησὶ Σημ: d.) ἐπανορθῶν ὥετο, ἀντικατασήσας τῷ fodere (σκάπτειν), τῷ fovere (θάλπειν.) Ἄλλα ὅδεν ὅμως μεταθέδαι ἐπάναγκες, ὁ Ἰησοῦτης ἥγεται. Ὅτι καὶ ἐν τῷ Λαυρεντιανῷ χειρογράφῳ καθαρῶς τῷ fodere κεῖται. Εἴναι δὲ τάντον ἄλλως τὸ, σκάψαν λέγεται, καὶ τὸ τοῖς ἔσκαψαμένοις ὡς ἐπιτηδέοις πρὸς οἰκησιν χειροσαθαί. Διὸ καὶ ἐμμένων τῷ ἔγκαται ἔρμιανεν:

Se esso ancor l'Api (Se la fama è vera;
Nelle buche nasconde si scavaro
Le Casette sotterra

Στίχ:

Δηθὰ δὲ ὁρυκτοῖς καὶ κρυπτῆρεσιν ὀικία αὐτῷ,
 (Εἰ φάτις ὡδὸς ἀπέφηνεν ἐτήτυμα) τεῦξαν ὑπὸ αἷαν.
 Τὰς δὲ ἔτι καὶ κοίλης ἐντὸς κισσῆρεος εὔρουν,
 Δένδρος θ' ἡμιερότοιο, διὰ χρόνον, ἐντεριώνης.
 Ἀλλὰ σὺν γένεσι τὰς τάχτων ἔτι κλειθριοέσσας,
 Πηλῷ μὲν περιθαλπε χρίων, ἀπαλοῖσι δὲ φύλαις
 Ἀμφικαλύπτων. Μὴ παρὰ σιμβλοῖς σμίλακα λέπειν·
 Μηδὲ τὸ ἐρευθομένης καρκίνης ἀνθρακιῷ γε
 Κάιειν. Μηδὲ βαθέᾳ παρὰ ἔλαι πισευέμενον ἄντως·
 Ἡέτε παρὰ γάην, βαρύοδμος βόρβορος ἐνθα.
 Μηδὲ δέ τὸ ὑποψιφέει βόμβῳ κοιλώματα πετρῶν.
 Ἡχὼ τὸ ἀντανακλάτη ἥχησιν ὅμοιον ἥχω.

50.

Τοίνυν ἐπεὶ χειμῶνα ἐλαύνει νέρθε δὲ γάιης
 Ἕλιος χρυσᾶς, θερινῷ δὲ φάε πόλον ὅιγει,
 Ἀυτίκα δὴ σμιλῶν περὶ ἄλσεα ἐσὶ καὶ ὑλας,
 Κεφαλιτάμενά τε δρέποντα πορφύρε ἄνθη,
 Νάματα λέβασίν τὸ ἄκρα. Ἐνθένδ' ἀντάρο ἐπειτα,
 Ἡδὲ γηθομέναις ἀφάτῳ, ὧν δίδα ὅποιων,

55.

60.

Incusas ut cum latebroso in pumice pastor
 Vestigavit apes, sumoque implevit amaro.
 „Ως δὲ ποιμὼν ἐν κισσῆρι τρηματούσου
 „Σιμβλίδας ἀρ δίφησε, πικρῇ καπνοῖ τε πλῆσεν.

Ταῦς

Στίχ: 52. . . . Κοίλης ἐντὸς κισσῆρεος . . .) "Ουτως ὁ αὐτὸς Ποιητὴς Αἰγαίδ. ΙΒ'.
 Στίχ: 587.

Στίχ: 55. Πηλῷ μὲν περιθαλπε χρίων,) 'Αυτῷ γάρ αἱ μέλιτται τῶν ἀντὸς ἐπεὶ μελίθμεναι, προσδέεις εἰσὶ καὶ τῆς ἔξωθεν ἐπιμελεῖας τῷ μελισσέως. Τέτο δὲ ἐξιν δύπερ Ουάρδων ἐφασκεν: et intus et extra. (ἐντὸς τε καὶ ἐντὸς.)) 'Τπετίθετο δὲ καὶ Πλίνιος (Βιβλ: ΚΑ'. Κεφ. ΙΔ'.) „Περιαλείφεθαι τὰ σιμβλατικά βολίτω βοείω. Καὶ (Αυτ: αὐτ:) Τὰ, τε Σιμβλατικά χειμῶνος πασσασιώ σκεπάζεθαι, καὶ συχνὰ θυμιαῖθαι βολίτω βοείω.
 Στίχ: 56. . . . Μὴ παρὰ σιμβλοῖς σμίλακα λέπειν) ("Ορεα περὶ τῷ σμίλακος Βιβλ: Β'. Σημ: Στίχ: 133.)

Στίχ: 57. Μηδὲ τὸ ἐρευθομένης καρκίνης ἀνθρακιᾶγε.) Καὶ Πλίνιος δὲ ὠσαύτως (Βιβλ: ΙΑ' Κεφ. ΙΗ'.) „Τπὸ τῆς τῶν Καρκίνων ἔτι δομῆς, ἔτις ἐγγύθεν „ἀφέψῃ, λεπιοψυχόσιν.

Στίχ: { 58. . . . Μηδὲ βαθέᾳ παρὰ ὕλει)
 { 59. Ἡέτε . . . βαρύοδμος βόρβορος ἐνθα) 'Ο δέ ἀριστέλλεις (περὶ Ζώ. Ιερο. Βιβλ: Ψ'. Κεφ: Μ'.) „Καὶ τὸ ἄλλα δὲ καθαριώτατον ἐσὶ τὸ ζῶον „διὸ καὶ τὸ περιττώμα πολλάκις ἀφιᾶσιν ἀναπετόμενα, διὸ τὸ δυσώδεις ἐναγγειλάντες δὲ σπερματικά ταῖς δυσώδεσι δόσμαις, καὶ ταῖς τῶν „μύρων διὸ καὶ τὸς χρωμένους αὐτοῖς τύπτει. (Καὶ ἔτι Αυτ: αὐτ:) 'Αφοδεύσι δὲ μέλιτται πάσαι, οἱ ἀποκεπόμεναι σπερματικά, οἱ εἰς ἦν κητηρίουν, (εἰς ἀφεδρῶν τέτο δηλονότι ἀποτεταγμένοι ἐχεσσαί.) Καὶ Πλίνιος δὲ Βιβλίον Δ'.

D

- Progeniem nidosque fovent: hinc arte recentes
Excidunt ceras, et mella tenacia fingunt.
Hinc ubi jam emissum caveis ad sidera coeli
Nare per aestate liquidam suspexeris agmen,
60. Obscuramque trahi vento mirabere nubem,
Contemplator; aquas dulces & frondea semper
Tecta petunt: huc Tu jussos asperge sapores,
Trita meliphylla, et cerinthae ignobile gramen:
Tinnitusque cie, et Matris quate cymbala circum.
65. Ipsae consident medicatis sedibus, ipsae
Intima more suo sese in cunabula condent.

SIN

δὲ (Φυσ. Ἰσορ. Βιβλ: Ιά. Κε Ι'.) Θαυμασὴ δὲ (τῶν μελιτῶν) ἡ καθα-
,,ριότης αποσκευάζονται πάνται ἐκ μέσος οὐδὲ τις ἀντῶν ἐν τοῖς ἔργοις κε-
,,ται ἀκαθαρτία. Άλλὰ δὲ καὶ τὰ διαχωρήματα τῶν ἐντὸς ἐξυαρζομένων,
,,ὅνα μη περφωτέρω αποχωρῶσιν, εἰς ἓνα συμφορέμενα τόπον, ἐν ἥμεραις
,,μὴ ἐνδιώσαις, χολάζεσσαι τῶν ἐργασιῶν, απεκφορέσσι.,. Καὶ Ἀιλιανὸς (περὶ
Ζώ. Ἰδίστ. Βιβλ: Α'. Κεφ: ΝΗ'.) „Απεχθάνονται δὲ αἱ μέλιτται κακο-
,,μίᾳ πάσῃ, καὶ μύρῳ ὄμοιώς δη. γάτε τὸ δυσῶδες ὑπομένοσα, γδὲ ἀσπαζό-
,,μεναι τῆς ἐνδιώσαις τὸ τεθρυμμένον. Οἷς δὴ πάπια κάρη αἰτῶνται τε καὶ σώ-
,,φρονες, τὸ μὲν βδελυττόμεναι, τῆς δὲ ὑπερφρονέσσαι.

Στίχ: { 60. Μηδὲ οὐδὲ ὑποψιφέες Βόμβω, κτ:)

61. Ἡχὼ τ' ἀντανακλᾶ, κτ:) „Πολέμιος δὲ καὶ ἡ ἥχω (μελίτταις) τῷ
,,διὰ τῆς ἀλεπαλήλας πληγῆς ἀντηχήσει, αποκρύψασα δειμαλέας. Πολέμιος
δὲ καὶ ἡ ὄμιχλη. (Πλίν. Φυσ. Ἰσορ. Βιβλ: Ιά. Κεφ: ΙΘ'.) Σημείωσα δὲ,
εἰ προσφυσάς ημεῖς τιλαὶ ἥχω ἀπειμητάμεθα διὰ τῷ ἔπειτα: Στίχ: 61.

„Ἡχὼ τ' ἀντανακλᾶται ἥχησιν ὄμοιον ἥχω.

Στίχ: 62. . . . Χειμῶνα ἐλαύνει νέρθε βὰ γαίης.) Ἡνίκα δηλαδὴ πορὶ τὰ βέρεα
τῶν Ζωδίων ὁ ἥλιος διατρίβειν, ἐπὶ τὰ ἀντίθετα τῷ, ὅπερ οἰκεῖμεν, ήμισφαι-
ρίσ· τετέτην ἐπὶ τὰ Νοτιώτερα, τὸν χειμῶνα ἀπελαύνειν δικεῖ· τετὶ δὲ γι-
νεται τῷ ἥλιος τὸν κρίον ἥδη ἐπιβαίνοντος· τιωκαῦται γάρ ημῖν καὶ ἡ τῷ
ἥλιος ἀρχή.

Στίχ: 65. . . . Δρέπονται πορφύρε ἀνθη.) Μετυντ., Οὐιργίλιος Φησὶν δὲ κυρίως ἐ-
σὶ τὸ, θερίζειν, ἡ ἀμάρη, ἀπερ εἰς ταῦτα χειδὸν Φέρει τῷ δρέπεδαι. Σημει-
ωτέου ἀλλασσεῖ, ὅτι ὁ θερίζων, καὶ ὁ αἰμῶν, καὶ ὁ δρεπόμενος, ἀντὰ μεθ'
ἐκατὼ κομίζει τὰ θερίζομενα, καὶ ἀμάρμενα, καὶ δρεφθέντα· ὡς γε μιῶ
Ἀριστοτέλης ἦν διδάσκων (Βιβλ: Ε'. περὶ Ζώ. Ἰσ. Κεφ. ΚΒ'.) „Φέρει μὲν
,,απὸ πάντων ἡ μέλιτται, σσα ἔχει ἐν κάλυκι ἀνθη καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλων δὲ,
,,ἰσσα ἀν γλυκύτητα ἔχοι, γάθενα βλάπτεσσα καρπὸν τεσ δὲ χυμὸς τῷ
,,τῶν τῶν ὄμοιώ τῷ γλωττῇ ἀναλαμβάνοσσα κομίζει.,. „Ο δὲ αὐτὸς καὶ ἐν
ἀλλοι. (Περὶ Ζώ. Ἰσ. Βιβλ: Θ'. Κεφ. Μ'.) „Οἱ μὲν αἱ Μήρμυκες θηρέυσοι
,,μὲν γάδεν, τὰ δὲ πεποιημένα συλλέγοσιν. Οἱ δὲ Ἀράχναι παιδεῖσι μὲν γά-
,,δεν, γδὲ ἀποτίθενται, θηρέυσοι δὲ μόνον τιλαὶ τρεφίω Αἱ δὲ μέλιτ-
,,ται, θηρέυσοι μὲν γάδεν, αὐται δὲ ποιεῦνται καὶ ἀποτίθενται. „Εἰς γάρ
,,αὐταις τὸ μέλι τρεφί.,. „Ἐπειδὴ δὲ περὶ τῶν ἀντῶν ὁ αὐτὸς αὐτόθι φη-
σί μικρὸν κατωτέρω: ὅτι τῶν τεταγμένων ἐφ' ἔκαστον τῶν ἔργων, εἰσὶν αἱ
,,αὐθοφορέσσι: καλῶς ημῖν ἔχειν ἐδόξε τὸ δρέπεδαι, ὡς ἐπὶ τῶν αὐθέων κυ-
ριώτερον παραληφθέν.

Στίχ: 66. Νάμαται λείσσοιν τὸ ἄκρα . . .) „Αἱ μὲν γάρ αὐθοφορέσσιν, αἱ δὲ υ-
,,δροφορέσσι, αἱ δὲ λεαίσσοι καὶ κατορθέσσι τὰ κηρία. (Ἀρισ. Αυτ. Βιβλ:
Θ'. Κεφ:

Ταῦς παλιὰς μέλον εὗ δέθαι, καὶ τέκν' ἐπιθάλπειν·

Καὶ γε, ἐπισαμένως μάλα, ιηρία ἀρτιπαγῆα

Τένχειν, καὶ μέλι χλωρὸν, ὃ καὶ Μάκαρες ποιῶσιν.

70.

Ἄλλα γάρ οἶμος ἴδημαι, ἀπό γλάφεος πεποτηδός,

Τῷψι τε νηχόμενον σμιῶσι διὰ αὐθέρος ὑγρῷ,

Κυάνεον τε νέφος θεάσαιο ὑπεῖκον αἴτη·

Αἱὲν ἐπεὶ ποιῶσιν ἔυρδοα νάματα αὐταῖ,

75.

Ἡδὲ τέγας φύλλοισιν ἐπηρεφέας σὺ θεήμων

Ἐνθάδε ταῦς ἐθίμιας προφρονῶς γε χυμὸς καταχένειν,

Γνωτὰ τε δὴ μελιφυλλα, ἀτὰρ κήρινθον ἄσημον.

Καὶ πλαταγῆν χαλκοῖς, καὶ μητρὸς κύμβαλα σεύειν.

Οἷαν ἐπ' ἀκεσίμοις καθεδεῖνται ἴδρυσεσιν· οἵαι

Ως ἔθος αὐθίς ἱενταῖ ἔῶν παλίνοσοι ἐπ' οἴκων.

80.

D 2

Hv

Θ'. Κεφ. Μ'.) "Ενθεντοι καὶ κατωτέρω: „Οἱ τελματιῖοι (Φησὶ) Βάτρα-
χοι θηρεύεσι πρὸς τὸ ὑδωρ αὐτὰς ἀπαντώσας, ὅθεν αὐταὶ ὑδρεύονται.
,(Καὶ ἔτι κατωτέρω.) Αἱ μὲν πλάττους ιηρία, αἱ δὲ ὑδωρ φέρεσσιν εἰς
,,τὰς Κυττάρας, καὶ μιγνύεσσι τῷ μέλιτι.

Στίχ: 70. . . . Καὶ μέλι χλωρὸν, ὃ καὶ μάκαρες ποιῶσιν.) Οὐρηγίλιος ἔχει: εε
mella tenacia fingunt. (Καὶ μέλι (ἢ ὡς ἢ Λατινὸς αὐτέχεται γλῶσσα,
πληθωτικῶς) μέλιτα πλάττους γλίζει.) Άλλ' εὖλον τὸ παράπαν τῶν
τῶν λεγομένων διάνοιαν παραβλάπτει, η τῶν τῷ μέλιτος ἐπιθέτων ἐνταῦ-
θα μετάμετψις. Ήμιν δὲ ὧδε τὸ Ομήρων σώηθες ἐπετέθη, Ιλιάδ Δ'.
Στίχ: 630. καὶ Όδυσ. Κ. **Στίχ:** 234.

Στίχ: "Τῷ τε νηχόμενον σμιῶσι κτ:) Οἰονεὶ εἰρεσίαις τῶν πτερῶν ἀεροπο-
ρᾶν, η τοῖς πτερυγίοις διανέον, κατὰ τὺς ἐν θαλάσσῃ ἰχθύς. Τὸ δὲ τοι
σμιῶσι, τοτὲ μὲν τὸ περιέχον τὰς μελίττας σκεῦος σημαίνει, οἷον τὸ Σίμ-
βλον· τοτὲ δὲ τὸ περιεχόμενον πλῆθος τῶν μελιττῶν οἰον εἰπεῖν τὸν ἐσμόν.
Παρὰ γοῦν Ἀριστότελεις ἐκατέρειν τῷ σημασίᾳν, πολλαχῖτε ἐξὶν εὔρειν,
καὶ ἐν τῇ ἔξῃ δὲ δῆσεις ἀμφοτέρας ἀμα, ἐτέρειν παρὰ τῇ ἐτέρα. „Οταν
δὲ κρέμωνται ἐξ ἀλλήλων ἐν τῷ Σμίλει, σημεῖον γίνεται ὅτι ἀπολέψει τὸ
,,Σμιῶσι. (Βιβλ: περὶ Ζώ. Ισ. Θ'. Κεφ: Μ.).

Στίχ: 73. . . . 'Τπεῖκον αἴτη.) Οὐρηγίλιος δὲ, trahi vento. "Οπερ̄ λῶ κυρίως:
ἔλκεθαι ὑπὸ τῷ αὐτέμει. Τέτο δὲ καταχρησικῶς εἰρῆθαι αὐτῷ νοητέον,
αὐτὶ τῷ, ὁθεῖθαι. Διὸ καὶ Μινέλλιος ἐπισημεῖται (Σημ: 8.) duci (ἀγε-
θαι καὶ φέρεθαι. Καὶ Ἀμβρόγιος δὲ:

Rimirerai che lo spirar del vento

Segue la fosca nube

"Ο καὶ τοι πως ἀμφιβολογύμενον, ἀλλὰ δὶ αὐτὸ τὸ συμβαῖνον, ἥκισσα μὲν
τὸ τῷ ἐσμῷ νέφος ἐπεδαι τῇ πνοῇ τῷ ἀέρος τρύγαντον δὲ τῷ πνοιῷ τῷ
ἐσμῷ, παρέχεται νοεῖν. Προσφυῶς οὐα ἔοικεν ἡμῖν ἔχειν τὸ, ὑπέσκω, ὁπερ
ἐν τῇ ἔρμηνεια ἀπεχρησάμεθα. Τῷ γαρ ὄντι, ἔθ' ἔλκονται ὑπὸ τῷ ἀέρος
αἱ Μέλιται σφοδρότερον πνέοντος· οὐδὲ τῷ ἀέρος αὐταὶ ἥγονται, ὡςε τῷ
τον αὐταῖς καὶ ἐπεδαι· ἀλλὰ τῇ βίᾳ τῆς φυπῆς ὑπέκειται σωαφαρπαζόμε-
ναι, μηδὲ αὐτέχειν διωμέναι. Διὸ καὶ προσκάζεσσι πολλάκις, ὅτι δὴ σφο-
δρότερον πνέονται, λιθαιρίοις ἐρματίζονται κατὰ τῷ αὐτέμει, ὁσπερ εἰρησ-
ται.

Στίχ:

Sin autem ad pugnam exierint (nam saepè duobus
Regibus incessit magno discordia motu)
Continuoque animos vulgi, et trepidantia bello
70. Corda licet longè praesciscere; namque morantes
Martius ille aeris rauci canor increpat, et vox
Auditur fractos sonitus imitata tubarum.
Tum trepidae inter se cœunt, pennisque coruscant,

Spicu-

Στίχ: 76. . . . χυλὸς καταχέουσιν.) Κατὰ σιωποδοχὴν τὰ περιέχοντα τὸς ἐθ-
μψ χυλόν.

Στίχ: 77. Γνωτὰ τε δὴ μελίφυλα . . .) Trita meliphylla, ὡς ὁ Ποιητής. Τὸ δὲ
trita, κυρίως μὲν τὰ, τριπτὰ σημάνει, ὅπερ ἐσὶ τὰ τετριμένα, καὶ κατη-
λογιμένα μετωνυμικῶς δὲ καὶ τὰ σωῆθη, καὶ γυνέριμα, καὶ κοινά. καθ' ὁ
καὶ ὁδὸν τετριμένην, τιὼν ἐντιθήνη, καὶ τοῖς πᾶσιν δύσαν αἰπόνως βατίων, λέ-
γεν τέτριπτα, ἥτοι σωῆθες ἐσὶν. Όπότερον οὐδὲ καὶ θεός: ἥτοι, γνωτάτε
δὴ μελίφυλα ἡ καὶ, τριπτὰ τε δὴ μελίφυλα, λέγων στε νές ὄρθως σοι
προβήγεται, καὶ ὀδὲ τὸ ἔπος αὐτὸν ἴποσκάσει. Τὸ δὲ μελίφυλον, ἀπὸ
τῆς μελισσοῦ, ὑπερ ἕδισον εἶδερ προσφέρεται, καὶ, μελισσόφυλον καλέσται,
καὶ μελισσοβότανον, καὶ κοινότερον δὲ, μελισσόχορτον, καὶ μελίτεα παρὰ
Θεοχρίτῳ ἀπὸ τὸ μέλιτος, ἐν εἴδυλ: Δ'. Στίχ 25.

,Αἰγίπυρος, καὶ Κυύδα, καὶ ἐυώδης Μελίτεα.

Καὶ δὴ, καὶ Μελίταινα, ἡ Μελίταινα, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακ.

Στίχ: 354.

„Τιὼν ἥτοι μελίφυλον ἐπικλέίθσι Βοτῆρες“

„Οἱ δὲ μελίταιναι τῆς γὰρ περὶ Φύλα μέλισσαι

„Οδμῇ θελγόμεναι μέλιτος φοιγῆδον ἵενται.“

Στίχ: Άυτ: . . . Ἀτάρ Κήρωνθον ἀσημον.) Καὶ Ἀριστότελης (περὶ Ζώ. Ισορ.
,,Βιβλ. Θ'. Κεφ. Μ'.) Ἐσὶ δὲ αὐτοῖς (ταῖς Μελίταιναις) καὶ ἄλλῃ τροφῇ,
,,ιῶ καλέστι τινὲς Κήρωνθον“ ἐσὶ δὲ τέτο καταδεέσερον, καὶ γλυκύτητα συ-
κώδη ἔχον. Cerinthem δὲ, (Κήρωνθιω) ἐν Θηλυκῷ τῷ γένει καὶ Πλίνιος
(Φυσ. Ισορ. Βιβλ: ΚΑ'. Κεφ. ΙΒ'.) κατουμάζει, ὡς καὶ ταῦθα Οὐιέριλος
cerinthae Φοῖσι, προσεπιτιθέει καὶ τὸ ignobile gramen ὃ ἐσὶν, ἀσημον καὶ
ἐντελεσέραν χλόεων, εἰπεῖν ἵσως διὰ τὸ παρὰ τῷ Ἀριστότελες εἰρημένον, στὶ
τέτο καταδεέσερον.

Στίχ: 78. Καὶ πλαταγεῖν χαλκοῖς.) Ἡ πλαταγὴ ὄργανον τι ιῶ ἐκ χαλκῶν, ἡ
ξύλινη, ἥχον τε καὶ ψόφον ἀποτελεῖν· ἔργηται δὲ ἀπὸ τὸ πλατασσω, καὶ
πλαταγέω, πλαταγὴ τὸ ὄργανον δὶς, ὥσπερ καὶ, ὃς δὰ τέτο ἀπότελε-
ται ψόφος, πλαταγήματα καθάπερ οὐδὲ καὶ ἀπὸ τὸ πλήσσω, τὸ πλῆκτρον,
καὶ ἡ πληγὴ, καὶ ἀπὸ τὸ κροτῶ, κροταλίζω, τὸ κρόταλον, καὶ τὸ κροτά-
λισμα· τέτο δὲ ὡς ὅπως οἷα τι κροτοπαίγνιον ἐνεχειρίζετο τοῖς παισὶν, ἀ-
τρεμεῖν ὡς οἷοις τε ὄσι, καθὰ μετὰ Ἀριστότελῶν (Πολιτ: Βιβλ: Η'. Κεφ:
Ε'.) Φοῖσι καὶ Πλάταρχος (Συμποσ. Ζ'.) ἀλλαὶ καὶ εἰς χρῆσιν ἵκε σωτε-
λεσέραν τηνά, ὡς δὶς τὰ ὄργεα πολλάκις ἀπὸ τῶν σπορέμων, καὶ τῶν ἀ-
κροδρύων ἀπεσοβεῖτο καρπῶν· καθάπερ Ἀποθανίω (Ἀργοναυτικ. Β'. Ήρακ-
λῆς ἀδεταί:

„Χαλκείω πλαταγύιων ἐνὶ χερσὶ τηάσσων δέπω.

Καὶ τὰς Ἀρκαδίαν σύμπασσαν διαπορθόσας συμφαλίδας ὄργεις Φυγαδεύων.
Παρανεῖ τοίνα ὁ ποιητής ἐνταῦθα, τὸς μελιττῶν ἀφέσμας ἰσάνη, καὶ ἐπ'
οἵκει ἀνακαλεῖν διὰ ψόφων τε καὶ πατάγων, ιώνα μεταναστεύσασι ποι-
τῶν σιμέλων ἔξισι. Περὶ δὲ καὶ ἀπορεῖν πως ἔπεισιν Ἀριστότελες (ἐν τῷ
περὶ Ζώ. Ισορ. Βιβλ: Θ'. Κεφ: Μ'.) ὅπως τέτο συμβαίνον ἐσὶ. „Δοκεῖσι
παγῆς (Φοῖσι) χάίρειν αἱ μέλιτται καὶ τῷ κρότῳ διὸ καὶ κροτάντες Φο-

,,σίν

“Ην δέ ἐς δῆριν ἴωσιν, (ἐπεὶ δύο μέσσον αὖάκτων
Δηθὰ διχοφροσώη δεινὴ πολεμόκλουνος ὥρτο.)
Δῆμος θυμὸς αἴψα τότ', ηδὲ ἐπιάλμενον ητορ,
Πρὸς δὲ μάχην πόρρωθεν ίδειν ἐσὶν μενεῖνον.
Τὰς δέ ἄρεται ὅκνος, ἀσματάργιον οἶνον ἐνίπτει.
‘Ως δτε βραγχώδη χαλκὸς τινα βρύχεται ηχον,
Κλαγγῆ δὲ θροέει σαλπίγγων βόμβος ὁμοῖος.
Τόφρα δὲ μαμώσαι συμβάλλεται αὐτισίνα γε.

85.

Στήλες-

* * *

„σὺν αὐθοίζειν αὐτὰς εἰς τὸ σμιλὸς ὀσράκοις τε καὶ ψόφοις. ἐσὶ μέντοι ἀ-
„δηλον ὅλως, εἴτε ἀκεφάσιν, εἴτε μή. Καὶ πότερον, ηδὲ ήδονιὰ τῷτο ποιεῖσιν,
ηδὲ φόβον. Ο μὲν οὐδὲ οὐαρέων ἐν Πάτα. Βιβλίῳ διὰ φόβον υπείληφε. Κυμ-
„βάλοις (λέγων) καὶ κώδωσι τον αὔρα περιηχθεῖτες, οἱ ἀν ἐθέλωσιν ἀγγεῖοι
„περιθεῖται γινομένας,. Ο δὲ Πλίνιος τελευτίον, διὰ ήδονιῶν (Φυσ. Ισορ. Βιβλ:
ΙΑ'. Κεφ: Κ'). „Ηδονταχ γαρ (φησί) τῷ κρότῳ, καὶ τῷ πατάγῳ τῷ αἴ-
„ρος, καὶ διὰ τάττα συγκαλεῖται,. Πλίνιος δὲ σύμφωνα καὶ Αἰλιανός (περὶ
„Ζω. Ιδίοτ. Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΙΙ'). αἴποφαίνεται. „Οπερ γαρ οἱ θεῖοι Πλά-
„των περὶ τῶν τεττίγων λέγειν, καὶ τῆς ἐκείνων Φιλωδίας τε, καὶ φιλομά-
„σείας, τῷτο ἀν καὶ περὶ τῷ τῶν μελιττῶν χερῷ αἴποιτις ὅταν γινεῖ
„σκιρτήσωσιν. η πλανηθῶσιν, ἐνταῦθα οἱ σμιλαργοὶ κροτεῖσι κρότον τινὰ
„έμμελῆ τε καὶ συμμελῆ. Λί δὲ, οὐδὲ οὐπό Σειρίους ἔλκουται, καὶ μέντοι
„καὶ υποσρέφονται εἰς ηδη τὰ οἰκεῖα αὐθίς,. Καὶ τῷτο τοῖνα, εἰκότως
„αὗτις καὶ αἴπορήσει σωδειατέλει. Πόθεν γαρ βέσσαιον, δτι ἐξ ήδονῆς, καὶ
„τοῦ ἐκ δειλίας; Εἰ δὲ τι καὶ εἰκάσαι δεήσειν, δειλίαν μᾶλλον, οὐδὲ ἀγάθην, η
ηδονιῶν ἐκ τῶν πατάγων καὶ ψόφων, υποπτεύεται ταῖς μελίτταις ἐγγί-
γεδαι. η τι γαρ καὶ παρανεῦν κονη ἔγγωσαν, μηδαμῶς εἰς Μελισσῶν τό-
πον αἰρεῖσθαι (ὅρα αὖτο: Στίχ: δο. καὶ δι.).

„Μηδὲ δέ υποψιφέει βόμβῳ κοιλώματα πετρῶν,

„Ηχὼ τάντανακλᾶ τὴν ηχησιν ὁμόιον ηχω;
„Αλλὰ περὶ τῷτο μὲν, ἀκός, ἡπερ εἴρηται, καὶ αἴπορεῖν. Εκεῖνο δὲ οἱ παρεῖ-
τῷτο προσεπαπορεῖ οἱ φιλόσοφοι, εἰ τινὶ αρχῇσιν αἴ μελιτται, εἴτε
καὶ μη; βάκτη. Εἰ γαρ τῷ ψόφῳ γινομένη τῆς πτήσεως αἴποπαύονται, καὶ
αὐθοίζονται, δηλον ἀρ δτι καὶ τῷ ψόφῳ σωιασι, καὶ τῆς ακεσικῆς ἐυμο-
ρεῖσι διωάμεως οἱ καὶ Πλίνιος ορθῶς ιώ εἰσβάλλων (Φυσ. Ισ. Βιβλ: ΙΑ'.
Κεφ: ΙΙ'). Ανθότε γαρ ἄλλως καὶ τὰ ἐκ τῶν ψοφημάτων ταῖς μελίτ-
ταις συμβαίνονται ἀναφέρεται, εἰ μηδόλως αὐταὶ αἰκάσιν πεφύκασιν; οὐδὲ
εἴτις φωνῆς μὲν ἕκιστα ακεσικῶς αντιλαμβάνεδαι οἷοιτο ταὶς μελίτταις, διὰ
δὲ τῶν κρεμάστων, καὶ τῶν διὰ χαλκείων πατάγων τε καὶ βόμβων, υπὸ
τῷ ἐντεῦθεν γινομένων τῷ αὔρα κραδασμῷ τε καὶ σάλω περιδονγμέ-
ναις διατένονται ταράττεδαι αὐταὶ καὶ διαθροεῖδαι, καὶ οἷον ἐκπληττομέ-
ναις καὶ εἴσιαμέναις τῆς αἴποτήσεως πάνεδαι. Αλλὰ τὶ ἀν καὶ φαίνεται,
όπότε καὶ τῷ σμιλάργῳ ἐντὸς ηδη καταλυθεῖσαι, καὶ θροῶν τοῦ ὀλίγον αἴπο-
τελέσταις, οὐφὲ μὲν τις μία καταστιγάζει τὸ καθυπνιστικὸν αἴπάσαις διαση-
μύνασαι πρωταῖς δὲ αἴπαπαλιν τὸ διεγερτικὸν εἴζηχήσασα αἴφυπνίζειτε
αὐταὶ, καὶ πρὸς τινὰ ἔξοδον, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἔργων προτρέπε-
ται; πῶς δὲ καὶ εἰς δῆριν εἴθεσαι πολλάκις, περὶ τὸν Βασιλέα περιβομβάσι,
καὶ τὸν ἔνυστρον σαλπίζει, τὰς αὐτιπάλεις εἰς μάχην, οἶνον προκαλιδόμε-
ναι, (ῶστερ εἴρησται) εἰ μηδὲν ὅλως ἐπαίθειν. Ο μὲν οὐδὲ Αμερόγιος μεθ'
υποσολῆς ἐνταῦθα (Σημ. C.) τῆς υπὸ τῶν ψόφων ἐμποιημένης ταῖς με-
λίτταις προσβολῆς, τὸ μὲν δτι σωμολογεῖ, τὸ δὲ διότι αγνοεῖν ἐπαγγείλε-
ται. Certo è per l'esperienza che al battere di un vaso di rame le api
fermano il volo, ma non sappiamo quale ne sia la cagione. Χαλεπὸν δὲ οἴ-

Βιβλίον Δ.

E

ματ

Spiculaque exacuunt rostris, aptantque lacertos,
75. Et circa Regem atque ipsa ad praetoria densae
Miscentur, magnisque vocant clamoribus hostem.

Spicu-

μαρ, καὶ ὡδὲ πάνυ τι ἔνδογον αὐτίαν ἀλιώ ἐπιζητεῖν παρὰ τὸ ἀκεστὸν τῆς διωάμεως, τές & μόνοις τοῖς ἔξαθεν ἐπισήσαντας ψιφῆμασιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐντὸς καὶ οἰκοθεν, ὅταν εἰπεῖν, ἀναλογιζομένας, ὑπὸ τῶν μελισσῶν αὐτῶν μετὰ τίνος ἐπισημασίας ἀποδύσμενα ἔχηχίματα.

Στίχ: Άυτ: . . . Καὶ Μητρὸς κύμβαλα σέειν.) Τὰ τοιαῦτα Κύμβαλα, σέργαν' ἄττα τινὰς ίω βόμβον ἀποτελεῦντας καὶ πάταγον οἵς τές Κορύβαντας, Φασὶν, ἢ Κερῆτας κυμβαλίζοντας καὶ κατακροτεῦντας, τὸν ἄρτι ὑπὸ Ρέας γεννηθέντα Δία περιφεύψαι βασάζοντας βρεφικῶς, καὶ κυνούμενον. Ιναὶ μὴ ἀδηταὶ δηλαδὴ αὐτῷ τεχθέντος Κρόνος ὁ πατήρ, καταβὰς δὲ καὶ τότον, ἀσπερ καὶ τές ἀλλὰς τῶν ἑαυτῷ παίδων καταβροχθίσειν. Ἀνέκειτο οὐδὲ τὰ τοιαῦτα Κύμβαλα ίερὰ τῇ Ρέᾳ καὶ τάτους κατεδρόγυν τὰς ἐπ' αὐτῷ τελετὰς οἱ ταύτη γεωκορεῦντες. Μητρέρα δὲ θεῶν, καὶ μεγάλων Μητρέων ἀπεκάλεν τινὰς 'Ρέαν' καὶ τινὰς αὐτιών ἔτι καὶ 'Οπων, καὶ 'Εσίαν, καὶ Δινδυμίων, καὶ Βερεγιώθιαν. Καὶ Κυβέλιων δὲ. ἢ Κυβέλιων, ἢ Κυβηλην, παρὰ τὸ ἐν Κυβέλᾳ πόλεις Φευγιας τιμᾶθαι, ὡς 'Ιππώιαξ φησὶ παρὰ τῷ Σχολασῷ τῷ Λυκόφρενος, **Στίχ:** ιι70.

Στίχ: 81. Ἡν δὲ ἐσ δῆριν ἴωσιν,) Όις γὰρ Ἀριστότελης φησὶ (περὶ Ζώ. Ι5. Βιβλ: Σ'. Κεφ. Μ'). „Πολεμεῖσι σφόδρᾳ αἱ μικρῷ τῷ γένει τῷ μακρῷ (δύο γὰρ „τάτων γένη φθάσας αντιθέσειλε.) Καὶ πειρῶνται ἐκβάλλειν ἐκ τῶν „Σμιλιῶν. (Καὶ μικρὸν κατωτέρω.) Ἡ δὲ μάχη αὐτῶν ἐσὶ καὶ πρὸς αὐτὰς, καὶ πρὸς τές Σφῆκας· (Καὶ ἔτι κατωτέρω.) Ἡδη δὲ νοσησαντος της Σμιλίως, ἥλθον τινὲς ἐπ' ἀλλοτριον, καὶ μαχόμεναι, γικῶσαι ἔξεφερον „τὸ μέλι. Ἐπεὶ δὲ ἀπέκτενεν ὁ μελιττεργὸς, ὅταν ἐπεξήσαν αἱ ἕτεραι, „καὶ ἡμάνοντο, καὶ τὸν ἀνθρώπον ὡκέ ἐτυπτυν. Τὰ δὲ αὐτὰ ἐπὶ λέξεως ἐπαναλαβὼν καὶ Πλίνιος (Φυσ. Ι5. Βιβλ: Ιά. Κεφ: ΙΖ') προσιθησον στις: „καὶ διὰ ἀλλας αὐτίας πολλάκις συμβάλλονται μάχεδαι. Ἀντιπαρατάττεσι „δὲ τὰς σρατιὰς οἱ δύο Ἀρχισράτηγοι, ἐπὶ τῇ συγκομιδῇ τῶν ανθέων μάλιστα τῆς ἔριδος διεγερομένης· καὶ τές οφετέρες ἐκάστων ανακαλεμένων. Καὶ Αἰλιανὸς δὲ (περὶ Ζώ. Ιδιότ. Βιβλ: Ε. Κεφ: ΙΑ') „Ἡδη μέντοι καὶ „πρὸς ἀλλήλας διαφέρονται, καὶ αἱ διαστάτεραι κρατεῖσι τῶν ἕττονων. „Ἐνθα καὶ τὸ ὑπὸ Ἀριστότελης διέξειν ισορθέν) ὡς ἐλθεσαι αἱ μέλιτται ἐπὶ της Σμιλίως ὡκέ δικεῖν, ἀλλ' ἔτερον, ἐπὶ τὸ μηδὲν σφίσι προσῆκον „ἐκεράιζον μέλι. Αἱ δὲ καὶ τοι συλώμεναι τὸν σφέτερον πόνον, δμως ἐιε „καρτέρεγν ησυχῇ ἀτρεμέσται· ἀταὶ μὲν τοι τὸ μέλλον ἐγκρατῶς ἐκαραδόκην. Ἐπεὶ δὲ ὁ μελιττεργὸς τές πολλὰς ἀπέκτενεν, αἱ ἔνδιν καταγνθήσαμεν στις ἀράς διαστάτεραι αξιόπιστοι εἶναι πρὸς τινὰς μάχιλις τινὰς ισοπαλῆς, προελθεσαι κατημύναντο, καὶ δικαὶς ἀπύγησαν ὑπὲρ ὧν ἐσυλήθησαν γδαμῶς μεμπταί.

Στίχ: 83. Δήμας θυμὸς κτ:) „Εἰσὶ γὰρ ἐ μένον τῷ θυμῷ, ἢ τοῖς κέντροις ὀπλισθένται. (Αἰλιαν Αυτ.)

Στίχ: Άυτ: . . . Ἡδὲ ἐπιάλμενον ἥτορ.) Trepidantia bello corda, φησὶν Ουιέγιλιος. Τὸ δὲ trepidantia κατὰ πρώτου σημασίαν τὰς τῶν εἰς μάχιλις παρασκευαζομένων καρδίας, περιφόρες οὖσας παρίσησι, καὶ περιδεῖται, καὶ αὐτὸ τό τέτο ὑποτρεμέσταις καὶ κλουβμέναις· καθ' ίω δήποτε ἔννοιαν, ἐρμιλιευτέον ἥν:

„Ἡδὲ περίτρομον ἥτορ. „Ἐπεὶ δὲ κατὰ τές Δαστίνων Λεξικογράφες, τῷ trepidare δήματι, ἢ τῷ απαδάζειν, ἥτοι σπεύδειν ἐνίστε, (ἔτε δια Φόβον, ἐτε καὶ ἐξ ἀλλης αὐτίας, ἢ καὶ ἐκ προθυμίας) σημασία προσάπτεται· ταύτη τοι ἡ ἡμέτης, τὸ Ουιέγιλιον

Στίλεσσαι πτερύγεωι δὲ, δύγχεσι κέντρῳ ἀκονᾶσι,
Γυῖα τε ἀρτωέσ' εἰναγώνιοι. Ἀμφὶ δὲ ἄνακτα,
Καὶ σκῆνος κέντρος, ἀδινᾶς σιχέσσιν ἐν ἔλασι.
Κραυγᾶς τ' ἀνοτέρας προκαλίζοντ' ἀντιπάλως γε.

90.

E 2

Tοιγάρ

* * *

Ιεργίλις τὸδε ἡμιτίχιον, trepidantia corda: 'Ουχὶ, περίτρομον ἀλλ', ἐπιάλμενον ἦτορ, καὶ οἴον πρὸς μάχην μενεῖνον ἀποδέναι εὔγνωμεν' καθάπερ οὐκ
καὶ ὁ Ἰπσιτης Ἀμβρόγιος Ἰταλισὶ καλῶς ἐπισήσας ἀπέδωκεν.

E della pugna i desiosi petti.

"Οτι δὲ καὶ Ουιργίλιος αὐτὸς κατὰ ταύτινον δὴ τινὰ ἔννοιαν τῷ δρόμῳ προσεχεῖσθατο, τῶν καρδῶν τὸ ἕτοιμον ὑποσημένας, καὶ τὸ πρὸς μάχην κατεσπεδασμένον καὶ πρόθυμον δῆλον, ἐξ ὧν περὶ τῶν ὄκνηροτέρων ἐν ταῖς μάχαις μελιττῶν ἐφορεῖ ταύτας γὰρ ἔχομένως ταῖς γενναιοτέραις αντιπαραβάλλων: Στίχ: 70. ἔχει:

..... Namque morantes
Martius ille aeris rauci canor increpat, etc.

Tum trepidae inter se coeunt.

Παρὸ ἡμῖν δὲ Στίχ: 85.

„Τὰς δὲ ἄρες ἔχεις ὄκνος, ἀσματὰς ἀρήιον οἴον ἐνίπτει.

„Τόφρε δὲ μαιμῶσαι συμβάλλοσ' αντιβίωγε.
Εἰ γὰρ τέτων ὄκνου κατηγορεῖ, δῆλον ὡς ἐκέντας τὸ ἔνψυχον, καὶ κατεσπεδασμένον μαρτύρεται. Ἐπειτα δὲ καὶ τὸ ἀρεῖκὸν ἐν πολέμοις παράσημα τῶν μελιττῶν ἐπὶ τῆς συμβολῆς αὐτῆς παρακατιών ἀνακηρύξει.
Ἐρει γάρ, Στίχ: 102.

„Καὶ μικρῷ δέμας, ἀλλ' αγήναριπερ μεμάσσοι
„Θυμῷ ἐμμενέως πολεμίζειν, τὸ δὲ μάχεδον.

Τέτο δὲ πόδις δῆλον ἀπεισι τῶν ὑπὸ διδίλιας τρέμω σπαεχομένων. „Ἀλλ'
„ὅτι γάρ αἱ μέλιτται καὶ ἀνδρεῖσσας εὖ ἥκασται, καὶ ἀτρεπτοὶ εἰσὶ, καὶ Αἰλι-
„ανὸς δέ τοι μαρτυρεῖ. (περὶ Ζώ. Ἰδιότ. Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΙΑ'.) Όυδὲ ἐν γοῦ
„δῶν ἀποδιδάσκεσσιν ἀδὲ μιλὸς κάκη εἴκεσσι χωρέσσι δὲ ὁμόσει καὶ πρὸς μὲν
„τὰς μὴ ἐνοχλεῦντας, μηδὲ ἀρχοντας ἀδίκων, μηδὲ τῷ σμικρῷ προσιόντας
„κακεργώσαι καὶ σω ἐπιβλῆται, εἰρωταῖς αὐτῶν, καὶ ἐνσπουδαῖς ἐσὶ πόλεμος
„δὲ ἀκήρυκτος, τὸ λεγόμενον τέτο, ἐπὶ τὰς λυπτάντας ἐξάπτεται· καὶ σε-
„τις ἥκει κεράσσων τὸ μέλι αὐτῶν, ἐσ τὰς ἐχθρές ἥριθμηται δέ τος. Ποιή-
„σι δὲ καὶ τὰς σφῆκας κακῶς. Λέγει δὲ Ἀριστέλης, ὅτι καὶ ἵππω ποτὲ
„ἀντυχεῖσσαι πρὸς τῷ σμικρῷ αὐτῶν, ἐπιθέμεναι κατὰ τὸ καρ-
„τερὸν αἱ μέλιτται αὐτῶν τῷ ἵππῳ.

Στίχ: { 86. 'Ως ὅτε βραυγχώδη χαλκός)

{ 87. Κλαγγῇ δὲ θροέει) „Οταν γὰρ ἄφεσις μέλη γιγνεθαι,
„Φωνὴ μονῶτις, καὶ ιδίος γίνεται ἐπὶ τινας ἡμέρας. (Ἀρισ. περὶ Ζώ. Ισ.
Βιβλ: Ζ'. Κεφ: Μ'.) 'Η δὲ φωνὴ, ὡς καὶ Πλίνιος φησί, (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ:
ΙΖ') ,Πολὺ πρότερον ἐξακέρεται ἐφ' ἡμέρας τινας, βοῆς τινος διαθρούσσοις,
(Καὶ μικρὸν κατωτέρω) „Οτε οἱ λεχιζεότηγοι αντιπαρεξάγοσι τὰς τά-
„ξεις . . . τῆς ἔριδος διεγερομένης, καὶ τὰς σφετέρες ἐκάστων ἀνακαλε-
„μένων.

Στίχ: 88. Τόφρε δὲ μαιμῶσαι κτ:) Ουιργίλιος δὲ, tum trepidae: τὸ δὲ trepidae,
ως καὶ ανωτέρω (Στίχ: 83. Αυτ:) τὸ trepidantia corda, κυρίως μὲν τὸ
τρομαλέα σημαίνει, καὶ περιδεῖται, καὶ ὑπὸ τῷ φόβῳ καταδονέμεναι· κατὰ
δὲ τινὰ ἐτέραν σημασίαν, τὸ, σπενδεσσαι καὶ ταχύνουσαι, καὶ προθυμόμεναι·
καὶ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ ἐρμίωσει: μαιμῶσαι.

Στίχ: 90. Αμφὶ δὲ ἄνακτα κτ:) Θαυμαστὴ γάρ τῷ ὄντι ἡ περὶ τὸν Βα-
σιλέα πίσις τῶν μελιττῶν, καὶ πεποιθησις, καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν ἐξάρτησις,
οὐχ

Ergo ubi Ver noctae sudum, camposque patentes.
Erumpunt portis; concurritur: aethere in alto
Fit sonitus: magnum mixtae glomerantur in orbem,
80. Praecipitesque cadunt: non densior aere grando,
Nec de concussa tantum pluit ilice glandis.
Ipsi per medias acies, insignibus alis,
Ingentes animos angusto in pectore versant,
Uique adeo obnixi non cedere, dum gravis aut hos,
85. Aut hos versa fuga Victor dare terga subegit.
Hi motus animorum, atque haec certamina tanta
Pulveris exigui jactu compressa quiescent
Verum ubi Ductores acie revocaveris ambos,
Deterior qui visus, eum, ne prodigus obsit;
90. Dede neci: melior vacua sine regnet in aula.
Alter erit maculis auro squalentibus ardens;
(Nam duo sunt genera) hic melior, insignis et ore,
Et rutilis clarus squamis: ille horridus alter
Desidia, latamque trahens inglorius alvum.
95. Ut binae Regum facies, ita corpora gentis;
Namque aliae turpes horrent, ceu pulvere ab alto
Cum venit, et terram sicco spuit ore viator

Aridus

εχ ὅπως ἐν πολέμοις, ἀλλὰ καὶ εἰρήνης τοῖς πράγμασι καθειώσῃς, ὡς
κατωτέρω πλαισύτερον σημειωθήσεται.

Στίχ: 102. Καὶ μικρῷ δέμας κτ:) Τὸ περὶ τῷ Τυδέος Ὁμηρικὸν ἔπος ἐν Ἰλιάδ. Ε'.
Στίχ: 80ι.

„Τυδέος τοι μικρὸς μὲν ἔιω δέμας ἀλλὰ μαχητής.
Μονογχί πάντες οἱ παρὰ Λατίνοις ἀπερήλωσαν ποιηταί. Όν γὰρ μόνον
Ουιργίλιος ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ Οὐίδιος (ἢ σεσημείωται τοῖς τὰ Ομῆρος
ἐκδεδωκόσιν, ἃς τὰς Ἐργες. ἔκδ. Λεψ.) ἐν τῷ πενταμέτρῳ:
Ingenio rugnax, corpore parus erat.

„Αρεῖκος γε φύσει, σώματι μικρὸς ἔιω.
Καὶ Παπίνιος Στάτιος ἐν τῇ Θηβαΐδι, παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ἐν ἐξαμέτρῳ:
Major in exiguo regnabat corpore virtus.
„Μείζων εἰνὶ μικρῷ ἐκράτει τῷ σώματι φώμη.

Στίχ: 107. . . . Βραχέος διπὺ κονισάλῳ.) Τὰ ἵσα δὲ τῷ κονιορτῷ, καὶ ὁ κακός
ὑὸς ἐν αὐταῖς ἰχύστειν. Ως γὰρ Αρις: (ἐν τῷ Ν. τῶν περὶ Ζώ. Ι5. Κεφ: Μ'.) „Θυμιώμεναι σφόδρα πονθσιν ὑπὸ τῷ καπνῷ,. Διὸ καὶ ἐκάτερα
ὑπέθετο Πλίνιος (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: ΙΖ',) „Τὰς μὲν διαλύσεις (λέγων) αὐ-
ταῖς μαχομέναις, διπὺ κονισάλῳ, ἢ γοῦν καπνῷ γίνεθαι τὰς δὲ τοι διαλ-
λαγαῖς, γάλακτι παραχειμένῳ, ἢ υδρομέλιτι. Ουαύρων δὲ ἐν τῷ Γ'.
Βιβλ: (Παρὰ Φελλίω Ουρσ. ἐν ταῖς Παραθέσ.) καὶ τὸν ἐν ἀέρι προσεπ-
θετο δέπον καὶ πάταγον.

Στίχ: 109. . . . „Ον ἄνγε χερείουα ἔμμεναι θυροις,) „Τῶν γὰρ ἥγεμόνων ἐσὶ γένη
„δύο· ὁ μὲν βελτίων πυξδὸς· ὁ δὲ ἔτερος μέλας καὶ ποικιλώτερος· τὸ δέ
„μέγεθος διπλάσιος τῆς χερηῆς μελίττης· ὡς Λεισοτέλης ισορεῖ· (περὶ
Ζω.

95.

Τοιγάρ, ὅτ' αὔθριον ἥρε ἐπιλάμψη, ἀμπεδίονδε
Τὸ σφίν πεπταμένον, σιωράσσεται ἐκ τὰ πυλάων,
Δῆριν ἀπειρεσῖν τε κατ' ἀλλήλων κροτέσσι.
Τῶν δὲ ἄρα ηχήες βόμβος μέγαν ἡρανὸν ἦκε.
Ἐκπαγλα ἐξ δὲ ἵλια ἀναμίγδια συνροφώνται.

100

Πίπτασιν δὲ ἀθρόαν μίγα διασσόμεναι κατὰ γάνης.
Οὐχ δὲ πυκνὸν νεφέλης ἄπο χῦμα χαλάζης,
Οὐδὲ τινασσομένης βάλανος δρυὸς ὥδε κατίχθη.
Ταὶ γὰρτ' αἰολόχροιοι αὖτε φλαμὸν ἐν πτερύγεσι,
Καὶ μικραὶ δέμας, ἀλλὰ ἀγιώρεπερ μεμάκοι
Θυμῷ ἔμμενέως πολεμίζειν, ἥδε μάχεθαι.
Εἰσόκεν ἡ τάξις, ἥδε τε τὰς δὲ ἐπιβρίσασαι ἴψι,
Φυεταλέας ἐτεραὶ τρέψειαν, νῶτα γε δάναι.

105.

Ος δὲ ὁ τοσὸς δε χόλος τε, καὶ οἱ τοσοὶδε δὲ ἀγῶνες,
Αυτίκα ἔνναθεν βραχέος διπῆτη κονισάλλα.

Ἄλλ' εὗτ' ἀμφοτέροις ἀρχαὶ αὐτῆς ἐπανάξαις
Δηϊοτῆτος, ὃν ἀν γε χερέονα ἔμμεναι ἔνροις,
Τὸν δὲ ὡς λαβητῆρα ἔοντα κακῶς διαχρήθαι.
Τὸν δὲ ἄρις πρέσσον ἐκηλον ἐᾶν ἀνλαῖς ἐν ἐρήμοις
Ἐπεισιλένειν. Ἐσι δὲ ὁ μὲν τάτων Φλογόεσι
Χρυσαυγίζων (δοιὰ γένη γάρ) σίγμασι δῆλος.
Ος καὶ ἀρέων, ἕδος ἀγητῶς, καὶ Φολίδεσι
Στιλπνῆς λαμπετόων αὐχμῶν δὲ ἐτερος διὰ ὄχνον.
Καδὸς ὠδηκυῖαν τε ἀκοσμος γατέρα ἔλκων.
Δοιὰ δὲ καὶ τὰγ ἐθνῶν ἕστις ἔδεα, ὡς βασιλήων.
Αἰχραὶ ἐπεὶ γέτεραι, καὶ αἰεδέες, ἥδε δυπῶσαι.
Οἶος ὄδοιπορέων διὰ ψῆλος κονισάλλα,
Ηκοι, ἀπ' αὐχμαλέος σόματος ἔηρὸν πτυαλίζων.

110

115

120

Αὶ δ'

* * *

Ζώ. Ισορ: Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΚΑ'.) Οὐ μόνον δὲ αἴπλως δύο τὰ γένη τῶν ἢ γεμόνων, ἀλλὰ ὑπερ ὁ αὐτὸς Φησίν (Άυτ: Κεφ: ΚΒ'.) „Πλείστης πήγεμόνες ,ἐν ἑκάστῳ σμήνεις , καὶ διχ εἰς μόνος ὁ ἡ ἀνωτέρω σεσημείωται,, (Στίχ: 26.) “Ο δὲ τοῖς μελιττεῦσιν ὥδε παρανει ποιεῖν Ουιργίλιος τὸ τέτος πονηράς δηλαδὴ τῶν ἡγεμόνων ἀποκτείνειν καὶ Ουαρέδων ὀσταύτως ἐν τῷ Γ'. τῶν Αγρονομικῶν ὑποτιθεται τὸν μέλανος (λέγων) ἐκ μέσος ποιεῖθαι δεῖν. ”Ηδη δὲ καὶ αἱ μέλιτται τέτο ἀφ' ἐσυτῶν ποιεῖσαι ισόριωται· (παρ' Αρι. περὶ Ζώ. Ισορ. Βιβλ: Θ'. Κεφ: Μ'.) „Κτείνεται γαρ καὶ αὐται σφόδρας καὶ τῶν ἡγεμόνων τέτο πολλές , καὶ μᾶλλον τέτο πονηρές, ἵνα μὴ πολλοὶ ὄντες διασπώσι τὸν ἐσμὸν κτείνεται δὲ μάλιστα, ὅταν μὴ πολύγονον ,ἢ τὸ σμιλῶς, μηδὲ αφέσαις μέλανος γίγνεθαι. ”Εν γὰρ τέτοις τοῖς καιροῖς, καὶ τὰ κηρία διαφθείρεται τὰ τῶν βασιλέων, ἐαν δὲ παρεσκευασμένα, ὡς ἐξαγωγέων οὐτων. (Καὶ κατωτέρω:) Απόλιωται δὲ τὰ σμήνη διὰ τοῦ ἀλλα συμπτώματα, καὶ ὅταν οἱ ἡγεμόνες πολλοὶ γνόμενοι, ἑκάστος αὐτῶν μέρος απαγαγητος. Παραπλήσια δὲ ἐυηγέρτεις ισορένται καὶ Πλίνιον. (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ. Ισ'.)

Στίχ: 117. Δοιὰ δὲ καὶ τὰγ ἐθνῶν ἕστις ἔδεα κτ:) Περὶ τῆς ἐν τοῖς γένεσι τῶν μελιττῶν ποικιλίας, Αριστότελης (ἐν Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΚΒ'. τῆς περὶ Ζώ. Ισ.) τοιάδε

- Aridus: eluent aliae, et fulgore coruscant,
 Ardentes auro, et paribus lita corpora guttis,
 100 Haec potior soboles: hinc coeli tempore certo
 Dulcia mella premes; nec tantum dulcia, quantum
 Et liquida, et durum Bacchi domitura saporem.
 At cum incerta volant, coeloque examina ludunt,
 Contemnuntque favos, et frigida tecta relinquunt;
 105 Instabiles animos ludo prohibebis inani.
 Nec magnus prohibere labor; Tu regibus alas
 Eripe: non illis quisquam cunctantibus altum
 Ire iter, aut castris audebit vellere signa.
 Invitent croceis halantes floribus horti,
 110 Et custos furum atque avium, cum falce saligna
 Hellestiaci servet tutela Priapi.
 Ipse thymum pinisque ferens de montibus altis
 Tecta serat late circum, cui talia curae:
 Ipse labore manum duro terat, ipse feraces
 115 Figat humo plantas, et amicos irriget imbres.

Atque

- τοιάδε δίεξεσθν. „Εἰσὶ δὲ γένη τῶν μελιττῶν, ἵ μὲν αἱρέσθν μικραὶ, καὶ στρυγγύλη,
 „ἄλλη δὲ μακρὰ ἀμάκις τῇ Ἀνθελώῃ. Τρίτος δὲ ὁ Φωρὸς καλέμενος. Τέταρτος δὲ
 „οὐ Κηφίω, μεγέθει μὲν μέγιστος πάντων, ἄκεντρος δὲ, καὶ νωθρός. Όμοίως δὲ
 „ἔτι οὐ αὐτὸς (καὶ ἐν τῷ θ'. Βιβλ: Κεφ: Μ'). „Η δὲ αἱρέσθν (μελιτταὶ) μικρὰ
 „στρυγγύλη, καὶ ποκίλη. Άλλη μακρὰ, ὅμοίσα τῇ Ἀνθελήῃ. Ετερος οὐ Φωρὸς
 „καλέμενος, μέλας, καὶ πλατυγάσσως. „Εἰσὶ δὲ οὐ Κηφίω μέγιστος πάντων,
 „ἄκεντρος δὲ καὶ νωθρός. Διαφέρουσι δὲ αἱ γινόμεναι τῶν μελιττῶν, αἵτιναι
 „πὸ τῶν ταῖς ἡμέραις νεκρομένων, καὶ ἀπὸ τῶν ταῖς ὄρεσιν. Εἰσὶ γὰρ αἱ ἀπὸ^{τοῦ}
 „τῶν ὑλονόμων δασύτεραι, καὶ ἐλάττως, καὶ ἐργατικώτεραι, καὶ χαλεπώτε-
 „ραι. Λί μὲν δὴν χρησταὶ μελιτταὶ ἐργάζονται τὰ τε κηρία ὀμαλὰ, καὶ τὸ^{τοῦ}
 „πέπι πολῆς κάλυμμα πᾶν λέσον . . . αἱ δὲ μακραὶ τὰ τε κηρία ποιῶσαι
 „ἀνώμαλα, καὶ τὸ κάλυμμα ἀνῳδηκός, σμοιον τῷ τῆς Ἀνθελώης. Ετι τὸ
 „τὸν γόνον, καὶ τὸ ἄλλα εἰς σωτεταγμένα, ἄλλ' ὡς σὺν τύχῃ. (Καὶ κατωτέ-
 „ρω:) Εἰσὶ δὲ αἱ μικραὶ ἐργάστιδες μᾶλλον τῶν μεγάλων, ὥσπερ ἄλιτται
 „εχθροὶ δὲ τὰ στερεὰ περιττεριμένα, καὶ χροιὰν μέλαιναν, καὶ ἐπικεκαρ-
 „μέναις αἱ δὲ φωναὶ καὶ λαμπραὶ. ὥσπερ γωνίκες ἀργαί. (Οὓς καὶ Πλί-
 „γιον Φυσ. Ισορ. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ. ΙΣ'. καὶ ΙΙΙ'.)
 Στήχ: 124. . . . Ἐκ τῆς δὲ ἐπικαίρως,) Εἰσὶ γὰρ καιροὶ ἐπιτεταγμένοι ἴδιοι, τῆς
 τῆς μέλιτος συγκομιδῆς· καὶ ὡς Ἀριστοτέλης διδάσκει· (Βιβλ: θ'. Κεφ. Μ'.)
 „Τῇ τῇ μέλιτος ἐργασίᾳ διττοὶ καιροὶ εἰσὶν, ἐσφερούμενοι περὶ εἰ-
 καὶ ἔχης εἰρήσεται.
 Στήχ: 125. Δακτύλες εὖ μάλαι κτ:) „Βλίττεται δὲ σμιλῶς χοῖς, η τρίσις ἡμίχοα. Ταῦ-
 „θὲ δὲ ἐνθυμητα, δύο χοῖς, η πέντε ἡμίχοα. Τρίτης δὲ χοῖς ὀλίγα. (Άυτες
 „καὶ τοῦτο:) Οὐ δὲ χθὲς ἔχεις ξένας ἔξι, κοτύλας δύο,· ὡς Παῦλος Φησὶν ὁ Λι-
 γινίτης, ἐν τῷ περὶ σαδμῶν καὶ μέτρων Βιβλ: Ζ'. Κεφ: ἐχάτω. Νοητόν δὲ τὰς δύο κοτύλας αἵναι ξένισιν· ὡσεὶ τὸν ὅλον χοῖς κοτύλας περιέχει
 δέκας καὶ δύο αἴττας. Τετέτης λίτρας ἐννέας ἡμισολεῖτρος λίτρας κατὰ ξέ-
 νισιν αναλογιζόμενης. (Οὓς Ερετ. Στέφ Θησαυρ. Τόμ. Δ'. Σελ: 480.)
 Στήχ: 127. Λυστρον ποτε βάκχον κτ:) Τοῦ γὰρ οἴνος τῷ μέλιτοι σωσανακεφαντι-
 μένῳ γίνεται τὸ καλέμενον οἰνόμελον· ή, ὡς ἄλλως ὠνομασαί, οὐδόν οὐ μελι-
 τίτης οὐ, κατὰ Διοσκορίδην, (Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΙΕ'.) παρεσκευάζον: πρὸς
 παλάτην

Αι δ' ἄλλαι σελαγγοῖς τε, μαρμαίροις τ' ἐν αὐγῇ
 Χρυσῷ ὡς πυρόεντος ἀτὰρ δέμας ἐκπρεπέως γε
 Ἀμφὶς ἔχοσιν ὅλον περιαυγὴς σῆμασ' ὄμοιοις·
 Ἡδε ἀρείων ηγενέθλη ἐκ τῆς δ' ἐπικάρως,
 Δαψιλὲς εὖ μάλα σὺ γλυκερὸν μέλι εξαποθλίψας.
 Οὐ γλυκερὸν δὲ μόνον, καὶ ὑγρὸν δ' ἔτι ἄλλα καὶ οἷα,
 Αυσηρὸν ποτ' ἔχειν τῷ, Βάκχον δᾶσα ιάνειν.

125

Ἐυτε δὲ ηερόφοιτ' ἐκπεπτηῶτ' ἀπὸ σίμβλων
 Πάιδει σμιώεια ὕψι, ἀλήμονα ἐνθα καὶ ἐνθα·
 Κηρία τ' ἐκ ἀλέγει, καὶ ἀθαλπέα δώματα λέπει·
 Τόφρ' ἀναχατίζειν χαλινοῖσι σρωιαώσας,
 Οὐ μέγα τέρρον· ἄλις γάρ ἔχει πτέρυγας βασιλήων
 Αυτίκα ἐκτάμνειν οἰκουρθντων γάρ ἐκένων,
 Ουτις ἀποπτέθαι τολμήσει ὄνδε νυ ἄλλως,
 Δῆια δὴ πολέμῳ μετάρσια σήματα ἀραι·
 Τὰς δ' ἔτι καὶ κῆποι ποτὲ θέλεισιν διατρίβειν,
 Ανθεσι παντοῖοις, κροκέοισι τε, ἥδη πνέοντες.
 Καὶ πολυωρῷη δ' ὁ λαχὼν περὶ τὰς δε φυλάσσει,
 Φωρας ἀπεκοινωνειν, ηδὲ ὄρνεις, τῷ φέρε χερσὶν,
 Αρπη γ' οἰστηνη, δάμων πρίαπος δρεπανώχος,
 Ἐλησποντιάδος γάνης ὁ φάλιφι ἀνάσσων.
 Αυτὸς δ' ἄρδενον, ηδὲ πίτις ὄρέων ἀπὸ ἀκρων
 Λέξας, σίμβλος ἀμφὶ φυτέουειν, τῷ κε μέμηλεν·
 Αυτὸς χειρα πόνῳ τριβέμεν τρηχεῖ ἐνι γαύῃ,
 Πηγαὶς μὲν φυτά, ἐν δὲ ἴμερτοῖς νάμασιν ἀρδων.

130

140

145

F 2

Ηπχ

„πέντε χόας αὐστηρεῖς γλεύχεις, μέλιτος χέντες (ἐργάζοντες,) καὶ ἄλλος πκύσθοντες,, „Ην δὴ κατασκευὴν καὶ Πλίνος ὑποτίθησι τὰς αὐτιάς. (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Ιδ. Κεφ: Ψ.) „Ην οὖτος, ὡς ἔσκεψη, η τῷ οἰνομέλιτος χρῆσις καὶ ἐπὶ οὐργηλίς σωπήδης· καὶ τοι ἐκ ἐν πάνω πολλός, ἀλλ' αἴρτας ηδη ἐς τὸν βίον εἰσενεχθεῖσα. Ο γάρ τοι Χαρωνεὺς Πλεύταρχος (Συμποσ. Βιβλ: Η. Προβλ. Θ'.) ..Πολλὰ (λέγων) τῶν αὐγεύσαντος αἰβρώτων πρότερον, ηδοτας γιαν γέγονο σωσάμεις τοῖς αἵλοις, (αλον τῇ μήτρᾳ, καὶ τῷ ἐγκεφαλῷ, καὶ σπικώ δὲ πέπονι, καὶ μήλῳ μηδικῷ, καὶ πεπέρει) ἄν πολλὰς „(Φησὶν) ἵσμεν ἔτι τῶν πρεσβυτέρων μενοσωδας· μὴ διωμένες συγκαταπλέγεις καὶ τὸ οἰνόμελον,, „Ηκμαζε δὲ πρὸ τῷ Πλεύταρχῳ, οὐδὲ ηττον ημολέσις ἐκατονταετηρίδος, οὐιργίλιος.

Στίχ: { 132. . . . Πτερυγας Βασιλήων)
 { 133. Αυτίκας ἐκτάμνειν) „Επειδὴ γαίρ οἱ Βασιλεῖς δὲ πέτον,
 „ταὶ ἔξω, ἐσὸν μὴ μετὰ ἀλλ τῷ ἐσμό, ἔτ' ἐπὶ βεστιώ, ἔτ' ἄλλως . . . δέ
 „ορέωνται ἔξω ἄλλως, η μετὰ ἀφέσεως,· οὐς Λεισοτέλης (ἐν τῷ Ψ'. Βιβλ:
 τῆς περὶ Ζώ. Ισ. Κεφ. Μ'.) ισορεῖ· καὶ σὺ αὐτῷ καὶ Πλίνος (Φυσ. Ισ.
 Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: ΙΖ') καὶ Λίλιανος (ἐν τοῖς περὶ Ζώ. Ιδέτ: ΙΔλ: Ε'.
 Κεφ: Γ'.) δὲ καὶ ἐφεξῆς πλευτέρων διλαθήσεται· „Μεταπερι οὐδὲ κτενίζοις τὰς
 πηγεμόνας πολλές γε ὄντας, ἵνα μὴ διωσπόσι, τὰς ἐσμάς, μηδὲ αἴραγωσι;
 (Άνωτ: Στίχ. 109.) „Ουτω καὶ τὰ πτερά ἐνίστε τῶν αὐτῶν κολοσσοι,
 τὰς ἀκαπτλαντά τὰς σμινή τῶν σίμβλων ταῦτα παλύνοτες.

Στίχ:

Atque equidem, extremo ni jam sub fine laborum
Vela traham, et terris festinem advertere proram,
Forsitan et pingues hortos quae cura colendi
Ornaret, canerem, biferique rosaria Paesti;
120 Quoque modo potis gauderent intyba rivis,
Et virides apio ripae, tortusque per herbam
Cresceret in ventrem cucumis; nec sera comantem
Narcissum, aut flexi tacuisse vimen acanthi,
Pallentesque hederas, et amantes littora myrtos.

Namque

Στίχ: { 140. Ἀρπη γ' οἰσυῖνη δαίμων Πρίαπος δρεπανόχος.)
{ 141. Ἐλησποντιάδος γαῖης, ὁ βὰ τῷ αὐάσσων) Οὗτος γέδει θαμαὶ Δο-
γύστης καὶ Κύπερος μεμύθευται ὁ Πρίαπος οἱ δὲ (ώς καὶ οἱ Θεοκρίτες Σχο-
λιασ. ἐν Ἐιδούλ. Λ'. Στίχ: 21.) Διονύσι, Φασί, καὶ Νύμφης Ναΐδος, ή Χί-
νης. Ἐθεραπένετο δὲ οἵας τις ἔφορος καθεσάς ἐπὶ τῶν κηπευσίμων λα-
χάνων, καὶ τῶν ἀκροδείων, καὶ σπωρῶν. Διὸ καὶ δείκελον τέττα κατὰ
τὰς εἰς τὰς κήπους εισόδους ιδεύετο, ἀρπιλιαὶ οἰσυῖνη χερσὶ κατέχοντος, καὶ
τὰς γε φῶρας ἀπειργούντος, καὶ τὰ τοῖς καρποῖς λυμανόμενα τῶν ζώων
ἀποσοβῆντος. Καλύπτει δὲ καὶ Λαμψάκιων τὸν Πρίαπον, ὡς ἐν Λαμψάκῳ
τῇ πόλει τεχθέντα, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ πολιτῶν πρώτον μὲν ἀπελαθέντα,
ἐπειτα δὲ κατὰ νέμεσιν ἡς ἐπειράθησαν, εἰσενέχθεντα, καὶ οἱροῖς ιδίᾳ τη-
μώμενον. Ὁθεν καὶ ὡς Ἐλησποντιάδος γαῖης αὐάσσοντα τέττον ἐνταῦθα ὁ
Ποιητὴς ἔξυμνεῖ, ὅτι Λάμψακος η πόλις κειμένη ἦν κατὰ τὸν Ἐλη-
σποντον.

Στίχ: 142. Άυτοὶ δὲ ἀρ θύμον, ηδὲ πίτις κτ:) Φυτὸν ἔναν τὸν θύμον μελίτ-
ταις νέμεδει προσφορώτατον εἰς μέλιτος κατασκευῶν καὶ μάλιστα πρὸ τῷ
ἔρυθρῳ τὸν λευκὸν, καὶ αὐγατέρω ἐξ Ἀριστότελος σεσημείωται. (Στίχ: 37.)
Συμβάλλεθει δὲ ἀυταῖς καὶ τῷ πίτια πρὸς κηροποιῶν, ὥσπερ καὶ τῷ ί-
τέαν, καὶ τῷ πτελέαν, καὶ τὰ ἄλλα τῶν δένδρων τῶν κολαθεδεάτων,
(Στίχ: 46.) καὶ τέττο δάδιον σωιδεῖν. Άυτεργόν οῶ ἔναν τὸν ἐπιμελέ-
μενον τῶν μελιττῶν ὁ Ποιητὴς αἰξῶν, καὶ ιδίαις αὐτοὺς χερσὶ περὶ τὰ
σιμβλα φυτεύγειν, ἀλλα τε δὴ, καὶ θύμον, καὶ πίτια προτρέπεται.

Στίχ: 147. Ισία μὲν τ' ἔρυσαι, πρώτῃ δὲ ἀνακάμψαι ἐς ὅρμον,) Ὁσπερ τὸ ισία
ἄραι τε καὶ πετάσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἀπὸ τῶν ναυτικῶν, εἰς τὸ ανα-
βαλέθαι τι ἔργον, καὶ ἐπιχειρῆσαι, μετείληπται, δύτως αὐάσπαλην τὸ ισία
καθυφεῖναι τε καὶ συζείλαι καὶ καθελεῖν, ὡς ἐνταῦθα, όδεν ἄλλ' ή τὸ
παύσαθαι σημάνει τῷ ἔργῳ, καὶ ἀποθέθαι τῷ ἐπιχείρησιν. Εἰς ταῦτὸ
δὲ ηκεὶ καὶ τὸ πρὸς ὅρμον ἐπιρρέψαι τῷ πρώτῳ. Τέττο γαρ δηλοῖ τὸ
σπένδειν ἐλαμπεντασθαι.

Στίχ: 149. . . . Καὶ Παιίς διφόρων γόδεώνων.) Τὸ Παιίσον, καὶ η Παιίσος, ή καὶ
ἄλλως Ποσειδώνια, πόλις λῷ ποτε τῆς παρακτίας Δευκανίας· γῶν δὲ Κα-
μη: ἐν μέσω τῷ Ποσειδωνιάτῃ, ή Παιυσάνω κολπῷ κειμένη. (Στράβ. Γεωγρ.
Βιβλ: Ε'. Σελ: 251. ἄλλ: 384.) Μιλλοῖς δὲ ἐξ τῷ ποταμῷ Σιλάρῃ (περὶ
δὲ ἔρηται Βιβλ: Γ'. Σημ: Στίχ: 164.) ἀπέχεσσα. (Μελέτ. Αθλ. Γεωγρ.
Σελ: 281.) ἐνθα, δι ἐυκρασίαν τῷ περιέχοντος, δι τῷ ἐτες ἐφίοντο τα-
ῦθη, καὶ οἱ καρποί. Τοιαύτη δὲ τῷ ἐυφορίᾳ καὶ οἱ Ἀλκινός ποτὲ κῆποι
ἔθρυμβεντο κατευθίσκεντοι. Οἱ δὲ Θεόφραστος (Βιβλ: Β'. περὶ Φυτ. Αἰτ.)
καὶ Φυτὰ ἄγτα, όπως διφορεύντα, ἀλλὰ καὶ τριφορεύντα ἐνιαχθεῖ, διό
τροφῆς περισσοίαν, παρέδωκε. Διφόρεις δὲ συκῆς ἐμνημονεύει καὶ Ἀρισοφά-
νης ἐν Ἐκκλησιαζόσαις (παρὰ Αθλ. τῷ Δειπνοσοφ. Βιβλ: Γ'. Κεφ. Δ')
,,Τηᾶς

“Ηπειρώτας δέ τον οὐρανὸν περὶ πάντας ἔργα
Ιστα μὲν τὸν θεόντας, πρώτων δὲ αὐτοκάμψην ἐπὶ δρόμον,
Καὶ κήπων τὰ χακενά θεραπέας ξέφθη περὶ θῆσαι,
Τῇ λιπόντας καὶ Πάιδες διφόρων φοδεώνων.
Οὐς τε ἐν υδρηληστίᾳ ἐπιχαίρει καὶ σέρις ὄχθαις
Ρεάθρων ἐμφορέει, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον.
Στρεβλὸς ὡς σίκυος διὰ χόρτων γασέρα ἀλδεῖ.
Οὐδὲκε νάρκισσον λευκὸν βραδέως κομόωντα,
Καμπαλέας λύγον ἀδεῖ τὸν ἀκάνθης, σιγα παρηλθον.
Οὐδὲ ὁχρὸς κισσὸς, μύρτους τὸν ἀκτᾶς φιλεσσας.

150

155

Kαj

A decorative horizontal line consisting of a central floral ornament flanked by two smaller floral ornaments, centered at the bottom of the page.

“Τηλες δὲ γ' ᾧς θεία λαβέντας διπόσεων τυκῆς

Καὶ Ἀυτοῖς Φάνης ἐν Σκληρίαις παρὰ τῷ οὐτῷ.

„Εἰς γὰρ παρὰ ἀυτὸν τὸ δίφορον συκῶν κάτω.
 „Ἐν δὲ τῷ Β'. περὶ Φυτ. ὁ Θεόφρ. καὶ τὸν Ἐξινεὸν εἶναι (Φησὶ) δίφορον,
 ὥσπερ ἐν Κέω.) Λέγεται δὲ καὶ Αἴθλιος· (οὐ γὰρ Αἴθλιος, καθὰ παρὰ
 Φελβ. Οὐρσ. ἀναγνώσκεται) ἐν Ε'. Σαρμίων ὅρων (παρὰ τῷ ἀντῷ Δεσπο-
 νοσοφ. Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: ΙΓ'.) „Οτι σύκον, καὶ σαφυλή, καὶ ὁμομηλίς, καὶ
 „μῆλα, καὶ ρόδα, δις τῇ ἐνιστεῖ ἐγένετο...

Στιχ: 150. . . . Καὶ Σέργιος) ("Ορα περὶ Σεργίδων Βιβλ: Α'. Σημ. Στιχ:
134.)

Στίχ: ιηι. . . . ‘Ελεόθρεπτόν τε σέλινον.) “Ουτως ἀνόμασαι καὶ Ομῆρος (‘Ιλι-
αδ. Β’. Στίχ: 776.) τὸ Σέλινον, ‘Ελεόθρεπτον. “Ωσπερ οὐκοῦ θεοφράστω
(Φυτ. Ι5. Βιβλ: Δ’. Κεφ: Θ’.;) “Ελεον. Διοσκορίδης δὲ (Βιβλ: Γ’. Κεφ: Οε.
‘Ελεοσέλινον’ διὰ τὸ παρεῖ τοῖς ἔλεσι δηλούστι καὶ φύεθαι, καὶ τρέφεθαι
ἐνθαλῶς. “Ορεα δὲ καὶ Πλίνιον (Φυτ. Ι5. Βιβλ: Ιθ’. Κεφ: Η.) Τὸ μὲν, ‘Ε-
λεοσέλινον ὄνομαζοντα, τὸ ἐν τοῖς ἐφύδροις χωρίοις αὔτοφυές τὸ δὲ ἐν τοῖς
ορενοῖς, ‘Ορεοσέλινον’ τὸ δὲ ἐν τοῖς ξηροῖς, ‘Ιπποσέλινον’ ὅπερ ὅμοιοι εἴναι
ψησὶ τῷ ‘Ελεοσελίνῳ. ‘Ανάγκη δὲ ὅμισιν εἴναι τῷ γάρ ‘Ελεοθρέπτῳ καὶ
Ομηρος ἐφασκεν. (ἐνθ: ἀνωτ:;) τὸς Ἀχιλλέως τρέφεθαι ἵππος χολάζον-
τας, ἀπομηνίσαντος Ἀγαμέμνονος.

„ „ Ιπποι δὲ παρ ἄρμασιν οἰσιν ἔκαεσος
„ Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθερεποντόν τε σέλινον,
„ Εξασαν

Στίχ: 152. Στρεβλὸς ἴδιος ὡς Σίκυος κατεῖται:) Λέγεται καὶ Σίκυος προπαροξυστόνως, καὶ Σίκυὸς ὀξυτόνως, παρ' Ἀττικοῖς αἵτινες τρισυλλάβας. Ἀλκαίῳ δὲ καὶ περιττοσυλλάβας, ἀπὸ ἐνθέεις τῆς Σίκυος, οὐδὲ οὐδὲ Στάχυος, οὐδὲ Φρειώχου δὲ καὶ Σικύδιου, υποκοριστικῶς (ἐν τῷ τέλει τῆς ἐκ τῶν Αἴθιων τῇ Δειπνοσοφ. Ἐπιτομῆς.) „Εἰς δὲ ὁ μὲν Σίκυος σπερματίας, ὃς καὶ Πέπων, καὶ Σικυοπέπων, καὶ Μηλοπέπων καλεῖται;..“ Οὐ δὲ Σίκυος ἀπλῶς λεγόμενος, διαγλευκῆς μὲν τῇ γένεσι, ἐνδροσος δὲ, καὶ προμήκης φύσιμον οἷα τὰ ἐν διδετέρῳ τῷ γένειος υπὸ Βαρινών λεγόμενα Σίκυα, τὰ Αγγύερα. Σίκυος δὲ εἶρηται, διχὸς ὡς Δημήτριος Ἰξίων (παρὰ Αἴθιων Δειπνοσ. Βιβλ.: Γ'. Κεφ: Β'.) ἐσφαλμένως εἰσάγεται ἐπυμολογῶν, ἀπὸ τοῦ, σένεδαι καὶ κύειν, διὰ τὸ ὄρμητικὸν υπάρχειν ἦτοι, κινητικὸν εἰς τὰ Αφροδίσια (Πῶς γαρ, εἰ τούτων τίον, υπὸ Διφίλων τῷ Σιφνίῳ (Αυτόδι οὐδὲ Αἴθιων) ψυκτικὸς εἴηναι, καὶ Αφροδίσιων ἐφεκτικὸς μεμαρτυρηταῖ;) ἀλλ᾽ οὐ Κασακόνος ἐπιδορθέμενος φησί.

125 Namque sub Oebaliae memini me turribus altis,
Quà uiger humie&tat flarentia culta Galeſus,
Corycium vidisse ſenem, cui pauca relieti
Jugera ruris erant; nec fertiliſ illa juvencis,
Nec pecori opportuna ſegeſ, nec commoda Baccho.
130 Hic rarum tamen in dumis olus, albaque circum
Lilia, verbenasque premens, vefcumque papaver,

Primus

σὸν, ἀπὸ τῷ, σένεδως ή σύεδαι, καὶ κίεν· μεταθέσει τῶν φωνηέντων υἱού. Σικυος' ὡς ἀσελγαῖνον αὐτὸ τὸ φυτόν, καὶ ὁργῶν πρὸς αὐξησιν ὡς λίαν γαρ ἐναυξῆς ή ὄπαρος. Διὸ καὶ λάχης (παρὰ τῷ τῷ δειπνοσοφ. Ἐπιτομῇ ἐν τῷ τέλῃ τῆς Ἐπιτομῇ.)

,Ως δὲ οὖτ, αἴξηται σικυὸς δεοσερῷ εἰνι χώρῳ.

Καὶ αὐτὸς ὁ δειπνοσοφιζῆς (Βιβλ.: Γ'. Κεφ.: Β'.), "Αὐξονται δὲ ἐν τοῖς κήποις οἱ Σικυόις κατὰ τὰς παντελίας, καὶ φανερὰν ἔχουσι τιλίαν ἐπιδέσιν, καθάπερ καὶ οἱ θαλάττιοι (φησὶν) Ἐχῖνοι... Περὶ τίνος δὲν τῶν Σικυῶν γένες ἐνταῦθα τῷ Οὐρεγιλίῳ ὁ λόγος; ή περὶ γένες τετρων ὀτεσθν ἐπειδὴν αὐτῶν περὶ τῶν κηπευτιμάνων ή περίθεσις. Τὸ τε διὰ χόρτων γαστέρα ἀλδεν, τετέσι τρέφεδαι, καὶ ἀλδοσκεδαι, σικυῶν παντὶ ἔξιστη προσηκεν δοκεῖ. Τὸ γε μὲν, σρεβλὸς ἐπενεχθὲν ἐπιθετικῶς, τέστης ἐρμιωευτὰς ἀτεχγῶς σροβεῖν ἔδοξε, καὶ σρεβλοῦ. Τὸ μὲν γαρ τὸν Σικυὸν (φασὶν) αὐξεῖν, εκότως λέγεται τὸ δὲ τῆς σρεβλότητος ἐπιθετον, οὐκέτι προσηκεντως κατ' αὐτῷ κατηγορεῖται, ὡς ὁ Ἀμβρόγιος διατείνεται (Σημ. h.) Il Cocomero cresce, ma ad esso non si adatta l'epiteto di torto. "Ος δὲ τὸν ὁμοταγῆ Ἰητεῖται, ἐχὶ τῷ καρπῷ, τῷ δὲ φυτῷ τιλὶ διατροφιῶν ἀπονέμονται, πάνυ τοι ἀποδέχεται, ὡς τιλὶ ἐρμιωείαν παραβιαζόμενον. Il P. Catrou dice che torta è la pianta; ma pare forzata l'interpretazione. Αὐτὸς γεμιῶνται τὰυτα κείνων, μηδὲ αὐτιαν, λιῶ ἀν ἐπιφέροι, ἐν λογον τινα τῆς σρεβλοτητος ἔχων, ἀλλὰ τῷ Ἀλαμαῖῳ (ἢ φησὶ) παρακολυθῶν, τέως ἐπιμένει τῷ ἐπιθέτῳ, οὐπερ ἐκάκιστεν ἐρμιωένεις καὶ γαρ:

. E cresca il torto

Cetriolo full' erba, e ingrosi il ventre.

Ἄλλα τις ή τοσάντη ἀπορία; Μὴ γαρ τῶν ἐπ' ἀκριβὲς ἐνθυτενῶν, σπανιώτεροι λίαν ἐν τοῖς Σικυλάτοις οἱ Σικυοὶ ἀπαντῶσι, οἱ σκαμβοὶ τε ὄντες τὸ χῆμα, καὶ ὑπόσρεβλοι;

Στίχ: 153. 'Ουδέπει Νάρκισσον λευκὸν βραδέως κομόωντα.) Λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς η Νάρκισσος, παρὰ ἄλλοις ἄλλως καὶ Λεύριον δὲ, ὀσπερ τὸ Κρῖνον. Παρηγήται δὲ ἀπὸ τῆς, νάρκης, ην τοῖς ὄσμωμένοις φύσιν ἔχει προσεμποιεῖν. Διὸ καὶ τοῖς Ἐρινύσιν ἀνετέθη τίδε σεφάνωμα, ὡς τῇ ναρκᾶν παρεπτίσις, καθάπερ ἐκ τῶν Πλευτάρχων Συμποσιακ. Βιβλ.: Γ', καὶ ἐκ τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδος, Ευσάνθιος φησὶν (ἐν τοῖς εἰς τιλὶ Ιλιάδ. Α. Παρεκβ. Σελ.: 87.) Ο δὲ τοι μῆδος τῆς τῷ παιδὸς εἰς τὸ ἄνθος μεταβολῆς, ἥδη τεθρύμπλιται. Καὶ περὶ τέττας ἴρα εἰς βέλτι Οὐιδί. Μεταμορφ. Βιβλ.: Γ'. "Ον δὴ μῆδον ὁ Ἀνάνυμος (ἐν τοῖς περὶ Ἀπίδων Κεφ.: Ψ'.) ἄριστος ἐπὶ τῷ ἀθηκάτερον ἀληγορεῖ, ὡς ἐκ τῷ εἰς τὰς παρὰ Πλάτωνι παροιμίας γράψαντος.

Στίχ: 154. Καμπαλέως λύγον θέτετ' Ἀκάνθῳ κτ.:) Περὶ τῷ Ἀκάνθῳ ὅρα τὰ εἰρημένα Βιβλ.: Β'. Σημ.: Στίχ.: 139. Καὶ ἵστας μὲν ἰκενοῦ δένδρον λιῶ, τῷτο δὲ, περὶ οὐδὲ

Καυγὰρ ὑπὸ Οἰταλίης μέμνημ' αὐπήσει πύργοις,
 Ἀγρὸς ἐνθα μέλας ἔανθρας Γαλεσός κατὰ ἄρδει,
 Κωρύκιον κατιδάν γεραῖν, τῷ παῦρα λελεπτο
 Πλέθρα, ἀγρὸς βασὶν λάχος δύντ' ἀροτήσιμα βασὶν,
 "Οὐτ' οἶσσιν ταῦτα νομεύσιμα· ὅνδε τε Βάνχ¹⁶⁰
 Καρπὸς οἴα τρέφειν· ὁ δὲ καὶ μέσσαις ἐν ἀκάνθαις
 "Ευχυμα δὴ λάχανα σπέρων, κρίνα τ' ἀργὰ φυτεύων,
 Καὶ βοτάνια δὲ ἵρια, μήκωνά τ' ἐδώδιμον αὗτε

G 2

Πλάτη

* * *

Ἐῳδὲ λόγος, φυτὸν θαμνῶδες. Ἄλλ' ὥπότερον ἀν καὶ εἴη, τῷ τοιεδε, εἴτε
 δένδρος, εἴτε καὶ θάμνος τὰ φαβδία εὐκαμπτῇ εἴναι φασίν, ὡς ἐντεῦθεν εἰρη
 κέναι εἴχεν οὐιργίλιον τὸ καμπαλέτο λύγον Ἀκάνθα. (κατ' Ἐρβίκου Στέ-
 φαν. Θησ. Τόμ. Α'. Σελ: 260.) Ο μὲν οὐδὲ ἀμβρόσιος ἐρμιλιώσας:

. . . . e il molle stelo

Del pieghevole Acanto.

ὑποσημειῶται παρὰ τὸ χῆλος (Σημ. c.) Branca Orsina. Ἀκάνθα δὲ γένη
 δύο Πλίνιος ισορεῖ (Βιβλ: KB'. Κεφ: KB'.) τὸ μὲν ἀκανθηρότερον καὶ γλαυκόν,
 τὸ δὲ λειότερον ὅπερ οἱ μὲν Παιδέρωτα, οἱ δὲ Μελάμψυλον καλεῖσθαι καὶ
 τέττα Δημήτριον εἰωθέντα τὸν Φαληρέα τινάς εἰψιν ἐντριβεθαί, ὡς ἐκ τῷ
 Δειπνοσοφιᾶς Βιβλ: 1d'. ὁ τῷ Πλίνιος Σημειωτῆς φησί. Καὶ εἴη μὲν τὸν
 παρὰ Ρωμαίοις Παιδέρωτα εἰτω καλύμενον, τὸν κηπέυσιμον Ἀκανθόν, πε-
 ρὶ οὐδὲ Ποιητῆς ἐνταῦθα ἔτερον, δὲ τέττα ἀντιδιασελόμενον, τὸν ἀγριον.
 Περὶ δὲ τοσοῦτος Ποιητῆς ἐν τῷ Β'. τῶν Γεωργικῶν ἐλεγεν.

Στίχ: 155. Οὐδὲ ὡχρὸς Κισσός,) Pallentes hederas οὐιργίλιος· ὁ δὲ Ἰταλὸς ἔρ-
 μιλιώνες: εἰ δέδρα smorta Ωσε τὸν Κισσὸν ἐνταῦθα νόητέον, δέ εἰ καρπὸς, ή οἱ
 κόρυμβοι λευκοί. Φέρεται γὰρ Κισσός πλείσια εἴναι εἴδη, περὶ ὧν Θεόφραστος
 ἐν τῷ περὶ Φυτ. Ι. Βιβλ: Ζ'. Κεφ. Β'. Καὶ Διοσκορίδης Βιβλ: Β'. Κεφ:
 210. Καὶ Πλίνιος Βιβλ: Ι. Κεφ. Λδ'. καὶ Βιβλ. ΚΔ'. Κεφ: Γ'. Καὶ Πλά-
 ταρχος Συμποσιακ. Γ'. Προβλήμ. Β'. πρὸς δέ τημᾶς παραπέμπει Ἐρβίκη.
 Στεφ. Θησ. Τόμ. Ε'. Σελ: 1225.

Στίχ: Αυτός... Μύρτος τ' ακτὰς φιλεύσας.) Οὐτω καὶ Βιβλ: Β'. Σημ:
Στίχ: 131.

Στίχ: 156. Καὶ γὰρ ὑπὸ Οιβαλίης . . .) Οιβαλία μὲν καὶ ἡ Λακωνία αὐτὸς Οιβά-
 λας τῷ ἐν αὐτῇ βασιλεύσαντος. Καὶ ή ἐν Ἰταλίᾳ δὲ πόλις ή Τάρας, διὸ
 τιλὺ ἐκεῖθεν ἀποκίαν, τιλὺ ὑπὸ Φαλάνθα τῷ Σπαρτιάτῃ (Παυσαν. Βιβλ:
 Γ'. Κεφ: Γ'.) περὶ ής Ἰταλιώτιδος Οιβαλίας ὠδὲ ὁ λόγος.

Στίχ: 157. . . . Μέλας Γαλεσός . . .) Niger, ὡς ἐν τοῖς ἐκδόμενοις κοινότερον
 αναγινώσκεται εἴθ' οὐρρον δέ τον, μέλαν τὸ θέρε, διὸ τὸ εἰκόνη
 κυαναυγῆς ὄνομάζειν εἰωθότα, τῷ οὐιργίλιος ἐκμηρημένῳ· εἴτε καὶ διὸ
 τιλὺ πρὸς τὰ ξανθὰ λήια, ὡν ἄμα ἐπὶ τῷ προκειμένῳ ἐπτοι γίνεται, μνεία,
 ἀντιπαράθεσιν τῷ θέρετος. Οὐδὲν δέ τημᾶς παραγκες τὸ niger (μέλας) εἰς τὸ
 piger, (ὁ εἰς τὸν σκιαλέος) μεταθέθαι. διὸ τὸ βραδύρρεγν τῷ ποταμῷ, η σεσημεί-
 ωκεν ἀμβρόσιος (Σημ. c.) Ἐνθα δέ ἐκεῖνο ὁρθῶς, ὁ φησίν: Il Catrou cor-
 recte piger προκα τῷ σινθιστῷ αποκληρῶν Τιλὺ διόρθωσιν· (καὶ εἰ διόρθω-

σιν

Regum aequabat opes animis, seraque revertens
Nocte domum, dapibus mensas onerabat inemptis.
Primus vere rosam, atque autumno carpere poma:
135 Et cum tristis hyems etiam nunc frigore saxa
Rumperet, et glacie cursus frenaret aquarum,
Ille comam mollis jam tum tondebat acanthi,
Aestatem increpitans seram, zephyrosque morantes.
Ergo apibus faecis idem atque examine multo
140 Primus abundare, et spumantia cogere pressis
Mella favis: illi tiliae, atque uberrima pinus:
Quotque in flore novo pomis se fertilis arbos
Induerat, totidem autumno matura tenebat.

III

σιν ὄνομάσαι χρή.) Πρὸ γὰρ τῷ Ἰησοῦτῷ Σατρου, τῷ ἐν ἔτει 1737. τελευτή-
σαντος, ὁ Ὁλανδός Μινέλλιος κατὰ τὸ 1681. ἐκατέρεψεν τὴν ἀνάγνωσιν πα-
ρετίθετο, προστημεῖν. (24) Niger: caeruleus aut profundus. al. riger: id est
lente fluens. 'Ο μὲν δὲ εἰς τὸν Ταραντινὸν κόλπον ἐκβάλλων ποταμός, ὃν
Γαλεσὸν ἔνταῦθα ὄνομάζεις 'Ουιργύλιος, ὁ Τάρας λῷ τοῖς παλαιοῖς. „Καλε-
„,ταχ γὰρ δὴ Τάρας, κατὰ τὰ αὐτὰ τῇ πόλει, καὶ ὁ ποταμός. (Παυσαν.
„,ἐν τοῖς Φωκα. Βιβλ: Ι'. Κεφ: Ι'.) ἀπὸ Ταραντος τῷ ἥρωος ὃν, Ποτε-
δῶνος καὶ ἐπιχωρίας Νύμφης, παῖδες γενέθλαι φασίν.

Στίχ: 158. Κωρύκιον . . . γεραὸν . . .), „Κωρύκος λῷ πόλις Κιλικίας (Στέφ. Βιζ.)
„,Κωρύκος δὲ τὸ ἑθνικόν,,. Ἀπορεῖται δὲ εἰκότως: πότερον, ὁ περὶ δὲ ἐνταῦ-
θα γέρων, κυριωνυμέμενος ἐτῶς ὑπὸ τῷ ποιητῷ καλεῖται, η̄ μᾶλλον πατ-
ριωνυμέμενος, ὡς ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Κιλικίᾳ Κωρύκῳ μέτοικος; Ό μὲν δὲ Λι-
βρόγιος (Σημ. f.) τὴν ἀπορίαν προθείς, ἐν μέσῳ εἴσεσεν ἀνεπίλυτον. Μινέ-
λλος δὲ, (29) τό δέντερον ὕετε, Κιλικά τε τὸν Κωρύκιον ἀποφανίμενος
γενέθλαι, καὶ τῶν κατὰ τῶν Κωρυκαίων πειρατῶν ἔξα, τῶν σωάμα Πομ-
πηίω ἐκπλευσάντων, καὶ τὸ πειρατιὸν καθηγηκότων. Διὸ καὶ λάχθει τῷ
γηδίσι τυχεῖν εἰς ἀμοιβὴν τῆς ἐκρατείας, εἰς Ἰταλίαν μὲν μετοικίσαντα,
ὑπὸ δὲ τῷ τῆς ἐνεγκαμένης ὄνόματι παρὰ Ρωμαῖσις καὶ ἔξης γνωρίζομ-
νον. Ταυτὶ δὲ όν τῷ ἔξω τῷ πιθανῷ πάντως εἰκάζεται. Ἡν γὰρ καὶ κα-
τὰ τὸν Ἐθνικογράφον: Νησίον τῷ πόλει Κωρύκῳ ὄμώνυμον, δὲ κατὰ τὸν
„,παράπλευν ληρήριόντι μέγα τῶν Κωρυκαίων, ὥτακεςτάντων ἐν τοῖς αὐτό-
„,θι λιμέσι τῷς φόρτες, καὶ δὲ τῶν αὐτοῖς ἐπιβλεύοντων,. Ἐκ τάτῳ δὲ καὶ
η̄ παροιμία ἐπὶ τῶν περιεργαζομένων τὰ ἀπόρρητα: τῷ δὲ ὁ Κωρυ-
κῖος ἡκροάσατο· οἵ τοις Ἐυσάδιος μνηδεῖς ἐν τοῖς εἰς τὸν Περιηγητῶν αὐ-
τῷ Σχολιασμασιν. **Στίχ:** 855. „Ισέον (Φησίν) ὡς όντις απὸ ταύτης τῆς Σω-
„,ρύκης· (τυτέσιν, δὲ απὸ τῆς τῶν Σιλίκων πόλεως) ἐρηταῖ· ἀλλ’ απὸ
„,νησίς τινὶς, καὶ λιμένος, όντος πλησίον τῆς Τέω νήσου, καὶ ταῦ Ερυθρῶν.

Στίχ: 163. Καὶ βοτάνιω δὲ ἵριω κτ:) Verbenas ὄνομάζει 'Ουιργύλιος· ὑπὸ δὲ τῷ
τοιῷ δὲ ὄνόματι, δὲ μόνυν η̄ λιβανωτίς ὑπεδηλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ἐλαίας θάλ-
λος, καὶ δάφνης, καὶ μύρτους καὶ Φοίνικος δὲ ἔρνος· καὶ πᾶς ἀπλᾶς χόρ-
τος, η̄ κλῶνος, ὧπερ ἐν τοῖς ἴεροῖς ἐχρῶντο, τὰ τε τῶν θεῶν τεμένη σα-
ράντες, καὶ βωμὸς κατακοσμῶντες· καὶ ἐν τῷ πρεσβείας σέλλεθαι, η̄ πό-
λεμους κηρύττειν, η̄ σωδήκας ποιεῖθαι, κεφαλὰς τε σεθανέμενοι, καὶ χερ-
σὸι κατέχοντες. Ἐνθεντοι καὶ τὸ ἔτυμον, οἱ μὲν verbena ἀποδιδόσασι, οἱονεὶ
herbena εἰπεῖν· προσθεμένη τῷ h. ἀντὶ τῷ δασέως πνίκυματος. Οἱ δὲ ver-
bena, a viriditate ὅθεν ἐκατέρεωθεν παραδηλεῖται πᾶν τὸ ἀειθαλὲς, η̄ χορ-
τοεσθες

165

Πλάτα γέτι γέδος είσθ. Νυκτὸς ἐπ' οἴκῳ
 Ὁψὲ δὲ νοσῶν, δᾶς αἱ ἐπληθε τροφαῖς ἀπριήτοις.
 "Ος γε δόδε πρῶτος καλὸν ἥρος δρέψατο ἄνθος·
 Πρῶτος ἀτὰρ τὸ ἀυτὸς μετοπώρων γεύσατο μῆλων.
 Εὗτ' ἀλεγεινὸν χαιμα κρύσας ὑπὸ δήγυνε λᾶξ,
 Ἐγκρατέως δὲ υδάτων παγετοῖσιν δὴν ἐχαλίνε·
 Τῆμος ἔκειρε κόμιλα κένος μαλακοῖο ἀκάνθης,
 Ὁψίτερον θέρος, ηὔτε φύρων βραδυτῆτα ἐνίπτων.
 Τάνεκα δὴ γονίμιας πρῶτος πέπαθ' ὃς δὰ μελίττας·
 Κηρία τε πρῶτος πιέσας, μέλι ἔκφερ ἀφρίζον.
 Τῷ πάροι καὶ Φίλυραι, πίτυες τὸ ἔστιν ἀφθονοπληθᾶς.
 "Οας ἄνθει δὲ νέῳ Φυτὸν ἀμφιπροίχετο μῆλα,
 Τόσα πεπαινόμεν' ἐν μετοπώρῳ κάρπιμον εἶχε.

170

175

Καὶ

* * *

τοεῖδες καὶ χλοάδον. Ιερὸν οὐδὲ ταύτην Βοτάνην, διὸ τὴν χρῆτην, ἐκράτησεν ὄνομάζειν. Διὸ καὶ Πλίνιος λατινιῖς ἐλλιώγων, Hierobotane, Φοσὶ. Προσΐθου δὲ τοις, Peristerewon, nostris verbenacam vocant (Φυτ. Ι5. Βιβλ: Κέ. Κεφ. Θ'.) Λέγει δὲ καὶ ὅτι διὸ τῆς Βοτάνης ταύτης ἐστὶν ὑδωρ Βαπτομένης, φαντιζομένης τὴν Τρικλινίην, ἐν ᾧ ἡ ἐυωχία πυτρέπισο, Φαιδροτέρους ηλπίζον ἐσεδάμη τὰς ἐυωχηθυσομένης. "Ο καὶ Πλάταρχος ἐν ἀρχῇ τῶν Συμποσιακῶν ὑπηγίξατο οἰεδάμη: τὰς τὰ βέγλωσσα καταμιγιῶτας εἰς τὸν οἶνον, καὶ τοῖς ἀποβρέγμασι περισερεώτων, καὶ ἀδιάντων ἔστιντας,,

Στίχ: Λατ: . . . Μήκωνά τὸ ἐδώδιμον αῦτε.) (Ορα Βιβλ. Α'. Σημ. Στίχ: 83. καὶ Στίχ: 227.

Στίχ: 164. Πλάτα γέτι γέδος είσθ.) Οὐιργίλιος: Regum aequabat opes animis.
 "Οπερὶ λῷ πρὸς λέξιν: Βασιλεὺσι τοῖσα ἐπλάτει, ὅσα γε τὴν ὄρεξιν εἰπεῖν.) Τέτο γάρ σημαίνει τὸ animis, προσηκόντως ἐπενεχθὲν. Όν γάρ πλεόνων δηλονότι ἐπιγλιχόμενος λῷ, τοῖς δὲ παρθέσιν ἡρεῖτο ἀγαθοῖς πρὸς ἀπόλαυσιν, δίδεντος περιστέρω ἐπιδεής ἀν' ὡς ἐχὶ τὸν πόθον τὴν κόρην, τὸν δὲ κόρον τὴν πόθη μέτρον τιθέμενος.

Στίχ: 165. Ὁψὲ δὲ νοσῶν κτ:) Ως τοῖς ἔργοις πανημέριος ἐπικαρτερῶν, καὶ μόλις πε τὴν ἡλια δυσομένης χολάδειν αἰρέμενος.

Στίχ: Λατ: . . . Τρφαῖς ἀπριήτοις.) Ή γάρ περὶ τὸν κῆπον ἔργασσια, ἀδίω αὐτῷ τὰ τῆς χρείας ἐπόρειγεν οὐδὲ προσεπωνήσαδού τι ἐχρηγεῖν.

Στίχ: 166. "Ος γε δέδε πρῶτος κτ:) Διὸ δὲ τὴν ἐνιαυτὴν, τῶν ἐκάστης ὁρασίας καλῶν ἀπολάμυντα, πρὸ τῶν ἀλλῶν, παρείσποι τὸν γεραὸν Κωρύκιον. "Ηρος μὲν, τῶν ἀνθέων μετοπώρων δὲ, τῶι καρπῶν καὶ χειμῶνος δὲ, καὶ θέρετος, ἀπάτων δισαὶ τοιαῦται ὁραὶ Φέρεσιν.

Στίχ: 170. Τῆμος ἔκειρε κόμιλα κένος μαλακοῖο Ἀκάνθης.) Όνδε γάρ ἐν ἀκμῇ χειμῶνος ἐκένων κενὸς πάμπτων ὁ κῆπος λῷ, ὡς μηδὲν τι ἔχειν, οπερὶ ἀναπρέψατο. χρειῶδες, καὶ πρόσφορον. Περὶ δὲ τῆς Ἀκάνθης ἀνωτέρω (Στίχ: 154. λέλεκται).

Στίχ: 171. . . . Ενίπτων.) Αἰτιώμενος, διαμεμφόμενος, ἐπιτιμῶν, ὅτι δὲ τάχιον πάρεσσιν ἀντῷ. Τοσαύτη λῷ ἡ τὴν ανδρὸς ἐπιμέλεια.

Στίχ: 172. . . . Γονίμος πρῶτος κτ) Ακόλαθον δὲ, τὸ τὰς ἐπιμελέσερν τὴν Γεωργίᾳ προσανέχοντας, προτερεῖν ταῖς ἐπικαρπίαις, καὶ τῶν ἀλλῶν πλεονεκτῶν, ἀνάλογον τοῖς καμάτοις καὶ ταῖς ἐπιμελέσις ἀσταταβάλλοσιν.

Στίχ: 174. . . . Φίλυραι Πίτυες τὸ . . .) Φυτὰ τὰ πρὸς κάνυσιν, ἢ κόμμωσιν τῶν σίμβλων, καὶ πρὸς οἰκοδομῶν τῶν κηρίων τοῖς ἐξ αὐτῶν διάκρυσι συμβαλόμενα. (Ορα ἀνωτ: Στίχ: 37. καὶ 46. καὶ 47. Καὶ Στίχ: 142.) Περὶ δὲ τῶν Φίλυρῶν καὶ Βιβλ: Β'. Στίχ: 524.

Βιβλίον Δ.

Η

Στίχ:

- Ille etiam seras in versum distulit ulmos,
145 Eduramque pyrum, et spinos jam pruna ferentes,
 Jamque ministrantem platanum potantibus umbras.
 Verum haec, ipse equidem spatiis exclusus inquis,
 Praetereo, atque aliis post me memoranda relinquo.
 Nunc age, naturas apibus, quas Iupiter ipse
150 Addidit, expediam : pro qua mercede canoros
 Curetum sonitus crepitantiaque aera secutae,
 Dietaeo coeli Regem pauere sub antro.

Solae

Στίχ: { 175. "Οας' ανθει δέ νέω κτ. . . .)
 176. Τίσαι πεπαινόμενα κτ:) Τὰ γάρ ξύλα τῆς δεάσης ἀπολαύοντα
 Φυτοκομίας, ἀπεδίδε τὸν καρπὸν ἀυτῶν ἐν καιρῷ ἀυτῶν, καὶ τὸ Φύλλον
 ἀυτῶν ἐκ ἀπέργετε καὶ πάντα, ὅσα ἀν ὁ Φιλεργυῆς Γέρων ποιήσει, κατευ-
 αδέτο. Τὸ δὲ μῆλον ἐνταῦθα, ἀντὶ παντοίων γένεται ὅπωρας.

Στίχ: 177. Καὶ σιχάδι πτελέας βραδυαυξέεις κτ:) Πρῶτος ὁ Καρύκιος ἔτος τὰς
 βραδυαυξέεις πτελέας, (περὶ ὧν Βιβλ. Β'. Σημ. Στίχ: 94.) κατὰ σιχα-
 διεθέτο, υπερείσματα τυχὸν τοῖς τῶν Βοτρύων κλήμασιν ἐσομένας, ὡς ἀν
 ὁ ἀμπελῶν ἀυτῷ διαταχθεῖη, καθ' ὃν τρόπον ὁ Ποιητὴς ἐδίδασκεν ἐν τῷ
 Β'. Βιβλίῳ, Στίχ: 321. καὶ ὅρα τιλί ἐκεῖ Σημείωσιν.

Στίχ: 178. Καὶ κρατερᾶς δὲ Ἀπίσει σελέχεωσιν) Ή μὲν Ἀπίος, τὸ δένδρον
 τὸ δὲ Ἀπιον, ὁ καρπός. Κατογει τοι τὰς Ἀπίσεις, καὶ τὰς Ἀπίσεις, ἀντὶ^{τῆς}
 ὁπώρας ἀυτῆς ἐυρομένης. Κρατερᾶς δὲ εἴρηκε τὰς Ἀπίσεις διὰ τὸ τῶν
 σελεχῶν σερέμνιον καὶ σφενδάμνιον.

Στίχ: 179. 'Ημερίδαις τ' ἀνέδειξ ἀγριαζόσας Κοκυμήλας.) ("Ορα Βιβλ: Β'. Σημ.
Στίχ: 37. καὶ 39.)

Στίχ: 180. Τεῦχε πόταις κλισίας κτ:) Κλισίας ἐνταῦθα γοητέον τέσι θρένος καὶ
 τὰ κλιντήρια, ἢ τὰς σιβάδας, τὰς ὑπὸ τῇ σκιᾳ τῶν δένδρων ἐπίτηδες
 πρὸς τῷ Καρυκίῳ ἐντρεπιθέσας, εἰς τὸ ἀνακλίνεθαι ἐπ' ἀυτᾶς τέσι συμ-
 πότας ἐυωχγμένης. Κλισία δὲ Ὁμήρω λέγονται, καὶ ἡ σρατιωτικὴ σκη-
 ναὶ ἀπὸ τῷ κεκλιδῶμαι, ὁ σημαίνει τὸ περιελῆφθαι, καὶ περιέχεθαι.

Στίχ: 181. 'Αλλὰ νυ κεκλιμένος σενοῖσιν ἐγὼ ὁρίοισιν.) Τετέσι περιεχόμενος ἐντὸς
 σφρων, τῆς ἐμοὶ προκειμένης ὑποθέσεως σενωτέρων, τὰ περὶ τῆς κηπείας
 ἄλλας διεξοδικώτερον διεξελθεῖν βιβληθεῖσι παρίπομ. Οτι δὲ ἡ γυνσία τῷ,
 κεκλιμένος σημασία ἀυτῇ ἐσὶ, πάρεσι σωιδεῖν ἐκ τῷ Σχολιάσματος τῷ
 Πορφυρίῳ εἰς τιλί Ιλιάδ. X. Ραψωδίαν, Στίχ 3.
 „Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν κτ.

“Ο παρέθετο τοῖς φιλολογίοις Λοδίκος Όυαλκενάριος ἐν τῇ ἀυτῷ Διατρι-
 βῇ περὶ τῷ ἐν Λεγδένω τῶν Βαταβῶν σωζομένων ἀρίστη Κώδικος, καὶ τῶν
 εἰσέτι Ἀνεκδότων εἰς τὰ Ὁμήρες Σχολίων, §. VIII.

Στίχ: 185. "Οφρα ἀσιδῆσι Κερήτων, κτ:) 'Οπέσα Ζδεις τῇ μελιττῶν ἐπεφιλοτη-
 μήσατο Φύσεις μέλλων ἐρεῖν ὁ Ποιητὴς, οἷονεὶ θρέπτεα ταῦτα ἀποδοθῶμαι
 ἀυτᾶς τὰ γέρας Φησὶν ὁφελόμενα. Τὸν γάρτοι ἐν ὅρει μὲν τῷ Λυκαίῳ
 τεχθέντα, ἐν ὅρει δὲ τῷ Δικταίῳ ἀνατραφίναι μετενεχθέντα, ὑπὸ δὲ τῶν
 Κερήτων ἀυτόθι περύλην ὁρχγμένων, καὶ ασιδῆσι ἐπαλαλαζόντων, πλατα-
 γῶν δὲ τευχέων, καὶ κυμβάλων κρότοις θρευθέντων ὡς ἐξηγηθεῖ. (Άνωτ.
Στίχ:

Καὶ σιχάδι πτελέας βραδυαυξεῖς πρῶτος ἐκεῖνος
Εὐ διὰ ἄρσεν καὶ κρατερὰς δ' ἀπίλες σελέχεσσιν.
Ημερίδας τ' ἀνέδαιξ, ἀγριαζόσας κοκυμήλας.
Τεῦξε πότας κλισίας τε, ὑπὸ σκιαρὰς πλατανίσχει.

180

Αλλὰ νυ κεκλιμένος σενοῖσιν ἔγω ὄροισι,
Ταῦθ' ἐτέροισιν ἔπειτα, διεξιέναι παραλέπω.

Νῦ δ' ἄγε ἄττ' ἔχειν Ζεὺς ἀντὸς δῶκε μελίττας,
Ἐκπερανθμεν, τῶνδε Φυῆ γέρας οἶον ὄπασας.
Οφρα ἀοιδῆσιν Κρονίτων, καὶ παταγεῦσιν
Ἐσθόμεναι χαλκοῖσιν, ὑπαὶ Δικτήϊον ἄντρον,
Αὐτὸν γ' ἐξέθρεψαν, ὃς οὐλυμπόν δε ἀνάσσει.

185

H 2

Οἰα

* * *

Στίχ: 78. Ἀυτ.) ἐντὸς τῆς ἀντρες κρυπτόμενον, αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἐκθεέψεις, καὶ σῶ αὐταῖς ή Αἴξ ή Ἀμάλθεια· ή μὲν τινὲς Θηλιώ ἐπορέγγοσα, αἱ δὲ τὸ μέλι παρασκευάζουσαι. Απαντα τῶν τοιέτων λίγων τὸν συρφετὸν, παρὰ τοῖς πλείσιοις τῶν Ποιητῶν ἐνεήσεις ἐπιφορέμενον. Ιδίᾳ δὲ ἐκ προθέσεως παρὰ Καλλιμάχῳ ὃς καὶ τόπον ὅπα, καὶ τρόπον ὅπως, τὸν Ζῆνα γεννηθῶα τε καὶ τραφιῶα σιωέβη διεξελθὼν, εἴδ' οὗτω πρόεισιν ἄδων, εν τῷ εἰς αὐτὸν Τυμνω, Στίχ: 46. κξ.

„Ζδ,” σὲ δὲ Κυρβάντων ἔταραι προσεπηχώαντο,
„Δικταῖαι Μελίαι. Σὲ δέ κοιμησεν Ἀδρήσεια
„Λίκνῳ ἐνὶ χρυσέω. Σὺ δὲ ἐθήσασι πίονα μαρῶν
„Αἰγὺς Ἀμάλθειης· ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἐβρῶσι.
„Γέντο γάρ ἔξαπιναι πανακρίδος ἔργα μελίσσης
„Ιδαιόις ἐν ὄρεσσι, τὰ τε κλειστοὶ Πάνακρες.
„Οὐλα δὲ Κάρητές γε περὶ πεύλην ὠρχήσαντο.
„Τεύχεε πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος ἔστιν ἡχίλι
„Ασσίδος εἰσαῖοι, καὶ μὴ σέο κερίζοντος.
„Καλὰ μὲν ἡέξειν, καλὰ δὲ ἔτραφες θράνιε Ζδ.”

Στίχ: 186. . . . Τπαὶ Δικτήϊον ἄντρον,) Ἐνταῦθα γὰρ ἀνατραφιῶα τὸν Δία μεμύθευται, οὐ προσεχῶς ἔργηται (Ορεα καὶ Βιβλ: Β'. Σημ. Στίχ: 627.) Καὶ τοι γε ἐν Παρθενίᾳ, τετέτην ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ, ἐπὶ τῇ ἐκεῖ Λυκαίῃ ὄρες γεννηθέντα. Οὐτω γὰρ Καλλιμάχος τινὸς Ἀρκαδῶν τε καὶ Κρητῶν, περὶ τῆς παρὰ σφίσι τῇ Δίος γεννήσεως, ἐφιν προθεῖται, ἐν Τυμνῷ τῷ εἰς τὸν Δία. Στίχ: 4.

„Πῶς καὶ νιν Δικταῖον ἀείσομεν, ηὲ Λυκαῖον;
„Ἐν δοῖῃ μάλα θυμὸς· ἐπεὶ γένος ἀμφήρεισον.
„Ζδ,” σὲ μὲν Ιδαιόισιν ἐν βρεσι φασὶ γενέθαι,
„Ζδ,” σὲ δὲ ἐν Ἀρκαδίῃ. Πότεροι πάτερ ἐψέυσαντο;
Τελευταῖον ἐπιδιαιτεῖται τινὸς δίκλινος, προθεῖται. Στίχ: 10.

„Ἐν δὲ σε Παρθενίῃ Ρέαν τέκε. . . .

Εἴτα τεκτον τε, Φοῖοι, καὶ λέσσασα, καὶ σπειρώσασα Στίχ: 33.

„Κευθύμῳ ἔστω Κερταῖαι, ἵνα κεύφα παιδεῖοι.
Παραπλησίως δὲ τινὸς ἐριν καὶ Ἀρατος διέκρινεν ἐν τοῖς Φαινομένοις,
Στίχ: 32.

„Ο μιν τότε κερίζοντα
„Δικτώ ἐν ἐνώδει ὄρεος χεδὸν Ιδαιόιο
„Ἀντρῷ ἐγκατέθεντο, καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτὸν
„Δικταῖοι Κάρητες, ὅτε Κρόνον ἐψέυδοντο.
Ο δὲ Κηκέων περὶ Φύσεως Θεῶν, Βιβλ: Γ'. Κεφ. ΚΑ'. τινὸς ἐκατέρες τῇ
ἐντρες εὔκλειαν διασώζων, τρεῖς, κατὰ τὰς αρχαῖς Θεολόγυς (τότο δὲ
εἰς)

- Solae communes natos, consortia tecta
Urbis habent, magnisque agitant sub legibus aevum;
i55 Et patriam solae, et certos novere Penates,
Venturaeque hyemis memores, aestate labore
Experiuntur, et in medium quae sita reponunt.
Namque aliae vieti invigilant, et foedere pacto
Excentur agris: pars intra septa domorum.
i60 Narcissi lacrimam, & lento de cortice gluten
Prima favis ponunt fundamina; deinde tenaces
Suspendunt ceras: aliae spem gentis adultos
Educunt foetus: aliae purissima mella
Stipant, et liquido distendunt nectare cellas.
Sunt, quibus ad portas cecidit custodia sorti,

Inque

εἰ Μυθολόγος Φᾶναι) Ζιῶας γενέθλαι καθισορεῖ· ὡν τὸς μὲν δύο προτέρους ἐν Ἀρκαδίᾳ τεχθῶσι. Τὸν δὲ τρίτου ἐν τῇ Κερτῃ. Θαυμασὸν δὲ γέδην, εἰ τοσαύτη ἐν τοῖς ψευδέσιν ἐμφιλοχωρεῖ ή διαφωνία. Ἐπεὶ καὶ οἱ παλαιοὶ Φρύγες, τῶν Ζιῶας γενεθλίων τὸ κλέος παρέξαυτος εἴλκουν. Οὐδεν καὶ Ἰδαίς Δίς Πατρίς Βωμὸς, ὑπὸ Μίδα ιδευθεὶς γέδετο ἐν αὐτοῖς, ὡς Πλέταρχος διεξιὼν φέρεται ἐν τοῖς Παραλήλοις. Καὶ Βοιωτοὶ δὲ ἐν Θήβαις διετένοντο γενεθλίων τὸν Δία, ὡς Τζέτζης παρέδωκεν εἰς τὰ Λυκόφρονος χολιογραφῶν. Σελ. 178. 179. Καὶ Μεσσαίων δὲ παρὰ σφίσιν ὡς Πανσανίας Φοῖοι, Βιβλ.: Δ'. Σελ. 278. Καὶ Αιγαῖοις ἐν Ἀχαΐᾳ ὡς Στράβων Γεωγρ. Βιβλ.: Η'. Σελ. 387. Καὶ οἱ ἐν τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ὁλένης παρέξαυτοις ὄμοιως, κατὰ τὸν Ρωμαῖον Ποιητὴν Στάτιον, ἐν τῇ Θηβαΐδι Βιβλ.: Δ'. Στίχ: 104. Ὡν ἀπάντων μνέσαιν πεισταὶ Ιερεκῆλ οἱ Σπαγγάμιοις ἐν ταῖς ιδίαις αὐτῷ παρατηρήσεσι, περὶ τὸν εἰς τὸν Δία Τυμον τῷ Καλλιμάχῳ. Στίχ: 4. 6. 7.

Στίχ: 188. Οἷα δὴ κοινῶν τε γόνων, κτ:) „Αὐταὶ γὰρ ἔνοια τῶν πρὸς τὸ γῆ „χρειωδῶν κοπιῶν αἰρενται, καὶ περὶ ἐργασίαν εἰσὶ, καὶ πολυτείας ἔχοσι „χῆρας· καὶ βιλέυσινται μὲν διαφεροντας, ἡγεμοιένονται δὲ ἀγεληδόν. Τὸ „δὲ δὴ θαυμασὸν, ὅτι γέδην γέδειν ἀσφαλεῖσι . . . καὶ γέδειν ἰσφασιν, ὅτι μὴ „κοινὸν. (Πλίν. Φυσ. Ισ. Βιβλ.: ΙΑ'. Κεφ. Ε') Ὅυδε γὰρ ἐν μέρες σιτεννα „ταῖ, ἵνα μὴ αὐταῖς ἀνισα γίγνηται τὰ τε ἔργα, καὶ τῆς τροφῆς, καὶ „τῷ χρόνῳ. (Ἀντ. αὐτ. Κεφ. Ι').

Στίχ: 191. Μνήμονες ἐσσομένοιο δὲ χείματος κτ:) Ἐξ ὧν γὰρ Ἀριστέλης ισορεῖ (περὶ Ζώ. Ισ. Βιβλ.: Ε'. Κεφ ΚΒ'.) „Ολως ἡ γίνεται μέλι πρὸ Πλε „άδος ἐπιτολῆς. Ο δὲ αὐτὸς ἔτι περὶ μελιτῶν παρέδωκεν (Ἀντ. ἐν τῷ θ'. Βιβλ. Κεφ. Μ'.) ὅτι αὐταῖς: χείρος ἐκ ἔσιν εἰδισμένος ἀφ' ὅτε ἀρ „χονται ἐργάζεθαι· αλλ' ἐάν τὰ ἐπιτήδαις ἔχωσι, καὶ εὖ διάγωσι, μᾶλλον „ἐν ᾧραι τῷ ἔτει (θέρεις) ἐγχειρίσι τῷ ἐργασίᾳ· καὶ ὅταν ἐυδίας ἢ σωβ „χῶς ἐργάζονται. . . . Καὶ ὡς, ὅται τὰ κηρία ἐξανερῶσιν οἱ μελιττεργοί, „απολεπτοσιν αὐταῖς τροφιῶ διὰ χειμῶνας· ή ἐάν διαρκῆς ἡ, σώζεται τὸ „σμιλῶς. εἰ δὲ μὴ, ἐάν μὲν χειμῶν ἡ, αὐτῷ θνήσκεσιν ἐυδῶν δὲ γεῶν, ἐκ „λείπεσι τὸ σμιλῶς.. Ο δέτοι Πλίνιος (Φυσ. Ισορ. Βιβλ.: ΙΑ'. Κεφ. Σ'. καὶ Ιδ'.) περὶ τῶν αὐτῶν, συτα. „Χειμῶνος μὲν, σικερέσιν ἀπρόϊτοι . . . „απὸ δὲ δύσεως Πλειάδων λανθάνουσιν ἐπέκεινα τῆς τέτων ἐπιτολῆς. Ουκεν ἄρα ἀρχομένα τῷ ἔαρος (αἵτινον ἐρχομεγάνων) ὡς ἔφησαν· εἰδὲ ὡς κατε

Οἶα γὰρ κοινῶν τε γόνων, κοινῆς πόλεως τε
Ταὶ λάχον, ἥδη αὖνα τ' ἄγαν θεσμοῖς ἐπισήμοις.

190

Πάτρια δ' οἶας ίσασι, θεὸς πατρίας τε βεβαίας.
Μνήμονες ἐσσομένοιο δὲ χάιματος, ἀμφιπονεῖθαι
Μαυμώσι θέρας ἀ τε συλλέξαντ' ἐνὶ μέσσῳ,
Εὗ σφίσι προφρονέως ταμιεύστιν πάρα κεῖθαι.

Αλλαὶ μὲν δὰ τροφαῖς πολυωρᾶσαι μάλ' αἴκνως,
Ως ἐκ σινθεσίης ἀμφ' ἀγράς ἀχολέονται.

195

Αλλαὶ δ' αὖ δομέθας ἐντὸς σφῶν ἔρκεος οἴκων,
Ναρκίσσις τε δάκρυ, γλίχρα Φλοιός τ' ἀπὸ κόλπων,
Σιμβλῶν πρωτίστας ὑποκατορέασι θεμέθλας,
Τῷοις ἀπὸ δ' ἀρτῶσιν κηράς ἐξῆς ἐχεκόλλας.

200

Νήπια δ' αὖ ἐτεροι θάλπαστ' αὐξάμενα τέκνα,
Ἐλπωρὰ γενέθλης. Μέλι εἰλικρινὲς δὲ τε ἄλλαι
Αμφιπυκάζσαι, γλυκεροῖο δὰ νέκταρος οἴκως
Ἐπιπλᾶσιν ἀτάρ πυλαωρῶν ἔλαχον ἄλλαι,

"Ομέρας

,κατὰ Ἰταλίαν ἔσιν δὲ οὔεται πρὸν δὲ τὸς κυάμως ἀνθῆσαι, πρὸς ἔργα
,τε καὶ πόνους ὀδαμῶς ἔξεστιν. Ἐπειδὰν δὲ ὁ ἀπὸ ἔυδιος ἀνὴρ ἐπιτρέπῃ, οὐ-
,τις αὐτᾶς ἡμέρα ἐν ἀργίᾳ παρόιχεται,. Ὁ μέντοι Λίλιανὸς (ἐν τοῖς πε-
ρὶ Ζώ. Ἰδιότ. Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΙΒ'. „Ἐν γοῦ τοῖς χειμεριωτάτοις τῶν
χωρίων, μετὰ Πλειάδων δυσμᾶς εἰς ισημερίαν ἥριντι, διατελεῖσιν οἰκερψ-
,,σαμ τε καὶ ἔνδον ἀτρεμψατ, ἀλέας πόθῳ, καὶ Φυγῆ δίγεις αἵ μέλιτται.
,,Τον δὲ ἄλλον χρόνον τὸ ἔτος πάντας ἀργίαν μὲν καὶ ἕσυχίαν μισθοῖ, καὶ
,,καμένη εἰσὶν αὐγαθαί· καὶ ἐκ ἀν ποτε ἴδοις βλακεύσταν μέλιτταν τῆς
,,ἀρέας ἐκείνης ἔχω, ἐν ᾧ μαλακιεῖς (ἀναγγ. μαλακιεῖ) τὰ μέλη.

Στίχ: 194. "Αλλαὶ μὲν δὰ τροφαῖς πολυωρᾶσαι κτ.) ,,Ἐισὶ δὲ αὐτᾶς τεταγμέναι
,,ἐφ' ἔκαστον τῶν ἔργων οἷον, αἵ μὲν ἀνθοφορᾶσαι, αἵ δὲ ὑδροφορᾶσαι, αἵ δὲ
,,λεαίνεσι καὶ κατορθεῖσι τὰ κηρία. (Ἀρισ. περὶ Ζώ. Ισ. Βιβλ: Θ'. Κεφ:
,,Μ'.) Καὶ κατωτέρω:) Διέρεισται δὲ τὰ ἔργα, ὥστε εἴρηται πρότερον
,,καὶ αἱ μὲν κηρία ἔργαζονται, αἱ δὲ τὸ μέλι, αἵ δὲ ἔριθακι. Καὶ αἱ μὲν
,,πλάττεται κηρία, αἱ δὲ ὑδωρ φέρεται εἰς τὰς κυττάρες, καὶ μηρυσθεῖσαι
,,τῷ μέλιτι αἱ δὲ ἐπ' ἔργον ἔρχονται . . . ὅταν δὲ εἰς τὸ σμιλῶς αἴφι-
,,κωνται, ἀποσάνται" (ὅν δῆπτε Φέρεται. Φόρτου.) καὶ ἀκολεύθεσιν ἐκάση
,,τρεῖς, ἢ τέτταρες,. Ὁ δὲ Πλίνιος (περὶ Φυσ. Ισορ. Βιβλ. Ιά. Κεφαλ.
Ι'.) ,,Τὰ δὲ ἐσμός ἐπὶ τὰ ἔργα προελθόντος, αἱ μὲν τὰ ἀνθη ἐπισωρεύσσαι
,,τοῖς ποσὶν· αἱ δὲ ὑδωρ φέρεται τῷ σόματι, καὶ δανίδαις τῷ χυῶ δὲ τῷ
,,σώματος . . . τὰς δὲ ὑπὸ τῶν γόμω κυρτεμένας ἐπανιέσσαις, τρεῖς, ἢ
,,τέτταρες ὑποδέχονται. Καὶ γάρτοι καὶ τὰ τῆς ἔνδον διακονίας αὐτᾶς
,,μεμέρισαι· Λί μὲν γάρ κατορθεῖσι (τὰ κηρία), αἱ δὲ λεαίνεσι, αἱ δὲ τὰ
,,πρὸς τροφιῶ ἐπαρκεῖσιν, αἱ δὲ ἐκ τῶν ἐπενεχθέντων παρασκευάζεσιν,,

Στίχ: 195. "Αλλαὶ δὲ αὖ δομέθας ἐντὸς κτ:) ,,Οἰκοδομεῖσι γάρ τὰ κηρία φέρεται
,,τῶν τ' ἄλλων ἀνθέων, καὶ ἀπὸ τῶν δένδρων τὰ δάκρυσαι ιτέας καὶ πτε-
,,λέας, καὶ ἄλλων τῶν κολλωδεσάτων τέττω δὲ, καὶ τὸ ἔδαφος διαχρίεσται
,,. πλάττεται δὲ κηρία πρῶτον, ἐν οἷς αὐτοὶ (δυτῶ) γίνονται· εἴτε
,,ἐν οἷς οἱ καλέμενοι βασιλεῖς, καὶ τὰ κηφιώια. Τὰ μὲν οὖς αὐτῶν, αἱ
,,πλάττεται τὰ δὲ τῶν βασιλέων, ὅταν ᾧ πολυγονίας τὰ δὲ κηφιώια,
,,ἔσσαι μέλιτος αἴφιοις ἐπισημανόνται. Πλάττεται δὲ, τὰ μὲν τῶν βασιλέων
,,πρὸς τοῖς αὐτῶν (μικρὰ δὲ εἰς ταῦτα.) τὰ δὲ κηφιώια πρὸς αὐτά· | δ-
Βιβλίον Δ.

- Inque vicem speculantur aquas et nubila coeli;
Aut onera accipiunt venientum, aut agmine facto
Ignavum fucus pecus a praesepibus arcent.
Fervet opus, redolentque thymo fragrantia mella.
- 170 Ac veluti lantis Cyclopes fulmina massis
Cùm properant, alii taurinis follibus auras
Accipiunt, redduntque; alii stridentia tingunt
Aera lacu: gemit impositis incudibus Aetna:
Illi inter se sc magna vi brachia tollunt
- 175 In numerum, versantque tenaci forcipe ferrum.
Non aliter (si parva licet componere magnis)
Cecropias innatus apes amar urget habendi,
Munere quamque suo. Grandaevis oppida curae,

Et muni-

„λάττω δ' ἐσὶ ταῦτα τῷ μεγέθει τῶν μελιττέων.) „Αρχονταὶ δὲ τῶν Ἰ-
„σῶν ἀνωθεν ἀπὸ τῆς ὁροφῆς τῇ σμικρᾷ, καὶ κάτω σιωνοφῆς ποιῶσιν, ἐ-
„ως τῇ ἐδαφεῖς, οἰκοῖς πολλάς κτ. (Ἀρισ. περὶ Ζώ. Ἰσ. Βιβλ. Θ'. Κεφ. Μ'.) Τοῖς δὲ εἰρημένοις παραπλήσιαις διέξεισι καὶ Πλίνιος περὶ τῆς οἰκοδο-
μίας τῶν μελιττῶν. (Φυσ. Ἰσ. Βιβλ: Ιά. Κεφ. Γ'.) ὃν μέτιθι.

Στίχ: 203. Ἀτὰρ πυλαωρεῖν ἔλλαχον ἄλλα.) Τρισσόντι τῷ πυλωρῷ
μελιττῶν ἔναι τὸ ἔργον, διδάσκει ἐνταῦθα Οὐιργίλιος. Τὸ μὲν, ἐφ' ἡ
τὰς τῇ μέρος παραπτηρῶν κατασάστεις, καὶ τὰς ἑνδὸν μικρέιν, ἐπειδὴ
τῷ τῇ σίμβλῳ πρὸς νομίῳ ἔυκαιρον, η̄ μή. „Προγνωστικούς γάρ χειμῶνας
„καὶ ὑδρεῖς αἱ μέλιτται· σημεῖον δὲ, ὅτι ἀποκέπονται γάρ κτ: ὡς Ἀρισ.
Φησὶν. (Ἀντ. Βιβλ. Θ'. Κεφ. Μ'.) Καὶ Πλίνιος ὁμοίως (Βιβλ: Ιά. Κεφ. Γ'.)
„Προμαντέουνται γάρ ἀνέμοις ἐσομένοις, καὶ ὅμορφες, καὶ τίκτακαῦται οἰκερῆσι,.
Τὸ δὲ, ἐφ' ὧ τὰς τὸν Φόρετον ἔχωθεν ἀγύστας ἀποκεφίζειν τῇ βάρεσ
ἀφικομένας, καὶ σιωντιλαμβάνειν δηὸς τίκτακαῦται γάρ εἰσὶ¹ βαριώδεμεναι, καὶ υπὸ τῷ ἀχθει κατακαμπτόμεναι διὸ καὶ ἀπὸ τῆς βο-
σκῆς ἐπανισταίς, τρέπεις, η̄ τέτταρες, ὡς μὲν Ἀριστότελης ἐλεγεν, ἀκολε-
θεῖσιν ὡς δὲ Πλίνιος, ύποδέχονται αὐτάς. (Ἀνωτ: Στίχ: 194.) Τὸ δὲ
τελευταῖον, ὅπως ἀν Φυλάττωσι τὰ κηρία τῇ μὴ κλέπτεθαι ύπο τε τῶν
Φωρῶν, καὶ τῶν κηφιώνων. „Οἱ γάρ φῶρες καλέμενοι (Ἀρισ. Ἀντ.) κα-
„κεργάσσοι μὲν καὶ τὰ περὶ αὐτοῖς κηρία (διὸ καὶ ἀλισκόμενοι θνήσκοσιν ύ-
„πὸ τῶν χειρῶν μελιττῶν) εἰσέρχονται δὲ, ἐὰν λάθωσι, καὶ εἰς τὰς αἱ-
„λότρια. Εἴ τοι δὲ ληφθῶσιν εἰς τὰς αἱλότρια θνήσκοσιν. Όυκ ἔργον δὲ
„ἢ, οἱ λαβεῖν ἐπὶ τε γάρ εἰσόδῳ ἐκάστη Φύλακες εἰσὶν αὐτὸς τε ἐαν εἰσελ-
„θῶν λάθη, διὰ τὸ ύπερπεπλῆθαι, οὐδὲνται πέτεθαι, αἱλά πρὸ τῇ σμικρᾶς
„κυλίεται ὡς ἔργον ἐσὶν αὐτῷ ἐκφυγεῖν,. Τογαρεῖν καὶ Πλίνιος (ἐνθ. εἰρηται)
τίκτακαῦται πυλωρεῖαν καὶ διὰ ἡμέρας γινομένων, τῇ τῶν ἐν ταῖς πα-
ρεμβολαῖς σρατιωτῶν Φυλακῇ παρεκάσει. Interdiū statio ad portas more
castrorum. Αἰλιανὸς δὲ (ἐν τοῖς περὶ Ζώ. Ἰδιότ. Βιβλ: Α'. Κεφ. Γ'.) τῇ
διὰ νυκτὸς κατοδίᾳ τῶν Φρερῶν, τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀγρυπνεῦν τεταγμέ-
νων αἱφομοιεῖ. „Καὶ γάρ, καὶ νύκτωρ (Φησὶ) Φρερεῖσιν, ὥσπερ οιῶ πόλιν
„μικρὰν Φυλάττωσι τίκτακαῦται κηρίων οἰκοδομίαιν ἐκεῖσι γε. Οἱ καὶ Φίλης
„γένεν ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν Ιαμβέσοις. Στίχ: 15.

„Ἄλλῃ δὲ τις ἀγρυπνον εἰσφέρει πόνον,
„Τῇ τῆς Φυλακῆς αἱρείβει παρατάστει.

Στίχ:

Ὁμβρες οὐρανίας ἐπαμοιβαδὸν ἀμφιδοκεῦσαι,
 Καὶ νεφέλας· ἡ γοῦ Φόρτων, ποτιδέγμεναι ἄλλας,
 Ὅτε ἀπαλλάξαι· σιφος ἥτε τε συγκροτέσσαι,
 Ἀργῶν ὡς σίμβλος κηφιώνων θρέμματ' ἔλασαι.
 Ζέννυσιν ἐργασίῃ μέλι δ' ἥδυν θύμοιο ἀπόζαι.
 Ως δ' ὅτε δὴ Κύκλοπες δαμάσαι σιδήρεον ὅγκον,
 Αὐφὶ κεραυνοῖσι Ζιώδης σπερχνοὶ πονέοντες·
 Ταυρέοις δ' οἱ μὲν τότε Φυσσητήρεσιν αὔρας,
 ἄλλας ἀμπνυμένοις, δέξαντό τε ἥδη ἀπέδωκαν.
 Οἱ δ' ἄρα σίζοντας βάπτυσιν ἐν ὕδασι χαλκάς.
 Αἰγῶς βαλλομένοις σοναχῇ δ' ὑπὸ ἄκμοσιν Αἴτνη.
 Οἱ δὲ τ' ἐναλλήλως ἄρρεσι βραχίονας ἵψι
 Ρυθμῷ τὸν δὲ σίδηρον ἀναρροφάσσι πυράγρας.
 Αὐτως (τυτάπερ εἰ μεγάλοις ἐξὸν παραθέσαι)
 Ἰμερος ἐκ Φύσεως ἔνι Κεκροπίησι Μελίτταις,
 Τῷ δὲ ἐκάστῃ τῶν δε, ἐὸν γε σπέρχετ' ἐπ' ἔργον.
 Τάχεος ἐνδιμήτοιο μέλει πρεσβύτισι σίμβλος·

205

210

215

I 2

Κηρὶ

Στίχ: 208. Ζέννυσιν ἐργασίῃ). Τατέσι μετὰ Θερμῆς τηνὸς τῆς ἐπιμελείας, καὶ μετὰ ζεύσης τῆς προδυμίας τὸ ἔργον προάγεται ὅπερ, ἐκ τῆς ἐνδελεχεῖς τῶν μελιττῶν περιφορᾶς, καὶ τῇ ἐντοῦ θεοῦ ἐξεγειρομένης θεᾶς, συμβάλλει ἐξι. Διαγινώσκεται γάρ ιδύειν τὸ σμίλιον, τῷ ψόφον εἶναι πολια, καὶ παντεῖδαι εἰσιθέσαι καὶ ἐξιθέσαι. (Ἄρισ. ἐνθ. πολλάκις εἴρηται).

Στίχ: 209. Ως ὅτε δὴ Κύκλοπες κτ:) Τὸ περὶ τῶν ἐν τοῖς σίμβλοις μελισσεργίαιν φίλεργον τῶν μελιττῶν, τῷ περὶ τῶν χαλκεργίαιν, ἐν τοῖς Λίτναιοις κρατηροῖς, τῶν Κυκλόπων Φερεπονίαις, ὁ Ποιητὸς παρεικάζει, μικρὰ μεγάλοις παρατιθεῖς· ὃ καὶ ἀυτὸς σωτεῖδεν, γέδει απέκευψε. Διατυποῦσται οὐδὲν ἀντεῖ γραφικάτατα, οἱ ἐν τοῖς κρατηρῖσι τῆς Λίτνης τῷ Σκελικῷ ὅρες, περὶ τὸν Ήφαιστον πονεῖν διαμυθευόμενοι Κύκλοπες, καὶ τὰς κεραυνὸν τῷ Διὶ χαλκέυειν. Όλη οἱ μὲν, τὰς ἐκ ταυρέων δερμάτων φύσας ἐνδελεχεῖς ἀνακινύντες, τῷ τῶν ἐπαλλήλων ἀναπνοῶν ἐπιτάσαι τῷ πνέυματος, τὰς φλόγας ἀναρρίπτεις, καὶ μένος τῷ πυρὶ ἐμποιεῖσθαι. Οἱ δὲ, τὰς πεπυρακτωμένης ἥδη χαλκάς, τεθέντας ἐπὶ τῷ ἄκμονος, πυκνοτέρως τῶν προσβολῶν δαμάζειν ἐπιχειρεῖσι· καὶ οἱ μὲν, τάττας πτιστομένης, σιδηρέας περιάκνυστες πυράγρας, σρέφοσι τε καὶ ἀναρρέφουσιν· οἱ δὲ περιτρεφομένων τῶν μύδρων, καρτερῶς τοὺς βραχίονας αἴροντες, δέρυθμως σφυροκοπεῖσιν· οἱ δὲ τέως, ἀλισ τὰς ὅγκους δαμάντας, ἐν ὕδασιν ἐμβάπτυσι σίζοντας. Εἴποις δὲν ἐντὸς τῷ χαλκευτηρίῳ παρεῖναι, καὶ ὅραιν. καὶ ἀκέειν ἀτεχνῶς τὰ γινόμενα. Ουτω πιθανῶς ἡ εἰκὼν τῷ Ποιητῷ ἐπεξείργασαι. Εοτε γοῦ καὶ ἀυτὸς, τῷ ὑπὸ ἀντεῖ ὡδε γραφεῖση χαλκεργίαις ἐνασμενίσαθαι, εἰ ταύτων ἐπὶ λέξεως τῶν ἀντιών, καὶ ἐν τῷ Η. Βιβλίῳ τῆς Αἰγαίαδος, Στίχ: 448. — 452. οἷον λιχνευσάμενος ἀνεμασσήσατο. Παρδ ὅσον γε, ἐπὶ τῷ πρώτῳ τῶν πέντε ἐπῶν, το ἐνταῦθα Τaurinis follibus, (Ταυρεῖοις Φυσητῆροις) εἰς τὸ Ventosis follibus, (ὅπερ εἰς πνευματώδεσιν, ἀνεμώδεσι:) μετέτληφε. Σημείωσαι δὲ, ὡς οἱ ἀηθέντες Κύκλοπες ἐφ' ἄν δὲ μῆδος πέπλασαι, ἐθνίς ίω Σκελικὸν, δις οἱ ὑδρεον Λεοντίνες ἐκάλεσαν. Φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ: (παρὰ Ευσαθρίῳ ἐν τοῖς Παρεκκ. εἰς τῶν I. τῆς Οδυσ. Ραψωδ. Σελ. Ιβίσ.) „Οτι, ὥσπερ Λιολος ἐδιωάσευσε τῶν περὶ Διπάρσαν γῆσον, „ουτω

- Ft munire favos, et daedala fingere tecta;
 180 At fessae multâ referunt se nocte minores,
 Crura thymo plena: pascuntur et arbuta passim,
 Et glaucas salices, casiamque, crocumque rubentem,
 Et pingue tiliam, et ferrugineos hyacinthos.
 Omnibus una quies operum, labor omnibus unus.
 185 Mane ruunt portis, nusquam mora: rursus easdem
 Vesper, ubi è pastu tandem decedere campis
 Admonuit; tum tecta petunt, tum corpora curant.
 Fit sonitus, mussantque oras & limina circum.
 Post, ubi jam thalamis se composuere, filetur
 190 In noctem, fessosque sopor suus occupat artus.
 Nec vero à stabulis, pluvia impendente, recedunt
 Longius; aut credunt coelo, adventantibus Euris.

Sed

, οὗτω καὶ Κύκλοπες, καὶ Λαιρυγόνες τῶν περὶ Λεοντίνω, καὶ Αἴτινω ἀ-
 „ζενοὶ τινες ὄντες,, Ἐκ τέτων οὐδὲ τοιάτων ὄντων, τιὼ περὶ τὰς Κύκλο-
 πας παραδοξολογίαν οἱ Ποιηταὶ ἐμυθεύσαντο, ζέντω τινὰ καὶ γένεσιν αὐ-
 τῶν, καὶ μορφῶν, καὶ τέχνων, καὶ κλῆσιν σωσαναπλασαντες. οὐδὲν ἐν τοῖς
 πρώτοις Ήσιος Θεογον. Στιχ: 139. — 146.

, Γείνατο (Γῇ) δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέξεινον ἥτορ ἔχοντας,
 „Βρόντιω τε, Στερόπιω τε, καὶ Ἀργιλοῦ βρέμοθυμον.
 „Οἱ Ζλιβέροντιω τ' ἐδοσαν, τεῦχαν τε κεραυνόν.
 „Οἱ δὲ ἥτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐιαλίγκιοι ἦσαν,
 „Μένος δὲ φθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 „Κύκλωπες δὲ σὸν μὲν ἔπωνυμον, ἔνεκ' ἄρδε σφέων
 „Κυκλοτερής φθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ.
 „Ιχθὺς τ' ἥδε βίη, καὶ μηχανᾷ ἦσαν ἐπ' ἐργοῖς.

Στιχ: 218. . . . Κεκροπίσι μελίσσαις,) Κεκροπία τὸ Αθηνᾶν "Αἶνο, εἰτ' οὐδὲ ;
 ακρόπολις ἐκληθῆ ἀπὸ Κέκροπος τῷ σικοδομῆσαντος, κανταῦθα ἐν ἔτει Τοέ.
 πρὸ τῶν Τεωικῶν βασιλέυσαντος· ἐξ οὐ καὶ σι Αθηναῖοι Κεκροπίδαι.
 Τὰς οὐδὲν Ἀττικῆ μελίττας οἱ Ποιητὴς Κεκροπίας αἰόμασε κατ' ἔξοχι,
 ὅτι ἀξιον ἐκρίνετο τὸ Τυμῆττιον μέλι, τὸ ἐπὶ Τυμῆττα τῷ τῆς Αττικῆς
 ὄρες γινόμενον, καθά καὶ τὸ Σικελικὸν Τύβλιον, τὸ ἐπὶ τῷ ὄρες Ηῆς Υπελην. Μεθ' αὐτῆς Πλίνιος (Φυσ. Ισορ. Βιβλ. ΙΑ. Κεφ. ΙΙ'.) τὸ ἐν Καλυδόῃ τῇ
 ιήσω τρίτου ἐτίθετο.

Στιχ: 220. . . . Μέλες πρεσβύτιοι σίμβλοι.) Οὐτως Αριστέλης περὶ Ζώ.
 Ισορ. Βιβλ: Θ'. Κεφ. Μ'.), Τῶν δὲ μελίττων αἱ μὲν πρεσβύτεραι τὰ εἴσω
 „έργαζονται, καὶ δασεῖα εἰσὶ, διὰ τὸ εἴσω μένεν αἱ δὲ νέαι ἐξωθεν φέρε-
 „σι, καὶ εἰσὶ λειότεραι. Οἱ δὲ Πλίνιος (Βιβλ. ΙΑ'. Κεφ. Ι') Αἱ μὲν νεώ-
 τεραι πρὸς ἔργασίαν ἐξιέσαι, τὰ λεχθέντα συγκομίζονται αἱ δὲ γεζαίτε-
 πραι εἴδον ἔργαζονται. Αἰλιανὸς δὲ (περὶ Ζώ. Ιδιότ. Βιβλ. Α'. Κεφ, ΝΘ'.
 „Αἱ μὲν γαρ πρεσβύταται καὶ αἱ παλαιόταται γεντινῶσι τῷ τῶν βασιλέων
 „αὐλῇ, οἵνες δορυφόροι καὶ φρεγοὶ ἔσαι κτ:

Στιχ: 223. . . . Ενιπλησάμεναι σκελέεσσιν.) Καὶ Αριστέλης δὲ (Βιβλ. Ε'. τῆς
 περὶ Ζώ. Ισ. Κεφ. Κβ'.), Φέρει δὲ κηρὸν, καὶ ἔριθάκιω περὶ τοῖς σκέλεσι
 „, Καὶ βιβλ. Θ'. Κεφ: Μ'). Εἵσι δὲ αὐταῖς καὶ ἄλλη τροφή, λίθοι καλύπτοι τι-
 „νὲς κήρινθαν, ἔσι δὲ τέτο ύποδεέσερον, καὶ γλυκύτητα συκώδη ἔχον κομί-
 „ζονται δὲ τέτο τοῖς σκέλεσι, καθάπερ καὶ τὸν κηρόν. (Καὶ ἐτι οἱ Αὐτ.
 „Αὐτ.) Τὸν δὲ κηρὸν αὐταλαμβάνονται αὐταρξιχώμεναι πρὸς τὰ βρύα σχε-

ως

220

Κηρ' ἀτὰρ Φρερεῖν τε, καὶ οἰκίᾳ διάδαλα τεύχει.
 Ὁψὲ δὲ ὄπλοτεραι νοσθσιν, ἐπώ πεκάμωσιν,
 Ευόδμοιο θύμα ἐνιπλησάμεναι σκελέεσσιν.
 Αἱ δε γὰρ ἐμμενέως μάλα, φερόμεν' ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ἀμφὶ γε δὴ κομάροισι πανημέριοι πεπότωται,
 Γλαυκαὶ τ' ἵτεαι ἔνθα τεθῆλασι, καὶ κασταὶ τε·
 Ἔνθα τ' ἐρευθήεις κρόκος, αὐγαὶ τ' ἀνθεαὶ ἄλλα.
 Καὶ λιπαραὶ φίλυραι, καὶ κυάνεοι θ' ὑάκινθοι.
 Κοινὸς ταῖσι πόνος, κοινὸν δὲ ἀμπαυμα πόνοιο.
 Ήῶι πυλέων προίασι μάλ' ὄτραλέως γε
 Ἀμβολῆις ἀτερ' ᾧς δὲ νομῆς ἄλις ἐξ ἔρον ἔιτο,
 Ὁψὲ μησάμεναι νόσα, πάλιν οἴκαδ' ἴεσσιν
 Λυρὰς ἐκπρολιπόσαι, ἀτὰρ δέμας ἀμφιέπεσι.
 Καὶ δὰ περὶ σαθμὰς ὅμαδος γίνεται, ηδὲ τε βόμβος
 Αγρομενάων ᾧς δὲκεν ἐς θαλάμιας ἀφίκωνται,
 Νυκτὸς σιγῶσιν, μαλακῷ δεδμημέναι ὑπνῳ.
 Οφρ' ὑετὸς δὲ πίκειται ἐπήρωος νεφέεσσιν,
 Λῦλια αἵ δὲ τότε, καὶ πόρρω προλιπόσαι ἀλῶνται.
 Πίσινοι, καὶ δὲ πνέειν μέλλοσ' ἔυροις, προίασιν.

225

230

235

Αγχ

„ως πρὸς τοῖς ἐμπροσθεν ποσὶ τάττες δὲ ἐκμάττεσιν εἰς τὰς μέσας. Τὰς δὲ μέσας εἰς τὸν βλαστὸν ὄπισθιων κτ. Καὶ Πλίνιος (Βιβλ. ΙΑ'. Κεφ: „Γ'.) Λί δὲ ἀνθοφορεῖσαι, τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶν, ἐπισάττεσιν (ἰ. τὰς ὄπισθιες) τραχυτέρες ἐπὶ τάττῳ πεφυκόταις τὰς δὲ ἐμπροσθίες, τῷ δὲ γύγχῃ.

Στίχ: 229. Κοινὸς ταῖσι πόνος, κοινὸν δὲ ἀμπαυμα πόνοιο.) Ὁρα αὖτε. Στίχ: 188. καὶ 191. καὶ 196. καὶ 203.)

Στίχ: 230. Ήῶι πυλέων κτ.:) Καὶ γάρτοι καὶ τότο ἐγ τοῖς μελιττῶν παρατετάγηται σμιλέσσιν, δτι μία τις ἐξ αὐτῶν ἐτάχθη τῷς λαιπαῖς ως διὰ σάλπιγγος ἐπισημαίνειν, πότε μὲν σψὲ σιγῆσαι δέοι, καὶ καθευθῆσαι πότε δὲ πρωταὶ διενειλοῦται τῷ ὑπνῳ, καὶ ἔργα ἀπτεθαῖ. „Ορθειαὶ γὰρ σιωπῶσιν, ἔως ἂν μία ἔγειρη Βομβίστασσα δίσ, η τρεις τότε δὲ ἐπὶ ἔργον ἀθρόου πετονται. η ἐλθεῖσαι πάλιν, θορυβοῖσι τὸ πρῶτον κατὰ μικρὸν δὲ ἡττου, ἔως ἂν μία πεπειπετομένη Βομβίση, ὁσπερ οημένθοσα καθένδειν εἰτ' ἐξαπίγησιν. (Ἀριστοτ. περὶ Ζώ. Ιερο. Βιβλ. Θ' Κεφ. μ'.) καὶ Πλίνιος δὲ ὀστεύτως (Βιβλ: ΙΑ' Κεφ. Γ'.)

Στίχ: 232. Ὁψὲ μησάμεναι νόσα κτ.:) Vesper ἔχει καὶ ἐνταῦθα Ὄυιργιλιος, τὸν μετὰ δυσμὰς ἥλις ἐκλάμποντα πλανήτην, η Ἐσπερον δὲ αὐτὸς τάττο καλόμενον, αὐτὶ τῇ ὄψιας δεῖλης μεταλαβὼν, ως καὶ ἄλλοις (Ὁρα Βιβλ: Γ'. Σημ. Στίχ: 389.)

Στίχ: 234. Καὶ δὰ περὶ σαθμὰς ὅμαδος γίνεται, ἥδετέ βόμβος) „Ἐλθεῖσαι γὰρ πάλιν, θορυβοῖσι τὸ πρῶτον κατὰ μικρὸν δὲ ἡττον ως πρὸ βραχέος, (Στίχ: 230.) ἐξ ἀριστελέως δέρηται.

Κ

Στίχ:

Sed circum tutae sub moenibus urbis aquantur,
Excursusque breves tentant, & saepe lapillos,
195 Ut cymbae instabiles, fluetu jactante faburram,
Tollunt: his sepe per inania nubila librant.
Illum adeo placuisse apibus mirabere morem,
Quod nec concubitu indulgent, nec corpora segnes
In Venerem solvunt, aut foetus nixibus edunt.

Verum

Στίχ: 236. Νυκτὸς σιγῶσην κτ:) ("Ορα ὁμοίως ἀνωτ: Στίχ: 235.)

Στίχ: 237. "Οφρ' ὑετὸς δὲ ἐπίκειται κτ:) Πολεμιώτατον γὰρ μελίττων χειμῶν
οὐδὲ ἔξιαστην ὅλως, καὶ τρεφῆς ἀμοιρῶσιν ὑπὸ λιμὸς δὲ μᾶλλον αἰρεσταῖ
ἀπολέθω. „Ἐὰν γὰρ η τρεφὴ διαρκής ἦ, σώζεται τὸ σμιλῶς· εἰ δὲ μή,
,,ἐὰν μὲν χειμῶν ἦ, αὐτῇ θνήσκεσι . . . πρεγινώσκεσι δὲ καὶ χειμῶνα καὶ
„ῦδωρ οἱ μέλιτται. Σημένον δὲ, ἐκ τοῦ ἀποπέτυται γάρ οὐλέαν τῇ ἐνδίᾳ αὐ-
,,τῇ ανελθενταῖ ὡς γινώσκεσιν εἰ μελιττάργοι, ὅτι χειμῶνα προσδέχονται·
καθάπερ ἐξ Ἀριστότελος, καὶ Πλίνιος, αἰσιοτέλεστος· οὐδὲ γένετο. Στίχ: 238. Οἱ δὲ
παραπλήσιοι ἵστερει καὶ Αἰλιανοί· (ἐν τοῖς περὶ Ζώ. Ἰδιότ. Βιβλ: Α'. Κεφ:
Ια'. „Ἐχοσι δὲ (περὶ τῶν μελιττῶν λέγων) καὶ μαντικῶς, ὥσε καὶ ὑε-
,,τῶν, καὶ κρύψις ἐπιδημίαιν προμαθεῖν· καὶ ὅταν τέτων τὸ ἔτερον, η καὶ
„ἀμφότερον ἐσεδάῃ συμβάλλωσιν, ἐκ τοῦ μήκιστου ἐκτείνεσι τὸ πτήσιν ἐκ
„τῆς νομῆς· οὐλάκης περιποτῶνται τοῖς σμιλεσι, καὶ οἵονες περιθυρόσιν. Ἐκ
„δὴ τέτων μελιττάργοι οἰωνισάμενοι, προλέγονται τοῖς γεωργοῖς τὸν μέλλοντα
„ἐπιδημίαν τῇ χειμῶνος. (Καὶ οἱ ἄυτ: αὐτ. Βιβλ: Ε'. Κεφ. ΙΙ'.) Οἶδε δὲ
αὖτε η μέλιττα καὶ ὑετὴ απελθεντος ἐπιδημίαν, καὶ σκληρὸν πνεῦμα ἔσο-
μενον.

Στίχ: 241. . . . Τότε δὲ οὐλάκης λαίγγας κτ:) „Οταν δὲ ἄνεμος ἦ μέγας, Φέρεσσι
„λίθον ἐφ' ἑαυταῖς ἔρμα πέρι τὸ πνεῦμα. (Ἀριστ. περὶ Ζώ. Ἰσ. Βιβλ:
„Θ'. Κεφ, Μ'.) Καὶ Πλίνιος δὲ (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ. Ι', Αἱ δέτοι Φορτοφορεῦσαν
„τὰς φρεγὰς αἴρενται πνοαῖς· καταγίδος δὲ ἐπεγειρομένης, λαίγγος δραζά-
„μεναι, τῷ τοιῷ δὲ βαρυπλίῳ ἑαυταῖς ταλαιπτέυσαν. Οἱ δὲ, ἐπ' ὄμοιον αὐ-
„τὰς αἴρειν τὸ σήκωμα, φασὶν . . . οἱ δὲ καὶ πρόσγενοι καθίπτανται
„ώς οὐ σφίσι τὸ τῆς αὐτιπνοιας, διὰ τὰς οὐπαντώτας τῶν ἀκανθῶν ἐπαμ-
„βλώσιτο. Καὶ Αἰλιανὸς (περὶ Ζώ. Ἰδιότ. Βιβλ: Α'. Κεφ. ΙΑ'). Ἔναντια δὲ
„πολλάκις τῇ πνέυματος πέτονται, καὶ βραχεῖαν λίθον ἐν τοῖς ποσὶ κομί-
„ζοσι καὶ τοσάντων, ἐσιώ ἐνφορον αὐταῖς πετομέναις ἐναι· καὶ τρόπον
„τοιαὶ ἔρμα τῷτο ἑαυταῖς ἐπιτεχνῶνται πέρι τὸν ἐμπίπτοντα ἄνεμον τῷ
„τε οὐλάκης, καὶ ἵνα μὴ τῆς ὁδὸς παρατρέψῃ η αὐλάκης αὐτάς. (Καὶ Βιβλ: δὲ
„Ε'. Κεφ: ΙΙ'. οἱ ἄυτος· Εἰ δὲ αὐτῇ τῇ Μελίττῃ) παρὰ δόξαι γένοιτο
„τοι τῇ πνέυματος, ὅψε φέρεσσαι λίθον ἐκάστω ἄκραις τοῖς ποσὶν, ἔρμος
„ζείναι τε, καὶ μὴ αὐταρτέπεδαι.

Στίχ: 245. "Ουνεκα δὲ ἐφίενται ὄχείης κτ:), Περὶ τῶν τῶν μελιττῶν γένεσιν, δὲ
„τὸν αὐτὸν τέρπον πάντες ὑπολαμβάνεσσιν. Οἱ μὲν γάρ φασὶν δὲ τίκτειν,
„εἰδὲ ὄχειεδαι τὰς μελίσσας, οὐλάκης φέρειν τὸν γόνον ἀπὸ τῶν αὐθέων. . .
„Οἱ δὲ φασὶ, τὸν μὲν τῶν κηφιλίων φέρειν αὐτὰς γόνον, ἀπὸ τοὺς ὑλης
„τῶν εἰρημένων, τὸν δὲ τῶν μελιττῶν, τίκτειν τὰς ἡγεμόνας . . . Οἱ δὲ
„φασὶν ὄχειεδαι, καὶ εἰναι ἀργεντας μὲν τὰς κηφιλίων, θηλείας δὲ τὰς
„μελίσσας,. Ἀρισ. περὶ Ζώ. Ἰσ. Βιβλ. Ε'. Κεφ. ΚΑ'. Ο δὲ αὐτὸς (ἐν τοῖς
περὶ Ζώων Γενέσ. Βιβλ: Γ'. Κεφ: Ι'.) ἔμολιγήσας, ὅτι η μελιττῶν γένε-

Αγχός δ' ἐνλαβέως περ ὑδρευόμεν' ἀμφὶ γ' ἐπαύλεις,
Βασῶν περῶνται προόδων. Τότε δ' ἀλλὰ λάιγγας
Ἐξάρασαι ποσὶν, ἃς κατὰ δὴ σάλον ἔρμασι κυμβοῖ,
Ἀμφιταλαντεύοντ' ἀέρος κενεῖς ἐν ἀήταις.

Καὶ τὸ μελίτταις δ' ὡς ἄρ' ἔαδ' ἐπαγάνοεαι ἥθος·
Ουνεκα ὥκ ἐφίενται ὄχέης, ἢ μαλακηραὶ
Κύπριδε γυῖα λύθσι, γονᾶς ὠδῖστι τοκῦσαι.

Κ 2

Οἰα

τις ἔχει πολὺώ απορίαν καὶ τὰς εἰρημένας δόξας πολλαχόθεν περικρύσσει τε, καὶ ἐκ τῶν Φωνομένων (ἢ Φησί) βασανίσας, ἐπ' ἐκεῖνο τέως ἦκε, τὸ πεποφίωαθμα: „Τὸς μὲν ἡγεμόνας, γεννᾶν μὲν καὶ αὐτές, γεννᾶν δὲ καὶ „ἄλλοι γένος“ (τότο δὲ ἐσὶ, τὸ τῶν μελίττων) τὰς δὲ μελίττας ἄλλο μὲν τι γεννᾶν, τὸς κηφιῶντος αὐτές δὲ, (τέττας δηλαδὴ τὸς κηφιῶντος) „μηκέτι γεννᾶν, ἀλλὰ τέττας αὐτῶν“. Οἱ δὲ τοι Πλίνιος, μεγάλια ταύτια παρὰ τοῖς σοφοῖς, καὶ λεπτῶν τινα φύσας εἴναι τινὰ σύγτησιν. (Φυσ. Ι. Ι. Ι. Ι. Ι. „Η γὰρ τῶν μελίττων ὄχεια, ἀφθον (Φησί, σὺν) γέδεποτε. Τινὰ εἴναιν προσβάλλεται δόξαν, οἰομένων, ἐκ τῆς εἰνὸς γεννᾶν, ὁδῷ ὄχειας, τῆς τοῦ, ὃν καλέσοι βασιλέα εἰν ἑκάστῳ σίμβλῳ τέττου δὲ καὶ „μόνον ἀρρένεα εἴναι, μεγέθες διαφέροντα, ἵνα μὴ ἀποκάμῃ Διὸ μηδὲ ἄλλευ τέττας τον γόνιον γίγνεσθαι“ καὶ τέττη τὰς λοιπὰς μελίττας, ὡς ἀρρένει θηλεῖσις, ὥχως ἡγεμόνι, παρέπεδαν, τινὰ γεμιώ δόξαν, (προσιθησον) ἄλλως πιθανῶν τοσαν, ὑπὸ τῆς τῶν κηφιῶντος φρεάτης ἐξελέγχεσθαι. Ινατὶ γὰρ „διὰ τῆς αὐτῆς ὄχειας (Φησί) τὰ μὲν ἀτελῆ γεννάται, τὰ δὲ τέλεια;“

Ἄλλ' ήμιν εὐταῦθα παραθετέον εἰν Θρακήσι, καὶ ὅπως ποτὲ ὑπειλήφθω περὶ τέττων καθ' ήμᾶς οἱ Νεώτεροι. Οἱ μὲν οὖς Φασὶ τὸς Ἡγεμόνας εἴναι τὰς θηλείας· καὶ ταύτας ἐξ ὄχειας συλλαμβάνειν τε καὶ γεννᾶν. Τίκτεν δὲ πλέον η δεκάρις, η δωδεκάκις χίλια ὥδε, ἐπὶ ἐβδομάδοιν ἐπτά. Τὰ πολλὰ δὲ, τριάκοντα, η τετταράκοντα χιλιάδας κατ' εὐτυχίαν. Τὰς δέτοι ἀρρένεας εἴναι τὸς κηφιῶντος· καὶ τέττων ἔργον, ὄχειαν τινὰ βασιλίδας. Παρατηρεῖθαι δὲ εἰν αὐτοῖς ἀνατεμομένοις εἰκάστηλας, καὶ τὰ πρὸς τινὰ γονιῶν μόριαν καὶ σκεῦος πρὸς τέττοις τὸ σπερμοδόχον, σπερ ύγροντι γαλακτοειδὲς ἐκβλύζει ἀποθλεόμενον. Θυήσκεν δὲ τέττας μετὰ τὰς ὄχειας ἐκλεπτοντας· η καὶ υπὸ τῶν μελίττων αὐτῶν, ὡς ἡδη περιττὰς ὄντας ἀπελαύνεθαι, καὶ αναιρεῖθαι. Ταῖς μὲν τοι κοιναῖς μελίτταις μηδὲ λόγινασθν διαφορὰν ἀρρένεος τε καὶ θηλείας Φύσεως εὐοπτάνεθαι· η τέττων εἴναι τὸπολὺ τέττη πλήθες· ὡσεὶ περὶ τὰς πεντεκαίδεκα, η ἑκκαίδεκα χιλιάδας αὐτας πληθώδαι, τῶν ἀρρένων, ὡσεὶ τριακοσίων, η ἑπτακοσίων, η τὸ πλεῦτον εἰς χιλιάδας ἀριθμεμένων. Εἶναι δὲ ταύτας τὰς ἔργατιδας, τὰς περὶ τινὰ τέττη μέλιτος συγκομιδίαν, καὶ τινὰ τῶν κηφιῶν κατασκευῶν, καὶ τινὰ τῶν κυτταρίων ὄικοδομίαν, καὶ τὸ ἄλλα, τὰ τέκτος καὶ τὰ ἐντὸς τῶν σίμβλων, ἐπιμελῶς διαπονημένας. Τὰς μὲν δὲ μητέρας, (προευτρεπιθέντων αὐταῖς ἡδη τῶν κυτταρίων, τῶν μὲν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν κοινῶν μελισσῶν, κατὰ χιλιάδας τῷ πλήθει, τῷ δὲ μεγέθει ἐλασσόνων· τῷ δὲ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἀρρένων, κατὰ ἑκατοντάδας, καὶ μετρίων τῶν δὲ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θηλεῶν ἡτοι τῶν μητέρων, κατὰ μονάδας, καὶ μεγέθει διαφερόντων, ἀτε βασιλικῶν) εἰν τοῖς ἴδιοις κυτταρίοις, τὰ ὥδε (Φασὶν) ἐδεστοιχεῖσθαι, διὰ πολλῆς τικτύσας, (πλινθὲ τῷ χειρόνος) καὶ εἰν ὧδε μάλιστα. Οτε καὶ ὡσεὶ δεκάκις χιλιάδας λέγονται ἀποτίκτειν, ημέρας ἐκάστης ἐκδιδόσσαι περὶ τὰ διακόσια.

- 200 Verum ipsae e foliis natos, et svavibus herbis
Ore legunt: ipsae Regem, parvosque Quirites
Sufficiunt, aulasque et cerea regna refingunt.
Saepe etiam duris errando in cotibus alas
Attrivere, ultroque animam sub fasce dedere.
- 205 Tantus amor florum, et generandi gloria mellis!
Ergo ipsas quamvis angusti terminus aevi
Excipiat, (neque enim plus septima dicitur aetas;)
At genus immortale manet, multosque per annos
Stat fortuna, domus, et avi numerantur avorum.

Praeterea

κόσια. Τῆς δὲ δὴ τοκείας ἔνεκας αὐτὸν καὶ τὰς γε μητέρας τίσι, καὶ τὰς ἄρδενας· διὸ καὶ μιαν μὲν μητέρας τιμῶσαι, καὶ ὡς βασιλίδας γεραιάεσαι, τὰς λοιπὰς ἀποκτένουσι· καὶ τὰς ἄρδενας δὲ τρέφεσι, μηδὲν ἐργαζόμενας, διὸ ἐλε τῷ χρόνῳ τῆς ὄχειας· εἴτα πέρας ταύτης λαβέσσης, κατὰ μίαν Ἰενίου, ή Ἰελίου, ή καὶ ἄχρις Ἀυγύστου, ὡς περιττὸς ἥδη καὶ ἀντὶς σίναιρᾶσιν, ὀπόστις περιεῖναι τὸ τιμικαῦτα γένοιστο. Ἐκ γὰρ τῆς νεαρᾶς γένεταις, καὶ μητέρας ἀλλας ἐκπροσέναι. Φασὶ, κατὰ ἀναλογίαν ὡς εἴρηται· καὶ ἄρδενας, καὶ τὰ πλήθη τῶν ἐργατικῶν. Καὶ ἀυτὴ μὲν Σ. Βαρμεράδαμος τε καὶ Ρεαύμυρία ή δόξα, ἥτις καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν Νεωτέρων ἐκράτησεν, οἷς δὲ, ἀλλοι τε δὴ, καὶ ιδίας ὁ συγγραφεὺς τῷ περὶ τῆς θαυμασίας τῶν Μελιττῶν Διοικήσεως ἡ, τῆς κατὰ ἀντας πολιτείας, οὐ σύνεται. (Στίχ 40.)

Κατὰ γὰρ τέτον: ἐφ' ἐκάτετος τῶν τριῶν εἰδῶν, τῶν τε Ἡγεμόνων δηλαδὴ, καὶ τῶν ἐργατικῶν μελιττῶν, καὶ τῶν κηφιών, τὸ δῆλον τῷ ἄρδενος „διακρίνεται· ἐξ ὧν τῆς σωματίους, καὶ τοῦ ὅμοιας γεννάται, κατὰ τὰς τεταγμένυς ὅρες τῇ Φύσει, τὰς ατρέπτως τε καὶ ἀμεταβλήτως, καὶ σὲς ὡς „σαύτως ἔχοντας..“ Αὐτὸς γὰρ περὶ ἑαυτῷ διεμαρτύρεται, ὅτι δὲ ἐπιμελεῖς τε καὶ ἐπιμόνις παρατηρήσεως, τὰς σωματομέτριες τῶν μελιττῶν, καὶ τὰς ὄχειας, αὐτοῖς ἀντὶ τοῖς ὁφθαλμοῖς καθαρῶς ἐποπτεύσας, ἐντὸς σιρβλε κρυστάλλῳ διαφανεῖ διελημμένη σωματίδε καὶ κατεφώρεσσον ὡς μηδὲ διώσαθαι τῷ λοιπῷ τὸ σωμόλον ἀμφιβάλλειν, ἐν δὲ πάσῃ πληροφορίᾳ γενόμενον, αἰξιόπιστον ἔχειν τῷ πράγματος τινὶ μαρτυρίαν καταθέσαι, περὶ εὐ πρὸ τῆς αὐτοψίας δὲ όλος τε λώ διαβεβαιωσαθεία. Όυδε γὰρ μοι σκοπὸς (Φησί) ἔξαπατησαι τὸ κοινόν, ἀπειγε! τὸναντίον δὲ, τῆς προκαταχθόνης πολλὸς περὶ τῷτο ἀπαλλάξαι προλήψεως. “Εχεις οὖν ὃδε ἐπὶ λέξεως: J'ai donc examiné scrupuleusement avec toute l'attention possible, par le moyen d'une ruche garnie d'une glace, pour me convaincre, sans en pouvoir douter, s'il est vrai, qu'il n'y a ni mâles ni femelles parmi ces abeilles communes; et j'ai vu très-distinctement ces sortes d'abeilles s'accoupler; ainsi toute expérience prétendue du contraire doit être rejetée en doute. Ce que j'avance est un fait certain, puisque mes yeux m'ont assuré et prouvé ce que je ne pouvois auparavant affirmer avec certitude. Ma intention n'est pas d'en imposer au public, mais de le défausser de toute prévention à cet égard.

Στίχ: 247. Οἵας δὲ αὐταὶ γένεται φύλων, γλυκερῶντες ἀπό χόρτων,) “Αυτη η την αρχαιοτέρων παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει δόξα. „Οἱ μὲν γὰρ φασὶν, δὲ τικτεῖν, δὲ δὲ ὄχειεσθαι· τὰς μελιττας, ἀλλα φέρειν τὸν γόνον καὶ φέρειν, οἱ ομένεις ἀπὸ τῆς ἀνθεστῆς τῆς καλλώτρευτοι δὲ, ἀπὸ τῆς ἀνθεστῆς τῆς καλλώτρευτοι δὲ,

λοι

Οῖμ δ' ἀνταὶ γ' ἐκ φύλων, γλυκερῶν τ' ἄπο χόρτων,
Λέξαντο σομάτεσσι τέκη ἀνταὶ δ' ἀτὰρ οἴμ,
Ος σφίσιν ἴδρυσαντο ἀνάσσοι, καὶ νεογνὸν τε
Δῆμον ὑπεσήσαντ', ἀνλαὸς τ', ιδ' ἀνάκτορα τοῦξαν.
Πολλὰκι τρηχέας, καὶ ἀλήτιδες ἀμφὶ δὰ πέτραις,
Σὺ πτέρυγας τρίψαν, λαῖπον θυμὸν δ' ὑπὸ φόρτῳ.
Ως δεινὸς ταύτας περὶ ἄνθεα θυμερος ἵχα.
Τόσσον ἀπ' ἔργασίης μέλιτος περιγγύνεται εὐχος.

250

Καὶ δὰ μινιαθάδιοι καίπερ γεγάσαι μέλιτται,
(Όυδὲ γὰρ ἐπταδικῆς ζώστ' ἐπέκεινα θερέης)
Τέτων ἀλλὰ γένος τε διαμπερὲς, ηδὲ τε οἶκος
Πλανετῆς πάπποι τ' ἐπαριθμιοι αὖτ' ἐπὶ πάπποις.

255

Πρὸς

,λοι δὲ ἀπὸ τῷ ἄνθες τῆς ἐλαίας. (Περὶ Ζώ. Ισ. Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΚΑ').
Τῆς δὲ δόξης ὑπεμνήθη καὶ Πλίνιος (Φυσ. Ισ. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: ΙΣ').,,Πολ-
.λὺς (λέγων) οἰεθαὶ, ἐκ τῶν ἀνθέων τὰς μελίττας ἀποφέρειν τὸν γόνον,
.,,ἔντε καὶ προσφέρεις σωτιθεμένων. Ἀλλὰ γὰρ τινὶ τοιαύτῃ δόξαιν, πολ-
.λαχίθεν Ἀριστότελης ἀνασκευάζων (ἐν τοῖς περὶ Ζώ. Γεν: Βιβλ: Γ'. Κεφ:
.Ι'.), Περῶτον ἔδει (Φησὶ) γίγνεθαι μελίττας, καὶ μὴ φερεσῶν τῶν με-
.λισσῶν, ἐκ τῷ τόπῳ, ἢ τὸ σπέρμα φέρεσσι διατὶ γὰρ μετενεχθέντος ἐ-
.,,,,σαῇ, ἐκεῖ δὲ ἐκ τοῖς ἔσαι; προσήκει γὰρ ὅδεν ἡττον, εἴτε φυόμενον ἐν τοῖς ἄν-
.,,θεσιν αὐτόματον, εἴτε ζώσ τινὸς τίκτοντος; — Δέυτερον, εἰ δὲ ζώσ τι-
.,,γὸς ἐτέρῳ τὸ σπέρματος ἦτορ, ἐκεῖνο ἔδει γενέθαι ἐξ ἀντεῖ, ἀλλὰ μὴ μελίτ-
.,,τας. — Τρίτον, τὸ μὲν μέλι κομίζειν, εὐλογον· τὸ δὲ τὸν γόνον ἀλλότ.
.,,ριον ὄντα, καὶ μὴ τροφιώ, ἀτοπον· τίνος γὰρ χάριν; πάντα γὰρ, οἵσαι
.,,πρεγυματεύεται περὶ τὰ τέκνα, περὶ τὸν φαινόμενον οἰκεῖον διαπονεῖται
.,,γόνον,. Καὶ ὁ μὲν Φιλόσοφος βτως, οπως ποτ' οὐδὲ ἀπαντᾶν δικῶν ἀλλ'
.ἐκεῖνο πάντως ἐξὶν ἐπίδηλος, ὅτι πορέωτατώ ἔχε τῆς δοξασίας τῷ Μάρω-
.γος. Δοτέον δ' οὐδὲ θμως τῷ Ποιητῷ διλέυειν τῇ ὑποδέσει, καὶ Μελίτταις
.τὸ τῆς παρθενίας προτέρημα περιάπτεν. Κοινῇ γὰρ ἐξενίκησεν ὡς, καὶ
.χλιδιώ, καὶ θρύψιν οἰαισθν συγέσσαις, σωφροσύνην αὐταῖς τινὶ ἀκροτάτῃ
.ἀπαντᾶς ἐπιμαρτυρεῖν. (Αἰλιαν. περὶ Ζώ. Ιδιότ. Βιβλ. Ε'. Κεφ: ΙΑ').
Ἐγθεντοι καὶ Μελίσσας ἀπεκάλεν ιδία μὲν τὰς τῆς Δήμητρος Ιερεῖας κοι-
.νότερον δὲ καὶ τὰς πάσας, διὰ τὸ τῷ ζώσ καθαρέσ, ὡς ὁ τῷ Πινδάρῳ δια-
.πιστάτη Σχολιαστής: (Πυθ. Δ'. περὶ Στίχ: ιοβ.) "Οτι δὲ τὰς περὶ τὰ
.,,θεῖα μύσιδας, καὶ Μελίσσας φασίν, ἐτέρωθι ὁ αὐτὸς (Πινδάρος) Φησί.
.,,Ταῖς ιεραῖς Μελίσσαις τέρπεται. "Εγιοι δὲ, καὶ τὰς περὶ τὰ ιερὰ διατε-
.,,λέσσας Νύμφας, Μελίσσας ἐλεγον,

Στίχ: 250, . . . 'Αυλὰς τ' ιδ' ἀνάκτορα τεῦχαν.) "Οτι μὲν ἐν ιδίᾳ τὰ τῶν βα-
.,,σιλέων κηρία πλάττουσι πρὸς τοῖς αὐτῶν (αἱ Μέλιτται) μικρὰ δὲ ἐσὶ
.,,ταῦτα" (τὰ ἐαυτῶν δῆλονότι, πρὸς τὰ βασιλικὰ παραβαλλόμενα) καὶ
.Αριστότελης ἐμαρτύρει, ἐπερ ἀνωτέρω (Στίχ: 196.) τινὶ χρῆσιν πα-
.ρετιθέμεθα. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ Πλίνιος (Φυσ. Ισ. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: ΙΑ').) κα-
.θισορῶν: 'Ανάκτορα (Φησὶ) τοῖς ἐσομένοις Ηγεμόσιν ἐν μέρες τῷ Σίμβλῳ
.,,κατασκευάζοσιν ἐυρύχωρα, μεγαλοπρεπῆ, ιδίως ἀποτεταγμένα, οἷα τρίλ-
.,,λω ἐξέχοντα. Καὶ Αἰλιανὸς δὲ, (περὶ Ζώ. Ιδιότ. Βιβλ: Α'. Κεφ: ΝΘ'.)
.,,Πρώτως μὲν ἐργάζονται τὰς θαλάμους τὰς τὰν βασιλέων καὶ ἐυρύχωρίαν
.,,ἐχοσιν ἔτοι, καὶ εἰσιν αὐτότεροι· καὶ ἔρκος δὲ περιβάλλονται τέτοις, οἷοντες τε-
.,,χος εἴναι καὶ περιβόλον, ἀποτεμνιώσας καὶ ἐκ τέττας τὴν οἰκησιν ήτω βασίλε-
Βιβλίον Δ.

210 Praeterea Regem non sic Aegyptus, et ingens
Lydia, nec populi Parthorum, aut Medus Hydaspes
Observant. Rege incolumi, mens omnibus una est:

Amisso

„ον. Διειρῆσθαι δὲ ἔσωτάς εἰς τρία· καὶ οὐδὲ καὶ τὰς οἰκήσεις τὰς ἔσωτάς
„εἰς τοσαῦτα. Λί μὲν γὰρ πρεσβύτατακ καὶ αἱ παλαιότατακ γεντιῶσι
„τῷ τῶν βασιλέων ἀντί, οἵοντος δοξοφέρει καὶ φρεγεῖ ἐστα. Λί δὲ νεώτεροι
„ταῖ, καὶ ἀντοτεῖς, μετὰ ταῦτα οἰκεῖσιν. Λί δὲ ἐν ἥδη καὶ ἀκμῇ ἐστα.
„ἐξωτέρω ἐκείνων. Ὡς ἕνακ τὰς μὲν πρεσβύτατακ φρεγεῖς τῶν βασιλέων,
„ταῖς δὲ νεώνιδας ἔρκος τὰν νεωτάτων,,

Στίχ: 252. Σωὶ πτέρυγιας τρίψαν κτ:) Τέτο ταῖς φιλοπονωτέραις, καὶ περὶ τιὸν
„ἔργασίαν προδυμοτέραις μάλιστα συμβάνει. Καὶ Ἀριστότελης δὲ (περὶ¹
Ζώ. Ισ. Βιβλ: Θ'. Κεφ: Μ'.) „Τὰς μὲν πρεσβύτερας τὰ ἕστα ἔργαζεθαι
„καὶ δακτύρεις εἶναι, (Φησί) τὰς δὲ νεωτέρεις ἔξωθεν φέρειν, καὶ εἴναι
„λειτέρας. Καὶ ὅτι, εἰσὶν αἱ μικραὶ ἔργατιδες μᾶλλον τῶν μεγάλων . . .
„ἔχεσθαι δὲ καὶ τὰ πτερά περιτεριμένα, καὶ χροιὰν μέλαιναν· καὶ ἐπικε-
„καμμέναι· αἱ δὲ φαναρί καὶ λαμπραὶ, ὡσπερ γυαῖκες ἀργαῖ·. Καὶ Αἰλια-
νὸς δὲ (περὶ Ζώ. Ιδιότ. Βιβλ: Α'. Κεφ: ΙΑ'.) „Αἱ μὲν αὐτοέτεις σιλπαῖ
„τε εἰσὶ, καὶ ἐοίκασιν ἐλαῖον τῶν χροιάν. αἱ δὲ πρεσβύτεραι, τραχεῖαι καὶ
„ἰδεῖν καὶ ἄψαθαί γίνονται· δυσσαμὴ δὲ ὁρῶνται διὰ τὸ γῆρας· ἐμπειρίτεραι
„δὲ εἰσὶν αὖται καὶ τεχνικώτεραι, παιδεύσαντος αὖτας τιὸν ἐπὶ τῷ μέλιτο
„τοφίαν τὸ χεόντα. Καὶ κατὰ τὰς περὶ τὸν Νεώτερον Ρεαύμυρον δὲ (ὅρα
τῆς Μεγάλ. Ἐγκυλοπ. Ἀρθε. Abeille.) „Ταῖς μὲν νεωτέραις οἱ δακτύλοι
„φασί, ή δὲ τρίχωσις λευκάζεσθαι· ταῖς δὲ γεραῖτέραις τὸν αὐτόν, ή μὲν
„θρίξ ἔρυθρα, οἱ δὲ δακτύλοι ἡττον φασὶ τῶν κατὰ τὰς νεωτέρας. Ταῦ-
„τας δὲ καὶ αἱ πτέρυγιες σῶμα τε εἰσὶ καὶ ὀλόκληροι προβανθόσαις δὲ τιῷ
„ἥλικιαν σωθῶνται καὶ περιθραύσονται (sc. dechiquetent) διὰ τιὸν ἔργα-
„σιαν,,

Στίχ: 256. Οὐδὲ γὰρ ἐπταδικῆς κτ:) Καὶ τέτο δὲ Ἀριστότελης φθάσας ἰσόρησε
(περὶ Ζώ. Ισ. Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΚΒ'.) „Βίος δὲ τῶν μελιττῶν ἔτη ἔξ. ἔνια
„δὲ τῶν μελιττῶν καὶ ἐπτά ἔτη γάστιν· ἐπάν δὲ σμικρὸς διαμενηἡ ἔτη ἐν-
„νέα, ή δέκα, εῦ δοκεῖ διαγεγενηθῆναι,. Όμοιως δὲ καὶ Πλίνιος (περὶ Φύσ.
Ισ. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: Κ'.) τὰ αὖται. „Οἱ μέντοι Νεώτερος ἐπανωτέρω ἐπει-
„γήθημεν, ἀλλας πως ἀποφαίνεται. „Οὐχ εἰσὶ τε γάρ (Φησίν) εἰς τόδε
„ἐγένετο μαθεῖν, εἰς δοσον διακεκόσαται βιβσιν αἱ μέλιτται. Οἱ μὲν γὰρ,
„ἄχρι καὶ δεκαετίας αὖταις τὸ γέλω παρατείνουσιν· οἱ δὲ εἰς ἐπταετίαν μό-
„νον προάγγειν· οἱ δὲ τέως καὶ λιαν ἐπιβραχώσι τὸν ὅρον τῆς κατὰ
„φύσιν αὖτῶν λήξεως, ἐπὶ τὸν πρῶτον ἐνιαυτὸν ἴσωντες· οἱ δὲ μᾶλλον ἐ-
„σως ἐσὶ (Φησί) λόγῳ ἐχόμενον. Δυχερὲς δὲ τετταὶ βεβαίως εἰδέναι· οὐ
„γάρ οἷον τε μοναδικῶν ἐν μέρει μέλιτταν ἀποτάξαι, καὶ θρέψαι. ὡς μα-
„θεῖν διὰ τὸ ἔνακ τὸ γένος σωσαγελασικόν,,

Στίχ: 257. Τέτων ἀλλὰ γένος τε διαμπερὲς κτ:) Διασανίζον ταῖς ἀλλεπαλλήλοις
διαδοχαῖς.

Στίχ: 258. . . . Πάποι τ' ἐπαρθμοι ἀντ' ἐπὶ πάππας.) Ταῦ περὶ μελιττῶν ἐν-
ταῦθα ὑπὸ τῆς Ποιητᾶς λεγομένων, παραβάλλει Μινέλλιος τὸ περὶ τῆς δια-
δοχῆς τῆς γένεως τῶν Λίνεαδῶν, ὑπὸ τῆς ἀντεῖν Γ'. τῆς Λίνεαδ. γηθέν:
Στίχ: 97.

Hic

Πρὸς δὲ οὐχί τοις Αἰγύπτιοι ὄνπερ ἀνακταί·
 Ὁυ Λυδίη ἐνρέα τε, καὶ ὡς ἔθνεα Πάρθων,
 Ὁυδὲ Τδάσπης Μῆδος, ὃσῳ δὲ μέλιος ἔὸν, αἴσοι.
 Σωζομένοιο ἀνακτος, ὁμοφρονέσσιν ἀπασαι·

L 2

Στορ-

Hic domus Aeneae cunctis dominabitur oris,
 Et nati natorum, et qui nascentur ab illis.

*Απερὶ ἐπὶ λέξεως ἐσὶν ἐκλατιν. Θένται ἐκ τῶν Ὄμηρος, Ἰλι: Τ. Στίχ: 307.
 „Νῦν δὲ δὴ Λινέαο Βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
 „Καὶ παῖδες παίδων, καὶ τοὶ μετόπιδε γένωνται.

Στίχ: 259. . . . Ουχί τοις Αἰγύπτιοι κτ:) Τὰ περιφανῆς βασιλευόμενα τῶν
 ἔθνων ἀναφέρειν, Αἰγυπτίοις τε δὴ, καὶ Λυδοῖς, καὶ τοῖς Παρθυαίσι, καὶ
 Μῆδοις, εἰδὲ ὑπὲκείνων τοῦτο, φησί, τετιμῆδαι, καὶ σεσεβάθαι τοὺς αὐτῶν
 βασιλέουντας, ὡς υπὸ Μελισσῶν τοὺς ἔσαταιν. Εἴληπται δὲ σωεκδοχικῶς,
 πτερε χώρας ή Λυδίας αὐτὶ τῶν Λυδῶν, καὶ οἱ ποταμὸς Τδάσπης αὐτὶ τῶν
 ἔθνων, τῶν περὶ αὐτὸν ἔχόντων τὴν οἰκησιν.

Στίχ: 261. Ουδὲ Τδάσπης Μῆδος κτ:) Τδάσπης, η̄ ὡς αὐτὸν ὄνομάζει Πλίνιος,
 Τδάσπης· εἰς ἐσὶ τῶν εἴκοσι ποταμῶν, τῶν ἐκβαλλόντων εἰς τὸν Ἰνδόν.
 Διὸ καὶ ὁ Ιησοῦς Αβραμης, παρὰ τῷ Σαθαρισώτῃ Αμερόγι (Σημ: a.)
 ἐπιδιορθώμενος, αὐτὶ τῷ Medus Hydaspes (Μῆδος Τδάσπης) ἀνεγίνωσκει:
 Indus Hydaspes. (Ινδὸς Τδάσπης. Ο δὲ Μινέλλιος (Σημ: 18.), καλῶς εἴ-
 χειν ὥετο τὸ Μῆδος διὰ τὸ τὸν ποταμὸν τὴν Μηδικὴν χώραν κατάρδειν,
 πρὶν η̄ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν τὰς αναχύστεις ποιήσαθαι. Ἐτεροὶ δὲ οὐχὶ τοτού
 αναφ. Φασί, (περὶ δὲ ἐνταῦθα Οὐιργίλιος, (τὸν ἀπὸ Ιμάς τῷ μεγάλῳ τῆς
 Σκυθίας ὅρες καταβόντα ποταμὸν, καὶ τῷ Ἰνδῷ δασμοφορεῖντα τὰ χέυ-
 ματα· ἔτερον δὲ αὐτὸν εἶναι ποταμὸν τῆς Ἀσίας, τὸν δὲ πολὺ πόρρω Σε-
 θῶν προρχέοντα, καὶ Χοάσπιλα υπὸ Στραβώνος τῷ Γεωγράφῳ καλέμενον, οὐ
 τοῖς ὑδασιν οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐς πόσιν χρῆθαι ισόριωται, ὡς απάντων
 τῶν ἐκεῖ γῆς ὑδάτων ὑδυτάτοις τε καὶ προφερεσάτοις. Ἀλλ’ ἐπως ἀν δέ-
 ρα καὶ ἔχοι τὰ περὶ τοτε, ύδεν ημῖν ἔδοξε τῶν παρὰ τῷ Ποιητῇ κειμέ-
 νων ὄνομάτων ἀμειψαθαι· αλλ’ Τδάσπηλον Μῆδον τὸν ποταμὸν ὄνομάζειν,
 ἀσπερ αὐτὸς ὠνόμασεν,

Στίχ: 262. Σωζομένοιο ἀνακτος κτ:) Τὰ περὶ τῆς περὶ τὸν βασιλέα σοργῆς τε,
 καὶ τημῆς, καὶ τῆς ἀλητικῆς θεραπείας, ὡς αἱ μέλιτται τυγχάνοσι διακείμε-
 ναι, καὶ Λειτοτέλης ισόρησε Βιβλ: δ'. περὶ Ζώ. Ισ. Κεφ. Μ') „Οι δὲ βα-
 σιλεῖς δὲ πέτονται εἴχω, εἰκὸν μετὰ ὅλων τῷ ἐσμῷ, τοῖς δὲ περὶ βοσκήν,
 „ἀλλως· Φασί δὲ, καὶ εἴαν αἰποπλανηθῆ ὁ ἄφεσμος, αἰνιχνευόστας μεταθεῖν,
 „ηέως ἀν ἔυρωσι τὸν ἡγεμόνα τῷ ὀσμῇ· λέγεται δὲ καὶ Φέρεθαι αὐτὸν ὑ-
 „πὸ τῷ ἐσμῷ, ὅταν πέτεδαι μὴ διώπται· καὶ εὖν ἀπόλυται, αἰπόλιυθαι
 „τὸν ἄφεσμον... . : Καὶ κατωτέρω: „Οι δὲ βασιλεῖς, αὐτοὶ μὲν δὲ χρέων-
 ται εἴχω ἀλλως, η̄ μετὰ αἴφεσεως ἐν δὲ ταῖς αἴφεσειν, αἱ λοιπαὶ περὶ
 τοτε τὸν ἐνεσπαρμένου Φαίνονται. „Οταν δὲ ἄφεσις μέλιη γίγιεδαι, Φωνὴ
 μονωτις καὶ ίδος γίγνεται ἐπὶ τηνας ήμέρας, καὶ πρὸ δύο η̄ τριῶν ήμερῶν
 „οὐλίγαι πέτονται περὶ τὸ σμιλῶς. Καὶ Πλίνιος δὲ Φυσ. Ισορ. Βιβλ: ΙΑ'.
 „Κεφ: Ισ'.) Τὸ τῷ βασιλέως ἔδος πρῶτον περιγράψαις ὡς ἐπισήμως αὐ-
 τὸς ἐν αἴπασις (Μελίτταις) αἰσθανται τῷ μορφῶι ἐσὶ διαπρέπων, καὶ μεγά-
 λει τῶν ἀλων διπλασίου διαφέρων· καὶ τὰς μὲν πτέρυγας βραχυτέρας
 εἴχων, τὰ δὲ σκέλη ἐπὶ τὸ μᾶλλον ὅρθιον αἴρων, καὶ υψηλὸν τι βιβάς καὶ
 „πληγέρχων· τὸ δὲ μέτωπον λευκῷ τηνι σήματι, οἷον διαδήματι τεταγνιωμέ-

πνος

Amisso, rupere fidem ; constructaque mella
Diripuere ipsae, & crates soluere favorum.

215. Ille operum custos, illum admirantur, et omnes
Circumstant fremitu denso; stipantque frequentes ;
Et saepe attollunt humeris, et corpora bello,
Objecant, pulchramque petunt per vulnera mortem.
His quidam signis, atque haec exempla secuti ,
220 Esse apibus partem divinae mentis, et haustus
Aethereos dixerat : Deum namque ire per omnes
Terrasque, tractusque maris, coelumque profundum :

Hinc

,,νος,. Εἰτ' ἐπὶ τῷ ἐφεζῆς Κεφαλαίον ΙΖ'.) „Εἰ κέντρον ὁ Βασιλεὺς ἔχει, εἴω
,,καὶ προχείσαδαι ἄν ; ὑπενδιάζειν δικῶν ἐπειτα καὶ ἐπερ ἔχει, ως ἐκ
,,ἄν μέντοι γέ καὶ πρὸς ἄμιαν αὐτῷ προχείσασι, ἔυδηλον εἶναι, ἀπεφηνά-
,,μενος : Τέως διὰ θαύματος ἄγει τὴν πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα παντὸς τῷ
δύμῳ ὑπακολέπτειν. Καὶ γὰρ : προσίντη μὲν (Φησὶν) ὁ ἐσμὸς ὅ-
,,λος συμπαρακλεθεῖ, καὶ περὶ αὐτὸν ἐλισσεται, καὶ περιστριχίζει, καὶ
,,προσίσταται, καὶ ἐπίσπου ἐπιστριχίζεται. Ἀλλοτε δέ, τῷ πλήθει
,,διαπονημένῳ, αὐτὸς ἔνδον περιεισι παρακελεύσαντι ὄμοιος, μόνος τῷ πονεῖν
,,ἐξηγημένος . Περὶ δὲ αὐτὸν δορυφόροις τινὲς ἀεὶ, καὶ κίρκους, καὶ Φύλα-
,,κες τῆς ἀρχῆς . "Εξεισι δὲ ὧν ἀλλως, εἰμὶ πρὸς ἀφεσμον (ητοι τῷ ἐσ-
,,μῷ μετοικίζεθαι μέλοντος.) Τέτο δὲ καὶ πρὸ τῷ συμβίωση εἰκάζεται,
.Βόμβῳ πρὸ ἡμερῶν τίνος ὑποθερέψαντος, παραπενεμομένων τε, καὶ ἡμέ-
,,ραι εὑπαρχον καὶ ἐπιτηδείαν αἱρεμένων τὴν πρὸς τὴν ἔξοδον. 'Ως εἴτις
,,ἐκείνω τὸ πτερὸν περιοψύ, ὁ ἐσμὸς ὧν ἀποδεσσει οἰχέμενος. Προερχομέ-
,,νων δὲ, ἐκάτη ἔγγιον ἐκείνω προσείναι ἐφίεται, καὶ ὀρᾶδαι θέλει, καὶ τὸ
,,οἰ καθῆκον χάριες ἀναπληρεῖν. Καὶ ὑποκεκμητά μὲν, τοῖς ὄμοιοις ἀνα-
,,κεφαλίδισι, τέλεον δὲ ἀπειρηκότα, καὶ φοράδῃς αἱρεσσοις κοπωθέντα δέπει,
,,καὶ ἐκλιπίσιτα, ή τυχὸν ἀποπλανθέντα, τῇ ὀσμῇ ἀνιχνεύσοιν . "Οπώ
,,δὲ ἄν καθεδῆ, αὐτῷ σύμπασαι παρεμβάλλονται καὶ τῷ ἡγεμόνος
,,ληφθέντος, ὁ ἐσμὸς ὅλος κατέχεται· απλομένω δέ, διασκίδαται, ή παρ ἀλ-
,,λαγος μεταβαίνει. 'Ου γὰρ ἀβασίλευτοι ἐναγ μύνανται. 'Ἐν δὲ δὴ τῷ μετά
,,τέτο, Κεφ : Ιη. ὁ αὐτὸς Τέ δὲ Βασιλέως (Φησὶ) λοιμῷ διαφθαρέντος, ἀ-
,,θυμίᾳ τινὶ αἰτητέω ὁ ὅλμος σωάχεται· καὶ ὁδὲ περὶ τροφῶν συγκομιδῶ
,,τὸ σώολον ἀχολεύται, ὁδὲ προσίστη λυπηρὸν δέ τι καὶ συγνὸν ὑποθερέσσαι,
,,περὶ τὸ ἐκείνω πτῶμα περιελίσσονται,. Καὶ Πλίνιος μὲν ταῦτα. Αἰλια-
νὸς δὲ (ἐν τοῖς περὶ Ζώ. Ἰδιότ. Βιβλ : Ε'. Κεφ : Ι'.) ὄνδρην τῶν ἐρημένων
διεζέρχεται διαφέροντα. „Τὸν γὰρ βασιλέα αὐτῶν αἱ Μέλιτται (Φησὶ)
,,πράσον ὄντα καὶ ἡμερον, καὶ δύμῃ τε καὶ ἀκεντρεύ, ἔταν αὐτὰς ἀπολίπη,
,,μεταθέσοι τε καὶ διάκεσι Φυγάδας τῆς ἀρχῆς ὄνται. 'Ρινηλατῶς δὲ αὐ-
,,τὸν ἀποβήτως, καὶ ἐκ τῆς ὀσμῆς τῆς περὶ αὐτὸν αἱρεσσοι, καὶ εἰς τὴν
,,βασιλείαν ἐπανάγγεσσιν, ἐκθεσσα τε καὶ βλόμεναι τῷ τρέπον ἀγάμεναι. Καὶ
„Κεφ : δὲ ΙΑ'. ὁ αὐτὸς Μέλιτης τῷ βασιλεῖ τῶν μελιττῶν κεκομῆθαι τὸ
,,Σμιλῶς τὸν τρέπον τέτον· τὰς μὲν προσάττεις ὑδροφορεῖν, τὰς δὲ ἔνδον
,,κηρία διαπλάττειν, τὴν γε μὲν τρίτην μοιζαν ἐπὶ τὴν νομίλω προσέισι ..
,,· Αυτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς; ἀπόχρη σι τέτων πεφροντικέναι, καὶ νομισθετεῖν
,,σσα προσεῖπον, κατὰ τὰς μεγάλας ἀρχαντας, οὐς οἱ φιλόσοφοι φιλέσσου
,,τένιμαζεν πολιτικές τε καὶ βασιλικές τὰς αὐτές. Τὰ δὲ ἀλλα ἡσυχά-
,,ζειν, καὶ τῷ αὐτοχρηστοῖς αὐτοῖς. Ἐάν δὲ οἱ λάον τὰς μελιττῶν μετα-
,,τιλῶσι, τινικαῦτα καὶ ὁ ἀρχων ἀπαλλάττεται· καὶ ἐὰν μὲν ἔτι νέος οὗ, ή
,,γενται· αἱ δὲ λοιποὶ ἀγονται· ἐὰν δὲ πρεσβύτερος, φοράδῃς ἔρχεται, καὶ
μισο-

Στοργὴ δὲ οἰχομένης, καὶ πιστὰ δὲ ὄρκια δῆμοι.
 Καὶ δὲ διαρπάξασαι ἔὸν μέλι, κηρία πέρσαν,
 Ταρόδες τὸ ἐμμανέως, οἷς ἐνταμιένετο, λῦσαν.
 Καῖνος ἐπεὶ ἔργων ταμίης καῖνον δὲ ἀγανταῖ.
 Ἀυτῷ δὲ αὐτοῖς πυκνὰ Φρυασόμεναι σιφώνται.
 Πολλάκι καὶ σφίσι τὸνδε ἐπ' ὕμων ύψος ἀεραν.
 Καὶ δέμας ὑσμίνης μεσόθι κρατερῆς προβαλλόσαι,
 Οὐτᾶθαι δῶκαν, κλεινὸν μόρον αὐταγαπῶσαι.
 Τοῖς δὲ ἐπιπεδόμενοι τέκμαρσιν, Φάντο μελίτταις
 Σὺ ἀρέεσι νόσ τις δαμονίς απόμοιρα,
 Καὶ φύσεως οἴη γέ τις αἰθερίοιο ἀπορρήξ.
 Καὶ γὰρ δὴ διὰ πάντα θεὸν γέ λέναι παρεόνται;
 Οὐρανὸν ἐνρω. καὶ γαῖαν, καὶ λαῖτμα θαλάσσης.

265

270

275

Ἐνθεύ

„μιζοσῶν αὐτὸν μελιττῶν ἄλλων“ αἵ μέλιτται δὲ ὑπὸ σιωπήματι εἰς ὑπὸ^τ
 „νον τρέπονται· ὅταν δὲ δοκῇ καιρὸς εἶναι καθένδεν, οἱ μὲν Βασιλεὺς μιᾶς
 „προσαττεῖς υποσημῆναι, καὶ καταδαρθάνεν· καὶ ηἱ μὲν πειθέσαι τοῦτο ἐ-
 „κήρυξεν· οἱ δὲ εἰς ὑπονον τρέπονται ἐντεῦθεν τέως βομβάσαι. Ἔως δὲ πε-
 „ιρίεσιν ὁ Βασιλεὺς, εἰρήνη ἐνθιωεῖται τὸ σμίκρος, καὶ ἀταξία πᾶσα ἡφαν-
 „ιθή· καὶ οἱ μὲν κηφιῶνες ἐν τοῖς ἑαυτῶν ἀγαπητῶν κυττάροις ησυχάζο-
 „σιν· αἵτε πρεσβύτεροι διαιτῶνται ιδίᾳ, καὶ οἱ οὐαὶ ιδίᾳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν
 „οἱ Βασιλεὺς· καὶ οἱ χαρδίνες ἐφ' ἑαυτῶν εἰσὶ· καὶ ηἱ τροφὴ, καὶ οἱ ἄφο-
 „δοι χωρίς. Ἐπειδὰν δὲ ὁ Βασιλεὺς ἀπόλυται, ἀταξίας τε καὶ αναρχίας
 „μενά πάντα. Οἱ τε γὰρ κηφιῶνες τοῖς τῶν μελιττῶν κυττάροις ἐντίκτη-
 „σι, τὰ τε λοιπὰ ἐν ἀλλήλοις φυρόμενα ἐνθιωεῖθαι τῷ σμικρῷ τὸ λοιπὸν
 „ἐκ πιτρέπει. Διαφθείρονται δὲ τελευτῶσαι ἐξημίας Ἀρχοντος·

Στίχ: { 271. Μελίτται
 { 272. Ως ἀρέεσι νόσ τις δαμονίς απόμοιρα) Τοιότο δέ τι περὶ Μελιτ-
 τῶν κρίνεν ἐνάγεται καὶ Ἀριστότελης (Περὶ Ζώ. Γεν. Βιβλ: Γ'. Κεφ: Γ.)
 „Οντος γὰρ (Φησὶ) περιττὲ τε γένες, καὶ ιδίᾳ τῶν μελιττῶν, καὶ ηἱ γέ-
 νεσις αὐτῶν ιδίος εἶναι φαίνεται· (ώς ιδιαγέστης δηλούντι φύσεώς τηνος,
 καὶ κατ' ἔξοχιλῶ διαφερόστης, υπὲρ τὰ ἄλλα ἐυμοιρόσῶν.) Καὶ κατωτέρω
 δὲ αὐτὸς, περὶ τὸ τέλος τὴν αὐτὴν κεφαλαίαν, τοῖς συγγενέσι ζώοις τὰς
 Μελιττὰς παραβάλλων, οἷς· Ἀνθρώπαις τε καὶ Σφηνίν· „Ἐκεῖνα μὲν ἀφῆ-
 „ται (Φησὶ) τὸ περιττὸν ἐλαύγωσ· (περιττὸν δὲ ἐνταῦθαι ἐννοεῖ τὸ τῆς
 „φύσεως πλεονέκτημα) οὐ γὰρ ἔχεστιν (ἐκεῖνα τὰ ἄλλα) ὃνδεν θέσον,
 „ώσπερ τὸ γένος τοῦ τῶν μελιττῶν,. „Ην δὲ φάσκων καὶ ἐν τοῖς περὶ Ζώ-
 ων Μορίων (Βιβλ: Β'. Κεφ. Γ.) ὁ αὐτὸς, ὅτι· τὸ τῶν ανθρώπων γένος, ηἱ
 „μόνον μετέχει τῷ θεῷ τῷ ήμιν γνωρίμων ζώων, ηἱ μάλιστα πάντων,. „Ἄλλ-
 „ονταῦθαι περὶ μικρῆς εἴρηται τῷ γε θεῷ (ώς ἀποκαλεῖ) τάττε, καὶ τῷ γένει
 απέδωκε τῷ τῶν μελιττῶν. „Ετι δὲ αὐτὸς (καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Β'. Βιβλ:
 περὶ Ζώ. Μορί. Κεφ: Β'.) „Μέλιτται (Φησὶ) καὶ ἄλλα τοιαῦτα ζῶα, φρο-
 „νιμώτερα τιὰ φύσιν ἐσὶν ἐναίμων πολλάν. Καὶ προσέτι (Αὐτ: Κεφ: Δ.)
 „καὶ τῶν ἀναίμων ἐνισι, σωετωτέραν ἔχει τιὰ ψυχὴν ἐνίων ἐναίμων, καὶ
 „θάπτερ εἴρηται πρότερον οἷον ηἱ Μέλιτται, καὶ τὸ τῶν Μηρμύκων γένος,
 „Ἐξ ὧν πάρεσι σωιδεῖν, ως μετέναι δὴ καὶ τοῖς ἀλόγοις ἐδόξαζεν ὁ Στα-
 γερίτης νοῦ τηνος· τῷ γοινῷ διασέμεν (καὶ αὐτὸν ὄνομάσαν.) καὶ ἐν εἰδεσιν
 ἐνύλοις παθαινομένης, εἰ μὴ τῷ εἰλικρινῆς ἐκείνης, καὶ κατ' ἐνέργειαν. „Ἄλλα
 γὰρ τιὰ Πλάτωνος μᾶλλον δόξαν ἐνταῦθαι ανθαρεσθαι ἔοικεν οὐραγίλος
 Βιβλίον Δ'.

M

καὶ

- Hinc pecudes, armenta, viros, genus omne ferarum,
Quemque sibi tenues nascentem arcessere vitas.
- 225** Scilicet huc reddi deinde, ac resoluta referri
Omnia: nec morti esse locum; sed viva volare
Sideris in numerum, atque alto succedere coelo.
Si quando sedem angustam, servataque mella
Thesauris relines; prius haustus sparsus aquarum
230 Ore fove, fumosque manu praetende sequaces.
Bis gravidos cogunt foetus; duo tempora messis;
Taygete simul os terris ostendit honestum
Pleias, et Oceani spretos pede reppulit amnes:
Aut eadem sidus fugiens ubi piscis aquosi
235 Tristior hibernas coelo descendit in undas.
Illi ira modum supra est, laesaeque venenum
Morsibus inspirant, et spicula caeca relinquunt
Affixae venis, animaque in vulnere ponunt.
Sin duram metues hyemem, parcesque futuro,
240 Contu'osque animos et res miserabere fractas;
At suffire thymo, cerasque recidere inanes

Quis

καὶ αἰσπάγεθαι, τὰς τὸν κόσμον ἔμψυχον ὑποτιθεμένης, καὶ ὑπὸ γῆ τιος
Θεοτίχης, καὶ φύσει ἀμιγῆς ὑλῆς, μορφέμενον τε καὶ αὐγόμενον· εὗ κατὰ
γε τὸ μᾶλλον καὶ ἡττοῦ ἀπασι μέτεσι· καὶ πρὸς ὃν τὸ ἀκρωτηνέσατον ἐν
τοῖς ἥωσι μέριον ἐπαναλύσαν αὐθίς ἐπάνεστον, ὅθεν ἐληπταί. Ὅσον μὴ ἐ-
πίκηρον, κατὰ τὸ γαιῶδες σκῆνος, ἐτί, μηδὲ τῇ ἐκ διαλύσεως Φθερᾶ ὑπο-
κέμενον. Τιὼν ἀντὶ δὲ δέξαν πλατύτερον ἔτι ἐυρήσεις τὸν ἡμέτερον Πομ-
τιὼν ἐκτιθέμενον, ἐν τῷ σ. τῆς Αἰγαίου Βιβλίῳ. Στίχ: 724

Principio coelum ac terras, camposque liquefentes etc.

*Ο δὴ καὶ Ἀμβρόγιος τέως σωιδὸν (Σημ: 2) ὁμολογεῖ, ὅτι: Qui dichiarari
il Poeta Platonic, più che Pitagoreo. Ἄλλος εἰ τέτοιο πῶς ἐν ἄλλοις (Βιβλ: 2. Σημ. Στίχ: 573. καὶ Βιβλ: Α'. Σημ Στίχ: 479.) τῇ Ἐπικύρῳ σωηρίδῃ
με αὐγέα γ τὸν Ὁυργιλιον ὁ Ἰητείτης, οἷον ἀκοντα εἰς ἀντὶ σωελεύνουν,
τὸν σαφῶς ἐνταῦθα πλατωνίζειν ὁμιλογεύμενον;

Στίχ: { 274. Καὶ γὰρ δὴ διὰ πάντα Θεὸν γέ ίέναι παρεόντα, }
275. Οὐρανὸν ἐυρώ, καὶ γαῖαν, καὶ λαῖτμα θαλάσσης.)

*Ουτω δὲ καὶ Ἀρετος ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς Φαινομένοις ἀρχόμενος Στίχ: 2.

„ Μεσαὶ δὲ Δίς πᾶσαι μὲν ἀγνιαῖ,
„Πᾶσαι δὲ ἀνθρωπῶν ἀγνεῖοι μεσὴ δὲ θάλασσα,
„Καὶ λιμένες πάντη δὲ Δίς πεχρήμεδα πάντες.

Στίχ: 285. 'Ως ψεκάσιν φάίνειν κτ:) 'Τετῷ γὰρ εἰς τὸν χρεῖα, ὅτω διὰ τῷ
σόματος ἐπ' αὐτᾶς τεχνιτευομένης, ἀποχωρεῖν τῶν κηρίων πρὸς βραχὺ ἀ-
ιγυκάζοντο, ἔως ἂν εἰ Μελιττός τὸ μέρος ἀποκομίσηται. Πολέμιον γὰρ
ἔμβρων καταφορὰ ταῖς μελίτταις, ώδεν τι ἡττον, ηδὲ τῶν αἰέρων ἕτε
παῖ. (Ορεα ἀιωτ. Σημ. Στίχ: 237. καὶ 241.) Τῶν μὲν γὰρ η τῆς πνοῆς
βία, παραφέρει τῆς πτήπεως αὐτᾶς, καὶ τὰ πελλα καταρράσει τῶν δὲ
η νοτῶν, τὰ πτερὰ ταύταις καθηγεράνεται καὶ ὑποχαλῶσαι, ἀδειγῆ πρὸς
πετῆσιν

"Ενθεν δ' ἄρε, κτιωῶν τ' ἀγέλας, καὶ πώεαι πάντα,
Καὶ μερόπων δὲ γένος, Φηρῶν παντοῖα τε Φῦλα,
Λεπταλέας ἔλκειν ὁμής σφίσι τικτόμεν' ἄνυρας·
Καὶ σε δ' ἔπειτα πάλιν, τὰδ' ἐπίσροφα πάντ' ἀναλύειν.
Μῆτ' ἄρα κηροῖν ὅλως ὑποείκειν· ἔμεια δ' ὕψι,
"Αἰρον ἐὸνδ' ἵπταθει ἀν' οὐρανὸν ἀσερόεντα.

280

Εἰ δὲ σεινόμενον μέλιτός ποτε σίμβλον ἀνοίξαι,
Κηρία τ' ἐξάξαι τ' ἀποκείμενα θυμὸς ἀνώγει,
Πρῶτα καλῶς φράξειν, σόμα ὕδατος ἔμπλεον ἵχειν,
"Ως ψεκάσιν βάνειν, ἐπιάσας ἄντα μελίττας·
Εἴτα δὲ καπνοφόροισι δαλοῖς ἀντὰς ἀπελαύνειν·
Διὶς ἔτεος μέλι μὲν φέρεται, καὶ διὶς δὲ τρυγάται.
"Ημος Τηῦγέτη πλειὰς ἡ προσώπατα Φαίνει
·Αγλαὰ γάρ, φόρ' ἀλέγει φέεθρον ὠκεανοῖο·
"Ηδ' ὅποδ' ὕδατοιο ἀλευχὸς ἰχθύος ἄιρον,
Δύοσεται ἀχνυμένηπερ, χαιμερινὸν κατὰ κῦμα.
Τόφρα μελισσάων χαλεπὸς χόλος ἀπτέται αἰνῶς.
"Τέριν ἀμιωμεναι δ' ἵὸν οἵς ἐν δῆγμασι πνεῦσι·
Προσφῦσαι ψυχὴν δ' ἐπιλείπαστ' ἀμμιγα κέντροις.
Εἰ δ' ὑφορᾶς γε βίῃ χαιμῶνος λευγαλέοιο,
Καὶ Φειδὼ σε ἔχει τῷ ἐσσομένῳ, ἀτὰρ οἴκτος
Ψυχῶν, τὰς τρυχόεσθ' ἐντοῦθεν πᾶσα ἀνάγκη.
·Αλλὰ θύμον τότε ταῖσι σύγ' ὁδμήσειται ὑφάπτειν·

285

290

295

Μ 2

Καὶ

πτῆσιν καθίσησι. Διὸ καὶ, τῶν ἐγγύθεν ἐκλελοιπότων ἀνθέων, μακρὰν ὅ-
δὸν σελιομένας πολλάκις, ὡς χάραν τινὰ πρεσωτέρω, ἐπιτιγδείαν εἰς νομίω
ἐσσομένην τῷ σμίλει κατασκοπεύσαι· ἐποτε, νυκτὸς ἀντὰς ἐπικαταλαβά-
,,σης, ἀγραυλῆσαι δεήσειν, ὑπτιαι κατακλίνονται, (εἰ Πλινίω πισευτέον)
,,ἀπὸ τῆς νυκτερινῆς δρόσου ἀδιάγτες τὰς πτέρυγας διασώζεσαι. (περὶ Φυσ.
Ι. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ. Η').

Στίχ: 286. . . . Καπνοφόροισι δαλοῖς ἀντὰς ἀπελαύνειν.) „Θυμιάμεναι γάρ, υπὸ^{τοῦ}, τῷ καπνῷ σφόδρᾳ πνέσιν, ὡς Ἀριστότελης Φησί. (περὶ Ζώ. Ισ. Βιβλ: Θ'.
Κεφ: Μ'.) Καὶ Πλίνιος δὲ, (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: Ισ'.) „Τῶι κηρίων υπεξαγο-
,,μένων, καπιᾶ φυγαδέσθειαι τὰς μελίττας ἀνυσιμώτατον· ἵνα μὴ χαλε-
,,πάνωσι, μηδ ἀπλήσωσι καὶ ἀδηφάγωσι τὸ μέλι βροχθίζωσι. Σιωεχᾶς δὲ
,,διὰ τῷ καπνῷ καὶ ἔαθυμίαν πᾶσαν ἀποτιθέσσιν. . . . Αλλὰ πάλιν, ἀγαν
,,καπνιζομένων, καὶ αυτὰ τὰ κηρία τῆς ἐπηρεάς παραπολαύσαι, θάττον
,,εἰς ὀξύτητα ἐκτρεπόμενα. Διὸ καὶ τοῖς λοιποῖς, τὸ μέλι τὸ καλύμενον
,,ἄκαπτον ἀποταμίευται..”

Στίχ: 287. Διὶς ἔτεος κτ:) Καὶ Ἀριστότελης δὲ, διφόρεται ἔναι τὰς μελίττας διδά-
,,σκων, (περὶ Ζώ. Ισ. Βιβλ: Ε'. Κεφ. ΚΒ'.) „Τὸ δὲ μέλι φέρεν, τιὼ μὲν
,,τῷ θέρεται, τιὼ δὲ τῷ μετοπάχῃ ἀμεινον δὲ εἰς τὸ μετοπωρίνον μέλι, Φη-
,,σίν. Οἱ αὐτὸς μέντοι πάλιν (Βιβλ: Θ'. Κεφ: Μ'.) τῷ δὲ τῷ μέλιτος ἐρ-
,,γασία, διττὸς καμῷοι εἰσὶ (λέγων) ἔαρ καὶ μετόπωρον, ἐπειτα ὥκ οἰδ ὅ-
,,πως ἔαυτῷ αἰτιπεριῆσαται· Ήδιον γάρ, καὶ λευκότερον, Φησί, η τὸ σύνο-
λον

Quis dubitet? nam saepe favos ignotus adedit
Stellio, lucifugis congesta cubilia blattis,
Immunisque sedens aliena ad pabula fucus,

Aut

„λον κάλλιον ἐσὶ τὸ ἑαρινὸν, τῷ μετοπωρινῷ. Πῶς οιῶ, ἔνθα μὲν τῷ Θερινῷ, ἀμένον τὸ μετοπωρινὸν μέλι ἔνθα δὲ τῷ μετοπωρινῷ, τὸ ἑαρινὸν καλλιον; ἢ τὸ χωρίον διέφθαρται; ἢ τῷ Θερινῷ, τὸ ἑαρινὸν ἔτερον, καὶ τῷ τῶν τριῶν τὸ κάλλιστον; Ἀλλὰ ἔτω πάλιν τριφορέσσων ἕσονται ἡμῖν ἡ μέλιτται, ἀλλὰς ἡπερ ἔδοξεν ὑποθέμα, καὶ τρισσοὶ τῶν μέλιττος Φορέαν συμλογεῖν δεήσεις, ὡς εἰσῆγε καὶ Πλίνιος (Φυσ. Ισ. Βιβλ: ΙΑ'). Τίλιον τῷ ἑαρινῷ καλλιμένην, ὅπερ ἄνθιτον ἐπιλέγεται (Κεφ. ΙΔ'). Τίλιον δὲ τῷ Θερινῷ, ὃ προσέρηται ὁραιόν (ἐν Κεφ: τῷ αὐτῷ). Τίλιον δὲ τελευτῶν τῷ αγρίῳ τε καὶ αἴδοκίμῳ, ὅπερ Ἔρικαῖοι ἀνόμασι, κατὰ τὰς πρώτας τῷ μετοπωρινῷ πομβρίας συγκομιδόμενον. (Κεφ. ΙΣ'.)

Στίχ: 'Αυτ. . . . Δίς δὲ τρυγάται.) Τέσσερας τῇ θερινῇ τῷ μέλιττος ιδιαίτερον ἐνταῦθα ὁ Ποιητὴς προσδιορίζομενος, τὸν μὲν, μετὰ τὴν τῆς Πλειάδος ἐπιτολιώ, (ὅπερ ἐσὶν Ἀπριλίῳ λήγοντος, ἢ Μαΐῳ ἀρχομένῳ) ὁροθετεῖ γίγνεσθαι. Τὸν δὲ, μετὰ τῶν τῆς αὐτῆς Πλειάδος δύσιν, ὅτε τὸ ζώδιον ἐπιφαίνεται, οἱ ἵχθυες. (ἡτοι λήγυντος μὲν Ὁκτωβρίᾳ, Νοεμβρίᾳ δὲ ὑπεισίστος.) Οὐ δέ Πλίνιος, τρυγάν τιθένει τὸ μέλι εἰσηγεῖται· τὸ μὲν, μιώσ „Μαΐῳ ἐντὸς· τὸ δὲ, τῷ Σεπτέμβριῳ ἥδη ἐπιτείλαντος, ἀπὸ τῆς τριοπῆς γενομένης μεδ' ἡμέρας ὥστε Λ'. (Φυσ. Ισ. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ. ΙΔ'). Οὐ δὴ καὶ τρυγήτον ὁραιόν, ἀπὸ τῆς ὥρας, Φορίν, ὄνομάζεθαι. Καίτοι γε ἐν τῷ ἑφέζῃ Κεφαλ. ΙΣ'. τῷ αὐτῷ Βιβλίῳ, τινὲς (προσιθησιν.), Τίλιον θερινῷ τῷ μέλιττος συγκομιδώ, εἰς τὸν Ἀρκτόρεα ανατολιώ εἰσὶ προάγουτες· αφ' ἧς, „ἄχρι τῆς μετοπωρινῆς ισημερίας, ἡμέραι λείπονται δεκατέσσαρες. Ἀπὸ δὲ τῆς ισημερίας εἰς τὰς Πλειάδαν δυσμάς, ἡμέραι τετταρακοντα καὶ ὄκτω·.

Στίχ: 288. Ἡμος Τηγύέτη Πλειάς κτ.) (Περὶ ταύτης ὅρας Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 154.

Στίχ: 290. Ἡδὲ ὅτε ὑδατίοιο ἀλέυθερον ἵχθυος ἄστρον) Ὁ τὸ δωδέκατον ἔναντι ἐν ζωδίοις κατείλεκται. (Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 260.)

Στίχ: 294. Προσφύσαι ψυχήλῳ δὲ ἐπιλείπεστο ἀμμιγα κέντροις.) Ὅυτω καὶ Ἀριστοτέλης περὶ Ζω. Ισ. Βιβλ: Ψ'. Κεφ. Μ'. „Αἱ δὲ τύπτεσαι ἀπόλλιτται, διὰ τὸ μὴ διωαθαι τὸ κέντρον ἀνευ τῷ ἐντέρῳ ἐξαιρεῖθαι. Πολλάκις γὰρ σώζεται, ἐὰν ὁ πληγεὶς ἐπιμελῆται, καὶ τὸ κέντρον ἐκθλίψῃ τὸ δὲ κέντρον ἀπεβάλλεται οὐ μέλιττα ἀποθνήσκει. Κτείνεται δὲ βάλλεται καὶ τὰ μεγάλα τῶν ζώων· καὶ ἵππος ἥδη ἀπέθανεν ὑπὸ μελιττῶν ἕκιστα δὲ χαλεπάνθοις οἱ ἡγεμόνες, καὶ τύπτεσιν. Οὐ δέ τοι Πλίνιος καὶ αὐτὰ ταῦτα περὶ τῶν μελιττῶν καθισεῖσας, ἔτι κακένο προσιθησιν. „Οτι, κατὰ οπνας, ἡ μετὰ τῶν πληγῶν περιστώρμεναι, υπέτι μελιτται, αλλὰ κηφῆνες τὸ ἀπ' ἐκείνων εἰσὶ· καὶ εὖ μέλι ἐργάζονται· αλλ' οἵοις ἐνυγχίαι καθεδεωσαι τὰς διωμέσιν, ἐξίσω καὶ προσλυμάνεθαι, καὶ προσελεσφορεῖν αποπαύονται. (Φυσ. Ισοφ. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ. ΙΗ').

Στίχ: { 298. Αλλὰ θύμον τότε ὑφάπτειν.
Στίχ: { 299. Καὶ μέλιττος κηρὺς πάντας κενεῖς ἀποτέμνειν.) Ὅποδυμιωμένων γὰρ τῶν σίμβλων, τοῖς ἐκ τῷ θύμῳ καπνοῖς, ὃ τῶν μελιττῶν Φυτὸν ἐστὶν, ὡς εἴρηται (ἀνωτ. Στίχ: 142.) προσφερότατον καὶ διακαθαιρομένων δὲ τῶν κηρίων, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐμφιλοχωρεύντων τε καὶ ἐμφωλευόντων ζωδαρίων, τῆς ἐπικολαζόσης λύμης τε καὶ κακχίας τὰ σμικρὰ παλλαττόμενα περισώζεται.

Στίχ:

Καὶ μελιτος κηρουὶς πάντας κενεοὺς ἀποτέμνειν.
 Ποδάκις Ἀσκάλαβος καὶ γὰρ κρύφα σιμβλον ὑπῆλθε.
 Καὶ Τίλφαις νυχίησι μελιττῶν ἔμπλεοι εύναι
 Πᾶσαι ξασσιν ἀτὰρ καὶ κηφιὼ ἥσαι ἀεργός.
 Ρεῖα γε ἀλλότριον βιοτον νήποινον ἀπέθων.

300

Ανθρή-

Στίχ: 300. Ποδάκις Ἀσκάλαβος κτ:) Τὸν οὐπερ ἐνταῦθα, ὡς μελίτταις ἐπιβλεύοντος, ἐμνήθη Ὄυιργίλιος, Stellionem ὄνομασι διαφόροις ἀποκαλέσσοι οἱ Ἐᾶλιες, Ἀσκαλαβώτιω λέγοντες, ἢ Ἀσκάλαβον, καὶ Γαλεώτιω, καὶ Κολώτιω, ἢ Πλινίῳ (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: ΚΘ'. Κεφ: Δ'.) σεσημεώτας. Τῷτον γεμικὸν ἀριστότελης (περὶ Ζω. Ισ. Βιβλ: Ψ'. Κεφ. Μ'.) τοῖς τὰς μελίτταις ἀδικεῖσι συγκατατελέξας ἢ Φαίνεται. Ὅυδὲ μὲν ἐν Πλίνιος (Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: ΗΗ'. καὶ ΙΘ'.) Ἀλλ ἐδὲ Λίλιανὸς (ἐν τοῖς περὶ Ζω. Ἰδιότ: Βιβλ: Α'. Κεφ. ΝΗ'.) εἰ μὴ ἀντὶ τῷ Ἀσκαλαβώτῳ ἐκδεκτέον τὸν Σαύρον (ὅς καὶ ἡ Σαύρα Θηλυκῶς λέγεται.) περὶ δὲ παρὰ τῷ Λίλιανῷ αὐτόθι γίγιεται λόγος, Φάσκοντι, ὅτι καὶ οἱ Σαύροι ἐπιβλέψουσι τὰς μελίτταις. Τῷ γὰρ ὅτι τὸν Ἀσκαλαβώτιω, διὸ Ἡσύχιος καὶ Γαλεὸν, Σείδας δὲ Ιαλεώτιω, καὶ τὸν αὐτὸν καὶ Καλαβώτιων ὄνομαζεδων Φησὶ, τῷ δὰ τῶν τοίχων αὐτέρποντι ζώω, ἥτοι τῷ Σαύρᾳ, ἢ τῇ Σαύρᾳ, λέγοντι εἶναι παραπλήσιον· καθάπερ δὲ καὶ τὸν Stellionem (Στελλίωνα) οἱ Λατῖνοι, εἴδος τι Lacertae (Σαύρας) εἶναι ὡρίσαντοι.

Στίχ: 301. Καὶ Τίλφαις νυχίησι κτ:) Τὰς Τίλφαις, ἢ καὶ Σίλφαις διὰ τῷ σ, Blattas οἱ Λατῖνοι, ὡς καὶ ὁδὲ Ὄυιργίλιος, ὄνομαζεσσιν οἶον, ἀπὸ τῷ ἐλλιωτῷ φήματος, Βλάπτω, Βλάπταις εἰπεῖν, καὶ Βλάπταις, ὡς οἱ Λεξιογράφοι παραγεσσον. Οὐγε μιν̄ Μινέλλιος ἐνταῦθα Σημ. 4.) Τὸ Βλαττας ἡγμιώνευσε Tineas, μὴ σωιδῶν ἢ δοκεῖ, ὅτι τὰ ζωύφια ὁ Ποιητὴς ἀπ' ἀλλήλων αὐτιδέσειλε, τῶν δὲ ὁδὲ Βλαττας εἴρηκε, τὰς Tineas προσεχῶς κατωτέρω (Στίχ: 246. παρ ἥμιν δὲ 305.) διαχεύξας. Ἡπεὶ δὲ καὶ παρ Ἰταλοῖς, ἢ μὲν Τίνεα εἰςὶν ἡ Tignuola, ἢ δὲ Blatta, ἢ Tarma ακέχθσσα, ἥτις, ὡς αὐτοὶ Φαμέν, ἡ Τίλφη ἐσὶν, Σκωληκίς εἴδος, κατέδον τε καὶ διαφθεῖρον τὰ Βιβλία καὶ τὰ ὑφάσματα. Διὸ καὶ Λεπικανὸς πρὸς τὸν τὰς ποδὰς Βιβλίας ὠνόμενον ἐλεγεν: ὅτι τοῖς μυσὶ διατριβαὶς ὠνεῖται, καὶ τὰς Τίλφαις οἰκήσεις. Σημέωσαὶ δὲ, ὡς ὁδὲ τῶν Τίλφων τῶν δὲ μέμνιται, ἐν οἷς τὰ τὰς μελίτταις ἐπιβλέψουσα καταλέγεσσον, ἐτε Λεισοτέλης, ἐτε Λίλιανὸς ὃ καὶ περὶ τῷ Ἀσκαλαβώτῳ αὐτοτέρῳ ἐλέγετο (Στίχ: 300.) Πλινίῳ δὲ ἵσως (Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ. ΙΘ'.) „Αἱ Τίλφαι εἰσὶν αἱ τερηδόνες· γεννῶνται γὰρ (Φησίν) ἐν αὐτῷ τῷ ξύλῳ καὶ Τερηδόνες (Teredines), αἱ τῶν κηρίων μάλισται ὀρέγονται,,,. Ουτω γὰρ αὐταῖς, ὀσπερ καὶ τὰς τοῖς ἐριθργέσσι τῶν ὑφασμάτων προσλυμανομένες Σῆταις ὠνόμασε (Βιβλ: Η'. Κεφ: ΜΗ'.) ἐνθα καὶ τῷ τῷ Ρωμαΐς Σερεβίς Τγλίς περιπορφυρίδαις ισόρησεν ἄχρι Σημέγης προσεπιδιαρκέσσαι, ἥτοι δὰ ἐξήκονται ἐπὶ τοῖς πεντακοσίοις ἐνιαυτῶν, ἀπαραλύμαντον ὑπὸ τῶν τερηδόνων προσδιαμένασσαν. Σημέωσαὶ δὲ ἐπὶ τέτοις, καὶ ὅτι Lucifugas Ὄυιργίλιος προστέπε τὰς Τίλφαις ὅπερ ἐσὶ, τὸ Φῶς Φευγάσσας. Οὐδεν ἥμετς νυχίες αὐταῖς εἰρήκαμεν, διὰ τὸ ἐν τῷ σκότει διατριβεῖν, καὶ ἥμέρας Φωλέν.

Στίχ: 302 . . . Κηφιὼ ἥσαι ἀεργός) Ἐν τοῖς τῶν μελιττῶν ὁμογενέσι τὸν Κηφιῶ τέταρτον Λεισοτέλης (περὶ Ζω. Ισ. Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΚΘ'.) αἱριθμῇ, λέγων ὅτι: καὶ μεγέθει μὲν ὁ Κηφιὼ ἐσὶ μέγιστος πάντων, ἀκετρος δὲ καὶ ναθρός. Τὸ δὲ αὐτὸ Φησὶ καὶ Βιβλ: Ψ'. Κεφ: Μ'. προσιδεῖς, ὡς: λέγεσσι την̄ τὰς Κηφιῶντας κηρία μὲν πλάττειν καὶ ἀντεῖς, καὶ ἐν τῷ αὐτοὶ Δ.

245 Aut asper crabro imparibus se immiscuit armis,

Aut

„τῷ σμιλῷ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ κηρίῳ μεριζομένος πρὸς τὰς μελίττας μελιττεργεῖν μέντοι ὅδεν ἀλλὰ τρέφεθαι τὸ τῶν μελιττῶν καὶ αὐτὸς, καὶ τὸς νεοττες. (Καὶ μικρὸν δὲ κακτωτέρω, οὐ πάντη ἀσυμφόρες ὄντας τοῖς τῶν μελιττῶν σμιλώσι τὸς Κηφιώας ὑπειληφέναι δοκεῖ.) „Κηφιώες γαρ ὀλίγοι ἐνόντες (Φησίν) ὠφελεῖσι τὸ σμιλῶς ἐργατικωτέρας γαρ ποιεῖσι τὰς μελίττας.. „Ωφελεῖσι δὲ ἀλλας καὶ κατὰ Πλίνιον (Βιβλ.: ΙΑ'. Κεφ. ΙΑ'). „Τὰς γυνοῖς τῶν μελιττῶν οἰον ὑποθητόντες . . . καὶ μόνον ἐπὶ τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν γόνων προσβοηθεῖτες ὡς λίαν τῷ ὄχλῳ εἰς θαλπωριῶ σωτελεῖντος.. „Ως ἔγε ταῦθ' ὅτως, εἴη ὁν ἄρα ἐφ' ἡμισείσις ἀεργεῖς οἱ Κηφιώες, καὶ ὅδε πάμπαν προΐκα τρεφόμενοι. Ἀλλὰ, ἀρ ὡς ἕοικεν οὐτοι πολλάκις, κατὰ τὸς Φαύλους τῶν δόλων, πλέον τι τὸ βλάπτον ἐπάγγει τῷ σωιστογος. „Οὐδεν Αριστότελης (ἐν τῷ Ε'. τῶν περὶ Ζώ. Ισορ. Κεφ. ΚΒ') περὶ αὐτῶν καὶ τάδε προσιδησιν. „Οἱ μὲν δὲ Κηφιώες (καθά καὶ οἱ καλύμενοι Φῶρες) τὰ τῶν ἀλλων βλάπτοντες, ἀλισκόμενοι θιόσκοσιν υπὸ τῶν χρησῶν μελιττῶν . . . Διαφέρεις γαρ αὐταὶ τὰ τῶν Κηφιών κηρία, εὰν υποφάινηται ἀπορίᾳ μέλιττος, καὶ μὴ ἐυμελιτῇ τὰ σμιλῷ. . . . καὶ τὸς ἐνυπάρχοντας τῶν κηφιών εἰκβάλλεσθαι. Ιναὶ δὲ μὴ αὐτοὶ ἐπανίοντες εἰσίσιν, ἐπιβοηθεῖσι καὶ ποιοὶ μελιττεργοὶ τοῖς μελίττας ἐυμηχάνως περὶ τὰ σμιλῷ πλέοντες ὡς τὰς μὲν Μελίττας εἰσόνεθαι, τὰς δὲ Κηφιώας μὴ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸς μείζης.. „Χαριέντως δὲ, τὸς μὲν κακτωτέρας τὰς δὲ ἐπεξερχομένας παρίσησι καὶ Λίλιανός (περὶ Ζώ. Ιδιότ. Βιβλ.: Α'. Κεφ. Θ'.) „Ο Κηφιώ ἐν μελιτταῖς γινόμενος, μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τοῖς Ανθέλιαιοις κατακεκυρωταῖς γυνάτῳ δὲ, λίλιασ αὖ παρεφυλάξῃ καθευδρότας τὰς μελίττας, ἐπιφοτᾶς τοῖς ἐργοῖς αὐτῶν, καὶ λυμάνεται τοῖς σίμβλοις. Τέτοιος εἰκέναι κατακαθέσσαι, αἵ μὲν πλεῖσι τῷ μελιττῶν καθέυδροιν, ἀτε πεπονηκυῖαι ὀλίγα δὲ αὐτῶν ἐλαχῶσιν. Εἴται ὅταν ἴδωσι τὸν Φῶρα, παίσιν αὐτὸν πειθομένως, καὶ ἐξωθεῖσι τοῖς πτεροῖς, καὶ ἐκβάλλεσθαι Φυγάδας εἴναι ὁ δὲ γεδόντως πεκαίδευται. Πέφυκε γαρ καὶ ἀργὸς καὶ λίχνος δύω κακῶν ξένω τοίνα τῶν κηρίων ἑαυτὸν ἀποκρύπτει· εἴται ὅταν ἐπὶ τὰς νομὰς ἐξορμήσωσιν αἱ μέλιτται· ὁ δὲ ὀσάμενος ἐσω τὸ ἑαυτῷ δρᾶ, ἐμφορεύμενος καὶ κικεράζων ἐκεῖνος τὸν θησαυρὸν τῶν μελιττῶν τὸν γλυκῶν. Καὶ ἐκεῖναι εἰς τὴς νομῆς υποσρέψασαι, διαν αὐτὰ περιτύχωσιν, ἐνταῦθα μὲν, βκέτι πειθομένως αὐτὸν παίσοιν, γεδόντως εἰς Φυγίων τρέψου, ἀλλ' εῦ μάλα τοῖς πκέντροις βιαίως ἐμπεσθεῖσαι διαλοῶσι τὸν λγσιν· καὶ δὲ μεμπτῶν υπομένων τὰς τιμωρίαν υπὲρ τῆς γατεριμαργίας καὶ αδινφαγίας τὰς ψυχῶν γένεσι. Μελισσεργοὶ λέγονται ταῦτα, καὶ ἐμὲ πειθεσθαι,,

Στίχ: 303. Ρέσσα γε ἀλόστρειν Βίοτον κτ:) „Ουτω καὶ Ήσίοδ. Εργ. Στίχ: 301.

„Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, ὅσκεν ἀεργὸς

„Ζώη. Κηφιώεσι κοδάρεοις ἵκελος ὅρμιοι.

„Οἴτε μελισσάων κάματον τρύχασιν ἀεργοὶ

„Εδοντες

Κοθύρεις δὲ ὁ ὀνόμασεν Ήσίοδος, οἰονεὶ κευθύρεις, Φασίν. „Ως δῆθεν τὸ ἐπιχειρᾶν κέντρον καυθοντας. „Ουτω γαρ ἐτυμολογεῖντες Φέρονται Πρόκλος, καὶ Τζέτζης, καὶ Μοχόπαλος (παρὰ Ερέικω Στεφ. ἐν Τόμ. Β'. τῷ Θησ. Σελ. 1540.) Ουκοισ μὲν ἀμοιρῶν κέντρον τὸς Κηφιώας υπειληφότες ἐυμοιρῶνται δέ, διὰ γαθεῖσαν ὅμως ὄκνειν προσχέσασθαι. „Ἐμοὶ δὲ (ἢ ὡς ἐν παρόδῳ παρ τέτο προστημεώσωμαι) καὶ Γάλλον την τέγενετο ἀναγγῶναι ἐν τοῖς τῶν Παλαιογεράφ. Ποιητ. Σωζομεν τοῖς ἐν Παρσ. Εκδοθ. ἔτες 1628 παρὰ Ιωάν Διβέρτ.) ὃς ἐν τοῖς εἰς τὰ Ήσιόδες ἐργα σημειώσεσιν αὐτῷ (Σελ: 155.)

Ανθρώπη τραχέη τε ἀνίσοις μίσγεται ὥπλοις.

N 2

Σης

* * *

155.) τὰ ἐπενεγχθέντας ἔπη ὑπομηματίσαις ἐπιχειρήσας, τῆς προτεθέσης τῶν Κοθύρων ἐτυμολογίας, καὶ Πλάτωνα αὐτὸν προβάλλεται μάρτυρα. Finsorum (λέγων), alii acutieos habent, alii non, ut Plato docet. (τῶν Κηφιών, οἱ μὲν ἔχοντες κέντρα, οἱ δὲ ψ., ὡς Πλάτων διδάσκει.) Ἀλλὰ γὰρ ὅχι τότε διδάσκων ὁ Πλάτων εὑρητας τρύνεται οὐτοις δέ. Ἐν γὰρ τῇ Η. τῶν Πολιτειῶν, τὰς τῶν ἑτοίμων ἀναλωτὰς, πόλεως ἕναις νόσημαι λέγων, κατὰ τὰς ἐν τῷ κηρίῳ Κηφιώνας, οἱ νόσημαι τὰ σμικράς εἰσιν· ἔται διαφορὰν ταύταις ἐν αὐτοῖς ἐπισημειώται. Οτι: τὰς μὲν πτιώσεις Κηφιώνας πάντας ἀκέντρες ὁ θεὸς πεποίηκε· οὐτας δὲ πεζάς τέττας, (ἥτοι τές ἐν ταῖς πόλεσι, περὶ ᾧ ἐλεγε, τὰς τὰς „ἔποιμαι καταναλίσκοντας.) ἐνίσις μὲν αὐτῶν ἀκέντρες· ἐνίσις δὲ δεινά κέντρας „ἔχοντας“ καὶ ἐκ μὲν τῶν ακέντρων, πτωχοὶ πρὸς τὸ γῆρας τελευτῶσι „(Φησίν)“ ἐκ δὲ τῶν κεκεντρωμένων, πάντες ὅσοι κέκλιωται κακόργοι,. Τογχαροῦ καὶ Πλάτων ακέντρες ἀπάντας ἐκ θεοῦ γενέθλαι τὰς πτερωτὰς Κηφιώνας ὑπελάμβανε παραπλησίως τῷ Σταγείρῃ, ὃς (Περὶ Ζώ. Ι. Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΚΑ'.) „Οἱ Κηφιώνες κέντρον ὃν ἔχουσιν (ἐλεγε) καίτοι δὲ ἄλλως „καίτηνας θυμικωτέρες ἔξι αὐτῶν ἐν τοῖς Κυττάροις γεννᾶθλαι Κηφιώνας· „,νέρησε· καὶ τέττας, ὅμως κεντρωτὰς καλέθθαι, ὃν, ἔχοντας κέντρον (Φησίν) ἀλλ' ὅτι βάλονται μὲν, καὶ δύνανται δὲ βάλλειν. (Αυτ. ἐν τῷ θ'. Βιβλ: Κεφ: Μ'.) „Ωσε τὰς Κοθύρες, ὃς ὡς οἱ δηθέντες βάλονται, ἐρμιλιωτέον, τὰς τὸ κέντρον ἐν τῇ φράσῃ κεύθοντας· ἀλλὰ μᾶλλον, μετὰ Ἡσυχίας, τὰς ακέντρες τε καὶ αργέας.

Στίχ: 304. Ανθρώπη τε τραχέα κτ:) Ο μὲν Ἀριστόλης τὰ Ἀνθρώπων τε καὶ Σφηκῶν εἶδη, ἀπὸ τε αδηλῶν, καὶ ἀπὸ τὴ τῶν Μελιττῶν ἐκάτερον, ὡς ἦν προσῆκον Φιλόσοφο, αὐτιδίεσελε· (περὶ Ζώ. Ι. Βιβλ: Θ'. Κεφ: Μ'. Μά. καὶ ΜΒ'.) καὶ τοις συγγενιάπως αὐτὰς ἕναις ἀποφηγαμένος. Οἱ δὲ ὀλοχερέσερον περὶ τέττων πολλάκις λέγοντες, θάτερον αὐτὶ θατέρες μεταλλαβόντες ὑπέθεντο· ἐνθεντοι καὶ εἴδος Σφηκὸς τιῷ Ἀνθρώπῳ, Σφίδας (ἐν Λέξ.) Φησί· καὶ Σφηκὴ δὲ παραπλησίαιν ἕναις τιῷ αὐτῷ. Προσίδησε δὲ τι, καὶ ὡς οἱ Ποιηταὶ καταχρέωνται (τῷ ὄνόματι) καὶ ἐπὶ μελισσῶν. Εἰς δὲ τιὺς τέττας μαρτυροῦσιν, καὶ ἔπη παρατίθησι τινα, τὸ μὲν, ἐκ τῶν Νεφελῶν Ἀρισοφάνες Δράματος, τὸ δὲ ἐκ τῆς τῶν Σφηκῶν. Ἐχει δὲ παραπλήσια τοῖς τῷ Λεξικογράφῳ τέττοις, καὶ ὁ τῷ Καρυκεῖ αὐτῷ Σχολιασῆς. Τῷ δὲ οἱ οἱ Ποιηταὶ σωεχῶς Ἀνθρώπως, ὃ μονας τὰς Μελίττας καλέσσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς Σφηκὰς αὐτές. Διὸ καὶ Θεοδώρω τῷ Γαζῆ, καὶ τοις μὴ ποιητικευομένω, Ἀνθρώπη ποτὲ μὲν ὁ Σφῆξ ἐσὶ (εἴρα), ποτὲ δὲ ἡ ἴδιας Ἀνθρώπη (crabro), τὰ Ἀριστόλες ἐκλατινίζοντι, ὡς Ἐρδίκω Στεφάνω παρατετήσεις· (Τόμ. Α'. Θησ. Σελ: 451.) Τῶτοι καὶ Οὐιργίλιος ἐνταῦθα, Αἰρετοὶ Στρατοὶ εἰπῶν (τραχέας Ἀνθρώπη· περὶ δὲ τῆς Σφηκὸς μηδὲν ὅλως Φήσας, δῆλος ἐσὶ σωεπινευσηκὼς καὶ τέτον τὸ τῷ Ἀνθρώπης ὄνόματι. Οδεν αὐτῆς καὶ τραχύτητα κατηγορεῖ· καθάπερ δὲ καὶ Αριστόλης τῶν Σφηκῶν οὐς: ἐν τοῖς αὐχμοῖς (Φησί) μᾶλλον γίνεθαι, καὶ ἐν ταῖς χώραις ταῖς τραχείαις. (Βιβλ: θ'. Κεφ: ΜΑ'.) „Ἐτι δὲ καὶ τιῷ Ἀνθρώπῳ, ὁ Ποιητὴς προσέθετο: αὐτίσοις τῇ Μελιττῇ μίσγεθαι ὥπλοις. Πάντως γὰρ, αἵτε Ἀνθρώπαι πᾶσαι κέντρα ἔχονται, (κατὰ τὸν Φιλόσοφον Αυτ: Κεφ: ΜΒ'.) αἱ καὶ πολλὰ τῶν μελιττῶν χαλεπώτερα ἕναις εἰκός. Εἰ γὰρ ἀληθές, ὁ Πλίνιος τῇ ισορίᾳ παρέδωκε (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφαλ: ΚΑ'.) „Τὸ Ανθρητὸν κέντρον γάτως ὄξην, ὃς εἰνεάκις πληγέντα δὲ αὐτῷ ἀνθρωπὸν, θνήσκειν, ἀπαξίδε, πυρέσσειν. Καὶ τῶν Σφηκῶν δὲ οἱ ἄγριοι μάλιστα (ὡς Ἀριστ. Αυτ: Κεφ: ΜΑ'.) „ἐγκεντροις πάντες καὶ μᾶλιστα

Aut durum tineae genus, aut invisa Minervae
 In foribus laxos suspendit aranea casses.
 Quo magis exhaustae fuerint, hoc acrius omnes
 Incubent generis lapsi sarcire ruinas,
250 Complebuntque foros, et floribus horrea texent.
 Si vero, (quoniam casus apibus quoque nostros
 Vita tulit,) tristi languebunt corpora morbo,
 Quod iam non dubiis poteris cognoscere signis:
 Continuus est aegris alius color, horrida vultum
255 Deformat macies: tum corpora luce carentum
 Exportant tectis, et tristia funera ducunt:
 Aut illae pedibus connexae ad limina pendent,
 Aut intus clavis cunctantur in aedibus omnes,
 Ignavaeque fame, et contracto frigore pigrae:
260 Tum sonus auditur gravior, tractimque susurrant:

Frigi-

„αλημάτεροις καὶ τὸ πλῆγμα αὐτῶν ὀδιωηστέρον, η̄ ἐκείνων (δηλαδὴ τῶν
 ἡμέρων Σφηκῶν, ὧσε πελᾶ μᾶλλον, η̄ τῶν Μελιτῶν.) Τογυαξεῖ τῶν θ-
 τῶν ιχυρῶν τε καὶ ακαταμαχήτων πολεμίων, τὰς μελίττας απαλλάττει,
 οἱ μελιττεροὶ διαφόρες ἐπιτηδεύονται. Ός μὲν γάρ Λειστέλης αὐτὸς
 Φησὶ (Βιβλ: Θ'. Κεφ: Μ'.), Λοπάδες τιθέντες, καὶ κρέας εἰς αὐτών θρ-
 „βάλλοντες, ὅταν πολλοὶ (Σφῆκες) ἐμπίπτωσιν, εἰς το πῦρ πωμασάντες
 „ἐπιτιθέασιν,, Οὐδὲν γάρ δέος μὴ εἰς τὴν αὐτών λοπάδα αἱ χρησαὶ τῶν
 μελιττῶν ἐμπέσωσι, Πρὸς γάρ σάρκα μέλιττας ἔδενος καθίζει, θδ̄ ὄψιφα
 „γένει (Λυτ: αὐτ:) Πᾶς γάρ; στοὺς γε, θδ̄ τῶν αὐθέων τοῖς γερμανθασί-
 „τετέσι τοῖς απομαραυθεῖσι) μῆτογες δὴ τοῖς θυηταῖς πτώμασιν, ἐπι-
 „καθεδιώκησιν αὐτέχεται; (Πλιν. Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: Η'.) Ός δὲ Αἴλανος ἄλ-
 λως τὴν τῶν Σφηκῶν ἀγρεαν διαμηχανῶσθαι τοῖς μελιττεροῖς υποτιθησι.
 (ἐν τοῖς περὶ Ζώ. Ἰδιότ: Βιβλ: Α'. Κεφ: ΝΗ'.) Κύρτον απαρτησαν χρὴ
 „πρὸ τῆς Σφηκιᾶς, καὶ ἐνθένακ αὐτῷ λεπτῶν Μεριβράδων, η̄ Μαινίδα ὀλι-
 γώλων καὶ σω τέτοιος Ἰωπα, η̄ Χαλκίδα (ταῦτα δὲ πάντα ιχθυδιῶν
 „ονόματα) Οἱ δὲ Σφῆκες ὑπὸ τῆς ἐμφύτευ γαστριμαργύλας ἐλκόμενοι,
 „καλλύντος αὐτῶν τῇ δελεύσματος, εἰσπίπτουσιν ἀθροούν καὶ περιβαλόντος
 „αὐτῶν τῇ κύρτῳ, ἐκ ἐσιν αὐτοῖς τὴν ὄπιστα ὑκέτη ἐκπτειῶσι. Καὶ ὕδωρ
 „αὐτῶν κατασκεδάσσεις, βάσην διαφέρεισιν αἱ αὐτῆς· καὶ πῦρ ἐξάψας
 „κατακρήσασις,

Στίχ: 305. Σής τε, αἰτωληρὸν γένος) ("Ορεα Βιβλ: Α'. Σημ: Στίχ: 307.) Μη-
 γέλλοις ὁ τὰς Blattas ('Ανωτ: Στίχ: 307.) Tineas ἐρμηνεύσας, τὴν Tineam
 ἐνταῦθα (Σημ: 9.) vernem omnia excedentem (Σκωληκας τὰ πάντα κα-
 τέδοιτα.) ὀρίζεται. Διακρίνει γοῦν τὰ τῶν ζωδίων εἴδη αἰνάκαλην η̄ τῷ Μί-
 γελλῳ ἐδόκει προσεπάμενος τῇ προσπυγοΐᾳ τῇ Σκώληκος, οἱ Ἰησείτης Ἀμ-
 βρόγις, οἱ ἐκεῖ μὲν, περὶ τῶν Βλαστῶν, η̄ τοι τῶν Τιλφῶν αἴσιον:

e di vernetti

Che non soffrono il di

Ωδε δὲ, τὴν Tineam ἐρμηνεύων:

. . . e va ferendo

L'importuna Tignuola

Στίχ:

305

Σής τε, ἀταρτηρὸν γένος· ηδὲ τε Τριτογενέαρ
Παλλάδι, ἔχθιση γε Ἀθίωη ὅσα Αράχνη,
Ἐμπετανῦσα πύλαις ἀς λεπτοσήμονας ἄρκυς.
Καὶ δὰ Μελίτταις τῶν δε ἐπὶώ ῥυθεῖεν ἀπάντων,
Οσσῷ κεν μᾶλλον κενεὰ σφὶν σμιώει λαπτο,
Τῷς ἄραι ὄτραλέως ἐπιμέμβλοντ' ἀνταναπλῆσαι.
Εὐδειαν δὲ γένυς ἀκεσθμεναὶ ἐκ δὰ λιπόντος,
Ἐξ ἀνθῶν τεύξεσί τε, πλήσθσιν τε ταμεῖα.
Εἰδὲ κεν (ἔμμορε γὰρ παθέων βίος Ἰσα Μελίτταις,
Τῶν περ καὶ μερόπων ἀνθρώπων.) σώμασι νὔσος
Σφῶν ἐπικύρσῃ· τυτὶ δὲ οἶν φᾶσα νοῆσαι.
Αυτίκα καμνυθσαὶς γὰρ ταύταις χρῶς ἐπαμεῖπται,
Ἐκ δὲτοι ἴχνασίης, ἔκπαγλος γίγνεται ὄψις.
Οἰχομένας, θανάτῳ ὡν δὲν σκότος ὅσσε καλύψῃ,
Ἐκπέμπτοι δόμαν κηδέασις συγναλέησιν.
Αἱ δὲτοι σαθμοῖς πάραι, ποσσὶ σωήροροι ἔρψαν·
Ἡὲ τε δηθῶς ἐνίκλεισοι δώματος ἔσω,
Λιμάττεος ἀργαὶ κρυόεντι βαρόμεναι ὄκνω.
Αἰνὸς τῆμος ἄρη ἦχος ἀκένεται, ηδὲ τε βόμβος.

310

315

320

Ως

Στίχ: 306. Παλλάδι ἔχθιση γε Ἀθίωη ὅσα Αράχνη.) Τιὼ Αράχνιω γιναῖκε τνὰ Λυδῶ τὸ γένος, ισχργῆσαι δὲ σοφιῶ γενομένιω, καὶ Αθίωῃ τῇ Ἐργάνῃ ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἐρίσαι παρετολμησασαν, εἰς τὸ ἔωθιστον τὸν Αράχνιω ὑπὸ τῆς Θεῶς μεταποιηθῶν ὁ μῦθος παρέδωκε. Διὸ καὶ ἔχθισι ταύταις τῇ Τριτογενέας Παλλάδι ὁ Ποιητὴς διὰ τιὼ ἔριν προσέστηκε. Δέγεται δὲ Λράχνη Θηλυκῶς ὄχ δπως ὁ Τφάντης, αλλα καὶ τὸ οὐασμα. Ή δὲ τυμολογία παρὰ τὸ ἄραι τὰ ἴχνη, αἰς αἴρεσαι δηλαδὴ τοῖς νήμασιν ἀγομένιαι μετέωρον ἡ γοῶ διὰ τὸ ἄραιον τῶν ἴχνῶν. Τιὼ δὲν Αράχνιω: κονὸν „ιῶν γιναῖξι, καὶ θέρας σαγιλωευτᾶς αρχέτυπον, τῷ Χερζονέως Πλετάρχῃ (ἐν τοῖς Πότερ. τῶν Ζώ. Φρονιμώτ.) ὀνομάσαντος, Όυιργίλιος ἐνταῦθα, ὡς ἐκ τῷ δολτέρες παρέτησεν εἰπῶν, πρὸ τῶν πυλῶν τῶν σιμέλων, τὰ λεπτοσήμονα αυτῆς αρκεα διεπεταννυσαν, καὶ τὰς διεπετομένας δὲτω μελίττας θηρέυειν ὁ καὶ Πλίνιος ισόρησε (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ. ΙΘ').) ἐντὸς αὐτῶν τῶν σιμέλων γνόμενον ἐν οἷς: ἐαν κατιχύσασαι (Φησίν. αἵ „Αράχναι διύφιλώσι, τὰ σμιώη διαφθείρουσιν. „Ετεροῖον γε μιῶ τῷτο τῷ πάθει, δὶ οὖν Αριστοτέλης ἔπει (Βιβλ: Ψ'. Κεφ: Μ'.) „Τὰ κηρία Φθείρε, „Θαὶ καὶ αραχνιέδθαι. Τὸ γὰρ τοιότο συμβάνει (ώς Αυτ: αὐτ. κατωτ.) „ἐπειδὰν γίνεται ἐν τῷ ἐδάφει τῷ σιμέλῳ σκωλήκια μίκρα, αἴρη ὡν αἰξούμενων, ωσπερ αράχναι κατίσχει τὸ σμιώος δόλον, καὶ σήπεται τὰ κηρία.

Στίχ: 309. "Οσσῷκεν μᾶλλον κενεὰ κτ:) Τάτων Φησὶ τῶν πολεμίων ἀπάντων, ἐπάν αἵ μέλιτται διὰ τῆς τῷ μελισσηργῇ ἐπιμελέας ἀπαλλαχθῶσι, δσω ἀν αὐταῖς κενώτερα τὰ σμιώη απολειφθείη, τοσέτω προθυμότερον ἐπεξγάσονται, ὡς ε αῦθις ἐπαναπλῆσαι. Νοητέον οιῶ, δτι δσω ἀν κενώτερα τῶν ἐπιβλευόντων καὶ προσλυμανομένων, ὡς ή Μητέλλιος σημειώται (12). τὸ exhauste ἔρμιλωεύων, evascatate ab animalibus noscivis. (ἐκκηνωθέντα τῷ λυμαντικῶν δῶων.) Όυ γὰρ δηλούστι, δσω κενώτερα κηρίων καὶ μέλιτος. Κατὰς γὰρ Αριστοτέλιω, ἐνθα πολλάκις σρηται (Βιβλ. Ψ'. Κεφ. Μ'.) „Ου μόνον

Βιβλίου Δ'.

Ο

Frigidus, ut quondam sylvis immurmurat Auster,
Ut mare sollicitum stridet refluxibus undis,
Aestuat, ut clausis rapidus fornacibus ignis.
Hic jam galbaneos suadebo incendere odores,
265 Mellaque arundineis inferre canalibus ultrò ,

Hortan-

μέσον αργότερα γίνονται αἱ μέλιτται, ἐὰν πλέον τις καταλίπῃ μέλι οὐτοῦ τῶν αἱλάς καὶ αἴθυμότερον ἐργάζονται, ἐὰν ἐλάττω (τὰ κηρία) κατελεῖ φθῆ. Αργότερα δὲ γίνονται καὶ μέγας τὸ κυψέλιον ὡς αἴθυμότερον γαρ ποιεῖσθι. Διο καὶ παρανέ πρὸς τὸ πλῆθος καταλείπειν τὰ κηρία. Εκλελοιπότων γάρ, καὶ τῇ σίμβλῳ υποκέντη διαμείναντος, ὡς ἔθέλεσι πονεῖν· καὶ τὸ φιλεργὸν αὐταῖς ἐκμαραίνεται κατὰ λόγου τῆς τε υπερβολῆς καὶ τῆς ἐλείψεως. "Ο καὶ Πλίνιος ἐπιβεβαῖται παραπλησίως, (Περὶ Φυσ. Ιδ. Βιβλ: ΙΔ'. Κεφ: ΙΔ'. καὶ Κεφ. Ιδ').

Στίχ: 316. Αυτίκας καμνέσσαις γάρ ταύταις κτ:) Σημειολογεῖ την ὁ Ποιητὴς ἐταῦθα, ὃτεν ἐσὶν εἰσβάλλειν, ἔτις ποτὲ τοῖς σμιώσι νόσος ἐνσκήψει. Τὰ δὲ τοι σημεῖα, 1. ἐκ τῆς χροιᾶς. 2. ἐκ τῆς ιχνασίας. 3. ἐκ τῆς τῶν νεκρῶν ἐκφορᾶς. 4. ἐκ τῆς σωηρτημένας αἱλήλαις τοῖς ποσὶ παρὰ τὰς φλιάς τῶν σίμβλων ὀρᾶθαι. 5. παρὰ τὸ ἐγκλείσεις ἀποκαρτερεῖν, ὡς αργάς υπὸ λιμῆς διαφθαρεῖσα. 6. ἐκ τῇ ἐν τῷ σίμβλῳ ἐπεγερομένης θρό, ἐν ᾧ, ἐξαισίω τοῦ βόμβῳ ἥχεστι. Τάτων δὲ τοῖς αἱ καὶ Ἀριστοτέλης υπηνίξατο (Βιβλ: Θ'. Κεφ: Μ'.) „Τὰ γάρ νοσήματα (Φησὶν) ἐμπίπτει μάλιστα εἰς τὰ ἐυθίωντα τῶν σμιώων ὃ τε καλέμενος κλῆρος. Τέτο (δὲ) γίνεται ἐν τῷ ἐδάφει σκωλήκαις μικρά, αφ' ὧν αὐξομένων, ὥσπερ αἱ αχναίς κατίχει τὸ σμιώος ὄλον, καὶ σήπεται τὰ κηρία. "Αλλο δὲ νόσημα, ὄλον αργίας τις γίνεται τῶν μελιτῶν, καὶ μυστικά τῶν σμιώων νοσθίσται δὲ μαλίσσα, στάν ἐρυσιβώδη ἐργάζωνται υλιώ, . . . Οταν δὲ κρέας μανται ἐξ αἱλήλαις ἐν τῷ σμιώει (ὅπερ ἵν τὸ 4.) σημεῖον γίνεται τέτο, ὅτι αἱπολείψει τὸ σμιώος,,. Καὶ περὶ τῶν ἐκφορῶν δὲ (ὅπερ ἵν τὸ 3.) αἰνωτέρω φάσκων ἐλεγεν, ὅτι: τὰς αἱποδηνησκέσσας τῶν μελιτῶν ἐκκομίζεισιν ἔξω. Καὶ ὃ δὲ περὶ τῇ βόμβῳ τῇ δενον ἐξηγείντος αἱρηται, (ὁ τῷ κακῶς ἔχεντος σμιώως 6. ἡριθμεῖτο σημεῖον) ἐκεῖνο τυχὸν ἐσὶν ὅπερ Ἀριστοτέλης διέξειν, ὅτι: πολεμοῖσι σφόδρας αἱ μικραὶ τῷ γένει τῷ μακρῶν, καὶ περιεῶνται ἐκβάλλειν ἐν τῶν σμιώων καὶ ἐπικρατήσωσι, τέτο δοκεῖ, ύπερβολῆ γίγνεθαι αἱγαθὸν σμιώος. Λι δὲ ἔτερα αἱ γένωνται αὐταὶ ἐφ' ἔαυτῶν αἱργίσται τε καὶ τελέως ψόδεν ποιεῖσθαι αἱγαθὸν αἱπόλικαται δὲ καὶ αὐταὶ πέρο τῇ φθινοπώρῳ. "Οσας δὲ κτενίσθιν αἱ χρησταὶ μέλιτται, περῶνται μὲν ἔξω τῇ σμιώως τέτο πράττειν ἐὰν δὲ ἐσω τις αἱποδάνη, ἐξάγεσσον ὄμοιως,. Τάτοις ἐσκότα ισορεῖ καὶ Πλίνιος (Βιβλ: Ιε. Κεφ. ΙΘ') De πορbis αριτη (περὶ νοσημάτων τῶν μελιτῶν) τὸ Κεφαλαίου ἐπιγραφων, καὶ τοῖς ἐκ πάθεις νοσήμασι τῇ σμιώως, αἵμα καὶ τὰ ἄλλας ἔξωθεν ἐκ τῶν πολεμίων τῶν μελιτῶν ἐπισυμβαίνεται συγκαταμηγνύς, περὶ ὧν αἱωτέρω διείληπται. (Στίχ: 300 — 306.)

Στίχ: 324. Ως ὅπότε βρέμεται κτ:) Σημειώσαι καὶ τέτοις, ὅπως ὁ Ποιητὴς τὰ οὐρήσις ἐζήλωσεν, οἷς ἐκεῖνος τὰς Ἐδαίων τε καὶ Τρώων σρατεῖς, αὐτιπαρεξαγαγων αἱλήλαις, εἰς μάχην ξυμβαλόνταις υπέγραψεν. Ιλαΐδ. Σ. Στίχ: 393.

"Οι δὲ ξαύισσαι μεγάλῳ αἱλαλητῷ.
"Ουτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοσά προτὶ χέρσον,

"Περ.

Ως ὅπότε βρέμεται ψυχρὸς κατὰ δάσκιον ὕλια
 Ὁρημένος Νότος ἡς σμαραγεῖ πόντος παλίπλαγκτος,
 Ήντικα δὴ δοθέει ἐπὶ κύματι κῦμα παλίρρον.
 Ως ζέον ἐμβρομέει μαλερὸν πῦρ ἐν δὲ καμίνῳ.
 Ενθάδε χαλβανόεντα θυάματα φράζεο καίεν·
 Καὶ μέλι σωλῶν διὰ καλαμίνων ἐνιχένειν,

325

Ο 2

Προ-

„Ποντόθεν ὁργύμενον πνοιῆς βορέω ἀλεγενῆ·

„Οὐτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,

„Οὐρεος ἐν βήσησῃ, ὅτε τὸ ὄρετο κατέμεν ὕλια·

„Ουτ' ἀνεμος τόσσον γε ποτὶ δευσὶν ὑψικόμοισιν,

„Ηπύει, οἱ τε μάλιστα μέγας βρέμεται χαλεπάνων.

Τοῖς γοις Ὁμηρικοῖς τέτοις καὶ Σαμεῖλ ὁ Κλάρκιος τὰ Ὀιηργιλία παρετίθετο, καθαὶ καὶ Φέλβιος Οὐρσίνος ἀνάπταλιν τοῖς Ὀιηργιλιακοῖς παρέβαλε τὰ Ὁμηρικά. Παρὰ τέτω μέντοι ἐπισφαλῶς ἀναγνώσκεται τὸ πάντοθεν, ἀντὶ τοῦ ποντόθεν.

Στίχ: { Αὐτ: . . . Ψυχρὸς κατὰ δάσκιον ὕλια)

{ 325. Οργύμενος Νότος) "Οὐπερ ἀπὸ τῆς ἐπιπολαζόστης νοτίδος Νότον ὀνομάζεσσιν ἀνεμον πάιδες Ἐᾶλιών· καὶ ταύτη δὴ, καὶ τὰν Δαστίνων οἱ μὲν Hybernium, (χαμέριον) οἱ δὲ Imbricum, ἢ Imbricitorem, (ὑέτιον, ἢ ὁμβροφόρον.) οἱ δὲ Madidum, ἢ Madentem, ἢ Aquaticum, (διάβροχον, ἢ ὑδατόεντα) σωὶς οἵ τε Humidum, (ὑγρὸν, νοτηρὸν) ὁ ἥμετερος ἐκάλεις Ὀιηργίλος (Γεωργ. Λ'. Στίχ: 462.) Παρὰ ἥμιν δὲ ἐν τῷ ἔρμῳ. Αὐτ: Στίχ: 531.

. Quid cogitet humidus Auster.

„Τίκτε δὲ ὑδατόεσσι Νότος οὐσί Φρεσὶν μελεδαίνει.

„Οὗτος ἐνταῦθα Ψυχρὸς ὑπὲν αὐτῷ προσεκρημένος: Frigidus Auster ἀπορεῖν εἰκότας ἐνάγει τὸν ἐπιβάλλοντα. Καὶ γὰρ καὶ η τοῦ ἀνέμου τούτου ποιότης ἔσπειρ αντιφέρεθαι, χλιαρωτέρες φύσεις τυγχάνοντος, καὶ εἰς ἴδωτας κινεῖτος. Διὸ καὶ Auster, Φασὶν, ὀνομάσθη, οἰς απὸ, αὖω, τῷ καίω καὶ θερμάνω, ἐπει τοληθεῖς. Ἀπαντῆσαι οῶ τῇ ἀπορίᾳ ἐδόξαν, ἀλλοι μὲν ἄλλοις. Σαβίνος γὰρ, (παρὰ Γεονέρῳ ἐν τῷ Νέῳ Θησ., τῆς Δατην. Γλώσ.) τὸ κατὰ Ὀιηργίλον Frigidus ἐρμιλεύων, εἰς τὸ Languidus μετείληφε. Per se enim potius calidus est. (χαλαρὸς τε καὶ χαῦγος, Φησὶ δια τὸ χαλᾶν τε καὶ χαυνοῦ τὰ σώματα τῷ τόνῳ αὐτῷ ὑπεκλύονται καθ αὐτὸν γὰρ μᾶλλον θερμὸς ἐστι.) Τι δὲ ὅτι ἐν τῷ Γ. τῶν Γεωργ. ἡ Ποιητὴς, τῷ ανέμῳ τέτω τῶν τῷ ψυχρωνεν σφῶς ἀπένειμε διώσειν; Στίχ: 279.

. . . . Et pluvio contristat frigore coelum.

„Ἡ ὡς ἥμεταις ἐκεῖ μετεφράζομεν, Στίχ: 328.

„Τοῦ νέφεος συγγόνεις κρυμώδεσσιν ἡέρα ὁμβροις.

„Ἡ ὡς μικρὸν ἄλλως, τῷ λέξεις μᾶλλον προσέχων ἀντὶς αἴποδοι·

„Τοῦ νέφεος συγγόνει, μετώδεις ἡέρα κρυμῶ.

„Ἄλλ' ἀσπερ ἡ διλωκὲς (ὡς ἀπαντῶντες Φασὶ) τὸ χαμερηνὸς ἐπιθέτο τῷ Νότῳ προσήκει ἐπὶ τῷ ἔπεις, ὅπερ ἐκ Τι. Λ'. 41. παρατιθέασιν:

Aut gelidas hibernas aquas cum fude: it Auster.

„Ἡ Νότος εὔτε χέρι κρυερὸν χειμῶνιος ὑδωρ.

„Οὐτως δὲ τὸ κρυμώδης, εἰ μὴ μόνον χειμῶνος, τῷ Νότῳ προσεφαρμόζον το. Ἄλλως δὲ τοις αἴπει τυχόν, ὅτι καὶ σωκενδοχικῶς τὸν Νότον, ἐπὶ τῷ προκειμένῳ εἰς σκέψιν ἔπεις, Ὀιηργίλος, ἀντὶ τῷ ανέμῳ αἴπλως ἐξελαΐστα.

Σύντ.

Hortantem, et fessas ad pabula nota vocantem.
 Proderit et tunsum gallae admiscere saporem,
 Arentesque rosas, aut igni pinguia multo
 Defruta, vel Psythia passos de vite racemos,
 270 Cecropiumque thymum, et graue olientia centaurea.
 Est etiam flos in pratis, cui nomen amello
 Fecere Agricolae, facilis quaerentibus herba:
 Namque uno ingentem tollit de cespite sylvam:
 Aureus ipse; sed in foliis, quae plurima circum
 275 Funduntur, violae sublucet purpura nigrae.
 Saepe Deum nexit ornatae torquibus arae.
 Asper in ore sapor: tonsis in vallibus illum

Pastores

Σώνθες γαρ όχι ὅπως ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς κατὰ λογάδιν συγγρά-
 Φεσιν, ἐν τῷ εἴδει τὸ ὄλον γένος πολλάκις ἐπέχειθαι. Μινέλιος γεμίω-
 ἄλλως πας ἐπὶ τὸ ἀπόσον ἀπαντᾶ (Σημ. 29.) τοῖς: Χρησάμενος τῇ δια-
 τολῇ· ὅτι: Ψυχρὸς μὲν Φύσει ὁ Νότος, ὡς ἀπὸ τῆς Ανταρκτικῆς πόλεως, τῇ
 οὐκενερῇ καὶ ἀυτῷ πεφυκότος, πνέων κατὰ συμβεβηκός μέντοι, καὶ ἐπε-
 πάκτῳ τῇ Θερμότητι, ἀτε δὴ τις διακεκαυμένως διερχόμενος ζώισι ἐν τῷ
 πρὸς ἡμᾶς πνέουν, γίνεται Θερμός.. Άλλα γαρ τοτὶ τὸ Μινέλιος καὶ μό-
 νον ἴσως, γάτα δηθὲν, διεψυχράνει τὸν Νότον ἥρκεσσεν. Οὐδεὶς αὖ ἄμεινον
 τῷ Ἀμβρόσῃ ἐπεβάλετο περὶ τὸ ἀπόρημα:

Come alle volte dentro a folti boschi

Sibila il Ventro

Ἄντι γαρ τῇ Νότῳ θεῖς τὸν ἀνέμον κατὰ γένος συρίζονται, καὶ μήτε ψυχ-
 ρὸν, μήτε θερμὸν τοτὸ προσεπενέλιόνται, φέρει καὶ ἀυτὸν καὶ ἡμᾶς ὁ
 Ιησαΐτης πραγμάτων ἀπήλαυξεν.

Στίχ: 328. Ἐνθάδε χαλβανένται θυάματα κτ:) Καταλέγειν ἀρχεταφ, τὰς, αἷς
 ἐπὶ τῶν νοσάντων σμιλῶν χρησέον, θεραπείας, ἐνιέσ τινας τὸν ἀρνητὸν ἐ-
 πάγων. Τέτων ἡ Λ'. τὸ τὰς σιμβλης ὑποθυμιῶν Χαλβάνη· καθάπερ
 οῶ καὶ (ἐν τῷ Γ'. τῶν Γεωργικῶν, Στίχ: 488.) τὰς ἐπαύλεις κατὰ τῶν
 ὄφεων ἐδίδασκε.

,,Καὶ χελύδρες σοβέσεν διὰ Χαλβάνης Βαρυόδημα.

Στίχ: 329. Καὶ μέλι Σωλιών κτ:) "Αὐτη θεραπεία Β'. Αριτη γαρ Μελίτταις
 τρεφή το μέλι, καὶ τέτω τρεφόμεναι ἀναβράνωσται. „Διὸ καὶ στε σφόδρα
 ,υπὲ τῷ καπνῷ πονεῖσι, τότε μάλιστα τὸ μέλι ἐδίθισιν ἐν δὲ τῷ ἀλω-
 χρέονται σφόδρα ὁρῶνται· ὡς Φεδόμεναι, καὶ ἀποτιθέμεναι τρεφῆς χάρην.
 ("Αριτ. περὶ Ζω. Ισ. Βιβλ: Ζ'. Κεφ. Μ'.)

Στίχ: 332. Πάσσονται καὶ πτισιῶ ἐπικηδεῖ;) Θεραπεία Γ'. Τὸ πτισον τὰ ἐν δευ-
 σοι τὰς βαλανηφορύσαις Φυόμεναι κηδεῖσι, καὶ τότοις ἐσ κόνιν ἀπολεπτω-
 θεῖσιν ἐπιπάσσονται τὸ Σιμβλον. Τῆς γαρ ἐντεῦθεν ἀτμίδος αἰνακητηστο-
 τετέσιν ἐπὶ πᾶν τὸ σμιλῶν ἀναθερεομένης, ζωγονεύνται τῇ αἰναδόσει αἱ μέ-
 λιτται, καὶ εἰς ὑγίειναν ἀνακαλεύνται.

Στίχ: 333. "Λυσ τε καὶ φόδα,) Θεραπεία Δ'. Τὰ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ τεραπευόμενα
 φόδα.

Στίχ:

330

Προφρονέως καλέων νοσεῖσαις πρὸς δὲ πεῖδαρ,
 Ὄτρολέως μάλα, τὸ σφίσιν θώδος διεγέρων.
 Πάσσειν καὶ πτισῶ ἐπὶ ημεῖδ' ὄντιον ἔξαι,
 Αὐτα τε καὶ ρόδα, καὶ μετάλις ἐφθὸν δὲ ἔτι γλεῦκος.
 Ή καὶ τερσομένης ψυθίης ἐκ βότρυνας οἴνης
 Κεκρόπιον τε θύμον, κενταύρι ἀτὰρ βαρύοδια.
 Εἰ δὲ καν λειμῶσιν Ἀμέλιον ἄνθος ἀκόν,
 Ευπορος ἀγρονόμοις χόρτος μασεῦσι δαῆναι,
 Ος μάλα δὴ ἀδρέθαλος ἐβλασε μιᾶς ἀπὸ ρίζης
 Τὸν ἄνθος χρυσεόχρυν, πέρι πορφυρόεντα δὲ φύλλα,
 Κυανέοισιν ἰοισιν ὅμοια οἱ ἀμφιτέθηλε.
 Τῷ δὲ, θεῶν βωμοὶ πέρι πολλάκις ἐξεφάνωνται
 Τῷ δὲτε, καὶ συφελή τις ἀπαντᾷ χέλεσι γεῦσις.

335

340

"Αγκεσι

Στίχ: Άυτ: . . . Καὶ μετέλις ἐφθὸν δὲ ἔτι γλεῦκος.) Θεραπεία Ε'. ,Καταφυ-
 „ρῶσι γάρ τὸ σμίνωσι, οἵνω γλυκεῖς οἱ ρελιττεργοί, ('Αριστ: Βιβλ: Φ'.
 „Κεφ: Μ'.) ὅταν τότε αὐδωνται. "Οτι δηλ: ἀπολέψεις τὸ σμίνωσι. Καὶ
 Πλίνιος δὲ ὡσαύτως (Βιβλ: ΚΑ'. Κεφ: ΙΔ'.), "Ερια δὲ ἔτι ξαπαί, διάβρο-
 „χα γλεύκει, ή (defruito) γλέυκες ἐψήματι, ή ὑδραμέλιτι,,

Στίχ: 334. "Η καὶ τερσομένης ψυθίης ἐκ βότρυνας οἴνης.) Θεραπεία τ'. Λιαφί-
 δας τὰς ἐξ αὐρικέλεις τῆς καλευμένης ψυθίας ήτο δὲ βότρυνος, καὶ δὲ ἐξ αὐ-
 τῆς οἵνας γλυκερώτατος. ("Ορα Βιβλ. Β'. Σημ. Στίχ: 106.) Ουτα καὶ Λ-
 ριστοτέλης (Βιβλ: Φ'. Ζω. Ισ. Κεφ: Μ'.), „Παραβαλλόσι σῦκα, καὶ τὰ
 „γλυκέα αὐτῶς,,. Καὶ Πλίνιος δὲ (Βιβλ: ΚΑ'. Κεφ: ΙΔ'.), „Αἰδομένης δὲ δο-
 „τι τροφῆς ἀπολείπονται, Λιαφίδας ταῖς μελίτταις ξηραῖς, καὶ Ιχαδαίος
 „πτισταῖς, κατὰ τὰς τῶν σιμβλων εἰσόδους παραστιθέναι δεῖσαι,,

Στίχ: 335. Κεκρόπιον τε θύμον,) Θεραπεία Ζ'. "Οτι γάρ νομὴ μελίτταις Τὸ θύμον
 ήδιση καὶ προσφυεσάτη καὶ ὡς τὸ λευκὸν τῷ ἐρυθρῷ ἀμενον, ἐξ Ἀρισο-
 τέλεις καὶ Πλίνιον, αὐνωτέρω (Στίχ: 37.) ὑπετιθέμεθα. Προδημονεν δὲ οὐδὲ
 ἀδε, καὶ τιὼ ἐκ τῷ θεοφράστῃ (ἐν τοῖς περὶ Φυτ. Ισ. Βιβλ: 5'. Κεφ. Β'.) μαρτυρίαν. „Καὶ θύμον (Φάσκοντος) τὸ μὲν λευκὸν, τὸ δὲ μέλαν
 „(ἐρυθρὸν Ἀρισοτέλης ἐλεγεν:) ὄψανθὲς δὲ σφόδρα· καὶ γάρ περὶ τρο-
 „πας αὐνθές θεριναῖς ἀφ' ἧς καὶ ή μέλιττας λαμβάνει τὸ μέλι· καὶ τέτω
 „Φασὶν οἱ μελιττεργοὶ δῆλον εἶναι πότερον ἐυμελιτέσσιν, ή 8. "Ἀλλας γάρ
 „αὐκανθίσαντος ἐκ ἐυμελιτέσσι,,. "Ορια δὲ καὶ Πλίνιον (Βιβλ: ΚΑ'. Κεφ. Ι'.)
 Ταῦτα θεοφράστῳ περὶ τῷ θύμῳ λέγονται· καὶ τόχε Αττικὸν μέλι προ-
 φερέτερον ισορέπεται τῶν αἰθοδαπῶν, διὰ τὸ, καὶ τὸ Αττικὸν θύμον, τῶν
 παρ αἴλιοις υπερτερεῖν. Οὐ δέ οὐδὲν οὐδὲ θαυματεῖν, εἰ (κατὰ Θεόφρ. Άυτ.
 „Βιβλ : 5') ζητεῖσι καὶ λαμβάνεσιν οἱ ἐξάγενι Αθλαγοις Βελόμενοι
 πτο γένος. Καὶ μὲν δὴ καὶ μετακενόμισαι, (οἰς ἀν καὶ ταῦτα ἀδε ἐκ τῶν
 „τῷ Πλίνιος ἐνθ: ἔρηται, παραθῶμεν.) ἐξ Αττικῆς τὸ θύμον, καὶ μόγις
 „καὶ τῷ αὐνθα (οἰς μανθανόμεν) ἐσπαρταί. 'Αλλ' αὐτέση λόγος Φύσεως
 „αἴλιος, τῷ Αττικῇ θύμῳ, εἰ μὴ ἐν τῷ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐπιπνοίᾳ, μη-
 „δαμιῶς διαρκεῖντος. "Ην δὲ ή δόξα ἐπὶ παντὸς θύμῳ πάλαι κρατεῖσαι· καὶ
 „καὶ ἡ Ἀρισοτέλης διὰ τότο φύεθαι. Τιωτεῦται δὲ, ἀδε τιὼ ἐλαίαιν ὕοντα
 Βιβλίον Δ.

P

Pastores, et curva legunt prope flumina Mellae.
 Hujus odorato radices incoque Baccho,
 280 Pabulaque in foribus, plenis appone canistris.
 Sed si quem proles subito defecerit omnis,
 Nec genus, unde novae stirpis revocetur, habebit;
 Tempus et Arcadii memoranda inventa magistri
 Pandere; quoque modo caesis jam saepe juvencis
 285 Insincerus apes tulerit crux: altius omnem
 Expediam, prima repetens ab origine famam.

Nam

„γεννᾶθαι, εἰμὴ τρισκοσίων σαδίων ἀπὸ τῆς Θαλάσσης ἐντός. Ἡ περὶ δὲ
 „Θύμων ἥδη πεδιάδας ὄλας, καὶ ταῦτα πετρώδεις, κατὰ τιὰ Ναξιωτισί-
 „αν χώραν πλήρεις οἰδαμεν· ἐπὶ τῷδε μόνῃ τῇ προσόδῳ, κατὰ χιλιάδας
 „τῶν βοσκημάτων πόρδωντεν σιωπομένων τὸ θύμου νέμεθαι·”

Στίχ: Λυτρούσι αὐτὰς βαρύοδμα) Θεραπεία Η'. Τὰ δὲ Κενταύρια, Δικρήτιος μὲν (παρὰ Φελλ. Ουρσ. ἐν ταῖς Παραθέσ.) Tristia (σπερ-
 διν ἐπαχθῆ, λυπηρά) ἐνάλει. Μιγέλλιος δὲ (Σημ. 5.) Herbas calidas et siccias, (Βοτάνας θερμαὶ τε καὶ ξηραίς.) ἀρίστατο. Ο δὲ Αμβρόγιος, οὐδὲν ὁξε-
 αν τῷ Κενταύρῳ απέδωκεν.

Εἰ la centaura d'acuto odore.
 Άυτοὶ δὲ τὸ τῷ Ποιητῇ graveolentia, ἐπὶ λέξεως ἔρμιων κότες ἐσμὲν, βα-
 ρύοδμα τὰ Κενταύρια οὐνομάσαντες. Σημείωσαν δὲ ὅτι λέγεται καὶ Κενταύ-
 ρεία ἡ βοτάνη, καὶ Κενταύριος καὶ οὐδετέρως τὸ Κενταύριον, δηλαδὴ Φυ-
 τόν. Ἡ καὶ διὰ τῷ Ι. Κενταύριον καὶ πληθωρικῶς τὰ Κενταύρια. Ἡ δὲ
 αὐτὴ καὶ βοτάνη Χειράνιος ἕκθεται, ἀπὸ τῷ ἐνεργετῷ Χειρώνος τῷ Κενταύρῳ,
 περὶ δὲ ἔρηται (Βιβλ: Γ'. Σημ. Στίχ: 653.)

Στίχ: 336. . . . Αμέλλιον ἄνθος.) Θεραπεία Θ'. Ἡ τόδε τὸ ἄνθος φύσα βο-
 τάνη "Αμέλλος ἔρηται κατὰ Σερβίου ἐνταῦθα, διὰ τὸ περὶ Μέλλαν αὐθό-
 νως βλασάνειν τὸν ἐν Γαλλίᾳ ποταμόν. Ο δὲ de la Cerdia, τῷτο ἐναγ τῷ
 Βεβάνιον καλύμενον ἕγγειτο, διὰ τὸ πρὸς ἄκεσιν τῶν ἐπὶ τοῖς βεβώσιν
 ἐπισκηπτόντων παθημάτων ἔναι, μάλιστα συμβαθλόμενον, κατὰ Πλίνιον.
 (Βιβλ: KZ'. Κεφ: Ε'. . Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ Αττικὸν Ἀσέρα προσεῖπον ὃ δέ
 ξης ἔχει καὶ Μιγέλλιος (Σημ. 6.) τοῖς ἔγκειτοις (ώς φησι) τῶν βοτανο-
 λόγων αὐτοπειθόμενος. Τελευταῖον δὲ Φελλίβιος Ουρσίνος (ἐν ταῖς Παρα-
 θέσ.) αὐτὸ τῷτο ἔναι κατὰ τηνας, φησι, τὸ Χαμαίμηλον.

Στίχ: 344. . . . Μέλανος ποταμοῖο . . .) Τάχι πολὺς ἐσὶν εὑρεῖν ποταμὸς τῷ
 σύνοματος τυχόντας, διὰ τὸ βάθος ἵσως, ἡ τιὰ τῶν ύδάτων θόλωσιν, ἐπὶ
 τῷ μελάντερον τῆς χροῖς απεκλίνοντας. Καὶ γάρ τις καὶ Μυγδονίας ἐσὶ
 ποταμὸς Μέλας καλύμενος. (Οὐιδί. Μεταμορφ. Β'. Στίχ: 247.) καὶ Σκε-
 λίας ἔτερος παρὰ τῷ αὐτῷ (Falter Δ'. Στίχ: 476.) Αλλὰ καὶ Στρέβων
 Μέλανας κατονομάζει τὸν κατὰ τιὰ ἐπὶ Θράκης Χερδόνην, τὸν πρὸς τὸν
 ἔμώνυμον ἐκβάλλοντα κόλπον. (ἐν τοῖς αὐτὸ τῷ Ζ'. Βιβλίο τῶν Γεωγραφ.
 αποσπάσμ.) Ισορεῖ δὲ καὶ ἄλλον ποταμὸν ἐν Αχαΐᾳ Μέλαν ἐπιλεγόμε-
 νον, μετὰ Ωλενον. (Ριβλ: Η'. Καὶ ἄλλον δὲ μεταξὶ Λασπλησίνος, καὶ
 Ορχομενῶ. (Βιβλ: Θ'.) περὶ οὐ καὶ Πλέταρχος εἰς Σύλλαν. Καὶ ἄλλον
 τοῦ εἰς πέντε σαδίς αὐτὸ Τραχίνος απέχοντα (Βιβλ: Θ'.) οὐ καὶ Ήρός
 δότος μέμνυται. (Βιβλ: Ζ'. Κεφ. 198..) Καὶ ἄλλον ἐν τῷ Καππαδοκίᾳ,
 τοῦ εἰς τὸν Ευφράτην ἐκδιδόντα (Βιβλ: ΙΘ'.) Καὶ ἄλλον τὸν πάνυ πίθ-
 ρω

"Αγκεσι καιραμένοισι δὲ, ἀυτὸς λέγεσι νομῆες,
"Αγχὶ τε καμπαλέων Μέλανος ποταμοῖο ὁσάων.
Τὸ δὲ ἀνδηροτέρῳ ἐνὶ βάκχῳ διελάδε φέψει,
Εἰδαρ ἀτὰρ σίμβλων πρόθι, παρτιθέναι κανέοισι.
Εἰ δὲ γονήτῳ πᾶσ' ἄρδια ἅπο ὥλετο ἄφνω,
Οὐδὲ ἔσκεν πόθεν ἄλλο γένος νέον ἀντανεγέρῃ,
"Ηδη καὶ νομέως μυθέθαι καιρὸς ἀν ἐη
Αρκαδικὴ ἐπίνοιαν αἰδίμον, αὖν ἄλαζον.
Ως τε βοῶν ἥδη κταμένων ἄπο πολλάκι λύθρα
Σαπραλέχ, ἔχθῶν γε μελιττῶν ἔκθορεν ἐσμός.
Αλλὰ ἀνωθεν ἐλῶν ἀυτὸς μυθήσομαι κλεῖος.

345

350

P 2

"Ολειον

δῶ τῆς ἐν τῇ Παμφυλίᾳ Σίδης ἐκρέοντας (Βιβλ: ΙΔ'.) "Ἐτι δὲ ἐπὶ τοῖς
αἰρημένοις Μέλασις ἵνα ἀκέων, καὶ ὁ κατὰ τὴν ἐν τῇ Λογγοβαρδίᾳ, ἦτοι τὴν
ἐν τῇ πέραν τῷ Πάδῳ Γαλλίᾳ, Βεργίαν· καὶ τότον εἴναι τὸν περὶ τῷ
Ποιητῇ ἐνταῦθα ὁ λόγος, κατὰ τὴν Σερβίας δόξαν ὁ Ἰησοῦς Αμβρόγιος
ὑπείληφε (Σημ. α.) τὸν διὸ δυσὶν ἡ παρὰ Λατίνοις ἐνίστε προφερόμενον.
Περὶ ὃν καὶ τὸ εἰρημένον ἀνθος τὸ Αμέλλιον, αἱ φιλαφεῖς ἐκφύεται, ὡς ἔγ-
γεντος ἀνωτέρω ἐλέγετο. Ήσ δήπεδος δόξης καὶ Μινέλλιος (Σημ. 15.) ἔχεται.

Στίχ: { 349. "Ηδη καὶ νομέως μυθέθαι)

350. Αρκαδικὴ ἐπίνοιαν) Τὴν τὴν ἄρτι αἴπελωλότος Σμή-
νυς διὰ παλιγγενεσίας ἐπανακαίνισιν προθέμενος ὁ Ποιητὴς ἐκδιδάξαι, Λε-
καδικὸν τινὰ ποιμένα, Αριστῶν ὄνομα ἐπεισάγει, διὸ ἐκ Βοὸς δῆθεν αἴποκ-
τανθέντος, καὶ σεσηπότος, νέον αὐθίς μελιττῶν γένον προσάγειν, ἀυτὸς τε
ὑπὸ Θεῶν, (ὡς προϊὼν ὁ λόγος δηλώσει) παρείληφε, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν
ἀνθρώποις παρέδωκε. Τότον οὐδὲ Πίνδαρος τὸν Αριστῶν. „Αγχισον ὁπάσ-
„να μῆλων, καὶ Αγρέα (Φησίν) αἴποκαλεθαι καὶ Νόμιον. (Πύθ. 9'. Στίχ:
„,II4.) Τὸ μὲν (κατὰ τὸν αὐτὸν Σχολιασιών) δὲ πρὶν γένηται Αριστῶν,
„τὰ πρόβατα ὁπάσοντας ἐκ ἐχε· (τὸ δὲ Αγρέα τε, καὶ τὸ Νόμιον) διὰ
„τὸ τὴν κτιωτροφίαν καὶ κινηγίαν ἐυρηκέναι εἰς δὲ καὶ τὴν μέλιτος
„έυρετης ὁ Αριστῶν (κατὰ τὸν αὐτὸν) Φάίνεται δὲ δὲ τοῖς καὶ τὴν
„έλαιαιργίαν καὶ μελιτεργίαν πρῶτος ἐπινενόηκεν,. Περὶ οὐ καὶ Διόδωρος ὁ
„Σικελιώτης διέξει (Βιβλ: Δ'. ἔγγυς τῇ τέλει), „Απόλλωνι ἐκ Κυριών
„(ἰσορῶν) γεννηθένται τὸν Αριστῶν τέτονος οὗτοι παραδοθῶνται τοῖς
„Νύμφαις τρέφειν. Ταύταις δὲ τῷ παιδὶ τρεῖς ὄνοματίας προσαψαι· κα-
„λεῖν γὰρ αὐτὸν, Νόμιον, Αριστῶν, Αγρέα. Τότον δὲ παρὰ τῷ Νυμφῶν
„μαθόντα, τὴν τε τὴν γάλακτος πῆξιν, καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν Σμηνῶν
„,εῖτι δὲ, καὶ τὴν ἐλαῶν τὴν κατεργασίαν διδάξαι, πρῶτον τὸς ἀνθρώπου
„διὰ δὲ τὴν ἐυχερησίαν τὴν ἐκ τέτων τῶν ἐυρημάτων, τὸς ἐυεργετηθέντας
„ἀνθρώπους τιμῆσαι τὸν Αριστῶν ισοθέοις τιμᾶς, καθὰ καὶ τὸν Διό-
„νυσσον,,.

Τὰ τοίνω κατὰ τὸν Αρκάδα τέτον Αριστῶν μυθευόμενα ὁ Ποιητὴς
ημῖν ἐπεισαγαγών ἐνταῦθα· καὶ τέτοις τὰ κατὰ τὸν Θράκα Ορφέα πα-
ρεπιστωάψας, τὸ Δ'. καὶ ὅλον ἐφεξῆς τὸ Ποίημα τῶν Γεωργικῶν διτῶς ἐκ-
περανεῖ. Περεξενεχθίων δὲ, Φαστιν, εἰς τόδε τὸ ἐπεισόδιον, οὐ μάλα τοι
ἐκόντα τὸν Ουργίλιον. Λεχιώ γὰρ αὐτῷ τὸ ἀπ' ἐντὸς θεν λοιπὸν τῇ
Βιβλίῳ ἐπλήρεν, οἱ κατὰ Κορηνῆλις Γάλλοι, ὃν ἐν τοῖς μάλιστα φιλῶν ἐτύγ-
χανε καὶ τιμῶν, πλεκόμενοι ἐπαινοῦσι. Επεὶ δὲ Κορηνήλιος ἡσ υπόνοιαν σωο-

μο-

Nam qua Pellaei gens fortunata Canopi
Accolit effuso stagnatem flumine Nilum,
Et circum piëtis vehitur sua rura phaselis ;
290 Quaque pharetratae vicinia Persidis urget ,
Et viridem Aegyptum nigra foecundat arena ,
Et diversa ruens septem discurrit in ora ,
Usque coloratis amnis devexus ab Indis :
Omnis in hac certam regio jacit arte salutem.
295 Exiguus primùm, atque ipsos contractus ad usus
Eligitur locus: hunc angustique imbrice tecti ,
Parietibusque premunt arctis; et quatuor addunt ,
Quatuor a ventis obliqua luce fenestras.

Tum

Three small, stylized black snowflake icons arranged horizontally.

μοσίας ἐμπεσών, ὑπὸ Λυγάρδου Καίσαρος διεφθάρη, παγκάθαι, φασί, καὶ τὸν Πομπτὺν ἐξ ἐπιταγῆς, εἰμὴ παλινῳδίαν ἀσα, τὸς γοῦ εἰς τὸν Φιλόμενον ἐπαίνεις θαθεῖα συγκαλύψαι σιγῇ, τὸ Αριστάνθη δέρμα, ἀντὶ τῶν τε Κορηνηλίων ἐπαίνων αὐτεισεγκάμενον. (Κλαύδ. Δονάτ. εἰς τὸν Βίον Οὐιζγίλ.) Τῷ γοῦ πεάγματος, ὡς ἀνεκδότε τνὸς ἐπισήμων καὶ ὁ Νεώτερος (Marquis d'Argens, ἐν τῷ Ισορίᾳ de l'Esprit humain, Τόμ. 9'. Σελ. II. Σημ. 7.) ὑπομνηθεὶς, ἐκ ἀληθῶς ἐκεῖνο μοι δοκεῖ προσεδεκένει: "Or, Virgil's avoit d'abord employé, tout le quatrième livre des Georgiques à chanter les louanges de Cornelius Gallus, etc. Αλλ' ὡς καὶ ἀυτὸς Φοῖοι Κλαύδιος Δογάτος, παρὰ καὶ ὁ Marquis τὸ ανέκδοτον ἔχει λαβὼν: Quartus Georgicorum a medio usque ad finem ejus laudem continebat. Οὐ γάρ διλοντί σόλον τὸ Δ'. Βιβλίον ἀπὸ δὲ Στίχ: 281 — 566. Τὸ πλεῖστον τὸς Κορηνηλίων ἐπαίνεις περιείχεν η Δέλτος ὅπερ ἐι τῷ ὅλῳ Βιβλίῳ τὸ ήμουν. Καίτοι καὶ τοσσότον ὃν τὸ τῆς παρεξόδῳ, ὥσγε εἰς λόγου ἐπεισοδία Φάναι, (δε γάρ τ' ἀληθὲς ἐμολογεῖν) καὶ πέρων ἔοικε τῷ μέτρῳ ἐκτεταμένον. Ωσε καὶ πρὸς τὸ περὶ τῷ Ἐπεισοδίᾳ τέττα, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ ("Ἄρεθρον: Du Poème Cyclique.) εἰρημένον: que c'est ce qu'une statue est dans une maison (ὅτι χώραν ἐπέχει, λω ἀν καὶ ἀνδρίας ἐν οἰκήματι) ἐυλέγως ἄν τις ἕποι ἀπαντήσει, ὡς οὔτως ἔρει ὁ Ἀνδρίας ἐπέχει τῆς μὲν ὅλης οἰκίας τὸ ὀκτημόριον, τῷ δὲ τρικλινίος ημισυ.

Στίχ: 35. "Ωςέ βοῶν ἥδη κταμέγων κτ:) Ταῦτα καὶ Νίκαιανδρος διαπιεζόμενος φέρεται, ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἀλεξανδρικῶν, λέγων περὶ τῶν Μελιστῶν.

Αἴτιος μόδης
Σμιλίων εξεγένεντο, δεδιπότος ἐν νεμέσσιν.
Καὶ τὸν θεόν οὐδεὶς οἶδεν.

Kai ἐν τοῖς Οηρακοῖς δὲ ὡς αὐτός.

„Πηποι δη σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.
δὲ Πλάτων (Φυσ. Τμ. Β.β.); ΙΑ' Κ.Θ. Κ'

Ο δε Πλαίνιος (Φυσ., 15ορ. Βιβλ.: ΙΑ. Κεφ. Ρ.) και

Σιω ανακαλεσσω, καὶ τελεον αφαινισθεσας ἐξ υπαρχης γενναειη τας μελιττας (Φησίν) ισρεητα. „Καὶ γὰρ, εἰσὶν οἱ, τεθηγκυας ἥδη, ἐὰν τὸ στέγυς ἐντὸς διατηρηθῶσι χειρῶνος, ἔτας ἀερινῷ ἥλιῳ καυματοθῶσι· αποδιᾶ δὲ συκίνη δὶ οὔτης ἡμέρας Θαλφθῶσιν, ἥγεντακ ἀναζωθεμι. Δι οὔτε ἀπολωλιας ἀνασώζεθαι ἐκ κοιλιῶν βοείων προσφέτων, ὑπὸ κόπερος καταχωνυμένων. Οὐιργίλιος δὲ ἐκ μίσχου σώματος ἀποκταυθέντος· ὡς πεζοῖς ἵππων Σφῆκας τε καὶ Ἀνθρώπους· ὡς ἐξ ὄνων Κανθάρες· ἐξ ἄλλων εἰς πλεκα μεταμεβόντες τῆς Φύσεως. Καὶ Λίλανὸς δὲ (περὶ Ζώων Ἰδιότ. πλιβλ: Β. Κεφ: NZ.) Μέλιττας (Φησίν) ἐκ τῶν βοὸς λεψύσαντας ἐκφύον-

355

Ολβιον ἔνθα έθνος Πελλάς δὴ Κανοποῖο,
 Νέλεις ναιεταί περὶ πλημμυρέοντα ρέεθρα,
 Ἀμφιπεριπλάνει τ' ἀγρὸς γραπτοῖσι Φασῆλοις,
 Ἐμπελαδὸν δὲ πρόεισι κατ' ἄγχι ῥὰ τέρμονα Φῦλα,
 Πέρσησι, Φαρέτραις πισώσιν γειτονέοντα.
 Ἡδὲ ὅπόθεν ψάμμοις κατιέσαι μέλαινα λιπάνει
 Αἴγυπτον χλοερῶ, ἀκτῶ δὲ ἐπτάσιμον οἴγει
 Ράς ποταμοῖο, ρέων ἀπὸ Ἰνδῶν Αἰθιοπήνων.
 Ἡδε γε τῇ χώρῃ ἐλπιώρὴ λέπεται οἴη
 Μῆχος δὲ σύδεις ἀκος, ἐκεὶ τις ξυροι Φέρτερον ἄλλο.

360

Μικρὸν πρῶτον, ἀτὰρ τῇ χρείᾳ σύμμετρον ὅσσον
 Αἱρεῖνται τόπον ἀντὰρ ἔπειτα δὲ, τάχεσ' ἐπ' ἵσου
 Στενομένοις, δομέσθσι τέγος, σεγανάςσι τε γέσοις.
 Τέτταρα δὲ ἐκ πισύρων ἀνέμων οἴγεσι θύρετρα
 Οὐτὶ μὲν ἐνθέα, ἀλλ' ἐνι κάρσια Φωσφορέοντα.

365

Τῆμος

* * *

„ταὶ, ζῶον φιλεργότατον, καὶ τὸν καρπὸν τὸν ἀριστὸν τε καὶ γλύκισον αὐτῷ παρασκευάζον, τὸ μέλι..“ Τέττας δὲ χάριν καὶ Βαγόνες οἱ Ποιηταὶ, καὶ Βαγενέας τὰς μελίττας ἐκάλεσαν. Καὶ Εὔμηλος ὁ Ἀμφιλύτης Κορίνθιος, ἐκ Φυλῆς τῆς τῶν Βακχιαδῶν καταγόμενος, Ποιητὴς Ἀρχαιότατος, ἴδιόν τι ποίησα, Βαγόνειαν ἐπιγράψασθαι Φέρεται, ὡς Όυαρέων Φησὶ, παρεῖται Ιωσήφ Σκαλιγέρῳ ἐν ταῖς περὶ τὰ Ευσεβίας Χρονικὰ Παρατηρήσεσιν· ἐν ἔτει 1250.

Στίχ: 354. . . . “Ἐθνος Πελλάς δὴ Κανοποῖο.) Τὸ Ἀλεξανδρέων ἔθνος νοητέοι εἰν ταῦθα. Πελλαῖον δὲ Κανόπον, ἀντίω τινὶ πόλιν Ἀλεξανδρειαν. Τὸ μὲν, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀλεξανδρεῖ, τὸ ἐν Πέλλῃ τῆς Μακεδονίας γεννηθέντος, οἰκοδομηθίων τε καὶ σωμιθίων τὸ δὲ, διὰ τὸ ἐγγὺς τῷ Νειλῷ σόματος, ὅπερ Κανοπος ἐκαλεῖτο.

Στίχ: 356. Ἀμφιπεριπλάνει τ' ἀγρὸς γραπτοῖσι Φασῆλοις.) Ἐν γὰρ ταῖς τῷ Νειλῷ ἐπικλυσεοι τῶν ἀγρῶν ητομένων, οἵ τε γειῶραι, καὶ ἄλλοι, περιῆσσι τὰς χώρας ἐν σκάφεσι πλέοντες, εἰς κάλλος χρώμασι πεποικιλμένοις. Ο δὲ Φάσηλος, πλοιάριον μικρὸν ἵλιον, ἀπὸ Φασῆλος (Φασί) τῆς ἐν τῇ Παραφυλίᾳ Πέλεως τινὶ κλῆσιν λαβὼν. (Εἰμῆτις Φασί, ὅτι καὶ τῷ ὀσπρίῳ προσεμφερῆς ἵλιον τὸ Χῆμα.) Οτι πλοιάριοις τοιέτοις τὸ ἕδος ἐχρῶντο, οἵ ἐκεῖ πειρατεύοντες.

Στίχ: 357. Ἐμπελαδὸν δὲ πρόεισι κατεῖ:) Χωρεῖ γὰρ παρεκτενόμενον ἐπὶ πολὺ τὸ τῶν Αἴγυπτίων ἔθνος, ἐνθεν μὲν, ἀχρις Σύρων· ἐνθεν δὲ Ἀράβων ἀχρις, πρὸς ἀνίχοντα ἥλιον. Ἀτιναὶ δὴ Φῦλα, ἐκάτερα τοῖς Πέρσαις ὁμοροῦστος ἐσὶ, τοῖς περὶ τινὶ τοξείαν θεούλωμένοις, καὶ ταύτη μάλιστα ἐπιπεποιθόσι, ἐπὰν τοῖς πολεμίοις ἀντεπεξίωσιν.

Στίχ: 359. Ἡδὲ ὅπόθεν ψάμμοις κατεῖ:) Χωρεῖ δὲ τὸ Αἴγυπτιον ἔθνος, καὶ αὐτῶν ἀχρις Ἰνδῶν τῶν Αἰθιόπων, ὃθεν ὁ Νεῖλος, διὰ τῆς ποηφόρης Αἴγυπτος καταρρέει, πηγαὶς ἔχων τὰς πρώτας, καὶ ταύτινα καταρρέοντα, τῆτε, διὰ τινὸς ἐπιπολάζοντας ἵλιον μελάνη ψάμμῳ ἀπολιπαίνων, καὶ καρποφόρον ἀπεργαζόμενος, διὸ ἐπτὰ τέως σομάτων ἐπὶ τινὶ θάλασσαν ἐκδιδοῖ. Οτι δὲ Ἰνδίας Δ.

Q

Tum vitulus bima curvans jam cornua fronte
 300 Quaeritur: huius geminae nares, et spiritus oris
 Multa reluctanti obstruitur; plagiisque perempto
 Tunsa per integrum solvuntur viscera pellem.
 Sic positum in clauso linquunt, et ramea costis
 Subjiciunt fragmenta, thymum, casiasque recentes.
 305 Hoc geritur, Zephyris primùm impellentibus undas,
 Ante novis rubeant, quam prata coloribus, ante
 Garrula, quam tignis nidum suspendat hirundo.
 Interea teneris tepefactus in ossibus humor
 Aestuat, et visenda modis animalia miris,
 310 Trunca pedum primò, mox et stridentia pennis,
 Miscentur, tenuemque magis, magis aëra carpunt;
 Donec, ut aestivis effusus nubibus imber,
 Erupere; aut ut nervo pulsante sagittae,
 Prima leves ineunt si quando proelia Parthi.
 315 Quis Deus hanc, Musae, quis nobis extudit artem?
 Unde nova ingressus hominum experientia cepit?
 Pastor Aristaeus fugiens Peneia Tempe,
 Amissis, ut fama, apibus morboque fameque,

Tristis

δοὶ προσείριωται καὶ οἱ Αἰθίοπες, σεσημείωται Βίβλ: Β'. Σημ. Στίχ: 36
 καὶ 143.

Στίχ: 362. Ἡδε γε τῷ χώρῃ ἐλπωρῇ κτ:) Ἀπάσῃ τῷ κατ' Λίγυπτον χώρᾳ, αὐτῇ μόνῃ ὑπολείπεται η ἐλπὶς, τῷ τὰ ἐκλιπόντα Σμινή ἐπανακτᾶθαι, διὰ τῆς τῶν μελιττῶν ὑπὸ Ἀριστίχ. ἐπνοηθέσης, η διεκδιθέσης, ἐκ τῶν σεσηπτῶν βοῶν ἀναδόσεως.

Στίχ: 367. Τέτταρα δὲ ἐκ πισύρων αὐτῶν κτ:) Ἐκ τῶν τεττάρων δηλ: τῶν κυρίων καὶ πρώτων. Τῷ μὲν ἀπὸ τῷ Ἀριττικῷ πνέοντος· τῷ δὲ ἀπὸ τῷ Ἀγαρικτικῷ, τῶν πόλων· τῷ δὲ ἀπὸ Ἀνατολῆς, τῷ δὲ ἀπὸ Δύσεως, τῶν Ἰσημεριῶν.

Στίχ: 371. . . . Εὖ μάλα βύσαι.) Obstruitur spiritus oris· τῷτο δὲ ἐξὶν: ἐμφράτ-
 τεται τὸ πνοῦμα τῷ σόματος· ητοι η ἀναπνοὴ ὡς Ὁυιργίλιος ἔχει κατα-
 τῶν κοινοτέραν αὐτογνωσιν. Οἱ δὲ ἄλλως αὐτογνωσκοντες εἰσὶν: obfuitur η,
 ο ταυτὸν oρfuitur: ὅπερ ἐξὶν αὐτορράπτεται. Ουτω δὲ τὸ ἔπος τέσδε α-
 ναφέρει καὶ δὲ λεξικογράφος Καλεπίνος (ἐν Αἴξ: οβινο,) καὶ τοιγε, εἰσὶν
 οἱ, φησὶν, ἐκφέρεσσιν, obfuitur. Ο δὲ Φελλίος Ὁυρσῖνος ἐν Παραθέσ. ob-
 fuitur αὐτογνωσκεδαγ καὶ ἐν τῷ Ἀρχαιώ Κολωτιαινῷ Κώδικι.

Στίχ: { 373. . . . Κ' εἰν ἀκεραιῇ)
 { 374. Βύρσῃ πτισσομένῳ κτ) Ὄλοκλήρω δηλαδὴ τῷ βύρσῃ, καὶ μηδεμίᾳ
 τομιώ, η δηξι παθέσῃ ὡς αὖ μητις γίγνετο δι αὐτῆς, τῷ ἐνόντος χυμῷ
 τε καὶ αἵματος διεξήθησις.

Στίχ:

370

375

380

385

390

395

‘Ημεν

Q 2

Τῆμος ἄρ δὲ ἀγέλης αἰράμενοι εἰσέτι μόχον,
Τὸς κέρα καμπύλα ἐκ κεφαλῆς διετῆς πεφύκοι,
Αμφοτέροις μυκτήρας, ἵδε σόμα, εὖ μάλα βῦσαν.
Κ' ἕπερ δέ ἀγχόμενος κρατερῶς μάλα ἀντιπαλάνιος.
Πληγαῖς δὲ κταμένοιο βαρείας, καὶ εἰν ἀκεράη
Βύρσῃ πτισσομένης θαμὰ, λύεται ἔγκατα πάντα.
Ως δὲ ἄρα κεκλιμένον καλλέπτος ἔνδοθι οἴκις,
Ράδικας ἐνφύλλας ὑπὸ δὴ πλευραῖς σορενιῶτες,
Καὶ θύμον ὁδμήντα, ἀτὰρ κασίας νεοδρέπτης.
Τετὶ δὲ γίγνεται ἥρος ἐν ᾧρῃ, εὗτε δὲ πρῶτον,
Οὐλον ὑπὸ ζεφύρους ὑποφρίσσει κῦμα θαλάσσης.
Πρὸν κεν ἄρ δὲ λαμῶνες ἐρευθιάοιεν ἀώτῳ
Ανθῶν ἀρτιθαλῶν. Πρὸν δὲ ηὲ λάλος χελιδῶν τε,
Αρξηταὶ δοκίσιν καλιώ γε μετήρον ἀρσαί.
Τόφρα χυμὸς κώλοισι χλιανόμενος ψαθαροῖσι
Ζείς ἀντὰρ ζώδιον ἀγητά προβάλλεται ἰδέαται
Νήποδα μὲν πρῶτον πτερύγεοι δὲ ἐπειτα μακρῆσιν
Ἐμμίγδια λιγυπνεῦντα· ἐς ηέρα δὲ προσαΐσσειν
Ἐμμεμαῶτα, κατὰ βραχὺ μᾶλλον, πρὸς δὲ ἔτι μᾶλλον.
Εἰς δὲ κεν ἐκ δὲ φαγεῖεν ὄρθοντ, ηὔτε ὄμβρος
Ασετος ἐξεραγη Ζιωδὸς πατρὸς ἐκ νεφελάων.
Ἡ δὲ ιδύειν ἀρχωνταὶ θάριοι πρῶτον,
Πάρθοι ἐν ἀργαλέῃ ὑσμῖνι, βιοῖσι δὲ κλάγξαν.

Τίς, δὲ Θεῶν, Μάσαι, τίς τιὼ δὲ ὑπεθήκατο μῆτιν;

Οππόθεν ἀνθρώπων βίον, ηδὲ ἐσελήλυθε πάρα;

Τέμπε Αριστος ποιμὴν Πιωνία Φεύγων,

Ως δὲ Μελίττας (ἢ Φάτις) ἀββαλ' ἀποφθιμένας γε

395

‘Ημεν

Στίχ: 378. . . . Τεῦτε δὲ πρῶτον κτ:) Τὴν τὸ πρῶτον ἐπιλάμποντος ἔαρος Ωραίαν τριχόθεν παρίσησιν. Ἐκ τῆς γαλλιώσιας μὲν καὶ ἀταράχας, πνοᾶς δὲ ζεφύρους ἐπὶ τὸ ψλότερον ἡρέμας ὑποφρικιώσης θαλάσσης. Ἐκ τῶν ἀρτιών αρχομένων διαποικιλλεθαὶ τοῖς ἀνθεσι λειμάνων. Ἐκ τῆς ὑπὸ τὰς οἰκημάτων δοκίδας πηγανύειν τιὼ καλιών ἀναβαλλομένης χελιδόνος.

Στίχ: 385. Νήποδα μὲν πρῶτον κτ:) Τὰ ἐκ τὸς ἀγαζέοντος χυμᾶ, ἐν τῷ σεσηπότι βοὶ αναδιδόμενα θαυματάζωδάρια, πρῶτον μὲν: νήποδας δὲ ἐξὶν ἀποδας, ἀποθράσκειν Φησὶ καὶ δέτος δὲν ὁ Απός οίονες σκώληξ κατὰ τινας (παρὰ Μινεδίω Σημ. 38.) παρασίτος ἐγένετο, ἵνα παρὰ Λαστίνοις Αρες ἡ μέλιτα ὄνομάδοιτο. Τὸ γαρ Αρες, ἀντὸ τέτο τὸ Απός ἐσι.

Στίχ: 390. . . . Θάριοι πρῶτον,) Καλῶς τὸ πρῶτον. Κατὰ γὰρ τιὼ πρῶτων θεμβολίων, τὸ Παρθενεῖον σρατιωτικὸν ἐπιτιθέμενον, ιῶ ἀνυπόσατον. Αρρήκτω δὲ ἐπειτα καὶ ανενδότω ἐντυγχάνον τῇ Φάλαγγῃ τῶν πολεμίων, ταῦθα ἔτρεπον καὶ τοι καὶ κατ' αὐτὶν τιὼ Φυγὴν ἐνφυῶς πάνυ ἐπιτοξάζοντες, δὲ καὶ ἐν ἀλοις ημῖν σεσημείωται. (Βιβλ: Γ'. Σημ. Στίχ: 34.) Διὸ Ουἱργίλιος, prima leves, Φησὶ. (τὸ πρῶτον κεφοι.) Οἶον τινὲς εἰπεῖν σρατιῶται ἐνζωνοι, καὶ εἰς Φυγὴν εὖ μάλα παρεσκευασμένοι.

Στίχ: 394. Τέμπε Αριστος ποιμὴν Πιωνία κτ:) Απαντες κοινῇ τὰ θετταλικὰ Τέμπη ἐνταῦθα νοεῖθαι ὑπέθευτο. Καὶ Πιωνεὺ τὸν ἀπὸ μὲν Πίνδου τὸ

- Tristis ad extremi sacrum caput adstitit amnis,
320 Multa querens; atque hac affatus voce parentem:
 Marter Cyrene, mater, quae gurgitis hujus
 Ima tenes; quid me praeclara stirpe Deorum
 (Si modo, quem perhibes, pater est Thymbraeus Apollo,)
 Invisum fatis genuisti? aut quod tibi nostri
325 Pulsus amor? quid me coelum sperare jubebas?
 En etiam hunc ipsum vitae mortalis honorem,
 Quem mihi vix frugum et pecudum custodia solers
 Omnia tentanti extuderat, te matre relinquo!
 Quin age, et ipsa manu felices erue sylvas!
330 Fer stabulis inimicum ignem, atque interfice messes!
 Ure sata, et validam in vites molire bipennem;
 Tanta meae si te ceperunt taedia laudis!
 At mater sonitum thalamo sub fluminis alti
 Sensit; eam circum Milesia vellera Nymphae

Carpe!

ὅρες τὰς ἀρχὰς ἔχοντα ποταμὸν, διὰ δὲ Θετταλίας ἐν τοῖς εἰρημένοις Τέμπεσι καταρρέοντα, καὶ τῶν ὁρέων Ὄλύμπῳ τε μεταξὺ καὶ Ὀσσας, ἐπὶ τὸν κόλπον ἐκδιδόντα τὸν Θερμαϊκὸν. Περὶ δὲ Στράβων τε πολλαχός τῶν. Γεωγραφικῶν, καὶ Πτολεμαῖος ἐν τῷ Γ'. Κεφ. Ζ'. καὶ κονῦ πάντες σύντονος παρὰ Πιπάνης γενομένης μυέας, καὶ αὐτοὶ ἐμνίθημεν (Βιβλ. Β'. Σημ. Στίχ. 549.) Ἀλλὰ γάρ ἐπειδὴ Ἀρκαδικὸν Νομέας ὁ ἡμέτερος Οὐραγίλιος ἀνατέρεω (Στίχ. 350.) τὸν Ἀριστον προστέπεν, ὃχι δὲ Θετταλικὸν, ὑπόνοιά τις ἐμπέσοι ἀν δύχι πάμπαν ἄλογος ἴματ, μῆτοργε δὲ τῇ ἐν Θετταλίᾳ ἔτερός τις λῷ ὁ Πιλαιός ποταμὸς, ἐξ δὲ τὸ γένος κατῆγεν ἡ τῇ Τύφεως τῇ ύπε τῷ Πιλαιῷ θυγάτηρ Κυρώη, ἡ τὸν Ἀριστον τῷ Απόλλωνι τίξασα. Τῷ ὅντε δὲ πλεύσει ἐνὸς οἱ ποταμοὶ Φέρονται, οἱ ὑπὸ τῷ ὄνόματι τῷ Πιλαιῷ γνωριζόμενοι. Παρὰ γάρ τὸν Θερμαϊκὸν Θετταλικὸν ἐκεῖνον, ὃν ἡ καθ' ἡμᾶς γλώσσα Σαλαμιβρίαιν ἀποκαλεῖ· καὶ ποταμὸς τις ἄρηται κατὰ Σικελίαν Πιλαιός ἐναντίον τοῦ Αράξου (Φασὶ) καὶ τοῦ Αρμένιον Ἀράξιω, διὰ τινα ὄμοιότητα, τῆς αὐτῆς τετυχηκέναι κληπτεως. Καί τοι γέ (τ' αληθὲς εἰπεῖν) ὃχι αἱ οἱ τιῷ Μεγάλῳ ἡμῖν σωεξαρτύσαντες Ἐγκυκλοπαίδεαν. (Ἐκδ. ἐν Λιβύῃ. "Ἐτ. 1774. Ἀθρ. Πιλαιός") ὑπειλή-Φασι, Πιλαιός ἐκλήθη ὁ Ἀράξης ποτὲ κατὰ Στράβωνα (Strabone Livre II. (γράφ. XI. pag. 531.) dit, que ce nom (lénus) fut donné à l'Araaxe etc.) Οὐ γάρ δὲ τὸν Ἀράξιω ὁ Στράβων (Βιβλ. ΙΑ'. Σελ. 531. Ἀλλ. 803.) καδι-σορεῖ Πιλαιὸν ἀγοράθαι· αὐτοπαλιν δὲ Ἀράξιω μὲν τὸν Πιλαιὸν λέγειθαι. Τὸν δὲ δὴ Ἀράξιω δύτῳ (δηλοντί Ἀράξιω) κληθῆναι, κατὰ τιῷ ὄμοιότη-τα τιῷ προς τὸν Πιλαιὸν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀρμενὸν τὸν Θετταλὸν, τὸν Ιάσονος σωεξαρτευκότα εἰς τιῷ Ἀρμενίαν, καὶ τιῷ χώρᾳν οἰκήσαντα, καὶ ταύτη μεταδόντα τῇ ἴδιᾳ σύνοματος. „Καλεῖθαι γάρ Ἀράξιω κακέῖνον „(τὸν ἐν Θετταλίᾳ Πιλαιὸν μοι νόει) διὰ τὸ αἴπαρξαξα τιῷ Ὀσσαν ἀπὸ „τῷ Ὄλύμπῳ δήξαντα τὰ Τέμπη· καὶ τῇ τοτον ἐν Ἀρμενίᾳ ἀπὸ τῶν ὁρῶν κα-„ταβάντα, πλατιώθαν, Φασὶ, τὸ παλαιὸν, καὶ πελαγίζειν ἐν τοῖς ὑποκε-„μένοις πεδίοις, ὃν ἔχειντα διέξοδον. Ιάσονα δὲ μημησάμενον τὰ Τέμπη ποιη-„σαν Πιλαιὸν διασφάγα, διὸ τὸς καταρρέατες νῦν Ίον ὕδωρ εἰς Πιλαιὸν θάλασ-„σαν. Ἐκ δὲ τέτοι γυμνωθεῖσα τὸ Ἀράξιων πεδίον, διὸ συμβαίνει φέων „ἐπὶ

Ἡμέν λιμῷ, ἥδε τε νόσῳ, θυμὸν ἀχεύων,
Πηγὰς παρ ποταμὸς ἱερᾶς ἴκετ' ἐχατοεσσας.
Ἐνθ' ὁλοφυρόμενος δὲ ἦ μητέρα τοῖς προσεῖπε.

Μήτηρ Κυριώη, Μήτηρ, ἡ βένθεα ναιεις
Τῶν δὲ ἄρδινάων. Τί Θεῶν ἐκ αἰέρματος ὅντα,
(Εἴμε πατήρ, ἡ Φῆθα, τέκεν Θυμβραῖος Ἀπόλλων.)
Δύσμορον ἔστι Φάος ἥγεις; ἀτὰρ ποι δήποθ' οὐ πρὸς με,
Μητρῷος σὸς ἔρως ἀπὸ ὥχετο; πῶς δὲ τ' ἐπειτα
Οὐρανιόν μὲν ἐσσεῖθ' ἐπιέλπεις; Ήνι δὲ ἥδη
Καὶ θυητοῖς βιότοιο γέρας τόδε δὲ ἐπλετο πᾶσιν
Ἐμπης τῷδε δὲ ἔμοι γε, μόγις μάλα, ἀμφὶ τε καρπάς,
Ἀμφὶ τε πώεα διὰ πονέοντι, ἐπάσσατο μόχθος;
Καὶ τὸδε ἀφαιρέομαι, σέο μητέρος ἐκγεγαῶς περ.
Νῦν δὲ ἄγε, χερσὶ τε σῆσι Φυτὰ προθέλυμνα αἰνάσσα.
Πῦρ δὲ τε δήσιν ἀπὸ τοῦ ἐπαύλεσι λήια πέρθε.
Καὶ αἰέρματα βάλλεινας πελέκει τομόεντι.
Ὀππότε δὴ σὺ γε τόσσον ἔμῷ ἐπὶ ἔυχαι ἀχθη.
Ἐν ποταμῷ βένθεσσιν ἄκαστε δὲ πότνια Μήτηρ
Ἐνθάλαμευομένη Νύμφα μὲν ἀμφαγέροντο,

400

405

410

Ταλα-

„ἐπὶ τὸν καταρράκτην ὁ ποταμός,. Καὶ ταῦτα μὲν, ταῦτα δὲ ἐπὶ τῷ λεγόμενον ἐπανέλθωμεν. ἦν πάντως καὶ ποταμὸς τις ἑτερος Πίλαιος ὄνομα ἐν Πελοποννήσῳ, τῷ Στράβωνος αὐτῷ σαφῶς μάλα καὶ περὶ τότε Γεωγραφῶντος (Βιβλ. Η'. Σελ. 338. Αλλ.: 520.) „Μεταξὺ δὲ τῷ Χελωνάτα καὶ τῆς Κυλλίνης ὁ Πίλαιος ἐκδίδωσι ποταμός.., Περὶ οὖν καὶ Μελέτιος ὁ Αδικῶν (Γεωγρ.: Παλ. καὶ Νέ. Σελ.: 355.) „Λήγεται γὰρ εἶναι αὐτὸς τὸ ποτάμιον τῆς Γαζένης,. Μήποτε οὖν ἄρα ἔτος λιῶ ὁ ποταμὸς παρὰ τὰς πηγας, τιλῷ ἑαυτῷ μὲν οὔσαν μητέρα, τῷ ποταμῷ δὲ τῷ Πηνειῷ ἐκγονον Κυριώια, ὁ Αρκαδικὸς Νομεὺς Αριτσαῖος ποτνιώμενος προσεφώνει; Άλλὰ ταῦθ' ἔμιν, μὴ ψιλῆς ἐπέκεντα ύπονοτας, ἔτως εἰρήθω καθάπερ εἴρηται.

Στίχ: 396. . . . Θυμὸν ἀχεύων κτ:;) Ἀριτσαῖος ἐνταῦθα ὑπὸ τῷ Ποιητῷ παρίσταται τιλῷ ψυχῇ λιῶ αὐχθόμενός τε καὶ ὄδιωμενος, τὰς πρέστις τιλῷ τεξαμένην αὐτὸν Κυριώια απολοφύσεσσιν ὃν τρόπου καὶ ὑπὸ Ομήρου Αχιλλέου, Ιλιάδ.
Α. Στίχ: 349.

„Δακρύσας ἐτάξων ἀφαρ ἔζετο νόσφι λιαθεῖς,
„Θιν' ἐφ' ἀλὸς πολῆς, σρόσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
„Πολλὰ δὲ μητρὶ Φίλῃ ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγγύς.
„Μῆτερ ἐπεὶ μὲν τεκέτης γε μηνιαθάδιον περ ἐόντα,
„Τίμιν περ μοι ὄφελεν Ολύμπιος ἐγγυαλίξα
„Ζεὺς ύψιβρεμέτης· νιῶ δὲ γέδε με τυτθὸν ἔτισεν.
Σημείωσαμ δὲ ὅτι καὶ τὰ Ομηρικὰ ταῦτα τοῖς Οινέγιλισκοῖς παρετέθη σωῆθας ὑπὸ Φελβίω Ουρσίνω, ἀσπερ ἀνάπταλιν ὑπὸ Σαμβὴλ Κλαρκίνης Τοῖς Οινέρικοῖς τὰ Οινέγιλισκα παραβέβλητα, διὰ τὸ παραπλήσιον τῶν Αριτσαῖών ἐνταῦθα πρὸς τιλῷ Μητέρα Κυριώια, τοῖς τῷ Αχιλλέως ἐκεῖ πρὸς τιλῷ Θέτη ὁλοφυρμοῖς.

Βιβλίον Δ.

R

Στίχ:

335 Carpebant, hyali saturo fucata colore,
 Drymoque, Xanthoque, Ligaeaque, Phillodoceaque,
 Caesariem effusae nitidam per candida colla,
 Nefae, Spioque, Thaliaque, Cymodoceaque
 Cydippeque. et flava lycorias, (altera virgo,
 340 Altera tum primos Lucinae experta labores)

Clioque

Στίχ: 399. Μήτηρ Κυριώνη κτ:) Ὁ γαρ Ἀριστός, κὺς λῷ Ἀπόλλωνος, καὶ Κυριώνης τῆς Τψέως θυγατρὸς, τῷ (ὑϊ) Πάνετ. (Διόδωρ. Σπελιώτ. Βιβλ. Δ.)

Στίχ: 401. . . Θυμβράῖος Ἀπόλλων.) Ὁ ἐν τῷ κατὰ Θύμβραιν Ἱερῷ τιμάμενος πόλιν Τρωάδος τιὼν ὑπὸ Δαρδανὸν κτισθεῖσαν, καὶ ἐπὶ Θύμβρῳ τοῦ, Φίλωντες γενομένῳ ἐνομαδεῖσσεν. Ἐντεῦθεν γαρ Ἀπόλλων Θυμβράῖος προσεῖηται· καὶ διὰ τῷ δὲ ἔτι Ζυμβράῖος. Καὶ Θύμβριος δὲ, καὶ, ὡς Ἐλάνικος Φησί, καὶ Δύμβριος, καὶ Δυμβρίδης. (παρὰ τῷ Συγγρ. τῶν Ἐθνικῶν) Οἱ δὲ, πόλιν μὲν ψχί, αὐγρὸν δὲ τινα ἐγγὺς Τροίας τιὼν Θύμβραιν Φασὶ γενέθαι· ἥτοι: τὸ πεδίον, καθ' ὃ δέων λῷ ὁ ποταμὸς Θύμβριος, ἐμβαλλων „εἰς τὸν Σκάμανδρον, κατὰ τὸ Θυμβραῖον Ἀπόλλωνος Ἱερόν. (Στράβ. Γεωγρ. Βιβλ: ΙΙ'.) ἐν ᾧ Ἱερῷ Ἀχιλλεὺς ἐτοξεύθη ὑπὸ τῷ Πάριδος, καθάπερ ισορροπεῖ Σερβίος ἐν τῷ Γ. τῆς Λίνειάδ. Καὶ Ευσάθιος Ἰλαίδ. Κ. Σελ. τῶν Παρεγκε. 816.) Ἀπό γοιῶν τῷ Ἱερῷ τέττα ὁ Ἀπόλλων Θυμβράῖος ἐφημιζετο, ὡς καὶ ἀπὸ τῷ ἐν Κλάρῃ τῆς Ιωνίας, Κλάριος. Καὶ ἀπὸ τῷ ἐν Δήλῳ, Δήλιος. Τῷ δέτοι Θυμβραῖον Ἀπόλλωνος, καὶ Ευριπίδης ἐν Ρίσῳ σιωπήσας μέμνηται· καὶ ἴδιᾳ Στίχ: 224.

„Θυμβραῖος, καὶ Δάλιε, καὶ Δυκίας
 „Ναὶν ἐμβατεύουν
 „Ἀπόλλων.

Στίχ: 403. Πῶς δὲ τ' ἐπειτα κτ:) Σὺ, (Φησὶν) ἰλπίζειν παρέχεις, τοῖς Θεοῖς με ἐναργέμενον ἐσεδαμ· νῶ δὲ, γδὲ ὁ τοῖς χρησοῖς τῶν αὐθέωπων ἐσὶν ὁ φελόμενον, ἵν, ἐκ γοιῶν δικαίων, ἐυημερεύντες, τὰς πόνους τῶν ἴδιων παρπῶν Φάγωνται· γδὲ τέττα αὐτὸς ἐπιτυγχάνων εἰμὶ, καὶ περ ἐκ Σεβ Μητρὸς Θεᾶς (ἢ Φῆδα) γεγενηημένος.

Στίχ: 409. Νῶ δὲ ἄγε κτ:) Κατὰ νέμεσιν ταῦτα ψυχῆς ἐπὶ τῷ συμφορᾷ βαρυαλγέσης τε καὶ οἴον ἀποδυσπετέσης, ὁ Ἀριστός τῷ μητρὶ Φθέγγυεται.

Στίχ: 413. . . . "Ακροτε. . . .) Ὁνιργίλιος ἔχει: sonitum . . . sensit. (ἥχει ἥθετο.) Σημαίνει δὲ, δτι κατ' αρχὰς ή μήτηρ ὡν ἐγγνω, ἥτις, γδὲ ὅτινος λῷ, ἢ προσβαλλεῖσα φωνὴ ἀλλ' ὅτω πως συγκεχυμένως, ἐπισομένης τοὺς, ἀκήκοε.

Στίχ: 415. . . . Μιλήσια ἔρη,) ("Ορεα Βιβλ: Γ. Σημ Στίχ: 356. 'Αυτ:) Σωστοχικῶς δὲ κανταῦθα, τὸ ἔδος αὐτὶ τῷ γένεις. Εἰ μη ἄλλως τὰ Μιλήσια, ὡς τῶν ἀλλαχόθεν τὰ προφερέσατα. 'Λει γαρ ἐπὶ πάντων οἱ κρείττονες αὐθαιρεύνται τὰ κρείττονα.

Στίχ: 416. . . . 'Ἐν υαλινόχροι ἄνθει.) Κυαναυγεῖ δηλονότι. Προσφυῶς δὲ. ἂν τι καὶ τὸ ὕδωρ αὐτὸς κυανόχρεν τὰ πολλὰ καθυρεῖται, καὶ κρυσταλλίζει κατὰ τὸν υελον.

Στίχ:

Ταλασιργύδσαι περὶ δὴ Μιλήσια ἔρη
 Ἀγλαὰ, μαρμάροντα, ἐν ὑαλινόχροι ἄνθει.
 Δρυμῷ τε, Ξανθῷ τε, Λίγειά τε, Φυλλοδόκη τε,
 Τάων ἀμφὶ κόμη δειρῶν ἀγλήσεσα χεῦτο.
 Νησάη, Σπειὰ τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε.
 Κυδίπηη, ξανθὴ τε Λυκωριὰς· (ἡ μὲν ἔτ' ἄξυξ,
 Ἡ δὲ Εἰλειθυίης τότε πρώτα μόγχας ἀνατλᾶσα.)

Κλειώ,

R 2

Στίχ: 417. Δρυμῷ τε, Ξανθῷ τε, κτ.:) Τὰς Νησηίδας Ἁσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ,
 ἀπὸ Στίχ: 240. — 264. ὄνομασὶ καταλέγων ἀπάσας, ἐπιφέρει:

,Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 „Κέρα� πεντήκοντα, αμυμονας ἔργυ' θύμια.
 Τοσαῦται δὲ ἀριθμοῖσιν αἱ Νησηίδες, καὶ ἐν τοῖς τῷ Ορφεῖ ἐπιγραφομένοις
 Ἀργοναυτικοῖς. Στίχ: 334.
 „Νηρέα μὲν πρώτισα καλῶ πρέσβυτον ἀπάντων.
 „Ἀμμιγα πεντήκοντα κόραις πάσαισιν ἐρανναῖς.
 Καὶ παρὰ Εὐριπίδ. ἐν Ιφιγεν. τῇ ἐν Ταυρεῖ. Στίχ: 273.
 „Η Νηρέως ἀγάλματ', δις τὸν ἐυγενῆ
 „Ετικτε πεντήκοντα Νησήδων χορόν.
 Καὶ ἐν Ιφιγεν. τῇ ἐν Αυλίδι. Στίχ: 1054.
 „Παρὰ δὲ λευκοφαῖ
 „Ψαμμαθον εἴλισσόμενα
 „Κύκλια, πεντήκοντα κόραι
 „Νηρῆος, γάμεις ἔχόρευσαν.

(Ἐν τοῖς γάμοις δηλονότι Πηλέως τε καὶ Θέτιδος.) Ἄλλ' οὗτοι μὲν δυτικοὶ
 αὐτὰς ηρίθμοι πεντήκοντα· Ομηρος δὲ τὰς ἐν βένθεσιν ἀλλὸς Νησηίδας,
 περὶ Θέτιν, τῷ Αχιλλέως τῷ παιδός, ἐπὶ Πατρόκλῳ πεσόντι σμερδαλέου
 οίμωζοντος, ἀκάστασάν τε καὶ ἐπικακύσασταν, σωαγείρας ζυναυλίαν
 θρίων χοώσας, τρεῖς ἐπὶ τριάκοντα ὄνομασὶ καταλέγει. Εἶτα, ὡσπερ ἐκ-
 γῶν, καὶ τὰς λοιπὰς προσεπονημάσαι, συλλήβδης ἐπὶ φέρει: Ἰλαίδ.

Σ. Στίχ. 49.

,„Ἄλλαι δὲ κατὰ βένθος ἀλλὸς Νησηίδες ἥσαν,
 „Τῶν δὲ καὶ ἀργύρφεον πλῆτο σπέος αἱ δὲ ἄμας πᾶσαι
 „Στήθεα πεπλήγοντο. Θέτις δὲ ἐξηρχε γόοιο.
 Ο δὲ ημέτερος ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ τῶν Νυμφῶν ἐξαριθμήσει τέτων, ἔτι καὶ
 μᾶλλον Ομήρος (ὸν ἐνταῦθα μιμεῖται) θέλων εἴναι ἀπέριττος οὐ διέλιπεν
 δῆμας, (ἢ σεσημείωκεν Ερνές. ἐν τῇ τῶν Ομήρ. Εκδ. τῇ ἐν Λεψ. 1760.)
 παραφίλαι ἐγγνωμόνως τὰς μίμησιν διὰ τῷ ἐπει.

,„Νησάη, Σπειὰ τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε.
 „Οπερ ἐπὶ λέξεως ἐκ τῶν ἐκείνης παραλαβαῖν τοῖς ιδίοις σωέδαψεν. Εἰ
 καὶ τὸ δηθὲν ἐπος, εἰσὶν οἱ ἐκ τῶν Ουρεγιλίς ἐξοβελίσαντες, δια τὸ μὲν
 ἐντισι τῶν χειρογράφων ἀναγιγνώσκειν αὐτὸς οἶν φέρε (τῷ Αμβρόσιο
 μαρτυρεῖτος), ἐν τῷ Κώδικι τῷ Λαυρεντιανῷ. Ἄλλα Φέλτσιος Ουρσῖνος, ἐν
 ἄλλοις Φησὶν Αντιγράφοις χειρὸς ἀρίστης ἐμφέρεται. Συμβάλλει δὲ ἔτος,
 τῷ ἀπὸ ἐνίων ἐξοβελίθιων Κώδικων τὸ ἐπος, παραίτιον γενέθλιο Σερβίου
 τὸν Ουρεγιλίς Τπομνηματισκῶν. Ἐπειδὴ γάρ δέ τὸ χωρίον ἐκτιθέμενος
 ἐτεκμήρεστο, τὰς Νύμφας ταΐτας ἐκείνας εἴναι τυχὸν, ἐξ ὧν ὁ αὐτὸς Ου-
 ρεγιλίος ἐν τῷ Α'. τῆς Αἰγαίου τῷ Ηραν ἐποίει υπιχνημένης Διόλφ
 τῷ Δηϊόπειαν, μίαν οὖσαν τῶν Ιδ. Στίχ: 75.

Sunt

Clioque, et Beroë foror, Oceanitides ambae,
Ambe auro pictis incinctae pellibus ambae;
Atque Ephyre, atque Opis, atque Afia Deiopeia,
Et tandem positis velox Arethusa sagittis.

- 345 Inter quas curam Clymene narrabat inanem
Vulcani, Martisque dolos, et dulcia furta;
Atque Chao densos Diuūm numerabat amores.
Carmine quo captae, dum fusis mollia pensa
Devolvunt, iterum maternas impulit aures
350 Luctus Aristaci, vitreisque sedilibus omnes
Obstupuere; sed ante alias Arethusa sorores
Prospiciens summa flavum caput extulit unda.

Et

Sunt mihi his septem praestanti corpore Nymphae.

„Εἰσὶ δις ἐπτὰ μὲν, ἔξιοιχ' ἔχεσσαι καλλεα Νύμφαι.
Διαὶ δὴ τέτο, καὶ οὐ παρεισακτον ἔξιβελισέον ἔκριναν τὸ ἔπος, τὸ ἀνωτέρῳ
ἐπενεχθέν ἐκένο, οὐδὲ τῶν ὄκτων αἴδεκα Νύμφῶν τῶν (ἐκείνης εἰσαγό-
μένης) σωαριθμούμενων, τῇ υφαιρέσει τῶν ἐν αὐτῷ τεττάξων, υπολειφθῶ-
σιν αἱ δεκατέσσαρες. Ἡγε μὲν τῆς Ἐλάδος Φανῆς ἀπερίας (οὐ προσιδη-
σιν Ὀυρσίνος) οὗτως αὐτὸς ὑπειληφέναι ανέπεισε, μὴ σωιδεῖν διωμένες,
ὅτι τὰς Ὀυργιλίας ἐπη ἔξι αὐτῶν τῶν Ὄμήρου παρέζεισα.

Σημειωτέον αὖτις οὐδὲ, ὡς φέρεται ἀπλῶς ἐκ τῶν Ὄμήρου Ὀυρσί-
νος) τὰς παρὰ αὐτῷ Νύμφας Ὀυργιλίας ὁρᾶται παρειληφθῶς οὐδὲ ἐκ
τῶν Ὄμήρου τε καὶ Ἡσίοδος ἀμα, ὡς οἱ Ἀμβρόσιοι σεσημείωκεν. (Σημ: ε)
I noti di queste Nymfe, Virgilio gli ha ricavati parte da Omero nel libro
18. parte da Lisiido. Άλλα τῶν ὄκτων αἴδεκα Νύμφῶν, ἀντὶ ἐνταῦθα γίνεται
μνεῖσθαι μόνα μὲν αἱ ἐπτὰ ἐν τῇ Ἡσίοδος Θεογονίᾳ ἐμφέρονται: Νησαίη,
Σπειώ, Θάλεια, Κυμόδοκη, Κλυμένη, Ἀσία, καὶ Ξάνθη ὡν αἱ πέντε περῶται
καὶ παρὰ Ὄμήρῳ Ἰλιάδ. Σ. πρὸς ταῖς αἴδαις αναγινώσκονται. Λι δὲ δὴ
λοιπαὶ, τῇς Ὀυργιλίας ἐπνοίας εἴναι ἐοίκασιν· η δὲ οὐδὲ ὅθεν ἄλλοθεν ληφ-
θεῖσαι, ὡς παρὰ εἰδετέρῳ τῶν εἰρημένων μνημονεύομεναι.

Στίχ: Ἀυτοὶ Δρυμῷ τε,) Ἀυτη τῷ Ὀυργιλίῳ ἴδιαι, γέτε παρὰ Ὄμήρῳ, γέτε παρὰ
Ἡσίοδῳ ἀναφερομένῃ ἐν οἷς εἴρηται. Ἔσι δὲ τυχὸν μία τῶν Δρυαδῶν πε-
ρὶ ᾧ, Ὅρα Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 10. Ἀυτ.)

Στίχ: Ἀυτ. Ξανθῷ τε,) Ξάνθῳ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ ἀνόμασεν, μίαν γένεται
τῶν Ωκεανίνων, περὶ ᾧ μικρὸν ὕσερον.

Στίχ: Ἀυτ. Λίγεται τε Φυλλοδόκῃ τε.) Καὶ αὐτῷ Ὀυργιλίῳ ἴδιαι εἰστι.

Στίχ: 419. Νησαίη κτ.) Ταύτας ἐνεργεῖσις καὶ παρὰ Ὄμήρῳ, ἐπὶ τῷ ἀμφορεῖσθαι
ἐπεις ἐκείνης, ὡς πρὸ μικρῷ σεσημείωται Στίχ: 417. Καὶ μὲν δὴ τὰς αὐ-
τὰς, καὶ παρὰ Ἡσίοδῳ.

Στίχ: 420. Κυδιπη . . . Λυκωρίας.) Καὶ αὐτῷ παρὰ Ὀυργιλίῳ μόνον αναγινώ-
σκονται· η μὲν ἀγαμος ἔτι, καὶ παρθενένευσσα· η δὲ πρωτοτόκος· η περῶτη
τῆς Εἰλειθύιας μόνης ἀγατλᾶσσα, τῆς μογοσόκης προσειρημένης. (Περὶ ης
Εἰλειθύιας, Ὅρα Βιβλ: Γ'. Σημ. Στίχ: 63.)

Στίχ:

Κλειώ, καὶ Βερόη τε, δῦ 'Οκεανοῖο θύγατρε,
Χρυσῷ ἔωαιμένα, σικτοῖσι τε δέρμασιν ἄμφω.
Καί γ' Ἐφύρη τε, "Οπις τ', Ἀσήη, καὶ Δηϊόπεια.
Ἡδὲ ἐπὶ ταῖς Ἀρέθυσος ὀκάνῃ, τόξα λιπῆσα. 425
Ἐνθ' ἄρα Ἡφαίστη, Κλυμένη, κενειὰ μελεδῶια
Νειδεν, καὶ Ἄρενς ἀπάτας, γλυκερὰς τε κλοπέας.
Χαογενεῖς τε ἔρωτας, ὅστις Θεοὶ ἔκπαλαι ξέχον.
Μέσφα δ' ἀοιδὴ τὰς δ' ἐπιτέρπεν, τακτὰ ἀτράκτοις
Στρομβεύσας ἄρη, μητρῷα πάτα αὐθίς 430
Βάλλεν Ἀριστίς γόος ὑελίνοις τ' ἐπὶ ἔδραις
Ημεναὶ ἐκπλῆχθεν τ', ἄνεω τ' ἔσαν. Ἡ δ' Ἀρέθυσα
Ἐξ ὑδάτων ἀκρων, ξανθὸν καὶ ἀνίχετο πρώτη".

Ἀμφὶ

* * *

Στίχ: 422. Κλειώ, καὶ Βερόη τε, δῦ 'Οκεανοῖο θύγατρε.) Τετταράκοντα καὶ μίαν τὰς ὁκεανὰς καὶ Τηθύος θυγατέρας, καταλέγων 'Ησιόδος ἐξ ὀνόματος, (Θεογον. Στίχ: 349. — 361.) Τῶν ὑπὸ Ὁιργιλίς ἐνταῦθα κατονομαζομένων δύο, Κλειώς τε καὶ Βερόης, χόλως μέμνηται. 'Τπονοτέον οιῶ ταύτας ἐναὶ, ἐκ τῶν εἰς χυλιάδας πληθωμένων ὁκεανίνων Νυμφῶν, ἃς ὁ Ἀσκραῖος Ποιητὴς παρέλιπεν ἀκατονομάσεις· εἰπὼν Θεογ. Στίχ. 364.

„Τρίς γάρ χίλιαι εἰσὶ τανύσφυροι ὁκεανίναι,
„Ἄλι ἡδὲ πολυσπερέες γαῖαιν καὶ βένθεα λίμνης,
„Πάντῃ ὁμῶς ἐφέπεσι, θεάων ἀγλαῖα τέκνα.
„Ἄλλας γάρ τῇ μὲν Κλειώ, δῆλον ἄλλως ὁμώνυμον ἐναὶ, τιὼν ὑπὸ τῇ ἀντῃ
„Ησιόδος, πρώτῳ ἐν τῷ τῶν Διὸς τε καὶ Μνημοσύνης θυγατέρων καταλεγομένῳ χορῶ ἦτοι τῶν Μεσῶν. (Θεογον. Στίχ: 76.)
„Ἐγνέα θυγατέρες, μεγάλες Διὸς ἐκγεγευῖαι,
„Κλειώ τ', Ευτέρη πετε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
„Τερψιχόρη τ', Ερατώ τε, Πολύμνια τ', Ουρανίη τε,
„Καλλιόπη θ'.
Βερόιω δέ, παρὰ τιὼν Ἐπιδαίων γραῦν, υφ' ἡς τῷ ἔδει τιὼν Σεμέλιων Ἡρες παρήπαφεν· (Οὐίδι. Μεταμορφ. Βιβλ: Γ'. Στίχ: 278.) καὶ παρὰ τιὼν Δορυκλέους ἀκοπιν τῇ Ἰσμαρίᾳ, ἡς ἐμνήθη Ὁιργιλίος ἄλοδι· (Αἰειάδ. Βιβλ: Ε'. Στίχ: 646.) ἀντὸς γῆν ὅπκι οἴδας μανθάνω δὲ Κλειώ τε, καὶ Βερόιω, δύο τῶν ἐν τῷ Πιλαιᾷ θαλασσομένων Νυμφῶν ὄνομάζειν, ἃς μόνω ἵστις τῷ ἡμετέρῳ παρέσητη ἐνταῦθα πλάσαι ὑπὸ τοῖς δέ τοῖς ὄνόμασιν.

Στίχ: 423. . . . Στικτοῖσι τε δέρμασιν, κτ:;) Νεβρίσι κατασίκτοις οἷαι αἱ τῶν νεβρῶν δοραῖ, ἃς Βάκχος, καὶ αἱ περὶ τότον Μαινάδες ἐνημέναι περιῆσαν.

Στίχ: 424. Καὶ γ' Ἐφύρη τ', κτ:) Τῶν ἐν τῷδε τῷ ἐπει τεττάρων, τῆς Ἀσίας μόνης ἐν τῇ Θεογονίᾳ 'Ησιόδος ἐμνήθη· αἱ δὲ λοιπαὶ τρεῖς, Ἐφύρη τε, καὶ Ὁπις, καὶ Δηϊόπεια, Οιργιλιακαὶ ἴδιαι εἰσὶ. Διαεσαλτέον δὲ τῆς Ἀσίας, τιὼν Δηϊόπειαν, καὶ σὺν Μινελλίῳ ὄντως ἀναγνωσέον: Atque Asia, Deiopea. Όν σωαπτέον δὲ ἐπιθετικῶς, καθάπερ ὁ Ἰησοῦτης Ἀμβρόγιος: Εἰς Ἀσία θεορεα.

Στίχ: 425. . . . Ἀρέθυσος ὁκέην, τόξα λιπῆσα.) Ἀρέθυσαν τιὼν Σικελίδας Νύμφων, ὀκέανην προσέρηψεν, ὡς Φυγεῖσαν τὸν ἐραζιῶν Ἀλφειὸν διωκάθοντα. (Ορεα Βιβλ: Γ'. Σημ. Στίχ: 21.) Ἀπολιπῆσαν δὲ τὰ τόξα παρίσησιν, ὡς κινηγεσίοις τὸ πρὶν χολάζεσσαν, καὶ τῆς Ἀρτέμιδος ὅπαδὸν γενομένων, πρὶν εἰς τιὼν Κείλιων δηλαδὴ μεταπομθίων. (Ορεα Οὐίδι. Μεταμορφ. Βιβλίον Δ.).

S

- Et procul: O gemitu non frustra exterrita tanto,
Cyrene soror; ipse tibi, tua maxima cura,
- 355 Tristis Aristaeus, Penei genitoris ad undam
Stat lacrymans, et te crudelem nomine dicit.
Huic perculta nova mentem formidine mater:
Duc age, duc ad nos, fas illi limina Divum
Tangere, ait; simul alta jubet discedere latè
- 360 Flumina, quà juvenis gressus inferret; at illum
Curvata in montis faciem circumstetit unda,
Accepitque sinu vasto, misitque sub amnem.
Jamque domum mirans genitricis, et humida regna
Speluncisqne lacus clausos, lulosque sonantes,
- 365 Ibat, et ingenti motu stupefactus aquarum,
Omnia sub magna labentia flumina terra
Spectabat diversa locis, Phasimque, Lycumque,

Et

Ε'. Στίχ: 573. κτ.) Σημείωσαι δὲ οὐκ ὀδε, ὡς ἐδὲ τῆς Ἀρεθάσης ταύτης
μνέσα τις γίνεται τὸ παράπαν ἐν τοῖς τῶν Νυμφῶν Καταλόγοις παρ' Ἡ-
σιόδῳ, ὅτε Γῶν Νηρηΐδῶν, ὅτε Γῶν Ὀκεανίνων ὅτε δὲ παρ' Ομήρῳ, ἐνθα ἔργηται.
Στίχ: 426. "Ε, θ' ἄρα Ἡφαίστε Κλυμένη κενεὺς μελεδώλω,) Τιὼν Κλυμένης καὶ Ὁ-
μηρος ἀναφέρεται, τῇ Ἡσιόδος ταῖς Ὀκεανίναις Νύμφαις συναριθμεῖ. Ἡδεν
οὐδὲ τῇ Κλυμένῃ (Φοῖον ὁ ἡμέτερος ὀδε) τιὼν Ἡφαίστε μελεδώλω. ταῦται
τιὼν μέριμναν καὶ τὰς τε μοιχικές Ἀρεος δὲ ἀπάτας καὶ τὰς γλυκερὰς
κλοπείας ήτοι τὰς κλεψυγαμίας. Αυτὰ δὲ ταῦτα, ἀ νῦν η Κλυμένη πα-
ρεται Ουραγιλίω εστάγεται ἄδεστα, καὶ Δημοδόκος ὁ Φαίαξ αἰοίδης. καθ' Ομη-
ρον, ἐν τῇ Ὄδυσσεως παρ' Αλκινόῳ ξείσα, Ὄδυσ. Θ. Στίχ: 266. κξ.

"Φορμίζων αὐτεβάλλεται" αἰσίαν,

"Ἄμφις Ἀρεος φιλότητος, ἐνεφάνεται τούτης"

"Ως τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι

"Λάθρη κτ:

Στίχ: 428. Χαογενεῖς τε ἔρωτας, κτ:) Τὰς ἀπὸ τοῦ ἀρχεγόνων δηλονότι χάσις οὐκ
ἔχεις ἔρωτας τῶν Θεῶν, καὶ τὰς γε τέτταν, ἀλλων ἐξ ἀλλων, γενέσεις. Πε-
ρὶ ὃν δὲ ὅλης τῆς κατ' αὐτὸν Θεογονίας Ἡσιόδος πραγματεύεται. Ουτω
δὴ καὶ Ὁρφεὺς πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἀμιλάμενος

"Ἐλῶν φόρμιγγα λίγεσσαν

"Ἐκ σόματος μελίγυρων ἵεται αὐτεπεμπεν αἰοιδίω.

"Πρῶτα μὲν ἀρχαῖς χάσεος μελανήφατον ύμνον,

"Ως ἐπάμειψε φύσεις, κτ:

(Ορφ. Ἀργοι αυτ. Στίχ: 417.)

Στίχ: 429. . . . Τακτὰ ἀτράκτοις) "Ως τὰ διατρεπαγμένα αὐταῖς ἐκάστης ἡμέ-
ρας ταλασιώργεν.

Στίχ: 431. . . . 'Τελίνοις τ' ἐπὶ ἔδραις) Διὰ τὸ τῶν ιδάτων οὐλοειδές, η κρυ-
σαλοειδές.

Στίχ: 436. . . . Ἡκεν Ἀριστος κτ:) (Ορεα αὐτωτ: Στίχ: 413)

Στίχ: { 437. . . . 'Εχ γενετῆρος)

{ 438. Πηνειά κτ:) Προγόνοις, προπάτορος, πάππαις, η προπάππαις. Ἡ-
γάρ, Ἀριστος Ἀπόλλωνος καὶ Κυριώης. Κυριώη δὲ Πηνειά η: ὡς ὁ Σικε-
λιώτης Διόδωρος.) 'Τψέως' 'Τψεὺς δὲ Πηνειά. (Ορεα αὐτωτ: Στίχ: 349.
350. καὶ :94.)

Στίχ: 442. Τῷ δὲ Θέμις κτ:) 'Ως ἐκ Θεῶν δῆθεν ἐκγεγαῶτι.

Στίχ:

435

Αμφὶ δὲ παπτήνασσα, ἀδελφεῖς προσέειπεν.
 Ω πόποι! οὗτι μάτια τοσῷ δε γόω τεθρόησα
 Κυρώη κάσις ἦκεν Ἀριστοῖς, μάλα πολλὰ
 Οὐ σοι μέμβλεται, ἀντὸς ἐκεῖνος ἐχ γενετῆρος
 Πιωεῖς ρεέθρεωι παρ̄ ίσαται ἀχνύμενός τε
 Δακρυχέων τε, ἀτὰρ νηλεία σ' ἔξονομάζων.
 Τῷ τοι ἐπεὶ δὰ δέει φρένες αὐτὸν πελεμίχθεν,
 Βάσκ' ἵδι αὖψα, ἔφη, ἄγε ὡς ἡμᾶς ἔνεναγάσσα·
 Τῷ γε θέμις μακάρων γε Θεῶν ἐπιβήμεναι θύδας.
 Αὐτὰρ ἄφαρ κέλετ’ ἐνρὺ χάναι ποταμῆια φεῦθρα,
 Τῶν διὰ βαίη κάρος, ἔσω δὺς νάματα δ' ἔκε.
 Κυρτὸν αἰρόμενόν δ' ἄρα ἀμφὶ λιάζετο κῦμα,
 Ήὕτε θρος τὸν πέρι κόλπῳ ἐνρέι δ' ἔχε.
 Μητέρος δὲ δὴ ηδη σφετέρης γε θεόμενος οἴκας,
 Τγρὰ τ' ἀνάκτορα, ἀμφὶ δὲ κλεισάς μείνας,
 Τλας τ' ἡχεύσας, ὑδάτων κίεν ἄσετα πλήθη
 Εκ δὰ τεθηπώς. Τὰς δ', οσοι ἐνρέη ὑπὸ γαύη
 Χένονται, ποταμὸς φοθέοντας, ἐλισσομένης τε
 Αλλοσε ἄλλας, ἐνθα καὶ ἐνθα ἐπήθρεε πάντας.
 Φᾶσι, ἀτὰρ τε Λύκον πηγὰς δ' οἵτι ῥήγνυται πρῶτον

440

445

450

S 2

Ῥοῦς

Στίχ: 445. Κυρτὸν αἰρόμενον δ' ἄρεις ἀμφιλιάζετο κῦμα.) "Ουτω καὶ ταῦς περὶ
 Θέτιν, ἔξισταις μὲν τῷ ὑποθαλαστίος σπένσι, Ἰλιάδ. Σ. Στίχ: 66.

" Περὶ σφίσι κῦμα θαλάσσης

" Ρήγνυτο.

Ωσαύτως δὲ σιώ Ἱρδὶ τῆς ἀντῆς Θέτιδος ἔξιστης ἐσ βρανὸν αἰξαθῷ πρὸς
 τὸν καλέσαντα Κερονίδιων. Ἰλιάδ. Ω. Στίχ: 96.

" Λμφὶ δ' ἄρεις σφὶ λιάζετο κῦμα θαλάσσης.

" Α δὴ σύμφωνα ὃντα τοῖς Ποιητῶς ἀμφοτέροις, οἱ περὶ Σαμεῖλ Κλάρειον,
 καὶ Φάλειον Ὄυρσιν, ὡς σώηθες, ἀντιπαρεβάλλονται. Τιὼ μὲν οὐδὲ Ἀρισταί
 ὑπὸ τοῖς γῆς κόλποις ὑπόδυσιν, καὶ Τάσσον τὸν Ἰταλὸν Ποιητῶν (ἐν τῷ
 κατ' ἀντίν Λυτρωθέσην Ιερεσαλήμ, Ωδῇ ΙΔ'. Στάσει 36.) αἴπομιμησαδοι
 Φησὶν ὁ Ἰησοῦς Ἀμβρόγιος (Σημει.: c.) Προοδεῖς, ὅτι Ουολταΐρος (ἐν
 τῷ περὶ τῆς Ἐπικῆς Ποιῆσεως Δοκιμίων) ἀποδέεστάν τι τῷ κατὰ Φύσιν ἔκ-
 ρινε τιὼ ἐκμίμησιν, καὶ τοι ἄλλως πάνυ πολλῷ τὰ τῷ Τάσσο τιθέμενος.
 Λλ' ἐμοὶ τὸ Δοκίμιον ἐκεῖνο πλεῖν ή ἀπαξ μετεληλυθότι, τῷ τοιαῦτε τῷ
 Ουολταΐρος ἐπικρίσεις ὡκ ἐγένετο ἐντυχεῖν μετίκιντι δηλονότι τιὼ ἐν ἀμελ-
 λοδάμῳ Ἔτ. 1764. ἐν Οκτημορικοῖς τεύχεσι, τῶν τετταύ Συγγραμ. Ἐκδοσιν.

Στίχ: 450. . . Tὰς δ', οσοι ἐνρέη ὑπὸ γαύῃ)
 { 451. Χένονται, ποταμὸς κτ:) "Ον τρόπον αἱ Ωκεανῖναι Νύμφαι, περὶ ὡν
 ἀνωτέρω ἐλέγετο (Στίχ: 422.) καὶ Ἡσίοδον ἐν τῷ Θεογον. Στίχ: 362.

" Ωκεανῷ καὶ Τηθύος ἔξεγένοντο

" Πρεσβύταταὶ κάρημ

" Ουτως ὄμοις, κατὰ τὸν ἀντόν. (Αυτ. Στίχ: 337.)

" Τηθὺς δ' Ωκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,

" Νεῖλον τ', Αλφεῖον τε, καὶ Ἡειδεινὸν Βαθυδίνιων.

" Στρυμονα, Μαιάνδρον τε, καὶ Ἰσρον καλλιρέεθρον.

" Φᾶσι

Et caput, unde altus primùm se erumpit Enipeus;
Unde pater Tiberinus, et unde Aniena fluenta,
370 Saxosumque sonans Hypanis, Mysiusque Caicus,

Et

,Φᾶσιν τε, 'Ρῆσον τ', Ἀχελώιον ἀργυροδίνιων.
,Νέσσον τε, 'Ρόδιόν θ', Ἀλιάκμονα θ', Ἐπτάπορον τε,
,Γρίλικόν τε, καὶ Λίσηπον, θέσον τε Σιμέντα.
,Πλωείον τε, καὶ Ἔριον, Ἑϋρφέτης τε Καΐκον.
,Σαγγάριον τε μέγαν, Λάδονά τε, Παρθένιον τε,
,Ευηνόν τε, καὶ Ἀρδηπον, θέσον τε Σκάμανδρον.

Καὶ εἰκότας τοῖναι καὶ Ὁυργίλιος ἐνταῦθα, ἐξ ἀρρεμῆς τῆς Ἀριστίας υποδύσεως, τῶν Ὡκεανίνων θυγατέρεων ἐσιν ἀς ἔξαριθμησαν Φθάσας, καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν Ὡκεανῆτε καὶ Τηθύος κέρων, ἥτοι τῶν ποταμῶν, ὄνοματι τινας ἐπικαταλέξαι προύχθη, χωρογραφοῦται πως ἀναδεικνὺς ἡμῖν τῇ περιηγήσει, τὸν Ἀριστίον τὰ υποχθόνια.

Στίχ: 453. Φᾶσι, ἀτὰρ τε Λύκον.) Ποταμὸς Κολχίδος ὁ Φᾶσις ἐκ τῶν Μοχρικῶν, ἢ Καυκασίων κατ' ἄλλος ὄρέων ἢ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας καλεμένης καταρρέων, κατὰ Διονύσ. **Στίχ:** 692.

,Κιρκάίς κατὰ νῶτον ἐλισσόμενος πεδίοιο,
,Ευξεινής ποτὶ χεῦμα θοιὼ ἐπερέυγεται ἄχιλω,
,Ἄρξαμενος τὸ πρῶτον, ἀπ' ὅρεος Ἀρμενίοιο.

Τὸ δὲ Αρμένιον τόπο τόρος, ὃ μὲν τὰ Ἐδυκαὶ συγγράψας, περὶ τῶν ἀρχιλῶ τῆς Τεκανίας οἴεται εἶναι ἄλλοι δὲ τῷ Ταύρῳ εἴναι ἀπόσπασμα τοῦ Αρμένιον (παρὰ Ευσαῦ. ἐν ταῖς εἰς τὸν Περιπτ. Παρεκβολ.,)

'Ο δὲ Λύκος εὖτε τοῖς Γεωγραφῶσι φέρεται ἀλλ' ὥστε δέκας χεδὸν ποταμοὶ, κατὰ τὴν ἐλάσσονα λεγομένην Ἀσίαν οἱ πλεῖστοι, τῷ ὄνοματος τέττας ἐλαχον. Τίς ποτε δὲ ἄρα, οὐπερ ὁ Ποιητὴς ὡδε ἐμνήσατο, εἰπεῖν δὲ φάδιον. Μινέλιος μὲν Σημ. 3.) ποταμοὶ εἴναι τέττον Λυκίας Φοσίν. 'Ο δὲ Ἀμβρόσιος, τῆς Κολχίδος γῆς εἴναι τιθεται, (Σημ. b.) ὡς καὶ τοῦ Φάσιδα. Τῷ δὲ ὄντι καὶ ὁ Γεωγράφος Στράβων (Βιβλ.: ΙΑ'. Σελ: 529. Ἄλλ. 801.) ἀμφοτέρων ἀμα, ὥσπερ καὶ Ὁυργίλιος ἐνταῦθα, ἐκ τῆς σινεγγύης μέμνηται. ,Φᾶσις μὲν, καὶ Λύκος (λέγων) εἰς τὴν Ποντικῶν, ἐκπίπτουτες θάλασσαν.,,

Στίχ: 454. 'Ρές Ἐνιπήσ τ',), ,Ἐξεν Ἐνιπέεὺς ποταμὸς ἐν Πελοποννήσῳ ὃς ἐκ κελίνης ὁμονύμιας τῇ πόλει Σαλμώνης δέ εἰς τὸν Ἀλφεὸν· καλεῖται δὲ νῶι Βαρνίχιος., (Στραβ. Βιβλ. Η'. Σελ: 356. Ἄλλ. 546.) Ἡν δὲ καὶ ἔτερος Ἐνιπέεὺς ποταμὸς ἐν Θετταλίᾳ, ὃν Ἐνιπέα διὰ τὴν σὸν Γεωγράφος (Αὐτ:) Φησίν ὅτι γράφειν. ,Ος ἀπὸ τῆς Οθρυος δέων, δέχεται τὸν Ἀπιδανὸν, κατενεχθέντα ἐκ Φαρσάλων. Περὶ οὐ καὶ ἐν τῷ θ. Βιβλίῳ ὁ ἀντὸς (Σελ: 432. Ἄλλ. 660.) ,Ο δὲ Ἐνιπέεὺς ἀπὸ τῆς Ερυθρᾶς (ἐπιδιρφ.). ,Οθρυος) παρὰ Φάρσαλον (ἰσ. Φαρσάλω) διεῖται, εἰς τὸν Απιδανὸν παραβάλλεται ὁ δὲ εἰς τὸν Πλωείον., Πότερον οἰών, τὸν Πελοποννήσιον, ὁ Ποιητὴς ὡδε προτιθεται, ἢ τὸν Θετταλικὸν Φασίν οὖς ἀποδεκτέον, εἰμῆτι καλύται, ἢ περὶ τῆς Πλωείης ποταμῷ, ἐκπεσθσα ἡμῖν υπόνοια (Αινωτ: Στίχ: 394.)

Στίχ: Αὐτ: Πατήρ Τιβερίνος.) Τιβερίς ὁ διὰ Ῥώμης δέων ποταμὸς, ἀπὸ Τιβερίου, Φασί, τῷ θ, τῶν Ἀλβανῶν Κασιλέων εὔτως ἴνομαθέεις. Τετλευτῆσαι γαρ τέττον ἐν μάχῃ παρὰ ποταμῷ γειομένη λέγεται παρεγχθεῖς δὲ υπὸ τῆς δεύματος, ἐπώνυμον εἴσαυτῶν κατέλιπε τὸν ποταμὸν, Ἀλβαλαν καλέμενον πρότερον, (Διονύσ. Αλκαρην. Ῥωμ. Ἀρχαιολ. Βιβλ: Α'. Σελ: 57.). Ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τηνος Εγείσκων μὲν Ἀρχοντος, περὶ δὲ τὸν ποταμὸν

‘Ρῆς Ἐνιπῆος τ’, ηδ’ ὅπόθεν ῥὰ πατὴρ Τίβερῖνος,
Ἐνθα τε τιὼν αὐτῷ Ανιηνά χεύματα ἔχε
Πετρηχήεις τ’ αὐτὸν Τπανις, Καικός τε ὁ Μυσός.

Hopl-

ποταμὸν τὸν ληγαρχῶντος, καὶ παρὰ αὐτῷ τέως ἀναιρεθέντος, Θύεσι
ώνομάθαι παρέδωκαν. Εἴτε Θύεσις τῷ ὄντι τῷ ληγεῖ ὄνομαζομένῳ ἐτο
καὶ διὰ τιὼν θύεσιν, τὸν τοῖς αἰπαντῶσιν ἐκεῖνος ἐπέφερεν. Οὐ γάρ μόνον
Τίβερις αὐλὰ καὶ Θύεσις καὶ παρενθέτες δὲ τῷ μ. Θύμεσις εἴρηται, ὡς
παρὰ τῷ τὰ Εὐνικὰ Συγγράψαντι. Ουτω γάρ καὶ παρὰ Διονυσίῳ τῷ
Περιηγητῷ (Στίχ: 352.) ἔνθα καὶ Ευσάθιος σεσημειώκεν, ὅτι: παρὰ τῷ
Θεοντίτῳ, Φαίνεται ἔντινι ἀμφιβαθλομένη γραφῇ, καὶ Σικελικὸς τις ἐναγ
Θύμεσις ποταμός., ‘Ο μὲν οὖν κατὰ Ρώμιων ποταμὸς Ἀλβελα, (‘Ο δ.
σὶ Λευκίσκη) ἐκαλεῖτο πρότερον καθὰ καὶ Ἀλικαρνασσεὺς ἡμῖν Φθάσσας
εἶρηκεν ὡς μὲν τίνες, ἀπὸ τῆς Ἀλβης πέλεως ὡς δ. ἄλλοι, διὰ τὸ θολο-
ρὸν τῷ γάματος, καὶ οἷον ὑπολευκάζουν. Album γάρ τὸ λευκόν. Ἀλλὰ τὸ
μὲν, ἐκ ἀποδέχονται, οἱ καὶ πρὸ τῆς Ἀλβης ὄντων κληθίων τὸν Τίβεριν
Φάσκοντες τὸ δὲ, αὐτὸς ὑπεξελέγχεις ὁ Περιηγητὸς Διονύσιος, (Ἐνθ. ε-
ρητ.) λέγων: „Θύμεσις ἐλισσόμενος, καθαρὸν δύον εἰς ἄλλα βάθλειν. Ἀλλ
ὅπως ἀν καὶ ἔχοι τὸ τῷ ὄνόματος, ἐκένον, δῆλον, ὡς οἵα θεοῖς τις, ἐφορος
τῷ ποταμῷ τεταγμένος, ἐτιμᾶτο παρὰ Ρωμαίοις ὁ Τίβερινος. (Ορα Αινε-
άδ. Η. Στίχ: 31.) Ἐξεθεάζετο δὲ παρὰ τοῖς αὐτοῖς καὶ ὁ ποταμὸς αὐ-
τὸς τῷ τῷ καλύπτειν ὡς ὑπὸ τῷ πομπῇ, Πατὴρ Τίβερινος· καθὰ καὶ Λιγε-
άδ. Η. Στίχ: 538.

Quam multa sub undas
Scuta virum, galeasque, et fortia corpora volvēs
Tibri Pater
„Ως πολλὰς ἀνέρων θυρεάς, Βριαρέας κόρυθάς τε,
„Καὶ δέμας ἡρώων γε κυλινδόσεις ἐνὶ δίναις,
„Θύβρις Πάτερ
Ουτω δέτοι πατρωνυμῶν ἐνερίσκεται καὶ Ευριπίδης τὸν Κηφισὸν ἐν Ἰων
Στίχ: 1261.

„Ω Ταυρόμορφοι ὄμματα Κηφίσεις Πατέρος“
Στίχ: 455. . . . ‘Ανιηνά χεύματα . . .) „Ανίων, ονος καὶ Ανίης, πτος καὶ Ανιη
„γος ποταμὸς, ὃς ἐκ πόλεως μὲν Τίβερων καθ’ υψηλοῦ πολὺς ἐκχεῖται
„σκοπέλεις, Φέρεται δὲ διὰ τῆς Σαβίνων καὶ Ρωμαίων πεδιάδος, ὁρίζων τιὼν
„ὑέκατέρων χωραν. Σωαπτεῖς δὲ τὸ δεῦμα τῷ Τίβερει ποταμῷ, καλὸς μὲν
„οφθιλῶν, γλυκὺς δὲ πίνεσθαι., (Διονύσ. ὁ Ἀλικαρ. Ρωμ. Ἀρχανολ. Βιβλ.:
Ε. Σελ: 305.) Λέγεται δὲ καὶ οὗτος τῆς κλίσεως λαχεῖν ἀπὸ Ανίως τῷ
Ἐτρύσκων Αρχοντος, τῷ Κύθηρον αὐτῷ τιὼν θυγατέρας ἀφηρεπανότα διά-
κοντος, καὶ διὰ τὸ μὴ Φθάσσας διακρίνειν εἰς τὸν Ποταμὸν ἐκυρτὸν ἐπιφέ-
ψαντος. Καλεῖται δὲ ὁ ποταμὸς Ἰταλισὶ καθ’ ἡμᾶς: il Tevere.

Στίχ: 456. Πετρηχήεις τ’ αὐτὸν Τπανις.) Ουχ εἰς δέτις καὶ μόνος ποταμὸς Φέ-
ρεται δὲ ὑπὸ τῷ ὄνόματι τῷ Τπανεως. Τπανις γάρ καὶ ὁ κατὰ τιὼν
Ινδικῶν εἴρηται, τῶν εἰς τὸν Ινδὸν συμβαλλόντων ὁ ἔχατος ἀφ’ οὐ, ἐπὶ
τὸν Τμάσσων ἀνατρέψας καθιστάσηται ὁ Μακεδῶν, καλυσθεὶς διαβίλων, καὶ
περδωτέρω προελθεῖν. (Στραβ. Γεωγρ: Βιβλ: ΙΕ'. Σελ: 700. Ἀλ: 1025)
ἐν ἄλλως καὶ Τφασιν ὄνομάζεσθαι καὶ ἔτι Τπασιν. Ομοίως δὲ Τπανις
κέκληται, καὶ ὁ Αντικέίτης αἰγάλων, ὁμονύμως τῷ πρὸς αὐτῷ πόλεις, (κα-
τὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον) τῷ μεταξὺ Πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμ-
νης „Ος διχῇ χιρόμενος, τὸ μὲν εἰς τιὼν Μαιώτην λίμνην βάθλει, τὸ δ
„ἔτερον εἰς τὸν Πόντον. (ὡς αὐτῷ τῷ Στεφάνῳ ὁ Πολυίτης Ἀλέξης σιωπη-
μαρτυρεῖ.) Ἐκδιδότες γάρ εἰς τὸν τον, ἐτα διὰ τιὼν ἀποδέδηγος ἐπὶ τιὼν Κο-
ροκονδυμάτων λίμνην εἰχεῖται, καὶ τιὼν ἐπεις χώραν γῆσσον περικλυνον ποιεῖ.
Βιβλίον Δ.

T

Τηὲς

Et gemina auratus taurino cornua vultu
Eridanus, quo non aliis per pinguia culta
In mare purpureum violentior influit amnis.
Postquam est in thalami pendentia pumice testa
375 Perventum, et nati fletus cognovit inanes
Cyrene, manibus liquidos dant ordine fontes
Germanae, tonsisque ferunt mantilia villis.
Pars epulis onerant mensas, et plena reponunt
Pocula: Panchaeis adolescentibus ignibus arac.

Et

, Τινὲς οιώ (Στράβ. Βιβλ: ΙΑ'. Σελ: 494. ἈΔ. 757.) καὶ τέτον τὸν πο-
„ταμὸν Ὑπανι προσαγορεύσοι, καθάπερ καὶ τὸν πρὸς τῷ Βορυφένες., „Ε-
σι δὲ ὁ καθ' ἡμᾶς Κλεόπατρα λεγόμενος ἔτος· ὃν καὶ ὅρον τινὲς εἶναι εταξαν
τῆς Ἀσίας αὐτὸν τῆς Ἐυρώπης· ἀλλὰν τέτον, τῶν μὲν τῷ Φάσιδι αἰποδεδωκό-
των, τῶν δὲ τῷ Τανάϊδι μᾶλλον· ὡς Διονύσ. ὁ Περηγ. Στίχ: 14.

, „Ἐυρώπη· ὁ Ἀσίας Τάναις διὰ μέσου σόριζε.

Τελευταῖν Ὑπανι, ὁ πλησίον τῷ Βορυφένες (Στράβ. Βιβλ: Ζ'. Σελ: 306.
ἈΔ: 470.) καὶ σιώ ἀντᾶ ἐπὶ τὸν Πέντον ἐκδιδεῖς. Περὶ τέτταν καὶ ὁ Ἀ-
Θιωῶν Μελέτιος (Γεωγρ. Παλ. καὶ Νέα Σελ: 226) „Πόλις ὄνομαση (Φη-
„σίν) η Ὁξεῖ, η ὄποια εἶναι η Ἀξιόκη τῶν παλαιῶν εὐρισκομένη πρὸς τὸν
„Εὔξενον Πόντον, εἰς τινὰ ἀνάχυστην τῷ Βορυφένες· ὅπερ ἐγγὺς εἰσέρχεται
„εἰς αὐτὸν ὁ Ὑπανι ποταμός, κοινῶς Βόγος λεγόμενος· ὃς τις ἔχει τὰς
„ἀρχὰς ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Ποδολίᾳ, χωρίζων ταύτην τῆς Βαλκανίας, καὶ ποδ-
„λας πέλεις ποτίζων, διαφέρει ταῦτα τινὰ κατατέρεων Παδολίαν εἰς δύο μέρη·
„καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὸν Βορυφένειων ὄλιγον κατατέρεων εἰσβάλλεις μὲν αὐτὸν
„εἰς τὸν Πόντον. Τὸ τρέξιμον αὐτῷ εἴναι χεδὸν Μιλλιῶν 200. αἴροι Δυσμῶν
„εἰπεν· Ἄνατολάς·.. Ἐν τέττῳ Πλίνιος (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ. ΔΣ'.) τῷ Ὑπανι,
τὸ ἡμερόβιον, ἴσορει, γενναῖδην γαύθιον. Οἱ δὲ αὐτὸς (Βιβλ: ΛΑ'. Κεφ:
Ε'.) Φησίν, ὅτι· καὶ Θέρετρ. ὁ Βορυφένης ιεραφής Φέρετραι, καὶ τοιγε α-
„πάντων ὑδάτων λεπτότατος, καὶ διὰ τέτον τῷ Ὑπανι επιπτηχόμενος.. „Ἐν
Δα κακένο προσίθησιν, ὡς θαυμασὸν, ὅτι· νότων πνεόντων ἀνώτερος ὁ Ὑπανι
„καθίσαται· Ἀλλ' εἰς (Φησί) τῆς ἑκατόν (τῷ Βορυφένες· λεπτότητος καὶ
„ἄλλο τεκμήριον, τὸ, ωχ ὅπως ἡμίχλιω, ἀλλ' εὖλος τὸν τυχόντα εἰκροίειν
„ἀτμόν. Οὕτε μιώ ἐπιμελέτεροι περὶ τέτον τῆς ἑρεύνης δοκεῖν εἴναι θέλον-
„τες, τὰ ὑδάτα (Φασί· Βαρύτερα, μετὰ τὴν χειμερινὴν τροπὴν γίγνε-
„θει·.. Εἰ δὲ τῷ ὄντι ποιήσῃ Πετροχήνες ἐξὶν ὁ Ὑπανι ἔτος· Σαχούμηνος
αὐτῷ κατὰ Ὁνιργίλιον· αὐτοὶ ἀν πιστοὶ εἴναι Φρασῆρες, ἵπόσοι καὶ ὀπτῆρες
αὐτῷ, καὶ ἀκετηρεῖς τῷ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ πετρῶν τῶν τῶν διεμάτων προ-
χοῖσι κατακροτεμένων ἥχθε γένοιντο.

Στίχ: Αὐτ. . . . Κάικος τε ὁ Μυσός· „Ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Μυσίας ὁ πο-
„ταμὸς ἔτος, εἰσέρχεται δὲ εἰς τὸ Αἴγαιον πέλαγος, μεταξὺ τῆς Πισθ-
„νης πρὸς Βορέαν, καὶ τῆς Ἐλαίας πρὸς Νότον. Ἀιρετὸς δὲ πρότερον ἑκα-
„ττέτο. καὶ τὰ νιῶ κοινῶς Γερμασὶ καὶ Κιάυ. (Μελέτ. ὁ Ἀθίων Γεωγ.
Σελ: 48.) Ἀλλοι τε δὲ καὶ Μυσός ὁ Κάικος ἐκ αἰπεικότως ὑπὸ τῷ Ποιη-
τῷ προσείρηται, ὅτι καὶ κατὰ Στράβωνα (Βιβλ: ΙΙ'. Σελ: 616. ἈΔ.
916. „Ρεῖ ἐκ τῷ Τήμνη ὅρες ποταμός Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάικον
πύκτο τῶν πηγῶν αὐτῷ. „Φ' δὲ Φησί) δέχονται τινὲς εἰπεῖν Αἰχύλον,
„κατὰ τινὲς εἰσβολὴν τῷ ἐν Μυρμόδοσι Προλόγῳ.

, „Ιαὶ Κάικε, Μύσιοι τε ἐπιφέροι.

Στίχ: 457. Ήριδανὸς τε, τέω κέρα χρύσεα, Ταυρομέτωπος.) Περὶ τῷ Ήριδανῷ,
„Ορεα Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 551.) Ταύροις δὲ τὼς ποταμὸς οἱ Ποιηταὶ εἰ-
κάζειν εἰώθασι, διατε τὸ παραπλησίως τοῖς Ταύροις οἰοντες μικρᾶδαι ύπο τῶν
καταρρέοντες τῶν ὑδάτων ὡς ὁ Σκάμανδρος παρ' Ὁμήρων, Ιλιαδ. Φ. Στίχ: 237.

, „ . . . Με-

Ηριδανὸς τε, τέω κέρα χρύσεα, ταυρομέτωπος.
Τὸ δὲ βιαιότερος μᾶλλον λιπαρὰς δὶ αράρας,
Οὐκ ἄλλος κὲ δέοι ποταμὸς κατὰ οἴνοπα πόντον.
Εὔτε δὲ ἐπηρεφέας κισσηρεῖ ήκεν ἐπ' οἴκες,
Κυριών δὲ ἔγνω μάλα θριῶν ἐτώσιον υἱος,
Νύμφαι δὲ ἔξείης οἵ χεύον νάματα ὑγρὰ,
Χείρας δὴ νίψαθ' ὁρέγυσαι, μάκτρα τε μάξαι.
Αἱ δὲ τραπέζαις τε πλῆσαν, σέψαντε κρατήρας.
Βωμοὶ δὲ ἄρε καίοντο θυάμασι Παγχαϊκοῖσιν.

460

Τ 2

Η δὲ 465

* * *

Μεμυκῶς ηὔτε ταῦρος.
Ἐνθα δὴ Ἐυεύθιος: Ταύρες (Φησὶ) τῷ τε θαλάσσῃ, καὶ τοῖς ποταμοῖς
Ἄγρευον, οἵσας διὰ τὸ μυκητικὸν, καὶ ἔτοις ἀυτοῖς οἰκεῖον καὶ προσφυές,.. Εἴ-
ποι δὲ ἄντις, δτι καὶ διὰ τὸ δίττας ἔχειν τυχὸν ἀλλήλαις ἀντιθέτες τὰς
ὄχθας· ή καὶ διὰ τὸ εἰς δίττας κύτη, ή δίττας χαράδρας ἀυτές τε πολ-
λὰ διαχίζεθαι, οἷον εἰς κέρατα· διθεν καὶ πολυκέρωτας ὄνομασθετις, τὰς
κατὰ τὸν Ἰσραῖλ, καὶ τὸν Τάναιν, καὶ τὸν Νεῖλον, καὶ ἄλλας τὰς περὶ τὰς
ἐκβολὰς πολυσόμας· ἐξ οὖ καὶ τὸν Ἡρακλέα πλάττεστον (ὁ Φησὶ Μινέλ-
λιος Σημ. 13.) Αχελώων θάτερον τῶν κερῶν ἀποσάσαντα, εἰς κῦτος ἐν
ταῖς καθ' ἑκάτερον δεξιόδες τῶν ὑδάτων σωσαγαγεῖν, καὶ διτώ μονόκερων
ἀναδέξαν. Ετι δὲ δὴ τὰς ποταμάς οἱ Ποιηταὶ καὶ Ταυροκράντες, καὶ Ταυ-
ρόποδας, καὶ Ταυρομόρφους ἀπεκάλεν, ὡς Ἐυριπίδ. τὸν ἐν Ἀττικῇ Κηφισὸν
προσφωνῶν ἐν Ἰών. Στίχ: 126ι.

,,Ω. Ταυρόμορφον ὄμμας Κηφισῷ πατερὸς.
Διὸ καὶ ὁ Ἐυριπίδες Σχολιαστής (εἰς Ὁρές. Στίχ: 1378.) αναπτύσσων τὰ
χάρεν ὁ Τεαγωδὸς τὸν Όκεανὸν Ταυρόκρανον ὄνομάζει; δτι δὴ καὶ ἔτος (Φη-
σὶ) ποταμὸν ὑπείληφε τὸν Όκεανὸν καθά καὶ Ομηρος.

,Ουτέ τις οιώ ποταμῶν ἀπέιλιν νόσῳ ὠκεανοῖο.
,,Ἐπιεικῶς δὲ (προσιθησι) τὰς ποταμάς Ταυροκράντες ἐξωγεάφεν τε καὶ
,,ἔλεγον, οἵσας δτι παρεπλήσια τῷ μυκήματι τῶν Ταύρων ή απάκησις τῷ
,,ὑδάτος ποιεῖ ἐν τοῖς σφοδρῶς δέσσι ποταμοῖς· ή διὰ τὸ Βίαιον τῶν ὑδά-
,,των, ἀπερ τιλ γιλιώ διαβρήσσοσι παρεμπίπτοντα, ὡς τοῖς κέρασιν οἱ
,,Ταῦροι..

Στίχ: Άυτ: . . . Τέω κέρα χρύσεα . . .) Διὰ τὸν ἐκ τῆς ἐνθροειας δηλονότι
πλάττον, ὡς λιπαρὰς τε καὶ πίονας καθισῶντος, τὰς δὲ ὧν ἦν δέων ἀ-
ρέσκειας.

Στίχ: 459. . . . Κατὰ οἴνοπα πόντον.) Τὸν Ἀδριατικὸν δηλ: περὶ γὰρ τέττα καὶ
Ἐυριπ. ἐν Ἰππολ. ποιεῖ τιλ Φαύδραν διὰ τὴ χορό λέγυσαν, Στίχ: 735.

,Αρθεῖλιος δὲ ἐπὶ πόντιον κῦμα

,Τὰς Ἀδριεῖλας ἀκτᾶς,

,Ηριδανὸς θεὸς ὄδωρε.

Τὸν δὲ Πόντον πυρρηγεῦμ (πορφύρεον) μὲν ὁ Ποιητὴς, κατὰ Μινέλλιον Σημ.
16. ὄνομάζει, quatenus huius unda remis pulsa purpurascit (ὡς δὲ τὸ κῦμα
κάπκαι πληττόμενον πορφυρεῖται.) Ο δὲ Λιμβρόγις: Al procelloso mar,
ἀπέδωκε, πρὸς τιλ ἐκ τῆς ζάλης τε καὶ καταγιόδος ταραχήι τῶν κυμά-
των δήπεδεν ἀπιδών. Αὐτοὶ δὲ Οἴνοπα τὸν Πόντον σω Ομήρω προστηρη-
κότες, δὲ πάνυ πόρφυρ τὴ κατὰ Οὐιργίλιον πορφυρέες γενέθαι δοκεῖται.
,,Τὸν γὰρ Πόντον, Οἴνοπα καλέσοι διὰ τὸ ἔχειν δῆψιν οἴνων μέλανος. Καὶ πορ-
φύρεον δὲ κῦμα ὀσσύτως λέγεται, ὥσπερ καὶ πορφύρεον αἶμα, τὸ πορ-
φύροχρεον καὶ ἔγγυς τὴ μέλανος· καθότι τὸ πορφύρεον, καὶ τὸ κυανεον,
καὶ τὸ οἰνωπὸν διαφοραὶ μελανίας· ὥσπερ καὶ τὸ διοφερὸν ὄδωρη (Ἐυ-
ρέθ, ἐν Παρθεν. Σελ: 116.) Σημείωσαν δὲ δτι παρὰ τὸν εἰς τὸν Αδριατι-
κὸν

- 380 Et mater: Cape Moeonii carchesia Bacchi,
Oceano libemus, ait. Simul ipsa precatur
Oceanumque patrem rerum, Nymphas que sorores,
Centum, quae sylvas, centum, quae flumina servant.
Ter liquido ardente perfudit nectare Vestam:
385 Ter flamma ad summum testi subiecta reluxit;
Omine quo firmans animum, sic incipit ipsa:
Est in Carpathio Neptuni gurgite vates,

Coeru-

πὸν κόλπον ἐκδιδεῖται Ἡριδανὸν, περὶ δὲ ἐνταῦθα καὶ ἔτερος Ἡριδανὸς ποταμὸς τῆς Λττικῆς Φέρεται, οἵπερ ὡς ἐκ τῷ Καλλιμάχῳ, Στράβων μέμνηται. (Γεωγρ. Βιβλ: Θ'. Σελ: 397. ΑΔ: 608.) ὃν καὶ ὁ Αδίων Μελέτιος (Γεωγρ. Σελ: 348.) σωάμα τῷ Κηφισῷ καταλέγει.

Στίχ: 460. Εὗτε δὲ ἐπηρεφέας Κισσήρει κτ:) "Ἐχουτας τὴν ὄροφιλὴν θολοειδῶς καμαραγμένην ἐκ λίθῳ Κισσήρεος, ὀλιγοβαρῇς πεφυκότος διὰ τὸ πολύπορον καὶ πολύτρητον, καὶ ἐν τραχύτητι, εἰς δὲ τὸν Φάναν, σὺν σπονγοειδὲς" ὅπερ. εἴτε ἐκ Κιος τῷ Σκαληκος, η τινες βέλονται εἴτ' οὐδὲ καὶ ἐξ ἴστινσσην αὐτίας ἀλλις ἀυτῷ προσεγγίνεται. Τέτοιος οὐδὲ Κισσηρεφέας τάττες ὅπες Pendentia τεθα Ουρηγίλιος εἶπε. Τέτοιος δὲ εἰπεῖν, Στέγη ἀπηρημένα τε καὶ ἐκκρεμῆ, διὰ τὴν θολίαν. Ινατὶ δὲ Μινέλιος προσετίθει υποσημειῶν (Σημ: 18.) Columnis fulta; (Κισσην υπερηρεσμένα;) Εἶχε γάρ ἀυτῷ καλῶς ἀλις τὸ fornicate (καρμαρωτά) Τὸ δὲ τοι fulta (υπερηργμένα) ἐπίσης ἔσκε προσπαραληφθὲν ἀνατρέπειν, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν fornicate, καὶ τὰ παρὰ Ουρηγίλιῳ pendentia· ή δὲ διατάσσεται.

Στίχ: 461. . . . Θρῶν ἐτώσιον υἱός,) Οὐρηγίλιος μὲν: fletus . . . inanea. Ο ίταλός, τὸν ἀδικον εἶπε Θρῶν, καὶ ἀλογον: Dal figlio intese dell' amaro pianto

La non giusta cagione

'Αλλ' ὅτι μὲν κενὶς λῷ ὁ τῷ Τιέως Θρῶν, καὶ Φρεδός, καὶ μάταιος, (Inanis:) ὡς μηδὲν τὸ παράπαν καθ' ἔκατον συντελῶν πρὸς θεραπείαν τῷ δυσυχήματος, τέτοιο εἰπεῖν ἐθέλειν ἔσκειν ὁ Ποιητὴς ὅτι δὲ καὶ ἀδικος, η ἀλογος, ἐκ ισως εἰμή τις Φαίη τέτοι, δι ἐκένον.

Στίχ: 464. Λι δὲ τραπέζας τε πλῆσαν,) Μινέλιος, parant: (παρασκευάζοι) τὸ κατὰ Ουρηγίλιον, onerant: (πληρεῖσιν). Αμένον οὐδὲ Διμήρογις: E di vivanda

Ingombrata è la mensa.

Στίχ: Άυτ: . . . Στέψαν τε κρατῆρας.) Κενές ὄντας ἐνέπλησαν.

Στίχ: 465. . . . Θυάμασι Παγχαικοῖσιν.) Τοῖς ἐκ Παγχαιάς. (περὶ δὲ Βιβλ. Β'. Σημ. Στίχ: 162.) 'Αλλ' ἐτώ μὲν (Φησὶ Μινέλιος) οἱ τὸν Παγχαιάν, χώραν ἐναντὶ τῆς Ευδαιμονος ἥγιανενοι Αρεβίας, οὐδὲν ἡμῖν τὰς ἐνώδη τῶν αρωμάτων κομίζεται· ἐγὼ δὲ (προσιθησιν) οἵμα, εἴτι πέπλασαν τένομα, ἀπὸ τῷ πᾶν, καὶ τῷ κάνω σιωτεθὲν· ὡςε δηλοῖς ἀμέλετοι τὰ πανταχός πρὸς αὐτόδοσιν ἐνωδίας καιόμενοι. 'Αλλὰ τέτοιο γάρ, οὐδὲ κατὰ τὸ ιδίτερον τῆς Ελάδος Φωνῆς δύτως ἀν σιωπλάδη. Εἰπε γάρ ἀν ὁ Ποιητὴς, εἰ τέτοιο θελήθη, οὐδὲ Παγχαικοῖς Παγκαίσι δέ μηδον, η Παγκαιμόνοις, η Παγκαιύσοις.

Στίχ: 466 . . . Καρχήσια.) Τὸ Καρχήσιον, ὡς Καλλίζενος Φησὶν ὁ Ρόδιος παρ' Αδίωναί τῷ Δεπνοσοφισῃ (Βιβλ: ΙΑ'. Κεφ: Ζ.) „Ποτήριον λῷ ἐπίμπησε, οὐσαηγ-

Η δὲ νυ μήτηρ: Ὁδὲ ἐλᾶς Καρχήσια τέκνου,
Βάκχε Μηονίοιο, ἔφη σπεισώμενθα δεῦρο
Ὀκεανῷ αἰς Φᾶσα δὲ ἀντίκα ηυχετο πρώτη
Ὀκεανῷ πατέρι ξυμπάντων, ἥδε τ' ἀδελφῶις
Νύμφαις, αἵδ' ὑλας ἐκατὸν, ποταμὺς δ' ἐκατὸν τε
Ἀμφιβεβήκασι. Τρὶς δὲ ὅτα Ισίη αἴθαλοέσση,
Οἶνας νεκταρές προφρόνως περιχεύσασα, λεῖψε.
Τρὶς δ' ὑποκαμομένη Φλόξ εἰς τέγος ἄκρον ἐπήρθη.
Τῷ δ' ἄρα θαρσιώδεσ' οἰωνῷ υἱα προσέπεν.
Ἐσ' ἐνὶ Καρπαθίῳ πελάγει βαθυκύμονι μάντις,

470

475

Κυάνεος

„σωπηγμένον εἰς μέσον ἐπιεικῶς· ὡτα ἔχον μέχρι τὴν πυθμένος καθίκοντας
καὶ τάχα διὰ τὸ ἀνατετάθαι διὰ τὸν αὐτόν μαστακούν· Αρχαστατον δὲ ἐσὶ πο-
τήριον τὸ Καρχήσιον, ἀπὸ τῆς πρὸς τῷ τέλει τὴν ιστὶ ἀνωτάτη, διὰ τὸν οὐ-
μασθέν. Διὰ τοῦτο δὲ Καρχήσια λαβεῖν, καὶ διὰ τοῦτο Καρχήσιον ἐν τῷ ύψει ἐν-
τέλεται; Τὸ μὲν γὰρ ἐν τῷ Ε. Βιβλ. τῆς Λινεάδ. Στίχ. 77.

His duo rite mero libans Carchesia Baccho
Fundit humi duo lacte novo, duo sanguine sacro
Ωδε δύω ἀκράτη, σπένδων Καρχήσια Βάκχε
Χεῦε, γλάγγες τε δύω δὲ νέες, δύο δὲ αἴματος ἰρᾶς.
λόγον ἔχει τοιὸν δὲ (ἢ Φησὶ Μονέλλιος ἐκεῖ, Βιβλ.: Ε'. Στίχ.: 54. Σήμ.
ιο.) ὅτι, virorum honoratorum manes, geminis aris consecrabat antiquitas·
(Τὰς τῶν ἐνδέξαντος Λυδῶν γενεὰς δύοις βωμοῖς οἱ παλαιοὶ καθιέρευν.)
Ἐνταῦθα δὲ διὰ τοῦτον ἡ τὰ Καρχήσια κανταῦθα διστούεται· (δισσοῖς
γὰρ ἀναφέρεταιν αὐτὰ διὸ καὶ Λινεόγιοι:
· · · · · Or prendi o Figlio,
Prendi due tazze del più puro vino.)

“Οτι τῷ μὲν τρέτῳν, Ὀκεανῷ τῷ πατέρι σπένδεν ἔμελον τῷ δὲ, τοῖς ἀ-
δελφῶις Νύμφαις.

Στίχ.: 467. Βάκχε Μηονίοιο,) Οἶνας τῷ ἐκ Μαιονίας, ή Μηονίας· τῆς καὶ Λιδίας
καλεμένης. Καὶ λέ μὲν εἰς οἶνον ἀγαθὸν ἐυφορος η χώρα· ἐνταῦθα δὲ
οἴμαι, κατὰ τινα σωθῆνται σινεκδοχίων, τὸ εἶδος αὐτὴ τῇ γένει τέθεται.

Στίχ.: 469 Ὀκεανῷ πατέρι ξυμπάντων.) Ωσαύτως καὶ πρὸς τόδε τὸ ἔπος
(Φέλβ. Όυρο. ἐν τοῖς Παραθέσοις καὶ Σαμ. Κλάρκ. ἐν τοῖς εἰς τὰ Όμηρος.
Σημειώμ.) αντιπαραβάλλοντο τὸ Όμηρικὸν ἐκεῖνο Ίλ. Ζ. Στίχ.: 201.

„Οκεανὸν τε Θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθώ.
Διὸ οὐ . . . Όμηρος (καθάπλατον ἐν Θεαιτήτω Φησὶ;) „Πάντας ἔρηκεν
„έκγονας δοῆς τε καὶ κανήσεως. Συμφώνως δὲ τοῖς Ποιηταῖς καὶ οἱ Φιλό-
σοφοι περὶ τῷ ὑδάτος Φυσιολογεῦντες, ἀρχιλός οἱ μὲν ὠρίσαντο τῶν πάντων
ἔναντι τὸ ὑδάτος οἱ δὲ καὶ πατέρας προσεῖπον, τινα τῶν ὄλων γένεσιν τῷ ὑ-
ρῷ Φύσει ανατιθέμενοι. (Ορεα, Λιτ. Μεταφ. Βιβλ.: Α'. Κεφ: Γ'. Καὶ Φυσ.
Ακροσός. Βιβλ.: Α'. Κεφ: Σ'. Καὶ Διογέν. Δαέρτ. εἰς Σίον Θάλητ. Καὶ Πλά-
ταρχ. Λιεσκόντ. Βιβλ.: Α'.)

Στίχ.: { 470. Νύμφαις, αἵδ' ὑλας ἐκατὸν, ποταμὺς δὲ ἐκατὸν τε)
471. Ἀμφιβεβήκασι
Αἱ μὲν τὰς ὑλας ἀμφιβεβηκυῖαι, αἱ Δρυάδες εἰσὶν. Αἱ δὲ τὰς ποταμὺς,
καὶ τὰς Κριώας, καὶ αὐλαῖς τὰς νάματα, αἱ Οκεανῆνας τε, καὶ αἱ Νηενῆ-
δες·
Βιβλίου Δ.

Coeruleus Proteus, magnum qui piscibus aequor,
Et juncto bipedum curru metitur equorum.

- 390 Hic nunc Emathiae portus, patriamque revisit
Pallenē : hunc et Nymphae veneramur, et ipse
Grandaevus Nereus : novit namque omnia vates,
Quae sint, quae fuerint, quae mox ventura trahantur.
Quippe ita Neptuno visum est, immania cuius
395 Armenta, et turpes pascit sub gurgite phocas,

Hic

Three small, stylized black floral or star-shaped decorative elements arranged horizontally.

δεσ· καὶ αἱ Κρηνᾶαι, καὶ αἱ Ναῖδες. ("Ορεα Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 10. 'Αυτοὶ
καὶ ἐν τῷ παρόντι Βιβλιώ, ἀνωτ. Στίχ: 417. καὶ 422. κξ.)

Στίχ: 47ι. . . . Τρὶς δὲ ἐὰν Ἰσίη αὐθαλόσογ.) "Ενθα ἐκένο Μινέλλιος, (Σημ.
35.) "Οτι τῷ περιττῷ αριθμῷ θεὸς χαίρε. "Οθεν καὶ τὸ τῷ Κυριωτάτῃ
Ποιητῇ (παρὰ Ἀθην. τῷ Δειπνοσ. εὐθὺς ἐν αρχῇ) παροιμῶδες:
,,Τρὶς απομαξαμένοις Θεοὶ διδόσον ἀμενον.
Καὶ ἡ Γεαῦς δὲ, ἦν (παρὰ τῷ αὐτῷ Δειπνοσοφ. Βιβλ: Ι. Κεφ. ΙΑ'.) Ἀν-
τιφάιης ὁ Κωμικὸς εἰσάγει κωθανιζομένιων:
,, . . . Φέρε (Φησὶν ἔτι πιεῖν ἐγχέας"
,,Μέχει γαὶ τριῶν, Φασὶ, τιμᾶν τὰς θεάς.

Στίχ: 474 Τῆς δὲ . . . ἀπὸ ὅσσης κτ:) Ἀπὸ τῆς τοιάτερης ἄχρι δῆμος τὸ τέγος τρίς ἐπαρθεόσης φλογὸς ὅδεν δῆλος παρέλα τεκμήραθεν, καὶ προμαντεῦσαν τὴν καταδύμαντος τῆς μέλλοντος ἐκβασιν., Ισέον γαρ ὅτε παρέ, Ὁμήρω, ἡχός ἀπλῶς ή Φωνὴ λέγεται "Οσσα, καθάδι παρέ τοῖς υἱερούς. Λλ. ή ὅσσα, καὶ ή κληδῶν, καὶ ή Φωνὴ, καὶ Φήμη . . . θέον τι εἰς, καὶ σημαντικὸν τὴν μέλλοντος, ("Ευσάδ. Παρεκβ Σελ. 1.17.) Οὐιργύλιος μὲν δὴ ὁδε, Ομην, ἔχει ὅπερ ἐξὶν οἰωνός. Αλλ' εἰ γαρ κατὰ Βεδαῖον (παρέ Ερέδιον. Στέφ. Θησ. Τόμ. Β'. Σελ: 1695.) ή "Οσσα ἀντὶ τῆς Ομην κείται παρέ Πλάτωνις καὶ τὸ δοσσένεθμα δὲ, ἀντὶ τῆς ominarii ὥν απόπως ἄρει καὶ αὐτοὶ, τὸ παρέ Οὐιργύλιος Ομην ἐρμιωεύσαντες, "Οσσαν αποδεδωκότες δὲ εἴημεν. Ως εἴτις καὶ βτωσ, ἐπὶ τῇ διὰ τῆς ὅσσης δυζερώνος ἐρμιωέσα, παρέσαι αὐτῷ διαδίως τὸ ἐπος μεθαρμόσαθμα εἰς τοῦ: „Τῷ δὲ ἄρει θαρσωέσθιος οἰωνῶ οἵα προσέπεν.

Στίχ: 475. "Εσ' ἐνὶ Καρπαθίῳ πελάγει βαθυκύμονι Μάντις,) Τὸ παρ' Ομῆρον
(Οδυσ. Δ.) περὶ τὸν Πρωτέα δράμα, ὑπὸ Οὐιργυλίων αὐτόχρημα πήνην
ταῦθα διαβέβαιψωδεῖται· πλιὼν δέ σον, ὃ μὲν ἐκεῖ, κατὰ συμβεβλιών Εἰδοθέντος,
τῆς αὐτῷ τῷ Μάντεως θυγετέρος, παρεισάγει τῷ Μενελαῷ τὸν Μάντιν,
μιλιύοντα πρὸς Βίσαν τὸ ἀγνοθέμενον. Οὗτος δὲ Αριστιών, ἐξ ὑποθήκης Κυ-
ριώνης τῆς μητρὸς αὐτῷ τῷ μαντευομένῳ. Καὶ ὁ μὲν, τὸ δράμα κατέθε-
Φάρον πλάττει γενέθλαι τῇ Λιγύπτῳ προπάροιθεν ὡς ποτὲ τῷ ὄντι, υ-
πάρξαμεν ἐπὶ τῶν Ἡραικῶν χρόνων διατεινεται Στράβων, τῇ Ομηρικῇ
Γεωγραφίᾳ παραμυθέμενος" (Βιβλ: Α'. Σελ. 37. ΑΔ: 63. καὶ Βιβλ: ΙΖ'.
Σελ. 791. ΑΔ: 1140.) Οὗτος δὲ, ἐπὶ τῆς ἐν τῷ Καρπαθίῳ πελάγει νήσου,
τῷ μεταξὺ Ρόδου τε καὶ Κέρτης πλατιωμένῳ, τῇ τῷ δράματος πήγυντε
Σκηνῇ. Τὰ δὲ ἄλλα υφ' ἐκατέρῃ πάντη πάντως παρίσταται παραπλήσια.

Στίχ: 476. Κυάνεος Πρωτός, κτ :) Μεμύθευται τὸν Πρωτέα, Ὁκεανὸς καὶ Τη-
θύος γενέθλαι· ἢ κατ' ἄλλος Ποσειδῶνος καὶ Φοινίκης· ἔνα δὴ τῶν θαλασ-
σίων Θεῶν ὄντα, καὶ τὰ τε ἐνάλια Κήτη, καὶ τὰς Φώκας γομέουσι τῷ Πο-
σειδῶνι τεταγμένον. Μαντικὸν δὲ ὑπάρχοντα, μηδαμῶς ἄλλος χρᾷ τοῖς

Κυάνεος Πρωτεὺς, δίποσ' ἵπποις ἄρμα τιτάνων,
Μέσσον τ' ἴχθυόνεν διελαύνων λαῖτηα θαλάσσης.
Ος νῦν Ἡμαθίης λιμένας πέρι δὴ σκοπέων γε,
Βῆ κατὰ ἀώ πάτριων Παττιών. Τὸν δὲ τε Νύμφαν
Ἡμεῖς θ' αἰδόμεθ, ηδὲ τε Νηρεὺς πρεσβύτατός περ.
Οἶδε γὰρ ὃς τὰ τ' ἔοντα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἔοντα,
Μάντις ἀμύμων, οἴα Ποσειδάωνος ὑποδιώσ.
Κήτεα τὸν νομέων γε πελώρια κύμασι νέρθεν,
Ἐιδεχθῆσ αὖταρ Φώκας. Τὸν πρῶτα ἐλέθαι,

480

U 2

Δεσμεῦσαι

πιαθανομένοις, ή δεσμευόμενόντε, καὶ ύπ' αὐτῶν καταβιαζόμενοι. Διὸ καὶ τρέπεδαι εἰς μορφὰς παντοίας, πυρὸς, ὕδατος, δένδρου, κτ: ὡςτε ὑπαλύξαι διαφυγόνται τὸ χρηματίσαδαι. Καὶ τὰ μὲν μυθικὰ τὰ περὶ Πρωτέως ταῦτα, ἐκ τε Ὁμήρου Οδύσ. Δ. Καὶ Οὐιργυλίῳ ἐνταῦθα, καὶ Οὐιδίῳ ἐν Α'. Faſtorum καὶ ἄλλων. Τὰ δὲ ἐπὶ τὸ ισορικώτερον κλίνονται, ζῆτες παρὰ Διοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ, ἐν τῷ Β'. Τμήμ. τῆς Α'. Βιβλ: Σελ. 39. "Αλ. 56. Τὰ δὲ ἐπὶ τὸ Αληγορικὸν, παρὰ Ηρακλείδῃ τῷ Πουτικῷ, ἐν ταῖς εἰς τὰ Ὁμήρου Αληγορίαις περὶ Θεῶν εἰρημέναι.

Στίχ: Άυτ: . . . Δίποσ' ἵπποις ἄρμα τιτάνων.) Ὅυτω γὰρ οἱ Παιηταὶ, ἐκ δὲ τέτων οἱ Ζωγράφοι, δίποδαις τὸς θαλασσίους γράφεσσι ἵππους, μόνοις δηλούτοις πόδαις ἔχονταις τὸς ἐμπροσθίσεις, τὰ δὲ ὄπιστα κητώψις.

Στίχ: 478. Ὅς νῦν Ἡμαθίης κτ:) Ὅρα περὶ τῆς Ἡμαθίας χώρας Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 563. 564. καὶ 565. 566.

Στίχ: 479. Βῆ κατὰ ἀώ πάτριων Παττιών.) Η Παττιώνη τῆς Μακεδονίας, ἦτος τῆς Βορειοτέρας Ἡμαθίας ἐσὶ χερσόνησος, ἐνθεν μὲν ύπὸ τὸ κόλπον τὸ Θερμαϊκόν, ἐνθεν δὲ ύπὸ τὸ Τορωναϊκόν περικλυζομένη ἦτις καὶ πατρίς τὸ Πρωτέως ἐνταῦθα λέγεται, ὡς ἐκεῖ μὲν γεννηθέντος, κατὰ δὲ νέμεσιν, τῶν ξενοκτονίας ἐπιχαιρέοντων αὐτῷ παιδῶν, ἐκεῖθεν ἀπαλλαγέντος, καὶ μετὰ τῆς θυγατρὸς Ειδοδότας, εἰς Κάρπαθον μὲν τιὼν νῆσον, (κατὰ Οὐιργυλίου ὥδε) εἰς Φάρον δὲ τιὼν κατ' Αἰγυπτον (ὡς ἄλλοι Φασίν. Ὅρα δὲ καὶ Ευσάδ. εἰς Διονύσ. τὸν Περιηγ. Στίχ: 259.) μεταναστεύσαντος, καὶ τῆς ιησιγιανής βασιλεύσαντος. Ο μέντοι Σικελιώτης Διόδωρος, ἐνος τῶν Αἰγυπτίων Βασιλέων γενέθαι τὸν Πρωτέα παρέδωκεν. (Βιβλ: Α'. τῶν Ιτορ. Τμήμ. Β'.) Καὶ μεν δὴ καὶ ὁ Θεός Γεηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς (ἐν τῷ Α'. τῶν Στηλιτόντ.) Αἰγυπτίον σοφιστὶς αὐτὸν ἀποκαλεῖ. Ομήρω δῆλον δτι παρακολούθεντες, τῷ Αἰγυπτίον αὐτὸν ὄνομάζοντι Οδύσ. Δ. Στίχ: 584.

,Πωλεῖται τις δᾶσσος γέρων ἄλιος νημερτής,
,Αθάνατος Πρωτευς Αἰγύπτιος

Στίχ: 480. Ἡμεῖς θ' αἰδόμεθα, ηδὲ τε Νηρεὺς πρεσβύτατός περ.) Μυθολογεῖται δὲ ὁ Νηρεὺς, ωχὶ Ωκεανὸς καὶ Τηθύος (Oceani et Tethyos) κατὰ γε Μινέλλιον (Σημ: 7.) οὐδὲ μὲν ἐν κατ' Αμβρόσιῳ: Figliuolo di Nettuno è di Tetide. (Σημ: c.) Τιὸς Ποσειδῶνος καὶ Θέτιδος· εἰ μὴ κατὰ μὲν ἐκεῖνον ὁ Ωκεανὸς, κατὰ δὲ τέτον ὁ Ποσειδῶν, αὐτὶ τὸ Πόντον· κατ' αἴμφω δὲ, η Τηθύος, η η Θέτις, αὐτὶ τῆς γῆς ἐκληφθεῖ·) κατὰ γάρτον Ησίοδον ὁ Νηρεὺς ψὸς ἐξεγεται Πόντον καὶ Γῆς Θεογον. Στίχ: 233.

,Νηρέα τ' αψευδέα καὶ αληθέα γένινται Πόντος
,Πρεσβύτατον Παίδιαν

Τέταρτη

Hic tibi, nate, prius vincis capiendus, ut omnem
Expediat morbi causam eventusque secundet.
Nam sine vi nou illa dabit praecepta, neque illum
Orando flectes: vim duram et vincula capto
400 Tende: doli circum haec demum frangentur inanes.
Ipsa ego te, medios cum Sol accenderit aestus,
Cum sitiunt herbae, et pecori jam gratior umbra est,
In secreta senis ducam, quo fessus ab undis
Se recipit; facilè ut somno aggrediare jacentem.
405 Verum ubi correptum manibus, vincisque tenebis,
Tum variae illudent species, atque ora ferarum:
Fiet enim subito sus horridus, atraque tigris,
Squamulosque draco, et fulva cervice leaena;
Aut acrem flammae sonitum dabit, atque ita vincis
410 Excidet; aut in aquas tenues dilapsus abibit;
Sed quanto ille magis formas se vertet in omnes,
Tanto, nate, magis contendere tenacia vincla;
Donec talis erit mutato corpore, qualem
Videris, incoepio tegeret cum lumina somno.
415 Haec ait, et liquidum ambrosiae diffudit odorem;
Quo totum nati corpus perduxit: at illi
Dulcis compositis spirauit crinibus aura,
Atque habilis membris venit vigor. Est specus ingens
Exesi latere in montis, quod plurima vento
420 Cogitur, inque sinus scindit sese unda reductos,
Deprensis olim statio tutissima nautis.

Intus

Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν, Ἄυτος: Στίχος: 240.

„Νηρῆος δὲ ἐγένοντο μεγήριται τέκνας θεάων.

„Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἡγύκομοιο. κτ:

Αἱ Νηρῆιδες Νύμφαι· (περὶ ὧν ἀνωτ. Στίχος: 417.) διὰ τότο Φησίν ή Κυρώη, ὅτι τὸν Πρωτέα, όχι ὅπως ἡμεῖς αἱ Νύμφαι, αἷλαι καὶ αὐτὸς ὁ Νηρεὺς, ὁ τῶν ἐιαλίων θεῶν πρεσβύτατος, τυγχάνει σεβόμενος.

Στίχος: 481. Οἶδε γὰρ ὃς τὰ τ' ἔοντα κτ:) Ἡ Πρωτέως ἐγταῦθα ἐκθεάζεται Μαντικὴ, τῷ τοῖς Αθανάτοις ἐγκατελεγμένῳ, πολλῷ τῆς τῷ οἰωνοπόλες Κάλχαντος δικαιότερον, περὶ δὲ Ὁμήρῳ τὸ ἐπος πεποίηται· Ἰλιάδος Λ. Στίχος: 70.

Στίχος: 482. Μάντις ἀμύμων, οἵα Ποσειδάνωνος ὑποδμώς:) Καὶ Ὁμηρος δὲ περὶ τῷ αὐτῷ Οδύσσεας. Δ. Στίχος: 385.

„Αθανάτος Πρωτεὺς Λιγύπτιος, ὃς τε θαλάσσης

„Πάσσης βέθεοιδε, Ποσειδάνωνος ὑποδμώς.

Στίχος: 484. . . . Τὸν πρῶτα ἐλέθαι, κτ.) Ὁμηρος. Άυτος. Στίχος: 414.

„Τὸν μὲν, ἐπιλὼδὴ πρῶτα κατευναθέντα ἴδιοθε.

„Καὶ τότ' ἐπειδὴ ὑμμιν μελέτω κάρτος τε Βίπτε.

„Αὖθι δὲ ἔχειν μεμαῶται καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξα.

Στίχος: 493. Άυταὶ δὲ περὶ ἄρα μίσσον ἐς ἄρσον ἥλιος ἥπος) Ο δὲ Ὁμηρος Στίχος: 400.

„Ημες

Δεσμεῦσαι τε Φίλον τέκος ὅρκεν πᾶσαν ἐνίσπαι
Νέσσα τιὰ ἀρχὴν, ὅθεν ὃς καὶ λοιγὸν ἀμιῶσι.
Εἰ μὴ γὰρ τι βίηφι, ἐκὼν γδὲν γ' ὑποθήσαι.
Οὐδὲ νυ τὸν κάμψας γυναῖξινος πέρι πολλόν.
Ωςε βίνω ἐπάγειν τῷ δ' ἄχετον, γκ ἐπιεικτώ.
Αμφὶ δ' ἀλόντι γε οἱ κρατερὰς σειρὰς ἐπιτέινεν.
Τῶς γὰρ τόδε τέως κενὰ παντ' ὄλοφαῖα ἔσαι.
Αυτὰρ ἐπὶ τῷ ἄρα μέσσον ἐς ἕρανὸν ἥλιος ἥκοι,
Ημος διψαλέη τε πόη, σκιεροῖς δ' ὑπὸ δένδροις
Πώει ἔρπει, τῆμος ἔγω σε γέροντος ἐσάξω
Ἐς γλαφυρὸν αἵρεσι, ἐνθα κεκμηῶς ἐξ ἀλὸς ἔνδαι,
Ωρκεν δῆτα διώμοι λοχησάμενος λελαβέθαι.
Αυτὰρ ἐπὶ τὸν χερσὸν τε, δεσμοῖσιν τε ἔλοιφα,
Παντοδαπὶ φενάκια τότε, ποικίλα τ' ἄδεα ὄψη.
Καὶ γὰρ τ' ἐξαπίνης σὺς ἄγριος, ηδὲ τε τίγρις,
Καὶ γε δράκων ἐσεται φολίσιν φοινήεσι φρίσσων.
Σμερδαλέη τε λέανα κόμια. Εἴθ' οἴα πυρὸς φλὸς
Τοιεῖσαι μέγα, ὡς δὰ τε δεσμῶν ἐξυπαλύξαι.
Ἡ τε κ' εἰς ὕδατος λεπτὸς οἰχήσεται ἀτμός.
Οφρα δὲ δὴ κανος μάλα πάντα ἀμείψεται ἄδη,
Τέκνον, δ' ὁ ἀσεμφέως ἔχεμεν, μᾶλλον τε πιέσαι,
Εἰς ὅκε τρεψάμενος μορφῶν, ὡς πρῶτα Φανέη,
Τοῖος ἐών, οἷον νυ κατευνηθέντα ἴδηθα.

„Ημος δ' ηέλιος μέσον γέρανὸν ἀμφιβεβίκει.

Στίχ: 495. Ἐς γλαφυρὸν αἵρεσι, ἐνθα κεκμηῶς ἐξ ἀλὸς ἔνδαι.) Ὁμηρος δὲ Στίχ:

403.

„Ἐκ δ' ἐλθὼν ποιμᾶται ὑπὸ αἵρεσις γλαφυροῖσιν.

Στίχ: 496. Ως κεν δῆτα διώμοι λοχησάμενος λελαβέθαι.) Ο δ' Ὁμηρος Στίχ:

388.

„Τὸν δ' ἐπως σὺ διώμοι λοχησάμενος λελαβέθαι.

Στίχ: 498. Παντοδαπὶ φενάκια τότε κτ:) Ὁμηρος δὲ Στίχ: 417.

„Πάστα δὲ γιγνόμενος παρήσεται, δοσ' ἐπὶ γαῖαν

„Ἐρπετὰ γιγνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὶς πῦρ.

Στίχ: 505. . . . Οδ' αἰσεμφέως ἔχεμεν κτ:) Καὶ Ὁμηρος Στίχ: 419.

„Τμῆς δ' αἰσεμφέως ἔχεμεν, μᾶλλον τε πιέσαι.

Στίχ: 507. Τοῖος ἐών, οἷον νυ κτ.) Τὸ δ' ἐπως αὐτολεξὲς παρ' Ὁμήρω Στίχ: 421

Στίχ: { 508. . . . Καὶ τέκεος δέμας ἀμφὶ γε πᾶν περιχθόνιον.) Ὁμηρος δὲ Στίχ: 444.

Βιβλίον Δ'.

- Intus se vasti Proteis tēgit obice faxi.
Hic juvenem in latebris aversum à luthine Nympha
Collocat: ipsa procul nebulis obscura resistit.
- 425** Iam rapidus torrens sitientes Sirius Indos
Ardebat coelo, et medium sol igheus orbem.
Hauserat: arebant herbæ, et cava flumiña siccis.
Faucibus ad limum radii tēpefacta conquebant;
Cùm Proteus conserva petens è flūctibüs antra
- 430** Ibat: eum vasti circum gens hitmida ponti
Exsultans, rorem latè dispergit amarum:
Sternunt se somno diversæ in littore phocæ.
Ipse, velut stabuli custos in montibus olim,
Vesper ubi e pastu vitulos ad tēcta reducit,
- 435** Auditisque lupos actiunt balatibus agni;
Consedit scopulo medius, nūmetumque recenset.
Cujus Aristaeo quoniam est oblata facultas,
Vix defessa senem passus componere metibit;
- 440** Cum clamore ruit magno, manicisque jacehent
Occupat. Ille suae contra non immemor artis;
Omnia transformat sese in miracula retum;
Ignemque, horribilemque feram, fluviumque liquentem.
- Verum ubi nulla fugam reperit fallacia; vieti
In sese redit, atque hominis tandem ore locutus:
- 445** Nam quis te, juventum confidentissime; nostras
Iussit adire? domos quidve hinc petis, inquit. At ille:
Scis, Proteu, scis ipse; neque est te fallere cuiquam:
Sed tu desine velle, Dētū praedecepta sequenti
- Venimus huc lapsis q̄taesitum oraculā rebus.
- 450** Tantum effatus. Ad haec Vates vi dēnique multa,
Ardentes oculos intorit lumine glauco;
Et graviter frendens, sic fatis ora resolvit:

Non

„Αλί αὐτὴ ἐσάσθε, καὶ ἐφεδότο μέγ’ ὄνειρος·
„Ἄμβροσίω ὑπὸ βῆντε ἐκάστῳ θύτῃ φέροσσε;
„Ηδὺ μάλα πνεύσσαν ὄλεσσος δὲ κῆτος ὁδμιῶ·
„Πᾶσαν δὲ ηοῖσι μένομεν τεττήτῃ θυμῷ.
Στίχ: 518. . . . Σείσιος . . .) (“Ορά Βιβλ: Β'. Σημ. Στίχ: 411.)
Στίχ: 524. Τῆμος δὲ Πρωτεὺς, φίλον ἐσ σπέιος ἐξ ἀλὸς γε.) “Ομῆρος δὲ στιχ,
Στίχ: 40.
„Ενδιος δὲ ὁ γέρων Ηλεύθερος . . .
Τὸ δὲ Ενδιος, ἐσὶ μεσημβρίας, τῷ Ηλεύθερῳ μεσημβριντος.
Στίχ: 527. Φῶκας δὲ οὐρανοῖς κτ:) Καθ' Ομῆρον δὲ, Στίχ: 448.
„Φῶκας δὲ ἐξ ἀλὸς Ηλεύθερος αὐτοῦ μὲν ἔπειτα
„Ἐξης ηγαδοντὸ παρεμφύγμην θαλάσσης.
Ἐνθά σημειωτέον τὸ τοιούτοις περὶ Ζω. Ιδιότ. Βιβλ: Θ'. Κεφ: Ν'.
„Οτι κιεφάσια αἱ Φῶκαι εξιαῖς μαλάνη μηντοι καὶ μεσημβρίας εστος.”

515

520

525

530

535

540

545

"Ηπειρος

"Ενθ' ὁπίσω Πρωτεὺς μεγάλε κατὰ ἔξετο πέτρος.
 Καὶ δὲ Νύμφη εἴσ', ἀπὸ Φωτὸς κρύψασα παιδα.
 'Ηδ' ἄντικεν ἔνη πόρδωθὲν ἀχλῷ περιδῦσα.
 Καὶ μὲν δὴ Φλογόεις διψῶντας σέριος Ἰνδὸς
 'Ουρανόθεν καῖεν· καὶ γ' ἡέλιος θ' ὑπερίων
 "Εμπυρος ἀμφὶ πόλον μέσον ἐξαρθεὶς προβεβήκει.
 'Αναλέη βοτάνη δὲ μαράννετο· καὶ ποταμῶν δὲ,
 Λεψυδρόντων ἐκ κρανῶν, κύτεα χλιόεντα,
 'Ιλύος ἄχρι βάθεις, μαλερᾶς ἀκτῖσιν ὑπέξει·
 Τῆμος δ' ἄρο Πρωτεὺς Φίλον ἐς σπέος ἐξ ἀλὸς ἥσι.
 Τὸν δ' ἄρδ' ἀπάρονος ἀμφὶ γεγηθότα ἔθνεα πόντα,
 'Ραινον ἀπορροιβδύντα κύκλῳ πέρι ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Φῶναι δ' ἀθρόοι εἰς πολιῆς ἀλὸς ἐξανάδυσαν,
 'Εξῆς ἥννάζοντο παρὰ δῆμοντις θαλάσσης.
 "Ος δ' (οἶος ποιμὰν σκοπιῆς ἐπὶ οὔρεος ἐσώς,
 Εὐτ' ἀγέλας πατάγης αὐλῆφι καθ' ἐσπερον αὖθις·
 Βληχῆ δὲ προβάτων γε λύκοις λιμὸν παραθήγει.)
 "Ησο μέσος σπόπελῷ, πάπτηνέ τε, λέκτο δ' ἀριθμὸν.
 Τόφρα δ' Ἀριστος καρῷ μάλα δρακάμενος περ,
 Δὴ μόλις εὐθέαται κεκρηότα γυνὶ ἐνιδῶκεν.
 Αἴψ' ίάχων δὲ γέροντι ἐπέσσοντο· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 Βαλλετο· οὐδὲ ὁ γέρων δολῆς ἐπέληθετο τέχνης.
 Πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσατο, οἵσ' ἐπὶ γαιαν
 'Ερπετὰ γίγνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὶς πῦρ.
 'Ἄλλ' ὅτε δὴ δὲ ἀνίσιος ὁ γέρων, ὄλοφῶια εἰδὼς,
 Δὴ τότε τὸν δὲ ἐπέκεινον ἀνειρόμενον προσέειπε.
 Τίς νὺν σε θαρσύτατον νέον ἥκειν ὥδε ἀνώξεν
 'Ημετερον δῶ; Ἐνθά τι δὲ ἀτίθεις; δὲ δὲ ἀμετίτο.
 Οἰδα Πρωτό, οἰδα· σὲ δὲ ἀδότα τὶς καὶ ἀπάφησαι;
 Παύεο δὲ δὲ ἐθέλειν γε. Θεῶν ὑποθημοσώματιν
 "Ηκομεν ᾧς πίσωσι, διεζήμενοι αὐκε ποθέν τι
 'Ελπίζειν ἄκος ἐξιν ὄιζυσις ἥσι περ ὑπέξιω.
 'Ως φάτο· τῷ δὲ ἀέκων μάλιστας μάντις, καὶ βλοσυρὸν τι
 "Οσσε ἐπιτρέψας κυαναύγεε, ἥδε βοιμήσας
 Δαινὸν τ' ἐκπαγλόντε, τέως Χρόνιν ἥρξατο τοῖα.

V 2

, καθένδοις τῆς θαλάσσης ἔξω. Τέτο τοι ιψή "Ομηρος ἥδε. καὶ ἐν "Ο-
 , δυσέα τὸν Μενέλαον πεποίηκε τῷ Τηλεμάχῳ καὶ τῷ Πεισιράτῳ περιη-
 , γέμενον τινα κοίτινα αὐτῶν τινα δέ,,. Καθάπερ ήμιν καὶ ἀλοδίπε προσεοπ-
 μεωταῖς Βιβλ. Γ'. Σημει. Στίχ: 644.

Στίχ: 529. "Ος δὲ οἶος ποιμὰν, κτ:) Καὶ "Ομηρος Στίχ: 413.

, λέξεται ἐν μέσσοισι, νομεύεις τοι παεσι μῆλων.

Στίχ: 530. . . . Καὶ ἐσπερον . . .) ("Ορει Βιβλ. Γ'. Σημ. Στίχ: 389.)

Στίχ: 531. . . . Πάπτηνέ τε, λέκτο δὲ ἀριθμὸν) "Ομηρος δὲ Στίχ: 411.

„Φάκας

Non te nullius exercent numinis irae;
 Magna lues commissa: tibi has miserabilis Orpheus
455 Haudquaquam ob meritum poenas, nisi fata resistant,
 Suscitat, et rapta graviter pro conjuge saevit.
 Illa quidem, dum te fugeret per flumina praeceps,
 Immanem ante pedes hydram moritura puella
 Servantem ripas alta non vidit in herba.
460 At chorus aequalis Dryadum clamore supremos
 Implenterunt montes: flerunt Rhodopeiae arces,

Alteque

,Φίκας μὲν τοι πρῶτον ἀξιθμῆσε, καὶ ἐπεισιν·
 Λυτάρε ἐπὶώ πάσας πεμπάσσεται, ηδὲ ἴδηται·

Καὶ Στίχ. δὲ ἔτι: 451.

Στίχ.: { 535. Λίψις ἵαχων δὲ γέροντι ἐπεσσυμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 536. Βάλλετο ὃνδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης.)

Καὶ παρ 'Ομήρῳ δὲ οἱ περὶ Μενέλαον ὠσαύτως, Στίχ.: 454. κτ.

,Ημέτερ δὲ αἴψις ἵαχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 „Βάλλομεν ὃνδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης.

,Αλλὰ ἡτοι πρωτίστα λέων γένεται τύγχενος·

,„Αυτάρ επειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ηδὲ μέγας σύς·

,Γίγνεται δὲ νύγρον ὅδωρ, καὶ δένδρεον υψιπέτηλον·

Στίχ.: { 539. Αλλὰ δὲ δὴ βανίαζε ὁ γέρων, ὀλοφωϊα εἰδὼς,) 540. Δὴ τότε τὸν δὲ ἐπέεσσιν ανειρόμενος προσέειπε.) Καὶ ταῦτα δὲ ἐπὶ λέξεως παρ 'Ομήρῳ, Στίχ.: 454.

Στίχ.: 541. Τίς νῦν σε θαρσούτατον νέον κτ.) Τὰ δὲ τοι παρ 'Ομήρῳ ύπὸ Πρωτέως πρὸς Μενέλαον, Στίχ.: 462.

,Τίς νῦν τοι, Ατρέος γέτε, θεῶν συμφράσσετο βελάς.

,„Οφρεα μὲν ἔλοις ἀέκονται λοχησάμενος; τέο σε χρή;

Στίχ.: { 543 Οἰδα, Πρωτέος. οἰδασ' σὲ δὲ εἰδότα τίς καὶ ἀπαφήσει;) 544. Παύεο δὲ δὲ θέλειν γε;) Σέ μὲν, ὅδεις ἀν απατήσεις παρακρέσσας (Φησί, θεὸν γε Μαντικὸν διτα, καὶ πάντα εἰδότα. Αλλὰ μηδὲ σὺ απατῶν ἐθέλοις τὰς διερωτῶντας σε. Καὶ 'Ομηρος δὲ παρεπλησίως: Στίχ.: 465.

,„Οἰδα γέροντος τίμε ταῦτα παρατροπέων ἐρεεῖνες;

,„Αξιον δὲ μοι δοκεῖ σημειώσαθαι, ὅτι, τῷ γέροντα (ὡς Μενέλαος παρ 'Ομήρῳ) Τὸν Πρωτέα ὁ Αριστος, παρεὰ 'Ουργιλίω, ἀποκαλέσαι ἀπέρχετο προσέπειρ δὲξ ὀιόματος: Οἰδα Πρωτέος. Εἰ γὰρ, οἰδα γέροντος, εἰρήκει, μηδὲν εἴδοξε πρὸς τὸν τί σε νυ θαρσούτατον νέον, αἰπλωτηκώς, ἐπίτηδες τὸ αδενὲς γῆρας ἐθελῆσαι τῷ Μάντεις ἀντεπιπλήξαθαι; ὃν ἀλλως, ἐπὶ τῆς ἐπισκηνώσης ἀνάγκης, ἔλεων ἐσευτῷ ἔχειν ἐδεῖτο; Αλλὰ ηδὲ μὲν, ἵσως, καὶ φοτέρας εἰσὶ Φρενὸς, τῆς ἡμῶν, οὐ παρεπλησίως. Εκεῖνο δὲ Βέβαιον, ὅτι τοῖς τηλικάτοις Ανδράσιν, οἴωπερ 'Ομήρῳ καὶ 'Ουργιλίω, οὐκ ἀν ἔχοιτις επανὸσον, τὸ περὶ τὰς Φράσεις ἀκριβεῖς καὶ πεφυλαγμένον διεσπεράζετο.

Στίχ.: 550. Ήπειρος δὲ κοτέων τις δαίμων κτ:) Τίς δὲ αὖτις ὁ ἐγκοτήσας, καὶ μιλιῶν τῷ Αριστοί θεός; 'Ο μὲν Μηνόλιος (Σημ: 19.) ἐνα τινὰ τῶν θεῶν ἐξεδιχατο αἰρίσως καὶ τετον, ἐχὶ τῶν μικρῶν ἐμπην, τῶν δὲ μεγάλων καθ' οὐτὸν τὸν οὐργιλίων ἐπος διασαφῶν:

Non te nullius exercent numinis irae

*Οπερ εἰνὶ επὶ λέξεως:

,„Ουχὶ δὲ σ' ἔτνος ὄργανον ὑπεξασκεῖσι θεοῖο.

Τὸ: πον τε nullius: (οὐχὶ δὲ σ' ἔτνος,) ἐρμιωτευει ἐπεβάλετο: πον humilis, sed magni. Τετέσπι: ἐχὶ ταπεινὴ τηνος, αλλὰ μεγάλως. 'Ο δὲ Ιησοῦς της

“Ηπειρών τις Δαίμων ὥδε σ' ἔλαιον·
Οὗτοι μάψ τίεις τάδε, ἀλλὰ σφόδρού ἀλιτήσας.
Ταῖς δε γὰρ Ὁρφεὺς πάγχυσ οἰκυρὸς, γέδε κατ' αἶσαν.

(Εἰ μὴ Μοῖρος ἐνταίεν) ἔγειρει ἔνδικα ποινᾶς,
Σοὶ γέπι ἀρθέση ἀλόχωρ δεινῶς χαλεπάνων.

“Η γὰρ, ἐπεὶ σ' ἀλέειν ἐπὶ χαλεπεσιν ποταμοῖο
Προτροπάδια Φεύγεσαί παρόχθιον γλοῦν “Τδρον,
Αὐφὶ πόη βαθέη γε λεληθότα, ὅτι κατέδεν,
“Ος θανάτοιο ἔμελλε κόρη τῇ κῆρας ἐποίσειν.
Δρυῆδων χορὸς οὔνεχ' ὁμοίων κάλλεσι κένη,
Σφῶν ὀλολυγμοῖσιν μακρὰ οὔρεα πάντ' ἐνιπλῆσαν:

Τῆμος ἄρδε μεβάλετο θρῶν ‘Ροδοπῆϊα “Αση,

550

555

560

Αἴπου

της Ἀμβρόγιος (Σημ. α.) δυζερὲς μὲν εἰπεῖν ὑπείληφε, τις ὁ δαίμων ὁ κατὰ τὴν Ἀριστίαν παροξυσθεῖς εἰκάζει δὲ τὸν ὅμως τὸν Ὁρφέως πατέρα τὴν εἶναι· ήτοι τὸν Ἀπόλλωνα. E difficile l'accennare, chiaia questo Nume offeso. Se pure non dovelle essere Apollo padre di O. seo. Ἀλλὰ γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ, ὡς αὐτὸς ἡμῖν ὁ Ποιητὴς τὸ ἀπόρον ἐπιλύεται, ἐν οἷς, ὥδε μὲν ἐκ τῆς προσεχῆς, τὸν Ὁρφέα αὐτὸν παρίστησιν ἐπὶ τῇ τῆς ἀλόχου σερήσει, τῷ Ἀριστίῳ αἰνῶς χαλεπάνοιστα. Εἰ γὰρ καὶ μὴ τῶν μεγάλων εἰς καὶ περισσόντων ἀλλὰ τῷ ἔμπικτος καὶ Ὁρφεὺς τοῖς Δαίμοσιν ἐναργέμοις, ὡς ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος γεγανὼς· καὶ Δαίμων τις ἐκ τῆς ἀκολόθου νομιζόμενος, ἢ περ αὐτοὶ τὸ κατὰ Οὐιχγίλιον, πον το νοῦς, τῷ σ' ἀττίνος, ἀντὶ τῆς τινὸς ἐκδεχόμεθα. Μικρὸν δὲ ἔπειτα κατωτέρω, τὴν Πρωτέως ἥδη ὑπὸ τοῖς ὑδασιν ὑποδιῆτος, καὶ αὐτὸν ἡ Ποιητὴς εἰσάγει τῷ Λύρᾳ μητέρα Κυριώια, τῷ παιδὶ ὑποτιθεμένῳ, τὰς Ναπάνας Νύμφας ἑαυτῷ ἐξιλάσσαθαι χρῆναι, ἐπὶ τῷ Ἐυρυδίκης θανάτῳ μιωάσας, τῆς συμπαιτρίας τε καὶ θιασώτιδος. (Ορεάς ἐφεξῆς παρὰ Ουιχγιλ. Στίχ: 532. ἐν δὲ τῇ καθ' ἡμέας ἐρμηνείᾳ Στίχ. 629.)

Στίχ: Ηα. Τὰς δε γὰρ Ὁρφεὺς κτ.:) Ὁρφεὺς γενέθλιοι μεμίθευται Ἀπόλλωνος καὶ Καλλίσπης. Ο γὰρ Οιαγρος, ὃν αὐτῇ ίάσων ἐπιφωνεῖ τοκέα (ἐν τοῖς Ὁρφ. Αργοναυτ. Στίχ: 76.)

„Ορφέως Καλλίσπης τε καὶ Οιάγρες φίλε κάρε.
Ουδὲν μᾶλλον ἵσως Ὁρφέως ἐναψ πατήρ ἐκ Καλλίσπης ή Ἡρακλέος ἐξ Ἀλκμήνης ὁ Ἀμφιτρύων ὑπετίθετο. Λαβὼν οὖν παρὰ Ἀπόλλωνος ὁ Ὁρφεὺς, ή παρὰ τὴν Φεύγεις κατ' ἀλλας. τινὶ Λύρᾳ, καὶ μετακῆς ἐτῶ Ιαὶ πρῶτα ἀπενεγκάμενος, ὡς καὶ τὰ ψυχῆς ἀμοιβαί τοῖς κρεμάσσοντι ἔχειν κατακλητοῖς, Ἐυρυδίκῃ τῷ ἀλοχον, ἐν τῷ Αριστίον Φεύγειν, τὸν αὐτῷ θίαν ἐπαγαγεῖν πειρώμενον, ὑπὸ ὄφεως δηχθεῖσαν τὸν πόδα, καὶ τῷ δῆγματι τεθνηκυῖαν, εἰς ἄδειαν κατελήλυθεν ἀνασώσων. Ἔνθα τῷ ἐπαγωγῷ τῇ μέλλεις, Πλάτωνά τε καὶ Περσεφόνια καταθέλξας καὶ ἐκμελίξας, ἀποδένας οἱ τῷ φίλαττά τω κατεδυσώπησεν. Ἐπεὶ δὲ, κατενευσάτω μὲν τῷ θεῷ, ἐπὶ τῷ μηδόλως Ὁρφέας, κατὰ τὰς νερτερείας ἔτι διατρίβοντα χώρας, ἐπιτραφίων τῆς γωνικός, μηδὲ πρὶν ὑπὲρ γῆς γενέθλιοι αὐτῇ τὰς ὄψεις ἐπιβαλλεῖν· ὁ δὲ τὴν πόθῳ ἡττων ὀφθεῖς, μὴ μεταξὺ προσβλέψας ἐκ ηγεγκε, τῆς ακρασίας ἔτισε δίκιω, τῆς χάριτος ἐκπεσῶν· καὶ τῆς γωνικὸς διαμπάξ απεζέρηται, ὡς μηδὲ ἵχνος ἐλπίδος ὅλως αὐτῷ μηκέτι περιέναι τῇ απολήψει. Ταύτη τοι καὶ περιήρεις ὁ τάλας διὸ γῆς ἀπάσης ἀχάλων, καὶ τὸ πένθος νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν διαμεσθρεγάν, καὶ ἐδὲν ἄλλ' η Ἐυρυδίκην Δ.

W

κλι

Alaque Pangaea, et Rhesi Mavortia tellus,
 Atque Getae, atque Hebrus, atque Actias Orithyia.
 Ipse cava solans aegrum testudine amorem,
465 Te, dulcis conjux, te solo in littore secum,
 Te, veniente die, te decedente, canebat.
 Taenarias etiam fauces, alta ostia Ditis,
 Et caligantem nigra formidine lucum
 Ingressus, Manesque adiit, Regemque tremendum;
470 Nesciaqua humanis precibus mansuescere corda.
 At cantu commotae Erebi de sedibus imis
 Umbrae ibant tenues. simulacraque luce carentum:
 Quam multa in sylvis avium se millia condunt,
 Vesper ubi, aut hibernus agit de montibus imber:

Matres

κιλα πνέων τε καὶ ἐπιβοώμενος. Κύπρην ειδὲ τῷ λοιπῷ τελέως ἀποσυγῶν,
 καὶ ταύτης τὰ ὅργια ἀποτροπιαζόμενος, ἐπεὶ ποτε κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν Βασ-
 σαρίδων τελετὰς τῷ Βάκχῳ ἀπηξίσ παρεῖνα, καὶ τῇ μετικῇ Φαιδρῶῃ τὸν
 θιάσον, ὑπὸ τῶν Μαινάδων ἐνθεσιασιώτερον ἐπιδειματῶν, διέσπασα πλη-
 σίον Ἐβρεών τῷ ποταμῷ. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν αὐτῶν μελῶν, ἀλλα τὰς
 ἀγρές διεσκέδασο, πρὸς Μεστῶν συναχθέντα, ἐτάφη ἐπὶ τοῖς λεγομένοις
 Λειβήθροις· ἡ δὲ κεφαλὴ, καὶ νεκρὸς τιὼν Ἐυρυδίκηι καὶ παραφθεγγομένη,
 ἐπὶ τὸν ποταμὸν διέρχεται· ὅμοιως δὲ καὶ ἡ Λύρα αὐτομάτη ταῦτον
 ἡχεῖσσα καὶ μηδενὸς υποκρέκοντος· ὃν ἡ μὲν ἔξης ἐς Λέσβον διὰ τῶν οὔπατων
 μετενεχθεῖσσα, τύμβῳ ἐπὶ τῆς νήσου τετίμηται· ἡ δὲ Λύρα κατασερωθεῖσσα
 εἰς οὐρανὸν αὐτοκοινόθη, ἐνθα ἐν ἀστρασι διασελαγίζει ἐννέα, αὐτῷ τε Ὁρ-
 φέως καὶ Μεστῶν ἐσομένη μνημόσιων. (Ορα Ἐρατοθ. ἐν Κδ. Κατατερε.
 Καὶ Οὐίδ. ἐν τῷ Ι. καὶ τῷ ΚΔ. Βιβλ: τῶν Μεταμορφ.)

Στίχ: 554. . . . Ἐπὶ ἀρθείσῃ ἀλόχῳ . . .) Τῇ Ἐυρυδίκῃ, διὸ αὐτῷ ἀρθείσῃ· ὡς τὸ
 μὲν πρῶτον ἐκ ζώντων γενεμένη, τῷ παρεὶ τῷ ὅφεως ιοβόλῳ δήγματι
 τὸ δὲ δούτερον τῆς ἀναβιώσεως ἐκπεσθεῖση, διὰ τιὼν Ὁρφέως ἀκρασίαν, τῷ
 μὴ ἐκκαίρως προσβλέψυαι αὐτῇ υπομείναντες.

Στίχ: 556. . . . Ὅτδορον,) Περὶ τῷ ἄδει τῶν τοιέτων ὅφεων, ὅρα Βιβλ. Γ'. Σημ.
Στίχ: 488. καὶ 506.

Στίχ: 559. Δρυῆδων χορὸς κτ:) (Ορα Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 10. Ἀυτ.)

Στίχ: 561. . . . 'Ροδόπηϊα Ἀση,) Τὰ ἐπὶ 'Ροδόπης τῷ Θρακικῷ ὅρεσ, περὶ δὲ ἕξη-
 τοι. (Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 379. καὶ Βιβλ: Γ'. Στίχ: 407.) Δῆλον δὲ
 ἐτι σωεκδεχικῶς καν τέτοις ησητέον, αὐτὶ τῶν περιεχόντων, τὰ περιεχο-
 μενα· ἥτοι αὐτὶ τῶν ὅρεων καὶ τῶν χωρῶν, τὰς οἰκητορεας.

Στίχ: 562. Αἰπὺ τε Πάγγαιον,) Καὶ τῷτο δὲ ὅρεσ ἐσὶ Θρακῶν, πρὸς τοῖς Μα-
 κεδονίας ὁρίοις, ὑπὲρ τῆς Φιλιππων πόλεως υπερτεῖνον. Ὅρβηλος δὲ ἄλ-
 λως λεγόμενον, καὶ ονόμας Ἀροπνίτζα, Παγγαῖον ἐκλήθη ἀπὸ Παγγαίος
 , τῷ οὐρανῷ τῷ Ἀρεος καὶ τῆς Κριτοβέλης· ὃς κατὰ ἄγνισαν συγγενόμειος τῷ
 , θυγατρὶ, καὶ αὐθυμίᾳ υἱερον συχεθεῖσ, ανεῖλεν ἐαυτὸν εἰς τὸ Καρμάνιον
 , ὅρος, τὸ ὄπειον ἀπ' αὐτῷ Παγγαῖον ἀνομάθη. (Μελέτ. ὁ Ἀθην. Γεωγρ.
 Παλ. καὶ Νέα. Σελ. 418.)

Στίχ: Ἀυτ: . . . 'Ρήσοις τε Ἀρέιος αὖται.) Η 'Ρήσος γῆ, αὐτὴ δὲ θράσκη ἐστι. Περὶ
 πέφρασμα δὲ ἄδει κατὰ πρόληψιν, ὡς πολὺ υἷερον μετ' Ορφέα τῷ 'Ρήσος
 Θράσκην

Αἰπὺ τε Πάγγαμον, Ῥήσοιό τ' Ἀρήϊος αῖα.
 Καὶ Γέται, ἥδ' Ἔβρος τ', ἀτὰρ Ἀκτιὰς Ὡρέαθυια.
 Αἰνὸν δὲ ἐν Φόρμιγγι πόθον γ' Ὁρφεὺς ὃν λαίνων,
 Σὲ γλυκερῶν ἄλοχον, σὲ μόνια ἀκτῆς ἐπ' ἔρήμης,
 Σὲ προανιχομένη, σὲ τε διῶτος φάεος ἥδε,
 Πρὸς δὲ ἔτι Ταναρίνης φάρυγάς τε, βαθεῖς τε πυλῶνας,
 Ἀλσος τ' ἡερόεν κοφερός Ἄιδος δε βεβήκει.
 Καὶ νέκυας δὲ ἥλθεν, κ' αὖν βασιλῆα παρέση,
 Τῷ κῆρι ἵκεσθησι βροτῶν γε ἀμέλιχον ἐσίν.
 Ἐκ δὲ Ἔρεβους βυθίων ἐπ' ἀοιδῇ θέλγετο ἔδρῶν,
 Ἀθρόα τ' ἡγερέθοντ', εἴδωλ' ἀμενινὰ καμόντων.
 Ως ὅτε ὄρνιθων πετενιῶν ἔθνεα πολλὰ,
 Εἰς ὑλας φέρετ', εὗτ' ὅμβρος γ', η ἐσπερος ὄρση.
 W 2

569

570

Ξω

❀ ❀ ❀

Θρακῶν βασιλεύσαντος, ἐπὶ τῷ Τεωκῷ πολέμῳ ὅτε καὶ Τεωσὶ σύμμαχον ἐκπρατεύσαντα, νυκτὸς ὑπνον βαθὺν καθεύδοντα, Τυδείδης ἐπελθών,
 Ιλιάδ. Κ. Στίχ: 495.

Τὸν, τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπήνυε

Ἄθμανοντα

Γῇ δὲ Ἀρήιος ἡ Θράκη τῷ ἡμετέρῳ Ποιητῇ προσέρητα: Mavortia tellus, εἰκότως, διὰ τὸ μάχιμον τῷ ἔθνεις καὶ φιλοπόλεμον. „Οτι γὰρ πολεμισαῖς οἱ Θράκες, γέγραπται μὲν καὶ αἰλαχὴ . . . (αἱ Ἐυσάθ. ἐν ταῖς εἰς τῷ „Β. Ιλιάδ. Ραψῳδ. Παρεκκ. Σελ. 358.) Καὶ Ἐυριπ. διὰ τῷ τῷ θράκην, „Ἀρεος οἰκητήριον, Φησί, λογογράφων τὸς Θράκας, ἔυσπλον, ἔυιππον, „Ἀρες κατοχον γένος. Λέγεται δὲ καὶ Ἡρόδοτος ὅτι περὶ θράκην ὁ Ἀρης καλός.

Στίχ: 563. Καὶ Γέται) Οἱ τοῖς θράξιν ἐμορθύντες. (Ὀρεα Βιλλ: Γ'. Σημ: Στίχ: 546. Λιτ.) „Τές γὰρ Γέτας Διονυσίος πρὸς Βορᾶν τῷ Ισραὴλ οἶδεν . . . Ἡρόδος, δὲ, μέρος οἰεται εἴναι τῶν θρακῶν τὰς Γέτας. Ο δὲ Γεωγράφος, ἐφ' ἐκάτερα τῷ ποταμῷ οἰκεῖν ἀντὶς ισορεῖ, ὡς καὶ τὰς Μυσάς, καὶ τὰς θράκην θράκας. (Ἐυσάθ. ἐν ταῖς εἰς τὸν Περιπ. Σημειώσ. Στίχ: 304 Σημ. 4.)

Στίχ: Ἀυτοί . . . Ἡδὲ Ἔβρος τ'), „Ποταμὸς ὁ μέγιστος τῶν ἐν τῷ θράκη, κοινῶς πλεγόμενος Μαρίτζα· πρότερον ἀνομάζετο Ρόμβος· ὑδερού ἐκλήθη Ἔβρος· οὐδὲν δὲ τῆς συνεργοῦ τῆς καταφορᾶς τῷ ὑδάτος, οὐδὲ τῷ Ἔβρᾳ τῷ οὐδὲ τῷ Κασάνδρᾳ, ὅστις ἐξέριψεν ἐσυτὸν ἔνδον τῷ ποταμῷ, διὰ τὰς ἐπιβυλλὰς οὐτῆς αὐτῷ Μητριαῖς, ωσαν ὅπῃ δὲν τῷ ἡκεν εἰς τὸν σαρκικὸν ἔρωτας . . . ἀρχεται εἰκ τῷ Ορεβήλῃ ὄρες, οὐδὲν τῷ Αἴμῃ, καὶ ποτίζων τῷ Φύληππέπολιν, τῷ Αδριανέπολιν· (ὅπῃ δέχεται τὸν Ἀρτίσκον ποταμὸν, οὐστις κοινῶς Ἀρτα λέγεται τὸν Ἀγριάνιον ὁμοίως, καὶ τὸν Τάξον, οὐδὲν τῷ Τρίγυρον, οὐδὲν τῷ Τρύντζα κοινῶς καλεῖται) καὶ τῷ Τραιανέπολιν, ἀσέρεχεται εἰς τὸ Αἰγαίον πέλαγος μεταξὺ τῆς Μαρωνείας, καὶ τῆς Αἴνης, τῶν πόλεων,, (Μελέτ. Αθλι. Γεωγρ. Σελ: 418.) Ο δὲ αὐτὸς ποταμὸς καὶ Οἰαγρείος ἐπωνύμασαι, ἀπὸ Οἰαγρείας τῷ νομιζομένῳ πατρὸς Ὁρφέως παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τῷ θράκη οἰαγρείδες τεττάν κεφαλίων ὑπὸ τῶν Βακχῶν διασπανθέντος, ἀποτιμηθεῖσαν διφθινῶι, ὡς ἐρηται (Ανωτ. Στίχ: 552.)

Στίχ: Ἀυτοί . . . Ἀταές Ἀκτιὰς Ὡρέαθυια.) Απὸ τῆς Ἀκτῆς (ἴπερ ἐκαλεῖτο πάλαι η περὶ τὰς Ἀθιώας χώρας, οἷς δὴ παραθαλάσσιος τὸ πλεῖστον θάσος) Ἀκτιός τε γίνεται, καὶ Ἀκτιος, καὶ Ἀκτιακὸς, καὶ Ἀκτιάτης, καὶ Ἀκτίτης, οὐ Λαττικος. Ομοίως δὲ καὶ θηλυκῶς, η Ἀκτίτης, καὶ Ἀκτιακή, καὶ Ἀκτιάς, καὶ Ἀκταία, καὶ Ἀκταῖς, η Ἀτθίς ηταὶ η Ἀττικὴ γυνή. Τοιαύτη δὲ η Ὡρέαθυια, ὡς θυγατηρος ἐρεχθέως γενομένη τῷ Ἀθιών βασιλέων

ειλέν-

- 475 Matres atque viri, defunctaque corpora vita
Magnarimum heroum, pueri, innuptaeque puellae,
Impositique rogis juvenes ante ora parentum;
Quos circum limus niger, et deformis arundo
Cocytii, tardaque palus inanabilis unda
480 Alligat, et novies Styx interfusa coeret.
Quin ipsae stupuere domus, atque intima lethi
Tartata, caeruleosque implexae crinibus angues

Eume.

σιλένουτος. Ταύτιω δὲ μῆδος ὑπὸ τῷ Βορέᾳ ἀρπαθίων ἐπλασε, καὶ τὸν αὐτῷ Λίμον τὸν οἶνον. (Ορα Βιβλ: Β'. Σημ. Στίχ: 571.) Οὐ δέ Ευσέβιος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐνθα τῶν Αἰθιώντων Βεβασιλευκότων, ἔκτον τὸν Ερεχθέα καταριθμεῖ, ἐπὶ τὸ πράγματι συμβάντι, τὸ διαμυθευθὲν ἀναφέρειν, „Ερεχθέος (Φησί) τὴν θυγατέρα, Βορέας οἶνος Αἰρεσίς Θρᾶξ ηρπασεν, Ωρείθυιαν. Οὐ δέ μῆδος τὸν ἄνεμον, ὡς Φιλόχορος ἐν Β'. Φησίν.

• Στίχ: 567. . . Ταιναρίας Φάρυγγας τε, κτ:) "Εἰ δὲ ὁ Ταιναρός, καὶ ὀδετέρως τὸ Ταιναρίον, ἀκρα τῆς Πελοποννήσου, διασιχώσα τὸν Δακωνικὸν κόλπον, τὸ Μεσσηνιακόν. Ἐνταῦθα δὲ, καὶ λερὸν λῷ Ποσειδῶνος ἐν ἄλσει ιδρυμένον. (Στραβών Βιβλ: Η'. Σελ: 363. Αλ. 558) Πλησίον δὲ καὶ Αντρον, διὰ τὸν Κέρβερον ἀσχθῆσθαι μυθεύσοντι υφῆς Ἡρακλέους ἐξ Αἰδου, Ως Ευριπίδης ἐν Ήρακλ. Μαιναμ. περὶ τῷ Ημιδέων λέγων. Στίχ: 23.

„Βέβηκτις ἐσ Αἰδου, τὸν τρισώματον κιώνα

„Ἐσ Φῶς ἀνάξων Καὶ τοῦτο ήν ἄρα τὸ Αντρον, περὶ οὐ καὶ Απολλίδωρος (ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ Β'. Βιβλ: Κεφ: Ε'.) τῆς ἐσ Αἰδου (Φησί) καταβάτεως ἐκαλεῖτο τὸ σύμμαχον.

„Οὐδὲ Ουργυίλος ἡμῖν ἐνταῦθα. Ταεναρίας fauces: (Ταιναρίας Φάρυγγας) καὶ Alta ostia Ditis: (βαθεῖς πυλῶντας τῷ Πλέτωνος) ἀνόμασε διὰ ὃν κατελθεῖν εἰς τὸν ζεφάρι τῶν νεκρῶν χῶρον, καὶ παραπλῆσθαι τῷ αἰνῶ τε καὶ αμειλικτῷ βασιλεῖ τετέσι τῷ Αἰδογεῖ τὸν Οὐρφέα διέξει, τῷ φιλτάτην ἄλοχον ἐξατήσοντα. Οὐτω γάρ καὶ αὐτὸς περὶ ἐαυτῷ Οὐρφεὺς, ἐν τοῖς ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὄντοις Φερομένοις Αργοναυτικοῖς, πεποίηται ἄδων: Στίχ: 41.

„Ταιναρίον λωκίκτικόν εἴη, σκοτίων ὁδὸν, Αἰδος ἐσών.

„Ημετέρην πίσωνος κιδάρη διέρωτ' ἀλόχοιο.

Καὶ μικρὸν κατωτέρῳ ἐαυτὸν ἀνακηρύγτων: Στίχ: 90.

„Ποτὶ γόφον ηερόεντα,

„Νείσατον εἰς κευθμῶνα, λιτῆς εἰς πυθμένα γαίης

„Μέδιον ἀπὸ αὐθέρωπων πελάσαν, καὶ νίσον ἀνευρέειν.

Στίχ: 574. . . Ευτὸς ὄμβρος γ', τὸ ἐσπερος ὄρεσθ') Οὐ μὲν ὄμβρος ἡμέρας, διὰ λῷ ἐπιφέρει δηλοντί υγρότητα ὁ δὲ, διὰ τὸ τῆς νυκτὸς ἐπισκιδνάμενον σκότος, ὁ Εσπερος. Οὖδὲ οἱ Ποιτῆς Φησίν:

Vesper ubi, aut hybernius agit de montibus imber

„Ο πρὸς λέξιν ἐρμιλιωθὲν ἐσὶν.

„Ἐσπερος εὐτὸς ὄρέων, ἡ χείματος ὄμβρος ἐλαύνει.

Δύω τάσει πάρεσι σημειών. Τὸ μὲν, χείματος ἐναντὶ τὸν ὄμβρον· τετέσι χειμερινὸν. καὶ διὰ τοῦτο ψυχρὸν τε καὶ κρυελλὸν τὸ δέ, υπὸ τῷ τοιεῖται χειμερινὸς ὄμβρος, τὰ πτωῶν ἐδηντὶ ἀπὸ τῶν ὄρέων ἐπὶ τὰς ὑλας ἐλαύνειαι, ὃν ἐκατέρων ἡ καθ' ἴμας μετάφραστις, ὡς ἐπὶ τῆς ἐρμιλιωέας ἔχει, παρημέλησε, μηδαμῶς τῷ μέτρῳ ἐκδεξαμένης. Καίτοι ἀλλως ἡμῖν εὖδε πάντις αναγκαῖα ἐδοξεῖ τὰ παραλειφθέντα ταῦτα. Τὰ γάρ τῶν ὄρνιθων σίφη, καὶ θέρετος ὑγρού, ἡ χαίρει ἵπταθαι υποκαταφέυγει δὲ τὸ τωικαῦτα τοῖς δένδρεσι καὶ ὀδεῖν δὲ ἡττον τὰ ἐν τοῖς ἀναπεπταμένοις πεδίοις, ἡ τὰς ἐπὶ τῶν ὄρέων ἵπταμενα.

Στίχ:

Ἔινα γαμεταῖς γαμέται, κατὰ δὲ ἥρωες τεθνεώτες,
Κῆροι τὸν ἥτθεοι, καὶ παρθενικὴ δὲ ἀταλὰ τε,
Ὕπερ τοκήων πρόσθε πυροῦς ἐπὶ κῆρετο, ἥβη.
Τὰς πέρι κύκλων πηλὸς αἰδηνῆς, ἥδε τὸν ἀτερπῆς
Κωκυτοῦ δόναξ, ἀπέρραντά τε κύματα λίμνης
Νωθέος ἀμφιδέει· Στὺς τρισσάκι τρὶς δὲ ἀποέργει.
Δώματα δὲ ἐκπέπληκτο, καὶ ἔμμυχα τάρταρα Λήθης.

580

'Ex

A decorative horizontal line spanning the width of the page, centered at the bottom. It features three stylized, symmetrical floral or star-like ornaments, one on each side of a central blank space.

Στίχ: 575. Ξινὸς γαμετᾶς γαμέται,) Σεσημέωται, ὅτι τὰ τρία ταῦτα ἐπη, φορεῖς, ὡς ὁδὲ κάτηται παρὰ Ὁυργιλίῳ, αὐτογινώσκεται καὶ ἐν Βιβλ: 5. τῆς Αἰγαίδος Στίχ: 306 — 308. ταῦτα ἐπὶ λέξεως. Τὸν δέτοι τόπον, καὶ Ὄμηρος ἐν τῷ γενεύικε βάτως ἐπεξειργάσατο. Ὁδυσ. Δ. Στίχ: 36.

„Ψυχαὶ ὑπὲρ ἐρέθεος νεκύων κατατεθνεώτων.
„Νῦμφαι τοι, ηγεοίστε, πολύτλητοι τε γέροντες,
„Παρθενικαὶ τοι ἀταλαὶ, νεοπευθέα θυμοὶ ἔχασται.
„Πολλοὶ δὲ ετάμενοι χαλκήρεσιν ἔγχεισσιν,
„Αὐδεῖς αρηΐφατοι θεοβροτωμένα τέυχε ἔχοντες.
„Οἱ ποδοὶ περὶ βόθρου ἐφόιτων ἄλλοθεν ἄλλος

Στίχ: 579. Κωκυτοῦ δόναξ.) Εἰς τῶν ἐν Ἀδρ ποταμῶν καὶ ὁ Κωκυτὸς ἦν, περὶ
ῶν Οὐρανού Όνυστος. **Κ.** Στίχ: 513.

„Ενθά μὲν εἰς Ἀχέροντα, Πυριφλογέθων τε ἔέστι,
„Κωκυτὸς δ’, ὃς δὴ Στυγὸς ὑδάτος εἶνιν ἀποδέξεται.
„Οὐς ἀπὸ τῶν ἐπὶ γῆς ὑδάτων, Φησὶ Παυσανίας (Βιβλ: Λ'. Κεφ. ΙΖ',)
παραλαβόντα τὸν Ὁμηρον ἐν τῷ ποίησε, ἐς Ἄδει μετενεγκέντι. ,Πρὸς γὰρ
„τῇ Κεχύρῳ, λίμνῃ τε ἐξὶν Ἀχερόσια καλεμένη, καὶ ποταμὸς Ἀχέρων.
„Ρεῖ δὲ καὶ Κωκυτὸς, ὕδωρ ἀτερπέτατον. Ὁμηρός τε μοι δοκεῖ ταῦτα
„ἐωρακώς ἐς τε τιὼν ἄλλων ποίησιν ἀποτολμῆσαι τῶν ἐν Ἄδει καὶ δή, καὶ
„τὰ ὄνόματα τοῖς ποταμοῖς ἀπὸ τῶν ἐν Θεσπρωτίδι θέρμας.. Περὶ τότε
„καὶ Σωκράτης ἐς πλάτος πρὸς Σιμμίαν διαλεγόμενος, παρὰ Πλάτωνι,
ἐν τῷ Διαλόγῳ, ὃς, Φαύδων, ἡ περὶ Ψυχῆς ἐπιγέγραπται (οὗ ὅρᾳ βγλη-
θεῖς, ἐγγὺς πρὸ τῷ τέλετον) Σημείωσαν δὲ, ὅτι ὁ Κωκυτὸς ἔρηται, παρὰ
τὸ κακύεν ὃ ἐξὶν οἰμώζειν τε καὶ ἀπολοφύρεθαι τὸς εἰς αὐτὸν ἐμπίπ-
τοντας. Δονακώδης δὲ παρίσταται ὁ Κωκυτὸς, καθάδη καὶ τῶν ποταμῶν οἱ
πολλοὶ δονακοτρόφοι πεφύκασι, καὶ αἱ λίμναι. „Οὐγε μὲν περὶ τὸν Κωκυτὸν
τέτον δύναξ, ἀτερπής ἐπιλέλεκται, καθάπερ οιώ καὶ τῷ ἐν τῇ Θεσπρω-
τίδι Κωκυτῷ τὸ ὕδωρ ἀτερπέτατον ἀνωτέρῳ παρὰ Παυσανίᾳ ἐλέγετο. „Ο
„δὲ Ἀχέρων ἀπὸ τῶν γινομένων ἐπὶ τοῖς τελελευτηκόσιν ἀχῶν προτίχθη· ἢ
„ἡ Ἀχερόσια λίμνη. Φανερὸν δὲ πόθεν καὶ ὁ Κωκυτὸς, καὶ εἰ Πυριφλεγέ-
„θων τιὼν κλῆσιν ἔχον, πάλαι καὶ οὖτων τοὺς νεκρούς, καὶ κωκυτὸς ἐγειρόν-
„των τῶν Ἐλλώνων. Διὰ τέτο καὶ Δαίμονας (ώνομαζον) αὐτὸς, ἀπὸ τῶν
„κεκαῦθαι καλεῖται. (Φερεντ. ἐν τῇ Θεωρίᾳ περὶ τῆς τῶν Θεῶν Φύσ.
Κ. Θ. ΛΓ').

Στίχ: 'Αυτ: . . . 'Απέραντά τε κύματα λίμνης.) Τῆς Ἀχερονίας' ἐδή καὶ Νωθῆς ὑπὸ τῷ Πιῶτῇ καλεῖται: tardaque palus: ὡς δὲ ἔυπλωτος δηλονότι· ἀλλ᾽ ἀμφιδέσσαπως' τετέσι σωκέχασά τε καὶ διέργυγσα τὸς διαπλεύσα φεγγομένες, καὶ προελθεῖν μὴ συγχωρέσσα.

Στίχ: 580. . . . Στυξ τρισσάκι τρεις δ' αποείργει.) Περὶ τῆς Στυγὸς καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ, Στίχ: 7⁵.

εν τη Θεογονίᾳ, Στιχ. 13.
,,Ἐνθάδε ναιετάσι συγερή θεός αἰθανάτοις
,,Δεκτὴ Στυξ, θυγάτηρ ἀψοφός Ωκεανοῖο
Πεσθντάτη

BISNIS A: X

AUTN

Eumenides; tenuitque inhians tria Cerberus ora,
Atque Ixionii vento rota constitit orbis.

- 485 Iamque pedem referens, casus evaferat omnes,
Redditaque Eurydice superas veniebat ad auras,
Pone sequens, (namque haec dederat Proserpina legem)
Cum subita incau:um dementia cepit amantem,
(Ignoscenda quidem, scirent si ignoscere Manes.)
490 Restitit, Eurydicenque suam jam luce sub ipsa,
Immemor heu! vietusque animi respexit: ibi omnis
Effusus labor, atque immitis rupta tyranni

Foede-

"Αυτη δὲ ἄρα ή ἐν Ἀδε φόεστος διὰ τὸ Ψύχος λίμνη, ἡς Ὁμηρος ἔφασ-
κεν. ἵτις ὁ Κωκυτὸς ἐξὶς ἀπορρέωξ, καθάπερ εἴρηται αὐτῷ: Στίχ: 579. Κα-
τὰ γοῦν τὸς Ποιητῶν, καὶ ὁ ἐπὶ τῇ Στυγὶ, ὃν αὖ ὄμοσεν Ορκος, τοῖς
Θεοῖς ἀμετάθετος λί. Διὸ δὴ καὶ συγερὴ Θεὸς αἴθανάτοις δενή Στύξ· ὡς
πρὸ Βραχέος Ἡσιόδος αὐτὶς ἀπεκάλει. Τὸν δὲ αὐτὸν Ορκον ὡς δενότατόν
τινα καὶ φρειτὸν ὑπάρχοντα, τιὼ Καλυψώ Ὁμηρος εἰσάγει τῷ Δαέρετε
ἔμνυσσαν, Όδυσ. Ε. Στίχ: 184.

"Ισω νῦν τόδε γαῖα, καὶ βρανὸς ἐνεργὸς ὑπερθεν,
"Καὶ τὸ κατεβόμενον Στυγὸς ὑδωρ· (οὐ τε μέγιστος
"Ορκος, δενότατός τε πέλει μακάρεσσος Θεοῖσι.)

Οτε ὑπνος, τοιὸν δὲ ὅρκον τιὼ Ήραν αἰτᾶται, καθυπιχνυμένων αὐτῷ τιὼ
Πασιθέλω, παρὰ τῷ αὐτῷ Ὁμήρῳ Ιλ. Ζ. Στίχ: 271.

"Αγετε νῦν μοι ὄμοσσον, αάσατον Στυγὸς ὑδωρ.

Ἄλλα περὶ τῆς Στυγὸς ἡμῖν καὶ ἔτεροι ἀττα πεφιλολύγηται, καὶ ἐν τῷ Λ'.
Βιβλ: Σημ. Στίχ: 273. Σημείωσαι, δὲ, ὅπως ὁδὲ Ουργιλίος, τρισάκις τρὶς
τὸν ἐν Ἀδε χῶρον ποιήσας ὑπὸ τῶν συγένεων ὑδάτων περικλύεθαι, καὶ πε-
ριορίζεθαι, διὰ τῆς πληθύος ἐπὶ τῇ πληθύῃ πελαπλασιαζομένης, τὸ αὐτο-
πέρβατον, καὶ δλως αἰδεξίτητον τῇ ἔρκες ἐπύργωσεν.

Στίχ: 181. Δώματα δὲ ἐκπέπλικτο, καὶ ἔμμιχα τάρταρα Λίθης.) Λί τῶν ὑποχ-
θονίων οἰκήσεις, καὶ τὰ μυχαίτατα, ἔργεντα τε καὶ διφάδη δώματα τῆς
Λίθης· κατὰ σωκοδχίαι, ἀντὶ τῶν ἐν αὐτοῖς τύτοις ἐγκαθεγμένων.)
ἐξεπλάγη (Φησὶ τῆς Ορφέως κιθαρῳδίας ἀκόσαντα. Καλῶς δὲ Τάρταρος
τὰ ἐκεῖ Λιθαῖα καταγώγια προστηγόρευσε, διὰ τε τὸ ἐν αὐτοῖς ἐπιπολάζου
Ψύχος· (ἄρα Β'. Βιβλ: Σημ. Στίχ: 37.) καὶ τὸ περιὸν σκέτος. Καὶ γὰρ
καὶ Ψύχει καὶ σκέτῳ ἡ Λίθη προσέσοικε τῷ μὲν, ὡς ἀκίνητον καὶ αργόν
τὸ κέαρ κατὰ Πλάτωνα εἰπεῖν, καθιστώσας τῷ δὲ, ὡς τὸ ισερέν δύμα τοιούτοις
ἀποτυφλώσα. Τεναντίον δὲ τὸ τῆς μιήμης καλὸν, σίοντι Φῶς ἐξὶν ἐπιλόμ-
πον, καὶ τιὼ Ψυχίῳ ἀνακινέν καὶ διεγέρειν πρὸς τιὼ τῇ τονθησομένῃ αὐ-
τίληψιν. Σημείωσαι δὲ, ὡς ὁ Πλάτων (ἐν τῇ Γ. τῶν Πολιτεῶν, κατ' αὐ-
τὸ τὸ τέρματα) καὶ τὸ τῆς Λίθης πεδίον περιγράφει· καὶ δρα ἐκεῖ εἰς έβλε.

Στίχ: 582. Έκ δὲ καὶ Ἔυμενίδες, κτ: Τὰς Ερηνύς, νῦν μὲν ἐνθημοτέρας πε-
σηγερίας οἱ παλαιοὶ ἀπεκάλεν, Ἔυμενίδες λέγοντες (ἄρα Βιβλ: Α'. Σημ.
Στίχ: 315.) καὶ Σεμνὰς Θεάς· νῦν δὲ δενοτέροις τε καὶ ἐκπαγλοτέροις
παρίσιων αὐτὰς τοῖς ὄνομασι καὶ μορφώμασι. "Ουτω Παυσανίας (Βιβλ: Η'.
Ἀρκαδ. Κεφ. Λδ.) ισορεῖ, ὡς· „Οἱ μὲν Ἀρκάδες καλλότι καὶ αὐτὰς Τὰς Θεά-
„ας, καὶ τιὼ χώραν τιὼ περὶ τὸ ιερὸν, Μανίας· δοκεῖ δὲ μοι (Φησὶ) Θεῶν
„τῶν Ἔυμενίδων ἐσίν. Ἀθηναῖοι δὲ (ὁ Αὐτ: Βιβλ: Α'. Κεφ ΚΗ') Σεμνὰς
„Θεάς ὄνομαζεσι· καὶ ἄλλοι ἄλλως. Πλοσίον δὲ, ιερὸν Θεῶν ἐσίν, ἀς καλλότι
„Ἀθηναῖοι Σεμνὰς· Ἡσιόδος δὲ Ερινύς ἐν Θεογονίᾳ. Πρώτος δὲ σφίσιν Αἰ-
αχέλος δράκοντας ἐποίησεν, ὅμε τοῖς ἐν τῇ κεφαλῇ Θερίξιν ἔναι;. „Ἀκά-

Ἐκ δὲ καὶ Ἐυμενίδες, τῶν κυανέοισιν ὄφεσσι
Πλεκταὶ ἐθεράδες· ηδὲ τριπλὸν ἀνὰ Κέρβερος οἰξε
Χανδὸν ἔὸν σόμα· καὶ τροχὸς Ἰξίωνος ἄρδετη.
Καὶ νῦν κεν εἴρπε πόδας γε παλίσσυτος ἐξυπαλύξας·
Ἐσπετο δὲ Ἐυρυδίκη βάνυσσα κατ’ ἤχνια κείνη,
Οὐ θεατὴ τὸ τέως· (ἢ ἔνθετο Περσεφόνεια)
Ἐξάπιν ἀφραδίη δὲ ἐρῶντα παρέλετο μῆτιν·
Τὸν καὶ ἐλένηρέ τις, αἴκινος ποτὲ εἴχεται.
Καὶ γὰρ ἐπεὶ δὰ Φώνας δε ἀφίκετο, φεύ! ἐπιλήσμων,
Καὶ γλυκεροῖ πόθες ἡσημένος, ἀντίκα ἔτη.
Στρέψε δὲ ἐς Ἐυρυδίκην ἐρατεινὰ, ὅσσε τὸ ἐφῆκεν.
Ωχετο μάψ δὲ πόνος· καὶ ἀπικάνεις ὄρκια λιῶτο

585

590

X 2

Πάντα

* * *

οἱ δὲ αὐταὶ καὶ ἐν τοῖς Ὁρφέως Ἀργοναυτικοῖς Στίχ.: 349. Ἐρινύες αἰνοδότειραι. Παρὰ δέ Λαετίνοις, Dirae μὲν (Ἄραὶ καὶ Ποιναὶ) καλλάντα, αἵ κατ’ θρανὸν Τιμωροὶ θεοί. Furiae δέ, (Μανίαι, ὡς παρὰ Αρκάσιν) αἵ ἐπὶ γῆς· Eumenides δέ, (Ἐθλιωτῶν ὄνοματι, ὡς παρὰ Ησιόδῳ) αἵ Ἐρινύες αἱ ἐν Ἄδῃ. Καὶ ὑπὸ τῇ δε τοῖνα τῇ κλήσει, καὶ Οὐιργίλιος ἐνταῦθα τετρων ἐμνήσατο, εἰκότως, ἀτε τὰ ἐν Ἄδῃ διεξιών. Διὸ καὶ, κατ’ Αἰχύλον, ὁ φιοπλοκάμευς παρίσησιν ἡμῖν αὐτὰς ὑπογράψας, οἵας τὰς Γοργόνας γράφειν εἰώθασιν.

Στίχ.: { 583. . . . Τριπλὸν δὲ ἀνὰ Κέρβερος οἰξε
584. Χανδὸν τὸ σόμα) Καὶ ὁ Κέρβερος δὲ (Φησὶ)
τὸ τριπλὸν λιέωξε σόμα ἐπιχαίνων τῷ ἀσματι. Φύσει γὰρ πως ὑποχαίνειν
ὅρμεν τὰ χέλη διαίρουνται, τὰς ἀτενῶς ἀκροάσταθμά τινος γλιχομένες
τερπνες ἀκάσματος. Ἔιθ' ἔτω τινὰ διαπνοιῶν σιωέχοντας, ὡς ἐμποδὼν
αὐτιών γινομένην τῇ ἀντιλήψῃ τῷ ἀκροάματος· εἴτε καὶ διὰ τῶν ἐντὸς τῷ
σόματος πόρων, ἐυμαρεσέρεταις τὰς διόδες τῷ ἥχῳ παρασκευάζοντας· εἴτε
τέως, καὶ ὑπὸ τῆς ἐμποιημένης ἡδονῆς ἡρέμα διαχειμένης πρὸς ἕκσασιν. Οἱ
τοῖνα Κέρβερος, Κύων τις πυλωρὸς ἐν Ἄδῃ, τοῖς περὶ τινὰ ποίησιν ἐμυθεύθη
τρικέφαλος· οἷον:

„Σκληρὸν τρισοίχοις, δεῖμα φέρων κεφαλᾶς.
καθ’ Ἑρμησιάνακτα εἰπεῖν, ἐν Γ'. Ἐλεγειακ. (Παρὰ Ἀθηναίων Βιβλ.: II'.
Κεφ. Η.) Καὶ τέτον υπὸ Ήρακλέτου (Φασὶν) ἀνενεχθεῖσαι τῇ Ἄδῃ παρ
Ἐυρυδέα. Τῷ δὲ τερατομόρφῳ Κύων τὸ πλάσμα, ἐξ ἄλλης ἄλλοις ἀφορ
μῆς ἐπινοηθεῖσαι παρέδωκαν. Οἱ μὲν γὰρ τινὰ γίγαντας αὐτιών εἴναι συμβολι
κῶς ὑπέθεντο τὸν Κέρβερον, ὡς δὴ Κρεοβέρον ἔσαν τινά, διὰ τὸ ἀναλύειν
τὰ ἐν αὐτῇ ἐνταφιαζόμενα σώματα· διὰ τῆς τριττῆς κεφαλῆς, τὸ πολυε
δὲς τῷ θανάτῳ ὑποδημαίνεθαι λέγοντες. Οἱ δὲ Κύων τέτον υπειλήφασι
τῷ ὄντι γενέθλαι θηριώδη τινὰ καὶ ἄγριον, δύο σκύμνες ἔχονται· οἵς ἀμφε
εἰώθασι συμβαδίζειν, ἐδόκει πως εἴναι Τρικέφαλος. (Ἔτις ή Ήρακλείτης ἐν
ὑπόνοιαι, ἐν τοῖς περὶ Ἀπίσιων Κεφ. ΛΓ'.) Γενέθλαι δὲ ἄλλοις ἵσορθσι τὸν
Κύων τῶν ἀγριωτάτων Μολοσσῶν, παρὰ Πλάτωνι, ή Ἀιδονεῖ, τῷ τῆς Θε
σπρωτίδος, ἢτοι τῇς κατωτέρας Ἡπείρου βασιλέυοντι· καὶ ὑπὸ Ήρακλέτου
ἀντὸν ἀναιρεθεῖσαι, τινὶ εἰρητὶ λόγουσσεν τεταγμένον, ἐν ή Θησεὺς κα
θερκτο διὰ τινὸς Περιθών αναιρεσιν. Οἱ δὲ ἄλλως τὸν Κέρβερον εἴναι λέγο
σι, τὸν τὰς Γηρυόνης βασιλεύονταν Κύων, ὃν Ήρακλῆς ανείλειν, ὅτε τὰς
βάσις ἐκλεψεν. (Ορεα Παλαιόφατον ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀπίσ. Ισορ. Κεφ. Μ'.)
Οἱ δὲ Παυσανίας (ἐν τοῖς Λακωνικ. Βιβλ.: Γ'. Κεφ. ΚΕ'.) τὰ περὶ Ταύνω
ρον, (περὶ δὲ ἀνωτ. Στίχ.: 567.) καθισορῶν „Ἐποίησαν Εθλιών τινὲς (Φη
σὶν)

Foedera : terque fragor stagnis auditus Averni.
Illa, quis et me, inquit, miseram, et te perdidit Orpheu,
49; Quis tantus furor ! en iterum crudelia retro
Fata vocant, conditque natantia lumina somnus.
Jamqu vale : feror ingenti circumdata nocte,

Invali-

Three small, stylized black floral or star-shaped decorative elements arranged horizontally.

„σιν), ὡς Ἡρακλῆς ἀναγάγοι ταύτη τῇ Ἀδε τὸν κῦνα, ἐπε υπὸ γιῶ ὁδὲ
„διὰ τὴ σπηλαῖς Φερέσσης, ἐπε ἔτοιμον ὃν πεθλῶα, Θεᾶν υπόγαιων εἶναι
„τινὰ οἴκησιν, εἰς λῷ αὐθόριζεθαι τὰς ψυχάς. Ἀλλὰ Ἐκαταῖος μὲν ὁ Μιλή-
„σιος λογος εὑρεν εἰκότα· ὅφιν Φήσας ἐπὶ Ταυγάρῳ τραφλῶα δεινὸν, κλη-
„θλῶα δὲ Ἀδε Κιῶ, ὅτι ἔδει τὸν δηχθέντα τεθνάναι παρειστίκα υπὸ τῇ
„τῇ. Καὶ τῇτον, ἐφη, τὸν ὅφιν υπὸ Ἡρακλέας ἀχθλῶα παρεῖ Ευρυδέα.
„Ομηρος δὲ, (Πρῶτος γαρ εἰκάλεσσεν Ἀδε Κιῶ, ὃν τινα Ἡρακλῆς ἤγεν.
„,(Ορεα Ιλιαδ. Θ. Στίχ: 368.) ἐπε ὄνομα ἐθετο ἀδὲν, ἐπε σωπέλασσεν ἐς
„τὸ εἰδος, ὡσπερ ἐπὶ τῇ Χιμαίρᾳ. Οἱ δὲ ὑπερον, Κέρβερον ὄνομα ἐποίησαν
„καὶ καὶ τὰ ἄλλα εἰκάζοντες, κεφαλὰς τρέψι φασὶν ἔχειν αὐτόν.,.

„χ' ὡς Ὁρφέως πρόσθεν ἔδωκεν,
,,Ἄδεια Φορμίσδοντι, παλίσσουτον Ἐυρυδίκεαν.
‘Ο Πλεύτευς δῆλονότι. Καὶ Ἰσαὰκ δὲ ὁ Τζέτζης παρὰ Φυλβίῳ Ὁυρσίνῳ,
ὅντως ἀνίσμηνε.
,,Ἡ Ἐυρυδίκη σύζυγος ὑπῆρχε τῇ Ὁρφέως κτ:
Καὶ μονονυχὶ δὲ πάντες Ἐυρυδίκιων ὀινόμασσαν, ὡς καὶ πρὸ τῇ Φυλβίᾳ Δα-
λεκάμπιος παρεστημεῖστο, ἐν ταῖς εἰς τὸν Δειπνοσοφιστῶν ἀντότε σημειώσεσιν.
Εἰ καὶ Ἐρμησιάναξ (ἐν τῷ Γ. τῶν Ἐλεγγειακ. παρὰ τῷ σέρημ. Δειπνοσοφ.
Βιβλ: ΙΓ'. Κεφ. Η'.) Ἀγριόπλιν ἐκάλεσεν.
„Οἵνω μὲν Φίλος ύὸς αὐτήγαγεν Οἰαγγέλιον,
„Ἀγριόπλιν Θρῆσσαν, σειλάμενος κιθαρά,
„Αἰδοῦθεν
„Ἐνθεν αἰοδισάων μεγάλες ἀνέπεισεν "Ανακτας,
„Ἀγριόπλιν μαλακὴ πνεῦμα λαβεῖν βιότῳ.
Στίχ: 587. . . . ἢ ξώθετο ΠερσεΦόνεα.) Ἐπὶ τοιαύδε γὰρ τῇ σωθήκῃ Πλέύτων
καὶ ΠερσεΦόνη τῷ Ὁρφέω ἐπέτρεψαν, παλίμβοιον τιὼν ἄλοχον απολαβεῖν·
εἰ μόνον τλαΐη, μηδὲ λως ἐπιτρεφεῖς ἐνατενίσαμ, τῷ προσώπῳ τῆς ἐρωμέ-
νης, πρὶν ὑπὲρ γῆς γενέθλαι, καθάπερ οἰκείηται. (Ἀνωτ: Στίχ: 552.) Περὶ
δὲ τῆς ΠερσεΦόνης, τῆς καὶ Κόρης ἄλλως λεγομένης, Ὁρα Βιβλ: Λ'. Σημ.
Στίχ: 41.

Στίχ: 41. Στίχ: 593. . . . Καὶ ἀπλιώεσθαι δῆκατοι λῦστο.) Ἐπειδὴ γὰρ Ὁρφεὺς τὸν ἀποψίαν
ηθέτησεν· λῶ ἐκ σωθῆκης υπέξῃ· εἰκότως καὶ ὁ ἀπλιῶς Ἀδης τῷ
τῶν υποχέσεων δεσμῷ ἀπολέλυται. Οἱ μὲν οὖθι Οὐιργύλιος rupta Foedera
ἔχει (διαλέλυται αἱ σωθῆκαι)· αὐτοὶ δὲ τὰ δῆκατα ἐπὶ τῶν σωθῆ-
κῶν υπεδέμεθα. Ομνύοντας γὰρ, τοῖς δῆκοις τὰς γινομένας σωθεσίας
κυρῖαν καὶ ἐπιτηρίζειν ἐκράτησεν.

Στίχ: 594 . . . Τρὶς σμαράγδουσαν ἔλη δὲ "Αορυα.) Frager vocum acclamantium, φησὶ Μηέλλιος" (Σημ: 14.) quia gaudebant manes Eurydicem redire, ut iterum Orpheus audirent. Ἀμέλειτος: Τῶν ἐν Ἄδε υπὸ χωρᾶς ἐπικροτησάντων τε καὶ ἐπαλλαλαζόντων, εἰ πάλιν Εὐρυδίκης ἐπαινέσσης, τῆς Ὁρφέως Θελξύνος μέσης, καὶ δούτερον παρεπολαῦσσαν αὐτοῖς ἐπιγένοντο,. "Αορυα δὲ τὰ ἐκεῖ ὄλη τὰ ποδαρχὴ γῆς αἴπαυτῶντας χωρία, διὰ τὸ ὀδένας ὄργες περιεπέσθαι

Πάντα τυράννοι τοῖς σμαράγησαν ἔλη δὲ Ἀορνα.
Ἡ δὲ δὰ· τίς με τάλαιναν, ἔφη, σὲ τ' ἀπώλεσεν Ὁρφεῦ; 595
Τίς δὲ τοσσατή μανίη; πάλιν ηνὶ δὲ ὅπισσω,
Μοῖρας ἀπιώνες, αὖθι καλεῦσι παλίσσυτον ἔρπεν.
Τύπνος μεῦ πάλιν αὖθι δονέμενα Φάεα κρύπτει.
Ἄλλ' ηδη, χαύροις σὺγε· ἀμφὶ με νὺξ περιβάλλει

Χενο-

ἀυτὰ ἵπταθαι· ἀνὴρ Πλευτώνεια λέγεται τὰ ἀυτὰ, καὶ Χαρώνεια, ὡς δι-
αυτῶν δῆθεν πολλῶν παρατετολμηκέναι μιθευομένων τιὼν εἰς Αδες κατάβα-
σιν. Ἐν οἷς δὴ μάλιστα χωρίοις πεφόμησα, τὸ περὶ Κύμης τιὼν κατὰ τιὼν
Ιταλίαν λίμνην, οὐ καὶ αὐτοῖς (ἐν Βιβλ.: Β'. Σημ. Στιχ.: 186.) ἐμνήθημεν.
Οπός καὶ ἡ κατ' Ἀριστέλεων (περὶ Θαυματ. Ἀκτομ.) προσαγγευομένη
Ἀορνος Λίμνη: ἡ λόφοις κύκλῳ περιελημμένη, τὸ ὕψος δὲ ελαττον τριῶν
,,σαδιῶν· τῷ χήματι κυκλοτερής, καὶ τὸ βάθος ἔχθσα ἀνυπέρβλητον,,. Πε-
ρὶ ταύτης δὲ καὶ Φερνάτος (περὶ τῆς Φύσ. τῶν Θεῶν, Κεφ: ΛΓ'.), Η
,,δὲ Ἀορνος Λίμνη Φυσικώτερον ἴσως ἀπὸ τῆς ἀέρος προσηγορεύθη· καὶ τοι
,,καὶ τοὺς σκότους ἐδὲ ὅτε, καὶ τιὼν ὄμιχλων ἀέρας οἱ παλαιοὶ ἐκάλεντον,,. Τιὼν
τοιῶν δὲ ἀλλ' οὐδὲ Λίμνην, Κόλπον ἀλλας Ἀορνον ὄνομάζει οἱ Γεωγράφοις, ἐν-
τὸς κόλπου ἐτέρη τῇ Λοκρίν, τῇ πέρης ταῖς Βαΐαις κειμένης, ἐναπολαμ-
βαύομενον. (Στράβ. Βιβλ. Ε'. Σελ. 244. Ἀλ: 374) „Ἐν ᾧ ἐμύθευον (Φη-
,,σὸν) οἱ πρὸ ήμῶν, τὰ περὶ τιὼν γενεύαν τιὼν Ὄμηρικῶν καὶ δὴ καὶ Νεκυο-
,,μαντεῖον ἴσορροπον ἐνταῦθα γενέθαι καὶ Ὅδυσσεα εἰς τέτο αὐτοῦ ἀφικέθαι „Ε-
,,ς δὲ ὁ μὲν Ἀορνος κόλπος ἀγχιβαθμὸς καὶ αὔτισμος . . . περικλείεται
,,δὲ ὀφρύσιον ὀρθίας, ὑπερκειμένους πανταχόθεν πλιὼν τῇ εἴσαλον· νῦν μὲν
,,ἥμερως ἐκπεπονημένους, πρότερον δὲ σιωπεύσιν ἀγρίας ὑλῃ μεγαλοδένδρῳ
,,καὶ αβάτων· αἱ κατὰ δεσμοδιαιμούσαις κατασκοιν ἐποίεν τὸν κόλπον. Προσε-
,,μύθευον δὲ οἱ ἐπιχώριοι καὶ τὰς ὅργες τὰς ὑπερπετεῖς γινομένης κατα-
,,πίπτειν εἰς τὸ ὑδωρ Φθειρομένης ἀπὸ τῶν ἀναφερομένων ἀέρων, καθάπερ
,,ἐν τοῖς Πλευτωνέοις καὶ τέτο χωρίον Πλευτώνεον τι ὑπελαμβανον. Καὶ
,,τὰς Κιμμερίας ἐνταῦθα λέγεθαι. Καὶ εἰσέπλεον γε οἱ προθυσάμενοι καὶ
,,ἰλασάμενοι τὰς καταχθονίες δαίμονας, ὅντων τῶν ὑφηγημένων τὰ τοιαῦτα
,,ἱερέων, ἐργολαβηκότων τὸν τόπον. „Εἰς δὲ πηγὴν τις αὐτόθι ποτίμειον ὕδατος
,,ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ τύτη δὲ ἀπείχοντο πάντες, τὶ τῆς Στυγὸς ὕδωρ νομί-
,,σαντες . . . τὸν τε Πυροφλεγέθοντα ἐκ τῶν θερμῶν ὕδατων ἐτεκ-
,,μάζοντο, τῶν πλησίον τῆς Ἀχερονίας. κτ:,, Ταῦτα δὴ καὶ παρ Ἔυσα-
,,θίω ἐυρήσεις, ἐν ταῖς εἰς τιὼν Κ. Ραψωδίαιν τῆς Ὅδου. Παρεκβ. Στιχ: 1667.

Στιχ: 597. Μοῖρας ἀπιώνες κτ:) Τιὼν Νύκτα μόνις Ἡσίοδος ἐποίησε τὰς Μοῖρας
ἀποτεκνεῖν. Θεογον. Στιχ: 217.

„Καὶ Μοῖρας, καὶ Κῆρας ἐγένιστο τηλεοποίης·
„Κλωθὼ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἀτροπον· αἵ τε Βροτοῖς,
„Γενομένουσι διδῦσιν ἔχειν αὐγαδὸν τε κακού τε·
„Αἴτ' Ανδρῶν τε Θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπεσσαι,
„Οὐδέποθ' αἵ λίγυσι Θεαὶ δεινοῖο χόλοιο.

„Πρὶν γ' ἀπὸ τῶν δώσασι κακοὶ τὸν ὄπιν, δέστις ἀμάρτοι.

Απιώνεις οὐδὲ Μοῖρας Οὐραγίλιος προσείρηκε: Grudel's Fata: ὥσπερ καὶ
Ἡσίοδος, Νηλεοποίης. Ο δὲ Πλάτων ὡχὶ τῆς Νυκτὸς, καθ' Ἡσίοδον, θυ-
γατέρεας δὲ τῆς Ἀνάγκης τὰς Μοῖρας ὅσας ἐγενεσθλόγησε. Λόχειμωνδ-
σας τε παρείησιν αὐταῖς· (ἐν τῇ I. τῶν Πολιτεῶν, δὲ πολὺ πρὸ τῆς τέ-
λεως.) „Στέμματα δὲ τῶν κεφαλῶν ἔχθσας. Λάχεσιν τε, καὶ Κλωθὼ, καὶ
„Ἀτροπον ὑμνεῖ πρὸς τιὼν τῶν Σεριών αἴρονταιν. Λάχεσιν μὲν τὰ γε-
,,γονότα, Κλωθὼ δὲ τὰ ὄντα, Ἀτροπον δὲ τὰ μέλλοντα,,. Ἐν δὲ τῇ ΙΒ'.
τῶν Νομοθεσιῶν ὁμοίως τιθεται μὲν εἶναι: Λάχεσιν τῶν μοιρῶν τιὼν πρώ-
βαλίον Δ'.

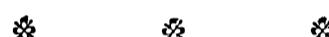
Y

την

Invalidaque tibi tendens, heu! non tua, palmas.
Dixit, et ex oculis subito, ceu fumus in auras
500 Commistus tenues, fugit diversa: neque illum
Prensantem nequidquam umbras, et multa volentem
Dicere, praeterea vidit; nec portitor Orci
Amplius objectam passus transire paludem.
Quid faceret? quo se rapta bis conjugē ferret?
505 Quo fletu Manes, qua Numinā voce moveret?
Illa quidem Stygia nabat jam frigida cymba.
Septem illum totos perhibent ex ordine menses
Rupe sub aëria, deserti ad Strymonis undam,
Flevisse et gelidis haec evolvisse sub antris,
510 Mulcentem tigres, et agentem carmine quercus.
Qualis populea moerens Philomela sub umbra
Amissos queritur foetus, quos durus arator

Obser-

„τιω, Κλωθώ δὲ τιω διδτέραν, τιω Ἀτροπον δὲ τρίτω,, 'Αριστέλης ἀλλ'
οὐ, ἐτεροίως πως ἐσὶν αὐτὰς διατάττων ἐν τῷ περὶ Κόσμῳ Βιβλ. Κεφ.
Ζ.). „Τὰ τε περὶ τὰς Μοῖρας, καὶ τὸν Ἀτροπον, εἰς τότο πως νένει.
„Τρεῖς μὲν γὰρ αἱ Μοῖραι, κατὰ τὰς χρόνους μεμεισμέναι. Νῆμα δὲ αἱ
„τράκται, τὸ μὲν ἐξεργασμένον, τὸ δὲ μέλλον, τὸ δὲ περιζηρόμενον. Τέ
„τράκται δὲ κατὰ μὲν τὸ γεγονός, μίσ τῶν μοιρῶν, Ἀτροπος· (καθ'
„δὲ τιω Λάχεσιν ὁ Πλάτων λῷ ἀνωτέρω τιθέμενος) ἐπει τὰ παρελ-
„θόντα πάντα ἀτρεπτα ἐσι. Κατὰ δὲ τὸ μέλλον, Λάχεσις· (καθ'
„δὲ ἡ Ἀτροπος κατὰ Πλάτωνα) εἰς πάντα γὰρ ἡ κατὰ Φύσιν μένει λῆ-
„ξις. Κατὰ δὲ τὸ ἐνετῶς, Κλωθώ· (ως καὶ παρὰ τῷ Πλάτωνι) συμπε-
„ραινόσα, καὶ κλάθοσα ἐκάστω τὰ οἰκεῖα, Πλέταρχος δὲ ὁ Χερῷωνεύς (ἐν
τῷ περὶ Εἰμαρμένης) „Τιω Ἐιμαρμένων σύμπασαν εἴναι (τιθησι) τιω τῷ
„κόσμῳ ψυχῇ τριχῇ διανεμηθεῖσαν, εἰς τε τιω ἀπλανῇ μοιραν, καὶ εἰς
„τιω πλανᾶθαι τοιμορμένων, καὶ τρίτων εἰς τιω ὑπαρχάνιον, τιω περὶ γῇ
„ὑπάρχοσαν. Ων δὲ μὲν ἀνωτάτω, Κλωθώ προσταγορένεται· ἡ δὲ μετ' αὐ-
„τιω, Ἀτροπος· ἡ κατωτάτω δὲ αὖ, Λάχεσις· δεχομένη μὲν τὰς φρενίας
„τῶν ἀδελφῶν ἐνεργείας, συμπλέκοσα δὲ, καὶ διδέστα ταῦτα εἰς τὰ ὑπ-
„αυτῆς τεταγμένα, τὰ ἐπίγεια..

Στίχ: 599. 'Αλλ' ἥδη χαίροισι σύγει ἀμφὶ με νὺξ περιβάλλει.) Τεττὶ Ευρυδίκης
πρὸς Ορφέα ἔγιμα λό τὸ ἐπιτελεύτιον. Παραπλήσιον δὲ (καθά καὶ Φάλη.
Οὐρσ. ἐν ταῖς Παραθέσ. σεσημέσωκε) λῷ καὶ τὸ Πολιωτικὴ φηθὲν, δτε ἀ-
ποπνέωι ἥδη. Ιοκάσι τε τιω μητέρα, καὶ Αντιγόνω τιω ἀδελφὶω προ-
σεφθέγχαστο τὸ ὄλοιδιον. Παρὰ Ευριπίδῃ ἐν Φοινίσ. Στίχ: 1462.

Στίχ: 603. 'Αμφὶ φάσ δρασσόμενον μὰψ, εἰδώλοιο ἀμαυρός.) "Ουτω καὶ θύμσιεύς
παρ' Ομήρῳ ἐν τῇ Νεκυίᾳ, Αντικλέας τῆς μητρὸς προθυμηθεὶς περιδέ-
χαθα, εκ ἔχειν, (Οδυσ. Λ. Στίχ: 203.

„ . . . Αυτὰρ ἔγωγ' ἔθελον Φρεσὶ μερμηρίζας,
„Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέσειν κατατεθυεύηται.
„Τρεῖς μὲν ἐφωρμήθησαν, ἐλέσειν τὲ με θυμὸς ἔγωγε"
„Τρεῖς δὲ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ ἔκελον, ἡ καὶ ὄντερω
„Ἐπτατ" ἐμοὶ δὲ ἄχος ὅξυ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον.
Τὰ δὲ ἔπη καὶ Ουργίλιος ἀπεμιμήσατο ταῦτα, καὶ Λίνεαδ. Βιβλ: Β'.
Στίχ: 792. Καὶ Βιβλ: 5. Στίχ: 700.

Στίχ:

Χειρομένη, όστιώ φεῦ! αὔτως χαῖρ ὁρεγνῦσαν.
 Ή, καὶ απ' ὁφθαλμῶν ξο, ηὔτε καπνὸς ἐς αὔρας
 Λεπτὰς αἴψα κέδασο, καὶ φύχετο ὄυδ' ἔτι εἶδεν
 Ἀμφὶ δὲ δρασσόμενον μάψ εἰδώλοιο ἀμαυρῶ,
 Ιέμενόν περ πολλὰ ἐνισπάν· ὄυδε τ' ἀπικῆς
 Πορθμεὺς, τὸν δ' Ἀΐδαο περᾶν ιάέχετο λίμνια.
 Τίπτ' ἄρα κεν δέξαι; δίς οἱ δ' ἀρθέσης ἀλόχοιο
 Πᾶ βῆ; νερτερίας τε γόοις τίσι δ' ἀδεξιγνάμψοι;
 Ως ή μὲν δὲ νέκυς, διὰ δὴ Στυγὸς ἥγετο κύμβη·
 Επτὰ δὲ ἔξαντος, Φασὶν, εἴλιγμοῖσι σελιώης,
 Πέτρης υψηλῆς υπερήιενος, ἀμφὶ δέξει θρά
 Στρυμονίων ὑδάτων, χέῦεν θαλερὸν κατὰ δάκρυ,
 Ταῦτ' αὐταπεμπάζων σπέίεσιν ὑπάλι κρυεροῖσι·
 Τίγρεις τ', ἀγριάδας μολπῆ Φηγὺς τ' ἐπιθέλγων.
 Ως δέ υπ' αἰγέρῳ σκιαρῇ θρηνεῖ Φιλομήλη,
 Τέκν' ὄλοφυρομένη, τὰ δὲ νηλεγένες καλιάς περ

600

605

610

615

Y 2

Εξ-

* * *

Στίχ: 605. Πορθμεὺς τὸν δὲ Ἀΐδαο κτ:) Τὸν δὲ τὸν Ἀδειον Πορθμέα τῆτον, δὲ Πορθμεὺς ήμῶν καὶ ἐξ ὀνόματος ἀπεκάλεσεν. (Λίνεαδ. Βιβλ: 5'. Στίχ: 298.)

Portitor haec horrendus aquas, et humina servat

Terribili quallore Charon

,,Πορθμεὺς δὲ ἔκπαγλος τὰ δέ υδάτα, δέξει θρά τε ὠρεῖ

,,Αυχμῶν δεινὰ Χάρων.

,Ο δὲ Χάρων (ὡς Φοῖο Φερνύδτος ἐν τῇ Θεωρίᾳ περὶ τῆς Θεῶν Φύσ. Κεφ. ΛΕ'.) ίσως μὲν κατ' αὐτίφραστιν ἐκ τῆς χαρᾶς ἀνομάλη διώσται δὲ καὶ ,ἀπὸ τῆς χαρᾶς, ή τὸ ἔτυμον ἔχειν· ή ἀπὸ τῆς κεχυγένειας, ,Αλλ' απὸ μὲν τῆς χαρᾶς ὅπως, εἰκὸν εἰδεῖσθαι εἰ μὴ τυχὸν ἀπὸ τῆς χαρᾶς ἀδέξας, ή χαραδρῶδης, ή χαραδρῶν· απὸ δὲ τῆς χανδάνων, ή χαίνω, εἴη αὐτὸς οὐ Χάνδων, ή οὐ Χανῶν· ή τέως οὐ Χάννος, καὶ ή Χάνη τὸ ιχθύδιον.

Στίχ: 608 Ως ή μὲν δὲ νέκυς κτ:) Ο δὲ Ηράκλειτος αὐτιπίπτεν ἔοικε. Καὶ γάρ (ἐν τοῖς περὶ Ἀπίσ. Κεφ. ΚΑ'.) τεναντίον ὑποτιθέναι δοκεῖ, ως ἀρετὴ Ορφεὺς ἐκ τὸν Ἀδειον πάλιν εἰς τὸν Βίον τιὼν Ευρυδίκηων αναγάγοι. Ωσαύτως δὲ καὶ οὐ Τζέτζης:

,Ταύτιων υπὸ οὐρανος Φασὶ δηχθεῖσαν τεθιηκέναι,

,,Ανενεχθιῶν δὲ πρὸς φῶς πάλιν ἐκ τῶν νερτέρων,

,,Ορφέως Ἀδιω θέλξαντος, καὶ Κόρηι μετονομάσθαι.

Καὶ οὐ Ερμησιάναξ δὲ παρὰ τῷ Δειπνοσοφιστῇ, ή τὰ ἔπη ανωτέρω, (Στίχ: 586.) παρεθέμεθα.

Στίχ: 611. Στρυμονίων υδάτων,) Στρυμῶν ποταμὸς Ἀμφιπόλεως (Στέφ. Βιζ.) ,Οστις πρότερον ἐκαλέστο Κόνοζος (Μελέτ. Αθίω Γεωγρ. Σελ. 391.) εἶτα ,Παλαιστῖνος, καὶ τελευταῖον Στρυμῶν καὶ κοινῶς Μαρμάρη, καὶ Ρευδίνα. ,κτ.,. Ἀπὸ μὲν δὲν τὸ Στρυμόνος τέθε ποταμός, καὶ εἰ Στρυμονικὸς Κόλπος, εἰς δὲν ἐκβαῖλει οὐ νιᾶς Κόλπος τῆς Κουτέσσας. Καὶ οὐ Βορέας δὲ αὐγεμός Στρυμόνος εἴρηται, παρὰ Καλλιμάχῳ (ἐν Τυμ. τῷ εἰς τιὼν Δῆλον. Στίχ: 132.) Καὶ ἐνταῦθα δὲ Στρυμόνια υδάτα, ως καὶ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις αὐτῷ Αργοναυτικοῖς Στίχ: 79. οὐ Ορφεὺς αὐτὸς ἐκάλει Στρυμονίας δοάς.

Στίχ: 612. Τίγρεις τ', ἀγριάδας μολπῆ Φηγὺς τ' ἐπιθέλγων) Ουτω καὶ Ορφεὺς ἐν τοῖς εἰρημ. Αργοναυτ. περὶ ἑαυτῷ ἀδον: Στίχ: 71.

,,Καὶ μὲν ἐκίχε κιθάρῃ πολυδαιδαλον ἐντάσυτα,

,,Οφεις

Observans nido implumes detraxit: at illa
 Flet noctem, ramoque scdens miserabile carmen
 515 Integrat, et moestis latè loca questibus implet.
 Nulla Venus, nullique animum flexere Hymenaei.
 Solus Hyperboreas glacies, Tanaimque nivalem,
 Arvaque Riphaeis numquam viduata pruinis
 Lustrabat, raptam Eurydicem, atque irrita Ditis.
 520 Dona querens. Spretæ Ciconum quo munere matres,
 Inter sacra Deum, nocturnaque Orgia Bacchi,

Disce-

„Οφεος κέ τοι μέλπων προχέω μελίγηρας αἰσιδιώ,
 „Κηλήσω δὲ τε θῆρας, ηδέ ἐρπετὰ καὶ πετειώα
 Καὶ κατωτέρω δὲ προσθεγγόμενος ἐν Ἀσματι τιῷ Ἀργώ, εἰς τιῷ θά-
 λασσαν υπὸ τῶν Ἡρώων καθελκομένων. Στίχ: 258.
 „Αἱέν ἐμῆς ἐνοπῆς, καὶ γὰρ πάρος ἐκλυες ἥδη,
 „Ηνίκας δένδρε ἐθελγον ἐν ύλήντι κολώνῃ.
 „Πέτρας τ' ἡλιβάτες
 Καὶ Ευριπίδης δὲ ἐν Βάκχαις περὶ τῷ ἀντεῖ Στίχ: 56.
 „Σωσαγε δένδρα Μή.
 „σας, σωσαγε θῆρας ἀγρῶτας.
 Καὶ Ἀποδώνιος ὁ Ρόδιος Ἀργοναυτ. Βιβλ. Λ'. παρὰ Φελβ. Οὐρσ. ἵν Πα-
 ραθέσ.
 „Αυτὰρ τὸν γ' ἐνέπχσιν ἀτερέας βέρει πέτρας
 „Θέλξαι αἰσιδάων ἐνοπῆ, ποταμῶν τε δέεδρα.
 „Φηγοὶ δὲ ἀγριάδες, καίνης ἔτι σήματα μολπῆς
 „Ακτῆς Θρηικίας ζώνης ἔπι τηλεθάσωμ
 „Εζένης σιχώσιν ἐπήτριμοι ἀς δύ' ἐπὶ πρὸ^τ
 „Θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
 „Ορα καὶ τῷ Νεωτέρες Φιλοτεράτε Εικίνα 5. ἡς Ἐπιγραφὴ Ὁρφεὺς. Μέτρ
 θι δὲ περὶ τῷ Ορφέως, εἰ βέλει, καὶ Παλαιόφατ. περὶ Ἀπίσ. Ισορ. Κεφ. Λδ'. Καὶ Ηράκλειτ. ὄμοιως. Κεφ. ΚΓ'.
 Στίχ: 614. Ός δι' ύπ' αἰγάρεω σκιαρῆ θειώτε Φιλομήλη.) Κανταῦθα τὸν Μά-
 ρωνα ἐκ τῶν Ὁμήρες ἐγκαλωπίσαθαι, & μόνον Φελβίδιος Ουρσῖνος ἐσμετά-
 το ἐν ταῖς Παραθέσ. ἀλλὰ καὶ Σαματὴλ ὁ Κλάρκης ἐν τῷ Ἐκδόσ. τῶν Ὁμήρ.
 Ποιῆσ. ὁ μὲν, τὸν Ἐλλισα τῷ Ρωμαίῳ ἀντιπαραβάλλων, ὁ δὲ τὸν Ρωμαῖον
 τῷ Ἐλλισα. Ἐχει δὲ τὰ Ὁμηρικά δύτια. Όμδος. Τ. Στίχ: 518.
 „Ως δὲ Πανδαρέως κάρη, χλωρῆς ἀηδῶν
 „Καλὸν αἰσέδησιν, ἔαρος νέον ἰσαμένοιο,
 „Δευτέρων ἐν πετάλοισι καθεδρομένη πυκνοῖσιν,
 „Ητε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα Φωνῶ,
 „Παιδί ὀλοφυρομένη Ιτυλογ Φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 „Κτείνε δὲ ἀφεδίας, κάρον Ζῆθοιο ἄνακτος.
 „Ἐν οἷς σημειωτέον ὡς μακρῷ διαφερόντως τὸ τῆς Ἀηδόνος πάθος Ὁμηρος
 μιθοπλασεῖ, ἢ τὸ τῆς Φιλομήλης αὐτοὶ, τῆς εἰς τιῷ Ἀηδόνας κατὰ Ουρ-
 γίλιον αἴπορνιθωθέσης, ἀνωτέρω κατ' αρχὰς τῷ ἐν χερσὶ Βιβλίοις, ύπετιθε-
 μεθα. Τιὶ δὲ διαφορὰν δῆται, σωιδέν δάσιον τῷ παραθέσει τῷ κατὰ Πρόκ-
 γιλιαν καὶ Φιλομήλιων, τῶν Πανδίωνος θυγατέρων, δράματος, (περὶ δὲ σα τὰ
 ημῖν εἰρημένα, ἀνωτ: Στίχ: 18.) πρὸς τὸ τῆς Πανδαρέως Κέρεης, περὶ ἡς
 Ὁμηρος ἐπὶ τῶν ἀνενεχθέντων ἐπῶν· ὃ κατὰ τὸν Σχολιαστῶν διεσκευ-
 αθη. „Τῇ Νυκτέως Ἀντιόπῃ Ζόδις μίγνυται· ἐξ ἡς Ζῆθος γίγνεται, καὶ
 „Ἀμφίων. — γαμεῖ δὲ Ζῆθος μὲν Ἀηδόνας τιῷ τῷ Πανδαρέως τῶν δὲ,
 πογίνεται Ιτυλος, καὶ Νησ. Ιτυλον δὲ ἡ μήτηρ Ἀηδών ἀποκτείνει διὰ τυκ-
 τὸς,

Ἐξέλετ’ ἀγρώτης, πάρος ἦ πετειωὰ γενέθαι·
 Ήδὲ τ’ ἐφεζομένη ἐπὶ ὅδῷ νυκτὸς ἀέδει,
 Καὶ θαμιὰ τρωπῶσα χέει πολυτχέα Φωνῶ.
 Πλῆτο δὲ ἄρα θριῶν πέδον ἐνρὺ ἀπάντοσε κύκλῳ.
 Τῷ δὲ γτις οὐραδίω Κύπρις, γδὲ Τυμέναιος ἔκαμψεν.
 Οἶος ὑπερβορέες οὐρυμάς, Τάναιν τε νιφώδη,
 Αγρός τὸς τε πάχναι Ριπήϊοι γποτε λεῖπον,
 Ος κίεν, ἀρπακτιῶ διζήμειος Ευρυδίκειαν.
 Δῶρα αἴδωσάτε, γδὲ τ’ ἀνίνυτα Αἰδονῆος.
 Τάγιεια δὴ Κικόνων θύγατρες, τὰν λέκτοα παρώθει
 Ιραῖς ἐν τελετῇσι Θεῶν, κατὰ νύκτια Βάνχε

620

625

”Οργια

* * *

„τὸς, δοκῆσα ἔναι τὸν Ἀμφίωνος παῖδα, γηλάσα τῷ τῷ προσερημένῳ γυναικαῖς τοι μὲν ἥσαν ἔξ παιδεῖς, μάτῃ δὲ δύο. Ἐφεζομᾶ δὲ ταῦτα δὲ Ζδὲς ποιῶ. Ή δὲ ἔυχεται σένις γενέθαι· καὶ ποιεῖ μάτιν ὁ Ζδὲς Ἀηδόνα. Θριῶν δὲ αἴσποτε τὸν Ἰτυλον, ὃς Φητὶ Φερεκύδης,,. Προσεοικίτας δὲ τοῖς τῷ Σχολιαῖς τάτοις καὶ Ευσάθιος ἀναφέρει, προσεπισημειῶν, ὅτι: „Τὸν περὶ τῆς Αἰδόνος μῆδον διαφέρεις, ἦτοι ανομοίως τοῖς Νεωτέροις μεταχειρίζεται ὁ Ποιητής.. (Καὶ ὅρα ἐν ταῖς εἰς τῷ Τ. Ραψωδ. Παρεκβ. Σελ. 1874. 1875. ἐς πλάτος τὰ περὶ τάτων διεξερχόμενον.

Στίχ: 616. Ἐξέλετ’ ἀγρώτης πάρος ἡ πετεεινὰ γενέθαι.) Ομῆρος τὸ ἔπος Τηλέμαχον ἀναγνωριζέντι τῷ πατρὶ ἀμφιχυθέντα ποιῶντος, καὶ ἐπὶ τῷ αναγνωρισμῷ ἀμφοτέρες δάκρυα λείβοντας. Οδυσσ. Π. Στίχ: 216.

„Φιῶαι, η Ἀιγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἵσι τε τέκνα

„Ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεεινὰ γενέθαι.

Παραβάλλετον γυνὴ κανταῦθα τῷ Ποιητᾷ ἀλλήλοιν Φάλβιος τε καὶ Κλάρκιος, ὃς πάντη ἐπὶ τῶν ὁμοίων ποιεῖν εἰώθατο.

Στίχ: 617. Ήδὲ τ’ ἐφεζομένη ἐπὶ ὅδῷ νυκτὸς ἀέδει.

Στίχ: 618. Καὶ θαμιὰ τρωπῶσα χέει πολυτχέα Φωνῶ.) Καὶ ταῦτα δὲ ἐπὶ

τοῖς μάτιρων (Στίχ: 614.) προσημειωθεῖσιν Ομηρικοῖς ἔπεσι, χεδὸν ἐπὶ

λέξεως ἀναγνώσκεται διαψιδόμενα.

Στίχ: 620. Τῷ δὲ γτις οὐραδίω Κύπρις κτ:.) Τῆς γὰρ φιλτάτης ἀποσερηθεὶς Ευρδίκης, ἐκέτη γάμοις προσομοιλῆσαν λιέχετο. (Οράω αὐτ: Στίχ: 552.)

Στίχ: 621. Οἶος ὑπερβορέες οὐρυμάς κτ.) Περὶ τῆς τῶν Τυμέναιος θέσεως, ὅτι καὶ τῷ Ριπαίων ὄρεων εἰσὶν ἐπέκεινα, δοκεῖ γ' εἰδέναι πάρεσιν, εἴρηται (ἐν τῷ Γ'. Βιβλ. Σημ. Στίχ: 443.)

Στίχ: Λατ: . . . Τάναιν τε νιφώδη,) Τὸν ποταμὸν λέγει, περὶ δὲ Διονύσιος ὁ

Περιηγ. Στίχ: 14.

„Ευρώπω δὲ Ασίης Τάναις διὰ μέσσον ὁρίζει·

„Ος δὲ θέλιοσμένος γαύης διὰ Σαυροματάων,

„Σύρεται εἰς Σκυθίω τε, καὶ εἰς Μαιώτιδα λίμνην.

„Εἰρηται δὲ Τάναις ἐλλινιστὶ (κατ’ Ευσάθ. αὐτ.) διὰ τὸ τεταμένως δεῖν.

„Σίλιν δὲ Φασὶ τινες παρὰ τοῖς παρεικόσι Βαρεβάροις ὀνομάζου-

„„(ὅ δὲ καὶ Πλίν. Βιβλ. 5'. Κεφ. Ζ'. Φησι.) Τῷ δὲ Τανάϊδος ἄλλοι μὲν, Φα-

„„σὶ, μὴ γνωρίζειν τὰς πηγας· Ηρόδοτος δὲ ἐκ λίμνης μεγάλης αὐτὸν

„„λέγει, εἰς λίμνην ἔτι μείζονα τῷ Μαιώτιν εἰσβάλλειν . . . Κάκενο δὲ ει-

„„λέγει, χρή ὅτι Αρδίανος, καὶ ἄλλον Τάναιν ισορεῖ Σκυθικὸν, ὃν δὲ Ἀλέξαν-

„„δένει χρή ὅτι Αρδίανος, καὶ ἄλλον Τάναιν ισορεῖ Σκυθικὸν, ὃν δὲ Ἀλέξαν-

„„δρος ἐπικινδύνως διεπέρασεν,,. (ἴσως δὲ ἐκεῖνος έτος, περὶ δὲ Στέφαν. ο Βιβ.

„„τὸν Ακεσίνηω Φησιν ἔναι, καὶ Ιαζάρτιω καλύμενον.) Αλλ' ἐνταῦθα περὶ

„„τῷ εἰς τῷ Μαιώτιδα εἰσβάλλοντος τὸν Ποιητιώ ἐκληπτέον λέγοντας,,οὐ

κατὰ

Βιβλίον Δ.

- Discerptum latos juvenem sparsere per agros.
 Tum quoque marmorea caput a cervice revulsum,
 Gurgite cum medio portans Oeagrius Hebrus
525 Volveret, Eurydicem vox ipsa et frigida lingua,
 Ah ! miseram Eurydiceen, animo fugiente, vocabat :
 Eurydicen toto referebant flumine ripae.
 Haec Proteus : et se jaectu detit aequor in altum ;
 Quaque dedit, spumantem undam sub vertice torfit.
530 At non Cyrenae; namque ultro affata timentem,
 Nate, licet tristes animo deponere curas.
 Haec omnis morbi causa: hinc miserable Nymphae,
 Cum quibus illa choros lucis agitabat in altis,
 Exitium misere apibus. Tu munera supplex
535 Tende, petens pacem, et faciles venerare Napaeas ;
 Namque dabunt veniam votis, irasque remittent,
 Sed modus orandi qui sit, prius ordine dicam.
 Quatuor eximios praestanti corpore tauros,
 Qui tibi nunc viridis depascunt summa Lycaeui,
540 Delige, et intacta totidem cervice juvencas.
 Quatuor his aras alta ad delubra Dearum
 Constitue, et sacrum jugulis demitte cruorem,
 Corporaque ipsa boum frondoso desere luco .
 Post, ubi nona suos aurora ostenderit ortus,
545 In ferias Orphaei lethaea papavera mittes ;

Placatam

„κατὰ τὰς ἐκβολὰς καὶ πόλις Ἐλικηὶ ἔκτισαν Ταῦαῖς, ἥτις (κατὰ τὸν „Συγγραφέα τῶν Ἐθνικῶν καὶ Ἐμπόρειον ὀνομάζεται,,
Στίχ: 624. Δῶρα ἀδωρά τε κτ.) Irrita dona: τετέσιν, ἀκυρα δῶρα, ὡς Ὁυἱργίλιος ἀπεκάλεσεν.
Στίχ: 625. . . . Κικόνων θυγατρεσ.) „Οἱ δὲ Κίκονες Ἐθνος Θρακικὸν, πράγματα „τῷ Ὄδυσσει παραχόν. Οὐ μακρὰν δὲ ἦσαν ὅτοι Μαρωνετῶν . . . Δύω „δὲ φασὶ γενέθαι Ὁρφέας Κικόνας, ὃν ὁ ἕις τῷ Ὀιάγρῃ, παλαιὸς καὶ „πελλῶ προσγενέσερος τῷ ύστερῳ καὶ ὡς φασὶν, ἐνδεκα γενεᾶς,. (Ἐγεάθ, ἐν ταῖς εἰς τὴν Β. τῆς Ἰλιάδ. Παρεν. Σελ: 359.) Οτι δὲ Ὁρφέα παραθύμενον ἀντῶν τὰ λέκτρα, αἵ τῶν Κικόνων θυγατρέσεις, ἐπὶ τῶν ὄργιων Βόκχος ἐκιανεῖσα μίτραρχαν, ἀνωτέρω (Στίχ: 152.) εἰρηθαὶ ἐφθασε. Καίτοι γε ἀλιωπως, τὸ Ποιητὸν εἴταιοθα, τὸ περὶ τὸν Ὁρφέα δέρματα Ἐρατοθένης διέξασιν αἰτιολογῶν ἐν Κατασεεισμῷ ΚΔ., Φησὶ γαρ ὡς Ὁρφ „, Κεὺς τὸν μὲν Διόνυσον ἐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἡλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμι „, γεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προστηγόρευσεν ἐπεγερόμενός τε τῆς νυκτὸς „, κατὰ τὴν ἑωθινὴν, ἐπὶ τὸ σῆρος τὸ καλέμεσον Πάγγαμον, προσέμενε τὰς „, ἀνατολὰς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἡλιον πρώτον. Οδεν ὁ Διόνυσος ὄργιθεσ ἀντῶ „, ἐπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησὶν Λιχύλος ὁ Ποιητὴς, αἵτινες ἀντὼν „, διέπασταν, καὶ τὰ μέλη διέργιψαν, χωρὶς ἔκαστον.
Στίχ: 630. . . . Εβρες Ὁιαγρίοιο.) Ορφα ἀνωτ: Στίχ: 563. Αυτ: Στίχ:

Ὁργὶ, ἀνασπάσασαι κῆρον, μελεῖσὶ κέδασσαν
 Ἐυρώ ἀν' ἀγρόν. Τῆμος ἀτὰρ κρὰς χιονοέσσης
 Δειρῆς τμηθὲν, ἐπὶώ κατὰ μέσσων ἥγετο δίνιων
 Ἐβρὸς Οἰαγροίοι, ἐφώνεε Ἐυρυδίκειαν. 630
 Καὶ γλῶττα ψυγερὶ, αὖ αὖ! ψυχῆς ἀπιάσης,
 Οἰκτρὸι Ἐυρυδίκια ἐκάλει ποταμοῖο τε πᾶσαν,
 Πυκινὰ Ἐυρυδίκης ἐπανήχεον θνομα, ὅχθαι.
 Ὡς εἰπὼν Πρωτεὺς, βαθὺ αἴψ' ὑπεδύσσετο πόντον·
 Δὺς δ', ἐπὶ κοατὸς ἐς ἀφρεῖον σρέψατο κῦμα. 635
 Τια δὲ Κυριώῃ ὁ λᾶπε, τρέμουντι δὲ ἔπειτα:
 Νῦ τέκος ἐνθύμιας ἔχεμεν· κοαδίης δὲ ἄπο πάσας,
 Ἐξαλαπαζέμεναι πόρρω, πικρὰς μελεδώας.
 Ἡδε πάθης ἀρχὴ σέο· ἐνθεν καὶ γὰρ ἐπεὶ τοι
 Νύμφαι, ταῖς καίνῃ θιάσεις κατὰ ἄλσεα ἥγεν, 640
 Οὐλούμενια νήσον γε Μελιττῶν συλώεστ' ἐνῶρσαν.
 Τὰς δὲ δέον λίσσεθαι, ἵλασκεθαι τ' ἐνὶ δώροις.
 Ρεῖα δὲ τὸ ἐνίλατοι Νύμφαι τελέθεσι Ναπαῖαι,
 Ευχωλῆις πιθέθαι, ἀτὰρ τε χόλον καταπέψαι.
 Άλλ' ἦ ἐνέκαθαι δέοι, ἐξῆς πρῶτον ἐγὼ σοι. 645
 Τέσσαρας, οἵτ' εἰσὶν ταύρων μὲν ὑπείροχοι ἄλλων,
 Οἱ νῦ σοι νομέονται ἄκρας χλοεροῖο Λυκαίου.
 Τὰς δὲ ἄρετεν λᾶπε δὲ εἰν' ἐριφύλλῳ ἄλσεῖ κεῖθαι.
 Τέτταρας αὖ δὲ σῆσον ἐν ὑψηλοῖσι Θεάων
 Βωμὰς σηκοῖσιν. Τὰ δὲ, τοῖς δὲ ἐπὶ λαμπομήσας, 650
 Οσσον ἀποβρέύση ἔα χένεθ' ιερὸν αἴμα.
 Σφάγια λᾶπε δὲ εἰν' ἐριφύλλῳ ἄλσεῖ κεῖθαι.
 Ήώς δὲ ἐννεάτη Φαεσίμβροτος ιώνα λάμψη,
 Ορφέη ληθαίας μήκωνας μὲν καθαγίζειν,

Ζ 2

Αυτὰρ

Στίχ: 634. Ὡς εἰπὼν Πρωτεὺς κτ:) Παρεπλησίως καὶ η Πρωτέως θυγάτηρ Εἰ-
 δοθένη παρ' Ομήρω, Οδυσ. Δ. Στίχ: 425.

,,Ως εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

Καὶ Πρωτεὺς δὲ αὐτὸς Αυτ. Στίχ: 570.

,,Ως εἰπὼν, υπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

Στίχ: 635. Τια δὲ Κυριώῃ ὁ λᾶπε,) Ἐπειδὴ γὰρ τὸν νίστρον ἐνθέτως ἐνεκάθισεν εἰς
 λόχον· εἶσε δὲ ἀπὸ Φωτὸς κρύψασα παιδία, ὡς ἀν' μὴ ὅρωτο· παρεῖλι ἀχρε-
 τέλεσι καὶ αὐτῇ Κυριώῃ μηδαμῶς τῷ Πρωτεῖ καθιστώμενη, καὶ ἀτε δὴ
 μῆτηρ, τῷ παιδὶ πολυωρεῖσα, ὅτεν ἴσατο· ὡς ἀνωτέρω ἡμῖν ὁ Ποιητὴς ἐ-
 ποίει. (Στίχ: 517.)

,,Η δὲ ἀντὶων ἔστι πόρρωθεν ἀχλαὶ περιδύσα.

Οὐ γὰρ δὴ, κατὰ τὴν Ομηρικὴν Εἰδοθέλια καὶ αυτη, σωταζαμένη τὶς ε-
 νεδραν, ὑπερχωρήσεν· άλλ' ἐμενεν.

Στίχ: { 639. Ἡδε πάθης ἀρχὴ σοι κτ:) { 640. Νύμφαι ταῖς θιάσεις κτ:) Ορεα τὰ σημειωθεῖσα φθάσαντα ἀνω-
 τέρω. Στίχ: 550.) Στίχ:

Et nigram maestabis ovem, lucumque revises.
Placataim Eurydicens vitula venerabere caesa;
Haud mora: continuo matris praecepta facest:
Ad delubra venit, monstratas excitat aras,
550 Quatuor eximios praestanti corpore tauros
Ducit, et intacta todidem cervice juvencas.
Post, ubi nona suos aurora induxerat ortus,
In ferias Orphei mittit, lucumque revisit.
Hic vero subitum, ac dictu mirabile monstrum
555 Adspiciunt; liquefacta boum per viscera toto
Stridere apes utero, et ruptis effervere costis,
Immensaque trahi nubes; jamque arbore summa
Confluere, et lentis uvam demittere ramis.
Haec super arborum cultu pecorumque canebam,
560 Et super arboribus, Caesar dum magnus adaltum
Fulminat Euphratem belle, viatorque volentes
Per pupulos dat jura, viamque affectat Olympos.

III

Στιχ: 642. Τὰς δὲ δέον λίσσεθ', κτ.:) Ὅυτω γὰρ καὶ Φόνιξ ὁ γέρων παρὰ 'Ο-
μήρω, συμβλεύων Ἀχιλλῆ τὸν μέγαν Θυμὸν δαμάσακ, τὸ ἐνίλατον προ-
βαλλεται τῶν θεῶν. Ἰλιάδ. I. **Στιχ:** 493.
Στρεπτοὶ δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοῖς

„Καὶ μὲν τὰς Θυέεσσι καὶ ἐυχωλῆσις ἀγανάκτησι,
„Λαζαρῆ τε κνίση τε παρατρωπῶσ' ἢ θρωποῖ,
„Λιστόμενοι, ὅτε κὲν τις υπεξεβίη καὶ αἰμάρετη.
Κανταῦθ' ἄνθις τῷ Ποιητᾷ παρεβαλέτω Φύλ.Β. Ὁυρσ. καὶ Σαμεῖλ
Κλάρεη. Ναπαίας δὲ ὡδὲ Ὁυιργίλιος πρεσταγορεύει τὰς Νύμφας διὰ τὸ
τοῖς Νάπαις, ἢ τοῖς Νάπεσι (Βιβλ. Γ'. Σημ. Στίχ: 375.) διατριβεν·
αθάδαπερ σὺ καὶ Δρυάδας, καὶ Τλαίας καλέσοι τὰς ἐν τοῖς δέμοις, καὶ
τοῖς ὑλαις καὶ Κελωνίας δὲ, καὶ Ναϊάδας, τὰς ἐν τοῖς ὕδασι. Περὶ ω·
εο Βιβλ: Α'. Σημ. Στίχ: 10. Καὶ ἐπὶ τῇ ἐν χερσὶ δὲ Βιβλίο, ἀνωτ.
Στίχ: 470.

$\Sigma \tau i\chi$: 470. . . . Ταύρων γε ὑπέίροχοι ἄλλων[·]) Δεῖ γὰρ αἰτεῖ τὰ κρείσσονα εἰς
 $\Sigma \tau i\chi$: 646. . . . Ταύρων γε ὑπέίροχοι ἄλλων[·]) Δεῖ γὰρ αἰτεῖ τὰ κρείσσονα εἰς
 θυσίαιν ἐκλέγεθει, καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων τὸ θέσον τιμᾶν.

Στιχ: 647. . . Χλευσίο Δυκαίγ^η) "Ορε Βιβλ^α: Γ'. Σημ. Στιχ: 2. Αντ. Καὶ Στιχ: 36. . .) Εἰ τέτω γάρ τῆς Ἀρκαδίας τῷ ὄρε εἴβασιλευεν Ἀριστός διο καὶ Ἀρκαδίκιν Ναμέα, ἦτοι Ποιμένα, Φθάσσας αὐτὸν προσέρηψεν. (Ανωτ: Στιχ: 349 350.) Μήκωνας φησὶ Μινέλλιος

Στιχ: 654. Ορφέη ληδαίας μήκωνας μὲν καθαγίζεν·) Μήκωνας φοῖ Μινέλλος
 (Σημ. 36) αὖπερ ἀν λήθῃ ἐμποιήσειαν τῷ Ορφέᾳ τῆς ὕβρεως, ἥπερ υπέ-
 στι, ή γάρ Μήκων λήθης ἐσὶ ποιητικὴ μεταληφθέσα, ἀτε δὴ καρωτικὴ τῇ
 δικαιον περιουσία, ὡσπερ καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς Ὁπιον· ἦτοι τὸ Μήκωνειον.

Στιχ: 665. Ἀυταρές τούς δέ μέλαιναν· κτ:) Μέλαινα γὰρ τοῖς νερτεροῖς Δαιμοσιν ἐναγίζειν νενόμισο. Τῷ τοι καύ τοῖς πρὸ τῆς μονυμαχίας Μεγέλαιος καὶ Πάριδος ἔρχοισι, ἐπεὶ περὶ ζωῆς λιγὸς καὶ θαύματα ἡ κρίσις. οὐ σπλάνθητος καὶ μοιρα τέτυκται τεθνάσῃ ἐνετέλλετο δὴ Μεγέλεως, Ιποτέρω θάνατος καὶ μοιρα τέτυκται τεθνάσῃ ἐνετέλλετο δὴ Μεγέλεως, Ι-

„Οὐσετε δὲ ὅρν ἔτερον λευκὸν, ἐπέριω δὲ μέλαιναν.
Γῆ τε καὶ Ήλίων

Trs

Ἀυτὰρ ὅιν φέζειν δὲ μελαιναν· καὶ πάλιν ἄλσος
 Ἀυτὸν δὲ ἐπειδὴ ἀπαλλὰ ἀγαγούντα
 Ἀυτῇ Ἐυρυδίκῃ, τιὰ λοιπὸν ἔχειν.
 Ως Φάτο. Μητρὸς ὁ δὲ αἴψα πρόφρων ἐντάλμασιν ἄκων
 Ήτέν αὐτοῖς, τακτὰς βωμὰς δὲ ἀνίση.
 Τέτταρας οὖ δὲ οἱ ἔσαν ταύρων μὲν ὑπέροχοι ἄλλων
 Εἷλετο, ηδὲ ἀδμῆτας ἀριθμῷ πόρτιας ἵσας.
 Ήντος δὲ ἐννεάτη Φαεσίμβροτος ιώνια λάμψεν,
 Ὁρφέη μὲν τὸν ἐνάγισεν, ἐπειτὴν δὲ σκέψατο ἄλσος.
 Ἐνθα δὲ αὐτὸν ἐξαίφνης τέρας ὥπται· θαῦμα πυθέαθαι.
 Ἐκ τε βοῶν γαρδὸς τετακινής, ἐκ τε φέοντων
 Σπλάγχνων, ἔντοθε πυκνὰ μελιττῶν ἔθνε ἀπέζει·
 Πλευρῶν φηγυνυμένων δὲ ἐκθρώσκοντ', ἀσπετα βόμβα.
 Ως νεφέλαι δὲ πέτοντο ἀερόμεναι· βοτρυδὸν δὲ
 Δένδρα ἐφεζόμενα, κλώνεσσιν βρῆθον ἐπ' ἄκροις.

455

Ταῦτα Γεηπονῆτες, ἀγρῶν πέρι, καὶ περὶ δένδρων,
 Καὶ ποιμῶν δὲ, αἰδον ἐγὼ, μέγας ιώνια Καΐσαρ,
 Δηῖσιν ἀδράπτων περὶ Ἐυφρήτων βαθυδίνιων,
 Λαὸς μὲν δάμνησι, θέμισας δὲ οἵσις ἐπιτάσσων
 Όυκ ἀέκαστη, τιὰ ἐς Ὀλυμπὸν οἵ αἰτραπὸν οἶγε.

660

665

670

'Οὐρ-

Τῆς μελαινῆς δηλουότι· σφαγιαθησομένης τῷ γῇ, ἢ τὸν τεθνηόμενον ὑπε
 δέξεδαι ἔμελλεν. Οὐτω δὲ καὶ περὶ τὸν τὸν Νεανίσκου τὸν Κυδίκα τεχόν,
 τὸν ἐν τῷ Νυκτομαχίᾳ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Ηρακλέους, οἱ ἐν τῷ Δρυών τῇ
 "Εντομα πορσιώντες

„Παρμέλασιν ἐν βόθροις κατεκαίασθον . . .

(Ὀρφ. Αργοναυτ. Στίχ. 59.)

Στίχ.: { 668. Ως νεφέλαι δὲ πέτοντο ἀερόμεναι· βοτρυδὸν δὲ
 { 669. Δένδρα ἐφεζόμενα, κλώνεσσιν βρῆθον ἐπ' ἄκροις.) Όυκ ἀγλαφύρως
 τῶν σπλάγχνων ἐξιστας τῶν σεσηπτῶν βοῶν, καὶ εἰς αἰέα διῆπταμένας
 τας μελιττας, παρεκάζει νεφέλαις, ταῖς ἀπὸ τῶν γῆς κόλπων ἀναφερο-
 μέναις. Σωιστας δὲ πάλιν, καὶ τοῖς κλωναρισίοις τῶν δένδρων ἐπικαθιζόμε-
 ναις αὐθέσαις, βότρυσι σαφυλῆς παραβάλλει, τοῖς ἐκ τῶν φαγῶν σωισαμέ-
 νοις. Δῆλος δὲ ἐσὶ καύταυθα· Όυργίλιος τῷ Ομήρῳ παρακολυθῶν· παρ
 ἐπί Ιλιάδ. Στίχ.: 86.

„Ἐπεστένουτο δὲ λαὸι,
 „Ηύτε ἔθνες εἴσοι μελισσάων ἀδινάσων,

„Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάσων.

„Βοτρυδὸν δὲ πέτοντας ἐπ' ἀνθεσιν ειαξινοῖσιν,

„Αἱ μὲν τὸν ἔνθα ἄλις πεποτάσται, αἱ δὲ τε ἔνθα.

Περὶ αὐτοῦ Ευσάθιος (ἐν ταῖς Παρεκβολ. Σελ. 179.) „Πάσιν Φησὶν ἡ λέξις ἔχει
 „ἐμφαντικάτατα· εἴποις γὰρ αὖτις τὸν τὸν μελισσῶν, εἴταν ἐπι-
 „καθεδῆ ἀνθεσι, βότρυος ἐσικέναι, ὡς ἀπὸ φαγῶν συγκειμένων ξανθῶν· ε-
 „ξηρτιωταί γὰρ αἴληλων ὡς φάγες.. Ἀλλὰ ἔχει δῆτι περιττὸν ἐνταῦθα
 σῆμα· Όυργίλιος εἰς κάθλος, τὸ ὑπὸ τὸν βρῆθον, τὸ ἐμφανομένης τοῖς παρ
 αὐτῷ ἐπεσιν· ὅπερ ἀντιστοιχεῖ τῷ ήμισιχίᾳ συμβάλλοιτο:

„Κλώνεσσιν βρῆθον ἐπ' ἄκροις.
 Παρὰ γὰρ τιὰ βοτρυεσθῆ τῶν μελιττῶν προσεπάθροισιν, ἐντοθεν ἔτι ὑ-
 παιδάνεθαί πως δοκεῖ μεν καὶ τὸν κλωνὸς αὐτῷ τὸν ὑπὸ τῶν βοτρυδὸν σω-
 ἐπικαθημένων μελισσῶν, διακλουγμένη τῷ βρῆθον, καὶ οἴον σαλεύοντος.

Στίχ.:

Δ 2

Ilo Virgilium me tempore dulcis alebat
Parthenope studiis florentem ignobilis ot;
565 Carmina qui lusi pastorum' audaxque juventa,
Tityre, te patulae cecini sub tegmine fagi.

FINIS GEORGICORUM.

Στίχ: δηο. Ταῦτα Γεηπονίης κτ:) Ἐπαναλαμβάνει ἐπιλογικῶς ὡδε, τὸ ὄλον σύγγραμμα, ἐπικαταλέγων, σωτόμως ἕκαστα τῶν Βιβλιών τῶν περὶ Γεωργίας ποιηθέντων ἀντᾶ. Τὸ τε Λ'. τὸ Ἀγρῶν πέρι καὶ τὸ Β'. τὸ περὶ τῶν Δένδρων καὶ τὸ Γ'. τὸ περὶ τῶν Παιμνίων. Τίγεμιλῶ περὶ τῶν Μελιτῶν ἔχατον καὶ τελευταῖον, ἦταν ὡς ἔτι παρὸν ἀντὸν, καὶ ἐκ τῆς σωεγγυς σωμοράμενον, σωδιαμνημονεύσαμ τοῖς ἀλλοις ὑπερτίθεται· ἡ γοῦν, ὡς ἡγεταὶ Μιλέτιος, τᾶ περὶ τῶν Παιμνίων Γ'. ἀριθμηθέντι, σωσαριθμηθὲν καὶ τῆς το ὑποτίθεται. Ἔσι γαρ ἐκεῖνος οἶον ἐξακολαθθησι, τῆς Γ'. τὸ Δ'. Περὶ γαρ δύων ἐπιμελέστας κανὸν τέττω, ὡς κανὸν ἐκείνων ὁ λόγος· κατ' ὅδεν ὥπερ διαφέρων, οὐ καθ ὅτι περὶ μικρῶν τινων τῇ ὑποσάστει Ζωδαρίων τέσδε ἐναχολεῖται· ὃν μέντοι ὕδεν ἐλάσσων τῆς παρὰ τῶν μεζόνων ἀνθρώποις ἡ ὄνησις ὄνδε γε χείρων η περὶ ἀντᾶ προσγυματεία, ὡς κατ' αρχὰς ἀντος ἡμῶν ὁ Ποιητὴς προκαταλαμβάνων ἔφασκε. **Στίχ:** 3.

„Εξοχ, σύγητας Θεόμαρτας τυτθῶν

, Πραγματιῶν Καὶ Στίχ: 6

πόνος ἐν τυτθῷ δὲ εἴη, τυτθὸν

„Κῦδος δὲ γὰρ ἔνι τὸ Δέ, τῷ ἀνωτέρῳ Γ'. Βιβλίῳ εἰς δὲν ὁ Ποιητὴς συνείληθε,
ν ἐκ τέττας τις συμβαλέθει ἔχοις ὅτι ἐπὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη τριῶν προ-
ιασάμενος, τῇ τετάρτῃ τέττας ἀπεροιμάζως κατήργεται.

Στίχ: { 671. . . Μέγας λωίκη Καίσαρε,)
672. Διπλῶν αἰχμάκτων περὶ Ἔυφρέτιω κτ:) Ορεα Βιβλ. Γ'. Σημ. Στίχ:
23. καὶ Ἀυτ. καὶ 24.)

Στίχ: 675. Ὁὐιργίλιος τῆμος γλυκερὴ τεῖφε Παρθενόπη με.) Παρθενόπη τὸ πάλαι ἐκαλέστο, ἡ ἐν τῇ Καμπανίδι Ἰταλίᾳ, καθ' ἥρας νῦν Νεάπολις· ἀπὸ Παρθενόπης Σειρώως· ἦτις, μετὰ τῶν λοιπῶν δύο αἰδελφῶν Δευκοσίας τα καὶ Λαδίας; διὰ τὸ μὴ δυνηθεῖν παραπλέοντα τὸν Ὁδυσσέα κατακηλῆσαι τῇ ὁδῷ ἐς τὴν Θάλασσαν ἐσυττὼ ἐμβαλέσσαι ἀπώλετο· ὑπὸ δὲ τῶν κυρατῶν ἐκβραδέσσαι, ἐνθα νῦν ἡ πόλις ἐτάφη. Ὅτι δὲ τὰ Γεωργικὰ συνέγραψεν Ὁὐιργίλιος διατριβῶν ἐν Νεαπόλει, ἐν ἄδαιοις ἔρηται. (Βιβλ. Γ'. Σημ. Στίχ: 50.)

Στίχ: 676. Σπεδαῖς . . . ἀσήμως.) Πῶς ἀσήμως; εἰ δὲ ὅν ἀντὸς ἐν Παρθενόπῃ διατρέβων ἥχολεῖτο σπεδασμάτων τέτων, τῷ χρόνῳ ἑαυτὸν ἀνατεράμενος, σομάτων ἥλπισε πτήσεθαι διὰ πάντων; (Βιβλ. Γ'. Σημ. Στίχ: 10.) Καὶ τὰς μὲν Μέσας παλίνοσος ἐξ Ἐλικῶνος ἐπὶ Μαυτόνα τὴν πατρίδα πρῶτος μετασῆσεν; Αὐτ. Στίχ: 12. Αὐτὸς δὲ:

„Νικάτωρ ἐνὶ κόχλῳ
„Πορφυρέη γανόων, ἐκατὸν δὴ αὔρατ' ἐλάσσει

„Προφυρέψῃ γανόων, ἐκετὸν δὴ αὔματ' ἔλασεν.
Καὶ τὰ λοιπά ἐκεῖνα, (Αὐτ: Στίχ: 18 — 24.) ἐφ' οἷς ἀντις καὶ περὶ αυτολογίας αὐτὸν αἰτάσαιτο, εἰμὶ τότε Ποιητᾶς σωῆθες λι, ὃ λέγεται, αὐταμασσοῦθαι τὸν ᾧδιον μύσακα, καὶ ὡς ἀρεὶ κατ' ἀδεάντινα ποιητικὸν ἀντοῖς ἐπιτετραμμένου, καθάπερ ἐν ἐκείνοις ἐλέγετο. Ἐπειτα ὡς αὐτὸς ἐτοι λι, ὃς ἀρχόμενος αὐτίκα τῷ ἐν χερσὶ τετάρτῳ Βιβλίῳ: ἔξοχ' ἀγητὰ θεῆματα, ἐρεῖν ἐπηγγέλετο; (Αὐτ. Στίχ: 3.) Οὐχὶ δὲ καὶ τὸ δοκεῖν αὐτοπίπτεν, ὅτι περὶ τυτθῶν πραγματιῶν οἷον προκαταλαμβάνων θεραπεύειν ἐπεχείρει, καὶ ἐνκαίρως ἀπιώτα, ὡς: πόνος ἐν τυτθῶ δὲ οὐ τυτθῶν κῦδος δὲ ἐκ ἐνι; (Αὐτ. Στίχ. 6. 7.) Τῷ γαρ ὄντι ἐν μικρὸν, ὃδὲ ἀσημον τὸ ἔργον ἔνδε τῶν πολῶν τι οἴμαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ ὀλίγων τὸ τοῖς τοιάτοις, καὶ τοι

Οὐιργίλιον τῆμος γλυκερὴ τρέφε Παρθενόπη με,
Σπεδαῖς εῦ μάλ' ἔκηλον ἐναχολέσσα ἀσήμως.
Ος τ' ἐπιθαρβήσας, νέος ἄρτι, νομῆια παιᾶξα.
Σίτυρε, καὶ σὲ δ' ἄμα σκιερῇ Φηγῷ ὑπὸ ἥσα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Δ'. ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ.

γε μικροῖς δοκέσιν, θῶ περιδεξίως ἐπιχειρεῖν, καὶ τοιαῦτα ἐκπογῆν, οἷα
ἥμιν σύντος ἐποίησεν Οὐιργίλιος ὁ δαμόνιος. Πῶς οιώ ασήμως ἐσυτὸν, Φη-
σί, τοῖς τοιοῖσδε ἐπιδεδωκέναι σπεδαῖσμασιν; ἢ τὸ ασήμως, ὃν ἐπὶ τῶν
σπεδαῖσμάτων εὑρῆθαι καθ' ἀντὰ γοντέον· ὃνδε κατὰ μετριοφροσώης
τρέπον· ἢ κατὰ παραράθεσιν τῶν ἀντῶ πεποιημένων, πρὸς ἀπερ Ἀυγύστος
διαπεπεραγμένος λῷ ἐν πολέμοις, μεγάλων ἀθλῶν τε καὶ αἰδεσαγαθημάτων
καθάπερ ὑπενίσει Μινέλλιος· απαράθετα γάρ τὰ Μεσῶν δῶρα τοῖς τῷ Λ-
ρεως, αὐτε καὶ ἐτερογενῆ ἐκάτερα τε ἐν τῷ μέρει, ἐπὶ τὰς ἀκρότητας ἀ-
νατείνεται. Άλλ' οὐ μοι δοκεῖ, τὸ εἰρημένον ασήμως, προσαπτέον μᾶλλον ἀν-
τῷ τῷ σπεδάζοντι τετέσι τῷ Οὐιργίλιῳ, ὡς κατ' ἐκεῖνο τῷ χρόνῳ, ἐν
ῷ ταῦτα γραφων ἐτύγχανεν, ἰδιοπραγγεντή καὶ ἐν αὐτοῖς βιωτέουντες Καὶ
σιωπητέον Αμβρόγι τῷ Ἰησοῦτῷ, οὗτως ἐνταῦθα διεγμιώσαντι.

Senra gloria occupato, e in quieti studii.

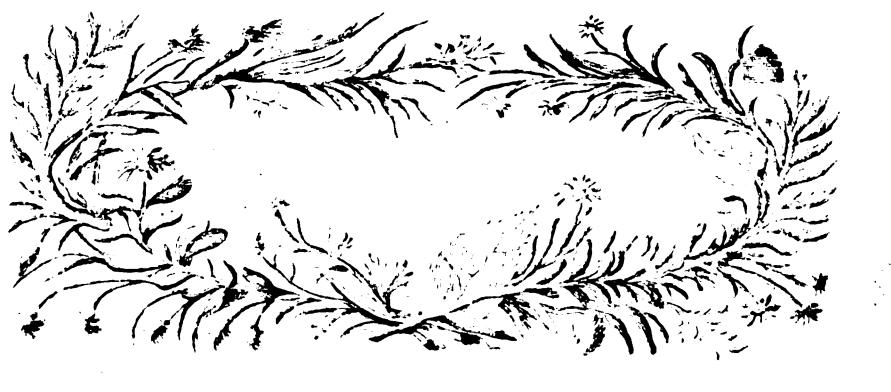
Καὶ σιωπητέος χάριν ὑποσεσημεωκότι (Σημ. c.) senza fasto di cariche o
civili, o militari.

Στίχ: 677. Ος τ' ἐπιθαρβήσας νέος ἄρτι κτ:) Ἡν γάρ εἰκοσὸν ἔγδον τῆς ἡλι-
κίας ἄγων, ὅτε τὰ Βεκοληκά θύδε μεθ' ἀ τὰ Γεωργικά σιωπηραφε ταῦτα,
ἐν ἔτεσιν ἐπτά, ὦ Φασὶν, ἐκπονήσας ἀντὰς καὶ τελευτῶν ηδη τεσσαρα-
κοντάτης, τιλι Αἰνειάδας ἀνεβάλλετο ἀδεν, ἐφ' ἦς καὶ ἐπαπέθανε, διατρίψας
τῷ ποιήματι ἐνιαυτὸς δυωκάδεκα. (Ορα Βιβλ: Γ. Σημ Στίχ: 17 καὶ 50.)

Στίχ: 678. Τίτυρε κτ:) Ουτω γάρ η πρώτη ἀρχεται τῶν Ἐκλογῶν.

Τίτυρε τι patulae recubans sub tegmine fagi,
Τίτυρε ὑπὸ σκιερῆς Φηγῷ ἀνακείμενος ἔρΦες.

Τέλος τῶν ἐν τῷ Δ'. τῶν Γεωργικῶν καὶ ἴχατῷ Σημειώσεων.

VARIAE LECTIOINES in Libro I.

Georgicorum.

Αι παραλλαγαι.

- Vers. 22. Quique novas alitis nullo de semine et c. Γεάθεται ἀλλως
non ullo semine et c.
35. Scorpius et coeli justa plus parte, relinquit, γε: reliquit.
145. Tum variae venere artes. Labor omnia vincit. γε. vicit.
155. Quod nisi et assiduis terram insectabere rastris. γε. herbam.
188. Induet in florem, et ramos curvabit oientes γε. curvavit.
209. Et medium luci, atque umbris jam divider orbem. γε. di-
vidit.
219. At si triticeam et c. γε. triticiam.
224. Invitae properes anni spem credere terrae. γε. caedere.
229. Haud obscura cadens mittet tibi signa Bootes: γε. mittit.
236. Caerulea glacie et c. γε. Ceruleae.
383. Jam varias et c. γε. Jam variae.
388. Tum cornix plena pluviam et c. γε. Rauca.
395. Nam neque tum stellis acies obtusa videntur. γε. obtunsa.
418. Mutavere vias, et Jupiter humidus austris. γε. uvidus.
432. Sin ortu in quarto. et c. γε. ortu quarto.
433. Pura nec obtusis et c. obtunsis.
439. Signa dabit; solem certissima signa sequuntur. γε. sequentur.
446. Diversi erumpent radii et c. γε. rumpent.
461. Denique quid vesper serus vebat et c. γε. ferat.
492. Emathiam, et latos Aemi et c. γε. Emi.
502. Et, cum et c. γε ut.
513. Addunt se in spatia et γε. Addunt in spatia.

in Libro II.

Vers.	5.	pampinoe.	-	-	purpureo
	18.	parnassia.	-	-	Sarnasia
	25.	Quadrifigasque		-	Quadrifigas.
	52.	voces	-	-	Voles.
	57.	jam.	-	-	nam.
	65.	edurae	-	-	et durae
	70.	malos	-	-	ramos.

96. nec

96. nec	-	-	-	nec
--- ideo	-	-	-	adeo
112. apertos.	-	-	-	apricos.
133. erat	-	-	-	erit.
151. rabidae	-	-	-	rapidae.
207. devexit.	-	-	-	dejicit.
256. et quis cui.	-	-	-	et quis cuique
260. concidere.	-	-	-	circuindare
268. mutatam.	-	-	-	Mutata.
272. in teneris	-	-	-	à teneris.
294. per annos	-	-	-	Nepotes
316. Movere	-	-	-	Moueri.
332. gramina.	-	-	-	germina
341. Ferrea.	-	-	-	Terrea.
--- arvis.	-	-	-	armis.
370. fluentes	-	-	-	valentes.
371. tenendum.	-	-	-	tuendum
377. aestas	-	-	-	aestus
382. ingentes	-	-	-	ingeniis
396. torrebimus.	-	-	-	torquebimus.
403. Et jam.	-	-	-	at iam.
438. Nariciaeque	-	-	-	Narycaeque.
448. torquentur	-	-	-	curuantur.
456. Rhoetumque	-	-	-	Rhoecum.
535. Septemque una	-	-	-	septem quae una.
542. fumanitia.	-	-	-	spumantia.

in Libro III.

Vers.	2. Amphryso	-	-	Amfreso
32. Trophea	-	-	-	Tropaea
69. Malis	-	-	-	Mavis
85. Premens	-	-	-	fremens
135. obtusior	-	-	-	obtunctor
141. Saltu	-	-	-	saltus
144. gramine ripa	-	-	-	gramina ripae
155. pecori	-	-	-	pecorique
183. equi	-	-	-	equis
194. Provocet	-	-	-	Tum vocet
208. Lenta	-	-	-	Dura sic legit Jo. Mat. Gesnerus in novo Thesaur. Ling. Latinac voc. <i>Lupatum</i> .
223. reboant	-	-	-	resonant
--- magnus	-	-	-	longus.
235. Post	-	-	-	Aft
239. nec	-	-	-	neque
241. subiectat	-	-	-	subiectat
252. nec	-	-	-	neque
254. correptos	-	-	-	correptosque
260. Nocte natat coeca	-	-	-	Coecca nocte natat. Sic apud Min- ellium.
273. in	-	-	-	ad
293. divertitur	-	-	-	devertitur

297.	filicum	que	-	-	Felicumque
310.	ubera	-	-	-	flumina
323.	mittes	-	-	-	Mittet. Sic F. Ursinus mavult in 3. a persona.
326.	est	-	-	-	est, desideratur in Mss. sed an et in Eclog. VIII. Vers. 15. ubi pe- rinde extat?
328.	rumpent	-	-	-	rumpunt.
338.	resonant	et Acanthida	-	-	resonant Acalanthida
359.	Lavit	-	-	-	Lavat
367.	fecius	-	-	-	faetus
412.	agens	-	-	-	agros
426.	squammea	-	-	-	squamea
432.	exhausta	-	-	-	exusta
434.	exterritus	-	-	-	exercitus, sic F. Urfin. ex libro Co- lotiano.
452.	Non	-	-	-	Nec
456.	et	-	-	-	aut
474.	Tum	-	-	-	Tunc
475.	Japidis	-	-	-	Lapydis
517.	it tristis	-	-	-	et tristis
545.	squammis	-	-	-	squamis

in Libro IV.

20.	obumbret.	-	-	-	inumbret
45.	et levi	-	-	-	è levi
85.	subegit.	-	-	-	Coegit.
87.	quiescent	-	-	-	Quiescunt
95.	gentis	-	-	-	plebis.
120.	intyba.	-	-	-	intuba
122.	nec fera	-	-	-	ferò
130.	hic.	-	-	-	hinc
135.	etiam nunc.	-	-	-	etiamnum
147.	exclusus	-	-	-	disclusus.
160.	lentum	-	-	-	lectum
173.	Aetna	-	-	-	antrum
202.	refingunt.	-	-	-	refigunt
227.	succedere	-	-	-	se condere
229.	haustus	-	-	-	haustu
246.	durum.	-	-	-	diram
278.	prope.	-	-	-	per
304.	recentes	-	-	-	virentes
313.	aut	-	-	-	volat
315.	extudit.	-	-	-	extulit
334.	Sensit.	-	-	-	sentit
357.	perculta.	-	-	-	percussa
368.	se erumpit.	-	-	-	se expurgat
373.	influit	-	-	-	effluit
399.	flectes.	-	-	-	vinces
406.	illudent	-	-	-	eludent
424.	refixit.	-	-	-	recessit
432.	diverso	-	-	-	diversæ

441.	transformant	-	commutant
443.	fallacia.	-	pellacia
447.	Cuiquam.	-	cucquam
482.	implexae	-	innexae
484.	vento	-	cantu
488.	subita	-	subito
505.	quo.	-	quos

SPHALMATA TYPOGRAPHICA.

Lib. I.

Pag.	Vers.	<i>damnabis</i>	<i>leges</i>
46.	334.	Nomora	nemora

Lib. II.

8.	44.	Litoris	-	-	-	-	littoris
10.	69.	Arbulus	-	-	-	-	Arbutus
20.	117.	et	-	-	-	-	est
22.	139.	turiferis.	-	-	-	-	thuriferis
24.	152.	Miseros	-	-	-	-	Misera
26.	167.	Mersos	-	-	-	-	Marfos
---	369.	extra	-	-	-	-	exta
50.	401.	flonde	-	-	-	-	fronde
54.	450.	Caventur	-	-	-	-	Cavantur
60.	477.	Vices	-	-	-	-	Vias
---	478.	Percussus	-	-	-	-	Perculsus

Lib. III.

73.	404.	Facit	-	-	-	-	fuerit
-----	------	-------	---	---	---	---	--------

Lib. IV.

34.	174.	Sesc	-	-	-	-	Sesc
60.	288.	Stagnatem	-	-	-	-	Stagnantem
98.	530.	Cyrenae	-	-	-	-	Cyrene
---	545.	Orphaei	-	-	-	-	Orphei
100.	561.	belle	-	-	-	-	bello

